

श्रीप्रेमानन्द-काव्य

प्रथम भाग

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક : ૮૭૪૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જોખાનંદ ૩૧૮૫

વિષય ટ - ૧૪

સહયુક્ત શ્રી પ્રેમાનંદ સ્વામી

ત્રીતાલીલી નં ૧૮૭૦ ૭૧

વય વ્યાસે વય ૩૬૧

ગતવ્યામ નં ૧૮૧૨ ના

નાગપર માસમા

ॐ तत्सत् श्रीसहजानंदाय नमः । श्रीस्वामिनारायणो विजयते ॥

श्रीप्रेमानंद काव्य

प्रथम भाग

श्रीस्वामिनारायण संप्रदायना श्रीवृत्तालयसंस्थाननिवासी श्रीलक्ष्मी-
नारायण देवनी गाढीना आचार्य धर्मधुरंधर मહારાજશ્રી
શ્રીપતિપ્રસાદશ્રી શ્રીવિહારિલાલશ્રી મહારાજની
આજ્ઞાથી સંશોધન કરનાર
દશરથદાસ દયદારામ મશરૂવાળા બી. એ.

“ગુજરાતી” પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં
મણિલાલ ધમ્જારામ દેશાધ્યે છાપી પ્રકટ કર્યું
સાસન બિલ્ડિંગ્સ, સર્કલ, કાટ, મુંબઈ
સંવત્ ૧૯૭૫ ઇ. સ. ૧૯૧૯

“જેસાહિ તેસા તિહારો હું કિંકર, મન વચ કર્મ કરી જપું નીત જાપ;”
“પ્રેમાનંદ કહે નાથ મેરો કહી ગ્રહો હાથ, ઉર સિશપર ધરો ચરન છાપ.”

“પ્રેમાનંદ કહે તારો કે મારો, છો સમરથ અંતરજામી.”

“રિદ્ધિ સિદ્ધિના નાંહી કનૌડો, નાહી ગરજ ધનમાલસું;”
“પ્રેમાનંદ કહે એક ગરજ મોયે, ભક્તિધર્મકે લાલસું.”

“ખીસર ન જાળે મોરે મીત, યહ વર માંગું નીત;”

“દીન બંધુ અતિ મૃદુલ સુભાઉ, ગાઉ નિશદિન ગીત;”
“પ્રેમસખી સમજું નહિ ઉડી, એક ભરોસો ચીત.”

શ્રી મંગલાચરણ

પીયૂષધૃતિપૂર્ણમંડલલસત્સ્મેરાનનં શ્રીહરિં
 શ્રોમદ્ભક્તેશ્વરં સિતમહઃ પ્રૌઢાકૃતિ કોમલમ્ ।
 વેદૈર્મુક્તવરૈસ્તુતં મયહરં શુભ્રાંબરં માલિનં
 સદ્રત્નાભરણં નમામિ સહજાનંદં સતાં પાલિનમ્ ॥ ૧ ॥
 સર્વાવિર્માવહેતુર્લલિતરુખગૈરીશ્વરૈઃ સેવિતાંઘ્રિ-
 દિવ્યોદારૈરનેકૈર્મુનિવરનિકરૈસ્સંસ્તુતશ્ચાક્ષરાત્મા ।
 ધાર્મિર્જાતો ધરણ્યાં નિજજનાનેવ ના પાતુમીશેશ્વરશ્ચા-
 નંતાનંદાંબુવાર્ધિર્દિશતુ નિપતિમેગલં મક્કલાત્મા ॥ ૨ ॥
 નિશ્ચિલનિગમસારદિવ્યર્તિ સ્વદવિચિત્રચરિત્રદિવ્યકાંતિમ્ ।
 કલિકલુષરં વરં વિશુદ્ધં વરદમહં હૃદયે સ્થાપિ ધાર્મિમ્ ॥ ૩ ॥
 સુવિશદાક્ષરધામ્નિ વિરાજિતં નિશ્ચિલરુખગૈર્બહુસેવિતમ્ ।
 વિમલપાવણચન્દ્રસદાદ્યં હરિવરં પરમં પ્રણમામ્યહ ॥ ૪ ॥

ચંદ્રમાના પૂર્ણમંડળ સરખાં શોભાયમાન અને મંદહાસ્યયુક્ત મુખા-
 રવિદેવાળા, શોભાયમાન એવા અક્ષપુરના ઇશ્વર, ગૌર કાંતિવાળા, પ્રૌઢ
 આકૃતિવાળા, કામળ અંગવાળા, ચારે વેદો અને મુક્તોપી સ્તવાતા, ભક્તના
 ભયને હરનારા, શ્વેત વસ્ત્રો ધારણ કરનારા, પુષ્પની માળા અને ઉત્તમ
 રત્નનાં આભરણોને ધારણ કરનારા અને સંત પુરુષોનું પાલન કરનારા
 એવા શ્રીસહજાનંદ સ્વામિને હું નમસ્કાર કરું છું. ૧

જે સર્વે અવતારોના આદિ કારણરૂપ છે, ઉત્તમ એવા ગુણોના ગણો
 અને દિવ્ય તથા ઉદાર એવાં ઐશ્વર્યોં જેમના ચરણની સેવા કરે છે, અનેક
 મહા મુનિઓનાં મંડળો જેમની સ્તુતિ કરે છે, જે અક્ષરાત્મા છે, જે પૃથ્વી-

પર પોતાના ભક્તજનોનું પાલન કરવાને અવતરેલા છે, જે ઈશ્વરના પાંચ
ઈશ્વર છે, જે અપાર એવા આનંદના સમુદ્રરૂપ છે, અને જે મંગળમૂર્તિ
છે, તે મુનિના પતિ ધર્મદેવના પુત્ર શ્રીહરિ અમને મંગળ આપો ! ૨

સર્વ વેદના સારરૂપ જે ઉપનિષદ્ તેમાં જેમની દિવ્ય મૂર્તિનું વર્ણન
કરેલું છે એવા, સુખ આપનારા, વિચિત્ર લીલા કરનારા, દિવ્ય ક્રાંતિવાળા,
નામસ્મરણ કરવા માત્રથી જ મનુષ્યોનાં પાપોને હરનારા, સર્વમાં શ્રેષ્ઠ, શુદ્ધ
ચરિત્રવાળા અને વર આપનારા ધર્મદેવના પુત્ર જે શ્રીહરિ, તેમનું હું
હૃદયમાં સ્મરણ કરું છું. ૩

અત્યંત શુદ્ધ અને શ્વેત તેજવાળા, અક્ષરધામમાં વિરાજનારા, સંપૂર્ણ,
મુક્ત એવા મુનિગણોથી સારી રીતે સેવાતા, નિર્મળ એવા પૂર્ણિમાના ચંદ્ર
સમાન સુંદર મુખવડે શોભતા શ્રેષ્ઠ એવા શ્રીહરિવરને હું નમસ્કાર કરું છું. ૪

પ્રાસ્તાવિક નોંધ

સ્વજનદુઃખનાશાય ધરાવતારધારિણમ્ ।

સદ્ધર્મસંસ્થાપકં શ્રીમક્તિધર્માત્મજં નમામ્યહમ્ ॥ ૧ ॥

ઋષિમક્તિધર્માદીનાં શાપવિનાશહેતવે ।

યોઽવતારધારિણઃ સ શ્રીસ્વામી જયત્યધુના ॥ ૨ ॥

અર્થ—સ્વજન જે પોતાના આશ્રિત ભક્તજન, તેમના આધિ વ્યાધિ, અને ઉપાધિ કહેતાં આધ્યાત્મિક, આધિદૈવિક અને આધિભૌતિક એવાં ત્રણે પ્રકારનાં દુઃખોનો નાશ કરવાને અર્થે ભૂમિપર અવતાર ધરનાર અને સદ્ કહેતાં સાધુ પુરુષોએ સેવવા યોગ્ય એવા સનાતન ધર્મનું સ્થાપન કરનાર એવા શ્રીમક્તિધર્મના બાળરૂપે પૃથ્વીપર વિરાજ રહેલા જે શ્રીહરિ, તેમને હું નમસ્કાર કરું છું.

પોતાને અતિશય પ્રિય એવા ભક્તિધર્મોદ્ધિક મુનિઓના શાપનો નાશ કરવાને અર્થે જેમણે ધરાપર અવતાર લીધેલો છે, એવા સર્વ અવતારના અવતારી જે શ્રીસહ-જનંદ સ્વામિ, તે સાંપ્રતમાં જયકારી પ્રવર્તે છે.

“સખહીકો આધાર સાર, સુંદર શ્રીવૃષકુમાર;”

“પ્રેમાનંદ વારવાર, ચરનન શિર નાઇએ.”

શ્રેયાંસિ વહુ વિઘ્નાનિ એ કહેવતનો સાક્ષાત્કાર આ પુસ્તકના સંપં-ધર્માં જેવો મને થયો છે તેવો લાગ્યે જ અન્યને થયો હશે. અને તેથી આ પુસ્તકના પ્રકટીકરણમાં કેવી રીતે વિલંબ થયો છે તે જણાવવું આવ-શ્યક ધારું છું.

શ્રીસ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયે ગુર્જર ભૂમિની જે સેવાઓ કાઢી છે તેમાં સાહિત્યની સેવા પણ ન્હાની સુની નથી, પરંતુ તે સંપ્રદાય પ્રતિ જન-સમાજમાં—સાધારણપણે વિદ્વાન્ ગણાતાં મંડળોમાં—કાંઈક અણુગમે છે પણ તેથી વિશેષ જે અજ્ઞાન છે તેને લીધે તે અદ્વાપિ પર્યંત કાંઈ પણ તરફથી સ્વીકારાયેલી નથી. આમાં સર્વથી વિશેષ મહત્વનું કારણ તો તે સંપ્રદાયના નેતાઓની પોતાની જ શિયિલતા છે. સંપ્રદાયના આરંભકાળથી આજ સુધીમાં

નહાના મ્હોટા ૭૫ થી વિશેષ લેખકો થયા છે અને તેમના લખેલા સંસ્કૃત તથા પ્રાકૃત ગદ્ય અને પદ્ય ગ્રંથોની સંખ્યા ધણી મ્હોટી છે, પરંતુ શોકની વાત એ જ છે કે, સરસ્વતીની ઉપાસનામાં છેલ્લા પચવીસ વર્ષથી સંપ્રદાયના ત્યાગીઓ અને નેતાઓ પછાત પડી ગયા છે અને અમૂલ્ય રત્નોના સંગ્રહો એમના એમ પથ્થા રહ્યા છે. સર્વ સમૂહને પ્રકાશમાં લાવવાનું કામ એકાદ જે વ્યક્તિથી અને તેવું નથી જ છતાં પણ તેમાંના ગુર્જર પ્રજામાં જાણીતા અને માનીતા થઈ પડેલા સાત ઠવિ રત્નોનાં કાવ્યો અને પદ્યોના સંગ્રહ તો અવશ્યે જ પ્રસિદ્ધિમાં લાવવો જોઈએ એવો સંકલ્પ પ્રથમ અક્ષરનિવાસી બંધુઓ પ્રેદેસર કાશીરામ સેવકરામ દવે, અને મોતીલાલ ત્રિભુવનદાસ દેજનદાર સાથે થયો હતો, અને તે સંકલ્પને અંગે કાશીરામભાઈએ પ્રથમ સ્વામિશ્રી બ્રહ્માનંદનાં પદો સંગ્રહવા માંડ્યાં હતાં; પરંતુ ધણા જ જુજ કાળમાં તેમનો અવસાન થતાં તે સંગ્રહ મોતીલાલભાઈ પાસે આવ્યો. તેમણે મને તે વાંચવા આપ્યો તે વાંચીને તે પ્રકટ કરવાનો ધરાદો થતાં તે ભાઈએ તેમ જ ધી ગુજરાતી પત્રના આદ્યતંત્રી અને માલિક મહારા પિતૃવ્યતુલ્ય વડીલ અક્ષરસ્થ ઈચ્છારામ સૂર્યરામ દેશાઈએ તેમાં સંમતિ આપી અને ઈ. સ. ૧૯૦૨ માં તે ગ્રંથની પ્રથમ આવૃત્તિ બાહર પડી. તે પછીથી પ્રેમાનંદ સ્વામિના ગ્રંથો ને પદ્યોના સંગ્રહ મેળવવાના પ્રયાસો કરતાં તેની મને જે નકલો મળી. તેમાંની એક શ્રીગદપુરના મંદિરના સંગ્રહમાંથી અને એક અતિશય સ્વચ્છતાથી લખાવેલી પ્રત મહારા ગુરુવર્ય અક્ષરસ્થ ધર્મધુરંધર આચાર્ય મહારાજ શ્રીવિહારી-લાલજીના પુસ્તક સંગ્રહમાંથી મળી હતી. આ સિવાય એક ત્રીજી પ્રતની અનુક્રમણિકા ગદપુર મંદિરમાંના સદ્ગુરુ શાસ્ત્રી બ્રહ્મચારી શ્રીમુનીશ્વરનંદજી તરફથી મળી હતી.

આ સર્વને આધારે તપાસીને નકલ કરાવવાનું કામ ઈ. સ. ૧૯૦૪ માં આરંભ્યું પરંતુ તે પૂર્ણ થતામાં તો પૂર્વકાળના સ્નેહી એવા મોતીલાલ-ભાઈનો અક્ષરવાસ થયો. ૧૯૦૫ના અંતે શોધવાનું કાર્ય પૂર્ણ થયું ખરું પણ આર્થિક અડચણોને લીધે તેને પ્રકટ કરવાનું કામ અપૂર્ણ જ રહ્યું. સને ૧૯૦૮ માં સુરતના “દેશીમિત્ર” પ્રેસમાં તે કરાવવાનો આરંભ અક્ષરસ્થ શેઠ રણછોડદાસ બ્રીજભુખણદાસના દ્રુસ્ટીઓની મદદથી કર્યો પણ

તે લોકાએ બેજ ફાર્મ જેટલું કામ કીધું ને કામ પાછું અટકી પડ્યું. છેવટે ૧૯૧૧ની અધવચ્ચમાં મહારા સ્નેહી ને અક્ષરસ્થ શેઠ કરમશી દામ-જીના જમાતા રા. રા. લવજીભાઈની તરફથી જરૂરી મદદ મળવાની આશા મળતાં સદ્ગત મુ. ઈચ્છારામ દેશાઈની સલાહ પ્રમાણે પ્રથમ ધ્રુવાનંદ કાવ્યની દ્વિતીય આવૃત્તિ કાઢવાનું કર્યું અને તે કાર્ય જીનમાં આરંભી ૧૯૧૨ના આરંભમાં પૂર્ણ કર્યું. તે પછીના જુલાઈ માસમાં પ્રેમાનંદ કાવ્ય છાપવાનો આરંભ કર્યો હતો, પરંતુ દૈવેચ્છા કાંઈક જુદી જ નિવડી અને આજે છ વર્ષે છેવટે તેનો પ્રથમ ભાગ બાહર પાડી શક્યો છે. પ્રેમલક્ષણા બક્તિના અમૃતમય રસથી ધલકાઈ જતાં સદ્ગુરુ પ્રેમાનંદ સ્વામિનાં પદોનો સંગ્રહ જેમ અને તેમ ત્વરાથી બાહર પાડવાનો તેમજ તેની પછવાડે બીજી શકતી ત્વરાથી સદ્ગુરુ સ્વામિશ્રી મુક્તાનંદજીના જ્ઞાનથી પૂર્ણ તથા શ્રીનિબુલાનંદજીના વૈરાગ્યથી વ્યાપેલાં પદોનો સંગ્રહ બાહર પાડવાનો આગ્રહ અને ઉત્સાહ અક્ષરધામ નિવાસી મુ. ઈચ્છારામભાઈના હૃદયમાં ઉભ-રાઈ જતો હતો. પ્રેમાનંદ સ્વામિના કાવ્યોને માટે અક્ષરસ્થ કરમશી શેઠનો પ્રેમપણુ ધણો હતો અને સર્વથી વિશેષ આગ્રહ અને પ્રોત્સાહન તો મહારા અક્ષરસ્થ પિતાશ્રીની તરફથી હતું. દરેકના આગ્રહના હેતુએ જુદા જુદા હતા પણ કાર્ય એક જ હતું. સાહિત્યપ્રેમી અને ગુર્જર ભાષાની પ્રેમમય બક્તિમાં મચી રહેલા ઈચ્છારામભાઈના હૃદયમાં ભરેલા હેતુ તેમનો પ્રેમ અને ભાવજન્ય હોવા છતાં ગુર્જર સાહિત્યના અંધારામાં પડી રહી અટવાઈ જતાં કવિરત્નોના પ્રસાદને સાક્ષરવર્ગ સન્મુખ મુકવાનો મુખ્ય હતો. અક્ષરસ્થ મોતીલાલભાઈનો તેમ જ અક્ષરસ્થ મહારા પૂજ્યપાદ પિતા-શ્રીનો હેતુ સંપ્રદાયમાં એવા ગ્રંથોના અધ્યયનથી નવીન જીવન, નવીન બળ અને નવીન ઉત્સાહ આવે અને તે દ્વારા સંપ્રદાયની થતી અવનતિ અટકીને પુનરુદ્ધાર થાય એ હતો. અક્ષરસ્થ કરમશી શેઠનો હેતુ સર્વ સત્સંગીઓને સ્વામિનાં પદો સુલભ થાય અને તે દ્વારા તેમનામાં સત્સંગ ઉપરની શ્રદ્ધા અને બક્તિ વધે એ હતો. પરંતુ આ સર્વ ઉત્સાહકો પોતાની પ્રેરણાથી આરંભાવેલા કામને પૂરું થતું જોતાં પહેલાંજ એકજ સ્થાને એકત્રિત થઈ ગયા છે અને તેમના ચરણમાં હાજર થતાં પૂર્વે તેમના

અંતરની આ છેલ્લી ધ્રુવજાને પાર પાડવાની શક્તિ સર્વ નિયંત્રિતા શ્રીહરિ મને આપેા એટલીજ તેમની પ્રાર્થના છે. અનેક પ્રકારની હરકતો અને ઉપાધિઓમાંથી મુક્ત કરનાર પ્રગટ પુરુષોત્તમનારાયણ એવા આ સંપ્રદાયના પ્રવર્તક શ્રીહરિની તરફની તેમ જ મહારા ઉક્ત વડીલો અને પૂજ્યો તરફની મહારી આ ફરજ બળવીને મને ઋણુમાંથી મુક્ત થયેલો જે મહારા અવસાન પહેલાં હું જોઇશ તોજ હું મને કૃતકૃત્ય માનીશ. અક્ષરસ્થ મુ. ઈશ્વરારામભાઈના પુત્ર ચિ. મણિલાલે આ કાર્યમાં બનતી રીતે મદદ આપવાનું સ્વીકારેલું હોવાથી પ્રભુ તે મહારા અંતરની ધ્રુવજા પાર પાડશે એવી કાંઈક આશા રહે છે. કરનાર તેજ સમર્થ છે.

વજની ગોપીઓના પ્રેમમય જીવનનો ગુર્જર ભક્તજનોને તેમજ સાક્ષર જનોને સાક્ષાત્કાર કરાવનાર ગુજરાતમાં જે પ્રેમલક્ષણા ભક્તિમાં તસ્લિન થયેલા ત્રણ ભક્તરાજોનાં નામો પ્રાતઃસ્મરણીય ને ધરગતુ થઈ પડ્યાં છે તેમાંના આ સ્વામિશ્રી એક છે. આવા પ્રેમમૂર્તિ સદ્ગુરુ સ્વામિશ્રી પ્રેમાનંદનું જીવનવૃત્ત આ ગ્રંથનું કદ મ્હોટું થઈ જવાથી બીજા ભાગમાં આપવાનું રાખવું પડ્યું છે, પરંતુ નિયમ પ્રમાણે સ્વામિના તેમ જ તેમના અને સંપ્રદાયના જનોના ઇષ્ટ દેવશ્રી પૂર્ણ પુરુષોત્તમ શ્રીસદ્ગજાનંદ સ્વામિના પ્રતિમા પડેા તો આજ ગ્રંથમાં આપવામાં આવ્યાં છે. કાગળો જોઇતા પ્રકારના નહિ મળી શકવાથી આનું કદ શ્રીઆજ્ઞાનંદ કાવ્યના જેવું રાખી શકાયું નથી અને તેથી જ આનાં પાનાં પણ થોડાં વધી ગયાં છે. જે ટાઇપો વાપરેલા છે તે કેટલેક સ્થળે ઘણા જ કટંગા છે ને તેથી કેટલીક જૂલો રહી ગયેલી છે, તેમ જ મૂળ પ્રતોની અશુદ્ધિને લીધે પણ જોડણી એક જ પ્રકારની આખા ગ્રંથમાં રહી શકી નથી, તે માટે વાંચકવૃંદની ક્ષમા માગું છું.

દ્વિતીય ભાગ શ્રીહરિ કૃપાથી ઘણી જ જલદીથી આપ સર્વના હસ્તકમળમાં મૂકવાની આશા રાખું છું. આ દ્વિતીય ભાગ થતાં થોડો સમય લાગવાનો સંભવ છે તો તે દરમ્યાનમાં જે કાંઈ ભક્તરાજ પાસે સ્વામિશ્રીનાં કાંઈ વિશેષ પદો હોય વા જેને પણ સ્વામિશ્રીના સંબંધી કાંઈ ખબર હોય તો તે મને સત્વરે મોકલવાની કૃપા કરશે.

વિશેષમાં વિનંતિ એ છે કે આની પછવાડે સદ્ગુરુ સ્વામિશ્રી મુક્તા-
નંદજીના સંગ્રહની પ્રસિદ્ધિનું કામ આરંભવાનું છે, તેથી તેમનાં પશુ પદો ને
પુસ્તકો તથા તેમના સંબંધીની માહિતી જેને પશુ હોય તેમણે પશુ તે
મોકલવાની કૃપા કરવા વિનંતિ હંડવત્ સહ જયશ્રી સ્વામિનારાયણે સહિત
કરું છું.

ગુર્જર વાંચકોને આવા મહાન પ્રેમભક્તિમાં મસ્ત બનેલા સ્વધર્મ
જ્ઞાન અને વૈરાગ્યના બળથી પ્રભુચરણમાં એકાકાર થઈ રહેલા મુક્તા-
રાજોની પ્રસાદી આપવાને તથા તે દ્વારા મહારું મહારા વડીલો પ્રતિનું
અને મિત્રો પ્રતિનું તેમજ મહારા ઇષ્ટ મહાપ્રભુ પ્રતિનું ઋણ અદા કરવાને
અને ગુર્જરી ગિરાની અલ્પ સરખી પશુ સેવા કરવાને મને શ્રીઅક્ષરાતીત
પ્રભુ શક્તિમાન કરો એ પ્રાર્થના સાથે

“આવી રીતે એને ભગવાનની ભૂતિનું ચિતવન છે માટે એ સાધુને
તો ઉઠીને સાષ્ટાંગ હંડવત્ પ્રણામ કરીએ” એ પ્રમાણે જેમની પ્રશંસા
સ્વમુખે શ્રી ઇષ્ટદેવે કરેલી છે તેમના પદોમાં લખાણના દોષને લીધે કિંવા
મહારી સમજ શક્તિને લીધે, કિંવા પ્રેસની ગફલતને લીધે, કિંવા ગાયન
શાસ્ત્રના મહારા અજ્ઞાનને લીધે કાંઈ દોષો આમાં રહી ગયેલા હોય તે
માટે હું તેમના ચરણકમળમાં સાષ્ટાંગ હંડવત્ કરીને તેમની ક્ષમા વાચીને
એટલું જ ઉમેરીશ કે,

“ગુર્જરી ગિરાના જય શ્રીરંજ વિરાજો”

વસંત પંચમી
સં. ૧૯૭૫

}

ઈશ્વરદાસ ઇચ્છારામ

આ ગ્રંથમાં સર્વ સત્સંગીઓની વિશ્વસિરૂપે રચેલું એક પદ મૂકવાને આગ્રહપૂર્વક ધન્ય દર્શાવવાથી આ અપ્રસિદ્ધ નૂતન પદ નીચે આપેલું છે. તે સ્વામિશ્રીનું નથી પરંતુ તેમની જ પ્રસાદીનું ફળ છે.

સત્સંગ છે શીરતાજ, અમારે સત્સંગ છે શીરતાજ;
સ્નેહથી સેવીએ આજ, અમારે૦ ટેક.

મહા મુલો મોંઘેરો રૂડો, મળિયો સંત સમાજ;
કનક રજતથી અતિ અનેરો, શોભે તેનો સાજ. અમારે૦ ૧

ઉજ્જવ સ્વામિ રામાનંદે, પ્રગટાવ્યો મહા દીપ;
શ્રીહરિએ પ્રેર્યું તેમાં, જીવન સુંદર રીત. અમારે૦ ૨

પ્રગટ પ્રભુએ જાતે વાવી, બનાવ્યો સુંદર બાગ;
મુક્ત મુનીના શુભ સિંચનથી, આવ્યો રૂડો ફાગ. અમારે૦ ૩

આભુષણ બહુ અંગ અંગ સારું, આપ્યાં પ્રેમ સહીત;
વર્ણવતામાં વાણી થાકે, મોઢે મનહરતામાં ચીત. અમારે૦ ૪

વૈરાગ્ય રૂપી મહા જમો તે, દીધો મુની નિષ્કુલ;
ભક્તિ રૂપી તેને દીપવે, બ્રહ્મ મુનિનું દુકુલ. અમારે૦ ૫

શાંત રસની પાઘ આરોપી, દેવાનંદ મહારાજ;
અટળ નિશ્ચયરૂપી ખોંસ્યો, શતાનંદે તાજ. અમારે૦ ૬

પ્રેમ રસમાં ભીજવનારા, સુંદર પુષ્પના હાર;
પ્રેમસખીએ ગુંથી રાખ્યા, આપણા કાજ આ વાર. અમારે૦ ૭

ભીડ ભાગે ભીતી પામી, તેનું નહિ આહિં કામ;
દુરાચારી દુર્જનીયા દમવા, છે હમોને હામ. અમારે૦ ૮

...
... અમારે૦ ૯

સિદ્ધણુ સુત ભુખે મરશે, પણ કદી નહિ ખારો ધાસ;
સાચો જે હસ્તિનનો બચ્ચો, પામશે નહિ કંઈ ત્રાસ. અમારે૦ ૧૦

...
... અમારે૦ ૧૧

મહા પ્રભુની આજ્ઞા ધારવા, છે હૈયે અમારે હામ;
જ્ઞાનની ગુટી ધસી ધસીને, પીવડાવવાનું છે કામ. અમારે૦ ૧૨

ત્યાગી ગૃહી આચારજ સૌ, થઈ જાયો એકતાર;
 સત્સંગમાંના કુસંગને આજે છેડી કાઢો બહાર. અમારે ૧૩

 અમારે ૧૪
 તાડો નસાડો ભગાડો ભાઈઓ, આજસ હધ્યા છળ;
 લાવી વસાવો નિજ હૃદય મંદિરે, હરિ વંશ અચળ. અમારે ૧૫
 અવિદ્યાના ગાઢ તિમિરને, સત્સંગ સૂર્યે છેદો;
 બાળ વદે છે કુસંપ કુનીતિને, ધર્મોત્તમથી ભેદો. અમારે ૧૬

ચોસરેનું સાંકળિયું

—મહાકાવ્ય—

ભક્તિવિલાસ

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪ એ ગાવે પીયા ખ્યારી, ધ્રુપદ૦	સોહની-ધ્રુપદ-ચૌતાલ	૧
૪ છેલા તારી છેલ છબીલી મીઠી ખોલનીરે	...	સોહની તાલ ચંપક	૨
૪ લાગો થાસું નેહ નંદાજરા લાલ, લાગો૦	...	મારુ સોહની	૩
૪ મનના માનેલ માવરે, આવો વાલા મનના	...	પરજ	૪
૪ સ્થામ સુંદર ગિરિધારી હો, મીઠડા૦	,,	૫
૪ નેણામાં રાખુંરે નેણામાં રાખુંરે	,,	૬
૪ થે મારા છોજ પ્રાણ રસિયા	,,	૭
૪ હોજ મોરે જીવન ખીસર મત જયેરે	,,	૮
૪ આવો રાખુંરે રાજેન્દ્ર નેણામાં ચેારી	પરજદેશી	૮
૪ એકવાર આવો વાલા મંદિરમાંયેરે	,,	૧૦
૪ મારે મંદિર પધારેને માવારે, મીઠડા જોડે૦	...	,,	૧૨
૪ લાગે ખ્યારી લાગે ખ્યારી, કહાન૦	,,	૧૩
૨ મુને તારા મુખની માયા લાગીરે, સહુણા
સ્થામ સોહાગી	,,	૧૪
૪ નાય આવોરે નેણુંમાં રાખું, હારે૦	,,	૧૪
૪ છબીપર વારીરે જઈ અલિહારી	,,	૧૫
૪ વારી વારીરે જઈ વારી	,,	૧૬
૪ સુંદર છેલ જોધરે જીવું હું તો...	,,	૧૭
૪ મેષહું ના પરત નેન એક ઠક ચિતવત	પરજ-ધ્રુપદ-ચૌતાલ	૧૮
૪ છેલ છોગાલો વાલો મને છેલ છોગાલો	મારુ	૨૦
૩ બલા રંગદેરે ચુનર રંગરેજવા	કાલિંગડો	૨૧
૪ લાગે માને ખ્યારો થારાં નેણાંરે નજરો...	,,	૨૨
૪ પ્રાત સમે શ્રીધર્માત્મજકે, શ્રીકૃષ્ણ૦	વિભાસ	૨૨
૨ રુકિમણી રમણ શ્રીજગો જદુનાથ	,,	૨૪
૪ મોહન સાંવરે ખોલો નેન	વિભાસ ચૌતાલ	૨૪

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪	સ્વામિ નારાયણ સ્વામિ નારાયણ ...	ભૈરવ	૨૫
૪	જગો લાલ છખીલે મોહન લોર બયો... ..	"	૨૭
૪	આજ સખી સામલિયો વાલો સુપનામાં મને... ..	ભૈરવ પ્રભાતી	૨૮
૪	આવોરે વાલો હુંતો તમારા મોહીડાપર મોઢરે ...	"	૨૯
૪	ચંદન ચરચિત નિલ કલેવર સુંદર ...	ભૈરવ-ધ્રુપદ-ચૌતાલ	૩૧
૪	બજ મન નરનારાયણ સ્વામી ...	ખટ	૩૨
૪	આવોજ આવોજ અલખેલા મારી આંખડલીમાં ...	"	૩૩
૪	લોરહિ મોરે આંગનવા આયકે કૌવા શબ્દ સુનાવેરે ...	"	૩૪
૪	વેલેરી હીને વાલાજનું વદન નિહારું ...	રામકલિ પ્રભાતી	૩૫
૪	જગો જ્યું ખ્યારે કેરાવ દાતણ કીજે ...	"	૩૭
૪	જગો જગજીવન વાલો સુંદર શ્યામ ...	"	૩૮
૪	મારું મન મોયુંરે મા મોરલીને નાદે ...	"	૩૯
૩	નેક ચિતવું યેહી ઓર ખ્યારે... ..	"	૩૯
૪	બદન કમલપર વારીરી હું તો ...	દેવગંધાર પ્રભાતી	૪૦
૪	જયશ્રી નારાયણ સર્વ કારણ સદા ...	ખીલાવલ	૪૧
૪	તુમ ખીન એસો કોન દયાલ... ..	"	૪૩
૪	જય જય કૃષ્ણ દિનેશ પ્રતાપ... ..	"	૪૪
૪	હોરે લલચાણીરે, લાલવર લેરખડો જોધને ...	"	૪૫
૪	માઢરી દાહીબાઈ દાહે નેના કુચ જુગ ઉરહાર ...	ખીલાવલ-ધ્રુપદ ચૌતાલ	૪૬
૧	પાહિ માં પાહિ માં ભવસાગારાત્ ...	ભૈરવી	૪૭
૪	પ્રાત થયુંરે મારા પ્રાણસનેહિ, જગો જીવન... ..	ભૈરવી પ્રભાતી	૪૮
૪	વંદુ શ્રીધર્મતનય બ્રહ્મપુર નિવાસી ...	ભૈરવી	૪૯
૪	મૈતો ગુનેગાર તેરાઈ, હો સ્વામીન મેરા ...	"	૫૧
૪	જોગન હો ગઢ્યારે તેર લીયે હો સૈયા ...	"	૫૨
૪	અગમ અગાધ ખાત ત્રિજીવન નાથ તેરી ...	ભૈરવી-ધ્રુપદ ચૌતાલ	૫૩
૪	ધનશ્યામ ચરણ કલિ કહુપ હરણ નિત... ..	ભૈરવી-પ્રભાતી	૫૪
૪	લગી રટના ધનશ્યામઢી નામઢી ...	ભૈરવી-તાલ ચંપક	૫૫
૪	મોરી અંખીયાંકે આગે રહો ...	ભૈરવી	૫૬
૪	તેરી અજબ ખાંનક ખની આજરે ...	"	૫૭

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪ કનેયા મોરા મીતરે કનેયા મોરા મીત	ભૈરવી	૫૮
૪ હો સામરે તુમસે લાગો મોરો નેહરા	"	૫૯
૪ શ્રીસ્વામિ સહજનંદ કીયો ભવપાર મોહે આનંદ કંદ...ટોડી ક્રુપદ ચૌતાલ	...	ટોડી	૬૦
૪ મેરે તો ઇદેવ એક સ્વામિ હે, એક સ્વામિ	"	૬૧
૪ ધર્મકુંવરપર વારીરી હું તો	ટોડી	૬૨
૪ હારે હો વંદુ સહજનંદ ચરનરજ	આશાવરી	૬૩
૪ એરી વે જીવન પ્રાન હમારેરી માર્છ	"	૬૪
૪ ઓરા આવોરે સુંદર છેલ જોઈ મુખ તારુંરે	"	૬૫
૪ ઓરા આવોને સુંદર શ્યામ આંખડલિમાં રાખુંરે	સામેરી	૬૭
૪ આવો આવોને સુંદરશ્યામ મારે ઘેર આવોરે	"	૬૮
૪ અની હાંહારે અલબેલા મોહન ઘેર આવો	"	૭૦
૪ આવો અલબેલા સુંદર મુખ નિરખુંરે સન્મુખ રો'ને	"	૭૧
૩ હમતો શ્રીલક્ષ્મીનારાયણ ઉપાસી	સારંગ	૭૨
૨ દામોદર દીનબંધો દીનાનાથ પુરુષોત્તમ	સારંગ ચૌતાલ	૭૩
૪ આવો જ્યુ મીલે પીયા પ્રાન હો રસિયા	સોરઠ સારંગ	૭૩
૨ પ્રજ્યંદ ખુંચી રહોમા દગમે	મલ્હાર	૭૪
૪ ધુમડ ધુમડ ધુમડ ધુમ ઝુમ ઝુમ, અઢ આયો	મલાર ક્રુપદ ચૌતાલ	૭૫
૪ ગુનીજન ગાવત ગુનીજન ગાવત	ધુરિયા મલાર	૭૬
૪ ખરસે શ્યામ ઘટારી સો પ્રજપર	સોરઠ મલાર	૭૭
૨ હો મોરે ખાલમ રસિયા રાજ	"	૭૮
૪ માધોસુ નેના નેહરો કીનો	નટ	૭૮
૪ ધર્મ ધર્મસુત પ્રીયે ન જઈ	ધનાત્રી	૭૯
૪ પ્રગટે શ્રીસહજનંદ સુખદાર્ઠ...	"	
૪ મારે અવિનાશી ઘેર આવ્યારે, સુફલ જન્મ	"	૮૨
૪ એ નઈ છપી નિત્ય પ્રતિ નવલ બિહારી જ્યુંકી	ધનાત્રી-ક્રુપદ ચૌતાલ	૮૩
૮ નયન મુજ ફરકત ખારહી ખાર	ધનાત્રી	૮૪
૪ ખ્યારેને પ્રિતડી લગાઇવે	કાફી	૮૬
૪ વંદુ ચરન નખ ચંદ્ર સુધાકર, ખરનું વિશદ	"	૮૭
૪ દીલોદા દરદ ન જનદા, હો દીલદાર યાર	કાફી ખ્યાલ	૮૮
૪ રહો જ્યું મોરે નેનોમે સહજનંદ	કાફી	૮૯

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪ ભક્તિધર્મસુત સ્થામરી સંતન સુખદાઈ...	...	કાફી	૯૦
૨ મોઈ ધ્રુવખાસી તેરે રૂપ	,"	૯૧
૪ આવેને મોહન અલખેલડારે મંદિર મારેરે	...	,"	૯૧
૪ વારે વારે હું તો વારણે જાઉંરે...	...	,"	૯૨
૪ ઇહાં રહો જ્યું મોરે મીતહો છેલા	,"	૯૪
૪ કહાનુડે કામણ કીધું મા, કામણુગારે	,"	૯૫
૪ રાખું લોચનિયાંમે જીવન મારાને રાખું	,"	૯૬
૪ મારા રસિયા વાલમ રો'રે પીયા ગિરિધારી	...	,"	૯૭
૪ નિમખ ન મેલું નંદલાલાને, લોચનીયાંથી	...	,"	૯૮
૩ મંદિર આવો માણીગર માવા	,"	૯૯
૪ માધોજી માને હો રાવલા ચરણારી આસ	...	,"	૯૯
૪ હમારો લીનો ચિત ચોર, સાવરીયાં...	...	નંગલો	૧૦૦
૪ સાવરા ગુમાની તેરી પ્રીત અનોખીવે...	...	,"	૧૦૧
૭ ગોકુલનિધિ ગિરિવરધારી, સુનો ઉઘો હમરે ગોકુલ	...	,"	૧૦૨
૪ ગોવિંદા થારા ગજરા દેખ ભૂલ ગઈ કજરા	...	,"	૧૦૫
૪ હો મહારાજ તેરો બદન બતાબરે	,"	૧૦૬
૪ રાજમોલ પધારો રંગલીનાજી	,"	૧૦૭
૪ હો રસિયા ગુમાની બાલમરે, મોસે જનઠ	...	,"	૧૦૮
૩ હો રસિયાજી તુમસેં જો માની, પ્રીતિ જીવન જાની	...	,"	૧૦૯
૪ હો નરનારાયણ સ્વામી, ભજયેઠ	,"	૧૧૦
૪ બાલમજી આવો ખ્યારે, બાલમજીઠ	,"	૧૧૦
૪ નેનોદી નોખે લગી સાવરેદી સૈયોવે	,"	૧૧૧
૪ હમારે શ્રીકૃષ્ણ મતકે ઇષ્ટદેવ હે	,"	૧૧૨
૪ મેંતો તેરે ખીરહ ભરેસેં બહુનામી	,"	૧૧૪
૪ મેરી સુધયા જોગીયાને હરલધવો	,"	૧૧૪
૪ પ્રીત લગીસો લગી, લગીવે મેરી	નંગલો ખ્યાલ	૧૧૬
૧ ક્ષેંયા આસરો અખ તેરો	નંગલો ખ્યાલ સાખી	૧૧૭
૨ દીનદયાલકે ગુન ગાવે શ્રીદીનદયાલકે	પુરખ	૧૧૮
૪ ભય ભાગો હો ચરન પ્રતાપસોં	,"	૧૧૯
૪ જે જે શ્રીકૃષ્ણ સ્વામિ બહુનામી	પુરખ ધ્રુપદ ચૌતાલ	૧૨૦

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪ સનેહરો કામરીવારેસો કીનો	પુરખ	૧૨૧
૪ પ્રભુ તુમ મેરે જીવન માન હો	ગોડી	૧૨૨
૪ ચરન શરન ધનશ્યામ તીહારે	"	૧૨૩
૪ મોહન પ્યારે શ્રીધર્મદુહારે	"	૧૨૫
૪ નેના તિહારે મોહન પ્યારે	ગોડી	૧૨૫
૪ એરી મા દેખત કો કહાન છોટો	"	૧૨૬
૪ શ્યામજી સોહત મન મેરો	ગોડી ધ્રુપદ ચૌતાલ	૧૨૭
૪ ઇન મોહનાને મોહની ડારી ડારી હો	કલ્યાણ	૧૨૮
૨ તેરોહી નામ રહત રસના	કલ્યાણ-ચૌતાલ	૧૨૯
૪ હરિકૃષ્ણ ધનશ્યામ નારાયન, તું રહ મન મેરારે	કલ્યાણ	૧૩૦
૧ પરબ્રહ્મરાય પરબ્રહ્મરાય, અખિલ જીવનપતિ નાથ	"	૧૩૧
૪ રે મોહન બનવારી, રે મોહન	"	૧૩૨
૨ મીન કુરમ શુકર નરસિંહ વપુધર	ઇમત ક. તાલ સુલકાક	૧૩૩
૨ બીનીબન ગાવે મૃદંગ બજાવે નારદ સારદ મીલ	ઇમત કલ્યાણ સંગીત	૧૩૪
૨ શ્યામ આજ શોલીત રંગબરે	કલ્યાણ ભોપાલી	૧૩૫
૪ સુન સુન સજની શ્યામકી, બનીયાં મન માની	હમ્મીર કલ્યાણ	૧૩૫
૪ પ્રભો મામ્ પાહી, પ્રભો મામ્ પાહી	કલ્યાણ	૧૩૬
૪ નટવરકા છબી દેખરી, અતહી વિશેખરી	ઝીંઝોટી	૧૩૭
૪ લાડીલા થાને ખમા હો લાલજી ખમા	ખમાચ	૧૩૮
૪ રાજ મારે મંદીર રહો રંગ છેલ નટવરજી	"	૧૩૯
૪ મન ખસીયો હો મન ખસીયો, પ્યારો	"	૧૪૧
૪ હો મેરે ધર આજ તો રસિયા બાલમ આવો મોહનરે	"	૧૪૨
૪ તોયે ગાવત સખહિ મીલ તોયે રીઝાવત	શ્રીટક-ધ્રુપદ-ચૌતાલ	૧૪૩
૪ નેહરો નીબાય લીજયોરે હો મોહનજી મેરો	ખીહાગ	૧૪૪
(૧) વાસીલાલ નાચત ગત સાંગિત બનનનનનનનુપુરબાજે	"	૧૪૫
૨ લાડીલા માને વાલા લાગો રાજ	"	૧૪૬
૨ સાવરો બરસ રસ બન્યો એરી એ	"	૧૪૬
૪ પીયાજી તેરી ચીતવની ચંચલ ચારું	"	૧૪૭
૪ રસીયાજી મેરે જીવનમાન	"	૧૪૮

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪	મેં તેરા ગુન ગાવુંરે ધનશ્યામરે ...	બીહાગ	૧૪૯
૬	બોલીરી વચન કઠોર પીયસોં સમજ વીના આલી ...	”	૧૫૦
૪	સહજનનંદ સહજનનંદ સ્વામિ નારાયણુ... ..	કાનડો	૧૫૧
૪	તું મેરે સિરદાર ધર્મકુંવર કીરતાર ...	કાનડો ધ્રુપદ-ચૌતાલ	૧૫૨
૨	અબ નહીં છાંડુ ચરન સરોજ નાથ ...	”	૧૫૪
૪	મોહન માધુરી મૂરત સ્થામ સુંદર૦ ...	”	૧૫૪
૬	બસત વરતાલ તખત ધનશ્યામ ...	”	૧૫૬
૧	જય જય જય પરબ્રહ્મ મનોહર ...	અષ્ટક	૧૫૮
૨	હું બલહારી શ્રીધનશ્યામ બદનપર ...	અડાનો-ધ્રુપદ ચૌતાલ	૧૫૮
૮	મંગલ મૂરતિ માધુરી સહજનનંદ મહારાજ ...	અરગજ	૧૫૯
૧	શ્વેતદ્વીપવાસી સુખરાસી શ્વેત વાસુદેવ ...	કવિત	૧૬૨
૪	બલમા બીસરજી ન જાઓરે બલમા ...	કહરવા	૧૬૪
૪	નયનભરી મોહન દેખોરી આલી ...	”	૧૬૪
૪	હોજી થાને રાખું નેનનકી પલમેં રાજ ...	”	૧૬૫
૨	હારે મેંતો ન જાને મોહન દગાદાર ...	”	૧૬૬
૪	મોહન દેખી મગન બધરે હો મોરી અંખીયાં ...	”	૧૬૭
૪	જીવનપ્રાન હમારે	”	૧૬૮
૪	વહાલોરે વિકૃલવર સજની	ગરબી	૧૬૯
૪	દીઠે દિવાળીરે ગિરિધર દીઠે દિવાળી ...	”	૧૭૦
૪	નંદલાલ બિહારી જખી તારીરે	”	૧૭૧
૪	છેલ જખીલોરે છોગાલો નંદનો લાલો	”	૧૭૨
૪	આવો મોહન મારે ચોરડીયે	”	૧૭૩
૪	વારી જાડે વહાલાજી તારે વારણીયે	”	૧૭૪
૪	વારી જાડે વહાલાજીનું રૂપ	”	૧૭૬
૪	આવો રમીયેરે વાસુદેવ વનમાળી	”	૧૭૭
૪	ચોરા આવોને છેલ છોગાળારે	ગરબી-કેદારી	૧૭૮
૪	મોલીડાપર વારીરે, મોહન તારા૦	ગરબી	૧૭૯
૪	હું તો વારીરે ગિરિધરલાલ મોલીડે તારેરે	”	૧૮૦
૪	મોહનરે આવો મને મળવા	”	૧૮૨
૪	ચોરા આવો મોહન ચિત ચોર	”	૧૮૩

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪	હું તો જઈશ ગિરિધર જોવારે, માં મુને વારીશ માં ગરબી		૧૮૫
૪	મોહન મૂર્તિ તારીરે વહાલી લાગે છે	૧૮૬
૪	મુને મળીયારે સહજનંદ સ્વામી	૧૮૭
૪	આવોને અલખેલારે અલખેલા	૧૮૮
૪	સહજનંદ સ્વામી આવ્યા મારે સહજનંદ સ્વામી	૧૮૯
૪	રસિયા આવોરે અલખેલા રાખું આંખડલીમાં છેલા	૧૯૦
૪	ઘેર આવોને ગુણવંત વહાલા...	૧૯૧
૪	આવ્યા સ્વડા રંગલીનો, સહજનંદજી...	૧૯૨
૮	પુરુષોત્તમ પુરણ બ્રહ્મ, સહજનંદ સ્વામી	૧૯૪
૪	આવો તો ગોઠડી કીજે, ગોવિંદ ઘેર આવો તો...	૧૯૮
૮	વહાલા તારી મૂર્તિ મનમાનીરે	૧૯૯
૪	આજ મારે હરિ પરાણા ઘેર આવ્યા	૨૦૩
૪	વહાલીને લાગેરે વહાલાજીની મૂર્તિરે...	૨૦૪
૪	ચાલો જોવા રસિયા રણછોડનેરે	૨૦૬

ભક્તિવિલાસ-પ્રગટ મહિમા

૪	શ્યામ પધારો ધનશ્યામ પધારો	ગરબી	૨૦૯
૮	આદિત્ય ઉદિયારે, સહજનંદજી જગવંદ	૨૧૦
૪	વંદુ શ્રીસ્વામીરે, ધર્મકુળ મુગટ મણિ...	૨૧૨
૮	ધન્ય ધર્મકુમાર વારવાર ધનશ્યામને જઈ હું તો વારણે	૨૧૪
૬	ઓશ આવોને ધર્મકુમારે, રાખું મારાં નેણામાં...	૨૧૮
૪	પ્રગટ હરિ મુજને મલ્યારે લોલ	૨૧૯
૪	શામળિયા મુંદરવર મારે, મંદિર પધારો રાજ	૨૨૨
૨	જનન જનનાં જોવારે કેસરિયાજી	૨૨૪
૪	સહજનંદજી સનેહી સુખધામ છે જો...	૨૨૫
૪	શ્રીપુરુષોત્તમ બહુ નામીરે, મુને મળીયા	૨૨૭
૪	છોગાળા સુન્દર છેલ, નંદના નંદનજી	૨૨૮
૧	એમ અગણિત વિશ્વ રચાય છે, સહજનંદજી ...	ગરબી રાગ ખીજો	૨૩૦
૧	ભક્તિધર્મકુવર હરિકૃષ્ણને જઈ વારણેરે લોલ ...	ગરબી ઢાલ ત્રીજો	૨૩૨

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪	ધર્મકુંવર ધનશ્યામજી, અક્ષરપતિ અવિનાશ ...	ગરબી	૨૩૫
૪	ૐ નમો પરિશ્રદ્ધારાયરે	,,	૨૩૭
૪	મંદિર મુરારી, પધારો મારે મંદિર મુરારી ...	,,	૨૩૮
૪	શ્રીપુરુષોત્તમજી પધારિયા	,,	૨૩૯

બાર રાશિ

૧	મેષ ન મારે મટકું મુનિવર વિગ્યાની ...	,,	૨૪૧
---	--------------------------------------	----	-----

સાત વાર

૧	રે સ્વામિ નારાયણ સાંભરે, ગાતાં તે સાતે વારરે...	,,	૨૪૨
૪	મને મળીયા સહજનંદ સ્વામિ	ગરબી ઘોળ	૨૪૨
૧	સ્વામિ સહજનંદના, વંદુ ચરણ નખચંદ ...	દોહા	૨૪૩
૪	વહોલા વંદન કરી પદપાવન	ઘોળની ગરબી	૨૪૪
૧	જયજય મહારાજ રાજ, ધર્મકુંવર ગુનજહાંજ ...	છંદ ચર્યરી	૨૪૫
૪	મારે મહારાજ મેંતો તોરી બલહારીરે...	હુમરી	૨૪૭
૪	તેરી મુસકનીમેં મન લાગી રહ્યોરે	,,	૨૪૮
૪	મેં દેખી છખી સાંવરી	,,	૨૫૦
૪	મેરા તો મન માધોજીસું માનારે	,,	૨૫૧
૪	મેરે એક આશરા તેરાંરે, ધર્મકુંવર	,,	૨૫૨
૪	ભક્તસૌં અધિક આન કોડે નાહી	,,	૨૫૩
૪	હુમારે ભક્તિધર્મસુત શ્યામ, હુમારે	,,	૨૫૫
૪	અંખીયા ફરકન લાગીરે, અળરે સૈયાં મોરી ...	હુમરી ખ્યાલ	૨૫૬
૪	રે સનેહી નેહા ભુલી ના જાયોરે	,,	૨૫૬
૪	પ્યારે તોરી મોરી પ્રીત ન છોડેરે	બીહાગની હુમરી	૨૫૭
૪	તાંહીંમ તનનામિ તાંહીંમ તનનામિ તાંહીંમ ...	લીલાના	૨૫૮
૩	હો સાંવરા સોખા બરની ન બઠઈ	દાદરા	૨૫૯
૪	મેં જતની પીયા મોરા રે પીયા મોરા	,,	૨૬૦
૧	નિર્વિકલ્પ અતિ ઉત્તમ, નિશ્ચય તવ ધનશ્યામ ...	દોહા	૨૬૧
૧	જય જય મંગલ કરન પ્રભુ, મંગલમય તવ નામ...	,,	૨૬૨
૪	ધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણ ચરણ નખ ચંદ્રને	ઘોળ	૨૬૩
૫	વંદુ ધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણનેરે; લાગું	,,	૨૬૫

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪ ગોકુલ ગામ અતિ શોભતાં	ધોળ	૨૬૮
૬ વંદુ હરિકૃષ્ણ પ્રગટ પરમેશ્વરજી હોં	,,	૨૭૦
૪ સખી ધન્ય ધન્યરે ભૂલજી ભગવાન	,,	૨૭૩
૪ વારી જઈ વહાલાજીને વારજો	,,	૨૭૪
૧ પરમ પુરુષ અક્ષરપતિ, સ્વામિ સહજનંદ ...	દોહડો		૨૭૬
૧ કરું પ્રથમ પ્રણામ સંભારીરે, સહજનંદ સ્વામી...	ધોળ		૨૭૬
૪ વંદુ શ્રીરાધાકૃષ્ણ સકલ જગ કારન	મંગલ	૨૭૬
૨ આશકોદી ચારીવે, માથુક ન જના ભૂલી	રેખતા	૨૮૧
૪ ગમીયોરે મારે મન ગિરિધારી	સોરઠ	૨૮૨
૪ શામળીયા બેગા આજ્યોજી, મોહોલે આજ્યોરે...	,,		૨૮૨
૪ નેના મોરે ઉરજે રૂપ રસાલ	,,	૨૮૩
૪ વારને જું વારને જું વારને જાહેરી	,,	૨૮૪
૪ હો સુંદર શ્યામ મારે મોહોલે આજો રાજ	,,	૨૮૫
૪ ધર્મસુત જીવન પ્રાન હમારે...	...	,,	૨૮૬
૪ અખતો સનેહી સુધ લીજો જરી	,,	૨૮૭

થાલ

૧ જીમીયે જન સુખદાર્ઠ, ભોજનનં	સારંગ રાજભોગનો થાલ	૨૮૮
૧ ભોજન જીમીયે નાથ હમારે...	...	,,	૨૮૬
૨ આરોગો અવિનાશી ભોજનનં	,,	૨૮૬
૧ ખીરી લીજો શ્યામ સુખકારી	સારંગ	૨૬૦
૪ જમોને ગોપીનાથજી સુંદર લાડુરે	કાફી થાલ	૨૬૦
૪ વ્યારુ કરત નંદકે લાલ, કરત નંદકે લાલ વ્યારુ...	ખીડાગ		૨૬૧
૨ મદન મોહનલાલ કીજો વ્યારુ	ખીડાગ થાલ	૨૬૨
૨ કીજીયે બલીજાઈ વ્યારુ	,,	૨૬૩
૪ મારે મંદિર પધારો પ્રભુ પ્રીત કરી	ખીડાગ	૨૬૪
૧ નરનારાયણુ પ્યારે, જીમત	ખીડાગ થાલ	૨૬૫
૨ ખીરી લીજો લાલ ગિરિધારીરે	સોહની	૨૬૫
૧ ધન્ય ધન્ય આજ સપરમો દહાડો	વસંત થાલ	૨૬૬

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૧ આજ સખી રામળીયો વહાલો, પશેણા ઘેર આવ્યા	વસંત થાલ		૨૯૭
૪ જીમત પીયા પ્રાન જીમાવતી પ્યારીરે...	... હુમરી થાલ ત્રિતાલ		૨૯૭
૨ પધારો લાલ, નંદજીના કુંવર અલબેલડા	... ગરખી થાલ		૨૯૮
૧ અવિનાશી આવોરે, જમવા કૃષ્ણ હરિ	... થાલ		૩૦૨
૪ લીજ્યો લીજ્યોરે બિહારી ખીરી પાનતી	... હુમરી		૩૦૬

આરતિઓ

૧ મંગળ આરતિ મુરલીધરકી ખટ	૩૦૭
૧ મંગળ આરતિ મદન મોહનકી ”	૩૦૮
૧ મંગળ આરતિ કીજે નીકી આરતિ	૩૦૮
૧ આરતિ કરત શૃંગાર બનાઈ...	... બિલાવલ	૩૦૮
૧ કર શૃંગાર આરતિ ઉતારું ”	૩૦૯
૨ કરત શૃંગાર આરતિ માઈ ”	૩૦૯
૧ કરત રાજભોગકી આરતિ સારંગ આ. રાજભોગકી	૩૧૦
૧ આરતિ રાજભોગકી સાજે સારંગ	૩૧૦
૧ સંધ્યા આરતિ રાધાવરકી સંધ્યા આરતિ	૩૧૦
૧ સંધ્યા આરતિ શ્યામ તુમારી ”	૩૧૧
૨ સંધ્યા આરતિ શ્રીસ્વામિની...	... ગોડી સંધ્યાકી આરતિ	૩૧૧
૧ સંધ્યા આરતિ શ્યામ સુંદરકી સંધ્યા આરતિ	૩૧૧
૧ આરતિ કીજે શ્રીકમલાવરકી ”	૩૧૨
૪ જયદેવ જયદેવ, જય જન સુખકારી (૨)	... ”	૩૧૨
૧ આરતિ નારાયણ સ્વામીકી...	... આરતિ	૩૧૩
૧ જયદેવ જયદેવ, જય જન...	... ”	૩૧૪
૧ માત જસોદા ઉતારે આરતિ બિહાગ	૩૧૪
૧ સિતલ આરતિ કીજે, પ્રભુછકી...	... બિહાગ આરતિ	૩૧૫
૧ કરત મૂરતિ મૈયા, આરતિ કરત મૂરતિ મૈયા	... ”	૩૧૫
૨ કરત જસોદા મયા આરતિ...	... બિહાગ	૩૧૫
૨ પોઠે સુખસેજ કૃપાનિધાન...	... બિહાગડો	૩૧૬
૨ પોઠીયે સુખદેન, સેજમેં, પોઠીયે સુખદેન	... બિહાગ	૩૧૬
૨ સેજ ખીજાયકે પંથ નિહારે...	... ”	૩૧૭
૪ પોઠે સુખસેજ શ્રીધનસ્થામ	... બિહાગડો	૩૧૭

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪ પોઠે પ્રભુ મદન મોહનરાય... બિહાગડો	૩૧૯
૪ માઈ મોરો જીવન કુંજવિહારી બીલાવલ	૩૨૦
૪ ગોપીનાથ બદનપર વારુ કાનડો મારુ	૩૨૧
૫ વંદુ દુર્ગપુરધામ, સુંદર શોભે ઘનશ્યામનું જો ગરબી	૩૨૨
૧ વંદુ ગિરિધર ગોકુલચંદ, ગોપીનાથજીરે... શ્રીગોપીનાથજીનો ગરબો	૩૨૫
૨ ચરણ વંદન કરી વર્ણવું શ્રીગોપીનાથ ,, પરજ-દેશી	૩૨૮
૪ રંગલીનો રણછોડરાય, આવ્યા વરતાલે ગરબી	૩૩૬
૪ ધન્યરે ભાગ્ય ભૃગુક્ષેત્રનાં, હરિકૃષ્ણ પધારયા ધોળ	૩૩૮
૮ પાયે લાગું પરબ્રહ્મનેજીરે ગરબી	૩૪૦
૧૧ અલખેલો અમદાવાદરે, આવ્યા અવિનાશી ,,	૩૪૩

લીલા વર્ણન

૮ મદન રસ છાકે નેનાં છેલ માલકોરા	૩૪૬
૪ આવન કહ ગયે ક્યોં નહિં આયે લાલ... માલકોશ તાલ સુલકાફી	૩૫૧
૪ બંદાબનમેં બજઈ કહાને ખાંસુરી સોહની	૩૫૨
૨ રસિયાજી આલું ચારી આવે રાજ ,,	૩૫૩
૪ નજરોં મેલો દીનેરે નજ ,,	૩૫૪
૨ રેન કહાં જગે હો બાલમ રેન કહાં જગે ,,	૩૫૫
૩ જીવન તુમ સુધે ક્યું ન જાઓ બાલમ મોરે ,,	૩૫૫
૩ ખેરન બાજવો મા ખેરન ખાંસરી ,,	૩૫૬
૪ માનની માન બરી, માનત નાહોં મોરારી ,,	૩૫૬
૪ અંખીયાં રૂપ લોભાની રસિયા વરકે... ,,	૩૫૭
૪ માનન કીજે ખ્યારી, રસિક લાલ ગિરધારી ,,	૩૫૮
૨ એરી તોહો ખેર ખેર કહત સકુચેયેરી જીય ખ્યારી... સોહની કુપદ ચૌતાલ	૩૫૯
૨ એક હો તીન મીલી, ચાર પાંચો બઈ... પરજ હોરી	૩૬૦
૧ શોભીત સહજનનંદ દેખો આજ શોભીત સહજનનંદ પરજ	૩૬૦
૪ એરી મોહો લૂટી ધન મોહન ચોક્વાને... ,,	૩૬૧
૪ મારો મારગ મેલોને રસિયારે, રંગ છેલ જીભલા... ,,	૩૬૨
૪ છેલ જોધરે રંગ છેલ જોઈ પરજ દેશી	૩૬૩
૪ જહવરાય જીવે મોતીયાવાળો, ઘણા મૂલાને ઘણી
ખમા... પરજ વિવાહનો ઢાળ	૩૬૪

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪ નેણે નિરખ્યારે, મારા વહાલાને	પરજ	૩૬૫
૪ વેરણે વાંસલડી વાગી	પરજ દેશી	૩૬૬
૪ રાજેશ્વર રંગના લીના	,,	૩૬૭
૪ વારણીયે જઈરે વાલમ વારણીયે જઈરે	પરજ	૩૬૮
૧ મારગડે રોકોમાં મોહન, મારગડે રોકોમાં	પરજ દેશી	૩૭૧
૪ મનમાં વસી છે તારી મૂર્તિ મોહનજી	પરજની ગરબી	૩૭૫
૪ સોનેરી માલીયું સુંદર સોનેરી માલીયું, ધર્મકુંવરનું	...	પરજ દેશી	૩૭૭
૪ લલિત ગતિ લટકત આવે લાલ	મારુ	૩૭૮
૪ મોરલિયે મનડાં હરયાં વહાલાજી તારી મોરલિયે	,,	૩૭૯
૪ વહાલો મોરલી મનોહર વાયેરે મા	,,	૩૮૦
૪ છબખની વિલોકન લાગરે	કાર્તીંગડો ખ્યાલ	૩૮૧
૪ હો રસીયા કોન ખેરન ખસ કીને	કાર્તીંગડો	૩૮૨
૬ કુંવર મત પકરે કર ખરજેરી	,,	૩૮૩
૪ આંખડી રસ રંગે રાતી	કાર્તીંગડાની ગરબી	૩૮૪
૩ એરીએ કહાન કુંવર પિયા અખડિં સોવત હડ આયે લલિત-ધ્રુપદ ચૌતાલ	...		૩૮૬
૨ આયે હો રસીલે પીયા મેરે મન બાયે...	...	લલિત	૩૮૭
૨ મોહન ખેન ખજઈ ગ્રહ તજી ખન આઈ ખન આઈ લલિત તાલ આદી	...		૩૮૭
૪ જીયસ લે ગયો મોહન છેલ...	...	લલિત	૩૮૮
૨ જાઓ જયું જાઓ જયું જીડે ખોલકે ખોલેયા કહાના વિભાસ કવિત	...		૩૮૯
૪ સ્યામા સ્યામ પ્રાત હડકે દોઈ	વિભાસ	૩૯૦
૪ કોન કામનીકે ખસ બયે હો સ્યામ	,,	૩૯૨
૪ જોધને જોધવરાય મુને લાલચ લાગીરે	વિભાસ પ્રભાતી	૩૯૩
૪ આવો જયું ખિરાજો કહાના મેરે નેના આગે	વિભાસ	૩૯૫
૨ છબી સાંવરી છબી સાંવરી, એરી મેરે	ભૈરવ	૩૯૬
૪ મૈયા તેરો લાલ ખરજેરી	,,	૩૯૭
૮ કીજીયે ધ્યાન શ્રીધર્મના કુંવરનું	ભૈરવ પ્રભાતિ	૩૯૮
૪ પ્રાત સમે શ્રીસહજનંદની	,,	૪૦૩
૪ રસિક ખર રાત સારી કહાં જગે	રામકલી હુમરી	૪૦૫
૪ નેના રંગીલે નાથ તિહારે	રામકલી	૪૦૬
૪ અરુન હૃદયે હૈ પ્રિતમ પ્યારી	,,	૪૦૭

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪ નાથજી નિરખીને મારાં લોચન લોભાણાં	...	રામકલી પ્રભાતી	૪૦૮
૪ છાંડ ગળે બેંચાંરે કનૈયા	ગુજરી	૪૦૯
૪ શ્યામ તેંતો ખારો ભોરોરે	દેવગંધાર	૪૧૦
૪ આલીરી આજતો છટા કછુ ઓરહી પ્રકારકી	...	ખિલાવલ ધ્રુપદ ચૌતાલ	૪૧૧
૪ બંસીવારો પ્યારો ધરમ દુલારોરી	ખિલાવલ	૪૧૩
૮ બને ઘજરાજરે અનોખી છખી આજ	ખિલાવલ-ત્રેતાલ	૪૧૪
૪ મેરો હરવા ડારચો તૂર	ખિલાવલ-ખ્યાલ	૪૧૫
૬ નાથ રહો મારા નેણમાં	રામગ્રી	૪૧૭
૪ ચતુર નંદલાલ હો નેનો મારી	ભૈરવી	૪૧૯
૪ હારે રંગશીને મોહન મોરલી ફેર બળવરે	...	"	૪૨૦
૪ ઝગરો ના કીજે હો પ્રજરાજ	"	૪૨૧
૪ ખાંસુરી બળય લીનીરે, મેરી સુધ સાવરિયાને	...	"	૪૨૨
૪ બૈયાં હુમરી ના છુવોરે	"	૪૨૩
૪ શ્રીધનશ્યામ છખીલેકી	"	૪૨૪
૪ પીરીસી પીછારી તાપર ઓઢે પીરી સાલ જોરી...	...	ભૈરવી-કવિત	૪૨૫
૪ છખી અદ્ભુત દેખોરી	ભૈરવી	૪૨૬
૪ બૈયાં મોરીવે લંગરવા છુવો કહાના	ભૈરવી હુમરી	૪૨૭
૪ પનઘટવા ઠાડો છેલવા	"	૪૨૮
૪ હપરના ઓઢે જશરિયા કોરે	ભૈરવી	૪૨૯
૪ તેરી સામરી સુરતપર હો વારિયાં	"	૪૩૦
૨ જાળરે મધુરસ ચોર ચોર	"	૪૩૧
૪ ચલત ડગર ખીચ મીલોરે લંગરવા	"	૪૩૧
૪ માનની મનાય લેને	"	૪૩૩
૪ મનમોહનવાને વે, મોહની ડારી વે	"	૪૩૪
૪ મેંતો દીઠા શ્રીધનશ્યામ સુંદર	ભૈરવી ગરખી	૪૩૪
૪ આવો મારા હેડાકેરા હાર	ભૈરવી-પ્રભાત	૪૩૬
૪ સાંવરીયાકે હું રૂપ દીવાની	બંગાલી	૪૩૮
૪ યે બાલક વસુદેવકે દોહ આલી	"	૪૩૯
૪ આવો મારા નાથજી નાના	સામેરી	૪૪૦
૪ હો ગિરિધરલાલ, મારગડો	"	૪૪૨

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૮ ભોળન કર ખ્યારે કરત સેન... સોવત સારંગ	૪૪૩
૪ મોરી ખુંદન ભીંજત સારીરે સારંગ મલ્હાર	૪૪૫
૪ બેઠે તરની તનયા તીર સારંગ-ધ્રુપદ-ચૌતાલ	૪૪૬
૨ કદમવાકી છૈયાં, ગિરિધરલાલ ખીરાજો... સારંગ	૪૪૭
૨ માખન દૂધ ખાયો, ઇન મોહનાને હમરો "	૪૪૮
૪ ખંજન નેની હે શ્યામા સમઝ સખેરી સોરઠ મલ્હાર ધ્રુ. ચૌતાલ	૪૪૮
૪ હે સખી આજકી છપી મોપે ખરની ન ભઈ "	૪૫૦
૪ એ સરોજઉતે સરસ તિહારે નેના મલ્હાર	૪૫૧
૨ મદનાતુર હે હરિ માનની ધનાશ્રી	૪૫૨
૪ ચરી મા તેરો માધો જાદુ ડારી ગયો... "	૪૫૨
૪ ચોરા આવોને સુંદર શ્યામ... ધનાશ્રી	૪૫૪
૨ માંકે મોલે મોહનજીથે આયા ક્યોની આજ "	૪૫૬
૨ હારે હો અરજ મોરી માનોજ ખ્યારે કાફી હોરી	૪૫૭
૪ આવો મીલી ધ્રજનારી કાફી-હોરી-તાલ ચંપક	૪૫૭
૪ દૂરીજન દેખરોરે, પાલવડો કાફી	૪૫૮
૪ સરસ ગાય ગાયરે (૨) કાફી-ધ્રુપદ ચૌતાલ	૪૬૦
૪ બિહારીલાલ બાંકે હો બિહારીલાલ કાફી	૪૬૧
૪ બિસરી ગઈ હાર હિયાકો મેરો "	૪૬૨
૪ તેરી અંખીયાંમે કછુ ટોના "	૪૬૩
૪ શ્યામ કેશરીયો ખનો, ખ્યાહન આયોરે સૈયો "	૪૬૪
૪ વાંસલડી કુંજુ વાયેરે "	૪૬૫
૮ જવા છો જમુના પાણી હો કાનુડા "	૪૬૬
૨ શામળિયે મારી સુરત હરીરે "	૪૬૮
૪ અલબેલા આવો ચોરારે, અરજ કરે છું "	૪૬૮
૪ ધૂતારે મુને કહાનેરે કામજી કીધું "	૪૬૯
૪ છોગાલારે ધનશ્યામજી કાફીની ગરબી	૪૭૦
૪ જાદુગારીરે મોહન મોરલડી વજડી કાફી	૪૭૩
૪ નટનાગરરી, બેન બજાય મન હર લીનો કાફી ધ્રુપદ	૪૭૪
૪ બને માઈ શ્યામ સુંદર બનવારી જંગલો	૪૭૫
૫ મેં પનીયાં કેસે જાહેરે "	૪૭૬

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪ બલમા બિલમ રહ્યો, ખારો કબકો ગયો	...	નંગલો	૪૭૭
૪ સુનરી સખી એ આહીરકે છોરા	૪૭૮
૪ લાગે રસિક તેરે નેન રસિયા...	૪૭૯
૨ જમુના તટ અજરાજ માધો...	૪૮૦
૨ મીલે મોયે કુંજબુવન નંદલાલ	૪૮૧
૪ કનૈયા બંસી નેક બળવો મોરે ચાર	૪૮૨
૪ એરી પનઘટવા ઠાડો ગ્વાલ...	૪૮૨
૪ જમુનાકે તીર ઠાડો જમુનાકે તીર	૪૮૩
૨ જોબનકો બયો મતવારો	૪૮૫
૮ ઇન મોહનને મેરો મન હર લીનો માર્છ	૪૮૫
૪ રસિયેને લગાય નેનુંદા તીર...	૪૮૮
૪ સયો મોરી બેરન લગ ગઈ લાજ	૪૮૯
૪ સાંવલે દિદોસે દીલ જખમ કીયા	...	નંગલો ગજલ	૪૯૦
૮ મુને રોકોમાં મારગ જતાંરે, કહાન કેશરિયા	...	નંગલાની ગરબી	૪૯૧
૨ આવત લટક લટક લાલ	...	પુરબ કુપદ ચૌતાલ	૪૯૪
૪ ગાત પિયા મોહન, બજવત મૃદંગ પરમ ચતુર ખારી	૪૯૫
૪ ચલે ટેઢી ચાલ ચલે ટેઢી કુંજનમેં	...	પુરબ માઠ ત્રેતાલ	૪૯૬
૪ રસિયો મોસું રાર કરે	...	પુરબ	૪૯૭
૨ બાંધી લાલ બાંકે પેચોંદી પાગ	૪૯૮
૨ બનડોતે આવત બનવારી	૪૯૮
૪ કનૈયા ઓઠે અજબ દુશ્મલો	૪૯૯
૪ બાંસુરી બાજત હે સખી! આવત આનંદ કંદ	...	પુરબ કુપદ ચૌતાલ	૫૦૦
૪ રૂપ લોભાને મોરે લોચન, આવત દેખે ગીરધરલાલ	...	પુર્બી	૫૦૧
૪ હાઉજરા સોંજ માને મતને ખીલવો	...	ગોડી-કુમરી	૫૦૨
૪ હો સૈયાં હો ધનશ્યામ સુંદર મજ આવે	...	ગોડી	૫૦૩
૪ માધવસું ના કર માનની માન	૫૦૩
૪ તેરે વદનકમલપર વારીરે	...	ગોડી કુમરી	૫૦૪
૪ મોરલી વાજેરે મીઠી મોરલી વાજે	...	ગોડી	૫૦૬
૪ ઉલો જીવન જમુના તીર	૫૦૮
૪ અલબેલાજ પ્રાણુ આધારે તમપર વારીરે	...	ગરબી	૫૦૯

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૮ કુલની બનીરે શોભા કુલની બની	ગોરી	૫૧૧
૨ બજકૃષ્ણ ગોવિંદ રામારે	કલ્યાણ	૫૧૪
૪ મનોહર શોભીત શ્રીધનશ્યામ	ઇમન કલ્યાણ	૫૧૫
૪ સલોને તેરે નેનરે શામલડા...	કલ્યાણ	૫૧૬
૨ બનહુંતે આવત શ્રીનંદલાલ...	કલ્યાણ પુરવો	૫૧૭
૪ લે તનમન વારું, લે તનમન વારું	હમીર કલ્યાણ	૫૧૭
૪ બળઈ બાંસુરિયાં નંદલાલ	કલ્યાણ	૫૧૮
૪ બને ધનશ્યામ લાલ સુંદર	કલ્યાણ ધ્રુપદ ચૌતાલ	૫૨૦
૪ મેરો મન સાંવરેને હર લીનો	કલ્યાણ	૫૨૧
૪ એરી એરી આજ રંગ (૨)	હમીર કલ્યાણ	૫૨૨
૪ બંસી મધુર સ્વર બાજ મનોહર	કલ્યાણ પદ સંગીત	૫૨૪
૪ તરુન તન શ્યામલ સુંદર	હમીર કલ્યાણ	૫૨૫
૪ ભલા આજ તો મેરો કહ્યો માન માન...	...	કલ્યાણ	૫૨૬
૪ બળવે ધિધિત્રોમ્ ધિત્રોમ્ ધિત્રોમ્૦	કલ્યાણ ધ્રુપદ ચૌતાલ	૫૨૭
૪ શ્રીઅંદ્રાબન સધનકુંજ લલીત લતાન પુંજ	હમીર કલ્યાણ ધ્રુ. ચૌતાલ	૫૨૮
૪ સુંદર છબી આજડી કહી ન જાય	કલ્યાણ	૫૨૯
૪ બાજત મધુર મૃદંગ ગત દ્રોમી દ્રોમી	,,	૫૩૦
૪ કુલ મંડલીમાંહી બિરાજત	,,	૫૩૨
૪ સુની શ્રવન મધુર સ્વર બાંસુરી	કલ્યાણ સાંગીત	૫૩૩
૩ આયે મેરે આજ શ્યામ સોહાગી	ખમાચ	૫૩૫
૨ રેખ્યા હો શ્યામ એહી છબી નેન	,,	૫૩૬
૪ લાગી વે નેનોદી સેન શામલડા	,,	૫૩૬
૪ દેખો માઈ કમલનેન બને આજ	ખમાચ ધ્રુપદ ચૌતાલ	૫૩૭
૪ મોહનાને લગાઈ મોહની સૈયો	ખમાચ	૫૩૮
૪ મેરો મન હર લીનો, તેતો નંદ જ્યુંકે લાલા	,,	૫૩૯
૪ પ્રીત પુરાની મત તોરો ગિરિધારીજીવે...	...	ખમાચ ત્રિતાલ	૫૪૧
૪ મોહન મધુરીસી બેન બળવે	ખમાચ તિલાનો ત્રિતાલ	૫૪૨
૪ મન વસિયોરે મારે મન વસિયો	ખમાચ	૫૪૪
૪ રૂડા લાગો છો રાજેન્દ્ર મંદિર આવતાંરે	,,	૫૪૫
૧ ગિરિધર ગોકુલચંદ વહાલા	રાસનું પદ ખમાચ ગરબી	૫૪૬

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૧	વૃષકુલનલિન દિનેશ વહાલા...	... ખમાચની ગરબી	૫૪૮
૪	મેરો મન હર લીનો, કેસી કરું અબ ઇન૦	... કેદારો	૫૫૦
૪	મધુરી બાજત એરી બાજત બાંસુરી...	... કેદારો ધ્રુપદ ચૌતાલ	૫૫૦
૧	વદન વિલોકતી એક ટક ઠારી	... બીહાગ	૫૫૨
૪	આજ પ્રજાવન રાસ રાધે દેખન જઈએ	... "	૫૫૨
૨	કહો જ્યું પ્રીતમ સાચી બાત હો	... "	૫૫૪
૪	શ્યામ બદનપર સરવસ વારું	... "	૫૫૪
૨	મેરે મન માને માર્છ મોહનલાલ	... "	૫૫૫
૪	જાઓ જાઓ જુડા રાજ	... "	૫૫૬
૪	રસિક રંગ છેલ છબીલે મોહન નાગર	... "	૫૫૭
૪	ઠાડે રહ્યોરે કદમવાંછી જાય	... બીહાગ હુમરી	૫૫૭
૪	સાંવરિયાડી વે રસબરી મેનોદી સેન	... "	૫૫૮
૪	ધ્યારી માને લાગે છે છેલા થારી ચાલ...	... "	૫૬૦
૪	પ્રમુદિત મદન ગોપાલ, યમુનાતટ રસાલ	... કાનરો ધ્રુપદ ચૌતાલ	૫૬૧
૪	મોહન રંગભીને મોહન રંગભીને હો ધ્યારે	... કાનરો	૫૬૨
૪	બેઠે આજ બનીકનીકે દોહ બૈયા	... "	૫૬૩
૪	બસા હો રસિયાજી જોર ન કીજે	... "	૫૬૪
૨	શ્યામ સુંદર શ્યામ સુંદર વર	... કાનરો બિરખો	૫૬૫
૨	બતિયાં બતિયાં સુન પછતાઈરે	... કાનરો માઠ ત્રેતાલ	૫૬૬
૮	અંચરવા મોરો છાંડો સાંવરે	... કાનરો	૫૬૭
૪	મેવાડો ગાયોરે મોરલીમાંયે	... મેવાડો	૫૬૮
૪	ગોકુલચંદ્ર છબીસોં રાચે	... અડાનો	૫૭૧
૬	તુમ નવધન ધનશ્યામ ઉમંગી	... "	૫૭૧
૩	નંદદે સહોના ધ્યારા, તેં મેડા શિરદાર...	... "	૫૭૩
૩	નંદજ્યુંકે આગે કહાના તેડા મેડા ન્યાવ	... "	૫૭૩
૪	કહાન દાની દાનીરે, કહાન૦	... "	૫૭૪
૪	ગાવત ગોવિંદ રાગ અડાનો અલાપકર...	... અડાનો ધ્રુપદ ચૌતાલ	૫૭૫
૨	આજ તો અટારીમેં બીરાજે બનવારી આલી	... કવિત	૫૭૬
૨	મેરા મન લે ગયો વે મોહન યાર	... કહરવા	૫૭૭
૪	જાનદે લંગરવા મોયે જાનદે લંગરવા	... "	૫૭૭

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૨	કેસી બને હો મેરે સ્થામ પેળનિયાં તેરી	... કહરવા	૫૭૮
૪	હારીરે મોહનાને મોહની ”	૫૭૮
૪	અઠારીયાં મોરી આજરે (૨) ”	૫૭૯
૪	બાવરી બીનું દેખે મેં, સાંવલિયો સિરદાર	... કહરવા હુમરી	૫૮૦
૮	વંદુ સહજનંદ રસરૂપ અનુપમ સારનેરે લોલ	... ગરબી	૫૮૧
૧૦	હારે હારે કહાન દાણીરે કહાન દાણી...	... ”	૫૮૪
૪	મન્દા તે વનના ચોકમાં રમે કુંવરિહારી	... ”	૫૮૮
૪	આવો કૃષ્ણ કમળદળ નેણ નંદતાણા લાલા	... ”	૫૯૦
૮	ગીરધર ઘેલું ન બોલીયેરે ”	૫૯૧
૪	આવો શામળિયા ગીરધારીરે, નાગર નંદલાલા	... ”	૫૯૩
૪	આવો જીવન જાદવરાય જોડું તારી મૂરતિ	... ગરબી રાગ વિનાનો ઢાળ છે	૫૯૪
૪	અલખેલા આવોરે આજ મારે આંગણે જો	... ગરબી	૫૯૬
૮	ગીરધર ગુણવંતારે કે ગોઠડલી કીજે ”	૫૯૮
૪	વંદાવનમાં વહાલે વળડી વાંસલી જો ”	૬૦૨
૬	શોભા શી કહુંરે રુડી ”	૬૦૪
૪	વંદુ પુરુષોત્તમ પરબ્રહ્મ અનાદિ દેવનેરે લોલ	... ”	૬૦૬
૨	મારા વહાલાને રાખ્યા મોલા માધરે ”	૬૦૮
૬	સખીરે સાંભળ વારતા કહું એક આજની	... ”	૬૦૯
૪	હારે નંદાજીના હો લાલ વહાલા મારે ઘેર તમે આવજો	... ”	૬૧૨
૮	હો રંગલીના રસિલા મોહનજી આવી રાને કરો છો		
	આજ ”	૬૧૪
૪	ઓરા આવો સુંદર સ્થામરે પુણું વાતલડી	... ”	૬૧૭
૪	અલખેલા આવોરે રમિયે એકાંતે ”	૬૧૯
૪	એકવાર મંદિર આવો વહાલાજી મારે ”	૬૨૧
૪	સખી વારણે જાડું તારી પ્રીતને જો ”	૬૨૩
૧૪	સાંભળ વાત કહું એક જાની... ”	૬૨૫
૫	આવોને અલખેલારે વહાલા... ”	૬૨૬
૮	સજની પુછોને નંદજીનો લાલકે કેમ ચંચળ થયારે		
	લોલ ”	૬૩૨

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રંગ	પૃષ્ઠ
રાધાકૃષ્ણ વિવાહ			
૧૦ સખી સાંભળને કહું એક વારતા જે ...	ગરબી	૬૩૫	
૪ સખી આજ મોહન દીકારે, શેરીયે આવતારે ...	,,	૬૪૦	
૪ અપાડે આનંદકારીરે ...	,,	૬૪૨	
૪ હારે શાને રોકો છે શ્યામ ...	,,	૬૪૪	
૪ ઓરા આવોને વારી જઈ લાલરે; નંદના નંદનજી...	,,	૬૪૬	
૪ મારે મંદરિયે પધારો રસિયા છેલજી ...	,,	૬૪૮	
૩ સુંદર વર વીઠલોરે ...	,,	૬૫૦	
૪ ઉભારે અલખેલોરે વહાલો ...	,,	૬૫૧	
૪ લટકતો આવે લેરખડો લટકતો આવે ...	,,	૬૫૩	
૩ ઓરા આવોને સુંદર શ્યામરે ...	,,	૬૫૪	
૩ શી કહું શોભા આજની શોભે સુંદર શ્યામ ...	,,	૬૫૫	
૪ સુંદર શ્યામ છપીલા છેલડા રંગલીના નંદકુમાર ...	,,	૬૫૬	
૪ ધર્મકુંવર ધનશ્યામજી, મારા માણતણા આધાર ...	,,	૬૫૮	
૧૦ પ્રથમ શ્રીહરિનેરે, ચરણે શીશ નમાવું...	,,	૬૬૦	
૮ ઓરા આવો શ્યામ સનેહિ, સુંદર વર જેઠે વહાલા	,,	૬૬૭	
૪ તમે આવો ઓરા ઓરા, કૃષ્ણ હરિ ...	,,	૬૭૪	
૪ આજ મારે ઓરડેરે, આવ્યા અવિનાશી અલખેલ	,,	૬૭૬	
૪ વહાલા આવોને રાખું નેણમાં ...	,,	૬૭૮	
૪ નંદલાલે વળડી છે વાંસલડી...	,,	૬૮૦	
૪ આજ સાહેલી ધનશ્યામનીરે ...	,,	૬૮૩	
૪ આવો અલખેલા આધાર, આંખડલીમાં રાખુંરે ...	,,	૬૮૪	
૧૬ વંદુ સહજનંદ ભવમોચન ...	,,	૬૮૬	
૧૪ સાંભળો હરિજન એક ચીતેરે ...	,,	૬૮૩	
૪ હું વારી જઈ ધન્ય ધડી છે જે આજની	,,	૬૮૮	
૮ વહાલા વહાલી લાગે તારી મૂરતિ ...	,,	૭૦૦	
૪ રે ધર્મકુંવર ધનશ્યામ હરિ ...	,,	૭૦૪	
૪ હારે વેણ વાગીરે વેણ વાગી ...	,,	૭૦૫	
૪ ચટ ચટ વાગેરે આંખડી ...	,,	૭૦૭	

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪	ઓરા આવો અલખેલડારે, જોતું સુંદર રૂપ ...	ગરબી	૭૦૯
૪	આવો રાજીવ લોચન રંગ રસિયા	૭૧૧
૪	ધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણનીરે, મૂરતિ મારે મન માની	૭૧૨
૪	કર ગયો કૃષ્ણ મૈયા માખન ચોરી હુમરી	૭૧૩
૪	ડારી ગયો મોહન મોપે ટોનવા	૭૧૪
૪	કાહેનું સામલડા છેલા નેનખાન મારદાવે	૭૧૫
૪	રંગલીને મોહન પ્યારે ખાંસુરી નેક બજાઓ	૭૧૭
૮	કેસે જાહે પનિયાં રોક્યો પનઘટવા	૭૧૮
૫	મોપે કઠઈ નિંદ જગાધરે	૭૨૧
૪	જાઓ જાઓ છપીલે છેલરે હુમરી આદિ ત્રીતાલ	૭૨૨
૪	લગ ગઘયાં અંખિયાં હમાર... હુમરી	૭૨૩
૪	સાંવરીયો મોરો પ્યારો ખાંકે નેનાવારો રે હુમરી-ત્રીતાલ	૭૨૪
૪	અંખિયામેં જાતુ ભારી ગીરધારી રાજ હુમરી	૭૨૫
૪	નંદદે સલોના ટોના કાહેડું ડારા ભલા...	૭૨૭
૪	પનઘટવા ડાંચે છેલ જાતુગારો	૭૨૮
૨	મેં અપને આંગનમે ઠારી	૭૨૯
૪	લાલન તેરી લટક મેરે મન બસી	૭૨૯
૫	મોહન લાલની લટક મન માનિયાં	૭૩૦
૪	દોહ ઠાડે વે કદમડેકી ટૈયા	૭૩૨
૪	તેરી સાવરી સુરત છટાદાર (૨)	૭૩૨
૨	ગુન્ઠિયાં લટી (૨) કે લટી ઘનશ્યામ	૭૩૩
૪	બેરન મોરોરે ખાજ ખાંસુરી...	૭૩૪
૪	ચાર કનૈયા નીકો જારે	૭૩૫
૪	પ્યારે ગીરધારી લાલ, રસિયા ન રોકો ડગરવા	૭૩૬
૪	બલાજ મેરો કંગના નિકારી ગયોરે	૭૩૭
૨	ખાંસુરિયામેં ગાવે દાદરા શ્યામ સુનાવે દાદરા	૭૩૮
૪	નજરિયાં મારી ગિરધારી	૭૩૯
૪	દોહ ઠાડે કુંવર ડબિર ચોરી	૭૪૦
૪	પિયા મેરા પ્યારા, મોહન મતવાલા	૭૪૦

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪	યા બન બંસી બનઈ ધનશ્યામ દાદરા		૭૪૧
૪	ગોકુલકી ગોકુલકી ગ્યાલની બચન બત દહિરે દહિ દીપચંદ્રી હોરી		૭૪૨
૪	સખી જોનેરે જાદવરાય સુંદર છેલો ધનશ્યામરે ... ઘોળ		૭૪૪
૪	જોયા જોવારે કેસરિયો વર કહાનઇ ઘોળ વિવાહનો દાળ		૭૪૫

અથ લોયાની લીલાનાં પદ

૬	સાંબળ સજની લીલા પુરુષોત્તમતણી... .. ઘોળ	૭૪૭
૪	નિરખી નૌતમ નાથને, નેણા કરિયાં ઘોળ વિવાહનો દાળ	૭૫૧
૪	કજરવા મત દે (ર) તેરે તીખે નેના નાગરી ... નાયકી	૭૫૫
૪	ઉભોરે અલખેલો વહાલો ઇવન જમુના તીરેરે ... માલીગાડો	૭૫૬
૪	જમુનાકે તીર કાડો નંદલાલ બંસીવારો... .. રેખતા	૭૫૭
૪	સાચી કહોને શ્યામ રેન કાણે જાગે વે... .. ”	૭૫૮
૪	અજરાજકો ક્લીલા એકે દુપટા પીલા... .. ”	૭૬૦

વડોદરાની લીલાનાં પદ

૮	પધારે વટપત્તન સ્વામિ (ર); લાવની	૭૬૨
૭	ગજ ઉપરસું કિતરે હરિ તળ, આઈસિયાઇ ચરન પંરે દાળ બીજો	૭૬૫
૪	પનઘટવા કાંઠા નંદલાલ, બંસીવારો પનઘટવા ... સોરડ	૭૬૮
૪	બાછવો બેરન મા જમુના તીરે ”	૭૬૮
૪	એરી ઇન મોહનાને ઠારી માંપે મોહની ”	૭૭૦

શ્રીગોપીનાથજીનો ગરબો

૪	માને વહાલા લાગો છો શ્રીગોપીનાથ ”	૭૭૧
૪	કામણુગારાં છે નાથજીરાં નેણુ ”	૭૭૨
૫	ખ્યારા ધનશ્યામ, પુરણકામરે સોલા	૭૭૩
૪	નેતિ નેતિ કહી ગાયે નિગમ પુરાણુ ”	૭૭૫
૪	વહાલી લાગે મૂરતિ તમારી હો માવ ”	૭૭૭

શ્રી પ્રેમાનંદ કાવ્ય

ભક્તિવિલાસ

પદ ૧ હું-રાગ સોહની-ધ્રુપદ-ચૌતાલ

એ ગાવે પીયા પ્યારી, ધ્રુપદ સમ સૂર ત્રીનગ્રામ;
એક વીસ મૂર્છના લેત બનાઈ. એ ગાવે ૦ ટેક.
આરોહી અવરોહી, અસ્તાઈ સંચાઈ;
ધૂરન મૂરન બરન બરન પરન બળાઈ. એ ગાવે ૦ ૧
ગડગડથો ગડગડથો, ધુમકટતક ધુમકટતક;
તાંધલાંગ તાંધલાંગ મરદંગ બાજત સોહાઈ. એ ગાવે ૦ ૨
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારી, લેત તાન તનનનનન;
પ્રસંસિત શ્યામ લેત કંક બુજ લગાઈ. એ ગાવે ૦ ૩

પદ ૨ જું

કેસરકો તિલક લાલ અત રસાલ;
માનુ મરાલ બાલ લટક ચલત લાલ નેનનકે તારે. કેસર ૦ ટેક.
અધર મધુરી બેન, ચંચલ ચપલ નેન;
સેન હું મેં હરત, મેરે પ્રાણુ પ્યારે. કેસર ૦ ૧
નીલ કલેવર, ચંદનકી કીને ખોર;
વેળવંતિ માલ ઉર પીત બસન ધારે. કેસર ૦ ૨
કરુનાનિધાન કદાન, હરત મન્મથકો માન;
પ્રેમાનંદહુંકે પ્રાણુ નાથ હમારે. કેસર ૦ ૩

પદ ૩ જું

એ દેખે ચાર ચંદ એક દોર;
જુગલ ચંદ બરન નીલ જુગલ શશિ સોદત બરન ગોર. એ દેખે ૦ ટેક.

निरभ रही नितंजिनी, नवल पीया के संग;
 नये नये नेह लरी रविज्ज ओर. ओ हेजे० १
 बंद संग यार कीर, यार कुंद यार प्रवाल;
 यार मीन अलि यार इल, यार अष्ट यकार. ओ हेजे० २
 प्रेमानंद परम सुंदर छभी, विलोकी यकीत लयो;
 अटकी रहो तहां मन मेर. ओ हेजे० ३

पद ४ थुं

ओ लीने सरस सार उपचार;
 करन विहार प्यारी भेटले यकी वृषलान दुवारी. ओ लीने. टेक.
 करके सिंगार लीने, प्रल यार इल यार;
 यार यतुर पद भाग यारी. ओ लीने० १
 नव सप्त सज सोहाग, पीया संग अनुराग;
 अउलाग हेअन लाग रस लरी नारी. ओ लीने० २
 ओर हुं अनेक लाव, नैन जैन सैनहुंमं;
 प्रेमानंद करके रिजये गिरिधारी. ओ लीने० ३

पद ५ भुं-राग सोहनि ताल चंपक

छेला तारी छेव छभीली मीडी भोलनीरे, छेला०
 मनभोहन मीडी भोलनीके सम, ओर नहि जग तोलनीरे, छेला० १
 भोलनीमें अस लयो मन मेरो, भिट गछ उगमग डोलनीरे, छेला० २
 अयन सुधाजरी जन मन उपर, अरसत परम अभोलनीरे, छेला० ३
 प्रेमानंद अस गछ दीलमें, तिल छभी करन कपोलनीरे, छेला० ४

पद ६ हुं

लाला तेरी लटकनीमें ललयाई रे, लाला०
 लटकती यावयवत मनभोहन, मधुर मधुर मुसकाई रे, लाला० १
 जय हेभुं भोहन रंग जीने, आनंद डिरन समाई रे, लाला० २
 लटकती याव लाल द्रग चंचल, जीनु हेभे कछु न सोहाई रे, लाला० ३
 प्रेमानंद बनश्याम भुरति, निरभत ध्यान लगाई रे, लाला० ४

પદ ૭ મું

કહાના તેરી મુસકનીમેં મન લાગોરે, કહાના૦
મુસકની મંદ બિલોડી સુંદર, ભવસંકટ દુઃખ ભાગો રે, કહાના૦ ૧
કુલકી લાજ સંસારકો નાતો, તોડ દીયો જેસેં ધાગો રે, કહાના૦ ૨
સુખસંપત પરિવાર પ્રાણુ મોરે, તુમપર વારીકેં લાગો રે, કહાના૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે મન મુરતિમે, અચત્ર હોઈ અનુરાગો રે, કહાના૦ ૪

પદ ૮ મું

હો કહાના તેરે કારને વેરાગન ભઘડું રે, કહાના૦
લોક કુટુંબ પરિવાર છાંડીકે, ગોકુલ આયકે રઘડું રે, કહાના૦ ૧
તેરે રંગ રંગ્યો અંતરપટ, કર જપ માલા લઘડું રે, કહાના૦ ૨
સુંદર બદન કમલ છપ્પી દેખન, નિશદીન ફેરી દઘડું રે, કહાના૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ મેં તેરી, તુમ બિના ઓર ન ચઘડું રે, કહાના૦ ૪

પદ ૯મું-રાગ મારુ સોહનિ

લાગો થાસું નેહ નંદાજરા લાલ, લાગો૦ છેલા મોઝાં દેખી થારી ચાલ. લા૦ ટેક.
છેલકુંવર થારો વદન વિલોડી, હોઈજાં મે અધિક નિદાલ, લાગો૦ ૧
મુસકનીમેં મન મોઈ રયો છે, મુગ્ધી થારાં જયન રસાલ, લાગો૦ ૨
માનનિ મનરંજન મારુ થારી, ચિતવની ચપલ ગોપાલ, લાગો૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ રહો ઉર, દિનાનાથ દયાળ, લાગો૦ ૪

પદ ૧૦ મું

પનામારુ થે મારા શિરદાર, પના૦ છેલા છોજ દિયારા દાર, પના. ટેક૦
દાર દિયારા છો નટનાગર, નેણતણા શણગાર, પના૦ ૧
નંદરા નંદન માને વાલા લાગો છો, પ્રિતમ પ્રાણુ આધાર, પના૦ ૨
રૂપ રસાલ લાલ થાંને દેખી, મોંછછે સર્વેં અજનાર, પના૦ ૩
પ્રેમાનંદરા પ્રાન જીવન છો રસિયા નંદકુમાર, પના૦ ૪

પદ ૧૧ મું

મારો મન અંસિ અજાય લીયો, મારો૦ કહાના કામણુ કાંઈ કીયો, મારો૦ ટેક૦
કામ કાજ માને કાંઈ ન સૂઝે, જીવ થાંસું લાગી રીયો, મારો૦ ૧

વાટ ઘાટ માંને જાતાં વલતાં, નજર મેલાવો દીયો, મારો ૨
તથા મારું માનું ચેન પડે છે, નિરખી ઠરે છે હીયો, મારો ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ સનેહિ, કાઠી વરીસોંથે જીયો, મારો ૪

પદ ૧૨ મું

થાંસું મન માન્યો છે જ રંગ છેલ, થાંસું આજ આવો મોહન મારે મેલ, થાંડેક.
નેન પલક સુંપિયા થારે કારન, છેલ બિહારી ગેલ, થાંસું ૧
સેજ સમારી થારી વાટ જોવા જાં, નંદકુંવર રંગરેલ, થાંસું ૨
મનમોહન થાને મરદન કરસાં, અતર સરસ પુલેલ, થાંસું ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ પધારો, અવિનાશી અલમેલ, થાંસું ૪

પદ ૧૩ મું-રાગ પરજ

મનના માનેલ માવરે, આવો વાલા મનના માનેલ માવરે, આવો ૦ ટેક ૦
અમે અખલા વાલા દાસ તમારાંરે, અમપર આવડો સ્યો દાવરે. આવો. ૧
મોતિડાં વેરાવું વાલા ચોક પૂરાવુંરે, દૂધડે પખાલું તારા પાવરે. આવો. ૨
એકવાર વાલા મારે મંદિર પધારેરે, જોવા મારા દલડાંને ભાવરે. આવો. ૩
પ્રેમાનંદના સ્યામ મનોહર, નંડાર ન ધધ્યે નાવરે. આવો. ૪

પદ ૧૪ મું

છેલ જખીલા કદાનરે, ઘેલાં કિધાં છેલ જખીલા કદાનરે. ઘેલાં. ટેક ૦
મનમોહન મારું મન હરી લીધું, સ્યામ સુંદર ગુણવાનરે. ઘેલાં. ૧
મીઠી મીઠીરે સુખ મોરલી વાદને, ગાદને તે સુંદર તાનરે. ઘેલાં. ૨
વશ કીધી વાલમ ગિરિધારી, મારી નેણાં ફરી સાનરે. ઘેલાં. ૩
પ્રેમાનંદ કહે જન્મ સુધાર્યોરે, દીધું જીવન ફરું દાનરે. ઘેલાં. ૪

પદ ૧૫ મું

મોરલીયે મન મોયુંહો, માવા તારી મોરલીયે મન મોયુંહો. માવા. ટેક ૦
હલવે હેતમાં સાન કરીને, કામલુગારિ મિટ્યે જોયું હો. માવા. ૧
તે દહાડાની તું તો વાયલ ચઢ્યુંરે, જીવત સુખ સર્વે જોયું હો. માવા. ૨
લોક કુટુંબની આશ તજીને, ચરણ કમળ ચિત્ત પ્રોયુંહો. માવા. ૩
પ્રેમાનંદ કહે તમને મળીને, જન્મ મરણ દુઃખ જોયું હો. માવા. ૪

પદ ૧૬ મું.

જીવન પ્રાણુ આધાર છો, માવા મારે જીવન પ્રાણુ આધાર છોરેહો. માવા. ૧
તમ ઉપર શામળિયારે વાલા, મેં તો તન ધન ઘોલ્યું પરિવારેહો. માવા. ૧
પ્રાણુ જીવન વાલા છો મુજને, છોજી મારા હૈડાંના હારેહો. માવા. ૨
જનમ સંગાથિ શામળીયા વાલા, મારા નયણુ તણા શણુગારેહો. માવા. ૩
પ્રેમાનન્દ કહે ઘડીયે ન મેલું વાલા, સુખના સાગર સારે હો. માવા. ૪

પદ ૧૭ મું-રાગ પરજ

શ્યામસુંદર ગિરિધારી હો, મિટડા શ્યામસુંદર ગિરિધારી, હો મિં ૧ ટેક.
મિટલિયે મારું મન હરિ લીધું રે, મરમ ભયોં ભારી, હો મિં ૧
મુખની વાણી મીઠી હવે મેં તો જાણી રે, કીધી મુને જગથી ન્યારી, હો મિં ૨
મુરતિ તમારી લાગે છે પ્યારી રે, નખ શિખ છે જો કામળુગારી, હો મિં ૩
પ્રેમાનન્દ કહે હવે નહીં મેલું રે, સરવસ નાખું વારી વારી, હો મિં ૪

પદ ૧૮ મું

શ્યામ સુરત પર મોઢ', હો શામળા શ્યામ સુરત પર મોઢ'. હો શાં ૧ ટેક.
તનમન મારું તમપર વારું રે, રાખું મારા જીવડલામાં પ્રોઢ'. હો શાં ૧
મોટીયારે તમને ઘડિયે ન મેલું રે, નિશદિન જીવું તમને જોઢ'. હો શાં ૨
લોક કુટુંબથી નથી ખીતિ રે, સ્યું કરસ્યે ઘોલ્યાં કાઢ'. હો શાં ૩
પ્રેમાનન્દ કહે તમ ઉપર વાલા, સર્વસ નાખું હું તો જોઢ'. હો શાં ૪

પદ ૧૯ મું

વાલા મારે ઘેર આવો, હું વારિ જાઉં વાલા મારે ઘેર આવો, હું વાં ૧ ટેક.
મારે ઘેર આવો મુને હેતે જોલાવો રે, લટકા કરીને ભેળા ગાવો, હું વાં ૧
મિટડે વેણુ ને કંઠાલેલ નેણુ રે, સાન કરીને સમજાવો, હું વાં ૨
વાલા મને ભેટો ને દુઃખડા મેટો રે, તનના તાપ સમાવો, હું વાં ૩
પ્રેમાનન્દને મનડે ભાવો રે, પ્રેમે અધર રસ પાવો, હું વાં ૪

પદ ૨૦ મું

કહાન કુંવર કામળુગારા હો, નંદના કહાન કુંવર કામળુગારા, હો નંદં ૧ ટેક.
કામળુ કીધાં મારાં મન હરી લીધાં રે, માણીગર મોરલીવારા, હો નંદં ૧

જોધને રહીછું વાલા પરવશ થઈછું રે, હવે મા રેજ્યો મુંથી ન્યારા, હો નંદ૦ ૨
 ત્રિતડી જાણીને હેતે બંધાણીરે, છોજ મારા પ્રાણ થકી પ્યારા, હો નંદ૦ ૩
 પ્રેમાનંદના રે સ્વામિ અંતરજામિ રે, જનમ સુધારણહારા, હો નંદ૦ ૪

પદ ૨૧ મું-રાગ પરજ

નેણામાં રાખું રે નેણામાં રાખું રે, નાથજીને જતન કરીને રે,
 મારાં નેણામાં રાખું, ટેક૦

શિવ સનકાદિક શુક જેવા જોગી, હારે જેની વાહું જીવે છે લાખું રે, નાથ. ૧
 છેલ છખીલાજીની મુરતિ ઉપર, હારે મારા પ્રાણ વારી વારી નાખું રે, નાથ. ૨
 નયણે નિરખી હરિને ઉરમાં ઊતારું, હારે એના ગુણડા નિશદીન લાખું રે, નાથ. ૩
 પ્રેમાનંદ કહે હરિરસ અમૃત, હારે હું તો પ્રેમ કરી નીત ચાખું રે, નાથ. ૪

પદ ૨૨ મું

અળગા ન મેલું રે અળગા ન મેલું રે, નાથ તમને આંખડલિથી રે
 અળગા ન મેલું. ટેક.

મદન મોહન તારી મુરતિ જોધને, હારે મારું મનકું થયું છે ઘેલું રે, નાથ. ૧
 લોક કુટુંબ પરિવાર તજીને, હારે મેં તો તમ સંગ બાંધ્યું છે ખેલું રે, નાથ. ૨
 પ્રાણ જીવન તમે પાસે રાખ્યાનું, હારે મને વચન દીધું છે વેલું રે, નાથ. ૩
 પ્રેમાનંદ કહે જોઈ જોઈ જીવું, હારે તારું મોલિકું રંગનું ભરેલું રે, નાથ. ૪

પદ ૨૩ મું

નહિ દીયું જાવારે નહિ દીયું જાવારે, નાથ તમને આંખડલિથી રે,
 નહિ દીયું જાવારે. ટેક.

જીવની પેઠે જાળવીને રાખીશ, હારે એક લગારે ન દેડો દુખાવા રે, નાથ. ૧
 મન ગમતારે ભોજન રાંધી જમાડું, હારે લાવું સાકર નાંખીને દૂધ પાવારે, નાથ. ૨
 શ્વેત અંબર અતિ જીણા લાવું, હારે મારા પ્રાણ તમને પેરાવા રે, નાથ. ૩
 જાવાનુંરે તમે નામ લીયો તો, હારે પ્રેમાનંદના સમ છે માવા રે, નાથ. ૪

પદ ૨૪ મું

આવાને આવારે આવાને આવારે, રહેજો મારી આંખડલિમાં રે
 આવાને આવા- ટેક.
 આવાને આવા મારા નાથ ગિરાજે, હારે મારા તનના તાપ ખુઝાવા રે, રેજો. ૧

ડોલરિયાના નિત હાર પેરાવું, હારે રડા તોરા લાવું લટકાવા રે, રેળે. ૨
અન્નત વેણે સુકામલ નેણે, હારે અતિ અન્નત ઝડી વરસાવા રે, રેળે. ૩
પ્રેમાનંદ કહે નાથજી આગે, હારે રહું હાજર નિશદીન ગાવા રે. રેળે. ૪

પદ ૨૫ મું-રાગ પરજ

થે મારા છોજી પ્રાણુ રસિયા, મહારાજ મારા સ્યામ. થે૦ ટેક.
પ્રાન મારા છોજી થેં દ્રગ તારા, પ્યારા પરમ સુખન. રસિ૦ ૧
નંદરાનન્દન થે છોજી જગવંદન, છેલ જખીલા કહાન. રસિ૦ ૨
દાસી હું થારી છેલા ગિરિધારી, થે મારા દ્રગ ભાન. રસિ૦ ૩
શ્રીધનશ્યામ પીયાં થાંકે ઉપર, પ્રેમાનંદ કુરખાંન. રસિ૦ ૪

પદ ૨૬ મું

થે મારા સિરદાર પ્યારા, નંદલાલ નેણારા તારા. થે૦ મા૦ ટેક.
અજરા જીવન માને વાલા લાગો છો, રસિયા નંદકુમાર. પ્યારા૦ ૧
ગોકુળચંદ ગોપિકા જીવન, ગોપી પ્રાણુ આધાર. પ્યારા૦ ૨
મોરલીધર મન વસીયા છો મારે, હરજી દિયારા હાર. પ્યારા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પનામાર મારી, સેજતણા શણગાર. પ્યારા૦ ૪

પદ ૨૭ મું

થે ઉરા આવો છેલ નંદરા, જાણુઅંધ આંધુ થાંને ગજરા. થે ઉરા૦ ટેક.
છેલ કુંવર થારી પાગ સુધારાં, છોગાં મોતિગંરા મેલ. નંદ૦ ૧
મદનમોહન થાંને મરદન કરસાં, અતર તેલ પ્રલેલ. નંદ૦ ૨
જગરા જીવન થાંને જોષ જોષ જીવાં, રસિયાજી છો રંગરેલ. નંદ૦ ૩
પ્રેમાનંદરા પ્યારા પધરાસાં, પલંગ ઉપર અલખેલ. નંદ૦ ૪

પદ ૨૮ મું

થે આજી લાગો રાજ માને, મોષજાં છેલ જોષ થાંને. થેઆ૦ ટેક.
નંદરા કુંવર માને આછો લાગે થારો, રૂપ રસાલ સમાજ. માને૦ ૧
થાંને જોવા મારજી મેં જાંડી, લોક કુટુમ્બરી લાજ. માને૦ ૨
ગોકુલ ગામમેં આષ વસીજાં, કહાન કુંવર થારે કાજ. માને૦ ૩
પ્રેમાનંદરા પ્યારા માને પાવો, અધર સુધારસ આજ. માને૦ ૪

પદ ૨૯ મું-રાગ પરજ

હોજી મોરે જીવન બીસર મત જાયે રે. હોજી ૦ ટેક.
 એક આસ તેરે ચરન કમળકી, આંત લરોસોં મોયે નાયેરે. હોજી ૦ ૧
 દુરખલ દીન જાની મન મોહન, દીજે દરસ બોલાયેરે. હોજી ૦ ૨
 નિશવાસર તેરે નામકી માલા, જપતી રહું મન ભાયેરે. હોજી ૦ ૩
 પ્રેમ સખી બોલાથી ચરનમે, બેગે અધર રસ પાયેરે. હોજી ૦ ૪

પદ ૩૦ મું

હોજી મોરે નેહરા નિભાવન શ્યામ. હોજી ૦ ટેક.
 તુમ કારન મોરે રસિક સાંવરે, જાંઓ લોક કલ ગામ. હોજી ૦ ૧
 નેહ લગાયકે છેહ ન દીજે, સુનિયે સજન સુખધામ. હોજી ૦ ૨
 નીજજન જાની વિસારી અવગુન, દીજે દરસ અભિરામ. હોજી ૦ ૩
 પ્રેમસખી કય મિલિહો નાથ મોહે, પાવન પૂરનકામ. હોજી ૦ ૪

પદ ૩૧ મું

હોજી મોરે સાંવરે સનેહી મીત. હોજી ૦ ટેક.
 મોં ગુનહીન દીનકી બિનતી, સુનીએ પરમ પુનીત. હોજી ૦ ૧
 કે રાખો મોયે શ્યામ ચરનમે, કે રહો પીયા મોરે ચીત. હોજી ૦ ૨
 સુંદર શ્યામ ચતુર ગુન પૂરન, જનત પ્રીતકી રીત. હોજી ૦ ૩
 પ્રેમસખી જનમ સંગાથી, શ્યામ નીભાવન પ્રીત. હોજી ૦ ૪

પદ ૩૨ મું

લાગે મોરે રસિયાજી રાજી રાજીવનેન. લાગે ૦ ટેક.
 ખંજન મીન મધુપ મૃગલોચન, ઇનહીને ચંચલ એન. લાગે ૦ ૧
 કમલનયનકી કરક કયેજે,* કરીકતહે દિન રેન. લાગે ૦ ૨
 બોલત બિધુ તે અમીકન અરખત, બીસરત નહીં મીઠે બેન. લાગે ૦ ૩
 પ્રેમસખી જગ દેખું દ્રગન લરી, તય આનંદ સુખ ચેન. લાગે ૦ ૪

પદ ૩૩ મું-રાગ પરજ દેશી

આવો રાખુંરે રાજેંદ નેણામાં ચોરી,
 નેણામાં ચોરીરે જોજી જીવન દોરી. આવો ૦ ટેક.

* “કમલ નયનકી કરક કયેજે, ખટકત હે દીનરેન” આવો અર્થ સંભવે છે.

પ્રાણજીવન સારુ પરવશ થઈછું વાલા;	
રસિયાજી જોવા રૂપચંદ્ર જ્યુંચકોરી.	આવો ૧
રંગના રસિલા છેલા આવો અકેલા વાલા;	
ભુજ ભરી મલિયે રસખસ ઝકઝોરી.	આવો ૨
મીંટથી તમને માવા ઘડિયે ન મેલું વાલા;	
પ્રાણ સંગાથે જડી રાખું જોરાજોરી.	આવો ૩
પ્રેમ સખીના નાથ શ્યામ સોહાગિ વાલા;	
લગની લાગી છે રસિયાજી મુને તોરી.	આવો ૪

પદ ૩૪ મું

રસિયાજીરે પ્રીતમ પ્યારા અલખેલા;	
પ્યારા અલખેલા રે વાલા લાગો નંદ છેલા.	ટેક ૦
શ્યામ સનેહિ મારા ઉરપર રાખું વાલા;	
કેડે કેડે હીંદું રે જોતી ન મેલું એકલા.	રસિ ૧
પ્રાણથી પ્યારા મારી આંખડલિના તારા વાલા;	
રસના રસિલા છોજી રંગડાના રેલા.	રસિ ૨
મોહન તમે મારા જીવ સાથે જડિયા વાલા;	
ઘડિયે ન મેલું રે ન્યારા રંગના રસિલા.	રસિ ૩
પ્રેમસખીના નાથ ન મેલું સાથ વાલા;	
અખંડ રાખું રે નેણે આવો એારા છેલા.	રસિ ૪

પદ ૩૫ મું

ઘેલાં કીધાં રે મોહન ગિરધરિયા;	
મોહન ગિરધરીયા રે મારાં મનડાં હરિયાં જો.	ઘેલા ૦ ટેક.
જમુનાની તીરે તમે વેણુ વગાડી વાલા;	
સાંભળતામાં પ્રાણ પરવશ કરિયાં જો.	ઘેલા ૦ ૧
તમને જોવાને અમે વ્યાકુળ થઈછું વાલા;	
પાણિડાને મિથે જોવા નિસરીયાં જો.	ઘેલા ૦ ૨

લોકની લાજ મરજદ તજને વાલા;
આવ્યાં વાલાજી હરખે ભરિયાં જો. ઘેલા૦ ૩
પ્રેમસખીના તમે શ્યામ મનોહર વાલા;
તમને જોધને મારાં હૈડાં હરિયાં જો. ઘેલા૦ ૪

પદ ૩૬ મું

મન મોયુંરે મોહન મરમાળાજી,
મોહન મરમાલા રે છો તમે કાનડ કાલાજી. મન૦
વજનારીને તમે વશ કરી લીધી વાલા;
લટકો કરીને છેલ છોગાલાજી. મન૦ ૧
શોભા જોધને કાટિ કંઠર્પ લાજે વાલા;
ડોલરિયા છો બહુ રૂપાલાજી. મન૦ ૨
શોભાના સાગર નીતમ નાગર વાલા;
માંણિગર છો મોરલી વાલાજી. મન૦ ૩
પ્રેમસખી જોઈ ધાયલ થઈ છે વાલા;
મરમ ભર્યાં રે નયણુંના ચાલાજી. મન૦ ૪

પદ ૩૭ મું-રાગ પરજદેશી

એક વાર આવો વાલા મંદિરમાંયે રે;
મોહી લટકાલા તોરી ચાલ, કાડિલારે કહાન. એક ટેક.
શરિયું વજાવું વાલા ચોક પૂરાવું;
મોતીડે વધાવું ભરી થાલ, કાડિલારે કહાન. એક૦ ૧
કેસર ચંદનની વાલા આજ્ય બનાવું;
ચાંદલિયો ચોડું તોરે ભાલ, કાડિલારે કહાન. એક૦ ૨
રુમ જુમ કરતાં મારે મંદિર પધારે;
મોર મુગટ ધરિ લાલ કાડિલારે કહાન. એક૦ ૩
પ્રેમસખી જાયે તારે વારણે રે;
મન માન્યા રે નંદ્યાલ, કાડિલારે કહાન. એક૦ ૪

૫૬ ૩૮ મું

રસિયાજી વારી જાળી મુખડાં ઉપરે,
 મિટાડાં લાગે છે તોરા વેણુ, મરમાલા રે માવ, રસિં ૦ ૧.
 મરમ ભરી છે વાલા મોહન મૂરતિ,
 કંકાલેલ કાળુ નેણુ, મરમાળા રે માવ, રસિં ૦ ૧
 કહાન રંગિલી વારી મૂરતિ જોઈને,
 મનડું થયું છે મારું મેણુ, મરમાલા રે માવ, રસિં ૦ ૨
 હરખી રયું છે વાલા મળવાને મનડું,
 આવોને મળિયે સુખદેણુ, મરમાળા રે માવ, રસિં ૦ ૩
 રસિયાજી તમે મારે મનડે રે વસિયા,
 પ્રેમસખીના શેણુ, મરમાળા રે માવ, રસિં ૦ ૪

૫૬ ૩૯ મું

ઓરા આવોને વાલા પૂછું વાતડી,
 ક્યાં રમ્યા રંગભર આજ, છોગાલા રે છેલ, ઓરાં ૦ ૧.
 નિદ્રાલું નેણું વાલા આલસ અંગમાં,
 કેને ક્યાં જગ્યા મહારાજ, છોગાલા રે છેલ, ઓરાં ૦ ૧
 કેઈ સખીને વાલા મોહોને જઈ થાક્યા,
 સાર્યા કેનાં ગુણવંત કાજ, છોગાલા રે છેલ, ઓરાં ૦ ૨
 કેતાં જાઓને વાલા શું થાઓ આકલા,
 શુરે આણો છો આવડી લાજ, છોગાલા રે છેલ, ઓરાં ૦ ૩
 પ્રેમસખી કે' વાલા નહિ તમને રોકીયે,
 કહીને જાજો વાલે વાજ, છોગાલા રે છેલ, ઓરાં ૦ ૪

૫૬ ૪૦ મું

સાચું બોલોને વાલા સુંદર શામલા,
 ભલે પધાર્યા મારા સ્યામ, માણિગર હો માવ, સાચું ૦ ૧.
 ભોર ભયે વાલા અમ ઘેર આવિયા,
 રજની તે વીતી કેને ધામ, માણિગર હો માવ, સાચું ૦ ૧

કર્ધ ઠગારી નારે તમને રે ભોળવ્યા,
 રસિયાજી શું છે તેનું નામ, માણિગર હો માવ, સાચું ૨
 છેલા છખીલા વાલા થાક્યા છે રાતના,
 ધડિયેક કરે આરામ, માણિગર હો માવ, સાચું ૩
 પ્રેમસખી કે' જોઈ ઉરમાં ઉતારું,
 વારુ કાટીક કામ, માણિગર હો માવ, સાચું ૪

૫૬ ૪૧ મું-રાગ પરજ દેશી

મારે મંદિર પધારેને માવારે, મીઠડા જોઈ તારી વાટડલી,
 હું તો ઉભી છું મોતીડે વધાવારે, ખાંતેસું ઢાળી ખાટડલી. મીઠું ૨૬.
 આવો છખીલા વાલા છેલ ગુમાની, હારે તારી મૂર્તિ મારે મન માનીરે. મીઠું ૧
 મન ગમતા મારે મંદિર આવો, હારે મારા તનડાના તાપ સમાવોરે. મીઠું ૨
 છેલ છોગાલા આવો કહાનડકાળા, હારે ગાના આવો પરજના ઢાળારે. મીઠું ૩
 પ્રેમાનંદના વાલા છેલ છોગાળા, હારે ઉભી ફેરું તારા નામની માળારે. મીઠું ૪

૫૬ ૪૨ મું

ઓરા આવોને ગિરિધર ઘેલારે, રસિયા કહું એક વાટડલી,
 વાલા લાગો છે મુંદર છેલારે, જોઈને દરે મારી જાટડલી. ઓરા ૨૬.
 ઓરા આવોને પ્યારા મોહન ઢાણી, હારે તારુંરૂપ જોઈને લલચાણીરે. રસિ ૧
 મોહન તમને મારા નેણામાં રાખું, હારે મારા પ્રાણુ વારી વારી નાંખુંરે. રસિ ૨
 મનકું લોભાણું તારા મોલીડાને તોરે, હારે તારાં નેણાં મારું ચિતકું ચોરેરે. રસિ ૩
 પ્રેમાનંદનારે નાથ છે વાલા, હારે મારા પ્રાણુજીવન નંદલાલારે. રસિ ૪

૫૬ ૪૩ મું

માડી મુજપર મોહિની નાંખીરે, કહાનુડે કો'ને કેમ કરીએ,
 એને જોઈને લોભાણી મારી આંખીરે, કામણીયાં ડાઘાં છે હરિએ. માડી. ૨૬.
 વાલી લાગે છે એના મુખડાની વાણી, હારે મને લાગું એની આંખડલીનું

પાણીરે. કાનુ ૧

મનકું મોયું છે મારું પ્રલડાને તોરે, હારે મને મારી વાલે નેણાની કોરેરે. કાનુ ૨
 જોયા પિના મારે ઘડીએ ન ચાલે, હારે કીધી ધાયલ ચતુર નંદલાલેરે. કાનુ ૩
 પ્રેમાનંદનો વાલો મુંદર છેલો, હારે મારા ઉરમાં ખુંનો અલખેલોરે. કાનુ ૪

પદ ૪૪ મું

મને મારી વાલે નેણુ કટારીરે, સજની હું તો નહીં જીવું,
મારે ધાવ લાગેા અતિ ભારીરે, દરદે પાણી હું નહીં પીવું. મને ૦ ટેક.
એક કટારી બીજી મારી છે ભાલે, હારે ચકચુર ઝાંધી છે નંદલાલેરે. સજ ૦ ૧
પ્રેમ કટારી મારા અંગમારે વાગી, હારે મેં તો જીવત આશા લાગીરે. સજ ૦ ૨
વેંધી વાલેજી આંખડલીની અણીયે, હારે હવે રાત દિવસ કણકણીયેરે. સજ ૦ ૩
પ્રેમાનંદને વાલે હસીનેરે હરિયે, હારે કરી ધાયલ બળડી બંસી ઘેરીરે. સજ ૦ ૪

પદ ૪૫ મું-રાગ પરજ દેશી

લાગે પ્યારી લાગે પ્યારી, કહાન મરતિ તમારી. લાગે. ટેકા
પ્રાણથકા પલ એક ન મેલું, નટવર નવલખિહારી. કાન ૦ ૧
જતન કરીને આંખડલીમાં રાખું, પ્રાણ નાખું વારી વારી. કાન ૦ ૨
છેલ કુંવર જીવીલો જોધને દિવાની, ગોકુલ ગામની નારી. કાન ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ ડોલરીયા, દેડાના હાર છે હળરી. કાન ૦ ૪

પદ ૪૬ મું.

રૂપ જોઇ રૂપ જોઇ, રસિયાજી રાજ મોઇ; રૂપ. ટેક.
જેયા જેવી છે રૂડી ચાલ તમારી, પ્રાણ લીધા છે મારા પ્રોઇ. રસિ ૦ ૧
મોતીડાં સરીખું વાલા હસવું તમારું, ચિતવની રાખું ચિતચોઇ. રસિ ૦ ૨
કમળા સરીખી ચતુર કહાના તમારાં, ચરણ પીયે છે નિત ધોઇ. રસિ ૦ ૩
પ્રેમાનંદના પ્યારા તમ જેવા મુંદર, ત્રિભોવનમાં નઈ કોઈ. રસિ ૦ ૪

પદ ૪૭ મું

મન મોયું મન મોયું, છેલ નેણુંને નજરે મન મોયું. મન ૦ ટેક
સામું જોધને તમે થું કરી દીધું, હિલા રહી જમુનાનિ આરે. છેલ ૦ ૧
કાંઈક કામણ કીધું મુજ ઉપર, ગિરિધર આંખ્યુંને અણસારે. છેલ ૦ ૨
પ્રાણજીવન મુને વશ કરી લીધી, હર્યું ચિત હસવે તમારે. છેલ ૦ ૩
પ્રેમાનંદના પ્યારા નર્થારે રે'વાતું, જેયા વિના જાદવ વારેવારે. છેલ ૦ ૪

પદ ૪૮ મું

રંગલિના રંગલિના, લાલ પ્યારા નંદજીના. રંગ ૦ ટેક.
પ્રીતડી કરીને પ્યારા પલ નહિ મેલું, પરમ ચતુર પરવિના. લાલ ૦ ૧

પ્રાણ થકી કહાના વાલા છો મુજને, ઓઢનારા કાળી કામલીના. લાલ૦ ૨
 હૈડાના હાર શણગાર નેણુંના, ચઢનારા રુડી ચાખડીના. લાલ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે લટકાં તમારાં, છેન્ને જીવનમુળિ દરદીના. લાલ૦ ૪

પદ ૪૯ મું-રાગ પરજ દેશી

મુને તારા મુખની માયા લાગી રે, સહુણા સ્યામ સોહાગી.
 માણિગર હું તો તારા મોલિડામાં મોહી માવા;
 રસિયાજી રૂપ જોઈ અનુરાગી રે. સહુ૦ ૧
 સાંભળી સુંદર તારા મુખડાની વાણી વાલા;
 હવે મારા મનની ભ્રમણા ભાંગી રે. સહુ૦ ૨
 માવા મરમાલી તારી આંખડલિની રેખું રાતી;
 આવી મારા ઉરમાં ઉડી વાગીરે. સહુ૦ ૩
 પ્રેમાનંદના પ્યારા હારહૈયાના કહાના વારી,
 તમ કારણે થઈ વેરાગી રે. સહુ૦ ૪

પદ ૫૦ મું

ઓરા આવો છેલ્લવર છોગાલારે, રંગીલા રસિયા રૂપાલા.
 જીગતે કરીને જોતું મુરતિ તમારી મોહન;
 કંકાલેલ કાળુ નેણાના ચાલા રે. રંગી૦ ૧
 જગજીવન ભેટું ભાવ કરીને કહાના,
 માણિગર મિટાં યોલા મરમાલા રે. રંગી૦ ૨
 ગુણિયત્ત હું તો તારા ગીતમાં ઘેલી પ્યારા,
 મનોહર મોહન મોરલીવાલા રે. રંગી૦ ૩
 પ્રેમાનંદના પ્યારા નેણાના તારા મારા,
 વાલા મુને લાગો કહાનડ કાલા રે. રંગી૦ ૪

પદ ૫૧ મું-રાગ પરજ દેશી

નાથ આવો રે નેણુંમાં રાખું, હારે નેણુંમાં રાખું રે નેણુંમાં રાખું. નાથ૦ ટેક.
 નેણુંમાં રાખું મારા છેલ ગુમાનિ, હારે તનમનરે પ્રાણ વારી નાખું. નાથ૦ ૧

જતન કરિને રાખીશ જીવન મારા, હારે ગુણુડારે તમારા નિશદીન બાપું. નાથ૦ ૨
નાથ મારે તમે રાજી રહો એક, હારે બિજા દુખાયરે મર કોડયું લાપું. નાથ૦ ૩
પ્રેમાનંદના પ્યારા પરમ સનેહિ, હારે તમ ઉપરરે વારું વિશ્વ આપું. નાથ૦ ૪

પદ પર મું

શ્યામ મારારે પ્રાણુથિ જે પ્યારા, હારે પ્રાણુથિ જે પ્યારારે પ્રાણુથિ જે પ્યારા. ટેક.
વાલમ મુને વાલા બહુ લાગો છો, હારે નહિ મેલુરે નેણુંથિ ન્યારા. સ્યા૦ ૧
પ્રાણુથી પ્યારા ધનશ્યામ છખીલા, હારે કરી રાખુંરે આંખડલિના તારા. સ્યા૦ ૨
પ્રાણુજીવન પાતલિયાજી મારે, હારે મન વસિયારે કહાન કામણુગારા. સ્યા૦ ૩
પ્રેમાનંદના વાલા પ્રાણુ સંગાથિ, હારે મારો જનમરે સુધારણુ હારા. સ્યા૦ ૪

પદ પ૩ મું

લટકાળારે મન મોહું મારું, હારે મન મોહું મારું રે મન મોહું મારું. લટ૦ ટેક.
શ્યામ સુંદરવર લટકાં ઉપર, હારે તનમન રે પ્રાણુ લઇને વારુ. લટ૦ ૧
લાલ ચટકતિ ચાલ તમારી, હારે અતિ હેતે રે ઉરમાંહી હું ધારું. લટ૦ ૨
આંટાદાર અનોપમ મોલિયું, હારે મને લાગે રે પ્રિતમજી પ્યારું. લટ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે જોઈ જોઈ જીવું, હારે હસતું રે વદન અતિ સુંદર સારું. લટ૦ ૪

પદ પ૪ મું

વાલાં લાગે રે વાલમ વેણું, હારે વાલમ વેણા વાલમ વેણું. વાલા૦ ટેક.
વચનામૃત સાંભળવા મુખનાં, હારે સહુ છું રે લોકલડાનાં મેણું. વાલા૦ ૧
કંકોગેલ કાળુ કમલ સરિખાં, હારે દીલ ગમિયારે રાજીવ નેણું. વાલા૦ ૨
અધર સુધારસ પાએને પ્યારા, હારે આવો મલીયે મારા સુંદર શેણું. વાલા૦ ૩
પ્રેમાનંદના પ્યારા અખંડ ખીરાન્ને, હારે મંદરિયે રે શ્યામ મુખ દેણું. વાલા૦ ૪

પદ પ૫ મું-રાગ પરજ દેશી

છખીપર વારીરે જાઉં બલિહારી,
વારી હું વારી હું વારીરે જાઉં બલિહારી. ટેક.
ધોડલાંનિ ધુંમરમાં આવે રે, ડોલરીયો ગિરિધારી રે. જાઉં ૧
અજબ બની ધનશ્યામ કુંવરની રે, કેસરની અસવારી રે. જાઉં ૨
મોહન વરને જોઈ જોઈ મોદી રે, ગોકુલ ગામની નારી રે. જાઉં ૩
શ્રી ધનશ્યામ મનોહર મુરતિ રે, પ્રેમાનંદને પ્યારી રે. જાઉં ૪

પદ ૫૬ મું

નેણુમાં રાખું પ્રાણુ પ્યારાને,
 પ્યારા ને પ્યારા ને પ્યારાનેરે પ્રાણુ પ્યારાને. નેણુ ૦ ટેક.
 આંખડલિથી અલગો ન મેલું રે, રસિયા જીવન મારાને રે. પ્રાણુ ૦ ૧
 જગજીવનને હું જોઈ જોઈ જીવું રે, નટવર નંદુલારાને રે. પ્રાણુ ૦ ૨
 હેત કરીને હૈયાપર રાખું રે, કહાનવર કામણુગારાને રે. પ્રાણુ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે પલ ન વિસારું રે, હરિવર હાર હજારાને રે. પ્રાણુ ૦ ૪

પદ ૫૭ મું

રહી છું મોહીને રે છેલ જોધને,
 જોધને જોધને જોધને રે છેલ જોધને. રહી ૦ ટેક.
 નટવર નાગરે નેણુંને ચાળે રે, ચિત મારું લીધું છે પ્રોધને રે. છેલ ૦ ૧
 અતિ હેતે રે મુને હસીને બોલાવી રે, શું કહીએ વાત કોધને રે. છેલ ૦ ૨
 અલખેલી રે એની પાગને છાગે રે, મન મારું રાખ્યું છે ઠોધને રે. છેલ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદના નાથને વરી હું તો રે, લોક કુટુંબ લાજ ખોધને રે. છેલ ૦ ૪

પદ ૫૮ મું

મોતીયાં વાલોરે છેલ છોગાલો,
 છોગાલો છોગાલો છોગાલો રે છેલ છોગાલો. છેલ ૦ ટેક.
 જર કસિયા રે જામા પેરીને ઉભો રે, શ્રી ધનશ્યામ રૂપાળો રે. છેલ ૦ ૧
 હંસ ગતિ હરિ ચાલે હસતાં રે, મનમોહન મરમાળો રે. છેલ ૦ ૨
 ચિતવનીમાં મારું મન વશ પ્રીધું રે, ચપલ ચતુર નેણુ ચાળો રે. છેલ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદને મનડે વસીયો રે, રસિયો કહાનવર કાળો રે. છેલ ૦ ૪

પદ ૫૯ મું રાગ પરજ-દેશી

વારીવારી રે જાઉં વારી,
 મારા વાલીડના ઉજ્જવલ મોહિણ પર, જાઉં વારી; ટેક.
 નીલ જલદ તન ચરચિત ચંદન, શ્વેત ધોતિ કટિ ધારી; મારા ૦ ૧
 અંગોઅંગ સોહે સુમન આશ્રૂપણુ, ઉરપર હાર હજારી; મારા ૦ ૨
 રૂપ શીલ ગુણ સુખના સાગર, ત્રિભુવનથી છાપી ન્યારી; મારા ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ મુરતપર, તન મન ધન બલિહારિ; મારા ૦ ૪

પદ ૬૦ મું

વાણી વાણી રે મીઠીવાણી,	
મારા વાલાજીના સુંદર મુખડાની, મીઠી વાણી;	ટેક.
વાણી મુલિને મોટા ભૂપતિએ મેલ્યો, સંસારિયો તુચ્છ જાણી;	મારાં ૧
વાણીમાં મોટા મુનિવરનાં મન, લીધાં છે વાણે તાણી;	મારાં ૨
કમળા સરીખી ફૂટે બમે છે, વેણુમે વેધાણિ;	મારાં ૩
પ્રેમાનંદના નાથના હાથના, લટકામાં હું લોભાણિ;	મારાં ૪

પદ ૬૧ મું

મોહી મોહીરે હું તો મોહી,	
મારા વાલાજીનું રૂકું રૂપ જોધને, હું તો મોહી;	ટેક.
ચતુરાનનની ચાતુરીમાં જોઈ, એવી આકૃતિ ન કોઈ;	મારાં ૧
કાટી કંદર્પ થકીત થયા છે, લાવણ્યતા જોઈ જોઈ;	મારાં ૨
એ રૂપ જોવા મુનિ વનમાં વસે છે, જીવત સુખ સર્વે જોઈ;	મારાં ૩
પ્રેમાનંદ કહે પલક ન મેલું, રાખું જીવડામાં પ્રોઈ;	મારાં ૪

પદ ૬૨ મું

આવો આવોરે આરા આવો,	
મારા નેણામાં રાખું નાથજી રે આરા આવો;	ટેક.
આરા આવોને મારા નવલ સનેહી, હેતે હસીને યોલાવો;	મારાં ૧
દેડાના હાર છો નેણાના તારા, ડોઢરિયાજી દીઢ બાવો;	મારાં ૨
નેણાંની આગે મારા નાથ ખીરાજે, પ્રેમ સુધારસ પાવો;	મારાં ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીતે વધાવું, એક વાર વદન દેખાવો;	મારાં ૪

પદ ૬૩ મું-રાગ પરજ દેશો

સુંદર છેલ જોઈ રે જીવું હું તો, નટવર સુંદર છેલ જોઈ;	સુંદર-ટેક.
પ્રાણજીવન પ્રીતમને હું તો, રાખું જીવડામાં પ્રોઈ રે;	જીવું ૧
ધર્મકુંવર ધનશ્યામથી મારે, ખીજું વાહું નહી કોઈ રે;	જીવું ૨
શ્રીહરિકૃષ્ણકુંવરની હું તો, રૂપ છટાપર મોઈ રે;	જીવું ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ ના દેખું તો, નેણાં મરે રોઈ રોઈ રે;	જીવું ૪

પદ ૬૪ મું

નેણાંનિ આગે : હો રે નાથ મારા, નિશદિન નેણાંનિ આગે રહો. નેણાં ૦ ટેક.
 મન કર્મ વચને માનીશ મોહન, જેમ તમે રાજ કહોરે; નાથ ૦ ૧
 કોટી જતન કરી રાખીશ રસિયા, પલકથી પલ ન ખહો રે; નાથ ૦ ૨
 કામ ક્રોધ મદ માન રિપુને, દયા કરીને દહો રે; નાથ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથ કપાંઈ ન જાતું, એવી દદ ટેક મહો રે; નાથ ૦ ૪

પદ ૬૫ મું

રાખીશ જતન કરી રે પ્રાણ મારા, જીવન રાખીશ જતન કરી. રાખી ૦ ટેક.
 નેણાંની આગેથી નહિ રે જાવા દેઉં, હૈડાના હાર હરી રે; પ્રાણ ૦ ૧
 તન મન પ્રાણ ચારી ફેરી નાંખું, કટુક ન જાખું જરી રે; પ્રાણ ૦ ૨
 તમથી વાહું બીજું કાંઈયે ન રાખું, દદ ઉર ટેક ધરી રે; પ્રાણ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદના નાથજી તમને, મન કર્મ વચને વરી રે; પ્રાણ ૦ ૪

પદ ૬૬ મું

પ્રિતમ પ્રાણપતિ રે આવો આરા, નિરખું પ્રિતમ પ્રાણપતિ; પ્રિત ૦ ટેક.
 ક્રોધિક કંદર્પ કરતા કેશવ, રૂપ તમારું અતિ રે; આવો ૦ ૧
 રૂપ જેવા ત્રાખું વાંસે કરે છે, મહામુનિ આની જતિ રે; આવો ૦ ૨
 દુર્લભ દર્શન દેવ મુનિને, અગમ અગાધ ગતિ રે; આવો ૦ ૩
 દિવ્ય નરાકૃતિ નાથ થયા, સુણી પ્રેમાનંદની વિનતિ રે; આવો ૦ ૪

પદ ૬૭ મું-રાગ પરજ-ધ્રુપદ-ચૌતાલ

મેયહું ના પરત નેન એક ટક ચીનવત,
 બદન કમલ વૃષભાનદુલારીરી; મેય ૦ ટેક.
 મિથુન ઠાડે કરક* સીંગાર, સિંધ પોર નંદાર,
 કન્યા કુંવર તુલ છખીપર કામ કોટી વારીરી. મેય ૦ ૧

* કરક=કર્કશી-જીવલ જેડી શૃંગાર કરીને નંદરાયના દરવાજાપરની સિંહચોળમાં
 ઉભેલી છે.

પ્રછ* કલ્પતરુ દ્વાર, ઠાડે પકડી જુગલ ડાર,
ધન નરનારી છબી લેત ઉર ધારીરી.
મુકર લે દેખાયી એક, નારી ઠારી કુંભ લીયે,
પ્રેમાનન્દ મીન ખંજન લાજે દૃગ નિહારીરી.

મેષ૦ ૨

પદ ૬૮ મું

જેઠકા ઉંજગરો, અસાડ નાહી નેન નિંદ,
આવનમે સુતી શ્રવન ભાદો ભુવન આવેંગે.

જેઠ૦ ૨૬.

કવાર† કર કર શોચ, કાતીક કમલ નેન,
અધહન‡ આયે નાહી, મદન સતાવેંગે.

જેઠ૦ ૧

પોખમે પ્રણુતપાળ, માધુ‡ નાહી નંદલાલ,
ફાગુનમે ફાગ ખેલ આયકે મચાવેંગે;
ચૈતહીમે ચરન ધોઈ, કહે પ્રાન પ્રેમાનન્દ,
વૈશાકે આઈ નાથ નેહસું યોલાવેંગે.

જેઠ૦ ૨

પદ ૬૯ મું

પરિવા પધારે લાલ, ભુખન બસન પેરી,
ખીજુરીસી તિજલિયે નીકસી રાધા પ્યારીરી;

પરિવા૦ ૨૬.

ચોથસો બદન ચંદ, ખીલોકમેકું આયે,
પીથા પાંચમ રૂછ સાતમ આહોઉશ્યારીરી.

પરિ૦ ૧

નવમીમે નવલ લાલ, દશમી દરસ દેકે,
એકાદશી અંક ભર મીલે ગિરિધારીરી.

બારસે બોલાય તેરસ, ચૌદસે તંબોલ દીનો,
પુરનમાસી પ્રેમાનંદ પ્રસન્ન રાસકારીરી.

પરિ૦ ૨

પદ ૭૦ મું

રતીજ પુલીન પર, રાજત બિહારીલાલ,
ખાંસુરી બગવે પ્યારો પરજ તાન ગાવેરી.

રતી૦ ૨૬.

* વૃથિક વીધું. અત્રે એનો અર્થ 'વૃક્ષ' છે. આ પદમાં બારે રાસઆનાં નામો છે. સાતમી લાઘનમાં "મુકર" એ "મકર" બદલે છે. "મુકર" એટલે આરતી. † આસો. ‡ માગસર. § માધરનાન કરીને.

સોમસેં સીતલ પિયા, ચીતવની મંગલકારી,
 બડે બુધવંત મોહે બંસીમે બોલાવેરી. રવી૦ ૧
 ગુરુકુલ લાજ મેરે, શુક સુતા સિમેં? નહિ,*
 શનિસેં સંબંધિ કઠિન બોલી તન તાવેરી;
 પરી બીચ બેરન રાત, પ્રેમાનન્દ હોયે પ્રાત,
 નવલ નાથ નિરખી નેન પ્રાન સુખ પાવેરી. રવી૦ ૨

પદ ૭૧ મું-રાગ મારુ

છેલ છોગાલો વાલો મને છેલ છોગાલો, વાલો મોરલીવાલો રે. વાલો૦ ટેક.
 મારા પ્રાણુથડી મને વાલો રે, લટકાલો નંદજીનો લાલો. વાલો૦ ૧
 મારે સુખ સંપત સામલિયો રે, મારે પ્રાણુજીવન પાતલિયો. વાલો૦ ૨
 એનું મુખડું જોયા વિના ઘેલી રે, નહી શકું ક્ષણું એક મેલી. વાલો૦ ૩
 નટનાગર નંદકિશોર રે, પ્રેમાનંદનો જીવન દોર હેલી. વાલો૦ ૪

પદ ૭૨ મું

કેસરબીનો રે કહાન જોઈ કેસરબીનો રે, છેત્રો નંદજીનો રે. કહાન૦ ટેક.
 જોઈ મનડું લોભાણું છે મારું રે, મારા પ્રાણુ લેધને વારું. કહાન૦ ૧
 એની મુરતિમાં હુંતો મોહી રે, નયા ત્રપતી થાતી જોઈ જોઈ. કહાન૦ ૨
 મનમોહન મોગલી વાલો રે, મીઠા બોલો ધણો મરમાલો. કહાન૦ ૩
 મારા મનમાં ગમ્યા ગિરિધારી રે, પ્રેમાનંદ જાયે બલિહારી. કહાન૦ ૪

પદ ૭૩ મું

કેશવ કહે રે ફરે મન કેશવ કહે રે, મોહી પાગને છેડે રે. ફરે૦ ટેક.
 ત્રજજીવન જાદવરાય રે, અણુદીઠે ધણું દુઃખ થાય. ફરે૦ ૧
 હુંતો મગન રહું જ્યારે દેખું રે, રાત્રી આંખડલિની રેખું. ફરે૦ ૨
 વાલો મોરલીમાં મારુ ગાયેરે, સુણી હૈંડે તે હરખ ન માયે. ફરે૦ ૩
 પ્રેમાનંદના નાથને કાજ રે, મેલી લોકકુટુંબની લાજ. ફરે૦ ૪

* ગુરુપણાનો કુળનો લાજ રાખવાને શુકનનયા લગ્ન કરતી નથી, એવો અર્થ હોય, એમ હીસે છે.

પદ ૭૪ મું

પ્રાણુથી પ્યારો રે પાતલિયો પ્રાણુથી પ્યારો, આંખડલીનો તારોરે. પાત૦ ટેક.
 શામલિયો વર સુખ ખાંતી રે, રંગરસિયો છેલ ગુમાની. પાત૦ ૧
 લટકાલો નંદાજીનો લાલો રે, મને પ્રાણુથકી ધણો વાલો. પાત૦ ૨
 મારે એથી વાલું નહિ કાર્ધ રે, રાખું જીવડલામાં પ્રોર્ધ. પાત૦ ૩
 એ સારુ તજ્યો સંસાર રે, પ્રેમાનંદને હૈડાનો હાર. પાત૦ ૪

પદ ૭૫ મું-રાગ કાલિંગડો

બલા રંગદે રે ચુનર રંગરેજવા. રંગ૦ ટેક.
 ચટક રંગીલી ચુનરકા રંગ, તરસત મોર કરેજવા; રંગ૦ ૧
 રંગદે ચુનર અંગિયાં ગુલાબી, દેહંગી મોતી લરેજવા; રંગ૦ ૨
 નંદકુંવર મોયે નેહસું બોલાવે, ઉપજાવે સુખ સેજવા; રંગ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકા નાથ રીજે લખી, મીટે દુઃખ વિપત પરેજવા; રંગ૦ ૪

પદ ૭૬ મું

એરી રતના રે નેનોદી રેખે, એરી૦ ટેક.
 લગ ગર્ધ કબ ખખર પડી નહિ, કલ ન પરત ખીનું દેખે; રત૦ ૧
 સુંદર સ્યામ કમલ દલ લોચન, મોચન મોહ વિશેખે; રત૦ ૨
 હસત હસત મોયે આંગન આપકે, કસી મારી નટ ભેખે; રત૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથજી મોરો, જનમ લગાયો લેખે; રત૦ ૪

પદ ૭૭ મું

બલા બદનામી રે કજરવા દીની, બલા૦ ટેક.
 દે કજરાં ગર્ધ પનિયાં ભરનકું, ઓઢી ચુનર અતિ ઝીણી; બદ૦ ૧
 મનમોહન મોય આપ વિલોકી, સુધ બુધ સખ હર લીની; બદ૦ ૨
 કેસી કરું મોયે લોક કુલમેં, લાજહીન ધને કીની; બદ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથસું સજની, રેન દીન પ્રીત નવીની; બદ૦ ૪

પદ ૭૮ મું-રાગ કાલિંગડો

લાગે માને પ્યારો, થારાં નેણારો નજરો; લાગે૦ ટેક.
 નંદરા કુંવર થારાં નેણારો નજરે, મન બસ કીનો છેજ મારો; થારાં૦ ૧

કામ કાજ ઓર કાંઈયે નવ સુઝે, દરસ ગમે છે માને થારો; થારાં ૨
 કહાન સનેહણી કઈ કઈ માને, દુરીજન દેછે ફટકારો; થારાં ૩
 પ્રેમાનંદરા નાથ અથ નઈ છુટે, સંગ થારો શિર સાટારો; થારાં ૪

૫૬ ૭૯ મું

પ્યારી માને લાગે, થારાં મુખડારી વાંણી; થારાં ૮૬.
 મનમોહન થારાં બચન સુણીને, હુંતો થારે હાથ વેચાંણી; થારાં ૧
 મન કર્મ વચને શ્યામ સનેહી, દાસી હું તો રાવલી ઠેરાંણી; થારાં ૨
 અથ મારુજી માને છેહ ન દીજ્યો, બીનતી છે સારંગપાણી; થારાં ૩
 પ્રેમાનંદકે થારો પલો પકજોછે, પ્રાંણુરા જીવન થાંને જાણી; થારાં ૪

૫૬ ૮૦ મું

નટવર થાંને, મારાં નેણાંમેં રાખું, માં ૮૬.
 થા ઉપર મારા રાજ સાંવરીયા, પ્રાણુ વારી વારી નાખું; મારાં ૧
 લોક કુટુંબરી લાજ તજીને, ચરણુ કમલ રસ ચાખું; મારાં ૨
 અથ અવિનાશી થારાં ચરણુ ન છોડું, છોને કુટે જન લાખું; મારાં ૩
 પ્રેમાનંદરા નાથજી થાંપર, વારી ફેરી નાખું જગ આખું; મારાં ૪

૫૬ ૮૧ મું

રાજ થેનો છોજી, મારી જીવન દોરી, મારી ૮૬.
 નટવર પ્યારા થાંને જોઈ જોઈ જીવું, જીવું છખી ચંદ ચકારી; મારી ૧
 હસની બેલની થારી ચલતી ઉપર, વારુ લઈ મદન કરોરી; મારી ૨
 અથ નઈ મેલું ન્યારા જીવન મારા, રાખું મારા જીવસું જોરી; મારી ૩
 પ્રેમાનંદરા નાથજી છોજી બણા, દુલ્લભ થેનો માને નવલ કિશોરી; મારી ૪

૫૬ ૮૨ મું-રાગ પિલાસ

પ્રાત સમે શ્રીવર્માત્મજકા, શ્રીકૃષ્ણ પ્રભુકા, ઉત્તરિ રસના રટિયે નામ; પ્રાં ૮૬.
 મંગલદાયક, સત્ત્વ ગુન નાયક, કરુના સિંધુ આનંદ સુખ ધામ. પ્રાત ૧
 મીન કુરમ વારાહ વામન યોહ, નરહરિ ભૃગુપતિ યેહિ હે રામ;
 યેહિ શ્રીકૃષ્ણ બુધ મન રંજન, ધરીહો કલકિ રૂપ બનશ્યામ. પ્રાત ૨

દિવ્ય વિહાર દિવ્ય રસ રાશિ, સર્વ સિદ્ધિમય જન વિદ્યામ;
દિવ્ય ભોગ ભુત દિવ્ય મૂરતિ, જો જન ભજત હોત નિષ્કામ. પ્રાતં ૭
કરના આર્ધ કમલ દગ બરસત, સુધારસ જનપર આહો જામ;
સખ સાધન સુકિત સખકો ફલ, પ્રેમાનંદકે ઇષ્ટ ઉર દામ. પ્રાતં ૪

પદ ૮૩ મું

પ્રાતસમે ઉઠી પરમ પ્રિતસૌ, ધર્મતનયકોં ધરિયે ધ્યાન; પ્રાતં ૮૩ક.
નખ શીખ રૂપ નિહારી નાયકો, પ્રેમ પુલકી હોધયે ગુલનાન. પ્રાતં ૧
શિખા ભાલ દ્રગ શ્રવણ ગંડ શુભ, નાસા વદન કંઠ સુખ ખાન;
ઉર ઉત્તંગ આખનું બાહુ છખી, ઉદર નાભિ શુભ કમલ સમાન. પ્રાતં ૨
સુંદર કટિ મદન મન રંજન, પીન ઉર અનૂપમ છખી જાન;*
ભુગલ જંધ ગુલફે સુચારુ અતિ, ચરન અંગુરી ઉદીત દશ જાન. પ્રાતં ૩
પોડશ ચિહ્ન અલંકૃત ઉત્તમ, પદ પંકજ પાવન ભગવાન;
સુરતરુ કામધનુ ચિતામનિ, પ્રેમાનંદકે જીવન પ્રાન. પ્રાતં ૪

પદ ૮૪ મું

પ્રાતસમે ઉઠી ધર્મકુંવરકી, મહાપ્રભુજીકી, માનસી પુજા કીજે નીત; પ્રાતં ૮૪ક.
તંજાકિ વિશદ કર્મ ગુણ કિરતી, ગાઈ જગાધયે કૃષ્ણ અજીત. પ્રાતં ૧
મુખ મંજન સુસ્નાન કરાયકે, પદ ભુખન પેરાધયે પુનીત;
ચંદન પુષ્પ ધુપ દીપક બહુ, જેવાધયે ભોજન કરી પ્રીત. પ્રાતં ૨
જેવત જીવન પ્રાન મહાપ્રભુ, નિરખત જન હાડે એકચીત;
પ્રમુદત રચિ રચિ ગ્રાસ ભરત હરિ, માંગી લેત જનપે રસ રીત. પ્રાતં ૩
મુખ પ્રક્ષાલન કર ઉઠે તખ, દીજે ખીરી પાન લક્ષીત;
પ્રેમાનંદ પધરાય સેજસુખ, કીજે આરતિ ગાયકે ગીત. પ્રાતં ૪

પદ ૮૫ મું

પ્રાતસમે શ્રીહરિ મુખ નિરખન, દ્વારજનકી ભઈ હે બીર. પ્રાતં ૮૫ક.
શિવ બ્રહ્મા સનકાદિક નારદ, સારદ શેષ વ્યાસમુનિ કીર. પ્રાતં ૧

ઓર અનેક સાધુ સુર મુનિજન, પાવન જસ ગાવત હે અજર;
 જાગિયે અખિલ લોક સુરપૂજત, દીજે દરસ ધરમસુત ધીર. પ્રાતં ૨
 શ્રુતિ બિરોધી માર્ઘિક મત ખંડન, પ્રગટ બયે દ્વિજકુત્ર બલવીર;
 નાશ કરન કામાદિક રીપુકા, નેહ બદાવન સુહૃદ શરીર. પ્રાતં ૩
 સુનિ ગિરા સર્જન સુરમુનિકી, ઉઠે ધર્મકુલતિલક રચીર;
 દીને દરસ દાન દીનનકું, પ્રેમાનંદ મીટી બવ પીર. પ્રાતં ૪

પદ ૮૬ મું-રાગ વિલાસ

રુકિમણીરમણુ શ્રી જગો જદુનાથ, રુકિમણીં ટેક.
 કેશવ કૃષ્ણ કમલ દલ લોચન, બવ મોચન સંતન સુખપાથ; રુકિમં ૧
 હાડે આયે દેવ મુનિ દ્વારે, કરત પ્રણામ નમાયકે માથ; રુકિમં ૨
 શિર ધરી મુકુટ પીતાંબર પહેરો, શંખ ચક્ર લીજે પ્રભુ હાથ; રુકિમં ૩
 દીજે દરસ દાન દીનનકું, પ્રેમાનંદકે પ્રભુ જનમ સંગાથ; રુકિમં ૪

પદ ૮૭ મું

જગો જદુનંદન જીવન પ્રાન; જગોં ટેક.
 શરિકલા ક્ષીણ લીન બર્ધ રજની, કૂલે કંજ પ્રગટ બયો બાણ; જગોં ૧
 પેહેરો પટ ભુષણ વસન અમૂલિક, નવરસ નાગર શ્યામ સુખન; જગોં ૨
 મુખ મંજન કીજે મનમોહન, દીજે દરસ દીનકું દાન; જગોં ૩
 પ્રેમાનંદ નિરખી મુખ પંકજ, કીને સુખ સંપત કુરખાન; જગોં ૪

પદ ૮૮ મું-રાગ વિલાસ ચૌતાલ

મોહન સાંવરે ખોલો નેન, મોહં ટેક.
 રજની ખીત ગર્ધ, ચીરીયાં સચેત બર્ધ, મધુરે હુંકસે ગઉ ઘેન. મોહં ૧
 અરુન ઉદય જની, કુમોદિની સકુચાનિ, શિથિલ બયો અખ મેન;
 પ્રેમાનંદ કહે શ્યામ, બયો પ્રાત પુરનકામ, દીજ્યે દરસ સુખદેન. મોહં ૨

પદ ૮૯ મું

કેશવ જાગીયે હરો પીર, કેશં ટેક.
 દરસકો દાન દીજે, જનમ સુહૃદ કીજે, રહોજીં નયન ખીચે ધીર. કેશં ૧
 જશોદા જીવન પ્રાન જજજન કંજ જાન, ધરત ધ્યાન મુનિકીર;
 પ્રેમાનંદ વિશ્રામ, પ્રીતમ પુરનકામ, દીન કે દયાલ બલખીર. કેશં ૨

૫૬ ૯૦ મું

જય જગજીવન શ્રી ધનસ્થામ, જય૦ ટેક.
ઉઠો ઉઠો ગોવિંદ, ઉઠો ગરુડધ્વજ, શ્રીપતિ ઉઠો મંગલ ધામ, જય૦ ૧
માયામોહતિમિર હરો, સ્વામિ અભય કરો, સરણાગતકે વિશ્રામ;
ધર્મકુલમંડન, કલિમતખંડન, પ્રેમાનંદ કીયા પુરનકામ. જય૦ ૨

૫૬ ૯૧ મું

શ્રી સ્વામિનાથ જગો મહારાજ, શ્રી સ્વા૦ ટેક.
સુરનરમુનિગન, ઠાડે દ્વારે અનેક જન, બઈ હે બીર દરસ કાજ. શ્રી સ્વા૦ ૧
મંગલ વિસ્તાર કરો, હરિ વિવિધ તાપ હરો, દિછયે દરસ મરીઝ નીરાજ;
કૃપાકે જહાજ, પ્રભુ પ્રેમાનંદહુંકે કાજ, પ્રગટ બયે હરિ આજ. શ્રી સ્વા૦ ૨

૫૬ ૯૨ મું-રાગ ભૈરવ

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ, સ્વામિનારાયણ બજરે;
કર રે મન ચરણ વાસ, જક્ત આશ તજરે; સ્વામિ૦ ટેક.
નારદ સનકાદિ સિદ્ધ, બજત જાડી અજરે;
સારદ શેષાદી નિગમ, ગાવત જાડી ફજરે. સ્વામિ૦ ૧
પુરુષોત્તમ પ્રગટ આજ, નટવર તનુ સજરે;
કાળ જળ નાશ હોત, ધરત ચરણ ધ્વજરે. સ્વામિ૦ ૨
અજમેલ ગનકાદિક, તાર્યો જીન ગજરે;
અનંત આજ મુક્ત હોત, દેખત બરી નજરે. સ્વામિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ સરવસ ફળ, સહજાનંદ જજરે;
સરવોપરી જાત જીતી, ત્રંખ કઠોર બજરે. સ્વામિ૦ ૪

૫૬ ૯૩ મું

હમતો એક સહજાનંદ સહજાનંદ ગાવે,
હમારે મન સ્વામિનારાયણ દુસરા ન બાવે; હમ૦ ટેક.
તપ તિરથ સાધનમેં સ્વપને નહિ જાવે,
જેસે કાઠિ ધૂત છાંડ જાછકોં ન ખાવે. હમ૦ ૧

અણ્વિમાદિક અષ્ટ સિદ્ધિ મુક્તિકું ન ચાવે,
 સખકો ફલ સહજનંદ ચરન ચીત લાવે. હમં ૨
 સહજનંદ જપસે ત્રિય તાપકો જુઝાવે,
 ધનહિકે પ્રતાપસે અપાર ગતિ પાવે. હમં ૩
 આગમ નિગમ કઠિન રહસ્ય હમે ન સમજાવે,
 પ્રેમાનંદ સાર સુગમ સહજનંદ આવે. હમં ૪

પદ ૯૪ મું

હમતો એક સહજનંદ ચરનકે ઉપાસી,
 લગન મગન મતવારે છોડી સખ આસી. હમં ૧૬૬.
 અડસઠ અખ કોન કરે કોન શીરે કાસી,
 અષ્ટ સિદ્ધિ આદિક ચઉં મુક્તિસે ઉદાસી. હમં ૧
 ચૌદ લોક ભોગકે સુખ જાને સખ ફાંસી,
 સહજનંદ પદપંકજ મકરંદકે પ્યાસી. હમં ૨
 ચરનકમલ રસ લોભી મતિકે ઉજાસી,
 નારદ સનકાદિ મધુપ ગુંજત બનબાસી. હમં ૩
 પુરુષોત્તમ સહજનંદ જાને સુખરાસી,
 પ્રેમાનંદ આયો શરન ચરનકો નિવાસી. હમં ૪

પદ ૯૫ મું

હમતો હરિ સહજનંદ રૂપસે મતવારે,
 હમારે સુખ સંપત એહિ પ્રાનજીવન પ્યારે. હમં ૧૬૭.
 ભાવે કોઉ મુંદર કહો ભાવે કહો કારે,
 હમકું ચેહી રૂપ વિના આર સકલ પ્યારે. હમં ૧
 દેહનમે પ્રાનપિયા નેનનમે તારે,
 ધનહિપર તન મન ધન વારી વારી ડારે. હમં ૨
 હમારે ચેહિ કરમ રેખ ટરત નાહ ટારે,
 ચેહિ કારન મહામુનિ જન કોટિક પચી હારે. હમં ૩
 પ્રેમાનંદ નિગમાગમ કહતહે અપારે,
 સહજનંદ સ્થામમુંદર નિરખી ઉર ધારે. હમં ૪

પદ ૯૮ મું-રાગ ભૈરવ

જગો લાલ છબીલે મોહન ભોર બયો મોરે પ્યારે; જગો ૦ ટેક.
 ગુંજત બ્રમર કમળ દલ ઉપર, બોલત કૌવા કારે; જગો ૦ ૧
 મુખ ઉપરસે દૂર કરો પટ, દેખો કૌતક દ્વારે;
 સહસ્રવદન ચતુરાનન ષણ્મુખ, કરત કુલાહલ ભારે; જગો ૦ ૨
 પંચાનન ગજવદન વિનાયક, સનકાદિક ઋષિ ચારે;
 નાચત જંત્ર બળવત નારદ, ગાવત જશ વિસ્તારે; જગો ૦ ૩
 ઓરહી સુર સર્જન મુનિ મંડળ, મીલી દ્વારે સખ ઠારે;
 દેહો દરસ કમળદલલોચન, પ્રેમાનંદ બલીહારે; જગો ૦ ૪

પદ ૯૭ મું

ભોર બયો જગો મોરે લાલા લોચન પલક ઉધારો; ભોર ૦ ટેક.
 નિશિની ઘટી રવિચરુચિ રાજી, બયોહે ભુવન ઉજ્યારો; ભોર ૦ ૧
 મલીન સુધાકર મુનિવર ઝલકયો, તમચુર ખગસો પુકારો(?)*
 વિલસી ચકવી પિયા સંગ, રતિપતિ શિથિલ ધનુક સોડારો; ભોર ૦ ૨
 વિકસે વારિજ નલિની સકુચી, મધુકર કરત ગુંજરો;
 બોલત કાગ કપોત હંસ રવ, સુની મન હરખ અપારો; ભોર ૦ ૩
 જગો માધવ મદન મોહન, નૈનન નિંદ નિવારો;
 પ્રેમાનંદ બલિહારી પામ્યો, નિરખી અદન તુંહારો; ભોર ૦ ૪

પદ ૯૯ મું

અપને લાલકું સીખ લગાયકે અરજ જસોદા રાની, અપ ૦ ટેક.
 દિન પ્રતિદિન કેસે કરિ સહિયે, દુધ દહિકા હાનિ; અપ ૦ ૧
 મેં અપને મંદિરકે ખોને, રાખ્યો માંખન છાની;
 વાંહિ જાય તુમારે લરીકા, મોઢિ લિયો પહીયાની; અપ ૦ ૨
 ખાય બહાય જગાયકે લરીકન, બાજન ભાંડ્યો જની;
 નિશંક હોય આંગન ખીચ બેઠો, ઝ્યાન કરત હોય ઝ્યાની; અપ ૦ ૩

* અંધકારનો સમૂહ આકાશમાં પોકાર કરતો લીન થયો.

મૈં જખ જયકે પુછયો મોહન, યહ કહા કીયો ગુમાની;
પ્રેમાનંદ કહે ઉત્તર દીનો, ચિટિ* કે કાઢત પાની; અપ૦ ૪

પદ ૯૮ મું

મૈયા આજ તુમારે લાલકું પકર્યો કરતે ચોરી; મૈયા૦ ૧
આયો મંદિર ચપલ મનોહર, ચિતવતહો† ચઝકારી. મૈયા૦ ૧
દેખ્યો દધિ બાજન સીકેપર, રસિક હર્યો મુખ મોરી;
તાહીત કીયો ઉપાય છત્રીલે, નૌતમ નંદકિશોરી. મૈયા૦ ૨
પીઠ પીઠપર ધર્યો ઉલુખર, તાપર ચઢ્યો બરજોરી;
જોરસ મીઠો રુચિર ખાય હરિ, લિયો ઓર ભરી ઝોરી. મૈયા૦ ૩
મૈં જખ આઘ અચાનક પકર્યો, દહિરાખ્યો મુખ ઘોરી;
પ્રેમાનંદકે ડારી નેનમૈં, બજ્યો કુંજકી ઓરી. મૈયા૦ ૪

પદ ૧૦૦ મું-રાગ ભૈરવ પ્રભાતિ

આજ સખી સામલિયો વાલો, સુપનામાં મુને મલિયારે;
આલિંગન લેઈ અલખેલાસું, આનંદના ઓધ વલિયારે. આજ૦ ૧
જોખન મારું જીવન ઉપર, સરવસ નાંખ્યું વારીરે;
હેત કરી હૈયાપર લીધા, રસિયો કુંજમિહારીરે. આજ૦ ૨
અંગોઅંગ આનંદ સુખ પામી, સામલિયાને સંગેરે;
રસખસ રીઝી રંગમાં બીજી, રંગબીનાને રંગેરે. આજ૦ ૩
પ્હેલી પ્રીતે નૌતમ રીતે, નાવલિયાને પામીરે;
બલે મલિયા અલખેલો વાલો, પ્રેમસખીનો સ્વામીરે. આજ૦ ૪

પદ ૧૦૧ મું

સામલિયે સ્વપનામાં મારા મનનું ગમનું કીધુરે,
અલખેલો આલિંગન ચુંચન, પ્રેમ કરીને લીધુરે. સામ૦ ૧
પોપ પુલની સેજ સજીને, દેવરધુ જીવે વાટરે;
તે મારો વાલો ત્યાગ કરીને, આપ્યા અમારે માટરે. સામ૦ ૨

* ચુંડીયું ખણ્ણું-ચીમટો દેવો. "ચિટી હઈ" પાઠાન્તર છે. † "ચિતવત સો"-
એવો પાઠ પણ છે.

હિરગચ્છંગના રાજકુમારી, તલખે જેને કાળરે;
તે મુકીને મનના માન્યા, આવ્યા મારે આજરે. સામ૦ ૩
તન મન ધન આ જીવિત મારું, સરવસ વારી જાઉંરે;
પ્રેમ સખી કહે કયું સાધન કરી, ગુણ આશીર્ગણ થાઉંરે. સામ૦ ૪

પદ ૧૦૨ મું

લટકાલાને લટકે મારું મનકું મોયું બેનીરે,
જીધરજીને બજતાં હું તો ખીક ન રાખું કેનીરે. લટ૦ ૧
પાતલિયાસું પ્રિત અંધાણી સંસારીસું તોડીરે,
રૂપ ઉજ્જગર સુખના સાગર નટનાગર સુખ બેડીરે. લટ૦ ૨
મન માન્યું સામલિયા સાથે ચરણકમલરસ ચાખ્યોરે,
મન કર્મ વચને સંસારીડો મેં તો કુચો કરીને નાંખ્યોરે. લટ૦ ૩
સગાકુટુંબ પીયર સાસરિયાં ન રહું કાઠની ઝાલીરે,
પ્રેમસખી વાલાને વરવા શિર કરમાં લેઈ ચાલીરે. લટ૦ ૪

પદ ૧૦૩ મું

આવોને અલખેલા મારી આંખડલિમાં રાખુંરે,
તન મન ધન આ જીવન મારું તમપર વારી નાંખુંરે. આ૦ ૧
આનકની બલિહારી મોહન મીડી મુખની વાણીરે,
પાલડલી પેચાળી બેઘને લાવણુમાં લોભાણીરે. આ૦ ૨
કામજુગારાં નેણાં ચંચલ બેઘને જીવન મોઘરે,
ગુણવંતા તમ સરખા જૂતલ વર નવ દીઠા કોઘરે. આ૦ ૩
હંડાના છેા હેતુ મારા નેણતણા શણગારરે,
પ્રેમસખી કહે રસિયા મારો તમ અરથે અવતારરે. આ૦ ૪

પદ ૧૦૪ મું-રાગ ભૈરવ. પ્રભાતિ

આવોરે વાલા હું તો તમારા મોલીડાપર મોઘરે,
વાલાજી લાગો છો વાલા મુને રમણું બેઘરે; આ૦ ૧
લટકતી ચાલ રૂડી મીઠાં મીઠાં વેણરે,
રસિયાજી બેઘને ઠરેછે મારા નેણારે. આ૦ ૨

આંખડલિ રુપાળી વાલા મુને કામલિયાં કરે છે રે,
મધુર મધુર હસવું તો પ્રાણુને હરે છે રે; આં ૩
મંદિર પધારો મારે શ્યામ પદ ધારીરે,
તન મન ધન લેખને પ્રેમસખી વારીરે; આં ૪

પદ ૧૦૫ મું

વાલા તમ સાથે મારી પ્રીતડી અંધાણીરે,
જનમ સંગાથી મારા સનેહી તમને જાણીરે; વાલાં ૧
લોહડિયાંની લાજ મેલી કુટુંબથી તોડીરે,
સામલિયા સનેહી વાલા મેં તો તમ સાથે જોડીરે; વાલાં ૨
ધરડાનો ધંધો મુને કાંઈ નવ સુઝેરે,
લાગારે નેહનાં બાણ હવે કેમ રુઝેરે; વાલાં ૩
પ્રેમસખી કે છે નિરખી નયણાં ઠરે છે રે,
વાલા તમ સાથે મારું મનડું ફરે છે રે; વાલાં ૪

પદ ૧૦૬ મું

સખીરે સામલિયે વાલે મુને મોહની લગાડીરે,
વાલાજીને જોવાને જામશ હું તો દાડીરે; સખિં ૧
ચિનડાં ચોર્યાં છે મારા છેલ વર જામીલેરે,
હવે હું તો રહી ન શકું જામશ નંદને ફળીયેરે; સખિં ૨
ઘોડલાં ખેલવશે વાલો સાંભળ સૈયર મારીરે,
તારે હું તો જામને જોસીશ સામી ખારીરે; સખિં ૩
મુજ સામું જોશે હેતે વાલો ઉમા રમ્પનેરે,
સામલિયો બાલાવશે મુજને પ્રેમસખી કમ્પનેરે; સખિં ૪

પદ ૧૦૭ મું

વિસરી માં જાળ્યો વાલા મને સામલિયા ગીરધારીરે,
વારે વારે કહું છું વાલા અરજ એછે મારીરે; વિસં ૧
અમ જેવા ધણા તમને અમને આશ તમારીરે,
તે માટે શખજ્યો વાલા મને પોતાની સંમારીરે; વિસં ૨

અધર અમૃત પાને રસિયા બોલાવીર,
પાતણિયા પાવન કરને મંદિર મારું આવીર; વિસ૦ ૩
પ્રેમસખી મોઝ છે વાલા રાજીવ નેણેર,
બીજું નવ માગું વાલા બોલાવળ્યો મીઠે વેણેર; વિસ૦ ૪
પદ ૧૦૮ મું-રાગ ભૈરવ. ધ્રુપદ. ચૌતાલ

ચંદન ચરચિત નિલ કલેવર સુંદર, કટી તટ કસ્યો પટ પીત; ચં૦ ટેક.
ચંચલ લોચન બવદુઃખ મોચન, રોચન એ મનમોહન મીત; ચં૦ ૧
ચિતવની ચિતવત દેખી સુખ ઉપજત,
હસત હસત મન જોરત બરબોરી પ્રીત;
પ્રેમાનંદ પ્રીતમ પ્યારેકી છબી પર, તન મન બધી જાડે નીતનીત; ચં૦ ૨
પદ ૧૦૯ મું

લોચન લાલ તાપર મોહો, સોહત માનું મદન સદનહુંકી કપોરી; લો૦ ટેક.
જલકત કુંડલ કપોલન પર ઝાઈ,* મકર આયે મીલન માનું દોરી; લો૦ ૧
બદન કમલ બીચ દશનમનિ દમકન,
મિજુલીકે બીચમાનું બીલોકતી સારદ બઈ ભોરી;
અધર મિત્રનપર શુક તાકી રહ્યો આયે, પ્રેમાનંદ ચિત વેળ્યું
ચંદયકોરી; લો૦ ૨

પદ ૧૧૦ મું

પ્રીતમ પ્યારે આયે હો પ્રાત, લાલ દેખીકે હસત અતિ સખી તૂંદ; પ્રીતમ૦ ટેક.
નિલ બરન તન ત્રિલાંબર ઓઠી આયે, પીતાંબર કહાં ભુલે નંદાનંદ; પ્રીતમ૦ ૧
રાતી નખરેખા દેખી ઉરપરહું બીસેખી,
અધરની અંજન આયે હો જ્યું લાલ ગતિ મંદમંદ;
હસતહું સખી સમાજ, દેખી ગતિ વ્રજરાજ,
છબીપર બલિહારી પ્રેમાનંદ; પ્રીતમ૦ ૨

પદ ૧૧૧ મું

રાજીવ લોચન મોચન તાપ ત્રિવિધ શ્યામ, ગરુડગામી ગોવિંદ ચક્રધરન; રાજી૦ ટેક.
આનંદકારી બલહારી દીનબંધુ ગીરધારી, મધુસૂદન માધવ મેઘબરન; રાજી૦ ૧

* "ન્યાઈ" એવો પાઠાન્તર છે. † અધર ઉપર અંજન લાગેલું છે.

રમારમન સ્યામ પુરુષોત્તમ સુખધામ,
દીનાનાથ દીનબંધુ અશરનશરન;

જન મન રંજન, ભવ દુઃખ ભંજન, પ્રેમાનંદકો નાથ અશુભ હરન; રાજી ૨
પદ ૧૧૨ મું-રાગ ખટ

ભજ મન નરનારાયણ સ્વામી, પરમ દયાલ પ્રગટ બહુનામી; ભજ ૦ ટેક.
સખકે કારન સખસે ન્યારે, દીન દયાલ દિવ્ય તનુ ધારે; ભજ ૦ ૧
નિગમ અરુ આગમ નેતિ કહીગાવે, શેષ સહસ્ર મુખપાર ન પાવે; ભજ ૦ ૨
સિદ્ધ સુરેશ કહત અનુમાને, સખહિ પ્રકાર કોઈ નહીં જાને; ભજ ૦ ૩
જુગજુગ પ્રગટે દેવમુનીરાજ, પ્રેમાનંદ આધારન કાજ; ભજ ૦ ૪

પદ ૧૧૩ મું

નરનારાયણ જન સુખદાર્ઠ, પ્રાત સમે સુમિરો હો મન બાઈ; નર ૦ ટેક.
ચઉ જુગ તનુ ધરી મિચરત દોઈ, તાકે ચારત્ર સુનાવહું તાઈ; નર ૦ ૧
પ્રથમ કૃપાલ મીન તનુ ધાર્યો, નિગમહું લાયે સ્વજશ વિસ્તાર્યો; નર ૦ ૨
દુતિયે કમઠ ધર્યો ત્રિપુલ શરીરા, ધારઉ ધરણી મુજસ નરવીરા; નર ૦ ૩
શૂકર રૂપ ધર્યો મન બાયો, પ્રેમાનંદ પુનિત જશ ગાયો; નર ૦ ૪

પદ ૧૧૪ મું

નરનારાયણ અકલ અજીતા, મંગલ રૂપ બજેઉ મન મીતા; નર ૦ ટેક.
માર્યો અસુર સિંધવપુ ધારી, જન પ્રહ્લાદ ભકત હિતકારી; નર ૦ ૧
બદુક વિપ્ર બને વામન રૂપા, બલી છલી બયેઉ રસાતલ બૂપા; નર ૦ ૨
બ્રહ્મપતિ રૂપ હરિ જબ લીને, ક્ષત્રિય વીર રહિત ભુવ કીને; નર ૦ ૩
રઘુપતિ બયેઉ દશાનન અંતા, પ્રેમાનંદ આધારન જંતા; નર ૦ ૪

પદ ૧૧૫ મું

ભજમન પ્રાત ઉડી નરવીરા, આનંદ કરન હરન ભવપીરા; ભજ ૦ ટેક.
કૃષ્ણ સ્વરૂપ ધર્મો સુખ ખાંનિ, ગાવત જશ કવિ કોવિદ ગ્યાની; ભજ ૦ ૧
પ્રગટેજી બુધ મુનીન મનમાના, કલિમલરૂપ ખંડેજી મત નાના; ભજ ૦ ૨
કલકી સ્વરૂપ કલિકે અંતા, દુષ્ટ સંહારી તારીહે સંતા; ભજ ૦ ૩
અગનિત નામ રૂપ ગુન ધામી, પ્રેમાનંદ એ નારાયણ સ્વામી; ભજ ૦ ૪

પદ ૧૧૬ મું-રાગ ખર.

આવોજી આવોજી અલખેલા મારી આંખડલિમાં,
જતન કરીને તમને રાખુંરે.

સુંદર મુખના મરકલડાપર પ્રાણ વારી વારી નાખુંરે. આવોજી ૧
જીવન તમને જેવા સાકં તો, વિશ્વ આનંધું* છે આખુંરે;
શુક સનકાદિક નારદ સરખા, મુનિવર મલિયા છે લાખુંરે. આવોજી ૨
આરે સમે શોભોછો મારા વાલા, શી ઉપમા કહી દાખુંરે;
પ્રેમાનંદ કહે રાખી નેણામાં, ચરણ કમલ રસ ચાખુંરે. આવોજી ૩

પદ ૧૧૭ મું

વાલા છોજીવાલા મને પ્રાણથી પ્યારા, આંખડલિના તારા અલખેલારે;
તન મન ધન માકં વારુ તમ ઉપર, સ્યામસુંદર રંગજેલારે. વાલા ૧
આવો આવો ઓરા આજ રાખું મારા ઉપર, પ્રાણજીવન રંગરેલારે;
આજ રહો મારે મદિર મોહન, કાલ પધારજ્યો વેલારે. વાલા ૨
તમ જેવા જીવન ક્યાંથી કેનેખારણે, અલખેલાજી અકેલારે;
પ્રેમાનંદના નાથ છોજી અતિ દુલ્ભ, કૃપા કરીને રહો બેલારે. વાલા ૩

પદ ૧૧૮ મું

કહોજી કહોજી ક્યાં જાઆ જગજીવન તમે, આંખડલિ ઉજાગરે રાતીરે;
નિદ્રાલુડાં નેણામાંહિ શોભે અતિ સુંદર, રેખલડિ મદન રસ માતીરે. કહોજી ૧
વદન ઉપર શ્રમ જલનારે મોતી, મુખ કાજલની રેખા ઓલખાતીરે;
તેજાને લથેજા અતિ બલમારે બીજા, હારતો ખુંતા છે બહુ છાતીરે. કહોજી ૨
કંઈરે ધુતારીનારે ધુત્યા અલખેલા, આજ શિથિલ થયાછો તેનાતીરે;†
પ્રેમાનંદના નાથ જેઈ જેઈ તમને, આંખડલિ ત્રપત નથી થાતીરે. કહોજી ૩

પદ ૧૧૯ મું

જાઓજી જાઓજી શીઠ ખોટા સમ ખાઓ, હમે જાણી જીવન ચતુરાધરે;
અર્થારે હોય તે તો ખોડુંરે બોલે, દોષ ન જીવે કાંઈરે. જા ૧

* “મધ્યું છે” એવો પાઠાન્તર છે. † “તેનાતીરે” પણ પાઠ છે, પણ પ્રાસ જતાં આ પાઠ રાખ્યો છે.

તન મન નેણાં વેણાં* કેમ રહે છાના વાલા, તરત આવે આલખાધર;
અધર અંજન પીક લીક લાલ સોહે ગાલ, ઉઠી નખ રેખા ઉરમાંધર. જાન ૨
પીતાંબર સાટે તેલીલાંબર કેનું લાંબા લાલ, વેલણુ રયાછો હરિ સાધર;
પ્રેમાનંદના નાથ ભેઈ પ્રજનારી, હસે કર તાલી બજાધર. જાન ૩

પદ ૧૨૦ મું-રાગ ખટ

ભોરહિ મોરે આંગનવા, આયકે કૌવા શબ્દ સુનાવેરે;
હોત સગુન† શુભ મન ભાવન, માનું આજ પિયા ધર આવેરે. ભોર ૧
હોત ઉમંગવા તન મન મોરે, આનંદ ઉર ન સમાવેરે;
ફરકત અંમ કંચુ કસ તરકત, હરખત જીયા હુન્નસાવેરે. ભોર ૨
દેહું બધાઈ અતિ મન બાઈ, શ્યામકી સુધ બે લાવેરે;
રતન જડિત કંચનકો કંગના, મોતીન હાર પેરાવેરે. ભોર ૩
હોત અંદેસવા અખહી આય હરિ, હસી મોયે કંઠ લગાવેરે;
શ્રીધનશ્યામ માધુરી મૂરત, પ્રેમાનંદ મન ભાવેરે. ભોર ૪

પદ ૧૨૧ મું

આજ સખી મોયે સગુન હોત હે, વામ નેન ભુજ ફરકેરે;
આમમ હોત પિયા આવનકો, કુચ રુ કસન બંધ તરકેરે. આજ ૧
હોત ઉમંગવા અંગોઅંગવા, જીયરા હિયરા હરખેરે;
અતિ આતુર આતુર દગ અંજન, પ્રેમ નીર દોહિ બરખેરે. આજ ૨
પલ્લકનમું મગ ઝારી‡ ઠારી, સરસ સુમન પાથરકેરે;
ચેલી મારગ મોરે શ્યામ પધારે, ચરન હંસ ગતિ ધરકેરે. આજ ૩
ગજ મોતિનમું કરું બધાઈ, પરસુ પૈયા પરકેરે;
પ્રેમાનંદ કહે આયે નાથ ધર, બેટું છતિયાં બરકેરે. આજ ૪

પદ ૧૨૨ મું

મોરે મંદિર આજ બધાઈ, ગાવો મંગલ માધરે;
બાજે બાજ બહુત જાંતકે, ઢોલ નોખત સરનાધરે. મોરે ૧

* “તન મન નેણાં તેના” પાઠાન્તર છે. † શુભ. ‡ માર્ગ સાધ કરી.

મોતીન ચોક પુરાવો ગાવો, સખ સોહાગની આધરે;
કરો મનોરથ મનકો પૂરો, નિરખો શ્યામ મુખદાધરે. મોરે૦ ૨
શ્રીધનશ્યામ મનોહર સુંદર, શોભા કહી ન જાધરે;
કોટી રતિપતિ વારું રોમપર, ઉપમા બહુતર નાધરે. મોરે૦ ૩
અવિલોકી અંતરમે રાખો, સુંદર વર સુરરાધરે;
પ્રેમાનંદ બયો કૃતારથ, પ્રગટ હરિ ગુન ગાધરે. મોરે૦ ૪

પદ ૧૨૩ મું

નિરખે અધમોચન મનોચન, લોચન બર ગીરધારીરે,
બેટી અંક બરી તન મન ધન, જોચન નોજાવર વારીરે. નિર૦ ૧
શ્રીધનશ્યામ કામ દર્પ ગંજન, મન મંજન મોરારીરે;
નેહસું ખોલાયી કંઠ લગાયી, હાવ બાવ કર બારીરે. નિર૦ ૨
સૌમ્ય શીલ ઓદાર્ય ગુણાકર, હરિકૃષ્ણ મુખકારીરે;
મુસકતી મંદ ચપલ ચીતવનીમે, મોયે મગન કર ડારીરે. નિર૦ ૩
મગન બર્ષ આનંદ સિંધુમે, અવિલોકી અવતારીરે;
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ બદનપર, મદન કોટી બલિહારીરે. નિર૦ ૪

પદ ૧૨૪ મું-રાગ રામકલિ પ્રભાતિ

વેલેરી ઉઠીને વાલાજનું વદન નિહારું,
જેમને કમલમુખ દુઃખ દૂર વિસારું; વેલે૦ ૧
બદન વાલાજનું અતિ મુખકારી,
નિરખી નિરખી જાઉં તું તો સરવસ વારીરે; વેલે૦ ૧
મુખકું જોયા વિના પાણિયે ન પીવું,
પ્રાણજીવનને તું તો જોઈ જોઈ જીવું; વેલે૦ ૨
પ્રાણજીવન જોવા મેં તો જનમ ધર્યો છે,
જુઠોરે સંસારીયો સર્વે ત્યાગ કર્યો છે રે; વેલે૦ ૩
પ્રેમારેનંદના સ્વામીને કાજે મેલ્યાં છે,
સંસારિયાં સહિ બળતામે દાઝેરે; વેલે૦ ૪

પદ ૧૨૫ મું

વાલાજી જોવાને હું તો વેલી ઝખડીને જાગી,
 આવીને ઉભી છું બાઈ હું તો ખડકીએ લાગીરે; વાલાં ૦ ટેક.
 ખડકીએ ઉભી ઉભી હરિના ગુણુડારે ગાવું,
 નીરખી જીવન તનડાના તાપ સમાવુંરે; વાલાં ૧
 વાલાજી દીસે છે બાઈ શોભાનારે ધામ,
 મોહનજીને મલવાને મને વ્યાપ્યો છે રે કામરે; વાલાં ૨
 વાલાજીને જોઈને લોભાણી મતિ મારી,
 મનડું કરે છે મલવા હું રાખું વારી વારીરે; વાલાં ૩
 પ્રેમારેનંદના સ્વામિને જોઈ,
 મગન થઈ છું બાઈ હું તો અંગોઅંગ મોહરે; વાલાં ૪

પદ ૧૨૬ મું

સામલિયો સનેહિ બાઈ મને પ્રાણુથી પ્યારા,
 ધડિયે ન મેલું વાલાજીને નયણાથી ન્યારારે; સામં ૦ ટેક.
 તન મન ધન મારું વાલાજીને કાજે,
 હવે નથી બીતી દુરિજન લોકડાની લાજેરે; સામં ૧
 વાલાજી સંગાથે બાઈ મારું ચિતડું બંધાણું,
 હવે આ સંસારિયાને તૃષ્ણ જોવો જાણુંરે; સામં ૨
 મેલ્યોરે સંસારિયો મેં તો હરિવર માટે,
 વાલાજી વરીછું બાઈ મારા શીરને સાટેરે; સામં ૩
 ભલેરે મલ્યા બાઈ મને હરિ વર આવી,
 પ્રેમારેનંદના વાલાની હું તો કાવિરે; સામં ૪

પદ ૧૨૭ મું

આજ અલગેલો બાઈ મારે મંદિર પધાર્યા,
 વાલાજીએ બાઈ મારાં કારજ સાચ્યારે; આં ૦ ટેક.
 થોડું થોડું હસતા બોલતા મીઠી વાણી,
 ગુણવંત આવ્યા ગોપિયુંતા ચિતડાને તાણીરે; આં ૧

આવીરે આંગણિયે ઉભા વાલો આલસકુંડે મોડે,
વાલપ વધારી વાલો મુજ સાથે પ્રીત જોડેરે; આ૦ ૨
પ્રીતડી કરીને વાલો અધર રસ પીધા,
જનમ સફલ પાઈ મારો હરિવરે કીધારે; આ૦ ૩
હરિવર મલીયા આનંદ ઓઘ વલીયા,
પ્રેમાનંદનોરે સ્વામિ આજ અઢલક દલિયારે; આ૦ ૪

પદ ૧૨૮ મું-રાગ રામકલિ પ્રભાતિ

જગો જ્યું પ્યારે કેશવ દાતન કીજે,	જગો૦ ૧૬૬
મિસરીમાઈ મિલાયકે સુંદર, ગોવિંદ ગોરસ પીજે;	જગો૦ ૧
મહિ માખન પકવાન મીઠાઈ, કછુ એક સંગદિ લીજે;	જગો૦ ૨
છુટી ઘેન ગર્ધ સજ્ય બનમેં, નંદ જ્યું ઠાડે ખીજે;	જગો૦ ૩
ચારીનમેં કછું જુઠ રહિ સો, પ્રેમાનંદકું દીજે;	જગો૦ ૪

પદ ૧૨૯ મું

તરસતહોં મોરે નેન દરસ હીત,	તર૦ ૧૬૭
જગો કમલનેન કમલાવર ભોર બયો ગર્ધ રેન;	દરસ૦ ૧
મુખપંકજ દેખે ખીના મોહો પરત નહિ પત્ર ચેન;	દરસ૦ ૨
દરસન દેહો દયાનિધિ માધો સ્યામસુંદર સુખદેન;	દરસ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે વદનકમલપર વારુ કાટિક મેન;	દરસ૦ ૪

પદ ૧૩૦ મું

પ્રાન મોરે ઉઠવો કયું ન કરો,	પ્રાન૦ ૧૬૮
ઠાડે આયે દરસહિત દારે, સજ્જન વૃંદ સધરો;	પ્રાન૦ ૧
અવલોકો ઉઠકે અવિનાશી, તન મન તાપ હરો;	પ્રાન૦ ૨
દેહો દરસ દાન દીનનકોં, મીટે સકલ ઝગરો;	પ્રાન૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે કર જોરી, વિનતિ ચીત ધરો;	પ્રાન૦ ૪

પદ ૧૩૧ મું

આયો દોષ ધરી પ્રભાકર,	આ૦ ૧૬૯
ત્યાગો સુમન સેજ સુરપૂજત જગો નાથ હરિ;	પ્રભા૦ ૧

અખલોં સોઈ રહે સુખસિંધા આવત ન લાજ જરી; પ્રભા૦ ૨
 ખોલો પલક પ્રાનસો પ્યારે દેખો દષ્ટ ભરી; પ્રભા૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે નિરખી નૈનમેં રાખું જતન કરી; પ્રભા૦ ૪

પદ ૧૩૨ મું-રાગ રામકલિ પ્રભાતિ

જગો જગજીવન વાલા સુંદર સ્યામ, જગો૦ ટેક.
 વદન જોવાને વ્રજનાર ક્યારની, આવી છે મેલીને ધર કામ; જગો૦ ૧
 રમવા સખી સર્વે સાદ કરે છે, કૃષ્ણ કૃષ્ણ દર્ષ નામ; જગો૦ ૨
 બંદીજન દ્વારે ગાયે છે, ગોવિંદ તારા ગુણુઆમ; જગો૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કરે પ્રાણુ નોહાવર, ઊઠો મારા આતમરામ; જગો૦ ૪

પદ ૧૩૩ મું

ઊઠો અલખેશ વાલા વાણુલારે વાયા; ઊઠો૦ ટેક.
 દુઃખમોચન તારું દરશન કરવા, દાસ મલીને સહિ આયા; ઊઠો૦ ૧
 મુખમંજન કરવા જમુના જલ, કનક કલશ ભરી લાયા; ઊઠો૦ ૨
 દધિ સાકર માખણુ મેવા, બહિ ભોજન તરત બનાયા; ઊઠો૦ ૩
 પ્રેમાનંદ નાથ આરોગો, ભોજનીયા મનબાયા; ઊઠો૦ ૪

પદ ૧૩૪ મું

નંદના નંદન જગો આનંદ કંદ; નંદ૦ ટેક.
 રવિરથજેત ગગનમાં ઝલકી, મલિન મયુખ અતિ ચંદ; નંદ૦ ૧
 વિકસ્યાં કમલ કમોદિતી સકુચી, મધુકર મોયા મકરંદ; નંદ૦ ૨
 ગોપી ગોરસ મથવા લાગી, જગો જવમોચનકંદ; નંદ૦ ૩
 કરત સોર ખગ ગોધન હૂંકત, બલિહારી પ્રેમાનંદ; નંદ૦ ૪

પદ ૧૩૫ મું

આવડી શી ઉંચ તમને ઊઠો મારા નાથ; આ૦ ટેક.
 પેરો પદ જુખણુ મણિમય કુંડલ, મોર મુગટ ધરો માથ; આ૦ ૧
 ઉર વનમાલ પીતાંબર પેરો, મોરલી મધુરી સ્યો હાથ; આ૦ ૨
 તમ સારુ આવીને ઉઠા, સરવે સખાનો સાથ; આ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ નિરખી સુખ પાવે, આવે ગોવિંદ ગુણુગાથ; આ૦ ૪

પદ ૧૩૬ મું-રાગ રામકલિ પ્રભાતિ

મારું મન મોયુરે મા મોરલીને નાદે; મારું ટેક.
ગમતું નથી ગોવિંદ વિના મુજને, મનકું વિધાયું મીઠું સાદે; મારું ૧
સાંભળતાં સંતોષ ન થાયે, જીવન જોવાને જવા દે; મારું ૨
જામણ જોવા હું તો નૈ રઉં અટકી, લોકલાજ મરજદે; મારું ૩
પ્રેમાનંદના નાથને મળતાં, થઈ ચાવી જગ બાદે; મારું ૪

પદ ૧૩૭ મું

મારે મન વસિયોરે માંખણ્યોર; મારે ટેક.
સુખસાગર વાલો રૂપ જિજ્ઞાસર, નાગર નંદકિશોર; મારે ૧
મોરલીધર મારગમાં મલિયો, ચરચીને ચંદન ખોર; મારે ૨
સામું જોઈને મારું ચિત્તહરી લીધું, કીધું કહાને જાદુ જોર; મારે ૩
પ્રેમાનંદ કહે મોહન લગાડી, અપલ નેણની કોર; મારે ૪

પદ ૧૩૮ મું

જીવો આજ શોભે વાલો છોગાવાલો છેલ; જીવો ટેક.
જરકસિ પાધ જડાવના બાણુ, કેસર તિલક કરેલ; જીવો ૧
કેસરબીનો વાલો છેલ છખીલો, અલવ ભચ્યો છે અલમેલ; જીવો ૨
ઉર બનમાલ ચાલ જોઈ મોહી, પીત પટ કમર કસેલ; જીવો ૩
પ્રેમાનંદના નાથનાં લટકાં, આવી મારા ઉરમાં ખુંતેલ; જીવો ૪

પદ ૧૩૯ મું

નદજીનો લાલો વાલો હૈડાનો હાર; નંદો ટેક.
પ્રાણથકી વાલો મને મોહન, એ ઉપર મારે પ્યાર; નંદો ૧
એરે વિના જે જે સુખ જગમાં, તે તો જેવા સોમલ ખાર; નંદો ૨
જીવન ધન જસોદનો જાયો, લોચનિયાનો શણગાર; નંદો ૩
પ્રેમાનંદ કહે તન મન વારું, વારણે વારમવાર; નંદો ૪

પદ ૧૪૦ મું-રાગ રામકલિ પ્રભાતિ

નેક ચિત્તવું થેહી એર પ્યારે; નેક ટેક.
તિહરિ બદન કમલ નિરખતે, મીટત અશુભ અધ ઘોર; પ્યારે ૧

તુમ હો મંગલ રૂપ મનોહર, હરત અમંગલ મોર; પ્યારે ૨
પ્રેમાનંદે નાથ ધર્મસુત, રહોબું દ્રગત ચીત ચોર; પ્યારે ૩

પદ ૧૪૧ મું

ભોરહિ ભેટ ભઘરી માર્ધ; ભોર ૦ ટેક.
રૂપ મનોહર નિરખી સાંવરે, તનકી તપત ગઘરી; માર્ધ ૧
નિરખી છખી ધનશ્યામ છખીકી, ઉપજત પ્રીત નઘરી; માર્ધ ૨
પ્રેમાનંદે નાથ ભક્તિસુત, રહો મોરે દ્રગત મઘરી; માર્ધ ૩

પદ ૧૪૧ મું* (અ)

યહ ધનશ્યામ અનુપમ માર્ધ; માર્ધ ૦ ટેક.
સુરમુનિ વ્યાસ શેષ શુક નારદ, ગાવતહે એહી રૂપ; માર્ધ ૧
વંદિત ચરણ રાધા રમાનીત, ભક્તિ ધર્મસુત ભૂપ; માર્ધ ૨
પ્રેમાનંદ યેહી રૂપ મગનનીત, ત્રીલુચન કીયો તમકૂપ; માર્ધ ૩

પદ ૧૪૨ મું-રાગ દેવગંધાર પ્રભાતિ

બદનકમલપર વારીરી હું તો; બદન ૦ ટેક.
સુંદર શ્યામ બદન છખી ઉપર, મદન કોટી બલહારીરી; હું તો ૧
ભાલ વિશાલ કમલ પત્રાયત, લેચનકી છખ ન્યારીરી; હું તો ૨
પ્રેમાનંદ નોહાવરી મુખપર, ધર્મ અર્થ ફલ ચ્યારીરી; હું તો ૩

પદ ૧૪૩ મું

બદનચંદ્ર છખી દેખરી સજની; બદન ૦ ટેક.
બદન પ્રભા ખીચ દશનનિ દમકત,
ખીજુરી ખિજ વિશેખરી; સજની બદન ૧
તરુન કિશોર મનોહર મોહન, ઉઠત અધર કધુ રેખરી;
પ્રેમાનંદ કહે નિરખી નયન ભરી, જનમ સુપ્ત કર લે
ખરી; સજની બદન ૨

* (આ પદ યડતાલ તેમજ ગઠડાની પ્રતોમાં નથી. પરંતુ મંદિરોમાંથી સાંભળવામાં આવેલું, તેથી અત્રે આપવામાં આવ્યું છે. આ ચોસરનું ચોથું પદ પણ બેકવાર સાંભળેલું, પણ પાછું મળી શક્યું નથી.)

પદ ૧૪૪ મું

અંખિયનકી લગી ચટકી સજની; અંખિં ૦ ટેક.

ભુલી કામ કાજ તન મન સુધ, અવિલોકત રહી

અટકી; સજની અંખિં ૧

સહી અપમાન લોકકો હરિસંગ, બન બનશીરતહું બટકી;

પ્રેમાનંદકે બસ ગર્હહિરમેં, છખી સુંદર વર નટકી; સજની અંખિં ૨

પદ ૧૪૫ મું

શ્યામ સુંદર મોયે હેરી સજની; શ્યામં ૦ ટેક.

તિરછી નૈન સૈનકી બરછી, મારી કરેજે મેરી; સજની શ્યામં ૧

યેહિ દરદ મોયે હે નિસવાસર, કાહેકું વેદ પચેરી;

પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ મીલે તો, તુરતહી ફેર પચેરી; સજની શ્યામં ૨

પદ ૧૪૬ મું રાગ-ખીલાવલ

જય શ્રીનારાયણ સર્વકારણ સદા, જય શ્રીઅક્ષરપતિ અંતરજની; જયં ૦ ટેક.

જય શ્રીધર્માત્મજ પ્રગટ પુરુષોત્તમ, જય શ્રીસદ્ગુણનંદ સુખદ સ્વામી; જયં ૧

રટત દશશતવદન નિગમ આગમ સદા, જયસિ ત્વં નમત

સુર શીશનામી; જયં ૨

જયસિ ત્વં ભજત મુનિ ભકત નિષ્કામ જન, જય શ્રી દાતાર

કૈવલ્ય ધામી; જયં ૩

કાલ માયા પુરુષ રચત બ્રહ્માંડ બહુ, પરમ પુરુષ તવ દષ્ટિ પામી;

હોત પાલન પ્રલય તવ બ્રુકુટિ ભંગ કરી, જય શ્રીસર્વેશ્વર અહં નમામી; જયં ૪

જય શ્રીકમલાપતિ જય શ્રીનૈષ્ઠીક જતી, જયસિ ત્વં ભજત પુરુષ અકામી;

જય શ્રીપરમેશ્વર તવ ચરણ ચરણમે, આયો પ્રેમાનંદ ગરુડગામી; જયં ૫

પદ ૧૪૭ મું

જય શ્રીમહારાજ શ્રીહરિ ધર્માત્મજ, જય શ્રીકૃષ્ણ લીલા વિહારી; જયં ૦ ટેક

જયસિ જુગ જુગ પ્રતિ ધર્માવનાય, ધરત લીલાવપુ જય તુમારી; જયં ૧

જય શ્રીધૃત મીન વરાહ કમઠાકૃતિ, જય શ્રીનરસિંધ વામન મોરારી;

જય શ્રીભૃગુકુલતિલક જય શ્રીરધુનંદન, જયસિ શ્રીકૃષ્ણ બુધ

કલકી હતારી; જયં ૨

જય શ્રીનારદ વ્યાસ પૃથુ હરિ હંસ દત્ત, ધનવંતરી મનુ હય રૂપ ધારી;
 જય શ્રીઅદ્રિપતી કપિલ સનકાદિક, જય શ્રીવૈરાજ ધ્રુ અચલકારી; જય૦ ૩
 જય શ્રીચોવીશ વપુ ધૃતાકૃતી માધવ, જય શ્રીહરન ભવ દુઃખ ભારી;
 જય શ્રીઅવતારી ધનશ્યામ તવ નામ પર, જાત પ્રેમાનંદ પ્રાનવારી; જય૦ ૪

પદ ૧૪૮ મું

જયસિ ત્વં ધનશ્યામ અભિરાસ આનંદ ધન, જયસિ કૃષ્ણ હરિકૃષ્ણ પ્યારે; જય૦
 જયસિ અક્ષરપંતિ દિવ્યવિગ્રહ સદા, જયસિ ધર્માત્મજ દ્રગન તારે; જય૦ ૧
 જયસિ સદા અજય અવિશુદ્ધ અમલાત્મન, જયસિ ધર્મધ્વજ દુઃખ હારે;
 જયસિ અશરણુશરણુ શરણાગતવચ્છલ, જયસિ મહારાજ
 જીવન હમારે; જય૦ ૨

જયસિ નીજજન રમન શમન ત્રયતાપ તન, દમન દ્રવ્ય માર મદ મોહ ભારે;
 જયસિ ત્વં કરુણાભુવન દલન* કલ્પિમલ અશુભ, જયસિ સુખસદન

જય જગ ઉન્નરે; જય૦ ૩

જયસિ ભુવીમંડન અશુભ મતખંડન, જયસિ સદય રુદ્ધ મંગલકારે;
 જયસિ ત્વં વરણીંદ્રવર મહાનૈષ્ટિક સદા, પ્રેમાનંદ નામ પર પ્રાણુ વારે; જય૦ ૪

પદ ૧૪૯ મું

જયસિ રમનીય કમનીય દમનીય અરી, જયસિ સહજાનંદ અક્ષરવાસી; જય૦ ટેક.
 ત્વમપી મમ જીવનં ત્વમપી મમ લોચનં, ત્વમપિ મે વાંછિત વરદદાસી;† જય૦ ૧
 જય શ્રીમંજુલ મૃદુલ મધુર મુખવચન વર, જયશ્રી ચિતવની ચલની
 મધુર હાસી;

જય શ્રીકમલાનન પદ્મદલલોચન, કરપદકમલદલ તુલ્ય આસી; જય૦ ૨
 જયશ્રી સૌન્દર્ય ઔદાર્ય વર ગુણાકર, જયસિ ત્વં સૌશિલ્ય વાચ્છલ્ય રાસી;
 જય શ્રી કરુણાભુવન જય શ્રીકરુણાધન, જય શ્રીકમલારમન
 અવિનાશી; જય૦ ૩

* “દવન” અને “દહન” એવા પાઠો પાણ છે. † “વરદાસિ” વર આપવા-
 વાળા છે.

ત્વમસિ ભજનીય નમનીય શમનીય દુઃખ, ત્વમસિ મમ પ્રાણુ-
પતિ સુખપ્રકાશી;

દેહી મમ નાથ તવ ચરણુ રતિ અચલ મતિ, પ્રેમાનંદ પ્રાણુ

કુર્યાન જસી; જય ૦ ૪

પદ ૧૫૦ મું-રાગ બીલાવલ

તુમ બીન એસો કોન દયાલ,

તુમ ૦ ટેક.

ભક્તિધર્મસુત કૃષ્ણ મહા પ્રભુ પ્રગટે કલિમે અધમ પ્રતિપાલ.

તુમ ૦ ૧

પચત રહે હમ ભવ પ્રવાહમહિ પાવત દુઃખ માયાવશ કાલ,

કરી સુદ્રષ્ટ નીકારી લીયે પ્રભુ કાપ્યો કઠિન માયાકો જાલ.

તુમ ૦ ૨

કીયે અપરાધ અનંત કોટિ તવ ઉર ના ધરે તુમ રતિ એક વાલ,

રાખે શરન વિસારી ઔગુન દે નિજ જ્ઞાન કીયે જી નિહાલ.

તુમ ૦ ૩

જેહી પ્રતાપ સુન્યો હમ પુરખ સો દુગ દેખ્યો પ્રગટ વિશાલ,

પ્રેમાનંદ કીયો કરુનાનિધી કાક મેટી પીક બક ઉ મરાલ.*

તુમ ૦ ૪

પદ ૧૫૧ મું

જય જય જય ધનશ્યામ તુમારી,

જય જય ૦ ટેક.

બહે જાત ભવ વિખમ ધારમહિ, બાંહ પકરી કે લીયે હે નિકારી.

જય ૦ ૧

દે વિજ્ઞાન વિમલ મતિ કીની દીની ભક્તિ દશ રૂપ પ્રકારી,

કરી સેવક સેવામહિ રાખે દીનબંધુ ત્રયતાપ નિવારી.

જય ૦ ૨

કામ ક્રોધ અહંકાર માન મદ લોભ મોહકે મુલ ઉખારી,

અંતરમહિ મહારાજ વિરાજે કૃપાસિંધુ ગોવરધનધારી.

જય ૦ ૩

કરી કરુના જી ધર્યો માનુષતનુ ધોરકલિમહિ કુંજબીહારી,

પ્રેમાનંદ કે' પંચ પાપમય ઉદ્ધારે અગતીત નરનારી.

જય ૦ ૪

પદ ૧૫૨ મું

સુખદાયક જય જય ધનશ્યામ,

સુખ ૦ ટેક

સદા પ્રસન્ન કરુનામય મૂરત ધર્મતનય સંતન વિશ્રામ.

સુખ ૦ ૧

જો કોઉ જન આવત નીજ શરને કરુના કરીકે સુનાવત નામ,

બીન પ્રયાસ અખટાંગયોગબીન હોત સમાધા દેખત સખ ધામ.

સુખ ૦ ૨

* કામડા અને બજારને સ્વરૂપ પલટાવીને કાઢીલ અને હંસ બનાવ્યા.

એદાં અમુખ પાખંડ પંથ બહિ ખંડે જૈન અધર્મી વામ,
અધર્મ સર્ગ સખ કીયો હે નિકંદન રાવન કંસ અહંમદ કામ. સુખં ૩
ધર્મબંસલુખન નિહારી મન મગન રહત મુની આઠો જામ,
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ નાચકે હાથ બેકાનો બીનહી દામ. સુખં ૪

પદ ૧૫૩ મું

જેસો હિ તેસો તિહારો નાથ; જેસોં ટેક.
અખ જી ન છાંડો શ્યામ નીજ કરકે કીજે અબય દીજે શીર હાથ; જેસોં ૧
દીનબંધુ શરણાગતવત્સલ ગાવત નિગમ વિમલ યહ ગાથ; જેસોં ૨
ધર્મકુંવર ધનશ્યામ બરદ સુની પરયો દેહરી ડારીકે માથ; જેસોં ૩
સેવા બીના દ્રવત દીનનપર યહ પુરખડી રીત વિખ્યાત; જેસોં ૪
શખરી ગીધ રુ બિદુર સુદામા ભેટે પ્રેમે જૂળ બરી બાથ; જેસોં ૫
ધતનો દાન મોયે દીજે દયાનિધિ તવ પદ બકિત સંતકો સાથ; જેસોં ૬
ટારો તુમ બીન ધંતર વાસના પ્રેમાનંદકે શ્યામ સુખપાથ; જેસોં ૭

પદ ૧૫૪ મું-રાગ બીલાવલ

જય જય કૃષ્ણ દિનેશ પ્રતાપ; જયં ટેક.
હિદય બયો પુરખ ધરમાત્મજ પશ્ચિમ વિસ્તર્યો આધકે આપ; જયં ૧
જ્ઞાન વૈરાગ્ય મજુખ મુની તિક્ષ્ણ, લાગો જાનન અતિ ઉચ્ચ આમાપ; જયં ૨
કલિમલરૂપ સધન તમપાખંડ, તાહી નસાયો બહિ બીધ કાપ; જયં ૩
ધનત્રિયાલંપટ ભેખ મંદમતિ, હરિ બીના કરમ જપત નીત જાપ; જયં ૪
એસે હિલુક અધમ મતવાદી, કીન પલાયન મતિકે પાપ; જયં ૫
નીજ જન સંત કમલજન પુલે, મુનીગન મધુકર કરત અલાપ; જયં ૬
પ્રેમાનંદ કૃષ્ણહરિકો જસ, જાયો બહિ બીધ ત્રિભુવન વ્યાપ; જયં ૭

પદ ૧૫૫ મું

જય જય કૃષ્ણ શ્રીરાજધિરાજ; જયં ટેક.
પ્રગટ બયે કલિમે પુરુષોત્તમ, પરમ દયાલ સો નીજ જન કાજ; જયં ૧
નીજ જન બાવ સિંધાસન બેઠે, પાવન સ્વજસ છત્ર શીર જાજ; જયં ૨
પ્રેમ ચંપર દોરત નીજ સેવક, શોભીત સુરીનરમુનીશીરતાજ; જયં ૩

નીજ પ્રતાપ છાયો જગમાઈ, સત્યધરમકી બાંધી પાળ;
કામ કોષ મહ લોભ ચોર સઠ, મારે બાંધી પકરીકે આજ. જયં ૩
મત અરુ પંથ કંપત કરજેરે, આયે શરન છોરી સમ લાજ;
પ્રેમાનંદ શરણાગતવત્સલ, જય જય કૃષ્ણ ગરીબનિવાજ. જયં ૪

પદ ૧૫૬ મું

બેઠો સભા શ્રીરામ ધનશ્યામ; બેઠો ટેક.
તહાં મલ આપ અખાડો મચાયો, અતિ પાવન નીજ ગોકુલ ધામ. બેઠો ૧
શુક નારદ સનકાદિક વાદ્મીક, વ્યાસ વસિષ્ઠ ઉમાપતિ નામ;
ગરજત સુભટ અરુ ગાલ બળવત, સુતી અનિ થરથર કંપે કામ. બેઠો ૨
બ્રહ્મ અમલ ધુંમત મતવારે, પુત્રી પુત્રી ભુજ બળવત વામ;
કરત બડાઈ પરસપર મહામલ, સિધુ ગાવત આઠો જામ. બેઠો ૩
બોલે સુભટ સખ રાધાપતિ ઓ, સુનો હો મુનિ આભુખન રામ;
તુમારે પ્રતાપ સકલ હમ જીતે, પ્રેમાનંદકે પ્રભુ દેહો ધનામ. બેઠો ૪

પદ ૧૫૭ મું

શ્રીકૃષ્ણ દયાલ જાયું કર જોરી; શ્રીં ટેક.
કરહું અભય મોયે અધમ ઓધારન, બડોરી ન માગું આનકી પોરી. શ્રીં ૧
મુખ માગ્યો દેહો મધુસૂદન, તુમ હો દયાલ દીનદુખતોરી;
બીસરો ના મોહે નાથ નિમિષ લવ, અખંડ રહો દગ નવલ કિશોરી. શ્રીં ૨
તપ પદ કમલ રસિક રસ માતે, તીનકા સંગ અહોનિશ દો-રી;
ગુન ગાવું હરખીત ગુનસાગર, કમલ ન હોય આલસી મનિ મોરી. શ્રીં ૩
ધતનો દાન મોહે દેહો દયાનિધિ, કરઉ સેવક નીજ ચરનનકોરી;
પ્રેમાનંદ કહે નલિનચરણપર, મધુકર હોઈ ભમીહું નીશ બોરી. શ્રીં ૪

પદ ૧૫૮ મું-રાગ બીલાવલ

હારે લલયાણીરે, લાલવર લેરખડો જોધને; લાલં ટેક.
છોગાલી છેલે પાલ બાંધી, હારે મારા મનને માવે લીધું છે તાણીરે; લાલં ૧
સામુ જોધને સામલિયે મુજને, હારે માવેહસીને બોલાવી મીડી વાણીરે; લાલં ૨
પેહેલીવેહેલી પાતણિયા સાથે, હારે હું તો બોલતાં કાંઈક શરમાણીરે; લાલં ૩
પ્રેમાનંદના નાથની મૂરતિ, હારે મારા અંતરમાં આવીને દેખાણીરે; લાલં ૪

પદ ૧૫૯ મું

હારે મન લીધુંરે, માવે મારું નેણાને નજરે; મન૦ ટેક.
 નજરભરીને માવે મુજને નિરખી, હારે કહાને કામણીયું કાંઈક મુને કીધુંરે; માવે૦ ૧
 હેત કરીને વાલે હસીને બોલાવી, હારે છેલે સુખડું અલોકીક દીધુંરે; માવે૦ ૨
 મતવાલો મારગમાં મલિયો, હારે મારું પ્રેમે કરીને મહી પીધુંરે; માવે૦ ૩
 પ્રેમાનંદના નાથને નિરખી, હારે મારું સુદલ કારજ સરવે કીધુંરે; માવે૦ ૪

પદ ૧૬૦ મું

હારિ મન મોહ્યુંરે, કહાનવર કેશરીયો જ્ઞેધને; મન૦ ટેક.
 પાતલિયા સંગ પ્રીત કરીને, હારે મેં તો જન્મમરણ દુઃખ ધાયુંરે; કાન૦ ૧
 તન મન ધારી વારી ઉર મોહન, હારે મેં તો ચરણકમલ ચીત પ્રેયુંરે; કાન૦ ૨
 નંદકુંવરને રાખી નેણામાં, હારે બીજું સુખ દુઃખ સરવે વગોયુંરે; કાન૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે જતન કરીને, હારે એની મૂરતિમાં મન ઠાયુંરે; કાન૦ ૪

પદ ૧૬૧ મું

હારે પ્રીત લાગીરે, માણીગર મોહનજી સંગાથે; પ્રીત૦ ટેક.
 પ્રીતલાગી છે મારી સ્યામસુંદરથી, હારે હવે યદ્યધું પૂરણબડાગીરે; માણી૦ ૧
 આશ તજી છે મેં તો અસત્ય જગતની, હારે હું તો રસિયા
 સંગાથે અનુરાગીરે; માણી૦ ૨
 જન્મ મરણની ભ્રમણારેભાગી, હારે હું તો વરી વર સ્યામ સોહાગીરે; માણી૦ ૩
 પ્રેમાનંદના નાથને મલતાં, હારે હવે નિરખે નોખત મારે વાગીરે; માણી૦ ૪

પદ ૧૬૨ મું રાગ-ખીસાવલ ધ્રુપદ ચૈતાલ

માધરી દાહી બાંઈ દાહે નેના કુચ જુગ ઉર હાર લાગે હે ફરફર ફરકન; માધ૦ ટેક.
 સગુન સોહાવન, હોત મનબાવન,
 પાવન પીયા મોરે આંગન કીનો, રોમ રોમ લાગેરી હરખન. માધ૦ ૧
 હોત આનંદચેન મીલે સ્યામ સુખદેન, લાગેરી કસનબંદ તરતર તરકન;
 અબકે જો મીલે મોયે પ્રેમાનંદકા નાથ, ના દેહિ નેનાઉતે સરકન. માધ૦ ૨

પદ ૧૬૩ મું

માધરી આજ મેરે ભાગ જાગે પીયા દેખે, નેના આગે
પૂરન કામ પીયા મેરે આયે; માઈ૦ ટેક.
સુરબીદુધસું ચરન પખારું, પલકનસું પાદુકા ઝારું;
તન મન પ્રાન વારું, નેહસું બોલાય રસસું રાખુંગી રીઝાયે. માઈ૦ ૧
નેહસું વધારું કરું જોગનકી ભેટ ધરું, પીયાકે પાયન પર વિનતિ સુનાયે;
પ્રેમાનંદકે નાથ નેહકે નીભાવન, ધર્મકુંવર સુરરાયે. માઈ૦ ૨

પદ ૧૬૪ મું

માધરી મધુરીસી મુરત દેખી મન મેરો મોહી રહ્યો,
ચીતવની પર પ્રાન બલગ્નઈ. માઈ૦ કટે.
હસની બોલની ચલનીપર, વારુરી કામ દાર,
નટવર સુંદર નીરખી મગનબઈ, અખિયાં રહીરી લોભાઈ. માઈ૦ ૧
અપલ ચતુર કહાન સ્યામ સુંદરતાકી ખાન, બરનત શેષ સકુચાઈ,
પ્રેમાનંદકે સ્વામી ઈશ્વર અંતરગમી, બસ ગયે ઉર મેરે આઈ. માઈ૦ ૨

પદ ૧૬૫ મું

માધરી લાલનકી લટક દેખી મટક પરત નાહી,
ચટપટી લગ રઈ તન માઈ. માઈ૦ ૩
નીરખી છખી નંદકિશોર, તનમે પરી કામ રોર;
મીલું માનું જાય દોર, સકુચ રહી લોકની લાજ ઉરધાઈ.* માઈ૦ ૧
મારત મનોજ આન બીકલ હોત મન પ્રાન, ચીત મેરો લીનો ચોરાઈ,
પ્રેમાનંદકો નાથ એકબેર ભરી બાય, કુંવરકહાન તં મીઠીહે મુસકાઈ. માઈ૦ ૨

પદ ૧૬૬ મું-રાગ ભૈરવી

પાહિ માં પાહિ માં ભવસાગરાત્ ॥

ધ્રુપદ૦

ધેહિ ધેહિ નિજરૂપંમતરા પાહિ ॥

પાહિ૦ ॥ ૧ ॥

* “ઉરતાઈ” પાઠ વૃત્તાલયની પ્રતમાં છે † વૃત્તાલયની પ્રતમાં પાઠ નીચે પ્રમાણે છે:-

“મારત મનોજ આન બીકલ હોત મન પ્રાન, કુંવર કહાન ચીત મેરો લીનો ચોરાઈ;
પ્રેમાનંદકો નાથ એક બેર ભરી બાય, મીઠીહે મુસકાઈ.”

દેહિ મે પદપલ્લવસુંદર । ધર્માત્મજ ધર્મધુરંધર ॥

શ્રુણુ મે પ્રણતિ પરમેશ્વર । કુરુ મયિ કરુણા જગદીશ્વર ॥ પાહિં ॥ ૨ ॥

અશરણશરણં પ્રભુ તે પદં । પ્રણતાર્તિહરં સુખદં શુભદં ॥

દહતિ તૂર્ણં મે મોહમદં । ધિયતાં કુરુ પાવન મે હૃદં ॥ પાહિં ॥ ૩ ॥

નારાયણ ત્વં મે પ્રાણપતિ । દેહિ માં નિજચરણ સરોજરતિમ્ ॥

ન ચલં સુતરાં ધ્રુવમેવ મતિ રવધાર્ય પ્રેમાનંદસ્ય પ્રણતિમ્ ॥ ૪ ॥

પદ ૧૬૭ મું રાગ ભૈરવી પ્રભાતિ

પ્રાત થયુંરે મારા પ્રાણુ સનેહિ, જાગે જીવન જાઉં વારી; પ્રાતં ટેક
દર્શન કારણુ મુનિવર મોટા, આઘ્યા દરખ બચ્યા ભારી; પ્રાતં ૧
પંચાનન સહસ્તાનન પડમખ, ગજવદનો વર ઉગારી;
શારદ નારદ વ્યાસ કીરમુની, સનકાદિક ઋષિવર ચ્યારી; પ્રાતં ૨
મૂષકવાહન શિખિવાહન જીન, વૃષભેશ્વર બવબચહારી;
ગાયે નાયે કરે કુતોહલ, મૂર્તિ તમારી ઉર ધારી; પ્રાતં ૩
વદન ઉઘાડે અરવિંદોચન, નિરખો કૌતુક કંસારી;
પ્રેમાનંદનો નાથજી ઉઠ્યા, દીપા દરશન મુખકારી; પ્રાતં ૪

પદ ૧૬૮ મું

અક્ષયેલો ઉઠ્યા દરિ દસતા, આતીને ઉઝા ઓસરીયે; અક્ષ-૦
ફેટા શ્વેત ઉપરણો ઓઢ્યો, કર નક્ત કલ્પિ* ઘોહરીયે; અક્ષ-૧
શોભા સવારની સુંદર વરની, શુંરે વખાણું વૈખરીયે; અક્ષ-૨
પાટ ઉપર ખેડા પુરુષોત્તમ, નીરખી જન નેણાં ભરીયે; અક્ષ-૨
આશિરવાદવદે મુનિ નીરખી, અવિચલ રહો દરશન કરીયે;
ધર્મકુંવર તમ ઉપર વાર, તનમન પ્રાણુ ફરી ફરીયે; અક્ષ-૩
ધર્માત્મજ કરો દંત ધાવન, કનક પ્યાણુ આગે ધરીયે;
પ્રેમાનંદક સુંદર મુખડું, નિરખી અંતરમાં ઠરીયે; અક્ષ-૪

* 'કલ્પી' શબ્દ સંભવે છે. કલ્પી 'ઘોહરીયે' એટલે કલ્પી વિચારીએ-
નેધએ.

પદ ૧૬૯ મું

દીનોનાથ કરે દંત ધાવન, લઈને દ્રામલ કરમાઈ;	દીનો ૦ ટેક.
કુંદકલિસમ દશન મંજન કરે, નેણાં લોભાણાં ભેઈ ચતુરાર્ધ;	દીનો ૦ ૧
મુખ પ્રક્ષાલન કરી મનમોહન, નાવા પધાર્યા મુખદાર્ધ;	
ગંગાજલિયા કુવા કાંઠે, ન્હાયે નાથ અતિ હરખાર્ધ;	દીનો ૦ ૨
સરસ અત્તર લઈ કરે તન મર્દન, વણિ મુકુંદ છખી ઉર લાર્ધ;	
ઢોલે જલ ચોળે તન સુંદર, શોભા વરણવી નવ ભાર્ધ;	દીનો ૦ ૩
અંગ અંગોઠી ઉજવલ ધાતી, પેરિ કટિપર સરસાર્ધ;	
પ્રેમાનંદ કે' જમવા પધાર્યા, હરિકૃષ્ણ હરિ પુલકાર્ધ;	દીનો ૦ ૪

પદ ૧૭૦ મું

જમવા બેઠા અખીલલોકપતિ, ઓસરીયે અનૂરાગેર;	જમ ૦ ટેક.
ખટરસ ભોજન સરસ સુધારી, કનક થાલ ધર્યો આગેર;	જમ ૦ ૧
વીધવીધના પકવાન તે પીરશ્યાં, જે જે સારા લાગેર;	
મોતીચૂર જલેખી ઘેબર, મન ગમતાં જે માગેર;	જમ ૦ ૨
દૂધપાક જમે ખીરંજ હરીસો, નિરખા દુઃખ દૂર ભાગેર;	
કઠી વડી જમી શાક વખાણ્યાં, સુંદર સ્યામ સુહાગેર;	જમ ૦ ૩
ચલૂ કરીને મુખવાસ લીધા, અધર અરુણ પીક દાગેર;	
પ્રેમાનંદ કે' મનકું મોહ્યું, સરસ પેચાણી પાથેર;	જમ ૦ ૪

પદ ૧૭૧ મું-રાગ ભૈરવી

વંદુ શ્રીધર્મતનય અક્ષપુર નિવાસી;	વંદુ ૦ ટેક.
લહત ન સકામી ડોહિ આતમા ઉપાસી;	વંદુ ૦ ૧
જોકે અગણિત નામ, સત ચિદ આનંદ ધામ;	
અક્ષર અમૃત જનવિશ્રામ, અમ્યુત અવિનાશી;	વંદુ ૦ ૨
અગણિત વિશ્વ આધાર, મુખનિધિ અતિ સર્વ પ્રકાર;	
કહત નિગમ ગતિ અપાર, સુંદર સુખરાશી;	વંદુ ૦ ૩
અગણિત રવિ શશિ સમાન, શીતલ પ્રકાશવાન;	
શ્રીપતિ ભગવાન તામે, વસત સુખવિજ્ઞાસી;	વંદુ ૦ ૪

અક્ષર નિવાસી દેવ, કોટી મુક્ત કરત સેવ;
આગે* એક એવ, પ્રેમાનંદ ગુણ ગાસી; વંદુ ૫
પદ ૧૭૨ મું

નારાયણ વાસુદેવ અક્ષરપતિ સ્વામી; નારાં ૮૬.
સંવત પદપદ્મ જાકે પુરુષ નિષ્કામી; નારાં ૧
અક્ષરસમ કોટી મુક્ત, એકાંતિકધર્મજુક્ત;
પઠી પઠી નિત્ય પુરુષસુક્ત, સ્તુવત બહુનામી; નારાં ૨
ચંદનાદિક પુષ્પહાર, ગ્રહીકે પોડશ પ્રકાર;
પૂજત પ્રભુ વિશ્વાધાર, ચરનન શિર નામી; નારાં ૩
અક્ષર અતિ પરમ ધામ, કરત તામે હરિ વિરામ;
પરમ પુરુષ પૂરણકામ, અનંત નામ નામી; નારાં ૪
વૃષસુત સુંદર સુગ્મન, કોટીક શોભા નિધાન;
પ્રેમાનંદ વારે પ્રાન, નિરખી અંતરજામી; નારાં ૫

પદ ૧૭૩ મું

ધર્માત્મજ ધર્મકુંવર સંતન સુખદાર્ઢ; ધર્માં ૮૬.
અધમકાજ શ્રીમહારાજ, વિચરત મહિ આર્ઢ; ધર્માં ૧
અનિશય આનંદકંદ, વૃષકુલવર વિશદચંદ; ધર્માં ૨
મેટન દુઃખ દંદ, નિગમ કરત હે બડાર્ઢ; ધર્માં ૩
ધર્મલાલ પ્રણતપાલ, અધરમકુલ પરમ કાળ; ધર્માં ૪
તન તમાલ ગતિ મરાલ, સુંદર સુર રાર્ઢ; ધર્માં ૫
વદન વદન અતિ રસાલ, મેટત ભવ બ્રમણ જાલ; ધર્માં ૬
એસે હરિવર દયાલ, દેખે દુઃખ જાલ; ધર્માં ૭
અમિતશ્ચમિત ત્રિવિધતાપ, ત્રિભુવન જન જપત જપ; ધર્માં ૮
ચરનત ગુણ કર અલાપ, પ્રેમાનંદ ગાર્ઢ; ધર્માં ૯

પદ ૧૭૪ મું

નારાયણ નારાયણ રસના નિત્ય ગાધએ; નારાં ૮૬.
પરિહરિ છલ કપટ ચપટ, આનંદ સુખ પાધએ; નારાં ૧

જાસે હોત જન્મ મરણ, અસદ્ આમ્ય કથા શ્રવણ;
 પુનિ પુનિ ભવ ભ્રમણ શ્રમણ, સખહી દૂર બહાધએ; નારાં ૨
 શ્રીહરિ હરિકૃષ્ણ નામ, જનવિશ્રામ દમત કામ;
 વ્રનશ્યામ ચરનન પર, ત્રિભુવન બલ બાધએ; નારાં ૩
 કમનીય અતિ સરસ રૂપ, અતિ અનુપ નમત ભુપ;
 ધર્મસુનુ છબી વિલોકી, અતહી હરખાધએ; નારાં ૪
 સખહીકા આધાર સાર, મુંદર શ્રીટપકુમાર;
 પ્રેમાનંદ વારવાર, ચરનન શિર નાધએ; નારાં ૫

પદ ૧૭૫ મું-રાગ ભૈરવી

મે તો ગુનેગાર તેરારે, હો સ્વામીન મેરા; મે તોં ટેક.
 હું ગુનેગાર તેરા કીરતાર, દે શરન ચરન કેરારે; મે તોં ૧
 અધમ આધાર પતિતજન પાવન, મેટત બવફેરારે; મે તોં ૨
 યેહી અરદ્ધનશામ સુની તેરા, કીનો ચરન કેરારે; મે તોં ૩
 પ્રેમાનંદ કે' પ્રભુ બવસાગરતે, પાર કરો બેરારે; મે તોં ૪

પદ ૧૭૬ મું

મેરી તકસીર કરીયો માફ, હો હરિ જગવ્યાપ; મેરીં ટેક.
 અહુત અની તકસીર મેરેસે, સખ વીધી જનત આપ; મેરીં ૧
 હમ અપરાધી છવ જનમકે, કહા અરનું કહી પાપ; મેરીં ૨
 થાપન ધર્મ ધર્મકુલ પ્રગટે, અધર્મ કરન ઊથાપ; મેરીં ૩
 પ્રેમાનંદ તચ્ચો બવસાગર, તેરે ચરન પ્રતાપ; મેરીં ૪

પદ ૧૭૭ મું

તોહે મેરી આંહ ગ્રહેકા લાજ, હો મેરે મહારાજ; તોહેં ટેક,
 હમ હે પતિતતુમ પતિતકે પાવન, ગિરિધર ગરિઅનિવાજ; તોહેં ૧
 ચહુ જુગકે નરનારી પાતકી, સખહી આધારે આજ; તોહેં ૨
 અધમ આધારન ત્રિભુવનતારન, શ્રીહરિ ક્રિપા જહાજ; તોહેં ૩
 પ્રેમાનંદ કે' પ્રભુ પ્રગટે ધર્મકુલ, અધમ આધારન કાજ; તોહેં ૪

૫૬ ૧૭૮ મું

મે તો છીન છીન તેરા ગુનેગાર, હો ધર્મકુમાર; મે તો ૦ ૧ક.
 મે ગુલામ તેરે ચરન કમલકા, તે મેરા શિરદાર; મે તો ૦ ૧
 જો કરની સુનિ હો પ્રભુ મેરી, નાહિ કબહુ નિસ્તાર; મે તો ૦ ૨
 અપનો બરદ બિચારીકે કેશવ, લીજો મોહન મેરી સાર; મે તો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ નામપર, બાર બાર બલીહાર; મે તો ૦ ૪

૫૬ ૧૭૯ મું-રાગ ભૈરવી

જોગન હો ગૈયારે તેરે લીયે હો સૈયા, રે મે તો; જોગ ૦ ૧ક.
 તેરે કારન મે તો ભેખ બનાયો, સુંદર સ્યામ કનૈયારે; તેરે ૦ ૧
 કફતી ફારી ગલે ખીચ ડારી, કર જપમાલા લૈયારે; તેરે ૦ ૨
 દેહો દરસ પરસ સુખદાયક, અજગવન બલભૈયારે; તેરે ૦ ૩
 ધર્મકુંવર તેરી સુંદર છબીપર, પ્રેમાનંદ બસ જૈયારે; તેરે ૦ ૪

૫૬ ૧૮૦ મું

જોગન તેરિયારે સુધ લીજ્યો મેરીયાં, રે મે તો; જોગ ૦ ૧ક.
 તું મેરે પ્રાનનાથ પુરુષોત્તમ, મે તેરે ચરનકી ચેરિયારે; સુધ ૦ ૧
 તુમ ખીના બ્યાકુલ શીરત દીવાની, ખીરહ ખીયા તન ઘેરીયારે; સુધ ૦ ૨
 દરસ દાન અગ દીજો દયાનિધિ, નાથ ના કીજ્યો દેરીયારે; સુધ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે પિયા દ્રગ ભરી હેરી, તન મન તાપ નીખેરીયારે; સુધ ૦ ૪

૫૬ ૧૮૧ મું

તેરે રૂપ લોભાંનીયાવે, અંસીવારે હો પ્યારે, તેરે; ૧ક.
 રૂપ લોભાની અગ સખ જગ જાની, છુટ ગઈ કુલ કાનીયાવે; અંસી ૦ ૧
 રૂપ વેરાગન ભઈહું સાંવરે, સામલ છખી મન માનીયાવે; અંસી ૦ ૨
 શામ અરન તન ચરચીત ચંદન, પીત અસન કટિ તાનીયાવે; અંસી ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે થેલી છખી અંખીયાં, નીરખી નીરખી ન અધાનીયાંવે; અંસી ૦ ૪

૫૬ ૧૮૨ મું

મે તો દરસકી પ્યાસીયાંવે, રહત ઉદાસીયાં; રે મેતો ૦ ૧ક.
 દરસ ખીનાદિના બહુતખીતી ગયે, સુનીયે શામ સુખ રાસિયાંવે; રહત ૦ ૧

સુંદર બદનકમલ દેખે ખીના, વ્યાકુલ સખ બ્રજ બાસીયાંવે; રહત૦ ૨
કરના આની જાની નીજ કિકરી, દે હોદરસ અવિનાસીયાંવે; રહત૦ ૩
હોય નિઃશંક અંક ભરી ભેટી, પ્રેમાનંદ બલી જાસીયાંવે; રહત૦ ૪

પદ ૧૮૩ મું-રાગ ભૈરવી ધ્રુપદ ચૈતાલ

અગમ અગાધ ખાત ત્રિભુવન નાથ તેરી,
ચતુરાનન આદિક બિચારી રહે હાર હાર; અગ૦ ટેક.
પાવન પરમ ધામ અક્ષર હે જાકો નામ,
તાકે એક રોમ મે બ્રહ્માંડકો ન પાર પાર; અગ૦ ૧
અક્ષરકે રોમકે પ્રકાસહુંમે લીન હોત,
કાટી રવી ચંદ્ર તારા, અનલકો ઉગ્ગર જગર;
અક્ષરકે આધાર કીરતાર આપ બયે સાકાર,
પ્રેમાનંદ કે' નરનાર લેત ઉર ધાર ધાર; અગ૦ ૨

પદ ૧૮૪ મું

આયે છીપાયે સેજ ઐશ્વર્ય પ્રતાપ તેજ,
કાઠિ ન જાને પરબ્રહ્મ ગુઢ રૂપ રૂપ; આયે૦ ટેક.
કરત ચરિત જાની મનુષ્યસમ મહા વિગ્યાની,
બ્રહ્માદિક જૂલે કૌતુક લખત અનૂપ નૂપ; આયે૦ ૧
ભવ વિરિચી સુરનર મુની પ્રકૃતિ પુરુષ વિશ્વાધાર,
અક્ષર આદિ મુક્ત કાટી સખકે શીર ભૂપ ભૂપ;
કાલ કર્મ પ્રેરક સ્વામી પ્રેમાનંદ કે' અંતર જામી,
સત ચીત આનંદ બ્રહ્મ રહત રહસી છુપ છુપ; આયે૦ ૨

પદ ૧૮૫ મું

એસો વિચાર મેરો હોઠિ કિકર ચરનકારી,
પાદુકા ઉદાય શીરે દેન દિન રાવરી; એસો૦ ટેક.
ધર્મકુમાર સુંદરશામ ભક્તપુરનકામ,
રહું અષ્ટ જામ અંતર ધારું જામી સાંવરી; એસો૦ ૧
કાજીયે કૃપાનિવાસ ઇતર વાસનાકો નાસ,
રહું પાસ હોયે દાસ એસો મેરો ભાવરી;

નીરખું આનંદ કંદ હસની બોલની મંદ મંદ,
પ્રેમાનંદ ચીતવત રહું ચલત ગતિ ઉતાવરી; અસો ૨

૫૬ ૧૮૬ મું

કીજીયે કૃપા કૃપાલ સદા ભક્તપ્રતિપાલ,
ધર્મભક્તિહુંકે લાલ કૃષ્ણ કમલલોચન; કીજી ૦ ટેક.
સુની લીજે અરજી મેરી શામ સુંદર છખી તેરી,
રહો અખંડ દ્રગન ઠેરી કામમદ મોચન; કીજી ૦ ૧
ચંચલ વિશાલ નેન નીરખત અત હોત ચેન,
અવિચલ સુખ દેન બેન ભક્તમનરોચન;
પ્રેમાનંદ કે' પ્રાન કાન રહો દ્રગન સુખનિધાન,
દીજે દરસ દાન કીજે વાસના સંકોચન; કીજી ૦ ૨

૫૬ ૧૮૭ મું-રાગ ભૈરવી-પ્રભાતિ

ધનશ્યામ ચરણ કલિકલુપહરણ નિત, તિરથરાજ કહાવે; ધન ૦ ટેક.
અવિચલ મહીચલ અભય અક્ષ વટ, સુરનર મુની મન બાવે; ધન ૦ ૧
અસિત પુષ્ટ જુગ લલિત અરુણ તલ, નખાવલી સુખ રૂપા;
મુની રવીજ સુરસરી સારદા, સંગમ પરમ અનૂપા; ધન ૦ ૨
ષોડશ ચિન્હ અમલ ઉત્તમ અતિ, ઉઠત ભવ રતિરંગા;
મજ્જહી સુરનરમુનીમાનસ, મલ હોત અમલ શુદ્ધ અંગા; ધન ૦ ૩
તજી સાધન બલ અન્ય આસરો, ઇતર આસ કરી દૂરી;
ચિતત સંતત સાદર સુમતિ, પ્રેમાનંદ હજૂરી; ધન ૦ ૪

૫૬ ૧૮૮ મું

ધનશ્યામ ચરન નખચંદ્ર સુધાકર, ચીતવહું ચીત પ્રીત લાઈ; ધન ૦ ટેક.
કર લેહિ સદ્ગ જનમ સુમનોરથ, નીરખી નીરખી હરખાઈ; ધન ૦ ૧
સ્વસ્તિ જવ ગંગુ ધ્વજ અંકુશ, અષ્ટ ખૂણ ત્રિખુણ સોહાઈ;
મીન વજ્ર ધનુ કલશ કમલ ખૂરી, બોમ ચંદ્ર છખી છાઈ; ધન ૦ ૨
ઉર્ધ્વેષ આદીક ચિન્હ ષોડશ, જુગલ ચરણતલ માઈ;
દક્ષિણ ચરણ અંગુષ્ઠે નખ ખીચ, ચિન્હ છખી અધિકાઈ; ધન ૦ ૩

મન બુદ્ધિ ચીત સુનો શિખ મેરી, તજી ખલતા કુટીલાઈ;
પ્રેમાનંદ કે' ચીતવહું અહોનીશ, ચરણ ચિન્હ સુખદાઈ; ધન૦ ૪

પદ ૧૮૯ મું

શ્રીમહારાજ ચરન ચિંતામની, તજી અંતજ નહિ ભઈ; શ્રીમ૦ ૧૬૬.
સુનો ચીત મન બુદ્ધિ મેરે, યેહી શિખ ઉર લાઈ; શ્રીમ૦ ૧
સાવધાન હોઈ સાસહસાસે, રટ મન શ્રીહરિ નાઈ;
ચીતવહું ચીત ચરન જીખી સુંદર, બુદ્ધિ અમલ ઠેરાઈ; શ્રીમ૦ ૨
લેઉ સુધારી કામ સખ અપનો, પરહરી આન ઉપાઈ;
કહાતુમ કહાશ્રીપતિ તુમ ગોચર, બન્યો અનહદ અખદાઈ; શ્રીમ૦ ૩
કરત જતન મુની કોટીક હરિહિત, સ્વપને નદરસ દેખાઈ;
પ્રેમાનંદ કે' કૃપાસિંધુ હરિ, પ્રગટે ભક્તહિત આઈ; શ્રીમ૦ ૪

પદ ૧૯૦ મું

હરિકૃષ્ણ ચરન સેવા પ્રતાપ બલ, કહા બરતુ અતિભારી; હરિ૦ ૧૬૭.
પદ પ્રતાપ નિર્ભય મુની વિચરત, કામકે મુલ ઉખારી; હરિ૦ ૧
પદ પ્રતાપ અજ જગ ઉપગ્નવત, હારત શિવ સંહારી;
નગ સાગર જીત ઉર્વો અહિપતિ, સરસવ સમ રહે ધારી; હરિ૦ ૨
પદ પ્રતાપ રવિ ચંદ્ર પ્રકાશિત, અનલ સદા અવિકારી;
પદ પ્રતાપ અવિચલ પદ ધ્રુવ, જગ વિદીત નરનારી; હરિ૦ ૩
આયે પતિત ચરન શરને જેહી, લીને અગનીત તારી;
પ્રેમાનંદ તજી આન બરોસો, સેવહું સમુઝી મિચ્યારી; હરિ૦ ૪

પદ ૧૯૧ મું-રાગ ભૈરવી-તાલ ચંપક

લગી રટના ધનશામદી નામદી, લગી ધર્મકુંવર સુખધામદી નામદી; લગી૦ ૧૬૮.
લગી રટના રેન દીન ધટ બીતર, પ્રીતમ પૂરનકામદી નામદી; લગી૦ ૧
ખીસરત નાહો માધુરી મુરત, કૃષ્ણ દ્રગનખીસરામદી નામદી; લગી૦ ૨
તરસતહું સુંદર જીખી દેખન, લાલન લલિત લલામદી નામદી; લગી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશામ નાથકી, ચેરી હુંનો ખીનદામદી નામદી; લગી૦ ૪

૫૬ ૧૯૨ મું

સાંનું સાંવરેને ખીસાસીયાં મારીયાં, મારી હિરખીરહ કટારીયાં મારીયાં; સાંનું ૦ ટેક.
 આલપનેદી વે પ્રીત ન જાની મેરી, કીની કીસીદે સાથ મારીયાં મારીયાં; સાંનું ૦ ૧
 જાળ અસ્યો વે વિદેશ મેહેરમા, પ્રિતદી પરેજ મોહુ ડારીયાં મારીયાં; સાંનું ૦ ૨
 દીન નહી ચેન રેન નહી નિદિયાં, હોત દરદ અંત જાનીયાં મારીયાં; સાંનું ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશામ સુરતપર, તન મન સખ સુખ વારીયાં મારીયાં; સાંનું ૦ ૪

૫૬ ૧૯૩ મું

લગી અંખીયાં યા ગોપાલદી લાલદી, અંજુજ નેન ખીસાલદી લાલદી; લગી ૦ ટેક.
 લગી અંખીયાં સખીયા સુન મેરી, ગતિ હોગધ્યાં બેહાલદી લાલદી; લગી ૦ ૧
 નેન નજરે પ્યારે ખાન ગુજરે, ચિતવની ચલની મરાલદી લાલદી; લગી ૦ ૨
 છખી અટકી સુંદર વર નટકી, લગી ચટકી રૂપજાલદી લાલદી; લગી ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' અસી છખી અંતર, નટવર તરુન તમાલદી લાલદી; લગી ૦ ૪

૫૬ ૧૯૪ મું

ડારી મોહની દીલદારને યારને; ડારી નટવર ધર્મકુમારને યારને; ડારી ૦ ટેક.
 મોહની લગાય મેરા મન હર લીના, કીના જાદુ કીરતારને યારને; ડારી ૦ ૧
 કિં કરુંદાના વે મંડા દીલ જરમાયા, ગોકુલદે સીરદારને યારને; ડારી ૦ ૨
 આવંદા જાવંદા મેડા ચીત લલચાવંદા, મીલંદા મોહન કરી પ્યારને યારને; ડારી ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશામ લટકપર, જાદીયાંમે પ્યારપ્યાર યારને યારને; ડારી ૦ ૪

૫૬ ૧૯૫ મું-રાગ ભૈરવી

મોરી અંખીયાંકે આગે રહો, રહો જાલા રસિયા પીયા; મોરી ૦ ટેક.
 ચીતવું જ્યું ચંદ ચકારી, તુમ મેરે જીવન દોરી;
 તોહુ દેખી જીવું પ્યારે, મોરે પ્રાન અંસીવારે; મોરી ૦ ૧
 તુમ નંદકે આનંદા, તુમ હો જ્યું ગોકુલ ચંદા;
 મોરે નેનાહુંકે તારે, તુમ હો જ્યું પ્રાન દમારે; મોરી ૦ ૨
 નંદલાલ કુંજખિદારી, કરી રાખું દાર હજારી;
 પ્રેમાનંદ હિરખીચ ધારી, ડારે પ્રાન તન મન વારી; મોરી ૦ ૩

૫૬ ૧૯૬ મું

તેરે રૂપમે લોભાની દીલબની, છેલ ગુમાનીડ; તેરે ૦ ટેક.
 સાંવરી સુરત મનભાવની, અંખીયાં અજબ સોહાવની;
 રસ બરી રેખે રાતી, દેખી ડોલે મેરી જાતી; તેરે ૦ ૧
 પાગ ખીચ કલંગી બની, ઝલકત હીરા મની;
 કીયો કેસર તીલક બાલમે, કુંડલકી ઝકન ગાલમે; તેરે ૦ ૨
 નાસા જખિલી સોહત, દેખી કીર દીપક મોહત;
 જખી પ્રેમાનંદ કે મન બસી, મુસકાત મોહન મુખ ચશી; તેરે ૦ ૩

૫૬ ૧૯૭ મું

તમને તે જોષને મોઈ, ધનશ્યામ સુંદર છેલડા; તમ ૦ ટેક.
 રાજંદ્ર છોજી રૂપાલા, મરમાલા નેશાના ચાલા;
 હેતે હસીને જોલાવો, મારા દીલડાને ડોલાવો; તમ ૦ ૧
 મુખડાની મીઠી વાણી, તેણે વાલમ હું વેંધાણી;
 મન લીધું મોહન તાણી, હું તો હાથ તમારે વેચાણી; તમ ૦ ૨
 આંખડી કામણગારી, બસ કીધી બજની નારી;
 તમ ઉપર કુંજબિહારી, જાય પ્રેમાનંદ પ્રાણ વારી; તમ ૦ ૩

૫૬ ૧૯૮ મું

મેરલીમાં મોહન પ્યારા, ગિરિધર કીધી મને ઘેલડી; મેર ૦ ટેક.
 અંસી મધુર સુર વાઈ, તાન ભૈરવીની ગાઈ;
 નુશ્વતાં તે ધીરજ છૂરી, જોવા ઉતાવલી બીડી; મેર ૦ ૧
 તમે કાંઈક કામણ કીધું, મારું ચીત ચોરીને લીધું;
 વરમાં તે મન અકલાયે, જોયા વીના ન રેવાયે; મેર ૦ ૨
 દૂરીજન મેણલાં દેછે, મને કહાન સનેહિણી કહે છે;
 પ્રેમાનંદ કે' ચાતાં ચાયે, તમને તે કેમ મેલાયે; મેર ૦ ૩

૫૬ ૧૯૯ મું-રાગ ભૈરવી

તેરી અજબ આંનક બની આજરે, સાંવરીયા છેલા કહા કહું; તેરી ૦ ટેક.
 અજબ છટા અવિદ્યોકી રતિપતિ, પાયન પરયો તજલાજરે; તેરી ૦ ૧

શારદ શેષ નારદ પચી હારે, ઉપમા બીલોકન કાજરે; તેરી૦ ૨
 મુસકની પર વારું કોટીક મનમથ, ગતિ ઉપર ગજરાજરે; તેરી૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' પ્રાન લે વારુ, મુખપર ગરીબનવાજરે; તેરી૦ ૪

પદ ૨૦૦ મું

તેરી લટક ઉપર નંદલાલરે, વારુ છબી વિશ્વકા; તેરી૦ ૧ક.
 લટક ચટક પર વારુ મદન લખ, ગતિપર કોટી મરાલરે; તેરી૦ ૧
 કોટીક રવિ શશિ વારુ વારને, લખી દ્રગ બાલ વિશાલરે; તેરી૦ ૨
 બુકુટીપર વારુ ઉરગ દશ લખ, શ્રવનનીપર દિગપાલરે; તેરી૦ ૩
 પ્રેમાનંદ લખી બયો કરતારથ, અજબ અનોખી ચાલરે; તેરી૦ ૪

પદ ૨૦૧ મું

તેરી બોલની બસ ગર્ધ ચીતરે, બાલમ મોરે સાંવરે; તેરી૦ ૧ક.
 જ્યતે સુની તેરી બોલની તબતે, છૂટ ગર્ધ જગ રીતરે; તેરી૦ ૧
 બોલી સુને બીના કછુ ન સોહાવે, કેસી કરું મોરે મીતરે; તેરી૦ ૨
 બોલની તેરી ચલની ચિતવની, નિધિ મોરી પરમ પુનીતરે; તેરી૦ ૩
 શ્રીધનશામ બચનમે લગ રહી, પ્રેમાનંદકી પ્રીતરે; તેરી૦ ૪

પદ ૨૦૨ મું

તેરો બદન દેખે બીના શામરે, ફરું મેંતો બાવરી; તેરા૦ ૧ક.
 મુખ દેખે વીના મોહન મોહે, કછુ ન સુઝે ઘર કામરે; તેરા૦ ૧
 સુંદર બદન લલીત લોચનમે, રેખ રસીક સુખધામરે; તેરા૦ ૨
 જ્ય દેખું શશિબદન પ્રપ્રુલીત, તબ આનંદ સખ જામરે; તેરા૦ ૩
 પ્રેમાનંદ પુલકી મુખ નિરખત, રટત રેન દીન નામરે; તેરા૦ ૪

પદ ૨૦૩ મું-રાગ ભૈરવી

કનૈયા મોરા મીતરે કનૈયા મોરા મીત, મોરી લાગી તોમું પ્રીતરે; કનૈ૦ ૧ક.
 લગી પ્રીત તેરે ચરનકમલસું, જગમે ભર્ષ નચિતરે; કનૈ૦ ૧
 નિરખી સુંદર બદનકમલ છબી, નેહ બડતો નીતનીતરે; કનૈ૦ ૨
 અબ મોહન મોરે નેતનસોં તુમ, દુર ન રહો અજીતરે; કનૈ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ લે તુમપર તન મન, વારત નેહ સહીતરે; કનૈ૦ ૪

પદ ૨૦૪ મું

સામલીયા તેરે નેનરે સામલીયા તેરે નેન, બીનુદેખે નહી ચેનરે; સામ૦ ૧
સુંદર નેનકમલ બીન દેખે, કલ ન પરે દીન રેનરે; સામ૦ ૧
ચંચલ નેન રસીક રસમાતે, રાતી રખે એનરે; સામ૦ ૨
સુંદર બદન લલિત છબી લોચન, બચ દુખ મોચન એનરે; સામ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પરબસ કીની, લગી કલેજે સેનરે; સામ૦ ૪

પદ ૨૦૫ મું

જાદુડા તેરા બેરરે જાદુડા તેરા બેર, સામલીયા ચીત ચોરરે; જાદુ૦ ૧
જાદુ કીનો મનહર લીનો, ચપલ નેનકી કોરરે; જાદુ૦ ૨
તેરે ચરન કમલ બીનું પ્યારે, આર ન સુઝે ઠોરરે; જાદુ૦ ૩
લગી સુરત મોરી ચરન કમલમેં, જ્યો નટની ગતિ દોરરે; જાદુ૦ ૪
પ્રેમાનંદ કે' અખ ન ટરો મોરે, નેનસો નંદકિશોરરે; જાદુ૦ ૫

પદ ૨૦૬ મું

જેગનીયાં મંતો બેહુરે જેગનીયાં મંતો બેહુ, સાંવરીયાં તેરે લેહરે; જેગ૦ ૧
તેરે બદન દરસહિત પ્યારે, નિશ દીન ફેરી દૈહરે; જેગ૦ ૨
નંદ ધર આયકે અલક જગાવું, દરસ બીખ લે જૈહરે; જેગ૦ ૩
તેરે રૂપ અમલ મતવારી, તનકી સુધ વિસરૈહરે; જેગ૦ ૪
પ્રેમાનંદ ધરી છબી અંતર, નિશદીન તવ ગુન ગૈહરે; જેગ૦ ૫

પદ ૨૦૭ મું-રાગ ભૈરવી

હો સામરે તુમસે લાગો મોરો નેહરા; હો૦ ૧
જતન કરી મેરે નેનમેં રાખું, પલ ન વિસારું મેરે પરમ સનેહરા; હો૦ ૨
ચંચલ ચતુર લાગોખુ મોયે પ્યારે, દ્રમકે તારે કરી રાખું હિર તેહરા; હો૦ ૩
આય બસો મેરે નેનકે આગે, નીત ખરસાવો પીયા રસઉકા મેહરા; હો૦ ૪
પ્રેમસખી લેઈ તન મન વાકું, સીસ ધરાવું મોતીચનઉકા સેહરા; હો૦ ૫

પદ ૨૦૮ મું

હો રસીયા મેરે જીવનદોરી, હોજી તુમ તો મેરે જીવનદોરી; હો૦ ૧
તુમ બસત પ્રાન બચ પીયા મેરે, બીજુરત પાર નહી દુખકોરી; હો૦ ૨

જે તુમ દૂર રહો પીયા મોસે, ખીરહાનવ્ર જરત તન મોરી; હોં ૨
 યા કારન રહો નેનકે આગે, ચિતવતી રહું જેસે ચંદ ચક્રારી; હોં ૩
 પ્રેમસખી કે' પ્રાનજીવન પીયા, આવો સજન રખું નેનમે ચોરી; હોં ૪

૫૬ ૨૦૯ મું

હો સાથીડા મોરો નેહ નીલાવના; હોં ૧
 ખીખમ ઉજરમે હું તો અકલી, તુમ ખીના ઓર સરન નહિ પાવના; હોં ૧
 મે હું કપટી કુશીલ કુટીલની, દોષ પીયાજી મોરો દીલઉ ન લાવના; હોં ૨
 અવગુન જની તજે પીયા મોખત, કાટીકલપ મોરો અંતઉ ન આવના; હોં ૩
 પ્રેમસખી સરન તુમ સમરથ, પતિત પાવન તેરો નામ ન લખવના; હોં ૪

૫૬ ૨૧૦ મું

હો રસીયા મેં તો શરન તિહારી; હોં ૧
 નહી સાધન બળ વચન ચાતુરી, એક જરોસો ચરણે ગિરિધારી; હોં ૧
 કડઈતુખરીયા મેં તો નીચ ભોમીકી, ગુનસાગર પીયા તુમહી સંવારી; હોં ૨
 મેં અતિ દીન બાળક તુમ શરને, નાથ ન દીજો અનાથ વિસારી; હોં ૩
 નીજ જન જની સંભારોગે પ્રીતમ, પ્રેમસખી નીત જયે બલહારી; હોં ૪

૫૬ ૨૧૧ મું-રાગ ટોડી ધ્રુપદ-ચૌતાલ

શ્રીસ્વામિ સહજાનંદ કીયો ભવ પાર મોહે આનંદકંદ; શ્રીસ્વાં ૧
 અધમઓધાર નામ સત્ય કીનો કલિ મધ્ય, સદ્ય કાટે ભવહુકે ફંદ; શ્રીસ્વાં ૧
 પતિત અપારકો ઓધાર કીયો કીરતાર, દેત અસીસ સમ ચીરંજીવો જગવંદ;
 દીનાનાથ મહીહાથ રાખો સદા અપની સાથ, યહ ગુન ગાય ગાવે પ્રેમાનંદ; શ્રીસ્વાં ૨

૫૬ ૨૧૨ મું

મુનિ મન મંજન શ્રીધનસ્વામજાલ ધર્મકુસરંજન; મુનિં ૧
 કરીકે પ્રકાશ ગ્યાન માયા તમ કીયો નાસ, ધીયો કલ્પિમલ મત અંજન; મુનિં ૧
 કરી કાપ કિરતાર અસુરકો કીયો સંહાર, મધ્યો માન કોષ કામ લોભ મોહ ગંજન;
 પ્રેમાનંદ પ્રતિપાલ મગન દેખી મુનિમરાલ ધર્મજાલ, જીયો ભવભંજન; મુનિં ૨

૫૬ ૨૧૩ મું

નેનાઉકે તારે શ્રીસહજાનંદ સ્યામ પ્રાનઉતે પ્યારે; નેનાં ૧
 દમારે જીવન ધન વારે પ્રાન તન મન, દેખી જીવે જગ ઉજ્યારે; નેનાં ૧

અધમકે આધાર ધર્મભકિતકે કુમાર, કૃષ્ણ ભવસિંધુ બુદ્ધ ગૃહીકે નિકારે;
પ્રેમાનંદકે આધાર સતસંગકે સિંગાર, સંત જન સદા હિર ધારે; નેના૦ ૨

પદ ૨૧૪ મું

એછાયો અતિ પ્રતાપ શ્રીસ્વામી નાથજીકો, ત્રિભુવન રહ્યો વ્યાપ; એછા૦ ૧
ધર્મભકિત વિરતિ ગ્યાન ધારે જન વર્તમાન, પ્રગટ પ્રમાન નામ

જપત જપ; એછા૦ ૧

વિશદ કીરત જાકી ગાવત પુરાન હંદ, જન તંદ ધરત ધ્યાન હોતહે નિષ્પાપ;
સનાતન મોક્ષ રીત શ્રીકૃષ્ણ ચરને અચલ પ્રીત, પ્રેમાનંદ પ્રવરતાઈ

સ્વામી વ્યાપ; એછા૦ ૨

પદ ૨૧૫ મું-રાગ ટોડી ધ્રુપદ-ચૌતાલ

મેરે તો ઇષ્ટદેવ એક સ્વામિ હે, એક સ્વામિ. એક. ૧

યેહિ બીન દેવ આર ચિતતું ન તાકી ડાર, યેહિ મેરે ડાર એક-મેરે૦ ૧

યેહિ જોગ જગ ધ્યાન યેહિ મેરો ભગવાન, યેહિ મેરો તો અંતરજામી;

પ્રેમાનંદ કહે મેરે યેહિ હે જીવન પ્રાન, સહજનંદ નામ સ્યામ સુખધામી-મેરે૦ ૨

પદ ૨૧૬ મું

અખ નહિ છોડું ચરન સરોજ, એ ચરન સરોજ; અખ૦ ૧

ગોપીનાથ જોરી હાથ પરયો દ્વારેડારી માથ, અનુચર નિહારે હું શરકોજ-અખ૦ ૨

તિહારો ગવૈયા હું ઝુકકો ખવૈયા, ભગી વિધ રાખ્યો મોયે દેદેક મોજ;

પ્રેમાનંદ કહે અખ ચરનતે નટરુંકખ, અનુચર પ્રતાપ ગાઉં અમીત ઓજ-અખ૦ ૨

પદ ૨૧૭ મું

ઓર ન ડાર તૂમ બિના મોરે, તૂમ બિના મોરે; ઓર૦ ૧

તુમહિ તાત તુમહિ માત તુમહિ સુહદ સખાબ્રાત, તુમહિ

સ્વામિ હમ ચેરે-ઓર૦ ૨

તુમહો દયાલ પ્રતિપાળ સદાજનહુકે, અજ પ્રાન દાતા શરણાંગત કેરે;

પ્રેમાનંદ દાસ હિર કરો તુમ હરિ નિવાસ, સદા રાખો પાસ ચરન

કમળ નેરે-ઓર૦ ૨

પદ ૨૧૮ મું

અવગુન મેરો કીજે હરિ માપ, અબકીજે માપ; અમૃ ૦ ટેક.
 તિહારે ચરન શરન આયો હું અવિનાશી જાની પ્રજલ પ્રતાપ; અમૃ ૦ ૧
 જેસોહિ તેસો તિહારો હું કિકર, મન વચ ક્રમ કરી જપું નિત જાપ;
 પ્રેમાનંદ કહે નાથ મેરો કહી અહોહાથ, હિર શિશપર ધરો ચરન છાપ; અમૃ ૦ ૨

પદ ૨૧૯ મું-રાગ ટોડી

ધર્મકુંવરપર વારીરી હું તો; ધર્મ ૦ ટેક.
 તન મન પ્રાન કરું નોછાવર ચરનનકી અલિહારી; હું તો ૦ ૧
 બહો જાત જવસાગરમે મોહે લીનો નાથ નીકારી;
 કીની અતી કરુના કરુનાનિધિ ધર્મતનય જયહારી; હું તો ૦ ૨
 આંધી સેતૂ જવસાગરપર લેત અધમ સખતારી;
 આવત શરન પોકારત ત્રાહી કલિજીગદે નરનારી; હું તો ૦ ૩
 અતિ દયાલ દીનકે અંધુ પ્રગટે નરતનું ધારી;
 પ્રેમાનંદ કે' નાથ કૃપા કરી કાઢ્યો કડીન દુઃખ ભારી; હું તો ૦ ૪

પદ ૨૨૦ મું

હું તો ચરનપર જલ જાઉં; હું તો ૦ ટેક.
 ચેહી પાવન પદરજ પ્રતાપસેં પાયો મહાસુખ કાઉં; હું તો ૦ ૧
 આનિ પુનિત સુખકરન ચરનકો સુજસ અહોનીસ ગાઉં;
 હિર ધરી રૂપનિધિ ધરમાતમજ અહોરી ન જવમેં આઉં; હું તો ૦ ૨
 પૂજી પુનિત પાદુકા હિર ધરી હિર મંદિર પધગાઉં;
 શ્રીધનસ્થામ નામકી રટના રસના નીસદીન લાઉં; હું તો ૦ ૩
 હોઈ અનન્ય દાસ ચરનનકો ચરન કમલ સીર નાઉં;
 પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ નાથકી ઝંક પ્રસાદી પાઉં; હું તો ૦ ૪

પદ ૨૨૧ મું

ધર્મકુંવર મહા આંકા દેખ્યો; ધર્મ ૦ ટેક.
 મારે અરી કામ કોધાદિક પારયો કાલમેં સાંકા. દેખ્યો ૦ ૧
 મારે અસુર રઘુવર અગનીત સીર કાટ્યા રૌનાકા;
 સોતો કામ કોધકો કિકર ધરનહાર જીતાકા. દેખ્યો ૦ ૨

એસે કામ ક્રોધ લોભાદીક ફેરી કીયો જગ ફાંકો;
લૂટત મત અરુ પંથ મેવાસી પારત જોર કરી ડાકો. દેખ્યો ૦ ૩
સો કામાદિક કંપત થરથર નામ મુનત સમ જાકો;
પ્રેમાનંદ કે' નાથ કીયે બસ સીર ઉપર રથ હાકો. દેખ્યો ૦ ૪

પદ ૨૨૨ મું

કહા કહું ધર્મકુંવરકી માર્છ;	કહા ૦ ૧૬.
જીતે કામ ક્રોધ મતવાદી ફેરી આપ દુહાઈ.	કહા ૦ ૧
દીન અનાથ મહાસુખ પાયે હરિ શરનાગત આઈ;	
રટતહે નામ નારાયણસ્વામિ ચરનકમલ ચિત લાઈ.	કહા ૦ ૨
કાલ કર્મ માયા જમકિકર કાઠિ ન સકે બોલાઈ;	
મુનત નામ ધનશ્યામ નાથકો સખહી રહત ડરાઈ.	કહા ૦ ૩
જાયો અતિ પ્રતાપ જગ જાકો મુરમુનિ કરત બડાઈ;	
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ ચરનપર બારબાર બલગઈ.	કહા ૦ ૪

પદ ૨૨૩ મું-રાગ આશાવરી

હારિ હો વંદુ સહજનંદ ચરનરજ, તિરથ સકલ નિવાસહો;	
મંગળધામ કામ સખ પૂરણ, કરત અમંગલ નાસહો.	વંદુ ૦ ૧
જેહી પદરજ અભાદિક મુરમુનિ, નીત પ્રતિ શિરપર ધારેહો;	
મહસવદન શુક નારદ સારદ, રસના જશ વિસ્તારેહો.	વંદુ ૦ ૨
અનંત કોટી ઈંદુ તરનિ સમ, અક્ષર તેજ પ્રકાસે હો;	
તામહિ મુકત કોટી મીલી સેવત, પદરજ પરમ ઉલ્લાસેહો.	વંદુ ૦ ૩
એસે પરમ પુરુષ પરમેશ્વર, અક્ષરધામકે ધામીહો;	
માયા કાલ આદીકે પ્રેરક, પ્રેમાનંદકે સ્વામિહો.	વંદુ ૦ ૪

પદ ૨૨૪ મું

જુગ જુગ પ્રતિ વધુ ધરત ધરનિપર, જનતારણ બચહારીહો;	
થાપત ધર્મ અધર્મ ઉથાપત, સાધુ વિપ્ર સુખકારીહો.	જુગ ૦ ૧
રધુકલ જદુકલ પ્રગટ હોઈ, પ્રભુ અવનિ બાર ઉતારેહો;	
મારે અમુર કૃણુકે વેરી, સો વેર લેન તનું ધારેહો.	જુગ ૦ ૨

તિરોભાવ ભયે જાની જદુપતિ, અસુર કાપ કરી ધાયેહો;
 સાધુ વિપ્રકું દેત મહા દુઃખ, અધરમ ભયે સહાયેહો. જુમ૦ ૩
 કંપત ધર્મ ભક્તિ દ્વિજ સાધુ, અવનિ ત્રાહિ પુકારેહો;
 પ્રેમાનંદકો નાથ પ્રગટ હોઈ, કખ અસુરન સંહારેહો. જુમ૦ ૪

પદ ૨૨૫ મું

અંતરજામી જગદ્ગુરુ ઈશ્વર, ભક્તવત્સલ ભયહારીહો;
 ધર્મ ભક્તિ ભુવિ સાધુ વિપ્રદુઃખી, દેખી દયા હિર ધારીહો. અંતર૦ ૧
 ધમ ભક્તિ સાધુ દ્વિજ ઉર્વી, ધનકો કષ્ટ નિવારુહો;
 ચાપું ધર્મ એકાંતિક ભુવિપર, અસુર ઘેરી સખ મારુહો. અંતર૦ ૨
 સદય હૃદય કરુણાનિધિ કેશવ, પ્રથમ યેહી પનુ કીનોહો;
 સૌર્ધશ્રીકૃષ્ણ ભક્તહિત કારન, પુનિ દ્વિજકુલ તનુ લીનોહો. અંતર૦ ૩
 કૌશલ દેશ અજ્ઞેધ્યાપુરતે, ઉત્તર હય એક ગ્રામહો;
 પ્રગટે ત્યાં ધર્મગૃહે ઈશ્વર, પ્રેમાનંદકે સ્થામહો. અંતર૦ ૪

પદ ૨૨૬ મું

રૈકહટપુરમે રહત નિરંતર, સરવરીયા દ્વિજ દેવ હો;
 ધર્મદેવકી પત્ની પ્રેમવતી, દંપતિ કરે હરિ સેવહો. રૈક૦ ૧
 ગોત્ર સાવર્ણિ શાખા કૌયુમી, શામ વેદ સુખકારી હો;
 બાર્ગવ વૈતહવ્ય સાવેતસ, પ્રવર તીન અધહારી હો. રૈક૦ ૨
 અડગ ધટારકે પાંડે કહાવત, સ્વધર્મનિષ્ઠ સદાધહો;
 શરનેતરાય કુલ પૂજ્ય પ્રતિષ્ઠત, એસે ધર્મ દ્વિજરાધહો. રૈક૦ ૩
 ધર્મદેવ અમલાત્મા ઈશ્વર, તેહી હિર કીયો આવેશહો;
 પ્રેમાનંદકો નાથ અસુર રિપુ, ભક્ત સુખદ અમરેશહો. રૈક૦ ૪

પદ ૨૨૭ મું-રાગ આશાવરી

એરીવે જીવન પ્રાન હમારે રી માર્ધ, જીવન પ્રાન હમારેરી; એરી૦ ૧ક.
 શ્રીધનશ્યામ માધુરી મુરત, હિર ભુખન દગ તારેરી. એરી૦ ૧
 સુખસાગર વરૂપ ઉગ્ગર, નાગર ધર્મદુલારેરી; એરી૦ ૨
 ધર્મસુનંદન ત્રિભુવનઅંદન, સતસંગદે ઉજ્યારેરી.

મુની મન હરન શરન અશરન કે, બ્રહ્માદીક ઉર ધારેરી;
પ્રેમાનંદકે નાથ નારાયન, જનમ સુધારનહારેરી. એરી૦ ૩

પદ ૨૨૮ મું

એરીહું સાંવરે રૂપ લોભાનીરી માઈ, સાંવરે રૂપ લોભાનીરી; એરીહું ૦ ટેક.
રૂપ મનિ ધનસ્થામ ધર્મસુત, નિરખતહીં લલચાનીરી. એરીહું ૧
ટારી ન ટરે બિસારી ન બિસરે, બાંનક મો મન માનીરી;
મુની મનભાવની કામ લજવની, ઉર બીચ આય ઠરાનીરી. એરીહું ૨
જખતે આય બસી ઉર તખતે, છુટ મઈ કુલ કા'નીરી;
પ્રેમાનંદ થેહી જખી ઉપર, વારત તન કુરખાનીરી. એરીહું ૩

પદ ૨૨૯ મું

માઈ મોહો દેખન દે ધનસ્થામરી માઈ, દેખન દે ધનસ્થામરી; માઈ૦ ટેક.
નિરખી નિરખી જખી ઉરમ્ ઉતારું, વારું કેટીક કામરી. માઈ૦ ૧
બીન દેખે બાવરીસી ડોલું, કલ ન પરત આઠો જમરી;
જખ દેખું યહ રૂપકી રાસી, તખ ઉર હોત આરામરી. માઈ૦ ૨
અંખીયાં થેહી રૂપ અટકાની, રસના રટે થેહી નામરી;
પ્રેમાનંદ મગન ધરી અંતર, સુંદર વર જખી ધામરી. માઈ૦ ૩

પદ ૨૩૦ મું

માઈ મોરો મોહન જીવન દોરીરી માઈ, મોહન જીવન દોરીરી; માઈ૦ ટેક.
હીયકા હાર સ્થામ ધન સુંદર, બૂખન નેનનકારી. માઈ૦ ૧
મુસકનીમ્ હર લેત પ્રાન મન, ચિતવત લે ચિત ચોરીરી;
ચલત લાલ ગજરાજ ચાલ વર, ઓઢે શ્વેત પીછોરીરી. માઈ૦ ૨
વય કીસાર વર તરુણ મનોહર, બાંધત પાગ મરોરીરી;
પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ જીવતી મન, કરતહું બસ બરબેરીરી. માઈ૦ ૩

પદ ૨૩૧ મું—રાગ આશાવરી.

આરા આવોરે સુંદર છેલ જોગી મુખ તારુંરે;
તારા મુખ ઉપર અલખેલ સરવસ વારુંરે; જોઉં ૦ ટેક.
મોલીડાપર મનમોહનજી વારું સ્વરગ મૃત્યુ પાતાલહો;
છોગલીયાપર આર પદારથ શ્રવણે દશ દિગપાલ. જોઉં ૧

વારુ બદનપર કાટિ શશિ નેણાપર નવલખ સુરહો;
 બ્રહ્મીપર ભોયંગપતિ વારુ હું તો મરકલડે ચકચુર. જ્ઞેઉં ૨
 ચાલ ઉપર ચતુરમુખ વારુ ને શતક્રતુ કોટી તેત્રીશહો;
 પ્રેમાનંદ કહે એ શોભાપર તાંડવ નાચે ધ્રુવિ. જ્ઞેઉં ૩

પદ ૨૩૨ મું

તારે મોતીડે મોહનલાલ મનકું મોયુરે;
 મેં તો જોધને જાદવરાય ભવદુઃખ મોયુરે. મન૦ ટેક.
 આવી રહી છે અલગેલકા પાંપણપર સુંદર પાગહો;
 જગી રહ્યો છે ઈંદુ કેસરનો સુભગ સન્નિધો ભાગ. મન૦ ૧
 કેશર શોભા અંગમાં વહાલા જોતાં ભાગે છે ભવરોગહો;
 જોગલીયાપર શિવ સનકાદિક વારે સમાધિ જોગ. મન૦ ૨
 એ કેશવ અમને કીધલાં ગુટે રેટે ગુલનાનહો;
 પ્રેમાનંદ કહે એ જીર્ણ ઉરમાં રહો મારા રસીયા કાન. મન૦ ૩

પદ ૨૩૩ મું

તારી મુરતી ઉરમાં સ્થાપિત જાપીને રાખુરે;
 તમ ઉપર પુરણ કામ પ્રાણ વારી નાંખુરે. જાપી૦ ટેક.
 સામું જુઓને તમે સામજા મારું તનકું ટાકું થાયેહો;
 સોભા જોઈ મહારાજ તમારી મારે હોંડે હરખ ન માયે. જાપી૦ ૧
 વાલીલાગેછે તારી વાતડી વાજા જોધને હરેછે મારા નેણહો;
 તમને મલવા કારણે મારું મનકું થયું છે મેણ; જાપી૦ ૨
 એ હસીને બોલાવોછો હેતમાં વાજા તેમ તેમ વાધેછે પ્રિતહો;
 પ્રેમાનંદ કહે સ્થાપિત મનોહર અખંડ રહો મારે ચિત. જાપી૦ ૩

પદ ૨૩૪ મું

તારાં નેણારે નંદાજીના લાલ કામણગારારે;
 ચોર્યાં છે હો સુંદર છેલ ચિતડાં અમારારે. તારા૦ ટેક.
 નેણાં તમારાં નાથજી કાંઈ જાદુગારાં છે જરૂરહો;
 સુરવધૂ નરવધૂ નાગવધૂ જોઈ જરૂર થાય ચકચુર. કામ૦ ૧

કામલુગારી છે પુતલી વાલા રાતી રસાલી છે રેખહો;
નિરખી ભુપતિ ભોગ તજીને પેરી નિસરે છે બેખ. કામ૦ ૨
એ સુંદર મુખડું જોવું ગમે છે નં ખીજું સુઝે કામહો;
પ્રેમાનંદ કહે લાગ્યા રસીલા વર નેણુ તમારાં સ્યામ. કામ૦ ૩

૫૬ ૨૩૫ મું રાગ-સામેરી.

ઓરા આવોને સુંદર સ્યામ આંખડલિમાં રાખુંરે;
કેદી કંઠણુ વચન મુખધામ કહી નવ દાખુંરે; આં૦ ટેક.
એ મુખ સંપતતમે સામલા મારે જીવન પ્રાણુઆધાર:
જનમ સંગાથી જાદવા મારા નેણુ તણા શણુગાર. આં૦ ૧
એ જોસો તો પાથરુ પામરીરે હીડો તો મૂંકું હાથ;
ક્ષણુએ ન મેલું વેગલા મારા નવલ સનેહિ નાથ. આં૦ ૨
એ અણુદીઠે થાકો આંધળીરે દીઠે જોખનપૂર;
પ્રેમાનંદના પ્રાણુથી હવે રહી નવ સડું દૂર. આં૦ ૩

૫૬ ૨૩૬ મું

તારી મૂર્તિ જાદવરાય વસી દીક્ષ મોરેરે;
હું તો મગન થઈને મનમાંય મોહી તારે તોરે રે. વસી૦ ટેક.
એ સુંદર મુરતિ મોહનીરે મોહું મારું મન;
તન મન જાકો વારણે મનમાન્યા જગજીવન. વસી૦ ૧
એ તમ અરથે હું તો નિસરીરે સહિથી કરી વઢવેડ;
મુખડું જોવા કારણે હું તો ફરીશ તમારી કેડ. વસી૦ ૨
એ નિમિષ ન મેલું નાથજીરે રાખીશ સાહીને જો હાથ;
મુંઝા મુઝા છો માવજી વાજા પ્રેમાનંદના નાથ. વસી૦ ૩

૫૬ ૨૩૭ મું

અલખેલા તમારે કાજ ફરું હું તો બેલીરે;
મને વાલા છો મહારાજ ન જાસ્યો મેલીરે. ફરું ટેક.
એ મોહન થાસ્યો માં વેગજારે મુજથી સ્યામ સુખણુ;
જીવું છું જીવન જોષને તમે છોજી મારા જીવનપ્રાણુ. ફરું ૧

જીવનદોરી માલરીરે લટકાં તમારાં લાલ;
 જોઈ રહીહું જાણવા તમે ચાલો છો સુંદર ચાલ. ફરં ૨
 એ મુખ જોઈ મુખ ઉપજોરે શિતલ થાય છે અંગ;
 પ્રેમાનંદના નાથજી હું તો રાચી તમારે સંગ. ફરં ૩

પદ ૨૩૮ મું

લટકાલા મોહનલાલ તમ પર વારીરે;
 તારું ઝલકે છે સુંદર જાલ જાઉં બાલહારીરે. તમ ૦ ટેક.
 જાલ વિશાલ છે લાલજીરે નેણા વેણુ રસાલ;
 નારી બ્રહ્મદેના લંગમાં વારી થરથર કંપે કાલ. તમ ૦ ૧
 એ મસ્તક મુકુટ જડાવનોરે કુંડલ શોભાધામ;
 વશ કીધી યજ્ઞ વિનતા તમે નીલ કલેવર રયામ. તમ ૦ ૨
 એ મુખની શોભા જોઈનેરે ચંદ્ર થયો ગતિ મંદ;
 અંગોઅંગ છાંપી ઉપરે વારી સરવસ પ્રેમાનંદ. તમ ૦ ૩

પદ ૨૩૯ મું-રાગ સામેરી.

આવો આવોને સુંદર શ્યામ મારે ઘેર આવોરે;
 મારા પુરોને મનના દ્રાડ હસીને બોલાવોરે. આવો. ટેક.
 તમ કારણુ સામલિયારે વાલા રહુંહું મારગ જોઈ; મારે ૦
 લોક તણી મરજાદરે મેલી તમ ચરણે ચિત પ્રોઈ. મારે ૦ ૧
 પ્રેમ જરી પાતલિયારે વાલા આવીને ઉભીહું બાર; મારે ૦
 મંગલ થાળ જર્યાં સગ મોતી વધાવાને વારમવાર. મારે ૦ ૨
 મસમસતા મંદિરીયે મોહન આવોને સુંદર છેલ; મારે ૦
 અંગો તે અંગ આલિગન લેઈને વાલોને રંગડાના રેલ. મારે ૦ ૩
 હસ્ત કમલ મૂકો મારે માથે હરોને દેયાના તાપ; મારે ૦
 પ્રેમાનંદના ઉપર મોહન મૂકો ચરણની છાપ. મારે ૦ ૪

પદ ૨૪૦ મું

તારા મુખ પર મોહનલાલ જાઉં બાલહારીરે;
 તમે લલે પધાર્યા ગોવિંદ ગિરિવરધારીરે. તારા. ટેક.

અદળક આજ ઢળ્યા અલખેલા કીધી કૃતારથ કાન; ગાઉં
તનના તાપ હસ્યા મારા વાલા દીધાં તે દરશન દાન. ગાઉં ૧
સુંદર મુખ છે સુખનારે સાગર નાગર નવલ કિશોર; ગાઉં
પુરુષોત્તમ છે પરદુઃખભંજન છે મારા ચીતડાના ચોર. ગાઉં ૨
છેલછખીલા તારા મુખડાની વાણી સાંભળીને થૈયું નિહાલ; ગાઉં
નેણાં તે સફલ થયાં મારા વાલા નિરખી મુંદર ચાલ. ગાઉં ૩
સફલ જનમ કીધો મનમોહન હેતે સાલ્યો મારો દાય; ગાઉં
બુજ્જ ભરિને ભેટ્યા મારા સ્વામિ પ્રેમાનંદના હો નાથ. ગાઉં ૪

પદ ૨૪૨ મું

તારે મોલીડેરે ગિરિધર લાલ મનડું મોહ્યુરે;
રંગબીના તમારું રૂપ રમતાં જોયુરે. તારે ૦ ટેક.
જરકસી પાગ કેસરીયારે જમાવા'લા દીધો શોભાસુર; મન ૦
અતિ અનૂપમ પેચ્યાં પિતાંજર છે જીવન જોખનપુર. મન ૦ ૧
હેમના હાર હૈયે મોતીડાની માલા કુંડલ ઝળકે કાન; મન ૦
હસતા ને રમતા હેતમારે મોહન ભેટોને બીને વાન. મન ૦ ૨
પુલોના હાર ખાળુ તોરારે ઝળકે ઝળકે છે સુંદર ભાલ; મન ૦
લટકારે જોઈને લાલચ લાગી નટવર નંદલાલ. મન ૦ ૩
અંગો અંગ નટનાગર શોભા જોઈને રીઝ્યાં મન; મન ૦
પ્રેમાનંદ કહે પ્રાણજીવનપર વારું તન મન ધન. મન ૦ ૪

પદ ૨૪૨ મું

રુડાં લાગે છે મોહનલાલ લટકાં તારારે;
મોહ્યાં મોહ્યાં છે સુંદર છેલ મનડાં મારારે; રુડાં ૦ ટેક.
રાત દિવસ ટું તો ચેલી ફરે ધું કાંઈ નવ સુએ કામ; લટ ૦
લોકતણી મરજદારે મેલી જોવાને સુંદર સ્યામ. લટ ૦ ૧
સગાંકુટુંખ પીયર સાસરીયાં સરવે મેલ્યાં વિસારી; લટ ૦
મન કમ વચને તમને વરીધું ગુણવંતા ગિરિધારી. લટ ૦ ૨
હસવું ને ખોલવું જોવું તમારું ધડીએ ન ઉરથી વિસારું લટ ૦
તન મન ધન આ જીવત મારું સરવસ તમપર વારું. લટ ૦ ૩

વાટે ઘાટે વાલા લટકાં તમારા જોતી ફરું કરતાર; લટ૦
પ્રેમારેનંદના સ્થામ સનેહી છો મારા હેડાના હાર. લટ૦ ૪

પદ ૨૪૩ મું-રાગ સામેરી.

અનીહાંહારે અલખેલા મોહન ઘેર આવો,

અનીહાંહારે મારા તનડાના તાપ સમાવો; ટેક.

મોર મુગટ ધરી સુંદર મોરલી અનીહાંહારે વાલા ગીત મધુરા ગાવો. ૧

કેસરબીના કૃષ્ણ પધારો અનીહાંહારે મને પ્રેમે કરીને બોલાવો. ૨

નૌતમ જોખન નાથ મનોહર અનીહાંહારે મારા ચીનડાને લલચાવો. ૩

શ્રીપુરુષોત્તમ પ્રગટપુરણ અનીહાંહારે વા'લા પ્રેમાનંદને મન ભાવો. ૪

પદ ૨૪૪ મું

અનીહાંહારે આવો જલ્દવ જોયા જોયા;

અનીહાંહારે રાખું રુદિયામાં એવાને એવા; ટેક.

કમલ નેણુ મારે મંદિર પધારો અનીહાંહારે મને મુખકું અલૌકિક દેવા. ૧

પલંગ ઉપર પધરાવું હરિવર અનીહાંહારે કરું ચરણકમલની સેવા. ૨

જેજે જોયેતે આણી આણી આપું અનીહાંહારે મનગમતા મીઠાઈ ને મેવા. ૩

સર્વે વિસારીને તમને સંભારું અનીહાંહારે આપો પ્રેમાનંદને એ હેવા. ૪

પદ ૨૪૫ મું

અનીહાંહારે વાલી લાગે વાલા તારી વાણી;

અનીહાંહારે તારા મુખપર જઈ દુરઆણિ; ટેક.

ગમીયા છો ગુણવંત મારા મનમાં અનીહાંહારે મુખસાગર સારંગપાણી. ૧

મન માન્યુ મોહન તમ સાથે અનીહાંહારે હુંતો દાય તમારે વેચાણી. ૨

લાવણ્યતા જોઈ લાલચ લાગી અનીહાંહારે હુંતો લટકાંમાં લોભાણી. ૩

પ્રેમાનંદ કહે વાસ ચરણમાં અનીહાંહારે દીજ્યો દાસી પોતાની જાણી. ૪

પદ ૨૪૬ મું

અનીહાંહારે મનમોહન પ્રિતમ પ્યારા,

અનીહાંહારે છો ઝવન પ્રાણ અમારા; ટેક.

વનમાલી વાલા છો મુજને અનીહાંહારે મારી આંખડલીના તારા. ૧

અલખેલા આંખડીમાં રાખું અનીહાંહારે ક્ષણુંએ ન મેલું ન્યારા. ૨
શ્યામ રનેહી છે હાર હિયાના અનીહાંહારે નટનાગર નંદુલારા. ૩
પ્રેમાનંદના પ્રાણુજવન છે અનીહાંહારે મારા જનમસુધારણુહારા. ૪

પદ ૨૪૭ મું-રાગ સામેરી.

આવો અલખેલા મુંદર મુખ નિરખુંરે સનમુખ રો'ને;
મારા પ્રાણુજવન દાસી નીજ જાણીને દરસન દોને. આવો ૦ ટેક.
તારું રૂપ અનોપમ રંગરસિયા, મારા અંતરમાં આવી વસિયા;
તમે છેલા છે પુરણ સસિયા. આવો ૦ ૧
તારું દસતું વદન હરિ જોઈને, મારાં નેણાં રથા છે મોઢને;
મારું મનહું રાખ્યું તમે ઠોઢને. આવો ૦ ૨
તારી મૂરતિ જાગે છે ખડુ પ્યારી, આવો બેટું મુજ ભરી ગિરિધારી;
તારા મુખપર જાઉં હું તો વારી. આવો ૦ ૩
હું તો નિરખું ચંદ જ્યું ચક્રોરી, રાખું રસિયા નેણામાં ચોરી;
પ્રેમાનંદની છે જવનદોરી. આવો ૦ ૪

પદ ૨૪૮ મું

મારા પ્રાણુ જવન જોઈ જોઈને જીવુંરે જવન મારા;
તમે ચતુર મુજણ પ્રીતડી જણો છે પ્રીતમ પ્યારા. મારા ૦ ટેક.
મારા મનમાં ગમીયા છે માવા, રહો આંખડી આગે આવા;
હવે નટવર નહિ આપું જવા. મારા ૦ ૧
તમે માગો તે આણી આણું, મારે તમથી બીજું નહિ વાણું;
તારા ચરણતણી રજ થઈ આણું. મારા ૦ ૨
મેં તો અવર પુરુષ સો પરહરિયા, મેં તો મન કમહરિતમને વરીયા;
રાખું જવમાંહિ મારા ઠાકરીયા. મારા ૦ ૩
તમ ઉપર તન દુરખાણુ કરું, તમે હિડો ત્યાં હું હાથ ધરું;
પ્રેમાનંદના છે તમે કલ્પતર. મારા ૦ ૪

પદ ૨૪૯ મું

હું તો વારી લાલ મીઠી ખડુ લાગે મને મુખની વાણી;
રંગબીના છેલ્લ લાજ તજ હું તો લાવણ્યમાં લોભાણી. હું તો ૦ ટેક.

તમ ચરણે પ્રીતિ બંધાણી, હાવકી તમારી હું ઠેરાણી;
હું તો હાથ તમારે વેચાણી. હું તો ૧
હું તો મોહી હું મુખને મરકલડે, તમે ગમીયા ગિરિધરજી દલડે;
હું તો રીઝી છેલા તારે છોગલડે. હું તો ૨
હું તો હીંદુ જીવન તમને જોતી, પ્રીત કરીને ચિત ચરણે પ્રોતી;
તમે છો મારી નથડીનું મોતી. હું તો ૩
મેં તો હરિ તમને ઊરમાં ધરિયા, હું તે દાસી તમે મારાઠાકરીયા;
પ્રેમાનંદના પ્યારા કહાના કેસરિયા. હું તો ૪

પદ ૨૫૦ મું

ધનશ્યામ સુગ્રાણુ આવોને મારી આંખડલીમાં રાખું;
તમ ઉપર રાજ તન મન ધન મારા પ્રાણુ વારી વારી નાખું. ધન ૦ ટેક.
તમે જીવન જીવ સાથે જડીયા, જાવા નહિ દઉં નટવર નાનડીયા;
તમે ધણે દહાડે હડિયે ચડીયા, ધન ૦ ૧
રાખીશ રસિયા જતન કરી, ને આવે આવો લાગ ફરીફરી;
કાણુ ભોગવે દુઃખ હવે મરીમરી. ધન ૦ ૨
તારી શોભા જોઇને સામલિયા, મારા પ્રાણુ થયા વશ પાતલિયા;
તમે ભલે હરિ મુજને મલિયા. ધન ૦ ૩
મને એમના એમ દરશન દેજો, કાંઈ કેવું થતે તે મુખે કે'જો;
પ્રેમાનંદપર નિત રાજ રેજો. ધન ૦ ૪

પદ ૨૫૧ મું-રાગ સારંગ.

હમતો શ્રીલક્ષ્મીનારાયણ ઉપાસી. હમ ૦ ટેક.
કમલાકાંત ચરન ખીના હમડું, ત્રિભુવનકે સુખ ફાંસી. હમ ૦ ૧
ચાર પદારથડું નહિ ચાહે, ચાર મુક્તિસૌ ઉદાસી;
સરવસ સુખ સંપત એહી હમારે, કમલાવર સુખરાસી. હમ ૦ ૨
છાંડી અનિત્ય ચિત ધરી ચરને, ભજ્યે પ્રેમ પ્રકાસી;
પ્રેમાનંદ કે' અચલ આસરો, એક શ્રીવૈકુંઠવાસી. હમ ૦ ૩

પદ ૨૫૨ મું

આસરે શ્રીકમલાવરકે રમ્યે; આસ૦ ટેક.
 દિનદિન સુખ પેયે જ્યું ધનેરો; ળીપત ક'અહું ન સમ્યે. આ૦ ૧
 એક અચલ વિશ્વાસ રાખી મન, અન્ય આસ તણ દમ્યે;
 વીન પ્રયાસ વીન જોગ જણ બલ, અચલ અભય પદ લમ્યે. આ૦ ૨
 નીત સેવા નીત કીરતન ભક્તિ, લક્ષ્મીનાથ મુખ ગમ્યે;
 પ્રેમાનંદ નાથ પદરજ બલ, અભય નિશાન અર્જ્યે. આ૦ ૩

પદ ૨૫૩ મું

બરોસોં શ્રીકમલાવરકો ભારો. બરો૦ ટેક.
 જે કોઈ આય ચરન ચીરનાવે, પાવે તુરત ફલ આરો. બરો૦ ૧
 જે સેવે પદ પંકજ નીસત્રીન, અસદ વાસના દારો;
 સોતો હોવે ભક્ત સિરોમની, ચરનનકો અધિકારો. બરો૦ ૨
 હોયે નચિત જનમ સંકટસોં, શરણાગત નરનારો;
 પ્રેમાનંદ તણ આન બરોસોં, એહી ચરનનપર વારો. બરો૦ ૩

પદ ૨૫૪ મું—રાગ સારંગ. ચૌતાલ.

દામોદર દીનઅંધો દીનાનાથ પુરુષોત્તમ, પરબ્રહ્મ રાષકેશ મધુસૂદન
 મોરારો. દામો૦ ટેક.
 ગદાપદ્મશંખધર ગરુડપતિ ગોવીંદ, ચક્રપાણી ચતુરભુજ બલહારો. દામો૦ ૧
 વિશ્વનાથ વૈકુંઠ વનમાલી વાસુદેવ, પદ્મનાભ પરબ્રહ્મ કેશવ કંસારો;
 કૃપ્તચંદ્ર મદનમોહન માધવ મોરલીધર, પ્રેમાનંદ પ્રાન નાથ પરવારો. દામો૦ ૨

પદ ૨૫૫ મું

કેશવ કમલનેન કરતાર કમલાવર ગિરિધર કેશીમયન દેવકીનંદન. કે૦ ટેક.
 આદિદેવ ધરનીધર જલશાયી શ્રીધર રમારમન કંસનીકંદન. કે૦ ૧
 નરનારાયણ દેવ સારંગધર શ્રીરંગ શ્રીપતિ સુખદેન ચરચિત ચંદન;
 હરિ રાહુશિરછેદી અવ્યુત વિષ્ણુ વામન પ્રેમાનંદ જય જગવંદન. કે૦ ૨

પદ ૨૫૬ મું—રાગ સોરઠ સારંગ.

આવો જ્યુ મોલે પીયા પ્રાનહો રસિયા; આવો૦ ટેક.
 તેરે દરસનખીના શીરહું દિવાની, ભાવત નહોં મોહે આનહો રસિયા. આવો૦ ૧

નિશદીન તાકી રહું પિયા મીલને, બનત ન સ્યામ સુખનહો રસિયા. આવો ૨
જગત સોવત પિયાજી મીઝનકી, લગી જ્યું રહત એકતાન હો રસિયા. આવો ૩
પ્રેમ સખી માગત કર જોરી, દીજ્યો દરસ નીત દાન હો રસિયા. આવો ૪

પદ ૨૫૭ મું

રસિયા મુનોજી મોરી બાતહો સાંવરે, રસિ ૦ ટેક.
રસિક સુંદર પિયા તેરે દરસ ખીના, પલછીન જુગ સમજત હો સાંવરે. ૨૦ ૧
છીનછીનમે મન કરત મનોરથ, નેનાં દરસ નીત ચાતહો સાંવરે. ૨૦ ૨
મેરો મન પિયા રસિક ચરનમે, જમત શિરત દિન રાતહો સાંવરે. ૨૦ ૩
પ્રેમ સખી જખ દેખું દ્રગન જરી, આનંદ ઉર ન સમાતહો સાંવરે. ૨૦ ૪

પદ ૨૫૮ મું

સાંવરીયા નિબાજો મોરી પ્રીતહો સાથીડા; સાંવ ૦ ટેક.
એક આસ મોહે પ્રાનજીવન તેરી, એક જોરોસો મોરે ગિત હો સાથીડા. સાં ૧
તુમપર ગાજત બાજત મેરે, તુમ સંગ પીયા મેરી જીત હો સાથીડા. સાં ૨
ખીસર ન જાઓ મોહેરાખો નિકટ પિયા, યહ બર માગું નીત હો સાથીડા. સાં ૩
મુખ સંપત મોરે રસિક સાંવરે, પ્રેમ સખીકે મીત હો સાથીડા. સાં ૪

પદ ૨૫૯ મું

મેજ્યો બેકાંતી તેરે હાથરે ગુમાનીડા; મેજ્યો ૦ ટેક.
લાગી લગન મોરી સ્યામ સુંદર તોસું, મગન રહુંગી તેરે સાથરે ગુમાનીડા. મે ૦ ૧
ખુડી રહું પીયા રૂપ સાગરમે, મીન જ્યું મગન મુખ પાથરે. ગુમાનીડા. મે ૦ ૨
લોક લાજ બવલાર જગતકો, અખ ન સહુંગી મેં માથરે. ગુમાનીડા. મે ૦ ૩
પ્રેમસખીકે' પિયા તુમ હોઉ, જનમો જનમ મોરે નાથરે. ગુમાનીડા. મે ૦ ૪

પદ ૨૬૦ મું-રાગ મલ્હાર

વજ ચંદ ખુંચી રહો મા દગમેં; વજ ૦ ટેક.
રસીયો ખુંચી રહો મા દગમેં, અખ મોહે ઉન ખીના કધુ ન ગમેં. વજ ૦ ૧
જમત સોવત ખીસરત નાહિ, ખટકી રહો મોરે રગ રગમેં. વજ ૦ ૨
જુકડી કુટીલ નયન અણીયારે, સુંદર સ્યામ મીલે મોહે મગમેં. વજ ૦ ૩
પ્રેમ સખી કહે એ બાનકપર, વારી ડાકું માર્છ સખ જગમેં. વજ ૦ ૪

પદ ૨૬૧ મું

નેના મેરે લાગી રહે મા ઉનનસેં; નેના૦ ટેક.
 લોચન મેરે લાગી રહે મા ઉનનસેં, અબ કેસેં કરું શ્યામ તનસેં. નેના૦ ૧
 ખુંચી રહે રૂપ જલધરમેં, ખીછુરત નાહી નંદાનંદનસેં. નેના૦ ૨
 ચંદનખોર યુક્તનકે ગજરા, આવત દેખે રસિક પીયા વનસેં. નેના૦ ૩
 પ્રેમ સખી એસે લપટાને, જ્યું લપટી ચપલા માર્છ ધનસેં. નેના૦ ૪

પદ ૨૬૨ મું-રાગ મલાર ધ્રુપદ ચૌતાલ.

ઉમડ ધુમડ ધુમડ ધુમ ઝુમ ઝુમ, ચઢ આયો અવની રવન,
 પવન લાગો આલન, સનનનનનન; ઉમં૦ ટેક.
 ગુડુડુડુડુ ગરજ ગરજ, બાદુર બરખન લાગે,
 લાડીલી હાલ દાડે કુંજભુવન. ઉમં૦ ૧
 કેકિલા કુલુકન લાગી, બોલત દાદુર મોર મનહરન, ઇંદ્રત્રિયાકીયો ગવન;
 પ્રેમાનંદ નંદનંદન છખી, વિલોકી આનંદે, જલદકરન લાગે આયે સ્તવન. ઉમં૦ ૨

પદ ૨૬૩ મું

બરન બરન અંદાવન, મધુબન યુદ્યો મન બાવન;
 રાધે માર્ધા કુંજન કરત કેલી. બરન૦ ટેક.
 દાદુર ચાતુક મોર, અતહિ મચાયો સોર, મંદ મંદ ગરજ વરસત સાવન. બરન૦ ૧
 વજનારી બનદન ગાવતી મધુર સ્વર, ઉમંગ બરી આર્ધપ્યારેકું ઝુલાવન;
 પ્રેમાનંદ વજચંદ રાજત યમુનાતીર, હરત પીરધીર પરમ પાવન. બરન૦ ૨

પદ ૨૬૪ મું

હરત હરત મન શ્યામ તન ધન, દામિની દમકત અત;
 પીતાંબર ઝખકત, ઝલલલલલ; હરત૦ ટેક.
 મોર મુગટ શક્યાપ, બગ પંક્તિ મુક્તમાલ, મંદ મંદ મોરલી ધૂનો ગરજત. હર૦ ૧
 દાદુર ચાતુક મોર, બિરહી બજકી નાર, જ્યું ચકોર ચંદ એકટક ચિતવત;
 ગીરધારી પિયા બિહારો આનંદવારી સિચત, પ્રેમાનંદ નિરખી નેનાં
 હરખત. હર૦ ૨

પદ ૨૬૫ મું

ખરજ રીખલ ગંધાર મધ્યમ પંચમ, ધૈવત નિષાધ સપ્ત સ્વર;
ગાવે બળવે સખ ગુનીજન.

ખર૦ ટેક.

તાન માનતીનગ્રામ, એકવિંશ મુરછના, દુરન મુરન અલાપન અવધર. ખર૦ ૧
શુધ સંગત શુધ બાની, કરત અલાપ રાગ રૂપ દરસાવત;
જનત ચતુર નર ગાવે મન લાવે, દશ દોષકું બચાવે;
ગુની પ્રેમાનંદ રીઝાવે સ્યામ રાધાવર.

ખર૦ ૨

પદ ૨૬૬ મું-રાગ ધુરિયો મલાર.

ગુનીજન ગાવત ગુનીજન ગાવત, રાગ મલાર અલાપત;
આનંદ ઉમંગ રસ તાલ અદંગ બળવત, શ્રીધનસ્યામ રીઝાવત. ગુની૦ ટેક.
સપ્ત સ્વરતીનગ્રામ, એકવીંશ મૂર્છના, માનસહિત તાન લેને સુનાવત. ગુની૦ ૧
બનઠન બનવારી બેઠે મુની મંડલમે, પરમ ચતુરશ્યામ અતહિ સોહાવત;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ રીઝ રીઝ દેત, શાલ દુશ્યાન દુઃખ દૂર નસાવત. ગુની૦ ૨

પદ ૨૬૭ મું

બરખન આયોધન બરખન આયોધન; બડી બડી બુંદન દમક ઝમક ખીજ,
દાદુર મોરન સોર મચાયો અવની આનંદ છાયો. બ૦ ટેક.
દામીની દમકત અત પવન ઝકોરત, ગરજ ગરજ ધન શબ્દ સુનાયો. બ૦ ૧
બન તન દુમવેલી હરખન લાગે, ગુનીજન રાગ મલાર સોગાયો;
પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ બદન છમી, નીરખી નીરખી અતિ આનંદ પાયો. બ૦ ૨

પદ ૨૬૮ મું

બનબન બોલત મોર, બનબન બોલત મોર, મીલ સોર મચાયો કોકિલા કુંદકત;
દમકત દામીની, ચમકત કામીની બાદુર બુંદન બરખન લાગે; બ૦ ટેક.
ગર્જ ગર્જ ચઉચોર અંબર છાયલીનો, દાદુર ચાતુક મુની અતી અનુરાગે. બ૦ ૧
અવની આનંદબર્ષ, તનકી તપત ગર્ભ, નવ પદ્મવ તન દુખ દુર ભાગે;
પ્રેમાનંદ રાગ મલાર અલાપન, ગાવત શ્રીધનસ્યામકે આગે. બ૦ ૨

પદ ૨૬૯ મું

દ્રોમી દ્રોમી બાજત ગત, દ્રોમી દ્રોમી દ્રોમી બાજત ગત;
રસ ઉપજવત હોતહે અલાપ ચારી;
ગુનિજન ગાવત આત મન ભાવત, તનનન ઉમંગ સહિત લેતહે તાનન. દ્રોમી૦ ટેક.
સપ્તસ્વર ત્રીનગ્રામ, સાધત ઉલટ પુલટ, આરોહી અવરોહી અવધર
જનનન. દ્રોમી૦ ૧

રતિરસ કલોલનાદ, વિદ્યા ગુન ગાવત, સુમતિ ગુની તજી અભિમાનન;
પ્રેમાનંદ કહે પ્રભુ રીઝરીઝદેત મોજ, મેટત દાલિદ્રદુ ખહોત કલ્યાનન. દ્રોમી૦ ૨
પદ ૨૭૦ મું—રાગ સોરઠ મલાર.

અરસે શ્યામ ઘટારી સો વ્રજપર; અરસે૦ ટેક.
ચિતવત હસત સંતાપ શ્યામ ધન, બેઠે આયે અટારી. સો વ્રજ૦ ૧
જલજ માલ ઉર ખીચ મનોહર, બાંધે પીત પટારી. સો વ્રજ૦ ૨
મંદ મંદ મોરલી ધૂન સુનકે, નાયત મોર નટારી. સો વ્રજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ મગન ગુણ ગાવત, નીરખી રૂપ છટારી. સો વ્રજ૦ ૪

પદ ૨૭૧ મું

શ્યામ ઘટા ઝર લાગી, ગોકુલપર; શ્યામ૦ ટેક.
વ્રજવનિતા સરિતા ભરી ઉમંગી, લોકલાજ બીતી ત્યાગી. ગોકુલ૦ ૧
વ્રજ અપલા અપલાસી અમકત, ગરજત શ્યામ સોહાગી. ગોકુલ૦ ૨
મોરલીમાં રાગ મલાર અલાપત, ખીરહની સોવત જગી. ગોકુલ૦ ૩
પ્રેમાનંદ શ્યામ છખી નિરખી, બયોરે પરમ બડભાગી. ગોકુલ૦ ૪

પદ ૨૭૨ મું

મન મોહન ધન અરસે, ભુવન મોરે; મન૦ ટેક.
પ્રેમ સુધા અરસત નિસવાસર, લગી જ્યું રહતહે ઝરસે. ભુવ૦ ૧
બડીબડી બુંદ અરસી કે ગરજે, પ્રીયજન આંગણ સરસે. ભુવ૦ ૨
ઉમંગી ઉમંગી આવત ઝર લાવત, અરસતહે આલી ચરસે. ભુવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે તાપ ગયે સખ, પંકજકે મુખ દરસે. ભુવ૦ ૪

પદ ૨૭૩ મું

નવધન નંદકિશોર, દેખોરી છબી; નવ૦ ટેક.
 શક્યાપ સમ મોર મુગટશિર, મુખ મોરલી ધનધોર. દેખો ૦ ૧
 ચપલાસી ચમકતહે કટપર, પીતાંબરકી કોર. દેખો ૦ ૨
 નેહનીર સિંચત વૃંદાવન, ગરજ ગરજ ચહુ ઓર. દેખો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે જીવાવત ખીરહી, વ્રજબની ચાતુક મોર. દેખો ૦ ૪

પદ ૨૭૪ મું-રાગ સોરઠ મલાર.

હો મોરે બાલમ રસિયારાજ; મોરે ૦ ટેક.
 અરજ કરું મોરે બાલમ તુમસેં, મુનો હો ચતુર ગુનજહાજ;
 અખંડ રહો દ્રગ આગે જીવન, પૂરન કરો મોરે સખાહિ કાજ. મોરે ૦ ૧
 તુમ કારન મોરે રસિક સાંવરે, છાંજો સકલ સુખસાજ;
 અબજ ન દુર રહો કમનીવર, તુમપર વારી કુલલાજ. મોરે ૦ ૨
 કર રાખું મોરે દ્રગ આભુષન, ગન ન દેઉં આજ;
 પ્રેમસખી બીવીવારીજ મુખપર, આવો સજન મોરે શિરતાજ. મોરે ૦ ૩

પદ ૨૭૫ મું

હો મોરી લાગી તુમસેં આયે, રસિયા લાગી તુમસેં આયે; મોરી ૦ ટેક.
 લાગત લાગત લાગ ગઈવે, અબ ન દુરાઈ દુરી જાયે. મોરી ૦ ૧
 ટરત નહીં જેસે કાઠુકે ટારે, ખીંધીકે લેખ લખાયે;
 એસિ તુમ સંગ આય બની મોરી, અબ છુટનકી પિયા નાયે. મોરી ૦ ૨
 બધીક બાનકે મારે ચાતુક, પરયો ગંગકે માયે;
 સ્વાત બુંદકો ભોગી બપૈયા, પત્તટ ઉડાઈ ચોંચ ધાયે. મોરી ૦ ૩
 જયું ચંદ્રચકોર મન માન્યો, મિન મગન જલ ચાયે;
 પ્રેમસખી જીવન ધન નીરખી, અંગ અંગ રંગ રહ્યો છાયે. મોરી ૦ ૪

પદ ૨૭૬ મું-રાગ નટ.

માધાસુ નેના નેહરો કીના; માધા ૦ ટેક.
 પ્રકુલિત હોય બયે બસ દોહિયે રે તન મન દીનો. માધા ૦ ૧
 પરમ ચતુર સકલ ગુન પૂરનશ્યામ સુંદર રંગબિનો;
 એક બેર હસી મીલે નટનાગર તખતે ચિત હર લીનો. માધા ૦ ૨

ભયે આધીન સ્યામસંગ ડોલત દીનદીન નેહ નવીનો;
પ્રેમાનંદ હોત નહિ ન્યારે જેસે જલખીના મીનો. માધો ૩

પદ ૨૭૭ મું

હમારે નેના ગહી એક ખાન; હમારે ૦ ટેક.
એક ગોવિંદ ચંદ છબી ચિતવત, ઓર તજ પહીયાન. હમારે ૦ ૧
નીરખત રૂપમની માધો નીત, હોત અતહિ ગુણતાન;
પ્રેમ બઢ્યો પરતિત નાથસો, બઢહે સકલ દુખહાન, હમારે ૦ ૨
કાથો અચલ વીસવાસ ચરનમેં, તજ્જોક કુલકાંન;
પ્રેમાનંદેક સખહિ સુખસંપત, શ્રીધનશ્યામ પિયાપ્રાંન. હમારે ૦ ૩

પદ ૨૭૮ મું

હમારે નેના હરી દરસન સુખ માટે; હમારે ૦ ટેક.
નીરખી મુસકની અંક ખીલોકની, રહત યેલી રંગ રાગતે. હમારે ૦ ૧
ચિતવત આંકે પેચ પાગકે ઉરખીચ હાર સોહાતે;
ઓઠત સ્યામ શ્વેત પટ ઝીનો, અવિલોકી ન અધાતે. હમારે ૦ ૨
સાદર હોય સરસ છબી ચિતવત, ઓટ ભયે અકુલાતે;
પ્રેમાનંદ સ્યામસું નેહરો, છૂટત ન અયરો જાતે. હમારે ૦ ૩

પદ ૨૭૯ મું

હમારે નેના નિરખત નેહબરે; હમારે ૦ ટેક.
રુદ્રમીણી રમન બદન શશિશોભા, ચિતવત પલનાપરે. હમારે ૦ ૧
બરજત લોક કુટુમ પચિહારે, ધરકે સખહિ ભરે;
ધરત ન તૃણસમ સંકા તિનકી, દીન દીન હોત ખરે. હમારે ૦ ૨
ખિન દેખે જાદોપતી માધો, પલ છીન નીરઝરે;
પ્રેમાનંદ પ્રાન પતિ ઉપર, તન કુરખાંન કરે. હમારે ૦ ૩

પદ ૨૮૦ મું-રાગ ધનાશ્રી.

ધર્મ ધર્મમુત પ્રીયે ન જાઈ; ધર્મ ૦ ટેક.
તજ્યે તુરત જાની શત્રુ સમ, હોયે સુહૃદ સુખદાઈ. ધર્મ ૦ ૧
જન ત્યાગે નીજ સુહૃદ સનેહિ, સો કહિ નામ સુનાઈ;
પિતા તજ્યો પ્રહ્લાદ, વલીપન શત્રુ જાની નીજ ભાઈ. ધર્મ ૦ ૨

બલી ગુરુ તજ્યો ભરથ નિજજનની, હરિચરને ચીત લાઈ;
 બ્રજ બનીતા રુપિનારી પતિ સુત, તજી હરિ ચરને આઈ. ધર્મ ૦ ૩
 જેહી ઉર સદા હરિકૃષ્ણ બિરાજત, તેહી મીલે હીયો ઉલ્લસાઈ;
 પ્રેમાનંદ સોઈ પ્રિયે પ્રાનતે, મિલિયે કંઠ લગાઈ. ધર્મ ૦ ૪

પદ ૨૮૧ મું

જાકું ન પ્રીયે શ્રીધર્મકુમાર; જાકું ૦ ટેક.
 તાકું તજ્યે જાની યમકિર સ્વપચ સમાન લખાર. જાકું ૦ ૧
 જે હોએ દેવ ગુરુ નૃપસજ્જન, સાધુવિપ્ર સિરદાર;
 તાકો દરસ સંભાપન તજ્યે, જાની પાપ પહાર. જાકું ૦ ૨
 અપને પ્રભુમુંબહિર મુખકો, સંગ તજતે ને કરીયે વિચાર;
 ધરમ બ્રહ્મ કરે નિશ્ચયરે, પુની પડવે જમદાર. જાકું ૦ ૩
 સ્વધર્મનિષ્ઠ ઇષ્ટ ઉરસ્વામી, હરિજનસોં અતિ પ્યાર;
 પ્રેમાનંદ કહે તાહી ન તજ્યે, યદ્યપિ કરે ત્રીસકાર. જાકું ૦ ૪

પદ ૨૮૨ મું

જે નરહરિસું કરત ન હેત, જે નરહરિસું કરત ન હેત. જન ૦ ટેક.
 ના નરકું સુરમુનિ નીગમાગમ, સખ ધિકાર હિદેત. જન ૦ ૧
 કરત કુકર્મ અહર્નિશ આતુર, પ્રભુકો નામ ન લેત;
 પોપત ઉદર નારી ધન કારન, ધરધર ફિરત જ્યુ પ્રેત. જન ૦ ૨
 સાચે સંત હરિહેતકારી, તિનકે નિકટ નએત;
 કરત ગુલામી નિચ પુરુષકી, પૂજત નીચ નિકેત. જન ૦ ૩
 નહિ ધરકથા સંતહરિ કીર્તન, બુવન માનું રનખેત;
 પ્રેમાનંદ કહે જાન મંદ મતિ, યમપુર કુંડું સમેત. જન ૦ ૪

પદ ૨૮૩ મું

ધર્મકુંવર પદ પ્રીત ન જાકે; ધર્મ ૦ ટેક.
 મો નર ખર કુકર શુકર સમ, કથા જીવન જગ તાકે. ધર્મ ૦ ૧
 કામ નિદ બચ બુખ પ્યાસ સમ, સખ પ્રાની ઐકસાંકે;
 મનુષજન્મ સુરસાધુ પ્રશંસિત, જે પ્રભુ ઉર અભિલાકે. ધર્મ ૦ ૨

તેજ પ્રતાપ બુદ્ધિ બલ ધીરજ, ગુન ગૌરવતા યાકે;
 પ્રભુપદ વિમુખ ઈદ્રામની ફલજ્યુ, તજત ગુન ન કરવાકે. ધર્મ ૩
 શોભા શીલ હિદાર અધિક ગુન, કુલ કીરત સખ ભાકે;
 પ્રેમાનંદ પ્રભુ પ્રીત રહિત, જેસે બોજન લોન ખીનાકે. ધર્મ ૪

પદ ૨૮૪ મું-રાગ ધનાશ્રી

પ્રગટે શ્રીસહજાનંદ સુખદાર્ઠ; પ્રગ ૦ ટેક.
 અતિ મતિ દુષ્ટ મનુષ કલિજીગકે, સૌ તારે પ્રભુ આર્ઠ. પ્રગ ૦ ૧
 પ્રૌઢ પ્રતાપ વિપદ ગુન કિરત, છાય રહી જગમાર્ઠ;
 સેવત અનંત દ્વાદિ મુનિ મહીપતિ, ચરન કમલ ચિત લાર્ઠ. પ્રગ ૦ ૨
 અમિત પ્રતાપ પ્રગટ શ્રીહરિકો, કહત શેષ સકુચાર્ઠ;
 પ્રેમાનંદ શ્રીસહજાનંદકે, ચરનનપર બલજાર્ઠ. પ્રગ ૦ ૩

પદ ૨૮૫ મું

પ્રગટે શ્રીધર્મકુંવર સૌ પ્રતાપી; પ્રગ ૦ ટેક.
 શ્રીહરિ કૃષ્ણ કૃપા કરી કલિમે, તારે અસંખ્ય જન પાપી. પ્રગ ૦ ૧
 પ્રચુર તિવ્રતર માયિક મત તમ, દુર કિયો સખ કાપી;
 જ્ઞાન વૈરાગ્ય ભક્તિ સંજીવ ભુવિ, ધર્મ દિયો દ્રઢ થાપી. પ્રગ ૦ ૨
 જ્ઞાંદ પ્રતાપ કલિમે કત જીગ, રહ્યો ધરધરમે બ્યાપી;
 પ્રેમાનંદ કે' નાથ મુક્તગાત લે, અધર્મનિદ્રા આપી. પ્રગ ૦ ૩

પદ ૨૮૬ મું

પ્રગટે શ્રીહરિ કૃષ્ણ અવતારી; પ્રગ ૦ ટેક.
 પ્રગટ પ્રતાપ છાયો ત્રિભોવનમે, ગાવત અજ ત્રિપુરારી. પ્રગ ૦ ૧
 જેહિ પ્રતાપ અવિલોકી કંપે અરિ, કામ લોભાદિક ભારી;
 મહાબલવાન નિર્ગજ બયે જેહિડર, નમત ચરન શીરધારી. પ્રગ ૦ ૨
 જ્ઞાંદા નામ સુનત યમ કંકર, ભાજત ત્રાહી પુકારી;
 પ્રેમાનંદ કહે સ્વામિનારાયણ, નિર્ભે જપત નર નારી. પ્રગ ૦ ૩

પદ ૨૮૭ મું

હરિદા અતિ પ્રતાપ કહા ગાવે; હરિ ૦ ટેક.
 શ્રીહરિકૃષ્ણ પ્રતાપ જલધિકો, ચીરઈ કહા ચોંચ સમાવે. હરિ ૦ ૧

નિરાકાર સાકાર ધર્મસુત, નિર્ગુન સગુન કહાવે;
કર્તા અકર્તા અવિગતકી ગત, રસના કહત ન આવે. હરિં ૨
મનુષ ભાવમહિ દિવ્ય ચરિત્ર કરે, દિવ્યમહિ મનુષ દેખાવે;
પ્રેમાનંદ ધનશામ રૂપ છટા, નિરખી નિરખી સુખ પાવે. હરિં ૩

પદ ૨૮૮ મું-રાગ ધનાશ્રી

મારે અવિનાશી ઘેર આચારે, સુકળ જનમ કચ્યો સામરે; મારેં ૦ ટેક
સામૈયું લઈ સ્યામ સુંદરને, મોટે મોટે મોતીડે વધાવ્યારે. સુકં ૧
પ્રેમ કરી મેં તો પાતલિયાને, મંદિરમાં પધરાવ્યારે. સુકં ૨
મિઠડાં લઈને મલિ મોહન વરને, તન મન તાપ સમાવ્યારે. સુકં ૩
કરી કરુણા કમલાવર મુજપર, કંચન મેહ વરસાવ્યારે. સુકં ૪
પ્રેમાનંદના નાથને મળતાં, ત્રિભોવનમાં જશ ગાવ્યારે. સુકં ૫

પદ ૨૮૯ મું

ધનશામ વધાવાને જઈએ, થાલ ભરી સગ મોતીયે; ધનં ૦ ટેક.
સરખી સાહેલી શણુગાર સજે મળી, માની મંગલ ગાઇયેરે. થાલં ૧
ચંદન ચરચીને હાર ગુલાબી, પ્રભુજીને પેરાઇયેરે. થાલં ૨
શ્રીધનસ્થામ રસીલો છેલો, નિરખીને પાવન થાઇયેરે. થાલં ૩
નૌતમ પાક કરી નટવરને, પ્રિત કરીને જમાઇયેરે. થાલં ૪
પ્રેમાનંદ કહે મન કર્મ વચને, દાસ હરિના કવાઇયેરે. થાલં ૫

પદ ૨૯૦ મું

મારા નિરખીને નેણાં લોભાણારે, ગિરિધર ગોપીનાથને; મારાં ૦ ટેક
રૂપ મનોહર જોઈ જીવનનું, આનંદ થઈ અટકાણારે. ગિરં ૧
જેતાં મૂરતિ મોહનજીની મારા, તન મન પ્રાણ તણાણારે. ગિરં ૨
તે દહાડાથી અલખેલાના અમે, દાવડાં થઇને ઠેરાણારે. ગિરં ૩
દાસ્યાં ને દોસ્યાં હરિવરના અમે, હરિને હાથ વેચાણારે. ગિરં ૪
પ્રેમાનંદના નાથને મળતાં, ત્રિભોવનમાંહિ ગવાણારે; ગિરં ૫

પદ ૨૯૧ મું

હું તો ગિરિધર જોઈ થઈ ધૈરીરે, મોહનજીયે મારું મન હરીયું; હું તો ૦ ટેક.
આખડિયુંના શબ્દ સુણિ હું તો, ઉડી જવા સહુ પેંડીરે; મોહં ૧

શેરીયે સામા મલ્યા. સુંદર વર, હાથમાં છડી રંગેલીરે; મોહ૦ ૨
સામું જોઈને મને શ્યું કરી દીધું, સુણ મારી સાહેલીરે; મોહ૦ ૩
તે દહાડાથિ ફરું એને વાંસે, કામકાજ સહિ મેલીરે; મોહ૦ ૪
પ્રેમાનંદના નાથને મળતાં, આનંદની થઈ હેલીરે; મોહ૦ ૫

પદ ૨૬૨ મું-રાગ ધનાશ્રી-ધ્રુપદ ચૌતાલ

એ નઈ છખી નિલપ્રતિ નવલ ખિહારી જ્યુંટી;
નયે નયે ભુખન ધરત મન ભાવતે. નઈ૦ ૨૬૩
નયો બાગો નઈ પાગ બાંધી આની અનુરાગ;
નઈ શાલ જોરી ઓરી ચિત લલચાવતે. નઈ૦ ૧
નિતહિ નયો શિંગાર અંગ અંગ અતિ બહાર;
નિરખી નંદકુમાર કોટી કામ લગ્યા પાવતે;
પ્રેમાનંદ બ્રજચંદ હસત બદન મંદ મંદ;
નવ રસ નિતહી અધિક બરસાવતે. નઈ૦ ૨

પદ ૨૬૩ મું

પ્રથમ સિંગાર રસ હાસ રસ દુસરો;
તિસરો કરુના રસ બસત સ્યામ નેનમે. પ્રથ૦ ૨૬૪
ચોથો રસ રુદ્ર જાની, ખીર પાંચમો પ્રમાની;
છટો બયાનક ગ્રહત હરિ અરિસેનમે. પ્રથ૦ ૧
સાતમો બીજા રસ અદ્ભૂત આઠમો સો;
નવમો હે શાંત સુની શાંત હોત બનમે;
નવ રસ નંદકુમાર કરત અંગીકાર આપ;
પ્રેમાનંદ ત્રિવિધ તાપ હરત જિન જિનમે. પ્રથ૦ ૨

પદ ૨૬૪ મું

નેહરો નીભાવન નાથ નેક સુન લીજે;
દીજે યે દરસ શ્રીસ્વામિ સહજાનંદ જ્યું. નેહ૦ ૨૬૫
જાની શરણાંગત જન ખિસારી સખ અવગુન;
અખતો નિખાયે બનેગી સુખકંદ જ્યું. નેહ૦ ૧

કીજીયે સહાયે શ્યામ ભક્ત પુરણ કામ;
 સદા ક્રિપા દષ્ટિ કરી અવલોકો જગથંદ જ્યુ;
 ધર્મભક્તિએ કુમાર સંતજનકે સીંગાર;
 પ્રેમાનંદે આધાર એક ધ્વજચંદ જ્યુ. નેહ૦ ૨

પદ ૨૮૫ મું

દીન કે દયાલ પ્રતિપાલ ભક્તકલ્પતરુ;
 ક્રિપા દષ્ટિ ભરી નાથ મોઢે કળ દેરાગે. દીન૦ ૮૬.
 જોલકે અમૃત જ્યેન ક્રિપાસિંધુ કમલ નેન;
 લોકે મેરો નામ પુરણ કામ કળ દેરાગે. દીન૦ ૧
 અભય ઉદાર વર દેત એસે કર કમલ;
 મેરો કહી ઇશ મોરે શિશ કળ દેરાગે;
 સોજે ચિન્હ જુક્ત ચરન ધરો ઉર તાપ હરન;
 પ્રેમાનંદ નાથ ટોટો કળ નિમેરાગે. દીન૦ ૨

પદ ૨૮૬ મું-રાગ ધનાશ્રી

નયન મુજ ફરકત બારહિબાર; નય૦ ૮૬.
 નયનરસ ભરી મૂરત આજમિલે, માનું સદૃન હોત અતિસાર; નય૦ ૧
 ઉડરે કૌવા પિયાજી મીલેતો, જોપી તું જોપ ગિચાર; નય૦ ૨
 જગર જોડાકે પિયા આવનકો, નેન પત્રકસું ઝાર; નય૦ ૩
 પ્રેમાનંદ પ્રભુ આપ ધરે, શિર કર વર અભય ઉદાર; નય૦ ૪

પદ ૨૮૭ મું

આજ મોઢે સદૃન હોત શુભ માર્ગ; આજ૦ ૮૬.
 શ્રીધનશ્યામ નીલનકો આગમ, સુચવત કુચ જુજ બાંઈ. આ૦ ૧
 ફરકત નેન કસનબંધ તરકત, હરખત હિય હુલસાઈ. આ૦ ૨
 સજની હું ચાંક ઉડી સુપનેમે, પિયા જ્યું મીલે મુસકાઈ. આ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ પ્રભુ આપ મીલેતો, બાંડુ નવલ બધાઈ. આ૦ ૪

પદ ૨૯૮ મું

આજ મોયે સુપન અનોપમ આયો; આજ૦ ૧ેક.
સુપને સ્થામ મીલે મોરી સજની, દસી કરસોં કર સાયો. આ૦ ૧
મેં પિયાસેં કુશલાત પુછી કે, બુજ ભરિ કંક લગાયો. આ૦ ૨
મુખ તંબોલ દીયો બનવારી, કીયો સખદી મન ભાયો. આ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ આજ સખી, અતિ આનંદ ઉપજાયો. આ૦ ૪

પદ ૨૯૯ મું

આજ દિન ધન્ય ધન્ય મોરે ભાગ; આજ૦ ૧ેક.
ગોપિનાથ પિયા ધર આયે પ્રેમ ભરે અનુરાગ. આ૦ ૧
જ્યા કારન નિત જોસ દેખાવતી, નિતહી ઉડાવતી કાગ. આ૦ ૨
સો મુખસિંધુ પધારે ક્રિપા કરી, નટવર નિરખન લાગ. આ૦ ૩
પ્રેમાનંદ પિયાપર સરવસ, વારી ફેરી કરે ત્યાગ. આ૦ ૪

પદ ૩૦૦ મું

પધારે પિયા જીવનપ્રાન દમારે; પધારે૦ ૧ેક.
મગ ચિતવત બરસત દ્રગ દોહિ, આજ સીતલ ભયે તારે. પધા૦ ૧
તનકી તપત ગર્ધ સખ સજની, મીલે અંક ભરી પ્યારે. પધા૦ ૨
ત્રપત ભયેં શ્રવનપ્રદ સજની, પીવત અચન સુધારે. પધા૦ ૩
પ્રેમાનંદ પ્રભુ રૂપનિધિપર, તન મન ધન તે વારે. પધા૦ ૪

પદ ૩૦૧ મું

મોરે માર્ધ જીવન કુંજવિહારી; મોરે૦ ૧ેક.
જીવન પ્રાન પરમ સુખ સંપત, રાધા વર ગિરિધારી; મોરે૦ ૧
નટવર વેશ નિરખી નંદાનંદન, ઉતરત નાહીં ખુમારી; મોરે૦ ૨
મોર મુગટ બનમાળ પીતપટ, બંસી અધર મુખકારી; મોરે૦ ૩
પ્રેમાનંદ વારત ચલ છખીપર, ધર્મ અર્થ ફલ આરી; મોરે૦ ૪

પદ ૩૦૨ મું

લટકે ચલ આય બસી ઉર મૈયા, લટક૦ ૧ેક.
લટપટી પાગ લટકતે તોરે, લટકત ચલત કનૈયા; લટ૦ ૧

લટક લટક આવત ધર મોરે, પાય પેર પનૈયા; લટ૦ ૨
 લટકત હસત મધુર મુખ ઘોલત, ચિતવની ચિત હરૈયા; લટ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશામ લટકપર, બાર બાર બલ જૈયા; લટ૦ ૪

પદ ૩૦૩ મું

માઈ મોરે યહ મૂરત મનમાની; માઈ૦ ટેક.
 ચલની ચેહી ચીતવની ચેહી, ચેહી મુખકા મુસકાની; માઈ૦ ૧
 સરલ સ્વભાવ ધર્મ ધિરજ ગુન, સદય હૃદય મૃદુઆની; માઈ૦ ૨
 અતહી ઉદાર અભયવર દાયક, કૃષ્ણ સકલ મુખખાંતી; માઈ૦ ૩
 નામ રૂપ ચેહી વેપ રાખત ઉર, પ્રેમાનંદ પ્રીત આંતી; માઈ૦ ૪

પદ ૩૦૪ મું-રાગ કાફી

પ્યારેને પ્રિતહી લગાઈવે; પ્યારે૦ ટેક.
 કર કર નૈનોદી સેન સલોને, હૃદયો મન હરી મુસકાઈવે. પ્યારે૦ ૧
 મુંદર શ્યામ કામ મદ ગંજન, જનરંજન જખી જાઈવે. પ્યારે૦ ૨
 ચિતવની ચારુ મધુરી મીઠી ઘોલની, ચલની અતિમુખદાઈવે. પ્યારે૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશામ પીયાકી, મૂરતી મેરે મન ભાઈવે. પ્યારે૦ ૪

પદ ૩૦૫ મું

સાંવરી મૂરત મોહાવનીવે; સાંવ૦ ટેક.
 મૂરત સાંવરી ચલની ઉતાવરી, મૂરત મેરે મન ભાવનીવે. સાંવ૦ ૧
 અંબુજ નેનકી સેન સલોની, ચિતવની ચીત લલચાવનીવે. સાંવ૦ ૨
 હસની ઘોલની ચલની ચિતવની, ત્રિવિધિતાપ નસાવનીવે. સાંવ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશામ પીયાકી, બતિયાં પરમ પદ પાવનીવે. સાંવ૦ ૪

પદ ૩૦૬ મું

રસિયા છેલ ગુમાનીવે; રસી૦ ટેક.
 છેલ ગુમાની શામ મુખદાની, માહન રૂપ નિધાનીવે. રસી૦ ૧
 તરુન કિશોર મનોહર મૂરત, ઉઠે મુખરેખા નાનીનાનીવે. રસી૦ ૨
 અતિ સકુમાર કમલદલ લોચન, ભવ મોચન મુખ બાનિવે. રસી૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશામ મુંદર જખી, રાખત ઉરખીચ જાનીવે. રસી૦ ૪

પદ ૩૦૭ મું

સાંવરા તેતો જાદુગારાવે; સાંવ૦ ટેક.
 નેનમેં સેનમેં બેનમેં જાદુ, જાદુસેં બયા કહાન કારાવે; સાંવ૦ ૧
 જાદુવે કાના મેરા મન હરલીના, હોત નાહિ તોસું ન્યારાવે. સાંવ૦ ૨
 જાજ દેખું ધનશામ સુંદર તોહે, તખ સુખ આનંદ અપારાવે; સાંવ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે'તેરે ચરન શરન બિના, જગ સખ જરત અંગારાવે. સાંવ૦ ૪

પદ ૩૦૮ મું-રાગ કાફી

વંદુ ચરન નખ ચંદ્ર સુધાકર, બરતુ વિષદ ગુન ચિત્ત ધરીહો. વંદુ૦ ટેક.
 અક્ષરપતિ અખિલ જગદીશ્વર, પ્રગટે ધર્મ ગ્રહે પ્રિત કરીહો;
 સુંદર શામ કામમદમોચન, લોચન સુખનિધિ કૃષ્ણ હરિ હો. વંદુ૦ ૧
 અવિલોકી સુર મુનિ સજન દુઃખ, સદય શામ ઉર આયો ભરીહો;
 અતિ અનુરાગ આની કરુનાનિધિ, પ્રગટ ભયે કલી કામઅરીહો. વંદુ૦ ૨
 આયે સંત ધર્મ રક્ષન દિત, કરુના ધન હરિ બરખી ઝરીહો;
 કાપી કલુષ કલુ કામ કલિકા, તારે જન કરી બચન તરીહો. વંદુ૦ ૩
 કહા બરતુ કરુના પ્રતાપ જસ, દિનકર સમ જગરહો પસરીહો;
 પ્રેમાનંદ ધનશામ નામપર, બારત તન મન ચરન પરીહો. વંદુ૦ ૪

પદ ૩૦૯ મું

પરમ પુરુષ પરબ્રહ્મ નારાયન, રાજત વૃષધર ગુહ ગતિહો. પર૦ ટેક.
 આયે પ્રેમ સહિત અવિલોકન, મુનિગન સુર ત્રિલોકપતિહો;
 ચતુરાનન પંચાનન પડમુખ, ગજમુખ કૌતક છાપે અતિહો. પર૦ ૧
 સદસ વદન શશિ શક દિવાકર, ધર્મ દ્વારે હાડે કરી પ્રણતિહો;
 હંસ વૃષભ શિખી મુપક વાહન, નિરખત ધીર ન રહત રતિહો. પર૦ ૨
 શુકનારદ શારદ અગનિત મુનિ, સનકાદિ શિશુ વેષ જતિહો;
 વૈનતેય કપીરાજ મહાબલ, ગરજત ગિરા લગત ભીતિહો. પર૦ ૩
 સુતી કુલાહલ દ્વારે આયે દોહિ, ધર્મ પ્રેમવતી પરમ સતિહો;
 પ્રેમાનંદ કહે બેરી પાનિ કરે, બિનય દંપતિ અચલ મતિહો. પર૦ ૪

પદ ૩૧૦ મું

ધન્ય ભાગ્ય તુમ આયે મેરે ધર, અમરપતિ મુનીવર ગ્યાનીહો, ધન્ય૦ ટેક.
 અસ કહી ધર્મ પરમ બડાગી, પુજા વિધિવત સખ આનીહો;
 પૂજે દેવ મુનિ કરી પ્રીતિ, દીયો દાન વ્રુપ બડ દાનીહો. ધન્ય૦ ૧
 તખ યોલે બ્રહ્મા શિવ મુનિ ગન, સુનો ધર્મ હમારી બાનીહો;
 તુંહરે લાલકો બદન દીખાવેતો, સખ કછુ પાયો હમ જાનીહો. ધન્ય૦ ૨
 કહેધર્મ સુનો દેવ મુનીવર, તિહારો દરસ અતિ અધ હાનીહો;
 મેરે મન અસ શંકા ઉપજત, ડરીહું બાલક બચ માંનીહો. ધર્મ૦ ૩
 કહત ઇશ સુનો ધર્મ ધીર તુમ, જની જનો પ્રાકૃત પ્રાનીહો;
 કાલકો કાલ ઇશ ઇશનકો, પ્રેમાનંદકો પ્રભુ ચક્રપાનીહો. ધર્મ૦ ૪

પદ ૩૧૧ મું

ધર્મ દેવ ગ્રહી કરકંજનમેં, લાયે લાલ ઉર લપટાઇહો. ધર્મ૦ ટેક.
 શિશુ વેષ સર્વથ ગુસાંઈ, દેખી દેવ હસે હરખાઇહો;
 નિરખત અમર મુનિ ઉડી સાદર, કૃતાંજલિ પદ શિર નાઇહો. ધર્મ૦ ૧
 જ્યજ્ય સત ચિદ આનંદ વિગ્રહ, આદિ પુરુષ જન મુખદાઇહો;
 સખ કારન જન તારન પ્રગટે, કરી કરુના ત્રિભોવનરાઇહો. ધર્મ૦ ૨
 નિરખી દેવ કરી ચિનય ગિદા બયે, રૂપ સનાતન ઉરસાઇહો;
 આશીર વચન બનત સુર મુનિગન, ચિરંજીવી રહો ભુવિમાઇહો. ધર્મ૦ ૩
 બાલચંદ્ર સમ બઢત પ્રતિદિન, કરત ચરિત જનમન બાઇહો;
 પ્રેમાનંદ શ્રીધર્મતનય પર, તન મન ધન નિત બલગાઇહો. ધર્મ૦ ૪

પદ ૩૧૨ મું-રાગ ડાક્રી ખ્યાલ

દીલોંદા દરદ ન જાનદા, હો દીલદાર પાર; દીલોંડા ટેક.
 દરદે દિવાની મેં બનબન ડોલું, જરા દયા દીલ નહિં આનદા; હોદી૦ ૧
 સાંવરા કુંવર દે દરસ દીલજાનિ, પ્યારે પિર નહીં પિછાનદા; હોદી૦ ૨
 નેક મધુરે સુર બંસી સુનાદે, નેં ગયેયા કહાનતાનદા; હોદી૦ ૩
 પ્રેમાનંદ જરા બદન દીખાદે, નજી માન ગુંમાનદા; હોદી૦ ૪

પદ ૩૧૩ મું

મેરા નેહરા નિભાધયે હો, સાંવરીયા છેલ; મેરાં ૦ ટેક.
 નેહ કીયા તખ છેહ ન દેના, બલા પ્યારે દીવ્યઅર આખ્યે; હોસાં ૦ ૧
 નેહ નિભાવન નાથ હમારે, પ્યારે નેહ નીર અરસાધયે; હોસાં ૦ ૨
 જન અપનેકી અરજ સુની લીજે, કર દયા દરસ દીખાધયે; હોસાં ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કરે પ્રાન બલીહારી, મેવારી નેહમું બોલાધયે; હોસાં ૦ ૪

પદ ૩૧૪ મું

તોસે મેરા નેહ લગાહે, નંદન્યુંકે જાલા; તોસેં ૦ ટેક.
 નેહ લગા તેરે અરન કમલમું, તજ દીયા કુટુંબ સગા; હોનં ૦ ૧
 તન મન ધન કુર્યાન કીયાહે, તેરા નામ ઉપર અનધા; હોનં ૦ ૨
 એક આસ ખિસવાસ હે તેરા, બલા તુમ મત દીજ્યો દગા; હોનં ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ 'કે' રહો દ્રગ આગે, બલા તુમમું યેહી મગા; હોનં ૦ ૪

પદ ૩૧૫ મું

અંસી નેક બળવરેહો, અંસી વારે કહાન; અંસી ૦ ટેક.
 તેરી અંસીને મેરા મન હર લીના, એક મીડી તાન સુનાવરે; હોઅં ૦ ૧
 અંસી સુને ખિના કલ ના પરે, મેરા પચ્યો એહી સુભાવરે; હોઅં ૦ ૨
 સુંદર તાન સુનાયકે પ્યારે, મેરે તનકી તપત ધુઝાવરે; હોઅં ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ 'કે' નાથ રાખું મારે, નેનામદી રાવરે; હોઅં ૦ ૪

પદ ૩૧૬ મું-રાગ કાફી

રહો જ્યું મેરે નેનામેં સહજનંદ; રહો ૦ ટેક.
 સહજનંદ સુખદ મનભાવન, પાવન કરુના કંદ. રહો ૦ ૧
 પ્રગટે ધર્મકુલ શ્રીપુરુષોત્તમ, મેટન બવદુખ દંદ. રહો ૦ ૨
 દીનાનાથ દયાકે સાગર, વાસુદેવ જગવંદ. રહો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ આધારન કારન, પ્રગટે શ્રીવજ્યંદ. રહો ૦ ૪

પદ ૩૧૭ મું

રહો જ્યું મેરે નેનામેં સુંદર રૂપ; રહો ૦ ટેક
 ભક્તિધર્મસુત શામ મનોદર, સહજનંદ અનૂપ. રહો ૦ ૧

ત્રિભોવન નાયક સખ ગુન લાયક, સુર નર મુનિ શિર ભૂપ. રહો ૦ ૨
 થેહી રૂપ ખીન ત્રિભોવનકે સુખ, દુઃખદાયક તમ દૂપ. રહો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ પરમ સુખ પાથો, કરત ભજન હોય ચૂપ. રહો ૦ ૪

પદ ૩૧૮ મું

રહો જ્યું મોરે નેનામેં શ્રીધનશ્યામ; રહો ૦ ટેક.
 શ્રીધનશ્યામ માધુરી મૂરત, સુખ સાગર છખીધામ. રહો ૦ ૧
 પરમ પુરુષ અક્ષરપતિ ઇશ્વર, પાવન પુરન કામ. રહો ૦ ૨
 ભવ બ્રહ્મા સુરરાજ શેષ શુક, રટતહે નિત જાકો નામ. રહો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ મૂરતિ, રહો મોરે ઉર આઠો જામ. રહો ૦ ૪

પદ ૩૧૯ મું

રહો જ્યું દ્રગ સહજાનંદ સુખન; રહો ૦ ટેક.
 હરિકૃષ્ણ ધનશામ કૃષ્ણ હરિ, પરિપુરન ભગવાન. રહો ૦ ૧
 નિલકંઠ નારાયન વિષ્ણુ, કેશવ કરુનાનિધાન. રહો ૦ ૨
 અધમ ઓધારન નિજજનકારન, પ્રગટે ભક્ત દ્રગજાન. રહો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશામ રૂપમેં, પ્રેમ મગન ગુલતાન. રહો ૦ ૪

પદ ૩૨૦ મું-રાગ કાફી

ભક્તિધર્મસુત સ્યામરી, સંતન સુખદાઈ; ભક્તિ ૦ ટેક.
 વાસુદેવ નારાયન વિષ્ણુ, પ્રગટે પુરનકામરી; સંત ૦ ૧
 મથુરા બાલમુકુંદ મૂરતિ, વ્રજ રાધા અભિરામરી; સંત ૦ ૨
 રુકિમણીરમણ દ્વારિકાપુરમે, રાજત સદગુણધામરી; સંત ૦ ૩
 નરનારાયણ ઇન્દ્રપ્રસ્થમાં, રટત પ્રેમાનંદ નામરી; સંત ૦ ૪

પદ ૩૨૧ મું

કેશિ મથન મોરારી, પ્યારો છેલ છખીલા; કેશિ ૦ ટેક.
 કમલાકાંત કમલદલ લોચન, ભવ મોચન કરતારરી; પ્યારો ૦ ૧
 મનમથમદગંજન મુરરંજન, કુંજન કરત વિહારરી; પ્યારો ૦ ૨
 કેશવ માધવ મોરલી મનોહર, રાધા રસ સિંગારરી; પ્યારો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદજો નાથ મનોહર, મોહી સકલ બ્રજનારરી; પ્યારો ૦ ૪

પદ ૩૨૨ મું

ગીરીધર ગોકુલચંદરી, પ્યારો પરમ સનેહી; ગીરી૦ ટેક.
ચિતવત ગોપીબદનબિંદુ છબિ, નિમિષટારી પલસુંદરી; પ્યારો ૦ ૧
ગોપીજન મનહરન મનોહર, ત્રિભુવન આનંદકુંદરી; પ્યારો ૦ ૨
મોહનલાલ ગ્વાલ સંગ વિહરત, સુરવંદિત સ્વચંદરી; પ્યારો ૦ ૩
રૂપ રસાલ લાલ છબી નિરખી, પ્રકૃલિત પ્રેમાનંદરી; પ્યારો ૦ ૪

પદ ૩૨૩ મું

રહોજ્યું રસીક નંદલાલરી, મોરે લોચન આગે; રહો ૦ ટેક.
તરુન કિસોર રસીક વર સુંદર, ચંચલ નેન વિસાલરી; મોરે ૦ ૧
નિલમનિ માધો છબી નૌતમ, રાજહંસ ગતિ ચાલરી; મોરે ૦ ૨
મુસકત મંદ મંદ ગતી માધો, ચિતવત કરત નિહાલરી; મોરે ૦ ૩
પ્રેમાનંદ 'કે' પ્રાન સનેહી, કેશવ પરમકૃપાલરી; મોરે ૦ ૪

પદ ૩૨૪ મું-રાગ કાફી

મોઈ ધ્રજ બાસી તેરે રૂપ, હોગઈ મેંતો આવરીરે મનમોહન પ્યારે; મો ૦ ટેક.
મોઈ ધ્રજ છેલા તેરે રૂપ હોગઈ મેંતો આવરીરે. મન ૦ ૧
જખતેં દ્રગ હેરે ધ્રજમોહન, વસગઈ છય છય સાંવરીરે. મન ૦ ૨
મગન રહું જખલગતો મેં દેખું, બીન દેખેં દ્રગ બરી આવરીરે. મન ૦ ૩
તેરી હસની બોલની મોહો ખટકત, મીલન કરત ચીતચાવરીરે. મન ૦ ૪
પ્રેમસખી પીયા સાંઝસવેરે, આવો ભુવન મોરે નાવરીરે. મન ૦ ૫

પદ ૩૨૫ મું

તુમ સંગ લાગેમોરે પ્રાન, રાખુંગી મેરે ચિત મેરે ધ્રજબાસી કહાના; તુમ ૦ ટેક.
સુંદર રૂપ દેખી લલચ્યાની લિખ રાખુંગી મેરી પ્રિત મેરે. ધ્રજ ૦ ૧
નિરખત રહું રૂપ મનીમાધો, ચિત્ર લીખ દર્શ માનું ભીંતમેરે. ધ્રજ ૦ ૨
ગુંનસાગર તુમ બેન બળવો, મોઈ રહું ગીતરે ગીત મેરે. ધ્રજ ૦ ૩
પ્રેમ સખી કરું પ્રાન નોછાવર, આવે સજન પિયા મિત મેરે. ધ્રજ ૦ ૪

પદ ૩૨૬ મું-રાગ કાફી

આવોને મોહન અલખેલડારે મંદિર મારેરે; આવો. ટેક.
શોભતારે શણગાર સજને, લટકંતા આવો સુંદર છેલડારે; મંદિર ૦ ૧

જરકસી પાલડલીમાં ડોલરિયાના તોરા, બમર જોધને થયા છે ઘેલડારે; મંદિર૦ ૨
 છેલ છખીલા તારી છખીને ઉપર, વારું મારા પ્રાણુ રંગ રેલડારે; મંદિર૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે રાખું મારા ઉરમાં, નિમખ ન મેલું નાથ એકજડારે; મંદિર૦ ૪

૫૬ ૩૨૭ મું

મોહીછું મોહન તારે મોલીડેરે, આવોને ઝારારે; મોહી૦ ટેક.
 નખશિખ જોતુરે મારા ઉરમાં પ્રોવું, રસિયા રીઝીછું રંગચોલીડેરે; આ૦ ૧
 પ્રાણુ સનેહી મારા મંદિરિયામાં રો'નેરે, હૃદયેલિયકાવું નાથ હિડોલીડેરે; આ૦ ૨
 તમ કારણ લોક કુડુંખ તજીનેરે, આવીને વસીછું તારે ઝોલીડેરે; આ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે છે વાલા મનકર્મ વચને, રિરતો સૌંધું છે તારે ઝોલીડેરે; આ૦ ૪

૫૬ ૩૨૮ મું

મારીરે સામલિયે છેલે આંખડીરે, અચાનક આવીરે; મારી૦ ટેક.
 આંખડી રૂપાલી માંયે રાતી રાતી રેખું, શરદ કમલ ફેરી પાંખડીરે; અચા૦ ૧
 હું તો ગધતીરે જમુના પાણિડારે ભરવા, માથેએડલુંને શેરી સાંકડીરે; અચા૦ ૨
 લોકનીલાજેહુંતો ઝોલીનશકી, બુજભરી મલિયો પેરેલ આંખડીરે; અચા૦ ૩
 પ્રેમાનંદનેરે વાલે ઘેલડીરે કીધી, લાગી છે જોવાની મારે ધાંકડીરે; અચા૦ ૪

૫૬ ૩૨૯ મું

ઘેલી મને કીધી કહાન ગોવાલીડેરે, નેણાની સાંનેરે; ઘેલી૦ ટેક.
 મનમોહન મારા મંદિર આગે નિસચ્ચારે, જોયા મેંતો જીવન આનીને
 જાલીડેરે; નેણા૦ ૧
 સામુ જોધને મારી મુખહરીલીધી, ચિતકું ચોચુંછે નેણાંકરે ચાલીડેરે; નેણા૦ ૨
 મધુરે મધુરે સ્વર મોરલી વાધને, વશ કરી લીધી વાલે વનમાલીડેરે; નેણા૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે મારો જનમ મુધાયો, રસિયે છેલ ઊગાલીડેરે; નેણા૦ ૪

૫૬ ૩૩૦ મું-રાગ કાફી

વારે વારે હું તો વારણે જાઉંરે, વહાલાના વેણાં ઉપરે; વહાલા૦ ટેક.
 મીઠાં વેણુ મુખનાં સાંભલીને, હૃદયે હરખાઉંરે;
 મુદર મુખ સોયામણું જોઈ, જોઈને રાજ થાઉંરે. વહાલા૦ ૧

નેણા કંકાલેલ કહાનના, ઉતાવળી જોવા આઉરે;
સુંદર બાલ વિશાલમાં, કાળુ કેસર આડ બનાઉરે. વહાલાં ૨
મોતી માલા યેવડી, હુંતો પ્રેમે કરીને પેરાઉરે;
નિરખું મૂરતિ માવની, ઉભી હાજર આગે ગાઉરે. વહાલાં ૩
ગુણડાં ગિરિધર લાલના, ગાઈ રસિયાને રીઝાઉરે;
પ્રેમાનંદના નાથને, બેઠી તનના તાપ સમાઉરે. વહાલાં ૪

પદ ૩૩૧ મું

સનેહી ધનશામને, ખમા ખમા ધણી ખમારે; સને૦ ટેક.
નેહ નિભાવણુ નાથને, રાખું રાજી થઈ નેણુમારે;
નિમખ ન્યારો નડિ મેહું, મારા પ્રાણુ સનેહી પ્રીતમારે. સને૦ ૧
મોહનજીની મૂરતિ મારી, આંખ્યુના ચસમારે;
એ વિના મને કાંઈ ન મુજે, રાતને દિનમારે. સને૦ ૨
હું જીવું એને જોધને, એ છે પ્રાણુ મારા દેહમારે;
રડું માલા એના નામની, પડું પડે પલે પગમારે. સને૦ ૩
મું તો તોડી પ્રિત સંસારથી, જોડી હૈયાનાં હારમારે;
પ્રેમાનંદના પ્રાણુને, રાખું જતને જીવમારે. સને૦ ૪

પદ ૩૩૨ મું

મરમાડી મૂરતિ માવની, પ્યારી પ્યારી લાગે પ્યારીરે. મરમા૦ ટેક.
માથે મોઢીયું જરકસી, પેચ્યા જરકસી જમમા ભારીરે;
આવે માણીગર મહાલતો, કરી માણુડીની અસવારીરે. મરમા૦ ૧
ડાલરીયા સરખો દોસતો, સામઝિયોજી સુખકારીરે;
જોધને જીવન પ્રાણુને, મોઢી વજતણી સઉ નારીરે. મરમા૦ ૨
ખાંહું બાબુઅંચ બેરખા, હેંચે હીંડલે હાર હજારીરે;
મીઠડા બોલા માવની, શોભા ત્રિભાવનથી ન્યારીરે. મરમા૦ ૩
હેતે સામું જોધને, ચોરે ચિતડને ગિરિધારીરે;
પ્રેમાનંદ ૬૭ જાઈ એની, બાનકની બલિહારીરે. મરમા૦ ૪

પદ ૩૩૩ મું

ધનશ્યામ પુરણ કામ પર, કરું તન મન કુરખાણુરે;
 સ્યામ છેગાલો મોતીયાંવાલો, મારે જીવનપ્રાણુરે. ધન૦ ટેક.
 નટવર નાગર સુખનો સાગર, સુંદર સ્યામ સુખાણુરે. ધન૦ ૧
 નંદનો કુંવર ડોલરીયો, મારા દીલડાંનો દિવાણુરે;
 દીનઅંધુની દાસી છું હું તો, દામ વિનાની વેચાણુરે. ધન૦ ૨
 મીઠડા બોલા માવ સાથે, મારે આગેની ઓલખાણુરે;
 અંતરજામી આવી મળ્યા મને, આપો આપ નારાણુરે. ધન૦ ૩
 જેમ રાખે તેમ રહું હું, એની મરજીને પરમાણુરે;
 પ્રેમાનંદના નાથ સાથે, મારે થઈ અતિ સુવાણુરે. ધન૦ ૪

પદ ૩૩૪ મું-રાગ કાફી

ઇહાં રહો જ્યું મોરે મીતહો છેલા; ઇહાં૦ ટેક.
 શરણાંગત સજ્જનકે અવગુન, કખહું ન ધરીયે ચિતહો છેલા. ઇહાં૦ ૧
 જે તુમભયે હરિ મિત્ર હમારે, પાર નીલાધયે પ્રિતહો છેલા. ઇહાં૦ ૨
 ઇત તોરે ઉત જોરે તાડી, નાહીં ભક્ષી પરતીતહો છેલા. ઇહાં૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' નાથ અખંડ રહો, દ્રગ આગે રિપુજીત હોછેલા. ઇહાં૦ ૪

પદ ૩૩૫ મું

તુમમું કીનો સનેહ હો રસિયા; તુમ૦ ટેક.
 તનજાઓ ધનજાઓજાઓકુલકીરત, સુખસંપત અરુગેહહો. રસિ૦ ૧
 તુમ હમારે હરિ અંધકી લકરી, ત્યાગે તો લાગે ઠેહ હો. રસિ૦ ૨
 તુમ હમારે હારલકી લકરી, પકરી ખીનું સંદેહ હો. રસિ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' નાથજી હમકું, તુમ મત દીન્યો છેહ હો. રસિ૦ ૪

પદ ૩૩૬ મું

નાથ ન રહીયે દૂર નેનનસોં નાથ ન રહી. નેન૦ ટેક.
 દૂર રહેતો હોત મહા દુઃખ, મુનિયે સ્યામ દ્રગ સૂર. નેન૦ ૧
 તુમ ખિના સ્યામ સનેહી હમકું, કરત ખિરહા ચકચૂર. નેન૦ ૨
 યા કારન છખીલે મોહન, રહીએ નેન હળૂર. નેન૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે રહો દ્રગ આગે, જીવન જોખનપૂર. નેન૦ ૪

પદ ૩૩૭ મું

નેનનમેં શ્રીધનસ્થામ રહો જ્યું, મોરે નેનનમેં. શ્રીધન૦ ટેક.
ચિતવતી રહું સરસ મુખ પંકજ, સુંદર જમીડો ધામ. રહો૦ ૧
શ્રુતિકો સાર સકલ સાધન ફલ, કૃષ્ણ હરિ જાડો નામ. રહો૦ ૨
સુર નર અસુર ઈશ શિર નાયક, મુક્તહુંકે ખિશરામ. રહો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે વારું વદન પર, ધર્મ અર્થ ફલ કામ. રહો૦ ૪

પદ ૩૩૮ મું-રાગ કાફી

કહાનુડેકામણુ કીધું મા, કામણુગારે, કામણુગારે હો કુતારે; કહાનુ૦ ટેક.
આવી ઉભા આંગણિયે મારે, હસી હસી બહાણ વધારે; કહાનુ૦ ૧
એકવાર મુખ જોયું મોહનનું મેં, લાજ ઉઘાડીને લગારે; કહાનુ૦ ૨
શુંરે જાણું જો મને શું કરી નાખ્યું, આંખડીને અણસારે; કહાનુ૦ ૩
મોરલીડીમેં મને મોહનિ લગાડી, પ્રેમાનંદને પ્યારે; કહાનુ૦ ૪

પદ ૩૩૯ મું

જીવન જોયા વિના મા, ઘડિન રેવાયે, ઘડી નરેવાયે જીવ જાયે; જીવ૦ ટેક.
કામ કાજ મને કાંઈ નવ મુજે, ઘરમાં મન અકલાયે; જીવ૦ ૧
નવલ મનોહર નંદના કુંવરને, જોયા વિના જંપ ન થાયે; જીવ૦ ૨
વણુ દીઠે વસમું બહુ લાગે, દીઠે હરખ ન માયે; જીવ૦ ૩
પ્રેમાનંદનો વાંસો હસીને યોલાવે, એ મુખ મુખે ન કેવાયે; જીવ૦ ૪

પદ ૩૪૦ મું

મોહન મન માન્યો મા, મોરલીવાંસો, મોરલીવાંસો કહાન કાળો; મોહ૦ ટેક.
મનમથ કાટિક વારું વદનપર, ચપલ આંખડીનો ચાળો; મોહ૦ ૧
નટવર નાગર મુખનો સાગર, રસિયો હેલ છોગાળો; મોહ૦ ૨
સામું જોઈને બહુ મુખ ઉપજાવે, મોહનવર મરમાળો; મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદનો વહાલો વા'લીડો લાગે, રાજીવ નેણુ રૂપાળો; મોહ૦ ૪

પદ ૩૪૧ મું

વા'લીડો વહાલો લાગે મા, કુંજખિહારી, કુંજખિહારી ગિરિધારી; વા'ત્રિ૦ ટેક.
વા'લીડો લાગે એની મોરલીને રાગે, વશ થઈ સૌ વ્રજ નારી; વા'ત્રિ૦ ૧

મરમાલીરે એના મુખડાની વાતું, આંખલડી છે કામણુગારી; વા'લિં ૨
 બેઠ બેઠને નેણાં ત્રપત ન થાયે, જાઉં એના વેણાં ઉપરવારી; વા'લિં ૩
 પ્રેમાનંદનો સ્વામી સામલિયો, જીવન દોરી છે મારી; વા'લિં ૪

પદ ૩૪૨ મું-રાગ કાફી

રાખું લોચનિયાંમેં જીવન મારાને રાખું, જીવન મારા પ્રાણુ પ્યારાને; ટેક.
 જતન કરીને મારા જીવમાં રાખું, માણિગર મોરલીવારાને. રાખું ૧
 નેણુંના અગ્રથી નધરે જાવા દીધું, નટવર નેણુંના તારાને. રાખું ૨
 અલબેલાને મારા ઉરપર રાખું, હરિવર હાર હજારાને. રાખું ૩
 પ્રેમાનંદ કહે પલ ન વિસારું, જીવન જગ વિજીવારાને. રાખું ૪

પદ ૩૪૩ મું

જાઉં વાલમજીના વેણાપર વારીરે, જાઉં વેણાપર વારી બલિહારીરે; જાઉં ૧ ટેક.
 વાતડી કરીને મારું મન વશ કીધું, લીધી મને બવથી ઉગારીરે. જાઉં ૨
 મૂર્તિ મનોહર મનમોહનની, જીવનદોરી છે બે મારીરે. જાઉં ૩
 જગજીવન મુને પ્રાણુથી પ્યારો, હૃદયડાનો હાર હજારીરે. જાઉં ૪
 પ્રેમાનંદ કહે પ્રાણુજીવનને, રાખું મારા ઉરમાં ઉતારીરે. જાઉં ૫

પદ ૩૪૪ મું

કહાન કેસરીયાને જોઈતું લોભાણીરે, કા. જોઈને લોભાણી મીઠી વાણીરે; કહા. ૧ ટે.
 કહાન કેસરીયો મારે મનડેરે વસિયો, નટવર નવરંગ દાણીરે. કહા. ૨
 વનમાલીરે વા'લપનો બરીયો, રસિયો સારંગપાણીરે. કહા. ૩
 અલબેલેરે આંખડત્રીને ચાળે, ચિત મારું લીધું છે તાણીરે. કહા. ૪
 પ્રેમાનંદના નાથ સંગાથે મારે, અવિચલ પ્રીત બંધાણીરે. કહા. ૫

પદ ૩૪૫ મું

ઓરા આવો કાન છેલ ગુમાનીરે, ઓરા. છેલ ગુમાની મુખડાનીરે; ઓરા. ૧ ટેક.
 નેણાં બરીને નિરખુંરે નટવર, મૂર્તિ મારે મન માનીરે. ઓરા. ૨
 તરુણ કિશોર મનોહર મૂર્તિ, મુહરતું ડુટે છે નાનીનાનીરે. ઓરા. ૩
 માવા તમારા મુખનીરે શોભા, રાખું મારા લોચનીયાંમેં છાનીરે. ઓરા. ૪
 પ્રેમાનંદના પ્યારા ભુજ બરી બેઠું, તન મન કરું કુરબાનીરે. ઓરા. ૫

૫૬ ૩૪૬ મું-રાગ કાફી

મારા રસિયા વા'લમ રો'રે, પીયા ગિરિધારી; હારિ જોરાધરે

જાવા નહિ દેનારી; મારાં ૧૦ ટેક.

પ્રાણુ મારારે તમ સાથે બંધાણા, ક્રમ રહુરે નાથ ન્યારી. મારાં ૧

તમને જોયા વિના પણ ન રે'વાએ, હારે કેસરિયા કુંજબિહારી. મારાં ૨

મન ક્રમ વચને દામ વિનાની, છું દાસીરે નાથ* તમારી. મારાં ૩

પ્રેમાનંદ કે' અખંડ ખીરાજે, અવગુણિયા નાથ વિસારી. મારાં ૪

૫૬ ૩૪૭ મું

મારા મનના માનેલ રો'રે, માવા પાપ લાગું, હારે તમ ચરણે

ચિત્ત અનુરાગું; મારાં ૧૦ ટેક.

આવાને આવા મારે મંદિર ખીરાજે, હારે કરજેડીને એવર માંગું. મારાં ૧

તન મન ધન મારા પ્રાણુ તમપર, હારે વારીફેરીને સ્થામ ત્યાગું. મારાં ૨

પ્રાણુજીવન મારા ઉરપર રાખું, હારે દલગીરી દાઝ લાગું. મારાં ૩

પ્રેમાનંદના નાથજી તમ સંગ, હારે રજની તો રે રંગભર જાગું. મારાં ૪

૫૬ ૩૪૮ મું

હારે મારા મીઠડા મોહન રો'રે, કાડીલારે કહાના, હારે જતનાધરે

રાખીશ જાનાં; મારાં ૧૦ ટેક.

જેરે જોધરે તે તમને આણી આણી આપીશ, હારે કરીશરે

ઝાઝાં વાનાં. મારાં ૧

અકુરને કહે તમે શું ઉડી ચાલ્યા, હારે કુડાખોલારે લોક મયુરાના. મારાં ૨

મીઠું મીઠું ખોલીને બહુરે મનાવે, હારે કપટી તો રે હોય હિયાના. મારાં ૩

પ્રેમાનંદના વાલાજે તમે જાઓ તો, હારે સમ છેરે નંદ જશોદાના. મારાં ૪

૫૬ ૩૪૯ મું

મારા પ્રાણુના જીવનનેરે, જાઓ કાઈ વારો, હારે દેખાડીને

આંખડલીને ડારોરે; મારાં ૧૦ ટેક.

નંદ જશોદાને જાળને કહોને, હારે કર સાહીને રથથી ઉતારો. મારાં ૧

કારે તેડીને સમજવો સ્યામને, કંસને છે એ દૂત ઠગારો. મારાં ૨
અકુર સંગાથેરે તમે જશે મારે જીવન, હરિ વિનતિરે સ્યામ ઉરધારો. મારાં ૩
પ્રેમાનંદના નાથ શીદનથી રે'તા, હરિ આવડો સ્યોરે વાંક અમારો. મારાં ૪

૫૬ ૩૫૦ મું-રાગ કાફી

નિમખ ન મેલું નંદલાલને, લોચનીયાંથી; નિમખ નં ૦ ટેક.
અલખેલાને મારા ઉરપર રાખું, રસિયા રૂપ રસાલને. લોચં ૧
અમલ કમલદળ નેણુ સલોણો, મનડું મોયું છે જોઈ ચાલને. લોચં ૨
પાતલીયાને હુંતો પળ ન વિસારું, વારેવારે જોઉં મુખ ભાલને. લોચં ૩
પ્રેમાનંદના નાથને જોવા, મેલ્યો મેતો જગ જંગલને. લોચં ૪

૫૬ ૩૫૧ મું

નવલ સનેહી મારા નાથને, રાખીશ હુંતો; નવં ૦ ટેક.
આંખડીથી અલગો નહીં મેલું, હાજર રહીશ જોડી હાથને. રાખીં ૧
નેહ કરીને નટનાગર સાથે, ભેટીશ ભુધર ભરી બાથને. રાખીં ૨
લટકાલાને હું લગારે ન દૂલું, પ્રાણુજીવન સુખપાથને. રાખીં ૩
પ્રેમાનંદ કહે જનમે જનમ હુંતો, ગાઈશ એના ગણુ ગાથને. રાખીં ૪

૫૬ ૩૫૨ મું

જીવત સુધાર્યું કુંવર નંદને, યેની મારું; જીવં ૦ ટેક.
આરે ગોકુલીયામાં ભલે અવતરિયારે, નીતનીત જોવા ગોકુલચંદને. યેનીં ૧
દુર્લ્લભ દરશન દેવમુનિને, સુગમ થયા છે વૃજવંદને. યેનીં ૨
દરશ દેખને વાલે દુકિત કાખ્યાં, પાર ઉતાર્યાં ભવફંદને. યેનીં ૩
પ્રેમાનંદ કહે મહા સુખ પામ્યાં, નિરખી આનંદકંદને. યેનીં ૪

૫૬ ૩૫૩ મું

છેલજીવીલા સુંદર સ્યામને, ધણી ખમા; છેલં ૦ ટેક.
અલખેલા વાલા રંગના રસિલા, પ્રાણુજીવન સુખધામને. ધણીં ૧
હૈડાનો હાર હરિવર મારે, પળ ન વિસારું એના નામને. ધણીં ૨
મનમાન્યા મધુસૂદન ઉપર, વારી વારી નાખું ટાટી કામને. ધણીં ૩
પ્રેમાનંદ કહે જોઈ જોઈ જીવું, આનંદકારી આતમરામને. ધણીં ૪

૫૬ ઉપ૪ મું-રાગ કાફી

મંદિર આવો માણીગર માવા, માવા તમને ખમા ખમા

ખમારે ધણી ખમા; મંદિર૦ ટેક.

વાલારે હરખ ભરી ઉભી વાટ જોવું છું, આવો મારા રંગ બીનારાવ. માવા૦ ૧

વાલારે મીઠડાં લેધને તમને મોતીડે વધાવું, દુધડે પખાલું તારાપાવ. માવા૦ ૨

વાલારે આસ ધણી છે તારું વદન જોવાની, તમપર ધણો મારે ભાવ. માવા૦ ૩

વાલારે પ્રેમાનંદના પ્યારા છેલ્લ ગુમાની, ઓરા આવો નટવર નાવ. માવા૦ ૪

૫૬ ઉપ૫ મું

ગિરિધારી મોહન છેલા, છેલા તમે ઓરા ઓરા ઓરારે આવો ઓરા; ગિર૦ ટેક.

વાલારે મોતીડાની તમને માલા પેરાવું, આરતી ઉતારું અલખેત્ર. છેલા૦ ૧

વાલારે કુસુમ કળીની રૂડી સેજ ખીછાવું, ગજરા પેરાવું રાયવેલ. છેલા૦ ૨

વાલારે રસ સણુગાર રસું તમ કારણ, માણીગર માણો રસ ખેલ. છેલા૦ ૩

વાલારે પ્રેમાનંદના સ્વામિ છેલ્લ છખીલા, રસિયા વધારો રંગરેલ. છેલા૦ ૪

૫૬ ઉપ૬ મું

લટકાલા નંદાજીના લાલ, મારું મન મોયું મોયું મોયુંરે મોરલડી*માં મોયું; લટ૦ ટેક

વાલારે મોરલીને નાદે મારું મનડું વેંધાણું, ચોથું ચિત્ત ગજગતિ ચાલ. મારું ૧

વાલારે છાની આવું છું જોવા સાંજ સવારે, ધરમાં છે સોઠડલીનું સાલ. મારું ૨

વાલારે નેણાં હરે છે જોઈ રૂપ મનોહર, બ્રહ્મદિ બ્રમર શશી બાલ. મારું ૩

વાલારે પ્રેમાનંદના સ્વામિ જનમ સુધાચ્યો, વાલાજી વધારયું ધણું વાલ. મારું ૪

૫૬ ઉપ૭ મું-રાગ કાફી

માધીજી માને હો રાવલા ચરણુરી આસ; માધી૦ ટેક.

એક ભરોસો ચરણુકમલકો, એક આસ વિસવાસ. માધી૦ ૧

એક રાજી મારે રાજ રહો સદા, ઓર મ કરે ઉપહાસ;

ચરણુસરોજરી સેવા દીજો, રખજો ચરણુરે પાસ. માધી૦ ૨

સંતરો સંગ સદા તવ શાસન, તવ દાસનકો દાસ;

પ્રેમાનંદ દીનરી વિનતિ, હર ધારો અવિનાસ. માધી૦ ૩

* “મોરલી” એવો પાઠ પણ છે.

પદ ૩૫૮ મું

નાથજી મારે* હો, થારો આસરો એક; નાથ૦ ટેક.
 એક ચરણુ બીના ઓર ન ધણું, એ મોરી અવિચલ ટેક. નાથ૦ ૧
 નહીં સાધન બૈરાગ જ્ઞાન બલ, નહીં ગુણ ચાતુરી રેક;
 થાપર બાજત ગાવત મારે, થારે બલ લીધા છે ભેક. નાથ૦
 અધમ બોધાર શરણુ અશરણુકે, રાજરો એ બંરદ બીશેક;
 પ્રેમાનંદ ગણો અચલ આસરો, તજી ઓર કુમતિ છેક. નાથ૦ ૩

પદ ૩૫૯ મું

માધીજી માને હો, રખજ્યો રાજરો હજૂર; માધી૦ ટેક.
 અરજી એજ અનુજ કિંકરરી, મત કરજ્યો અબ દૂર. માધી૦ ૧
 મન ક્રમ વચન કરું સેવકાર્થ, સાવધાન હોઈ સૂર;
 અબ ના હોઈ લુણહરામિ, સત્ય કહું સુખ પૂર. માધી૦ ૨
 અધરમ સર્ગ અમુર અતિ બાંકા, મારૂ મેવાસી કૂર;
 પ્રેમાનંદકે મોજે માંગું, અખંડ વસો આવી ઉર. માધી૦ ૩

પદ ૩૬૦ મું

કેસરીયા માને હો, રખજ્યો રાજરો ગુલામ; કેસ૦ ટેક.
 ચરણુ પનૈયાં ગહી કર આગે, ઉમો રહું આઠો જામ. કેસ૦ ૧
 હું ચાકર થારો દામ બીનારો, યે મારા ઠાકર સ્થામ;
 જો હરિવર કાંઈ ચૂક પડે તો, કરજો તાડન લે લગામ. કેસ૦ ૨
 જ્યું રાજ રીજો ત્યુંહિ કરંગો, કરી હલકપટ હરામ;
 પ્રેમાનંદને રાવલો જણો, સખ બિધિ પુરણુ કામ. કેસ૦ ૩

પદ ૩૬૧ મું-રાગ જંગલો

હમારો લીના ચિત ચોર, સાવરીયા તેરી બોલની; હમારો૦ ટેક.
 બોલનીમેં મેરો જીયા વસ કીના, તેં તો નંદાકશોર. સાવરીયા૦ ૧
 ચિતવનીમેં કધુ કીન કનૈયા, હેરી અમારી ઓર. સાવરીયા૦ ૨

હસી મુસકાયકે નેહસું બોલાય, વસ કીની બરબેર. સાવરીયાં ૩
પ્રેમાનંદ તેરી બોલની ઉપર, વાકું મદન કરેર. સાવરીયાં ૪

પદ ૩૬૨ મું

અબ રે મોયે વૃજચંદ, બાવરીયા કીની બાવરી; અબરેં ટેક.
બીનું દેખે પણ કલ ન પડે, પ્યારે સુનો નંદાનંદ. બાવરીયાં ૧
કા' જાને કેસો જાદુ કીનો, ડારી પ્રેમકે ફંદ. બાવરીયાં ૨
કામ કાજ સબ છૂટ ગયો, અબ આનંદકંદ. બાવરીયાં ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે રહો દ્રગ આગે, નિરખું ટારી પલ દંદ. બાવરીયાં ૪

પદ ૩૬૩ મું

બતીયાં બીસરત નાહિ, કરેજવા મેં કસકે; બતીયાં ટેક.
જબતે સુની મોહન મીઠી બતીયાં, તબતે કધુ ન સોહાઈ. કરેં ૧
વિષ સમ લગત જગત સુખ સબ, જબતે હસકે બોલાઈ. કરેં ૨
એક ટક નીરખું વદન છબી જબ, ઉર આનંદ ન માઈ. કરેં ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે તુમપર ત્રિભુવન, વારી ફેરી બલજાઈ. કરેં ૪

પદ ૩૬૪ મું

અંખીયાં ઉરજ રહીરે, રસિક તેરે રૂપમેં; અંખીં ટેક.
થકીત બઈ સુંદર છબી નીરખી, પલકે પરત નહી. રસિકં ૧
ચલની ચીતવની બસ ગઈ ચીતમે, સુધબુધ સબ હર લઈ. રસિકં ૨
બીનું દેખે દુઃખ ઉપજત અતિ, કધુ જાત ન કહી. રસિકં ૩
પ્રેમાનંદકે નાય પરી તુમહારે હાથ, અબતો બઈસો બઈ. રસિકં ૪

પદ ૩૬૫ મું—રાગ જંગલો

સાવરા ગુંમાની તેરી પ્રીત અનોખીવેં; સાવં ટેક.
પ્રીત કરત વાકું પલક ન છોરત, બડાવે ચાર તૈતો શોખી. તેરીં ૧
રાત દિવસ વાકે દીધમહિં વસતા, બેઠતા નેન ઝરોખી. તેરીં ૨
આવત જાવત સાથહી ફીરતા, તેરીવે લગની બડી ચોખી. તેરીં ૩
પ્રેમાનંદ કુરખાન તેરેપર, જપદા નામ તેરા ગોખી. તેરીં ૪

પદ ૩૬૬ મું

ભલા બંસીવારે મોરે યાર કનૈયાવે; ભલા૦ ટેક.
 યાર કનૈયા તોસું યારી વે કીની, જની સ્યામ સુખદૈયા. મોરે૦ ૧
 મિત્ર અમિત્ર ન હોત સ્યામ તુમ, સુખ દુઃખ સહાય દૈયા. મોરે૦ ૨
 નેન પલક જીમી દેહમિત્રકર, (?) ત તુમ બલભૈયા. મોરે૦ ૩
 અશરનશરન જની સુખસાગર, પ્રેમાનંદ બલજયા. મોરે૦ ૪

પદ ૩૬૭ મું

તેરી સૌ કનૈયા તૈતો જાદુગારાવે; તેરી૦ ટેક.
 જાદુ વે કરતા પ્યારે મનકુંવે હરતા, સાખ પૂરતા જગસારા. તૈતો૦ ૧
 જાદુ વે કીના બાજુંદા ગોપીચંદ, સુજતાન શુલક બોખારા. તૈતો૦ ૨
 શુક નારદ સનકાદીક શંભુ, ધુમત ફીરત મતવારા. તૈતો૦ ૩
 પ્રેમાનંદ તેરે ચરનકમલપર, તન મન ધન સખ વારા. તૈતો૦ ૪

પદ ૩૬૮ મું

તેરીવે મોહન અંખીયાં અંજળ ઠગારીવે; તેરી૦ ટેક.
 રૂપ રસાલ લાલ લાલ રેખે, બીનું અંજન બીચ કારી. અંખી૦ ૧
 નેનું પલકસૌ ખલક બસ કીના, મોહી લીયે હે નરનારી. અંખી૦ ૨
 નેનો નજરે પ્યારે જોન ગુજરે, પલક બલક અનુસારી. અંખી૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ઇન અંખિયન ઉપર, ડારમૈં સખ જગ વારી. અંખી૦ ૪

પદ ૩૬૯ મું-રાગ જંગલો

ગોકુલ નિધિ ગિરિવરધારી, સુનો ઉઘા હમરે ગોકુલ; સુનો૦ ટેક.
 અવિલોઢી ધનશ્યામ લાડીલો, ઉતરત નાઈ હો ખુમારી. સુનો૦ ૧
 તરુનતનુછત્રી નત્રીન જલદસમ, ચંદન ચરચીત હોખીહારી;
 હસત બદન શીર મોર ચંદ્રિકા, બંસી બાજત હો પ્યારી. સુનો૦ ૨
 ચંચલ નેન મકર કુંડલપર, રવિ શશી ફાટીક હો વારી;
 હિર બનમાલ પિતપટ કટીતટ, દેખી દીવાની હોખજનારી. સુનો૦ ૩
 સુરતરુ કામધન ચિતામની, હરિપૈં ડારે હો ઉતારી;
 પ્રેમાનંદકે નાથ સ્યામ ધન, ગોપી જીવન હો મોરારી. સુનો૦ ૪

પદ ૩૭૦ મું

હે જીવન પ્રાન હમારે, સુનો ઉધા રસિયો; હે જીવન ટેક.
જીવન પ્રાન સ્યામ ધન સુંદર, ગોકુલરાજકે હો દુલારે. સુનો ૧
પ્રગટ ભયે અજમે હરિ ઉધા, અજબાસીન હિત હો પ્યારે;
ખુડતહી અજ રાખ લીયોહો, કર ગોવરધન હો ધારે. સુનો ૨
મારે અધ બગ કેશી પુતના, જમલાઅર્જુન હો તારે;
દાવાનલકો પાનન કીયો ઉધા, કષ્ટ અનેકન હો નિવારે. સુનો ૩
ગોપીજી સંગ બન ખીહરે ઉધા, ખીસરત નહીં હો ખીસારે;
પ્રેમાનંદકે નાથ નેહ બસ, બહત નિરંતર હો દ્રગ તારે. સુનો ૪

પદ ૩૭૧ મું

નંદ નંદનસુ જાય કહીયો સુનો ઉધા ઇતની નંદ; ટેક.
કરી પરનામ જોરી કર આગે, ખીનતી ઇતની હો સુનધહો. સુનો ૧
દે ખિસવાસ અવધિ કહી આવન, આસા લાગી
રધહો મન મધહો;
ચીતવત પંથ પલક નહીં લાગત, તનકી સુધ ખુધહો ખીસરધહો.* સુનો ૨
અજબાસીનસું બાલપનેકી, પ્રીત બલી તુમ હો નીભધહો;
તાપર લીખી લીખી જોગ પઠાયો, લીખતે લાજ નહો અધહો. સુનો ૩
કુખજ્યા કુડીલ કંસકી દાસી, તા સંગ લગની હો લગ ગધહો;
પ્રેમાનંદકે નાથ નીર્લજ બયે, કીરત સખ જગ હો જધહો. સુનો ૪

પદ ૩૭૨ મું

હમ પ્રીત કરી પછતાની, સુનો ઉધા નીરમોહીયાસુ; પ્રીત ૦ ટેક.
યાકે દીલકો કપટ કુડીલતા, પેહલે સકી નધ હો જની. સુનો ૧
એક ઘેર પાયકે અધરસુધા હરિ, મોહની લગાય
લીયોહો મનતાની;

કરી વિસવાસઘાત નિરદેયા, પ્રીત અંત જાયહો ઠાંની. સુનો ૨
હમતો એહી ચિત ચોર સ્યામપર, તન મન કીનોહો કુરખાની;
લોક લાજ કુલકી મરજદા, રંચ ન ઉરમે હો આની. સુનો ૩

* "ખીસર એધઓ" એવો પાઠાન્તર છે.

અખ કા કહે કહું કહી ન અને ઉઘા, બીરહ બીયાસે
ભઈ હો દીવાની;

ત્રેમાનંદકે નાથકી બતીયાં, છતીયાં છેદી બહે હો પલ પાની. સુનો ૪

પદ ૩૭૩ મું

ચિંતામની સ્યામ હમારે, સુનો ઉઘા પ્યારે; ચિંતા ૦ ટેક.

જે ચીતવે સો પાવે ઉઘા, ગોકુલરાજકે હો દારે. સુનો ૧

અષ્ટ સીધી નવ નીધી ગોકુલકી, ડગર નિરંતર હો બુહારે;

જેગ બીપત લે કહા કરે ઉઘા, તજ ચિંતામની હો પ્યારે. સુનો ૨

સુખકાસાર સકલ સાધન ફલ, ધજવાસીનકે હો દ્રગ તારે;

યહ સંપતી તજ સુખ ઉઘા, જેગ ભરમ અંગ હો કા ધારે. સુનો ૩

નિગમ અગ્રાધ કહતહે નિરંતર, ધહા નીસદીન હો બીયારે;

શિવ સનકાદીક શુક ત્રેમાનંદ, જ્યતે પલ હો ન બીસારે. સુનો ૪

પદ ૩૭૪ મું

મોરલીધરસોં મન માન્યો, સુનો ઉઘા મેરો; મોરલી ૦ ટેક

જ્યતે શ્રવન સુની મોરલી ધુની, તજતે મનવા હો લોભાન્યો. સુનો ૧

જાની નિગમસાર મોરલીધર, તન મન કીનો હો નોછાવર;

તજ કુલ લાજ નિગમ અનુશાસન, લાલન હીરમે હો આન્યો. સુનો ૨

મોરલીધર મોયે પ્રાનસોં પ્યારે, નેક ન કરી હું હો ન્યારે;

ગોવિંદ ચંદકે કારન ઉઘા, ઘેર સખનસું હો ઠાન્યો. સુનો ૩

મોહન પ્રાન નેનકે તારે, જીવનદોરી હો હમારે;

ત્રેમાનંદકે હાથ સ્યામ કે, પ્રાન હમારો હો બેઠાન્યો. સુનો ૪

પદ ૩૭૫ મું

ગિરિધર ગોકુલકે ચંદા, બંસીવારો પ્યારો; ગિરિ ૦ ટેક.

જસોમતી જઠર દિશિ સો વારુની, ઉદ્ય બયે પ્રભુ હો જગવંદા. બંસી ૦ ૧

બંદ્રાખન નલ દ્વિતીયા જશોદા, સોહત કટીતટ હો સુખકંદા;

ચંકર નંદ શીશ લીયે ઠાડે, મેટન બવદુઃખ હો ફંદા. બંસી ૦ ૨

ઉડગન ગોપસખાબીચ સોહત, અધિક કલા નીત હો સ્વહંદા;

ચીતવતી ગોપી ચંદ ચકોરી, નિમિષ નિવારી હો પલદંદા. બંસી ૦ ૩

અધરસુધા સિંચત ધ્રજ મંડલ, તાપ નિવારત હો નંદનંદા;
પ્રેમાનંદકે નાથ હન્યો રીપુ રાહુ, કંસ અતી હો મતિમંદા. અંસી૦ ૪

પદ ૩૭૬ મું-રાગ જંગલો

ગોવિંદા થારા ગજરા દેખ જૂલ ગઈ કજરા; ગો૦ ટેક.
જૂલ ગઈ કજરા ઓર અંગ આબૂપણુ, નાથ થાને નિરખ્યાં

ભરી નજરા. ગો૦ ૧

ગજરામેં ગુલતાન હોઈ છું, દેખી થારા બાળુઅંધ બજરા. ગો૦ ૨
હારતો હજરો થારો ગુછ ગુલાબી, તોરા થારા પાગમાઈ અજરા. ગો૦ ૩
શામલીયા સરદાર છો મારા, પ્રેમાનંદ કરે થાને મજરા. ગો૦ ૪

પદ ૩૭૭ મું

બિહારી થારી અંખીયા અજબ જદુગારી; વિહારી૦ ટેક.
જદુગારી અંખીયા થારી, ચિતવની જગસું ન્યારી. વિહારી૦ ૧
બોલનીમેં સખ વશ કર લીની, ગોકુલ ગામડી નારી. વિહારી૦ ૨
ચલનીમેં ચિત ચોર લીયો છે, ભુપતિ બયે ભેખધારી. વિહારી૦ ૩
મુસકનીમેં મોહો રતિનાયક, પ્રેમાનંદ જાત પ્રાન વારી. વિહારી૦ ૪

પદ ૩૭૮ મું

સલુના થાને સેવતિરો સેહરો ધરાવું; સલુના૦ ટેક.
સેવતિરો સેહરો કલંગી કેતકીરી, માલતિરા મોતી લટકાવું. સલુના૦ ૧
બકુલરા બાળુ ગજરા ગુલાબી, હારતો હજરી ગુંથી લાવું. સલુના૦ ૨
જાઈ જુઈ મોગરા ચંપા ચમેલી, દાઉદીરો દુપટો બનાવું. સલુના૦ ૩
પુલરારી સેજપર શ્યામ ખીરાજે, પ્રેમાનંદ કે' આગે ગાવું. સલુના૦ ૪

પદ ૩૭૯ મું

ચાલોને લાલ માલતિરા બાગમેં ખીરાજે; ચાલો૦ ટેક.
સેવતિરી સુંદર કલીયાં ખીન ખીન, માકં થારો મુકુટ ભરાજે. ચાલો૦ ૧
ગજરાબાળુ તોરા હાર પેહેરાવીને, નેણાં ભરીનાથ નિરખાજે. ચાલો૦ ૨
અંખ કદંબરી કુંજમેં કહાના, મીઠી મીઠી મોરલી બજાજે. ચાલો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીત કરીને, પ્યારા મારો પ્રેમરસ પાજે. ચાલો૦ ૪

પદ ૩૮૦ મું-રાગ જંગલો

હો મહારાજ તેરો બદન બતાજરે; હો મં ૦ ટેક.
 બદન દેખાયકે સુખ ઉપજાયકે, આયેકે ઉરમે ઠેરાજરે. હો મં ૧
 બચન સુધા ઝરી અરખી નાથ હરિ, તન મન તાપ મીટાજરે. હો મં ૨
 નેહસું બોલાયકે બિરહ સમાયકે, નવરંગ નેહ બઢાજરે. હો મં ૩
 ત્રેમાનંદકે પ્રાન દેકે દરસ દાન, જીવન બ્રહ્મનિ જીવાજરે.* હો મં ૪

પદ ૩૮૧ મું

દીનાનાથ દીનબંધુ શરણુ તિહારીરે; દીનાં ૦ ટેક.
 શરણુ તિહારી મેં સ્યામ અગ્યાકારી, મન ક્રમ વચને મોરારીરે. દીનાં ૧
 આઠો જામ રહું નામ તેરા અવિનાસી, નંદકુંવર ઉરધારીરે. દીનાં ૨
 બલાબંસીવારે પ્યારે ભરોસેં તિહારેહું મેં, નાથ ન દીજે વિસારીરે. દીનાં ૩
 ત્રેમાનંદ કે' નાથ દીન જાની ગ્રહી હાથ, રાખો શરણુ બનવારીરે. દીનાં ૪

પદ ૩૮૨ મું

બલા નંદલાલ પ્યારે અબતો નીલાય લેરે; બલાં ૦ ટેક.
 નેહરો નીલાવન નાથ સ્યામ ધન, અશરણુ શરણુ લગાય લેરે. બલાં ૧
 નિજ જન જાની દયા દીલ આની, ચરન કમલ લપટાય લેરે. બલાં ૨
 ભવસાગરસું કીપાનિધિ કેશવ, બાંહ ગ્રહીકે બચાય લેરે. બલાં ૩
 અરજી આનંદકંદ કરતહે ત્રેમાનંદ, સ્યામજી સમીપ બોઝાય લેરે. બલાં ૪

પદ ૩૮૩ મું

બલા બંસીવારે પ્યારે પીર ન જાનદાવે; બલાં ૦ ટેક.
 પીરકી મારી મેં પુકારે બનવારી, દયા દીગહું નહીં આનદાવે. બલાં ૧
 કરતહું અરજ ગરજ તેરી નીશદિન, મનમોહન નહીં માનદાવે. બલાં ૨
 બન બન બ્યાકુલ કીરતહું હુંઢતી, કહાન ગવેયા તાનદાવે. બલાં ૩
 ત્રેમાનંદકે નાથ મીલો હસી ભરી બાથ, દાતા દરસન દાનદાવે. બલાં ૪

* હે જીવન નિરહનું દુઃખ સમાવી જવાડી જાઓ-એ અર્થમાં છે. પણ સ્પષ્ટ પાઠ કોઈ પણ પ્રતમાં નથી.

પદ ૩૮૪ મું-રાગ જંગલો

રાજમોલ પધારો રંગ બીનાજી; રાજ૦ ટેક.
 સેજડી સુધારી પ્યારી, વાટડી જોવા છા ચારી, આવોજી
 ચતુર પરવીનાજી. રાજ૦ ૧
 સજી સજીગાર આવો, ચીત મારો લલચાવો, ઓઢોજી
 દુશાલા અતી ઝીનાજી. રાજ૦ ૨
 મંદિર આયકે માણો, લોક લાજ મતી આણો, કાંઈ
 કરશી હો મતિહીનાજી. રાજ૦ ૩
 ગુણવંત થાને જોઈ, મનડો રયો છે મોઈ, પ્રેમાનંદ
 હિર લખી ખીનાજી. રાજ૦ ૪

પદ ૩૮૫ મું

મારે મંદીર ખીરાજો કહાના કેસરીયા; મારે૦ ટેક.
 અખંડ ખીરાજો કહાન, તન મન વારુ પ્રાન, રહું એક
 ટક જોઈ ગીરધરીયા. મારે૦ ૧
 મૂરતી જોઈને પ્યારી, ધીરજ ડગી છે મારી, આવો
 હિર રાખું છેલા નટવરીયા. મારે૦ ૨
 તજી મેંતો અન્ય આશ, રાજ હિર રહો વાસ, સ્થામ
 સનેહી પીયા રંગબરીયા. મારે૦ ૩
 પ્રેમાનંદરા મીત, થાસું રાજ લાગી પ્રિત, અબજી ન રહો
 ન્યારા ડોલરીયા. મારે૦ ૪

પદ ૩૮૬ મું

માને વાલા લાગો રાજ પ્યારા નટવરજી; માને૦ ટેક.
 નટવર પ્યારા, મારા હાર હિયારા, નીમખ ન મેલું
 ન્યારા ગિરિધરજી. માને૦ ૧
 રહું નીત જોતી, મારી નથડીરા મોતી, જીવનદોરી
 છે ગુણસાગરજી. માને૦ ૨

હું ચારી દાસી, પીયા સુણો અવિનાશી, રહો દ્રગ આગે
મારી એ અરજી. માને ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ, વેચાણી હું તારે હાથ, કહો જ્યું કરાં
રાજ જેવી મરજી. માને ૪

૫૬ ૩૮૭ મું

થાને જાવા નહીં દેસા બંસીવારાજી; થાને ૦ ટેક.
નટવર નાગર, ગુણુરા સાગર, પ્રાણુજીવન પીયા પ્યારાજી. થાને ૧
ખીના દેખે થાને, કલ ન પરત માને, સ્યામ સનેહી દ્રગ તારાજી. થાને ૨
બાલપણુરી પ્રીત, સાવરા સનેહી મીત, અબ ક્રમ છૂટે કહાન કારાજી. થાને ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ, પકરી રાખીશ હાથ, હોવાના હિંદેસા માસું ન્યારાજી. થાને ૪

૫૬ ૩૮૮ મું—રાગ જંગલો

હો રસિયા ગુમાની બાલમરે, મોસે જી ન તોરો જી હો; રસિ ૦ ટેક.
મેંતેરી દાસી પિયા ચરન કમલકી, બાહ ગહી જીન છોરો જી હો. રસિ ૧
લોક લાજજમ આસતજીમેં, સાવરે ચરનજી ચીત મોરો જી હો. રસિ ૨
અબ જી ન દુર તને પિયા મોકું, રાખો ચરનજી ચીત મોરો જી હો. રસિ ૩
પ્રેમ સખી પીયા કછુ ન સોહાવત, રસિક દ્રગનજી ચીત ચોરોજી હો. રસિ ૪

૫૬ ૩૮૯ મું

હો નેહરા નીલાવન છેલારે, ખીસર ન જાન્યો જી હો; નેહ ૦ ટેક.
અવગુનકે મીસ યાદ કરી મોહો, રસિયાજી હસકે બોલાન્યો જી હો. નેહ ૧
કરંના દ્રગન બરી દેખો મેરી ઓરિયા, અવગુન પીયા
બિસરાન્યો જી હો. નેહ ૨
દોષ નિવારણ નામ તુમારો, એહી જીબ જાની ના બાન્યો જી હો. નેહ ૩
પ્રેમ સખી બોલાયકે ચરને, રસિયા અધુર રસ પાન્યો જી હો. નેહ ૪

૫૬ ૩૯૦ મું

હો રસિયા લગન મોરારિ, તુમસેં જી જોરી જી હો; રસિ ૦ ટેક.
જોરી લગન મોરી રસિક રૂપસેં, ઓર સકલસેં તોરી જી હો. રસિ ૧
સ્યામ સુંદર પીયા મેરે મન માને, જ્યુંજીબી ચંદન ચકારી જી હો. રસિ ૨

સુખસંપત મેરે રસિક સુંદર પિયા, તુમ મેરે જીવનદોરી જ હો. રસિં ૩
પ્રેમ સખી પીયાદુર ન રેજ્યો, સાવરે અરજ એહી મોરી જ હો. રસિં ૪

૫૬ ૩૮૧ મું

હો સાવરીયા લગન મોરીરે, તુમસેં જ્યું લાગી જ હો; સાવં ૧
રૂપ રસાલસોં મેરો મન લાગે, આસ સખનકી ત્યાગી જ હો. સાવં ૧
રંજન દોહી મોરે દ્રમ ખંજન, તુમ બસ બએ અનુરાગી જ હો. સાવં ૨
હસનીબોલની તેરી ચલની ચીતવની, એહી મોરે જીવન જાગી જ હો. સાવં ૩
પ્રેમ સખી કે' પ્રાણુજીવન ધન, રહો મન સ્યામ સોહાગી જ હો. સાવં ૪

૫૬ ૩૮૨ મું-રાગ જંગલો

હો રસિયાજી તુમસેં જો મોની, પ્રીતિ જીવન જાની; હોં ૧
હો મોહન રૂપ નિધાની, નીરખી બધું દીવાની. હોં ૧
હો તુમસેં જ્યો લગની લગાની, મેતો તેરે હાથ બેકાની. હોં ૨
હો ક્રિપા કીજો દીન જાની, ચરને રહું લપટાની. હોં ૩
હો પ્રિતમ કીજ્યો નીબાની, પ્રેમ સખી કુરબાની. હોં ૪

૫૬ ૩૮૩ મું

હો જીવન આવો બનવારી, તન મન તુમપર વારી; હોં ૧
હો તુમ મેરે પ્રાન આધાર, કરી રાખું હીયરાફા હાર. હોં ૧
હો રસિયાજી રહું નીત જોતી, કરી રાખું નાસીકા મોતી. હોં ૨
હો નટવર નંદ જ્યુકે નંદન, કરી રાખું પીયા ભુજ બંદન. હોં ૩
હો પ્રેમ સખીકે પ્યારે, કરી રાખું દ્રમનકે તારે. હોં ૪

૫૬ ૩૮૪ મું

હો તુમસોં ન કીજો નેહરા, કપટી પ્રીતમ પીયરા; હોં ૧
હો હમકું જ્યો દીનો ખીદેહરા, તુમ નહીં જાંડો વાકા ગેહરા. હોં ૧
હો તુમારો તો વસ કીનો જીયરા, ખીનું દેખે કલપત હીયરા. હોં ૨
હો તુમકું જ્યો એસો દીનો ખીયરા, ખીનાદામ કર લીને ચેયરા. હોં ૩
હો પ્રેમ સખીકે સનેહરા, હમકો મત દીજ્યો છેહરા. હોં ૪

પદ ૩૯૫ મું-રાગ જંગલો

હો નરનારાયણ સ્વામી, બજીયે સખ સુખ ધામી; હોં ૧ ટેક.
 હો દીનબંધુ હિતકારી, પ્રગટે દયા ઉરધારી. હોં ૧
 હો નરનારાયણ હેતુ, કલીમે ભવ જલ સેતુ. હોં ૨
 હો અદ્રિપતિ પ્રાણુનાથ, પતિત જન ગ્રહે હાથ. હોં ૩
 હો પ્રેમાનંદ જાની દાસ, દીનો ચરને નીવાસ. હોં ૪

પદ ૩૯૬ મું

હો નરનારાયણ નામ, પતિત જનકો વિશ્રામ; હોં ૧ ટેક.
 હો બજીહો દીન જન કાઠિ, નરનારાયણ દોઢિ. હોં ૧
 હો નરનારાયણ ગાવે, નિશ્ચે ભવમે ન જાવે. હોં ૨
 હો જોલે સત્ય વ્રત ધારી, લેઉં દીન જન તારી. હોં ૩
 હો પ્રેમાનંદ કહે સંત, આયો પતિતોકો અંત. હોં ૪

પદ ૩૯૭ મું

હો નરનારાયણ આજ, લીનો વ્રત મહારાજ; હોં ૧ ટેક.
 હો શરણાગત જન કાઈ, જન ન દેઉં મેં સોઈ. હોં ૧
 હો ગાઈહો નારાયણ નામ, દેઉં નીજ સુખ ધામ. હોં ૨
 હો સ્વરગાદીક લોકમાહીં, મેરે ખીના સુખ નાહિં. હોં ૩
 હો એસે પ્રભુ સુખદાઈ, પ્રેમાનંદ બલી જાઈ. હોં ૪

પદ ૩૯૮ મું

હો નરનારાયણ હસીકે, આયે કમર કસીકે; હોં ૧ ટેક.
 હો જોલે મંજુલ બેના, સખ કહત* સુખ દેના. હોં ૧
 હો દીન જન નરનારી, આવો સરને હમારી. હોં ૨
 હો મેરો રૂપ ઉર ધારો, જમકો કાગદ ફારો. હોં ૩
 હો પ્રેમાનંદ ગુન ગાવે, બહારી ભવમે ન આવે. હોં ૪

પદ ૩૯૯ મું-રાગ જંગલો

બાલમજી આવો પ્યારે, બાલમજી આવો પ્યારે, મેંવારી જાઉંરાજ; બાં ૧ ટેક.
 વારી મેં જાઉં પીયા તેરે સુખ ઉપર, તન મન ધન બલીહારે. બાલં ૧

* "કહતહે" એવો પાઠાન્તર છે.

ધ્યારે મીલન મેરો હીયરા તપતહે,* દેખનકું દ્રગતારે. આલ૦ ૨
 સ્યામ સુરત ખીના ફીરહું દીવાની, ખીરહ ખીયા તન જરે. આલ૦ ૩
 પ્રેમ સખી પીયા છતીયાં લગાયે રાખું, નેક ન કરહું ન્યારે. આલ૦ ૪

પદ ૪૦૦ મું

સાવરીયા ગિરિધારી, સાવરીયા ગિરિધારી, મેં દાસી થારી રાજ; સાવ૦ ટેક.
 દાસી મેં થારી પિયા ચરન કમલકી, મન કમ વચને મોરારી. સાવ૦ ૧
 તુમ ખીના ઐર નહિ ત્રિભુવનમેં, રસિયાજી મેરો હિતકારી. સાવ૦ ૨
 સરવસ સ્યામસુંદર તુમ મેરે, તુંમ બલ બર્ધ મતવારી. સાવ૦ ૩
 પ્રાનસેં ધ્યારે મોરે દ્રગનકે તારે, પ્રેમ સખી જાયે બલીદારી. સાવ૦ ૪

પદ ૪૦૧ મું

ગુમાની થાસું જોરી, ગુમાની થાસું જોરી, પ્રીતડડી મોરી રાજ; ગુમા૦ ટેક.
 તુમસુ જો જોરી મોરે છેલ ગુમાનીડા, ઐર સકલસેં જ્યો તોરી. ગુમા૦ ૧
 અખ જી ન દૂર તજો મોરે જીવન, રસિયા અરજ યેહી મોરી. ગુમા૦ ૨
 રાખો નીકટ પીયા બદન બિધુકે, ચીતવતી રહું જ્યું ચકારી. ગુમા૦ ૩
 સ્યામસુંદર મેતો ઐર ન ચાહું, પ્રેમ સખી મતી ભોરી. ગુમા૦ ૪

પદ ૪૦૨ મું

સાવરીયા થાસું રેજ્યો, સાવરીયા થાસું રેજ્યો, લગન મોરી રાજ; સાવ૦ ટેક.
 રેજ્યો લગન મોરી રસિક રૂપસેં, વાસ ચરન તોરે દેજ્યો. સાવ૦ ૧
 હસની બોલની તેરી રહો મન મેરે, ચીતવની ચીતહરી લેજ્યો. સાવ૦ ૨
 કબ ધરીહો પીયા ચરન કમલ હિર, આસ અખંડ મોરી છેજ્યો. સાવ૦ ૩
 પ્રેમ સખી પુછત કર જોરી, હેતકી ખાત મોસેં કેજ્યો. સાવ૦ ૪

પદ ૪૦૩ મું-રાગ જંગલો

નેનોદી નોખેં લગી, સાવરેદી સૈયો વે; નેનો૦ ટેક.
 નોખેં લગત સમ પ્રાન વિકલ બયે, દેખન ચાહ જગી. નેનો૦ ૧
 નેન સેનમેં બસ કર લીની, સાવરે મોહે ઠગી. નેનો૦ ૨
 સાવરે નેન બસ બર્ધ મેતો સજની, દુરમત હિર બગી. નેનો૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામકી સુરત, ચીતવત એક ટગી. નેનો૦ ૪

પદ ૪૦૪ મું

નૈનાદી ચેરી ભઈ, એરી એરી મેતો વે; નૈનાં ૦ ટેક.
 શ્રીધનસ્થામ સુંદરકે નૈના, મોહે વેકાતી લઈ. નૈનાં ૧
 હુકમ હજુરી ઠાડી કર જેરી, ચીતવુંગી ચીત દઈ. નૈનાં ૨
 નીરખું ચંચલ નેન કમલ છબી, નીત નીત નધરે નઈ. નૈનાં ૩
 પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ નેનકી જપું, માલા હાજર રહી. નૈનાં ૪

પદ ૪૦૫ મું

નૈનાદી બાન પરી, એરી એરી ગુઈયાવે; નૈનાં ૦ ટેક.
 સુંદર શામકે નેનકી શોભા, જો કોઈ ચીતવે જરી. નૈનાં ૧
 તાકુ ન હોવે કાલ કરમ દુઃખ, ભવમેં ન જાત ફરી. નૈનાં ૨
 દોષ નિવારી દેત અભય પદ, કેશવ કરુના કરી. નૈનાં ૩
 પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ દ્રમનપર, વારે પ્રાન ધરીરે ધરી. નૈનાં ૪

પદ ૪૦૬ મું

નૈના દોહ નહ ભરે, એરી એરી દેખોરી; નૈનાં ૦ ટેક.
 નહ ભરે નૈના ધર્મકુંવરકે, દુઃખ સંતાપ હરે. નૈનાં ૧
 પ્રેમ પુલકી નીત નીજ જન ઉપર, આનંદ અમૃત ઝરે. નૈનાં ૨
 દુરીજન દેખી સકુચી રહતહે, પ્રકૃલીત જન ઉપરે. નૈનાં ૩
 પ્રેમાનંદ કહે નૈના આજતો, હમપર અઢર ઢરે. નૈનાં ૪

પદ ૪૦૭ મું—રાગ જંગલો

હમારે શ્રીહિવ મતકે ઇષ્ટદેવહે, ભક્તિધર્મસુત સ્થામ; હમાં ૦ ટેક.
 કોટી ઇંદુ કાંતિ સમ શોભીત, પુરુષોત્તમ વરનામ. હમાં ૧
 શ્રીગોલોકમહીં રાજત રમણીક, પાવન અક્ષરધામ;
 તામહીં અગનીત દિવ્ય મુક્ત મીઠી, સેવત પદ આઠો જામ. હમાં ૨
 દિવ્ય બસન અંગ દિવ્ય આભુષન, દિવ્ય પુષ્પ હિર દામ;
 દિવ્ય સભામહીં શોભીત સુંદર, મુની આભુષન રામ. હમાં ૩
 દક્ષિણ ભુજ અભય વરદાયક, સુખદાયક ભુજ વામ;
 પ્રેમાનંદ નાથ છબી નીરખી, ભયો અખ પૂરનકામ. હમાં ૪

પદ ૪૦૮ મું

હમારે શ્રીહિંદવ સપ્રદાયકે સ્વામિ, સહજનંદ ભગવાન; હમાં ટેક.
 ઈશ્વર આદિદેવ અવતારી, જનત મુક્ત સુજન. હમાં ૧
 ગાવત વ્યાસ વિરંચી મહીમા, કહી નાના આખ્યાન;
 અગણીત નામ રૂપ ગુણ જાકે, ગાવત વેદ પુરાન. હમાં ૨
 રૂપ ચોવીશ શ્રીહિંદવસ્વામી, પૂજ્ય કીયે હે પ્રાન;
 ત્રીન સખહીંમે હરિકૃષ્ણ અધીક, નહીં કોઈ આન. હમાં ૩
 ભયે આશ્રીત હમ ધર્માત્મજાકે, ભયહે સકલ દુઃખ હાન;
 પ્રેમાનંદ મીલે બલભુવનપતિ, ફરક્યો હે અભય નિશાન. હમાં ૪

પદ ૪૦૯ મું

હમારે શ્રીહિંદવઆશ્રીત જનકે, જીવન શ્રીઅક્ષપતિરાય; હમાં ટેક.
 ભવ વિરંચી જાકો પાર ન પાવત, નિગમ નેતી કહી ગાય. હમાં ૧
 રહત સદા હરિ તેજ પુંજમહીં, તેજોનિધિ કહાય;
 સેવત સદા એકાંતિક સન્જન, પ્રેમ પ્રીત ઊરલાય. હમાં ૨
 જાકે દરસપરસકે કારન, કરતહે કોટી ઉપાય;
 સુર મુનિ સિદ્ધ સકલ પચિદારે, સ્વપ્ને ન દરસ દેખાય. હમાં ૩
 જળ જળ ગ્લાનિ હોત ધરમકી, અધરમ બઢતહે આય;
 તપ તપ પ્રગટ હોત કરુનાનિધિ, પ્રેમાનંદ બલજળય. હમાં ૪

પદ ૪૧૦ મું

હમારે તારન તરન પરમ સુખ સંપત, ભક્તિધર્મકુમાર; હમાં ટેક.
 શ્રીનારાયણ અખિલભુવનપતિ, લીન મનુષ્ય અવતાર. હમાં ૧
 વરણી વેષ નૈઋતિક મુન પુંગવ, સકલ કલા શીરદાર;
 કરત નિહાર વિશ્વકે સ્વામી, વિશ્વ કરત આધાર. હમાં ૨
 સરલ સ્વભાવ સદય ધીરજ ધર, સૌમ્ય રૂપ મોરાર;
 રીધી સીધી કર જોરે ઠાઠી, કરત ન અંગીકાર. હમાં ૩
 રાધાવર ગૌલોકનિવાસી, મહીમા અગમ અપાર;
 પ્રેમાનંદ ધર્મનંદનપર, વાર વાર અલીહાર. હમાં ૪

પદ ૪૧૧ મું-રાગ જંગલો

મેંતો તેરે ખીરદ ભરોસે બહુનામી, મેંતો ૦ ટેક.
 સેવા સુમરન કછુવે ન જાનુ, સુનીયો પરમ ગુરુ સ્વામી. મેંતો ૧
 ગજ અરુ ગીધ તારીહે ગનીકા, કુટીલ અજમેલ કામી. મેંતો ૨
 થેહી સાખ શ્રવને સુની આયો, ચરન શરન સુખધામી. મેંતો ૩
 પ્રેમાનંદ કહે તારો કે મારો, સમરથ અંતરજામી. મેંતો ૪

પદ ૪૧૨ મું

અપનો બરદ ખીચારો નાથ; અપ ૦ ટેક.
 અશરન શરન અધમ ઓધારન, નીગમ ગાવત યહ ગાથ. અપ ૧
 બનચર મલીન ગીધ બંધુ સમ, મીલે હરખી ભરી બાથ. અપ ૨
 ગૌતમ નારી તારી જડ જોની, ચરન પરસી સુખપાથ. અપ ૩
 પ્રેમાનંદ વિશ્વાસ આની ઉર, પયો ચરન ધરી માથ. અપ ૪

પદ ૪૧૩ મું

રાખો પ્રભુ અપને બરદકી લાજ; રાખો ૦ ટેક.
 હમહે પતિત તુમ પતિતકે પાવન, સુનીયે ગરીબનીવાજ. રાખો ૧
 જુગજુગ અધમ ઓધારત અગનીત, નષ્ટ ન કરી કછુ આજ. રાખો ૨
 ગનીકા ગીધ અજમેલ આદીક, કીતને ગીનું મહારાજ. રાખો ૩
 પ્રેમાનંદ પતિત તીહારો, તુમ સમરથ શીરતાજ. રાખો ૪

પદ ૪૧૪ મું

અખતો નાથ નિબાઈ લીજે; અખ ૦ ટેક.
 જેહી જુજ તારે પતિત બહુ તાંકા, નેક સહારો દીજે. અખ ૧
 કીપાસિંધુ કીપા કરી અખતો, નેક દષ્ટિ સુકીજે. અખ ૨
 તુમ ખીના ઓર સખહી હમ જેસે, કાંકા શરન ગહીજે. અખ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથ તીહારો, બદન વિશ્વાકી જીજે. અખ ૪

પદ ૪૧૫ મું-રાગ જંગલો

મેરી સુધ યા જોગીયાને હર લધવો; મેરી ૦ ટેક.
 ચીતવત ચીત હચો છખી સુંદર, રૂપ વેરાગન બાઈવો. મેરી ૦ ૧

સુંદરતા સખ ત્રિભુવનકી, લઈ એકહી ઠોર ઈર્ષ;
તા જખીલે મુરત જોગીકી, ખીધીના રચીહે નધવો. મેરી૦ ૨
તન તમાલ જખી નેન કમલદલ, મુખ મંદ હાસ સર્ષ;
માનહું કૃષ્ણચંદ્રકે જેસી, ઉપમા આપી રધવો. મેરી૦ ૩
કરતહે પાન રૂપ રસ નારી, ચીતવત ચીત દર્ષ;
પ્રેમાનંદકે નાથકું નીરખી, તનકી તપત ગધવો. મેરી૦ ૪

પદ ૪૧૬ મું

ઉદાસી જોગી કૉન દીસાસોં આયોરે; ઉદા૦ ટેક.
રૂપ અનુપ તરુન જખી સુંદર, દેખત મન લલચાયોરે. ઉદા૦ ૧
કેાન તુમારો દેશ દીગંબર, કાહેકું ભેખ બનાયો;
કારન કવન જોગ યહ લીનો, કેાન તત્વ તુમ પાયોરે. ઉદા૦ ૨
નામ તુમારો કહા જોગીજી, કેાન યહ નગર ખતાયો;
બડી જ્યું કીપા કીની હમ ઉપર, અદ્ભૂત દરસ દેખાયોરે. ઉદા૦ ૩
તખ મુનિરાજ ખીલોકી કમલદ્રગ, કછુક મંદ મુસકાયો;
પ્રેમાનંદકે જોલે બચન મુનિ, સુનત સખહીં મન ભાયોરે. ઉદા૦ ૪

પદ ૪૧૭ મું

ઉદાસી હમ ઉત્તર દેસકે ખાસીરે; ઉદા૦ ટેક.
ઉત્તર દેસ અનોપમ નગરી, જોગસોં જોત પ્રકાસીરે. ઉદા૦ ૧
નહિ વહાં ચંદા નહિ વહાં સુરજ, કાઝ ન માયા ફાંસી;
ચાર પદારથ કરત ચાકરી, મુક્તિ આર વહાં દાસીરે. ઉદા૦ ૨
નામ હમારા વિદીત વેદમહીં, આદીપુરુષ અવિનાસી:
ભક્તિધર્મહીત ખીચરત જગમેં, તત્વ જ્ઞાનકે રાસીરે. ઉદા૦ ૩
ભેખ લીયો હમ ભક્તિધર્મહીત, ઢુંઢી ગંગા કાસી;
પ્રેમાનંદ આયે સુની ગઢપુર, ભક્તિધર્મકે ખાસીરે. ઉદા૦ ૪

પદ ૪૧૮ મું

જોગીજી મોયે જોગકી જુગત ખતાઓરે; જોગી૦ ટેક.
તુમ તો જોગી પરમ અનુપ હો, જોગ તત્વકે રાઓરે. જોગી૦ ૧

કેસે ઈંગલા પિંગલા સુપુમના, બમર ગુફા તાલી લાઓ;
 ખટ ચક્રનકા ભેદ હે કેસે, અનહદ નાદ સુનાઓરે. જોગીં ૨
 તબ બોલે મુનિરાજ મંદ હસી, કઠીન જોગ કેસે પાઓ;
 કરો અભ્યાસ નિરંતર ચીત દે, જોગ તત્વજ્ઞે ચાઓરે. જોગીં ૩
 જો તુમ કહો સોઈ હમ કીજે, જોગી જોગ સીખાઓ;
 પ્રેમાનંદકે નાથ કીપા કરો, અબ તુમ દૂર ન જાઓરે. જોગીં ૪

પદ ૪૨૯ મું-રાગ જંગલો ખ્યાલ

પ્રિત લગી સો લગી, લગીવે મેરી; પ્રિતં ૮૬.
 જખતે પ્રિત લગી હરિ ચરને, તબહિતે હોય રહી ચેરી. પ્રિતં ૧
 ચરન કમલ ખીના ઓર ન ચાહું, તજ દીની આશ સખકેરી. પ્રિતં ૨
 અષ્ટસિદ્ધિ નવનિધિ ચતુરધા, હરિપર કાકે વારી ફેરી. પ્રિતં ૩
 પ્રેમાનંદ એક સંત હરિ ખીના, ઓર સખ જીવકે યેરી. પ્રિતં ૪

પદ ૪૨૦ મું

નેહા લગા સો લગા, લગા ના છૂટેવે; નેહાં ૮૬.
 નેહા લગા ધનશ્યામ પીયાસું, જ્યુ હીરો ફેસ્યો ન ફૂટે. નેહાં ૧
 લાગત લાગત લાગ ગયા હે, કાહુકા તોરા યા ન તૂટે. નેહાં ૨
 શિર સાટેકી ખાત ખની હે, સખ જગ મીલ સીર ફૂટે. નેહાં ૩
 પ્રેમાનંદ હરિ ચરન કમલકા, નિઃશંક હોઈ રસ લૂટે. નેહાં ૪

પદ ૪૨૧ મું

દીલ લીયા સો લીયા, લીયાવે પ્યારેને; દીલં ૮૬.
 શ્રીહરિ કૃષ્ણ મેરો મન લીનો, હસ હસ નેનાઉંકે તારે. દીલં ૧
 કહા જાનું મોયે કહા કર દીનો, ચિતવનીમેં કહાન કારે. દીલં ૨
 મોહની મૂરત બસ ગઈ દીલમે, ખીસરત નાહી ખીસારે. દીલં ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ નારાયન, જીવન પ્રાન હમારે. દીલં ૪

પદ ૪૨૨ મું

નીત નધસો નઈ, નઈ વે છટા; નીતં ૮૬.
 મોર મુખટ બનમાલ ધરે ઉર, તન માનું જલદ થટા. નીતં ૧

કબ્જલુક શ્વેત બસન પેરે, કબ્જલુક બનતહે નટા. નીત૦ ૨
કબ્જલુ કમર કસી સુરવાર પેરે, કબ્જલુક પેરે પીત પટા. નીત૦ ૩
ત્રેમાનંદ કહે થેહી છામી મેરે, આય બસો દ્રગ અટા. નીત૦ ૪

પદ ૪૨૩ મું-રાગ જંગલો. ખ્યાલ. સાખી.

કનૈયા આસરો અમ તેરો, ભયો મેં તો ચરનકો ચેરો; કનૈયા૦ ૧ ટેક.
સ્થામ તુમારે આસરે ખીના, કોઠિ ન ઉતરે પાર;
મરે પચે ત્રિભુવન વિષે, પુતી ખાય જમનકી માર. કનૈયા૦ ૧
સ્થામ તુમારે આસરે ખીના, સુખ નાહીં કહિં નાય;
નટ મરકટકી જ્યું કષ્ટ સહે, જીવ પરે કાલકે હાથ. કનૈયા૦ ૨
સ્થામ તુમારે આસરે ખીના, કરે જે સાધન કોટ;
તાતે કોઠિ ના બચે, વારી કાલ વજૂકી ચોટ. કનૈયા. ૩
સ્થામ તુમારે આસરે ખીના, સુર નર સાધુ હોય;
ઉપમા તાહે પીસાયકી, વારી દુષ્ટ કહત સખ કોય. કનૈયા૦ ૪
સ્થામ તુમારો આસરો, તજી ફીરે સ્વર્ગ પાતાલ;
તહાં તહાં પકરી પછારીહે, વાકું કહિં ન છોડે કાલ. કનૈયા૦ ૫
સ્થામ તુમારે આસરે ખીના, ભયો જ્યું સુરપતિ ભુપ;
મરી કે સરજી સ્વપચ હોય, પુનિ ધરધર બેચત સુપ. કનૈયા૦ ૬
સ્થામ તુમારે આસરે ખીના, ભયો નૃપતિ કુલ ઉચ;
મરીકે સરજી શ્રાન હોય, પુનિ ફીરે ઉધારી પુંજ. કનૈયા૦ ૭
દેવ જન્મ દ્વિજ જન્મ પુનિ, વારી જે હોવે કુલવાન;
સ્થામ તુમારે આસરે ખીના, સખહી સ્વપચ સમાન. કનૈયા૦ ૮
પદે વેદ ખટ અંગ જીત, વારી ખાંચે કથા પુરાન;
સ્થામ તુમારી ભક્તિ ખીના, વારી કેવલ કલેશ નિદાન. કનૈયા૦ ૯
ખટ શાસ્ત્ર વ્યાકરન પદે, વારી જોલે અતિ ગિર્વાન;
સ્થામ તુમારી ભક્તિ ખીના, વારી મીટે ન ચ્યારો ખાન. કનૈયા૦ ૧૦
સંસકૃત પ્રાકૃત કથે, વારી કવિતા પરમ રસાલ;
તોહિ કાલતેં ના બચે, વારી ખીના ભક્તિ ગોપાલ. કનૈયા૦ ૧૧

ગાવે છંદ પ્રબંધ પુનિ, વારી લે લે ઉંચી તાન;
 સ્યામ તુમારી ભક્તિ ખીના, વારી ગનીકા ભાંડ સમાન. કનૈયાં ૧૨
 રૂપવંત ગુનવંત અતી, વારી શીલવત કુલવંત;
 સ્યામ તુમારી ભક્તિ ખીના, વારી ગોખરવત કહે સંત. કનૈયાં ૧૩
 અષ્ટસિધિ નવનિધિ સખ, પુનિ મુક્તિ વ્યાર વિભાગ;
 સ્યામ તુમારી ભક્તિ ખીના, વારી લાગો સખમે આગ. કનૈયાં ૧૪
 કદપતરૂ ચિંતામની, વારી કામધેનુ ગુનપૂર;
 ખીના તુમારે આસરે, યે સખહી પદારથ ધૂર. કનૈયાં ૧૫
 સ્યામ તુમારે આસરે, વીધૂરે શશી અરુ સૂર;
 ભ્રમત ભ્રમત નીત ગગનમેં, પુનિ અસત હે રહું કુર. કનૈયાં ૧૬
 એક તુમારો આસરો, વારી દુળે સંત સમાજ;
 તીજી ભક્તિ ધર્મજીત, મોય દીજે શ્રીમહારાજ. કનૈયાં ૧૭
 મીટે અસદ સખ વાસના, બઢે પ્રિત ચરન સુખધામ;
 યહ વર માંગું નાથજી, મોય દીજે શ્રીધનશ્યામ. કનૈયાં ૧૮
 સંત સમાગમ શીલ ગુન, વારી તવ અનુશાસન શીશ;
 ઇતનો વર મોય દીજીયે, ફીરી જહાં રાખો જગદીશ. કનૈયાં ૧૯
 નવરસહે તવ અંગમે, વારી રુદ્રાદીક સુખધામ;
 ત્રેમાનંદ કહે વિલોકીયે, મોયે દયા જુક્ત ધનશ્યામ. કનૈયાં ૨૦

પદ ૪૨૪ મું-રાગ પુરખ

દીનદયાલકે ગુન ગાવે શ્રીદીનદયાલકે; ગુન૦ ટેક.
 ભક્તિધર્મસુત વાસુદેવ પ્રભુ, શરણાંગત પ્રતિપાલકે. ગુન૦ ૧
 પુરનકામ અખિલસુખદાયક, નાયક માયાકાલકે;
 શ્વેતદ્વીપપતિ નવલ સાવરો, મેટન ભવજગલકે. ગુન૦ ૨
 પરમ ક્રિપાલ પ્રગટ ભયે કલીમેં, દ્વિજકુલતિલક વિશાલકે;
 કેશવ નામ સકલ દુઃખમોચન, રોચન મુનિન મરાલકે. ગુન૦ ૩
 શ્રીધનશ્યામ મનોહર મૂરતિ, શોભીત ઉર ખનમાલકે;
 ત્રેમાનંદકે નાથ નારાયન, આયે વસો ઉર ચાલકે. ગુન૦ ૪

પદ ૪૨૫ મું

કેશવરાય રહો મોરે નૅનમે; રહો૦ ટેક.
 કૃષ્ણ કમલદત્ત નૅન મનોહર, નટવર સુંદર આપકે. રહો૦ ૧
 મનમથગંજન જનમનરંજન, સેવત મુનિ ઉર લાયકે;
 નટવર નાગર રૂપ ઉઝગર, રહો મોરે ઉરમેં સમાયકે. રહો૦ ૨
 ભવ વિરંચી સુર અસુર ઈશ્વ, મુનિ પરત ચરન શીરનાયકે;
 શુક સનકાદિક પલ ન ખીસારત, ફીરત મુદીત ગુન ગાયકે. રહો૦ ૩
 કરત વિહાર વિશ્વકે સ્વામિ, ગાવત બેન બગ્ગયકે;
 પ્રેમાનંદ મગન કર ડારી, પ્રેમ સુધારસ પાયકે. રહો૦ ૪

પદ ૪૨૬ મું-રાગ પુરખ

ભય ભાગો હો ચરન પ્રતાપસોં; ભય૦ ટેક.
 કૃષ્ણ નારાયણ વાસુદેવ હરિ, સ્વામિનારાયણ જાપસોં. ભય૦ ૧
 કીની કૃપા પ્રગટ ભયે કલીમેં, સ્વધૃષ્ટા હરિ આપસોં;
 જીવ અનંત આધારે શ્રીપતિ, નીજ બલ અધિક અમાપસોં. ભય૦ ૨
 થાપ્યો ધર્મ અધર્મ ઉથાપ્યો, ટાયોં તિમિર મત પાપસોં;
 કીની પરમ પુનીત સકલ ભુવ, નિજ પદપંકજ છાપસોં. ભય૦ ૩
 વિચરત મુકત અવનિપર અંકિત, ચરન ચિહ્ન ધ્વજ ચાપસોં;
 ગાવત કીર્તિ કલિમલહરની, પ્રેમાનંદ આલાપસોં. ભય૦ ૪

પદ ૪૨૭ મું

શ્રી ઉદ્ધવ ઇષ્ટદેવ હમ ગાવે; હમ૦ ટેક.
 ઔર અનેક દેવ યા ભવસે,* સ્વપ્ને નિકટ ન જાવે; હમ૦ ૧
 ગોલોકપતિ સુભગ સાવરો, નીરખી નીરખી સુખ પાવે;
 મન કમ વચન સેવી પદપંકજ, ભવ ભ્રમ સઘહોં ગુમાવે. હમ૦ ૨
 જુગજુગ દિવ્ય જન્મ જશ જાકે, ગીતત અંત નહોં આવે;
 પ્રેમ મગન ગાવે નિશીવાસર, પ્રીત સહિત ઉર લાવે. હમ૦ ૩

* “ઔર અનેક દેવ યા ભવમેં.”

“ઔર અનેક દેવ દેવીનકે”-એમ પણ પાઠ ગવાય છે.

ભક્તિધર્મસુત સકલ શીરોમણી, ઉર મંદિર પધરાવે;
પ્રેમાનંદ પૂજ પદઅંબુજ, સકલ શોક વિસરાવે. હમં ૪

પદ ૪૨૮ મું

અવિચલ આસરો અખ પાયો હો; અવિં ૮૬.
ગોલોકપતિ વાસુદેવકે, ચરણ શરણ જન્મ આયો હો. અખં ૧
ભટકત બહુત ફીર્યો ભવસાગર, સ્થિર હોઈ કહન સ્થિરાયો;
હરિ પદ વિમુખ તપત ત્રિવિધમેં, તીહું ફીરીફીરી પીછતાયો હો. અખં ૨
ભઈ કૃપા સંતનકી પૂરણ, હરિ ચરણે ચિત્ત લાયો;
પ્રેમાનંદ ભયો કૃતારથ, ગોવિંદ ગોવિંદ ગાયો હો. અખં ૩

પદ ૪૨૯ મું

શ્રીધનશ્યામકો હું ચેરો હો; શ્રી ધનં ૮૬.
મન કમ વચન ભયો શરણાંગત, જગસોં કીનો નીવેરોહો. હું ચેરોં ૧
વાસુદેવ પદ રવિ પ્રતાપસોં, મીઁચા સકલ દુઃખ મેરો;
કામ ક્રોધ લોભ કાઠીકે, ફેર બસાયો ખેરો હો. હું ચેરોં ૨
કેસો હયોં કૃપા કરીકે, ત્રાસ રવિમુતકેરો;
પ્રેમાનંદ જાની કરુણાનિધિ, કીયો બચન ખીચ ડેરો હો. હું ચેરોં ૩

પદ ૪૩૦ મું-રાગ પુરખ ધ્રુપદ. ચૌતાલ.

જે જે શ્રીકૃષ્ણસ્વામિ બહુનામી, ભલે તુમ નર તનુ ધાર્યો; જેજેં ૮૬.
કલી મધ્ય ક્રિપા કરી પ્રગટે હો આપ હરિ, અધર્મ મૂલ ઉખાર્યો. જેજેં ૧
જ્ઞાન વૈરાગ્યકું તરુન તુમ કીને, ધર્મભક્તિકો અતિ જસ વિસ્તાર્યો;
પ્રેમાનંદકે નાય દીન જન ગ્રહે હાય, રવિ સુતકો કાગદ ફાર્યો. જેજેં ૨

પદ ૪૩૧ મું

જે જે શ્રીકૃષ્ણદેવ દીનઅંધુ, પ્રગટ ભયે જન તારન; જેજેં ૮૬.
દિવ્ય સ્વરૂપ સદા સાકાર શ્રીહરિ, આદીપુરુષ જગ કારન. જેજેં ૧
ધર્મકુલમંડન કલિધર્મઅંડન, નિજ જન દુઃખ નિવારન;
પ્રગટે જ્ઞાન ભાન પુરુષોત્તમ ભગવાન, પ્રેમાનંદ ઉધારન. જેજેં ૨

પદ ૪૩૨ મું

એમાઈ નટવર નવરંગી, નવલ મનોહર લાલ; એ માં ટેક.
રસિક શ્રીગિરિધર મોહન નટવર, ચત્રતહે સુંદર ચાલ. એ માં ૧
અજકે જીવન ધન નંદજ્યુકે નંદન, ગોપીજન મન મરાલ;
પ્રેમાનંદકે પ્રાન રસિક બિહારી કાન, ગોપીનાથ ગોપાલ. એ માં ૨

પદ ૪૩૩ મું

એ બાંધે બાંકી પાગ બનવારી, સાવરે પેચ બનાઈ; એ બાં ટેક.
લલિત કુસુંબિ પાગ ઝૂક રહી વામ ભાગ, અટક્યો મન લલચાઈ. એ બાં ૧
ચંચલ ચીતવની મધુરીસી મુસકની, લેતહે ચીત ચોરાઈ;
પ્રેમાનંદ નીત મગન રહતહે, નીરખી સ્યામ સુખદાઈ. એ બાં ૨

પદ ૪૩૪ મું-રાગ પુરખ

સનેહરો કામરીવારેસો કીનો; સને ૦ ટેક.
કીનો નેહ જખહી મોહનસો, તખહી તન મન દીનો. સને ૦ ૧
અખ યાકે આધીન ભઈ મેંતો, જ્યો રાખે રંગબીનો. સને ૦ ૨
નંદકુંવર બીના ચોર ન ચાહું, મેં યેહી પન લીનો. સને ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્રાનજીવનધન, પરમ ચતુર પરવીનો. સને ૦ ૪

પદ ૪૩૫ મું

હમારે સરવસ કામરીવારો; હમા ૦ ટેક.
કામરીવારો કારો કનૈયો, ત્રિભુવનકો ઉજ્યારો. હમા ૦ ૧
દેહમે* પ્રાન નેનકો તારો, નટવર નંદદુલારો. હમા ૦ ૨
નંદકુમાર હાર મેરે હીયકો, જનમ સુધારન હારો. હમા ૦ ૩
ગોપીજીવન પ્રાન સાવરો, પ્રેમાનંદકો હે પ્યારો. હમા ૦ ૪

પદ ૪૩૬ મું

બદનપર વારું મદન કરોરી; બદ ૦ ટેક.
મુસકની મંદ નંદનંદનકી, ચીતવની લેત ચીત ચોરી. બદ ૦ ૧
ભાલ વિશ્વાલ કુટીલ બકુટી ધનુ, દેખી રતિનાથ લજ્જેરી. બદ ૦ ૨

ચંચલ નૈન હન્યો સખકો મદ, મીનમૃગખંજનકોરી. બદ૦ ૩
ત્રેમાનંદ નાસા શુક શોભા, નીરખી થકીત મતી મોરી. બદ૦ ૪

પદ ૪૩૭ મું

આજકી છખી બરની નહીં જાયે; આજ૦ ટેક.
અંગોઅંગ શોભા અવલોકી, રતિપતિ ચલ્યો સીરનાયે. આજ૦ ૧
બરનત રૂપ રસિક મોહનકો, સહસ્ર બદન સકુચાયે. આજ૦ ૨
નીરખત નૈન ત્રપત નહીં પાવત, જ્યો મધુમાખી લોભાયે. આજ૦ ૩
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ પીયા મેરે, અખંડ રહો ઉર આયે. આજ૦ ૪

પદ ૪૩૮ મું-રાગ ગોડી

પ્રભુ તુમ મેરે જીવન પ્રાન હો, શ્રી ભક્તિધર્મસુત લાડીલે; શ્રી ભ૦ ટેક.
દ્વિજ કુલ આય ક્રિપા કરી પ્રગટે, કુંજખિહારી કહાન હો. શ્રી ભ૦ ૧
અપને જનકું અલય કીયે હે, દે પુરવ પહીંચાન હો;
અધરમ અંસ ઉછેદ કીયો સખ, કામ કોષાદીક માન હો. શ્રી ભ૦ ૨
પામર પતિત ઉધારે અગનીત, દે નીજ ભક્તિ આનહો;
કલિમલમતઅતિષ્વાંતવિનાશન, ઉદયે ધર્મકુલભાન હો. શ્રી ભ૦ ૩
પાવન જસ ગાવત ત્રિભુવનમાં, સુર મુનિ નિગમ પુરાન હો;
ત્રેમાનંદ કહે ચિરંજીવ રહો, ભુવ પ્રગટ કૃષ્ણ ભગવાન હો. શ્રી ભ૦ ૪

પદ ૪૩૯ મું

સુખદાયક શ્રીધનશ્યામરી, શ્રીભક્તિધર્મસુત સાંવરો; શ્રી ભ૦ ટેક.
કરુનાસિંધુ ભક્તવચ્છલ પ્રભુ, વાંછીત ફલ અભિરામરી. શ્રી ભ૦ ૧
કરુના રસ મંડીત મુરતિ શુભ, દ્વિજકુલતિલક લલામરી;
ભક્તાધીન ભક્તમનરંજન, હરિ ધર્મસુત નામરી. શ્રી ભ૦ ૨
કરીકે વિજય જીતે માધક મત, જૈનાદીક અરુ વામરી;
અંતરરીપુ મારે ભક્તનકે, માન કોષાદીક કામરી. શ્રી ભ૦ ૩
હોત સમાધી સાધન ખીન જનકું, પાવત સુખ વિશ્રામરી;
ત્રેમાનંદ પ્રભુ દિવ્ય દ્રષ્ટી દે, દેખાવત નિજધામરી. શ્રી ભ૦ ૪

પદ ૪૪૦ મું

હારે મેરે ધર્મકુંવરકો પ્યાનરી, મેં તો નાહીં ડરું જમ કાલસું; મેંતો ૦ ટેક.
ખાંધી કમર સખહીકે સનમુખ, સાંધી શ્રીગોપાલસું. મેંતો ૦ ૧
ભૈરવ ભુત પિશાચ દેવ ગ્રહ, નાહીં ડરું માયા જાલસું;
જંત્રમંત્રસું નાહીં ડરું મે, ચેટક વીર વીતાલસું. મેંતો ૦ ૨
દાનવ દૈત્ય જક્ષ રાક્ષસ સખ, નાહીં ભય કંગાલસું;
ભયો નીકંસ જન્મ સંકટસું, ત્રિવિધી તાપકી ઝાલસું. મેંતો ૦ ૩
રિદ્ધિ સિદ્ધિકો નાહી કનૌડો, નાહી ગરજ ધન માલસું;
પ્રેમાનંદ કહે એક ગરજ મોહો, ભક્તિધર્મકે લાલસું. મેંતો ૦ ૪

પદ ૪૪૧ મું

હારે મેરે ઇષ્ટ ધર્મસુત સ્યામરી, મેં તો નાહીં ઉપાસું આનકો; મેંતો ૦ ટેક.
પરીહરી સ્યામ ચરન ચિંતામની, કો ગ્રહે કાચ પાપાનકો. મેંતો ૦ ૧
નાહીં નીહારું મેં આંનકે આગે, તજું તાસંગ પહીંચાનકો;
જયક કહા જયે જયકપેં, જયે તો હારે માનકો. મેંતો ૦ ૨
ઓર દેવ સખ રંક ભીખારી, સ્વારથરત સખ જનકો;
સ્વપ્નેકું નાહિ આશ કરુમેં, તજી કૃષ્ણ ભગવાનકો. મેંતો ૦ ૩
સુખકે સિંધુ દીનકે બંધુ, દેત અભય વરદાનકો;
પ્રેમાનંદ તજી સ્યામ ભજે ઓર, ધીક તેહી મૂઠ અગ્યાનકો. મેંતો ૦ ૪

પદ ૪૪૨ મું-રાગ ગોડી

ચરન શરન ધનસ્યામ તીહારે; ચર ૦ ટેક.
દીનાનાથ દયા કરી હેરહું, દીન સખે આયે દ્વારે પોકારે. ચર ૦ ૧
તુમ ખીના ઓર નહિ ત્રિભુવનમેં, રવિ કિંકરકી ત્રાસ નિવારે;
આયેહેં શરન તીહારે પ્રભુજી, કીજે અભય શ્રીધર્મદુલારે. ચર ૦ ૨
સુર નર સિદ્ધ ઇશ સખ દેખે, કાલ કર્મ વસ પયત ખીચારે;
કાલ કલીકે ભયસું હમકું, તુમ ખીના ઓર ન કાઉં ઉગારે. ચર ૦ ૩
ગોલોકપતિ ગિરિધર હકાર, યેહી કારન દ્વિજ કુલ તતુધારે;
પ્રેમાનંદકે નાથ મહા પ્રભુ, શરનાગત વત્સલ હો હમારે. ચર ૦ ૪

પદ ૪૪૩ મું

દીનાનાથ અનાથન પાહી; દીના૦ ટેક.
 મહા કલી કાલ ધોર અહિ ત્રાસત, આયે શરન પોકારત ત્રાહી. દીના૦ ૧
 ભક્તિધર્મસુત કૃષ્ણ મહા પ્રભુ, કીજે દીન જનનકી સહાહી;
 કરહું નાથ સનાથ અનાથહિં, રાખે શરન સદા ભુજ જાહી. દીના૦ ૨
 લીજેબચાય પતિત જન ભવસૌં, તિહારો પ્રતાપ પ્રગટ જગમાંહી;
 કલિમલહરન શરન અશરનકે, તુમ ખીન નાથ એર કાઉનાહી. દીના૦ ૩
 બહે જાત ભવ ધોર નદીમહીં, ગોપીનાથ ગહો જ્યું બાંહી;
 પ્રેમાનંદકે નાથ મહા પ્રભુ, પ્રગટ ભયે હો કારન યાહી. દીના૦ ૪

પદ ૪૪૪ મું

એક ભરોસો શ્યામ ચરનકો, શ્યામ ચરન ધનશ્યામ ચરનકો; એક૦ ટેક.
 નહીં સાધન બલ બુદ્ધિ ચાતુરી, એક અચલ વિશ્વાસ શરનકો. એક૦ ૧
 ધર્મકુંવર ધનશ્યામ ખીના મેરે, નાહીં ઠીકાનો પાઉં ધરનકો;
 જ્યું રાખે ત્યોં રહું પ્રાનપતિ, દ્વારે પચ્યો અખ નાહીં ટરનકો. એક૦ ૨
 મન ક્રમ વચન મગન ગુન ગાવું, પાવું પ્રસાદ સંતાપ હરનકો;
 શોક મોહ સંશે ભ્રમ ભાગે, લીનો શરન હરિ અભય કરનકો. એક૦ ૩
 કૃષ્ણ દીનેશ ચરન ખીના કલીમૈં, નાહીં ઉપાય સંસાર તરનકો;
 પ્રેમાનંદકે નાથ ક્રિપા કરી, ટાચ્યો દુઃખ મેરો જન્મ મરનકો. એક૦ ૪

પદ ૪૪૫ મું

પ્રગટ ભયે ધનશ્યામ બિહારી, શ્યામ બિહારી ધનશ્યામ બિહારી; પ્રગ૦ ટેક.
 કલિમલહરન કરન જન રક્ષન, પ્રગટે દ્વિજ કુલ નરતનુ ધારી. પ્રગ૦ ૧
 અંબુજ નૈન મુનિન મન રંજન, ગંજન રીપુ કામાદીક બારી;
 કરુના કરી ભવસાગરતેં પ્રભુ, લીને આજ અનંતજન તારી. પ્રગ૦ ૨
 જો શ્રીકૃષ્ણ સોઈ હે ધર્મસુત, જી ન સંદેહ ધરો નરનારી;
 છાયો પ્રતાપ અમલ ત્રભુવનમૈં, ગાવત જસ મુનિ મંગલકારી. પ્રગ૦ ૩
 જાકો નામ સુનત રવિક્રિંકર, કરત પલાયન પારતરારી;
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામચરનપર, વારત ધર્માદીકક્ષત્યારી. પ્રગ૦ ૪

પદ ૪૪૬ મું-રાગ ગોડી

મોહન પ્યારે શ્રીધર્મદુલારે, નેક ન કરીદું અગ્ર ન્યારે; મોહ૦ ટેક.
ચિતવની ચલની ઉપર વારડારું, તન મન પ્રાન હમારે. મોહ૦ ૧
સુનસુનબતીયાં છતીયાંસીરી હોત, છગનીરખત સીતલદોહિતારે;
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ પીયા મોરે જીવન, જનમ સુધારન હારે. મોહ૦ ૨

પદ ૪૪૭ મું

રાજીવ લોચન ભવ ભય મોચન, જનત જીયકી અંતરજામી; રાજી૦ ટેક.
ત્રિભુવનનાયક સગ્ય સુખદાયક, ભક્ત કલ્પતરુ હે બહુનામી. રાજી૦ ૧
થાપને ધર્મ અધર્મ ઉથાપન, પ્રગટે ધર્મકુલ ગરુડગામી;
કલિમત્ર કલુશ નસાવન પાવન પદ, પ્રેમાનંદ મન ભાવન સ્વામી. રાજી૦ ૨

પદ ૪૪૮ મું

નેનમેં રાખું બેનમેં રાખું, જીયતે પલ ન બીસારું; નેન૦ ટેક.
ધર્મકુંવર ધનશ્યામ ચરનપર, તન મન ધન પ્રાન લે લે વારું. નેન૦ ૧
સુનું નીત શ્રવને હરિજસ પાવન, સ્વામિનારાયન રસના ઉચારું;
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ ધરી ઉર, જનમ સુફલ કર ડારું. નેન૦ ૨

પદ ૪૪૯ મું

શ્યામ હમારે નેનકે તારે, સહજનંદ મહારાજ; સ્થા૦ ટેક.
જીગજીગ ચીરંજીવો યા અવનીપર, ભક્તવચ્છલ પ્રભુ
ગરીબનિવાજ. સ્થા૦ ૧

યા કલીજીગકે પતિત સગ્ય તારે, બાંધી ભવાબ્ધિ ઉપર પાજ;
શ્રીધનશ્યામ પ્રગટી ધર્મકુલ, પ્રેમાનંદકો સાચ્યો કાજ. સ્થા૦ ૨

પદ ૪૫૦ મું-રાગ ગોડી

નેના તિહારે મોહન પ્યારે, તરછે તાકી શ્યામ મોહે મારે; મોહ૦ ટેક.
ચંચલ લોચન ભવ દુઃખ મોચન, અતિ અનુરાગ ભરે અનીયારે. મોહ૦ ૧
બંકી બીલોકની બસ ગર્હ જીયમેં, બીસરત નાહિ શ્યામ બીસારે. મોહ૦ ૨
બીનું દેખે સુંદર બીચ રેખેં, કલ ન પરે મોહે પીત પટવારે. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ મગન નીત્ય નીરખી, સુંદર વદન ચંચલ દોગિ તારે. મોહ૦ ૪

પદ ૪૫૧ મું

મોહની ડારીરે બનવારી, શ્રી ધનશ્યામ કુંજબિહારી; રે બન૦ ટેક.
 મોહની લગાયકે મન હર લીનો, બસ કીની મોહન વ્રજનારી. બન૦ ૧
 મોર મુકુટ પેહેરી બનમાલા, ઓઢી સુંદર કામરી કારી. બન૦ ૨
 મંદમંદ મુસકાયકે મોહન, હર લીની મતિ ધીર હમારી. બન૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે કહ્યુ ન સોહાવે, બીનું દેખે લાલ ગિરિધારી. બન૦ ૪

પદ ૪૫૨ મું

રૂપ લોભાની રે ગુમાની, સુંદર શ્યામ છબી મન માની; રે ગુમા૦ ટેક.
 રૂપ વિલોકી થકીત ભઈ મોહન, ધૂટ ગઈલોક કુલહાની. ગુમા૦ ૧
 લાગીલગનતુમસુંબનવારી, લઈહે મોરી સકલ દુઃખકી હાની. ગુમા૦ ૨
 બીનું દેખે અબ મોહન પ્યારે, રહી ન શકું પલ ફીરત દીવાની. ગુમા૦ ૩
 પ્રેમાનંદ પીયા ચરન કમલપર, તન મન પ્રાન કરું કુરબાની. ગુમા૦ ૪

પદ ૪૫૩ મું

હું જોગનીયાં હો શ્યામ તેરી, મોહનલાલ લીજે સુખ મોરી; રે હો૦ ટેક.
 તુમ કારન જોગન હોય નિકસી, લોક કુદુંઅ લાજ તજકેરી. હો૦ ૧
 તેરે બદન દરસ હીત પ્યારે, નગર નગર દેહ નીત ફેરી. હો૦ ૨
 શ્રીધનશ્યામ લાડીલે મોહન, દરસ પરસ બીખ નીત દેરી. હો૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથજી તેરી, ચરનકમલકી હું મેં ચેરી. હો૦ ૪

પદ ૪૫૪ મું-રાગ ગોડો

એરી મા દેખતકા કહાન છોટો; એરી૦ ટેક.
 દેખતહી મેં ચોંચ પકરીકે, માચ્યો બકાસુર મોટો. એરી૦ ૧
 કેશી મથ્યો હન્યો વછાસુર, વૃષ લય કચ્યો દેહોટો;
 સિંગ મરોરી લુમિ પર પાચ્યો, પકરી પુંછ ઝંઝોટો. એરી૦ ૨
 ઉભય અસંકીત બિચરત બનમેં, હરિ હરધરકા જોટો;
 પ્રેમાનંદ કહે અખંડ રહો ઉર, નંદજસોદાકા ઢોટો. એરી૦ ૩

પદ ૪૫૫ મું

એરી મા દેખતકા હરિ લરીકા; એરી૦ ટેક.
 માચ્યા આજ અસુર એક મોટા, ગિરિ ગોવરધન સરીકા. એરી૦ ૧

પન્નગ રૂપ ધરીકે નીગલે, વચ્ચ સખા સખ હરિકા;
તાકે મુખમેં પેઠી કે માચ્યો, મહા નીસંક નહીં થરીકાં. એરી૦ ૨
અતિ સકુમાર કુસુમઉતે કામલ, સહિ ન સકત મા તરીકા;
પ્રેમાનંદકે નાથ અસુરકું, લગત બજ્રકે કરીકા. એરી૦ ૩

પદ ૪૫૬ મું

એરી મા મોહનલાલ બીહારી; એરી૦ ૧૬.
દેખતમે બારોસો લાગત, હે ઈશ્વર અવતારી. એરી૦ ૧
આજ તો હમકું ત્રતક જવાયે, કીનીહે રક્ષા બારી;
દાવાનલકે પાન કીયો હમ, મીચીકે આંખ ઉધારી. એરી૦
બેલત કુદી પચ્યો જમુનામેં, નાથો નાગ ગહી કારી;
પ્રેમાનંદ કહે અખંડ રહો ઉર, ગિરિ ગોવરધન ધારી. એરી૦ ૩

પદ ૪૫૭ મું

એરી મા દેખત કે કહાન બોરો; એરી૦ ૧૬.
નીર્લજ હોય ગોપીનપેં માગત, દેરી દહી મોહે થોરો. એરી૦ ૧
કોપ્યો ઇન્દ્ર આય બજ ઘેચ્યો, બરચ્યો બહુત કરી બેરો;
સાત દિવસલોં એક અંગુરીપર, ગિરિ ગોવરધન તોચ્યો. એરી૦ ૨
મધવા બરસી બહુત પચિ હાચ્યો, બજ રાખ્યો સખ કારો;
પ્રેમાનંદકે નાથ સાંવરે, માન ઇન્દ્રકે મોચ્યો. એરી૦ ૩

પદ ૪૫૮ મું-રાગ ગોડી. ધ્રુપદ ચૌતાલ.

સ્થામજી સોહત મન મેરો,* મોહત બોલત બચન અમોલે; સ્થા૦ ૧૬.
રૂપમની માનો રૂપસાગરસોં, નીકસી બાહીર ડોલે. સ્થા૦ ૧
સખ સુંદરતાઈત્રિભુવનસોંલાઈ, બિધિના બનાઈહે મૂરત અતોલે;
એક ઠોર રવિ ચંદ નીરખત પ્રેમાનંદ, કુંડલ જલકત કપોલે. સ્થા૦ ૨

પદ ૪૫૯ મું

શ્રીમોહન નાગર સુખકે સાગર, પ્રીતમ પ્રાન હમારે; શ્રી મો૦ ૧૬.
તિહારે ચરન પંકજપર હમ, તન મન ધન સખ વારે. શ્રી મો૦ ૧

* “સ્થામજી સોં રત મન મેરો” પાઠાન્તર આવે છે.

રૈન દીન થલ છીન નાથ ના રહો, હમારે નૈનસોં ન્યારે;
મન વચ કંમ કરી આનંદ કંદ હરિ, પ્રેમાનંદ શરન તીહારે. શ્રી મોં ૨
પદ ૪૬૦ મું

શ્રીગોવિંદ ઠાકોરે તિહારો ચાકર, મોયે ડ્રગન ભરી હેરો; શ્રી ગોં ૧ ટેક.
તિહારે ચિતખેતે ઉપજત અતિ સુખ, મીટ કળ ભવ ફેરો. શ્રી ગોં ૧
થહ લોક પરલોક જહાં રાખો તહાં, તુમ સ્વામી હું ચેરો;
અશ્વરનશરન પ્રેમાનંદકે નાથ, એક ભરોસો તેરો. શ્રી ગોં ૨
પદ ૪૬૧ મું

માધોજી મેરેતો તુમહિં એક, પાંઉ ધરનકો ઠુકાનો; માધોં ૧ ટેક.
શુભ ગતિ અશુભ ગતિ તુમહી મેરેતો, હાથ તિહારે ઘેચાનો. માધોં ૧
તુમખીના સુખ નાહીં ત્રિભુવનમેં, મોયે બહુત ફિચ્યો હું ભુલાનો;
પચ્યો આય દ્વારે દીન પ્રેમાનંદ, ગુનહીન કિંકર રાવરો જનો. માધોં ૨
પદ ૪૬૨ મું-રાગ કલ્યાણ

ધન મોહનાને મોહની ડારી ડારી હો; ધનં ૧ ટેક.
મોહની ડારી મારી નેન કટારી, તનકી સુરત ખીસારી સારી હો. ધનં ૧
ખીસરત નાહીં માધુરી મુરત, શ્યામ સુરત સુખકારી કારી હો. ધનં ૨
ખીનું દેખે મોહે કલ ન પરતહે, કેશવ કુંજખિહારી હારી હો. ધનં ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ બદનપર, પ્રાન જત વારી વારી હો. ધનં ૪
પદ ૪૬૩ મું

મન લીનો મેરો મોહન પ્યારે પ્યારે હો; મનં ૧ ટેક.
મન લીનો કછુ જાદુ કીનો, નટવર નેનાઉકે તારે તારે હો. મનં ૧
તન મન પ્રાન હરે ચીતવનીમેં, સુંદર ધર્મ દુલારે લારે હો. મનં ૨
અતહીં અમોહની સુંદર ડોલની, બોલની બસકરી ડારે ડારે હો. મનં ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ ધર્મસુત, જીવન પ્રાન હમારે મારે હો. મનં ૪

પદ ૪૬૪ મું

ધન સાવરેને બાવરીકીની કીની હો; ધનં ૧ ટેક.
બની ઠનીકે મોહન મગ આવત, ગાવત તાન નવીની વીની હો. ધનં ૧
નૈનકી સેનમેં સુધર સાવરે, તનકી સુધ હર લીની લીની હો. ધનં ૨

અધર પ્રવાહ લલિત નાસાશુક, અખીયાં પ્રેમરસ બીની બીની હો. ધન૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ મગન હોઈ, પાન ખીરી મોયે દીની દીની હો. ધન૦ ૪

પદ ૪૬૫ મું

મૃદુ બોલનીમેં હું લલયાની યાની હો; મૃદુ૦ ૧૬.
મુસકેની મંદ ચપલ ચીતવનીમેં, લેત ચતુર ચીત તાની તાની હો. મૃદુ૦ ૧
શોભા ધામ શ્યામ સુંદર વર, ધર્મસુનું સુખદાની દાની હો. મૃદુ૦ ૨
શુકલાંખરધર સુમન માલ હર, બોલત મધુર મૃદુ બાની બાની હો. મૃદુ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ નાથ હાથ, દામ વીના હું બેકાની કાની હો. મૃદુ૦ ૪

પદ ૪૬૬ મું—રાગ કલ્યાણ ચૌતાલ

તેરોહી નામ રટત રસના, વિાધ વ્યાસ બેદ નારદ;
શુક સનકાદીક શેષ ગનેશ સકલ, કરત ભજન અતી આનંદ; તેરો૦ ૧૬.
અક્ષર બ્રહ્મ પ્રકૃતિ પુરુષ વિશ્વનાથ, વૈરાજ અનંતકાટી
મહામુક્ત, ખીસરત નાહીં સુખ કંદ. તેરો૦ ૧
વૈકુંઠવાસીજન શ્વેતદ્વીપકે નીરંન, સ્તુવત તોયે કીરતાર
પઢી પઢી પ્રબંધ છંદ;

ધમકુંવર ધનશ્યામ નામ તેરો સખહી રટત;
દીજે અહોનીસ અવીનાસ, પ્રેમાનંદકું ચરને વાસ;
દાસ જાની વિશ્વવંદ મેટન કંદ બ્રજ ચંદ. તેરો૦ ૨

પદ ૪૬૭ મું

પૂરન બ્રહ્મ ભરન પોષન કિરતાર, કૃષ્ણ પરમેશ્વર કમલાપતિ;
કેશવ માધવ મદન મોહન મોરલીધર; પૂર૦ ૧૬.
ગોવરધનધરનધીર* ગોવિંદ ગોપાલ ગોપીનાથ, ગરુડ
પતિ ધનશ્યામ સુંદર વર. પૂર૦ ૧
આદી પુરુષ ઐકાર વિશ્વ ભરન પોષન હાર,
વાસુદેવ વનમાલી ધર્મકુંવર આનંદ કર;

* “ગોવરધન ધરનીધર” એવો પાઠ પણ જોવાય છે.

અખીલ ભુવન નાયક સ્વામી સુખદાયક, કીજે દયા અખ

અવીનાસ, ત્રેમાનંદકું દીજે દરસ પરસ તરસહર. પૂરં ૨

પદ ૪૬૮ મું-રાગ કલ્યાણ

હરિકૃષ્ણ ધનશ્યામ નારાયન, તું રટ મન મેરારે; હરિં ૧ ટેક.

પરમ મંત્ર યહ સખ સુકિત ફલ, દૂર કરે ભવ ફેરાં. હરિં ૧

શ્રીકૃષ્ણ ચરનનખચંદ્ર છટા ખીના, સખ જગમાંહી અંધેરાં. હરિં ૨

તજ પરમાદ ભજ શ્રીહરિપદ, સુત મન સમજ સવેરાં. હરિં ૩

ત્રેમાનંદ કહે મન વચ કમ કરી, હોઉ ચરનકે ચેરાં. હરિં ૪

પદ ૪૬૯ મું

ધર્મકુંવર ધનશ્યામ સુંદર પર લે, તન મન વારુરી; ધર્મં ૧ ટેક.

ચલની ખેલની ચતુર ચીતવનીપર, ત્રીભોવન વારી ડારુરી. ધર્મં ૧

જીવનપ્રાન સકલ સુખ સંપત, જીયે પલ ન વિસારુરી. ધર્મં ૨

શ્રીધનશ્યામ કૃષ્ણ નારાયન, રસના નામ ઉચારુરી. ધર્મં ૩

ત્રેમાનંદ કરી પ્રાન નોજાવર, રૂપ છટા ઉર ધારુરી. ધર્મં ૪

પદ ૪૭૦ મું

ધર્મકુંવર ગિરિધર સુંદરસું, મેરો મન માન્યોરી; ધર્મં ૧ ટેક.

સોબાધામ કામમદમોચન, નિરખી જીયા લલચાન્યોરી. ધર્મં ૧

પુરનકામ સદા સુખદાયક, જનમ સંગાથી જાન્યોરી. ધર્મં ૨

કરી કરી પ્રીત ચીત ધરી ચરને, મોહન ઉરમે આન્યોરી. ધર્મં ૩

ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ નાથ હાથ, દામ ખીના બેકાન્યોરી. ધર્મં ૪

પદ ૪૭૧ મું

ધર્મકુંવર નટવર નાગરકું, નૈનાઉમે રાખુંરી; ધર્મં ૧ ટેક.

શ્રીધનશ્યામ મનોહર જખી પર, કોટી મદન વારી નાખુંરી. ધર્મં ૧

ભુજ ભરી ભેટી ભેટી દુઃખ કોટીક, અધર સુધારસ ચાખુંરી. ધર્મં ૨

મંગલ કરની હરની ભવ પીરા, કીરતી નીસદીન બાખુંરી. ધર્મં ૩

ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ નામપર, વિશ્વ વારું દૈ લાખુંરી. ધર્મં ૪

પદ ૪૭૨ મું-રાગ કલ્યાણ

પરબ્રહ્મરાય પરબ્રહ્મરાય, અખિલભુવનપતિ નાય;
નારાયણ અગમ નિગમ નેતિ નેતિ કહી ગાય; પરં ટેક.

(મુલતાની)

શ્રીહરિકૃષ્ણ કેશવ માધવ મોહન મધુરિપુ મુરલીધરન;

(તાલ અવલી)

વાસુદેવ વિષ્ણુ નારાયણ, પુરુષોત્તમ અખિલજગકારન;
દીનાનાથ દીનદુઃખલંબન, કરત સદા સહાય. પરં ૧

(તાલ દિપચંદી)

અક્ષરબ્રહ્મનિવાસી, પરાત્પર પુરુષબ્રહ્મ પ્રગટપુરુષોત્તમ;

(તાલ સુરફાક)

નટવર નાગર નવલ મનોહર, નવ ધન નવ સુંદર નાય;

(તાલ ચૌતાલ)

આનંદકંઠ કૃષ્ણ કમલ લોચન, કિરતાર તરન તારન ભરન પોષન;

ભજત સંત સદા હિર લાય. પરં ૨

(તાલ અસ્વારી)

રાધારમણ કમનીયવર, કુંજવિહારી મોરલીધર;

મન્મથદર્પવિમર્દનસ્થામ, રાજવલોચન પૂરણકામ;

(તાલ જયમંગલ)

નીલ ખરન તન ચરચિત ચંદન, પીત બસન કટીતટ પરિધાન;

(તાલ રુપક)

ગિરિધર ગરુડગામી ગોવિંદ, નંદનંદન ગોકુલચંદ;

(તાલ રુદ્ર)

કાલીયમર્દન કંસારી, ભક્તવત્સલહરિ ભવભયહારી;

(તાલ અષ્ટતાલી)

ધર્મધુરંધર શ્રીભક્તિધર્મસુત જય જય;

(તાલ બ્રહ્મ)

શ્રીહરિ શ્રીકૃષ્ણ શ્રીધનસ્થામ, વસતહે જન હિર આપ. પરં ૩

(તાલ યોગબ્રહ્મ)

ક્ષરઅક્ષરપરઆદિનારાયણ પુરુષોત્તમ સ્વામી;

(તાલ ચરચરી)

અશરણુશરણુ શરણુગતપાલક, પરમ ગુરુ પરમ કૈવલ્ય દાતા;

(તાલ મહાડ ત્રિતાલ)

રહો દીનરેન મોરે દ્રગ આગે, હરિ સુખ દેન રહો;

(તાલ ચંપક)

ધર્મતનય કૃષ્ણ હરિ, પ્રગટ ભયે કરુના કરી;

પ્રેમાનંદ તન મન ધન, તુમપર બલભયે. પરં ૪

૫૬ ૪૭૩ મું-રાગ કલ્યાણ

રે મોહન બનવારી, રે મોહન બનવારી;
બાવરી કરડારી નેનુંદા જાદુ બારીરે; મોહં ૨૬.
સ્થામ સુંદર તેરે નેનકે જાદુ, મોયે કીની જગતસેં ન્યારીરે. મોહં ૧
શિવ સનકાદીક જાદુકે મારે, ધુમત બ્રહ્મ ખુમારીરે. મોહં ૨
નેનકી સેનમે નેહ જગતકા, છોડી ચલે નરનારીરે. મોહં ૩
પ્રેમાનંદ કહે જાઉં બલીહારી, અતહીં ચતુર ગિરિધારીરે. મોહં ૪

૫૬ ૪૭૪ મું

રે લાલન લલચાર્ધ, રે લાલન લલચાર્ધ,
મોહિ નેહરો લગાર્ધ સેનન સમઝાધરે; લાલં ૨૬.
પ્રાનજીવન મેરો મન હરલીનો, મધુર મધુર મુસકાધરે. લાલં ૧
લાગી ચપટ મોયે ચપલ નયનકી, તખતેં કછુ ન સોહાધરે. લાલં ૨
કેસી કરું સંતોષ ન આવત, તુમ વીના રયોઉં ન જાધરે. લાલં ૩
પ્રેમાનંદ લેરે ચરન કમલસોં, કીની મેં અચલ સગાધરે. લાલં ૪

પદ ૪૭૫ મું

બાલમ પ્રજવાસી, હો બાલમ પ્રજવાસી,
 મેરો નેહરો નીબાજો મેં તો તેરી દાસી હો; બાલ૦ ટેક.
 પ્રીતમ જોરકે અબજી ન તોરો, મત કરવાજો પીયા હાંસીરે. બાલ૦ ૧
 મેં હું અબુજ સમજ કછુ નાહી, તેરે ચરન વિસવાસીરે. બાલ૦ ૨
 સુનો હો ચતુર મોયે નાહી નીબાવો તો, કહો જ્યું
 કાઠીકી પત જાસીરે. બાલ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે ચરન કમલકી, ડારો કઠીન મોયે ફાંસીરે. બાલ૦ ૪

પદ ૪૭૬ મું

પીયરવામે જાની, રે પીયરવામે જાની,*
 તેરે ચરન કમલપર જાઉં કુરખાનીરે; પીય૦ ટેક.
 કોન પતિશ્વત ગનીકા રાખ્યો, કુખજ્યા કોન કુલ કહાનીરે. પીય૦ ૧
 અધમ અજમીલ હો મનમોહન, પુતના પાપકી ખાનીરે. પીય૦ ૨
 અજકી નારી કહો બનવારી, કહા વેદ આમના માનીરે. પીય૦ ૩
 પ્રેમાનંદ બધી જાઉં બદનપર, પતીત પાપન સુખદાનીરે. પીય૦ ૪

પદ ૪૭૭ મું—રાગ ઈમત કલ્યાણ તાલ સ્વલક્ષ્મી

મીન કુરમ શુકર નરસિંધ વપુ ધર, વામન જસ પાવન
 ફરસી કર ધરેરે; મીન૦ ટેક.
 રાવણારી રામ દનુજદલન રધુવર રણધીર, કૃષ્ણ કેશવ
 કમલાવર બુધ કલંકી દૈત્ય ખંડન સો ઈશ;
 બ્યાસ પૃથુ હરિ હંસ ધનવંતરી પ્રભુ હયમીવ, બદ્રિપતિ
 કપીલ દત્ત સનકાદીક સિદ્ધ રૂપ ચોવીશ. મીન૦ ૧
 નામ રૂપ અગનીત આવત કવિ કાવીદ, પાવત નહીં
 પાર શેષ મહેશ;
 પ્રેમાનંદકો નાથ જુગ જુગ પ્રગટ હોત, તારન ત્રિભોવન
 સમરથ જગદીશ. મીન૦ ૨

પદ ૪૭૮ મું

મોહન મોરલીધર ગોવિંદ રાધાવર, માધવ મધુસૂદન
મદનપિતારે; મોહ૦ ટેક.

નંદલાલ સ્યામસુંદર નલીનનયન, નટવર નાગર હરિ
નવરંગ નૌતમ;

નાયક સુખદાયક વિહરત, જમુના તટ કુંજ વસુંધીર;
ગોપીનાથ ગોપાલ ગદાગ્રજ ક્રિપાનિધાન, કેસો* કમલનાભ
મંદહાસ સુંદર બલવર. મોહ૦ ૧

ભગવાન ભય મોચન ભવાબ્ધિ તારન, શરનાંગતકી
હરતહે પીર;

પ્રેમાનંદ પ્રભુકા જસ ગાવત, વ્યાસ વિરંચી નારદમુની કીર. મોહ૦ ૨

પદ ૪૭૯ મું-રાગ ઈમન કંઠ્યાણુ સંગીત

ગુનીજન ગાવે મૃદંગ બજાવે નારદ સારદ મીઠ
ખાંડવ ઓડવકે ભેદ સકલ બીધ કર શામ રીઝાવે; ગુની૦ ટેક.

લેત તાન તોમ તનનનનન તાલ કાલ માન મન લલચાવે,
મંદ મધ્ય તાર ઉપજતરે, ઉર્પતુર્પ સુગત હોત અત મન ભાવે. ગુની૦ ૧

બજત મૃદંગ તક્ ધીધીગત ધીધીગત ઉપજત પરન અનૂપમરે;
થૈયા તકથૈયા અત છય છૈયા બોલત કલ સ્વર રાગ રંગ

રૂપ કર દરસાવે. ગુની૦ ૨

બરન બરન ગુની બરનત ગુનગન ટુરન મુરન અવધર
ઉચરન સાંગીત ગત ઝર હાવભાવ કર સરસ બતાવે. ગુની૦ ૩

તક્ તક્ તક્ તક્ થૈ નૃત્યત અત ગત દ્રોમી દ્રોમી દ્રોમી બાળે;
મૃદંગ કડ કડ કડ ધામોજ ચરનરત પ્રેમાનંદ પાવે. ગુની૦ ૪

પદ ૪૮૦ મું

કુંજવિહારી ગિરિવરધારી રાજત રવિજા તટ બંસી અધર
ધર કર મનમથમદમદન મોહી વ્રજનારી; કુંજ૦ ટેક.

નટવર સુંદર મોરમુગટધર કરન કુંડલવર કટ પીત પટરે;
અંગ અંગ અંદન ચરચીતરે ઉર વૈજંતી માલ લાગત પ્યારી. કુંજ૦ ૧
કુંજ લુવન નવ વંજુલ મંજુલ કલરવ કુજીત પીક બરહી;
અંદાબન અંદા સુરનર મુની વૃંદા શ્રીપુરુષોત્તમ દ્વંદ્વ દ્વંદ્વ
અંધ મેટનકારી. કુંજ૦ ૨

પંકજલોચન મુનીમનરોચન મોચનલવ ત્રિતાપહરન
દર્પવિમર્દન કંસધ્વંસકરન મોરારી. કુંજ૦ ૩
અજ લલના સંગ નૃત્ય ત ત ત ત તૈ ઝીંગડ ઝીંગડ તાધીલાતા;
ધુમકટ ધીના બાજે મંદીલ તનમનંધન બલ પ્રેમાનંદ વારી. કુંજ૦ ૪
પદ ૪૮૧ મું-રાગ કલ્યાણ ભોપાલી

શ્યામ આજ શોભીત રંગ ભરે; હો શ્યામ૦ ટેક.
અટપટી પાધ બાંકે પેચનમેં, લટકત મોતી લરે હો. શ્યામ૦ ૧
ઉર બનમાલ પુનીત બાજુઅંધ, તા બીચ નંગ જરે;
પ્રેમ સખી પ્રીતમ છખી નીરખી, કામકો ગરબ હરે હો. શ્યામ૦ ૨
પદ ૪૮૨ મું

આજ મોરે ઘેર આવો તો પીયા સરવસ વારું; આજ૦ ટેક.
જે તુમ આવો મોરે શ્યામ મનોહર, પલકનસું મગ ઝારું. આજ૦ ૧
નોતમ નેહ ધરું ભેટ આગે, કુસુમની સેજ સંવારું;
પ્રેમ સખી લગાયકે છતીયાં, જનમ સુફલ કર ડારું. આજ૦ ૨
પદ ૪૮૩ મું-રાગ હમીર કલ્યાણ

સુન સુન સજની શ્યામકી, બતીયાં મન માની; સુન૦ ટેક.
સુની બતીયાં છતીયા લઈ સીતલ, સુવ ભૂલી ધન ધામકી. બતી૦ ૧
કામ કાજ મોયે કછુયે ન ભાવે, રટના લગી એક નામકી. બતી૦ ૨
ધરી ધરી પલ છીન બીસરત નાહી, મૂરતી આતમરામકી. બતી૦ ૩
પ્રેમાનંદ લઈ વારે શ્યામપર, શોભા કોટીક કામકી. બતી૦ ૪
પદ ૪૮૪ મું

નીરખી છખી નંદલાલકી, અંખીયા લલચ્યાની; નીર૦ ટેક.
મરકતમની જલદ લખી લાજે, શોભા શ્યામ તમાલકી. અંખી૦ ૧

ખંજન મીન અલી મૃગ લાળે, લખી છખી નૈન ખીસાલકી. અંખીં ૨
રાજહંસ કલહંસ ઐરાવત લાળે, લટક લખી ચાલકી. અંખીં ૩
પ્રેમાનંદ વારે મનમથ કાટીક, મુસકની નીરખી ગોપાલકી. અંખીં ૪

પદ ૪૮૫ મું

રટ રટરે મન બાવરે, એક નામ હરિકો; ૨૮૦ ટેક.
પ્રગટ હરિ રાજત દ્રગ ગોચર, બન્યો હે અમોલીક દાવરે. એકં ૧
પ્રગટ પ્રમાન રૂપ ઉર ધરી લે, પ્રગટ હરિ ગુન ગાવરે. એકં ૨
ખીતે જાત હે અવસર એસો, જ્યું લોહકો તાવરે. એકં ૩
પ્રેમાનંદ કહે શીરી પછતધંહો, પરીહો દુઃખ દરીયાવરે. એકં ૪

પદ ૪૮૬ મું

સ્થામ સુંદર સુખદાધરે, સુન મોહન મેરે; સ્થામં ૧ ટેક.
તજ દે આસ અસત જગતકેરી, ચરન કમલ ચીતલાધરે. સુનં ૧
શ્રીહરિકૃષ્ણ નારાયનસ્વામી, લે રસના ગુન ગાધરે. સુનં ૨
તજ આલસ પરમાદ મોહ મદ, જાજ મન કમ જદુરાધરે. સુનં ૩
પ્રેમાનંદે નાથસું નેહા, કર લે પ્રીત ઉપજાધરે. સુનં ૪

પદ ૪૮૭ મું-રાગ કલ્યાણ

પ્રભો મામ્ પાહી, પ્રભો મામ્ પાહી, અહો જ્ઞજરાધિ; પ્રભોં ૧ ટેક.
અશરનશરનશરનાંગતવચ્છલ, આયોહુંશરનકરી ત્રાહી ત્રાહી. પ્રભોં ૧
અધરમ સર્ગ અતિ દુષ્ટ દારુન દુષ્પદ, મન્યુ દર્પ માર
લોભ મોહ કસાધિ;

કરતહો દુષ્ટ મતિ જ્રષ્ટ તવ ચરનતે, પ્રેમાનંદ કહે જર્ઘ ધાધિ. પ્રભોં ૨

પદ ૪૮૮ મું

કીપા મોયે કીજે, કીપા મોયે કીજે, દરસન દીજે; કીપાં ૧ ટેક.
કમલદલલોચન તાપત્રયમોચન, નાથ ખીનતી સુન લીજે. કીપાં ૧
સુખસદન તવ બદન ખીધુ સુધા બરખત, ત્રપાતુર દ્રગ
ચંદાર પુલકી પીજે;
અશરનશરન તવ ચરન અભયકર, પ્રેમાનંદ કહે નીરખી લીજે. કીપાં ૨

પદ ૪૮૯ મું

દીનાનાથ તેરો, દીનાનાથ તેરો, હું મેતો ચેરો; દીના૦ ૧
જાની નીજ કિંકર વરદ સુંદર વર, કરુના દ્રગન ભરી હેરો. દીના૦ ૧
નાહી સાધન બલ બચન ગુન ચાતુરી, એક વિસ્વાસ દ્રઢ ચરનકેરો;
દેહી મમનાથ સમરાથ તવ ચરનરતિ, પ્રેમાનંદ કહે કરો દ્રગન ડેરો. દીના૦ ૨

પદ ૪૯૦ મું

મહારાજ રાજ, મહારાજ રાજ, ગરીબનવાજ; મહા૦ ૧
ચહું જુગધરત તનું દૈત્ય દલનારથ,* અબકે પ્રગટે હમહી કાજ. મહા૦ ૧
તારે નરનારી પશુ પક્ષી દુમ દેવ મુનિ, આંધી કલીમહી
સત્ય ધર્મપાજ;
પ્રેમાનંદ કહે સુજસ છાયો ત્રિભોવનમહી, જય જય
કરત મુનિ સુર સમાજ. મહા૦ ૨

પદ ૪૯૧ મું-રાગ ઝીઝાટી

નટવરકી છબી દેખરી, અતહી વીશેખરી; નટ૦ ૧
તરુન મનોહર રૂપકો સાગર, થેરી થેરી હિં મુખ રેખરી. નટ૦ ૧
અખિલ લોકપતિ ધરી મનુષ્યાકૃતિ, વિહરત ધરી નટ ભેખરી. નટ૦ ૨
વદન સુધાકર નીરખ નયના ભર, એક ટક ટારી પલ મેખરી. નટ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથકું નીરખી, જનમ સુદલ કરી લેખરી. નટ૦ ૪

પદ ૪૯૨ મું

સાવરીયા સુખદેનરે, આંકે તોરે નેનરે; સાવ૦ ૧
આંકે નેનાં ખીચ રસ ભરી રેખે, દેખે ઉપજત સુખ ચેનરે. સાવ૦ ૧
રસ ભરી ચલની હેરસ ભરી ચીતવની, રસકે ભરેહે મીઠેખેનરે. સાવ૦ ૨
લટકત આવત નેહસું ખોલાવત, ખીસરત નાહી દીનરેનરે. સાવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે એ ખાનકપર, વારી ફેરી ડાકું કાટી મેનરે. સાવ૦ ૪

પદ ૪૯૩ મું

દુગનમેં રાખું લાલકું, રસીયા ગોપાલકું; દુગ૦ ૧
બહુત જતન કરી નેનાહિમેં રાખું, અંજુજ નેન વિશાલકું. દુગ૦ ૧

* દૈત્ય દલન કરવાને અર્થે.

નીરખું વદન છાત્રી ચંદ ચક્રાર જ્યું, નીમખ ન મેલું રૂપ જલકું. દુગ ૦ ૨
ચીતવની પર વારું કાટી ખંજન અલી, ગતીપર કાટી મરાલકું. દુગ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે ઉર લખી રાખું, લટક સહિત યાત્રી ચાલકું. દુગ ૦ ૪

પદ ૪૮૪ મું

પલકનમેં રાખું સાવરે, આવો નંદરાવરે; પલ ૦ ટેક.
પલકનસું પ્યારે પલક ન મેલું, આવો આવો આવો જ્યું ઉતાવરે. પલ ૦ ૧
નટવર સુંદર રહો દુગ ભીંતર, દેખો જ્યું સનેહી મેરો ભાવરે. પલ ૦ ૨
કબલુક પલમેં કબલુક દલમેં, કબલુક દુગ આગે ગાવરે. પલ ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પીયા તનમન મેરો જીયા, તુમપર કરુંગી નોજાવરે. પલ ૦ ૪

પદ ૪૮૫ મું-રાગ ખમાચ

લાડીલા થાને ખમા હો લાલજી ખમા; લાડી ૦ ટેક.
લાલ રંલીલા છેલા મોલ પધારો, અરજ કરાજા થાને નમા
હારે થાને નમા, થાને નમા, થાને નમા હો. લાલ ૦ ૧
કાલ દહને માને કાંઈ લલચાવો, કાલરી હું ચારી પાછે લમા,
હારે પાછે લમા, પાછે લમા, પાછે લમા હો. લાલ ૦ ૨
સ્થામ સુંદર પીયા સેજ પધારો, રજની તો થાંકે સંગ રમા,
હારે સંગ રમા, સંગ રમા, સંગ રમા હો. લાલ ૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ પધારો, ધરોજી ચરન રમઝમા,
હારે રમઝમા, રમઝમા, રમઝમા હો. લાલ ૦ ૪

પદ ૪૮૬ મું

સામલડા ચાલો ધીરા હો સ્થામજી ધીરા; સ્થામ ૦ ટેક.
ધીરા ધીરા ચાલો રાજ સ્થામ ચતુર વર, નટવર નણુદીરા વીરા;
હારે રાજ વીરા, રાજ વીરા, રાજ વીરા હો. સ્થામ ૦ ૧
બણી ઠણીકે મારે મોલ પધારો, બાંધી શીર જરકશી ચીરા;
હારે રાજ ચીરા, રાજ ચીરા, રાજ ચીરા હો. સ્થામ ૦ ૨
હર બનમાલ અધર ધરો મોરલી, કટીતટ કસો પટ પીરા;
હારે પટ પીરા, પટ પીરા, પટ પીરા હો. સ્થામ ૦ ૩

પ્રેમાનંદરા નાથ અથ નહીં આવો તો, સમછેજી થાને નંદજીરા;
હારે નંદજીરા, નંદજીરા, નંદજીરા હો. સ્વામી ૪

પદ ૪૯૭ મું

ગિરિધારી દાસી થારી હો કુંજખિહારી; ગિરિ. ટેક.

દાસી હું થારી વારી ચરનકમલકી, મન ક્રમ વચ્ચે મોરારી;
હારે હો મોરારી, હો મોરારી, હો મોરારી હો. કુંજ ૧

એક આસ થારા ચરનકમલકી, આર આસ મેંતો ટારી;
હારે મેંતો ટારી, મેંતો ટારી, મેંતો ટારી હો. કુંજ ૨

અખંડ ખીરાજે મારે મંદિર મોહન, અવગુણીયાને ખીસારી;
હારે હો ખીસારી, હો ખીસારી, હો ખીસારી હો. કુંજ ૩

પ્રેમાનંદરા નાથ તુમ ખીના નહીં કાઈ, જગમે મોરો હીતકારી;
હારે હીતકારી, હીતકારી, હીતકારી હો. કુંજ ૪

પદ ૪૯૮ મું

કનૈયા જાદુગારા હો પ્રીતમ પ્યારા; કનૈયા ૦ ટેક.

પ્રીતમ પ્યારા મારા હાર હીયારા, નટવર નંદદુલારા;
હારે હો દુલારા, હો દુલારા, હો દુલારા હો. પ્રીત ૧

પાતલીયા વર પ્રીત કરીને, પ્રાણ હચ્ચા છે હમારા;
હારે હો હમારા, હો હમારા, હો હમારા હો. પ્રીત ૨

જીવ સંગાથે જડી રાખું જગજીવન, જીવા નહીં દેસાં થાને ન્યારા;
હારે થાને ન્યારા, થાને ન્યારા, થાને ન્યારા હો. પ્રીત ૩

પ્રેમાનંદરા નાથ ખિહારી, છોજ મારી આંખડીરા તારા;
હારે રાજ તારા, રાજ તારા, રાજ તારા હો. પ્રીત ૪

પદ ૪૯૯ મું-રાગ ખમાચ

રાજ મારે મંદીર રહો રંમ છેલ નટવરજી નેણુમેં રાખું; રાજ ૦
તન મન ધન લઈ વારું ચાપર પ્યારા,
કરું નાંહી ન્યારા ધડી પલ ધીન સુખધામ સ્વામ; મોહ ૦ ટેક.
ઉર ઉપર પધરાવું પ્રીતમ નિરખું ચંદ જ્યું ચકાર;
જીવન થાને જોઈ જોઈ જીવું છોજ મારી જીવનદોર. મોહ ૧

થાસું મન માન્યો છે પ્યારા જગસું તજ્યો સનેહ;
 થા ઉપર લઈ વાત્યો મેંતો તન મન સંપત ગેહ. મોહ૦ ૨
 નીસદીન ગાવું ગુણ રાવલા રડુ રાજરો નામ;
 બે રાજી મારે રાજ રહેો તો ઓરરો નહીં મારે કામ. મોહ૦ ૩
 સુંદર બદન કમલ નીત નીરખું રહું રાજરે સાથ;
 મનઅભિલાષા પુરો પ્યારા ત્રેમાનંદરા નાથ. મોહ૦ ૪

પદ ૫૦૦ મું

આજ મારે આનંદ અતિ ધનશ્યામ સુંદર વર થાને નીરખી; આજ૦
 એક ટક નીરખું છેલ છખીલા છેલા રંગના ભરેલા;
 મદન મોહન ગોપાલ લાલ કુંવર; મારે૦ ટેક.
 નવલ મનોહર મુરતી થારી ત્રિભોવનથી હે ન્યારી;
 નીરખી દ્રગ ત્રપતી નહીં પાવે છેલ કુંવર ગીરધારી કુંવર. મારે૦ ૧
 કાંઈ છખી વર્ણવું અંગે અંગરી શોભા સધુઉદાર;
 ત્રિભોવનમાં એવી કુણુ છે નીરખી વસ નહીં થાયે નાર કુંવર. મારે૦ ૨
 સુંદર હસની બોલની થારી ચટક રંગીલી ચાલ;
 મન મારો અતિ મગન રહે નિત નીરખી નંદરાલાલ કુંવર. મારે૦ ૩
 નીલ જલદ તન ચરચીત ચંદન બેટું ભુજ ભરી બાથ;
 એહી મનોરથ કરદો પુરો ત્રેમાનંદરા નાથ કુંવર. મારે૦ ૪

પદ ૫૦૧ મું

રાજ થારી ખાંસરી તો વાળે મહારાજ મોહનજી મીઠી લાગે; રાજ૦
 ઉઠત મુર્છના અવિગત સનનન પ્યારી;
 ગીરધારી તનનન વજત ખમાચી તાન માન કહાન; થારી૦ ટેક.
 સમ સૂરતીન ગ્રામ અલાપની, સુની ગુની મુની હતધીર;
 થલચર જલચર થકીત બચે સુની બહત ન જમુના

નીર કહાન. થારી૦ ૧

શિવ બ્રહ્મા નર નાગદેવ દુમ પશુ પંખી એક ધ્યાન;
 મદનાતુર બઈ સુર બનીતા સુની બંસીકી તાન કહાન. થારી૦ ૨

અજનારી ધુની સુની ઉઠત ધાર્ધ સુધી ના રહી શરીર;
ઠાડી એક ટક કરત ખીનતી ફેર અજવો અલખીર કહાન. ચારી૦ ૩
અંસી ચારી કામચુગારી અસકીનો ત્રિભોવન;
પ્રેમાનંદરા નાથજી થેતો જાદુગારા જીવન કહાન. ચારી૦ ૪

પદ ૫૦૨ મું-રાગ ખમાચ

મન અસીયો હો મન અસીયો, પ્યારો અજરાજ લાલ. મન૦ ટેક.
નટવર રૂપ અનૂપ સાવરો, મનમોહન અસીવારો. વ્રજ૦ ૧
ખાંસુરી અજવત મન લલચાવત, રસિયો નંદદુલારો.
મનમથગંજન મુનીમનરંજન, ગોપિજન દ્રગ તારો. વ્રજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે રાખું નૈનમેં, નેક ન કરું અખ ન્યારો. વ્રજ૦ ૪

પદ ૫૦૩ મું

નૈનનમેં હો નૈનનમે, રહો ધનશ્યામ પીયા. નૈન૦ ટેક.
આય અસો ધનશ્યામ નૈનનમેં, કાળ કુમતિકું દહો. ધન૦ ૧
શ્રીધનશ્યામ ખીના મેરો મન, સ્વપનેઉં ઓર ન ચહો. ધન૦ ૨
શ્રીધનશ્યામ નામકી રટના, રસના નીસદીન કહો. ધન૦ ૩
તન મન પ્રાન લે સ્યામ ચરનપર, પ્રેમાનંદ બલી જહો. ધન૦ ૪

પદ ૫૦૪ મું

મોરે જીવન હો મોરે જીવન, આવો ધનશ્યામ પીયા. મોરે૦ ટેક.
આયકે શ્રીધનશ્યામ લાડીલે, હસીકે બદન દેખાવો. ધન૦ ૧
કરી કરુના કમલાવર હમકું, સુંદર બતીયાં સુનાવો. ધન૦ ૨
હરસ પરસ દેકે દીનખંધુ, ત્રીવિધી તાપ સમાવો. ધન૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રાન જીવનધન, નાથજી નેહસું બોલાવો. ધન૦ ૪

પદ ૫૦૫ મું

નહિં જાનદા હો નહિં જાનદા, પીર સામલડા મોરી. નહિં૦ ટેક.
જાનદા નહિં મોરી પીર પ્રાનપતિ, કેસેં ધરું અખ ધીર. સામ૦ ૧
પીરકી મારી પીયા પીયા પોકારું, બહત નૈન દોઉં નીર. સામ૦ ૨

દીજે દરસ નાથ સુધ લીજે, સુંદર સ્યામ શરીર. સામં ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથ તિહારી, દાસી હું મેંતો બલવીર. સામં ૪
 પદ ૫૦૬ હું-રાગ ખમાચ

હો મોરે ધર આજ તો રસિયા બાલમ આવો મોહનરે;
 મીઠી મીઠી મોરલી સુનાવો મોહનરે; આવો ૦ ટેક.
 મનમોહન મોરે મંદિર આયકે, મધુરે મધુરે સૂર ગાવો મોહનરે. મોં ૧
 સ્યામ સુંદર મોયે અંક બરી બેટકે, તનકે તાપ સમાવો મોહનરે. મોં ૨
 નેનકી સેનમે નેહ જનાયકે, રંગ બીને રંગ બરસાવો મોહનરે. મોં ૩
 પ્રેમસખીકે પ્રાન જીવન મોયે, પ્રેમ અધુર રસ પાવો મોહનરે. મોં ૪
 પદ ૫૦૭ મું

રે આવો મોરે પાઉને પ્રીતમ પીયા પ્રાન બાલમરે;
 તન મન કરું કુરબાન બાલમરે; આવો ૦ ટેક.
 સ્યામ સુંદર મોરે ઉર લપટાયકે, કરુંગી અધુરરસ પાન બાલમરે. આં ૧
 મનમોહન મોરે નેનમે રાખું, જનન ન દેહુંગી આન બાલમરે. આં ૨
 દરસ પરસ લેઉંસુખ આલીંગન, અખ ન સહુંગી મેહાન બાલમરે. આં ૩
 પ્રેમ સખી કહે સુખસાગરસોં, લેઉંગી મે સુંગન દાન બાલમરે. આં ૪
 પદ ૫૦૮ મું

હો મેં તો તેરે કારને ઘેરાગન હોઈ જીવનરે;
 નિસદીન જીવુંગી જોઈ જીવનરે; મેંતો ૦ ટેક.
 જખ નહીં દેખું તોયે સ્યામ સુંદરવર, તખતો મરુંગી મેંરોઈ જીવનરે. મેંતો ૧
 કંઈની ફારી ગલે બીચ ડારકે, જીવત ડારુંગી ખોઈ જીવનરે. મેંતો ૨
 તુમખીના પ્રાનજીવન મોરે જીયકી, ઓર ન જનત કોઈ જીવનરે. મેંતો ૩
 પ્રેમસખી કહે હોઉંગી દીવાની, તેરે ચરનામે ચિત પ્રોઈ જીવનરે. મેંતો ૪
 પદ ૫૦૯ મું

હો મેં તો તેરે દ્વારે જોગન હોઈ આઉંગી માધીરે;
 દરસકી બીખલે જાઉંગી માધીરે; મેંતો ૦ ટેક.
 શીલકી શેલી સંતોષકી મુદ્રા, ત્યાગકા તબલ બજાઉંગી માધીરે. મેંતો ૧
 મન કરુતારને તનકા તંજુરો, તામે તેરા ગુન ગાઉંગી માધીરે. મેંતો ૨

મનમથ જનું મારું દશ કસકે, જ્ઞાન અખાડે લખાઉંગી માધારે. મેંતા૦ ૩
પ્રેમસખી કહે તોહી રીઝાવન, નીત છડી ફેરી લગાઉંગી માધારે. મેંતા૦ ૪

પદ ૫૧૦ મું-રાગ શ્રીટંક ધ્રુપદ ચૌતાલ

તોયે ગાવત સખહિં મીલ, તોયે રીઝાવત સુરનર મુનિ ગુનિજ્ઞાની. તોયે૦ ટેક.
સુરનર મુનીંદ્ર તેરો કરત ચિંતન રટત નામ,
ધ્યાન ધરતહોં કારન સખહીકા જનની. તોયે૦ ૧

અગમ અગાધ ઇશ સીસ ઓર કાઠિ નાહિ;
સકલ સ્પષ્ટિકરતાર સુખ નિવાસ સકલ સુખદાની;
પ્રેમાનંદકે સ્વામિ બહુનામી, પ્રગટ બયે દ્વીજકુલ રૂપ નિધાની. તોયે૦ ૨

પદ ૫૧૧ મું

છાયો પ્રતાપ પાવન સદા અધ ઓધ નસાવન, ધર્મકુંવર હરિતેરો. છાયો૦ ટેક.
જે નર ત્રિયાવંદ ત્રિભુવનકે જન રટત નારાયન નામ,
કામ સખ પૂરન તા ધર જમ કરત ન ફેરો. છાયો. ૧

ધર્મકુંવર કૃષ્ણ ચરન નખેંદુ છટાખીનું સખ જગમાંહિ અંધેરો;
જાહીકે પ્રતાપ માયા કાલ જમ ડરત, પ્રેમાનંદ તા હરિકા ચેરો. છાયો. ૨

પદ ૫૧૨ મું

શ્રીધનશામ તેરો નામ રટત, પુરનકામ બયો મેં તો સ્વામિ. શ્રીધ૦ ટેક.
જનમ મરન ત્રાસ તાહીકા બયો નાસ;
માયા કાલ જમદૂત ઓર અનેક દુઃખ સખહી વેદના વામી. શ્રીધ૦ ૧
નિતહી અધીક ઇશ ચરને ધરી શીશ,
ગાહિ અમીત પ્રતાપ દ્વારે પરયો બહુનામી;
પ્રેમાનંદ માગત દાસ ઇતર વાસના કીજે નાશ, દીજે સતસંગ
અંતરજમી. શ્રીધ૦ ૨

પદ ૫૧૩ મું

સ્વામિનાથ પ્રતાપ તેરો, દિનહી દિન ધનેરો ત્રિભુવનમેં છાયો; સ્વામિ૦ ટેક.
વ્યાસ વિરંચી શેષ સારદ નારદ ગનેશ કવિ મુનિ ગુનિજન;
અનેક આગમ નિગમ પુરાન સખહી મીલી ગાયો. સ્વામિ૦ ૧

એક તો અતહી દીન ધનકુલ ગર્વહીન, તિનહીપર કીપા કર

અધિક અધિક બરસાયો,

પ્રેમાનંદ પ્રતાપ સુનિસુર નર સુનિ ગુનિ, સખહીશરને આયો, સ્વામિ૦ ૨

પદ ૫૧૪ મું-રાગ બીહાગ

નેહરો નીભાય લીભ્યોરે હો મોહનજી મોરો;

નેહ૦ ટેક.

શરણાગતકી ખીનતી પીયા સુનીયે સખ ગુનપૂર;

નીજ જન જની નીભાયે લાલા અવગુન કીજે દુરરે. મોહ૦ ૧

બહત તુરાઈ ભવન દીવારી, કાઠિન પાવત થાંહ;

તામે હું બહી જાતથી લાલા, તુમહોં પકરી બાંહરે. મોહ૦ ૨

બાંહ ગહી બલવંત ભ્યું, જજ આવે ઉતારે પાર;

અધ ખીય છાંડે ના બને લાલા, લાગે કુલકું ગારરે. મોહ૦ ૩

તુમ હો તેસી કીજયો વારી, સુંનીયો શ્રી મહારાજ;

પ્રેમાનંદ કહે નાથજી અબ, બાંહ ગ્રહેકી લાજરે. મોહ૦ ૪

પદ ૫૧૫ મું

સ્વામજી સહાયકીજેરે હો મહારાજ મોરી;

સ્વામ૦ ટેક.

સ્વામ તુમારી સહાય ખીના ભવપાર ન પૈઉં નાથ;

યહ લોક પરલોકમેં મોરી લાજ તુમારે હાથરે. મહા૦ ૧

હું અનાથ તબ કિંકરી મોયે એક તુમારી આસ;

તુમ ખીના ત્રિભુવનકે સુખ વારી સખસોં ભઘઉં નીરાસરે. મહા૦ ૨

તપ તીરથ વ્રત નેમ સખ વારી તુમહોં મોરે સ્વામ;

તુમ ખીના ઓર ખીસારીકે વારી રહું તિહારો નામરે. મહા૦ ૩

અબહેતેસેં નીસદીન વારી, રાખીયે સ્વામ હજૂર;

પ્રેમાનંદકે નાથજી મોહે, કબઉં ન કીજે દૂરરે. મહા૦ ૪

પદ ૫૧૬ મું

બરહ ખીઆરોરે હો અવિનાશી અપનો;

બર૦ ટેક.

શરણાગત વચ્છલ તુમ વારી અધમ ઓધારન સ્વામ;

વરદાયક પ્રભુ અભયકર વારી પતિત પાવન નામરે. અવિ૦ ૧

જમ જમ તુમ વપુ ધરત હરિ વારી કરત અધમ ઓધાર;
અનમેલ ગનીકાદીક લાલા, તારે પતિત અપારરે. અવિં ૨
નિરબલકે બલ તુમહી હો વારી નિરધનકે ધન માલ;
સંતનકે સરવસ તુમ વારી, સુનો નંદકે લાલરે. અવિં ૩
તીન લોકકે નાથ તુમ વારી તુમ બસ સુરનરધશ;
પ્રેમાનંદ યહ જનીકે વારી, પચ્ચો ચરન ધરી શીશરે. અવિં ૪

પદ ૫૧૭ મું

બીસર ન જાઓ રે હો બનવારી, મોયે બીસર; ટેક.
હમસે તુમકું બહુતહે વારી તુમતો હમરે એક;
યા કારન બીનતી કરું વારી, ધરીયે અંતર ટેકરે. બનવાં ૧
પ્રીતી કરની સહેલહે વારી સુનિયે મોહન મીત;
પાર નિભાવની કઠિનહે પીયા, અવગુનવંતકી પ્રીતરે. બનવાં ૨
સખ ગુન પુરન જનીકે હરિ તુમસો કીનો નેહ;
મૂર્તિ તુમારી નાથજી મેં, વારી પકરી બીનુ સંદેહરે. બનવાં ૩
એક ભરોસોં એક બલ વારી એક આશ વિશ્વાસ;
પ્રેમાનંદકે નાથજી મોયે સદા રાખીયે પાસરે. બનવાં ૪

(મૂળ પદ ૫૦૨ મું*) પદ ૫૧૮ મું

વારી લાલ નાચત ગત સાંગિત ઝનનનનન તુપુર બાજે;
તનનનનનન લેત તાન બન વારી; વારીં ટેક.
અજનારી કર ગ્રહી જુગલ જુગલ પ્રતિ, કરત ખ્યાલ બાલ લાલ; નાચં
ચોંગિડગિડ ચોંગિડગિડ બજત મૃદંગ ગત, ઉધટ થેઈ
થેઈ તતતતતતતત.

સરરરરરર ભ્રમત ભોમિપર ભઈ અજ બનિ ઉનમત બાલ. લાલં ૧

* પદાંક ૪૯૯ થી ૫૦૨ સુધીના ચાર પદોની એક ચોસર મૂળમાં છે. પણ કંઈક ભૂલને લીધે ૫૦૨ મું પદ રહી ગયું હતું, અને ૫૦૨ થી ૫૧૭ પદો છપાયા પછી માલમ પડ્યું તેથી તે પદ ૫૦૨ મું અને પદાંક ૫૧૮ આપીને દાખલ કરેલું છે.

છોમ છનનન છોમ છનનન ધુંધરુ બાજત ગત અતન્હારી;
 ઝલલ ઝલલ કલકત લુજ લુખન હાવ બાવ હિતકારી બાલ. લાલ૦ ૨
 લટક લટક લટકત લટકીસો કરત મુગટકી છાંઈ;
 રાધા મુખ શ્રમ જલ હરિ પુંછત ગ્રહી લુજ કંઠ લગાઈ બાલ. લાલ૦ ૩
 નિરખત ગગન સુમન સુર બરખત આનંદ હિર ન સમાત;
 પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ છબીપર તન મન ધન બલ જાત બાલ. લાલ૦ ૪

પદ ૫૧૯ મું-રાગ બીહાગ

લાડીલા માને વાલા લાગો રાજ; લાડી૦ ટેક.
 દેખી બદન થારો રાજ રસિયા, મારો દુઃખ સંકટ દૂર ભાગો. લાડી૦ ૧
 વાલા લાગો છો રાજ રસિયા, થાને નીરખી નેણા ઠરે છે;
 કેસરીયા થાકે પાછે પાછે, પ્રાણુ અમારા ફરેછે. લાડી૦ ૨
 નીરખી ચલની મધુરી મીડી, બોલની ચતુર ચીતવની ચારુ;
 કહા કરું બીધી એક પ્રાણુ દીયો, કાટી પ્રાણુ લે વારું. લાડી૦ ૩
 અતિ ચંચલ નિશ્ચલ હોય સેવત, શ્રી થારા ચરન વિહારી;
 પ્રેમાનંદરા નાથજી થે માને, દુલ્હભ દેવ મોરારી. લાડી૦ ૪

પદ ૫૨૦ મું

આંખડલીમાં થાને રાખું રાજ; આંખ૦ ટેક.
 થાં હિપર મારા છેલ ગુમાનીડા, પ્રાણુ વારી વારી નાંખું. આંખ૦ ૧
 આંખડલીમાં રસિયા રાખું, સ્વપ્ને ઓર ન ઝાંખું;
 કંઠ લગાય કમલ લોચન થારા, પ્રેમ અધુર રસ ચાખું. આંખ૦ ૨
 જીવજ્યું જતન કરું કમનીય વરકું, ટુંક કબલું નહીં લાખું;
 જો રાજી મારે આપ રહો તો, ઓર દુખાય મર લાખું. આંખ૦ ૩
 નીસદીન ગાવું ગુણુ રાજરા, અવગુણુ કહી નવ લાખું;
 પ્રેમાનંદરા નાથજી થાંપર, વિશ્વ વારું લઈ આખું. આંખ૦ ૪

પદ ૫૨૧ મું-રાગ બીહાગ

સાવરો બરસ રસ બન્યો એરીએ; સાવ૦ ટેક.
 અંગ અંગ પ્રતિ અમીત માધુરી, મનમથ કાટીકા
 માન હન્યો એરીએ. સાવ૦ ૧

સુરવધુ નરવધુ નાગવધુ બસકરન, સરસ સીંગાર હન્યો એરીએ, સાવ૦ ૨
 સુંદરતાકી રાસી સજની, સુર નર મુનિકા મુગટ મન્યો એરીએ, સાવ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકા નાથ નારાયન, નિગમ રુ આગમ અગાધ
 હન્યો એરીએ, સાવ૦ ૪

પદ પરર મું

લાડીલો ધનશ્યામ વારું સો વારું; લાડી૦ ટેક.
 કાટી જનમલોં ટેકહે મેરી, નહીતો કુંવારી મરું સો મરું. લાડી૦ ૧
 અમરપતિ નરનાગપતિ સખ, સુપને નતીનકી આસધરુંસોધરું. લાડી૦ ૨
 ગિરધર લાલકે કારન સજની, કાટી જનમલોં જતન કરુંસો કરું. લાડી૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે'શ્રીધનશ્યામકે, મનક્રમ વચને હું પાપ પરું સો પરું. લાડી૦ ૪

પદ પર૩ મું—રાગ બીહાગ

પીયાળ તેરી ચીતવની ચંચલ ચારું; પીયા૦ ટેક.
 મુસકની બંક બીલોકની ઉપર, કાટી મદન લે વારું. પીયા૦ ૧
 બંજન મીન મધુપ મૃગ પંકજ, ઇન લોચનપર વારીકે ડારું;
 કોક કલા રસ પદે સકલ બીધી, ગોપીજન સુખ સારું. પીયા૦ ૨
 એસી કોન કુશલ હો પતિવ્રતા, જે ના ચલે તવ નેના નીહારું;
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ તિહારે, નેના પરજીપગારું. પીયા૦ ૩

પદ પર૪ મું

પીયાળ તોહે રાખું નેનની માંહી; પીયા૦ ટેક.
 પ્રીતમ તેરે એક રોમપર, ત્રિલુવન લે બલબાઈ. પીયા૦ ૧
 રાખું રંક રતનજ્યું રસિયા, જાનન દેઉં નાઈ;
 નીરખું ફનીમનીજ્યું માઘા, પુની પુની કંઠ લગાઈ. પીયા૦ ૨
 સુંદર બદન કમલ રસ ચાખું, મધુકર જ્યું લપટાઈ;
 પ્રેમાનંદ કહે કરું સોઈ અબ, જ્યું રીઝો સુખદાઈ. પીયા૦ ૩

પદ પર૫ મું

બદનપર વારું મદન કરોરી; બદ૦ ટેક.
 નિરખું રૂપ સુધાનિધિ સુંદર, જ્યું જીબી ચંદ ચકારી. બદ૦ ૧
 બદન પ્રભા બીચ ચંચલ લોચન, ચીતવત લેત ચતુર ચીત ચોરી;

અધર પ્રવાલ સુભગ નાસા શુક, નીરખી થકીત મતિ મોરી. બદ્ધ ૨
મંદ મંદ મુસકાત મનોહર, દશન ધુતિ દમકત ચહું ઓરી;
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ બદન છખી, હે મોરે જીવન દોરી. બદ્ધ ૩

પદ પરદ મું

પીયાજી તેરી મૂરતી મો મન માની; પીયાં ૧ ટેક.
તન મન પ્રાન કરું નોછાવરી, રાખું નેનમેં છાની. પીયાં ૧
જ્યું ચંદા ચકાર મન માન્યો, મીન મગનહે પાની;
ત્યું મો મન યહ સાંવરી સુરત, રૂપનિધિ સુખખાંની. પીયાં ૨
નરખું એક ટક રૂપ મનોહર, પ્રેમ પ્રિત ઉર આની;
પ્રેમાનંદ કે હાથ તિહારે, દામ ખીના બેકાની. પીયાં ૩

પદ પર ૭ મું-રાગ બીહાગ

રસીયાજી મેરે જીવન પ્રાન, જીવસંગ જડે હો સુખન; રસીં ૧ ટેક.
રાખું કૃપિન નિધિજ્યું મોહન, જન ન દેઉં આન;
ખીન દેખે મોયે કલ ન પરે પીયા, ઉરગમનીજ્યું કહાન. રસીં ૧
મો મન મીન નીર તુમ પીતમ, સખ બિધી સુખનિધાન;
તુમ ખીના છીન એક રહી ન શકું, પીયા મેરે દ્રગકે જાન. રસીં ૨
ચાતુક ચિત મેરે નેમ લીયો, એક ગાવન તવ ગુન ગાન;
પ્રેમસખી કરજેરીકે માંગત, દીજ્યો દરસનદાન. રસીં ૩

પદ પર ૮ મું

ખીસર ન જાજે મેરે મીત, યહ બર માંગું નીત; ખીં ૧ ટેક.
મે મતિમંદ કધું નહી જાનું, નહી કધું તુમસેં હીત;
ખાંહ ગ્રહેકી લાજ હે તુમકું, તુમસંગ મેરી જીત. ખીં ૧
તુમ રીઝો એસો ગુન નાહી, અવગુનકી હું બીત;
અવગુન જાની ખિસારોગે જીવન, હોવહું બહુત દુજીત. ખીં ૨
મેરે દદ બરોસોં જીવમેં, તજીહો ન મોહન પ્રીત;
જન અવગુન પ્રભુ માનત* નાહી, યેહી પુરખકી રીત. ખીં ૩

દીનઅંધુ અતિ મૃદુલ સુભાઉ, ગાગિ નીસદીન ગીત;
પ્રેમસખી સમજું નહીં ઉડી, એક ભરોસો ચીત. ખીં ૪

પદ ૫૨૯ મું

સાવરીયોજી કળ દેખું ભરી નેન, પ્રાનજીવન સુખદેન; સાં ૮૬.
જનમ સુદલ જીવ તબહી જનું, સુનીહું કમલ મુખ બેન;
તનકી તપત તબહી જુજે, જળ અંકભર મીલહે શેન. સાં ૧
અરુન ચરન પંકજ ઉર ધરીહે, કરીહે નેનન સેન;
પુરન શશીમુખ હાસ મનોહર, વારું કાઠીક મેન. સાં ૨
તપ તિરથ વૃત સાધન જે તે, વાંમે નહીં કાઠું ચેન;
પ્રેમસખી સમજ યહ મેરી, રહું પાસ દીનરેન. સાં ૩

પદ ૫૩૦ મું

ખીધી તે હમસો બહોત કરીરે, એસી તો કાઢિ ન કરીરે; ખીધીં ૮૬.
એસા જોગ લીખ્યો નીરદેઈ, ખીધુરે નાથ હરિ;
અમૃત કુંભ છીનાયકે હમસો, લે ગયો જોરવરીરે. ખીધીં ૧
મગન રહે હમ સ્યામ સિંધુમે, તે કાઠી કીનારે ધરી;
એ સુખ દેખી શક્યો નહીં અંતક, કાટે પંખ છરીરે. ખીધીં ૨
ચીતવતી મુખ હમ ગોકુલચંદ્રકો, પ્રેમ પીયુષ ભરી;
પ્રેમ સખીયે ઉલક કમલાસન, ફેડે નેન ખરીરે. ખીધીં ૩

પદ ૫૩૧ મું-રાગ ખીહાગ

મેં તેરા ગુન ગાવુંરે ધનશ્યામરે, મેં સુન સુખધામરે; મેં તેરાં ૮૬.
તુમ કારન જોગન ભઈ જીવન, બસીહું મેં ગોકુલ ગામરે. મેં તેરાં ૧
તેરે ગુનનકી માલા મોહન, જપતી રહું આઠો જામરે. મેં તેરાં ૨
નંદ ધર આયકે અલખ જગાઉં, દેહો દરસ અલીરામરે. મેં તેરાં ૩
પ્રેમાનંદ કહે ચેરી હું તેરી, હાથ બેકાની ખીતું દામરે. મેં તેરાં ૪

પદ ૫૩૨ મું

મેં તેરી બલજાઉરે મહારાજરે, મેં ગરીબનિવાજરે; મેં તેરીં ૮૬.
એક આશ વિશ્વાસ હે તેરો, તુમકું હે મેરી લાજરે. મેં તેરીં ૧

પુરુષોત્તમ તુમ પ્રગટે હો કલીમાં, પતિત ઓધારન કાજરે. મેં તેરીં ૨
મેં હું અવગુનસાગર નાગર, તુમ હો ગુનકે જહાજરે. મેં તેરીં ૩
બાંહ ગહી ભવપાર ઉતારો, પ્રેમાનંદ શીરતાજરે. મેં તેરીં ૪

પદ ૫૩૩ મું

જપું તેરા નામકી માલારે મેંતો;૦ પ્યારે નંદલાલરે; મેં જપું ૦ ટેક.
રાત દિવસ મોયે ધ્યાન હે તેરા, ગુનસાગર ગોપાલરે. મેં જપું ૧
ચીતવતહું તેરે ચરન કમલ છબી, મેટન ભવ જંજલરે. મેં જપું ૨
અખંડ રહો મોરે નેનકે આગે, મોહન રૂપ રસાલરે. મેં જપું ૩
પ્રેમાનંદ કહે યહ વર મોયે, દીજે દીનદયાલરે. મેં જપું ૪

પદ ૫૩૪ મું

મોયે પાર ઉતારોરે પ્યારે, મોયે;૦ ભલા બંસીવારે; મોયે પાર ૦ ટેક.
બાંહ ગ્રહીજી ન છાંડો ખીચમેં, નાગર નંદદુલારે. મોયે પાર ૦ ૧
તુમ ખીના ઓર નહીં ત્રિભુવનમેં મેરો, હીતકારી મોરારે. મોયે પાર ૦ ૨
નીજજન જાની ખીસારો અવગુન, નટવર નેનઉંકે તારે. મોયે પાર ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ હરો સખ, સંકટ સ્યામ હમારે. મોયે પાર ૦ ૪

પદ ૫૩૫ મું-રાગ બીહાગ

બોલીરી વચન કઠોર, પીયસો સમજ વીના બોલી; બો ૦ ટેક.
પીયકે સનમુખ બોલી સજની, કેસો પતિવ્રત તોર. પીય ૦ ૧
પતિવ્રતાકે પન કો પ્યારી, તે લે લગાઈ ઓર. પીય ૦ ૨
શીરી અખ એસેં ન બોલિયે સજની, રહિયે સદા કર જોર. પીય ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે રાખીયે સજની, રાજી નંદકિશોર. પીય ૦ ૪

પદ ૫૩૬ મું

યું ન બોલીયે બોલ, લાલસોં જહેન બાવરી; લાલ ૦ ટેક.
ભવ ખીરંચી સુર શેષ જાહિકું, સ્તુવત અચન રસાલ. લાલ ૦ ૧
ઉમા રમા જાકે ચરન સજની, ઉર ધરી હોત નીહાલ. લાલ ૦ ૨
પીયસોં અનરસ બોલે રસના, પરે ન તુટી તતકાલ. લાલ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે દુર્લભ સજની, રસિક પીયા ગોપાલ. લાલ ૦ ૪

પદ ૫૩૭ મું

રતન જતન કરી રાખ લાડીલી, તું સમજ સયાની; રત૦ ટેક.
કહા કરેગી લે કાયકા મેરો, રતન અમોલીક નાંખી. લાડી૦ ૧
લાલ અમોલીક મોલ ન યાકો, સત્ય કહું તોયે બાખી. લાડી૦ ૨
તજ દે આશ જગ છાશ જલધિકી, અમૃત અનોપમ ચાખી. લાડી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે કેશવપર પ્યારી, વિશ્વ વારીયે લાખી. લાડી૦ ૪

પદ ૫૩૮ મું

પ્યારી તું પરમ સયાન, પીયપર પ્રાન વારીયે; પ્યા૦ ટેક.
પીયકી મુરત દેખકે સજની, હોધયે અતહિ ગુલતાન. પીય૦ ૧
મન કમ બચને રહિયે આલી, મોહન મરજી પ્રમાન. પીય૦ ૨
પીયકે અનુકુલ ત્રિયહી તાકે, બ્યાસ કરતહે બખાન. પીય૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથસોં સજની, અધિક નહીં કોઈ આન. પીય૦ ૪

પદ ૫૩૯ મું

પ્રાનસેં પ્યારો હો સાવરો, નંદદુલારો; પ્રાન૦ ટેક.
કબહું ન કીજે પ્યારો સજની, નેનહિસં ન્યારો. હો સાવ૦ ૧
જીયકો જીવન સાવરો સજની, જગકો ઉજરો. હો સાવ૦ ૨
ગોપીવલ્લભ લાડીલો સજની, પીતપટવારો. હો સાવ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્રિતમ સજની, કેશવ કારો. હો સાવ૦ ૪

પદ ૫૪૦ મું

લીજે કંઠ લગાય લાડીલી, લાલન પ્યારો; લાડી૦ ટેક.
જો માંગેસો દીજીયે સજની, પ્રેમ પ્રીત હિર લાય. લાડી૦ ૧
ભોજન મનહીં બાવતે પ્યારી, લીજે લાલ જીમાય. લાડી૦ ૨
મીસરી સુંદર ડારીકે કામિની, દૂધ કટોરે પાય. લાડી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે રસીયો સજની, રાખીયે રસસોં રીઝાય. લાડી૦ ૪

પદ ૫૪૧ મું-રાગ કાનડો

સહજનંદ સહજનંદ સ્વામિનારાયણ, કરુણાનિધિ કેવલ સુખકંદ; સહ૦ ટેક.
અક્ષરપતિ અખિલજગકારન, લવતારન મેટન દુઃખ દૂંદ. સહ૦ ૧
ચાપન ધર્મ અધર્મ ઉચાપન, તાપ નીવારન ત્રિભુવનવંદ. સહ૦ ૨

અશરનશરન આનંદકરન, હરન કલીમલ મતરૂપ ફંદ. સહ૦ ૩
કરુનાસાગર રૂપઉજગર, પ્રેમાનંદકે ઇષ્ટ અજયંદ. સહ૦ ૪

પદ ૫૪૨ મું

દીનદયાત્ર દીનદયાલ દીનદુઃખલંબન, રંબન મુનિવર

માનસહંસ; દીન૦ ટેક.

નીજજનકમલ પ્રકાશક દીનકર, કરત ઉછેદક અધરમયંસ. દીન૦ ૧
અધમઓધારન દોષનિવારન, મારન સુર કામાદીક કંસ. દીન૦ ૨
મુનિવરનાયક નીજ સુખદાયક, કરતહે જનકે સખ દુઃખ ધ્વંસ. દીન૦ ૩
ધર્મકુંવર વરધર્મ ધર્યો ઉર, પ્રેમાનંદ જાની નીજ અંસ. દીન૦ ૪

પદ ૫૪૩ મું

શ્રીધનશ્યામ શ્રીધનશ્યામ કામમદમોચન, લોચન સુખનિધિ

પુરનકામ; શ્રીધન૦ ટેક.

અભયકરન હરિ હરન દુઃખ, બજ બજરે મન આઠો જામ. શ્રીધન૦ ૧
શ્રીહરિકૃષ્ણ કૃષ્ણહરિ કેશવ, નીલકંઠ નારાયન નામ. શ્રીધન૦ ૨
પરમ મંત્ર યહ સખ સુકિત કૃષ્ણ, ઓર મંત્ર જપહે દુઃખ ધામ. શ્રીધન૦ ૩
નરકનિવારન ભવ ભવ ટારન, પ્રેમાનંદકે પરમ વિશ્રામ. શ્રીધન૦ ૪

પદ ૫૪૪ મું

બજ બયહારી બજ બયહારી નારાયન નરહરિ,

ગોપીનાથ ગોવરધનધારી; બજ૦ ટેક.

કેશવ કૃષ્ણ કમલદલ લોચન, મધુસૂદન મુકુંદ મોરારી. બજ૦ ૧
કેશીયમથન કાલીકે મર્દન, કંસઅંસનીકંદનકારી. બજ૦ ૨
ગરુડપતિ ગોવિંદ ગદાધર, સુમરતસમ ગજ લીનો ઉમારી. બજ૦ ૩
પુરુષોત્તમ પરબ્રહ્મ પરમ ગુરુ, પ્રેમાનંદકે ઇષ્ટ અવતારી. બજ૦ ૪

પદ ૫૪૫ મું-રાગ-કાનડો ધ્રુપદ ચૈતાલ

તું મેરો સિરદાર ધર્મકુંવર કીરતાર, અધમઓધાર ભરોસો

તેરે ચરનકો; તું મે૦ ટેક.

રેહી પ્રતાપ પ્યારે, માયા-કાલ-કર્મભર્મ, મીટ ગયો ભવ

સખ જનમ મરનકો. તું મે૦ ૧

નીજ જન પ્રતિપાલ, દુરીજન ઉર વિકટ સાલહે, સુભાવ
તેરો લાલ કાલ ત્રાસ હરનકો;
અવિચલ આનંદ કંદ, મેટન દુઃખ દંદ દંદ, પ્રેમાનંદકું હે એક
આસરો શરનકો. તું મેં ૨

પદ ૫૪૬ મું

કો જાને ગત તેરી અગમ અગાધ એરી, સખાહી સયાને
તોયે હેરી હેરી હારે; કો જાં ટેક.
નારદ નિગમ વ્યાસ શંકર ચિરંચી શેષ, લેશઉં ન પાવે પાર
તેરો કૃષ્ણ કારે. કો જાં ૧
આવત અવનિપર હોત દ્રગન ગોચર, કરત ચરિત્ર
પવિત્ર મોહન પ્યારે;
સુરનરમુનિ ગુનિજન સખાહી સરાહે ગાયે, પ્રેમાનંદ બલ
જાયે નીરખી ઉર ધારે. કો જાં ૨

પદ ૫૪૭ મું

જો પ્યારે ધનશામકુંવર પુરનકામ, પ્રગટ ન હોત
તુમતો વાંઝ રેતિ ધરની; જો પ્યારેં ટેક.
લેકે અવતાર અપાર જીવ કીયે ઉધાર, ગિનિ નાહિ જાત
બરન ધર્મ કર્મ કરની. જો પ્યારેં ૧
કલિજીમં ક્રિપાલ કવિ ગુનિ મુનિ ગ્રંથ, કહા કહી પ્યારે*
તોહે સકત સખ બરની;
અમિત પ્રતાપધન સિચત ત્રિભુવન જન, પ્રેમાનંદક
ઉદયો આનંદકર તરની. જો પ્યારેં ૨

પદ ૫૪૮ મું

તાત ધન્ય ધન્ય ધર્મ માત પ્રેમવતી ધન્ય, તાકે ગ્રહે પુરન
બ્રહ્મ પ્રગટ બયે આપકે; તાતં ટેક.

* “કહાં કરી પ્યારે;” “કહા કરી પ્યારે;” એમ પણ ગાય છે.

તાતે ધર્મકુલ ધન્ય નર નારી સખ જન, સારદ નારદ શેષ
 મહીમા ધરનત ગાયકે. તાત૦ ૧
 ધન્ય નૈષ્ઠિક વ્રતધારી નાથ નિરખી જાત વારી, ધન્ય ધરની
 ધરત ચરન નર વપુ બનાયકે;
 ધર્મકુવર કૃષ્ણચંદ્ર ત્રિભુવન આનંદકંદ, નીરખત નીત
 પ્રેમાનંદ ભેટત ઉર લાયકે. તાત૦ ૨

પદ ૫૪૯ મું-રાગ કાનડો ધ્રુપદ-ઔતાલ

અખ નહીં છાંડુ ચરન સરોજ નાથ, મન કમ વચ કર
 ગિરિધર શ્રીહરિ; અખ૦ ટેક.
 ગાવું વિમલ જશ દ્વારે અહોનીશ, શીશ પાવન પદ રજધરી. અખ૦ ૧
 હોઇ તવ અનુચર ગ્રહીકે પનૈયા કર, આગે ઠાડો રહું નીત
 અગ્યા અનુસરી;
 ધર્મકુમાર પ્રેમાનંદકે હો સિરદાર, દેહો કુટીલકું શીખલરી. અખ૦ ૨
 પદ ૫૫૦ મું

ગાવત વેદ અમિત પ્રતાપ જાકો, જપત જ્યાયે અજ
 ત્રિપુરારી નર નારી; ગાવ૦ ટેક.
 નારદ શુકાદી શેષ રટત હમેશ, નામ પાવત ન પાર
 રહત સખે હારી. ગાવ૦ ૧
 રચત જગ વિલાસ કરત પાલન નાસ, દેત કરમ ફલ
 સખકું બિચ્ચારી;
 જાતત અગતિ ગતિ જૂતકી જગવાન, પ્રેમાનંદકો નાથ સુખકારી. ગાવ૦ ૨

પદ ૫૫૧ મું-રાગ કાનડો ધ્રુપદ-ઔતાલ

મોહન માધુરી મૂરત સ્યામ સુંદર છેલ શોભા ધામ, નિરખી
 નિરખી અંખીયનમેં રાખુંગી; મોહ૦ ટેક.
 વદન કમલપર વારુરી મદનકોટી, બાનકપર વિશ્વવારી નાખુંગી. મોહ૦ ૧
 ખમા ખમા મોરે પ્રાણ, આધ્યે કૃપાનિધાન, એસેં મધુરે
 બચનસું બોલાય નેહ દાખુંગી;

પ્રેમાનંદ વદન ચંદ, નીરખું ચકોરજ્યું, અધર સુધા માંગી
માંગી ચાખુંગી. મોહ૦ ૨

પદ ૫૫૨ મું

દેખન દેરી રસીક છેલ, સુંદર સ્યામ અલબેલ, અંખીયા
મેરી નિરખી તૂમ ન લઈ; દેખ૦ ટેક.
મંદ મંદ મુસકની, ચંચલ ચીતવની, બોલની ડોલની મેરી
સુધ હર લઈ. દેખ૦ ૧

અતહી અદ્ભુત છબ, વરણી શકે કોન કબ, શેષ સારદ
નારદ બુધ સકુચ રઈ;
એસેં સુંદર ધનશ્યામ, અમિત આનંદ ધામ, પ્રેમાનંદ સ્યામ
મૂરત, હર લખ લઈ. દેખ૦ ૨

પદ ૫૫૩ મું

લોચન મોરેરી પરે ફંદ, નિરખી નાથ ગોકુલ ચંદ, વર બસ
લયે માનું જુગલ ખંજન; લોચ૦ ટેક.
શરદ સરોજ સમ વદન વીહારીજ્યુંકે, મધુપજ્યું મોહે
દેખી છબી મનરંજન. લોચ૦ ૧

બહુત જતન કર રોકી રહીરી, પલક કપાટ કુલ પદે અંજન;
તદપી ન રત બદન વીનું દેખે, પ્રેમાનંદકે સ્યામ મીલે
સખ દુઃખ ભંજન. લોચ૦ ૨

પદ ૫૫૪ મું

સુંદર સ્યામ રસિક કહાન, પરમ રમ્ય રસનિધાન;
મોરલી અધર ધર મન હરલીનો; સુંદ૦ ટેક.
સારીગરી ગમપગ ગરી, ગમ પધની ધપ મગરી; ધની
સાની ધપ મગરી લેત પરવીનો. સુંદ૦ ૧
સમસ્તવર તીન ગ્રામ સમત્રીબી કર વિગ્રામ, ઉલટ પુલટ કર
અલાપ તામે કછુ કીનો;
બૂલી તન બાન ખાન પાન તાન સુની સરસ, પ્રેમાનંદ
કહે ગોપી ગૃહ તજીદીનો. સુંદ૦ ૨

પદ ૫૫૫ મું—રાગ કાનડો ધ્રુપદ—ચૌતાલ

અસત વરતાલ તખત ધનશ્યામ, ધર્મકુંવર પુરનકામ
કમલાપતિ રૂપ રસાલ; અસ૦ ટેક.
ધવલનગર મેં મદનમોહન, ગઢપુર ગોપીનાથ; છુરનનગર
રાધારમનલાલ. અસ૦ ૧

શ્રીનગર ભુજપુર નરનારાયન, સુંદર મૂળીમેં શ્રીકૃષ્ણ કિપાલ;
પ્રેમાનંદ કહે જો એહી ધામ પરસે, તાકે નાસ હોત સકલ
દુઃખ મુક્ત હોત તતકાલ. અસ૦ ૨

પદ ૫૫૬ મું

રટત હજાર બદન શેષ સારદ, શંભુ વિરંચી વ્યાસ નારદ;
નિગમ પાવત નાહી પાર; રટ૦ ટેક.
સુરનર મુની ગ્યાનિ, જોગી જતી ત્યાગી ધ્યાની, પઢત પુરાન
છંદ કરત જોકો નીરધાર. રટ૦ ૧

એસે અનંત ઇશ, નીજ ઇછા જગદીશ, ધર્મકુલ કીરતાર;
પ્રગટ ભયે હરિ, દીનબંધુ કિપા કરી, કમલાવર કમલલોચન
પ્રેમાનંદ તારનહાર. રટ૦ ૨

પદ ૫૫૭ મું

પુરનપરતાપ પરમપાવન, શોક લય નસાવન ત્રિભુવનમહિ
રણો વ્યાપ; પુર૦ ટેક.
ઉદયો અમલ સુર, સહજાનંદ સુખ પુર; કલિમલમત કુર,
દૂર કીયો સખ કાપ. પુર૦ ૧

સંત કમલ ફૂલે, ખલ નલિની સકુચાની, પકરયો કામ ચોર પાપ;
પ્રેમાનંદ કહે સુનીકે નારાયન નામ, જમદુત જાત પાછે
પ્રગટ પ્રમાન જન જપત જપ. પુર૦ ૨

પદ ૫૫૮ મું

જપ મન નામ નીત રેનદીન, ધરી ધરી પલ છીન, યેહિતે
હોતરે તેરો કામ; જપ૦ ટેક.

સ્વામિનારાયન, ભવસિંધુતારાયન, સહજાનંદ સુખ પૂર,
કેશવ કરુનાદિ ધામ. જપ૦ ૧
હરિકૃષ્ણ હરત દુઃખ, નીલકંઠ કરત સુખ, અભય કરત
ધનશ્યામ;

પ્રેમાનંદકે પ્રતિપાલ, ઇષ્ટ એક ધર્મલાલ, મેટત જંજાલ સખ,
કરત આનંદ આઠો જામ. જપ૦ ૨

૫૬ ૫૫૯ મું

મોહન મતવારો ઠાડો કુંવર કહાન, બંસીમેં લેત તાન, દેખરી
દ્રગન ભર પ્યારો; મોહ૦ ટેક.
એક એક અંગ પ્રતિ, છુટત છબી તરંગ, મોહનીકે ફેદ તામેં,
પરત ખગદ્રગ કરેન ચારો. મોહ૦ ૧

ચલની ચીતવની, મધુરીસી બોલનીમે, ચોરત ચીત કૃષ્ણકરો;
પ્રેમાનંદ કહે એસી મોહની મૂરતપર, તનમન પ્રાન વારું
નેનાહુંતેં કરું નાહી ન્યારો. મોહ૦ ૨

૫૬ ૫૬૦ મું

મુગટ ધરયો સ્યામ સુંદર કમલ નેન, કુંડલ ઝલક સુખદેન,
લસત ઉર સુમન દામ; મુગ૦ ટેક.
પીત બસનં તન મનોહર બ્રાજત, અંગ અંગ છબી નિરખી,
લાજત કોટી કામ. મુગ૦ ૧
ચંદનખોર ચિત્રિત અંગ, રાજત ભુખનજટિત નંગ, સંગ સોહે
અજલામ;

થોંગ થોંગ બજે મૃદંગ, નાયત લાલ નવરંગ,* પ્રેમાનંદ
અજચંદ નિરખી, થકીત છબી ધામ. મુગ૦ ૨

૫૬ ૫૬૧ મું

શ્રીસ. જાનંદ વામિને નમો નમઃ

અથ અષ્ટક લિખ્યતે

જય જય જય પરબ્રહ્મ મનોહર, નટવર તત્ત્વધર નાથ હરે;
 અક્ષરનિવાસિ આલેખપ્રકાસિ, જનસુલ્કરાસિ કમલકરે. જય૦ ૧
 જલધરવરણં અશરણશરણં, જનમનહરણં પ્રાણપતિ;
 તારણતરણં જનસુલ્કરણં, મોચય મરણં ભક્તગતે. જય૦ ૨
 તૃષયકુમારં પરમહદારં, શ્રીવિજયકારં કલ્પપહરં;
 નિજજનરમનં ત્રિવિધશમનં, મનસિજદમનં વરસિવરે. જય૦ ૩
 જય ઘનશ્યામ મનોભિરામ, દિવ્ય સુધામ દિવ્યભજે;
 તૃષસુતસુંદર ધર્મધુરંધર, પ્રણતપુરંદર ભક્તજજે. જય૦ ૪
 જય તૃષનંદન પુષ્પનેત્રં, મેટય પંદન ધર્મસુત;
 સુરસુનિનાયક નિજ જનદાયક, દિવ્ય અમાયક પરમપદે. જય૦ ૫
 પંકજલોચન સુનિમનરોચન, ભવભયમોચન પદયુગલં;
 કમનિયરૂપં વદનઅનૂપં, સુરસુનિભૂપં દમય જલે. જય૦ ૬
 હરિ ઘનશ્યામ પૂરણકામ, પાવનનામ સ્વામિનૃતે;*
 તવ પદ મૂલં અતિ સાત્ત્વકુલં, ભવભયશલં મેટય મે. જય૦ ૭
 વર્ણીસુવેશં અજભવશેશં, તજતકલેશં ભજત સદા;
 પ્રેમાનંદ તવ પ્રબંધં, મેટન પદં રચિત સુદે. જય૦ ૮

૫૬ ૫૬૨ મું-રાગ આડાનો-ધ્રુપદ ચૌતાલ

હું બલહારી શ્રીઘનશ્યામ બદનપર, રૂપ સદન
 સાહે ગિરિધરન; હું બ૦ ટેક.
 બેઠે આનંદકંઠ, માનું નક્ષત્ર બીચ ચંદ, મંદ હસત
 સંતાપ હરન. હું બ૦ ૧
 ગાયત ગુની મુનિ, સરાહત આપ પુનિ, પ્રમુદીત ધરત
 ઉર પંકજ ચરન;

છાયો આનંદસિંધુ, ધન્ય ધન્ય દીનબંધુ, પ્રેમાનંદકો નાથ

સ્થામ બરન. હું બં ૨

પદ પદ૩ મું

રી આજ શ્રીગોપીનાથ સોહત હે, સુંદર રૂપ રસાલ

વ્રજરાજ બાલ; રી આં ૧ ટેક.

નીલજલદતન, ચરચીત ચંદન, પીત બસન બર બનમાલ. રી આં ૧

બાંકે ચરન જુજ, નેન અધરવર, ત્રિલંગી સુંદર મદન ગોપાલ;

પ્રેમાનંદકો નાથ, આવત ગ્વાલ સાથ, ગોપી રીઝી

દેખી મોહનલાલ. રી આં ૨

પદ પદ૪ મું-રાગ અરગજ

મગલ મૂરતિ માધુરી સહજનંદ મહારાજ, દ્વિજકુલ પ્રગટ

ભયે પુરુષોત્તમ અધમ ઓધારન કાજ; મંગં ૧ ટેક.

જે શ્રીકૃષ્ણ ગોકુલમહીં પ્રગટે કંસનીકંદ, સોઈ અથ

પ્રગટે ધર્મકુલ સ્વામી સહજનંદ. મંગં ૧

તથ યદુનંદન પ્રગટ હોઈ ઉતાચ્યો જુવિ ભાર, અથ કલીમં

સતજુગ કીયો અધર્મમૂલ ઉખાર. મંગં ૨

તથ બંદાબન ગોપીસંગ કીનો રાસગિલાસ, અથ નૈષ્ઠિક

અત ધરી કીયે કામાદિક રીપુ નાસ. મંગં ૩

નંદકુંવર સોઈ ધરમસુત એક જાની કરો નેહ, પ્રેમાનંદ તેહી

યેહીહું યેહી તેહી કષ્ટુ ન સંદેહ. મંગં ૪

પદ પદ૫ મું

પુરુષોત્તમ પરમાત્મા પડ ગુન ઐશ્વર્ય જુકત, પ્રગટ ભયે

કલીનાશન લે સંગ અગનીત મુકત; પુરું ૧ ટેક.

સૌમ્ય રૂપ ધરી સંતકો અટન કરે મહી ઇશ, લજન તનમેં

સંતકે સોહત ગુન બતીશ. પુરું ૧

અતિ પ્રતાપ બીસ્તારીયો સહજનંદ દિનેશ, ધર્મ ગ્યાન વૈરાગ્ય

જુત છાયો દેશબીદેશ. પુરું ૨

માઇક મતં જીતે સંખે નાસ્તીક કુંડક વામ, પૂર ચલાયે
 ગ્યાનકે ધરધરમેં ધનશ્યામ. પુરુ૦ ૩
 ધ્યાન સમાધિ ધારના હોતહેં ગામહીગામ, પ્રેમાનંદ દેખાવત
 હરિ આત્મરૂપ નીજ ધામ. પુરુ૦ ૪

પદ પદ્મ ૩

ગુનસાગર ધનશ્યામજી સુખસાગર જેહી નામ, જપત નામ
 નર પાતકી હોતહેં પૂરનકામ; ગુન૦ ૩.
 ભુવિ રજકન કોઠિ ગીનેં બરખા ખુંદ ગીનાય, તારનકી ગીનતી
 કરે પન હરિ ગુન ગીનેઉ ન જાય. ગુન૦ ૧
 ચરિત્ર કીયે મહારાજને અવની ઉપર આય, લીખતે હારી
 સારદા સહસ્ર બદન નીત ગાય. ગુન૦ ૨
 આર બરન આશ્રમ ચહુ પશુ પક્ષી પરજંત, ભૂત પ્રેત આદિ
 સંખે તારે જીવ અનંત. ગુન૦ ૩
 દરસ પરસ દેકે હરિ ફલ જલ પત્ર લે હાર, પ્રેમાનંદ કીયે
 નાથને અનંત જીવ ભવપાર. ગુન૦ ૪

પદ પદ્મ ૭

સહજનંદમાહારાજકી બારબાર બલી જાઉં, બ્રહ્મગતિ સખકું દર્ધ
 કોન રંક કોન રાહિ. સહ૦ ૧
 બીન સાધન સેવા બીના દ્રવે દીનપર આયે, આયે કલીબુગડે
 પાતકી અગનીત પાર લાયે. સહ૦ ૧
 મહિમા અમિત પ્રતાપકો કહતે જીય સકુચાયે, અંત સમે
 નીજ દાસકું લેન વિમાનહી જાયે. સહ૦ ૨
 જહાં ત્યાગે નીજ દેહકું નારી પુરુષ કોઠિ સંત, તહાં તહાં
 લેને જાત હે લખ જોજન પરજંત. સહ૦ ૩
 રથ વિમાન ગજ પાલખી કહિં પાવન કરી પ્રીત, પ્રેમાનંદ
 મહારાજકી સખહી અલોકીક રીત. સહ૦ ૪

પદ પદ્દ મું

સહજનંદ માહારાજકો મહીમા અપરમ પાર, એક રસના
 કેસેં કહું સહસ વદન રહે હાર; સહ૦ ટેક.
 દેશ દેશ ધર ધર મહીં પરઆ હોત અનંત, કહું દેખાત
 રવિ કાટિસમ કહું દેખાત માનુ સંત. સહ૦ ૧
 કહિ જીમત પૂજત કહિ કહિ બેઠે કરે ગ્યાન, પ્રેમી જન દેખત
 સદા યું પૂરણુ ભગવાન. સહ૦ ૨
 જેહી પ્રતાપ જડ મૂક જન પઠત ખ્યાકરન બેદ, જીવ
 ઈશ્વર નિરને* કરે કહત તત્વકે ભેદ. સહ૦ ૩
 યું પ્રતાપ દેખાયકે જીતે મત અરુ પંથ, પ્રેમાનંદ માહારાજકો
 જાયો પ્રતાપ અત્યંત. સહ૦ ૪

પદ પદ્દ મું

ધર્મકુંવર ધનશ્યામજી પ્રગટે કીપા નિકેત, કલી મેટી સત જીગ
 કીયો બાંધી ધર્મકી સેત; ધર્મ૦ ટેક.
 બરણાશ્રમકે ધર્મ સખ ક્ષીન ભયે યું જન, પ્રગટ હોઈ થાપન
 કીયે શ્રુતિ સ્મૃતિ પરમાન. ધર્મ૦ ૧
 વિધવાનારી ત્યાગીનર સાંખ્યજોગી રહે નીત, સધવાનારી
 ગૃહસ્થનર કર્મજોગકી રીત. ધર્મ૦ ૨
 સંન્યાસી વરણી સખે ત્યાગી સંત બડલાગ, અષ્ટ ભાંત
 નારી તજે તેહી બીધી કંચન ત્યાગ. ધર્મ૦ ૩
 ગ્યાન લકિત વૈરાગ્ય જીક્ત આશ્રીત સખ નરનાર, ભજન
 કરે મહારાજકો પ્રેમાનંદ બલીહાર. ધર્મ૦ ૪

પદ પદ્મ મું

યેહી અવસર શ્રીનાથજી પ્રગટ ન હોત જરુર, હમસેં પામર
 પાતકી બહે જાત ભવપૂર; યેહી૦ ટેક.

બડી કરી કરુના હરિ તારે તરત દયાલ, શરન રાખી એસે
 કહી જખમારે જમ કાલ. યેહી ૦ ૧
 જેહી પદરજ પ્રતાપસું આયો સખ દુઃખ અંત, જન્મ મરણ
 સખહી મીટયો પુની ભવ ભટકન પંથ. યેહી ૦ ૨
 સખહી તારે પાતકી જેતે થે જગમાય, ભક્તિ ધર્મસુતલાડીલે
 જમકો લીખ્યો મીટાય. યેહી ૦ ૩
 અજમેલ ગનીકાસમ ગીનત ન આવે પાર, ત્રેમાનંદસે
 પાતકી તારે અધમઓધાર. યેહી ૦ ૪

પદ પૌર મું

સહજનંદ આનંદકર* ઉદ્યો ધર્મસુત સુર, કલિમલમત
 અતિ સધન તમ કીયો કાટી સખ દૂર; સહ ૦ ટેક.
 મુનિગન મયુખ દિનેશકી દુઃસહ સહી નહિ જાય, અસહ
 ગ્યાની કલિમહી ઉલુક જહાં તહાં રહે લૂકાય. સહ ૦ ૧
 ધર્મબંસી અરબિંદ અતિ વિકસે બદન નિહાર, મુનિગન
 મધુકર મુદીત જશ ગાવત કરી ગુંગર. સહ ૦ ૨
 દેખી પ્રતાપ દિનેશકો કામ કોષ મદ ચોર, ખટ દરસન
 ગિરિ ગહરા રહે જાય તેહી ઠાર. સહ ૦ ૩
 દિન દિન પ્રબલ પ્રતાપ જશ વિશદ કર્મ વિસ્તાર, ત્રેમાનંદ
 કહે ગાવત નારદ નિગમ પુકાર. સહ ૦ ૪

પદ પૌર મું-રાગ કવિત

શ્વેતદ્વીપવાસી સુખરાસી શ્વેત વાસુદેવ, શ્વેત તેજમાંહી
 અતિ શ્વેત તનુ આપહે;
 શ્વેત સિંહાસન સોહે શ્વેતાબર અલંકાર, શ્વેત ધામમહી
 શ્વેત પુરુષ આપાપહે;
 શ્વેત હે દુપટો કાધિ બાધિ શ્વેત બાંકી પાગ, શ્વેત ચંદન
 અંગ શ્વેત રાવરો પ્રતાપહે;

શ્વેત હે વૈકુંઠ ધામ શ્વેત જન નિષ્કામ, પ્રેમાનંદ આઠો
જામ શ્વેત નામ જાપહે. ૧

શ્વેત ઉર હાર શ્વેત બાંધે જુજ બાજુ બંધ, શ્વેત ઉપવીત
શ્વેત મંદ મુખ હાસહે;

શ્વેત રત્નકો મુકુટ શ્વેત મોતી કાનોંમે, શ્વેત અલંકાર
શ્વેત મૂર્તિકો પ્રકાશહે;

શ્વેતહે ચમર છત્ર શ્વેત છડીદાર આગે, શ્વેત રમા સંગ
શ્વેત સભામેં નિવાસહે;

શ્વેત સ્થામ શ્વેત ધામ શ્વેત સભા મુક્તઉકી, પૂરનકામ
દેખી ભયો પ્રેમાનંદ દાસહે. ૨

શ્વેત ધર્મકે ધરૈયા શ્વેત ધર્મકે કરૈયા, શ્વેત ધર્મ પ્રવર્તાયો
શ્વેતપતિ સ્વામી જ્યું;

શ્વેત ધર્મપ્રતિપાલ શ્વેત ધર્મી પ્રીયે સદા, શ્વેત ધર્મધારી
પુરુષ સદા નિષ્કામી જ્યું;

શ્વેત ભક્તિ કરી પાવે શ્વેત ધર્મી સદા ભાવે, શ્વેત ગુન
ગાવે તાપે રાજ બહુનામી જ્યું;

જાની નિજ દાસ દીન્ને* ચરને નિવાસ સદા, પ્રેમાનંદકે નાથ
મોરે અંતરજામી જ્યું. ૩

સહજાનંદ નામકી બલીહારી જાઉં બાર બાર, કીયો ભવ
પાર મોયે દૂખત નીકાચ્યોહે;

રાખ્યો સ્વામિ નાથ હાથ ગ્રહીકે શરનઉમેં, દેહેકે ઉચિષ્ટ મોયે
આદ અંત પાચ્યોહે;

કીનોહે પવિત્ર પદ બાનુકે પ્રતાપઉતે, અવિદ્યાકો પૂર ઉર માંહીતે
ઉખાચ્યોહે;

રાવરે પ્રતાપઉને કીયો હે પ્રસિદ્ધ મોયે, તીઉલોક જાને કહે
પ્રેમાનંદ તાચ્યોહે. ૪

પદ પૃ૩ મું-રાગ કહરવા

બલમા બીસરજી ન જાઓરે, બલમા; બાલાપનકી હો પ્રીત; બલ૦ ટેક.
 દીનપે દયા દીલ લાઓરે, નિરમોહી મોરે મીત. બલ૦ ૧
 એક ઘેર બદન દેખાઓરે, દરી કામલ ચીત. બલ૦ ૨
 સાવરે સનેહરો નીલાઓરે, પ્યારે અકલ અજીત. બલ૦ ૩
 ત્રેમાનંદકું હસીકે બાલાઓરે, પદ માંગું નીત નીત. બલ૦ ૪

પદ પૃ૪ મું

સાવરે સૂરત મેરી લેરે, સૂરત મેરી; બલા મોરે મહારાજ; સાવ૦ ટેક.
 દીનકું દરસ આપ દેરે, મેંતો શુરું તેરે કાજ. સાવ૦ ૧
 મીતવા અરજ સુન લેરે, આપ મીલો પ્યારે આજ. સાવ૦ ૨
 જનમ સુકલ કર દેરે, લાલા તોહે મેરી લાજ. સાવ૦ ૩
 મીટીહે ચરન પરસેરે, ત્રેમાનંદ હિર દાજ. સાવ૦ ૪

પદ પૃ૫ મું

સુનલે અરજ એક મેરી, સુનલે; મેંતો ચેરી કહાના તેરી; સુન૦ ટેક.
 તેરી હું બીના દામ ચેરી, યામેં નહીં તીલ દેરી. સુન૦ ૧
 મોતીકી માલા હિર પેરી, રહો દ્રગ આગે ઠેરી. સુન૦ ૨
 મોહન મગન કર દેરી, રહું એક ટક હેરી. સુન૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે રંગ લે'રી, આવો મીલે એક ઘેરી. સુન૦ ૪

પદ પૃ૬ મું

સાવરે દરસકી મેં પ્યાસી, સાવરે; આપ મીલો અવિનાસી; સાવ૦ ટેક.
 દીન રેન રહત ઉદાસી, તેરે લીયે સુખરાસી. સાવ૦ ૧
 બંસીવારે પ્યારે અજબાસી, બીનું દેખે જીય જાસી. સાવ૦ ૨
 હસીકે હરિ બદન દેખાસી, તખ જીય સુખ આસી. સાવ૦ ૩
 બેયાં ગ્રહી કંઠ લગાસી, ત્રેમાનંદ સુખ પાસી. સાવ૦ ૪

પદ પૃ૭ મું-રાગ કહરવા

નયન બરી મોહન દેખોરી આલી, દેખોરી આલી કે
 દેખોરી આલી; નય૦ ટેક.

રૂપ સનાતન યેહ બખાનત, સો દ્રગ આગે લાલ બનમાલી. નયં ૧
દશસત બદન રટત નીસવાસર, જોગી ધ્યાની લગાવત તાલી. નયં ૨
સખ ઘટ બ્યાપી નરાકૃતિ નટવર, ચલતહે સ્યામ હંસગતિ ચાલી. નયં ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ પ્રગટ ભયે, કામ દલન હરિ કંસકે કાલી. નયં ૪

પદ ૫૭૮ મું

લાલ ભરી લોચન લેહો નીહારી, લેહો નીહારીકે લેહો નીહારી; લાલં ૧
નિરખી રૂપમની મનમોહન, કરી લેહ નેના સુદલ અજનારી. લાલં ૨
કળ આધહે ધનશ્યામ ગોકુલમેં, કળ તુમ મધુપુર જૈહો પ્યારી. લાલં ૩
હોધહે દરસ દુર્લભ પદુપતિકે, ફેરી પછીતેહો કે' સમજ વિચ્ચારી. લાલં ૪
પ્રેમાનંદકો નાથ ધારી ઉર, દેહ સકલ સંતાપ ખીસારી. લાલં ૫

પદ ૫૭૯ મું

માઈ મોરો જીવન મોહન પ્યારો, મોહન પ્યારોકે મોહન પ્યારો; માઈં ૧
જીવન પ્રાન સ્યામ ધન સુંદર, હીયકો હાર કે નેનકો તારો. માઈં ૨
ખીનું દેખે મેંતો રહી ન શકું પલ, સુંદર સ્યામ પીતપટવારો. માઈં ૩
યા કારન મેંતો ભઈરે જોગનીયા, લોક કુટુંબ પરિવાર ખિસારો. માઈં ૪
પ્રેમાનંદકો નાથ સ્યામ ધન, મન કમ વચને કરું નહી ન્યારો. માઈં ૫

પદ ૫૮૦ મું

લાલ ગિરિધરકે હાથ યેકાની, હાથ યેકાનીકે હાથ યેકાની; લાલં ૧
નંદનંદન ધનશ્યામ લાલસોં, માની પ્રીતિ જીવન ધન જાની. લાલં ૨
શ્રીધનશ્યામ પ્રાનપીયા ઉપર, તન મન પ્રાન કીન કુરખાની. લાલં ૩
મોહનલાલ નંદસુત નિરખી, તજી કુલ કહાની મેં લખહું દીવાની. લાલં ૪
પ્રેમાનંદકો નાથ કૃષ્ણચંદ્ર, બસ ગયો જીવ મેરે મોહન દાની. લાલં ૫

પદ ૫૮૧ મું-રાગ કહરવા

હોજી થાને રાખું નેનનકી પલમેં રાજ; થાનેં ૧

• બહુત દીનનસું સમજકે રાખી, યેહી ખાત મોરા દીલમેં રાજ. થાનેં ૨
થારે કારન હુંતો જોગન હોયકે, સંગ શીરંગી જંગલમેં રાજ. થાનેં ૩

પલકનસો થાને પલક ન મેહું, રહું ચારા ચરન કમલમેં રાજ. થાને૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે ચીત અટકયોહે, વામ કરનકા તલમેં રાજ. થાને૦ ૪

પદ ૫૮૨ મું

આય બસો નેનામેં જાજ્યાસી હો; આય૦ ટેક.
શ્વેત પાગ ઉર હાર શ્વેત સખ, સ્થામ મુરત સુખરાસીહો. આય૦ ૧
નેનનમેં થે આય ખીરાબેતો, યામેં ચારો કાંઈ જાસીહો. આય૦ ૨
જનમ સુદ્ધ હોઈ આવે મારો, મીટે સકલ દુઃખ ફાંસીહો. આય૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથજી ચારા, ચરન કમલકી દાસીહો. આય૦ ૪

પદ ૫૮૩ મું

હો દ્રગ બાંકે તેરે છેલ ગુમાનીહો; દ્રગ૦ ટેક.
બાંકી લોહ ચપલ શર ચીતવની, લેતહો જીયરો તાનીહો. દ્રગ૦ ૧
બાલ વિશાલ લલિત ત્રયરેખા, બહત ત્રિવેની સુખદાનીહો. દ્રગ૦ ૨
નેન સરોજ સરસ નાસા શુક, અધરબિંબ રતિ માનીહો. દ્રગ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે બદન છબીપર, કાટી કામ કુરખાનીહો. દ્રગ૦ ૪

પદ ૫૮૪ મું

હો કૃષ્ણકારે જોખન મતવારે હો; કૃષ્ણ૦ ટેક.
તરુન તન છબી અરુન અધર પર, ચપલ નેન દોહિ બારે હો. કૃષ્ણ૦ ૧
મુસકની મંદ વિલોકી પરે ફંદ, મન ચીત પ્રાન હમારે હો. કૃષ્ણ૦ ૨
બૂડે રૂપસિંધુમેં સખહી, હોઈ ન શકત અખ ન્યારે હો. કૃષ્ણ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ છબીપર, તન મન ધન બલીહારે હો. કૃષ્ણ૦ ૪

પદ ૫૮૫ મું-રાગ કહરવા

હારે મેંતો ન જાને મોહન દગાદાર; મેંતો૦ ટેક.
એસે મેં ન જાને પીતમ, કપટી વાકે ચાર; મેંતો૦ ૧
પેલે પ્રીત લગાઈ મોસેં, અખતો દીની ડાર. મેંતો૦ ૧
અખતો મેરી મહ ગત સજની, કાસો કહું પોકાર; *
કાનહી ચુક વિસારી પીયા, જીયા જીયાવનહાર. મેંતો૦ ૨

જ્યો જ્યો સુધ આવે પીતમકી, ઉઠત કરજે ઝાર;
કમલ નેન કાઈ આની મીલાવે, તાકી હું બધીહાર. મેંતો ૩
મન મોહન પીયા ફેર મીલેતો, છોડું નાહી લગાર;
પ્રેમસખી કે' પ્રાનજીવનકું, કર રાખું ઉર હાર. મેંતો ૪

પદ ૫૮૬ મું

મન લે ગયો હો મોહન ચીતચોર; મન ૦ ટેક.
પીત વસન ઓઠે મનમોહન, કીને ચંદન ઝોર;
ઝસું કહું દોસ મોયે સજની, નિરખ્યો નેક નીહોર. મન ૧
ભોંહે કુટીલ મનોહર નાસા, ચપલ નેનકી કોર;
ખિસરત નાહી રેન દીન સજની, મોહન નંદકિશોર. મન ૨
લગી પ્રીત મેરી શ્યામસુંદરસું, જેસેં ચંદ ચકોર;
ખીના મૂલકી દાસી વાકી, જગસેં દીની તોર. મન ૩
નેનકી સેનમેં મેન બરે માનું, હસતહે બદન મરોર;
પ્રેમસખી કે' એ શોભા પર, વારેં ચંદ કરોર. મન ૪

પદ ૫૮૭ મું-રાગ કહરવા

મોહન દેખી મગન ભધરે, હો મોરી અંખીયા; મોહ ૦ ટેક.
થકીત ભઈલખી રૂપ શ્યામકો, એક ટક પલકે પરત નહિરે. મોહ ૧
તન મન પ્રાન અરપન કરી ચીતવત, માનું ચીતારે લખ દધરે. મોહ ૨
રૂપ લાલ લખી પરવસ ભઈહું, જ્યું ખંજન ખગ જલમધરે. મોહ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ રૂપકી, પાત ન જાત કછુ કધરે. મોહ ૪

પદ ૫૮૮ મું

સાવરી મૂરત મન બસગધરે, હો મોરી ગુંયા; સાવ ૦ ટેક.
સુંદર શ્યામ સલોની અંખીયા, જીયરે હમારે હસ ગધરે. સાવ ૧
હસની બોલની ચલની ચીતવની, બીતર કરેજે કસ ગધરે. સાવ ૨
અસજીવઅસગઈસાવરેકી સુરત, જસ કગદામસલસગધરે.* સાવ ૩
પ્રેમાનંદ કહે હેરત હેરત, અવિગત અંતર ધસ ગધરે. સાવ ૪

* જેમ કામળ હપર મેસ (ચાહી) લાખી ગઈ.

પદ પ૮૯ મું

શ્યામ સુંદર લગે બૈયાં, લગ રૈયાં પ્યારીકી; શ્યામ૦ ટેક.
 અરસ પરસ બૈયાં ગલે ડારી, ઠાડે કદમવાકી હૈયાં. લગ૦ ૧
 હસત હસાવત સુખ ઉપજવત, બાતન જાત કછુ કૈયાં. લગ૦ ૨
 શ્યામા શ્યામ પરસપર સુંદર, ગાવત તાન સુખદૈયાં. લગ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ જુગલ છબીઉપર, બાર બાર બલ જૈયાં. લગ૦ ૪

પદ પ૯૦ મું

આજ બને બનમાલી, છબી દેખોરી આલી; આજ૦ ટેક.
 જુખન બસન સજે અતિ સુંદર, ચલત હંસગતિ ચાલી. છબી૦ ૧
 પાન ખાવત પીક ડારત ભુંઈ પર, સોહત અધર દોઈ લાલી. છબી૦ ૨
 ગાવત તાન કહાન બલ સુંદર, કરસું બજવત તાલી. છબી૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ છબી નિરખી, ભઈ અંખીયા મતવાલી. છબી૦ ૪

પદ પ૯૧ મું-રાગ કહરવા

જીવન પ્રાન હમારે; જીવ૦ ટેક.
 ભક્તિ ધર્મસુત વાસુદેવ પ્રભુ, જુગ જુગ પ્રતિ તનુ ધારે. જીવ૦ ૧
 નિગમ પુરાન સકલ બારત શ્રુતિ, ગાવત જસ વિસ્તારે. જીવ૦ ૨
 શુક નારદ સનકાદી વ્યાસ મુનિ, નિરખી નિરખી પ્રાન વારે. જીવ૦ ૩
 કારન સકલ ધર્મસુતઉપર, પ્રેમાનંદ બલીહારે. જીવ૦ ૪

પદ પ૯૨ મું

ગિરિધર હાર મોરે હીયાકો; ગિરિ૦ ટેક.
 હીયાકો હાર શ્યામ ધન સુંદર, જીવન પ્રાન જીયાકો. ગિરિ૦ ૧
 નિરખું જાગત સોવત સ્વપને, વદનશ્રી પ્રાનપીયાકો. ગિરિ૦ ૨
 મન ક્રમ વચને ધરું છબી અંતર, ઓર સખે તજ હીયાકો. ગિરિ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ બિચાર કરત નીત, ચરન કમલ ઉર હીયાકો. ગિરિ૦ ૪

પદ પ૯૩ મું

એરી ખીનું દામ હું બેકાની; એરી૦ ટેક.
 નિરખી રૂપ ગિરિરાજધરનકો, થકીત હોય હરખાની. એરી૦ ૧

મુસકની બંક ખીલોકની દેખત, બઈ સકલ દુઃખ હાની. એરી૦ ૨
મોહન મુખકી અમિત સુભગતા, ચપલ નેનકા પાની. એરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ છબીપર, ફાટી કામ કુરખાની. એરી૦ ૪

પદ પટ્ટ૪ મું

નેના લોભાને નિહારી; નેના૦ ટેક.
રૂપસુધાનિધિ સુભગ સાવરો, કેશવ કુંજબિહારી. નેના૦ ૧
બનીઠનીકે બજાઉમે આવત, અજબ બની અસવારી. નેના૦ ૨
નટવર નાથ રૂપગુનમંદિર, નિરખી મોહી બજનારી. નેના૦ ૩
પ્રેમાનંદ બયો કરતારથ, ચરન કમલ ઉર ધારી. નેના૦ ૪

પદ પટ્ટ૫ મું-રાગ ગરખી

વહાલોરે વિકૃલ વર સજની, વાસુદેવ વનમાળીરે; વહાલો૦ ટેક.
સુંદર રૂપ સલુણી મૂરતી, નેણાં ઠરે બાળી બાળીરે. વહાલો૦ ૧
મનદુ તો લોભાણું છે મારું, જોધને તે પાલ પેચાળીરે. વહાલો૦ ૨
આ ઉભા આંગણીયે ગિરધર, ગાયે છે દધને તાળીરે. વહાલો૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ રસીલો, વાયે છે વેણુ રસાળીરે. વહાલો૦ ૪

પદ પટ્ટ૬ મું

મોહીરે મોહનવર જોઈ, ગિરિધર હેલ હોગાજોરે; મોહી૦ ટેક.
વહાલો લાગે નંદજીનોરે લાલો, રંગબીનો રૂપાજોરે. મોહી૦ ૧
રાજીવ લોચન લાલ રંગીલો, મરમ બચ્ચો મરમાજોરે. મોહી૦ ૨
મહનમનોહર નટવર સુંદર, અજબ નેણાંના ચાજોરે. મોહી૦ ૩
માનંદનો નાથ છબીલો, મોહન મોરલીવાજોરે. મોહી૦ ૪

પદ પટ્ટ૭ મું

જુઓરે જગજીવન ઉભા, આંખડલીને આગેરે; જુઓ૦ ટેક.
પે'ચ્યા છે હાર બાજુબંધ બાંધ્યા, હોગલા મેઢ્યા છે પાધેરે. જુઓ૦ ૧
કેશરીયો વર વાયે છે વંસી, મોહી હૂં રસીલે રાગેરે. જુઓ૦ ૨
રંગ રંગીલો ને છેલ છબીલો, જોધને તે બવદુઃખ બાંગેરે. જુઓ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથની સજની, વાતલડી વહાલી લાગેરે. જુઓ૦ ૪

પદ પદ્દ મું

લીધુરે લટકે મન મારું, ગુણવંત ગિરિધારીરે; લીધું ૦ ટેક.
 ખુંતીરે અંતરમાં આવીને, આંખડી કામલુગારીરે. લીધું ૧
 મોહીરે મુખને મરકણડે, વેણી ઉપર જાઉં વારીરે. લીધું ૨
 વેધાણી વંસીમાં સજની, તન મન જાઉં બલીહારીરે. લીધું ૩
 પ્રેમાનંદના નાથની ભૂતિ, નીમખ ન મેલું ન્યારીરે. લીધું ૪

પદ પદ્દ મું-રાગ ગરબી

દીઠે દિવાળીરે ગિરિધર દીઠે દિવાળી; ગિરિ ૦ ટેક.
 આનંદ આજ ધણો અંતરમાં, મોહન મુખ ભાળીરે. ગિરિ ૧
 આ ઉભા આંગણીયે માધવ, ગાયે દર્ધ તાળીરે. ગિરિ ૨
 નેણાં જોઈ લોભાણા મારા, મૂરતિ મરમાળીરે. ગિરિ ૩
 પ્રેમાનંદ મગન જોઈ મનમાં, પાધ તે પેચાળીરે. ગિરિ ૪

પદ ૬૦૦ મું

દિવાળી આવીરે આજ મારે દિવાળી આવી; આજ ૦ ટેક.
 પૂજાએ કૃપ્ત કમલ સુખ* સજની, પ્રીતે પધરાવીરે. આજ ૧
 મંદિરીયામાં ચોક પુરાવો, મોતીડા મગાવીરે. આજ ૨
 કેશર ચંદન ચરચીને, લીજે વારણા વધાવીરે. આજ ૩
 પ્રેમાનંદના નાથની ભૂતિ, અંતરમાં ભાવીરે. આજ ૪

પદ ૬૦૧ મું

ઓછવ કરીયે દિવાળીનો ઓછવ કરીયે; દિવા ૦ ટેક.
 નિરખી મુખ શ્રીરુકિમણિ વરનું, અંતરમાં ઠરીયેર. દિવા ૧
 ભૂતિ સુંદર સ્વામ મનોહર, અંતરમાં ધરીયેર. દિવા ૨
 રોકમણિરમણ ચરણ વીના, ખીજ આશા પરહરીયેર. દિવા ૩
 પ્રેમાનંદના નાથને નિરખી, ભવસાગર તરીયેર. દિવા ૪

પદ ૬૦૨ મું

દિવાળીનો દન આજ મારે દિવાળીનો દન; આજ ૦ ટેક.
 ધન ધન આજ મંદિરિયું મારું, પધાર્યા જીવનરે. આજ ૧

નિરખી મુખ શ્રીકૃષ્ણજીવનનું, પ્રકૃત્વિત થયું મારું મનરે. આજાં ૨
કેસર બીના કહાનકુંવરપર, વારું તન મન ધનરે. આજાં ૩
પ્રેમાનંદના નાથને ભેટી, શીતલ થયું છે તનરે. આજાં ૪

પદ ૬૦૩ મું-રાગ ગરબી

નંદલાલ બિહારી છબી તારીરે, છેલા ભેધને નેણા ઠરે;
વહાલી લાગે મને મૂર્તિ પ્યારીરે. છેલાં ૧
હુંતો લાવણ્યમાં લોભાણીરે, છેલાં; વહાલી લાગે વહાલાજી
તારી વાણીરે. છેલાં ૨
આંખડલી કામણુગારીરે, છેલાં; જાડું મુખડા ઉપર વારીરે. છેલાં ૩
શ્યામલિયા ચતુર સુખથુરે, છેલાં; પ્રેમાનંદના જીવન પ્રાણુરે. છેલાં ૪

પદ ૬૦૪ મું

મોહન મૂર્તિ મનમાનીરે, જાની રાખું મારા નેણામાં;
સુંદર સોભાની ખાંતીરે. જાનીં ૧
કાઈ દુરીજનને નવ દાખુંરે, જાનીં; મારા પ્રાણુ વારી
વારી નાખુંરે. જાનીં ૨
હું તો જીવન રહું નીત ભેતીરે, જાનીં; મારી
નથડી કેરું મોતીરે. જાનીં ૩
હું તો હેતે હાર પે'રાવુંરે, જાનીં; પ્રેમાનંદ કે' આગે ગાણુરે. જાનીં ૪

પદ ૬૦૫ મું

કેસરીયા વાલમ કહાનારે, જાના આવો મારે મંદિરિયે;
હું તો કરીશ ઝાઝા વાનારે. જાનાં ૧
તમે આવજ્યો એવે ટાણેરે, જાનાં; મારી પાડોશણુ
નહિ જાણેરે. જાનાં ૨
તમે આવજ્યો જિઘાડીને ખારીરે, જાનાં; સાસુ નથુંદી ન
જાણે મારીરે. જાનાં ૩
પ્રેમાનંદના છેલ ગુમાનીરે, જાનાં; સુંદર મૂર્તિ મન માનીરે. જાનાં ૪

૫૬ ૬૦૬ કું

લેરખડા લાલ લાલચ લાગીરે, જીવન જોવું તારી વાટડલી;

આવો રસિયા સ્થામ સોહાગીરે. જીવં ૧

મારું મન મલવા અકલાયેરે, જીવન;૦ ખીળ ક્રેને નવ કેવાયેરે જીવં ૨

હું તો સજી રહી શલ્યુગારે, જીવન;૦ આવો હરિ હીયાના હારે. જીવં ૩

મારે ધણા દિવસની આસરે, જીવન;૦ કરો પ્રેમાનંદ ઉર વાસરે. જીવં ૪

૫૬ ૬૦૭ મું-રાગ ગરખી

છેલ છખીલોરે છોગાલો નંદનો લાલો; પ્રાણુ સનેહીરે

મને લાગે છે અતિ વહાલો. છેલં ૧

આનંદ આપેરે એનું મુખડું આનંદકારી; જોઈને રીઝીરે

વહાલાને વ્રજની નારી. છેલં ૨

નેણે નિર્મળરે વહાલો નેહ ધણેરો વરસે; કાઈ નવ જણેરે

માઈ છાનો આવી દરસે. છેલં ૩

મોંઘા મૂત્રોરે યેની મોહન કેમ મેલાયે; પ્રેમાનંદ કે'રે

એ સારું જે થાતાં થાયે. છેલં ૪

૫૬ ૬૦૮ મું

કેશવ કેડેરે મારું મનડું ફરે છે બાઈ, વહાલે વિંધીરે મને નેણે

નેહ લગાઈ. કેશં ૧

હેતે હેરેરે મુજ સામું વારે વારે, નેહ વધાર્યોરે યેની હૈડા ફેરે હારે. કેશં ૨

રસિયો રીઝ્યારે મારી પ્રીતડી જોઈને હેલી, સામા આવીરે મને

મળીયા સુણુ સાહેલી. કેશં ૩

આનંદ આખેરે અલખેલે ચીતડાં ચોરી, પ્રેમાનંદનોરે વહાલો

મારે જીવન દોરી. કેશં ૪

૫૬ ૬૦૯ મું

શી કહું શોભારે સામલીયા વરની યેની, એને તોલેરે જોઈ

ઉપમા નાવે કેની. શી કહું ૧

રૂપ અનુપમરે રંગ બીનો કુંજબિહારી, બાનક ઉપરરે
 જાયે રતિપતિ ફાટીક વારી. શી કહું ૨
 હેતે હસતારે હરિ બોલે સુંદર વેણા, જોતા જીવનરે મારા
 ત્રપત ન થાયે નેણા. શી કહું ૩
 જોધને મોહીધુરે એની પાધડલીને તોરે, પ્રેમાનંદનોરે વહાલો
 ચીતકું મારું ચોરે. શી કહું ૪

પદ ૬૧૦ મું

જોયા જોવારે વહાલો પ્રાણુ સનેહી પ્યારો;
 ન કરું બેનીરે મારા જીવડલાથી ન્યારો. જોયા ૧
 રાખું રસિયોરે મારા જીવડલામાં પ્રોઈ;
 નીસદીન જીવુંરે મારા પ્રાણુજીવનને જોઈ. જોયા ૨
 પ્રીત બંધાણીરે સામલીયા સાથે મારે;
 હવે હરિ ભજતારે બેની મુજને કુણુ કહી વારે. જોયા ૩
 ગુણવંત ઉપરરે મારા પ્રાણુ વારીને નાંખું;
 પ્રેમાનંદનોરે વહાલો શીરને સાટે રાખું. જોયા ૪

પદ ૬૧૧ મું-રાગ ગરબી

આવો મોહન મારે આરડીયે, આરડીયે રંગની જડીયે; આવો ૧
 અલબેલા આવો અંતર ચરચું, ગોવિંદજી તન ગોરડીયે. આવો ૧
 હેત કરીને હાર પેહેરાણુ, મોતિડાં પ્રોણું તોરડીયે. આવો ૨
 પ્રીતમ તમને પ્રેમ કરીને, રાખીરચું જીવન ચોરડીયે. આવો ૩
 પ્રેમાનંદ કે' છેલકુંવરપર, વારું મારા પ્રાણુ ધડી ધડીયે. આવો ૪

પદ ૬૧૨ મું

આવો વહાલા મારા આરણીયે, આરણીયે જાઉં વારણીયે. આવો ૧
 સામી આવું મોતી ચાલ બરીને, નાથ વધાવા કારણીયે. આવો ૧
 તન મન ધન આ જીવિત મારું, વારું વાર હજારણીયે. આવો ૨
 આતુર થયું છે મન મળવાને, રાખી રહી જીવ ધારણીયે. આવો ૩
 પ્રેમાનંદ કે' તમને મળતાં, હરિને બેઠા જીવ ઠારણીયે. આવો ૪

પદ ૬૧૩ મું

આવો પાડોશી પાતલિયા, પાતલિયા તમે ક્યાં હલિયા. આવોં ટેક.
 આપણું મંદિર મેલીને પ્યારા, બીજે અઢલક ક્યાં દલિયા. આવોં ૧
 મારે આંગણિયે થઇને જાઓ છો, કેને જીવન કેને સામલિયા. આવોં ૨
 અમને તે કાલ દઇને કેશવ, બોલ્યે હજી કે દીન પલિયા. આવોં ૩
 અમને તમારી આશ ધણી છે, ત્રેમાનંદના વહાલા જલિયા. આવોં ૪

પદ ૬૧૪ મું

આવો મનોહર મનહરતા, મનહરતા લટકા કરતા. આવોં ટેક.
 જીવન જરકસી પાલ બાંધીને, નૌતમ છોગલિયા ધરતા. આવોં ૧
 પ્રાણજીવન તમે પ્રીત કરીને, શીઠ હીંડો તરતા તરતા. આવોં ૨
 આવંતા અલખેલ મંદિરીયે, દુરિજન દેખી રખે ડરતા. આવોં ૩
 ત્રેમાનંદ કે' જાતાં વળતાં, અમને રખે વહાલા વિસરતા. આવોં ૪

પદ ૬૧૫ મું-રાગ ગરબી

વારી જાઉં વહાલાજી તારે વારણીયે, મારા જીવન
 જાદવરાયરે માવ જાઉં. વારીં ટેક.
 ઓરા આવો જખીલા મારે આંગણીયે, જોઈ નેજા તે
 શીતલ થાયરે માવ. જાઉં ૧
 તારું મુખડું જોઇને મારા નાથજી, મારે હૈડે તે હરખ ન માયરે માવ. જાઉં ૨
 આવો હાર પહેરાવું હરિ હેમના, તારો મુગટ બરાવું
 પુલજાયરે માવ. જાઉં ૩
 ત્રેમાનંદના વહાલાજી આવો બેટીયે, મારું મન મગવા
 અઠલાયરે માવ. જાઉં ૪

પદ ૬૧૬ મું

જીવન જોઇને હરે મારાં લોચનીયાં, રૂડા શોભે છે
 સુંદર સ્થામરે માવ; જોઈં ટેક.
 વહાલે પાલડી બાંધી છે રૂડા પેચની, હોલે છોગલાં મેળ્યાં છે
 સુખ ધામરે માવ. જોઈં ૧

વહાલે જામા પે'ત્યા છે જરિયાનના, કૂડે પટકા બાંધ્યા છે
અબીરામરે માવ. જોઈં ૨
વારી જાઉં વહાલાની છાંત્રી ઉપરે, મારા મનમાં રાખીશ
આઠો જામરે માવ. જોઈં ૩
ભક્તજીવન બન્યા છે ભક્ત કારણીયે, પ્રેમાનંદનો વહાલો
પુરણકામરે માવ. જોઈં ૪

પદ ૬૧૭ મું

આવો જોઉં છાંત્રીલા તારી પાધડલી, મારા મનમાં જોયાની
ધણી ખાંતરે લાલ; જોઉં ૧
વહાલા સાવ સોનેરી તારી પાધડલી, માંઈ નરનારાયણ
ભાતરે લાલ. જોઉં ૨
વહાલા ઊગલાં જોઉં છાંત્રીલી પાધમાં, મારા મનને થાયે
નીરાંતરે લાલ. જોઉં ૩
આવો ખોસું કલંગી વાલા વાંકડી, છાંત્રી જોવું જીવન
અંકાંતરે લાલ. જોઉં ૪
તારું જોવું હસીને મીઠું બોલવું,* પ્રેમાનંદને પરમ સિદ્ધાંતરે લાલ. જોઉં ૫

પદ ૬૧૮ મું

રંગબીના રસીલી તારી આંખડલી, મારા મનને કીધું છે
ગુલતાનરે કહાન, રસિયા રસીલી તારી આંખડલી; રસિં ૧
જાણે શરદ કમલ ફેરી પાંખડલી, માંહી રેખા રાતી
ગુણવાનરે કહાન. રસિં ૨
કામજુગારી રસાળી કાળી પુતળી, અતો સામ દામ દંડ ગુણ
ખાણુરે કહાન. રસિં ૩
તારા નેણાં જોઈને મોટા છત્રપતિ, તજી ભોગને ફરે છે
રાનો રાનરે કહાન. રસિં ૪
જોવું નેણાં નિરંતર નાથજી, પ્રેમાનંદને આપો એ દાનરે કહાન. રસિં ૫

* “તારું જોવું હસવું ને મીઠું બોલવું” પાઠાન્તર છે.

પદ ૬૧૯ મું-રાગ ગરબી

વારી જઈ વહાલાજીનું રૂપ, શોભા શી કહું સુંદર આજની; શોભાં ટેક.
 મારા મનમાં વસી છે અનૂપ, આવી મૂરતી શ્રી મહારાજની. શોભાં ૧
 કીધાં કેશર લેપન અંગમાં, માથે મુગટ ધસ્યો પુલ જાય;
 હુંતો મોહી છું મોહન જાગી જોઈને, ઉભી વિંજણે ઢોલું વાય. શોભાં ૨
 ઉર હાર ડોલરીયાના દીપતા, બાંહે બાજુ તે શોભા ધામ;
 આવ્યા હસતા હરિ મારે આંગણે, જાગી લૂટીને કાટીક કામ. શોભાં ૩
 મેંતો પાથરી પામરી પ્રેમસું, પધરાવ્યા પૂરણચંદ;
 મેંતો ભેટીને લીધાં બામણાં, બલિહારી પ્રેમાનંદ. શોભાં ૪

પદ ૬૨૦ મું

આવો માધવ મંદિરમાય, ગિરિધર ગોપીને મન ભાવતા; ગિરિં ટેક.
 હુંતો પૂજું તમારા પાપ, મારા તનના તાપ સમાવતા. ગિરિં ૧
 મેંતો સેજ સમારી પુલડે, આવો કેશરબીના કાન;
 મેંતો ગજરા ગુંથ્યા છે ગુલાબના, પે'રાવું પીયા ગુણવાન. ગિરિં ૨
 આવો અંતર ચરચું અંગમાં, ઝાઢાડું અનુપમ શાલ;
 કરું ભોજન તમને ભાવતાં, જમો લે'રકડા નંદલાલ. ગિરિં ૩
 પોઢાડું પલંગપર પ્રેમસું, વા ઢોલું વહાલા મારે હાથ;
 ચાંપું ચરણ કમલ અતિ હેતમાં, વહાલા પ્રેમાનંદના નાથ. ગિરિં ૪

પદ ૬૨૧ મું

આવો રસિયા રાખું મારે ઉર, પ્યારા પ્રાણજીવન અલખેલડા; પ્યાં ટેક.
 નહીં મેલું નટવર દૂર, મારા સ્યામ સુંદરવર છેલડા. પ્યાં ૧
 જોઈ રસિક સુંદર વર રૂપને, મારા નેણાં તે શિતલ થાય;
 હું તો ઘેલી ફરું ઘેર આંગણે, મારે હૈડે તે હરખ ન માય. પ્યાં ૨
 મારું ચીતડું ચોસું છેલા ચાલમાં, મારા હસિને હયાં છે પ્રાણ;
 વશ થઈ છું વિકૃલ જિના વાનમાં, ગુણવંતા ચતુર સુજણ. પ્યાં ૩
 મન માની મોહનવર મૂરતિ, રંગ જિના સુંદરસ્યામ;
 પ્રેમાનંદે' નેણામાં નાથજી, હું તો રાખીશ આઠો જામ. પ્યાં ૪

૫૬ ૬૨૨ મું

આવો રાખું નેણામાં નાથજીરે, નિમખ ન મેલું નેણથી; નિમં ૧
હું તો રહીશ તમારે સાથજીરે, ત્રપત ન થઈ મીઠાં વેણથી. નિમં ૧
મારા નેણાતાણું ફળ છો હરિ, તમે નટવર સુંદર સ્યામજીરે;
રાખું જતન કરીને જીવમાં, મન માન્યા પૂરણકામજીરે. નિમં ૨
મારું જીવન ધન છો જાદવા, મારા નેણતણા શણગારજીરે;
મારા જનમ સંગાથી સ્યામજી, મારા હેતુ હૈયાના હારજીરે. નિમં ૩
હવે નહીં જાવાદીયું નેણમાંથી, તમે જીવો જીવન મારી પ્રીતજીરે;
અલખેલા રહો મારી આંખમાં, વહાલા પ્રેમાનંદના મીતજીરે. નિમં ૪

૫૬ ૬૨૩ મું-રાગ ગરબી

આવો રમીયેરે વાસુદેવ વનમાળી, આજ અનૂપમરે આવી છે દિવાળી. ૧
દીવા કીધારે આંગણીયે બહુ ભાંતે, તોરણ બાંધ્યારે ત્રિકમ રમવા ખાંતે. ૨
જેયા જેવીરે માડવીઉં શણગારી, શોભા આવીરે દીપમાળની સારી. ૩
ગાયે ગરબીરે રમે મુનિવર રાસે, થેઈ થેઈ થાયેરે નાચે સુર આકાશે. ૪
આનંદ વાઘ્યેરે છપી અલૌકિક જોષને, પ્રેમાનંદનારે નાથરહ્યું મન મોહીને. ૫

૫૬ ૬૨૪ મું

ગિરિધર આવોરે ગરબે રમીયે વહાલા, હેતે લીજેરે તાળી નંદના લાલા. ૧
આજ સપરમોરે દહાડો રમીયે કાડે, આવો રસિયારે લીજે તાળી જોડે. ૨
હું તો રીજીરે રાજ તમારે રંગે, આનંદ વાઘ્યેરે અલખેલા તમ સંગે. ૩
હલવે હલવેરે ફરીએ આવો આરા, છેલા જોવુંરે પાધડલીના તોરા. ૪
આજસ મેલીરે બાંધા કમરે પટકા, પ્રેમાનંદનારે નાથજોડે તારો લટકા. ૫

૫૬ ૬૨૫ મું

શી કહું શોભારે શામળીયા તમારી, રાખું ઉરમાંરે ગુણવંતા ગિરિધારી. ૧
પાધડલીનીરે ઉપમા શી કહી દાખું, મોલીડા ઉપરરે ત્રિભુવન વારી નાખું. ૨
રૂડા લાગેરે જરકસના હરિ જામા, પે'રીને આવોરે આનંદીવર સામા. ૩
કમરે કશી છેરે લાલ અનાખી રીતે, મનડું મોહ્યુંરે છેલ જખીલા પ્રીતે. ૪
હાર બિરાજેરે ઉરપર આનંદકારી, એ જખી ઉપરરે પ્રેમાનંદ બલિહારી. ૫

૫૬ ફરફ મું

સજની ઉભારે આંગણીયે અલબેલો, ગીત મધુરારે ગાયે રસિલો છેલો. ૧
 નટવર વેશેરે શોભે રંગનો બીનો, લટકે બાંધેરે પટકો છેલ નવીનો. ૨
 હાર બિરાજેરે હેડે સુંદર સારા, જોતાં નેણારે ત્રપત ન થાયે મારા. ૩
 રસિયે બાંધ્યારે બાંહે સુંદર બાળું, થોડું હસતારે હેત જણાવે આજું. ૪
 ઉભા મોડેરે આજસડું બહુનામી, સુંદર શોભેરે પ્રેમાનંદનો સ્વામી. ૫

૫૬ ફરજ મું-રાગ ગરબી-કેદારો

આરા આવોને છેલ છોગાળારે, વહાલા જોઉં તારા નેણાના ચાળારે;
 મારા મન ગમતા મરમાળારે. છેલાં ૧
 આવો જોવું જીવન જખી તારીરે, તારા મુખપર જાઉં બલિહારીરે;
 મારા ગુણવંતા ગિરિધારીરે. છેલાં ૨
 મોહી મુખડાંને મરકલડેરે, ગમ્યો ગોવિંદજી મારે દલડેરે;
 રીજ છેલા તારે જમકલડેરે. છેલાં ૩
 તારા ઉરપર હાર બિરાજેરે, જોઈ કાટી કામ જખી લાજેરે;
 બન્યા પ્રેમાનંદને કાજેરે. છેલાં ૪

૫૬ ફરદ મું

હું તો વારીરે ગિરિધર વારીરે, મારા મનમાં ગમી જખી તારીરે;
 તારી બાનકની બલિહારીરે. ગિરિં ૦ ટક.
 તારી પાંચડલીને જોધરે, મારું મન રહ્યું છે મોહીરે;
 રાખું જીવડલામાં પ્રોધરે. ગિરિં ૧
 જોઈ જરકસી જામા અલોકિકરે, ગુઢા રેંટાની જખી નોખીરે;
 મારા ચીતને રાખ્યું છે રાકીરે. ગિરિં ૨
 રૂડો શોભે છે ફટો સોનેરીરે, આવો માળા મોતીડાની પેરીરે;
 મારા રાસયા બાલમ લેરીરે. ગિરિં ૩
 તારી ચાલ જોધને લોભાણીરે, વહાલી લાગે છે મુખની વાણીરે;
 ગાયે પ્રેમાનંદ પ્રીત આણીરે. ગિરિં ૪

૫૬ ફરદ મું

આરા આવો મારા પરમ સનેહીરે, વારું તમપર પ્રાણને દેહીરે;
 તમ આગે નાચું થેષ થેષરે. પરં ૦ ટક.

આરા આવો તો મુખડું જોવુંરે, તારી મૂરતિ ઉરમાં પ્રોવુંરે;
 મારા તનડાના તાપને યોવુંરે. ૫૨૦ ૧
 મારે તમથી વહાલું નહી કાઢરે, હું તો જીવું છું જીવન જોધરે;
 તારી મૂરતિમાં હું તો મોહીરે. ૫૨૦ ૨
 મારા પ્રાણજીવન છે પ્યારારે, ન કરું જીવડલાથી ન્યારારે;
 મારા આતમના આધારારે. ૫૨૦ ૩
 મારા નાથ છે અંતરજામીરે, રહો ઉરમાં અખંડ બહુનામીરે;
 આવો પ્રેમાનંદના સ્વામીરે. ૫૨૦ ૪

૫૬ ૬૩૦ મું

આવો મોહન મારે બારણીયેરે, તોરા લાવી છું તમ કારણીયેરે;
 પે'રાની જાઉં વારણીયેરે. આવો ૧
 વાધા જરકસિયા હરિ પે'રારે, માથે ધારો પુલાં કરો સે'રારે;
 મુજ સામું હસીને વહાલા હેરારે. આવો ૨
 આવો ચંદન ચરચું અંગેરે, હું તો રીજું રસિયા તારે રંગેરે;
 જોઈ પુલી કરું તમ સંગેરે. આવો ૩
 તારું મુખડું જોધનેહું તો ઘેલીરે, નહિ શકું કમલ મુખ મેલીરે;
 આવો પ્રેમાનંદના બેલીરે. આવો ૪

૫૬ ૬૩૧ મું—રાગ ગરબી

મોલીડાપર વારીરે, મોહન તારા મોલીડાપર વારી;
 રાખું મારા ઉરમાં ઉતારીરે; મોહ ૦ ટેક.
 પાંપણ ઉપર પાધ રસીલી, શોભી રહી છે સારીરે. મોહ ૦ ૧
 કેશર તિલક અનુપમ જોધને, મોહી છે આંખડલી મારીરે. મોહ ૦ ૨
 લલકે છે સુંદર શ્યામ કપોલે, કુંડલ મકરાકારીરે. મોહ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદના નાથ તમારી, મૂરતિ કામણુમારીરે. મોહ ૦ ૪

૫૬ ૬૩૨ મું

છાગલાં પ્યારાં લાગે, છેલ્લા તારાં છાગલાં પ્યારાં લાગે;
 જોઈ જોઈ દુઃખ મારાં ભાગે; છેલ્લા ૦ ટેક.

મનડું મારું ગુલતાન થયું છે, જીવન જરકસી પાધે. છેલાં ૧
 અલખેલા આંગણીયે મારે, ગાવો રસિલે રાગે. છેલાં ૨
 તત દિવસ એ રાસલી મૂરતિ, રહો મારા નેણાંને આગે. છેલાં ૩
 એ છત્રી ઉરમાં રહો રંગભીના, પ્રેમાનંદ નિત્ય માગે. છેલાં ૪

પદ ૬૩૩ મું

પ્રાણજીવનને જોધરે, જીવું હું તો પ્રાણજીવનને જોધરે;
 રાખું જીવડલામાં પ્રોધરે; જીવું ટેક.
 હસતું વદન વહાલાજીનું સુંદર, નિરખી નેણામાં મોહીરે. જીવું ૧
 કમલનયન જોયા વિના સજની, પલક કલપ સમ હોધરે. જીવું ૨
 પ્રાણજીવન પાતળીયાથી મારે, વહાલું નથી બીજું કોધરે. જીવું ૩
 પ્રેમાનંદના નાથને ઉરમાં, રાખું હું તો સરવસ પ્રોધરે. જીવું ૪

પદ ૬૩૪ મું

લીધું ચીત હરીને, હેલી મારું લીધું ચીત હરીને;
 લાડીલે લટકાં કરીનેરે; હેલી ટેક.
 લટકાલાના લટકાં ઉપર, જાઉં હું તો ઘોળી મરીને. હેલી ૧
 ચંદન ખોર કપુરની માળા, ઉભા છે શ્યામ ધરીને. હેલી ૨
 નૌતમ પાદમાં તોરારે લટકે, મોહી છું પટકે જરીને. હેલી ૩
 પ્રેમાનંદના નાથજી ઉપર, વારું મારા પ્રાણ ફરીને. હેલી ૪

પદ ૬૩૫ મું-રાગ ગરબી

હું તો વારીરે ગિરિધરલાલ મોલીડે તારેરે;
 આવી અટક્યા છે અલખેલ ચીતડે મારેરે. ૧
 તમે રાજ થઇને મહારાજ મારે ઘેર આવોરે;
 હું તો તલખું તમારે કાજ હસી જોલાવોરે. ૨
 મારું મંદિરીયું મહારાજ પાવન કરવારે;
 આવો અલખેલા આધાર ચિત મારું હરવારે. ૩
 તમે આવંતા અલખેલ બીક માં આણોરે;
 મારે મંદિરીયે મહારાજ ગમતું માણોરે. ૪

તારું મુખડું જોવા નાથ થઈ હું ઘેલીરે;
આવો પ્રેમાનંદના પ્રાણ છોગલાં મેલીરે. ૫

પદ ૬૩૬ મું

આવો રસિયા રાજીવ નેણ નંદના લાલારે;
મારા પ્રાણ તણા છો પ્રાણ મુજને વહાલારે. ૧
મારે સુખ સંપત સુખ ધામ નામ તમારંરે;
તારા નામ ઉપર પ્રજરાજ સરવસ વારંરે. ૨
મારે જોગ સમાધિ ધ્યાન દરશન તારંરે;
તારા મુખપર શ્યામ શરીર તન મન વારંરે. ૩
તારા લટકાં ઉપર લાલ જાઉં હું તો ઘોળીરે;
મને લટકાં જોવા માવ લીધી ઝોળીરે.* ૪
વહાલા આવોને આવો શ્યામ રહેા દમ આગેરે;
નીજ સેવક પ્રેમાનંદ એ વર માગેરે. ૫

પદ ૬૩૭ મું

મારી પ્રીત પ્રાણુઆધાર તમ સંગ લાગીરે;
મેંતો અસત્ય જગતની નાથ આશા ત્યાગીરે. ૧
એક તમે તમારા જન તે મને પ્યારારે;
મારા જીવડાથી નાથ ન રહેા ન્યારારે. ૨
વહાલા તમથી વિમુખ નર નાર પશુવત દીસેરે;
તમ વીના તે ખીજે ક્યાંય મન નવ હીસેરે. ૩
મારે કલ્પતરૂ તમે શ્યામ સુંદર છેલારે;
ચિંતામણી ચતુર સુજાણુ છો અલખેલારે. ૪
ખીજે સરવે તમ વીના શ્યામ સિંધુ ખારેરે;
મારે પ્રેમાનંદના નાથ બરોસો તારેરે. ૫

પદ ૬૩૮ મું

નહી મેલુરે સુંદર શ્યામ કુંજવિહારીરે;
હું તો હામવીનાની નાથ હાસી તારીરે. ૧

* “મેંતો લટકાં જોવા માવ લીધી ઝોળીરે” પાઠાન્તર છે.

તમે ગુણવંત સુખના ધામ સારંગપાણીરે;
હું તો હાથ તમારે નાથ જી વેચાણીરે. ૨
જેમ રાખો તેમ રહું નાથ એક પગે ઉભીરે;
નહિ વરતું કાઈ દી નાથ તમને દુભીરે. ૩
તારા ચરણતણી રજ શ્યામ થઇને ચાહુંરે;
કા' તે પ્રત રાખું મહારાજ તમને વહાહુંરે. ૪
જે કેવું ધટે તે કહાન મુજને કેળ્યોરે;
વહાલા પ્રેમાનંદપર નાથ રાજી રેળ્યોરે. ૫

પદ ૬૩૯ મું-રાગ ગરબી

મોહનરે આવો મને મળવા, આવો મને મળવા ચાલો હરિહળવા; મોહ૦ ટેક.
પેરા ચટકતી ચાખડલી હરિ, લાકડલી લ્યો હાથ;
મહુલો વરસે છે મારગડામાં, ઓઠો કામળડી નાથ. આવો૦ ૧
સેજડી સમારીને વાટ જોવું છું, ગુણડા તમારા ગાઉં;
લટકંતા મારે મંદિર પધારો તો, ધણી ખમા ધોળી જાઉં. આવો૦ ૨
ગોવર્દિ ગમતું નથી મંદિરમાં, તમવીના શ્યામ સુગળ્ય;
પ્રેમાનંદના નાથજી તમ પર, વારું મારા તન મન પ્રાણ. આવો૦ ૩

પદ ૬૪૦ મું

જીવનરે જોયા વીના ઘેલી, જોયા વીના ઘેલી શકું નહી મેલી; જીવ૦ ટેક.
મીઠાં મીઠાં વેણાં કમલ દલ નેણાં, સુંદર ગજગતિ ચાલ;
જરકસી પાંચમાં પુલકાના તોરા, કેશર તિલક બાલ. જોયા૦ ૧
મુખ મંદહાસ અધર ખિંચ રાતા, કુંદકલીસમ દાંત;
પુષ્ટ પ્રલંબ ભુજ ભરી ભેટો, રસિયાજી આવો એકાંત. જોયા૦ ૨
ઊરપર હાર બાળબાંધ જોઇને, મોહી રહ્યાં છે નેણ;
પ્રેમાનંદના નાથજી ઊરમાં, પ્રગટ રહેા દિન રેણ. જોયા૦ ૩

પદ ૬૪૧ મું

કેશવરે કે' દહાડાની કહું છું, કે' દહાડાની કહું છું ને કરજોડી રહું છું; કેશ૦ ટેક.
કંઠ્ય હૈયું તારું કહાન કોડીલા, પલળે નહિ જોઈ લગાર;
જાતાંને વળતાં મંદિરીયે મારે, આવો મોહન એક વાર. કે દા૦ ૧

સાસરિયામાં ગમતું છે સૌને, પાડોસજીને છે પ્યાર;
તલખે છે જોવા ત્રિકમ તમને, રસિયા નંદકુમાર. હે કાં ૨
રૂપ તમારું જોઈને રીજી, નણ્ણદી જણ સુજણ;
નટવર તમ સંગ નેહ બંધાણે, પ્રેમાનંદના પ્રાણ. હે કાં ૩

પદ ૬૪૨ મું

માધવરે મારે ઘેર આવો, મારે ઘેર આવો હસીને બોલાવો; મારે ૦ ટેક.
શોભીતા શણગાર સજીને, બાંધીને જરકસી પાધ;
કેશરકેરી આડ કરીને, જીવન જોયા લાગ. મારે ૦ ૧
મંદિરિયે આવો મોહનજી, જોયાની છે ખાંત;
મળવાનું પશુ છે મારા મનમાં, કહેવી છે વાત એકાંત. મારે ૦ ૨
અલખેલા આંખડીમાં રાખું, નાખું વારીને પ્રાણ;
પ્રેમાનંદ કે' પલક ન મેલું, રસિયાજી ચતુર સુજણ. મારે ૦ ૩

પદ ૬૪૩ મું-રાગ ગરબી

ઓરા આવો મોહન ચિત ચોર, હો કાડીલા કહાન જોઈ તારી મૂર્તિ;
વહાલા લાગો છો નવલ કિશોર; હો કાં ૦ ટેક.
જોયા જોવી મોહન તારી મૂર્તિ, શોભીતા પેચ્યા છે શણગાર;
મારા નેણા લોભાણા જોઈ નાથજી, હિર ઉપર ડોલરિયાના હાર. હો કાં ૦ ૧
મરમાળી મોહન તારી આંખડી, જીવો છો જીવન જોઈ પેર;
વહાલી લાગે વહાલાજી તારી મૂર્તિ, લાગે છે સંસારીયો ઝેર. હો કાં ૦ ૨
સર્ગા કુટુંબ થયાં છે અળખામણાં, પ્રીત લાગી છે
પ્રીતમ તમ સાથ;

જોઈ મગન રહી છું તારા રૂપને, પ્રેમાનંદના જીવન નાથ. હો કાં ૦ ૩

પદ ૬૪૪ મું

અલખેલા ચતુર નંદલાલ, હો લાડીલા છેલ મોહી તારે ઊગલે;
મારું ચિતકું ચોરે છે તારી ચાલ; હો લાં ૦ ટેક.
છાગાવાળા છખીલા તારાં ઊગલાં, જોવાને કેડે કેડે ડોલું;
વહાલાજી વધાવું મોંઘે મોતીડે, બણી ખમા ખમા કહી બોલું. હો લાં ૦ ૧

સામું જોધને હસો છે હરિ હેતમાં, વહાલાજી વાધે છે બહુ પ્રીત;
 ગુણવંતા ગમો છે બહુ ચિતમાં, મારી પાડોસણના મીત. હો લાં ૨
 વહાલા પુલકે ભરી છે તારી પાધડી, રૂડાં ઊગાં
 ખાસ્યાં છે બેઠે કાન;
 બોલી ઉભા સોનેરી શેલું શામળા, ત્રેમાનંદ જોધને ગુલતાન. હો લાં ૩

૫૬ ૬૪૫ મું

રંગબીનારસિલાગિરિધારી, હો કાનુડાજીવન છેજી મારા પ્રાણના;
 તારી મધુરી મૂરતપર વારી; હો કાં ૧ ટેક.
 શામલીયા સનેહી મારા પ્રાણ છે, મારા આતમના આધાર;
 સુખ સંપત સલોણી છખી શામળા, નટનાગર હિયાના છે હાર. હો કાં ૧
 મારાં નેણાં તારું કૃણ નાથજી, તમે પ્રગટ પૂરણ મહારાજ;
 મારે તપ તિરથ તમે લાડીલા, મારું કુટુંબ કીરતિ જગ લાજ. હો કાં ૨
 તારું રૂપ જોયન ગુણ જાદવા, મારે જોગ સમાધિ નિરાંત;
 તારું જોવું હસીને મીઠું જોલવું, ત્રેમાનંદને પરમ સિદ્ધાંત. હો કાં ૩

૫૬ ૬૪૬ મું

મન માન્યા પ્રીતમ પ્રાણ નાથ, હો મીઠડા માવ મોહી તારે મોલીડે;
 વનમાળી વેચાણી તારે હાથ; હો મીં ૧ ટેક.
 વહાલા વાલપલગાડી મીઠાં વેણીની, નેણામાં લગાવ્યો છે સનેડો;
 વહાલા હસીને હસ્યા છે મારા પ્રાણને, ખુંતો ચિતમાં
 પાધડીને છેડો. હો મીં ૧
 હું તો હારીને દોરી છું હરિ તાયરી, તારા નામ ઉપર કુરખાણુ;
 તારા ચરણ તણી છું રજ માવજી, તમે પ્રીતમ સનેહી મારા પ્રાણ. હો મીં ૨
 વહાલા આળસ મોડીને થાઓ ઉભલા, મને મળો પ્રસન્ન
 થઈ મીત;
 ત્રેમાનંદ કહે છે અતિ આદરે, વહાલા અખંડ બિરાજે
 મારે ચીત. હો મીં ૩

પદ ૬૪૭ મું-રાગ ગરબી

હું તો જામશ ગિરિધર જોવારે, મા મુને વારીશ માં;
મારા ઉરમાં જાળીલાળને પ્રોવારે, મેણે મારીશ માં; મા મું ટેક.
જામશ જોવા હું તો નંદજનો લાલો, હારે મારો પરમ

સનેહી લાગે વહાલોરે. મા મું ૧

છેલ જાળીલો વહાલો કુંજવિહારી, હારે એતો જીવનદોરી

છે મારીરે. મા મું ૨

વારીશ માં તને કહુંધુરે વેહેલું, હારે હું તો માયું જાતાં

નહી મેલુરે. મા મું ૩

પ્રેમાનંદના સ્વામીને સારું, હારે કુરખાણુ કચું જીવિત મારુંરે. મા મું ૪

પદ ૬૪૮ મું

હારે મેંતો જોયા ચતુર નંદલાલરે, ઉભા ઓસરિયે;

હારે કર્યાં તિલક કૃશ્ણના બાલરે, સુંદર વર હરિયે; ઉભાં ટેક.

શ્વેત પાદશીર ઉપરશેભે, હારેજેઠ્ઠ છાગલીયાં ચિત્ત લોભેરે. ઉભાં ૧

શ્વેતહાર પેચ્યાઉપરકાળુ, હારેખાંખ્યાશ્વેતપ્રલાનાં બાળુરે. ઉભાં ૨

શ્વેતાંબર સરવેઅંગે ખીરાજે, હારેજેઠ્ઠ કાટીકામજાળીલાજેરે. ઉભાં ૩

પ્રેમાનંદ કહે પલવટ વાળી, હારે ચડતા ઘોડલડે વનમાળીરે. ઉભાં ૪

પદ ૬૪૯ મું

વહાલો ઘોડલા જોલાવે ધનશ્યામરે, બાઈ મારે આંગણીયે;

મારાં ચિતડાં ચોરે છે સુખધામરે, આંખડલીની અણીયે. બાઈં ટેક.

ઘોડલાં ફેરેને વહાલો મુજ સામું હેરે, હારે મને ન્યાલ

કાધી આણે ફેરેરે. બાઈં ૧

અપલ તુરંગ અતિ વેગે ફેરેછે, હારે એતો ગરુડનોગર્વહરેછેરે. બાઈં ૨

સુર નર મુનિજન નિરખે છે પ્રીતે, હારે જાણે ચિત્ર

આલેખ્યાં છે ભીંતેરે. બાઈં ૩

રૂડો લાગે છે ખભે ફરકે છે પટકો, હારે રીજ્યો

પ્રેમાનંદ જોઈ લટકેરે. બાઈં ૪

૫૬ ૬૫૦ મું

હારે સખી ન્હાવાં પધારે મહારાજરે, જીવન જમુનામેં;
સાથ લીધા સરવે સમાજરે, પ્રજને વીસામેં; જીવ૦ ટેક.
હલવારે હલવા વહાલો હાલે બજારે, હારે ઉભા નમ્રવાસી

પ્રાણુ વારેરે. જીવ૦ ૧

જન ચમર શિર ઉપર રાજે, હારે આગે અગણિત વાળં વાજેરે. જીવ૦ ૨
ઉતર્યા ગોવિંદ જમુનામેં ન્હાવા, હારે આવી સુરમુનિ

પુણે વધાવેરે. જીવ૦ ૩

ગિરિધર ન્હાયેને ગોપીયુરે ગાયે, હારે જોઈ પ્રેમાનંદ વારી જાયેરે. જીવ૦ ૪

૫૬ ૬૫૧ મું—રાગ ગરબી

મોહન મૂર્તિ તારીરે વહાલી લાગે છે, મોહન મૂર્તિ તારી;
નિમખન મેલું ન્યારીરે, વહાલી લાગે છે મોહન મૂર્તિ તારી; વહાલી૦ ટેક.
સુંદર વર અતિ શોભે છે સારા, ઉપર હાર હજારીરે. વહાલી૦ ૧
પાંપણ ઉપર શોભી રહી છે, પાધડલી ધણી સારીરે. વહાલી૦ ૨
છેલ જમીલા તારાં છેગલાં જોઈને, મોહી છે પાડોસણુ મારીરે. વહાલી૦ ૩
પ્રેમસખી કે' નાથજી તમને, રાખું રુદામાં ધારીરે. વહાલી૦ ૪

૫૬ ૬૫૨ મું

મોહી પાધડલીને છેડેરે, ગિરિધરજી મોહી પાધડલીને છેડે;
મનકું ફરે તમ કેડેરે; ગિરિ૦ ટેક.
નણુદી મારી સાન કરે છે, મોહન મજવાને તેડેરે. ગિરિ૦ ૧
સાસુ સસરો ગામ ગયા છે, આવો અગાશીને મેડેરે. ગિરિ૦ ૨
જીજ બરી ભેટોને ફૂખડાં મેટો, વરસો વહાલા રંગેરેડેરે. ગિરિ૦ ૩
પ્રેમસખી કે' પ્રીતે વધાવું, નાથજી નવલ સનેહડેરે. ગિરિ૦ ૪

૫૬ ૬૫૩ મું

નંદને છેલ ગુમાનીરે, મન મોહું નંદને છેલ ગુમાની;
મોહની નાંખી જાનીરે; મન૦ ટેક.
જેવું તારે મને જંપ થાય છે, દીઠા વિના દિવાનીરે. મન૦ ૧

વારે તો વસમું બહુ લાગે, જોતાં રૂપનિધાનીરે. મન૦ ૨
સાસુ કહે શામળીયાને જોતાં, ઘેલી થઈ વહુ નાનીરે. મન૦ ૩
પ્રેમસખી કે' પ્રાણજીવનપર, તન મન ધન કુરખાનીરે. મન૦ ૪

પદ ૬૫૪ મું

મોહી છું મોહન લટકેરે, લટકાલા મોહન મોહી છું. લટકે;
પીતાંબરને પટકેરે; લટ૦ ટેક.

જરકસી પાધ ફશરિયો જામો, ચોળ કસુંમી ચટકેરે. લટ૦ ૧
કેશર તિલક કપુરની માળા, મોહી છું મુખને મટકેરે. લટ૦ ૨
છોગાળા વર છોગલાં ઉપર, ભમર થઈને મન ભટકેરે. લટ૦ ૩
પ્રેમસખી કે' શોભા જોઈને, જનમ ખોયો નવ ખટકેરે. લટ૦ ૪

પદ ૬૫૫ મું-રાગ ગરબી

મુને મળીયારે સહજનંદસ્વામી, મારા જનમ સંગાથી અંતરજામી; મુને૦ ટેક.
માથે લીધુરે મે'લું હું થઈ ચાવી, હું તો સહજનંદસ્વામીની કહાવી. મુને૦ ૧
મારી ઝાલીરે ખાંહડલી નાથે, હું તો વેચાણી સ્વામીને હાથે. મુને૦ ૨
મારાં સર્વેરે કારજડાં સરીયાં, રંગભીનો સહજનંદજી વરીયા. મુને૦ ૩
પ્રેમાનંદનારે સ્વામિનારાયણ, મને કીધી વહાલેજી પ્રભુ પારાયણ. મુને૦ ૪

પદ ૬૫૬ મું

મારે લાગેરે હરિવરથી નેડો, સાહો સહજનંદસ્વામિનો છેડો; મારે૦ ટેક.
નેડો લાગેરે હવે નવ છુટે, જેમ હીરો તે ફેડતા કેદી ન કુટે. મારે૦ ૧
હું તો વળગીરે હરિવરની બેલી, જેમ કલ્પતરૂ સાથે વેલી. મારે૦ ૨
મારા વહાલાથી હું નવ થાઉં અલગી, જેમ મેઘ સંગાથે

ચપળા વળગી. મારે૦ ૩

પ્રેમાનંદનીરે પ્રીતિ હરિ સાથે, જેમ રેખા તે ખેંચી વજન માથે. મારે૦ ૪

પદ ૬૫૭ મું

નહી મેઘરે પ્રીતમજી પ્યારા, હું તો દાસી તમારી તમે સ્વામિ મારા; નહી૦ ટેક.
તમ કાજેરે થાશે જે થાતાં, કુરખાન કચ્ચા છે મેં તો સો માર્યા. નહી૦ ૧

નહિ લાજુંરે લોકતણી લાજે, કીધું તન ધન તૃણસમ તમ કાજે. નહીં ૨
હું તો ખેડીરે ધણી તમને ધારી, માયું કુટીને રહેશે દુરીજન હારી. નહીં ૩
શું કરશેરે દુરિજનીયાં પાજી, પ્રેમાનંદના સ્વામિને રાખીશ્ચરાજી. નહીં ૪

પદ ૬૫૮ મું

આવો રાખુંરે નેણામાં ચોરી, તારી મૂર્તિ મારે જીવન દોરી; આવો ૧
હું તો હોંડુંરે હરિ તમને જોતી, કરી રાખું મારી નથડીના મોતી. આવો ૨
હું તો મોહીરે મોહન તમ સાથે, કરી બાજી કાજીને બાંધુ હાથે. આવો ૩
વહાલા લાગેરે વહાલમ ગિરિધરિયા, મારા હિર આલુપણ
નવસરિયા. આવો ૪

પ્રેમાનંદનારે સ્વામિ છાલે'રી, મારું રૂપ જોખન ગુણ વારુ ફેરી. આવો ૪

પદ ૬૫૯ મું-રાગ ગરબી

આવોને અલખેલારે અલખેલા, મંદિરિયે મારે છેલારે; આવો ૧
શેરડિયું સુંદર વાળું, ઓસરીયે ઢાંકીડો ઢાળુંરે. આવો ૨
કેશર ચંદન સરસ રીતે, ચતુર વર ચરચું પ્રીતેરે. આવો ૩
હલવા રહી હાર પેરાવું, કહોતો વાલમ આગે ગાવુંરે. આવો ૪
વહાલા પ્રેમાનંદ એ માગે, રે'જો આંખડીને આગેરે. આવો ૫

પદ ૬૬૦ મું

છેલવર છોગાળારે છોગાળા, મરમાળા નેણાના ચાગારે; છેલ ૧
આંખડી કામણુગારી, જાઉં મોહન મુખપર વારીરે. છેલ ૨
મુખડાંની મીઠી વાણી, હું તો લાવણ્યમાં લોભાણીરે. છેલ ૩
મેંતો રૂપ તમારું જોયું, જોધને મન મારું મોહુંરે. છેલ ૪
પ્રેમાનંદ કહે તન મન વારું, જીવનજી હિરમાં ધારુંરે. છેલ ૫

પદ ૬૬૧ મું

મોહી છું મરકલડેરે મરકલડે, ગિરિધરજી ગમીયા દલડેરે; મોહી ૧
મુખનો મરકલડો મીઠો, તેતો જાણે જોણે દીઠારે. મોહી ૨
મોહનજી મોહની જાની, ધર ધાણું છેલ ગુમાનીરે. મોહી ૩
નટવરજી ને'ડો લાગો, સંસારનો તોજો ધાગેરે. મોહી ૪
પ્રેમાનંદ કહે પ્રોતમ પ્યારા, છો આંખડીના તારારે. મોહી ૫

પદ ૬૬૨ મું

માંડી મને જોવાદેરે જોવાદે, મોહનમાં મનડું પ્રોવાદેરે; માડી૦ ટેક.
સુંદર વર શોભે કેવા, મારા મનમાં રાખ્યા જોવારે. માડી૦ ૧
આ જોને સામો આવે, મને હેત કરી ઘોલાવેરે. માડી૦ ૨
મારા આંગણીયામાં ઉભો, કરે મળવાનો મનસુજોરે. માડી૦ ૩
જોઈ મોહી છે વ્રજની નારી, જાયે પ્રેમાનંદ બલિહારીરે. માડી૦ ૪

પદ ૬૬૩ મું-રાગ ગરબી

મીટડલી મારી માવે, એ ઢાળ.

સહજનંદ સ્વામી, આવ્યા. મારે સહજનંદ સ્વામી; આવ્યા૦ ટેક.
સદ્ગુરુ રૂપે શ્રીપુરુષોત્તમ, પ્રગટ બહુનામી. આવ્યા૦ ૧
શુકનારદ સનકાદિક સંગે, શોભે સુખધામી. આવ્યા૦ ૨
મંગલ થાળ ભરી મેં વધાવ્યા, હરિ અંતરજામી. આવ્યા૦ ૩
મંદિરમાં પધરાવ્યા પ્રીતે, ચરણે શિર નામી. આવ્યા૦ ૪
પ્રેમાનંદના સ્વામીને મળતાં, પુરણ સુખ પામી. આવ્યા૦ ૫

પદ ૬૬૪ મું

મંદિર મોરારી આવ્યા, મારે મંદિર મોરારી; આવ્યા૦ ટેક.
શોભે સંત રૂડા હરિ સંગે, નૈષ્ઠિક વ્રત ધારી. આવ્યા૦ ૧
નિર્લોભી નિષ્કામી મોટા, નિરખે નહી નારી. આવ્યા૦ ૨
નિર્માની નિરપ્રેહી રૂડા, નિસ્વાદી ભારી. આવ્યા૦ ૩
ચૌદ ભુવનમાં મગન કરે છે, મન ઈંદ્રી મારી. આવ્યા૦ ૪
પ્રેમાનંદ એ સંતો ઉપર, સરવસ જાઉં વારી. આવ્યા૦ ૫

પદ ૬૬૫ મું

પરુણા આવ્યા, પ્રભુ મારે પરુણા આવ્યા; પ્રભુ૦ ટેક.
શ્રીનારાયણ નૌતમ રૂપે, ભુધર મનુ ભાવ્યા. પ્રભુ૦ ૧
પ્રીતે પોખ્યા સુંદર વરને, મોતીડે વધાવ્યા. પ્રભુ૦ ૨
ઢાલીડો ઢાળી મંદિરમાં, પ્રીતે પધરાવ્યા. પ્રભુ૦ ૩

ચંદન ચરચીને હાર પેરાવ્યા, તોરા લટકાવ્યા. પ્રભુ ૦ ૪
ત્રેમાનંદના સ્વામીને મળતાં, ત્રિભુવન જશ્યા ગાવ્યા. પ્રભુ ૦ ૫

પદ ૬૬૬ મું

મંદિરીયે મારે, બેઠા હરિ મંદિરીયે મારે; બેઠા ૦ ટેક.
અલખ નિરંજન શ્રીપુરુષોત્તમ, નિગમ તે નિરધારે. બેઠા ૦ ૧
શિવશ્ચહાદિક શુક જેવા ભેગી, પ્રાણુ લેઈ વારે. બેઠા ૦ ૨
જેને કાળે ધરખાર તણને, વનમાં દેહ જારે. બેઠા ૦ ૩
ખટ દરશનમાં જોખ્યા ન લાધે, પોથીયું પોકારે. બેઠા ૦ ૪
ત્રેમાનંદનેા સ્વામિ પ્રગટ, નેણા મારા ઠારે. બેઠા ૦ ૫

પદ ૬૬૭ મું-રાગ ગરબી

રસિયા આવોરે અલબેલા, રાખું આંખડલીમાં છેલા. ૧
ઝોરા આવોરે એકાંતે, તમને જેવુંરે હરિ ખાતે. ૨
સામા આવોરે શામળીયા, પ્રીતે પૂજુરે પાતલીયા. ૩
આવો અલબેલા વર ઝોરા, જોસું પાંખડલીમાં તોરા. ૪
આવો શામળીયાજી સામા, પેરી જરકસના હરિ જામા. ૫
આવો ત્રેમસખીના પ્યારા, છો મારી આંખડલીના તારા. ૬

પદ ૬૬૮ મું

ઝોરા આવોરે ગિરિધારી, જાઉં તારા મુખડા ઉપર વારી. ૧
નેહડો લાગોરે નંદલાલા, છો મને પ્રાણુથકી હરિ વહાલા. ૨
ઝોરા આવોરે હરિ લે'રી, આજ બનાવું કશર કેરી. ૩
વહાલા મને જોલાવો હરિ વહાલો, ચાંદલો ચોકુરે હરિ બાલો. ૪
મુખમાં આપુંરે હરિ ખીડી, આવો હરિ બેટું ભુજમાં બીડી. ૫
ઝોરા આવોરે અલબેલા, રસિયા ત્રેમસખીના છેલા. ૬

પદ ૬૬૯ મું

મોહન મુખડુરે તમારું, જોતાં લાગે છે બહુ સારું. ૧
લાલચ લાગીરે હરિ તારી, વહાલા મને ગમીયા છો ગિરિધારી. ૨
મનડું માન્યુંરે તમ સંગે, આવો હરિ અતર ચરચું અંગે. ૩
આવો હરિ હાર પેરાવું હેયે, વહાલા મારા મનની વાતું કહીયે. ૪

વહાલા મારે મંદિર આવો દહાડી, જોઈ હરિ હુંધટડો ઉધાડી. ૫
આવો હરિ મળીયે અંતરજામી, રસિયા પ્રેમ સખીના સ્વામી. ૬

૫૬ ૬૭૦ મું

વહાલા લાગેરે વનમાળી, આવો વહાલા મળીયે લીજે તાળી. ૧
વહાલા લાગેરે હરિ પ્યારા, ન કરું જીવડાથી ન્યારા. ૨
મીઠી લાગે મુખની વાણી, મોહન લીધુંરે મન તાણી. ૩
જોયા જોવા છો અલખેલા, આવો આરા મલીયે મુંદર છેલા. ૪
ચટકી લાગીરે હરિ તારી, છો મારા શિર સાટે ગિરિધારી. ૫
હવે નહિ મેલુરે બહુ નામી, રસિયા પ્રેમસખીના સ્વામી. ૬

૫૬ ૬૭૧ મું-રાગ ગરખી

લટકાલો લટકંતો આવે, એ ઢાંગ.

ઘેર આવોને ગુણવંત વહાલા, ગોવિંદ ગોહડી કીજે; ઘેર૦ ૧
હેત કરીને મળીયે મોહન, રંગભર તાળી લીજે. ઘેર૦ ૨
નૌતમ રીતે ને પુરણુ પ્રીતે, પ્રેમે અધર રસ પીજે. ઘેર૦ ૩
એકાંતે અલખેલારે વહાલા, દલકું તે તમને દીજે. ઘેર૦ ૪
અંગે તે અંગ આલિંગન લેતાં, મોહન મનકું તે બીજે. ઘેર૦ ૫
મનગમતું માણો મોહનજી, કાઠથી મનમાં ન ખીજે. ઘેર૦ ૬
પ્રેમસખીકે' પ્રીતમ તમપર, તન મન ધન વારી જીજે. ઘેર૦ ૭

૫૬ ૬૭૨ મું

આવોરે મરમાળા મોહન, મંદિર મારે માણોરે. આવો૦ ૧
અમે અબલા હરિ દાસ તમારા, અમથી બ્રાંત માં આણોરે. આવો૦ ૨
અમે તમારા ને તમે અમારા, એમાં તે ફેર માં જાણોરે. આવો૦ ૩
જીવ અમારો તમ સંગ બાંધ્યો, હાથ તમારે વેચાણોરે. આવો૦ ૪
દરશન આપો ને દુખડારે કાપો, વાત કરી શું વખાણોરે. આવો૦ ૫
સા કારણુ શામળીયારે વહાલા, પરધર નેતરાં તાણોરે. આવો૦ ૬
પ્રેમસખી કહે વાંકવિના હરિ, દુધમાં પોરા શું જાણોરે. આવો૦ ૭

પદ ૬૭૩ મું

સાચું કહોને શામળીયારે વહાલા, અમ ધર હરિ કેમ
ના આવોરે. સાચું ૧
વહાલમ વહાલ વધાર્યું છે ખીજે, અમશું બંધાણે છે દાવોરે. સાચું ૨
નેણામાં નેહ ન દીસે મોહન, બુધર શું ભરમાવોરે. સાચું ૩
પરધર પ્રીત કરી હરિ નૌતમ, શાને ખોટા સમ આવોરે. સાચું ૪
આવડો શો વાંક અમારો છે વહાલા, બોલ દર્ષ ન બોલાવોરે. સાચું ૫
મોહનજી મન માન્યું છે ખીજે, તે સારું અમથી રીસાવોરે. સાચું ૬
ત્રેમસખી કહે નૈ તમને કહીયે, મન માને ત્યાં જવોરે. સાચું ૭

પદ ૬૭૪ મું

મારા સમ મોહનજી તમને, પ્રીત કરી નવ તોડોરે; મારાં ૧
નેહ નીલાવણુ નાથ અમારા, બાંહ ગ્રહી નવ છોડોરે. મારાં ૨
અમૃત પાધને ઉછેર્યોરે વહાલા, તે વનને નવ ગોઠોરે. મારાં ૩
પ્રીતની પાળ બાંધી હરિ પેહેલી, તે તમખી નવ ફોડોરે. મારાં ૪
જેવા તેવા તમારોરે વહાલા, શું કંઈને કુવખોડોરે. મારાં ૫
હૈયામાં હરિ સમજીને રહીએ, બાહર મુખડું ન મોડોરે. મારાં ૬
ત્રેમસખી કે' નાથ શીખામણુ, પરધર પ્રીત માં જોડોરે. મારાં ૭

પદ ૬૭૫ મું-રાગ ગરબી,

ઓરા આવોને અમ પાસે શામળીયાજી, એ ઢાળ.

આવ્યા રૂડા રંગભીનો, સહજનંદજી; પુરણ સુખના સાગર સ્થામ; સહ૦ ટેક.
અકળ કલ્યામાં ન આવે સહજનંદજી; કોઈ નવ જાણે પુરણકામ. સહ૦ ૧
પડી ચિંતામણી ચોકમાં, સહજનંદજી, નવ જાણે કોઈ ભેદને બાવ; સહ૦
પુરુષોત્તમ પુરણ પોતે, સહજનંદજી; શેરડીયે કાંઈ આવી

હિભા માવ. સહ૦ ૨

પેલા વેલા પ્રભુજી, સહજનંદજી; આવ્યા હરિ લોહવા ગામ; સહ૦
એક પતિવૃતા તે ગામમાં, સહજનંદજી; ચારણ જાતી

લખુઆઈ નામ. સહ૦ ૩

હેત કરી ઝાલી હાથે, સહજનંદજી; લેઈ ચાલી હરિ પોતાને ઘેર; સહજ
ભાગ્યવંતીના ભાગ્ય ધણા સહજનંદજી, પ્રેમાનંદને સ્વામી

કીધી મે'ર. સહજ ૪

પદ ૬૭૬ મું

પધરાવ્યા બહુ પ્રીત કરી, પુરુષોત્તમજી; સદ્ગુરુ રૂપે શ્રીભગવાન; પુરુષ ટેક.
પૂજ્યા હરિને હેત કરી, પુરુષોત્તમજી; સેવા મેવા સુંદર

ભોજન પાન. પુરુષ ૧

ચંદન તો ચરચ્યાં ચંજે, પુરુષોત્તમજી; પેરાવી છે પ્રેમે તુલસી માળ; પુરુષ
સરવસ હરિને સમરપીયું, પુરુષોત્તમજી; વધાવ્યા ભરી

મંગલ મોતી ચાલ. પુરુષ ૨

જનમ ધર્યાનું ફલ પામી, પુરુષોત્તમજી; લીધા લીધા

લાખેણો લાવ; પુરુષ

ધન ચતુરાની ચતુરાઈ, પુરુષોત્તમજી; પ્રીતે પોખી રાખ્યા

મંદિર માવ. પુરુષ ૩

હાવલાવ બહુ હેત કરી, પુરુષોત્તમજી; ધણા દિવસ લગી

સેવ્યા સુંદર શ્યામ; પુરુષ

ગમતું કીધું નવદુખ્યાં, પુરુષોત્તમજી; પ્રેમાનંદનો સ્વામી પુરણકામ. પુરુષ ૪

પદ ૬૭૭ મું

લોજ પધાર્યા લટકાળો, સદ્ગુરુ રૂપે; શિવ સનકાદિક

બ્રહ્માદિકના ભુપ; સદ્ગુરુ ટેક

મોટા મુનિવર ખ્યાન ધરે, સદ્ગુરુ રૂપે; નાથ નિરંજન

સુંદર નૌતમ રૂપ. સદ્ગુરુ ૧

ઉપવીત અનુપમ પે'રયું છે, સદ્ગુરુ રૂપે; માથે સુંદર

ઝીણા પીળા કેશ; સદ્ગુરુ

કંથા ફાટી ફાટમાં, સદ્ગુરુ રૂપે; નટવર ગિરિધર સુંદર

નૌતમ વેશ. સદ્ગુરુ ૨

કાંખમાં કુંડી ઘોટો, સદ્ગુરુ રૂપે; પંચ રતનની પોથી

બાંધી ફાટ; સદ્ગુરુ

ત્યાગ વૈરાગ્યની મૂર્તિ, સદ્ગુરુ રૂપે; નીરખતાં નવ લાગે
જમની ચોટ. સદ્ ૦ ૩
એ લીલા છે લોજતણી, સદ્ગુરુ રૂપે; સાંભળજે નરનારી
હરિના ઢાસ; સદ્ ૦
પ્રેમાનંદ ગાયે પ્રીતે, સદ્ગુરુ રૂપે; સાંભળતામાં ધૂટે
લવના પાસ. સદ્ ૦ ૪

પદ ૬૭૮ મું

સંત સલામાં શોભે છે, સદ્ગુરુ સ્વામી; રંગભીનો સહજનંદ રાય; સદ્ ૦ ટેક.
ઉગ્યા આદિત્ય ગ્યાન તણા, સદ્ગુરુ સ્વામી; શેષ સહસ્ર
મુખ સારદ નારદ ગાય. સદ્ ૦ ૧
અનુભવ ખાણું ઉધાડી, સદ્ગુરુ સ્વામી; ધ્યાન ધારણા
સમાધીનો જોગ; સદ્ ૦
રીતી અલૌકિક ઓલખાવી, સદ્ગુરુ સ્વામી; ઉઘડ્યા* વહાલો
આનંદ ઓઘ. સદ્ ૦ ૨
નર નારીને મન વસીયા, સદ્ગુરુ સ્વામી; પુરુષોત્તમજી
પોતે મુરતિમાન; સદ્ ૦
ધર ધર ભક્તિ ભાવ ઘણો, સદ્ગુરુ સ્વામી; ઉપજાવ્યું વહાલો
આત્મ અનુભવ ગ્યાન. સદ્ ૦ ૩
સંત સલા શીતલ કીધી, સદ્ગુરુ સ્વામી; કામ ક્રોધનાં
કાપ્યાં છે મૂળ; સદ્ ૦
પાપરૂપ મત વાદીનું, સદ્ગુરુ સ્વામી; પ્રેમાનંદને સ્વામી
કાઢ્યું શૂળ. સદ્ ૦ ૪

પદ ૬૭૯ મું-૨૧ ગરબી

તું તો રંગભર રમવા આંખ, રસના રંગીલા. ઓ ઢાળ,
પુરુષોત્તમ પુરણુ બ્રહ્મ, સહજનંદ સ્વામી;
જેને ભજતાં ધૂટે કરમ, સહજનંદ સ્વામી. ૧

હરિકૃષ્ણ નારાયણ દેવ, સહજનંદ સ્વામી;
 કરીએ નિત્ય જેની સેવ, સહજનંદ સ્વામી. ૨
 જેના ગોલોકમાં વાસ, સહજનંદ સ્વામી;
 સુમરિયે સ્વાસ ઉસ્વાસ, સહજનંદ સ્વામી. ૩
 જેને નિગમનેતિ કરી ગાયે, સહજનંદ સ્વામી;
 જેને શિવ બ્રહ્માદિક ધ્યાયે, સહજનંદ સ્વામી. ૪
 જેના પાર ન પામે શેષ, સહજનંદ સ્વામી;
 કીધા નર નાટક વેશ, સહજનંદ સ્વામી. ૫
 થયા સદ્ગુરુ રૂપે આજ, સહજનંદ સ્વામી;
 હરિ પ્રેમાનંદને કાજ, સહજનંદ સ્વામી. ૬

પદ ૬૮૦ મું

પુરવમાં ધર્યો અવતાર, સહજનંદ સ્વામી;
 કરી લીલા અનંત અપાર, સહજનંદ સ્વામી. ૧
 કચ્ચો પાવન પુરવ દેશ, સહજનંદ સ્વામી;
 હરિ ક્યાં તપસીને વેશ, સહજનંદ સ્વામી. ૨
 કૌતકમય બાળ ચરિત્ર, સહજનંદ સ્વામી;
 સાંભળતા થઇએ પવિત્ર, સહજનંદ સ્વામી. ૩
 ધરી બાળ રૂપ મહારાજ, સહજનંદ સ્વામી;
 ૧૦૮૪૦ મુનિ શિરતાજ, સહજનંદ સ્વામી. ૪
 કોઈ ગ્રામ નગર દરબાર, સહજનંદ સ્વામી;
 ક્યાં અનંત જીવ ઓધાર, સહજનંદ સ્વામી. ૫
 ઓધાર્યાં પશુ નરનાર, સહજનંદ સ્વામી;
 પ્રેમાનંદ તારણહાર, સહજનંદ સ્વામી. ૬

પદ ૬૮૧ મું

ક્યાં દેશ વિદેશે નાથ, સહજનંદ સ્વામી;
 બહુ મુનિ વૃંદ લઈ સાથ, સહજનંદ સ્વામી. ૧
 ક્યાં વન પરવતમાં વીર, સહજનંદ સ્વામી;
 કઈ નદી તલાવને તીર, સહજનંદ સ્વામી. ૨

અવધુત અલક્ષને વેશ, સહજનંદ સ્વામી;	
ઉપવીત અનુપમ દેશ, સહજનંદ સ્વામી.	૩
એક રાખે મૃગાશ્રુત, સહજનંદ સ્વામી;	
વલકલની કરી કોપીન, સહજનંદ સ્વામી.	૪
હરિ ત્યાગ વૈરાગ્યે જુક્ત, સહજનંદ સ્વામી;	
જાણે કોઈ વિરલા મુક્ત, સહજનંદ સ્વામી.	૫
હરિ જોગ કળાના જાણુ, સહજનંદ સ્વામી;	
વહાલો પ્રેમાનંદના પ્રાણુ, સહજનંદ સ્વામી.	૬

પદ ૬૮૨ મું

એ રીતે શ્યામ સુજાણુ, સહજનંદ સ્વામી;	
વિચર્યા હરિ જીવનપ્રાણુ, સહજનંદ સ્વામી.	૧
વય વરસ અચ્ચાર બાર, સહજનંદ સ્વામી;	
દેહે અતિ કૃશ મોરાર, સહજનંદ સ્વામી.	૨
કરે કંઠ મૂલનો હાર, સહજનંદ સ્વામી;	
ક્યારે રહે વાયુ આધાર, સહજનંદ સ્વામી.	૩
ક્યારે કરે તે જલના પાન, સહજનંદ સ્વામી;	
વિચરે નહિ દેહનું જાન, સહજનંદ સ્વામી.	૪
નાસાપર દષ્ટ નિશાન, સહજનંદ સ્વામી;	
નાનકડા બીને વાન, સહજનંદ સ્વામી.	૫
દીસંતા અતિ ઉદાસ, સહજનંદ સ્વામી;	
કયો પ્રેમાનંદ ઊર વાસ, સહજનંદ સ્વામી.	૬

પદ ૬૮૩ મું

હરિ શોભાના છે પૂર, સહજનંદ સ્વામી;	
વૈરાગ્ય ત્યાગમાં પૂર,* સહજનંદ સ્વામી.	૧
હરિ જ્ઞાન તણા દરિઆવ, સહજનંદ સ્વામી;	
જાણુ જોગ કળાના દાવ, સહજનંદ સ્વામી.	૨

* “શૂર” એવો પાઠ પણ મવાય છે.

નાનકડા દીસે બાળ, સહજનંદ સ્વામી;
 જોધને અતિ કંપે કાળ, સહજનંદ સ્વામી. ૩
 હાર શોભે સદા સ્વરાટ, સહજનંદ સ્વામી;
 ધરી સુંદરવર નર નાટ, સહજનંદ સ્વામી. ૪
 ફર્યા તિરથ બહુ મહારાજ, સહજનંદ સ્વામી;
 મુમુક્ષુ જનને કાજ, સહજનંદ સ્વામી. ૫
 એમ વિચર્યા ત્રિભુવનવંદ, સહજનંદ સ્વામી;
 અલિહારી પ્રેમાનંદ, સહજનંદ સ્વામી. ૬

પદ ૬૮૪ મું

એની લીલાનો લવલેશ, સહજનંદ સ્વામી;
 થાકે કહી સારદ શેષ, સહજનંદ સ્વામી. ૧
 એના ગુણનો માપ ન થાયે, સહજનંદ સ્વામી;
 કવિ કોવીદ કેમ કરી ગાયે, સહજનંદ સ્વામી. ૨
 હરિ પુરબથી જદુરાય, સહજનંદ સ્વામી;
 પધાર્યા દક્ષિણમાંજ, સહજનંદ સ્વામી. ૩
 કચ્યાં દક્ષિણ ચરિત્ર અપાર, સહજનંદ સ્વામી;
 કહેતાં નવ થાયે નિરધાર, સહજનંદ સ્વામી. ૪
 પધાર્યા તૈલંમ આપ, સહજનંદ સ્વામી;
 લીધી તોતાદ્રિયે છાપ, સહજનંદ સ્વામી. ૫
 દક્ષિણમાં સરવે ધામ, સહજનંદ સ્વામી;
 ફર્યા પ્રેમાનંદનો સ્થામ, સહજનંદ સ્વામી. ૬

પદ ૬૮૫ મું

મેલ્યો દક્ષિણનો સાય, સહજનંદ સ્વામી;
 કરી સુરત દારિકા નાથ, સહજનંદ સ્વામી. ૧
 અણલીંગી અવધુત વેશ, સહજનંદ સ્વામી;
 પધાર્યા પશ્ચિમ દેશ, સહજનંદ સ્વામી. ૨
 કચ્યો પશ્ચિમ પાવન રૂપ, સહજનંદ સ્વામી;
 પધાર્યા સુરમુનબૂપ, સહજનંદ સ્વામી. ૩

થયા નદીએ નિરમલ નીર, સહજનંદ સ્વામી;	
આવ્યા નારાયણુ ધીર, સહજનંદ સ્વામી.	૪
પશુ પક્ષી નર ને નાર, સહજનંદ સ્વામી;	
કરે ભક્તિ જ્ઞાન વિચાર, સહજનંદ સ્વામી.	૫
ત્રેમાનંદ કે' આવ્યા આપ, સહજનંદ સ્વામી;	
છાયો પશ્ચિમ પરતાપ, સહજનંદ સ્વામી.	૬

પદ ૬૮૬ મું

પધાસ્યા સુરત શેહેર, સહજનંદ સ્વામી;	
હરિ કરતા લીલાલેહેર, સહજનંદ સ્વામી.	૧
રેવા મહી ઉતસ્યા ધાટ, સહજનંદ સ્વામી;	
હરિ આવ્યા હરિજન માટ, સહજનંદ સ્વામી.	૨
સાબરમતી ઉતસ્યા સ્થામ, સહજનંદ સ્વામી;	
હરિ પાવન પુરણકામ, સહજનંદ સ્વામી.	૩
આવ્યા ભાવપુરી ભગવાન, સહજનંદ સ્વામી;	
સ્વે સામૃથ નહિ ઉર માન, સહજનંદ સ્વામી.	૪
પંચતિરથીમાં એક ગામ, સહજનંદ સ્વામી;	
તેનું શેહેર લોઢવા નામ, સહજનંદ સ્વામી.	૫
ત્યાં આવ્યા પુરણચંદ, સહજનંદ સ્વામી;	
બલિહારી ત્રેમાનંદ, સહજનંદ સ્વામી.	૬

પદ ૬૮૭ મું—રાગ ગરબી

હરિ હૈયાના હાર છો, એ ઢાળ.

આવો તો ગોઠડી કાજે, ગોવિંદ ઘેર આવો તો ગોઠડી કાજે;
 મુખડું જોષને મુખ લીજે, ગોવિંદ ઘેર આવો તો ગોઠડી કાજે; ગોવિં ૦ ટક.
 ઘેર આવો તો કહો તેમ કાજેરે, તન મન તમને દીજે. ગોવિં ૦ ૧
 અંગો તે અંગ આલિંગન લઈનેરે, પ્રેમ અધર રસ પીજે. ગોવિં ૦ ૨
 રંગબીના વહાલા તારા રંગમારે, મન મારું અતિ બીજે. ગોવિં ૦ ૩
 છેલ્લે છબીલા તારા છાગલા જોષનેરે, પ્રેમ સખી ધણી રીજે. ગોવિં ૦ ૪

૫૬ ૬૮૮ મું

આવોને મંદિર મારે, સુંદરવર આવોને મંદિર મારે;
મોહી છું લટકે તારે, સુંદરવર આવોને મંદિર મારે; સુંદ૦ ટેક.
લટકામાં લાલચ ધણી લાગીરે, જોઈ જોઈ વહાલ વધારે. સુંદ૦ ૧
મન માન્યું મુખને મરકલડેરે, નેણે તે કામણુગારે. સુંદ૦ ૨
વાતલડી વહાલી ધણી લાગેરે, સુણતાં દલડું ઠારે. સુંદ૦ ૩
અલખેલા આવો મંદિરીએરે, પ્રેમસખી પ્રાણુ વારે. સુંદ૦ ૪.

૫૬ ૬૮૯ મું

ગુણવંતા ગિરિધારી, આવોને એરા ગુણવંતા ગિરિધારી;
જાઉં તારા મુખપરવારી, આવોને એરા ગુણવંતા ગિરિધારી; આવો૦ ટેક.
મનમોહનજી મૂરતી તમારીરે, લાગે છે મને અતિ પ્યારી. આવો૦ ૧
અલખેલા આંખડલીમાં રાખુંરે, સુંદરવર સુખકારી. આવો૦ ૨
પ્રાણુજીવન છો પ્રાણુથી વહાલારે, જીવનદોરી છો મારી. આવો૦ ૩
પ્રેમસખી કહે પ્રાણુ વધાવુંરે, લાડકડા લાલ વિહારી. આવો૦ ૪

૫૬ ૬૯૦ મું

મૂર્તિ મારે મન માની, મોહન તારી મૂર્તિ મારે મન માની;
રાખું નેણામાં જાની, મોહન તારી મૂર્તિ મારે મન માની; મોહ૦ ટેક.
જાની રાખું કાઢને નવ દાખુંરે, રસિયા છેલ ગુમાની. મોહ૦ ૧
નટનાગર હરિ રૂપ ઉજાગરે, સુંદરવર સુખખાની. મોહ૦ ૨
મુખ મંદહાસ અધર ખિંચ રાતરે, રેખા ઉઠે છે નાની નાની. મોહ૦ ૩
પ્રેમસખી એ શોભા નિરખીરે, રાત દિવસ દિવાની. મોહ૦ ૪

૫૬ ૬૯૧ મું-રાગ ગરખી

રઘુપતિ રામ રૂદામાં રેજ્યોરે, એ ઢાળ છે.

વહાલા તારી મૂર્તિ મન માનીરે, વશ કીધી છેલ ગુમાની; વહાલા૦ ટેક.
મનમોહન મોરલીવાળારે, મરમાળા આંખડલીના ચાળારે;

કામણુગારા છેલ છોગાળા. વહાલા૦ ૧

વહાલી લાગે છે મુખની વાણીરે, તેણે લીધું છે મન મારું
 તાણીરે; હું તો હાથ તમારે વેચાણી. વહાલાં ૨
 હું તો હારીને દોરી તમારીરે, જાઉં તન મન ધન બલિહારીરે;
 મને ગમીયા છે ગિરિધારી. વહાલાં ૩
 તમે છે મારા પ્રાણ આધારરે, મારી આંખડલીના તારરે;
 છે પ્રેમસખીને પ્યારા. વહાલાં ૪

૫૬ ૬૯૨ મું

વહાલા તારી વાતડી વહાલી લાગેરે, મારું સાંભળતાં
 દુઃખ લાગે; વહાલાં ૧ ટેક.
 તારા મુખમાં મોહન વેલીરે,* સાંભળતાં થઈ હું તો ઘેલીરે;
 તમે વાળી છે રંગડાની રેલી. વહાલાં ૧
 જોઈ તમને તે જાદવરાયરે, મારું હૈકું તે ટાકું થાયરે;
 મારું મન મળવાને ચ્હાય. વહાલાં ૨
 તારી વાતું લાગે મને વહાલીરે, હું તો કેમ કરી આવું ચાલીરે;
 તારે જોલે બાંધી મને ઝાલી. વહાલાં ૩
 અલખેલા મંદિર મારે આવરે, વાતું સાંભળવાનો છે ભાવરે;
 વહાલા પ્રેમસખીના નાવ. વહાલાં ૪

૫૬ ૬૯૩ મું

છેલા તારા ઊગલાપર વારીરે, વહાલી લાગે છે મૂરતિ તારી; છેલાં ૧ ટેક.
 પાતળિયા પલવટ વાળીરે, આવી ઉભા છે વનમાળીરે;
 એવા આવોને લીજે તાળી. છેલાં ૧
 તારા ઉરપર મોતિની માળારે, રૂડા લાગે છે નાથ રૂપાળારે;
 ચિત ચોરે છે નેણાના ચાળા. છેલાં ૨

* મોહ પમાડનારી વેલી. એ અર્થ હીસે છે પરંતુ “તારા મુખમાં મોહ નવેલીરે” તારા મુખમાં નવલ પ્રકારનો અજબ મોહ રહેલો છે. એના પાડ હોય તો વધારે બંધ-બેસ્ટો થાય.

મન માન્યા છે અલખેલારે, વહાલા લાગે છે રંગના રેલારે;

આવો મળીયે સુંદરવર છેલા. છેલાં ૩

હું તો મોહી પાધડલીને છેડેરે, મારું મનકું ફરે તમ ફેડેરે;

પ્રેમસખી તે મળવાને તેડે. છેલાં ૪

પદ ૬૯૪ મું

નેણામાં નાથજી આવો રાખુંરે, મારા પ્રાણ વારી વારી નાંખું; નેણાં ૧

હવે નિમિષ ન મેલું ન્યારારે, છે જીવન પ્રાણ હમારારે;

મારો જનમ સુધારાને પ્યારા. નેણાં ૧

મારે તમથી વહાલું નહિ કોઇરે, રાખું જીવડલામાં પ્રોઇરે;

તમ વીના મરું હું તો રોઈ. નેણાં ૨

મારો સુદલ જન્મ તમે કીધારે, રૂડી રીતે મેં લ્હાવો લીધારે;

જગ ઉપર તેં ડંકા દીધા. નેણાં ૩

મેં તો સહુથી ટાળી પ્રીતિરે, વહાલા જણી તમારી રીતિરે;

હવે પ્રેમસખી જગ જીતી. નેણાં ૪

પદ ૬૯૫ મું

આંખડલીમાં આકળા મા થાજ્યોરે, વહાલા મોરલડી

મીડી વાજ્યો; આંખાં ૧

મારા નેણાં તમારું ધામરે, અલખેલા રહો આઠો જામરે;

નવ આવીયાં કોધને કામ. આંખાં ૧

તમ વીના ખીનું નહી બાળુંરે, એવી આંટી હું મનમાં વાળુંરે;

તમે કરજ્યો મારું ઉપરાલું. આંખાં ૨

તારી મૂરતિ મનમાં ધારુંરે, હુશિયાર રહું નહિ હારુંરે;

કામ કોધને ગરદન મારું. આંખાં ૩

વહાલા તમ ચરણે શિર નામીરે, એવા વિચારને હું પામીરે;

મન્યા પ્રેમસખીના સ્વામી. આંખાં ૪

પદ ૬૯૬ મું

મનોહર વેગળા નહી મેલુંરે, મેં તો બાંધ્યું છે તમ સંગ બેલું; મનો ૧

વહાલા એકટકરહુંહુંતો બેધરે, ચિતવૃત્તિ તે તમમાં પ્રોઇરે;

તારી મૂરતિમાં હું તો મોહી. મનો ૧

વહાલા રુદિયાકમલમાં ધાલીરે, બાંધુ પ્રેમ દોરિયે ઝાલીરે;
 નટવરજી ન શકા ચાલી. મનો ૨
 શા સારું મોહું મન પે'લુરે, વાલમ ન વિચાર્યું વે'લુરે;
 હવે ક્ષણું એક ખ્યાલ ન મેલું. મનો ૩
 તારું રૂપ હૃદયમાં ધારીરે, નહિ પરણી હું રહી છું કુંવારીરે;
 વહાલા પ્રેમસખી છે તમારી. મનો ૪

૫૬ ૬૮૭ મું

મોહન મારી પ્રીત તમ સંગ લાગીરે, હવે થઈ હું પુરણુ બડાગી; મોહ ૦ ટેક.
 મારે સરવસ સુંદર સ્યામરે, તમ વીના તે બીજું હરામરે;
 મન માન્યા છે પુરણુકામ. મોહ ૧
 તમે ચાલો છે સુંદર ચાલેરે, હેતે હસીને હેરા છે વહાલેરે;
 મને એ સુખ નિશ્ચિન સાલે. મોહ ૨
 તમ દીઠે ધણું સુખ થાયેરે, અણુદીઠે તે દલકું દુખાયેરે;
 વહાલા વિના હવે ન રહેવાયે. મોહ ૩
 મારે અર્પડ રહો ગિરિધારીરે, મારા અવગુણીયાને વિસારીરે;
 પ્રેમસખી છે તમારી. મોહ ૪

૫૬ ૬૮૮ મું

લાડીલા લાલજી આવો ઓરારે, ઝોસું પાધડલીમાં તોરા; લાડી ૦ ટેક.
 શૂરા પુરા છે સ્યામ સંગાથીરે, એવડા શુંરે ડરો અખળાથીરે;
 ઓરા આવો કઠણુ કરી છાતી. લાડી ૧
 વહાલા આવોને પ્રાણુઆધારે, દેખાડું અનૂપમ સારે;
 એક નાનકડી છે નાર. લાડી ૨
 રૂપાળી છે સુંદર તનમારે, તમ કાળે કરે તપ વનમારે;
 તમને વરવાનું છે મનમાં. લાડી ૩
 વહાલા ચિતવૃત્તિ એનું નામરે, એને પરણે તે પૂરણુ કામરે;
 વહાલા પ્રેમસખીના સ્યામ. લાડી ૪

પદ ૬૮૮ મું-રાગ ગરબી

આજ મારે હરિ પરાણા ઘેર આવ્યા, હોરે મેં તો મોતીડાંને

લેરખે વધાવ્યારે; આજ૦ ટેક.

શિવ સનકાદિક શુક જેવાજેગી, પૂરણુ અઠપદ રસનારે ભોગી;

હારે આવા સંત સંગાથે લાવ્યારે. આજ૦ ૧

શિવ ભવંચી જેનો પાર ન પાવે, શેષ સહસ્ર મુખ શારદા ગાવે;

હારે જેના નિગમાગમે જશ ગાવ્યારે. આજ૦ ૨

સંત હરિનેહુ તો નયણેરે નિરખી, પ્રેમ મગન મારા હેડામાં હરખી;

હારે મેં તો આરડાની આસરી પધરાવ્યારે. આજ૦ ૩

આઠે પહોર આનંદ જેના અંગમાં, રમે ગોવિંદ એવા

સંતનારે સંગમાં; હારે વહાલો પ્રેમસખીને મન ભાવ્યારે. આજ૦ ૪

પદ ૭૦૦ મું

એવા સંત તે હરિને ગમે, હારે વહાલો પ્રેમે તેને સંગ રમેરે; એવા૦ ટેક.

અઠરૂપ થઈ બળે ગિરિધારી, ભક્તિ બજન કરે નિરહંકારી;

હારે ત્યાગ વૈરાગ્ય સહિત વન ભમેરે. એવા૦ ૧

ભસ્મેહી નિર્લોભી નિષ્કામ, નિર્માની થઈ બળે તે રામ;

હારે મળે કૃણ પુલ અન્ન તે જમેરે. એવા૦ ૨

કપટરહિત લેશ દંભ ના રાખે, જેમ રહે તેમ મુખથીરે ભાખે;

હારે તેને ત્રિભુવનવાસી નમેરે. એવા૦ ૩

પુરુષોત્તમ પદ રજનારે સંગી, સત્ય વચન દ્રઢ નિયમ અભંગી;

હારે પ્રેમસખીનો નાથ કહે તે ખમેરે. એવા૦ ૪

પદ ૭૦૧ મું

એવા સંત હરિને પ્યારારે, હારે તેથી ધડીએ ન રહે

વહાલો ન્યારારે; એવા૦ ટેક.

મહિમાહરિનેરે સારી પેઠ જાણે, મન અભિમાન તેના લેશ ન આણે;

હારે રહે અઠસ્વરૂપ મતવાલારે. એવા૦ ૧

નાના મોટા બળે જે હરિને, મન ક્રમ વચને દ્રઢ કરીને;

હારે તેને પોતાના કરતાં જાણે સારારે. એવા૦ ૨

એવા તે સંતને વસિયેરે પાસે, જન્મ મરણનો સંભવ નાસે;
 હરિ વરસે અખંડ તે અહરસ ધારારે. એવાં ૩
 એ સંતને તે સેવે જે પ્રાણી, પ્રેમ પ્રતિતી ઉરમારે આણી;
 હરિ પ્રેમસખી કહે હિતારે ભવ પારારે. એવાં ૪

પદ ૭૦૨ મું

એવા સંતની બલિહારીરે, હારે જેને ગુણે રિઝયા ગિરિધારીરે; એવાં ૧
 કામ ક્રોધ લોભ મનમાન આણે, સોનુંને ધૂળ તે સમ કરી બાણે;
 હરિ જેને ગીતાજી ગાય છે પોકારીરે. એવાં ૧
 હરિ વીના ખીજે ઘાટ ન લાગે, લોભ લહરનો લેશ ન લાગે;
 હરિ નારી ન શકે નયણ બાણુ મારીરે. એવાં ૨
 અહાવિદ્યા જેને દ્રઢ કરી સાંધી, પિંડ અઘાંડની તજીરે ઉપાધી;
 હરિ ભૂતપ્રાણીતણા હેતકારીરે. એવાં ૩
 અહા સ્વરૂપમાં રહે નિત્ય ન્હાયા, પ્રગટ હરિ ગુણમાં
 ચિતડાં હરાયાં; હારે પ્રેમસખી એવા સંતો ઉપર વારીરે. એવાં ૪

પદ ૭૦૩ મું-રાગ ગરબી

વહાલીને લાગેરે વહાલાજીની મૂરતિરે,
 કે બેની હુંતો નિમખ ન મેલું ઉરથીરે; વહાલીં ૧
 કે બેની હુંતો હરિવર જોધને લોભાણી,
 કે બેની મને વહાલેજી બોલાવી મીઠી વાણી;
 કે બેની મારા ચિતને લીધું છે તાણી,
 કે બેની હુંતો ઠાવકી વહાલાની ઠેરાણીરે. વહાલીં ૧
 કે બેની મારા શિરસાટે ગિરિધારી,
 કે બેની હુંતો ન રહું કાષ્ઠની વારી;
 કે બેની મને શું કરશે સંસારી,
 કે બેની મારે મન વસીયા મોરારીરે. વહાલીં ૨
 કે બેની હુંતો મોહન રૂપમાં મોહી,
 કે બેની મારે વહાલાજીથી વહાલુ નહીં કાઈ;

કે બેની બજું લોક કુંડળ લાજ ખોઈ,
કે બેની રીઝી પ્રેમાનંદના નાથ ભેધરે. વહાલીં ૩

પદ ૭૦૪ મું

શામળિયો સનેહીરે જીવનપ્રાણુ છેરે,
કે રંગનો રસિયો ચતુર સુખણુ છેરે; શામં ટેક.
કે લાગો મારે નટવર સાથે નેડો,
કે હવે હુંતો કેમ કરી મેલું કેડો;
કે બેની મેંતો સાલ્યો શામળિયાનો છેડો,
કે વહાલે મારે પાર ઉતાચ્યો ભવ બેડોરે. શામં ૧
કે બેની હુંતો કામની નહીં આશીયાળી,
કે બેની મેંતો વચ્ચા વિઠલ વનમાળી;
કે બેની મારી સરવે ખીક વહાલે ટાળી,
કે બેની હુંતો જીવું વહાલાને બાળી બાળીરે. શામં ૨
કે બેની મારા શિરપર સ્થામ ખીરાળે,
કે બેની મારે નીરભે નોખત વાળે;
કે બેની હુંતો નથી ખ્હીતી લોક લાળે,
કે બેની પ્રેમાનંદના નાથ કાળેરે. શામં ૩

પદ ૭૦૫ મું

પુલડેને જાધરે છેલાજીની પાધડીરે,
કે વારીને જાઉં વહાલાપર આ ધડીરે; પુલં ટેક.
કે બેની વહાલે પુલની ઓઢી છે પછેડી,
કે બેની મોતી માળા તે ઉરમાં બેવડી;
કે બેની વહાલે પાધમાં ખોશી છે કેવડી,
કે બેની ગોપીજેવા આવી છે તેને તેવડીરે. પુલં ૧
કે બેની વહાલે પુલના બાણુ બાંધ્યા હાથે,
કે બેની વહાલો ઉભા ગોવાળીયાની સાથે;

કે યેની બહુ રૂપ જણાય છે નાથે,
 કે યેની ચાલ મળીયે મોહનધાલી બાથેરે. પુલ૦ ૨
 કે યેની હુંતો જીવન જોષને થઈ ઘેલી,
 કે યેની મારી વાત સાંભળ સાહેલી;
 કે યેની હુંતો વહાલા વિના ન રહું અઢેલી,
 કે યેની પ્રેમાનંદના વહાલાની વળગું બેલીરે. પુલ૦ ૩

પદ ૭૦૬ હું

લોચનીયાં લોભાણુરિ ગિરિધરલાલમાંરે,
 કે યેની હુંતો વશ થઈ ગઈ ઐની ચાલમાંરે; લોચ૦ ૨ક.
 કે યેની મારે આંગણિયે આવીને ઉભા કાલે,
 કે યેની વહાલો ચાલ ચટકતી ચાલે;
 કે યેની મને મારી આંખડીને ભાલે,
 કે યેની મને ધાયલ કીધી નંદલાલેરે. લોચ૦ ૧
 કે યેની વહાલો હસતા હસતા આવે,
 કે યેની મને હેત કરીને જોલાવે;
 કે યેની મારે આંગણિયે તાળી દેઈ ગાવે,
 કે યેની મારા મનમાં અતિ ધણા ભાવેરે. લોચ૦ ૨
 કે યેની વહાલો ચરિત્ર કરે અતિ ભારી,
 કે યેની વહાલે વશ કીધી વ્રજનારી;
 કે યેની મારા મનમાં ગમ્યા ગિરિધારી,
 કે યેની નિત્ય પ્રેમાનંદ જય બલિહારીરે. લોચ૦ ૩

પદ ૭૦૭ મું-રાગ ગરબી

ચાલો જોવા રસિયા રણછોડનેરે, દારિકાના વાસી ભગવાન;

પુરુષોત્તમ પદાચ્યા વરતાલમાંરે;

જેના દરશન દુર્લભ દેવનેરે, શિવ પ્રજ્ઞા ધરે નિત્ય ધ્યાન. પુરુ૦ ૧

જેને કાજે જોગી વનમાં વસેરે, તપ કરેને ખાય મુલ કંદ; પુરુ૦

જેને નિગમ ગાયે નેતિ કહીરે, જોળે શુક્રમુનિ સનક સનંદ. પુરુ૦ ૨

જેણે ગોકુલમાં લીલા કરીરે, માત્યા દેલ દાનવને અપાર; પુરુ
વહાલે જઈને વાસી પછે દારિકારે, વચ્ચા અષ્ટ કુલવંતિ નાર. પુરુ ૩
થયા અર્જુન સખા અલખેલડોરે, પુચ્ચા ભક્તતણા સરવે કાડ; પુરુ
હવે આવ્યા વહાલો વરતાલમાંરે, પ્રેમાનંદને વહાલો શ્રીરણુછોડ. પુરુ ૪

૫૬ ૭૦૮ મું

વરતાલે આળ્યા સખી શામળોરે, દારકાના પતિ દીનાનાથ;

રુકિમણીરમણુ રણુછોડજીરે; રુક ૦ ટેક.

નેણાં ભરીને નિરખીએ નાથનેરે, ચાલો સરવે સૈયરનો સાથ. રુક ૦ ૧
કૃપા કરીને કેશવ પધારિયારે, સહુ તેડી પોતાનો સમાજ; રુક ૦
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ ગોમતીરે, રુકિમણી સહિત જદુરાજ. રુક ૦ ૨
જન આવે જોવાને દેશ દેશનારે, નહાયે ગોમતીને લે સહુ છાપ; રુક ૦
નેણે નિરખી રુકિમણી રણુછોડનેરે, બાળે અનેક જનમના પાપ. રુક ૦ ૩
આવિ વચ્ચા અખંડ અલખેલડોરે, દારાવતિ કીધી વરતાલ; રુક ૦
પ્રેમાનંદનો વહાલો રંગ છેલડોરે, કીધાં નરનારીને નિહાલ. રુક ૦ ૪

૫૬ ૭૦૯ મું

વારી જાઉં રંગીલા રણુછોડનેરે, વહાલો ભક્તતણા પ્રતિપાલ;

આવી અખંડ વચ્ચા વરતાલમાંરે; આવી ૦ ટેક.

આળ્યા દીનતણા દુઃખ કાપવારે, થયા પ્રગટ શ્રીદીનદ્યાલ. આવી ૦ ૧
શોભે શ્યામ સ્વરૂપ અલખેલડોરે, મરમાળી તે મૂરતિ અનૂપ; આવી ૦
રુકિમણીને શ્રીરણુછોડજીરે, કહીયે લક્ષ્મીનારાયણુ રૂપ. આવી ૦ ૨
વહાલો રામધીરાજપણે રાજતારે, શોભે કોટીક શોભા સુર; આવી ૦
કરે અખંડ લીલા વરતાલમાંરે, વહાલો ભક્તમનોરથપૂર. આવી ૦ ૩
ગાયે ઘાળ મંગળ પુરવિનતારે, થાએ ઝાઝવ આઠે જામ; આવી ૦
વાજે નોખત નગારાં ગડગડેરે, પ્રેમાનંદનો વહાલો શોભે શ્યામ. આવી ૦ ૪

૫૬ ૭૧૦ મું

શોભા શીરે વખાણું શ્યામનીરે, મુખે વરણુન કરી નવ જાયે;

મારાં નેણાં લોભાણાં જોઈ નાથનેરે; મારા ૦ ટેક.

કાઠી કંઠર્પ વારું લેઈ વારણેરે, શેષસારદ નિગમ નોત ગાય. મારાં ૧
 મરમાગો મનોહર મૂરતિરે, વહાલો તેજતણા અંબાર; મારાં
 સંખ ચક્ર ગદા પદ્મ હાથમારે, શોભે પેહરી રૂડા શણુમાર. મારાં ૨
 હરિનું હસતું વદન સોહામણીરે, કરચું કેશર તિલક બાજ; મારાં
 હરિની આંખડી કમલ કેરી પાંખડીરે, નિરખંતા

વાધે બ્રહ્મ વાજ. મારાં ૩

હરિને માથે મુગટ તે જડાવનોરે, કાને કુંડલ મકરાકાર; મારાં
 અંતરમાંથી ક્ષણંએ ન વિસરેરે, પ્રેમાનંદ જાય બલિહાર. મારાં ૪

“ભક્તિવિલાસ-પ્રગટ મહિમા”

પદ ૭૧૧ મું-રાગ ગરબી

શ્યામ પધારો ધનશ્યામ પધારો, શ્યામ પધારો પુલ્લવાડીયેર; ધન૦ ટેક.
 પુલ્લડાં ભરીને બાંધ્યો પુલ્લ હિંડોલો, હરિવર હેતે જુલાડીયેર. ધન૦ ૧
 પ્રીતડી કરીને બહુ પાક બનાવ્યા, જીવન જીવતે જમાડીયેર. ધન૦ ૨
 પુલોના હારતોરા મજરા પેહેરાવીએ, પુલની પછેડી ચોઢાડીયેર. ધન૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' ગાઈ ગુણ તમારા, તાલ મૃદંગ બજાડીયેર. ધન૦ ૪

પદ ૭૧૨ મું

નાથ પધાર્યા મારો નાથ પધાર્યા, ત્રિભુવન આનંદ કરતારે; મારો૦ ટેક.
 હાથમાં લાકડતીને પે'રી છે ચાંખડતી, ધીરે ધીરે પગ ધરતારે. મારો૦ ૧
 શેરી વાળીને મેં તો સજ્જ કરી છે, વેચ્યાં છે પુલ્લડાં ફરતારે. મારો૦ ૨
 હસતા, રમતા ને હેત વધારતા, હરિજનના મન હરતારે. મારો૦ ૩
 પ્રેમાનંદનો પ્રાણજીવન ધન્ય, રાણી રાધાનો ભરતારે. મારો૦ ૪

પદ ૭૧૩ મું

શ્યામ સનેહી ધનશ્યામ સનેહી, હેતે હરિ ઘેર આવીયારે; ધન૦ ટેક.
 સામૈયું લઇને શ્યામસુંદરને, મોઢે મોતીડે વધાવીયારે. ધન૦ ૧
 દૂધડે ચરણ પખાલ્યા પ્રભુના, પાટ ઉપર પધરાવીયારે. ધન૦ ૨
 બંગલા ઉપર બાંધી હિંડોલો, હરિવરને હિંચકાવીયારે. ધન૦ ૩
 પ્રેમાનંદનો નાથ મનોહર, મોહન મારે મન લાવીયારે. ધન૦ ૪

પદ ૭૧૪ મું

શ્યામ છખીલો ધનશ્યામ છખીલો, નેણાં લોભાણાં મારાં જોઇનેરે; ધન૦ ટેક.
 કંઈપ કાટી વારું લઈ વારણે, રહી છું અંગોઅંગ મોહીનેરે. ધન૦ ૧
 છેલ છખીલાની પાગને તોરે, રાખ્યું છે મન મારું ટાઇનેરે. ધન૦ ૨
 નવલ મનોહર નંદનાગરને, રાખું જીવડત્રામાં પ્રેમનેરે. ધન૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે શ્રી ધનશ્યામના, પીઠ ચરણ નિત્ય ધોઇનેરે. ધન૦ ૪

પદ ૭૧૫ મું-રામ ગરબી

આદિત્ય ઉદિયારે,	સહજનંદજી જગવંદ;	
પતિત ઉધારવારે,	હરિ પ્રગટ થયા સુખકંદ.	૧
ઉધડતા અરવિંદરે,	સહજનંદ સુરજ નિરખી;	
સંત હરિ જનનારે,	થયાં પ્રકૃતિત હૈડાં હરખી.	૨
અજ્ઞાન અંધારુંરે,	જેણે દાહ્યું જ્ઞાન પ્રકાશી;	
મૂળ ઉખેડતારે,	કલિમલ મતના અવિનાશી.	૩
ધરમ ધરા પરરે,	શુદ્ધ કરી થાપ્યો બહુનાખી;	
ભક્તિધર્મસુતરે,	એવા પ્રેમાનંદના સ્વામી;	૪

પદ ૭૧૬ મું

સોમ સરીખારે,	શીતલ સ્વામિ સુખદાર્ધ;	
હરિજન નિરખેરે,	ચક્રાર જેમ ચિત લગાર્ધ.	૧
દીનજન ઉપરરે,	અમૃત દ્રષ્ટે અતિ વરસે;	
તાપ સમાવેરે,	તનમનના માર્ધ દરસે.	૨
શીલ સ્વભાવેરે,	દેતા બહુ દાન ઉદાર;	
કામ ક્રોધાદિકરે,	શત્રુના મારણુહાર.	૩
લોહ ચમક જેમરે,	ચિતની વરતીને તાણે;	
પ્રેમાનંદનોરે,	સ્વામી અંતર મતની જાણે.	૪

પદ ૭૧૭ મું

મંગલકારીરે,	સ્વામી શ્રી સહજનંદ;	
અધમ આધારણુરે,	પ્રગટયા મેટણુ ભવકંદ.	૧
જે શ્રીકૃષ્ણરે,	કહાવે અક્ષર આધાર;	
તે અવતરીયારે,	સ્વામિ શ્રીધર્મકુમાર.	૨
નિગમ ન જાણેરે,	જ્યાં ન પહોંચે મન વાણી;	
ભક્તિધર્મ ગૃહેરે,	આવ્યા તે સારંગપાણી.	૩
પુરુષોત્તમજીરે,	સહજનંદ જગ વિખ્યાતા;	
પ્રેમાનંદ કહેરે,	કૈવલ્ય મુક્તિના દાતા.	૪

પદ ૭૧૮ મું

શુદ્ધ વિચારેરે, જેના મહિમા વારમવાર;
શુદ્ધ નારદ શિવરે, સનકાદિક સનતકુમાર. ૧
બ્યાસ વિરંચીરે, સારદ શેષાદિક આવે;
કવિ કાવીદ મુનીરે, જેના ગુણનો પાર ના પામે. ૨
જે હરિ રહેછેરે, માયા પ્રપંચને પાર;
તે સતસંગમાંરે, પ્રગટ છે પ્રાણઆધાર. ૩
નામ સહજનંદરે, નારાયણ નરતનુધારી;
એ હરિ ઉપરરે, પ્રેમાનંદ જાયે બલિહારી. ૪

પદ ૭૧૯ મું

ગુરુ પરમેશ્વરરે, જે સેવે સાચે મને;
ઓળખીને અરપેરે, મન કર્મ વચને તન ધનને. ૧
કપટ ન રાખેરે, શુદ્ધ ભાવે મહિમા જાણે;
હરિ વિના ખીજરે, મનમાં ઇચ્છા નવ આણે. ૨
વચન પરમાણેરે, વરતે તે હરિજન કહાવે;
ભવ સાગરમાંરે, તે ફરવા પાછો ન આવે. ૩
મનના મનોરથરે, સરવે તેના હરિ પૂરે;
પ્રેમાનંદ કહેરે, તેને હરિ રહે હજુરે. ૪

પદ ૭૨૦ મું

શુદ્ધ સરીખોરે, સ્વભાવ હોય તે નહીં સારો;
હરિને બજારે, કરે આડ તે કષ્ટ નઠારો. ૧
માતા પિતા સુતરે, બંધુ ગુરુ હોય જે ભરતા;
તજવો તેનેરે, જાણી મૃત્યુનો કરતા. ૨
જેને જોઈનેરે, વધ પ્રિત હરિને ચરણે;
પ્રગટ હરિનારે, ગુણને સંભળાવે કરણે. ૩
તેને નમુરે, મન કર્મ વચને કરી પ્યાર;
પ્રેમાનંદ કહેરે, તે પ્રાણ હૈયાનો હાર. ૪

પદ ૭૨૧ મું

શનીચર સરખારે, નરની સોખત નવ કરીયે;
 જનમ બગાડે, મહા દુઃખ પામીને મરીયે. ૧
 મુવા કેડે, તેને દૈત્ય તણા દેહ આવે;
 હરિના દ્રોહીરે, મહા પાપી દુષ્ટ ઠહાવે. ૨
 નરતન પામીરે, શ્રીધર્મકુંવરને ભજવા;
 સંત સમાજમરે, કરી સર્વ વિષય રસ તજવા. ૩
 વારે વારે, અવસર નહિ આવે આવો;
 ત્રેમાનંદ કહેરે, પછે બહુ થાશે પસ્તાવો. ૪

પદ ૭૨૨ મું

આ પદ માંહીરે, ગાયા છે સાતે વાર;
 જે કાર્ધ શીખરે, સાંભણશે કરીને પ્યાર. ૧
 તેને વધશેરે, હરિ ચરણે ત્રેમ અપાર;
 દરશન દેશેરે, પ્રભુ સહજનંદ સાપાર. ૨
 સહજનંદજીરે, શ્રીકૃષ્ણ તણા અવતાર;
 સમ ખાઈ કહું છું, ખોટી મા જણા લગાર. ૩
 એમાં પ્રીતિરે, જે કાર્ધ કરશે નરનાર;
 ત્રેમાનંદ -કહેછેરે, નિશ્ચે થાશે એધાર. ૪

પદ ૭૨૩ મું-રાગ ગરબી

વંદુ શ્રી સ્વામીરે, ધર્મકુળ મુગટ મણિ;
 પ્રણુતિ ઉરધારેરે, દયાનિધિ દાસ તણી. ૧
 તમે ભક્ત કલ્પતરુરે, ભક્ત ભયભંજન છો;
 તમે ભક્ત ચિંતામણિરે, ભક્ત મનરંજન છો. ૨
 તમે ભક્ત નયન રવિરે, ભક્ત ઉર ભૂષણ છો;
 તમે ભક્ત પ્રાણુપતિરે, હરણુ ભવ દૂષણ છો. ૩
 તમે ભક્ત મીન મનનેરે, પયોનિધિ પ્યારા છો;
 તમે ભક્ત ચક્રારનેરે, શશિ સુખ સારા છો. ૪

તમે ભક્ત ચાતકનેરે, સ્વાતિ સુખસાગર છો;
તમે ભક્ત મયુરનેરે, બટા નવનાગર છો. ૫
તમે નીજ જનને અરથેરે, વિધિ વિધિ રૂપ ધરી;
પ્રેમાનંદ કહે જનનારે, હરો બહુ વિધન હરિ. ૬

૫૬ ૭૨૪ અં

તમે ભક્તને અરથેરે, ધરી તનુ મીન તણી;
ધાસ્યો ગિરિ મંદરે, પ્રભુ તમે કૂર્મ બની. ૧
અવની આધારીરે, વરાહ વપુ ધારી;
પ્રહ્લાદ ઉગાયોરે, દાનવ મોટા મારી. ૨
વામન વપુ ધાસ્યુરે, તમે બલિને છલવા;
કરસી કર ધારીરે, વીરવનને દલવા. ૩
તમે રઘુકુળ પ્રગટીરે, રાવણ કુળ નાશ કર્યું;
તમે કંસ નિકંઠનેરે, કે કૃષ્ણ સ્વરૂપ ધર્યું. ૪
તમે અસુરવિમોહનરે, કે બુદ્ધ સ્વરૂપ થયા;
તમે કૌતુક કલકીરે, હરિ નવ જાઓ કલ્યા. ૫
એમ જુગ જુગ માંહીરે, ધરો રૂપ બહુનામી;
તમે કારણ સહુનારે, પ્રેમાનંદના સ્વામી. ૬

૫૬ ૭૨૫ અં

સ્વામી પુરુષોત્તમરે, તમે છો કૃષ્ણ હરિ;
બહુ નામ તમારાંરે, કરો બહુ રૂપ ધરી. ૧
તમે રુકિમણિ સંગેરે, લક્ષ્મીનારાયણ;
તમે રાધાકૃષ્ણરે, પતિત બવતારાયણ. ૨
તમે અર્જુન સંગેરે, કે નરનારાયણ કહાવો;
તમે બલભદ્ર સંગેરે, ભક્તજન મન ભાવો. ૩
તમે ભક્તિ ધર્મનીરે, કે અરજી ઉર ધારી;
તમે મુનિના મનનીરે, કે વાત હરિ વિચારી. ૪

તમે સુર મુનિ દ્વિજનારે, કે કારજ કરવાને;
તમે પ્રગટ થયાછોરે, ભુમિ ભાર હરવાને. ૫
તમે ધર્મ ધર્મકુળરે, કે નરવપુ બહુનામી;
પ્રેમાનંદના ઇષ્ટદેવરે, કે સહજાનંદ સ્વામી. ૬

પદ ૭૨૬ મું

તમે બલે અવતરિયારે, કે દ્વિજ કુલ દીનબંધુ;
અધર્મ ઉછેદનરે, કચ્ચો કરુણાસિંધુ. ૧
અધમને દિતિ સુતરે, કલિ ભેગા થઇને;
પાપિયે બોલ્યુંરે, અહાંડ બાધું લઇને. ૨
થયા ગુરુ નૃપ વેશરે, કે મતપંથ બહુ બાંધી;
કલિના પરપંચનીરે, કે ભુક્તિયો બહુ સાંધી. ૩
જે ધર્મ સનાતનરે, શ્રુતિ મત મેલીને;
કીધાં વરણ અદારેરે, કે ભેગા ઠેલીને. ૪
મલ માંસ ન ચોરીરે, કે પરનારી સંગ;
નિરંકુશ થઇનેરે, કરે અતિ ઉમંગે. ૫
પ્રતાપ તમારોરે, દેખી હવે કંપ્યાં છે;
પ્રેમાનંદ કહે જ્યાં ત્યારે, હવે જઈ જંપ્યાં છે. ૬

પદ ૭૨૭ મું-રાગ ગરબી

ધન્ય ધર્મકુમાર વારવાર ધનસ્થામને જાઉં હુંતો વારણે;
કૃષ્ણ કૃપાનિધિ પ્રગટયા નિજજન કારણે; ધન્ય૦ ૧
ધન્યો કૃષ્ણ અવતાર શ્રી મહારાજે, સુખ દેવા શ્રી ગોપી જનને
કાળે; કચ્ચું રિધન વચ્ચે અસુરે ઝાઝે. ધન્ય૦ ૧
પછી દૈત્ય સમુહ હરિયે સંધાચ્ચો, વહાલે અવતીભાર સરવે
ઉતાર્યો; પાઝો ધર્મકુળે અવતાર ધર્યો. ધન્ય૦ ૨
શુભ કૌશલ દેશમાં જન્મ ધરી, શુદ્ધ સરવરિયા દ્વિજ ધેર હરિ;
તજ્યું કુટુંબ તે વરણિને, વેશ કરી. ધન્ય૦ ૩

કૃત્યા દેશ વિદેશ વિકટ ભાગે, સર્વે તીર્થ પાવન કર્યાં અનુરાગે;

આવ્યા સૌરઠ પ્રેમાનંદને ભાગે. ધન્ય૦ ૪

૫૬ ૭૨૮ મું

ધન્ય ધન્ય લીલા એક રસનાયે શું વર્ણવું અંત ન આવે;

કરી સૌરઠ માંહા શેષ શારદ શુક નારદ પાર ન પાવે; ધન્ય૦ ટેક.

આવ્યા દરતા દુરમપુર બહુનામી, યોગતા નિજ જન અંતર અમી;

વસ્ત્રા ગઢપુર કરી કરુણા સ્વામી. ધન્ય૦ ૧

કાંધી કૃપા ઉત્તમ નૃપને માથે, નિજ ભક્ત બહુને ઝાલ્યો હાથે;

કચ્છું પાવન તેનું મંદિર નાથે. ધન્ય૦ ૨

જેમ રહેતા નંદધેર કરી પ્રીતે, તેમ રમવા જમવા રસ રીતે;

વહાલો વરસે કૃપારસ નીત નીતે. ધન્ય૦ ૩

નીત સાથે લઈ મુનિના વૃંદ, કરે લીલા દુરમપુર સુખકંદ;

બલિહારી જાયે પ્રેમાનંદ. ધન્ય૦ ૪

૫૬ ૭૨૯ મું

ધન્ય ગઢપુર ધામ એક રસનાયે માહમા કવિ શું વર્ણવું કરે;

ધન્ય ઉત્તમ નરેશ પ્રિત કરી હરિ વસીયા નીત જેને ધરે; ધન્ય૦ ટેક.

જેનું શિવચ્છાદિક પ્યાન ધરે, જેને મહા મુનિવર યોગતા જાહેર;

જેના રાધા રમા ધણા જતન કરે. ધન્ય૦ ૧

જે અખીલ ભુવનના એક સ્વામિ, જે અક્ષરધામ તણા ધામી;

તે વસીયા ઉત્તમ ધેર બહુનામી. ધન્ય૦ ૨

અતિ સુંદર મૂરતિ શોભે નાથ, કરે લીલા મુનિ હરિજન સાથ;

નીત જમે જમાડે મુનિ નિજ હાથ. ધન્ય૦ ૩

ધન્ય નૃપ ઉત્તમનો દરબાર, જ્યાં પ્રગટ ખીરાજે જગ આધાર;

જેઈ પ્રેમાનંદ જાયે બલિહાર. ધન્ય૦ ૪

૫૬ ૭૩૦ મું

ધન્ય ધન્ય ધરણી ઉત્તમના દરબારની વાત નવ જાયે કહી;

અતિ મુક્તિ રૂપ ચરણ કમલ અંકિત જે રજ પસરી રહી; ધન્ય૦ ટેક.

ધન્ય ધન્ય અતિ પાવન ઓસરિયું, નીતરાગરંગ કથારસભરિયું;
 વહાલે ગોલોક બ્રહ્મમહોલ તુલ્ય કરિયું. ધન્ય૦ ૧
 શોભે વસ્ત્ર આભુષણ અંગ ધરતાં, ઘોડા ખેડાવે સિંચતરુ કરતાં;
 થાયે નેણાં શીતલ દરશન કરતાં. ધન્ય૦ ૨
 ધન્ય સભ્યાં હરિ જ્યાં વસે વાસ, ધન્ય ચોક મુનિ જ્યાં રમે રાસ;
 કરી વાતું હરિએ જાયો આકાશ. ધન્ય૦ ૩
 ધન્ય કેસર ચંદન ચરચી અંગે, પુલ હાર તોરા ધારી ઉમંગે;
 પ્રેમાનંદ કે' રમે મુનિવર સંગે. ધન્ય૦ ૪

પદ ૭૩૧ મું

ધન્ય દુર્ગનગર શેરીયે શેરીયે વિચર્યા સહજનંદજી;
 ધન્ય ઉન્નતગંગ ખળખળીયે નિત્ય ન્હાતાં આનંદકંદજી; ધન્ય૦ ટેક.
 ધન ધન ગઢપુરની ધરણીને, ધન નરનારીની કરણીને;
 હેતે નિરખ્યા સહજનંદ વરણીને. ધન્ય૦ ૧
 ધન્ય ધન્ય ધરણીલક્ષ્મી વાડી, વહાલો ઘોડે ખેસીને જતાં દહાડી;
 ત્યાં જોતા જીવન મેવા જમાડી. ધન્ય૦ ૨
 ધન્ય ધન્ય ભોમી રાધા વાલ્ય તણી, ત્યાં જતા વહાલો અતિ
 બનીરે ઠણી; પોતે ખોદાવી કરી પ્રીત ધણી. ધન્ય૦ ૩
 ન્હાવાં જતાં નારાયણહૃદને ઘાટે, રથ હાંકતા હરિવર એ વાટે;
 પ્રેમાનંદ કે' સંભારતાં હૈયું ફાટે. ધન્ય૦ ૪

પદ ૭૩૨ મું

ધન્ય ઉત્તમ ભૂપ અતિ જતને ઘેર રાખ્યા સહજનંદ હરિ;
 નવ દુબ્યા જરી પુલતણી પેરે રાખ્યા અનિ પ્રીતિ કરી; ધન્ય૦ ટેક.
 જમાડતાં ભોજન કરીને પ્યારાં, પે'રાવતાં વસન જરકસી સારાં;
 અંગો અંગ ધરાવતાં ભુષણ ન્યારાં. ધન્ય૦ ૧
 ધન્ય ઉત્તમના પરિવારને, જોણે રાજી કચ્છા કરતારને;
 વાચું હરિ પર લઈ ધરખારને. ધન્ય૦ ૨

ધન્ય જન્મ ધન્યાનું ફલ લીધું, ધન્ય સર્વ લઈ હરિને દીધું;
 નૃપે એક હરિનું ગમતું કીધું. ધન્ય૦ ૩
 ધન્ય વેચાણે હરિને હાથે, જ્યાં જાયે ત્યાં પ્રભુજીને સાથે;
 પ્રેમાનંદ કે’ કૃતારથ કીધા નાથે. ધન્ય૦ ૪
 ૫૬ ૭૩૩ મું

ધન્ય ધન્ય ગઢરાજ આજ સમે અવનીપર ધામ એવું નથી;
 ધન્ય ધન્ય દરબાર ઉત્તમ રાયનો પ્રભુજીયે કીધા પાવન અતિ; ધન્ય૦ ટેક.
 હાં લીલા કરી અતિ મહારાજે, નીજ એકાંતિક જનને કાજે;
 એનો મહિમા ત્રિભુવનમાં ગાજે. ધન્ય૦ ૧
 હાં અખંડ મિરાજે હજી અવિનાશી, શ્રીગોપીનાથ રૂપ સુખ રાશી;
 આવે દરશન કરવા ત્રિભુવનવાસી. ધન્ય૦ ૨
 જેના મંદિર અતિ શોભા સુર, કરે દરશન તેના પાતક દૂર;
 પામે ધર્મ અર્થ મોક્ષ જરૂર. ધન્ય૦ ૩
 સર્વે ધામ થકી એ અધિક ધામ, સર્વે તિર્થ ખીરાજે એ ઠામ;
 પ્રેમાનંદ કે’ મુજિતરૂપ કર્યું શ્યામ. ધન્ય૦ ૪
 ૫૬ ૭૩૪ મું

ધન્ય ધન્ય હરિજન ગઢપુરના વાસીનો શું મહિમા કહું;
 એ થકી અધિક ચોદ લોકમાં ન મલે કેની ઉપમા દઉં; ધન્ય૦ ટેક.
 મુખ રટે સ્વામિનારાયણુ નામ, રમે દ્રષ્ટિ આજે શ્રીધનસ્થામ;
 વાચું પ્રભુપર ધર્મ અર્થ કામ. ધન્ય૦ ૧
 પજાં મેલી ધરના કામ કાજ, નિરખે નેણાં ભરી મહારાજ;
 પામે અતિ આનંદ તજી લોક લાજ. ધન્ય૦ ૨
 કરી ભોજન જમાણા હરિ નિજ હાથે, નીત હાર પે’રાંબા
 તોરા ખોશી માથે; પ્રભુ જાયે ત્યાં ફેરે સાથે સાથે. ધન્ય૦ ૩
 વહાલે ધાર્યું હતું તે સર્વે સલકીધું, સહુ નિજ જનને અતિ સુખ દીધું;
 પ્રેમાનંદ આ ફેરે બહું સુખ લીધું. ધન્ય૦ ૪

પદ ૭૩૫ મું-રાગ ગરબી

ઘોરા આવોને ધર્મકુમારે, રાખું મારાં નેણામાં; ૮૬.

તમે છો મારા પ્રાણ આધારે. રાખું ૧
જેવું રસિક સુંદરવર રૂપરે, રાખું છે પાવન પરમ અનુપરે. રાખું ૨
તમે પ્રગટ્યા અમારે કાજરે, રાખું દીન બંધુ છો ગરીબ નિવાજરે. રાખું ૩
હરિકૃષ્ણ હરિ ધનસ્યામરે, રાખું નીલકંઠ નારાયણ નામરે. રાખું ૪
પુરુષોત્તમ પુરણકામરે, રાખું પ્રેમાનંદના છો સુખધામરે. રાખું ૫

પદ ૭૩૬ મું

તમે રસિયાજી રાજીવ નેણરે, જોઈ હુંતો લોભાણી; ૮૬.

મુખ ઘોલો મનોહર વેણરે. જોઈ ૧
શોભે સુંદર લાલ વિશાલરે, જોઈ હરિ ચાલો છો હંસગતિ ચાલરે. જોઈ ૨
શોભે પાધડલી જમ્બીદારરે, જોઈ જાડ વારણે વારમવારરે. જોઈ ૩
જોઈ વદન કમલ જમ્બી પૂરરે, જોઈ વારું વારણે કાટી શશિ સૂરરે. જોઈ ૪
ભરી જીકુટીતણે મરોડરે, જોઈ પ્રેમાનંદના પુરો કોડરે. જોઈ ૫

પદ ૭૩૭ મું

મારી લાગી છે તમ સંગ પ્રીતરે, સુંદર શામળિયા; ૮૬.

છો મનમોહન મારા ચીતરે. સુંદર ૧
કરી રાખું હૈયાના હારરે, સુંદર રંગ છેલડા ધર્મકુમારરે. સુંદર ૨
મારું મન માન્યું તમ સાથરે, સુંદર મને મળો હરિભરી બાથરે. સુંદર ૩
તમે છો મારા જીવન પ્રાણરે, સુંદર હુંતો નાથ તમારો વેચાણરે. સુંદર ૪
મને રાખો હરિ તમ પાસરે, સુંદર પુરો પ્રેમાનંદની આશરે. સુંદર ૫

પદ ૭૩૮ મું

મને વહાલા લાગો છો મહારાજરે, જોઈ જોઈ જીવું છું; ૮૬.

તમે સાચ્યાં મારાં સરવે કાજરે. જોઈ ૧
તારી ભૂતિ મનોહર માવરે, જોઈ મારે ભેટયાનો ધણો ભાવરે. જોઈ ૨
તારું બોલવું ને હસવું છેલરે, જોઈ કરો નટવર નૌતમ ખેલરે. જોઈ ૩

તારા કરના લટકાં કહાનરે, જોઈં જીવરજી બીનિ વાનરે. જોઈં ૪
તમે જીવન જોખન બરપૂરરે, જોઈં રહો પ્રેમાનંદને ઉરરે. જોઈં ૫

પદ ૭૩૯ મું

હુંતો રાખી તમારે રૂપરે, ખીજું મારે નહિ જોઈયે; ટેક.

રહો ઉરમેં પરમ અનૂપરે. ખીજું ૧

મારે સુખ સંપત ધનસ્થામરે, ખીજું ૦ તમ વિના ખીજું

સરવે હરામરે. ખીજું ૨

મન માન્યા છો અલખેશ્વરે, ખીજું ૦ તમે ધર્મકુંવર રંગ છેલરે. ખીજું ૩

નીત રાખો હરિ મુજ પર હેતરે, ખીજું ૦ તમે અવિચલ

સુખના નિકેતરે. ખીજું ૪

ગુણ ગાવું યેસીને હજીરરે, ખીજું ૦ પ્રેમાનંદને આપો જરૂરરે. ખીજું ૫

પદ ૭૪૦ મું

તમારી મૂર્તિ વિના મારા નાથરે, ખીજું ૦ મને આપશે માં; ટેક.

હુંતો એજ માગું છું જોડી હાથરે. ખીજું ૧

આપો તમારા જનના સંગરે, ખીજું ૦ મારા જીવમાં એજ ઉમંગરે. ખીજું ૨

મારા ઉરમાં કરો નિવાસરે, ખીજું ૦ મને રાખો રસવા તમ પાસરે. ખીજું ૩

એજ અરજ દયા નિધિ દેવરે, ખીજું ૦ આપો ચરણ

કમલની સેવરે. ખીજું ૪

કરો ધતર વાસના દૂરરે, ખીજું ૦ રાખો પ્રેમાનંદને હજીરરે. ખીજું ૫

પદ ૭૪૧ મું-રાગ ગરબી

પ્રગટ હરિ મુજને મધ્યારે લોલ,

કાંઈ કહ્યામાં નાવે વાત મારી યેની; પ્રગં ટેક.

આજ દીનબંધુ અહળ હળ્યારે લોલ,

પોતે પુરુષોત્તમ સાક્ષાત, મારી યેની. પ્રગં ૧

એતો પ્રકૃતિ પુરુષથી પર છેરે લોલ,

એતો અક્ષરતણા આધાર, મારી યેની; પ્રગં

એતો રાધા રમાના વર છેરે લોલ,

એતો નિમમ ન પામે પાર, મારી યેની. પ્રગં ૨

એતો રાગધિરાજપણે રાજતારે લોલ,
 એતો ત્રિભુવનપતિ ભગવાન, મારી બેની; પ્રગ ૦
 એતો સુરનર મુનિ શીર જાજતારે લોલ,
 મનમોહન રૂપનિધાન, મારી બેની. પ્રગ ૦ ૩
 મહા મુક્ત પૂજે જેની પાદુકારે લોલ,
 એવા પરમ પુરુષ મહારાજ, મારી બેની; પ્રગ ૦
 જેને ધડીયે ન મેલે રમા રાધિકારે લોલ,
 એવા દુર્લ્લભ સુલભ થયા આજ, મારી બેની. પ્રગ ૦ ૪
 નર વિગ્રહ ધસ્યો કરુણા કરીરે લોલ,
 લીધા દ્વિજકુળે અવતાર, મારી બેની; પ્રગ ૦
 પ્રેમાનંદનો સ્વામી આજ શ્રી હરિરે લોલ,
 મુક્તિ આપી કરે ભવપાર, મારી બેની. પ્રગ ૦ ૫

પદ ૭૪૨ મું

પ્રભુ પ્રગટ થયા છે આ સમેરે લોલ,
 શ્રીકૃષ્ણ કમલદળનેણ, અવિનાશી; પ્રગ ૦ ટેક.
 જેને સુરપતિ નરપતિ સહુ નમેરે લોલ,
 એવા ધર્મકુંવર સુખદેણ, અવિનાશી. પ્રગ ૦ ૧
 જે ગોકુલચંદ્ર નંદલાડીલોરે લોલ,
 તેજ ભક્તિધર્મસુત સ્યામ, અવિનાશી; પ્રગ ૦
 તેણે મુક્તિનો દાર ઉઘાડિયોરે લોલ,
 નરનારીને દેવા નિજધામ, અવિનાશી. પ્રગ ૦ ૨
 શુદ્ધ ધર્મ ધરાપર થાપવારે લોલ,
 ઉખાડવા અધર્મનાં મૂળ, અવિનાશી; પ્રગ ૦
 નિજ જનને અખંડ સુખ આપવારે લોલ,
 પાવન કરવા ભક્તિધર્મકુળ, અવિનાશી. પ્રગ ૦ ૩
 આજ માક્ષ આપવાને આવિયારે લોલ,
 અલમહોલવાસી હરિરામ, અવિનાશી; પ્રગ ૦
 મોટા મુક્ત મુનિ સાથે લાવિયારે લોલ,
 જેના હરશન કરી પાપ જાય, અવિનાશી. પ્રગ ૦ ૪

મોક્ષપતિ કુંવર ભક્તિધર્મનારે લોલ,
હરિકૃષ્ણ નારાયણ નામ, અવિનાશી; પ્રગળ
વહાલો તરત કાપે છે બંધ કર્મનારે લોલ,
પ્રેમાનંદનો સ્વામિ ધનસ્થામ, અવિનાશી. પ્રગળ ૫

૫૬ ૭૪૩ મું

જેને જોઇયે તે આવો મોક્ષ માગવારે લોલ,
આજ ધર્મવંશીને દાર, નરનારી; જોઈં ૮૬.
આવો પ્રમદ પ્રભુને પગે લાગવારે લોલ,
વહાલો તરત ઉતારે ભવપાર, નરનારી. જોઈં ૧
જન્મ મૃત્યુના બયથકી છૂટવારે લોલ,
શરણે આવો મુમુક્ષુ જન, નરનારી; જોઈં
શીદ જાઓ છો બીજે શિર કૂટવારે લોલ,
લાં તો તરત થાશે પાવન, નરનારી. જોઈં ૨
હુંડા શીદ બટકો છો મત પંથમારે લોલ,
આવો સતસંગ મેલીને મોક્ષ રૂપ, નરનારી; જોઈં
આણે પ્રેમ પ્રીત સાચા સંતમારે લોલ,
થાશે મોક્ષ અતિશે અનૂપ, નરનારી. જોઈં ૩
જીવો આંખ ઉઘાડીને વિવેકનીરે લોલ,
શીદ કરો છો ગોલ જોલ એક પાડ, નરનારી; જોઈં
લીધી લાજ બીજ ગુરુ ભેખનીરે લોલ,
કામ કોષે લગાડી છે રાડ, નરનારી. જોઈં ૪
એવા અજ્ઞાની ગુરુના વિશ્વાસથીરે લોલ,
જાશે નરક વગાડતાં ઢાલ, નરનારી; જોઈં
વહાલો તરત છોડાવે કાગ પાસથીરે લોલ,
પ્રેમાનંદ કહે આપે છે હરિ કાલ, નરનારી. જોઈં ૫

૫૬ ૭૪૪ મું

જાઉં ધર્મકુંવરને વારણેરે લોલ,
ભવ બુડતાં ઝાલી મારી બાંલ, અલભેસે; ધર્મ. ૮૬.

ખાંભા ઝાલી તાણી લીધી ખારણેરે લોલ,
 નહિ તો વહીને જાતી ક્યાંની ક્યાંય, અલખેલે. ધર્મ ૧
 વહાલે ઘોર કલિમે કરુણા કરીરે લોલ,
 લીધા ધર્મ ગૃહે અવતાર, અલખેલે; ધર્મ ૦
 પોતે અક્ષરપતિ આળ્યા હરિરે લોલ,
 કરવા અધમતણો ઓધાર, અલખેલે. ધર્મ ૦ ૨
 વહાલે: પ્રગટ પ્રતાપ જણાવીયોરે લોલ,
 મેટયા લખ્યા વિધાતાના લેખ, અલખેલે; ધર્મ ૦
 જીવ જમના તે હાથથી છોડાવીયારે લોલ,
 મારી કરમની રેખપર મેખ, અલખેલે. ધર્મ ૦ ૩
 ચાર વર્ણને આશ્રમ ચારનારે લોલ,
 ચાખ્યા અચલ ધરાપર ધર્મ, અલખેલે; ધર્મ ૦
 મલ માંસ ચોરી ફેલ જરનારે લોલ,
 નરનારીનાં મેલાળ્યાં કર્મ, અલખેલે. ધર્મ ૦ ૪
 કાંધા શુદ્ધ અંતર નરનારીનાંરે લોલ,
 ધર્મ ભક્તિ પધરાળ્યા માંભ, અલખેલે; ધર્મ ૦
 એવાં દિવ્ય ચરિત્ર ગિરિધારીનાંરે લોલ,
 પ્રેમાનંદ જોઇને વારી જાય, અલખેલે. ધર્મ ૦ ૫

પદ ૭૪૫ મું-રાગ ગરબી

શામળિયા સુંદરવર મારે, મંદિર પધારો રાજ;
 મંદિરીએ પધારો મારા વહાલારે, આશરો એક તમારો રાજ. શામ ૦ ૧
 આશરો એક તમારો મારા વહાલા, હુંતો જીવું તમને જોઈ રાજ;
 જીવું તમને જોઈ મારા વહાલા, મારે તમથી વહાલું ન કોઈ રાજ. શામ ૦ ૨
 તમથી વહાલું ન કોઈ મારા વહાલા, રાખું જીવડલામાં પ્રેઈ રાજ;
 જીવડલામાં પ્રેઈ મારા વહાલા, સુંદર મુખ જોઈ મોહી રાજ. શામ ૦ ૩
 સુંદર મુખ જોઈ મોહી મારા વહાલા, તમ સંગલાગી પ્રીતિ રાજ;
 તમ સંગલાગી પ્રીતિ મારા વહાલા, કાયઘડી નથી ખીતી રાજ. શામ ૦ ૪

કામ થકી નથી જીતી મારા વહાલા, શીરસાટે સહી કીધા રાજ;
શીરસાટે સહી કીધા મારા વહાલા, જીવ સાથે જડી લીધા રાજ. સામં ૫
જીવ સાથે જડી લીધા મારા વહાલા, નિમખ ન મેલું ન્યારા રાજ;
નિમખ ન મેલું ન્યારા મારા વહાલા, પ્રેમાનંદના પ્યારા રાજ. સામં ૬

પદ ૭૪૬ અં

કેસરિયા શ્રીકૃષ્ણ મનોહર, મોહન મુજને વહાલા કહાન;
મોહન મુજને વહાલા વનમાળી, ભક્તિધર્મના લાલા કહાન. કેશં ૧
ભક્તિધર્મનાલાલા મારા વહાલા, ધણા દિવસમાં મળીયા કહાન;
ધણા દિવસમાં મળીયા મારા વહાલા, યોલે તમારે પળીયા કહાન. કેશં ૨
યોલે તમારે પળીયા મારા વહાલા, હવે નહી દેશું જાવા કહાન;
હવે નહિ દેશું જાવા મારા વહાલા, રાખશું આવાને આવા કહાન. કેશં ૩
રાખશું આવાને આવા મારા વહાલા, જેમ કહેશે તેમ કરશું કહાન;
જેમ કહેશે તેમ કરશું મારા વહાલા, કેડે કેડે ફરશું કહાન. કેશં ૪
કેડે કેડે ફરશું મારા વહાલા, જુગતે કરી જમાડું કહાન;
જુગતે કરી જમાડું મારા વહાલા, રુદિયા ઉપર રમાડું કહાન. કેશં ૫
રુદિયા ઉપર રમાડું મારા વહાલા, ઊં મારા અંતરજામી કહાન;
ઊં મારા અંતરજામી મારા વહાલા, પ્રેમાનંદના સ્વામી કહાન. કેશં ૬

પદ ૭૪૭ અં

લટકાલા લાડકડા મારા, લોચનીયામાં રાખું લાલ;
લોચનીયામાં રાખું મારા વહાલા, પ્રાણ વારી વારી નાખું લાલ. લટં ૧
પ્રાણ વારી વારી નાખું મારા વહાલા, કરી રાખું ઉર હાર લાલ;
કરી રાખું ઉર હાર મારા વહાલા, નેણ તણા શણુગાર લાલ. લટં ૨
નેણ તણા શણુગાર મારા વહાલા, નથડી કેરું મોતી લાલ;
નથડી કેરું મોતી મારા વહાલા, હીંડું જોતી જોતી લાલ. લટં ૩
હીંડું જોતી જોતી મારા વહાલા, ફુલેલ ઊં તે સારું લાલ;
ફુલેલ ઊં તે સારું મારા વહાલા, જનિત તનપર વારું લાલ. લટં ૪

જીવિત તમપર વારું મારા વહાલા, મારું જીવતર તમે મુધાચું લાલ;
 જીવતર તમે મુધાચું મારા વહાલા, મારું કારજ સરવે સાચું લાલ. લટ૦ ૫
 કારજ સર્વે સાચું મારા વહાલા, હુંતો હુંવેચાણુ તમારી લાલ;
 હુંવેચાણુ તમારી મારા વહાલા, જયે પ્રેમાનંદ બલિહારી લાલ. લટ૦ ૬

૫૬ ૭૪૮ મું

કૃષ્ણ કમલદળ નેણુ તમારાં, લટકામાં લોભાણી લાલ;
 લટકામાં લોભાણી મારા વહાલા, સુણી મુખની મીઠી વાણી લાલ. લો૦ ૧
 મુખની મીઠી વાણી મારા વહાલા, મોઢી હું ગજગતિ ચાલે લાલ;
 મોઢી હું ગજગતિ ચાલે મારા વહાલા, બોલાવો છો બહુ વહાલે લાલ. લો૦ ૨
 બોલાવો છો બહુ વહાલે મારા વહાલા, હેરો છો અમૃત નજરે લાલ;
 હેરો છો અમૃત નજરે મારા વહાલા, મોઢી હું ગુલાબી ગજરે લાલ. લો૦ ૩
 મોઢી હું ગુલાબી ગજરે મારા વહાલા, જોધને પાધ પેચાળી લાલ;
 જોધને પાધ પેચાળી મારા વહાલા, જોગલાંતી જખી બાળી લાલ. લો૦ ૪
 જોગલાંતી જખી બાળી મારા વહાલા, મુખ જોધ
 મોહિની લાગી લાલ;

મુખ જોધ મોહિની લાગી મારા વહાલા, સરવે ભ્રમણા બાંગી લાલ. લો૦ ૫
 સરવે ભ્રમણા બાંગી મારા વહાલા, બલે મળીયા બહુનામી લાલ;
 બલે મળીયા બહુનામી મારા વહાલા, પ્રેમાનંદના સ્વામી લાલ. લો૦ ૬

૫૬ ૭૪૯ મું-રાગ ગરબી

જીવન જોયાજોવારે કેસરિયાજી; જોયાના પડતા હેવારે, રંગ બરિયાજી;
 વહાલારે મારા આવો આરા જખી જોધ, નેણાંમે રાખું પ્રોધરે. કેસ૦ ૧
 વહાલારે મારા હોંશ ધણી છે જો હેયે, કેને વાત કહીયેરે. કેસ૦ ૨
 વહાલારે મારા મનડું આતુર મગવા કાજે, લાળુંહું લોક લાજરે. કેસ૦ ૩
 વહાલારે મારા ધરમાં સાસુની પ્હીક બારી, નણુંદલ છે નહારીરે. કેસ૦ ૪
 વહાલારે મારા વાટે ધાટે મહેણાં દે જો, કાનુડાવાળી કેછરે. કેસ૦ ૫
 વહાલારે મારા આજ આવી હું હુંતો જાની, એક વાત
 છે પુછવાનીરે. કેસ૦ ૬

વહાલારે મારા પાડોસણને છે પ્યાર, આવોને એક વારરે. કેસં ૭
વહાલારે મારા પ્રેમાનંદના અલખેલા, એકાંતિ આવો છેલારે. કેસં ૮

પદ ૭૫૦ મું

વહાલપ બણી વાતરે, અલખેલડાળ; સભાકેદીનરાતરે, રંગછેલડાળ;
વહાલારે મારા એક ભરોસો તમારો, વહાલપ મા વિસારોરે. અલં ૧
વહાલારે મારા તમે છોળ ચતુર સુભણ, પ્રેમી જનના પ્રાણુરે. અલં ૨
વહાલારે મારા અમેરે પરાધીન નારી, દુરિજન કર ભારીરે. અલં ૩
વહાલારે મારા તમે છો શામળિયાળ શૂરા, પ્રીતડલીમાં પૂરારે. અલં ૪
વહાલારે મારા કરજે કહાના એવું જોઈ, ખીબું ન જણે કોઈરે. અલં ૫
વહાલારે મારા પ્રીતડી રહે નવી નીત, ચતુરની એ રીતરે. અલં ૬
વહાલારે મારા આપો આશિંગન શ્યામ, જનુંરે છે ઘેરે કામરે. અલં ૭
વહાલારે મારા પ્રેમાનંદના પ્રાણુ પ્યારા, આંખડલીના તારારે. અલં ૮

પદ ૭૫૧ મું-રાગ ગરબી

સહજાનંદજી સનેહી સુખધામ છે જો,
સત ચિદ આનંદ જેનું નામ છે જો. સહં ૧
દિવ્ય ચેતન્ય અક્ષર જેનું ધર છે જો,
ક્ષર અક્ષર થકી એતો પર છે જો. સહં ૨
દિવ્ય દ્વિભુજ સદા સાકાર છે જો,
સર્વ કર્તા પ્રેરકને આધાર છે જો. સહં ૩
મેઘશ્યામ સુંદર નટવેશ છે જો,
કાટી કંદર્પ લાવણ્યતા ઉદ્દેશ છે જો. સહં ૪
નવ રસમય મુરતિ અનૂપ છે જો,
રૂપ શીલ ને સ્વભાવ સુખરૂપ છે જો. સહં ૫
એવા પ્રગટ થયા જન કારણે જો,
પ્રેમાનંદ જાયે વારમવાર વારણે જો. સહં ૬

પદ ૭૫૨ મું

કરુણાના સાગર કુંવર ધર્મના જો,
કરી કરુણા કાખા બંધ કર્મના જો. કરં ૧

વહાલો કરુણા કરીને હરિ અવતર્યા ને,	
કરી કરુણા વહાલેજી ભવ દુઃખ હર્યા ને.	કર૦ ૨
અતિ કરુણામય છે એની મૂર્તિ ને,	
પ્રેમી જન નવ મેલે ધડી ઉરથી ને.	કર૦ ૩
અતિ કરુણામય છે એની વાતડી ને,	
સાંભળીને ઠરે છે મારી છાતડી ને.	કર૦ ૪
અતિ કરુણામય છે એની આંખડી ને,	
જણે - શરદ કમલ ફેરી પાંખડી ને.	કર૦ ૫
અતિ કરુણામય વહાલાની ચાલ છે ને,	
પ્રેમાનંદ નીત નિરખીને નિહાલ છે ને.	કર૦ ૬

૫૬ ૭૫૩ મું

સહજનંદજી સનેહી જીવનપ્રાણ છે ને,	
ભક્ત પ્રાણુપતિ પરમ સુખજી છે ને.	સહ૦ ૧
ભક્તનાથ ભક્ત જીવન ભગવાન છે ને,	
ભક્તવચ્ચલ હરિ કરુણાના નિધાન છે ને.	સહ૦ ૨
ભક્તનેજી રવિ ભક્ત ઉર જૂથજી ને,	
ભક્ત લોચન હરે ભવ દૂષજી ને.	સહ૦ ૩
ભક્ત કદપતરુ કામધેનુ છે હરિ ને,	
ભક્ત અર્થે આવીને આજ દેહ ધરી ને.	સહ૦ ૪
ભક્ત તેજ તપ દૈવત નિવાસ છે ને,	
ભક્ત આનંદ સુખ સદા અવિનાશ છે ને.	સહ૦ ૫
ભક્ત વલ્લભને ભક્ત પુરજીકામ છે ને,	
પ્રેમાનંદ કહે એવા સહજનંદ સ્યામ છે ને.	સહ૦ ૬

૫૬ ૭૫૪ મું

ધનસ્થામ નામને હું જાઉં વારણે ને,	
પુરુષોત્તમ પ્રમદ્યા અમ કારણે ને.	ધન૦ ૧
આવ્યા દીનતણા દુઃખ કાપવા ને,	
નીજ જનને વાંછિત સુખ આપવા ને.	ધન૦ ૨

આવ્યા અધર્મના મૂળ ઉખાડવા જો,
કલિમળ રૂપ મતને પાછો પાડવા જો. ધન૦ ૩
ધરી મૂર્તિ મુનિ મનમોહની જો,
ગદુગારી વહાલાજીની જોહની જો. ધન૦ ૪
વશિકરણ બચ્ચાં એનાં વેણુ છે જો,
સ્નેહ કરુણા બચ્ચાં એનાં નેણુ છે જો. ધન૦ ૫
અધમ આધારણુ ભક્ત વત્સલ ટેક છે જો,
પ્રેમાનંદના સ્વામિ એવા એક છે જો. ધન૦ ૬

પદ ૭૫૫ મું-રાગ ગરબી

શ્રી પુરુષોત્તમ બહુ નામીરે, મુને મળીયા; અનંત કાટી
મુક્તના સ્વામીરે. મુને૦ ૧
એતો અક્ષરપતિ અવિનાશીરે, મુને૦ માયા પુરુષ પ્રેરક
સુખ રાશીરે. મુને૦ ૨
અનંતકાટી બ્રહ્માંડના કરતારે, મુને૦ અનંત શક્તિ કલાના ધરતારે. મુને૦ ૩
સહુના રાગધિરાજ કહાવેરે, મુને૦ નેતિ નેતિ કહી વેદ ગાવેરે. મુને૦ ૪
ધનસ્થામ છે મૂર્તિ કિશોરે, મુને૦ કાટી કંઠર્પના ચિત ચોરે. મુને૦ ૫
દિવ્યભૂષણુ વસ્ત્રને પે'રીરે, મુને૦ આપે દરશન લટકાલો લે'રીરે. મુને૦ ૬
એવા શ્રી ધનસ્થામ સુગણુરે, મુને૦ પ્રેમાનંદના જીવન પ્રાણુરે. મુને૦ ૭

પદ ૭૫૬ મું

જે અક્ષરપર પરિબ્રહ્મરે, નેણુ નિરખ્યાં; જેનો જાણુ વિરલા મર્મરે. નેણુ૦ ૧
જેનું શિવ બ્રહ્મા ધરે ધ્યાનરે, નેણુ૦ શેષ નારદ કરે નીત ગાનરે. નેણુ૦ ૨
જેનું સુરનર મુનિ રટે નામરે, નેણુ૦ જેનું દિવ્ય અક્ષર છે ધામરે. નેણુ૦ ૩
જેને રાધા રમા ઉર ધારેરે, નેણુ૦ મોટા મુક્ત પ્રાણુ લઈ વારેરે. નેણુ૦ ૪
જેને સેવે અનંતરિદ્ધિ સિદ્ધિરે, નેણુ૦ ધર્મજ્ઞાન વૈરાગ્યના નિધિરે. નેણુ૦ ૫
જે અનંત અવતારના ધરતારે, નેણુ૦ તે પ્રગટ પ્રમાણુ વિચરતારે. નેણુ૦ ૬
એવા સર્વના કારણુ હરિરે, નેણુ૦ પ્રેમાનંદને મળ્યા કૃપા કરીરે. નેણુ૦ ૭

પદ ૭૫૭ મું

એવા પુરુષોત્તમ મહારાજરે, અવતરિયા; અનંત જીવોના

કરવા કાજરે. અવં ૧

નિજધર્મ ધરાપર ચાપ્યોરે, અવં દુરાચાર જગતમાંથી કાપ્યોરે. અવં ૨

નિજજનને મહા સુખ દેવારે, અવં અવરજીવોના પાપ લેવારે. અવં ૩

કલિના મતને ટાળવારે, અવં નારદ નિગમનાં વચન પાળવારે. અવં ૪

નિજ દિવ્ય પ્રતાપ વિસ્તાર્યોરે, અવં કામ શત્રુને ગરદન માચ્યોરે. અવં ૫

જ્ઞાન વૈરાગ્ય ધર્મ પ્રકાશકરે, અવં માયા કાળ કર્મ ભય નાશકરે. અવં ૬

એવા ભકિતધર્મના બાલરે, અવં ત્રેમાનંદ તણા પ્રતિપાલરે. અવં ૭

પદ ૭૫૮ મું

હરિ એતો આદિ પુરુષ નારાયણરે, લેજ્યો આજખી;

કરવા આવ્યા છે ભવપારાયણરે. લેજ્યો ૧

થયા પ્રગટ ધરી દિવ્ય રૂપરે, લેજ્યો ૨ રૂપ શીલ ઉદાર અનૂપરે. લેજ્યો ૨

તપ સાગ ધર્મ જ્ઞાન ઈંદુરે, લેજ્યો ૩ ક્ષમા દયા તણા સુખસિંધુરે. લેજ્યો ૩

આવ્યા અભય દેવા મોરારીરે, લેજ્યો ૪ કરવા નિષ્પાપ નરનારીરે. લેજ્યો ૪

એવા નીલકંઠ ધનસ્થામરે, લેજ્યો ૫ હરિકૃષ્ણ નારાયણનામરે. લેજ્યો ૫

કલિમધ્ય કૃપા બહુ કીધીરે, લેજ્યો ૬ નીજ મુક્તિ

અધમને દીધીરે. લેજ્યો ૬

આજ અઢલ ઢળ્યા બહુનામીરે, લેજ્યો ૭ એવા

ત્રેમાનંદના સ્વામીરે. લેજ્યો ૭

પદ ૭૫૯ મું-રાગ ગરબી

મરમાળા મારે મોહોલ આવેલ અલખેલા-એ ઢાલ છે.

છોમાળા સુંદર છેલ, નંદના નંદનજી; ઓરા આવોને અલખેલ. નંદ ૧.

છો પતિત પાવન નામ, નંદ ૨ દીસો છો પુરણકામ. નંદ ૨

સુખ ખોલો અમૃત વેણુ, નંદ ૩ રૂપાળા રાજીવ નેણુ. નંદ ૩

કાડીલા કુંવર કહાન, નંદ ૪ લુધર છો બીને વાન. નંદ ૪

તમે છોજ ચતુર સુજાણુ નંદ ૫ હસીને હરો છો પ્રાણુ. નંદ ૫

લાવણ્યતા બહુ છે લાલ, નંદં વળી ચટક રંગીલી ચાલ. નંદં ૬
નેણુમાં ધણે સનેહ, નંદં વેણે વરસો અમૃત મેહ. નંદં ૭
દીસે અંગમાં અજબ મરોડ, નંદં પૂરો પ્રેમાનંદના કોડ. નંદં ૮

પદ ૭૬૦ મું

મોહું છે મનડું માવ, મુખને મરકલડે; રંગભીના પ્રજના રાવ. મુખં ૧
મુખનો મરકલડો જોર, મુખં છોજ ચિતડાંના ચોર. મુખં ૨
વશ કીધી પ્રજની નાર, મુખં યોલાવી વારમવાર. મુખં ૩
દિવાની આઠો જામ, મુખં નવ સુઝે ધરના કામ. મુખં ૪
થઈ ગોપી ઘેલી તૂર, મુખં નવ ગમે રહેવું દૂર. મુખં ૫
કીધાં ઘેલાં પ્રજના લોક, મુખં તેના ટાળ્યા સંશય શોક. મુખં ૬
કીધી કમળા ચંચલ થીર, મુખં મોહ્યાં મોટા મુનિવર ધીર. મુખં ૭
કાંઈ કામણુ કીધાં લાલ, મુખં પ્રેમાનંદ થયો નીહાલ. મુખં ૮

પદ ૭૬૧ મું

કામણુ છે મોરલી માંછ, કામણુગારાજ; સાબળતામાં વશ થાય. કામં ૧
તમે કામણુગારા કહાન, કામં ગાવે કામણુગારી તાન. કામં ૨
વાઈ વંશી કામણુગારી, કામં મોહ્યાં ત્રિભુવનનાં નરનારી. કામં ૩
રૂપાલાં લોચન જોડ, કામં જત્યાં કામણુ લાખ કરોડ. કામં ૪
જોવું ને હસવું તમારું, કામં દુઃખસાગરનું હરનારું. કામં ૫
કર લટકાં કામણુ રૂપ, કામં મોહ્યાં સુર નર મુનિ વર જૂપ. કામં ૬
જત્યાં કામણુ નખ શિખશ્યામ, કામં મૂર્તિમાં અતિ અભિરામ. કામં ૭
કામણુગારી ચાલ ચતુર, કામં જોઈ પ્રેમાનંદ ચકચૂર. કામં ૮

પદ ૭૬૨ મું

અલખેલા આનંદકંદ, વહાલા લાગો છો; મારા મેટતા ભવના ફંદ. વહાલાં ૧
મારા પ્રાણુ તણા છો પ્રાણુ, વહાલાં શામળિયા ચતુર સુગણુ. વહાલાં ૨
મારી આંખડલીના સૂર,* વહાલાં નહિ મેલું નટવર દૂર. વહાલાં ૩

મારો નેણુ તણા શણુગાર, વહાલાં છા હરિ હૈયાના હાર. વહાલાં ૪
 મારા તનડાના તાવીત, વહાલાં રાખું હિરમાંહી કરી પ્રીત. વહાલાં ૫
 હું વર માગું તમ પાસ, વહાલાં મને રાખો પાસ કરી દાસ. વહાલાં ૬
 હું એ વર માગું મીત, વહાલાં રેઝ્યો રાજી મુજપર નીત. વહાલાં ૭
 પ્રેમાનંદની વિનિતિ નાથ, વહાલાં મને સદાયે રાખજ્યો સાથ. વહાલાં ૮

૫૬ ૭૬૩ મું-રાગ ગરબી રાગ બીજો

મારો મત કહું તે સાંભલો મજવાસીજી, એ દાસ છે.
 એમ અગણિત વિશ્વ રચાય છે, સહજનંદજી; ૧
 સહુના પાલણુ પોષણુ થાય છે, સહજનંદજી. ૧
 નાથ જીકુટી તણો વિલાસ છે, સહજનંદજી;
 એવી અનંત શક્તિ તમ પાસ છે, સહજનંદજી. ૨
 ક્ષર અક્ષર સહિત સજી લય કરો, સહજનંદજી;
 વળી સ્વતંત્ર થકા એક વિચરો, સહજનંદજી. ૩
 એવા યોગ કલાનિધિ આપ છો, સહજનંદજી;
 વળી વ્યાપક થકા નિષ્પાપ છો, સહજનંદજી. ૪
 શું વર્ણવું શુદ્ધિ અતિ બાલ છે, સહજનંદજી;
 મહિમા સાગર વિશાલ છે, સહજનંદજી. ૫
 મેં તો એમ જ મૂઠ નિશ્ચય કર્યો, સહજનંદજી;
 બીજો વિવેક સર્વે મેલ્યો ધર્યો, સહજનંદજી. ૬
 આ પ્રગટ તમારો આકાર છે, સહજનંદજી;
 સર્વે સાર તણો એ સાર છે, સહજનંદજી. ૭
 મારી સમજણુનો એ સિદ્ધાંત છે, સહજનંદજી;
 મારું તત્ત્વ એ વેદ વેદાંત છે, સહજનંદજી. ૮
 તમવીનાન ઇચ્છું બીજું એક રતિ, સહજનંદજી;
 બીજા લોક ભોગ સુખ સંપતિ, સહજનંદજી. ૯
 એક મૂર્તિ તમારી મારે એજ ધણી, સહજનંદજી;
 મારે કલ્પતરુ એ ચિંતામણી, સહજનંદજી. ૧૦

મારે એજ મુક્તિ સર્વે ધામ છે, સહજનંદજી;	
મારે ખીજનું શું કામ છે, સહજનંદજી.	૧૧
તજી અમૃત કાણુ પીયે છાચને, સહજનંદજી;	
તજી મણિ કાણુ લીયે કાચને, સહજનંદજી.	૧૨
એવા ધર્મતનય સુખધામ છે, સહજનંદજી;	
બક્તકલ્પતરૂ પૂરણકામ છે, સહજનંદજી.	૧૩
મહા દિવ્ય પ્રતાપ છપાવીને, સહજનંદજી;	
થયા નાચજી નર ભુવિ આવીને, સહજનંદજી.	૧૪
દીનઅંધુ દયા ઉર આણીને, સહજનંદજી;	
આઘ્યા તારવા પાપી પ્રાણીને, સહજનંદજી.	૧૫
મતવાદી જાણી નવ શકે, સહજનંદજી;	
મહા પાપી મુખે જેમ તેમ બકે, સહજનંદજી.	૧૬
જોઈ વૃષકુળરવિ દુઃખ દૂર ગયાં, સહજનંદજી;	
નિજજન મન પંક પ્રપ્રુલ્લિત થયાં, સહજનંદજી.	૧૭
મહા પ્રથીત પ્રતાપ વિસ્તારીયો, સહજનંદજી;	
કવિ સહસ્ર વદને નવ જાણે કહ્યો, સહજનંદજી.	૧૮
મહામત્ત સધન તમ કાપીયો, સહજનંદજી;	
ભુવિ એકાંતિક ધર્મ થાપીયો, સહજનંદજી.	૧૯
સર્વે શુરુ આચાર્ય જોઈ કંપીયા, સહજનંદજી;	
સખી મરમ અલોકીક જંપીયા, સહજનંદજી.	૨૦
કેનો બાર જે કોઈનો પગ ટકે, સહજનંદજી;	
કોઈ મુખથી વાત કરી નવ શકે, સહજનંદજી.	૨૧
જોઈ ધ્યાન સમાધિ ધારણા, સહજનંદજી;	
પામ્યા અચરજ રાજ લોક ધણા, સહજનંદજી.	૨૨
થાયે પરચા દેશ વિદેશમાં, સહજનંદજી;	
વળી ધરધર બકત નરસર્મા, સહજનંદજી.	૨૩
વળી એક અનેક રૂપ થઈ તમે, સહજનંદજી;	
જાઓ તેડવા બકતને અંત સમે, સહજનંદજી.	૨૪

મહા બલિયા કામ કોષ કહાવીયા, સહજનંદજી;	
જેણે બ્રહ્માદિકને કંપારીયા, સહજનંદજી.	૨૫
એવા અમુર પકડી કચ્યા હાથમાં, સહજનંદજી;	
જીતી લીધા વાતની વાતમાં, સહજનંદજી.	૨૬
એવાં એલૌકિક ઐશ્વર્ય દેખાડીયાં, સહજનંદજી;	
મતવાદીનાં મૂળ ખોદી કાઢીયાં, સહજનંદજી.	૨૭
ખીજ અમુર માયાવી અતિ ધણા, સહજનંદજી;	
સર્વે પૂત રાજસ તામસતણા, સહજનંદજી.	૨૮
ધરી રૂપ વિધ વિધ આવિયા, સહજનંદજી;	
તેને સામ ડંડ બેદે સમજાવીયા, સહજનંદજી.	૨૯
દ્રૌણીનાં વચન તે સત્ય કર્યાં, સહજનંદજી;	
કેદી શસ્ત્ર અસ્ત્ર તે નવ ધત્યાં, સહજનંદજી.	૩૦
એવાં દિવ્ય ચરિત્ર નવ જાણે કલ્યાં, સહજનંદજી;	
આપ ઇછાએ જે જે થયાં, સહજનંદજી.	૩૧
અતિ વૃષકુળ જશ વિસ્તારિયો, સહજનંદજી;	
ગાઈ પ્રેમાનંદે ઉર ધારીયો, સહજનંદજી.	૩૨

પદ ૭૬૪ મું-રાગ ગરબો ઠાલ ત્રીજો

સજની પુછોને નંદજીનો લાલ કે કેમ ચંચલ થયારે લોલ, એ ઠાલ છે.

બાકતધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણને જાઉં વારણેરે લોલ;	
પ્રગટ્યા પુરુષોત્તમ પરબ્રહ્મ કે નીજ જન કારણેરે લોલ.	૧
ખીજ અનેક પતિતજનકેરાં કારજ સારીયારે લોલ;	
નાના મત રૂપી ભવમાં જીડતાં જન તારીયારે લોલ.	૨
આવ્યા અક્ષરપતિ અવિનાશ તે જાનાં કેમ રહેરે લોલ;	
જેનાં પ્રાકૃમ પ્રમલઅનલસમ જનકદિમપ હહેરે લોલ.	૩
સાબળી હરિ કેસરીની હાંક કે નાડીયું ત્રુટીયુંરે લોલ;	
કંપ્યા મતવાદી કરિ કાટી કે આયુષ ત્રુટીયુંરે લોલ.	૪
વાગ્યા દેશ વિદેશે ડંકા દેશીક ડોલ્લીયારે લોલ;	
માત્યા માત્યા મોત વિનાના મુખથી ખોલીયારે લોલ.	૫

लीधी लीधी सङुनी लाज के, शुं मुअ लछ जवारे लोल;
 भागे धम्बर पासे मोत के विष बोणी पीयेरे लोल. ६
 आन्धा आन्धा जवनभुक्त के हवे नहिं छिगंरे लोल;
 लीधा लीधा सङुना शीश के हवे शान पेढ भंरे लोल. ७
 जेवा शिञ्जोहरपरायण अहु विनति करेरे लोल;
 भेली भत पंथ केरं मान वचन दीन ओअरेरे लोल. ८
 आर्युं हरिओ अलाप वचन के मां थाओ दुष्पीयांरे लोल;
 करे स्वाभिनारायण जजन तो थारो सुष्पीयांरे लोल. ९
 आसमे स्वाभिनारायण शरण, विना सुअ क्यार्धनपीरे लोल;
 शीदने कुटो हासां थोथां के भरो वारि मथीरे लोल. १०
 ओम हरि ओस्या अशरण शरण दया दीनपर करीरे लोल;
 जेवा सद्य हृदय सुअसिंधु के वृषसुत श्रीहरिरे लोल. ११
 पर दुःख देपी न शके लगार के कुंवर धर्मनारे लोल;
 जे जन शरण आवे तेना कापे अंध कर्मनारे लोल. १२
 आपे लुक्ति मुक्ति यारे के राओ शरणभारे लोल;
 भरिया ओष द्याना अपार के अंतःकरणभारे लोल. १३
 जेवा दीन द्याणु देव धर्मसुत ओक छेरे लोल;
 हरिनी अशरणशरण अधमओधारणु टेक छेरे लोल. १४
 आज तो पंथ महापातकजुत जन अहु तारीयारे लोल;
 जेवा कामण हृदय द्यानिधि पोते पधारियारे लोल. १५
 न गण्डी जत वरणु काँ करण्डी के नरनारी तण्डीरे लोल;
 आपे मोक्ष पशु पिशाचने, हरि त्रिभुवनधण्डीरे लोल. १६
 जेवा थया न थारो काँ के अवतार लुवि हरीरे लोल;
 आज तो अढणक ढणीया नाथ के दया अतिशे करीरे लोल. १७
 वर्णुओ नव जये प्रताप द्यानिधि आजनारे लोल;
 लुद्धि अरुपने भक्तिभा मोटो श्रीमहाराजनारे लोल. १८
 देवण करुणारसभय भूति श्रीमहाराजनीरे लोल;
 करुणारसजरी कामण वाणी के गरीबानवाजनीरे लोल. १९

અતિશે કરુણા ભરીયાં લોચન ધર્મકુમારનારે લોલ; શીતલ થાયે તનમન પ્રાણુ કે છબી ઉર ધારતરે લોલ. ૨૦
 હરિની અભય ઉદાર ભુજા છે અતિ કરુણા ભરીરે લોલ; સુંદર કરનાં લટકાં ઉપર હું જાઉં મરીરે લોલ. ૨૧
 રુડી કરુણારસ ભરી ચાલ કે સુંદર શોભતીરે લોલ; લાજે જોધને ગજરાજ* કે મુનિમન લોભતીરે લોલ. ૨૨
 હરિનું હસવું જોઈ ઉદાર મુનિમન મોહી રહ્યારે લોલ; વરસે વેણે અમૃતધાર કે જોઈ પાતક ગયારે લોલ. ૨૩
 હરિની ભાળ છબી ભવમોચન તિલક શોભા ધણીરે લોલ; હરિના શ્રવણ અતિ સુખ રૂપ કે નાસિકા નમણીરે લોલ. ૨૪
 હરિનો શંખ સરીખો કંઠ કે છાતી વિશાલ છેરે લોલ; સુંદર શીતલ ઉદર અનુપ કે ત્રિવલ્લીનો તાલ છેરે લોલ. ૨૫
 રસ ભરી નાભી ગોળ ગંભીર કે, કટિ લંક સ્યામ છેરે લોલ; હરિના સાથળ ઘુંટણ પીંડી શોભા ધામ છેરે લોલ. ૨૬
 હરિના ચરણ કમલની જોડ પૂરે ફાડ મન તણારે લોલ; કામલ કરુણાના લંડાર કે ભક્તવલ્લભ ધણારે લોલ. ૨૭
 કેવળ અશ્વરણુકેરા શરણુ કે પાપના કાળ છેરે લોલ; આપે પામર પતિતને અભય કે પરમ કૃપાલ છેરે લોલ. ૨૮
 નિરખી સુંદર ઘુંટી પાની કે મન મોહી રહ્યુંરે લોલ; ઉપન્યું ફણા આંગળીયું આંખી સુખ તે નવ જાયે કહ્યુંરે લોલ. ૨૯
 સુંદર સોળે ચિહ્ન સહિત તળાં અતિ રક્ત છેરે લોલ; ચોપે ચોળે અતર સરસ જે ત્રેમી ભક્ત છેરે લોલ. ૩૦
 રહેજ્યો ઉર્ધ્વરેખામાંહી મન કરી નીત વાસનેરે લોલ; આપો કરુણાસિંધુ કૃપાલ કે એ વર દાસનેરે લોલ. ૩૧
 વર્ણવ્યું પુરણુ પ્રગટ પ્રતાપ કે નખશીખ રૂપનેરે લોલ; ત્રેમાનંદ થયો પુરણુકામ મળી મુનિ ભુપનેરે લોલ. ૩૨

પદ ૭૬૫ મું-રાગ ગરબી

ધર્મકુંવર ધનસ્યામજી, અક્ષરપતિ અવિનાશ; ધર્મ ૧
પુરુષોત્તમજી પધારિયા, શ્રી હરિ ધર્મનિવાસ.
ધરી મનોહર મૂર્તિ, કરુણામય કીરંતાર;
રૂપ શીલ ગુણ વરણવતા, શેષ ન પામે પાર. ધર્મ ૨
કલિમાં અતિ કરુણા કરી, દીનપર દીનોનાથ;
મુક્ત મોટા નીજધામના, આઘ્યા સરવે લેઈ સાથ. ધર્મ ૩
આવી અખાડો માંડીયો, અવનીપર અલબેલ;
જુદો રચ્યો સર્વ જગતથી, અતિ અલૌકિક ખેલ. ધર્મ ૪
સુર નર અસુર વિમાસીયા, જોવા મળ્યાં સર્વે જન;
નીજ મૂર્તિમાં નરનારીનાં, તાણી લેવા લાગ્યાં મન. ધર્મ ૫
પડ્યું લંગાણુ સરવે બેખર્માં, મત પંથે દીધા માગ;
પ્રેમાનંદ સરવે જીવને, શરણે થયાનો આઘ્યો લાગ. ધર્મ ૬

પદ ૭૬૬ મું

દિવ્ય અલૌકિક ઐશ્વર્ય, પ્રગટ થયું પરબ્રહ્મ;
ધ્યાન સમાધિ ધારણા, જાણે મોટા મુની મર્મ. દિવ્ય ૧
પ્રગટ પ્રતાપ દેખાડીયો, પશ્ચિમ પ્રગટ થઈ ઈશ્વર;
દીધી સર્વે નરનારીને, બ્રહ્મ ગતિ જમદીશ્વ. દિવ્ય ૨
અષ્ટાંગ યોગ શ્રમ વિના, નીજ પ્રતાપે સ્યામ;
નિરાવરણુ દષ્ટિ કરી, દેખાણ્યાં નીજ ધામ. દિવ્ય ૩
ગોલોક વૈકુંઠ બ્રહ્મપુર, અષ્ટ આવરણુને પાર;
જીવે સ્વછંદ નરનારી જાઈ, જરાએ ન લાગે વાર. દિવ્ય ૪
ચાર આશ્રમ વરણુ ચારના, જે કાઈ હોયે જંત;
શૈવ શાકત કૌલ વૈષ્ણવ, જે હોયે મતને પંથ. દિવ્ય ૫
સહસ્રહુના ઈષ્ટ દેવને, દેખાડે જમવંદ;
જોવા દયાનિધિ નાથપર, વારી જાયે પ્રેમાનંદ. દિવ્ય ૬

પદ ૭૬૭ મું

અનંત કળા અનંત રૂપ,* અનંત શક્તિધર સ્થામ;
 પ્રગટ થયા પ્રભુ આ સમે, પરબ્રહ્મ પૂરણુકામ. અનંત૦ ૧
 અનંત અવતાર અવિનાશના, થઈ ગયા થાશે અનંત;
 આજ સમાની રીતને, જાણે વિરલા સંત. અનંત૦ ૨
 એક રસનાએ શું વર્ણવું, લીલા કીર્તિ કરી પ્યાર;
 બ્યાસ વિરંચી શેષ સારદા, કાચે ન પામે પ્યાર. અનંત૦ ૩
 આજ અલૌકિક ભાતની, પ્રગટ કરી હરિ રીત;
 ના દેખી ના સાંભળી, શ્રવણે પરમ પુનીત. અનંત૦ ૪
 ઓળખાવ્યો સહ જનને, આજ એકાંતિક ધર્મ;
 બાળ્યાં અસંખ્ય નરનારીનાં, નિજ પ્રતાપે કર્મ. અનંત૦ ૫
 લીધા અનંત જીવ છોડવી, મત પંથમાંથી આજ;
 ત્રેમાનંદ કે દેખાડીયો, પ્રખળ પ્રતાપ મહારાજ. અનંત૦ ૬

પદ ૭૬૮ મું

પુરુષોત્તમ પોતે પ્રગટ્યા, સ્વયં મૂર્તિ સાક્ષાત;
 સોળે કળા સંપુરણુ, કલ્પામાં નાવે વાત. પુરુ૦ ૧
 મારી પે'લીવે'લી આવીને, મત પંથ માથે મેખ;
 મેલાવ્યાં માન મહંતનાં, અસદ બેખ ગુરુ ટેક. પુરુ૦ ૨
 ધર્મ એકાંતીક થાપીયો, ધરા ઉપર ધર્મ લાલ;
 ઉપેખાં મૂળ અધર્મનાં, કામને કીધા બેહાલ. પુરુ૦ ૩
 કામ કોષ લોભ મોહ માન, વાંકા મેવાસી અસૂર;
 જીતી બ્રહ્મા ભવ ઈંદ્રને, માનમાં ફરે મગરૂર. પુરુ૦ ૪
 એવા અસૂર આજ મારીયા, શું જાણે મતિમંદ;
 પ્રખળ પ્રતાપ દેખાડીયો, સ્વામિ સહજનંદ. પુરુ૦ ૫
 અનંત જીવને ઓધારિયા, શરણે આવ્યા બેડી હાથ;
 મહા સુખ દીધાં નીજ જનને, ત્રેમાનંદને નાથ. પુરુ૦ ૬

* “અનંત કળા એર્થર્થ” એવો પાઠાન્તર છે.

પદ ૭૬૯ મું-રાગ ગરબી

ૐ નમો પરિબ્રહ્મરાયરે, કરી વિનયને લાગું પાયરે. ૧
 સદા સાકાર વિગ્રહ વાસુદેવરે, કાટી કેવલ્ય મુક્ત કરે સેવરે. ૨
 કાળ માયા પુરુષ પરધાનરે, મહા વિષ્ણુ વૈરાગ્ય ભગવાનરે. ૩
 નીજ દષ્ટિ પામીને સજે લોકરે, પાળે નાશ કરે અવિશોકરે. ૪
 મહા તેજમય મૂર્તિ વિરાજેરે, કાટી રવિચંદ્ર અભિજેષ્ઠલાજેરે. ૫
 સદા દ્વિભુજ કિશોર ધનસ્થામરે, જ્યેષ્ઠ સુંદરતાલાજે કાટી કામરે. ૬
 સગુણ્ય નિર્ગુણ્યને કર્તા અકર્તારે, નિરાકારને સાકાર દુઃખહરતારે. ૭
 એવા અક્ષરધામના ધામીરે, મળ્યા પ્રેમાનંદના સ્વામીરે. ૮

પદ ૭૭૦ મું

સખી સાંભળ અલૌકિક વાતરે, પ્રભુ મળ્યા પ્રગટ સાક્ષાતરે. ૧
 વહાલો અક્ષરપતિ અવિનાશરે, શ્રી કૃષ્ણ કમળાનિવાસરે. ૨
 સુર મુનિના ધ્યાનમાં નાવેરે, શેષ સારદ નિગમ નેતિ ગાવેરે. ૩
 શ્રીપુરુષોત્તમ બહુનામીરે, સચરાચર અંતરંગમીરે. ૪
 માયા કાળ કરમ વશ જેનેરે, સુરનર મુનિ બજે સહુ તેનેરે. ૫
 કાટી બ્રહ્માંડ બાંજે ઘડે પાળેરે, કંપે કાળ જેની આંખને હિલાળેરે. ૬
 એવા હરિકૃષ્ણ ધનસ્થામરે, પ્રભુ પ્રગટયા તે પુરણકામરે. ૭
 આવ્યા કૃપા કરી મહારાજરે, પ્રેમાનંદને આધારવા કાજરે. ૮

પદ ૭૭૧ મું

ધર્યો નર વિગ્રહ વનમાળીરે, ઓપે અંગમાં લક્ષણ
 ઓગણ્યાલીરે. ૧
 નવરસમય મૂર્તિ સોહેરે, કાટી કંદર્પતણા મન મોહેરે. ૨
 કરે લીલા નટવર નાથરે, મોટા મુક્ત મુનિ લઈ સાથરે. ૩
 નીજ અૈશ્વર્ય પ્રતાપને ઢાંકીરે, કરે જગમાં કુમતિ વેણુ સાંખીરે. ૪
 થયા મનુષ્ય જેવા મોરારીરે, જેણે ઓળખ્યા તે ધન્ય નરનારીરે. ૫
 આવો અમૂલ્ય અવસર જાશેરે, નહી માને તે પછે પછતાસેરે. ૬
 એતો આવ્યાછે અખંડ સુખ દેવારે, નરનારીના કર્મને મેલવારે. ૭
 પ્રેમાનંદકે ગરીબનિવાજરે, દીન ઉપર અદળ ઢલ્યા આજરે. ૮

પદ ૭૭૨ મું

એના પ્રગટ ચરિત્ર ગુણ ગાઉરે, એના નામને હું વારણે, જાઉરે. ૧
 એનું નામ સહજનંદ સ્વામીરે, મારા પ્રાણ આધાર અંતરજામીરે. ૨
 થયા ભક્તિધર્મના બાળરે, નીજ જનની કરવા પ્રતિપાલરે. ૩
 કરે અનંત લીલા કલ્યાણકારીરે, ગાયે શેષ શ્રુતિ અજત્રિપુરારીરે. ૪
 એના ચરિત્ર જોષને અલહારીરે, પામ્યાં અસંખ્ય
 મુક્તિ નરનારીરે. ૫

ગયા કાળને માથે પંચ મેલીરે, પોતા અક્ષરધામની ડેલીરે. ૬
 હરિ પ્રગટ્યા ધરી એવી ટેકરે, મારી કર્મની રખપર મેખરે. ૭
 ઝામું શું કહી વર્ણવું વિશેકરે, પ્રેમાનંદના સ્વામિ એવા એકરે. ૮

પદ ૭૭૩ મું-રાગ ગરબી

મંદિર મુરારી, પધારો મારે મંદિર મુરારી; પધા૦ ટેક.
 નટવરનાગર સુખના સાગર, કેશવ કંસારી. પધા૦ ૧
 પુરણુબદ્ધ પ્રગટ પુરુષોત્તમ, ગોવિંદ ગિરિધારી. પધા૦ ૨
 મદન મનોહર મૂર્તિ તમારી, લાગે અતિ પ્યારી. પધા૦ ૩
 નેણા ભરીને નિરખું નટવર, જાઉં મુખપર વારી. પધા૦ ૪
 મંદિરમાં પધરાવું પ્રીતે, આરતિ ઉતારી. પધા૦ ૫
 પ્રેમાનંદના નાથજી તમપર, તન મન બલહારી. પધા૦ ૬

પદ ૭૭૪ મું

લટકાલા લે'રી, પધારો લાલ લટકાલા લે'રી; પધા૦ ટેક.
 શેરી વળાવીને સજ્જ કરાવી, પુલડાં મેલ્યાં વેરી. પધા૦ ૧
 પ્રીત કરી જગજીવન જામા, જરકસીયા પેરી. પધા૦ ૨
 પાલખીયે બેસીને પધારો, હરિ મારી શેરી. પધા૦ ૩
 વાળ વાગે આગે બોલવ થાયે, ઝાલચું ઝણુણેરી. પધા૦ ૪
 ઉભી વધાવા થાળ ભરીને, ગજ મોતી ફેરી. પધા૦ ૫
 પ્રેમાનંદ આનંદ અતિશે, સુંદર મુખે હેરી. પધા૦ ૬

પદ ૭૭૫ મું

મંદિરિયે મારે, પધારે પ્રભુ મંદિરિયે મારે; પધા૦ ૮૬.
વાટ જોઇને ઉભી છું વધાવા, હરિ ધર આવે ક્યારે. પધા૦ ૧
ઘોરડીયા અજવાળ્યા સુંદર, કેસરની ગારે. પધા૦ ૨
શેરી વાળીને પુલ વેરાવ્યાં, ઉભી બળારે. પધા૦ ૩
જે હરિને જાણે સુર નર મુનિવર, તે પ્રભુ પધારે. પધા૦ ૪
પ્રીત કરી વધાવું વહાલાને, ધણે ધણે ઉપચારે. પધા૦ ૫
પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ નાથપર, તન મન પ્રાણ વારે. પધા૦ ૬

પદ ૭૭૬ મું

પગલા પ્રેમતણાં માંડો, પ્રભુ પગલા પ્રેમતણાં માંડો; માંડો૦ ૮૬.
પાધરા પધારજે ઘોરડાએહરિ, સામે દીસે આપણા. માંડો૦ ૧
આગે જાળને લાવું સામૈયું, હરખ જરી હમણા. માંડો૦ ૨
અક્ષત શ્રીફલ ચંદન પુષ્પ, મેઘી માંઢી દક્ષણા. માંડો૦ ૩
થાળ જરીને મોતીડે વધાવી, લીયું વહાલા વારણા. માંડો૦ ૪
પ્રીત કરી પધરાવું પલંગપર, જતન કરીશ ધણા. માંડો૦ ૫
પ્રેમાનંદના નાથ તમારી, લાગી રહી છે રટણા. માંડો૦ ૬

પદ ૭૭૭ મું-રાગ ગરબી

શ્રીપુરુષોત્તમજી પધારિયા, પોતે અક્ષરપતિ અવિનાશ;

સુંદર શ્રીધનસ્થામજી;

જેના એક રોમમારે ઉગી રહ્યો, કાટી ચંદ્ર સુરજનો પ્રકાશ. સુંદર૦ ૧
એવા દિવ્ય સાકાર સદા હરિ, નવ જોખન નવલ કિશોર; સુંદર૦
કાટી કંદર્પ વારું લઈ વારણે, એવા સુંદરવર ચિત ચોર. સુંદર૦ ૨
માયા કાળ કર્મના પ્રેરક પોતે, મહા મુક્તાતણા સિરદાર; સુંદર૦
કાટી વિશ્વ રચે ને પાળે જાગે, એવી લીલા એની અવિકાર. સુંદર૦ ૩
એની શિવ ને બ્રહ્મા પૂજે પાદુકા, શુક સનકાદિક ધરે આન; સુંદર૦
શેષ સારદ નારદ વ્યાસજી, કરે નિગમ નવીન ગુણ ગાન. સુંદર૦ ૪

અક્ષર કાટીનારે અધિપતિ, સર્વકારણ સર્વોધાર; સુંદર૦
સુર નર મુનિને મોઢા ધણા, જોના મહિમા અપરમપાર. સુંદર૦ ૫
એવા પરમ પુરુષ તે પ્રગટ થયા, ધણ્યો નરવર વિમ્બ નાથ; સુંદર૦
ત્રેમાનંદકે પતિત જન તારવા, આઠ્યા મુક્ત મુનિ લઈ સાથ. સુંદર૦ ૬

પદ ૭૭૮ મું

આવી અધરમને તે ઉઘાપીયો, થાપ્યો ધર્મ ધરાપર શુદ્ધ;
ધર્મસુત શ્રીહરિ;

માયીક મતને તે પાછા પાડીયા, અતિ નિમમ થકી વિરુદ્ધ.* ધર્મ૦ ૧
બાંધી પાજ પરમ મોટી મોક્ષની, ઉતારવા પતિત ભવ પાર; ધર્મ૦
વર્તમાન અગ્યાર પ્રગટ કર્યાં, મોક્ષ રૂપ સકલ શ્રુતિસાર. ધર્મ૦ ૨
રૂડી રીત સનાતન મોક્ષની, કરી પ્રગટ પરિશ્રદ્ધ રાય; ધર્મ૦
વરણ ચારને આશ્રમ ચારને, દેવા દિવ્ય ગતિ હીત લાય. ધર્મ૦ ૩
મોટા પ્રમળ પ્રતાપ દેખાડીયો, કલિમાંલો ધર્મસુત ધીર; ધર્મ૦
નરનારીના ઉરથી ઉખાડીયાં, કામ ક્રોધ આદિક મહાતીર. ધર્મ૦ ૪
આપી અણંગમેગ શ્રમ વિના, નીજ મૂર્તિને પરતાપ; ધર્મ૦
દેખાડતાં દિવ્ય નીજ ધામને, બાળી ત્રાણ પ્રકારના પાપ. ધર્મ૦ ૫
કીધો પુષ્ટ ધર્મ ભક્તિ પંથને, કાપી કલિ કૃલ અતિ અંધકાર; ધર્મ૦
એવા સામૃથ શ્રીહરિકૃષ્ણજી, ત્રેમાનંદ જાયે બલિહાર. ધર્મ૦ ૬

પદ ૭૭૯ મું

સર્વે સદ્ગુણસંપન્ન શ્રીહરિ, રૂપ શીલ ઉદાર ગંભીર;
પ્રગટ શ્રીનાથજી;

ક્ષમા દયાતણુનો સાગર, સદા ઓગલ્યાળી
ગુણે ભુક્ત ધીર. પ્રગ૦ ૧
નવ રસમય મૂર્તિ મોહની, સર્વે સુંદરતાનું ધામ; પ્રગ૦
અંગો અંગની છામી ધનશ્યામની, જોઈ લાજે કાટીક કામ. પ્રગ૦ ૨
મોટા દેવદાનવ મુનિ માનવી, હરિના રોમને તુલ્ય ન કાયે; પ્રગ૦
એના ચરણ કમળને સંભારતાં, જનજીવ મટીને શિવ હોયે. પ્રગ૦ ૩

જેણે નખશીખ નિરખ્યા હોયે હરિ, તેને જનમ
 મરણુ નવ થાયે; પ્રગ૦
 જેણે મહિમાસહિત સમજી લીધા, તેતો અક્ષરતુલ્ય કેવાયે. પ્રગ૦ ૪
 એવા દિવ્ય વપુ દીનોનાથજી, એના દિવ્ય ચરિત્ર અનૂપ; પ્રગ૦
 ગાતાં સાંભળતામાં ઘેલા થયા, તજી ભોગ ગયા વન ભૂપ. પ્રગ૦ ૫
 એવા ધર્મકુંવર શ્રીકૃષ્ણજી, કીધા ધર્મનો વંશ પાવન; પ્રગ૦
 થયો પાવન પ્રગટ ગુણ ગાવતાં, પ્રેમાનંદ અતિ ધન્ય ધન્ય. પ્રગ૦ ૬

પદ ૭૮૦ મું

સખી શુરે વખાણું સુંદરતાર્ધ, ધર્મકુંવરની કહી નવ જાયે;
 મનોહર મૂર્તિ;
 શેષ સારદને નિગમ મળી, એનું રૂપ લાવણ્યતાને ગાયે. મનો૦ ૧
 એના ચરણ કમળ અતિ કામળ, સોળે ચિહ્ને
 સહિત સુખ રૂપ; મનો૦
 એની ચાલ ત્રિલોકથી વેગળી, જેઈ મોહ્યાં સુરસુનિ ભૂપ. મનો૦ ૨
 એનું નીલકલેવર નીરખતાં, મળવાસુનિવરને હરખ અપાર; મનો૦
 પે’રયું પિતાંજર કટી શોભતું, જેઈ મદન જાયે અલિહાર. મનો૦ ૩
 એના ઉદરમાં ત્રિવળી આપી રહી, છાતી ઉપડતી અભિરામ; મનો૦
 કંઠે કૌસ્તુભ શ્રીવત્સ શોભતું, ઉરમાં ગજ મોતીની દામ. મનો૦ ૪
 હરિની ભુજા જોધને બપ પામતાં, સદા કામ કોષાદિક ચોર; મનો૦
 હરિનું હસતું શશિ મુખ જોધને, મોહ્યા અગણિત
 મુનિવર ચક્રોર. મનો૦ ૫
 હરિની આંખડી કમળ ફેરી પાંખડી, વાંકી બ્રહ્મડી
 જેઈ ભાળ વિશાલ; મનો૦
 પ્રેમાનંદકે એવાને એવા નાથજી, ર’જે ઉરમાંથી દીનદયાળ. મનો૦ ૬

પદ ૭૮૧ મું-રાગ ગરબી

મરમાળા મારે મોહોલ આવો અલગેલા, એ દાળ છે.

અથ આર શશિ લિખ્યતે

મિય ન મારે મટકું મુનિવર વિગ્યાની; જેઈ ધર્મકુંવર રંગ ચટકું. મુનિ૦ ૧
 વૃષસુતનું વદન વિલોકી, મુનિ૦ રાખી ઉર મૂર્તિ રાકી. મુનિ૦ ૨

મિથુન ફરે મુનિ રાસે, મુનિં જોઈ ધર્મકુંવર દુઃખ નાસે. મુનિં ૩
 કરી કરીને નેહ નચિનો, મુનિં વશ કીધા રંગનો બીનો. મુનિં ૪
 સિંધ સરખા શૂરા પૂરા, મુનિં કરે મન ઈંદ્રિના ચૂરા. મુનિં ૫
 કન્યા નીજ પ્રતિ સાથે, મુનિં કીધું સગપણ સ્થામ સંગાથે. મુનિં ૬
 તુલ જોડ હરિની આંધી, મુનિં નિરખે એક દષ્ટિ સાંધી. મુનિં ૭
 વૃશ્ચિક સમ તણ સ્વભાવ, મુનિં વશ કીધાં વૃષ કુલરાવ. મુનિં ૮
 ધન્યકીર્તિ વ્યાસ વખાણે, મુનિં લખ્યો મહીમા સ્મૃતિ પુરાણે. મુનિં ૯
 મકર છલ કપટ વિસારી, મુનિં જોઈ ધર્મકુંવર સુખકારી. મુનિં ૧૦
 કુંભજ મુનિ હરિ ઉરધારી, મુનિં કીધા પાન સિંધુ મહા બારી. મુનિં ૧૧
 મીન સરખી પ્રીત કરીને, મુનિં વશ કીધા હેતે હરીને. મુનિં ૧૨
 એ પદમાં બારે રાશી, મુનિં પ્રેમાનંદ ગાય અવિનાશી. મુનિં ૧૩

બાર રાશિ સંપૂર્ણ

પદ ૭૮૨ મું-રાગ ગરબી

અથ સાતવાર સિખ્યતે

રે સ્વામિનારાયણ સાંભરે, ગાતાં તે સાતે વારરે;
 રે વાણી તે રસ બરી આપજે, ધર્મતણા કુમારે. સ્વામિં ૧
 રે આદિત્ય સહજનંદ ઉદીયા, કરવા પતિત બવ પારરે. સ્વામિં ૨
 રે સોમ સરખા શીતળ સદા, કુરતા ન મળે લગારરે. સ્વામિં ૩
 રે મંગળકારી ભૂતિ, ધર્મકુંવર કીરતારરે. સ્વામિં ૪
 રે બુધ પુજે જેની પાદુકા, હરખ બચ્ચા વારવારરે. સ્વામિં ૫
 રે ગુરુ સુર મુનિ બુપના, સહજનંદણ સરદારરે. સ્વામિં ૬
 રે શુક સરખા સ્વભાવના, રિપુ સદા સુખ સારરે. સ્વામિં ૭
 રે શનિ સરખા નરનારનો, કીધા તે આજ આધારરે. સ્વામિં ૮
 રે આ પદ ગાયે ને શીખે સાંભળે, વાઘે પ્રભુ પદ પ્યારરે. સ્વામિં ૯
 રે સ્વામિનારાયણ નામપર, પ્રેમાનંદ જાપ બલિહારરે. સ્વામિં ૧૦

પદ ૭૮૩ મું-રાગ ગરબી ધોળ

મને મળીયા સહજનંદ સ્વામિ, સચ્ચિદાનંદ અંતરજામી. ૧
 હુંતો થઈ હું હવે સતસંગી, મારે પ્રભુ સાથે પ્રીત અભંગી. ૨

મારાં સરવે તે કારજ સિધ્યાં, વ્રતમાન સ્વામિજીના લીધાં. ૩
મારે માથે સ્વામિની છાપ, સરવે પુરુષ કીધા બાઈ આપ. ૪
દુરિજનીયાને વેણે ન દાઝું, સ્વામિનારાયણ કે'તાં ન લાજું. ૫
હુંતો બેડી છું હરિવર ધારી, પ્રેમાનંદના સ્વામિપર વારી. ૬

પદ ૭૮૪ મું

મારે સ્વામિનારાયણ લજવા, દુરિજનીયાના સંગને તજવા. ૧
મેં તો મેલ્યો સંસારીયો માડી, જોવા સ્વામિનારાયણ દાડી. ૨
મને સ્વામિનારાયણ બાવે, લોક સ્વામિની કહીને બોલાવે. ૩
વાટે ઘાટે ને જાતાં વળતાં, સ્વામિનારાયણ શ્રવણે સાંભળતાં. ૪
મુખે સ્વામિનારાયણ ગાઉં, લોક લાજ થકી ન લગાઉં. ૫
પ્રેમસખીકે સ્વામીને સારું, કુરખાન કરચું શિર મારું. ૬

પદ ૭૮૫ મું

સખી ચાલ હરિ જોવા જાઇયે, નિરખી પ્રભુ પાવન થાઇયે. ૧
સખી નેનતણું કૃણ એ છે, વેદ પુરાણ તે એમ કે' છે. ૨
જેને નિગમ નેતિ કહી ગાવે, શિવ બ્રહ્મા તે પાર ન પાવે. ૩
એ છે કૃષ્ણ નારાયણ દેવ, સુરમુનિ કરે નિત્ય સેવ. ૪
એ છે પુરુષોત્તમ મહારાજ, પ્રભુ પ્રગટ્યા તે આપ કાજ. ૫
પ્રેમસખી કહે સ્વામિને હેલી, વરીયા અંતર આંટી મેલી. ૬

પદ ૭૮૬ મું

મારા પુન્યતણો નહિ પાર, વર મળીયા તે જગદાધાર. ૧
મારા ઉરમાં કીધો વહાલો વાસ, હુંતો થઈ છું સ્વામિજીની દાસ. ૨
મને અખંડ એવાતન આપ્યું, મારું જનમ મરણ દુઃખ કાપ્યું. ૩
મારો સકળ જનમ વહાલો કીધો, મેંતો હરિ સાથે લાવો લીધો. ૪
હુંતો અખંડ હરિ ગુણ ગાવું, હવે પાછી તે બવમાં ન આવું. ૫
મળ્યા પુરુષોત્તમ બહુનામી, વહાલો પ્રેમસખીનો સ્વામી. ૬

પદ ૭૮૭ મું-રાગ દોહા

સ્વામિ સહજાનંદના, વંદુ ચરણ નખ ચંદ;
કરું ત્રિનય કર જોડી જુગ, માંતું વર સુખકંદ. ૧

આપો અચલ વર નાથજી, ધરો શિશ જીગ પાણી;
રાખો નીજ મન ચરણમાં, ગાવું રસ ભરી વાણી. ૨

પદ ૭૮૮ મું-રાગ ધોળની ગરબી

વહાલા વંદન કરી પદ પાવન, માંગું વારમવારે;
વહાલા દીન ઉપર દયા કરી, આપો ધર્મકુમારે. વહાલા ૧
વહાલા સર્વ નિશ્ચયથી ઉત્તમ, નિર્વિકલ્પ નાથરે;
વહાલા નિશ્ચે તમારા સ્વરૂપનો, આપો રાખીને સાથરે. વહાલા ૨
વહાલા તમારા સંબંધથી ઉપન્યું, સુખ આપો સોયરે;
વહાલા તે વીના બીજું સુખ તે, ક્યારે આપશોમાં મોયરે. વહાલા ૩
વહાલા તમારા આકાર વીના માયીક, બીજા આકાર માત્રે;
વહાલા થાઓ દુઃખ રૂપ તુછ તે, જેવું નરકનું પાત્રે. વહાલા ૪
વહાલા મહાત્મ જાને જીવત જે, સહુથી ઉત્તમ એકાંતરે;
વહાલા ભક્તિ તમારી એવી આપજે, માંગું કરીને ખાંતરે. વહાલા ૫
વહાલા હે સ્વામિ હે કૃષ્ણ હે હરિ, ભક્તિધર્મના બાળરે;
વહાલા પ્રેમાનંદની પ્રણી, સાંભળોને કૃપાળરે. વહાલા ૬

પદ ૭૮૯ મું

વહાલા કામ ક્રોધ લોભ સ્વાદ જે, રનેહ માનને મોહરે;
વહાલા એ આદી જે દોષ રૂપ, તે સર્ગ અધરમનોહરે. વહાલા ૧
વહાલા ભક્તિ તમારી એકાંતિક, તેમાં વિદ્વ કરનારે;
વહાલા એવો અધર્મ ગણુ તે થકી, રક્ષા કરજે મોરારે. વહાલા ૨
વહાલા જ્ઞાન વૈરાગ્ય બ્રહ્મચર્ય જે, શ્રદ્ધા અહિંસા વિવેકરે;
વહાલા એ આદિ ગુણુ રૂડા તે રૂપ, ધર્મસર્ગ વિશેકરે. વહાલા ૩
વહાલા ભક્તિ તમારી એકાંતિક, તેમાં છે સદાય રૂપરે;
વહાલા તે ધર્મસર્ગમાં મુજને, રાખો સદા મુનિ જીપરે. વહાલા ૪
વહાલા તમને વહાલા એવા સંતનો, જે સમાગમ નાથરે;
વહાલા આપો નિરંતર શ્રીહરિ, માંગું જોડીને હાથરે. વહાલા ૫
વહાલા તમથી વિમુખ બ્રહ્મજ્ઞાની જે, નારિતક કૌલને વામરે;
વહાલા એમનો સંગ ક્યારે ના થાયે, માંગે પ્રેમાનંદ શ્યામરે. વહાલા ૬

પદ ૭૯૦ મું

હે નાથ મુને તમારું ભક્તપણું, તેમાં કોઈ પ્રકારે;
 નાથ દોષ ન રહે કોઈ જાતનો, આપો પ્રાણ આધારે. નાથ૦ ૧
 હે નાથ તમે ને તમારા જે ભક્ત, તે નિર્દોષ સદાયરે;
 નાથ તેનો દ્રોહ ક્યારે ન થાયે, એ માંગું સુરસાયરે. નાથ૦ ૨
 હે નાથ તમારા ચરણની સેવા વિના, બીજી ધમ્મજા જે કોયરે;
 નાથ માયિક પદારથની વાસના, બાળો સરવસ સોયરે. નાથ૦ ૩
 હે નાથ ચિંતવન રાતદિન મહારાજનું, બીજે ન કરે મન ધાટરે;
 નાથ રસના રટે એક નામને, બીજા મેલી ઉચાટરે. નાથ૦ ૪
 હે નાથ દીન જાણી મુજ ઉપરે, દયા કરજો જરૂરે;
 નાથ ભક્ત મનોરથ પૂરણ, કરો શોભા સૂરે. નાથ૦ ૫
 હે નાથ સ્થૂલ સૂક્ષ્મને કારણ, એ મારા તણુ દેહરે;
 નાથ પ્રેમાનંદ કહે તેહમાં, માં થાઓ અહંબુદ્ધિ નેહરે. નાથ૦ ૬

પદ ૭૯૧ મું

હે નાથ દેહના સંબંધી જનમાં, મમતા થાઓ માં કોઈ કાળરે;
 નાથ અહંને મમતા થાઓ સંતમાં, જે તમને વહાલા દયાળરે. નાથ૦ ૧
 હે નાથ બ્રહ્મ સાથે એક ભાવને, પામી થઈ બ્રહ્મ રૂપરે;
 નાથ પરબ્રહ્મ એવા જે તમે તે સાથે, થાઓ પ્રીતિ અનૂપરે. નાથ૦ ૨
 હે નાથ દાસ તમારા દાસનો, મુજને રાખીને પાસરે;
 નાથ દર્શન દેજો નિરંતર, મારે એટલી છે આશરે. નાથ૦ ૩
 હે નાથ પ્રાર્થના નીજ દાસની, સાંભળીને સુખણરે;
 નાથ માંગ્યાં મેં સર્વે ગુણુ તેને, આપો જીવનપ્રાણરે. નાથ૦ ૪
 હે નાથ એજ નિરંતર આપજો, બીજું દેશો માં કાંપરે;
 નાથ પ્રાર્થના પ્રેમાનંદની, ધરજો ઉર હરિરાયરે. નાથ૦ ૫

પદ ૭૯૨ મું-રાગ છંદ ચર્યરી

જય જય મહારાજ રાજ, ધર્મકુંવર ગુન જહાજ;

સુંદર તનુ સંત કાજ, ધારે ધારે.

મહિમા તવ અતિ અપાર, રટત શેષ મુખ હજાર;
 નેતિ નિગમ બાર બાર, કહત રહત હારી;
 બરનત કવિ મુનિ અનંત, લહત ન બ્રહ્માદિ અંત;
 નારદ સનકાદી સંત, જાત પ્રાણુ વારી;
 ઉચ્ચાઈ પાવન પ્રતાપ, ત્રિભુવન રહ્યો અમીત આપ;
 જપત જપ ત્રિવિધ તાપ, ટારે ટારે. જય જય૦ ૧
 જાકે એક રોમ કુપ, બ્રહ્મ શિવ સહિત ભુપ;
 ઇંડ કાટી અતિ અનુપ, ઉડત હે અપારા;
 એસો અક્ષર પ્રતાપ, આણું આણું પ્રાત રહ્યો સુવ્યાપ;
 જાકું શ્રુતિ કહે અમાપ, સખહિનસોં ન્યારા;
 કાટી ઇન્દુ સમ પ્રકાશ, માયા તમ કરત નાશ;
 રહત તામે કરી નિવાસ, પ્યારે પ્યારે. જય જય૦ ૨
 અક્ષર સમ સરસ સાર, અનંત શક્તિ ધરનહાર;
 પ્રગટે ભુવ વૃષકુમાર, અવની બાર હરહી;
 ધરી હરિ શુભ સંત વેપ, જીતે શત્રુ અશેષ;
 બાંધી ધર્મ સેતુ બેષ,* જન અનેક તરહી;
 કરત ચરિત્ર અનિ પુનિત, સુનત મિમલ હોત ચીત;
 કામાદીક રિપુહીં જીત, મારે મારે. જય જય૦ ૩
 કલીમલ મત કરન ચૂર, ઉદયો અતિ અમલ સુર;
 દિતિમુતકુલધ્વાંત કુર, પ્યારો સ્વામિ;
 વિવિધી બાંતિ મત સમૂહ, સંજીવ કલિ કામદૂહ;
 નાસે જહું અર્ક રહ, નાસ્તિકાદી વામી;
 એસે શ્રીધર્મકુંવર, અધરમકુલ કીનજીં હર;
 વહનહાર ધર્મ ધુંદર, બારે બારે. જય જય૦ ૪
 ઇશકે ઇશ સ્યામ, પાવન પ્રભુ પુરનકામ;
 વાસી ગોલોક ધામ, ધર્મકે દુહારે;

કીનો કલિ ભુવ પ્રવેશ, દિતિસુત કીન સંત બેશ;
 કરીકે કષ્ટ ઉપદેશ, જીવનકું બહુત ડારે;
 જાની કરુના નિકેત, આયે નીજ જન સમેત;
 અગનીત નરનારી પ્રેત, તારે તારે. જય જય૦ ૫
 મેટન ભવબંધન ફંદ, નિજ જન આનંદ કંદ;
 સહજનંદ વંદ ચંદ, સંતાન સુખદાની;
 કેવલ કરુનાનિધાન, નિજ જન મન કંજ જાન;
 દમન કામ ક્રોધ માન, મંગલ મૃદુ બાંની;
 સુતેં ધનશ્યામ નામ, થરર થરર કંપત કામ;
 નામ ઉપર વારી પ્રાન, ડારે ડારે. જય જય૦ ૬
 નિજ જન મન કમલ ચારુ, પ્રપુલ્લિતભયે છબી નીહારું;
 ધર્મકુંવર રવિ ઉદારું, અવિચલ સુખ દાતા;
 કાલ વ્યાલ અતિ કરાલ, ત્રસીત તરૂંન વૃદ્ધ બાલ;
 નારી નર અતિ બેહાલ, શરણાગત ત્રાતા;
 સેવત પદ પદ્ય પ્રીત, પામર હોવત પુનિત;
 નીત નીત ચીત પ્રેમ કીત, ન્યારે ન્યારે. જય જય૦ ૭
 વરણી વેષ ધર્મલાલ, અંમ અંગ છબી રસાલ;
 ભુજ વિશાલ ગતિ મરાલ, ચટક ચાલ સોહે;
 શ્વેત ખસન સજ સુધાર, ભુખન તન સુમન સાર;
 બન ઠન માનું રસ સૌગાર, મિહરત મન મોહે;
 નખરીખ છબી ધામ શ્યામ, નિજજન મનકે વિશ્રામ;

પ્રેમાનંદ કાટી કામ, વારે વારે. જય જય૦ ૮

છતિ છંદ સંપૂર્ણ

પદ ૭૮૩ મું-રાગ હુમરી

મોરે મહારાજ મેં તો તોરી બલહારીરે; મોરે૦ ટેક.
 કરી કરુના ધર્યો માનુષ વિગ્રહ, પ્રગટે હો કલિમેં શ્રીકૃષ્ણ મોરારીરે. મોરે૦ ૧
 અતિ મતિ દુષ્ટ કુકર્મી કુજાતી, તારે સકલ કલિકે નરનારીરે. મોરે૦ ૨

ના ગીની જાત બરન કષ્ટ કરની, પશુ પક્ષી જડ લીને હો તારીરે. મારે૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ તુમારી, બાનકપર બલહારીરે. મારે૦ ૪

પદ ૭૮૪ મું

ધર્મકુંવર તેરી બલબલ જાઉંરે; ધર્મ૦ ટેક.
કહા બરનું કરુનાધન કરુના, કહા કહી વિનય સુનાઉંરે. ધર્મ૦ ૧
તુમ જેસે એક તુમહિ મહાપ્રભુ, દુસરા કોઈ ન પાઉંરે. ધર્મ૦ ૨
પરમ કૃપાક્ષ પરમ હિતકારી, સદય સદા હરિ સરલ સુખાઉંરે. ધર્મ૦ ૩
પ્રેમાનંદ તજી અન્ય આસરો, હારે પચ્ચો ગુન ગાઉંરે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૭૮૫ મું

મેં તો તેરે બરદ ભરોંસે સ્વામી; મેંતો૦ ટેક.
નહોં સાધન બળ બુદ્ધિ ચાતુરી, એક શરણુ બળ અંતરગમી. મેંતો૦ ૧
જીગજીગપ્રનિતનું ધારી મોરારી, તોરે અનંત બળ કુટીલ રુકામી. મેંતો૦ ૨
ચેહી બાત સુની આયો શરન પ્રભુ, શરણાંગત વચ્છલ સુખધામી. મેંતો૦ ૩
પ્રેમાનંદ શિર ધરો પદ પંકજ, જનહું નીજ કિંકર બહુનામી. મેંતો૦ ૪

પદ ૭૮૬ મું

તુમ ખીના પ્રભુ મેરે ઓર ન કોઈ; તુમ૦ ટેક.
ધર્મકુંવર ધનશ્યામ દયાનિધિ, જનોઉ કિંકર રાવરો મોઈ. તુમ૦ ૧
તુમહોં માત તાત પતિ બંધુ, લાજ શરમ મેરી હે અબ તોઈ. તુમ૦ ૨
ઔગુન દોષ વિસારી પ્રાનપતિ, ધરહું શિશ કર પંકજ દોઈ. તુમ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ પુરો મનોરથ, કરું સેવકાઈ પદ કિંકર હોઈ. તુમ૦ ૪

પદ ૭૮૭ મું-રાગ ટુમરી

તેરી મુસકનીમેં મન લાગી રહોરે, ખીસરત નાહી
ધનશ્યામખીયા; તેરી૦ ટેક
મુસકની અંક ખીલોકની નીરખી, હારે પીયા રતિપતિ અતિ
સકુચીત બયોરે. ખીસ૦ ૧
નીરખી બદન હાસ જીત સુંદર, હારે મોરે ઉઠત હે પ્રેમ
સો નયો નયોરે. ખીસ૦ ૨

જખ તુમ હસ સ્યામ મોહે હેરત, હારે પીયા સો સુખ મુખ
નહિ જાત કલોરે. ખીસ૦ ૩
સુંદર હસિત બદન છખી ઉપર, હારે પુલકીત પ્રેમાનંદ
બલિહારી ગયોરે. ખીસ૦ ૪

પદ ૭૯૮ મું

તેરી ચીતવની મેરો ચીત ચોર લીયોરે, કેસી કંઠે અખ કલન પર; તેરી૦ ટેક.
જખતે સ્યામ સુંદર મોયે હેરી, હારે તખલીતે જગ સુખ
ખીખ સમ કીયોરે. કેસી૦ ૧
ચંચલ ચીતવની ખીસરત નાહી, હારે ખીનુ દેખે તપત
નીત મોરો હીયોરે. કેસી૦ ૨
બુકુટી કુટીલ ચપલ ચિતવનીમે, હારે કરી જદુ જીવન બસ
કીયો જીયોરે. કેસી૦ ૩
પ્રેમાનંદકે સકલ સુખ સંપત, હારે તેરી માધુરી મૂરત
બનસ્યામ પીયારે. કેસી૦ ૪

પદ ૭૯૯ મું

તેરી ચલની સો મોરે દીલ આય ખસીરે, લલિત ગતિ
લખી થકીત ભઈ; તેરી૦ ટેક.
મંદ મંદ ગતિ ચલત મનોહર, હારે બસ કર લીનો મન મેરો
હસી હસીરે. લલિ૦ ૧
ગતિ નિરખી બજનારી દિવાની, હારે તન બસન સુમન
શિર જાત ખસીરે. લલિ૦ ૨
ગજગતિ ચલત ભુખન તન સજકે, હારે પ્યારે પીત બસન
કટી લીયો કસીરે. લલિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ છખીપર બારત, હારે પ્યારે કાટી મદન કાટી
રવિ શશિરે. લલિ૦ ૪

પદ ૮૦૦ મું

તેરી બાનકડીયે બલહારી જાઉંરે, ધર્મકુંવર મોહન રસીયા; તેરી૦ ટેક.
કાટી મદન વારં છખી ઉપર, હારે મેં તો નીરખી નીરખી
અતિ હરખાઉંરે. ધર્મ૦ ૧

કરુનારસ યરસત નેનમેં, હારે મુખ બચન સુનત ત્રપતી
 ન પાઉંરે. ધર્મ ૦ ૨
 સામલ યરન મૃદુલ તન સુંદર, હારે મેં તો મીલન કાજ
 ઉડી ઉડી ધાઉંરે. ધર્મ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' રૂપસાગર હરિ, હારે મેં તો એક રસના કેસે
 કરી ગાઉંરે. ધર્મ ૦ ૪

પદ ૮૦૧ મું-રાગ હુમરી

મેં દેખી છપ્પી સાંવરી; મેં દે ૦ ટેક.
 સ્વપ્નેમેં દેખી સાંવરી સુરત, લટક લટક ચાલ ચલત ઉતાવરી. મેં દે ૦ ૧
 લાલ સુરવાલ પેરે લાલ અંગરખી, કમર કરી હે લાલ
 રેટે પગ પાવરી. મેં દે ૦ ૨
 શ્વેત પાધ શ્વિર સોહત સુંદર, ચિતવની ચંચલ મન લલચાવરી. મેં દે ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ છપ્પીપર, તન મન પ્રાન લે કરત નોછાવરી. મેં દે ૦ ૪

પદ ૮૦૨ મું

મેરે મન બસ ગૈયાં; મેરે ૦ ટેક.
 સુંદર સુરતિ શ્યામ સુંદરકી, નીરખી નીરખી અખીયાં છકરૈયાં મન ૦ ૧
 સુંદર ચલની સુંદર ચીતવની, સુંદર મુસકનીપર બલજૈયાં. મન ૦ ૨
 હંખીર થોરી ચલે બદન મરોરી, રૂપ સુધાનિધિ શ્યામ સુખદૈયાં. મન ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ લટક લખી, કોટીક મનમથ પરત હે પૈયાં. મન ૦ ૪

પદ ૮૦૩ મું

દોહિં નેના રતનારે; દોહિં ૦ ટેક.
 નેન સલોને બરે ખીચ ટોંને, બસ કર લીને પ્રાન હમારે. નેના ૦ ૧
 ચીતવની તરછી મારત માનું બરછી, કસત કરેજે
 અતિ અનીયારે. નેના ૦ ૨
 રસ ભરી રેખે કલ નખીનું દેખે, ખીનું અંજન ખીચ સોહત કારે. નેના ૦ ૩
 શ્રીધનશ્યામકી દ્રગન છટાપર, પ્રેમાનંદ પુલકી પ્રાન વારે. નેના ૦ ૪

પદ ૮૦૪ મું

મેં જાઉં બલિહારીયાં; મેં જાનું ટેક.
કાટીકકામ છામી ત્રિભુવનકી, સ્યામબદનપરવારી ફેરી ડારીયાં. મેં જાનું ૧
કમનીય રૂપ છટાપર મોહી, સાગરતનયા સખ ધ્વજનારીયાં. મેં જાનું ૨
ચેહી છામી કારન મુની વિગ્યાની, કરત જતન પરપંચખીસારીયાં. મેં જાનું ૩
પ્રેમાનંદ કુરખાન પ્રાન કરી, શ્રીહરિકૃષ્ણ છામી ઉર ધારીયાં. મેં જાનું ૪

પદ ૮૦૫ મું-રાગ કુમરી

મેરા તો મન માધીજીસું માનારે; મેરાનું ટેક.
મન માના ધનશ્યામ નાથસું, તજ દીયા ઓર ડીકાના. મેરાનું ૧
અખિલભુવનપતિ લખી પુરુષોત્તમ, ધર્મકુવર ઉર આના. મેરાનું ૨
સુખસાગર હરિકૃષ્ણ મણિ તજી, કો ગ્રહે કાય પખાના. મેરાનું ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ ચરનપર, ત્રિભુવન કીયો કુરખાના. મેરાનું ૪

પદ ૮૦૬ મું

મેરે તો મન બસી ગયો માધોરે; મેરેનું ટેક.
માધવ મધુસૂદન ધર્માત્મજ, કૃષ્ણ જગતપતિ જાદો. મેરેનું ૧
કીની કૃપા કમલાવર કેશવ, અમૃત વરસો બાદો. મેરેનું ૨
કીયો પાન અમૃતરસ માધી, દૂર કીયો જગ કાદો. મેરેનું ૩
પ્રેમાનંદ ભયો કરતારથ, મીલ ગયે સાચે સાધી. મેરેનું ૪

પદ ૮૦૭ મું

મેરે તો પરમેશ્વર સ્વામીરે; મેરેનું ટેક.
ભક્તિધર્મસુત શ્રીપુરુષોત્તમ, અક્ષરધામકે ધામી. મેરેનું ૧
ભવસાગરતે કાઢી લીયો મોયે, બાંધ પકરી બહુનામી. મેરેનું ૨
અધર્મ મૂલ ઉખારન પ્રગટે, ઈશ્વર અંતરજામી. મેરેનું ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રાનનાથ પ્રભુ, ગોવિંદ ગરુડગામી. મેરેનું ૪

પદ ૮૦૮ મું

જપું મેં પાકે નામકી માળારે; જપુંનું ટેક.
નીલકંઠ હરિકૃષ્ણ કૃષ્ણહરિ, નારાયણ ધર્મલાલા. જપુંનું ૧

થાપન ધર્મ અધર્મ ઉથાપન, કલિમેં પ્રગટે કૃપાલા. જપું ૨
અધમઓધાર પતિતજનપાવન, દીનાનાથ દયાલા. જપું ૩
પ્રેમાનંદ તારન ભવસિંધા, મેટન ભવ જંગમલા. જપું ૪

પદ ૮૦૮ મું-રાગ કુમરી

મેરે એક આસરા તેરારે, ધરમકુંવર મહારાજ રાજ; મેરે ૦ ટેક.
મેં ચાકર તેરે ચરનકમલકા, તેં પરમેશ્વર મેરા. ધર્મ ૦ ૧
તેરે ચરન શરન ખીનું સ્વામી, કહું સુખ નહીં હેરા;રે;
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ દશૌ દિશ, સખહી કાલને ઘેરા. ધર્મ ૦ ૨
ત્રિભુવન ભમત ભમત પચી હાથ્યો, પાયો મેં દુઃખ બનેરા;રે;
અચલ નિકેત એક નહી પાયો, તુમ ખીના ધર્મકિશોરા. ધર્મ ૦ ૩
અમરપતિ નર નાગ અસુર સુર, સખ માયાકે ચેરા;રે;
પ્રેમાનંદ જાની સખ દુઃખમય, દીયો* ચરન તેરે ડેરા. ધર્મ ૦ ૪

પદ ૮૧૦ મું

તેરે દ્વારે પચ્યો ગુન ગાઉરે, ધર્મકુંવર બનશ્યામ નાથ; તેરે ૦ ટેક.
અધમઓધાર શરણાગતપાત્રક, નાથ રહું તેરો નાઉરે. ધર્મ ૦ ૧
અખિલ્લોકપતિ પરમ પુરુષ તુમ, તુમકું ગાર્ધ રીઝાવુરે;
તુમ ખીના તુમ મોયે ઓર ન દેયો, યેહી મોજ મેં પાઉરે. ધર્મ ૦ ૨
કરો ક્ષમા અપરાધ નાથ મેરો, શ્યામ તેરી બલજાઉરે;
યેહી ખીનય મેરો કરુનાસાગર, ઓર કહ્યુ નહી ચાઉરે. ધર્મ ૦ ૩
નિત્ય નિત્ય નીરખું વદન કમલ છખી, ઉરમહીં આનંદ વટાઉરે;
પ્રેમાનંદ યેહી વર માંગત, દાસ રાવરો કહાઉરે. ધર્મ ૦ ૪

પદ ૮૧૧ મું

મેરે તુમ ખીના ઓર ન કોઠરે, સત્ય કહું સૌ ખાઈ નાથ; મેરે ૦ ટેક.
પરમ પુરુષ તેરે ચરન કમલતેં, દૂર ના તજી હો મોઢરે. સત્ય ૦ ૧
નાથ તુમારે જન એકાંતિક, તીનસું પ્રીતિ હોઢરે;
દૂર કરો મેરી ઇતર વાસના, રહું રૂપ તવ બેઢરે. સત્ય ૦ ૨

કાન પુન્યતે પ્રાપ્ત ભયે પ્રભુ, અગ્ર ના તજીહું તોષરે;
દુર્લભ દેવ નિગમ તોયે ગાવત; શ્યામ મીલે મોયે સોષરે. સત્ય૦ ૩
દીનાનાથ દીનકી ખીનતી, સુની રાખો ઉર ગોષરે;
પ્રેમાનંદ કહે ચરન ચિહ્ન જખી, રહું નેનનમં પ્રોષરે. સત્ય૦ ૪

પદ ૮૧૨ મું

ધર્મકુંવર કરુનાનિધાન, એક સુનીયો ખીનતી મેરીરે; ધર્મ૦ ટેક.
અખંડ રહે મેરે નેનકે આગે, નાથ મૂરતી તેરીરે. ધર્મ૦ ૧
યેહી સાધન મેરે પરમ ચતુર વર, રહું સુંદર જખી હેરીરે;
પરીહરી આર ખીચાર બાંહબલ, હોઈ રહું તેરી ચેરીરે. ધર્મ૦ ૨
સુંદરશ્યામ કામમદમોચન, બસન ભુષન તન પે’રીરે;
નવલાકશોર મનોહર સુંદર, રહો અખંડ દ્રગ ઠેરીરે. ધર્મ૦ ૩
સુંદર બદન કમલ જખી નીરખું, જ્યું ચકોર ચંદ કેરીરે;
પ્રેમાનંદ કહે નાથ રહો મોરે, નેનનમં રંગ લેરીરે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૮૧૩ મું-રાગ હુમરી

ભક્તસૌ અધિક આન કાઉ નાહી, હરિકે ભક્તસૌ અધિક
આન કાઉ નાહી, યેહી સ્વભાવ સદાઈ; ભક્ત૦ ટેક.
કૃપન કૃપાળ ભક્તકે કારન, દેહ ધરતહે આઈ;
કૃપાસિંધુ ભક્તકે પાછે, ફીરત જ્યું દેહકી જાઈ. ભક્ત૦ ૧
તનીક કષ્ટ કાઉ દેત ભક્તકું, દેખીકે ભત દુખાઈ;
તાકે મૂલ ઉખારી હરિવર, કરત ભક્તકી સહાઈ. ભક્ત૦ ૨
અમરીષ નીજ ભક્તકું દીનો, દુઃખ દુર્વાસા ભાઈ;
તાકે પાછે છોડી સુંદરશન, ભાઈરી કેકુક પરાઈ.* ભક્ત૦ ૩
ખંભ ફારી હરનાકુસ માયો, લીયો પ્રહ્લાદ બચાઈ;
પ્રેમાનંદ શ્રીધર્મકુંવરકી, ભક્તવત્સલતા ગાઈ. ભક્ત૦ ૪

પદ ૮૧૪ મું

કરત હરિ હરિજનકી રખવારી, કરત હરિ હરિજનકી રખવારી;
સદય રુદય સુખકારી; કર૦ ટેક.

* સ્પષ્ટ નથી. તેને જ પગે પડાવ્યો એવા અર્થમાં કાંઈ હોવું જોઈએ.

નીજ જન કારન સદા સાંવરો, સહત કષ્ટ અતિ ભારી;
 કરત સહાય સદા નીજ જનકી, રૂપ વિધ વિધ ધારી. કર૦ ૧
 યુગતહી ધ્રુવ રાખી લીયો હરિ, અહિ નાથો ગહી કારી;
 કુંતીસુતહીત લઈ લરાઈ, રથ ચઢી કૃષ્ણ મોરારી. કર૦ ૨
 બાંધી સેતુ સિંધુપર મહાબલ, કપિ સંગ કીની યારી;
 મહા સંગ્રામ કરી હરિ સીતા, લાયે લંકપતિ મારી. કર૦ ૩
 ધન્યો રૂપ નરસિંહ ભક્તહીત, બલી જીવ્યો હોય બીખારી;
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ તીહારી, કરુનાપર બલિહારી. કર૦ ૪

પદ ૮૧૫ મું

હરિ તુમ સાચે ગરીબનિવાજ, હરિ તુમ સાચે ગરીબનિવાજ;
 યહ સત્ય જની મેં આજ; હરિ ટેક.

કષ્ટ સમે જય સઘ છુરાયો, આતુર હોઈ ગજરાજ;
 કૌરવ કુટીલ સભામેં રાખી, જય દુપદીકી લાજ. હરિ૦ ૧
 જય જરાસંધ મથી મહાબલ, છોડે ભુપ સમાજ;
 સોલ સહસ્ર કન્યા રાજનકી, સાચ્યો તીનકો કાજ. હરિ૦ ૨
 જીમે જય વિદુર ધર ભાજી, તજી કૌરવ સુખ સાજ;
 રંક સુદામા કીયો ઈંદ્ર સમ, જય જય કૃપાજહાજ. હરિ૦ ૩
 દીનાનાથ દીનકે બંધુ, શિવ ધ્રુવ શિરતાજ;
 પ્રેમાનંદ દીનકું દરસન દેકે, આજ મીટાવો દાજ. હરિ૦ ૪

પદ ૮૧૬ મું

શરનાગત સુખખાની, હરિ તુમ શરનાગત સુખખાની;
 યહ રીત રાવકી જની; હરિ૦ ટેક.

મન ક્રમ વચ કરી કપટ રહિત કાઠિ, આવત શરને પ્રાની;
 ખીન સેવા ખીન સાધન તાપર, દ્રવતહો સારંગપાની. હરિ૦ ૧
 અવિનાશી સુખ દેત કરત તાકી, ઇતર વાસના હાની;
 શુદ્ધ કરી સેવામેં રાખત, ગિરિધર છેલ ગુમાની. હરિ૦ ૨
 એકાંતિક હોય સેવત તુમકું, તુમ સંગ લગની લગાની;
 તામું તુમ નહીં રાખત મહાપ્રભુ, કાઠિ બાત કહુ જાની. હરિ૦ ૩

મેરે મનમેં યેહી વાસના, સુફલ કરે। સુખદાની;
પ્રેમાનંદ કહે અખંડ રહે। દ્રગ, ટારે। વાસના આંની. હરિં ૪

પદ ૮૧૭ મું-રાગ હુમરી

હમારે ભક્તિ ધર્મસુત શ્યામ, હમારેં એળું પ્રગટ ભયે

સુખધામ; હમાં ૮૬ક.

દિવ્ય ભુવનપતિ, દિવ્ય તનુ અતિ, દિવ્ય નીત્રકંઠ નામ. હમાં ૧
દિવ્ય ચંદન અંગ, દિવ્ય સખા સંગ, દિવ્ય જનકે વિશ્રામ. હમાં ૨
દિવ્ય પુષ્પ ધરી, દિવ્ય હસત હરિ, દિવ્ય બજે આઠો જામ. હમાં ૩
દિવ્ય પાધ આંધિ, દિવ્ય શાલ કાંધિ, પ્રેમાનંદ વારી કાટી કામ. હમાં ૪

પદ ૮૧૮ મું

ઘેઠે દિવ્ય સભાપતિ રાય, ઘેઠેં એળું નીરખત સખદુઃખ જાય; ઘેઠેં ૮૬ક.
દિવ્ય સિંધાસન, દિવ્ય સુખાસન, દિવ્ય તેજકે માંય. ઘેઠેં ૧
દિવ્ય રમાપતિ, દિવ્ય કરત રતિ, દિવ્ય ચરન ચીત લાય. ઘેઠેં ૨
દિવ્ય રતન જરે, દિવ્ય મુગટ ધરે, દિવ્ય પરત નીત પાય. ઘેઠેં ૩
દિવ્ય છત્ર ધરે, દિવ્ય ચમર ઢરે, પ્રેમાનંદ આગે ગાય. ઘેઠેં ૪

પદ ૮૧૯ મું

હમારે સતસંગકે ઉજયારે, હમારેં એળું સહજનંદ પ્રાન પ્યારે; હમાં ૮૬ક.
ભવ મિરંચી, સનકાદિક નારદ, છીન છીનમેં પ્રાન વારે. હમાં ૧
ત્રિભુવનનાયક, સખ સુખદાયક, જુગ જુગ પ્રીત તનુ ધારે. હમાં ૨
થાપત ધર્મ, અધર્મ ઉથાપત, ગૌશ્માહ્મણ પ્રતીપારે. હમાં ૩
ધર્મ સુનંદન, સખ જગખંદન, પ્રેમાનંદકે દ્રગ તારે. હમાં ૪

પદ ૮૨૦ મું

હમારે ભક્તિધર્મસુત પ્રાન, હમારેં એળું કેશવ કૃપાનિધાન. હમાં ૮૬ક.
પ્રાન હમારે, જીયસોં ન્યારે, હોન ન દેહો કહાન. હમાં ૧
ભક્ત સુરંજન, ભવદુઃખભંજન, ગંજન રીપુકો માન. હમાં ૨
કૃપાસિંધુ, દીનકે બંધુ, ગાવત વેદ પુરાન. હમાં ૩
યેહી છખી ભાવત, નીશદિન ગાવત, પ્રેમાનંદ ગુન ગાન. હમાં ૪

પદ ૮૨૧ મું-રાગ હુમરી ખ્યાલ

અંખીયા ફરકન લાગીરે, અખરે સૈયા મોરી; અંખી૦ ટેક.
 દગ ફરકત મોરી અંખીયાં તરકત, સખી મેં સોવત જાગીરે. અખ૦ ૧
 સચણુ* હોત મોયે પીયા મીલનકે, પ્રેમ અંગ અનુરાગીરે. અખ૦ ૨
 લ્યાવે વધાર્ધ કોઈ પીયા આવનકી, દેહ મોજ મુખ માગીરે. અખ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે હરિકૃષ્ણ કુંવર છખી, નીરખું મેં નેણા આગીરે. અખ૦ ૪

પદ ૮૨૨ મું

તનકી તપત ગધરે, અખરે ગુધયાં મોરી; તન૦ ટેક.
 નંદકુંવર મોયે અંક ભરી ભેટે, છતિયાં શીતલ ભધરે. અખ૦ ૧
 રસ ભરી મૂરત દગ ભરી દેખી, પલકે પરત નધરે. અખ૦ ૨
 મીઠી પીયા મુખપૂર આનંદ ન માત ઊર, ખાત ન જાત કધરે. અખ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ રંગબીની આનંદી કરદીની, મુખકો તંબોલ દધરે. અખ૦ ૪

પદ ૮૨૩ મું

નેહરો નિભાય લીજેરે, અખરે છેલા મેરો નેહરો; નેહ૦ ટેક.
 સુની અરજ અખલાકી કેશવ, અખંડ દરશ દીજેરે. અખ૦ ૧
 પ્રાણનાથ મોયે રાખો અરણ્યમં, કમલુ ન દૂર કીજેરે. અખ૦ ૨
 પ્રેમ સુધારસ અપને જનકો, પ્રીતસું પ્યારે પીજેરે. અખ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ પ્રભુ દેત આશિશ નીત, કોટી ખરિસોં જીજેરે. અખ૦ ૪

પદ ૮૨૪ મું

લેવું ખડેયાં તેરીરે, અખરે કનૈયા મોરા; લેવું૦ ટેક.
 મેં તેરી દાસી પીયા ચરણુ કમલકી, તુમહો જીવન દોરીરે. અખ૦ ૧
 નીરખું બદન છખી ચંદ જયું ચકારી, એક દક દગ જોરીરે. અખ૦ ૨
 બહી જાતી ભવ પૂરમેં આયકે, પકરી યૈયાં મોરીરે. અખ૦ ૩
 કહા ખરનું કરુણા કમલાવર, પ્રેમાનંદ માત થોરીરે. અખ૦ ૪

પદ ૮૨૫ મું-રાગ હુમરી ખ્યાલ

રે સનેહી નેહા જુલ્હી ના જૈયો રે; રે સ૦ ટેક.
 ઓરસેં તેરી તુમ સંગ જોરી, કરી તન ધન તૃણ તૂટી. ના જૈ૦ ૧

મન ક્રમ વચ વિશ્વાસ આની ઉર, દઢ કરી ગહી પદ મૂલી. ના જૈ૦ ૨
સખહી પ્રકાર સુખદ તુમકું લખી, કીયો ત્રિભુવન સુખ શૂલી. ના જૈ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રભુ અખ ના છોડું, શ્યામ શીરંગી સંગ ફૂલી. ના જૈ૦ ૪

પદ ૮૨૬ મું

રે લગની દિન રાત લગી રહીરે; રે લ૦ ટેક.
જખતે શ્યામ સીધારે તખતે, ના પઠઈ કાઈ પાતી. લગી૦ ૧
બાલાપનેકી પ્રીતિ પ્યારે, ખીસરે બાલ સંગાતી. લગી૦ ૨
ખીરહા સતાવે કષ્ટુ ના સોહાવે, જરત રેન દિન છાતી. લગી૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથકી પ્યારી, કર મીડત પીછતાતી. લગી૦ ૪

પદ ૮૨૭ મું

રે સાંવરીયા તોરી દાસી દીન ભધરે; સાંવ૦ ટેક.
ધતનો સંદેશો જાય કહો કાઈ, શ્યામસુંદરકે પાસી. દીન૦ ૧
કાનહી ચૂક ખીસારી પ્યારે, ચરનકમલ વિશ્વાસી. દીન૦ ૨
ખાન પાન તજી ચીતવે ચરણુ છખી, બન બન કીરત ઉદાસી. દીન૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ સુધ લીજે, દીજે દરસ અવિનાશી. દીન૦ ૪

પદ ૮૨૮ મું

રે ત્રિદેશી સુધ મોરી ખિસરી ગયોરે; ત્રિદે૦ ટેક.
જાય લોભાય ભયો દાસી વશ, પ્રીત પુરાની તોરી. ખિસ૦ ૧
મીલી કેા ઠગારી સોક હમારી, ચંચલ નેન ચકારી. ખિસ૦ ૨
પહેલે હમસું એ નિરદેયાં, કાની પ્રીત બરજોરી. ખિસ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે નેનાકે તારો, ચાર હે મતલબકારી. ખિસ૦ ૪

પદ ૮૨૯ મું-રાગ બીહાગની ડુમરી

પ્યારે તોરી મોરી પ્રીત ન ધૂટેરે; પ્યારે૦ ટેક.
લગી હે પ્રીત તોસું શ્યામસુંદર જેસે હીરો ફોચ્યો ન ફૂટેરે. પ્યારે૦ ૧
સમજી વિચારી પ્યારે તોસું જોરી કાકુકી તોરાધ ન તૂટેરે. પ્યારે૦ ૨
જોરી પ્રીત જાની સાચે સનેહી આર સનેહી સખ જૂઠેરે. પ્યારે૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે અખ ના છોડું છોને જગત શિર ફૂટેરે. પ્યારે૦ ૪

પદ ૮૩૦ મું

તોરી મોરી લગની લાગીરે લાલા; તોરી૦ ટેક.
 લાગી લગન તોસેં જીવન જેસેં સોના મીલત સોહાગીરે. લાલા૦ ૧
 લગન લગત મેરો સુફલ જનમ ભયો દુરમતિ સખ દૂર ભાગીરે. લાલા૦ ૨
 શ્યામ મીલત સખ કાજ સુધરી ગયો ખાત ખતી મઠ આગીરે. લાલા૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથ અખંડ રહો દ્રગ યેહી દેહો મોજ માગીરે. લાલા૦ ૪

પદ ૮૩૧ મું

તોસું મોર મનવા માન્યોરે પ્યારે; તોસું૦ ટેક.
 મન ક્રમ ખચ અખ બધહું તીહારી અંતર રંચ ન આન્યોરે. પ્યારે૦ ૧
 પરમ સત્ય એક શ્યામસુંદર તુમ ઓર સ્વપન સમ જાન્યોરે. પ્યારે૦ ૨
 મન માન્યો મોહન તુમ ચરને સખ જગસું પછતાન્યોરે. પ્યારે૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથ અખ ના છોડું ચરને ચીત અટકાન્યોરે. પ્યારે૦ ૪

પદ ૮૩૨ મું

તોરા મોરા જીયરા ઐકરે પ્યારે; તોરા૦ ટેક.
 તુમજીં રહત મોરે જીયમેં જેસે કાયમેં કંચન રેખરે. પ્યારે૦ ૧
 તુમ તો પ્યારે મોરે જીયકે જીવન સખ વિધિ સુખદાયેકરે. પ્યારે૦ ૨
 તુમ મેરે સ્વામી મેં ચેરી ચરનકી યેહી અચલ મેરી ટેકરે. પ્યારે૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથ ચરનતે દૂર ન રહુંગી મેં નેકરે. પ્યારે૦ ૪

પદ ૮૩૩ મું-રાગ તીલાના

તાદીમ્ તનનામ્ તાદીમ્ તનનામ્ તાદીમ્ તાના તાદીમ્ તનનામ્;
 યે તીલાના સુનો સકલ શુભ ગુની જન, ધસકી જે સમજ જુઝ સાધી;
 સકલ ખીધી વારવાર શું સમજ બિચારીકે દીલોંકે ખીચ મન નામ્ તા૦ ૧
 ઓર જે અકલવંત ગુનીજનસું મીલી ગુનીસું ગુનનકી
 સમુજ લે લલી બલી;
 ઓર જે અનેક ખાત ગુનીનકે ધરકી સમુજ સાધીલે
 અપને અરથકી;
 જહાં જહાં જહાં જહાં પાવે મોજ ગુનીજન મજલસમેં પ્રેમ
 મગન ઉન ગુનીસું ગનનામ્ તા૦ ૨

પદ ૮૩૪ મું

તાનુમ તાદીરે તાનુમ તાદીરે તાનુમ તાદી તાનુમ તાદીરે;
હોય તું ઉલાસ હું ખુલાસ દીલ ખુસી હું મેં, અવલ ઉસ્તાદ પાસ;
બધી બાતસું તજી ગુમાની માન તાન તીલાનેકી સકલ

વિધ સાધીરે. તા. ૧

આર ને અનેક રૂપ રાગ રંગ તાલ તાન પાવત સયાન
નિજ બુદ્ધિહુંકે પરમાન;
કેતેહુંકે પાસ વિદ્યા વાદ વિવાદ સાંધી, કેતેહુંકે પાસ વિદ્યા
આદ અનાદીરે;

ચુંહી વિચારી ચુંહી વિચારી શુદ્ધ સંગત શુદ્ધ બાનીહુંસે;
ગાવના પ્રેમપૂરન ગુન ગાયલે અગાધીરે. તા. ૨

પદ ૮૩૫ મું-રાગ દાદરા

હો સાંવરા સોભા બરની ન બાઈ; હો સાં. ટેક.
જખી બરનત ધનશ્યામ તિહારી, શેષ સારદા સકુચાઈ. હો સાં. ૧
અખિલબુવનકી સુંદરતા સખ, ઉદય બાઈહે આઈ. હો સાં. ૨
નીરખી નટવરનાગર શોભા, રતિપતિ મતિ બરમાઈ. હો સાં. ૩
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ નવલ જખી, બરનતહે પુલકાઈ. હો સાં. ૪

પદ ૮૩૬ મું

હો બલમા બદન કમલપર વારી; હો બ. ટેક.
મનમથ કોટીક વારુ બદન પર, ઉકુપતિ લાખ હજારી. હો બ. ૧
હસની ચલની ચીતવની સુંદર, દેખી મોહી બ્રજનારી. હો બ. ૨
સિંધુસુતા રતિ સચી ગિરીજ સતી, બાંનકપર બલહારી. હો બ. ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામકુંવર જખી, નીત રાખત ઉર ધારી. હો બ. ૪

પદ ૮૩૭ મું

હો રસિયા રાજીવ નેના સલોને; હો ૨૦ ટેક.
ચંચલ ચીતવની દેખી લગ્નને, ખજન મીન ત્રગ છોને. હો ૨૦ ૧
અંબુજ લોચન રસ ભરી રેખે, અતિ અનીયારે ખોને. હો ૨૦ ૨

તરુણ ત્રિયા મનહરન મનોહર, અંજન ખીચ બરે ટોને. હો ૨૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પલ ન ખીસાકું, જો અખ હોયેગી સો હોને. હો ૨૦ ૪

પદ ૮૩૮ મું-રાગ દાદરા

મેં જાની પીયા મોરા રે પીયા મોરા; મેં જા૦ ટેક.
કાન કાનકે દીલમેં બસીયા, કાનસું જીયરા જોરારે. પીયા૦ ૧
સાંવરા ગુમાની પ્રીત નહી જાની, અખ હમસું નેહા તોરારે. પીયા૦ ૨
સાચી કહો ધનશ્યામ સનેહી, કાન બસ બયે ચીતચોરારે.* પીયા૦ ૩
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ જામી તેરી, ચીતવત અંદ જ્યું ચકારારે. પીયા૦ ૪

પદ ૮૩૯ મું

અખ કાન તોસે જોરેરે જીયા જોરેરે; અખ૦ ટેક.
કાટી જતન કરી જોરે સનેહા, છીન એકમેં લે તોરેરે. જીયા૦ ૧
કરત હો પ્રીત મીત મતલબકે, અરથ સાંધી રહો કોરેરે. જીયા૦ ૨
પહેલે પાય સુધારસ મોહન, પીછેતે ખીખ ઘોરેરે. જીયા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે હરિ હમારે એક તુમ, તુમરે તો લાખ કરોરેરે. જીયા૦ ૪

પદ ૮૪૦ મું

મેં જુલી નેહા કીનોરે નેહા કીનો; મેં જુ૦ ટેક.
કીનો નેહ તોસેં રહી મેં બરોસેં, તુમ તો તુરત છેહ દીનોરે. નેહા૦ ૧
સાંવરા ગુમાની એસી નાહી જાની, સખ સુખ મેરો હરલીનોરે. નેહા૦ ૨
શ્યામખીહારી ખીનું મોત મારી, બેદરદી રંગ બીનોરે. નેહા૦ ૩
પ્રેમાનંદ પીયા તુમ ખીના મેરો જીયા, જોસેં જલ ખીના મીનોરે. નેહા૦ ૪

પદ ૮૪૧ મું

મેં તોસેં પ્રીત જોરીરે પ્રીત જોરી; મેં તો૦ ટેક.
બઈ મેંતો દાસી પરમ વિસવાસી, ચેહી ચૂક પીયા મોરીરે. પ્રીત૦ ૧
તુમ અલખેલે અંતર મેલે, મેંતો પીયા મતિ ભોરીરે. પ્રીત૦ ૨
હમસું તોરી અંત જાય જોરી, કહા હમ કીની ચોરીરે. પ્રીત૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે વારી નાથ તિહારી, દગાખાજ નહીં ચોરીરે. પ્રીત૦ ૪

* “કાન બસ ગઈ ચીત તોરારે” પાઠાન્તર છે.

પદ ૮૪૨ મું-દોહા

નિર્વિકલ્પ અતિ ઉત્તમ, નિશ્ચય તવ ધનશ્યામ;
 માહાત્મ્ય જ્ઞાન જીત ભક્તિ તવ, એકાંતિક સુખધામ. ૧
 મોહીમેં તવ ભક્તપનો, તામેં કોઈ પ્રકાર;
 દોષ ન રહે કોઈ જાતકો, સુનીયો ધર્મકુમાર. ૨
 તુમારો તવ હરિભક્તકો, દ્રોહ કબુ નહી હોય;
 એકાંતિક તવ દાસકો દીજે સમાગમ મોય. ૩
 નાથ નિરંતર દરસ તવ, તવ દાસનકો દાસ;
 એહી માંગું કરી વિનય હરિ, સદા રાખીયો પાસ. ૪
 હે કૃપાળુ હે ભક્તપતિ, ભક્તવત્સલ સુનું ખાત;
 દયાસિંધુ સ્તવન કરી, માંગુ વસ્તુ સાત. ૫
 સહજનંદ મહારાજકે, સખ સતસંગી સુજન;
 તાકું હોય દહ વતનો, શિક્ષાપત્રી પ્રમાન. ૬
 સો પત્રીમેં અતિ બડે, નિયમ એકાદશ જોય;
 તાકી વિગતી કહતહું, સુનીયો સખ ચિત્ત પ્રોય. ૭
 *હિંસા ન કરની જંતકા, પરત્રિય સંગકો ત્યાગ;
 માંસ ન ખાવત મઘકું, પીવત નહિ બડ ભાગ. ૮
 વધવાકું સ્પર્શત નહિ, કરત નહિ આતમધાત;
 ચોરી ન કરની કાહુકી, કલંક ન કોહિકું લગાત. ૯
 નિદત નહીં કોઈ દેવકું, ખીન ખપતો નહિ ખાત;
 વધુખ જીવકે વદનતે, કથા સુની નહી જાત. ૧૦
 એહી વિધિ ધર્મકેતું નિયમમેં, બરતો સખ હરિ દાસ;
 ભજે શ્રી સહજનંદ પદ, હોડી ચોર સખ આસ. ૧૧
 રહી એકાદશ નિયમમેં, કરો શ્રીહરિપદ પ્રીત;
 પ્રેમાનંદ કહે ધામમેં, જાઓ નિઃશંક જગ જીત. ૧૨

* “હિંસા ન કરની કાહુકી” “કરની ન હિંસા જંતુકી” પાઠાન્તરો ગવાય છે.

† “એહી વિધિ સખ નિયમમેં” પાઠાન્તર.

પદ ૮૪૩ મું-દોહા

જય જય મંગલ કરન પ્રભુ, મંગલમય તવ નામ;	
હરત અમંગલ ભક્તકે, શ્વેતભુવનપતિ શ્યામ.	૧
જટા છત્ર મૃગ ચમર ધર, ઉર્ધ્વ બાહુ મૃદુ હાસ;	
નીજ જનહીત નીત કરત તપ, જય જય મૂર્તિ પ્રકાસ.	૨
શ્વેતાભિધ નીજ દ્વીપપર, મુનિ વૃંદ લીયે સાથ;	
ઉર્ધ્વ બાહુ રત ઉગ્ર તપ, કરત નિરંતર નાથ.	૩
એકાંત ધર્મ આશ્રિત સદા, શ્વેત પુરુષ નીજ દાસ;	
તિનકી તુમ પ્રભુ કરત સદા, ઈતર વાસના નાસ.	૪
શ્વેતાંબર સુરિમત વદન, શ્વેત સુલેપન અંગ;	
શ્વેત ભુવન રાજત સદા, શ્વેત પુરુષકે સંગ.	૫
સદાનંદ અરવિંદ પદ, પ્રપુસ્કિત વદન સરોજ;	
દયા સુધા પૂરીત નયન, મોહીત કોટી મનોજ.	૬
શ્વેત નામ તવ શ્વેત વપુ, શ્વેત પુષ્પ ઉર હાર;	
શ્વેત પુરુષ વલ્લભ સદા, શ્વેત બંધુ કરતાર.	૭
શાંત સદા તેજોમય, મુક્ત નિરત્ર અપાર;	
પૂજત અરન સરોજ તવ, લીયે વિવિધ ઉપચાર.	૮
કોટીક ઈંદુ કાંતિ સમ, શોભીત સદા સુરેશ;	
કલાનિધિ નૈષ્ઠિક પ્રભુ, જય જય વર્ણિ વેષ.	૯
શાંતી દાંતી જય તપ કરી, હોત હો પ્રગટ અનૂપ;	
ચતુ સનાનંદન* સુખદ, જય જય શાન્ત સ્વરૂપ.	૧૦
જુગ જુગ પ્રતિ પ્રભુ ધરતતુમ, લીલા રૂપ અપાર;	
ભક્તિ સહિત સદા ધર્મકા, પાલત વારમવાર.	૧૧
નીજ આશ્રીતકુ બ્રહ્મ ગતિ, દેત હો શ્યામ સુજન;	
પ્રગટત પ્રતિ યુગ નાથ તુમ, નીજ જ્ઞાન કમલકે ભાન.	૧૨

* આ લીટી અર્થ વગરની લાગે છે. પણ “ચતુરાનંદપદ સુખદ” એવો પાઠ હોય તો અર્થ સંભવે છે. આરે પ્રકારના આનંદને આપવાવાળા, સુખને દેવાવાળા.

કર્મપાસ નાનાવિધિ, બાંધે જીવ અનંત;
 મુક્તિ કારન તુમહિં હો, સહજનંદ ભગવંત. ૧૩
 સુપર્ણ* તુમ યોગેશ્વર, ધર્મવંશ પ્રતિપાલ;
 હંસ વિષ્ણુ મહાપુરુષ તુમ, પૂરન પરમ દયાલ. ૧૪
 વૈકુંઠ સત્ય અક્ષર તુમ, પુરુષોત્તમ પદ શ્યામ;
 બ્રહ્મલોકપતિ નાથ તુમ, નીલકંઠ સુખ ધામ. ૧૫

પદ ૮૪૪ મું-રાગ ધોળ

ધર્મકુવર હરિકૃષ્ણ ચરણ નખ ચંદ્રને,
 મન કર્મ વચને વંદુ વારમવારજે;
 આ અવસર અલખેલાજી અઢળક ઢળ્યા,
 કરવા વહાલો અનેક પતિત ભવપારજે. ધર્મ ૧
 શું કહી વર્ણવું પાવન પ્રથિત પ્રતાપને,
 ભવ બ્રહ્મા શેષ નિગમ નેતિ કહી ગાયજે;
 અક્ષરનિવાસી મુક્ત પૂજે જેની પાદુકા,
 અખીલભુવનપતિ શ્રીપુરુષોત્તમરાયજે. ધર્મ ૨
 સદા સાકાર છે દિવ્ય નરાકૃતિ નાથજી,
 માયા કાળ પુરુષના પ્રેરક એહજે;
 જગત જન્મ પાલન લય લીલા જેહની,
 તે અવિનાશી ધર્યો સુંદર નર દેહજે. ધર્મ ૩
 ઉપનિષદના શિર ઉપર જે શોભતા;
 રમારમણ શ્રીઅક્ષરપર અવિનાશજે;
 અનેક અધમ આધાત્યાની દીક્ષા ગ્રહી,
 પ્રેમાનંદકે આવ્યા ધર્મનિવાસજે. ધર્મ ૪

પદ ૮૪૫ મું

પરમ પુરુષ પુરુષોત્તમ પૂરણકામ છે,
 દિવ્યાકાર સ્વરાટ સદા ધનશ્યામજે;

એકાંતિકજનવલ્લભ શ્રીઅક્ષરપતિ,
 વાસુદેવ વિષ્ણુ નારાયણ નામજે. પરમ૦ ૧
 અનંત કલ્યાણકારી ગુણમંડીત વિગ્રહ,
 અનંત શક્તિધર અનંત પ્રતાપ નિવાસજે;
 અનંત કલાનિધિ અનંતભુવનપતિ શ્રીહરિ,
 ભક્તિધર્મસુત કૃષ્ણહરિ અવિનાશજે. પરમ૦ ૨
 ક્ષર અક્ષરના જીવન પ્રાણપતિ પ્રભુ,
 અવતારીએ છે આજ ધસ્યો અવતારજે;
 દિવ્યપણામાં મનુષ્યપાશું પ્રગટ કર્યું,
 મનુષ્યથકા છે દિવ્ય સદા સાકારજે. પરમ૦ ૩
 નિર્ગુણ સગુણ જે શક્તિ છે પોતાની;
 કર્તાથકા છે અકર્તા જોગનિધાનજે;
 નિરાકાર સાકાર કલાનિધિ શ્રીહરિ,
 પ્રેમાનંદનો સ્વામિ શ્રીભગવાનજે. પરમ૦ ૪

પદ ૮૪૬ મું

એવા શ્રીહરિ સ્વામિ સહજનંદજી,
 દિવ્ય સગુણ સાકાર દિવ્ય કલાનિધિ નાથજે;
 દિવ્ય શક્તિપતિ પુરુષોત્તમ પ્રગટ થયા,
 દિવ્ય મુક્ત લઈને આવ્યા હરિ સાથજે. એવા૦ ૧
 આવીને નીજ દિવ્ય પ્રતાપ પ્રગટ કર્યો,
 થાપ્યો ધર્મ એકાંતિક અવનીમાંયજે;
 આચરજકારી અનંત ચરિત્ર નવ જાણ કલ્યાં,
 શેષાદિક કવિ નિત્ય નવા કેટલાંક ગાયજે. એવા૦ ૨
 ધ્યાન ધારણા સમાધી બહુ ભાંતની,
 નવ જાણે કાઈ મુક્ત મુનિવર દેવજે;
 અનંત જીવના એક કાળે પ્રાણ તાણવા,*
 દેખાડે નીજધામ અનંત તતખેવજે. એવા૦ ૩

અંતકાલે ધરી અનંતરૂપ શ્રીનાથજી,
તોડવા જાયે નીજ જનને મહારાજજો;
ગરુડ વિમાન અથ ગજ રથ લઈ પાલખી,
પ્રેમાનંદનો સ્વામી ગરીમાનવાજજો. એવાં ૪

પદ ૮૪૭ મું

સ્વામિનારાયણુ આજ પ્રગટ મહા મંત્ર છે,
ત્રવણે સાંભળતાં કંપે દિનકર દૂતજો;
ભવનાં બંધન સદા કાપી સુખીયાં કરે,
શું કહી દાખું મહીમા આતિ અદ્ભૂત જો. સ્વામિં ૧
અનેક પતિત ઓધાસ્યા પૂરવે આ મંત્ર થકી,
અજમેલ ગતીકા આદિક અપારજો;
તે મંત્ર આજ મહારાજે પ્રગટ કર્યો,
કલ્પિમાં કરવા અનેક પતિત ભવ પારજો. સ્વામિં ૨
સકામી જન સુમરી પામે ત્રિવર્ગને,
નિષ્કામી જન પામે પદ નિર્વાણજો;
નામતણા નામી સ્વામિ પ્રગટ મહત્યા,
તે જનના શું કરું મુખે વખાણજો. સ્વામિં ૩
ભવ બ્રહ્મા મુનિ મુક્ત જપે આ મંત્રને,
તે સહુ પામ્યા મન વાંછીત સુખ સાજજો;
પ્રેમાનંદ કહે કર જોડી સહુ જનને,
ભૂલશે માં અવસર આવ્યો છે આજજો. સ્વામિં ૪

પદ ૮૪૮ મું-રાગ ધોળ

વંદુ ધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણનેરે, લાગું પ્રગટ પ્રભુજીને પાયરે;

ખીરાજે બ્રહ્મમહોલમાંરે;

સદા દ્વિભુજ સાકાર શ્રીનાથજીરે, જેને નિગમ નેતિ કહી ગાયરે. ખીરાં ૧

કાટી રવિ ચંદ્ર અનલ સરીખડુરે, દિવ્ય અક્ષરબ્રહ્મ છે જેનું ધામરે; ખીરાં

જેને પરમપદને બ્રહ્મપુર કહેરે, જેના સત ચિદ આનંદ નામરે. ખીરાં ૨

એવા અમૃત ધામમાં સદા રાજતારે, નારાયણ હરિ
 કૃષ્ણ સુખધામરે; ખીરાં
 પુરુષોત્તમ વિષ્ણુ પરમાત્મારે, એવા અનંત નામના
 નામી સ્થામરે. ખીરાં ૩
 સર્વકર્તા નિયંતા સર્વકારણરે, અંતરંગમી નિર્ગુણ સદા
 સ્વપ્રકાશરે; ખીરાં
 બ્રહ્મ રૂપ કાટી મુક્ત સેવે પાદુકારે, એવા સ્વામીનો
 પ્રેમાનંદ દાસરે. ખીરાં ૪

પદ ૮૪૯ મું

મહીમા શુંરે વખાણું મહારાજનોરે, શેષ સારદ વેદ ન પામે પારરે;
 નૌતમ શ્રીનાથજીરે;
 અનંત ભુવન સજે પાળે ને નાશ કરેરે, એ રૂપ જેની
 લીલા સુખસારરે. નૌતમ ૧
 માયા કાળ પુરુષ તત્વ ચોવીશરે, એવી અનંત શક્તિના
 પ્રેરક નાથરે; નૌતમ
 ધર્મ જ્ઞાન વૈરાગ્ય આદિ ઐશ્વર્યરે, રિદ્ધિ સિદ્ધિ સેવે ચરણ
 જોડી હાથરે. નૌતમ ૨
 સદા રાજધિરાજપણે રાજતારે, ધનસ્થામ છે મૂરતિ કિશોરરે; નૌતમ
 કાટી કંદર્પ લાજે જોઈ રૂપનેરે, એવા સુંદર રસિક ચીત ચોરરે; નૌતમ ૩
 નંદ સુનંદ શ્રીદામાદિ સેવ કરે, સુદર્શન આદી આયુધ
 મૂર્તિમાનરે; નૌતમ
 સદા ઉભા છે પાસે જોડી હાથનેરે, એવા પ્રેમાનંદના
 સ્વામી ભગવાનરે. નૌતમ ૪

પદ ૮૫૦ મું

એવા અક્ષરધામના પતિ શ્રીહરિરે, સદા સુખનિધિ
 શોભાના ભંડારરે;
 પ્રગટ થયા આ સમેરે;
 કાટી કલ્યાણકારી શ્રણે જીવત છેરે, જેને ગાયે મૂર્તિમાન
 વેદ ચારરે. પ્રગ. ૧

વાસુદેવાદિક વ્યુહના કારણે, કેશવાદિક રૂપ ચોવીશરે; પ્રગં
મચ્છકચ્છાદિક દશ અવતારનારે, ધરનારા પોતે પ્રભુ જગદીશરે. પ્રગં ૨
એવા શ્રીપુરુષોત્તમ પધારીયારે, નીજ ઐશ્વર્ય સર્વે લેઈ સાથરે; પ્રગં
આવ્યા એકાંતિક ધર્મ પ્રવરતાવવારે, કરવા અનંત જીવુંને સનાથરે. પ્રગં ૩
ભાક્તધર્મને મરીઆદિક દ્વિજતણીરે, રક્ષા કરવાને
અધમઓધારરે; પ્રગં

એવા પ્રગટ પુરુષોત્તમ ઉપરેરે, પ્રેમાનંદ બલિહારી વારંવારે. પ્રગં ૪

પદ ૮૫૧ મું

દયા કરી દીનાનાથ કૌશલદેશમાં, ગામ છુપૈયા છે અવધ સમીપરે;

સહજાનંદ સ્વામી પ્રગટયારે;

માતાભક્તિને તાત ધર્મ દેવજીરે, પાંડે અડક છે સરવરિયા અધિપરે. સહં ૧

વેદ સામને શાખા છે કૌયુમીરે, ગોત્ર સાવરણી ને પ્રવર છે તીનરે; સહં

સંવત અઢાર સાડત્રીસ મધુ માસમારે, તિથિ અજવાળી

નવમી ચંદ્ર દિનરે. સહં ૨

વર્ષ આઠમે પામી ઉપવીતનેરે, વર્ષ એકાદશે તજી ધરખારરે; સહં

વર્ષિ વેષ ગ્રહીને ચાલી નિસર્યારે, કૃત્યા ઉત્તર દક્ષિણ

કરી ખ્યારે. સહં ૩

પછી પશ્ચિમ દેશમાં પધારીયારે, કીધાં પાવન પશ્ચિમ

વાસી જનરે; સહં

ગુર્જર સોરઠ વાસી જનને દરશન દધરે, પ્રેમાનંદ કહે

કીધલાં પાવનરે. સહં ૪

પદ ૮૫૨ મું

એવા સમરથ શ્રીસહજાનંદજીરે, દયાકરીને પધાવ્યા દીનાનાથરે;

સ્વામીને જાઉં વારણેરે;

વહા જાતાતાં જીવ ભવપૂરમાં, વહાલે તાંણી કાઢ્યાં ખારે

ઝાલી હાથરે; સ્વામીં ૧

વહાલે મુક્તિનો દ્વાર તે ઉધાડીયોરે, દેખાઓ અતિ

પ્રમલ પ્રતાપરે; સ્વામીં

ઘોર કલિ મધ્યે સતજુગ થાપીયોરે, નહિ માને તેના

પૂરણ પાપરે. સ્વામી૦ ૨

મોટા મત પંથ રૂપી જડી જળમરિ, ઘણાં ગુંચવી

રાખ્યાતાં નરનારે; સ્વામી૦

કાપી જળને કાઢી લીધાં બારણેરે, આપી જ્ઞાનને

ઉતાવળાં ભવ પારે. સ્વામી૦ ૩

આજ જ્ઞાનદિવાકર પ્રગટતારે,* કીધો ભક્તિધર્મ જ્ઞાન પ્રકાશરે; સ્વામી૦

વહાલે અજ્ઞાન અંધારું સમાવીયુંરે, દીધો પ્રેમાનંદને

ચરણે નિવાસરે. સ્વામી૦ ૪

પદ ૮૫૩ મું-રાગ ધોળ

ગોકુલ ગામ અતિ શોભતાં, શોભીતા મંદિર માળીયા. એ ઢાળ છે.

પ્રથમ નમું પરબ્રહ્મને લાગું સંત જનને પાયેરે;

વાણી તે રસભરી આપજો શુદ્ધિ તે નિર્મળ થાયેરે. ૧

પ્રગટ નારાયણના ગુણ વર્ણવું જે આનંદનું ધામરે;

ગાતાં સાંભળતાંમાં નરત્રિય હરિજન થાયે તે નિષ્કામરે. ૨

આજ અનોપમ એચ્છવ આળ્યો આનંદનો દિનરે;

પ્રભુજી પરાણુલા આવશે આપણે મંદિર જીવનરે. ૩

એરડીયા અજવાળો આંગણીયે મંડપ રચાવોરે;

મોતીડે ચોક પૂરાવોને માનુની મંગલ ગાવોરે. ૪

શેરડીયું વળાવોને પુલડાં વેરાવો વાટરે;

તોરણ અંધાવો બારણે ઢાળો હિડોળા ખાટરે. ૫

આવશે માણુકીયે ચડી મોહન આનંદકંદરે;

નીરખશે નેણુ ભરી પ્રેમાનંદ પામશે આનંદરે. ૬

પદ ૮૫૪ મું

આજ અખિનવો આનંદ હેડે હરખ ન માયરે;

મોટા મુનિવર સાથે આવે છે જાદવરાયરે. ૧

* “પ્રગટગારે” એવો પણ પાઠ છે.

વહાલાની આવી વધામણી આનંદ વાધ્યો છે અપારરે;
 પૂરો સોહાગણુ સાથીયા પે’રો સોજો તે શંભુગારરે. ૨
 કુમકુમ કેશર છાંટીયે છાંટણું આંગણીયે અનૂપરે;
 મંગલ કુંભ ભરી ધરો કરો દીપક ધૂપરે. ૩
 ઢોલ નગારા વગડાવો કરાવો ઓઝીવ સારરે;
 થાલ ભરો ગજ મોતીયે ચંદન પુષ્પના હારરે. ૪
 સામૈયું લઈ ચાલો સાહેલી વધાવાને મહારાજરે;
 નેણા સુફલ કરો નીરખીને અવસર આવ્યો છે આજરે. ૫
 ઘોડાની ધુમરે આવે વિંટાણા અખળાનો આધારરે;
 પ્રેમાનંદ છખી નીરખીને હરખે છે વારમવારરે. ૬

૫૬ ૮૫૫ મું

પુરુષોત્તમજી પધારિયા સુરનર મુનિના ઇશરે;
 નરત્રિયા વૃંદ નીસરીયાં વેગે જોવાને મુનીશરે. ૧
 આવે અસવારી વહાલાજીની શોભા વર્ણવી ન જાયેરે;
 દેવ દાનવ આદિ સુરપતિ નરપતિ ઉપમા ન દેવાયેરે. ૨
 અગણિત ગજરથ અશ્વને પાલખી પાળાનો નહી પારરે;
 અગણિત મુનિવર હરિજન સાથે પરમ ઉદારરે. ૩
 વાળ વાગે આગે વિધવિધ ભાતના ઓઝીવ થાયેરે;
 પડેરે નગારાની ઘોંસ* માનનીયો મંગલ ગાયેરે. ૪
 ચમર ઢળે શિર છત્ર રાજે આગે બોલે છે છડીદારરે;
 ઉડેરે નિશાન જરીના ગજપર સોનેરી શંભુગારરે. ૫
 શ્રીધનશ્યામજી શોભે છે જાણીયે પૂરણચંદરે;
 શ્રીહરિકૃષ્ણ છખી જોઈ પ્રકૃત્તિત પ્રેમાનંદરે. ૬

૫૬ ૮૫૬ મું

રસિક છેલ ધનશ્યામની શોભા છે ત્રિભુવનથી ન્યારીરે;
 મોહી રહ્યા જોઈ સુરનર મુનિવર સુરપુરની નારીરે. ૧

ત્રિભુવનની શોભા હિદય થઈ આવી હરિવરને અંગરે;
 હરખ ભર્યાં બોલે જય જય હરિજન સ્થામને સંગરે. ૨
 કરુણા રસ વહાલો વરસે નેણે વેણે શાંતિને હાસરે;
 શૃંગારરસે આવી કીધલો હરિના અંગમાં નિવાસરે. ૩
 વસ્ત્ર આભૂષણ ઝળમળે અંગે તેજનો અંબારરે;
 હિદય થયા આવી સામટા જાણીયે તરણિ* તે હજારરે. ૪
 તરુણ કિશોર મનોહર મૂર્તિ લાગે છે પ્યારીરે;
 અંગોઅંગપર નાંખીયે કાટીક કંદર્પ વારીરે. ૫
 હસતું વદન હરિનું જોઈ મોહો છે મુનિવરનો સાથરે;
 પ્રેમાનંદ કહે નિમખ ન મેલીયે નેણાથી નટવર નાથરે. ૬

પદ ૮૫૭ મું-રાગ ધોળ

વંદુ હરિકૃષ્ણ પ્રગટ પરમેશ્વર જીહો, કૃપા કરીને મુજને મળ્યા;
 હારે જેને સેવે મુનિ મુક્ત અજ શંકર જીહો તે અદગક ઢળ્યા. કૃપા ૧
 હારે કાળ માયા જીવ ઈશ્વર સર્વના, હારે પોતે પ્રેરક છે
 ટાળણ ગર્વના જીહો. કૃપા ૨
 હારે વિશ્વ કાટી ઉપજાવીને પાળે હરે, હારે પોતે પરબ્રહ્મ
 એવી લીલા કરે જીહો. કૃપા ૩
 હારે જેની અનંત શક્તિ તેજ પ્રતાપ છે, હારે એવા
 સમરથ હરિકૃષ્ણ પોતે આપ છે જીહો. કૃપા ૪
 હારે જેને વેદ ન ઉપ નષ્ટ ગાય છે, હારે પ્રેમાનંદ તેને
 નીરખી રાજ થાયે છે જીહો. કૃપા ૫

પદ ૮૫૮ મું

હારે મેંતો નીરખ્યા નેણાં ભરી નાથને જીહો, જનમ સુદલ
 થયો માયેરો;
 હારે મારો ઝાલી હરિવરે હાથને જીહો, તાણી લીધો ભવબાહેરો. જન ૧
 હારે પુરુષોત્તમ પ્રગટ મુજને મળ્યા, હારે મારા જનમ
 મરણ દુખડાં ટળ્યાં જીહો. જન ૨

હારિ મેંતો જપ તપ વ્રત કાંઈ ન કર્યાં, હારિ ઘેર બેઠાં મારાં
કારજ સર્વે સર્યાં જીહો. જન૦ ૩
હારિ મેંતો લોકતણી લાજને મેલી પરી, હારિ મેંતો શિરને
સાટે વર્યા હારિ જીહો. જન૦ ૪
હારિ પ્રેમાનંદના નાથની ભૂતિ, હારિ હવે નિમખ ન મેલું
મારા ઉરથી જીહો. જન૦ ૫

પદ ૮૫૯ મું

મારેલમનીલાગી છે ધનશ્યામની જીહો, નહીરેડું લોકલાજથી;
હારિ મારે રટના લાગી છે એના નામની જીહો, નિર્ભેય ધર્મ
હુંતો આજથી. નહીં ૧
હારિ મારા પ્રાણના જીવન ધનશ્યામ છે, હારિ મારે સુખ
સંપત એનું નામ છે જીહો. નહીં ૨
હારિ મારે એક આસ છે ધનશ્યામની, હારિ હુંતો માળા
જપું છું એના નામની જીહો. નહીં ૩
હારિ મારે સરવસ શ્રીધનશ્યામ છે, હારિ મારે એ વીના
બીજું હરામ છે જીહો. નહીં ૪
હારિ મારે ઈષ્ટ ધનશ્યામ સુખધામ છે, હારિ પ્રેમાનંદ ભેદ
ભેદ પૂરણકામ છે જીહો. નહીં ૫

પદ ૮૬૦ મું

એવા દુલ્લભ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને જીહો, જીવમાં રાખીશ
જતન કરી;
હારિ સુખસાગર કૃપાના નિધાનને જીહો, નિખમ ન મેલું
ઉરથી જરિ. જીવ૦ ૧
હારિ એતો અખિલભુવનપતિ એક છે, હારિ એની
અધમઆધારણ એવી ટેક છે જીહો. જીવ૦ ૨
હારિ ભેગી વનમાં વસે એ કારણે, હારિ મુક્ત કાટીક ભયે
છે એને વારણે જીહો. જીવ૦ ૩

હારે જોના કેડ નથી મેલતી રાધા રમા, હારે પ્રાણ પાથરે
કરે છે ખમા ખમા જીહો. જીવં ૪
હારે એવા મોંઘા હરિ તે સોંધા થમા, હારે પ્રેમાનંદને
ઉપર કીધી દયા જીહો. જીવં ૫

પદ ૮૬૧ મું

મારા ઉરમાં વસ્યા છે અલખેલડો જીહો, છેલ જીખીલો
કુંવર ધર્મનો;
હારે હરિ રસિક ચતુર રંગજેલડો જીહો, પાશ કાખોએ
મારા કર્મનો. છેલં ૧
હારે નવરસમય મૂર્તિ મોહની, હારે કાંઈ કાંમણગારી છે
એની જોહની જીહો. છેલં ૨
હારે વશિકરણ મંત્ર છે એના વેણમાં, હારે કાંઈક જાદુ
લગ્યા છે એના નેણમાં જીહો. છેલં ૩
હારે એની ચીતવની ચલની અમોલની, હારે બહુ પ્યારી
લાગે છે એની જોલની જીહો. છેલં ૪
હારે રૂપ શીલને ઉદાર સુખસાગર, હારે પ્રેમાનંદનો પ્યારો
નટવરનાગર જીહો. છેલં ૫

પદ ૮૬૨ મું

હારે હરિકૃષ્ણ હૈયાનો મારે હાર છે જીહો, જોધને જીવું છું
સુંદર મૂર્તિ;
હારે મારાં નેણાતણો શણગાર છે જીહો, અળગો ન મેલું
હવે ઉરથી. જોધં ૧
હારે મારું ચીતકું ચોરાણું એની ચાલમાં, હારે હુંતો વચ
ચઈ છું એના વહાલમાં જીહો. જોધં ૨
હારે મારા ઉરમાં ખુંતો છે છોડો પાધનો, હારે કંઈ પાર નહિ
મારા ભાગ્યનો જીહો. જોધં ૩
હારે હુંતો દાસી છું કૃપાનિધાનની, હારે મને ચાવીને આપી
છે બીડી પાનની જીહો. જોધં ૪

હરિ દયા હેતનો ભક્ત્યો છે અલખેલડો, હરિ પ્રેમાનંદનો

વહાલો રંગછેલડો જીહો. ભૈરવ ૫

પદ ૮૬૩ મું-રાગ ધોળ

સખી ધન્ય ધન્યરે ભૂતળ ભગવાન, પ્રગટ થઈ શ્રીહરિ વિચરે;

વહાલો ગોલોકનારે અધિપતિ, રાધાજીવનરે રસિયો વર કહાન. પ્રગ. ૧

જેના શિવરે બ્રહ્મા સેવે પાવલા, શુક નારદરે ધરે ધ્યાન હમેશ; પ્રગ. ૨

તેતો પ્રગટ થયારે ભક્તિ ધર્મથી, મનુષ્યાકૃતિરે ધરી સ્યામ સુરેશ. પ્રગ. ૨

વહાલે પશ્ચિમ દેશ પાવન કચ્ચો, આધાર્યારે નરનારી અનંત; પ્રગ. ૩

ધરી કૃષ્ણ મૂર્તિ મોહની, કરુણામયરે જીર ધારે સંત. પ્રગ. ૩

વહાલે પાજ ખાધી મોટી મોક્ષની, કીધાં કલિમારે ભક્તિ

ધર્મને પુષ્ટ; પ્રગ.

વહાલે પાખંડ મત બહુ ખંડીયા, મોહ્યા મોટારે અસુર અતિ દુષ્ટ. પ્રગ. ૪

વહાલે સાધુ દેવ દ્વિજ ધર્મની, કીધી રક્ષારે કળીમાં તતકાલ; પ્રગ.

પ્રેમાનંદ કે’ ધર્મકુળનો, જશ વિસ્તાચ્યોરે ત્રિજીવનમાં વિશાલ. પ્રગ. ૫

પદ ૮૬૪ મું

સાંભળજેરે સતસંગી સુભણ, ધર્મવંશને કહી વર્ણવું;

તથા પુત્ર શ્રીભક્તિધર્મના, તેના ગુણનારે કરે નિગમ વખાણ. ધર્મ. ૧

મોટા પુત્ર શ્રીરામપ્રતાપજી, તેથી વચ્ચેરે શ્રીનારાયણ નામ; ધર્મ. ૨

તેથી નાના શ્રીધ્વજારામજી, તજી બાઇરે મુક્તિના ધામ. ધર્મ. ૨

રામપ્રતાપજી મહારાજના, તથા પુત્રરે ગુણસાગર સાર; ધર્મ. ૩

નંદરામજી ઠાકોરરામજી, અન્નેધ્યારે પ્રસાદ હિદાર. ધર્મ. ૩

ધ્વજારામજીના પુત્ર પાંચ છે, ગોપાલજીરે રઘુવીર મહાધીર; ધર્મ. ૪

વંદાવનજી સીતારામ મહામતિ, બદ્રીનાથજીરે ગુણવાન ગંભીર. ધર્મ. ૪

નારાયણ નૈષ્ઠિક જનમથી, પુરુષોત્તમરે ધર્મપુત્ર વચ્ચે; ધર્મ. ૫

પ્રેમાનંદ કહે ધરમકુલબૂષણ, બલે પ્રમટ્યારે ભવબંધનમેટ. ધર્મ. ૫

પદ ૮૬૫ મું

ચાલો ચાલોરે ધર્મવંશીને દ્વાર, સાહેલી માગીયે મોક્ષને;

આજ એ વિના મોક્ષખીજે નથી, એ છ કળીમાંરે મુક્તિના દેનાર. સાહે. ૧

ભક્તિ ધર્મનો પ્રગટ પ્રતાપ છે, આજ પ્રગટરે ધર્મસુત ધનશ્યામ; સાહે ૦
 આપે મોક્ષ સર્વ નરનારીને, કાપી કર્મને આપે નિજ ધામ. સાહે ૦ ૨
 સખીયષ્ટએ ધર્મકુળ આસરે, નહિતો મારશીરે જન્મખાંધીને માર; સાહે ૦
 ધર્મવંશી વિના આ સંસારમાં, ખીજે નથીરે છોડાવણુ હાર. સાહે ૦ ૩
 ખીજ પંથને મત બહુ ખોળીયા, દેવ દેવીરે પૂજ્યાં કરી પ્રીત; સાહે ૦
 ધર્મવંશી વિના ત્રણુલોકમાં, ક્યાંયે ન મળેરે કલ્યાણુની રીત. સાહે ૦ ૪
 એમ જાણી મોટા સંત ભૂપતિ, સેવે પ્રીતેરે ધર્મવંશીના ચરણ; સાહે ૦
 પ્રેમાનંદનો સ્વામિ ધર્મવંશમાં, આજ પ્રગટરે પ્રભુ ભવદુઃખહરણ. સાહે ૦ ૫

પદ ૮૬૬ મું

પદાચારે મારે મંદિર આજ, આચારજ શ્રી ધર્મવંશના;
 મેંતો થાલ ભરી ગજ મોતીયે, વધાવ્યારે પાંડેજ મહારાજ. આચા. ૧
 સનમાન કરી રૂડી રીતસું, પધરાવ્યારે કરી બહુ પ્યાર; આચા. ૦
 મેંતો પૂજ્યા ષોડશ ઉપચારસું, જાણીનેરે મુક્તિના દાતાર. આચા. ૨
 રૂડા પાક કરાવી જમાડીયા, ધન વસ્ત્રે આપી અલંકાર; આચા. ૦
 રથઅશ્વ ધેનુ આપી દૂજણી, પાયે લાગીરે ભાગ્ય માની અપાર. આચા. ૩
 હુંતો સર્વ તિરથ નાહી પ્રેમસું, મેંતો પૂજ્યારે સાધુ દ્વિજરાજ; આચા. ૦
 હુંતો થઈ રહી ધર્મકુળ આશરે, મારાં સરીયારે યેની સર્વે કાજ. આચા. ૪
 ધર્મવંશી ક્યાંથી મારે ખારણે, જેને પૂજેરે શિવ બ્રહ્મ શેષ; આચા. ૦
 પ્રેમાનંદનો સ્વામિ જેના કુળમાં, થયા પ્રગટરે શ્રી કૃષ્ણ દીનેશ. આચા. ૫

પદ ૮૬૭ મું-રાગ ધોળ

વારી જાઉં વહાલાજીને વારણે, સુખદાયકરે વહાલો સુંદર શ્યામ; જાઉં ૦ ટેક.
 મારા ઉરમાં વશ્યો અલખેલડો, મને કીધીરે વહાલો પૂરણકામ. જાઉં ૦ ૧
 હુંતો ન ગઈ ગંગા ગોદાવરી, હુંતો ન ગઈરે કાશી કેદાર; જાઉં ૦
 ઘેર બેઠા મળ્યા મને માવજી, મારા પુન્યનોરે નહિ વારને પાર. જાઉં ૦ ૨
 મારે અડસઠ તિરથ સર્વે મળ્યા, વર પામીરે પુરુષોત્તમ નાથ; જાઉં ૦
 મારે પાર આવ્યો ભવ પંથનો, મારો સાહ્યોરે સામળીયેજી હાથ. જાઉં ૦ ૩
 સુખ આપ્યું અખંડ અલખેલડો, પદાચારે મારે મંદિર આજ; જાઉં ૦
 પ્રેમાનંદના નાથને ભેટતાં, મારાં સરીયારે યેની સર્વે કાજ. જાઉં ૦ ૪

પદ ૮૬૮ મું

જેના દર્શન દુર્લ્લભ દેવને, જેને નિગમરે નેતિ કહી ગાય; દર્શં ૮૬૮
તેતો પ્રગટ થયા સુખ આપવા, યજ્ઞજ્ઞવનરે વહાલો વેકુંઠરાય. દર્શં ૧
આ ઉભા હરિ મારે આંગણે, જગજ્ઞવનરે જગનો આધાર; દર્શં ૨
મેંતો નિરખીને રાખ્યા નેણુમાં, મનમોહનરે મારા હૈડાનો હાર. દર્શં ૩
જેનું શિવ સનકાદિ ધ્યાન ધરે, શુક નારદરે સેવે જેના ચરણ; દર્શં ૪
જેને શારદ શેષ રટે નીત, તેને નિરખીરે હરે મારાં નેણુ. દર્શં ૫
વહાલો અધમ આધારણુ પ્રગટયા, પતિતોનેરે હિતારવા પાર; દર્શં ૬
પ્રેમાનંદ વહાલાજીને વારણે, વારે તન મનરે ધન વારમવાર. દર્શં ૭

પદ ૮૬૯ મું

મારાં નેણુ શીતલ જોઈ નાથને, મારે મંદિરે આલ્યા અલખેલ; નેણુ ૮૬૯
વહાલો જરકસી જમા પે'રીને, પાદ્મકલીમારે છાગાં ખોત્તીને છેલ. નેણુ ૧
હુંતો ઉઠી હિતાવળી આકળી, વધાવ્યારે ભરી મોતીના થાળ; નેણુ ૨
મેંતો ક્ષીધાં વહાલાજીના વારણુ, આરોપીનેરે કંઠે મોતીની માળ. નેણુ ૩
મેંતો હાથ સાહીને હેતમાં, બોલાવ્યારે બાઈ કરીને ભાવ; નેણુ ૪
મેંતો આસન આપ્યાં બેસવા, દુધડીયેરે પખાવ્યા પાવ. નેણુ ૫
મેંતો રાધ્યાં ભોજન બહુ ભાતનાં, જમાઆરે જગનો જીવન; નેણુ ૬
પ્રેમાનંદના નાથને ઉપરે, લઈ વાચુંરે મેંતો તન મન ધન. નેણુ ૭

પદ ૮૭૦ મું

મારા નાથ રહો મારા નેણુમાં, હુંતો રીઝીરે રસિયા તારે રૂપ; નાથ ૮૭૦
મારા મનમાં ખુંચીતારી ચૂરતિ, ચીત ચોટયુંરે જોઈ રૂપ અનુપ. નાથ ૧
આવી વાગી વહાલા તારી આંખડી, લઈ વેધ્યુંરે વહાલા મારું ચીત; નાથ ૨
હુંતો ઘેલી ફરું ધર આંગણે, મારે લાગીરે તમ સાથે પ્રીત. નાથ ૩
તારે હસવે હસ્યું મારા ચીતને, મરકલડેરે મોહ્યું મારું મન; નાથ ૪
બ્યારે નિમખ ન દેખું નાથને, અકળાઉંરે ધરમાં જીવન. નાથ ૫
હુંતો હારી દોરી તારા હેતમાં, તુજ ઉપરે વારું તન મન પ્રાણ; નાથ ૬
મારે તમથી વહાલું બીજું કાઈ નહિ, પ્રેમાનંદનારે વહાલા

સ્થામ સુખણુ. નાથ ૭

અથ ગરખાના પદ

પદ ૮૭૧ મું-રાગ દોહડા

પરમ પુરુષ અક્ષરપતિ, સ્વામિ સહજનંદ;
 દિવ્ય નરાકૃતિ પ્રગટકે, વંદુ ચરન નખ ચંદ. ૧
 અનંત કોટી બ્રહ્માંડપતિ, અખીલ શક્તિધર સ્વામ;
 ભક્તિધર્મસુત સુખસદન, સહજનંદ વર નામ. ૨
 ધર્મધુરંધર ધર્મધર, અધર્મ કરન વિનાસ;
 ધર્મતનય પ્રભુ ધર્મજીત, મમ હિર કરઉ નિવાસ. ૩
 બરનું વિશ્વદ ગુણુ ગુણુ વિમલ, વિદિત પ્રગટ પરમાન;
 પ્રેરઉ બાની સુરસ ભરી, દહહું તિમીર અગ્ધાન. ૪
 મૂક ચહત બાની વિમલ, પંગુ ઉલંઘે સુમેરુ;
 ઉભય દોષ જીત લખી મોય, હોવહું નાથ મમ ભેરુ. ૫
 નહિ બુદ્ધિ બળ ચાતુરી, તવ પ્રતાપ હિર આની;
 પ્રેમાનંદ કહે યથામતિ, બરનુ ગુન અધહાની. ૬

પદ ૮૭૨ મું-રાગ ધોળ

પુરુષોત્તમ પ્રાણુથી પ્યારારે, આવો અંતરજમી. એ ઢાળ છે.
 કરું પ્રથમ પ્રણામ સંભારીરે, સહજનંદ સ્વામી;
 વંદુ જીગલ ચરણુ હિર ધારીરે, સહજનંદ સ્વામી. ૧
 તમે ભલે પ્રગટ્યા ભવમોચનરે, સહજનંદ સ્વામી;
 તમે નિજ જન આનંદ લોચનરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨
 થયા કરુણા કરી દ્રગ ગોચરરે, સહજનંદ સ્વામી;
 સહુ જાણે ખેચર બૂચરરે, સહજનંદ સ્વામી. ૩
 તમે પુરુષોત્તમ સુખકારીરે, સહજનંદ સ્વામી;
 સદા અક્ષરધામ નિવાસીરે,* સહજનંદ સ્વામી. ૪
 તમે સર્વોપરી સુખકંદરે, સહજનંદ સ્વામી;
 તમને સેવે મુક્ત મુનિ વૃંદરે, સહજનંદ સ્વામી. ૫

* “આધારીરે” એવો પણ પાઠ છે.

તમે ક્ષર અક્ષરના સ્વામીરે, સહજનંદ સ્વામી;	
સર્વ વ્યાપક અંતરજમીરે, સહજનંદ સ્વામી.	૬
તમે કૈવલ્યપતિ સુખરૂપરે, સહજનંદ સ્વામી;	
સર્વે મુક્તાતથા છે। હુપરે, સહજનંદ સ્વામી.	૭
તમે દિવ્ય તનુ સાકારરે, સહજનંદ સ્વામી;	
મહા તેજ તથા આગારે, સહજનંદ સ્વામી.	૮
આત દિવ્યને આચરજકારીરે, સહજનંદ સ્વામી;	
એક બેઠક નાથ તમારીરે, સહજનંદ સ્વામી.	૯
એક તેજ સમૂહ અતિ બારીરે, સહજનંદ સ્વામી;	
અઘા ઉર્ધ્વ મધ્ય દિશી ચારીરે, સહજનંદ સ્વામી.	૧૦
અવિતર્ક્ય અતિ અપ્રમાણુરે, સહજનંદ સ્વામી;	
એ તેજ સમુહ સુજાણુરે, સહજનંદ સ્વામી.	૧૧
તે તેજમાં એક છખી ધામરે, સહજનંદ સ્વામી;	
દિવ્ય રતન મંડપ અભિરામરે, સહજનંદ સ્વામી.	૧૨
તેમાં દિવ્ય પદ્મગ છખી ન્યારીરે, સહજનંદ સ્વામી;	
નિજ જન લોચન અધહારીરે, સહજનંદ સ્વામી.	૧૩
તેમાં આપ ખીરાજે છે। રાજરે, સહજનંદ સ્વામી;	
ચારે પાસ મહા મુક્તા સમાજરે, સહજનંદ સ્વામી.	૧૪
લઈ ષોડશ પૂજા પ્રકારરે, સહજનંદ સ્વામી;	
તમને પૂજે છે કરી પ્યારરે, સહજનંદ સ્વામી.	૧૫
પઢી પુરુષમુક્તા મહામંત્રરે, સહજનંદ સ્વામી;	
કરે સ્તવન સર્વે સ્વતંત્રરે, સહજનંદ સ્વામી.	૧૬
એ ધામ છે સહુથી આધુરે, સહજનંદ સ્વામી;	
નહિ કાલ માયાનું લાં લાગુરે, સહજનંદ સ્વામી.	૧૭
સર્વે ધામથી શ્રેષ્ઠ વિશેષરે, સહજનંદ સ્વામી;	
સુર મુનિ સ્વપને નવ દેખેરે, સહજનંદ સ્વામી.	૧૮
એતો અક્ષરમાંહી છખી નોખીરે, સહજનંદ સ્વામી;	
લાં આપ ખીરાજે છે। શોખીરે, સહજનંદ સ્વામી.	૧૯

મહા દુર્લભ દરશન દેવરે, સહજનંદ સ્વામી;
 જાણે વિરલા કાષ્ઠક ભેવરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૦
 શું વર્ણવું મહિમા અગાધરે, સહજનંદ સ્વામી;
 નવ પહોંચે મન વાણી વિવાદરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૧
 ખીજ અસંખ્ય ધામ ઝોરા એથીરે, સહજનંદ સ્વામી;
 તે સારુ નિગમ કહે નેતિરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૨
 ત્યાંથી આપ પદાચ્યા નાથરે, સહજનંદ સ્વામી;
 મોટી કૃપા કીધી અમ માથરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૩
 જડ ચીદ પ્રકૃતિ એ કહાવેરે, સહજનંદ સ્વામી;
 અપાર છે પાર ન પાવેરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૪
 તેના આત્મા છો અંતરજામીરે, સહજનંદ સ્વામી;
 કર્તા હતાં પાળક બહુનામીરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૫
 કાળ માયા પુરુષ પ્રધાનરે, સહજનંદ સ્વામી;
 તેના કારણ અતિ ગુણવાનરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૬
 મહાતત્વચક્રી ત્રણ ગુણરે, સહજનંદ સ્વામી;
 સર્ગ કારણ અતિ નિપુણરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૭
 ત્રણ ગુણચક્રી તત્ત્વ ચોવીશરે, સહજનંદ સ્વામી;
 બ્રહ્મ સમષ્ટિ દેહ જગદીશરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૮
 એમ ઉત્પત્તિ સ્થિતિ લય રૂપરે, સહજનંદ સ્વામી;
 એવી લીલા તમારી અનુપરે, સહજનંદ સ્વામી. ૨૯
 સર્વ કારણ કર્તા આધારરે, સહજનંદ સ્વામી;
 એક તમે છો ધર્મકુમારરે, સહજનંદ સ્વામી. ૩૦
 મહા દિવ્ય ઐશ્વર્ય જુક્ત સ્યામરે, સહજનંદ સ્વામી;
 આ મૂર્તિ તમારી સુખધામરે, સહજનંદ સ્વામી. ૩૧
 સર્વ દિવ્ય સામૃદ્ધીને છપાવીરે, સહજનંદ સ્વામી;
 પ્રેમાનંદ કહે પ્રગટ થયા આવીરે, સહજનંદ સ્વામી. ૩૨

પદ ૮૭૩ મું-રાગ મંગલ

વંદુ	શ્રીરાધાકૃષ્ણ	સકલજગતારન;	
જુગ	જુગ	પ્રગટત સ્યામ પતિતજનતારન.	૧
નામ	રૂપ	જાકે કર્મ નિગમ કહી ગાવહી;	
સારદ	નારદ	શેષ પાર નહી પાવહી.	૨
મછ	વપુ	ધારી લાયે વેદ દૈત્ય મારેહ;	
કમક	તનુ	ધરી પીઠ મંદરગિરિ ધારેહ.	૩
બયે	શ્વેત	વારાહ દશનપર જીવ ધરી;	
ધર્યો	રૂપ	નરસિંધ દૈત્ય માર્યો હરિ.	૪
ધરી	હરિ	વામન રૂપ જૂપ બલિકું જીવ્યો;	
કરસી	ધરી	હરિ હાથ ક્ષત્રિયનકું દીવ્યો.	૫
બયે	પ્રગટ	રઘુવીર દશાનન છેદક;	
યદુકુલનલીનદિનેશ		કંસકુલભેદક.	૬
બયે	જુહ	સોઈ કૃષ્ણ યદુકુલનંદન;	
ધરી	હે	કલકી રૂપ સો દુષ્ટનિકંદન.	૭
ભક્તિધર્મ	મહે	આયે કૃષ્ણ કરુના કરી;	
પ્રેમાનંદ	ધનશ્યામ	રૂપ પ્રગટે હરિ.	૮

પદ ૮૭૪ મું

પૂરખ	અવધ	સમીપ	જપૈયા	ગામહે;	
તહાં	વસે	ધરમ	સ્વરૂપ	હરિપ્રસાદ	નામહે.
શ્યામ	બેદ	સરવરીયા	શાંતિ	બિચારકે;	
સુરનેતરાયકુલપુજ્યહે		પાંડે	ષ્ટારકે.		૨
દંપતિ	ભક્તિધર્મ	બંદાવન	જાપકે;		
તપ	કીનો	અતિ	ઉઝ	કૃષ્ણ	હિરભાયકે.
રીઝે	ગોકુલચંદ	આય	દરશન	દીયો;	
પુત્ર	હોઈ	તુમ	નાય	એહી	વર માગીયો.
પ્રગટ	બયે	શ્રીકૃષ્ણ	કમલદલભોજન;		૪
ભક્ત	ધર્મ	મહે	આય	પતિતભવમોચન.	૫

બાલ ચંદ્ર સમ બદત અધિક પ્રતાપહે;
કોટી બ્રહ્માંડ આધાર સો ઠાકુર આપહે. ૬
બાલ રૂપ ધરી કીને ચરિત્ર અનુપજ્યું;
પુરે મનકે મનોરથ સખ સુખરૂપજ્યું. ૭
ભયે બરસ જળ આઠ દીયો ઉપવીતજ્યું;
પ્રેમાનંદ કહે તોડી કુટુંબસું પ્રીતજ્યું. ૮

પદ ૮૭૫ મું

ગૃહસૌ નીકસ્યે શ્યામ ઉતર દિશી પ્રતિ ચલે;
એકાએકીહે નાથ સાથ કોહિ ના મીલે. ૧
પીત બની શિર પાધ અંગુલીયાં પીતહે;
હે વરવાડો વેષ તપખીએ ચીતહે. ૨
માત તાત પુનિ બ્રાત કુટુંબ સખ હેરત;
કહાં જ્યું ગયે ધનશ્યામ રુદન કરી ટેરત. ૩
બરની બાલસ્વરૂપ ગયે મહાબનમાંહી;
સિંધ વ્યાઘ્ર ગજ બાલુકો મનમેં ડર નાહી. ૪
મીલતહે ભુત પિશાચ અસુર બીકરાલ જ્યું;
દરસ કરત તેહી જોની છુટત તતકાલ જ્યું. ૫
દિવ્ય દેહ ધરી કરત વિનય જાત ધામકો;
એહી વિધિ સિદ્ધ સુરેશ પૂજત ધનશ્યામકો. ૬
કરત ઉચ્ચ અબ્યાસ કડીન તપ શ્રીહરિ;
જીત્યો દેહ મન પ્રાનકો ધર્મ સો હઠ કરી. ૭
ઉત્તર દક્ષિણ બીચરે દેહ સુધ પરહરી;
પ્રેમાનંદ કહે પશ્ચિમ પધારે કૃપા કરી. ૮

પદ ૮૭૬ મું

આયે સહજનંદ સિદ્ધ મુનિ વૃંદ સંગ લઈ;
આનંદ મંગલ જુકત પશ્ચિમ ભોમી બાઈ. ૧
ઉદયો સહજનંદ રવિ ભયો જોજોકારહે;
ધર ધર ભક્તિ ગ્યાન વૈરાગ્ય વિચ્ચારહે. ૨

ફૂલે ભક્ત અરવિંદ જાયો પ્રતાપજ્યું;
 માયા તમ ભયો નાશ મતાંતર પાપજ્યું. ૩
 બીચરત પુર બન ગામ ગ્યાનધન સુરજ્યું;
 બ્રહ્મ વિદ્યા ઝરી બરખી ચલાયે પૂરજ્યું. ૪
 દ્રગ ભરી દેખત રૂપ સહજનંદ સ્યામકો;
 હોત સમાધિ ધ્યાન દેખત સખ ધામકો. ૫
 ગોલોક વૈકુંઠ બ્રહ્મપુર જયકે;
 તેજેમય હરિ રૂપ દેખત મુદ પાયકે. ૬
 આશ્રિત ભયે નરનારી સો અનંત અપારજ્યું;
 ભવસાગરસો બચાય કીયો ઉદ્ધારજ્યું. ૭
 સ્વામિનારાયણુ બજન કાઠિ જન કરતહે;
 પ્રેમાનંદ કહે કષ્ટ માત્ર તાકે ટરતહે. ૮

પદ ૮૭૭ મું-રાગ રેખતા

આશકોંદી ચારીવે, માથુક ન જના ભૂલી; માથું ૮૬.
 સુંન સાંવરે સાહેબા મોહ્યત હમારીવે;
 ખાવંદ ખુશી હોય રખના દીલમે વિચારીવે. માથું ૧
 એક તેરાહે આસરા કહે ક્યા પુકારીવે;
 પરવરદીગાર દીલકી તું જનતાં સારીવે. માથું ૨
 સુરત લગી કદમોસે ન ટરેંગી ટારીવે;
 પ્રેમાનંદકે પ્યારે હમકું લેના સંભારીવે. માથું ૩

પદ ૮૭૮ મું

દીખલા દીદાર પ્યારા, મેહેજુઅ હમારા; મેહેં ૮૬.
 માથુક જરા દે દેના નેનોકા નજરા;
 ધતનેમે તો હોવેગા આશકુંદા ગુજરા. મેહેં ૧
 કુરખાન કીયા તેરે નામપર ધરખાર સંસારા;
 ફકીરી લેકે ફીરતાહું કરનેકું દીદારા. મેહેં ૨
 તકસીર માફ કરના સુંન સરજનહારા;
 પ્રેમાનંદકું મુલાખાત દેના નંદુહારા. મેહેં ૩

પદ ૮૭૯ મું-રાગ સોરઠ

ગમીયોરે મારે મન ગિરિધારી; ગમી૦ ટેક.
 નટવરનાગર સુખનેા સાગર, હરિવર હૈડાનેા હાર હજારી. ગમી૦ ૧
 કોટી કામ વારુ છપી ઉપર, રંગ રસિયો ધનસ્વામ વિહારી. ગમી૦ ૨
 સુખ સંપત શામળીયો મારે, એને બળું ખીળું સર્વે વિસારી. ગમી૦ ૩
 પ્રેમાનંદનો નાથ મનોહર, ધર્મકુંવર સુંદર સુખકારી. ગમી૦ ૪

પદ ૮૮૦ મું

માડીરે મને મોહન પ્યારો; માડી૦ ટેક.
 પ્રાણુથકી વહાલો વિકૃલ વર, નિમખ ન મેલું હવે નાથને ન્યારો. માડી૦ ૧
 નંદકુંવરને હુંતો જોઈ જોઈ જીવું, કરી રાખું આંખડલીનો તારો. માડી૦ ૨
 હરિવર હાર હિયાનો સુંદર, નવલ મનોહર નંદકુલારો. માડી૦ ૩
 પ્રેમાનંદનો જીવન વહાલો, જન્મ સંગાથી છે સ્વામ હમારો. માડી૦ ૪

પદ ૮૮૧ મું

વહાલીરે વહાલાજીની વાતું; વહા૦ ટેક.
 વાતું સંભળવા હું વશ થઈ સજની, મેલ્યું મોહનજીને ચરણે માથું. વહા૦ ૧
 સુંદર શશિમુખ જોવા સારું, તોડયું લોક કુટુંબનું નાતું. વહા૦ ૨
 વાતું સુણીને વહાલાના મુખની, ખીજે હવે ક્યારે નથી સુખ થાતું. વહા૦ ૩
 પ્રેમાનંદના નાથને નિરખી, મગન રહે મન નીત હરખાતું. વહા૦ ૪

પદ ૮૮૨ મું

જીવનરે જોઈ જોઈને લોભાણી; જીવ૦ ટેક.
 શી કહું શોભા સુંદર મુખની, નિરખી રવિ શશિ જ્યોત લગણી. જીવ૦ ૧
 કામ કાજ ધર ધંધા બૂલી, કૂલી સુણી મીઠી મુખની વાણી. જીવ૦ ૨
 હરિવર સાથે મારું હેત બંધાણું, દામ વિના એને હાથ વેચાણી. જીવ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે નાથજી મારું, પ્રીત કરી લીધું ચીતકું તાણી. જીવ૦ ૪

પદ ૮૮૩ મું-રાગ સોરઠ

શામળીયા યેગા આજ્યોજી, મોહોલે આજ્યોરે, શામળીયા; યેગા૦ ટેક.
 નંદકુંવર થાને અરજ કરે છે પ્યારી, સુંદર બદન દેખાજ્યોજી. યેગા૦ ૧

સેજ સંવારી વાટ જીવે છે થારી, રસિયાવર રસ પાળ્યોજી. યેગાં ૨
નટવરનાગર સેજ પધારો પ્યારા, અમૃત મેહ બરસાળ્યોજી. યેગાં ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ જીખીલા, છેલા હેત કરી યોલાળ્યોજી. યેગાં ૪

પદ ૮૮૪ અં

રસિયા રંગ માણોજી, રંગ માણેરે રસિયા; રંગ ૦ ટેક.
મંદિર પધારો મોહન વર મરમાળા, ધતની અરજ ઉર આણોજી. રંગ ૦ ૧
રાજેન્દ્ર રંગબીના પ્યારા, માને દાસી રાવલી જાણોજી. રંગ ૦ ૨
દુરીજનીયારા યોલ સુણીને પ્યારા, કાંઈ થાને ભરમ બરાણોજી. રંગ ૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ મેં જાણું, થારો અલગે જીવ બંધાણોજી. રંગ ૦ ૪

પદ ૮૮૫ અં

અબ ના દેસારે જાવા ના દેસાં કેશરીયા, જાવા ના દેસાં; જાવાં ૦ ટેક.
નટવર થાને નેણુમાં રાખાં, રસિયા હેત કરી હૈયા પર લેસાં. જાવાં ૦ ૧
જ્યું કે'સો યું કરસાં પ્રીતમ પ્યારા, હાથ બેડીને હાજર રે'સાં. જાવાં ૦ ૨
કાંઈ કરવા ડરપોછો સુંદર છેલા, કંઠજી વચન થાને ના કે'સાં. જાવાં ૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથજી થેતો, માને જે કે'સો તે સે'સાં. જાવાં ૦ ૪

પદ ૮૮૬ અં

જાદુડો કીનો છે રાજ, કાંઈ કીનો છે શામળીયા;
જાદુડો કીનો છે; જાદુ ૦ ટેક.

મોરલડીમાં કેશરીયા વર મારો, મનડો તો હર લીનો છે. જાદુ ૦ ૧
પ્રીત કરીને શામળીયાજી માને, પ્રાનનમેં કાંઈ દીનો છે. જાદુ ૦ ૨
તે દીધી માને નટવર છેલ જીખીલા, નીત નીત નેહ નવીનો છે. જાદુ ૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ થારા રંગમાં, મનડો મારો રંગબીનો છે. જાદુ ૦ ૪

પદ ૮૮૭ અં-રાગ સોરઠ

નેના મોરે ઉરઝે રૂપ રસાલ; નેના ૦ ટેક.
અવલોકત લલયાયે લુખ્ધ જ્યું, દેખી રસીલો લાલ. નેના ૦ ૧
બકુટી કુટીલ નેન મન રંજન, ઉર રાજત બનમાલ;
એ જીખી દેખી બયે બસ દોઈ, જ્યું મૃગ ખંજન જાલ. નેના ૦ ૨

આવત દેખે શ્યામ મનોહર, રસિક મંદગતિ ચાલ;
 પ્રેમાનંદ સરસ રસ લોભી, માનહું મધુકર બાલ. નેનાં ૩
 પદ ૮૮૮ મું

મોરે લોચન લાલચી બારી; મોરેં ૧ ટેક.
 શ્રીવ્રજલાલ બદન છબી ચીતવત, હોત ન છીનું એક ન્યારી. મોરેં ૧
 જ્યોં ચંદા ચક્રાર મન માન્યો, મીન મગન જ્યું વારી;
 ત્યું એ શ્યામ સુંદરસું રસબસ, ભેટત ભુગર્ભ પસારી. મોરેં ૨
 કુલ અપમાન કરત નીશવાસર, લોક લાજસોં ન હારી;
 પ્રેમાનંદ પુલકી અવિલોકત, ગુણનિધાન ગિરિધારી. મોરેં ૩
 પદ ૮૮૯ મું

અંખીયા ઓટ બચે અકુલાત; અંખીં ૧ ટેક.
 સજલ સરોજ સરસ મોહન મુખ, નિરખી નિરખી ન અધાત. અંખીં ૧
 પરમ ચતુર રસિક વર નિરખી, આનંદ ઉર ન સમાત;
 કમનિય કમલનયન માધો છબી, તજ અંત નહિ જાત. અંખીં ૨
 ચિતવત ચરન રસિક ચિંતામની, જપત જપ દિન રાત;
 પ્રેમાનંદ વાસ પદપંકજ, જહાં ન એકું ધાત. અંખીં ૩
 પદ ૮૯૦ મું

મોરે લોચન અતહોં અધીર; મોરેં ૧ ટેક.
 તનુ એક કમલનયન બીનુ દેખે, બરી આવત પલુ નીર. મોરેં ૧
 હું જબ મંદિર કૃષ્ણ કૃષ્ણ કહી, પ્રાત પદાવતી કીર;
 તેહી બચન સુની હોત અતિ દુઃખ, ચાહત છબી બલબીર. મોરેં ૨
 ધુંધટ ઓટ રહત નહી રાખે, છીનું છીનું ફારત ચીર;
 પ્રેમાનંદ શ્યામ મુખ ચીતવત, તબહોં મીટત સખ પીર. મોરેં ૩
 પદ ૮૯૧ મું-રાગ સૌરઠ

વારને જ્યું વારને જ્યું વારને જાઉંરી ધનશ્યામ વદનપર વારને; જાઉં ૧ ટેક.
 તેજેમય ગોલોકનિવાસી, પ્રગટે અધમ આધારને. જાઉં ૧
 નિજ જન સહિત પધારે શ્રીહરિ, અનેક પતિત બવતારને. જાઉં ૨

દીનાનાથ દયાકે સાગર, ઓગુન અનેક ખીસારને. જાઉં ૩
પુરુષોત્તમ પ્રગટ બયે કળીમેં, પ્રેમાનંદકે કારને. જાઉં ૪

પદ ૮૯૨ મું

શ્યામકીજી શ્યામકીજી શ્યામકી જાઉંરી બલિહારી

નવલ ધનશ્યામકી; જાઉં ૦ ટેક.

અનેક અધમ ઓધારને, કળીમેં કીની હે નૌકા નામકી. જાઉં ૧
દેતહે સખકું શ્રીપુરુષોત્તમ, પરમ ગતિ નિજ ધામકી. જાઉં ૨
માયીક મતકું છેદન કીને, લીની હે લાજ આજ કામકી. જાઉં ૩
પ્રેમાનંદ મગન હોઈ ગાવત, કિરતી જન વિશ્વરામકી. જાઉં ૪

પદ ૮૯૩ મું

ભાવનીજી ભાવનીજી ભાવની સખીરી ધનશ્યામ મૂરત

મન ભાવની; સખી ૦ ટેક.

શ્રીધનશ્યામ માધુરી મૂરત, ત્રિવિધ તાપ નસાવની. સખી ૦ ૧
અંબુજ નેન અલૌકિક મૂર્તિ, ચીતવની ચીત લલયાવની. સખી ૦ ૨
શ્રવન સુનત અતહી સુખ ઉપજત, બીતીયાં પરમ સોહાવની. સખી ૦ ૩
પ્રેમાનંદ બલિહારી લટકપર, ચલની પરમ પદ પાવની. સખી ૦ ૪

પદ ૮૯૪ મું

ઊરમેંજી ઊરમેંજી ઊરમેં રહોજી ધનશ્યામ મૂરત મેરે ઊરમેં; રહો ૦ ટેક.
રહો ઊરમેં ધનશ્યામ સુંદર વર, નાથ ન રહો અખ દૂરમેં. રહો ૦ ૧
નિરખું એક ટક રૂપ મનોહર, મગન રહુંગી મગરુરમેં. રહો ૦ ૨
શ્યામ તિહારી દાસી ચરનકી, રહુંગી રાજ હજૂરમેં. રહો ૦ ૩
પ્રેમાનંદ બયો કરતારથ, ચરન શરન સુખપૂરમેં. રહો ૦ ૪

પદ ૮૯૫ મું-રાગ સૌરઠ

હો સુંદર શ્યામ મારે મોહોલે આજે રાજ, મારે મોહોલે

આજે રાજ; હો મું ૦ ટેક.

આછી આલાપકે સૌરઠી, મીઠી તાન ગાજે રાજ. મારે ૦ ૧
અધર સુધારસ સાહેબા, માને આજ પાજે રાજ;
પ્રેમાનંદરા નાથજી, હસીકે બોલાજે રાજ. મારે ૦ ૨

પદ ૮૯૬ મું

હો રાજેન્દ્ર રેન મારે મોહોલે માણો રાજ, મારે મોહોલે
 માણો રાજ; હો રાં ૦ ટેક.
 દામ વિનારી દાસી માને રાવલી જાણો રાજ. મારે ૦ ૧
 આજયકી અલખેલ, માસું અંતર નાણો રાજ;
 પ્રેમાનંદે ક્યામ પુરવરી, પ્રીત પીછાણો રાજ. મારે ૦ ૨

પદ ૮૯૭ મું

હો મોહન મૂર્તિ થારી આધી લાગે રાજ, માને આધી
 લાગે રાજ; હો મોં ૦ ટેક.
 નાગર થાને નિરખતાં દુઃખ દૂર લાગે રાજ, માને આધી ૦ ૧
 નટવર સુંદર મૂરતિ, રહો નેણાં આગે રાજ;
 એ વર દેખ્યો સાહેબા, પ્રેમાનંદ માગે રાજ, માને આધી ૦ ૨

પદ ૮૯૮ મું

હો સુંદર છેલ મારો મનડો મોહો રાજ, મારો મનડો મોહો રાજ; હો સું ૦ ટેક.
 હસતા હરિવર હેતમેં, મુજ સામું જોયો રાજ, મારો મનડો ૦ ૧
 નટવર નેણુરી સેનમેં, મારો ચીતડો પ્રોયો રાજ;
 પ્રેમાનંદરા નાથજી, દુઃખ દૂર જોયો રાજ, મારો મનડો ૦ ૨

પદ ૮૯૯ મું-રાગ સોરઠ

ધર્મસુત જીવન પ્રાન હમારે; ધર્મ ૦ ટેક.
 શ્રીધનશ્યામ ધર્મકુલભૂષન, નટવર નેનાઉંકે તારે. ધર્મ ૦ ૧
 હિયકો હાર હરિવર સુંદર, ધર્મકુંવર પ્રાન પ્યારે;
 કમલનયન હરિકૃષ્ણ જીખીપર, પ્રેમાનંદ બલિહારે. ધર્મ ૦ ૨

પદ ૯૦૦ મું

ધર્મસુત જીવનમૂરી હમારી; ધર્મ ૦ ટેક.
 સંજીવની ધનશ્યામ મૂર્તિ, બવસંભવ બલહારી. ધર્મ ૦ ૧
 નિરખે નેહ સહિત નારાયણ, ધતર વાસના ટારી;
 પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ રૂપ છટા, રાખત ઉર ખીચ ધારી. ધર્મ ૦ ૨

પદ ૯૦૧ મું

હમારે ધન ધર્મકુંવર રંગ બીનો; હમાં ૦ ટેક.
ધર્મસુતુપર ત્રિભુવનકો સુખ, વારી ફેરી લજી દીનો. હમાં ૧
પરમ ચતુર હરિકૃષ્ણ પ્રાનપતિ, પ્રેમ સહિત ઉર લીનો;
પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ ચરનપર, તન કુરખાન લે કીનો. હમાં ૨

પદ ૯૦૨ મું

હમારે એક જીવન ધર્મદુધારો; હમાં ૦ ટેક.
જીવનપ્રાન સર્વે હરિજનકો, સતસંગકો હિજારો. હમાં ૧
યોગ યગ સાધન સુકિત જસ, ધર્માત્મજ પ્રાન પ્યારો;
પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ મૂર્તિ, પરમ સિદ્ધાંત હમારો. હમાં ૨

પદ ૯૦૩ મું—રાગ સોરઠ

અખ તો સનેહી સુધ લીજે જરી; અખં ૦ ટેક.
ખાંહ ગહી ખીછુરે ના બનેગી, કૃપાસિંધુ હરિ. સુધં ૧
પરિહરી અવગુન હેરો કરુણાધન, અમૃત નજરે ભરી. સુધં ૨
નિજ જન કારણ શ્રીનારાયણ, આપે દેહ ધરી. સુધં ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ દર્શન દીજે, હમપર કરુના કરી. સુધં ૪

પદ ૯૦૪ મું

અખતો તનિક હેરો હમરી ઓર; અખં ૦ ટેક.
કરુના કરો કરુણાનિધિ કેશવ, શ્રીહરિ ધર્મકિશોર. હેરોં ૧
કારણ કવન કઠિન બયે અમપર, ચંચલ દગ ચીતચોર. હેરોં ૨
સદય હૃદય સુખસાગર હમમું, કયું તોરી બરબર. હેરોં ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ કહા કહે તુમકું, વક બયો વિધિ મોર. હેરોં ૪

પદ ૯૦૫ મું

હમતો હરિ જીં તોરે ચરન પર; હમં ૦ ટેક.
કહા ઉગરેજો કરુણાસાગર, રંકમું રીસ કરે. તોરેં ૧
અશરણુશરણુ શરણુગતવત્સલ, યહ પનું ક્યો ખીસરે. તોરેં ૨
શરણુગતહીત બહુત સહી પ્રભુ, જુગ જુગ દેહ ધરે. તોરેં ૩
પ્રેમાનંદકે નાથજી હમમું, તોરી ક્યો ખીચરે. તોરેં ૪

પદ ૯૦૬ હું

તુમ તો બિહારી નાહોં કીની બલી; તુમં ૧ ટેક.
 અપને પનકું ઝોટ લગાધ, એ નર્ધ રીત ચલી. નાહોં ૧
 વ્યાસ વિરંચી શેષ શુક નારદ, બાંચત ખીરદાવળી. નાહોં ૨
 સત્ય પ્રતિજ્ઞા સુને હમ સંતત, નિહુરતા નાહોં કળી. નાહોં ૩
 અબ કરુણા કીજે કરુણાધન, પ્રેમાનંદ જાત બલી. નાહોં ૪

થાલ

પદ ૯૦૭ મું-રાગ સારંગ રાજભોગનો થાલ

જીમીયે જન સુખદાર્ધ, ભોજન જીમીયે જન સુખદાર્ધ; ભોજં ૧ ટેક.
 ખટરસ ચાર પ્રકાર સુધારકે, ભક્તિ માત લે આર્ધ. ભોજં ૧
 પુત્યો કનક ચાર અતિ સુંદર, કંચન પાટ ખીજાર્ધ;
 છપ્પન ભોગ છતીસહું બિંજન, રચના કહી ન જર્ધ. ભોજં ૨
 લકુવા બહુત પ્રકારકે નૌતમ, પેંડા બરફી બનાર્ધ;
 ઘેવર ખાળ સરસ જલેખી, સૂત્રફેણી મન ભાર્ધ. ભોજં ૩
 મરકી મેંસુખ સાટા ગુંજ, ગુલાબપાક ગુનદાર્ધ;
 લુચર્ધ પુરી ઠોર કચોરી, બરની ન સક્યો મીઠાર્ધ. ભોજં ૪
 બ્રણી પાપડી પાપડ પૂડા, માલપૂવા અધિકાર્ધ;
 સેવ સુંવારી ખીર ખાંડ ધત, જીમીયે નાથ અધાર્ધ. ભોજં ૫
 મધુ મેવા અરુ માખન મીસરી, સિખરન ખીરંજ સોહાર્ધ;
 બજ્યા વડા ગુલ ગુલાબકળી બલી, ગીનત પાર કો પાર્ધ. ભોજં ૬
 ફેરી આદા નીંબુ મિરચી, ખારક દ્રાખ તીખાર્ધ;
 અથાનેકો અંત નહી તબ, રહ્યો કહત સકુચાર્ધ. ભોજં ૭
 બાજી સુંદર સરસ બની પ્રભુ, જીમો દેઉ બતાર્ધ;
 કાશીફલ કંકોડા પરવર, સુરનકી સરસાર્ધ. ભોજં ૮

વાલોરી વૃંતાક કરેલા, કીતની કંઠ બડાઈ;
 નયાંકા અતિ સરસ રાયતો, તુલ્ય પરીહે રાઈ. ભોજન ૯
 કઢી વડી અરુ ચના તરેલકો, સ્વાદ હે સરસ સવાઈ;
 બથુવા મેથી સુવા ટાંકા, ભાજી સરસ રંધાઈ. ભોજન ૧૦
 દાર ભાત જીમીયે સુંદર, મીસરી ગોરસમાઈ;
 હોરે હોરે ગ્રાસ ભરો પ્રભુ, લાવું દૂધ ઓટાઈ. ભોજન ૧૧
 અતિ આનંદ હોય જીમો જીવન, ચાર સુનાવું ગાઈ;
 પ્રેમાનંદ પનવારો જીંઠકો, દીજે પાસ જોલાઈ. ભોજન ૧૨

પદ ૯૦૮ મું-રાગ સારંગ રાજભોગકો થાલ

ભોજન જીમીયે નાથ હમારે; ભોજન ૧૩.
 કંચન કલશ લીયે શીતલ જલ, સનક સનંદન ઠારે. ભોજન ૧
 જીવન ભોગ છતીસહું બિંજન, વિવિધ પ્રકાર સંવારે;
 કરજેરે કમલા લીયે ચારી, જીમીયે પ્રાનસો પ્યારે. ભોજન ૨
 દધી માખન પકવાન મીઠાઈ, ખટ રસ ખાટે ખારે;
 રુચી રુચી ગ્રાસ ભરો મોરે જીવન, પરત હું પૈયાં તુમારે. ભોજન ૩
 ગોલોકપતિ કૃષ્ણદેવ પ્રભુ, નિજ જન હીત તતુ ધારે;
 પ્રેમાનંદ પનવારો જીંઠકો, માંગત ઠાડો દારે. ભોજન ૪

પદ ૯૦૯ મું-રાગ સારંગ રાજભોગનો થાલ

આરોગો અવિનાશી, ભોજન આરોગો અવિનાશી; ભોજન ૧૩.
 બિંજન વિવિધ પ્રકાર સંવારે, તુમ કારન સુખરાશી. ભોજન ૧
 મોતીચુર જલેખી સુંદર, પેડા બરરી ખારી;
 વિધવિધકે પકવાન મીઠાઈ, ગીનત અંત નહી આસી. ભોજન ૨
 દૂધપાક દધી ઓદન મીસરી, જીમો કુંજવિલાસી;
 નિરખી સુંદર બદન કમલ જખી, મીટે સકલ ભવ ફાંસી. ભોજન ૩
 અતિ પ્રસન્ન હોય જીમો જીવન, મગન હોત બ્રીજવાસી;
 પ્રેમાનંદકું શીત પ્રસાદી, દીજે જોલાયકે પાસી. ભોજન ૪

પદ ૯૧૦ મું

ભોજન કીજે નંદુલારે; ભોજન ૦ ટેક.
 શ્રીધનશ્યામ જસોદાજીવન, ગોપીજન દ્રગ તારે. ભોજન ૧
 નાનાવિધ પકવાન મીઠાઈ, બીજન ખાટે ખારે;
 રુચી ઉપજાય રસિક વર જીમો, પ્રીતમ પ્રાનસોં પ્યારે. ભોજન ૨
 પુરી ઠાર કચોરી સુંદર, બરા દધીમહીં ડારે;
 કઢી વડી ભાજ અતિ સારી, બરે કટોરે ન્યારે. ભોજન ૩
 સુંદર દાર ભાત દધી મીસરી, જીમો જગ ઉજ્યારે;
 નિરખી સુંદર ચવન આતુરી, વારોં પ્રાન હમારે. ભોજન ૪
 ઉપર ઓટયો દૂધ રું મીસરી, પીયો મોહન મતવારે;
 બચે સો પ્રેમાનંદકું દીજે, માંગત ઠાડો દારે. ભોજન ૫

પદ ૯૧૧ મું-રાગ સારંગ

બીરી લીજે શ્યામ સુખકારી; બીરી ૦ ટેક.
 વાસુદેવ નારાયણ વિષ્ણુ, ત્રિભુવન મંગલકારી. બીરી ૧
 નાગરબેલીક પાન મનોહર, લાઈ હું સરસ ઉતારી;
 તજ એલાયચી જવંત્રી જયક્ષ, કતરીહું સરસ સોપારી. બીરી ૨
 ચુનો દીયો ગુલાબી કાથો, ચુરન અતિ સુખકારી;
 પરમ પ્રીતસોં બીરી બનાઈ, લોગન ખીલ સંવારી. બીરી ૩
 રમારમન કછુ હસે મંદ છબી, લીની હાથ પસારી;
 ગોક્ષોકપતિ નાથ ચરનપર, પ્રેમાનંદ બલિહારી. બીરી ૪

પદ ૯૧૨ મું-રાગ કાફી થાલ

જમોને ગોપીનાથજી સુંદર લાડુ રે; જમો ૦ ટેક.
 ધૃત શાકરમાંહી ઝાઝા ભેળીને, હરિવર હેતે હું જમાડુરે. જમો ૧
 જગજીવન મારે હાથે જમો તો, ઘણું ઘણું માનીશ હું સપાડુરે. જમો ૨
 સુંદર મુખડું હું જમતારે જોવું, થાયે મારા અંતરમાંહી ટાડુરે. જમો ૩
 પ્રેમાનંદ ઉભો આશ કરીને, જમીને આપો પનવાડુરે. જમો ૪

પદ ૯૧૩ મું

જમોને ધનશ્યામજી પુરી શીરારે; જમો ૦ ટેક.
 બહુ પકવાન તમ કાજ કર્યા છે, બીરંજ હરીસો શાકર ફરારે. જમો ૧

લાવી છું ડોલરીયાના હાર ગુંથીને, જમીને જીવન તમે પેરારે. જમો ૨
જીવન તમને જમતાં જોતું તો, મટે મારા ભવકેરો ફેરારે. જમો ૩
પ્રેમાનંદને શીત પ્રસાદી, દીયો તો રાજી છે ધણેરારે. જમો ૪

પદ ૯૧૪ મું

લીયોને ગોપીનાથજી મુખવાસરે; લીયો ૧ ટેક.
તજ એલાયચી જવંત્રી જયફલ, હાજર ઉભી છું લેને પાસરે. લીયો ૧
કાથો ચુનો તજ લવીંગ સોપારી, ખીડી મેં વાળી છે કરી ઉલાસરે. લીયો ૨
મારે હાથે હું ખીડી મુખમારે આપું, આજ મારે
આખો સાવકાશરે. લીયો ૩
મુખ તંબોલ લીધાનીરે મોહન, પ્રેમાનંદને છે ઘણી આશરે. લીયો ૪

પદ ૯૧૫ મું

આપું છું ખીડી પાનની હું બનાવીરે; આપું ૧ ટેક.
નાગરવેલીના પાન મનોહર, પાકાં પાકાં જોધને આખાં લાવીરે. આપું ૧
કાથો ચુનો ને લવીંગ એલાયચી, વાંકડી સોપારી કતરાવીરે. આપું ૨
પ્રીત કરીને સુંદર ખીડી મેં વાળી, મુખમાં મેલું પાસે આવીરે. આપું ૩
પ્રેમાનંદને કૃપા કરીને, મુખ તંબોલ આલો ચાવીરે. આપું ૪

પદ ૯૧૬ મું-રાગ ખીહાગ

વ્યારુ કરત નંદકે લાલ, કરત નંદકે લાલ વ્યારુ કરત નંદકે લાલ; લાલ ૧ ટેક.
ખટ રસ ચાર પ્રકાર જસોદા, લાઈ પેરોસી થાલ. વ્યારુ ૧
મધુ મેવા પકવાન મીઠાઈ, બિજન વિવિધ રસાલ;
જીમત કરત વિનોદ પરસપર, હલધર મદનગોપાલ. વ્યારુ ૨
દધી આદનમહીં મિસરી મીલાયકે, જીમત દીનદયાલ;
નિરખત નંદ મુખારબિંદ જખી, હરખી હોત નિહાલ. વ્યારુ ૩
પરમ પ્રીતસોં જીમીકે ઉઠે, કર મુખ કમલ પખાલ;
પ્રેમાનંદ પ્રાન નોજાવર, કરત નિરખી જખી ચાલ. વ્યારુ ૪

પદ ૯૧૭ મું

જમત શ્યામ જમાવત પ્યારી; જમ૦ ટેક.
 કુંચન ચાર પરોસી ખટ રસ, ભરી શીતલ જમુના જળ ઝારી. જમ૦ ૧
 કરી કરી કાર દેતી પીયા મુખમેં, ચિતવતી બદન સો
 નિમિષ નિવારી;
 કરતી વિનોદ હસી હસી પીયસોં, સુચવતી સેન ગૂઢ રસ ભારી. જમ૦ ૨
 આસપાસ લલિતાદિક સહચરી, ગાવતી હસી હસી મીઠી
 મીઠી ગારી;
 પ્રેમાનંદકો નાથ મુદિત મન, કરત વિચાર શ્રીકુંજબિહારી. જમ૦ ૩

પદ ૯૧૮ મું

ગિરિધરલાલ ગિયારુ કીજે; ગિરિ૦ ટેક.
 સુંદર ઠોર કચોરી પૂરી, બહુત પ્રકાર અનોખી ચીજે. ગિરિ૦ ૧
 માનભોગ સેવે અતિ સુંદર, મીઠો ભાત માંગીકે લીજે;
 રચિ અનુસાર આરોગો જીવન, નિરખી બદન છળી બલી
 બલી જીજે. ગિરિ૦ ૨
 સુંદરશ્યામ અન્નાયકે જીમો, પય શાકર કછુ ઉપર પીજે;
 જો કછુ બચે આપકો જીઠો, પ્રેમાનંદકું બોલાયકે દીજે. ગિરિ૦ ૩

પદ ૯૧૯ મું

પીયકું દુધ કટોરે પાવે; પીય૦ ટેક.
 પ્રેમ વિવશ બ્રખુભાન લાડીલી, ચિતવતી બદન નેના ભરી આવે. પીય૦ ૧
 ખીરી દેતી બનાયકે મુખમેં, ભુજ ભરી હરિકું કંઠ લગાવે;
 લે લે દરસ પરસ સુખ નૌતમ, પુરખ વિરહકે તાપ સમાવે. પીય૦ ૨
 કબહુંક કુંડળ પાધ સમારે, કબહુંક ઉર લે હાર પૈરાવે;
 પ્રેમાનંદકે નાથકું પ્યારી, બોલી મધુર પ્રીતિ ઉપજાવે. પીય૦ ૩

પદ ૯૨૦ મું-રાગ બીહાગ થાલ

મદનમોહનલાલ કીજે વ્યાર; મદ૦ ટેક.
 કરજેરે ઠાડી કબહીકી, દુલહની રસીક રાધા સુકુમાર. મદ૦ ૧

કંચન ચાર પેરાસી લાઈ, પૂરી ઠાર કચોરી લારુ;
 માનભોગ સેવે અતિ સ્વાદુ, આરોગો પ્રભુ અભય ઉદાર. મદન ૨
 મીઠા ખીરંજ હરીસો સુંદર, દૂધપાક કીનો તુમસારુ;
 ઓરહી બહુત પ્રકારકે બિજન, જે માંગો સો તરત તિયારુ. મદન ૩
 દૂધ ભાત મિસરી મનમોહન, જીમો ચંચલ લોચન ચારુ;
 આચમન કર દીજે દુઃખમોચન, પ્રેમાનંદકું પ્રસાદી પ્યારુ. મદન ૪

પદ ૯૨૨ મું

મદનમોહન ખીરી લેઉ પ્યારે; મદન ટેક.
 કરજેરે બખુલાન લાડીલી, મધુર મધુર મુખ બચન ઉચારે. મદન ૧
 લીજે અખિલ લોક સુરનાયક, લીજે જીવન પ્રાન હમારે;
 લીજે મદનમોહન મનરંજન, નંદકુંવર નેનનકે તારે. મદન ૨
 પાકે પાન નાગરવેલીકે, ચુનો કાથો ગુલાખી ડારે;
 તજ એલાયચી જાવંત્રી જાચફલ, ધરી લોગન કેરી ખીલ સંવારે. મદન ૩
 મંદ મંદ મુસકાયકે મોહન, ખીરી કારન હાથ પસારે;
 પ્રેમાનંદ ખીરી દે પ્યારી, ચિતવતી બદન પલક નહીં પારે. મદન ૪

પદ ૯૨૨ મું-રાગ ખીહાગ થાલ

કીજીયે બલીજાઉં, વ્યારુ, કીજીયે બલીજાઉં; વ્યારુ ટેક.
 નરનારાયણ નાથ તુમારે, ચરન કમલ શિર નાઉં. વ્યારુ ૧
 વિધવિધકે પકવાન મીઠાઈ, પ્રીત સહિત જીમાઉં;
 ઓટ્યો દુધ ભાત અતિ સુંદર, મિસરી માંલ મીલાઉં. વ્યારુ ૨
 તુમ જીમો હું નિરખું જીવન, નિરખી નિરખી સુખ પાઉં;
 પ્રેમાનંદ જીંઠકે લાલચી, આગે ઠાડો ગાઉં. વ્યારુ ૩

પદ ૯૨૩ મું

ખીરી લીજીયે બદ્રિનાથજીરે; ખીરી ટેક.
 નાગરબેલીકે પાન મનોહર, ચુનો ગુલાખી કાથજીરે. ખીરી ૧
 તજ એલાયચી જાવંત્રી જાચફલ, કતરી સોપારી મોરે હાથજીરે. ખીરી ૨

પ્રેમ પ્રીતસું ખીડી બનાઈ, લીજે શ્યામ સુખપાથજીરે. ખીરીં ૩
પ્રેમાનંદ કે' હસ્તકમલ દોઉં, ધરીયે સદા મોરે માથજીરે. ખીરીં ૪

૫૬ દરજ મું-રાગ ખીહાગ

મારે મંદિર પધારો પ્રભુ પ્રીત કરી; મારેં ૧ ટેક.
સંકા કાચની ધરશો માં, આવો મગન થકા છોગાં શીશ ધરી. મારેં ૧
વિધવિધનાં પકવાન કચ્ચાં છે, પીરસી મેલ્યો છે મેંતો થાલ ભરી;
મોતીયા સેવૈયા સાટા જલેખી પેંડા, બરફી ને ખીરંજ હરીસો હરિ. મારેં ૨
શાક પાક બહુ ભાતે કચ્ચાં છે, કસર નથી માંહી કરીયે જરી;
જેજે ગમે તે જમજો હરિ મારા, માગી લેજો ઉપર મીઠુંરે મરી. મારેં ૩
સર્વે મનોરથ પૂરો પ્રભુ મારા, આવો નહીં આવે મારેલાગ ફરી;
પ્રેમાનંદના નાથ ધર્મકુંવર પીયા, મન ક્રમ વચ્ચે હું તમને વરી. મારેં ૪

૫૬ દરપ મું

મારે ભુવન પધારો હરિવર હસતા; મારેં ૧ ટેક.
પ્રીત કરીને પ્રીતમ તમને, લાડવા જમાડું સુંદર લસલસતા. મારેં ૧
વસન આભૂષણ પેરીને પધારો, ગૂટો રેંટો કમરે કસતા;
ચાખડીયો પે'રીને ચટકતી, લટકતી ચાલે મારે ઉર વસતા. મારેં ૨
ડોલરીયાના ઉર હાર પેરીને, અંતર પ્રલેલમાં મસમસતા;
આવંતા ઉર સંક ન ધરશો, દુરિજન દેખીને છોને લસતા. મારેં ૩
જમતાં જીવન લટકાં કરીને, નરનારીના ઉરમાં ધસતા;
નેણાં ભરીને નિરખું નટવર, પ્રેમાનંદને લાડુ પીરસતા. મારેં ૪

૫૬ દરદ મું

તમે જમો જમો મારા ઠાકરીયા; તમેં ૧ ટેક.
હરિવર મારે હાથે જમાડું, સુંદર લાડુ શાકરીયા. તમેં ૧
પેંડા બરફી ખાજન જલેખી, મરફી મેસુબને ઘેબરીયા;
શીરો પુરી કંસાર હરીસો, ખીરંજ જમો કહાના કેશરીયા. તમેં ૨
ભજ્યા વડાં તબ્ચાં છે પાપડ, મીઠું જીરું નાખીને મરીયાં;
શાક પાક સુંદર વર જમજો, રાયતડાં સુંદર દેયરીયા. તમેં ૩

આંખામોરનો ભાત અનોપમ, દૂધ શાકર જમો ગરિધરિયા;
વધે તે પ્રેમાનંદને આપો, ધર્મકુંવર રંગના ભરીયા. તમે૦ ૪
પદ ૯૨૭ મું

આપું પાન ખીડી જમો ભક્તપતિ; આપું૦ ટેક.
ધર્મકુંવર ધનશ્યામ સુંદર વર, તમથી વહાલું મારે કાઈ નથી. આપું૦ ૧
નાગરવેલીના પાન મનોહર, કાથો ચુનો મેલી રતીરે રતી;
તજ એલાયચી માંહી લવીંગ સોપારી, ખીડી વાળી છે વહાલા

સરસ અતિ. આપું૦ ૨

સુંદર મુખમાં ખીડી આપું, નિરખું ચક્રાર જ્યું ચંદ ગતિ;
પીકદાની કરું હાથ તણી મારે, ધણારે દિવસની આશ હતી. આપું૦ ૩
તન મન વારું આરતિ ઉતારું, એ વર માગું કરી વિનતિ;
ધર્મકુંવર ધનશ્યામ ચરણમાં, પ્રેમાનંદની રહો અચળ મતિ. આપું૦ ૪

પદ ૯૨૮ મું-રાગ ખીહાગ થાલ

નરનારાયણ પ્યારે, જીમત, નરનારાયણ પ્યારે; જીમ૦ ટેક.
સનકાદિક સરસ જગ શીતળ, કનક કંઠશ ભરી હારે. જીમ૦ ૧
માત મૂરતિ પરમ પ્રીતસું, વિંજન વિવિધ સંવારે;
ખટ રસ ચાર પ્રકાર થાર ભરી, કનક પીઠપર ધારે. જીમ૦ ૨
તાત ધર્મ અતિ પરમ નેહ વસ, ભરી આયે દ્રગ તારે;
સનમુખ આય વિજોડી લેત મુખ, કરતન પત્રકસું ન્યારે. જીમ૦ ૩
મંદ મંદ મુસકાત પરસપર, ભરત ગ્રાસ રસ સારે;
નારદ કરત વિનોદ મરમ હસી, જુંઠનકે અધિકારે. જીમ૦ ૪
મંગલ રૂપ મોદક જીમ કર, કર મુખ કમલ પખારે;
પ્રેમાનંદ જુંઠકો લાલચી, માંગત હાડો દારે. જીમ૦ ૫

પદ ૯૨૯ મું-રાગ સોહની

ખીરી લીજે લાલ ગિરિધારીરે, ગિરિધારી ગિરિધારીરે;
ખીરી લીજે લાલ ગિરિધારીરે; ખીરી૦ ટેક.
નાગરવેલીકે પાન મનોહર, કાથો ચુનો સોપારીરે. ખીરી૦ ૧

તજ એલાયચી જાવંત્રી મેલી માંહી, લોગન ખીલ સંવારીરે. ખીરી૦ ૨
ખીરી પાન પરમ સુખદાઇ, જીમીયે કુંજખિહારીરે. ખીરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પાન પીકકી, ડારે સ્યામ પિયકારીરે. ખીરી૦ ૪

પદ ૯૩૦ મું

ખીરી દેત બનાયકે પાનકી, પાનકી પાનકી પાનકી;
ખીરી દેત બનાયકે પાનકી; ખીરી૦ ૧.
લે કરમેં કરજેરે ઠાડી, પ્યારી કુંવરી બ્રજુભાનકી. ખીરી૦ ૧
ખીનય બચન કહી બાંહ ગહી હસી, કષ્ટુક સકુચ મુખ માનકી. ખીરી૦ ૨
દેત ખીરી મુખમેં બરજેરી, મેલી શંકા તજી આનકી. ખીરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ મગન જીમી ચીતવત, સુંદરસ્યામ સુમનકી. ખીરી૦ ૪

પદ ૯૩૧ મું-રાગ વસંત થાલ

ધન્ય ધન્ય આજ સપરમે દહાડો, મોહન મંદિર પધાર્યા;
અમ ઘેર આવતાં વહાલાને, સોઠલડીયે બહુ વાર્યા. ધન્ય૦ ૧
આજમારા ભાગ્ય કલામાંના આવે, મુખડું જોઈ જોઈ પુત્રી;
શું શું કરું શામળીયા સારું, દેહ દિશા સુધ ભુલી. ધન્ય૦ ૨
ઊડી ઉતાવળી પ્રેમ વિવશ થઈ, દૂધડે ચરણ પખાળ્યા;
દુખડાં લઇને મોતીડે વધાવ્યા, તાપ હૈયાના ટાળ્યા. ધન્ય૦ ૩
જપર પલંગપર સેજ સંવારી, પધરાવ્યા સ્યામ સોહાગી;
જીવન કહે છે લાવો જમ્યાનું, ભુખડત્રી બહુ લાગી. ધન્ય૦ ૪
જપન ભોગ જત્રીશૈ વીજન, લાવીને પૂર્યા થાળ;
જમવા બેઠા હરિવર હેતે, શરણાંગત પ્રતિપાળ. ધન્ય૦ ૫
લાડુ જલેખી ઘેબર સાટા, બરફી પેંડા બહુ સારા;
દળ મગદળને ખીરંજ હરીસો, જમજો પ્રીતમજી પ્યારા. ધન્ય૦ ૬
વિધ વિધનાં પકવાન કચ્યાં છે, ગણતાં પાર ન આવે;
જીવન જમજો સારાં સારાં, જે જે તમને ભાવે. ધન્ય૦ ૭
ખારક દ્રાક્ષને ચીરીયો રાયતી, આથણાં બહુ બાંતે;
ભજ્યા વડાં ને પાપડ પુડલા, જમજો હરિ કરી ખાંતે. ધન્ય૦ ૮

દૂધપાક ને શ્રીખંડ આસુદી, શીરો પુરી ને કંસાર;
ભાત ભાતના શાક કચ્ચાં છે, કઢી વડી રાપતા ત્યાર. ધન્ય ૯
દાળ ભાત જમી દૂધ શાકર પીધાં, હામ હૈયાની વહાલે પૂરી;
ચણું કરાવીને મુખવાસ આપે, પ્રેમાનંદ હજૂરી. ધન્ય ૧૦

પદ ૯૩૨ મું-રાગ વસંત થાલ

આજ સખી શામળીયો વહાલો, પરોણા ઘેર આવ્યા;
થાળ ભરીને મેંતો મોટે મોતીડે વધાવ્યા; આજ ૦ ટેક.
કર સાહીને કૃષ્ણ જીવનને, મંદિરમાં પધરાવ્યા;
નોંતરીયા નારાયણ મેંતો, બહુ વિધ પાક બનાવ્યા. આજ ૦ ૧
ખટ રસ ચાર પ્રકાર સુધારી, થાળ ભરીને લાવ્યા;
કંચન કલશ ભરીને શીતળ, જળ જમુનાના પાચ્યા. આજ ૦ ૨
લાડુ પેંડા જલેખી ઘેખર, બહુ પકવાન પિરસાવ્યાં;
શાક પુચ્ચાં બહુ કનક કટોરે, જે હરિને મન ભાવ્યાં. આજ ૦ ૩
ભજ્યાં વડાં ફાફડા પાપડ, તળેલ તાતાં તાવ્યાં;
લીંબુ આદા કેરીના બહુ, આયણાં મગાળ્યાં. આજ ૦ ૪
દાળ ભાત પિરસીને શાકર, નાંખી દૂધ ઓટાવ્યાં;
દૂધ ભાત જમાડી હરિને, હેતે ચણું કરાવ્યાં. આજ ૦ ૫
પાન ખીડાં અમારા હરિયે, હાથો હાથ લઈ ચાવ્યાં;
પ્રેમાનંદના નાથને ભેટી, તનના તાપ સમાવ્યા. આજ ૦ ૬

પદ ૯૩૩ મું-રાગ ડુમરી થાલ ત્રતાલ

જીમત પીયા પ્રાન જીમાવતી પ્યારીરે; જીમા ૦ ટેક.
કંચન ચાર પરોસી લાઈ, ઝિજન વિવિધ સંવારી. જીમા ૦ ૧
મોતીચુર જલેખી સુંદર, દૂધપાક સુખકારી. જીમા ૦ ૨
માનભોગ મીઠીપૂરી કચોરી, બરા દધીમહી ડારી. જીમા ૦ ૩
પ્રેમાનંદકું પ્યારો શીત પ્રસાદી, દેતહે પાસ બેસારી. જીમા ૦ ૪

પદ ૯૩૪ મું

લાડીલો લાલ જીમત પૂરી દૂધપાક; લાડી ૦ ટેક.
વિધ વિધકે પકવાન મીઠાઈ, બહુત પ્રકારકે શાક. લાડી ૦ ૧

જીમત મેવા શ્યામ મનોહર, કઢલીફલ ચરુ દ્રાક. લાડી૦ ૨
આસપાસ બેઠી સખા મંડલી, સખહીકું દેત ચાખ ચાખ. લાડી૦ ૩
ત્રેમાનંદ માગે જીક પ્રસાદી, બહુત અંતર અભીલાખ. લાડી૦ ૪

પદ ૮૩૫ મું

શીરો પૂરીરે આરોગો અવિનાશી; શીરો૦ ટેક.
મોતીચુર જલેખી ઘેખર, પેડા બરફી ખાસી. શીરો૦ ૧
મીઠો ખીરંજ હરીસો સુંદર, દૂધપાક સુખરાશી. શીરો૦ ૨
ઘોટયો દૂધ લાત ઝીનવાડો, મીસરી માંહી મીઠાસી. શીરો૦ ૩
કષ્ટુ એક જીક પ્રસાદી માંગત, ત્રેમસખી નિજ દાસી. શીરો૦ ૪

પદ ૮૩૬ મું

લાલ બ્યારુ કીજીયે મેં લાગું તોરે પૈયાં; લાલ૦ ટેક.
દૂધપાક સંજ્યાવ સુંવારી, સેવે સરસ ખનૈયાં. લાલ૦ ૧
ધૃત કંસાર લાપસી પ્યારે, સુખદા અતિ સુખદૈયાં. લાલ૦ ૨
ખીરંજ આસુદી સીખરન સુંદર, મિસરી દૂધ મલૈયાં. લાલ૦ ૩
શ્રીધનશ્યામ બદન છખી ઉપર, ત્રેમસખી બલજૈયાં. લાલ૦ ૪

પદ ૮૩૭ મું-રાગ ગરબી થાલ

પધારો લાલ, નંદજીના કુંવર અલખેલડા;
પધારો લાલ, જમવા સારું રંગછેલડા. ૧
પધારો લાલ, વાટડી બેવું છું ઉભી ક્યારની;
પધારો લાલ, વિલંબ ન કરશો લગારની. ૨
પધારો લાલ, શેરી વાળીને સારી કરી;
પધારો લાલ, પુલડાં મેભ્યાં છે વાટે પાથરી. ૩
પધારો લાલ, ચાખડીયે ચઢીને ચટકંતા;
પધારો લાલ, લટકાં કરીને લટકંતા. ૪
પધારો લાલ, રસોઈ કરી છે ઘણી જીગતસું;
પધારો લાલ, વેહેલા વીંટાણાં મુનિ મુક્તસું. ૫
પધારો લાલ, તેલ પુલેલ અંગે ચોળીયે;
પધારો લાલ, વિઝણે વહાલાને વા ઢોળીયે. ૬

પધારો લાલ, વાટ જોઈ છું પધરાવીએ;	
પધારો લાલ, નીરે જીને તે નવરાવીએ.	૭
પધારો લાલ, અંગ તો અંગોછીયે રૂમાલસું;	
પધારો લાલ, પેરાવું પીતાંબર વહાલસું.	૮
પધારો લાલ, કેશર તિલક કરું લાલમાં;	
પધારો લાલ, મોહી છું જીવન જોઈ ચાલમાં.	૯
પધારો લાલ, હાર તો પેરાવું હિર લેકતા;	
પધારો લાલ, ગજરા ગુલાબી બહુ બેકતા.	૧૦
પધારો લાલ, ચંદન ગારે તે ચોઢા કચ્ચો;	
પધારો લાલ, કંચન બાજેટ તે વચ્ચે ધચ્ચો.	૧૧
પધારો લાલ, ફરતો પુચ્ચો છે ચોઢ માતીયે;	
પધારો લાલ, શોભે છે રતન મણિ જોતીયે.	૧૨
પધારો લાલ, સુગંધ બળે છે ધૂપ આતીયું;	
પધારો લાલ, તમને જોધને ઠરે છાતીયું.	૧૩
પધારો લાલ, શીતલ તે જાળ જમુના તણા;	
પધારો લાલ, કનક કલશ ભચ્ચા નહિ મણા.	૧૪
પધારો લાલ, હિમમણા ઓરડાની ઓસરી;	
પધારો લાલ, ઉલેચ મૂક્યાં ઉપર તો જરી.	૧૫
પધારો લાલ, આવડી તે વાર તમે શી કરી;	
પધારો લાલ, પાક જાશે તો પછે ઠરી.	૧૬
પધારો લાલ, બાજેઠ ઉપર બિરાજે આવીને;	
પધારો લાલ, પીરસી મૂક્યો છે થાળ લાવીને.	૧૭
પધારો લાલ, પ્રેમાનંદના હો નાથજી;	
પધારો લાલ, પ્રીતે જમાડુ મારે હાથજી.	૧૮

પદ ૯૩૮ મું

જમોને જીવન, રસોઈ કરી છે રૂડી રીતસું;
જમોને જીવન, પીરસી લાવી છું થાળ પ્રીતસું. ૧

જમોને જીવન, મોતીયા સેવૈયા લાખણસાઈ છે;	
જમોને જીવન, શાકર ને દ્રાખ ઝાઝી માંહી છે.	૨
જમોને જીવન, દગના લાડુ ને ખાળં ખુરમાં;	
જમોને જીવન, મગદળ ને સેવદળ ચૂરમાં.	૩
જમોને જીવન, જલેખી પેંડા ને બરફી હરિ;	
જમોને જીવન, ઘેબર સાટા તે પ્રીતી કરી.	૪
જમોને જીવન, પતાસાંને મેસુખ પછે;	
જમોને જીવન, સુતરફેણી તે અનુપ છે.	૫
જમોને જીવન, ગુંદવડાં ગમનગાંડીયા ધણા;	
જમોને જીવન, એલચીદાણા ને સાકરીયા ચણા.	૬
જમોને જીવન, ગુલાબપાક ને ગુંદરપાક છે;	
જમોને જીવન, ટોપરાપાકમાં શાકર દ્રાખ છે.	૭
જમોને જીવન, સકરપારા તે શાકરતણા;	
જમોને જીવન, લાપસી કંસાર માંહી ઘી ધણા.	૮
જમોને જીવન, શીરો પૂરી ને સેવ શાકર;	
જમોને જીવન, હરીસો ખીરંજ મારા ઠાકર.	૯
જમોને જીવન, દૂધપાક શ્રીખંડ ખાસુદી;	
જમોને જીવન, ખીર ખાંડ ઘી વડાં ને દધી.	૧૦
જમોને જીવન, માલપુવા ને પૂરણપોળીયું;	
જમોને જીવન, ખાંડ ને રાટલી ઘીમાં બોળીયું.	૧૧
જમોને જીવન, પૂરી ને કચોરી પાપડ પુડલા;	
જમોને જીવન, બાજરાની પોળી બારી બે બલા.	૧૨
જમોને જીવન, તલસાંકળી ને ગલપાપડી;	
જમોને જીવન, તળીયા ચણા તળી ફુલવડી.	૧૩
જમોને જીવન, ગાંડીયા કળી ને બજયાં વડાં;	
જમોને જીવન, મઠીયાં ગુંજ ને તીખા ફાફડા.	૧૪
જમોને જીવન, કનક કટોરે પાણી પીજ્યે;	
જમોને જીવન, જે જે બેધયે તે માંગી લીજ્યે.	૧૫

જમોને જીવન, રસ રોટલીમાં શાકર પીરસું;	
જમોને જીવન, ખાંડ ને કેલાં તે જમો ધીરસું.	૧૬
જમોને જીવન, મુરખા કચ્ચા છે ફેરી દ્રાખના;	
જમોને જીવન, કટોરા પુચ્ચા છે આઝા શાકના.	૧૭
જમોને જીવન, સુરણ તળ્યાં છે તમ કારણે;	
જમોને જીવન, અળવી રતાળું જાઉં વારણે.	૧૮
જમોને જીવન, વાળોલ વંચાક તળ્યાં પરવર;	
જમોને જીવન, કારેલાં કંકોડાં ફેલાં સુંદર.	૧૯
જમોને જીવન, ગલકાં તુરીયાં બોંડાની ફળી;	
જમોને જીવન, ચોળા વાળોલ તે સુંદર તળી.	૨૦
જમોને જીવન, ગુવારફળી ઝોંડાં દુધીયાં;	
જમોને જીવન, લીલવા વધાચ્ચા તે સુંદર થીયા.	૨૧
જમોને જીવન, નૈયાના રાયતાં અમોલ છે;	
જમોને જીવન, રાઈ ને મીઠું તે સમતોલ છે.	૨૨
જમોને જીવન, કડી વડી સુંદર વધારી છે;	
જમોને જીવન, તાંદલીયા મેથીની બાજી સારી છે.	૨૩
જમોને જીવન, સુવાની બાજી ને મૂળાં મોગરી;	
જમોને જીવન, ચણેચી ઝોંડી ને લૂણી કરી.	૨૪
જમોને જીવન, પાર નથી શાક પાકના;	
જમોને જીવન, અચાર છે ખારેક દ્રાખના.	૨૫
જમોને જીવન, આદાં ખીલાનાં અથાણાં કચ્ચાં;	
જમોને જીવન, લીંબુ મરચાંમાં મસાલા ભચ્ચા.	૨૬
જમોને જીવન, ફેરાં કરમદા ને તળી કાચલી;	
જમોને જીવન, વાંસના અથાણાં સુંદર ગરમરી.	૨૭
જમોને જીવન, પંખાલીનો બાત બહું ફેરનો;	
જમોને જીવન, એલાયચી અનુપ આંખામોરનો.	૨૮
જમોને જીવન, લચકો કરી છે દાળ તુરની;	
જમોને જીવન, ફરસી લાગે છે તે મસુરની.	૨૯

જમોને જીવન, ઘાઈ દાળ મગ અડદાં તણી;	
જમોને જીવન, ચણા ને ચોળાની તે સુંદર બણી.	૩૦
જમોને જીવન, ઘાયેલ શાકર દહી ઘોળીને;	
જમોને જીવન, શાકર ને દૂધ ભાત ચોળીને.	૩૧
જમોને જીવન, સારી પેટે પ્રાણુઆધારજી;	
જમોને જીવન, કસર ન રાખશે લગારજી.	૩૨
જમોને જીવન, આચમન કરોને મારા નાથજી;	
જમોને જીવન, ચંદનગારે ધાવારું હાથજી.	૩૩
જમોને જીવન, જાયફલ જાવંત્રી ને તજ છે;	
જમોને જીવન, એલચી લવીંગ સુધજ છે.	૩૪
જમોને જીવન, કાથો ચુનો સોપારી વાંકડી;	
જમોને જીવન, સુંદર વાળી છે પાનની ખીડી.	૩૫
જમોને જીવન, પાન ખીડી લ્યોને સુંદર શામળા;	
જમોને જીવન, નાથજી ન થાશે ઉતાવળા.	૩૬
જમોને જીવન, પ્રેમાનંદ પ્રીતે થાળ ગાય છે;	
આપોને જીવન, થાળની પ્રસાદી બહુ ચહાયે છે.	૩૭

પદ ૯૩૯ મું-રાગ થાલ

અવિનાશી આવોરે, જમવા કૃષ્ણ હરિ;	
શ્રીલક્ષ્મિધર્મસુતરે, જમાડું પ્રીત કરી.	૧
શેરડીયું વાળીરે, ટુલડાં વેચ્યાં છે;	
મલીયાગરે મંદિરે, લીપ્યાં લેચ્યાં છે.	૨
ચાંખડીયું પે'રીરે, પધારે ચટકંતા;	
મંદિરીયે મારેરે, પ્રભુજી લટકંતા.	૩
બાબોઠ બેસારીરે, ચરણ કમળ ધાવું;	
પાંપણીયે પ્રભુજીરે, પાવલીયા લોવું.	૪
પુલેલ સુગંધીરે, ચોળું હું શરીરે;	
હેતે નવરાત્રીરે, હરિ ઉને નીરે.	૫

પે'રાવું	પ્રીતેરે,	પીતાંબર	ધોતી;	
હિપરણી	ઝાઢાકુરે,	અતિ	ઝીણા	પોતી. ૬
કેશર	ચંદનનુરે,	બાળે	તિલક	કરું;
વંદન	કરી	વિષ્ણુરે,	ચરણે	શિશુ ધરું. ૭
ઉર	હાર	ગુલાબીરે,	ગજરા	બાંધીને;
નિરખું	નારાયણુરે,	દષ્ટિ	સાંધીને.	૮
શીતલ	સુગંધીરે,	કલશ	બચ્ચા	જળના;
ઉલેચ	બાંધ્યા	છે	રે,	હિપર મખમલના. ૯
કંચન	બાળેઠેરે,	ખીરાળે	બહુનામી;	
પકવાન	ને	પીરસીરે,	થાળ	લાવું સ્નામિ. ૧૦
મેતૈયા	લાડુરે,	સેવૈયા	સારા;	
તમ	કાજ	કચ્ચા	છેરે,	લાખણસાઈ પ્યારા. ૧૧
મગદળ	ને	સેવદળરે,	લાડુ	દળના છે; ૧૨
ખાળં	ને	ખુરમારે,	ચૂરમા	ગોળના છે. ૧૨
જલેખી	ધેબરે,	બરફી	બહુ	સારી; ૧૩
પેંડા	ને	પતાસારે,	સાટા	સુખકારી. ૧૩
મરકી	ને	મેસુબરે,	જમો	જગવંદનજી; ૧૪
સુતરફેણી	છેરે,		ભક્તિતનંદનજી.	૧૪
ગગન	ને	ગાંઠીયારે,	ગુંદવડાં	વહાલા; ૧૫
ગુલાબપાક	જમબેરે,	ધર્મ	તથા	લાલા. ૧૫
એલાયચીદાણારે,	ચણા	છે	શાકરીયા;	
ગુંદરપાક	સુંદરે,	જમબે	ઠાકરીયા.	૧૬
ટોપરાપાક	ટાઢોરે,	સકરપારા	સારા;	
સેવો	ધી	શાકરે,	તમે	છો જમનારા. ૧૭
કેસરિયો	ખીરંજરે,	ગળ્યો	ને	મોળો છે; ૧૮
શાકરનો	શીરેરે,	હરીસો	ધાળો	છે. ૧૮
લાપસી	કંસારમારે,	ધી	બહુ	રસબસ છે; ૧૯
ખીર	ખાંડ	ધી	રાટલીરે,	જમો બહુ સરસ છે. ૧૯

બદામ ચારોળીરે,	દ્રાખ તે નાંખીને;	
દૂધપાક કયોં છેરે,	ભુવો હરિ ચાખીને.	૨૦
પૂરી ને કચોરીરે,	પૂરણપોળી છે;	
રોટલીયું ઝીણીરે,	ઘીમાં ઝખઢોળી છે.	૨૧
પાપડ ને પુડલારે,	મીઠા માલપૂડા;	
માંખણ ને મિસરીરે,	માવો દહીં ચુડા.	૨૨
ઘઉંની છે બાટીરે,	બાજરાની પોળી;	
ઝાઝીવાર ઘીમરિ,	હરિ મેં ઝખઢોળી.	૨૩
તલસાંકળી સુંદરે,	બીજી ગળપાપડી;	
ગાંડીયા ને કળીરે,	ત્રીજી ઝુલવડી.	૨૪
ભજ્યાં ને વડારે,	સુંદર દેંધરીયાં;	
વધાર્યા ચણારે,	માંહી મીઠું મરીયાં.	૨૫
ગુંગ ને મડીયારે,	ફાફડાં ફરસા છે;	
અળવી આદાંનારે,	ભજ્યાં સરસાં છે.	૨૬
કંચન કટોરેરે,	પાણી પીએજી;	
જે જે કાંઈ જોધયે રે,	તે માંગી લેએજી.	૨૭
રોટલી રસ શાકરે,	જમને અલખેલા;	
રાયણ ને રોટલીરે,	ખાંડ કેળાં છેલા.	૨૮
મોરબા કચ્યા છેરે,	કેરી દ્રાખ તણા;	
સુંદર વર જમનેરે,	રાખશે માં મણા.	૨૯
કટોરા પૂર્યારે,	સુંદર શાકાના;	
કેટલાક ગણાવુંરે,	છે ઝાઝા વાના.	૩૦
સુરણ તળ્યાં છે રે,	સુંદર ઘી ઝાઝે;	
અળવીને રતાળુરે,	તળ્યાં છે તમ કાળે.	૩૧
મેં પ્રીત કરીનેરે,	પરવળ તળીયાં છે;	
વંત્યાકને વાજોલરે,	ભેળાં ભળીયાં છે.	૩૨
કોકોડાં ફાળારે,	ફેળાં કારેલાં;	
ગલકા ને તુરીયારે,	રુડાં વધારેલાં.	૩૩

ચોળી વાળોલોરે,	પ્રીત કરી તળીયો;	
દુધીયાં ને ઝંડારે,	ગુવારની ફળીયો.	૩૪
લીલવા વધાચ્યારે,	થયા છે બહુ સારા;	
ભીંડાની ફળીયોરે,	તળીયો હરિ મારા.	૩૫
ટાંકા તાંદલીયોરે,	મેથીની બાજ;	
મૂળા મોગરીયોરે,	સુવાની તાજ.	૩૬
ચણેચી ને ઝંડીરે,	બાજ સારી છે;	
કઠી ને વડીરે,	સુંદર વધારી છે.	૩૭
નૈયાના રાયતારે,	અતિ અનુપમ છે;	
મીઠું ને રાધરે,	માંડી યે સમ છે.	૩૮
ફટલાંક ગણાવુંરે,	પાર તો નહિ આવે;	
સારું સારું જમજેરે,	જે તમને બાવે.	૩૯
ખારું ને મોળુંરે,	હરિવર કે'જેજ;	
મીઠું મરી ચટણીરે,	માંગી લેજેજ.	૪૦
અથાણાં જમજેરે,	સુંદર સ્વાદુ છે;	
લીંચુ ને મરચારે,	આમળા આદુ છે.	૪૧
રાયતી ફરીરે,	ફરી બોળ કરી;	
ખારેક ને રાધમારે,	નાખ્યાં લવીંગ મરી.	૪૨
કરાં ને કરમદારે,	તળી છે કાચરીયો;	
બીલાં બહુ સારારે,	વાંસ ને ગરમરીયો.	૪૩
દાળ ને બાત જમજેરે,	તમને બાવે છે;	
ચતુરાષ્ટ્ર જમતારે,	પ્રીતિ ઉપજવે છે.	૪૪
પખાલીના બાતમારે,	સુંદર સુગંધ ધણો;	
એલાયચીને પીરસ્યોરે,	આંબામોર તણો.	૪૫
મેં કઠણુ કરી છે રે,	દાળ હરિ તુરની;	
પાતળી પીરસી છે રે,	કે દાળ મસુરની.	૪૬
મગ ને અડદનીરે,	કરી છે ઘાઈને;	
ચોળા ને ચણાનીરે,	ધીર્મા કરમોઈને.	૪૭

દહીં ને ભાત જમજેરે, શાકર નાંખી છે; ૪૮
 દૂધ ને ભાત સાકરે, શાકર રાખી છે.
 દૂધની તર શાકરે, ભાત જમજે પેલા;
 શાકર નાંખીનેરે, દૂધ પીજે છેલા. ૪૯
 જે જે કાંઈ જોઈયેરે, તે ક'જેજી અમને;
 કાંઈ કસર રાખોતોરે, મારા સમ તમને. ૫૦
 જીવન જમીનેરે, ચળું કરે નાથ;
 ચંદનગારેસુંરે, ઘાવરાવું હું હાથ. ૫૧
 તજ એલચી જાયકરે, જાવંત્રી સારી;
 કાથો ને ચુનોરે, સરસ છે સોપારી. ૫૨
 નાગરવેલીનારે, પાન લાવી પાકાં;
 ઘોઘને લૂછ્યાછેરે, અનોપમ છે આખાં. ૫૩
 માંહી ચૂરણ મેલીરે, ખીડી વાળી છે;
 લલીત લવીંગનીરે, ખીડી રસાળી છે. ૫૪
 મુખમાં હું મેલુંરે, ખીડી પ્રીત કરી;
 આરતિ ઉતારુંરે, પ્રભુજી ભાવ ભરી. ૫૫
 પુલ સેજ ખીજાવીરે, પોઢો પ્રાણપતિ;
 પાવલીયા ચાંપુરે, હેડે હરખ અતિ. ૫૬
 ચાલ ગાયો પ્રીતેરે, ધર્મકુળ સુકુટમણી;
 આપો ત્રેમાનંદનેરે, પ્રસાદી ચાલ તણી. ૫૭

૫૬ ૯૪૦ મું-રાગ કુમરી

લીંચો લીંચોરે જિહારી ખીરી માનદી; લીંચો ૦ ૨૬
 પાન કપુરી કાથો ગુલાબી, મુગમદ્દે અનુમાનદી. લીંચો ૦ ૧
 લોંગ સોપારી જાવંત્રી જાયકર, તજ એલચી હે જખાનદી. લીંચો ૦ ૨
 લે કરમે કરત જનુહારી, પ્યારી કુંવરી અકુમાનદી. લીંચો ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ પીમાંકુ ખીરી દે, ચીતવતી છખી પિયા માનદી. લીંચો ૦ ૪

પદ ૯૪૨ મું

પિયાકું કર દેતી આછી પાન ખીરી; આછી૦ ટેક.
પાન સોપારી કાથે ચુનો, મૃગમદ મેલ રતીરી. આછી૦ ૧
તજ એલાચી જવંત્રી જયફલ, ચૂરન સરસ ધરીરી. આછી૦ ૨
કરી પ્રનામ લે ખીરી ખવાવતી, પાવતી આનંદ ધનીરી. આછી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે ભેટતી ભુજ બરી, બર છનિયાં કર સીરી. આછી૦ ૪

પદ ૯૪૨ મું

પ્યારી ખીરી દેત બનાયે બનાયે; પ્યારી૦ ટેક.
પાકે પાન શ્રીનાગરબેલીકે, કાથે ચુનો લગાયે. પ્યારી૦ ૧
લોંગ સોપારી જવંત્રી જયફલ, મૃગમદ રતીક મીલાયે. પ્યારી૦ ૨
શ્રીધનશ્યામ પિયા આરોગત, રાધા દેતી મુખમાયે. પ્યારી૦ ૩
મુખ તબિલાકે કારન ઠાડો, પ્રેમાનંદ લલચાયે. પ્યારી૦ ૪

પદ ૯૪૩ મું

લાલ ખીરી લીજીયે સાંવરીયા મનબાઈ; લાલ૦ ટેક.
એક આરોગો શ્યામ સનેહી, દુસરી દેહંગી બનાઈ. લાલ૦ ૧
તજ એલાચી જવંત્રી જયફલ, ચૂરનકી ચતુરાઈ. લાલ૦ ૨
સરસ સુગંધી મૃગમદ ડાચ્યો, આજ સ્વાદ અધીકાઈ. લાલ૦ ૩
પ્રેમાનંદ પીક લેત પાનકો, કર અંજીલીકે માઈ. લાલ૦ ૪

આરતિઓ.

પદ ૯૪૪ મું-રાગ ખટ

મંગળ આરતિ મુરલીધરકી, રાધાવર ધનશ્યામ સુંદરકી; મંગ૦ ટેક.
મંગળ મુખ નિરખ નંદરાની, આરતિ કરત જાગ્ય બડમાતી. મંગ૦ ૧
મંગળ રૂપ સ્થાપન સોહે, નિરખી રતિમતિ કોટીક મોહે. મંગ૦ ૨
મંગળ મોર સુકુટ બનમાળા, મંગળ શ્યામ રૂપ નંદલાલા. મંગ૦ ૩

મંગળ મોરલી મધુરી ધુની બાજે, મંગળ કટિ પીતપટ ઢાજે. મંગળ ૪
મંગળ ગોપી ગ્વાલ ઊર ધારે, પ્રેમાનંદ પ્રાણ લે વારે. મંગળ ૫

પદ ૯૪૫ મું-રાગ ખટ

મંગળ આરતિ મદનમોહનકી, રાધાવર પિયા પ્રાણજીવનકી; મંગળ ૮૬.
મંગળ મદનમોહન બનવારી, મંગળ છબી બ્રહ્માણ હુલારી. મંગળ ૧
મંગળ રતન સિંધાસન સોહે, મંગળ જીગલ રૂપ મન મોહે. મંગળ ૨
મંગળ બસન બુસન અંગ ઢાજે, નિરખી રતિપતિ કોટીક લાજે. મંગળ ૩
મંગળ બદન છબી ઊર ધારે, પ્રેમાનંદ પ્રાણ લે વારે. મંગળ ૪

પદ ૯૪૬ મું-રાગ આરતિ

મંગળ આરતિ કીજે નીકી, નરનારાયણ બદ્રિપતિકી; મંગળ ૮૭.
મંગળ શ્યામ રૂપ નરવીરા, શોભીત નર અતિ ગૌર શરીરા. મંગળ ૧
મંગળ જટા મુકુટ શીર શોભે, લાલ તિલક મુનજન મન લોભે. મંગળ ૨
મંગળ ધનુષ બાંન કર રાજે, મંગળ અસન બસન સખ ઢાજે. મંગળ ૩
મંગળ ધર્મદેવ મુનિ તાતા, આરતિ કરત અહિંસા માતા. મંગળ ૪
મંગળ રૂપ ધાર્યો મન લાયો, મંગળ જશ સુરનર મુનિ ગાયો. મંગળ ૫
મંગળ નરનારાયણ જોરી, પ્રેમાનંદ ઊર અખંડ અસ્થોરી. મંગળ ૬

પદ ૯૪૭ મું-રાગ બિલાવલ

આરતિ કરત શૃંગાર બનાઈ; આરં ૮૮.
માત જસોદા મદનમોહન પર, તન મન પ્રાન નોજાવરી જાઈ. આરં ૧
કિરીટ મુકુટ કુંડલ છબી કાનન, કીનો તિલક લાલ બીચમાઈ; આરં ૨
ભુકુટી કુટીલ નેન અતિ ચંચલ, બંસી અધર બાજત સુખદાઈ. આરં ૩
અંમ અંગ પ્રતિ અમિત સુભગતા, ઊર બનમાલ લસત મનભાઈ; આરં ૪
પહિરે પીત બસન કટી કીકાની, નુપુર જીગલ ચરન છબી છાઈ. આરં ૫
મંદ મંદ મુખ હસત મનોહર, ચિતવનીમેં ચીત લેત ચોરાઈ; આરં ૬
નખશિખ નિરખી શ્યામ છબી સુંદર, પુલકિત પ્રેમાનંદ
લેત બલાઈ. આરં ૭

પદ ૯૪૮ મું-રાગ બિલાવલ

કર શૃંગાર આરતિ ઉતારું; કર૦ ૧ ટેક.
 નખશિખ રૂપ વિલોહી નાથકા, પ્રીત સહિત લે ઉરમાહોં ધારું. કર૦ ૧
 શ્યામ રૂપ શ્રીભક્તિધર્મસુત, તરુન તનુ અતિ રાજકુમારું;
 સેવત શુક સનકાદિક નારદ, મુક્ત મુનીશ્વર પરઉપમારું. કર૦ ૨
 રતન જડીત શિર મોર મુકુટ ધરે, બાલ તિલક મક્રાકૃતિ આરું;
 ચંચલ નેન મંદ મુસકનીપર, કંદ્રપ ફાટી ફાટી લે વારું. કર૦ ૩
 અભય ઉદાર ભુજ બાંધે અંગદ, ત્રિવિધ તાપ નિરખી કે ટારું;
 કર પોંચી મુદ્રિકા મનોહર, કર વર કંકન અભય ઉદારું. કર૦ ૪
 જામો જરકસી પીત બસન કટી, ઉર મુક્તામની માળ નીહારું;
 કટી કીંકીની પાવન છખી નુપુર, નિરખું નેના ભરી પલ ન વિસારું. કર૦ ૫
 જાનુ ધ્રુપ લે વિવિધ બાસના, બાતી પંચ પ્રકારકી બારું;
 પ્રેમાનંદ કહે નાથ છખીપર, વિશ્વ વારને વારીકે ડારું. કર૦ ૬

પદ ૯૪૯ મું-રાગ બિલાવલ

કરત શૃંગાર આરતિ માર્ધ; કર૦ ૧ ટેક.
 ગોપીનાથ બદનકી શોભા, નિરખી રતિ પતિ ફાટી લગ્નર્ધ. કર૦ ૧
 નખશિખ સજી સિંગાર જસોદા, આરતિ ચાર સજી લે આર્ધ;
 વાજત બાજ કરત આરતિ, નિરખત સુર વિમાન નભ છાર્ધ. કર૦ ૨
 મોર મુગટ મક્રાકૃતિ કુંડલ, બાલ તિલક છખી અતિ મનભાર્ધ;
 બકુટી કુટીલ ચપલ ખંજન દ્રગ, નિરખી બદન છખી મન લલચાર્ધ. કર૦ ૩
 ઉર બનમાલ ધરે કર મોરલી, કટી પટ પીત કનક છુતિ લાર્ધ;
 પ્રેમાનંદ નિરાજનકી છખી નિરખી, મુદિત મન આરતિ ગાર્ધ. કર૦ ૪

પદ ૯૫૦ મું

આરતિ ઉતારત મૈયા; આર૦ ૧ ટેક.
 સજી સિંગાર ઠાડે મનમોહન, નિરખી બદન છખી લેત બલેયા. આર૦ ૧
 કેશર તિલક કાનમેં મોતી, કરવર મોરલી અધર ધરૈયા;
 ઉર બનમાલ પીતપટ કટીતટ, નિરખી છખી રવિ ચંદ લગૈયા. આર૦ ૨

ગોપી પ્રાણનાથ નટનાગર, ગોપી મનરંજન સુખદેયા;
પ્રેમાનંદકો નાથ હરત મન, હસત મંદ છબી કુંવર કનૈયા. આર૦ ૩

પદ ૯૫૬ મું-રાગ સારંગ-આરતિ રાજભોગકી

કરત રાજભોગકી આરતિ; કર૦ ટેક.
નિરખી છબી ધનશ્યામ લાલકી, માત જસોદા ઉતારતી. કર૦ ૧
અગરકો ધૂપ કપુરકી બાતી, દીપત અનલ પ્રજ્વલતી;
તન મન પ્રાન શ્યામ સુંદરપર, નોજાવરી લે વારતી. કર૦ ૨
પ્રેમ પુલકી વ્રજનારી બદન છબી, નિરાજન સહિત નીહારતી;
નખશિખ રૂપ નિરખી ગિરિધરકો, અંતરમહી લે ધારતી. કર૦ ૩
નાયત નભ સુરનારી નિરખી છબી, જય જય શબ્દ ઉચ્ચારતી;
પ્રેમાનંદ થકીત સુર વિનતા, નિરખત પલક ન પારતી. કર૦ ૪

પદ ૯૫૭ મું-રાગ સારંગ

આરતિ રાજભોગકી સાજે; આર૦ ટેક.
મુદત ઉતારતી માત જસોદા, બાજ બહુ બીધ બાજે. આર૦ ૧
રતન સિંધાસન ઉપર સુંદર, રાધા શ્યામ ખીરાજે;
કહા કહું છબી મદનમોહનકી, ઉપમા અગનિત લાજે. આર૦ ૨
બોલત જય જય ગ્વાલ બાલ ધુની, મોકુલ સગરો ગાજે;
શ્રીધનશ્યામકો નામ સુનત સમ, કાટી જનમ અધ બાજે. આર૦ ૩
બરખત વિશુધ કુસુમકી બરખા, છત્ર ચમર શીર હાજે;
પ્રેમાનંદકો નાથ પ્રગટ ભયે, કંસ વંશ હત કાજે. આર૦ ૪

પદ ૯૫૮ મું-રાગ સંધ્યા આરતિ

સંધ્યા આરતિ રાધાવરકી, કૃષ્ણ મનોહર મેરલીધરકી; સંધ્યા૦ ટેક.
નીલ જલદતનશ્યામ મનોહર, દ્યુતિ દામિની છબી રાધા સુંદર. સંધ્યા૦
રતન સિંધાસન ઉપર સોહે, નિરખી રતિપતિ કાટીક મોહે. સંધ્યા૦ ૨
રાધા શ્યામ બદન કશી શોભા, નિરખી સુરનર મુનિ મનમોહા. સંધ્યા૦ ૩
રૂપ ભુમલ શોભા ઉર ધારી, પ્રેમાનંદ ભત્ત બલિહારી. સંધ્યા૦ ૪

પદ ૯૫૪ મું-રાગ સંધ્યા આરતિ

સંધ્યા આરતિ સ્યામ તુમારી, મહન મોહન પીયા કુંજખિહારી; સંધ્યા૦ ટેક.
આરતિ કીજે ચરન ચિત ધારી, આયબસો ઉર અખંડ મોરારી. સંધ્યા૦ ૧
સ્યામ રૂપસેં તન સુખકારી, રૂપનિધી બ્રહ્માભાન દુહારી. સંધ્યા૦ ૨
શ્રીધનસ્યામ ઈશ અવતારી, હરો હરિ ભવ સંકટ ભારી. સંધ્યા૦ ૩
કૃપાસિંધુ કૃષ્ણ કંસારી, જાત પ્રેમાનંદ સરવસ વારી. સંધ્યા૦ ૪

પદ ૯૫૫ મું-રાગ ગોડી સંધ્યાકી આરતિ

સંધ્યા આરતિ શ્રીસ્વામિની, સહજાનંદ પ્રભુ બહુનામીની; સંધ્યા૦ ટેક.
અતિ આનંદે આરતિ ઉતારે, શ્રીમહારાજ રૂપ ઉર ધારે. સંધ્યા૦ ૧
સ્વામિનારાયણ નામ ઉચારે, તન મન પ્રાણ પ્રભુપર વારે. સંધ્યા૦ ૨
પ્રેમ સહિત હરિ વદન નિહારે, રાખું રુદામાંહી પલ ન વિસારે. સંધ્યા૦ ૩
પ્રેમાનંદનો સ્વામિ અભય ઉદારે, વહાલે સર્વ કારજ સુધાર્યું મારે. સંધ્યા૦ ૪

પદ ૯૫૬ મું

સંધ્યા આરતિ સહજાનંદની, ભક્તિધર્મસુત આનંદકંદની; સંધ્યા૦ ટેક.
જુગ જુગ પ્રગટ થાય અવિનાશી; નિજ જન કાજ
સ્યામ સુખરાશી. સંધ્યા૦ ૧
કળી મધ્ય કૃપા કરી બહુનામી, ધર્મકુળ પ્રગટયા
સહજાનંદ સ્વામી. સંધ્યા૦ ૨
થાપ્યો ધર્મ અધર્મ ઉથાપ્યો, મત પંથ રૂપ માયા તમ કાપ્યો. સંધ્યા૦ ૩
અનેક જીવ વહાલે લીધા ઉગારી, પ્રેમાનંદ ચરણપર વારી. સંધ્યા૦ ૪

પદ ૯૫૭ મું-રાગ સંધ્યા આરતિ

સંધ્યા આરતિ સ્યામ સુંદરકી, વાસુદેવ પ્રભુ રુકિમણિવરકી; સંધ્યા૦ ટેક.
રતન સિંધાસન ઉપર રાજે, રતિ પતિ ફાટી નિરખી છખી લાજે. સંધ્યા૦ ૧
પ અનુપમ જુગલ કિશોરી, રુકિમણિ લક્ષ્મદેવકી જોરી. સંધ્યા૦ ૨
ભવ બદ્ધા સનકાદિક નારદ, આરતિ કરત શેષ અરુ સારદ. સંધ્યા૦ ૩
રુકિમણિ કૃષ્ણ કૃષ્ણ જોગાવે, આ ભવ ભટકન બહોરી ન આવે. સંધ્યા૦ ૪
જુગલ રૂપ રહે ઉર બીજ આર્ષ, પ્રેમાનંદ મુદિત બલમર્ષ. સંધ્યા૦ ૫

પદ દ્વય મું-રાગ સંધ્યા આરતિ

આરતિ કીજે શ્રીકમલાવરકી, પરમ પુરુષ ધનશ્યામ સુંદરકી; આર૦ ૧
 સંખ ચક્ર ગદા પદ્મ ખીરાળે, નિરખી રતિ પતિ કોટીક લાળે. આર૦ ૧
 દિવ્યાંબર ભૂષિત ભવમોચન, નિરખત ભક્ત ભરી ભરી લોચન. આર૦ ૨
 વામાંગે રુકિમણિ મહારાણી, રાજત રસિક રૂપ રસ ખાની. આર૦ ૩
 અંગે અંગ છખી બરની ન જાઈ, કોટી રવી શશી રહત લજાઈ. આર૦ ૪
 જુગલ રૂપ રહો નેનકે આગે, ત્રેમાનંદ નીત યહ વર માગે. આર૦ ૫

પદ દ્વય મું-રાગ સંધ્યા આરતિ

જયદેવ જયદેવ, જય જન સુખકારી (૨);
 કમલ નયન કમલાવર (૨), ભક્ત ભયહારી; જય૦ ૧ ટેક.
 લક્ષ્મીનાથ નારાયણ, ત્રિભુવન જન સ્વામી (૨);
 મેઘ શ્યામ મનોહર (૨), હરિ ગરુડ ગામી. જય૦ ૧
 કિરીટ મુકુટ મહાકૃત, પીતાંબર ધારી (૨);
 શ્રીવચ્છ બ્રગુપદ કૌસ્તુભ (૨), વનમાળા પ્યારી. જય૦ ૨
 દિવ્ય સ્વરૂપ દયાનિધિ, સુરનર સુનિ ત્રાતા (૨);
 ભક્તમનોરથ પૂરક (૨), વાંછીત વરદાતા. જય૦ ૩
 નાના રત્ન વિભૂષણ, ભૂષિત મુરારી (૨);
 સુંદર હસિત વદનપર (૨), ત્રેમાનંદ વારી. જય૦ ૪

પદ દ્વય મું

જય અંતરંગમી જય અંતરંગમી એ હાળ છે.
 જયદેવ જયદેવ, જય હરિવર સ્વામી, જય હરિવર સ્વામી;
 સુંદર સુખ નિરખીને (૨), અવિચલ સુખ પામી; જય૦ ૧ ટેક.
 સહજાનંદ સુખકારી, કરુણા બહુ કીધી (૨);
 ભવસાગરમાં છુડતાં (૨), બાંછા ગ્રહી લીધી. જય૦ ૧
 શ્રીધનશ્યામ મનોહર, મૂરતિ મરમાળી (૨);
 કૃપા કરી નિજજનના (૨), દુઃખ નાંખ્યાં ટાળી. જય૦ ૨
 નીલકંઠ નારાયણ, હરિ કૃષ્ણ સ્વામી (૨);
 નામ રટી રટી બહુ જન (૨), થઈ ગયાં નિષ્કામી. જય૦ ૩

ધર્મકુંવર કરુણાનિધિ, કરુણા હિર લાવી (૧);
પ્રેમાનંદના હિરમાં (૨), અખંડ રહો આવી. જય૦ ૪

પદ ૯૬૧ મું

જય સ્વામિ વહાલા, જય સ્વામિ વહાલા;
આરતિ હિતારું (૨), ધર્મતણા લાલા; જય૦ ટેક.
મહા મનોહર મૂર્તિ, નિરખી દુઃખ જય (૨);
ચરણ કમલ હિર ધરતાં (૨), મન શીતલ થાયે. જય૦ ૧
કૃષ્ણ કમલદલલોચન, મોચન ભવ પીડા (૨);
દીનાનાથ તમારી (૨), નીત નૌતમ ક્રીડા. જય૦ ૨
કરુણામય તનુ ધારી, કરુણા બહુ કીધી (૨);
મુક્તતણી જે પદવી (૨), અનાથને દીધી. જય૦ ૩
આ અવતાર ધર્યો સ્વામી, ગરીબોને સારુ (૨);
પ્રેમાનંદકે તન મન (૨), લઈ તમ પર વારું. જય૦ ૪

પદ ૯૬૨ મું

જયદેવ જયદેવ, જય સ્વામી મહારાજ (૨);
સહજનંદ દયાલુ (૨), જય જય ગરીબ નિવાજ; જય૦ ટેક.
પતિત પાવન અધમ આધારણ, મુક્તિના દાતા (૨);
દીનતણા દુઃખલંઝન (૨), શરણાંગત ત્રાતા. જય૦ ૧
કરુણા રસમય મૂર્તિ, કરુણામય વાણી (૨);
કરુણામય કર લટકે (૨), લીધાં મન તાણી. જય૦ ૨
બહુ સુખ દીધાં જનને, કરુણા હિર આણી (૨);
માયા મદ અભિમાની (૨), તે ન શક્યાં બાણી. જય૦ ૩
ભક્તતણા હિર ભૂષણ, મુનિને મન વસીયા (૨);
પ્રેમાનંદના જીવન (૨), સહજનંદ રસીયા. જય૦ ૪

પદ ૯૬૩ મું-રાગ આરતિ

આરતિ નારાયણસ્વામીકી, અક્ષર પ્રભુ બહુ નામીકી; આર૦ ટેક.
પુરુષોત્તમ પ્રગટ ભયે આઈ, નારાયણ નિજજન સુખદાઈ. આર૦ ૧

નખશિખ રૂપ અનુપમ સોહે, નિરખત સુરનર મુનિ મન મોહે. આર૦ ૨
 ચરન કમલ નખ ચંદ્ર છખીપર, વારત પ્રાત વિરંચી મુનિ હર. આર૦ ૩
 કટીપટ પીત કનક પટ ભૂખન, ઉર બનમાલ હરત સખ દુખન. આર૦ ૪
 કિરીટ મુગટ કુંડલ છખીરાજે, રતિ પતિકાટી નિરખી છખીલાજે. આર૦ ૫
 આરતિ સુર મુનિ નિત્ય ઉતારે, પ્રેમાનંદ મુદિત છખી ધારે. આર૦ ૬

પદ ૯૬૪ મું-રાગ આરતિ

જયદેવ જયદેવ, જય જન સુખકારી (૨);
 આરતિ ઉતારું (૨), ચરણે ચીત ધારી; જય૦ ૧
 નારાયણ પુરુષોત્તમ, વંદાવનવાસી (૨);
 પતિત પાવન પ્રગટ્યા (૨), નિજ જન સુખરાશી. જય૦ ૧
 માયા કાળ કર્મના, પ્રેરક હરિ કહાતે (૨);
 સારદ નારદ શુક મુનિ (૨), નિગમાગમ ગાતે. જય૦ ૨
 ભુગ ભુગ હરિ નિજ જનહીત, સુંદરતનુધરતાં (૨);
 લીલા રસ વરસાવી (૨), ભક્ત આનંદ કરતાં. જય૦
 કરુણા કરી નિજ જનહીત, નારાયણસ્વામી (૨);
 અધમ આધારણ પ્રગટ્યા (૨), કળીમાં બહુનામી. જય૦ ૪
 જે જન નયણે નિરખી, હેતે કરી ગાવે (૨);
 પ્રેમાનંદ કહે પાછો (૨), ગર્ભવાસ નાવે. જય૦ ૫

પદ ૯૬૫ મું-રાગ ખિહાગ

માત જસોદા ઉતારે આરતિ, માત જસોદા ઉતારે; આર૦ ૧
 સિતલ આરતિ મદનમોહનકી, બાર બાર લે વારે. આર૦ ૧
 ગ્વાલમાલ વ્રજઆસી પ્રેમ ભુત, જય જય શબ્દ ઉચારે;
 નિરખત બદન શ્રીમદનમોહનકા, રૂપ છટા ઉર ધારે. આર૦ ૨
 આય વિબુધ વિમાન બેડીકે, નંદકુંવરકું નિહારે;
 હરખત મુદિત કુસુમ ઝરી બરખત, કરત ન તેનસે ન્યારે. આર૦ ૩
 મદનગોપાલ માધુરી મૂરત, ચિતવત સખ દુઃખ દારે;
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ રૂપકું, ઉરતે પલ ન ખિસારે. આર૦ ૪

પદ ૯૬૬ મું-રાગ બિહાગ આરતિ

સિતલ આરતિ કીજે, પ્રભુજી સિતલ આરતિ કીજે; પ્રભુ ૦ ટેક.
સિતલ રૂપ શ્રીનરનારાયણ, નિરખી નિરખી સુખ લીજે. પ્રભુ ૦ ૧
રૂપ સુધાનિધિ નિરખી નાથ દોઉં, અંતરમાંહી ધરીજે. પ્રભુ ૦ ૨
હોય આધીન જોરી કર આગે, તન મન પ્રભુજીકું દીજે. પ્રભુ ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ છપીપર, બાર બાર બલી લીજે. પ્રભુ ૦ ૪

પદ ૯૬૭ મું-રાગ બિહાગ આરતિ

કરત મૂરતિ મૈયા, આરતિ કરત મૂરતિ મૈયા; આર ૦ ટેક.
રતન જડીત સિંધાસન ઉપર, રાજત વર દોઉં લૈયા. આર ૦ ૧
સિતલ આરતિ કરત મહતારી, નિરખીસું સિતલ હૈયા;
ગદ ગદ કંઠ સજલ દોઉં લોચન, હસી હસી લેત બલૈયા. આર ૦ ૨
વ્યાસ વિરંચી ચમર છત્ર લીયે, ઉધવ ચરન સેવૈયા;
ધર્મદેવ સનકાદિક મુનિવર, પુત્રી પુત્રી પરતહે પૈયા. આર ૦ ૩
બાજત બાજ અનંત ભાંત, ધુત્રી સુનત સકલ સુખૈયા;
નારદ જંત્ર બજવત ગાવત, નાયત થેઈ થેઈ થૈયા. આર ૦ ૪
બરખત સુમન દેવ મુનિ સકલ, શુક્રી વિમાન નભ છૈયા;
નિરખત કરત પ્રાન નોઝાવર, પ્રેમાનંદ બલ જૈયા. આર ૦ ૫

પદ ૯૬૮ મું-રાગ બિહાગ

કરત જસોદા મયા આરતિ, કરત જસોદા મયા; આર ૦ ટેક.
સિતલ આરતિ શ્યામ સુંદરકી, ઉતારીકે લેત બલૈયા. આર ૦ ૧
બાજત ઝાંઝ મૃદંગ ઝાલરી, ઘંટા રવ સુખદૈયા;
બોલત જય જય ગ્રાલબાલ સખ, સુત્રી મન હરખ બધૈયા. આર ૦ ૨
બરખત હરખી સુમન ઝરી સુરપતિ, સુર વિમાન નભ છયા;
પ્રમુદીત દેવ બળય કુંડુબી, નાયત થઈ થઈ થયા. આર ૦ ૩
શ્રીધનશ્યામ બદનકી શોભા, નિરખી મગન નંદરૈયા;
તન મન પ્રાન કરત નોઝાવર, પ્રેમાનંદ બલિ જૈયા. આર ૦ ૪

પદ ૯૬૯ મું

સિતલ આરતી કીજે, શ્યામકી સિતલ આરતિ કીજે. શ્યામ ૦ ટેક.
નિરખી બદન ધનશ્યામ લાલકો, તન મન ધન બલિ જીજે. શ્યામ ૦ ૧

શ્રીધનશ્યામ રૂપકી રચના, અંતરમાં લખી લીજો;
 નિરખી બદન ચંદ ચક્રવાકીજયું, ત્રેમ સુધારસ પીજો. શ્યામ૦ ૨
 શીતલ બદન શ્યામકો નિરખી, તન મન તાપ સમિજો;
 ગદગદ કંઠ ગાય ગુન કીરતન, પુલકી નયન જલ ભીજો. શ્યામ૦ ૩
 કરી સાષ્ટાંગ વિનય કરજેરી, સખ ઓગુન બગસીજો;
 ત્રેમાનંદ કહે નાથ ચરનપર, પુલકી શિશુધરી દીજો. શ્યામ૦ ૪

પદ ૯૭૦ મું-રાગ બિહાગ૩

પોટે સુખસેજ કૃપાનિધાન; પોટે૦ ટેક.
 પોટે નરનારાયણુ નામ સુમરે, હોત ભવ દુઃખ હાન. પોટે૦ ૧
 દિવ્ય રૂપ અનંત જાકે, ગાવત વેદપુરાન;
 શુક સનક બ્રહ્માદી સુનીગન કરત નીત ગુન ગાન. પોટે૦ ૨
 અક્ષર આદીક મુક્ત મુનિવર ચાર રસકી ખાન;
 સેવત ચરન સરોજ નિસદીન, મુદીત મન તજી આન. પોટે૦ ૩
 દીનઅંધુ દયાલ જનહીત, પ્રગટ ભયે ભગવાન;
 ત્રેમાનંદ એ રૂપ નિધીપર વારત તન મન પ્રાન. પોટે૦ ૪

પદ ૯૭૧ મું

પોટે રંગ મોહાલ રાજકુમાર; પોટે૦ ટેક.
 ધર્મસુત શ્રીનરનારાયણુ, વિશ્વકે આધાર. પોટે૦ ૧
 શ્વેતદ્વિપનિવાસી શ્રીપતિ, વાસુદેવ કિરતાર;
 નરનારાયણુ રૂપ પ્રગટે, તારન ભવસંસાર. પોટે૦ ૨
 ભક્તિધર્મ ગૃહે પ્રગટ ભયે, ચહુ રૂપ જન હિતકાર;
 નરનારાયણુ કરત તપ, પ્રદ મત ધરી બ્રહ્મચાર. પોટે૦ ૩
 હરિ સદા વૈકુંઠ રાજત, રમાકાંત મોરાર;
 કૃપ્તચંદ્ર ગોલોકઆસી, ત્રેમાનંદ બલિહાર. પોટે૦ ૪

પદ ૯૭૨ મું-રાગ બિહાગ

પોઢીયે સુખદેન, સેજમેં, પોઢીયે સુખદેન; સેજમેં૦ ટેક.
 શ્રીધનશ્યામ જીપીસે મોહન, નિદ્રા વ્યાપિહે નેન. સેજમેં૦ ૧

રંગ મોહોલકી અટા ઘટાસમ, મની દીપક જાગી એન;
સરસ સુમનકી સેજ સંવારી, નિરખી લાજમોહે મેન. સેજમેં ૨
બાજત તાલ મૃદંગ તંબુરો, સુનિ ઉપજત સુખએન;
ગાવત તાન બિહાગ ગુનિજન, બગ સોહાઈ રેન. સેજમેં ૩
દુઃખદેન સમ સેજ પલંગપર, સ્યામ કરો સુખસેન;
પ્રેમાનંદ કહે શીઘ્ર ભોર ઉડી, દુહોજ્યું સ્યામ ધોરી ઘેન. સેજમેં ૪

પદ ૯૭૩ મું

સેજ સંવારતિ સ્યામા પ્યારી. સેજ ૦ ટેક.
ચુનચુન કલીયા સેજ ખીજાવતિ, પ્રેમ પુલકીત જાગુ બાનદુલારી. સેજ ૦ ૧
મલયાગરકો પલંગ મનોહર, પાટી હીર ભરી અતિભારી;
તાપર સેજ સંવારી સુમનકી, આજાડી ઝીની ચોતારી. સેજ ૦ ૨
નાના બીધીકે કુસુમ સુગંધી, રચીકે કુંજ ઝરોખા બારી;
ધ્રુપ રુ દીપ સુગંધી અંતર, ઉઠત તરંગે ન્યારી ન્યારી. સેજ ૦ ૩
પલંગ સમીપ પુવારે છુટત, શિતલ મંદ પવન સુખકારી;
પ્રેમાનંદ પ્રિયમ ઋતુ બરનન, પોઢતહે ધનશ્યામ બિહારી. સેજ ૦ ૪

પદ ૯૭૪ મું-રાગ બિહાગ

સેજ ખીજાયકે પંથ નિહારે, સેજ ૦ ટેક.
કય આવે ધનશ્યામ સેજપર, ઠાડીકર દીપક લે બારે. સેજ ૦ ૧
શ્રીબ્રહ્માન લાડિલી રાધા, દીપકસુત લે નેન સંવારે;
પ્રેમાનંદકો નાથ સ્યામ ધન, બેઠ પાલખી મોહોલ પધારે. સેજ ૦ ૨

પદ ૯૭૫ મું

પોઢત લાલ લાડિલી દોઈ; પોઢ ૦ ટેક.
પોપ પુલકી સેજ સંવારતી, રાધા પ્રેમ મગન મન હોઈ. પોઢ ૦ ૧
દેરતી પવન લલીતા લે પંખો, ત્રપતી ન હોતી બદન જાગી જોઈ;
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ મૂરતી, રાખતહે નેનનમં પ્રોઈ. પોઢ ૦ ૨

પદ ૯૭૬ મું-રાગ બિહાગડો

પોઢે સુખસેજ શ્રીધનશ્યામ; પોઢ ૦ ટેક.
નંદનંદન બકતવંદન, બકતપૂરનકામ. પોઢ ૦ ૧

હારેહો સારદ નારદ શેષ શુક, જોકે રટત નિશ્ચીન નામ;
 સુર મુનિ સનકાદી ધરતહે, ધ્યાન આહો જમ. પોઢે ૦ ૨
 હારેહો સર્વભૂતનિવાસી શ્રીપતિ, સંતનકે વિશ્રામ;
 દિવ્ય રૂપ નરાકૃતિ ધરી, બસત ગોકુલ ગામ. પોઢે ૦ ૩
 હારેહો સુમન સેજ સંવારી પ્યારી, ગોકુલરાજકે ધામ;
 પ્રેમાનંદકો નાથ પોઢત, રાધીકા ઉર દામ. પોઢે ૦ ૪

પદ ૯૭૭ મું

પોઢે યદુનાથ રાજ ભવન; પોઢે ૦ ૧
 સુમન સેજ સંવારી સુંદર, ચક્ષત મંદ પવન. પોઢે ૦ ૨
 હારેહો ભવ બ્રહ્મા સુરરાજ ધનકો, કરત નિત્ય સ્તવન;
 સૂર્ય શશી ધરી શિષ આજ્ઞા, કરત નિત્યપ્રતિ ગવન. પોઢે ૦ ૩
 હારેહો અવનિ ભાર ઉતારનકું, પ્રગટે રુકિમનિરમન;
 મારે અસુર કંસાદી અગનિત, જરયો કાલજવન. પોઢે ૦ ૪
 હારેહો પતિતપાવન ક્યામ ખીના, એસો ઝાર કવન;
 પ્રેમાનંદ કહે વિપ્ર સુદામા, કીનો ઈંદ્ર સમન. પોઢે ૦ ૫

પદ ૯૭૮ મું

પોઢીયે મહારાજ સેજ. પોઢી ૦ ૧
 સરસ સુમનકી સેજ સવારી, નાથ તીહારી કાજ. સેજ ૦ ૨
 રતન જડીતકો પલંગ મનોહર, ઝોર સુભગ સખ સાજ;
 તાપર શયન કરો અવિનાશી, ધન્ય ધડી દિન આજ. સેજ ૦ ૩
 બાજત તાલ મૃદંગ તંબુરો, ગાવત મુનિન સમાજ;
 નારદ સુંદર સુજશ બખાનત, અજીત ઇશ શિરતાજ. સેજ ૦ ૪
 આયો કામ સેનપત્ર સંજીવ, ગયો વ્યર્થ તજ લાજ;
 પ્રેમાનંદકો નાથ અજીત સદા, જ્ય જ્ય મરીય નિવાજ. સેજ ૦ ૫

પદ ૯૭૯ મું

પલંગપર પોઢીયે નરવીર; પલંગ ૦ ૧
 આષ્ટ નિંદ નેનમે કાકાર, ગપ રેનિ ધનિ ધીર. પલંગ ૦ ૨

નવરંગ રતન જડીત અતિસુંદર, પલંગ બર્ષો લે હીર;
મખમલ સેજ સંવારી સુંદર, શ્વેત ઓછાઓ ચીર. પલંગ ૦ ૨
ગેંદુવા માલ મસુરીયા નૌતમ, ધરે પલંગકે તીર;
ઓસીસા લે ધરે અનોપમ, શિતલ ઠાકે સમિર. પલંગ ૦ ૩
ગાવત કીરતી વ્યાસ વિરંચી, ઓર નારદ મુનિકીર;
પ્રેમાનંદ કરત પદ સેવા, તજત સકલ દુઃખ પીર. પલંગ ૦ ૪

પદ ૯૮૦ મું—રાગ ખિહાગડા

પોટે પ્રભુ મદનમોહનરાય; પોટે ૦ ટેક.
રંગમોહોલમે રાધિકા સંગ, ફલિ રસ ઉપજાય. પોટે ૦ ૧
હારેહો દિવ્ય રત્ન રચિત મંદીર, રત્નચંબ રચાય;
રત્ન દીપક ઝગમગે, છબી રત્નમય રહી જાય. પોટે ૦ ૨
હારેહો રત્નમની પચરંગકો, પરચંક સુભગ સોહાય;
તાપર સેજ સમારી સુંદર, દુકુલ કામલ લાય. પોટે ૦ ૩
હારેહો ડારી પરદા કર અંધિરી, દીપે કીવાર લગાય;
પ્રેમાનંદ એ રસિક રૂપકું, રાખત નેનની માય. પોટે ૦ ૪

પદ ૯૮૧ મું

પોટે રંગમોહોલ ભુમલકિશોર; પોટે ૦ ટેક.
રસકી રાશી રાધિકા, પીયા રસિક વર રસ ઓર. પોટે ૦ ૧
હારેહો રંગમોહોલમે રચી સન્નમ, આનંદ રસકો ઠોર;
દિવ્ય ચિત્ર વિચિત્ર બાંધી, ચાંદની ચહુ ઓર. પોટે ૦ ૨
હારેહો દાર દેકે ડારે પરદા, ધરદ રુતુકો ઓર;
અંગિઠીમું લગાય આગી, ધરી શ્યામ સમેર. પોટે ૦ ૩
હારેહો લલિતા આદિક સહચરી, શુન માક્ષ તાન તતોર;
પ્રેમાનંદ એ રસિક પીયકું, રાખત નેનની કોર. પોટે ૦ ૪

પદ ૯૮૨ મું

પોટે દોહ રાખા મદનમોહાલ; પોટે ૦ ટેક.
ચંદ્રવરચની રાધિકા, અક્ષત મનિ નેલાલ. પોટે ૦ ૧

હારિહો જીવન બીતર સંવારી સખ્યા, જાનીકે શરદ કાલ;
 કનકમનિમય મંચ પંચરંગ, પાટી રચી વિશાલ. પોદે ૦ ૨
 હારિહો મખમલકો ડાચો ગલીચો, ઉપર શ્વેત ઓળાલ;
 અતલસકે ઓસીશા સુંદર, તલે મસુરીયા ગાલ. પોદે ૦ ૩
 હારિહો ઉપર જીગલ રંગઈ રઈ ભરી, ઓઢે શ્યામ તમાલ;
 પ્રેમાનંદ બલિહારી છખીપર, સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ. પોદે ૦ ૪

પદ ૯૮૩ મું

પોદે પ્રભુ મદનમોહનદેવ; પોદે ૦ ૧૬૬
 કરત રાધા પ્રેમ પુલકિત, ચરન પંકજ સેવ. પોદે ૦ ૧
 હારિહો તેજપુંજનિવાસી શ્રીહરિ, જાનત મહામુનિ ભેવ;
 ભૂકો ભાર ઉતારને હરિ, મનુષ્ય રૂપ ભયેવ. પોદે ૦ ૨
 હારિહો કૃપાસિંધુ દયાલ પ્રભુકી, થેહી નિરંતર દેવ;
 પતિત કેસોઈ આવત શરને, તારત હૈં તતખેવ. પોદે ૦ ૩
 હારિહો અજમેલ ગનિકા આદિ, અધમ અનંત તરેવ;
 પ્રેમાનંદ કહે પાયે મહાસુખ, હરિ ચરન સુખરેવ. પોદે ૦ ૪

પદ ૯૮૪ મું-રાગ બીલાવલ

માઈ મોરો જીવન કુંજવિહારી, ગોપીનાથ ગોવરધનધારી. માઈ ૦ ૧૬૭
 ગોપીનાથ જશોદાજીવન, મદનગોપાલ લાલ બનવારી. માઈ ૦ ૧
 બરહાપીત ધરેં કર મોરલી, પીતાંબર ઓઢેં કામરી કારી. માઈ ૦ ૨
 નટવર નાગર રૂપ ઉજગર, મોરલી બજાય મોહી વ્રજનારી. માઈ ૦ ૩
 નંદાનંદન કંસ નિકંદન, પ્રેમાનંદકો નાથ મુરારી. માઈ ૦ ૪

પદ ૯૮૫ મું

નિરખી છખી મોરે નેના લોભાને, ગોપીનાથ પિયા મન માને. નિર ૦ ૧૬૮
 તરુન મયુર ચંદ્રિકા શિરપર, મકાકૃત કુંડલ દોઢેં કાને. નિર ૦ ૧
 ચંદન ચરચીત નીલ જળદ તન, પીત બસન કટીપર લે તાને. નિર ૦ ૨
 ભાલ વિશાલ લલીત દ્રગ ચંચલ, નિરખી ખંજન મીન લજાને. નિર ૦ ૩
 ગોપીનાથ પિયાકી શોભા, પ્રેમાનંદ લખી ઉર આને. નિર ૦ ૪

પદ ૯૮૬ મું

ઠાકોર શ્રીગોપીનાથ હમારે, સુંદર શ્યામ પ્રાનસોં પ્યારે; ઠાકો ૦ ટેક.
ગોપીપ્રાણુ ગોપીકાજીવન, ગોપીજનવલ્લભ દ્રગ તારે. ઠાકો ૦ ૧
ગોપીજન સુખદાયક મોહન, વજ્રજનહીત ગોવરધન ધારે. ઠાકો ૦ ૨
નટવર રૂપ મદનમદગંજન, ગોપીરંજન નંદદુલારે. ઠાકો ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ત્રિલંગી લાલપર, નોછાવર તન મન લે વારે. ઠાકો ૦ ૪

પદ ૯૮૭ મું

શ્રીગોપીનાથ રૂપ રંગ રાતે, ગોકુલવાસી શીરત મદમાતે; શ્રીગોપી ૦ ટેક.
આલ રુ વૃદ્ધ તરુન નર નારી, છાંડે શીરત ગીનત નહીં કાતે. શ્રીગોપી ૦ ૧
લોકપાલ સુરરાજ સખહિકું, જનતહે અતિ દીન દુખાતે. શ્રીગોપી ૦ ૨
અષ્ટ સિદ્ધિ નવ નિધિ ચતુર્ધાં, વારત લે હરિપર હરખાતે. શ્રીગોપી ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ગોપીનાથ બદન છખી, ચીતવત મગન શીરત
ગુન ગાતે. શ્રીગોપી ૦ ૪

પદ ૯૮૮ મું-રાગ કાનડો મારુ

ગોપીનાથ બદનપર વારુ; ગોપી ૦ ટેક.
કાટીક કામ છખી ત્રિભોવનકી, શ્યામ બદનપર વારીકે ડારુ. ગોપી ૦ ૧
ભાલ વિશાલ તિલક કેશરકો, કુંડલ કરન મકાકૃતિ ચારુ;
અકુટી કુટીલ લક્ષીત છખીલોચન, બંક બિલોકની નેન નિહારુ. ગોપી ૦ ૨
અધર પ્રવાલ સુભગ નાસા શુક, મુસકની મંદ મદ હિર ધારુ;
મધુર મધુર સ્વર યેન બળવત, ગાવત રાગ કાનરો મારુ. ગોપી ૦ ૩
હિર બનમાલ પીતપટ કાછે, નંદકુવર ધનશ્યામ હિદારુ;
મોહનલાલ મોહની મૂરત, પ્રેમાનંદ કહે પલ ન વિસારુ. ગોપી ૦ ૪

પદ ૯૮૯ મું

શ્રીગોપીનાથ નિરખી લલચાર્ધ; શ્રીગો ૦ ટેક.
પરબસ બર્ધ શીરુ પાછે, લગ ગર્ધ નેન સેન હિરમાર્ધ. શ્રીગો ૦ ૧
કહા કહું ધનશ્યામ રૂપકી, રચના મોંપે કહી ન બર્ધ;
કંદ્રપ કાટી ઓટી ગહી કાડે, નિરખત રૂપ છટા હરખાર્ધ. શ્રીગો ૦ ૨

અંગોઅંગ અમીત ત્રિભોવન, ઉદય બધ સખ સુંદરતાઈ;
 મોહીદેખી સકલ સુર વનિતા, થકીત બધ તન સુધ બીસરાઈ. શ્રીગો. ૩
 કરત આલાપ અધર ધરી બંસી, રાગ કાનરો જન સુખદાઈ;
 ગોપીપ્રાણુનાથપર તન મન, પ્રેમાનંદ કરત નોખાઈ. શ્રીગો. ૪
 પદ ૯૮૦ મું

શ્રીઠાકોર શ્રીગોપીનાથ હમારે; શ્રીઠા. ૦ ટેક.
 મન કર્મ બચન પાદાંબુજ સેવે, નોખાવરી તન મન લે વારે. શ્રીઠા. ૧
 નિરખે બદન કમલ છીન છીન પ્રતિ, સુંદર નેન ચપલ દોઉ તારે;
 વિહસત મંદ દસન છુતિ દમકત, દુઃખ મોચન મુખ બચન ઉચારે. શ્રીઠા. ૨
 સુનત બચન સંતાપ મીટત સખ, ઉપજત ઉર આનંદ અપારે;
 કરુના રસ સિચત કમલાવર, ગોપીનાથ પ્રાનસો પ્યારે. શ્રીઠા. ૩
 ગોપી ઉર આબુખન મોહન, ગોપી જીવન નંદુલારે;
 ગોપીપ્રાણુનાથકા ઉરતે, પ્રેમાનંદ પલ છીન ન વિસારે. શ્રીઠા. ૪
 પદ ૯૮૧ મું

શ્રીગોપીનાથ ગોવરધનધારી; શ્રીગો. ૦ ટેક.
 ત્રિભંગી મોરલીધર મોહન, રહો મોરે નેનમેં કુંજબિહારી. શ્રીગો. ૧
 બરહી પીછ કરન મકાકૃત, સુંદર બાલ તિલક છબી ન્યારી;
 બકુટી કુટીલ ચપલ લોચનપર, ખંજન મીન કમલ જાઉં વારી. શ્રીગો. ૨
 અધર પ્રવાલ સુભગ નાસાશુક, દસન ચંદ્રિકા દમકત બારી;
 મુસકની મંદ રુ બંક બિલોકની, નિરખી મોઈ સખે વ્રજનારી. શ્રીગો. ૩
 ઉર બનમાલ પીત પટ કાછે, મોરલી અધર બાજત સુખધારી;
 પ્રેમાનંદ કહે અખડ રહો ઉર, ગોપીવર ગોપાલ મોરારી. શ્રીગો. ૪
 પદ ૯૮૨ મું-રાગ ગરબી

વંદુ દુર્ગપુરધામ, સુંદર શોભે ધનસ્થામનું જો;
 પરમ પાવન અભિરામ, કૃષ્ણ પૂરણકામનું જો. ૧
 પ્રગટ પુરુષોત્તમરાય, રાજે ગદપુરમાં શ્રીહરિ જો;
 જોને નિગમ નેતિ ગાયે, નિજ ધણાયે દેહ ધરી જો. ૨

અક્ષરપતિ અવિનાશ, આઘ્યા કરુણા કરી અતિ જો; .
કાઘા ગઢપુર નિવાસ, વરણી વેશે નૈષ્ઠિક જતિ જો. ૩
ધન્ય ઉત્તમ નરદેવ, ઘેર રાખ્યા ધનસ્થામને જો;
પરીપુરણ કરી સેવ, વશ કાઘા સુખધામને જો. ૪
ઉત્તમ જાણીને નિજ ભક્ત, વશ થયા નિજ દાસને જો;
વરણી અતિથે વિરક્ત, રહ્યા અખંડ કરી વાસને જો. ૫
કાઘું અધીક ગઢપુર સાત પુરી, ચાર ધામથી જો;
પ્રેમાનંદ કે' જમ દૂર, ભાગે ગોપીનાથ નામથી જો. ૬

૫૬ ૯૯૩ મું

ધન્ય ઉત્તમ દરબાર, ધન્ય ઓરડાની ઓસરી જો;
થયો મુક્તિ દાતાર, અખંડ રાજે ત્યાં શ્રીહરિ જો. ૧
ધન્ય ઓરડી અનૂપ, પ્રીતે પોઠે ભગવાન જ્યાં જો;
થઈ અક્ષર સ્વરૂપ, સંત ધારે નિત્ય ધ્યાન ત્યાં જો. ૨
ધન્ય નિમ વૃક્ષ છાંય, ઘોડી ફેરે હરિ ફરતા જો;
જન ત્રપત ન થાયે, ધન્ય દરશન કરતાં જો. ૩
ધન્ય ધરણીનાં ભાગ્ય, ધન્ય ગઢપુર ધામને જો;
ધન્ય હરિજન ગૃહ ત્યાગ, કરી નિરખે ધનસ્થામને જો. ૪
ધન્ય ગઢપુરનાં લોક, ધન્ય હરિજન નરનારીને જો;
થયાં સરવે અવિશોક, પ્રગટ નિરખ્યા ગિરિધારીને જો. ૫
ધન્ય પૂજ્યા કરી પ્યાર, ધર્મકુંવર સુખકંદને જો;
પ્રીતે પે'રાવ્યા હાર, ધન્ય ધન્ય પ્રેમાનંદને જો. ૬

૫૬ ૯૯૪ મું

ધન્ય દુર્ગપુર ધામ, ધન્ય ઉત્તમ નરેશજી જો;
મહિમા અધિક અભીરામ, ગુણ ગાય જેના શેષજી જો. ૧
ધન્ય ગઢપુરની શેરી, ધન્ય ગઢપુરના વાસને જો;
હરિ ચાંખડિયું પેરી, ચાલી જાય ઘેર દાસને જો. ૨
ધન્ય ગંગા ઉન્મત્ત, નિત્ય નહાયે હરિ નીરમાં જો;
સંગે મુનિવર સમરથ, લઈ રમે હરિ તીરમાં જો. ૩

- કરે લીલા બહુ હ્રાત, યેસી ગંગા મધ્ય પૂરમાં ને;
 ગાયે કિરતન કરી ખાંત, પાડે તાળી બહુ સૂરમાં ને. ૪
 ધન્ય ગંગાનો ઘાટ, ધન્ય ખળખળિય નામને ને;
 ધન્ય નારાયણ હૃદની વાટ, રથ હાંકવો ધનશ્યામને ને. ૫
 નહાયીને મુનિવર લઈ સાથ, હરિ આવેનિજ મંદ્રમાં ને;
 શોભે પ્રેમાનંદનો નાથ, જેમ તારા મધ્ય ચંદ્રમાં ને. ૬

પદ ૯૮૫ મું

- ધન્ય પુરની બજાર, ધન્ય લક્ષ્મીનો બાગ છે ને;
 થઇને અશ્વ અસવાર, જાયે જીવન જોયા લાગ છે ને. ૧
 ધન્ય આંખાની છાંય, ધન્ય બેઠક બેસે હરિ ને;
 સંત કિર્તન ત્યાં ગાય, નિરખે નાથને નેણાં બરી ને. ૨
 ગુંથી ગુલાબના હાર, સંત પેરાવે પ્રિતસું ને;
 બાધે બાળુ કરી પ્યાર, ધાત્રે ગજરા રસ રીતસું ને. ૩
 સંત ગાયે કિર્તન વાજે, દોકડ સારંગીયો ને;
 મેવા જમે જીવન, કેળાં દ્રાક્ષ નારંગીયો ને. ૪
 ધન્ય રાધાની વાવ, ધન્ય બાગ રાધાતણે ને;
 હરિ જાય કરી બાવ, અતિ મહિમા તેનો ધણે ને. ૫
 પૂરણપુરુષોત્તમ દેવ, એમ વિચરે ગઢપુરમાં ને;
 મોટા મુનિવર કરે સેવ, પ્રેમાનંદ તો હજૂરમાં ને. ૬

પદ ૯૮૬ મું

- રાજે ગઢપુર મહારાજ, પૂરણબ્રહ્મ પરમાતમા ને;
 આવ્યા ગરીબનિવાજ, એતો અક્ષરના આતમા ને. ૧
 જાયો પ્રબલ પ્રતાપ, કહ્યો નવ જાયે રસના ને;
 કીધો અર્ધર્થ ઉથાપ, વાગ્યા ડંકા અતિ જશના ને. ૨
 માચ્યા અમુર અપાર, કામ ક્રોધાદિક વાંકડા ને;
 સુર અસુર નરનાર, જેને આગે સહુ રાંકડા ને. ૩
 મત પંથને માથે મેખ, મારી લીધા જન છોડવી ને;
 મુંડતા કેમક ગુરુ ભેખ, પાડતા માહંતને ગોડવી ને. ૪

આપી પરચા અનૂપ, માયીક મતને ઉખાડીયા જો;
જીવ માયા બ્રહ્મ રૂપ, જથારથ તે દેખાડીયા જો. ૫
સમાધિમાં સહુ ધામ, દેખાડ્યાં નર નારને જો;
એવા સહજનંદ સ્યામ, ત્રગટયા પ્રેમાનંદ કારણે જો. ૬

પદ ૯૮૭ મું શ્રીગોપીનાથજીનો ગરબો

વંદુ ગિરિધર ગોકુલચંદ, ગોપીનાથજીરે;
વંદુ ત્રિભુવન આનંદકંદ, ગોપીનાથજીરે. ૧
ગાવું ગરબે ગુણ અભીરામ, ગોપીનાથજીરે;
આપો બુદ્ધિ સુંદર સ્યામ, ગોપીનાથજીરે. ૨
તમે ગોલોકધામનિવાસી, ગોપીનાથજીરે;
તમે છો વૃંદાવનવિલાસી, ગોપીનાથજીરે. ૩
તમારો મહિમા અપરમપાર, ગોપીનાથજીરે;
તમારો નિગમ ન કરે નિર્ધાર, ગોપીનાથજીરે. ૪
તમારું શિવ બ્રહ્મા ધરે ધ્યાન, ગોપીનાથજીરે;
તમારું સહસ્રવદન કરે ગાન, ગોપીનાથજીરે. ૫
તમને મહા મુનિ ઉર ધારે, ગોપીનાથજીરે;
શુકસનકાદિક પળ ન વિસારે, ગોપીનાથજીરે. ૬
તમે છો અખિલ લોક પતિ ઈશ, ગોપીનાથજીરે;
તમે હરિ રમ્યાં તત્ત્વ ચોવીશ, ગોપીનાથજીરે. ૭
તમે છો અનંત બ્રહ્માંડના કરતા, ગોપીનાથજીરે;
તમે છો સહુના ભર્તા હરતા, ગોપીનાથજીરે. ૮
તમે હરિજીગજીગ દિવ્ય સ્વરૂપ, ગોપીનાથજીરે;
ધરો અગણિત રૂપ અનૂપ, ગોપીનાથજીરે. ૯
તમે હરિ કમલાકાંત કહાવો, ગોપીનાથજીરે;
રાધારમણ ભક્ત મન ભાવો, ગોપીનાથજીરે. ૧૦
તમે હરિ ગદપુર ભલે પધાર્યા, ગોપીનાથજીરે;
તમે સહુ જનના કારજ સાચ્યા, ગોપીનાથજીરે. ૧૧

કીધું ગઢપુર ગોકુલ ધામ, ગોપીનાથજીરે;	
ધેલો જમુના પાવન નામ, ગોપીનાથજીરે.	૧૨
ધન્ય ધન્ય ઉત્તમનો દરબાર, ગોપીનાથજીરે;	
કીધો મુક્તિનો દાતાર, ગોપીનાથજીરે.	૧૩
તમારે દરશને દુઃખ જામ, ગોપીનાથજીરે;	
જનના પાતક પ્રલે થાય, ગોપીનાથજીરે.	૧૪
તમારું નામ જપે નર કાય, ગોપીનાથજીરે;	
તેને જનમ મરણ નવ હોય, ગોપીનાથજીરે.	૧૫
તમારો દીઠો બહુ પ્રતાપ, ગોપીનાથજીરે;	
કીધાં નરનારી નિષ્પાપ, ગોપીનાથજીરે.	૧૬
જે જન દરશન કરવા આવે, ગોપીનાથજીરે;	
ડગળે કાટી જગન ક્ષપાવે, ગોપીનાથજીરે.	૧૭
તમે છો દીનતણા દુઃખલંજન, ગોપીનાથજીરે;	
તમે છો માનીના મદગંજન, ગોપીનાથજીરે.	૧૮
તમે છો દીનતણા પ્રતિપાળ, ગોપીનાથજીરે;	
તમે છો કાળતણા હરિ કાળ, ગોપીનાથજીરે.	૧૯
તમને બજે સકામી જન, ગોપીનાથજીરે;	
આપો મન વાંછીત જીવન, ગોપીનાથજીરે.	૨૦
આપો ધન પુત્ર ને પરિવાર, ગોપીનાથજીરે;	
કાપો દુઃખ દારિદ્ર અપાર, ગોપીનાથજીરે.	૨૧
આપો રિધ સિધ બહુ ભોગ, ગોપીનાથજીરે;	
ટાળો ત્રિવિધ તાપ ને રોગ, ગોપીનાથજીરે.	૨૨
તમે છો કલ્પતરુ ભગવાન, ગોપીનાથજીરે;	
આપો ધૃષ્ટિ કૃપાનિધાન, ગોપીનાથજીરે.	૨૩
તમે છો કામધેનુ સુખપૂર, ગોપીનાથજીરે;	
તમે છો ચિંતામણિ ચતુર, ગોપીનાથજીરે.	૨૪
તમને મેલીને અભિમાની, ગોપીનાથજીરે;	
સેવે ભરવ ભૂત અગ્યાની, ગોપીનાથજીરે.	૨૫

જ્યાં ત્યાં વછ જેમ ધાલે માથું, ગોપીનાથજીરે;	
પામે નિજ માતા વીન લાતું, ગોપીનાથજીરે.	૨૬
સાચા માત પિતા છે તમે, ગોપીનાથજીરે;	
સુખીયો થાયે તમને નમે, ગોપીનાથજીરે.	૨૭
તમને નમ્યા વિનાનો પ્રાણી, ગોપીનાથજીરે;	
ભોગવે નરક ફરે ચાર ખાણી, ગોપીનાથજીરે.	૨૮
મૂરખ મનુષ્યતણી દેહ પામી, ગોપીનાથજીરે;	
તમને ન ભજે તેટલું હરામી, ગોપીનાથજીરે.	૨૯
જાશે જમપુરમાં અભાગી, ગોપીનાથજીરે;	
લીધા નર્કકુંડ દુઃખ માંગી, ગોપીનાથજીરે.	૩૦
જમની આગામાં નિત્ય રહેશે, ગોપીનાથજીરે;	
કાળ કર્મ વશ મહા દુઃખ સહેશે, ગોપીનાથજીરે.	૩૧
જે જન તમારા ઠે'વાયા, ગોપીનાથજીરે;	
તેનું નામ ન લે કાળ માયા, ગોપીનાથજીરે.	૩૨
તમારા ભુજદંડને અનુસરીયા, ગોપીનાથજીરે;	
તેણે મહા શત્રુ વશ કરીયા, ગોપીનાથજીરે.	૩૩
તે નર મહા સુખીયા સુખ માણે, ગોપીનાથજીરે;	
ઢાંધની ખીક ન મનમાં આણે, ગોપીનાથજીરે.	૩૪
તમને નિષ્કામી જન પ્યારા, ગોપીનાથજીરે;	
તે જન ન રહે તમથી ન્યારા, ગોપીનાથજીરે.	૩૫
તમારા ચરણ કમળ વિનાખીજે, ગોપીનાથજીરે;	
તેનું મન ક્યાંઈ નવ રીઝે, ગોપીનાથજીરે.	૩૬
તમારી સેવા વીના બડ ભાગી, ગોપીનાથજીરે;	
ખીજું કાંઈ નવ ઈચ્છે ત્યાગી, ગોપીનાથજીરે.	૩૭
ખીજું લોક ભોગ સુખ સારા, ગોપીનાથજીરે;	
જાણે નર્ક તુલ્ય નહારા, ગોપીનાથજીરે.	૩૮
રિદ્ધિ સિદ્ધિ જોગ વિભુતિ, ગોપીનાથજીરે;	
સર્વે જાણે માયા દૂતિ, ગોપીનાથજીરે.	૩૯

એવા સંતતણી બલિહારી, ગોપીનાથજીરે;

સરવસ જાયે પ્રેમાનંદ વારી, ગોપીનાથજીરે. ૪૦

૫૬ ૯૯૮ મું અથ શ્રીગોપીનાથજીનો ગરબો રાગ પરજ-દેશો

ચરણ વંદન કરી વર્ણવું શ્રીગોપીનાથ;

ગાવું ગરબો અભીરામરે, જદવરાય;

પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;

ઉન્મત્તગંગા ત્રટે શોભતું શ્રીગોપીનાથ;

દુર્ગપત્તન છળી ધામરે, જદવરાય;

પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧

ધન્દ્ર ભુવન સમ શોભતો શ્રીગોપીનાથ;

ઉત્તમ રાયતણો દરબારરે, જદવરાય;

પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;

ઉત્તમ દરબારના મધ્યમાં શ્રીગોપીનાથ;

મંદિર વિમાન આકારરે, જદવરાય;

પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૨

મંદિર શોભા તે શું વર્ણવું શ્રીગોપીનાથ;

રવિ રથ સરબો પ્રકાશરે, જદવરાય;

પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;

કનક કલશ ઉપર ઝળમળે શ્રીગોપીનાથ;

કનક ધ્વજ ઉડે આકાશરે જદવરાય;

પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૩

નિત્ય ત્રાંબાલુ નોખત ગડગડે શ્રીગોપીનાથ;

પણવ ત્રાંસાં સરણાધરે, જદવરાય;

પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;

વાળે દુકડ સારંગીયું શ્રીગોપીનાથ;

ગાયે ગુણી આનંદ વધાધરે, જદવરાય;

પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૪

ચિત્ર વિચિત્ર શોભે મંડપ શ્રીગોપીનાથ;
 શોભા કહી નવ જગેરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 કનક કાચના ઝાડ હાડીયું શ્રીગોપીનાથ;
 શોભા રહિ અતિ હાયરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૫
 રત્ન સિંહાસન શોભતું શ્રીગોપીનાથ;
 હીરા માણ્યકના જડાવરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 સોના રૂપાની રચના ધણી શ્રીગોપીનાથ;
 રત્ન તોરણ બજાવરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૬
 શોભા સાગર તમે શ્રીહરિ શ્રીગોપીનાથ;
 બિરાજે રાધાજી સહિતરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 શુંરે વખાણું શોભા રાજની શ્રીગોપીનાથ;
 શણગાર શોભા નવી નિત્યરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૭
 એક દહાડાની છબી વર્ણવું શ્રીગોપીનાથ;
 સાંભળતાં જન રાજી થાયરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 રત્ન મુગટ માથે શોભતો શ્રીગોપીનાથ;
 નિરખી રવિ ચંદ્ર લજાયરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૮
 રત્ન જડિત કાને કુંડલ શ્રીગોપીનાથ;
 કશર તિલક શોભે ભાષરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 પાન બીડીયું ચાવતાં શ્રીગોપીનાથ;

શોભે અધર અરુણ રસાલરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૯
 ગળે ગળબંધ રત્ને જાઓ શ્રીગોપીનાથ;
 કનક કુંડી છબીદારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 કનક કુંદો હેમ હાંસડી શ્રીગોપીનાથ;
 ઉરમાં ઉતરી રત્ન હારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૦
 મોતી માળા ઉર દુગદુગી શ્રીગોપીનાથ;
 ચંદનહારની શોભા સારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 કૌસ્તુભ મણિ ને શ્રીવત્સ શોભતું શ્રીગોપીનાથ;
 ઉરમાં અનેક અલંકારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૧
 બાણુ કાણુ તે રત્ને જાઓ શ્રીગોપીનાથ;
 કનક પોંચી તે રત્ને જટિતરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 કનક કડાં ને સોના સાંકળાં શ્રીગોપીનાથ;
 વેઢ વિટીયું ધટિતરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૨
 કૂડે કંદોરો કટિમેખલા શ્રીગોપીનાથ;
 ચરણે ઝાંઝર ઝમકારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 સોના તોડો સરસ શોભતો શ્રીગોપીનાથ;
 ચરણે ચાખડિયું ઉદારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૩
 નખ શીખ આબૂષણ આપતાં શ્રીગોપીનાથ;
 શોભો છો શોભા ધામરે, જાદવરાય;

પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 જરી પટકા ને જામા જરકસી શ્રીગોપીનાથ;
 નિરખી લાજે કાટિક કામરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૪
 સુંદર ત્રિભંગી લાલ વાંકડા શ્રીગોપીનાથ;
 શોભાતણા નિધાનરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 અંતર ફેરે બહુ બેહેકતા શ્રીગોપીનાથ;
 રસિક સુંદર બીનેવાનરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૫
 તરુણ મનોહર મૂરતિ શ્રીગોપીનાથ;
 સરસ પુલે ગરકાવરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 ગુણ તોરા કલંગી વાંકડી શ્રીગોપીનાથ;
 સરવે સુમન સરપાવરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૬
 સરસ વૈજંતીમાલ શોભતી શ્રીગોપીનાથ;
 ગજરા બાળુ ગળે હારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 કનક કટાર કેડે વાંકડો શ્રીગોપીનાથ;
 સોનેરી ઢાલ તરવારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૭
 કનક મોરલી અધર ધરી શ્રીગોપીનાથ;
 કનક છડી કરમાંથરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 નખ શીખ શોભા વર્ણવતાં શ્રીગોપીનાથ;
 શેષ શારદ નારદ લજાગરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૮

શોભા જ્ઞેધને જન ઘેલડાં શ્રીગોપીનાથ;
 ગઢપુરવાસી નરનારે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 આવે જ્ઞેવાને દેશો દેશનાં શ્રીગોપીનાથ;
 નારી પુરુષ તે અપારે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૯
 બીડ ભરાય બહુ જનની શ્રીગોપીનાથ;
 નિત્ય સમૈયો આઠોજામરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 નિરખી શોભાના સુરને શ્રીગોપીનાથ;
 પ્રેમાનંદ થયો પૂરણકામરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૨૦

૫૬ ૯૯૯ મું

વામે અંગરાજે રાણી રાધીકા શ્રીગોપીનાથ;
 શોભા સાગર વાસુદેવરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 નરપતિ નમે આવી દેશના શ્રીગોપીનાથ;
 ભાવે સહિત કરે સેવરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧
 આવે અમરપતિ દરશને શ્રીગોપીનાથ;
 દેવાંગનાથે સહિતરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 શિવ બ્રહ્મા ને શુક આદિક શ્રીગોપીનાથ;
 બેસી વિમાને આવે નિત્યરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૨
 પ્રકૃત્તિલય થધને વારે તન મન શ્રીગોપીનાથ;
 કરે પુષ્પનો વરસાતરે, જાદવરાય;

પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 હિતરી વિમાનમાંથી હેઠલે શ્રીગોપીનાથ;
 શાલા જેઇને રણિયાતરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૩
 મહા મંત્ર બણી કરે વિનતિ શ્રીગોપીનાથ;
 પદે પ્રઅંધ મુખે છંદરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 વર્ણવે પ્રતાપ જેઈ પ્રગટ શ્રીગોપીનાથ;
 કહે ધન્ય સચ્ચિદાનંદરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૪
 ધસ્યો નટવર નર વિપ્રકુ શ્રીગોપીનાથ;
 ગૂઢ ગતિ છો પૂરણકામરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 અનંતભુવનપતિ આપ છો શ્રીગોપીનાથ;
 તજી અક્ષર નિજ ધામરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૫
 આવી વિરાજ્યા ગઢપુરમાં શ્રીગોપીનાથ;
 નિજ જનને અર્થે અવિનાશરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 અનંત ઐશ્વર્ય શક્તિ સહિત શ્રીગોપીનાથ;
 પદાસ્યા ધર્મ નિવાસરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ.
 વિનતી કરીને ગયા નિર્જરા શ્રીગોપીનાથ;
 આવ્યા મહા મુનિ વિગ્યાનરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 નારદ સનકાદિ શુક વ્યાસજી શ્રીગોપીનાથ;
 આવ્યા દરશને તજી ધ્યાનરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ મિરાળે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૭

કરે કર જોડી હિલા પ્રથુતી શ્રીગોપીનાથ;
 દીધાં દરશન દયાલરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 અધરમના વંશ માયીક મતને શ્રીગોપીનાથ;
 કાઢયા કાપીને કૃપાલરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૮
 કીધી રક્ષા ધર્મવંશની શ્રીગોપીનાથ;
 ધર્મભક્તિના કુમારે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 આપ્યાં મહા સુખ નિજ દાસને શ્રીગોપીનાથ;
 કીધાં બહુ અધમના ઓધારે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૯
 અમિત પ્રતાપ વિસ્તારિયો શ્રીગોપીનાથ;
 થાયે પરચા ગામો ગામરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 કરો કાડ તેના પૂરણ શ્રીગોપીનાથ;
 આપો છલિત અભીરામરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૦
 નિષ્કામી જનને આપો નિજ પદ શ્રીગોપીનાથ;
 સકામી જનને સારા ભોગરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 તમને ભજે તે પ્રાણીના શ્રીગોપીનાથ;
 નાશે તનના ત્રિવિધ રોગરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૧
 ધર્મભક્તિની શોભા શી કહું શ્રીગોપીનાથ;
 નિરખી નર નારી નિહાલરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 જુગલ મનોહર મૂર્તિ શ્રીગોપીનાથ;

શાંત છે પરમ કૃપાલરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૨
 ધર્મભક્તિએ દયા બહુ કરી શ્રીગોપીનાથ;
 દેખાઓ પ્રગટ પ્રતાપરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 કંક કિરાત આદિ બહુ જન શ્રીગોપીનાથ;
 કીધાં સરવે નિષ્પાપરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૩
 સુરા માંસ ચોરી પરત્રિયા શ્રીગોપીનાથ;
 મેલ્યાં નિહિત કર્મરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 અહિંસા આદિ નિજ સ્વધર્મ શ્રીગોપીનાથ;
 વેદ વિહિત થાપ્યો ધર્મરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૪
 અધર્મી ગુરુ નૃપ ભેખને શ્રીગોપીનાથ;
 પાડ્યા પાછા મારી મેખરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 લીધાં સહુનાં શિષ્ય છોડી શ્રીગોપીનાથ;
 મેટ્યા વિધાતાના લેખરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૫
 મહિમા અપાર જશ કર્તિ શ્રીગોપીનાથ;
 નિગમ ન પામે પારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 ધન્ય ધર્મ ભક્તિમાતને શ્રીગોપીનાથ;
 કરે સહુ ભક્તિ નરનારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૬
 મોટો પ્રતાપ ધર્મભક્તિનો શ્રીગોપીનાથ;
 તેમના પુત્ર તમે સ્થામરે, જાદવરાય;

પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 કાળ માયા જન્મ કિંકર શ્રીગોપીનાથ;
 કુંપે તમારુ સુશી નામરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૭
 ગાયો ગરબો પૂરણ પ્રીતસું શ્રીગોપીનાથ;
 કરવા સુફળ અવતારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 રાજ રહેજે સંત શ્રીહરિ શ્રીગોપીનાથ;
 ભક્તિધર્મ પરિવારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૮
 જે કાઈ ગાયે ન પ્રીતે સાંભળે શ્રીગોપીનાથ;
 પામે ધર્મ અર્થ મોક્ષ કામરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 નાશે દારિદ્ર દુઃખ દુર્મતિ શ્રીગોપીનાથ;
 પામે વાંછિત સ્વર્ગ ધામરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૯
 ચરણ ચાલીસ પદ બેયમાં શ્રીગોપીનાથ;
 ગાયો મહિમા શણગારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
 અખંડ બિરાજે એવા હિરમાં શ્રીગોપીનાથ;
 ત્રેમાનંદ માગે કરી પ્યારરે, જાદવરાય;
 પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૨૦
 ઇતિ શ્રીગોપીનાથજીનો ગરબો સંપૂર્ણ
 પદ ૧૦૦૦ મું-રાગ ગરબી

રંગભીનો રણુછોડરાય, આઘ્યા વરતાલે;
 જેને નિગમ નેતિ કહી ગાય, આઘ્યા વરતાલે. ૧
 હરિ દ્વારિકાના દેવ, આઘ્યા વરતાલે;
 સુર મુનિ કરે નિત્ય સેવ, આઘ્યા વરતાલે. ૨

શ્રીપુરુષોત્તમ	મહારાજ, આવ્યા વરતાલે;	
કરવા સૌ જનનાં કાજ,	આવ્યા વરતાલે.	૩
વહાલો ચરોતરને ચોક,	આવ્યા વરતાલે;	
પ્રભુજી પોતાની શોખ,	આવ્યા વરતાલે.	૪
રુકિમણિરમણ	રણુછોડ, આવ્યા વરતાલે;	
નિજ જનના પૂરવા ફોડ,	આવ્યા વરતાલે.	૫
કરી પ્રીત મુનિવર સાથ,	આવ્યા વરતાલે;	
વહાલો પ્રેમાનંદનો નાથ,	આવ્યા વરતાલે.	૬

પદ ૧૦૦૧ મું

નિત્ય આપે રણુછોડ રાય,	પરયા વરતાલે;	
જન જોઈ જોઈ અચરજ થાય,	પરયા વરતાલે.	૧
નિજ દષ્ટિ આગલ દાસ,	પરયા વરતાલે;	
બીડલંજન હનુમાન પાસ,	પરયા વરતાલે.	૨
કીધો લીંબડો મીઠો દૂધ,	પરયા વરતાલે;	
ફલ ફલ પાન કરી શુદ્ધ,	પરયા વરતાલે.	૩
જન તોડી પત્ર હમેશ,	પરયા વરતાલે;	
લઈ જાયે દેશ વિદેશ,	પરયા વરતાલે.	૪
વર્ષ એકનો આંખો બાળ,	પરયા વરતાલે;	
પુલ્ક્યો ફલ્ક્યો સરવે ડાળ,	પરયા વરતાલે.	૫
તે જોવા ગોમતી તીર,	પરયા વરતાલે;	
પ્રેમાનંદ કે' થાય બહુ બીડ,	પરયા વરતાલે.	૬

પદ ૧૦૦૨ મું

વરતાલે રણુછોડ રાય,	લીલાલેહેર કરે;	
નિત્ય આનંદ આનંદ થાય,	લીલાલેહેર કરે.	૧
જન આવે અપરમપાર,	લીલાલેહેર કરે;	
અતિ પ્રેમ ભર્યા નર નાર,	લીલાલેહેર કરે.	૨
સહુ પામે જોઈ આનંદ,	લીલાલેહેર કરે;	
વહાલો ટાળે ભવના ફંદ,	લીલાલેહેર કરે.	૩

વહાલે કીધાં જન નિષ્પાપ, લીલાલેહેર કરે;
 જગ હાયે અતિ પરતાપ, લીલાલેહેર કરે. ૪
 વહાલો પ્રગટ પ્રમાણુની પેચ્ય, લીલાલેહેર કરે;
 આપે પરચા ઘેરો ઘેચ્ય, લીલાલેહેર કરે. ૫
 કાઈ પ્રેમીજનને સાથ, લીલાલેહેર કરે;
 જાલે પ્રેમાનંદનો નાથ, લીલાલેહેર કરે. ૬

પદ ૧૦૦૩ મું

વહાલો ભક્તિધર્મસુત શ્યામ, વરતાલના વાસી;
 તેનું રણુછોડ કૃશવ નામ, વરતાલના વાસી. ૧
 તેમને પરતાપે જીવ, વરતાલના વાસી;
 થયા જીવ મટીને શિવ, વરતાલના વાસી. ૨
 જે જન સેવે કરી પ્યાર, વરતાલના વાસી;
 આપે ધર્માંદીક ફલ ચાર, વરતાલના વાસી. ૩
 જેમ સાત પુરી ચાર ધામ, વરતાલના વાસી;
 તેમ વરતાલ કીધી શ્યામ, વરતાલના વાસી. ૪
 કીધી વરતાલ વૈકુંઠ તુલ્ય, વરતાલના વાસી;
 મુક્તિમય ધામ અમૂલ્ય, વરતાલના વાસી. ૫
 પ્રેમાનંદ કહે નરનારી, વરતાલના વાસી;
 ભજે વૃંદાવનવિહારી, વરતાલના વાસી. ૬

પદ ૧૦૦૪ મું-રાગ ધોળ

ધન્યરે ભાગ્ય ભૃગુક્ષેત્રનાં, હરિકૃષ્ણ પધાચ્યા;
 દરશન દેઈ અલબેક્ષડે, તન તાપ નિવાચ્યા. ૧
 બલભદ્ર કૃષ્ણ પધારિયાં, અનાથના નાથ;
 ભવસાગરમાં ખૂડતાં, ઝાલવાને હાથ. ૨
 રેવતીરમણે કૃપા કરી, કળીજીગમાં બારી;
 ભૃગુપુરમાં એ પધારિયા, તારવા નરનારી. ૩
 અખિલજીવનપતિ આવિયા, હરિકૃષ્ણ મહારાજ;
 ભૃગુપુરવાસી પ્રાણિના, સારવાને કાજ. ૪

જેરે સ્ત્રીમળતાં પુરાણમાં, તે આ દીઠા નેણે;
શી કહું શોભા સ્યામની, વર્ણવું શું વેણે. ૫
વૃંદાવનવાસી આવીયા, ભૃગુપુર બેઠે બાઈ;
દાનનાથ દયા કરી, દીન ઉપર ધાઈ. ૬
ધન્ય ધન્યરે નદી નર્મદા, ધન્ય ભૃગુપુર ધામ;
બલેરે પધારિયા શ્રીપતિ, પ્રેમાનંદના સ્યામ. ૭

૫૬ ૧૦૦૫ મું

રેાહિણીકુંવર શ્રીરામનાં, પ્રાક્રમ અતિ બારી;
એક રસનાયે શું વર્ણવું, રહે શેષ વિચારી. ૧
નામ પાવન બળરામ છે, બહુ બળી તે માટે;
પ્રલંભાસુરને સંહારિયો, મારી એક થાપાટે. ૨
ધનુષનો વધ કીધલો, ગ્રહી ચરણ પછાજો;
મુષ્ટિક મસ્ત્ર તોચ્છલો, વંશ હલધરે કાઝો. ૩
દ્વિવિદ વાનર વધ કીધલો, રેવતાચલમાઈ;
તે સંકર્ષણ આવીયા, ભૃગુપુર સુખદાઈ. ૪
હસ્તિનાપુર તે વાંકું કચ્છું, જમુનાને તાણી;
પ્રાક્રમ રેવતીનાથના, કહું કેટલાં વખાણી. ૫
બહુ બળી વાતાપી દૈત્યને, ક્ષણમે નાખ્યો મારી;
નંબિષારણવાસી વિપ્રના, દીધાં કાજ સુધારી. ૬
રધાપતિ રેવતીપતિ, વૃંદાવનવાસી;
પ્રેમાનંદકે પધારિયા, ભૃગુપુર અવિનાશી. ૭

૫૬ ૧૦૦૬ ઠું

કમલનયન શ્રીકૃષ્ણની, જાહેં બલિહારી;
પતિતપાવન બાં પધારિયા, તે સુણો નરનારી. ૧
કાનમ દેશ પાવન ધણે, ધન્ય રેવાનાં બાગ્ય;
દશ અશ્વમેધ તે કીધલા, નૃપ બલિએ એ જાગ્ય. ૨
આશ્રમ છે ભૃગુદેવનો, ઋષિ વૃંદ ત્યાં રેતા;
તપ કરતા હરિ કારણે, કથા પ્રભુજીની કેતા. ૩

એરે ઇચ્છા સહુને હતી, એકવાર હરિ આવે;
 આવી આશ્રમ પાવન કરે, તનના તાપ મીટાવે. ૪
 તેરે સમે શ્રીકૃષ્ણને, દૈલ માચ્છાનું કામ;
 તે અવસર ન આવી શક્યા, વહાલો સુંદર સ્યામ. ૫
 તે વારતા ઉર ધારીને, રાખી અંતરંગમી;
 આરે સમે કરુણા કરી, રસિયે બહુનામી. ૬
 તેરે સમે દીધા હતો, દિગ વૃંદને કાલ;
 ત્રેમાનંદને નાથજી, તે પાળ્યો આજ બોલ. ૭

પદ ૧૦૦૭ મું

એ વાત છે અતિ મર્મની, જાણે ચતુર સુખજી;
 ભૃગુ ઋષિએ પધરાવીયા, પ્રભુજી જીવનપ્રાણ. ૧
 ધર્મકુંવરની મૂરતિ, હરિકૃષ્ણ બળદેવ;
 ભાગ્ય હશે તે માનશે, કરશે પ્રીતે સેવ. ૨
 પ્રેમ કરીને જે પૂજશે, ભાવ રાખીને સાચો;
 તે સુકૃતિ જન નદિ ભમે, ચોરાસીમાં પાછો. ૩
 પ્રગટ હરિ બળરામની, મૂરતિયો જાણી;
 પૂજશે તે થાશે સુખીયો, સત્ય માનજે વાણી. ૪
 ભજશે પૂજશે પ્રગટ પ્રભુ, ધનશ્યામ મુરારી;
 ધર્મ અર્થ કામ મોક્ષ ફળ, પામશે નરનારી. ૫
 કાનમવાસીને કારણે, કરુણા કીધી સ્વામી;
 ભૃગુપુરમાંહે પિરાજીયા, આવી અંતરંગમી. ૬
 એ પદ શીખે ને સાંભળે, ગાશે વારમવાર;
 ત્રેમાનંદ કે' રાજી તેપર, થાશે ધર્મકુમાર. ૭

પદ ૧૦૦૮ મું—રાગ ગરબી

પાયે લાગું પરબ્રહ્મને જીરે, જેને નિગમ નેતિ કહી ગાય; સુખધામરે ૦ ટેક.
 જેના દર્શન દુર્લભ દેવને જીરે, જે દિવ્યજીવનપતિરાય. સુખ ૦ ૧
 જે સદા રહે શ્વેત તેજમાં જીરે, જે દિવ્ય સ્વરૂપ સાકાર; સુખ ૦
 જેના ચરણ તે સેવે મહામુનિ જીરે, શેષ સારદ ન પામે પાર. સુખ ૦ ૨

શુક નારદ જેનો મહિમા કહે જીરે, શિવ બ્રહ્મા ધરે નત્ય ખ્યાન; સુખં
જે કારણ કે’વાય છે વિશ્વના જીરે, જે પુરુષોત્તમ ભગવાન. સુખં ૩
જે સદા રહે અક્ષરધામમાં જીરે, જે દિવ્ય પુરુષને સાથ; સુખં
તે પ્રગટ થયા સુખ આપવા જીરે, વહાલો પ્રેમાનંદનો નાથ. સુખં ૪

પદ ૧૦૦૯ મું

જેની બ્રહ્મજ્ઞપિએ વિનતી કરી જીરે, ઉતારવા અવનિ ભાર; કિરતારેં ટેક.
તે પ્રગટ થયા પ્રભુ ત્યાંયકી જીરે, ધણું રૂપ અનોપમ સાર. કિરં ૧
ભક્તિધર્મયકી હરિ અવતર્યા જીરે, શ્રીનારાયણ હરિકૃષ્ણ નામ; કિરં
એનાં રૂપ અભેદપણે જાણવા જીરે, રાધા સંગે તે રાધાશ્યામ; કિરં ૨
રુકિમણિ સંગે તે લક્ષ્મીનાથજીરે, અર્જુન સંગે તે નરનારાયણ; કિરં
રહે બદ્રિકાશ્રમમાં હરિ જીરે, તપ કરે સદા બેઠિ જન. કિરં ૩
હવે મહિમા વખાણું બદ્રિનાથનો જીરે, સાંબળતામાં સુખ થાય; કિરં
નરનારાયણ દેવને જીરે, પ્રેમાનંદ પ્રીતે કરી ગાય. કિરં ૪

પદ ૧૦૧૦ મું

બદ્રિપતિ નરનારાયણ જીરે, વહાલો બ્રહ્મચારીને વેશ; સુખરૂપેં ટેક.
શોભે દંડ કમંડલુ હાથમાં જીરે, માથે શોભે અનુપમ કેશ. સુખં ૧
વદ્ધલ પે’ર્યા છે વહાલે અંગમાં જીરે, મૃગછાલા ને માળા હાથ; સુખં
શોભે મુનિના સાથમાં જીરે, વહાલો નરનારાયણ નાથ. સુખં ૨
કરે કઠણ તપ શ્રીહરિ જીરે, એક પગે ઉભા નિરાધાર; સુખં
તપ કૃણ લઇને અરપણ કરે જીરે, તમે દ્યો સહુ નર ને નાર. સુખં ૩
હરિજાને ને સૌ સુખીયાં થાઓ જીરે, એમ દે છે સદા આશીર્વાદ; સુખં
નરનારી નારાયણને ઓળખો જીરે, પ્રેમાનંદ કે’ છે પાડી સાદ. સુખં ૪

પદ ૧૦૧૧ મું

બૂનો તે ભાર ઉતારવા જીરે, કરવાને સહુના કલ્યાણ; અવિનાશરે; ટેક.
કુરુ જહુના કુળમાં જીરે, બેઠિ પ્રગટ્યા તે પરમ સુજાણ. અવિં ૧
નરનારાયણ શ્રીહરિ જીરે, થયા અર્જુન શ્રીકૃષ્ણ સ્વરૂપ; અવિં
ધર્યાં ગાંડીવ સારંગ ધનુષ કરમાં જીરે, કીધાં રણ સંગ્રામ અનુપ. અવિં ૨

શંખ ચક્ર મદા હરિ હાથમાં જીરે, કીધો દૈત્ય દાનવનો સંહાર; અવિં
પછી કૌરવ જાદવ બેઉ કુળને જીરે, વહાલો તરત પમાડ્યાં પાર. અવિં ૭
પછી નવરા થઇને નરનાથજી જીરે, આવ્યા અમદાવાદ ને માંહી; અવિં
પ્રેમાનંદ કહે સત્ય માનજો જીરે, હું તો સત્ય કર્તુધું સમ ખાઈ. અવિં ૪

પદ ૧૦૧૨ અં

અમદાતેવાદમાં આવ્યા જીરે, વહાલો નરનારાયણ નાથ; મુનિરાયરે; ટેક.
વહાલો સહુ જનને મન ભાવિયાજીરે, વહાલો સંત મંડલ લઈ સાથ; *મુનિ ૧
વહાલો અધમ આધારવા આવિયાજીરે, ઉતારવા પતિત ભવપાર; મુનિ
વહાલો બદ્રિપતિ પદાસ્થાજીરે, વહાલો ભક્તતણા આધાર. મુનિ ૨
વહાલો ગુર્જર તે દેશ પાવન કર્યો જીરે, પાવનકીધું અમદાવાદ શહેર; મુનિ
વહાલો બદ્રિપતિ સ્યામ મલિયો જીરે, આપ ધન્યાયે આવ્યા

ચાલી ધેર. મુનિ ૩

વહાલો અમદાતેવાદમાં આવી જીરે, પ્રગટ કીધું શ્રીબદ્રિધામ; મુનિ
જન આવે જોવાને દેશ દેશના જીરે, શોભે પ્રેમાનંદનો સ્યામ. મુનિ ૪

પદ ૧૦૧૩ અં

શીરે વખાણું જમી સ્યામની જીરે, વહાલો શાંત સ્વરૂપ
મુનિભુપ; સુખરૂપરે. ટેક.

માથે મુગટ ધર્યો છે જડાવનો જીરે, કાને મકાકાર અતુપ. સુખ. ૧
કેશર તિલક કર્યું છે બાલમાં જીરે, રૂડાં લાગે છે ચંચલ નેણ; સુખ.
જાણે હસતા આવીને હરિ ભેટશે જીરે, મુખ બોલશે મનહર વેણ. સુખ. ૨
ભુજ લાંબી મનોહર શોભતી જીરે, બાંહે બાંધ્યા છે બાળુબંધ; સુખ.
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ હાથમાં જીરે, ધરી ઉભા છે આનંદકંદ. સુખ. ૩
છાતી ઉંચી અનોપમ દીપતી જીરે, કંઠે કૌસ્તુભ મુક્તા હાર; સુખ.
કરુણાના સાગર કુંવર ધર્મના જીરે, પ્રેમાનંદના પ્રાણ આધાર. સુખ. ૪

પદ ૧૦૧૪ અં

બલે પદાસ્થા હરિ ભાવતા જીરે, વહાલો તેજતણા અંધાર; બલિદારરે ટેક.
જરકસી તે જામા ઝળદળે જીરે, ગળે વૈજયંતી અનિ સાર. બલિ. ૧

શોભે હેમકડાં એહ હાથમાં જીરે, કર પોંચી તે નંગ જડીત; અલિં
વેઢ વિંટી શોભે દશે આંગળી જીરે, જોતાં ત્રપત થાતું નથી ચીત. અલિં ૨
કટીમેખલા ને નુપુર પગમાં જીરે, બાજે ધુધરડીનો ઘોર; અલિં
ઉભા તોડ મરોડમાં ત્રિકમો જીરે, જોયાની લાવણ્યતા જોર. અલિં ૩
વહાલે નરનારીને ઘેલાં કત્યાં જીરે, કાંઈ સુઝે ન ધરતું કામ; અલિં
પ્રેમાનંદ કહે પ્રેમ ઉપનો જીરે, સહુ રટે નારાયણ નામ. અલિં ૪

પદ ૧૦૧૫ મું

પ્રભુ પદાચ્યા શેહેરમાં જીરે, નરનારાયણ દેવ; સાક્ષાતરેં ટેક.
પુન્યવાળાં તે જન જોવા મધ્યાં જીરે, મતિમંદ ન જાણે ભેવ. સાક્ષાં ૧
અમદાવાદ અલૌકીક કીધલું જીરે, કીધા નવો વાસ સુખરૂપ; સાક્ષાં
હરિ ભક્ત આવી વસ્યા હેતમાં જીરે, જાણે આશ્રમ બદ્રિ અનુપ. સાક્ષાં ૨
વાજે ઢોલ નગારાં નોખતો જીરે, થાયે ઓચ્છવ ઠામો ઠામ; સાક્ષાં
ગાયે ઘાળ મંગલ પુરમાનની જીરે, પુલી પ્રેમ મગન આઠો જામ. સાક્ષાં ૩
ઉચ્ચાં મંદિર અનોપમ ઓરડા જીરે, માંહે મુનિ કરે છે કલોલ; સાક્ષાં
રટે નરનારાયણ નામને જીરે, પ્રેમાનંદ કહે ઝાકમઝોલ. સાક્ષાં ૪

પદ ૧૦૧૬ મું-રાગ ગરબી

અલખેલો અમદાવાદરે, આવ્યા અવિનાશી;
જોનો મહિમા અગમ અગાધરે. આંખ્યાં ૦ ટેક.
મહિમા જોનો કહી સંભળાવું, સાંભળજો નરનારે;
ગોલોકપતિ કૃષ્ણચંદ્ર છે, અખિલ ભુવન આધાર. આંખ્યાં ૧
કારણ સૌના તે કે'વાયે, દિવ્ય રૂપ અવતારીરે;
નેતિ નેતિ તેને કે' છે, વેદ પુરાણ વિચારી. આંખ્યાં ૨
તે પુરુષોત્તમ પ્રગટ થયા એહ, નરનારાયણ દેવરે;
પિતા ધર્મ ને માતા મૂર્તિ, વિરલા જાણે ભેવ. આંખ્યાં ૩
અલચારીને વેશ બિરાજે, બદ્રિઆશ્રમમાંયરે;
નરનારાયણ નામ ઉપર, પ્રેમાનંદ વારી જાય. આંખ્યાં ૪

પદ ૧૦૧૭ મું

નરનારાયણ તે અનુપરે, પુરણ પુરુષોત્તમ;
 થયા કેશવ અર્જુન રૂપરે. પુર૦ ટેક.
 કેશવ અર્જુન રૂપ થઇને, જાદવ પાંડવ કાંબારે;
 નરનારાયણ જોડ મનોહર, બકતતણે મન બાળ્યા. પુર૦ ૧
 નારાયણ મથુરા ગોકુલમાં, અવતર્યા સુખદાઈરે;
 નર કુંતાની કુખે પ્રગટ્યા, હસ્તિનાપુરને માર્છ. પુર૦ ૨
 નારાયણનાં બાળચરિત્ર, કહી સંભળાવું લગારે;
 સંપુરણ કેવાને શારદ, શેષ ના પામે પાર. પુર૦ ૩
 ગોકુલમાં જાઈ પેલી પૂતના, ત્રણાવંત બે માસ્યારે;
 ત્રેમાનંદ કે' શકટ દિશ્યો, જમલાર્જુન તાસ્યા. પુર૦ ૪

પદ ૧૦૧૮ મું

ગોકુલમાં ગોપ સ્વરૂપરે, નટવર નારાયણ;
 સુર અસુર ઈશ શિર હુપરે. નટ૦ ટેક
 આપ ઇચ્છાએ બાલ રૂપ ધરી, ગોઠણીયાં પડી ચાલેરે;
 એક સમે માતાને મુખમાં, ત્રિશ દેખાડ્યું વહાલે. નટ૦ ૧
 પાંચ વરસના થઈ પરમેશ્વર, કલિંદીને તીરેરે;
 વાછરડાંતી કેડે ફરતા, ડોલે ધીરે ધીરે. નટ૦ ૨
 વછ વૃષભ બગ વેરી વનમાં, આઘ્યા જોઇને બાલેરે;
 પળમાં પ્રાણ રહિત કરી દીધા, કેશવ કાળના કાળ. નટ૦ ૩
 નિત્ય નૌતમ લીલા ગોકુલમાં, કરે શ્રીગોકુલચંદ્રે;
 ત્રેમાનંદ કે' શું કહી હાખું, પાર ન પામે છંદ. નટ૦ ૪

પદ ૧૦૧૯ મું

અવિનાશી થયા આહિરરે, ગિરિધર ગોવાળો;
 રમે કલિંદીને તીરેરે. ગિરિ૦ ટેક.
 મોર મુગટ શુંજમણી બૂખણ, કટી પીતાંબર સોદેરે;
 વનમાળી વાંસજડી વાધને, વ્રજ વિનતાને* મોહો. ગિરિ૦ ૧

* “વનિતા” એવો પણ પાઠ છે.

કૌતુક જોઈ જશવનાં મોહા, અઘાદિક સુર ધસેર;
અધ જશી ધનુક પ્રલંબને, મેલ્યા દક્ષિણ દિશ. ગિરિં ૨
ગોપ વાછરુ હસ્યાં અઘાટે, નવા રમ્યાં વનમાળીરે;
દાવાનલનું પાન કરીને, નાથ્યો નાગ તે કાળી. ગિરિં ૩
વાંસલડી વાઈ વન તેજાં,* ગોપી રાસ રમાવ્યારે;
પ્રેમાનંદનો નાથ નારાયણ, કામ વિજયી કાંવ્યા. ગિરિં ૪

પદ ૧૦૨૦ મું

કરે લીલા અગમ અપારરે, પુરણ અઘા પોતે;
ઉતારવા ભવ સંસારરે.† પુરં ૧
નંદ છોડાવ્યા વજ્રવાસીને, દેખાડ્યું વૈકુંઠ ધામરે;
માન ઉતાર્યું મધવાનું, ધરી કર ગોવરધન શ્યામ. પુરં ૧
અગ્યાર વરસ ને આવન દિન, રહ્યા ગોકુલમાં ગિરિધારીરે;
તે લીલાનો લેશ તે ગાયો, વ્યાસ મુનિ વિચારી. પુરં ૨
ગિરિધારી ગોકુલ મેલીને, મોહન મથુરાં આવ્યારે;
ગોપીનાથ મટીને ગોવિંદ, કુમળ કાંત કાંવ્યા. પુરં ૩
ચાણુર મુષ્ટિક મદ્દ ભારીને, કંસના કારજ કીધારે;
પ્રેમાનંદને નાથ રાજ્ય લેઈ, જિમ્મેનને દીધાં. પુરં ૪

પદ ૧૦૨૧ મું

જગજીવન જાદવરાયરે, માધવ મથુરામાં;
જને વ્યાસ વિરિચી ગાયેર. માધં ૧
ખખર સાંભળી કંસને માર્યો, જરાસંધ ચઢી આવ્યોરે;
મઠા અભિમાની મથુરા ઉપર, એ સંગ્રામ મચાવ્યોરે. માધં ૧
છુટ્યાં સારંગ ધનુષ્યમાંથી, માધવરાયનાં બાણરે;
સેના સરવે નાશ પમાડી, ભાગ્યો લઈને પ્રાણ. માધં ૨
સત્તર વાર વઢ્યા તે સાથે, ભાગ્યા અઢારમી વારરે;
જાઈને વસ્યા પુરી દ્વારિકા, વિશ્વતણા કિરતાર. માધં ૩

* “તેડીને” પાઠાન્તર ગવાય છે. † “પારરે” પાઠાન્તર છે.

પટરાણી પરણ્યા કુલવંતિ, આઠ અનોપમ નારરે;
ત્રેમાનંદ કહે લાંબા બીજી, એક સો સોળ હજાર. માધ૦ ૪

પદ ૧૦૨૨ મું

એ લીલા પરમ પુનિતરે, નરનારાયણની;
સાંભળજે સહુ દર્ધ ચીતરે. નર૦ ટેક.

થોડામાં કહી દાખું નરની, લીલા અતિ નિષ્પાપરે;
જે રીતે નરનારાયણનો, થયો જ્યાહાં નિલાપ. નર૦ ૧

રચ્યો સ્વયંવર રાજા દુપદ, સહુ રાજાને તેડાવ્યારે;
જાદવ કૌરવ શિશુપાળાદિક, પૃથવિપતિ ત્યાં આવ્યા. નર૦ ૨

પણ લીધું દુપદ રાજાએ, મચ્છ વેધ જે કરશેરે;
દુપદી નામે કન્યા મારી, તે રાજાને વરશે. નર૦ ૩

બ્રહ્મઋષિને રાજઋષિ સૌ, બેઠા સભા બરાધરે;
ત્રેમાનંદ કહે નર અર્જુનને, બોળે કેશવ બાઈ. નર૦ ૪

પદ ૧૦૨૩ મું

એક દીઠા સ્યામ સ્વરૂપરે, બ્રહ્મચારી વેશે;
અતિ શોભા પરમ અનુપરે. બ્રહ્મ૦ ટેક.

બ્રહ્મ સભામાં બેઠા પાંચે, બ્રહ્મચારીને વેશેરે;
વદકલ વસન બિરાજે અંગે, માથે સુંદર કેશ. બ્રહ્મ૦ ૧

નજરે જોઈને કરે લક્ષણ,* કેશવ સજાને વિચેરે;
આ યુધિષ્ઠિર આ તે બીમને, આ અર્જુન છે નિશ્ચે. બ્રહ્મ૦ ૨

કઠી પાતળી છાતી ઉંચી, લાંબી ભુજ વિશાકરે;
મોટા લોચન બાલ મનોહર, જાણીયે કેશરી બાળ. બ્રહ્મ૦ ૩

અર્જુન જુએ કૃષ્ણચંદ્રને, જાદવ સજાને માંયરે;
ત્રેમાનંદ કહે બે બાઈને, પ્રથમ મેલાવો થાય. બ્રહ્મ૦ ૪

* “કહે લક્ષણ” “કરે નિશ્ચય” એમ પણ ગાય છે.

પદ ૧૦૨૪ મું

નૃપ જોડ્યા દુપદરાયરે, સાંભળો કહું વાણી;
જે મોટા જીપતિ કે'વાયરે. સાંભળ ૦ ટેક.
બીજમ કર્ણુ દુયોધન જલદ, શિશુપાળાદિ અપારરે;
તેમાંથી કાઈ થાઓ ઉભા, મચ્છ વિંધવા તિયાર. સાંભળ ૦ ૧
પણુ ખોટું ન થાયે મારું, લાજ ન જાયે તમારીરે;
ધનુર્વિદ્યામાં જે હો પૂરા, ઉઠો સુરત સંભારી. સાંભળ ૦ ૨
જગમાં સહુ કાઈ કે'શે તમને, થયા છે ઠાલા ભેજારે;
મચ્છવેધ તે થયો ન કોઈથી, મૂવા નખુંસક ખેલા. સાંભળ ૦ ૩
એમ કહે જીપતિ કર જોડી, સાંભળે સહુ દઈ કાનરે;
પ્રેમાનંદ કહે એક બીજને, કરે નેણુની સાન. સાંભળ ૦ ૪

પદ ૧૦૨૫ મું

નવ ઉઠતા રાજ કાષરે, મચ્છ વિંધવા સારુ;
રહ્યા એક બીજને જોધરે. મચ્છ ૦ ટેક.
કહે પરસ્પર એ કેમ થાયે, સાંભળને સહુ બાધરે;
જેવું હેતું વિંધવું ઉચું, લાજ ગયાની સગાઈ. મચ્છ ૦ ૧
ખેડા સભા બરાઈ જીપતિ, લોક જોવા બહુ આવેરે;
હેઠા જોધને રાજ સરવે, માયા રહ્યા ડોલાવે. મચ્છ ૦ ૨
રાજમાંથી કાઈ નવ ઉઠ્યા, એ મચ્છ વિંધવા સારુરે;
દુપદ કહે કાઈ બ્રહ્મત્રપિમાં, રાખો પણુ તે મારું. મચ્છ ૦ ૩
ઉઠ્યા અર્જુન તરુણ મનોહર, હરિને શિશુ નમાવીરે;
પ્રેમાનંદ કહે ધનુષ્ય મહી કર, કીધા ટંકાર ચઢાવી. મચ્છ ૦ ૪

પદ ૧૦૨૬ મું

ઉભા ધનુષ્ય મહી કર ધીરરે, નર અર્જુન રૂપે;
જીવે મુનિ જીપ મહા વીરરે. નર ૦ ટેક.

કાઈ કહે જે આ શું કરશે, બાલક ખોશે લાજરે;
 કાઈ તો કહે જીવો શું થાએ, અકળગતિ મહારાજ. નર૦ ૧
 સહુ દેખંતા સાવધાન થઈ, દ્રષ્ટ સુરત એક બાંધીરે;
 મછ પ્રતિબિંબ જોઈ કુંડમાં, માચું બાણુ તે સાંધી. નર૦ ૨
 જેજેકાર થયો ત્રિભુવનમાં, ઋષિ રહ્યા હરખાધરે;
 કાળા મુખને માન લંગ સૌ, રાજા રહ્યા લગ્નઈ. નર૦ ૩
 બ્રહ્મ તેજ વખાણે મુનિવર, હરખ્યા નર ને નારીરે;
 પ્રેમાનંદ કહે વરમાળા, પેશાવે દુપદી પ્યારી.* નર૦ ૪

“લીલા વર્ણન”

પદ ૧૦૨૭ મું-રાગ “માલકોશ”

મદનરસ છાકે નેનાં છેલ, છાકે નેનાં છેલ જીત્યો અનંગ ખેલ. મદન ૦ ટેક.
અરુન કમલદળ લોચન કે ખીચ, રખે રસકડી ભરેલ. મદન ૧
હિર નખરેખ કપોલની પીકલીક, અધર અંજન અલખેલ. મદન ૨
હિત તરંગે અંગપ્રતિ મોહન, અંતર જળ* ધ્રુલેલ. મદન ૩
પ્રેમાનંદ પ્રભુ ભેર મતજ્યો, છાકે ડોલત ગેલ. મદન ૪

પદ ૧૦૨૮ મું

મદનમદ તોચ્યો મદનગોપાલ, મદનગોપાલ પિયા નંદલાલ. મદન ૦ ટેક.
જીત્યો સુભગ મનોજ સ્યામ આજ, અંબુજ નેન વિશાલ. મદન ૧
અમજલ જુકત શિથિલ તનુ સુંદર, સોહત સ્યામ તમાલ. મદન ૨
ભેરા ભયે આયે મનમોહન, હસત હંસગતિ ચાલ. મદન ૩
પ્રેમાનંદ કહે દેખી નીલાંબર, હસિહે સ્યામ ધ્રુજખાલ. મદન ૪

પદ ૧૦૨૯ મું

છખીલે નેના સરસ સોહાત, સરસ સોહાત જીવ લલચાત. છખીં ૦ ટેક.
પ્રધુલિત શરદ કમલસમ તાખીચ, રખે રસ ચુચવાત. છખીં ૧
કુંતલ કુટીલ કમલપર માનો, અલિગણુ હિપરી હિડાત. છખીં ૨
કુટીલ ભોંહખીચ તિલક રખ છખી, દેખી મદન લખત. છખીં ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ પિયા છખી, દેખત નાંહિ અઘાત. છખીં ૪

પદ ૧૦૩૦ મું

મહે લાલગોપી મીલીદશ પાંચ, મીલીદશ પાંચ કહો પિયા સાંચ. ગહેં ૦ ટેક.
પ્રેમ કથાકી પોથી પ્યારે, કહાં જ્યું સુનાઈ ખાંચ. ગહેં ૧
કાન સંગ જગે કહાં અનુરાગે, કેનાઈ દઈ કછુ લાંચ. ગહેં ૨
જેસી હોય કહેા સખ તેસી, જુઠ ન ખોસો રાંચ. ગહેં ૩
પ્રેમાનંદ કહે સ્યામ આજ સખી, બહુત કરાયો નાંચ. ગહેં ૪

* “તેલ” “નખ” એમ પણ મૂળમાં વાંચી શકાય છે.

† “કાને” છે કે “કોન” છે કે “કાન” છે તે સ્પષ્ટ નથી.

પદ ૧૦૩૧ મું

બેરદી મોરે સૈયારે, મોરે સૈયારે હું પરી પૈયારે. ટેક.
 ગોકુલ છાડી ચલે મધુપુરમેં, માનત નૈયારે. બેદ૦ ૧
 બીનુ દેખે જીવોગી કેસેં, ગોકુલમૈયારે. બેદ૦ ૨
 કામ્ય જાય ઉતારે રથસોં, પકરીકે બૈયારે. બેદ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકો નાથ ચલે સખ, રાવતી રૈયારે. બેદ૦ ૪

પદ ૧૦૩૨ મું

ગોકુલ છાડી ગયો ધનશ્યામ, ગયો ધનશ્યામ સહિત બલરામ. * ગોકુલ ટેક.
 જેસેં દેહ પ્રાન બીન સુનો, તેસેં થહ ગોકુલ ગામ. ગોકુલ ૧
 બિરહ બિથા બ્યાકુલ અજનારી, બાવરી ફીરે આઠોં જામ. ગોકુલ ૨
 નેનન નીર ધીર નહિ અંતર, રટત શ્યામ સુખધામ. ગોકુલ ૩
 પ્રેમાનંદકો નાથ કાન બીધિ, મીલીહે પૂરનકામ. ગોકુલ ૪

પદ ૧૦૩૩ મું

દરસ બીન બ્યાકુલ મોરે નેન, બાયે મોરે નેન પરત નાહીં ચેન. દરસ૦ ટેક.
 અંજનહીન મલીન દોહિ કર,† સજલ રહત દિન રેન. દરસ૦ ૧
 ચીતવત પંથ પલક બીન એક ટક, સુખે ‡ મુખતેં બેન. દરસ૦ ૨
 જખતેં શ્યામ સીધારે તખતેં, બિરહ લગો દુઃખ દેન. દરસ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ પ્રભુ બિસરત નાહીં, કમલનેનકી સેન. દરસ૦ ૪

પદ ૧૦૩૪ મું

દરસબીન પલછીન જુગસમ જાય, જુગસમ જાય નેનાં અકુલાય. દરસ૦ ટેક.
 ખાન પાન તજી બ્રમત કુંજમેં, ટેરત કૃષ્ણબોલાય. દરસ૦ ૧
 છીન બંસિખટ છીન જમુનાતટ, ઘર અંગના ન સોહાય. દરસ૦ ૨
 બોલત મોર કોકિલા તખડિ, અવન‡ સુનત ઉઠી ધાય. દરસ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ અજનાથ દરસબીન, અજ બની || અતિ મિલખાય. દરસ૦ ૪

* “બલિરામ” પણ ગાય છે. † “સુર” પાઠાન્તર છે. ‡ “સુખે” એટલે સુકાયા.
 મુખમાંથી વાણી સુકાઈ ગઈ કહેતાં ઉડી ગઈ. § “અવન” ને બદલે “શબ્દ” એવો
 પાઠ પણ છે. || “બની” વનિતા.

પદ ૧૦૩૫ મું-રાગ માલકોશ. તાલ મુલકાફી.

આવન કહ ગયે ક્યો નહિ આયે લાલ, કહાં અનુરાગે આજ

સગરી રેન. આવ૦ ટેક.

કહાં જય રનધીર જીયો રતિનાથક, શિથિલ શ્રમિત અંગ રાતે નેન. આવ૦ ૧

અધ ની અંજન પિકલીક સો હે માલ, હિરનખરે ખાલાલ તોતરાત બેન;

પ્રેમાનંદ કહે પિયા થરથર હોત હિયા, સકુચ ન માનો જીયા કરે

લાલ સુખચેન. આવ૦ ૨

પદ ૧૦૩૬ મું

બસે તુમ આયે મેરે મન બાયે લાલ, તુમ કારન મેતો સખ નિશ જગી. બલે૦ ટેક.

કુસુમકી સેજ સંવારીક સુંદર, ચીતવતિ પંથ પલકઉ ન જગી.* બલે૦ ૧

દેકે કાલ અવધી કહી આવન, તાકારન હૂતો અતિ અનુરાગી;

પ્રેમાનંદ કહે પિયા તુમકું ન કહું બાજ, કહો મહારાજ શ્યામ સોહાગી. બલે૦ ૨

પદ ૧૦૩૭ મું

મોદન પ્યારે તુમ ખીના મેરો મન, રહી ન સકત પિયા પલ એક ન્યારે. મોહ૦ ટેક.

આવો જું પ્રિતમ પ્રાન જીવન પિયા, † કરી રાખું મોરે નેનકે તારે. મોહ૦ ૧

હૂનો તિહારે ચરનકી દાસી, તુમહો પ્રીતમ પ્રાન હમારે;

પ્રેમાનંદ કહે પિયા તુમ પર વારું, તન મન ધન પ્રાન નંદુલારે. મોહ૦ ૨

પદ ૧૦૩૮ મું

નટવરનાગર સુખસાગર પિયા, મેરે મન માને મીત ‡ ગીરધરલાલ. નટ૦ ટેક.

કહાં રતિપતિ સાથ કીયો સંપ્રામ નાથ, આયેહો લલિત ચાલ

રૂપ રસાલ. નટ૦ ૧

અવલોકનીમેં અમી બરસત પિયા, મુસકનીમેં મન હરત ગોપાલ;

પ્રેમાનંદ કહે પ્યારે અંગ અંગ રંગ જાયો, સોહત રસિક તરુ તરુન

તમાલ. નટ૦ ૨

* પલક વગર જગીને. † “આવોજું પ્રિતમ પ્રાણુજી વનપિયા” એમ વાંચી શકાય છે. ‡ મિત્ર.

પદ ૧૦૩૯ મું-રાગ સોહની

*બૃંદાબનમે બળઈ કહાને ખાંસુરી, બંદ્રાં ૦ ટેક.
 શ્રવન સુનત મોયે સુધ ન રહી કછુ, છેદ કરેજ બેધી† પાંસરી,
 એરી બેધી પાંસરી. બંદ્રાં ૧
 બિરહ બીથામે બ્યાકુલ બઈ હું, બહત અખંડ દ્રગ આંસુરી
 એરી દ્રગ આંસુરી. બંદ્રાં ૨
 કેસી કરં મોયે કલ ન પરે અબ, નિકસત નાહિ પાપી સાંસુરી
 એરી પાપી સાંસુરી. બંદ્રાં ૩
 ત્રેમાનંદ કહે સુભગ સાંવરે, ડારી ત્રેમ ગલે ફાંસુરી,
 એરી ગલે ફાંસુરી. બંદ્રાં ૪

પદ ૧૦૪૦ મું

હો મોરી સૈયાં લીના મન સાંવરેને, હો મોહીં ૦ ટેક.
 શ્યામ મુંદર ધ્વજરાજ લાડીલે, મહસોં બળઈ વો ઉતાવરેને હારે
 હો ઉતાવરેને. હોં ૧
 મોહની તાન બળયકેં સોહની, ગાઈ જખીલે છેલે રાવરેને હારે
 છેલે રાવરેને. હોં ૨
 જુગ સમ રજની બઈ મોરી સજની, પરવસ કીની કદાન
 બાવરેને હારે કહાન બાવરેને. હોં ૩
 ત્રેમાનંદ કહે અંસી બળયકે, સુધ હર લીની નંદ દાવરેને હારે
 નંદ દાવરેને. હોં ૪

પદ ૧૦૪૧ મું

એરી મોરી લાગી સુરત નંદલાલસોં, એરીં ૦ ટેક.
 જખતેં શ્રવન સુની મધુરી ધુની, અય બસ બગો ધ્વજ ગ્વાલ સોં
 એરી ધ્વજ ગ્વાલસોં. એરીં ૧
 લે મન દૂત મીલ્યો અંતરગત, રસબસ રૂપ રસાલ સોં
 યે રસાલસોં. એરીં ૨

* “બિંદાબનમે બળઈ કહાને ખાંસુરી” તથા “બૃંદાબનમે બળઈ કાંને ખાંસુરી”
 એમ પણ પાઠાન્તર છે. † વિંધી.

અટક્યો જાય લોભાય લાલસોં, હટક્યો મન ગજ લાલસોં*

એરી ગજ લાલસોં એરી૦ ૩

પ્રેમાનંદકે નાયસોં ભીંજી, રિક્તી તરુન તમાલસોં એરીએ તમાલસોં. એરી૦ ૪

પદ ૧૦૪૨ મું

એરી જ્ઞાનચંદા ગોખિંદા ખીનું ખાવરી;

એરી૦ ૧૬૬.

ખીનું દેખે મોહે કલ ન પરે અખ, બસ ગઈ જીયજખી સાંવરી, એરી

જખી સાંવરી. જ્ઞ૦ ૧

રહી ન શકું કેશવ ખીનું દેખે, પર ગયો યેહિ સ્વભાવરી, એરી

સ્વભાવરી. જ્ઞ૦ ૨

જખ દેખું નંદલાલ નેન ભરી, આનંદ ઉર ન સમાવરી, એરી

ન સમાવરી. જ્ઞ૦ ૩

પ્રેમાનંદ કહે પ્રાનનાથપર, તન મન કરત નોજાવરી, એરી

એ નોજાવરી. જ્ઞ૦ ૪

પદ ૧૦૪૩ મું-રાગ સોહની

રાસયાજી બોહું થારી આવે રાજ, થાંકા ખીના મદનડો

સતાવે રાજ; રસિ૦ ૧૬૬.

ખ્યાકુલ ફરાંજાં માને કાંધએ ન સુઝે, ખિરહ અગનિ તન

તાવે રાજ. રસિ૦ ૧

અટકી રયો છે મન થારાં ચરનાં પર, આર માંને કાંધ ન

સોહાવે રાજ. રસિ૦ ૨

રાત દિવસ થારી વાટ બેવાંજાં, તલખી તલખી જીવ

જાવે રાજ. રસિ૦ ૩

પ્રેમસખી થાંને ખિનતિ કરે છે, કરજેરીકે સમુજાવે રાજ. રસિ૦ ૪

પદ ૧૦૪૪ મું

સાંવરાજી વદન દેખાવો રાજ, માંને અખલાને કાંઈ

તરસાવો રાજ; સાંવ૦ ૧૬૬.

* “જ્ઞાનલાલસોં” એવો પાઠ પણ છે.

સુખરો સદન થારો બદન બિહારીજી, મારા તનડારા તાપ

સમાવો રાજ. સાંવ૦ ૧

નેણાં તો થારાં પ્યારાં અમીરસ બરીયાં, અમૃતરા મેહલા

વરસાવો રાજ. સાંવ૦ ૨

હું થાંકી દાસી વારી બીના મોલરી, મારા અવગુણ દૂર

ગમાવો રાજ. સાંવ૦ ૩

પ્રેમસખી થાને અરજ કરે છે, અધુર અમૃત બેગા પાવો રાજ. સાંવ૦ ૪

૫૬ ૧૦૪૫ મું-રાગ સોહની

નજરોરો મેલો દીગેરે, નજ૦ ઇતની અરજ માની લીગેરે; નજ૦ ટેક.

સાંવરા ગુમાની થાને અરજ કરાંછાં રાજ, રસિયાજી માંપર રીઝેરે. નજ૦ ૧

હું થારી દાસી થારે હાથ બેકાંની, થાને ગમેજ્યું કીગેરે. નજ૦ ૨

એક વાર માને બદન દેખાવો, રસિયાજી રીઝો કે ખીગેરે. નજ૦ ૩

પ્રેમસખી કહે તપત બુળવો, પાઈ ને અધુર રસ પીગેરે. નજ૦ ૪

૫૬ ૧૦૪૬ મું

થારાં નજરાંને ઘેલી કીધી, થારાં હરિ સાંવરાજી સુધ હરી લીધી; થારાં ટેક.

બાવરી ફરુંહું મારો વસ નહિ જીવડો, લોક કહેછે લીલી પીધી. થારાં ૧

ચૌદ લોક સુખ આહ ગઈ છે, આસ તજી છે રિધિ સિધિ. થારાં ૨

મગન હોઈ થારી લાર ફરુંહું, લોક લાજ તજી દીધી. થારાં ૩

પ્રેમસખી કે' થાને અખ નહિ છોડું, જ્યું કૃપણુકે ધર નિધિ. થારાં ૪

૫૬ ૧૦૪૭ મું

નજરોરો નેડો લાગેરે, નજ૦ જનમ મરણરો બય બાગેરે; નજ૦ ટેક.

થારાં તો નેણાં છેલા નવ રસ બરિયાં, નિરખી મગન મન

અનુરાગેરે. નજ૦ ૧

લોક લાજ સંસારકો નાતો, તોડ દિયોછે જેસોં ધાગેરે. નજ૦ ૨

નેડો લાગો છે નાથ અખ નહિ છૂટે, જ્યું સોના સંગ સોહાગેરે. નજ૦ ૩

પ્રેમસખી થારાં નજરાં આગલ, અખંડ રહે એ વર માંગેરે. નજ૦ ૪

૫૬ ૧૦૪૮ મું

લટકાલાલાલ બિહારીરે, લટકાલાં થારાં લટકાપર જાઉં વારીરે. લટ૦ ટેક.

લટકા તમારા હેલા લાગી ગયા છે, કીધી માંને જગથી ન્યારીરે. લટ૦ ૧
લટકારે સાટે લોક લાજ તજીને, મેલ્યો છે શિશ ઉતારીરે. લટ૦ ૨
લટકા સહિત થાંને લાલ વરીઝાં, મન ક્રમ વચને મોરારીરે. લટ૦ ૩
પ્રેમસખી કે’ સુખ સંપત છે, હસની બોલની ચલની થારીરે. લટ૦ ૪

પદ ૧૦૪૯ મું-રાગ સોહની

રેન કહાં જાગે હો બાલમ રેન કહાં જાગે;
શોભીત છબી અનુરાગે હો બાલમ રેન કહાં જાગે; ટેક.
કોન તમાસેમેં જાગે મનમોહન, રસ ભર કોન ગલે લાગે. હો બા૦ ૧
અટપટી પાધ અરુન દોહિ લોચન, અધરન પીકલીક દાગે. હો બા૦ ૨
કહાં જાયે તુઠે કોન તુમે લૂટે, સોતો સુખ પ્રેમસખી માંગે. હો બા૦ ૩

પદ ૧૦૫૦ મું

મેરે મન માને હો મોહન મેરે મન માને,
ભલે મેરે આયે સકુચાંને, હો મોહન મેરે મન માને; ટેક.
કામકે કોલ ભરે નૈનનમેં, બોલત બેન અપાને. હો મો૦ ૧
કોન ચતુર નાર તુમે બસ કીને, રેનભર રહી લપટાને. હો મો૦ ૨
સાચી કહો પિયા કહાં રેન જાગે, પ્રેમસખી પુછત જાને. હો મો૦ ૩

પદ ૧૦૫૧ મું-રાગ સોહની

જીવન તુમ સુધે કયું ન જાઓ બાલમ મોરે,
હમસું નાહકે રાર બઢાઓ; જીવ૦ ટેક.
વાટ ઘાટ જ્યાં મીલત મનોહર, જ્યું બોલો જ્યું ચાઓ. જીવ૦ ૧
મારગ રોકી રહે મનમોહન, યેહી લજન ગારી ખાઓ. જીવ૦ ૨
જો તુમ બયે ગોકુલકે રાજ, તો કાહેકું ધન ચરાઓ. જીવ૦ ૩
પ્રેમસખી નીકે તુમ સીખે, નંદ જસોદા કયું લજાઓ. જીવ૦ ૪

પદ ૧૦૫૨ મું

મુરકી મઠબૈયાં મોરારીરે મોહન કહાના, નાજુક ચુરીયાં ફારીરે; મુર૦ ટેક.
નિપટ ઝપટ મોરી અંગીયાં ફારી, મોતીન માલા તોરીરે. મુર૦ ૧
કુચમર્દન પરિરંભણુ નખલત, ઝટક પટકકે રારીરે. મુર૦ ૨

ધુંધટ પટ ખોલકે ધૂરત, મુખ ચુંબન લે ઊરીરે. મુરં ૩
ત્રેમસખી રસિકકી ખતિયાં, વિષયાકા સોમલ ગોરીરે. મુરં ૪

પદ ૧૦૫૩ મું

મીનજીડાસોં કહીયો કાઈ જાયે, ગુમાનીડાસોં કહીયો કાઈ
જાયે સંદેશો મોરો

જીવન કહાં તુમ રહે બિલમાયે; મીનં ૧૬૬.
જખતે હમસોં વિધુરે મોહન, તખતે કછુ ન સોહાયે. મીનં ૧
મેરે પ્રાણુ જીવાવન પ્રિતમ, તુમ ખીના કાન સહાયે. મીનં ૨
તુમ ખીના મદન વ્યાધી નિશી ઘેરકે, તાડત ધનુસ ચઢાયે. મીનં ૩
ત્રેમસખી પિયા બિરહ સિંધસેં, તુમહિં છોડાવો ધાયે. મીનં ૪

પદ ૧૦૫૪ મું-રાગ સોહની

ઘેરનખાજીવો મા ઘેરનખાંસરી, નાગનીસી ડસી લઈ રાજીવો મા; ઘેરનં ૧૬૭.
શ્રવનનિ હોયે ડસ્યો મન મેરો, ઘેરન ખીજકે ગાજીવો મા ઘેરનં ૧
સાંવરી લહર ચઢી તન મેરે, ધ્રુમત નેક ન લાજીવો મા ઘેરનં ૨
ત્રેમસખી શ્યામ ગતી મેરી, જીવત સખહી તાજીવો મા ઘેરનં ૩

પદ ૧૦૫૫ મું

ઘેરપરી હો મેરે ઘેરન ખાંસરી, બાજત બિરહ બરી; હો મેરેં ૧૬૮.
કહા રી કરં મોહે કલ ન પરે અખ, ખટકત સુલ સરી. હો મેરેં ૧
જખતે અધર ધારી મન મોહન, તખતે હોત ખરી. હો મેરેં ૨
ત્રેમસખી પિયા બિરહસિંધુમેં, ખીતત કહીન ધરી. હો મેરેં ૩

પદ ૧૦૫૬ મું

જમુનાકિ તીર ફેર બજાઈ, અજબ બજાઈ બલખીર; જમું ૧૬૯.
ખગ મૃગ તૃણ તજી એક ટંક ઠાડે, માનું મુનિ મન ધરી ધીર. જમું ૧
ચિત ધરી સુનત ચકીત યમુના જલ, બહત ન મલય સમીર. જમું ૨
ત્રેમસખી ધુની સુની સખ અજબની, સુધ ન રહીહે શરીર. જમું ૩

પદ ૧૦૫૭ મું-રાગ સોહની

માનની માન બરી, માનત નાહી મોરારી; માનં ૧૭૦.
જેરી પાની શિર અરખી ચરનમેં, કર કર વિનય હું હારી. માનં ૧

ભુદ્ધિ દેખાય ચાતુરી બહુ ખીધી, કીની લાખ હજારી;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ એક ન માની, લીની કઠીન હઠ ભારી. માન૦ ૨

પદ ૧૦૫૮ મું

લાલન લાખ કહી, મેરી ન એક ગહી; લાલ૦ ટેક.
જ્યું જ્યું સીખ દેત ગર્ભ ત્યું ત્યું, બુંદતછકી બર્ષ. લાલ૦ ૧
રીસ બરી ભોંહ સજલ દગ સુંદર, કરત બિલાપ રધ;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ આપ મનાવો, હસીકર કાલ દર્ષ. લાલ૦ ૨

પદ ૧૦૫૯ મું

આપન જાયકે, લાલન લીજીયે મનાય; આપ૦ ટેક.
હું તો કાટી જતન કર હારી, પ્યારીકે લાગત પાય. આપ૦ ૧
રસિક લાલ કહી રસકી ખતિયા, દીજે રસ ઉપજાય;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ દરસ પરસ દે, લીજે કંઠ લગાય. આપ૦ ૨

પદ ૧૦૬૦ મું

માધવ માન હનો લાલન, ચાલીયે જરુર; માધ૦ ટેક.
બદન સરોજ દેખાયકે સુંદર, દુઃખ સખ કીજીયે દૂર. માધ૦ ૧
મોહન જય માનગઢ તોરી, લીજે લગાયકે હાર;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ પ્રીતસું પીજે, અધર સુધા બરપૂર. માધ૦ ૨

પદ ૧૦૬૧ મું-રાગ સોહની

અંખીયાં રૂપ લોભાની રસિયાવરકે; અંખી૦ ટેક.
ધરમકુંવર સુંદર વર છેલો, નિરખી નિરખી હરખાની. અંખી૦ ૧
બાલ વિશાળ ભોંહે ભવમોચની, લોચન રૂપનિધાની. અંખી૦ ૨
વામ શ્રવણખીય સ્યામ બિંદુ લખી, બધ હેં સકલ દુઃખહાની. અંખી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ બદનપર, કાટીકામ કુરખાની. અંખી૦ ૪

પદ ૧૦૬૨ મું

અંખીયાં અટકી રહી લખી છખી નટકી; અંખી૦ ટેક.
શોભાસાગર નટવરનાગર, નિરખી થકીત બર્ષ. અંખી૦ ૧
ચિતવનીમે મેરો મન વશ કીનો, મુસકની મોહે લર્ષ. અંખી૦ ૨

ધરમકિશોર મનોહર મોહન, નીત છપ્પી અંગ નઈ. અંખી૦ ૩
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ લટકપર, બારબાર બલ ગઈ. અંખી૦ ૪

પદ ૧૦૬૩ મું

મોપેં ડારી મોહની ધન મોહનાને. મોપેં૦ ૧૬ક.
મધુરે સ્વર અલાપકેં મોહન, સુંદર ગાઈ સોહની. મોપેં૦ ૧
શ્રવન સુનત મોરી સુધબુધ વિસરી, ભૂલ ગઈ દોહની. મોપેં૦ ૨
મન વશકરની મોહની મૂરત, જનદુગારી જોહની. મોપેં૦ ૩
ત્રેમાનંદ કહે ખીસરત નાહી, મૂરતી મન ઠોહની. મોપેં૦ ૪

પદ ૧૦૬૪ મું

નેના નેહભરે રી મન મોહનકેં. નેના૦ ૧૬ક.
નેહ સહિત અવિલોકત કેશવ, દુઃખ સંતાપ હરે રી નેના૦ ૧
કરુના રસ બરસત નીજ જનપર, માનું ઇંદુ અમૃત ઝરે રી નેના૦ ૨
અંગ અંગ આનંદ રસ ઉપજત, જળ હરિ કરુના કરે રી નેના૦ ૩
ત્રેમાનંદ પુલકી ધનશ્યામકે, પુનિ પુનિ ચરન પરે રી નેના૦ ૪

પદ ૧૦૬૫ મું-રાગ સોહની

માન ન કીજે પ્યારી, રસિક લાલ ગિરધારી બિહારીસું; માન૦ ૧૬ક.
જોહી લાલકે કારન સજની, બિલખતી સોચતી બારી. બિહા૦ ૧
જાકા મુખ દેખન નીત હેરતી, ચઢી ચઢી ગોખ અટારી. બિહા૦ ૨
રાખતી હરિ ઉર કુસુમ હાર જ્યું, હોત ન દાણું એક ન્યારી. બિહા૦ ૩
ત્રેમાનંદ કે' નાથસું મીલીએ, માન રીપુકું મારી. બિહા૦ ૪

પદ ૧૦૬૬ મું

મેરો માનની માન માન;
કછુ સમજ સાનમેં સયાન, સલોની* માનની માન માન; મેરો૦ ૧૬ક.
તરનીતનયા તીર કદમ તરે, ઠાડે કૃપાનિધાન સલોની માન૦ ૧
સુન શ્રવને હરિ બંસી બળવત, ગાવત મધુરીસી તાન સલોની માન૦ ૨
રાધે રાધે રટત બંસીમેં, ત્રિભુવનપતિ ભગવાન સલોની માન૦ ૩
ત્રેમાનંદ કહે ધનશ્યામ નામપર, કર તન મન કુરબાન સલોની માન૦ ૪

પદ ૧૦૬૭ મું

મોરે લાગતી પૈયાં પૈયાં;

કરી કરી બહુત બલૈયાં, સખી મોરે લાગતી પૈયાં પૈયાં; મોરે ૦ ટેક.
દોરીદોરી આવતી મોહે મનાવતી, કહા હું તેરી ચેરી લેયાં.* સખી ૦ ૧
તોહી પઠાવત વે કયું ન આવત, ઉંઠકે પાવન મેંદી દૈયાં.† સખી ૦ ૨
જા તું દાસી અપને જીવનકું, સો ખાતકી એક કૈયાં. સખી ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે સુની પ્યારીકે વચન ખાન, લલિતા શ્યામપે ગૈયાં. સખી ૦ ૪

પદ ૧૦૬૮ મું

પ્યારી માનતી નાંઈ નાંઈ;

બહુત લાંતી સમુજઈ, માનતી માનતી નાંઈ નાંઈ; પ્યારી ૦ ટેક.
મેંતો મેરા પ્રાક્રમ કરી હારી, શ્યામ તુમારી દુહાઈ. માન ૦ ૧
એકકી દો બઈ નાંહી માનતી, કીને કાટી હિપાઈ. માન ૦ ૨
લાલન આપન ચલીએ મીલીએ, લીજે કંઠ લગાઈ. માન ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ તુમહીં યાકી, જીવન મૂરી સુખદાઈ. માન ૦ ૪

પદ ૧૦૬૯ મું-રાગ સોહની ધ્રુપદ ચૌતાલ

એરી તોહે ઘેર ઘેર કહત સકુચૈયે રી જીય પ્યારી,
તુતો હડીલી હઠ છોડખેકી નાંઈ; તોહે ૦ ટેક.
એસો કહા તેરો હઠ મનાયો ન માને સઠ,
સોનેકી કટારી તો કહા મારીયે પેટમાઈ. તોહે ૦ ૧
આનહીંકું દેત સીખ આપ ખેંચ બેઠી લીક,
ઓરકી બુઝાવે કહા જર તેર માઈ;‡
પ્રેમાનંદ કે’ સમાન નેક મેરી માન માન,
પિયા જીવનમાનકું તું કંઠ લે લગાઈ. તોહે ૦ ૨

* શું હું ત્હારી દાસી થઈ છું; એવા અર્થમાં. † એને પગે શું મેંદી મુકેલી છે, એવા અર્થ છે. ‡ “જરે તેરે માઈ” એવા કંઈક પાઠ હોવા જોઈએ. આપેલ પાઠને અર્થ સ્પષ્ટ થતો નથી. બીજાનું હોલવવાથી શું થવાનું છે તુતો તેલમાં બળી રહી છે, અથવા ત્હારા અંતરમાં તો સળગી રહેલું છે. એવા અર્થ બાસે છે.

પદ ૧૦૭૦ મું

એરી મોહે ઘેર ઘેર આવતહે અતહિ અચંખો હિર,
 પિયાસું રીસાય બેડી* એસી કાન ત્રિયા. મોહે ૦ ટેક.
 કેસો વાકો નેમ પ્રેમ કેસો પાતિવ્રત ધર્મ,
 જીવત હૈ કેસે પિયાપ્રાનખીન પ્રિયા. મોહે ૦ ૧
 નારીકો હે સેવા ધર્મ એસો નાહી જાને મર્મ,
 કુલકું લગાવે કર્મ એસી હીન કીયા;
 રીસકું સમાવે ધનશ્યામકું રીઝાવે પ્યારી,
 પ્રેમાનંદ સોઈ પ્રિયા કંઠકી દુલિયા.† મોહે ૦ ૨

પદ ૧૦૭૧ મું-રાગ પરજ હોરી

એક દો તીન મીલી, ચાર પાંચો લઈ, છડી અરુ સાતમીદોરી આઈ; એક ૦ ટેક.
 આઠ નવ દશ મીલી, કુંજમેં લેચલી, કમલ લોચન અજયંદ બોલાઈ. એક ૦ ૧
 મીલી એકાદશી, અંકભર પ્યારવી, તેરે ચૈદે લઈ પંદરવાઈ;
 સોર સત્તર અઠાર ઉત્રીસ મીલી, પ્રીતસું પ્રેમાનંદ વીસ ગાઈ. એક ૦ ૨

પદ ૧૦૭૨ મું

કુંજમેં કરત રસ કેલિ વ્રજનારી સંગ, મદનમોહન નંદલાલ પ્યારે; કુંજ ૦ ટેક.
 કંઠ જુજ મેલી કરી પરસ કુચ સરસ, હરિદેત અધરામૃત કૃષ્ણ કારે. કુંજ ૦ ૧
 મદન મદહરન‡ કરી રાસ લલના સંગ, રાખ્યો અભયર્જ
 દદ નંદદુલારે;

એસેં નિષ્કામ ધનશ્યામકે નાંવ પર, પુલકી પ્રેમાનંદ પ્રાન વારે. કુંજ ૦ ૨

પદ ૧૦૭૩ મું-રાગ પરજ

શોભીત સહજનંદ દેખો આજ શોભીત સહજનંદ. દેખો ૦ ટેક.
 પ્રયુક્લીત બદન બેઠે કનકાસન, કરુનાનિધિ સુખકંદ. દેખો ૦ ૧
 પ્રથમ અરગળ્યા લેપન કીને, મલય સહિત સુગંદ;
 હિર સોહત કરપુરકી માળા, કુંડળ અરુ બાજુબંદ. દેખો ૦ ૨

* “એસે” પાઠાન્તર. † “પ્રેમાનંદ કહે સોઈ પીયા કંઠકી દુલિયા અથવા દુલહેયા”
 પાઠાન્તર. ‡ “મદ હર્યો કરી રાસ લલના સંગ” પાઠાન્તર.

ફૂટો ગુલાબી તોરો સોહો, નટવર ત્રિભુવનવંદ;
 લલિત ચરન કર કંકન શોભીત, કહા બરતું મતિમંદ. દેખો ૦ ૩
 અંગોઅંગ ચંદનકી શોભા, માનુ કીરન ઈંદ;
 ઉડગન પરમહંસ મીલી નિરખત, નિમીષ નિવારી પલ્લવંદ. દેખો ૦ ૪
 મંગલ ગાવત કરત આરતી, સુર બરખત આનંદ;
 પ્રેમાનંદ લખી શોભા ઉર, પુરન ગોકુલ ચંદ. દેખો ૦ ૫

પદ ૧૦૭૪ મું-રાગ પરજ

એરી મોહો લૂટી ધન મોહન ચોરવાને; એરી ૦ ટેક.
 દધી મેરો ખાય મટુકા મેરી ફેરી, નટવર નિર્લજ નિઠારવાને. એરી ૦ ૧
 નિપટ ઝપટકે હાથ હીયે ડાચ્યો, મોતીન માળા મોરી તોરવાને. એરી ૦ ૨
 યેયાં મેરારી મોરી ચુરીયાં ફેરી, ભુજકા બાળુઅંધ છોરવાને. એરી ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે પ્યારે મન હર લીનો, ચંચલ નેન ચકારવાને. એરી ૦ ૪

પદ ૧૦૭૫ મું

એરી મેંતો ના જાડે અખ દધી યેચવા; એરી ૦ ટેક.
 ઇત ગોકુલ ઉત મથુરા નગરી, પ્રિયહી પરાવે નીત ચેચવા. એરી ૦ ૧
 નંદ મહરકો કુંવર સાંવરો, નિપટ નિર્લજ બડા નેચવા. એરી ૦ ૨
 આઈ અચાનક હાથ હીયે ડારત, ઉરકો અંચરવા મેરો યેચવા. એરી ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ બ્રહ્માદિક સુર મુનિ, કાઉ ન જાને યાકે પેચવા. એરી ૦ ૪

પદ ૧૦૭૬ મું

એરીવો મેં સાંવરે રૂપ લોભાની; એરી ૦ ટેક.
 શ્યામ સુંદરકી સાંવરી સુરત, મોહનિ મૂરત મનમાની. એરી ૦ ૧
 મનમાની જખી શ્યામ સુંદરકી, સાંવલડે હાથ યેકાની. એરી ૦ ૨
 તરુન કિશોર મનોહર મુખપર, ઉઠત રેખું નાની નાની. એરી ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ જખીપર, કોટી કામ કુરખાની. એરી ૦ ૪

પદ ૧૦૭૭ મું

એરી બસી ગઈ મોરે જીયે જખી સાંવરી; એરી ૦ ટેક.
 બાંસુરી બજાયે પરજ મીઠી માયકે, કર દીની મોયે બાવરી. એરી ૦ ૧-
 કટી પટપીત અધર ધરી મોરલી, મધુરીસી તાન સુનાવરી. એરી ૦ ૨

હિર બનમાલ રુમાલ હાથમે, ચલતહે ચાલ હિતાવરી. ઝરી૦ ૩
ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ મૂરતિ, બીનુ દેખે દ્રગ ભરી આવરી. ઝરી૦ ૪

પદ ૧૦૭૮ મું-રાગ પરજ

મારો મારગ મેલોને રસિયારે, રંગ છેલ જાણિલા; રંગછે૦ ટેક.
અમે જમુના જળ ભરવારે જાયે, શીદને આવોછો ધસીયારે. રંગછે૦ ૧
સરખી સૈયરને જોધને જીવન, મીઠડા ખોલા મન હસીયારે. રંગછે૦ ૨
અલખેલા શીદ આળ કરો છો, ગિરિધર ગોકુલ સસીયારે. રંગછે૦ ૩
અહુનામી બાળે મારે અમને, ત્રેમાનંદ હિર વસીયારે. રંગછે૦ ૪

પદ ૧૦૭૯ મું

તમે કહાન કુંવર કેશરિયારે, દાણુ સ્થાના માંગો છો; દાણુ૦ ટેક.
સમજી વિચારીને સ્થામ મનોહર, વેતાં રોકો નટવરિયારે. દાણુ૦ ૧
કે-દીના* દાણી છો મોહનજી, કીયારે ગામના કાકરિયારે. દાણુ૦ ૨
કંસ રાયના રાજમાં કહાના, ફેલ ન કરીએ ડોલરિયારે. દાણુ૦ ૩
ત્રેમાનંદના નાથ હલકાર્ધ, નવ શીખો દીલ દરિયારે. દાણુ૦ ૪

પદ ૧૦૮૦ મું

મારો પાલવડો પાતળિયારે, મેલોને માણીગર;
છેટે રેન્ધો છેલ જાણિલા તમે, ધુતારા હવે કળિયારે. મેલો૦ ૧
પરનારીને વશ કરવા તમે, વેણુ વાઓછો જળિયારે. મેલો૦ ૨
મતલબના ગરજ છો મોહન, હેતે હરિવર હળિયારે. મેલો૦ ૩
ત્રેમાનંદ કે' વજનારીપર, આજ અદલક ઢળિયારે. મેલો૦ ૪

પદ ૧૦૮૧ મું

કેશવ કહુંછું ક્યારનીરે, કેડો મેલો કાનુક;
આવી અચાનક તોડી મારી માળા, લાખ હજારનીરે. કેડો૦ ૧
કંસને જોધને કહીશ ત્યારે, ચિંતા થાશે ધરખારનીરે. કેડો૦ ૨
નિર્લજ્જ નવરા યધને ડોલો, લાજ તજ સંસારનીરે. કેડો૦ ૩
ત્રેમાનંદના નાથજી માનો, કહીએ વાત વિચારનીરે. કેડો૦ ૪

પદ ૧૦૮૨ મું-રાગ પરજ દશી

છેલ જોધરે રંગછેલ જોધરે;

મારા લોચનીમાં લોભાણુરે, રંગછેલ જોધરે. મારાં ૦ ટેક.
નટવરનાગર વહાલોરે શોભાસાગર, ડોલરિયોરે અલખેલ કોઈ. મારાં ૧
જમુનાનીતીરે ઉભો વેણુ વળડે, નેણુંને ચાળે ચીત લીધું પ્રોઈ. મારાં ૨
મીઠડા બોલોરે મરમાળો મોહન, કામણુગારાંરે એના નેણું દોઈ. મારાં ૩
નંદકુંવર ધનશ્યામ છબીપર, પ્રેમાનંદ કુરખાન હોઈ. મારાં ૪

પદ ૧૦૮૩ મું

મરમાળોરે મોરલીવાળો, મને વહાલોરે લાગે મોહન વર મરમાળો; ટેક.
કહાન કેશરીઆને રંગડાનો ભરીઆ, મરમ બચ્ચોરે નેણુંને ચાળો. મને ૦ ૧
વંશી મનોહર વાય સુંદર વર, પરજ તણોરે લાવે ઢાળો. મને ૦ ૨
ડોલરિયોરે મારે મનડેરે વસિયો, મીઠા બોલોરે છેલો છોગાળો. મને ૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ મનોહર, રાજીવ લોચન રૂપાળો. મને ૦ ૪

પદ ૧૦૮૪ મું

મન વસીયોરે મારે મન વસીયો;
જશોદાનોરે જીવન, બાઈ મારે મન વસિયો. જશો ૦ ટેક.
નંવ ધન સુંદર મહન મનોહર, નટવરનાગર રંગ રસિયો. જશો ૦ ૧
મોર મુગટ મકરાકંત કુંડલ, નવસરિયોરે હાર ઉર લસિયો. જશો ૦ ૨
ઉર વનમાળ બાળુબંધ ગજરા, પીતાંબર કમરે કસિયો. જશો ૦ ૩
પ્રેમાનંદનોરે નાથ રસિલો, મુજ સામુરે જોધને હસિયો. જશો ૦ ૪

પદ ૧૦૮૫ મું

મન હરવારે મારું મન હરવા;
મારા નેણુંને આગે, ઉભા હરિ મન હરવા. મારાં ૦ ટેક.
વારે વારેરે મુજ સામું હેરે, મોહન મારું મન વશ કરવા. મારાં ૧
હેત ધણેરે મને હસીને બોલાવે, મરમાળોરે મુજને વરવા. મારાં ૨
વાલપ આણી બહુ વાત બનાવે, ગીરધર મારા ઉરમાં ગરવા. મારાં ૩
પ્રેમાનંદના નાથની થઈ હુતો, કાષ્ઠની મારે હવે નહિ પરવા. મારાં ૪

પદ ૧૦૮૬ મું-રાગ પરજ વિવાહનો ઢાળ

જાલવરાય જીવે મોતીયા વાળો, ધણા મૂલને ધણી ખમા,
 ધણું જીવે ધણી ખમા;
 છેલવર આવેરે છાગાળો, રાજેશ્વરને ચરણે નમા,
 જગજીવનને ચરણે નમા. જાદ૦ ૧
 માણીગર માણીકીયેરે રાજે, શોભા જોઈ કામ લાજે;
 ચમર ઢળેરે છત્ર જાળે, આગે ધણા વાળં વાળે. જાદ૦ ૨
 કેશરિયાને કાઠે કાઠે જોધયે, જોઈ જોઈ દુઃખ ભાગે;
 માથે મોતીડાંનો ઝુડો રુડો, વિઠ્ઠલવર વહાલો લાગે. જાદ૦ ૩
 કેશર તિલકરે કીધાં લાલે, કાને કુંડલ શોભે કાળુ;
 સોનેરી વાઘોરે શોભે અંગે, પાંચે નંગ જડીયલ બાળુ. જાદ૦ ૪
 ઉરમાં ઉતરીયુંરે રૂપાળી, બાળી બાળી નેણાં કરે;
 હાર હજારો કમરે કટારો, પ્રેમાનંદના મનડાં હરે. જાદ૦ ૫

પદ ૧૦૮૭ મું

કહાનવર કેશરિયાની શોભા, જન સહુ જોવા મળ્યા,
 દેવ મુનિ જોવા મળ્યા;
 જગના જીવનનેરે જોઈ, જનમ મરણુ દુઃખ ટળ્યાં,
 ભવસાગરના દુઃખ ટળ્યાં. કહાન૦ ૧
 કેશરિયે વાઘે કસુંબલ પાઘે, માથે મોતીડાંનો સેરો;
 સોનેરી છેડે રેંટા કૂડે, ગરક કસુંબી ઘેરો. કહાન૦ ૨
 સુરવાલ શોભેરે સોનેરી, નાડી કાળુ હીર ફેરી;
 ફરતે છેડે કાચુંરે સોનેરી, ઉપર પછેડી પે'રી. કહાન૦ ૩
 રાતી મખમલનીરે મોજડીયું, રતન મોતીડે જડીયું;
 મોજડીયું પે'રીરે હરિ આવ્યા, સોનાકેરે પુલે વધાવ્યા. કહાન૦ ૪
 સુંદર સ્યામ શોભા ધામ, મળી હુંતો ભાવે ભરી;
 મુખડું જોઈ દુખડરિ લીધાં, પ્રેમાનંદ કે' પ્રીતે કરી. કહાન૦ ૫

પદ ૧૦૮૮ મું

છાગાવાળો છેડો જીવે અલખેલો, રંગડાનો રેલો હરિ,
 જીવે વહાલો રંગડાનો રેલો હાર;

નંદનો કુંવર શોભે સુંદર, રાખું ઉર જતન કરી,
 ધરું ધ્યાન જતન કરી. છોગાં ૧
 મંદિર પધારે રાજ અમારે, વધન્યાં લેઉં વાલીડાના;
 દુધડે પખાકુરિ પાવત્રીયા, નટવર નાવલીયાના. છોગાં ૨
 તન મન મારું વાલીડાપર વારું, ડોલરિયાંને જોઈ જીવું;
 ઉધ્ધરેખાવાળા ચરણુ રૂપાળા, ધર્મસુતના ઘોઈ પીવું. છોગાં ૩
 રેખું માંહી રાતીરે રૂપાળી, મરમાળી માણીગરની;
 જ્યામાંહી જાદુરે બહુ જાણે, તાંણે ચીત ચતુર વરની. છોગાં ૪
 જોઈ જોઈ ચાલ ચર્ષ હું નિહાલ, કંકાલેલ કાળું નેણાં;
 હસીને જોલાવે પ્રેમાનંદને બાવે, વાલપના ભરિયાં વેણાં. છોગાં ૫

પદ ૧૦૮૯ મું

રાધાજી તમારેરે નાવલીયો, નેણા બરી નિરખ્યાં જોવો,
 ચીત ધરી નિરખ્યાં જોવો;
 મંદિરીયામાં રાખોરે દધ માન, હવે નહિરે જાવો દેવો,
 કદી નહિ જાવો દેવો; રાધાં ૧
 કમળા એના કરેરે જતન, હાંજી હાંજી કરતી ડોલે;
 મીઠેથી પલક ન મેલે, ખમા ખમા કહિને જોલે. રાધાં ૨
 દેવત્રિયા તલખેરે ધણી જોવા, મુનિદેવને દુર્લભ ધણા;
 એવા એ મુંજા નટવરનાગર, સાગર શોભાતણા. રાધાં ૩
 નવલ સનેહીરે નંદલાલો, વહાલો સહુને પ્રજપતિ;
 હૈડાનો હાર નેણુનો શણુગાર, રાખો ઉર કરી વિનતિ. રાધાં ૪
 રાધાજી તમારેરે ચોરડીયે, જાદવરાયના જતન કરો;
 રાધામાધવ જોડ પુરો કાડ, પ્રેમાનંદના તાપ હરો. રાધાં ૫

પદ ૧૦૯૦ મું-રાગ પદ્મજ

નેણે નિરખ્યારે, મારા વહાલાને, મારા વહાલાને,
 વહાલાને વહાલાને વહાલાનેરે, મારા વહાલાને; નેણું ટેક.
 ઘોડલાની ધૂમરમાં ઘેચ્યોરે, લાડીલા ધર્મના લાલાનેરે. મારાં ૧

મુખ નિરખીને માયા લાગીરે, મેલ્યો મેં જગ જંગળાનેરે. મારાં ૨
લોચન લાભ અલૌકિક લીધારે, મોહન ભેઈ મરમાળાનેરે. મારાં ૩
ત્રેમાનંદ કે' પૂજ્યા પ્રીતરે, પ્રીતમ જન પ્રતિપાળાનેરે. મારાં ૪

૫૬ ૧૦૯૧ મું

માવો મરમાળોરે, જીવન જોયા મેં, જીવન જોયા મેં,
જોયા મેં જોયા મેં જોયા મેરે, જીવન જોયા મેં; માવોં ૧
ભેઈ કરીને મેંતો જીવનજીનેરે, પ્રીત કરી નેણામાં પ્રોયા મેરે. જીવં ૧
જતન કરી હરિ અંતરજામીરે, ઠીક ઠીક જીવડલામાં ઢોયા મેરે. જીવં ૨
શાક ઓછવ કરી નીત નીત સ્વામીરે, લાડ લડાવ્યા બહુ

લોભાવ્યા મેરે. જીવં ૩

ત્રેમાનંદ કે' પ્રીતમ ભેટીરે, દોયલા દિવસ તે યોયા મેરે. જીવં ૪

૫૬ ૧૦૯૨ મું

ઘોડો ધનશ્યામરે, ફેરે ફળીયામાં, ફેરે ફળીયામાં;
ફળીયામાં ફળીયામાં ફળીયામાંરે, ફેરે ફળીયામાં; ઘોડોં ૧
માણુકી મોહનને મનમાનીરે, બલવંતી બહુ બળીયામાંરે. ફેરેં ૧
તાજણુની અસવારી તેવીરે, જીવંતી અતિ જળીયામાંરે. ફેરેં ૨
કેશર વાજ વખાણે કાજુરે, ત્રિધિ બહુ જાણે વસવળીયામાંરે. ફેરેં ૩
ત્રેમાનંદ કે' પ્રીતમ પ્યારેરે, કાષ્ઠને ના આવે વહાલો કળીયામાંરે. ફેરેં ૪

૫૬ ૧૦૯૩ મું

કીધી વશ કહાનેરે, મુને નેણામાં, મુને નેણામાં,
નેણામાં નેણામાં નેણામાંરે, મુને નેણામાં; કીધીં ૧
કમલ સરીખાં શીભે કેવારે, ડોલરિયાના સુખદેણાંમાંરે. મુનેં ૧
લાવણુમાં વહાલેવશ કરી લીધીરે, કામણુ ભરેલા બહુ કેણાંમાંરે. મુનેં ૨
બલવંતે બહુ રીતે બોલાવીરે, વાલપ વધારી વારી વેણાંમાંરે. મુનેં ૩
ત્રેમાનંદ કે' પુરણ પ્રીતરે, અલૌકિક લાભ લીધા લેણાંમાંરે. મુનેં ૪

૫૬ ૧૦૯૪ મું-રાગ પરજ દેશી

વેરણુરે વાંસલડી વાગી, વાંસલડી વાગી હું ઝખડીને જાગી; વેરં ૧
વાંસલીયે મારી પાંસલી વેંધી, પેઠી કાલજડામાં આવીરે. વાંસં ૧

સાંભળતામાં સુધ બુધ વિસરી, ચીતડાંમાં ચટપટી લાગીરે. વાંસ૦ ૨
ઉડી ઉતાવળી આઠળી થઈને, જોવા સ્યામ સોહાગીરે. વાંસ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને મળવા, લોક લાજ સરવે ત્યાગીરે. વાંસ૦ ૪

૫૬ ૧૦૮૫ મું

જામશરે જોવા ગિરિધારી, જોવા ગિરિધારી શ્રીકુંજવિહારી; જામ૦ ૧
મંદારેવનમાં વેણુ વળડે, મધુસૂદન મોરારીરે. જોવા૦ ૧
જામશ જોવા જગના જીવનને, વારીશ માં માડી મારીરે. જોવા૦ ૨
શું કરશે સરવે મળી સાસરીયાં, નહીં રહું કાઠની વારીરે. જોવા૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને મળવા, ચાલ્યાં સરવે વ્રજનારીરે. જોવા૦ ૪

૫૬ ૧૦૮૬ મું

જોધરે જાદવરાય જોધ, જાદવરાય જોધ ગોપી રથાં મોધ* ; જોધ૦ ૧
એકલડા ઉભા જમુનાની તીરે, બીજું પાસે નહીં કાઠરે. જાદ૦ ૧
નટવર સુંદર નાથને નિરખી, નેણાં ત્રપત થયાં દોધરે. જાદ૦ ૨
સુંદર સ્યામ મનોહર મોહન, રાખ્યા નેણાંમાં પ્રોધરે. જાદ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને ભેટતા, લોક કુટુંબ લાજ તે ખોધરે. જાદ૦ ૪

૫૬ ૧૦૮૭ મું

લોભાણારે લોચનીયાં લોભાણાં, લોચનીયાં લોભાણાં
વહાલાના કે'વાણાં; લોભા૦ ૧
રસિક સુંદરની રૂપ જાળમાં, જુરાયાં થઈને ભરાણારે. લોચ૦ ૧
નવલ મનોહર મોહનજીને, નેણુને બાણે વેંધાણારે. લોચ૦ ૨
તન મન ધન પેહેલું અરપણુ કરીને, હાથ હરિને વેચાણારે. લોચ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' મોહન મળતાં, ઉધડતાં ભાગ અમાણારે. લોચ૦ ૪

૫૬ ૧૦૮૮ મું—રાગ પરજ કૃશી

રાજેશ્વર રંગના બીના;
રંગના બીના છેલ નવિના, માણુકીના અસવાર હો છેલા રાજે૦ ૧
માણુકીયે ચઢી મલપતા આવો, સુંદર શોભા ધામ;
જીવન જોધ નેણા હરેછે, કૃષ્ણવ પૂરણકામ હો છેલા રાજે૦ ૧

માથે સુંદર મોલીયું જોધને, સોનાકેરું સ્થામ;
 દલકું મારું ડાલતું રજું, મન પામ્યું વિશ્રામ હો છેલા રાજે ૦ ૨
 કાનમાં કાજુ કુંડલ, ઉરમાં ઉતરિયું અભિરામ;
 પ્રેમાનંદ તો નિરખી ડાલે, ઘેલડો આઠો જામ હો છેલા રાજે ૦ ૩
 પદ ૧૦૯૮ મું

માણીગર મોતીયાવાળા;
 મોતીયાવાળા રાજ રૂપાળા, રસિયા જાદવરાય હો મોહન માણી ૦ ટેક.
 રૂપ જોધને રાજીવ લોચન, રમા થઈ ચકચૂર;
 મુનિવર લાખું વાંસે બમેછે, જોવા શોભા સુર હો મોહન માણી ૦ ૧
 ચંચલ નેણુની ચતુરાઈમાં, ચોર્યાં સહુનાં ચીત;
 નરનારીને પરવશ કીધાં, મીટડલીમાં મીત હો મોહન માણી ૦ ૨
 કરનાં લટકાં કામણુગારાં, હૈકું કીધું હાથ;
 આવી વસ્યા વહાલા અંતરમાંહી, પ્રેમાનંદના નાથ હો મોહન માણી ૦ ૩
 પદ ૧૧૦૦ મું

વહાલી લાગે વાતડી તારી;
 વાતડી તારી જાદુગારી ઘેલકું કીધું મન હો માવા વહાલી ૦ ટેક.
 વાતડી સુણતાં જાતડી ઠરી, છૂટી ગયો સંસાર;
 શું જાણું તે શું કરી દીધું, ઠોડીલા વૃષકુમાર હો માવા વહાલી ૦ ૧
 જોતું ત્યારે મુને જંપ વજોછે, અણુદીઠે અકળાઈ;
 ચંદ્ર સરીખું મુખકું જોઈ, જીવન રાજ થાઉં હો માવા વહાલી ૦ ૨
 લોકને કુંડુંપ કહી કહી ચાક્યાં, તદ્દપિ ટેવ ન જાય;
 પ્રેમાનંદ કે' મનકું તમસંગ, માન્યું મોહનરાય હો માવા વહાલી ૦ ૩
 પદ ૧૧૦૧ મું

મનોહર મૂર્તિ તારી;
 મૂર્તિ તારી લાગે છે પ્યારી, હૈડા કરા હાર હો પ્યારા મનો ૦ ટેક.
 આંખડલીથી અજગા ન મેલું, નેણતણા શણુગાર;
 તમપર તન મન જીવન મારું, વારું વાર હજાર હો પ્યારા મનો ૦ ૧

રાજીવ લોચન રાજી રહો, મુજ ઉપર પ્રાણ આધાર;
ખીજું કાંઈ ન માંગું મારા, શામળિયા સરદાર હો પ્યારા મનો ૨
દામ વિનાની દાસી તમારી, રાખો રાજ હજૂર;
પ્રેમાનંદની વિનતિ વાલમ, સાંભળો સ્વામ જરૂર હો પ્યારા મનો ૩
પદ ૧૧૦૨ મું-રાગ પરજ

વારણીયે જાઉં વાલમ વારણીયે જાઉં,
વારણીયે જાઉં વદન ઉપરે મોહનજ;
અમલ કમળદળ અમલ કમળદળ,
લોચન નિરખીને રાજ થાઉં મોહનજ. ૧
મુખડાની મીઠી મોહન મુખડાની મીઠી,
વાતું વહાલી મુને લાગે મોહનજ;
મરમાળી રૂપાળી મૂરત મરમાળી રૂપાળી,
બાળીને દુઃખ દૂર બાગે મોહનજ. ૨
નેણામાં રાખું મારા નેણામાં રાખું નાથ,
નેણાથી ન્યારા નહિ મેલું મોહનજ;
જેયા વિનાનું જીવન જેયા વિનાનું,
મોહન ફરે છે મન ઘેલું મોહનજ. ૩
હૈડાના હાર હરિ હૈડાના હાર મારા,
નેણના શણગાર કરી રાખું મોહનજ;
તનમન પ્રાણ પ્યારા તનમન પ્રાણ મારા,
પ્રેમાનંદ કહે વારી નાખું મોહનજ. ૪

પદ ૧૧૦૩ મું

મનડું માન્યું છે મોહન મનડું માન્યું છે,
મારું મનડું માન્યું છે તમ સાથે શામળિયા;
ઘોળી જાઉં હું તો ઘોળી જાઉં,
ઘોળી જાઉં તમ સાથે શામળિયા. ૧
વાલપની વાતું વાલમ વાલપની વાતું,
વાલપની વાતું છેને ન્યારી શામળિયા;

ન મળે નાથ નાણે ટાણે ન મળે નાથ નાણે,
 શું જાણે જન સંસારી શામળિયા. ૨
 આવો અલખેલા વહાલા આવો અલખેલા,
 અમ ઘેર આવો તો ઘણું સારું શામળિયા;
 તનમન મારું મોહન તન મન મારું,
 જાણો જીવન તે તમારું શામળિયા. ૩
 છેલછખીલા કહાન છેલછખીલા,
 રસના રંગીલા પ્રાણ પ્યારા શામળિયા;
 તનનું તાવીત મોહન મનનું માંદલિયું,
 પ્રેમાનંદના છે દુગ તારા શામળિયા. ૪

પદ ૧૧૦૪ મું

કહાન કેશરિયા કુંવર કહાન કેશરિયા,
 કહાન કેશરિયા દીલ દરિયા ડોલરિયા;
 રંગડાના ભરિયા રાજ રંગડાના ભરિયા,
 રંગડાના ભરિયા ગીરધરિયા ડોલરિયા. ૧
 ધર્મકુમાર હરિ ધર્મ ધર્મકુમાર હરિ,
 આદિ અવતાર કરતાર ડોલરિયા;
 જગના આધાર જીવન જગના આધાર છે,
 જગના આધાર સુખસાગર ડોલરિયા. ૨
 કરના લટકામાં કહાના કરના લટકામાં,
 કરના લટકામાં લોભાણી ડોલરિયા;
 વહાલી લાગે છે વાલમ વહાલી લાગે છે,
 વહાલી લાગે છે મુખની વાણી ડોલરિયા.
 હસવું તમારું હરિ હસવું તમારું,
 હસવું તમારું જોઈ જોઈ ડોલરિયા;
 રસિયા રહ્યું છે રાજ રસિયા રહ્યું છે,
 પ્રેમાનંદનું મન મોહી ડોલરિયા. ૪

પદ ૧૧૦૫ મું

નેણા અણીયાળાં નાથ નેણા અણીયાળાં,
 નેણા અણીયાળાં જોયા જોવાં જીવનજી; ૧
 કામજીગારા કંઠાલેલ કામજીગારા કહાના,
 કામજીગારા છે કહિયે તેવાં જીવનજી.
 નેણાનો નળરો જીવન નેણાનો નળરો,
 નેણાનો નળરો જાદુગારો જીવનજી;
 કોડે જીવોછો કહાન કોડે કોડે રાખતા,
 સુદલ થાયે જનમ મારો જીવનજી. ૨
 શ્યામ શરીર છેલા શામ શરીર છે,
 શ્યામ શરીર શોભા ધામ જીવનજી;
 વરજીગી જોધને વાલમ વરજીગી જોધને,
 મોહ પામ્યા છે કોટિ કામ જીવનજી. ૩
 આવાને આવા વાલમ આવાને આવા,
 આવા રે'જ્યો નેણાને આગે જીવનજી;
 વિનતિ કરીને કેશવ વિનતિ કરીને;
 પ્રીતે પ્રેમાનંદ એ માગે જીવનજી. ૪

પદ ૧૧૦૬ કું-રાગ પરજ દેશી

મારગડે રોકામાં મોહન મારગડે રોકામાં,
 મારગડે રોકા શાને કાજે ગોવાળિયા;
 લાજતો નથી કહાના લાજતો નથી,
 જરા લાજતો નથી લોક લાજે ગોવાળિયા. ૧
 ગોરસ પાને અલી ગોરસ પાને,
 ગોરસડાવાલી ગોરસ પાને ગોવાલણી;
 દાણુ અમારું અલી દાણુ અમારું,
 દાણુ દધને આલી જાને ગોવાલણી. ૨
 કાંકરડી માર માં કહાના કાંકરડી માર માં,

મહીની મટુકી નંદાશે ગોવાળિયા;
 પાલવડો મેલને મોહન પાલવડો મેલને,
 નહિતો મનમાની ગાળ્યું ખાશે ગોવાળિયા. ૩
 અઠકું શું બોલે અલી અઠકું શું બોલે,
 અઠકું બોલ્યામાં શું આવે ગોવાલણી;
 આખ્યું અણિયાળી તારી આખ્યું અણિયાળી,
 આખ્યું કાઢીને ખીવરાવે ગોવાલણી. ૪
 ગાવડલી ચારને ઘેલા ગાવડલી ચારને,
 ગાયું ચારી જાને ટાંણે ગોવાળિયા;
 વનનો રહેનાર કહાના વનનો રહેનાર તું,
 વનચર તે દાણમાં શું જાણે ગોવાળિયા. ૫
 ગોરસવાળી અલી ગોરસવાળી,
 ગુજરી તું જાત ગમાર ગોવાલણી;
 માન મેલીને અલી માન મેલીને,
 ગોરસ પાને ગોળી ઉતારી ગોવાલણી. ૬
 મીટડલી માર માં મોહન મીટડલી માર માં,
 માર માં મીટડલીની ચોટ ગોવાળિયા;
 ગોરસ પીશે કુંવર ગોરસ પીશે,
 પીશે કરીને લાંબો હોઠ ગોવાળિયા. ૭
 મહીની મટુકી અલી મહીની મટુકી,
 પુટશે ને હાર તારો પુટશે ગોવાલણી;
 ગોરસ પાઇશ અલી ગોરસ પાઇશ,
 ત્યારે પાલવડો છૂટશે ગોવાલણી. ૮
 આવડા અકળાઓ માં કુંવર આવડા અકળાઓ માં,
 આકળા થઇને ઘર બોશે ગોવાળિયા;
 પછે પછતાશે કુંવર પછે પછતાશે,
 પછતાઇને આંસુડા લોશે* ગોવાળિયા. ૯

- મરમાળી બહુ છે અલી મરમાળી બહુ છે,
મરમ તણ્યા વેણુ મારે ગોવાલણી;
જેનું બળ હોયે તારે જેનું બળ હોયે,
તેને ચઢાવી લાવ આ ઠારે ગોવાલણી. ૧૦
- શીદને પુલો છો કુંવર શીદને પુલો છો,
નાશી છૂટ્યા છો અડધી રાતે ગોવાળિયા;
છાને* માત્યા છે બંધવ છાને માત્યા છે,
બંદીખાને પશ્ચા માતતાત ગોવાળિયા. ૧૧
- મેણુલા તું માર માં અલી મેણુલા તું માર માં,
ખબર પડશે થોડે કાળ ગોવાલણી;
ખેદ ન મેલે અલી ખેદ ન મેલે,
સિંધને ક્ષત્રિતણા બાળ ગોવાલણી.† ૧૨
- શિખવ્યા ન બોલીયે કાઠના શિખવ્યા ન બોલીયે,
સાંભળશે કંસતણા દૂત ગોવાળિયા;
બાંધી લઈ જશે કુંવર બાંધી લઈ જશે,
પછે જણાશે ક્ષત્રીપૂત ગોવાળિયા. ૧૩
- દાણુ અમારું અલી દાણુ અમારું,
આપીને જ તું કરવા જણુ ગોવાલણી;
મહીકું વિખાશે તારું મહીકું વિખાશે,
હાંસી કરતા ચાશે હાણુ ગોવાલણી. ૧૪
- બોલીયે વિચારી કહાના બોલીયે વિચારી,
આબું નથી ઘેર રાજ ગોવાળિયા;
પારકે ઘેરરે કહાના પારકે ઘેરરે,
પેટ ભરે છે તણુ લાજ ગોવાળિયા. ૧૫

* ૭ બંધવોને માર્યા છે. “છાને” એટલે “છને.”

† સિંહના ને ક્ષત્રીના બાલકો શોક મૂકીને ને કેડો છોડતાં નથી.

જોખનનું જોર અલી જોખનનું જોર તારે,
 જોખનનું જોર નથી માતું ગોવાલણી;
 દાણુ અમારું અલી દાણુ અમારું,
 દેવાનું મન નથી થાતું ગોવાલણી. ૧૬
 કે દી લીધું છે કહાના કે દી લીધું છે,
 દાણુ તું ને તારે બાપે ગોવાળિયા;
 ફેલ ન કરીએ જાજા ફેલ ન કરીયે,
 રહીએ પોતાને માપે ગોવાળિયા. ૧૭
 ગોરસ પાને અલી ગોરસ પાને,
 મેલીને વાદ વિવાદ ગોવાલણી;
 ભાવના લુખ્યા તારા ભાવના લુખ્યા અમે,
 જોધયે મેલવણીને સ્વાદ ગોવાલણી. ૧૮
 હેતે ન પ્રીતે કહાના હેતે ન પ્રીતે,
 પ્રીતે તો પ્રાણુ લઈ આપું ગોવાળિયા;
 જોર જોરાધયે કહાના જોર જોરાધયે,
 જોરાધયે નાપું એક ચાપું ગોવાળિયા. ૧૯
 રીસ તે ઉતરી હરિની રીસ તે ઉતરી,
 રીસ ઉતરીને રંગ જામ્યો ગોવાળિયા;
 પ્રીતડલી વાધી ચરણે પ્રીતડલી વાધી,
 પ્રીતડી વાધી ને કલેશ વામ્યો ગોવાળિયા. ૨૦
 પૂરણુ પ્રીતે ગોપી પૂરણુ પ્રીતે,
 પૂરણુ પ્રીતે ગોરસ પાયે ગોવાલણી;
 દાણુ લીલા હરિની દાણુ લીલા એ,
 પ્રીતે ત્રિમાનંદ ગાયે ગોવાલણી. ૨૧
 ગાશે સાંભળશે જે કાઈ ગાશે સાંભળશે,
 તેનાપર હરિ રાજ થાશે ગોવાલણી;
 વાંછીત વર પામશે જન વાંછીત વર પામશે,
 જનમ મરણુ દુઃખ જાશે ગોવાલણી. ૨૨

પદ ૧૧૦૭ મું-રાગ પરજની ગરબી

મનમાં વસી છે તારી મૂર્તિ મોહનજી,
 સુંદર તે શોભા ધામરે ધર્માત્મજ,
 આવોને રાખું મારા નેણમાં હો નાથજી; આવોને૦ ૧૬.
 વહાલી ભાગે છે તારી વાતડી વાલમજી;
 સાંભળીને થઈ પૂરણકામરે ધર્માત્મજ. આવોને૦ ૧
 ચાલ ચતુરાર્ધ જોધને જીવનજી,
 લાજે ગજરાજ રાજહંસરે ધર્માત્મજ; આવોને૦
 કરના લટકાં જોઈ રીઝિયા હો રસિયા,
 મુનીને નૈષ્ઠિક ધર્મવંશરે ધર્માત્મજ. આવોને૦ ૨
 કટી જોધને લાજે કેસરી કેશરીયા,
 નિરખી ત્રિવળી ઉદર માંછરે ધર્માત્મજ; આવોને૦
 છાતી ઉપડતીમાં મોતી માળાચું જોવડી,
 પ્રેમાનંદ નિરખી વારી જાયેરે ધર્માત્મજ. આવોને૦ ૩

પદ ૧૧૦૮ મું

ચરણકમળ જખી નિરખી હો નાથજી,
 હૈડે વાધું છે અતિ હેતરે હરિ કૃષ્ણ હરિ;
 પ્રીતે પધરાવું મારા ઉરમાં હો નાથજી; પ્રીતે૦ ૧૬.
 અરુણ તળામાંહિ સોળ ચિહ્ન શોભતાં;
 ઉર્ધ્વરેખાએ સમેતરે હરિ કૃષ્ણ હરિ. પ્રીતે૦ ૧
 પાતી ધુંટીને કૃષ્ણ અંગોઠા આંગળીપર,
 સુંદર ચાંખડિયુનાં ચિહ્નરે હરિ કૃષ્ણ હરિ; પ્રીતે૦
 રાતા ચડિયાતા દશે આંગળીના નખ છે,
 જોવા મનકું મારું દીનરે હરિ કૃષ્ણ હરિ. પ્રીતે૦ ૨
 પિંડીઉં ગોળ જાનું જંઘા રંભાસમ,
 શ્યામકટી છે જખી ધામરે હરિ કૃષ્ણ હરિ; પ્રીતે૦
 ઉડી નાભી ને ત્રિવળી સુંદર ઉદરમાં,
 પ્રેમાનંદ નિરખી પૂરણકામરે હરિ કૃષ્ણ હરિ. પ્રીતે૦ ૩

પદ ૧૧૦૯ મું

અનેક જનમનાં મારા પ્રુન્ય આજ ઉગીયા,
 ચિંતવન તમારું મારે ધ્યાનરે નારાયણ સ્વામી,
 પ્રગટ મિરાળે મારી આંખડીને આગળે; પ્રગટ૦ ટેક.
 સુરનરમુનિને તમે નહિ મળો સ્વપને;
 અક્ષરપતિ લગવાનરે નારાયણ સ્વામી. પ્રગટ૦ ૧
 હૃદયકમળમાંહી શ્રીવચ્છ ચિહ્ન છે,
 છાપ ચિહ્ન છે જ્ઞેયા લાગરે નારાયણ સ્વામી; પ્રગટ૦
 વામ બાહુને પાસે તીલ રુડા ચાર છે,
 જ્ઞેવા ઉપજે છે અનુરાગરે નારાયણ સ્વામી. પ્રગટ૦ ૨
 કરિ કર સરખી ભુજ અભય ઉદાર છે,
 ચિહ્નતણે લંડારે નારાયણ સ્વામી; પ્રગટ૦
 કંથુ સરીખો કંઠ ચિથુક વદનપર,
 પ્રેમાનંદ જાય બલિહારે નારાયણ સ્વામી. પ્રગટ૦ ૩

પદ ૧૧૧૦ મું

વદન ઉપર જાઉં કાટિ શશિ વારણે,
 નેણાપર નવ લખ સૂરરે હરિ ધર્મકુંવર,
 શોભાસાગર તમે શ્રીસહજનંદજી; શોભા૦ ટેક.
 ગોળ કપોલ નાસા તિલપ્રલ સરખી;
 નિરખી મદન ચકચૂરરે હરિ ધર્મકુંવર. શોભા૦ ૧
 અવણુ છખીપર વારું દશે દિગપતિ,
 બકુટીપર ભોયંમ રાજરે હરિ ધર્મકુંવર; શોભા૦
 બાલ વિશાળમાંહી કેશર તિલકપર,
 વારું મારા પ્રાણુ તજી લાજરે હરિ ધર્મકુંવર. શોભા૦ ૨
 શીથ સોનેરી રેંટા યુરાનપુરનો,
 વાધો સોનેરી સુરવાલરે હરિ ધર્મકુંવર; શોભા૦
 ઉરમાં ઉતરી કર કડાં સોનાસાંકલાં,
 નખશીખા ઝાકઝમાલરે હરિ ધર્મકુંવર. શોભા૦ ૩

અનેક કલ્યાણકારી ગુણના સમુદ્ર હો,
કરુણાનિધાન લગવાનરે હરિ ધર્મકુંવર શોભા૦
પ્રેમાનંદ કહે રૂપ શીલ ને ઉદારતા,
યથામતિ ગાધને નિહાલરે હરિ ધર્મકુંવર. શોભા૦ ૪

૫૬ ૧૧૧૧ મું—રાગ પરજ દશી

સોનેરી મોલીયું સુંદર સોનેરી મોલીયું, ધર્મકુંવરનું;
મોતીડે મોરીયું સુંદર મોતીડે મોરીયું, રસીક સુંદરનું. ૧
ભાલ વિશાળમાં સુંદર ભાલ વિશાળમાં, તિલક કચરનું;
બ્રહ્મટી સુંદર જાણીયે બ્રહ્મટી સુંદરે, ધર મધુકરનું. ૨
કરણે કુંડલિયા કાળુ કરણે કુંડલિયારે, જડીયલ મોતિયે;
ગોળ કપોળમાં ઝળકે ગોળ કપોળમાં, ઝળગળ જ્યોતિયે. ૩
નેણું રંગીલાં લાલ નેણું રંગીલાં, લાલ કમળની પાંખડી;
પ્રેમાનંદ નિરખી છખી પ્રેમાનંદ નિરખી, ઠરી છે આંખડી. ૪

૫૬ ૧૧૧૨ મું

નાસિકા નમણી હરિની નાસિકા નમણી, પોપટ સરીખડી;
નિરખી વદન ચંદ્ર નિરખી વદન ચંદ્ર, કિરણ્યું ઝાંખી પડી. ૧
કંઠ નિરખી હરિનો કંઠ નિરખી, વાધી છે પ્રીતડી;
છાતી ઉપડતીમાંહી છાતી ઉપડતીમાંહી, મોતી માળ ઘેવડી. ૨
સુંદર ઉદર હરિના સુંદર ઉદરમાં, પડે છે ત્રિવળી;
નાભી ગંભીર ગોલ નાભી ગંભીર જોઈ, મનકું ગયું ગળી. ૩
કટિ લંક નિરખી હરિનો કટિ લંક નિરખી, મોહ પામ્યો કચરી;
પ્રેમાનંદ નિરખી છખી પ્રેમાનંદ નિરખી, નટવર વેષરી. ૪

૫૬ ૧૧૧૩ મું

લટકંતા આવે લાલ લટકંતા આવે, મારે મંદિર મોરારી;
ગજગતિ ચાલ સુંદર ગજગતિ ચાલરે, જોઈને બલિહારી. ૧
સાથલ ઘોંટણુ સુંદર સાથલ ઘોંટણુ જોઈ, પિંડીને પાનીયું;
ધુંટી પેનીની છખી ધુંટી પેનીની, મારે મન માનીયું. ૨

અરુણ તળાં સુંદર અરુણ તળાંમાંહી, સોળ ચિહ્ન શોભતાં;
ઉર્ધ્વરેખામેં રુડી ઉર્ધ્વરેખામેંરે, મુનિ મન લોભતાં. ૩
મૂરતી મહારાજની શ્રીમૂરતી મહારાજનીરે, ગાંધ પ્રીતે કરી;
ત્રેમાનંદ કહે નાથ ત્રેમાનંદ કહેરે, અંતરમાં રહો શ્રીહરિ. ૪

પદ ૧૧૧૪ મું*

પુલકે ગરકાવ પુલ્કા પુલકે ગરકાવ પુલ્કા, આવો ડોલરિયા;
અત્તરની ફેરમાં પ્યારા અત્તરની ફેરમારિ, બીના રંગભરિયા. ૧
હાર હજારો ગિર હાર હજારોરે, ગુચ્છ બે ફાનમાં;
બાળુ કાળુ છે બાંલો બાળુ કાળુ છેરે, નિરખું નિત્ય પ્યાનમાં. ૨
ગજરા ગુલાબી કરમાં ગજરા ગુલાબી કરમાં, ખુતા મારા ચીતમાં;
જીવન જાણો છો બહુ જીવન જાણો છોરે, પાતળિયા પ્રીતમાં. ૩
મોહી છું માણીગર હુંતો મોહી છું માણીગર, મુખને મરકલડે;
ગમીયા છો ગિરિધર ગમીયા છો ગિરિધર, ત્રેમાનંદને દલડે. ૪

પદ ૧૧૧૫ મું-રાગ મારુ

લલિત ગતિ લટકત આવે લાલ; લલિ. ૦ ટેક.
ધર્મકુંવર ધનશ્યામ મનોહર, સુંદર રૂપ રસાલ. લલિ. ૧
વામ પાણી ધરે વામ કટિપર, લીયે કર દક્ષિણ રુમાલ. લલિ. ૨
શ્વેત બસન તન સુમન આભૂષન, કરુણાસિંધુ કૃપાલ. લલિ. ૩
ત્રેમાનંદ વારે અવલોકનીપર, કોટીક મૃગપતિબાલ. લલિ. ૪

પદ ૧૧૧૬ મું

મૂર્તિ મોરે મનમેં આય બસી; મૂર્તિ. ૦ ટેક.
ચંદન ચરચીત નીલ કલેવર, મુખ માનું પૂરન શશી. મૂર્તિ. ૧

* આ પદની ઘણી ખરી લીટીઓમાં પાઠાન્તર આવે છે, જે લેખક કે ગાયકને હાથે પણ ઉદભવ્યો હોય એ સંભવિત છે. પાઠાન્તર નીચે મુજબ.

લીટી ૧ લી “કુલકે ગરકાવ કુલ્કા કુલકે ગરકાવરે.”

લીટી ૫ મી “ગજરા ગુલાબી કરમાં ગજરા ગુલાબીરે.”

લીટી ૭ મી “મોહી છું માણીગર હું તો મોહી રહી છુંરે.”

લીટી ૮ મી “ગમિયા છો ગિરિધર ગમિયા છો ગિરિધર, ત્રેમાનંદને દીલડે.”

સુમન પાધ સિર સુમન આબૂષણ, કટિપટ પીત કસી. મૂર્તિ ૦ ૨
ચિતવની ચલની મધુરી મીઠી બોલની, જીય મેરે આયે લસી. મૂર્તિ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ સુંદર જખી, અવિગત હિરમાં ધસી. મૂર્તિ ૦ ૪

પદ ૧૧૧૭ મું

બદનપર વારું ચંદ કરોર; બદન ૦ ટેક.
સ્મિત વદન શ્રીમદનમોહનકો, લોચન હે ચીતચોર. બદન ૦ ૧
પેચ સાંકરે ઝોટકે બાધી, બાંકી પાધ મરોર. બદન ૦ ૨
ભાલ વિશાળ તિલક કેશરકો, કુંડળ કરને જોર. બદન ૦ ૩
વામ શ્રવણમેં તીલ જખી નિરખત, પ્રેમાનંદ ચકોર. બદન ૦ ૪

પદ ૧૧૧૮ મું

આજ જખી નિરખી થકીત ભઈ; આજ ૦ ટેક.
સુંદરતા સખ અખીલભુવનકી, શ્રીહરિ છીન લઈ. આજ ૦ ૧
શ્રીહરિકૃષ્ણ રૂપકી રચના, નાહી ન જત કઈ. આજ ૦ ૨
રસ શૃંગાર આપ માનું પ્રગટી, વિચરત મૂરત મઈ.* આજ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ રૂપ મની, ચીતવત ચીત દઈ. આજ ૦ ૪

પદ ૧૧૧૯ મું-રાગ મારુ

મોરલિયે મનડાં હચ્યા વહાલાજીતારી મોરલિયે મનડાં હચ્યા; વહાલા ૦ ટેક.
અતિ ધણો તાપ થયો તનડામાં, જાણીયે હમણા મચ્યા. વહાલા ૦ ૧
સગાં કુટુંબ પિયર સાસરિયાં, સર્વે અમે વિસચ્યા. વહાલા ૦ ૨
સાંભળતામાં ચટકીરે લાગી, આવ્યાં અમે આશ ભચ્યા. વહાલા ૦ ૩
પ્રેમાનંદના વહાલા તમને મળતાં, હૈડાં અમારા હચ્યા. વહાલા ૦ ૪

પદ ૧૧૨૦ મું

વશ કીધી વ્રજનારી વહાલાજી વશ કીધીરે વ્રજનારી; વહાલા ૦ ટેક.
મોરલડીમાં વહાલા મોહ પમાઆ, ગુણવંતા ગિરિધારી. વહાલા ૦ ૧
રાત દિવસ વહાલા હરતા ને ફરતા, રટના તે તમારી. વહાલા ૦ ૨

તમ કારણુ વહાલા તનડા તપે છે, મળવાને મોરારી. વહાલાં ૩
લટકાળા તારા લટકાં ઉપર, પ્રેમાનંદ વારી. વહાલાં ૪

પદ ૧૧૨૧ મું

અમને રમાડોને રાસ શામળિયા વહાલા અમને રમાડોને રાસ; શામં ટેક.
અમથી અંતર ન કરશેરે વહાલા, અમેરે તમારી દાસ. શામં ૧
રાસ રમ્યાના કોડ ધણુ છે, ધણુરે દિવસની આશ. શામં ૨
રસિયા રસમાં પૂરણુ કરીને, રાખો તમારી પાસ. શામં ૩
પ્રેમાનંદ કહે નાથ ચરણુમાં, દીજ્યો અવિચલ વાસ. શામં ૪

પદ ૧૧૨૨ મું

મુગટપર વારીરે સુંદર શ્યામ વારીરે સુંદર શ્યામ વારીરે; મુગં ટેક.
હરખ બચ્યા આવ્યા હરિ રમવા, પાવન પૂરણુકામ. મુગં ૧
આસપાસ ગોપીયું ને વચમાં વિહારિજી, લટકાં કરે વ્રજભામ. મુગં ૨
ભુજ ભરી મળીયાંને દુખડોરે ટળીયાં, પૂરી વહાલે હૈડાની હામ. મુગં ૩
પ્રેમાનંદ કહે વહાલા એ છત્રી ઉરમાં, અખંડ રહો કરી ધામ. મુગં ૪

પદ ૧૧૨૩ મું-રાગ મારુ

વહાલો મોરલી મનોહર વાયે રે મા, માંહી રામ અનુપમ ગાયે રે મા. ૧
સૂર સમ ને ત્રણુ ગ્રામ અલાપે રે મા, વ્રજભુવતીને મદન સંતાપે રે મા. ૨
વહાલે મોરલીમાં ત્રિભોવન મોહ્યા રે મા, વે'તા જળ

જમુનાજીના ઢોપા રે મા. ૩

મોહ્યા સુરનર ગંધર્વ મુની રે મા, મોહ્યા ખગ મૃગતૃણચર મુની* રે મા. ૪
પ્રેમાનંદને નાથ વિહારી રે મા, તેડી મોરલીમાં વ્રજનારી રે મા. ૫

પદ ૧૧૨૪ મું

માવે મોરલી વાઘને મન લીધું રે મા, કહાને કામણુ મુજને કીધું રે મા. ૧
મને વહની વેદના ભારી રે મા, હું તો જાઈશ જોવા ગિરિધારી રે મા. ૨
મારું તનડું તપે છે એ સારું રે મા, મને ખીજું સર્વે લાગે છે ખારું રે મા. ૩

* આ શબ્દ “ધુની” મૂળ હોય એમ વંચાય છે.

મને સાસરીયે ને સોહાયે રે મા, પિયરીએ સુખ નવ થાએ રે મા. ૪
મારા મનડામાં ચટકી લગાડી રે મા, પ્રેમાનંદને નાથ વળાડી રે મા. ૫

પદ ૧૧૨૫ સું

વજ્રજવન જમુના તીરે રે મા, વહાલો વાંસલી વાયે છે ધીરે ધીરે રે મા. ૧
ધર્યો મોરમુગટ વનમાળા રે મા, કાને કુંડલ અધિક રસાળા રે મા. ૨
પેચ્યા પીતાંબર અતિ સોહા રે મા, ધરી મોરલી અધુર મન મોહે રે મા. ૩
વહાલો ચંદન ચરમ્યાં અંગે રે મા, બાં બાણુ તે જડીયા નંગે રે મા. ૪
પ્રેમાનંદનો નાથ ખીરાજે રે મા, ભેઈ કાટી કામ જમી લાજે રે મા. ૫

પદ ૧૧૨૬ સું

વહાલો શોભે છે નટવર વેશે રે મા, જોવા જાઉં છું તો પાણીડાની

મીશે રે *મા. ૧

મારે હેડે હરખ ન માય રે મા, મારે જોવા તે જાહવરાય રે મા. ૨
મારું મન ધરમાં અઠળાયે રે મા, મુને ક્ષણ એક ન રેવાયે રે મા. ૩
વહાલો મોરલીમાં મારુ ગાયે રે મા, મને સાંભળીને સુખ નવ થાયે રે મા. ૪
પ્રેમાનંદના નાથને દેખું રે મા, મારો જનમ સુદ્ધ તારે લેખું રે મા. ૫

પદ ૧૧૨૭ સું-રાગ કાલીંગટા ખ્યાલ

જીખ બની વિલોકન લાગરે;

જીખ૦ ટેક.

અમિત માધુરી મનમોહનકી, અમિત ભરે અનુરાગરે. જીખ૦ ૧
સાંકરે પેચ છીંચ રહી ભોંહસું, બાંધી મરોરકે પાગરે. જીખ૦ ૨
સુમન શિખર ખીચ ધોર ચંદ્રિકા, ચરક રહી વામ બાગરે. જીખ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' વિલોકી પચ્યો પદ, મદન માન કરી ત્યાગરે. જીખ૦ ૪

પદ ૧૧૨૮ સું

રતનારે નેનાઈ રખરે;

રતના૦ ટેક.

હસત હસત મોયે રસ ભરી રખે, કસી મારી નટ ભેખરે. રતના૦ ૧
ચંચલ ચિતવની મધુરીસી બોલની, મમન ભઈ દેખ દેખરે. રતના૦ ૨

* “પાણીડાંને મેરોરે મા” પાઠાન્તર છે.

† “બહુ થાયેરે મા” પાઠાન્તર છે.

પ્રેમાનંદ કાવ્ય

બદન પ્રભા છાપી કહા કહું સજની, કાટીક ચંદ્ર વિશેષરે. રતનાં ૩
પ્રેમાનંદ કહે નાથ ગહી કર, મેટ્યો ભવાતા લેખરે. રતનાં ૪

પદ ૧૧૨૯ મું

લગ ગર્ભ નેનોદી સેનરે; લગં ૧૬૬
મેં ધરસેં કર ગહી દોહનીરે, જાતી દોહાવન ઘનરે. લગં ૧
ચંચલ દુગ ભરી મોયે વિલોકી, શ્યામ સુંદર સુખદેનરે. લગં ૨
કસ ગર્ભ નેનકી સેન કરેજે, પરત નાંહી પલ ચેનરે. લગં ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ દુગનપર, વારત કાટીક મેનરે. લગં ૪

પદ ૧૧૩૦ મું

કર દીની દિવાની કહાનરે; કરં ૧૬૭
કહા જાનું કેસો જાદુ કીનો, સુંદર શ્યામ સુખનરે. કરં ૧
કેસી કરં મેં જસોમતી ધર ખીના, રહી ન શકું પલ આનરે. કરં ૨
જખ તે જ્યા મેરો ફટકી ગિયો હે, સુની બંસીકી તાનરે. કરં ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથ સાંવરે, હર લીને મન પ્રાનરે. કરં ૪

પદ ૧૧૩૧ મું-રાગ કાલીંગડો

હો રસીયા કોન ઘેરન બસ કીને; હો ૨૦ ૧૬૮
કોન મંત્ર પદ ડાચ્યો તુમપર, કહા જાને કહા દીને. હો ૨૦ ૧
મીઠું મીઠું જેન બનાયકે મોહન, લગન લગાયકે લીને. હો ૨૦ ૨
પ્રેમસખી પીયા કહા સમુજાવું, ચતુર સુધર પરખીને. હો ૨૦ ૩

પદ ૧૧૩૨ મું

કોન ઘેરન મન માની, હો બાલમ કોન ઘેરન મન માની; હો બાં ૧૬૯
સેનનમેં લપટાંને પ્રીતમ, રસિક નેનકે પાની. હો બાં ૧
જખ તે હંમસોં પ્રીત ખીસારી, તખહી પીયા હમ જાની. હો બાં ૨
પ્રેમસખી લાગે પીયા ચસકે, પ્રેમ પ્રીત હર આની. હો બાં ૩

પદ ૧૧૩૩ મું

હો મોહન કહા તુમે ટેવ પરી; હો મોં ૧૭૦
*ગીધે કનક ચોર જ્યું આતુર, રહત ન એક ધરી. હો મોં ૧

દોરે દોરે જાત વાકા મુખ હેરત, આવત ન લાજ જરી. હો મોં ૨
પ્રેમસખી પીયા ચતુર સુધર તુમ, કહા સમુઝાવું લરી. હો મોં ૩

પદ ૧૧૩૪ મું

હો રસિયા બાલમ મેરી સુનત બાત; હો ૨૦ ટેક.
પ્રાન જીવન પીયા મેરે મન બાવન, તુમ ખીના જોખન જાત. હો ૨૦ ૧
ખટકત સ્યામ કામ નહિ સૂઝત, વિકલ ફીરું દિન રાત. હો ૨૦ ૨
પ્રેમસખી પીયા જનમ સુધારન, તુમ ખીના નહી કુસલાત. હો ૨૦ ૩

પદ ૧૧૩૫ મું-રાગ કાલિંગડો

કુંવર મત પકરો કર બરજેરી, બેરન દેખત પરાસન મોરી; કુંવ૦ ટેક.
પનીયાંકે મીસ આઈ મુખ દેખન, સાસુનનંદકી ચોરી. કુંવ૦ ૧
ધરકે લોક મોરે બહુત બુરે હે, ચુગલ લોક બ્રજજોરી. કુંવ૦ ૨
કરજેરે ઠાડી કરત બિનતી, ચંચલ નેન ચકોરી. કુંવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' ભેટી જીજ લરી, ચલી બ્રખલાનકિશોરી. કુંવ૦ ૪

પદ ૧૧૩૬ મું

બદન ખીનું દેખે વ્યાકુલ નેન, અખ પરત નાહીં પલ ચેન; બદ૦ ટેક.
સુંદર બદન શ્રીનંદનંદનકો, અમૃત સમ મૃદુ બેન. બદ૦ ૧
ચિતવની ચારુ ઉદાર હાસ મુખ, ચપલ દુગનકી સેન. બદ૦ ૨
લોક લાજ મરજદ પીંજરે, પરે જ્યું ખંજન દિન રેન. બદ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ પીયા ખીન, ખીરહા લગો દુઃખ દેન. બદ૦ ૪

પદ ૧૧૩૭ મું

દરદ ન જાને મેરો કાય, મોયે ખીતત નિશ્ચદિન રાય; દર૦ ટેક.
શ્રીહરિકૃષ્ણ બદન ખીનું દેખે, જીગ સમ પલ જીન હોય. દર૦ ૧
રેન દિના બિરહા તન તાવે, ના આવે સુખ સોય. દર૦ ૨
શ્રીધનસ્યામ પિયાકી સુરત, બિસરત નાહીં ન મોય. દર૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ મીલે તો, રાખુંગી હર ખીચ પ્રોય. દર૦ ૪

પદ ૧૧૩૮ મું

બેરન મોરી બાજત બિરહ લરી, મેરો જાન જીયા નિકરી; બેર૦ ટેક.
બિરહા સતાવે નિંદ ન આવે, બાંસુરી બેર* પરી. બેર૦ ૧

બાજત બાંસરી કસત પાંસરી, નીકસત જાત સાંસરી. બેર૦ ૨
જખતે અધર ધરી તખતે, છીન છીન હોત ખરી. બેર૦
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ પીયા બીનું, જુગ સમ જાત ધરી. બેર૦ ૪

પદ ૧૧૩૯ મું

લગન લરકૈયાં* લાગ ગઈ, અખ છુટનકી નઈ; લગ૦ ટેક.
લાગી લગન ધનશ્યામ પીયા સંગ, જ્યું ચકાર ચંદઈ. લગ૦ ૧
નયો જોખન નયે શ્યામ મનોહર, નિત નઈ પ્રીત ઠઈ. લગ૦ ૨
લોક કુડુંબ સખડી મીલી ત્રાસત, ત્યું ત્યું અડગ ભઈ. લગ૦
ત્રેમાનંદ કરત નોછાવર, હરિપર પ્રાન લઈ. લગ૦ ૪

પદ ૧૧૪૦ મું

લટક મન બસ ગઈ લાલનકી, લાલનકીરે ગોપાલનકી; લટ૦ ટેક.
લટકત આવત દગ લલચાવત, ગાવત તાન ખ્યાલનકી. લટ૦ ૧
ચેત પામ બીચ લટકત શેખર, તિલક રુચિર છબી લાલનકી. લટ૦ ૨
સુમન હાર જુજબંધ રૂ કંકન, ઓઢત જોરી દુશાલનકી. લટ૦ ૩
ત્રેમાનંદ વામ કર કટિપર, એક કર લટક રુમાલનકી. લટ૦ ૪

પદ ૧૧૪૧ મું-રાગ કાલીંગડાની ગરબી

આંખડી રસ રંગે રાતી, રેખુંમાંહી રસિક મદન મદમાતી; આંખ૦ ટેક.
દીસો છોજ શ્યામ શિથિલ સરવે અંગે, ચોલાણા છો છેલ

ચતુર કેને સંગે; રંગાણા છે અધર તંબોલને રંગે. આંખ૦ ૧
મદનસર વાગો છે મરમ ઠંકાણે, વેંધાણા છે નટવર નેણાને બાણે;

ધાયેલની ગત ધાયેલ હોયે તે જાણે. આંખ૦ ૨
અમારે તો કશેયે નથી દર દાવો, તમારું મનરે માને ત્યાં જાઓ;

સાચું કહોને શીદને ખોટા સમ ખાઓ. આંખ૦ ૩
તન દુઃખ કરની નાડીયે જણાયે, મનનું તો વેણુ બોલે ત્યાં કળાયે;

ત્રેમાનંદ કે' અંતરનું નેણામાંબો. આંખ૦ ૪

* આ શબ્દ “લરકૈયાં” કે “સરકૈયાં” જેવો દીસે છે. એકેનો અર્થ સમજાતો નથી.

પદ ૧૧૪૨ મું

ભાતડલી બલી હી છે હૈયે, રેખાવળી નખ નારાયની કૈયે; ભાત૦ ટેક. .
અધર વર આંજણે ક્યાંથી અંજણા, કપોલ તે પીકલીક રંગે

.. રંગાણા; ભુધર તમે ક્યાં નાંધ આજ ભરાણા. ભાત૦ ૧
પતાંબર ક્યારે નાંધ પલટાવ્યાં, લીલાંબર કેનું ઓઢીને આવ્યા;

મોરલી સાટે વેલણુ કેનુંરે લાવ્યા. ભાત૦ ૨
પ્રીતમ તમે આવી દશા ક્યાંથી પામ્યા, લાડીલા લાજ ઓઢને

શું કામ્યા; કેશવરાય કેની આયડલીમાં સામ્યા. ભાત૦ ૩
સુંદર વર આજ શોભા બની સારી, બેઈ બેઈ હસે છે

ગોપકુમારી; પ્રેમાનંદ જયે બાનકપર વારી. ભાત૦ ૪

પદ ૧૧૪૩ મું

પ્રિતડલી જુની જીવન તોડી, નટવર નવલી કેને સંગ બેડી; પ્રીત૦ ટેક.
નેણામાંથી નાથજી નેહ સૂકાણાં, હિયામાંથી હેતડલાં તે ચોરાણાં;

મોહનરાય મનડાં ખીજે પ્રોવાણાં. પ્રીત૦ ૧
ચતુર હોય તે ચતુરાર્ધ ધણીરે જણાવે, ઉપરથી વાતું મીઠીરે

બનાવે; હિયાનું તો તરત જાણ્યામાં આવે. પ્રીત૦ ૨
શાને કાજે થાઓ છો આવડા ઓશાળા,* અમે નથી કેતાં

ગોરાકે કાળા; પડે જેવાં ખીખાં હોયે તેવા ઢાળા. પ્રીત૦ ૩
જાણો છો જીવન રસની રીતિ, પરાણે પ્રીતમ ન હોયે પ્રીતિ;

પ્રેમાનંદના નાથ જાણ્યા છો નીતિ. પ્રીત૦ ૪

પદ ૧૧૪૪ મું

વિનતડી વાલમજી એ છે, બેડી કર અમળા સવે એમ ક' છે; વિન૦ ટેક.
અમે તો હાય તમારે વેચાણી, જીવનદોરી છોજ સારંગપાણી;

પ્રીતમ ના તોડશે પ્રીત પુરાણી. વિન૦ ૧
તમે તો એક છો નાથ અમારે, અમ જેવા અગણિત

શ્યામ તમારે, તે સારુ વિસારશે માં ક્યારે. વિન૦ ૨

* “ઓશિયાળા” પાઠાન્તર.

જાણી છોજ અંતરગતની સરવે, શું થાયે ચતુરને ધણું કે'વે કરવે;
 સનેહીને સારું નહિ પરહરવે. વિનં ૩
 અમારો અવગુણ નાથ વિસારી, પ્રપન્નપણું પાળજે દેવ મુરારી;
 પ્રેમાનંદ જાયે પ્રાણુ વારી વારી. વિનં ૪

પદ ૧૧૪૫ મું-રાગ લલિત-ધ્રુપદ-ચૌતાલ

એરીએ કહાન કુંવર પિયા અબહિ સોવત ઉઠ આયે; એરીં ટેક.
 દેખરી અનોખી છબ, કમહુ ન દેખી એસી, આજ મોહન
 મન ભાયે. એરીં ૧
 ઉર નખરેખા લાલ, પીકલીક સોહે ગાલ, એઠે નિચોલ નીલ
 અધરન કજરાયે;
 પ્રેમાનંદ પ્રાત છખી, દેખીકે હસત સખી, તબ પીયા
 કછુ સકુચાયે. એરીં ૨

પદ ૧૧૪૬ મું

મોહનલાલ સાચી કહો પીયા કાન સંગ જાયકે જાગે; મોહં ટેક.
 એસી કા ચતુર ત્રિયા, જાકે બસ ભયે પીયા, રતિ રસ
 અતિ અનુરાગે. મોહં ૧
 જાગે હો તમાસેમેં, જાગે ખેલ પાસેમેં, કહે ખીના ભ્રમ
 કેસેં ભાગે;
 પ્રેમાનંદ કહે પીયા, એ છખી નિરખી,* મુસકાની સખી
 પાપન લાગે. મોહં ૨

પદ ૧૧૪૭ મું

એ દોહ નેના શરદકમલસમ પ્રકુલિત રતિરસ રાતે; એ દોં ટેક.
 નેન કમલપર ભકુરી ભમર જાયે, લલચાયે મદરસ માતે. એ દોં ૧
 મિન મધુપત્રગ ખંજનલાજે, ઠાડે અજર ખીચલાલ મુસકાતે;
 પ્રેમાનંદ એ નેના નવલ પીયાજ્યુંકે, જીવતી મન મોદ બઢાતે. એ દોં ૨

* “નિરખી હીયા” એવો પાઠાન્તર સાંભળ્યો છે.

પદ ૧૧૪૮ મું-રાગ લલિત

આયે હો રસોલે પીયા મેરે મન લાયે; આયે૦ ટેક.
હું બલિહારી આજ આવનીપર, ચપલ નેનાજ્યું સોહાયે. આયે૦ ૧
કહાં જ્યોં કઠીન ખીતિ, કાન જંગ હત આયે, કાનહિં
પ્રેમ રિઝાયે;

નાખત બળયવેકું, ઓર ઠોર જા સંખ પુરવેકું, મેરે આયે. આયે૦ ૨
રેન કેહ નિદે લાલ, શોભીત દ્રગ લાલ, પ્રેમ નેહ કહાં ખરસાયે;
પ્રેમસખી લાગકી ખાતે, મિટત લેખ લીખાયે. આયે૦ ૩

પદ ૧૧૪૯ મું

લલે જ્યું મોહન પીયા આવન કીનો; લલે૦ ટેક.
આવન કહ ગયે, અંત ખીલમ રહે, નાહક કોલ ક્યું દીનો. લલે૦ ૧
આલસ ભરે હો લાલ, કજરા લગ્યો હે ગાલ, શ્રમ જલ
કહાં પટ બીનો;
કહાં જગે રાત, કહોજ્યું રિઝકી ખાત, કહાં જ્યું અધર
રસ પીનો. લલે૦ ૨

ધંત તોરત, ઉત જોરત, મોહન ધર ધર નેહ નવીનો;
હિયે કછુ ઓર, જીયે કછુ ઓર, સો પ્રેમસખી લખ લીનો. લલે૦ ૩

પદ ૧૧૫૦ મું-રાગ લલિત તાલ આઢી

મોહન યેન બળધ ઝહ તજ બન આધ બન આધ; મોહ૦ ટેક.
ગિરિધર બંસી સુની કાની, તનકી સુધ બુધ સખ ખીસરાની;
ખરજત માત પિતા નહિં માની, ઉઠ ચલી યેગાની યેગાની. મોહ૦ ૧
બોન મારે માખાપે મુને વારી, કેછે તું ક્યાં જયછે કુંવારી;
બન તેડી તરછોડત મોરારી, શી વલે અમારી અમારી. મોહ૦ ૨
તખ બોલી એક મરમાલી, મારાજ વાત હાંબલો માલી;
આજ હુતો આ દિસા વનમાલી, હઉ લીની કર તાલી કર તાલી. મોહ૦ ૩
સૈયર કાય સાંચું મી આતાં, કુઠે ગેલે પહાતાં પહાતાં;
કુઠે ગેલે ન જાને કુંની જાતાં, માઝે સંગ ગાતા સંગ ગાતા. મોહ૦ ૪

પ્રભુજી મેંતો થાકી દાસી, ઠાકેર હાંસીમાં જીવ જાસી;
પ્રેમસખી કંઠ લગાસી, આય મીલો બનવાસી બનવાસી. મોહ૦ ૫
પદ ૧૧૫૧ મું

ભયે અંતરધ્યાન મોરારી બ્યાકુલ બ્રજનારી બ્રજનારી; ભયે૦ ૧
હે હરિ હે સખ કષ્ટ નિવારણ, હે પ્રભુ કામાદિક રિપુમારણ;
ભઈ હમ સખહી તુમ પારાયણ, સ્વામિનારાયણ નારાયણ. ભયે૦ ૧
કરન બ્રજ રંજન ગિરિ ધારે, મહા દુષ્ટ કંસાદિક રિપુ મારે;
અગનિત બાલચરિત્ર તુમારે, કહતે કવિ હારે કવિ હારે. ભયે૦ ૨
પુછે હરિ દેખે દુમ બેલી, ચિતવતી જીગલ ચરન અન્નબેલી;
એકલે ગયે બાળા બેલી, સાયેલી અકેલી અકેલી. ભયે૦ ૩
સુન સખીબળિ સરવસ લેવાચ્યો, બાલી બધીક પ્રાન સંહાર્યો;
સુર્પનખા નાક સુધાર્યો, એહી હાલ તિહાર્યો તિહાર્યો. ભયે૦ ૪
બ્રહ્મની ભઈ સખહી મતવારી, ગાવતી મંગલ ચરિત્ર સંભારી;
ઉચે સ્વર નાથ નાથ પોકારી, સુનીહો બનવારી બનવારી. ભયે૦ ૫
બિનતી સુની અંતરજામી, જીવન આયે આનંદ પામી;
કીયો રંગ પ્રેમસખીકે સ્વામી, કેશવ બહુનામી બહુનામી. ભયે૦ ૬

પદ ૧૧૫૨ મું-રાગ લલિત

જીયરા લે ગયો મોહન છેલ; જીય૦ ૧
શ્રીધનશ્યામ જીવન મેરે આયે, હસત હસત અલબેલ. જીય૦ ૧
ગ્વાલ બાલ ઢાઢિ સંગ નાંહી, આપહિ આપ અકેલ;
ચીતવનીમેં મેરો ચીત હરલીના, એસો કછુ કીનો ખેલ. જીય૦ ૨
જીજ ભરી બેટી બીરા મોયે દીનો, કછુએક તામહિ મેલ;
તખતેં જીયા મેરો ફટકી ગયો હે, ફસી કરું મોરી હો સહેલ. જીય૦ ૩
કાટીક ચંદ બદનકી શોભા, લોચન રસસું ભરેલ;
પ્રેમાનંદ હંસગતિ નિરખી, મનમથ પાવન પરેલ. જીય૦ ૪

પદ ૧૧૫૩ મું

મેરે મન બસ ગયો માખન ચોર; મેરે૦ ૧
શ્રીધનશ્યામ રૂપસાગર લખી, થકીત ભઈ મતિ મોર. મેરે૦ ૧

સાંવલ બરન પિતપટ કટિતટ, કીને ચંદન ખોર;
 મુસકની બંક ખિલોકની ઉપર, વારું મદન કરોર. મેરે ૨
 સુંદર બદન ચંદ્રકી શોભા, નિરખત નેન ચંકાર;
 પુલકીત પરબસ બાયે પ્રાન મન, મીલી હસી અંકબરી દોર. મેરે ૩
 અબ મોયે બીસરત નાહીં સખીરી, નવ ધન નંદકિશોર;
 મન ક્રમ બચન બસ બર્ધ પ્રેમાનંદ, તજી આર સખ ઠોર. મેરે ૪

પદ ૧૧૫૪ મું

નટવર દે ગયો નેનાંઉકી ચોટ; નટ૦ ટેક.
 સુંદર નેન સેન કસી મારી, કરી દીની લોટ પોટ. નટ૦ ૧
 બનઠનકે બનઉતે આવત, સંમ સખા છોટ છોટ;
 બાંસુરી બજવત સુંદર માવત, હસત અરુન દોઉ હોટ. નટ૦ ૨
 કહા બરનું સુંદરતા સજની, ઉપમાકી પરી ખોટ;
 એક બેર ચીતવનીપર વારું, મનમથ લે શતકોટ. નટ૦ ૩
 સુની ધુની બંસીકી શ્રવને, ઉઠ ધાર્ધ દે દોટ;
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ ખિલોક, પરિહરિ ઇંધટ ચોટ. નટ૦ ૪

પદ ૧૧૫૫ મું

ચોટક દે ગયો ચંચલ નેન; ચોટ૦ ટેક.
 ચિતવની ચારુ ઉદાર હાસ મુખ, ચલની અતિ સુખદેન. ચોટ૦ ૧
 શ્રીધનશ્યામ માધુરી મુરત, અંબુજ લોચન એન;
 કુટીલ કટાક્ષમે કછુએક સુચરી, બોલીકે મંજુલ બેન. ચોટ૦ ૨
 મોસું કહે ગેદુ દે મેરી, આયો હું અબ લેન;
 ગારી તે ચોરી ધરી અંગીયામં, કહા સમુઝાવતી સેન. ચોટ૦ ૩
 સુની બતીયાં છતીયાં તરકાંની, તનમન બ્યાપ્યો મેન;
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ પિયા બીના, પરત નાહીં પલ ચેન. ચોટ૦ ૪

પદ ૧૧૫૬ મું-રાગ વિલાસ કવિત

જાઓજ્યું જાઓજ્યું જુઠે બોલકે બોલૈયા કહાના,
 તુમકુંતો ઠગારે લાલ જાને હમ આજતે;

કાહેકું દીયોથો કાલ યોલકો ઠીકાનો નાહી,
 વાંહી કયું ન રહે કુર જગે જહાં બિરાજતે.
 અંજન અધરનપર અંજનસે ચંચલ નેના,
 રાતી નખરખ ઉર લાગી કાન કાજતે;
 પિતાંબર છાંડકે લીલાંબર ઓઢી આયે લાલ,
 પ્રેમાનંદઉકે શ્યામ લાજે નાહી લાજતે.

પદ ૧૧૫૭ મું

રહોજ્યું રહોજ્યું અનબોલે મત બોલો મોસે,
 નખતે સીખાલો કીતવ કુરતે ભરેહો જ્યું;
 મીઠે મીઠે બોલી બોલ ભલોહી મનાવો પ્યારે,
 અંતરસો ન્યારે કારે ખરેતે ખરેહો જ્યું;
 જાનીજ્યું તિહારી પ્રીત પુરી ભરી પાયે મીત,
 એસે નાંહી જાને સખ ધાતસે ધરેહો જ્યું;
 ભલેજ્યું ઠગારે પ્રેમાનંદઉકે પ્યારે,
 પ્રિતમ રસઉકે લોભી લાલ લોભમે પરેહો જ્યું.

પદ ૧૧૫૮ મું-રાગ વિલાસ

શ્યામા શ્યામ પ્રાત ઉઠકે દોહિ, અપનો અપનો સજત સિંગાર; શ્યામા૦ ટેક.
 મોહન પહેરે મોતિનકી માળા, પ્યારીજ્યું પહેરે ચંદન હાર. શ્યામા૦ ૧
 બાંધત પાધ બનાયકે કેશવ, ધરત કલંગી અતિ છખીદાર;
 ઉપરના ઓઢે કેશરિયો, પિતપટ પે'ર નંદકુમાર. શ્યામા૦ ૨
 છુટે કેશ સંવારત શ્યામા, પે'રત કુંચુકી બેસર સાર;
 ઓઢત નવરંગ ચુનર ઝીની, નિરખી લાજત અનંગ અપાર. શ્યામા૦ ૩
 કર સિંગાર દંપતી દોહિબેઠે, બિહરત રુચિ રુચિ કરી બહુ પ્યાર;
 પ્રેમાનંદ જુગલકી શોભા, નિરખી રાખત નેનાઉમે ધાર. શ્યામા૦ ૪

પદ ૧૧૫૯ મું

શ્યામા શ્યામ સેજ ઉઠી બેઠે, ઉઘે માનું જુગલ શશિ જોર; શ્યામા૦ ટેક.
 એક શશિ હે શ્યામ ધન જોસો, એક શશિકી ગતિ હે ગોર. શ્યામા૦ ૧

કરલે મુકર જુગ બદન બિલોકત, અંજન પીકલીક જુત
ચીતચોર;

છૂટી કચલટ લટકી જ્યું બદનપર, માનું દ્રવત હે શશિ

કલંક કઠોર. સ્યામા૦ ૨

ઉરઝી લટ કુંડલ બેસરસું, સુરખવત સખી મીલી જુગ ઓર;

ભયો એક ઠોર ચાર શશિ જોટા, કહા કહું ઉપમા

મતિ અતિ થોર. સ્યામા૦ ૩

યહ છખી અવિલોકત નિજજન મન, પ્રપુલિત ભયે જ્યું

કુમુદ ચકોર;

પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ સુધાધર, આનંદદાયક નેનની મોર. સ્યામા૦ ૪

પદ ૧૧૬૦ મું

પ્રાત સમે શોભા અતિ અદ્ભૂત, અવિલોકત મનસિજ સકુચાયે; પ્રીત૦ ટેક.

ઉરઝ રહી બૈયાંમે બૈયાં, કુંડલસું લટ લટ રહી ઉરઝાયે. પ્રીત૦ ૧

પિતપટસું નીલપટ ઉરઝાયો, હારઉમે બનમાલા ઉરઝીહે આયે;

કામકે કાહોલ છૂટે સેજઉકે સુખ લૂટે, પ્યારે પ્યારીકી

છખી કહીહ ન જાયે. પ્રીત૦ ૨

આય સહચરી ગાય જગાવતી, ઉઠે શબ્દ સુની ત્રિભોવનરાયે;

અતિ આતુર ઓઢે નિલાંબર, પિતપટ પ્યારી અંગ રહો

છખી છાયે. પ્રીત૦ ૩

અજબનિતા અવિલોકી જુગલ છખી, હસતી પરસપર

અતિ મુદ પાયે;

સકુચાને ધનસ્યામ પિયા તબ, પ્રેમાનંદ લીયે ઉરમે સમાયે. પ્રીત૦ ૪

પદ ૧૧૬૧ મું

સ્યામા સ્યામ બદન શોભાને, હરલીનો મનમથકો માન; સ્યામા૦ ટેક.

જુગલ શશિ માનું સોવત ઉઠે, તરુન મનોહર રૂપનિધાન. સ્યામા૦ ૧

અતર્હિ અચંચલ શિથિલ સુધાધર, ગૌર સ્યામ જુગ

જન સુખખાન;

હસત પરસપર સુખમાં પ્રસરત, હરત તિમિર.
નિજનન અગ્નિ. શ્યામા ૨

શ્યામશશિસંગ શ્યામ શુક ખંજન, કુંદ પ્રવાલ અલિ
પરમ સુગન;

ગૌરશશિસંગ ગૌર શુક ખંજન, કુંદ પ્રવાલ અલિ
ગુંજત ગાન. શ્યામા ૩

અરુણ ઉદય નિરખી યહ શોભા, સકુચી સદન કીચો
મદન પ્રયાન;

પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ બદનકો, પ્રમુદિત ધરતહો નિશદિન ધ્યાન. શ્યામા ૪
પદ ૧૧૬૨ મું-રાગ વિભાસ

કોન કામનીકે બસભયે હો શ્યામ, સગરીરેન જાગે વાહીકે ધામ; કોન ૦ ટેક.
વાહીકો ગ્યાન ધ્યાન, હોત જીયા ગુલતાન, વાહીકો રટત
હો રસના નામ. કોન ૧

રતિરસ લુગ્ધ, અરુન દ્રગ ખંજન, અંગ અંગ ચિહ્ન
અંકિત અભિરામ;

ઉરનખરેખા, કપોલ પીકલેખા, પ્રેમાનંદકે પ્રભુ જીતી આયે કામ. કોન ૦ ૨
પદ ૧૧૬૩ મું

કોન માનનીકે મન માને હો પીયા, સગરીરેન કહાં જાગે હો પ્યારે; કોન ૦ ટેક.
હમકું જ્યું દેકે કાલ, જાગે આરઉકે મોહોલ, સખ નિશ
ખીતી મોય ગીનત તારે. કોન ૦ ૧

વાહીપે જાઓ નાથ, જાકે સંગ જાગે રાત, વાહીકો મનાવો
ભલો નંદુલારે;

પ્રેમાનંદઉકે નાથ, જાનીજ્યું તિહારી ધાત, અંતરસું ન્યારે
કારે મિત્ર હમારે. કોન ૦ ૨

પદ ૧૧૬૪ મું

જાગે હો તમાસેમેં, જાગે ખેલ પાસેમેં, કાહેતેહું નિંદે નેના
આલસ બરેહો; જાગે ૦ ટેક.

સાચી કહો મોસું પિયા, થરથર હોત હિયા, કાન સંગ
જાગે કહાં અઢર ઢરેહો. જાગે ૧
શિથિલ શ્રીત અંગ, જીતેહો ખીજેઈ જંગ, દેખીયત પ્રગટ
કઉ કુપેચ* પરેહો;
અધર અંજન પીકલીક, ઉર નખરેખા, પ્રેમાનંદ કહે
રતિનાથસું લરેહો. જાગે ૨

પદ ૧૧૬૫ મું

કાહુકે ભોરાયે ઉડી આયેહો રસિક પીયા, જાતઉંતે આર
ઠાર જૂલ ગયે ગેલવા; કાહુ ૦ ટેક.
નીલપટ અંગ નયો, પિતપટ કહા લયો, સખ અંગ શિથિલ
શ્રીત રંગ છેલવા. કાહુ ૦ ૧
શ્રમજલભર ઉર, સોહાત હો સુખપૂર, સોધે કીત રંગ
અંગ ઉઠે રંગરેલવા;
ખોલો તોતરીસી ખાતી, પ્રેમાનંદ મનમાની, ભલે જ્યું
સનેહી પ્રાત આયે અલખેલવા. કાહુ ૦ ૨

પદ ૧૧૬૬ મું-રાગ વિલાસ પ્રભાતી

જેઘને જાદવરાય મુને લાલચ લાગીરે; એ ઢાળ છે.
શોભાસાગર શ્યામ તમારી, મૂરતિ પ્યારીરે;
મૂરતિ પ્યારીરે, નાખું મારા પ્રાણ વારીરે; શોભા ૦ ટેક.
સુંદરતા જેઈ સુખની, શશિ સુર લગધરે;
સુખ દેખાડી નવ શક્યા, વશ્યા ગગન જાધરે. શોભા ૦ ૧
માન હણ્યું મણિધરનું, શિખા કેશ કાળેરે;
અવનિ ઉપર રહી નવ શક્યા, ગયા પાતાળેરે. શોભા ૦ ૨
ચંચલ લોચન જેઘને, લજ્યા પાખ્યાં તીનરે;
ખંજન કુરંગ વન વશ્યા, જલ ખૂખાં મીનરે. શોભા ૦ ૩

ચાલ ચતુરાઈ જોધને, ગજ કહે ધિક્કારરે;
પ્રેમાનંદકે શિર નાંખે, ધૂલ વારવારે. શોભાં ૪

પદ ૧૧૬૭ મું

વહાલી લાગે વાલમ તારા, મુખની વાણીરે;
મુખની વાણીરે, શ્રવણે સુણી લોભાણીરે. વહાલીં ૨ક.
મુખની વાણી સાંભળી, તજ ચંચલતાધરે;
થીર થધને સેવે, ચરણ રમા ડાહીરે. વહાલીં ૧
મુખની વાણી સાંભળી, રાગ્યા સુંદર રુપેરે;
જગત મુખને પરહરિ, લીધા ભેખ લુપેરે. વહાલીં ૨
વાણી સાંભળી સનકાદિકે, લીધી હૈયે ધારીરે;
ધરથી ધર ન માંજાં, રહ્યા અલ્પચારીરે. વહાલીં ૩
મુખની વાણી સાંભળી, મહારે પ્રીત બંધાણીરે;
પ્રેમાનંદ કે' તન મન, કરું કુરબાણીરે. વહાલીં ૪

પદ ૧૧૬૮ મું

ઝોરા આવો છેલ તમારું, છોગલું જોવુંરે;
છોગલું જોવુંરે છેલા, મહારા મનમાં પ્રોત્તરે; ઝોરાં ૨ક.
છોગલું તારું અટક્યું, મહારા હિરમાં આવીરે;
મોહન તારી મૂરતિ, મહારા મનમાં લાવીરે. ઝોરાં ૧
મુખતણે મરકલડે, મુને ઘેલડી કીધીરે;
સામું જોઈ તમે શામળા, સુધ બુધ લીધીરે. ઝોરાં ૨
સુધ બુલી શરીરની, દિલ ક્યાં ન ગોઠરે;
મનકું વિંધ્યું માહેરું, નણ્યાની ચોટરે. ઝોરાં ૩
એટલું હવે કરજો, માણીગર માવારે;
પ્રેમાનંદના નણ્યામાં, રહેા આવાને આવારે. ઝોરાં ૪

પદ ૧૧૬૯ મું

કહાન તમારે કારણે હુતો, ઘેલડી ડોહરે;
ઘેલડી ડોહરે, તમ વિના બીજું ન બોહરે; કહાનં ૨ક.

લોકડીયાંની લાજ મેલી, સંસારથી તોડીરે;
મન કર્મ વચને માવજી, તમ સાથે જોડીરે. કહાન૦ ૧
ખીક મેંતો સંસારની સરવે, કાઠી ખારીરે;
રાજીવ લોચન રસિયા, થઈ રહી તમારીરે. કહાન૦ ૨
તમે મહારા તમારી હું, દુરિજન જાણેરે;
પ્રીતમ વાતું પ્રીતની, નવ મળે નાણેરે. કહાન૦ ૩
રાજી રહેજે રસિયા, કેવું ઘટે તે કહેજેરે;
પ્રેમાનંદના નાથજી, દરશન દેજેરે. કહાન૦ ૪

પદ ૧૧૭૦ મું-રાગ વિલાસ

આવો જ્યું બિરાજે કહાના મોરે નેના આગે; આવો ૦ ૨૬.
નિરખી કમલમુખ ઉપજત અતિ સુખ;
દુઃખકે સમુહ દેખી ઉરહુંસે* લાગે. આવો ૦ ૧
રૂપકી અનુપમતાર્થ દેખી મન લાગ્યો ધાર્ધ;
નેના તો અરુન લાલ કહો કહાં જાગે. આવો ૦ ૨
બોલો તોતરીસી બાની રેનકી નિશ્ચાની જાની;
અધર અંજન કપોલન પીક દાગે. આવો ૦ ૩
સાચી કહો શ્યામ અનુરાગે કાનઉંકે ધામ;
એહી છખી રહો ઉર પ્રેમાનંદ માગે. આવો ૦ ૪

પદ ૧૧૭૧ મું

વારી હું બિહારી કહો રેનહુંકી ખાતે; વારી ૦ ૨૬.
નેના તો રસાલહે ગુલાલઉતે આછે લાલ;
ધૂટે પેચ પાધઉંકે બેન તોતરાતે. વારી ૦ ૧
શ્રમજલ બીનો પટ મોતીમાળા સોહે તટ;
સોંધકી સુગંધ શ્યામ આવતહોં ગાતે. વારી ૦ ૨
જીતેહો બીજેઈ જુધ નાહીં તનઉંકી સુધ;
ઉર નખરેખ લાગી બિલસંહો જાતે. વારી ૦ ૩

* “દુરહુંસે” એવો પાઠાન્તર છે.

પુછત સહેલી સાથ પ્રેમાનંદઉકે નાથ;
આયેહે। સનેહિણુ તરત ઉઠી પ્રાતે. વારી૦ ૪

પદ ૧૧૭૨ મું

રાતી રાતી રેખે દેખે ઉપજત ચેન; રાતી૦ ૨૬.
લોહેતો કુટીલ વિલુલિત કચ સોહે લટ;

પ્રપ્તલિત પ્રાત દોઉ પંકજ નેન. રાતી૦ ૧

ચારુ ચિતવનીપર વારુ કોટી કામ ફેર;

મીન રુ મધુપતે ચંચલ સુખદેન. રાતી૦ ૨

વિચમે હે સ્પાહી કારી મોહી યાસું પ્રજનારી;

યામે સામ દામ ગુન રહતહે એન. રાતી૦ ૩

કુશળ કટાક્ષણુતે બીજ રહે નેહઉતે;

પ્રેમાનંદ વારી ચિતવત દિનરેન. રાતી૦ ૪

પદ ૧૧૭૩ મું

નિરખી બદન કરું પ્રાન કુરખાન; નિરખી૦ ૨૬.

આવો જ્યું બિહારી લાલ સોહે ગજગતિ ચાલ;

લાલ તો વિશાલ દેખી લઈ ગુલતાન. નિરખી૦ ૧

બાંકે પેચ પાલઉકે લોહપર આઈ ઝુકે;

મોતીકી અનુપ જ્યોતિ સોહતહે કહાન. નિરખી૦ ૨

બાલત મધુરી બાની ચિતવની મનમાની;

હસતહે। મંદ મંદ ચતુર સુજન. નિરખી૦ ૩

નંદકે આનંદ કંદ બાંધે ભુજ બાણુબંધ;

પ્રેમાનંદ વારી અંગ કોટી શશિ લાન. નિરખી૦ ૪

પદ ૧૧૭૪ મું-રાગ ભૈરવ

છખી સાંવરી છખી સાંવરી, એરી મેરે દિલમે

બસી હે નટવર ગોકુલરાવરી; છખી૦ ૨૬.

તન તમાલ લાલ ચાલ ચલે ઉતાવરી;

એરીએ સુરતિ સંગ અતિ ઉમંગ બ્રજમે આવરી. છખી૦ ૧

કટિતટ પટ પીત ઓઢે કારી કાવરી;
 એરી ધનશ્યામ સુંદર બંસી અધરધર બખવરી. છખીં ૨
 કર અલાપ ત્રિવિધ તાપકું સમાવરી;
 એરી અજનારી વારી તન મન ધન કંઠ લખાવરી. છખીં ૩
 શિવ વિરંચી મહામુનિકે ધ્યાન નાવરી;
 એરી પ્રેમાનંદ પુરનકામ નિરખી સુખ પાવરી. છખીં ૪

પદ ૧૧૭૫ મું

નંદલાલસોં નંદલાલસોં, એરી મોરી પ્રીત લગી હે;
 રસિયા રૂપ રસાલસોં; નંદં ૨૬૬.
 લટક લટક આવત લાલ ગતિ મરાલસોં;
 એરી મેરો મન લોભાનો ચીત ચોરાનો ચટક ચાલસોં. નંદં ૧
 લોચન વિશાલ લલિત નિલક લાલસોં;
 એરી હું થકીત લખીત કુંડલકી ઝલક ગાલસોં. નંદં ૨
 મધુર અધર સહિત અરુણ વર પ્રલાપસોં;
 એરી શુભ ઉત્તત ઉર લસીત સધન જલજ માલસોં. નંદં ૩
 હરખીત હું ધાય જમ મીઠી ગોપાલસોં;
 પ્રેમાનંદ નિરખી હરખી ભયો નિહાલસોં. નંદં ૪

પદ ૧૧૭૬ મું-રાગ ભૈરવ

મૈયા તેરો લાલ બરબેરી, બજરુ છોરી ધવાય દીન; મૈયાં ૨૬૭.
 બજરુ ધવાયે બાલ નેવાયે, લે ચુંટી નખસોંરી;
 ભાજન ભાંગી કુલેરા કીને, દધીકી મથનીયાં ફેરી. મૈયાં ૧
 આજ મેં આય અચાનક પકચો, કરતે માખન ચોરી;
 દધી કુલા મેરી આંખમેં ડારકે, લખ્યો કુંજકી આરી. મૈયાં ૨
 આર કામ યાકે કષ્ટુ નાહોં, ભોરહિ આવત દોરી;
 પ્રેમાનંદકા નાથ નીહરતર, ના માને કાઉંકારી. મૈયાં ૩

પદ ૧૧૭૭ મું

લાલ તરી લેઉરે બલૈયા, બલૈયા મેરા સુખદૈયા; લાલં ૨૬૮.

બલબલે તમ કાહેકું કરત હો, ચોરી કર્મ કનૈયા;
 ગ્વાલની આયકે નિલ ઝગરત હે, કહત જસોદા મૈયા. લાલ૦ ૧
 કાન કમી અપને ધર મોહન, માખન ગોરસ મીઠૈયા;
 ખાઓ ખીલાવો* જીતનો ચૈયે, તુમ હલધર દોઉ ભૈયા. લાલ૦ ૨
 તનીએક ગોરસ માખન કારન, ધર ધર નાય નચૈયા;
 પ્રેમાનંદે નાથ તિહારી, એ કહા ટેવ પરૈયા. લાલ૦ ૩

પદ ૧૧૭૮ મું

પારે તેરે મુખપર વારી, વારી જાઉં મોરે મોહન લાલ; પ્યારે૦ ટેક.
 ચાંદી ખેલો મોરે નેનની આગે, લરીકનકે સંગ ખિહારી;
 નિરખું બાલ વિનાદ તિહારે, સુંદર સુત સુખકારી. પ્યારે૦ ૧
 ગજગતિ ચલની સિંધાવલોકની, મૃદુ મુસકની મોરારી;
 પ્રેમપુલકી નિરખું લોચન ભરી, પલક દ્વંદ્વ જુગ ટારી. પ્યારે૦ ૨
 પૈરા બસન જરીકે મોહન, ઉરપર હાર હજારી;
 પ્રેમાનંદ નિરખી છબી સુંદર, રાખત ઉર નિલ ધારી. પ્યારે૦ ૩

પદ ૧૧૭૯ મું

મોહનાને મન હરલીનો, જાદુગારે ચીત ચોર ચોર; મોહ૦ ટેક.
 મોહની લગાયકે મન હરલીનો, કહા જાનું કછુ કીનો;
 છીન એક જીયતે ખિસરત નાહી, રસિક છેલ રંગભીનો. મોહ૦ ૧
 હસી મુસકાયકે નેહસું બોધાયકે, પાનનમેં કછુ દીનો;
 તખતે જીયરા ફટકા ગયો હે, ચેન નાહિ પલ છીનો. મોહ૦ ૨
 ખીનું દેખે ખિરહા તન તાવત, દેખે હરખ નવીનો;
 પ્રેમાનંદ મગન હોઈ ડોલત, ચરન કમળ રસ પીનો. મોહ૦ ૩

પદ ૧૧૮૦ મું-રાગ ભૈરવ પ્રભાતિ

કીજીયે ધ્યાન શ્રીધર્મના કુંવરનું,
 સર્વ પેહેલા ઉઠી પ્રાત કાળે; કીજીયે૦ ટેક.

* “ખીલાવો, ખીયાવો, ખીદાવો” પણ વાંચી શકાય છે.

નિરખીએ રૂપ નખશિખ મહારાજનું,
વાસના અશુભ તત્કાલ ટાળે. કીજીયે ૧
સંત હરિભક્ત સૌ ઉંઘ આલસ તજી,
ચિતવીયે ચરણ અતિ પ્રીત આણી;
નિરખીયે નખમણિ સીમા શોભાતણી,
દુર્લભ દેવને એમ જાણી. કીજીયે ૨
જમણા તે ચરણના અંગુઠા ઉપરે,
નખમાંથી ચિહ્ન તે જોઈ રે'વું;
ચિહ્નપર રક્ત રેખા અતિ શોભતી,
મન તેમાં લઈ પ્રોઈ દેવું. કીજીયે ૩
અંગુઠા આંગણિયું ઉપરે ફેશ છે,
સૂક્ષ્મ ચિહ્ન છે ચાખડીના;
અંગુઠા પાસની આંગલીયે તીલ છે,
પ્રેમાનંદની જોયેલ આંખડીના. કીજીયે ૪

પદ ૧૧૮૧ મું

મંગલમૂળ મહારાજના ચરણ છે,
ચિતવતા ચિત્તમાં શાંતિ થાયે; મંગલ ૦ ૨૬.
કામ ને ક્રોધ મદ લોભ વ્યાપે નહીં,
હિરચક્રી સરવ અગ્નિ જાળે. મંગલ ૦ ૧
જુગત્ર પદતલ વીશે ખોડશ ચિહ્ન છે,
નામ તેનાં હવે કહું વિચારી;
સ્વસ્તિ જવ જંઝુ દૂજ અંકુશ અંજુજ,
અષ્ટકુણ વજ્ર ઉર્ધ્વરેખ પ્યારી. મંગલ ૦ ૨
નવ ચિહ્ન ધારવાં જમણા તે ચરણમાં,
વામ પદમાં ખીજાં સાત શોભે;
મીન ત્રિકુણને વ્યોમ ગોપદ કલશ,
અર્ધચંદ્ર ધનુષ ચિત્ત લોભે. મંગલ ૦ ૩

જમણા તે ચરણની આંગળી છેલીએ,
 તીલ એક અનુપમ આનંદકારી;
 પાનીયું સુંદર ઘુંટી પિંડીપર,
 ત્રેમાનંદ તન મન જય વારી. મંગલ ૪

પદ ૧૧૮૨ મું

નિરખતા નાથની જનું છપી જીવમાં,
 સુખ થાયે દુઃખ સહુ દૂરમાં વામે; નિરખતા ૦ ૨૬.

જમણી સાથલવિષે ચિહ્ન એક અનુપમ,
 ચિતવતાં ભક્ત મન મોદ પામે. નિરખતા ૦ ૧

કેળના થંભ જેવા સાથળ સુંદર,
 ગરુડની પીઠ પાવનકારી;

કટિતટ પીતપટ કસ્યો કરુણાનિધિ,
 શ્યામ શોભા કટી લાગે પ્યારી. નિરખતા ૦ ૨

નલિન સમ નાભીપર ત્રિવલી છપી ઉદરમાં,
 ઉત્તર ઉરમાંડી કેશ મોહે;

સ્તનપર શ્યામ છાપનાં ચિહ્ન છે,
 તીલ એક ઉરવિષે ચિત મોહે. નિરખતા ૦ ૩

ઉરવિષે કૌસ્તુભ શ્રીવચ્છ ચિહ્ન છે,
 વિનયુણ હારની શોભા સારી;

દક્ષિણ બાહુને નિકટ તીલ ચાર છે,
 ત્રેમાનંદ જોઈ જોઈ જય વારી. નિરખતા ૦ ૪

પદ ૧૧૮૩ મું

અશરણુશરણુ ભુજ દંડ મહારાજના,
 ચિહ્ન તેમાં હવે કહું વખાણી; અશરણુ ૦ ૨૬.

ભુજમાં છાપનાં ચિહ્ન છે સુંદર,
 કહોણીયું શ્યામ સુખધામ વાણી. અશરણુ ૦ ૧

પૌંચાથી ઉપર છાપનાં ચિહ્ન છે,
 કાંડાં છે કઠણ બળવાન ભારી;

કરભપર કેશ છે હથેલી રાતીયું,
રાતી રેખા તેમાં ન્યારી ન્યારી. અશરણુ ૨
રાતી છે આંગળીયું રાતા છે નખમણિ,
ઉપડતા તીખા અતિ જોયા જોવા;
એવા જે કરવર ધરત જન શિરપર,
આતુર અભય વરદાન દેવા. અશરણુ ૩
જાનુ પરજંત જુજ સરસ ગજસુંડથી,
ભક્તાને ભેટવા હિભા થાયે;
એવા ધનશ્યામની જુજ છત્રી ઉપરે,
પ્રેમાનંદ તન મન વારી જાયે. અશરણુ ૪

૫૬ ૧૧૮૪ મું

ચિતવીએ ચિહ્ન મહારાજના અંગમાં,
ભક્તાજન બાવસું વારવાર; ચિતવીએ ૦ ટેક.
વામ બાજે વળી કંઠને જુજ વચે,
ચૌદ તીલ સૂક્ષ્મ સરસ સાર. ચિતવીએ ૧
ડાણે પડણે વળી નવ તીલ નૌતમ,
ત્રણ તીલ કાખમાં કહું છું જોઈ;
એક તીલ અનુપમ કંચુ કંઠને વીચે,
નરખતાં ભક્ત મન રે'છે મોઈ. ચિતવીએ ૨
ચિણુકને અધરપર કેશ રેખા છત્રી,
અધર પ્રવાલ જોઈ ચિત લોભે;
કુંદની કળીસમ દીપ દશનાવળી,
કનકની રેખમાંહી સરસ શોભે. ચિતવીએ ૩
ડાઢમાં ચિહ્ન છે શ્યામ સોહામણી,
મંદ મુખહાસ જોઈ લાજે કામ;
ધેરે સાદે કરી જોલતા વચન હરિ,
પ્રેમાનંદને સ્વામિ ધનશ્યામ. ચિતવીએ ૪

પદ ૧૧૮૫ મું

વારી જાઉં વારણે વદન શશિ ઉપરે,
 નિરખતાં નેણુ નથી તૃપ્ત થાતાં; વારી૦ ટેક.
 અમૃત વૃષ્ટિ કરે તાપ તનના હરે,
 હરે હરે કહી હરિ છીંક ખાતાં. વારી૦ ૧
 શોભા તે શી કહું નાસિકા શુકતણી,
 ગોળ કપોલ બહુ લાગે રૂડા;
 નાસિકા ઉપર શીળીનાં ચિહ્ન છે,
 ચીતવતાં ઘાટ નવ થાયે ફૂડા. વારી૦ ૨
 જમણા કપોલમાં મોટા એક તીલ છે,
 તીલ એક મોટા છે ડાબે કાને;
 જે જન નિરખીને ધારી લે ચિત્તમાં,
 તે નવ પડે માયા કાળ પાને. વારી૦ ૩
 કાન વિંધ્યા તેનાં ચિહ્ન છે સુંદર,
 ચંચલ દ્રગમાંહી રેખા રાતી;
 પ્રેમાનંદ મીન અલિ ખંજન વાકું લઈ,
 ઉપમા દેવા નથી બુદ્ધિ થાતી. વારી૦ ૪

પદ ૧૧૮૬ મું

ભક્ત મનરંજન બકુટી ધનસ્થામની,
 કામની જોધને મત થાય ઘેલી; ભક્ત૦ ટેક.
 બકુટીને હેઠું ને નેત્રની ઉપરે,
 રેખા ઉઠે અતિ રસ બરેલી. ભક્ત૦ ૧
 જાલ વિશાળમાં પંચ રેખા ઉઠે,
 ઉભી છે બે ને ત્રણ ચંદ્રાકાર;
 જમણી કારે એક ચિહ્ન છે જાલમાં,
 ભક્તજન નિરખે તે વારમવાર.* ભક્ત૦ ૨

સુંદર મરતક શ્રીમહારાજનું,
શિખા સુંદર જેમાં જોઈએ રહીએ;
તથા તીલ છે વળી શિખાને પાસે,
વામ બાજે તેને ધારી લઇયે. ભક્ત ૦ ૩
મોટા એક તીલ છે વામ વાંસામાંહી,
મોટા એક કુશ છે તેને પાસે;
જમણા વાંસામાંહી આઘો એક તીલ છે,
પ્રેમાનંદ નિરખંતા દુઃખ નાસે. ભક્ત ૦ ૪

પદ ૧૧૮૭ મું

નખશિખ નિરખીને ચિહ્ન વર્ણન કર્યાં,
સંત હરિભક્તને નિત્ય ગાવા; નખ ૦ ટેક.
ભક્તાના ઉર વિશે શ્રીમહારાજની,
સુંદર મૂરતિ સાક્ષાત થાવા. નખ ૦ ૧
પુષ્પના ભૂષણ વસન મહારાજના,
એક પદમાં હવે કહું વખાણી;
ઉજ્જવલ પાદ શિર શ્વેત પટકા ખભે,
શ્વેત ઘાતી પેરી પ્રિત આણી. નખ ૦ ૨
પુષ્પના હાર ઉર કંકણ પુષ્પના,
પુષ્પના બાજુને બાંધ્યા બાંહે;
પુષ્પના ગુચ્છ તે ખોશ્યા જે કાનમાં,
તોરા લટકે સુંદર પાદ માંહે. નખ ૦ ૩
એ પદ જે કાઈ શિખે ને સાંભળે,
એ જીનીનું નિત્ય ધ્યાન ધરશે;
પ્રેમાનંદ કહે તેના ઉરમાં આવીને,
સ્વામિ સહજાનંદ વાસ કરશે. નખ ૦ ૪

પદ ૧૧૮૮ મું-રાગ ભૈરવ પ્રભાતી

પ્રાતસમે શ્રીસહજાનંદની, મૂરતિ મનમાં ધારંરે; પ્રાત ૦ ટેક.
નખશિખ નિરખી રૂપ અનોપમ, અંતરમાં ઉતારંરે. પ્રાત ૦ ૧

રૂપાળા બહુ રાજીવ લોચન, આવી વશ્યા મન મોરેરે;
 પુષ્ટ તરણુ તન ભીને વાને, હંસગતિ ચીત ચોરેરે. પ્રાતં ૨
 અંગોઅંગ અનોપમ ઝીણા, શ્વેત વસ્ત્ર બહુ શોભેરે;
 પુષ્પતણા આભૂષણુ જોઈ જોઈ, ભક્તતણા મન લોભેરે. પ્રાતં ૩
 મેઘ સરીખેરે ઘેરે સાદે, બોલતાં બહુનામીરે;
 ભક્ત મનોરથ પૂરણુ કરતા, પ્રેમાનંદના સ્વામીરે. પ્રાતં ૪

પદ ૧૧૮૯ મું

પ્રાતસમે શ્રીસ્વામિજીનાં, ચરણુ ચિહ્ન ચિતવિયેરે; પ્રાતં ટેક.
 સ્વસ્તિ જવ જાંબુ ધ્વજ રેખા, અંતરમાં ગોઠવિયેરે. પ્રાતં ૧
 કુલીશ કમલ અંકુશ અષ્ટપુણુ, જમણે ચરણે સંભારેરે;
 વામ પદે મચ્છ ત્રિપૂણુ કલશ ખરી, વ્યોમ ધનુષ શશિ ધારેરે. પ્રાતં ૨
 જમણે ચરણે અંગોઠા ઉપરે, નખમાંહી ચિહ્ન જોધેરે;
 પેલી ને છેલી આંગળીએ, તીલ તેમાં રાખું મન ઠાપેરે. પ્રાતં ૩
 રાતા ને ચડિયાતા નખ દશે, આંગળિયુના જોવુંરે;
 પ્રેમાનંદ જોઈ પાની ધુંટી, પિંડીમાં મન પ્રોવુંરે. પ્રાતં ૪

પદ ૧૧૯૦ મું

પ્રાતસમે ઉઠી પુરુષોત્તમની, મૂરતિમાં મન ધરિયેરે; પ્રાતં ટેક.
 એ અવસર જે આડ કરે તે, પાપ જાણી પરહરિયેરે. પ્રાતં ૧
 જાનું જીગલ જોધને. સુંદર, સાથળ શોભા સારીરે;
 વામ સાથળમાં ચિહ્ન એક નિરખું, શ્યામ કટિ લાગે પ્યારીરે. પ્રાતં ૨
 કમળ સરિખી નાભી ઉઠી, ત્રિવળી ઉદરમાંહીરે;
 ચડિયાતી છાતીમાં સુંદર, હાપ ચિહ્ન સુખદાધરે. પ્રાતં ૩
 ગજની સુંડ સરીખા ભુજદંડ, શોભાના લંડારેરે;
 પ્રેમાનંદ કહે મનમાં ધારું, કરવર અભય ઉદારેરે. પ્રાતં ૪

પદ ૧૧૯૧ મું

પ્રાતસમે ઉઠી સુંદર મુખની, શોભા મનમાં સંભારેરે; પ્રાતં ટેક.
 તન મન ધન શ્રીપુરુષોત્તમના, વદનકમળપર વારેરે. પ્રાતં ૧

અધર બિંબકળ દસન કુંદકળી, નાસાશુક ચીત ચોરેરે;
ગોળ કપોલે શોભે સુંદર, તીલ એક જમણી કારેરે. પ્રાતં ૨
લોચન લાલ કમળદળ સરખાં, રેખા માંહી રૂપાળીરે;
બકુટી કુટીલ વિશાળ બાલમાં, તિલક કેસર મરમાળીરે. પ્રાતં ૩
સુંદર મસ્તક શિખા મનોહર, સંભારું હું જ્યારેરે;
પ્રેમાનંદ કહે સ્વામિ મારા, સદા દેખાજો સારેરે. પ્રાતં ૪

પદ ૧૧૯૨ મું—રાગ રામકલી ટુમરી

રસિક બર રાત સારી કહાં જાગે, કહાન કહાં અનુરાગે; રસિં ૦ ટેક.
શ્રમજળ શીકત કલેવર સુંદર, અંગ અરગજો બાગે.* રસિં ૧
હિર નખરેખ અધરપર અંજન, કપોલન પીકલીક દાગે. રસિં ૨
રેન ફેલું નિંદે લાલ શોભીત દ્રગ બાલ, છુટે પેચ છખી પાગે. રસિં ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ પિયા છખી, નિરખી નિરખી દુઃખ બાગે. રસિં ૪

પદ ૧૧૯૩ મું

પરે આજ કાનકે બસ ખારે, કહોજી કહો કહાન કારે; પરં ૦ ટેક.
આવન કહ ગયે અંતન વિલમી રહે, બલે તુમ છેલ ઠગારે. પરં ૧
તુમ કારન હુંતો સખ નિશ જાગી, રેન ગીનત ગઈ તારે. પરં ૨
શિથિલ શ્રમીત અંગ શોભીત નવરંગ, રસિક નેના રતનારે. પરં ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ જાની જીં તિહારી ધાત, નટવર નંદુલારે. પરં ૪

પદ ૧૧૯૪ મું

સુંદર છખી સાંવરેકારે, છેલ કુંવર બાવરેકારી; સુંદરં ૦ ટેક.
કહા બરનું છખી કહી ન જાઈ, રાજકુંવર રાવરેકારી. સુંદરં ૧
લટપટી પાષ લટક રહી ભોંહપર, ભાત અનોખી બાવરેકારી. સુંદરં ૨
ચિતવનીમેં સકલ ત્રિયા મોહી, વાવરે ગોકુલ ગાંવરેકારી. સુંદરં ૩
પ્રેમાનંદ કહે બસ ગઈ દીલમેં, ચલની નંદાવરેકારી. સુંદરં ૪

પદ ૧૧૯૫ મું

વદનપર વારી ડારું, રતિપતિ લાખ હજારું; વદં ૦ ટેક.
શ્રીધનશ્યામ માધુરી મૂરત, રૂપ રાશિ સકુમારું. વદં ૧

રસભરી ચલની રસભરી ચિતવની, રસિક નેનાં રતનારું. વદ૦ ૨
 મુસકની મંદ મધુરી મીઠી બોલની, ચંચલ ચિતવની ચારું. વદ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કહે મીઠું દોરીકે, ગ્રહી કર અભય ઉદારું. વદ૦ ૪

પદ ૧૧૮૬ મું—રાગ રામકલો

નેના રંગીલે નાથ તિહારે, રસકે ભરેહે રતિપતિસું જ્યો લરેહે; નેનાં ૦ ટેક.
 અતહિં વિશાળ અરુન બીચ રેખે, રેન ફેલું નિંદે પલકે ઢરેહે. નેનાં ૧
 શિથિલ શ્રમીત ચંચલતારે તજકે, માનું ખંજન પીંજરા પરેહે. નેનાં ૨
 જીયો જંગ રજની રતિવરસું, ગરવ ભરે માનું મત જ્યું ફરેહે. નેનાં ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામકે નેનાં, સુંદરતા ત્રિભોવનકી હરેહે. નેનાં ૪

પદ ૧૧૮૭ મું

શ્યામ સનેહી ક્રાનસંગ જાગે, કહાં અનુરાગે,
 રજની કહાં જ્યું બિહાની; શ્યામ૦ ટેક.
 પ્રેમકી બતિયાં કહેકું ઉરાત*, રહો જ્યું પીયા સખીહમ જાની. શ્યામ૦ ૧
 શિથિલ શ્રમીત અંગ રાતેરે નેનાં, અધર અંજન મુખ
 તોતરીસી બાની. શ્યામ૦ ૨
 મદનકે શર ધૂટે સેજઉંકે સુખ લૂટે, ઉરમે પ્રગટ
 નખક્ષતકી નિશાની. શ્યામ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે પીયા તોસે ક્રાન જોરે જીયા, સખ કુટિલાઈ
 નખશિખ લો સમાની. શ્યામ૦ ૪

પદ ૧૧૮૮ મું

આજ અનોખીરી સુંદરતાઈ, કહીહન જાઈ, નેનારહત લોભાઈ; આજ૦ ટેક.
 કહા બરનું જામી શ્યામ સુંદરકી, બરનત શેષ સારદ સકુચાઈ. આજ૦ ૧
 રૂપમની માનું રૂપસુધાતે, નિકસી બાહર ખેલન આઈ. આજ૦ ૨
 અંગ અંગ પ્રતિ સકલ સુભગતા, પ્રગટ બઈ અતહી અકુલાઈ. આજ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ મૂરતિ, અખંડ રહો મોરે ઉરમે સમાઈ. આજ૦ ૪

* “કહે કહું રાત” “કહેકું ઉરાત” એમ પણ વાંચી શકાય છે.

પદ ૧૧૯૯ મું

પ્રાતસમે સખી નિરખારી પ્યારો, પીતપટવારો નવરંગ
 નેનાકો તારો; પ્રાતં ટેક.
 અરુનોદયે સ્યામ શોભારે બરનું, છાય રહ્યો પ્રેમ અંગ
 અંગ ન્યારો. પ્રાતં ૧
 લટપટી પાધ શિર નીલાંબર ઓટે, ઉર નવસરિયો હાર લે ધારો. પ્રાતં ૨
 શ્રમજલ કરન ભર બદન કમલ છખી, નેના સ્થિલ
 કપોલની પીકગારો. પ્રાતં ૩
 પ્રેમાનંદ છખી નિરખી હસત સખી, સકુચી ઠાડો
 ત્રિભોવનકો ઉગરો. પ્રાતં ૪

પદ ૧૨૦૦ મું-રાગ રામકલી

અરુન ઉદયે ઉઠે પ્રિતમ પ્યારી, શ્રીનંદલાલ બ્રહ્મભાન દુલારી; અરું ટેક.
 કુંડલમે ઉરઝ રહી વર લરલટ, બેસરમે ઉરઝીહે પાધ કિનારી. અરું ૧
 ઉરઝ રહ્યો નિલપટ પિતપટસું, હારઉમે બનમાલા ઉરઝીહે બારી;
 સુરભવતી લલિતા સખી ચતુરા, પ્રેમાનંદ નિરખી બલહારી. અરું ૨

પદ ૧૨૦૧ મું

અરુન ઉદયે દોહિ કરત સિંગાર, નિરખી રતિપતિ કોટિ બલિહાર; અરું ટેક.
 રસકી રાશી રસિક રાધિકા, રૂપનિધિ પિયા નંદકુમાર. અરું ૧
 અપને અપને અંબર બૂખન, પે'રે રુચિ રુચિ સુભગ સુધાર;
 પ્રેમાનંદ પ્રભુ લે કર દરપન, નિરખે બદનવિધુ કરી કરી પ્યાર. અરું ૨

પદ ૧૨૦૨ મું

અરસ પરસ દોહિ હોત ગુલતાન, નિજ નિજ મુખકો
 કરત બખાન; અરં ટેક.

શ્યામ બદન તિહારો મોહન, ગૌર બદન મેરો ચંદ્ર સમાન. અરં ૧
 ગૌર ચંદ્ર કલંક જુત પ્યારી, શ્યામ જલદ કરે સખ દુઃખ હાન;
 પ્રેમાનંદ બિનોદ બચન કહી, હસત હસાવત રૂપનિધાન. અરં ૨

પદ ૧૨૦૩ મું

રૂપ અનોપમ સુંદર ભેરી, શ્રીધનશ્યામ રાધિકા ગેરી; રૂપં ટેક.

રૂપ છટા નિરખી દંપતિકી, રતિપતિ આયેકે ચરન પચ્ચોરી. રૂપ૦ ૧
રતન સિંધાસન ઉપર રાજત, નંદકુંવર બ્રહ્મભાનકિશોરી;

ત્રેમાનંદ એ લાલ લાડીલી, અખિલભુવનકી હે જીવનદોરી. રૂપ૦ ૨

પદ ૧૨૦૪ મું-રાગ રામકલી પ્રભાતી

નાથજી નિરખીને મારાં લોચન લોભાણાં,
મોહનજીની મૂરાતમાં મારાં મનડાં પ્રોવાણાં; નાથજી૦ ટેક.
ઉભારે અલખેલો વહાલો આવીને આંગણિયે,
મુગટ જડીયોરે એના મોતીને મણિયે. નાથજી૦ ૧
ઝીણી ને પછેડી આઠી નંદને લાલે,
પલવટ વાળી છે વહાલે પીળે દુશાલે. નાથજી૦ ૨
કાટમાં કંઠી ને કેશર તિલક કીધું,
મુખને મરકલડે મારું મન હરીને લીધું. નાથજી૦ ૩
દોલું ને વલોલું હું તો ગઈ છું ભૂલી,
ત્રેમાનંદના નાથનું મુખ જોઈને ફૂલી. નાથજી૦ ૪

પદ ૧૨૦૫ મું

આવોને નવરંગી નાથ નેણાંમાં રાખું,
કાટીને કંદર્પ વદનપર વારીને નાંખું; આવોને૦ ટેક.
રાખીશ જીવન જતન કરીને જીવતણી પેરે,
લેરખડા વધાવું મોંઘા મોતીની લેરે. આવોને૦ ૧
આંખડલીના અગ્રથકી હરિ નહીંરે દીધું જાવા,
રાખું નેણાંમાં નાથજી તમને આવોને આવા. આવોને૦ ૨
નંદના કુંવર એક નિમખ ન મેલું મુખડું તમારું,
વારે વારે વાલમ તમપર પ્રાણુ લેઈ વારું. આવોને૦ ૩
જોઈ રહું મારા જીવન તમને ચંદ્રજ્યું ચક્રારી,
ત્રેમાનંદના નાથજી મારી છો જીવનદોરી. આવોને૦ ૪

પદ ૧૨૦૬ હું

રહોને રંગબીના મારી આંખડલી આગે,
સુંદર વર તમને નિરખીને દુઃખ મારાં ભાગે; રહોને૦ ટેક.

સાંભળોની શામળિયા વહાલા વિનતડી મારી,
દામ વિનાની નાથજી છું દાસી તમારી. રહોને ૧
દાસી ઉપર દયા કીજે આંહી ગ્રહી લીજે,
છેલ છખીલા છોગાલા કેદી છેહ તે નવ દીજે. રહોને ૨
પ્રિતમ તમને પૂજું પ્રિતે પાવલિયે લાગું,
અખંડ રહો મારા નાથ નેણુ એ વર માગું. રહોને ૩
નાથ રહો મારા નેણુ આગળ આવાને આવા,
પ્રેમાનંદ જાયે વારણે તારા નામ ઉપર માવા. રહોને ૪

પદ ૧૨૦૭ મું

નેણુ ભરીને નિરખો આલી નંદના કુંવરને,
નિરખીને અંતરમાં રાખો ગુણવંત ગિરિધરને; નેણુ ૦ ટેક.
નેણુતણું ફળ એ છે એમ નિગમ પોકારે,
મોહનજીવું મુખકું જોવું વારે ને વારે. નેણુ ૦ ૧
મોર મુગટ ને કાને કુંડળ પીતાંબર પે'રી,
આ ઉલા આખંડલી આગે લટકાલો લે'રી. નેણુ ૦ ૨
વાંસલડી કામલડી ફાટે ગુંજના ધરેણુ,
નટવર વેશે નાથ નિરખી ઠરે છે નેણુ. નેણુ ૦ ૩
મોરલી અધર ધરીને કીધી ઘેલી વ્રજનારી,
રસિયા રૂપ રસાલપર જાયે પ્રેમાનંદ વારી. નેણુ ૦ ૪

પદ ૧૨૦૮ મું-રાગ ગુજરી

છાંડ ગળે યેયાંરે કનૈયા; કનૈયા ૦ ટેક.
હારિ ધર જનન દે મોહે, જોલત લગી ચિરૈયાં;
બિનતી કરું મેં પરુ તોરે પૈયાં, લરીહે આજ મોરી મૈયા. કનૈ ૦ ૧
જોલત તમ રિપુ કાગ કપોત, સુનો મધુર બજીત હુંકત ગૈયાં;
પ્રેમાનંદકે નાથ નિંદ નિવારો, જગો સ્યામ સુખદૈયાં. કનૈ ૦ ૨

પદ ૧૨૦૯ મું

ભાઈરી ભોરવારે લંગરવા; લંગ ૦ ટેક.
અરુન ઉદયો કરે સોર ચિરૈયાં, જોલત લોક ડગરવા;
લો અપની મોતીનકી માગા, લેન દો મોહે નવસરો હરવા. લંગ ૦ ૧

મલીન સુધાકર શિથિલ રતિવર, છુટ ગયો મેરો નેન કળરવા;
પ્રેમાનંદકે નાથ કેન મિસ જાઉં ધર, કરત ચવાઈ નગરવા. લંગ૦ ૨
પદ ૧૨૧૦ મું

જાગો દ્રગન તારે પિયારે; પિયા૦ ટેક.
ભોર ભઈ ગઈ રૂન સલોને, બોલત કૌવા કારે;
આયે દરસ હીત સુર મુની કર પ્રીત, દેખો કૌતક દ્વારે. પિયા૦ ૧
સહસ્રાનન ચતુરાનન ષડાનન, પંચાનન ગજવદન અપારે;
દેહો દરસ દાન પ્રેમાનંદકે પ્રાન, નટવર નંદદુલારે. પિયા૦ ૨
પદ ૧૨૧૧ મું

રજની ખીત ગધરે ભોર ભઈ; ભોર૦ ટેક.
તનમન તાપ હરો શ્યામ, દરસ દધરે;
અરુન ઉદય બયો મુનિવર ઝલકયો, માનુની મથત મધરે. ભોર૦ ૧
મધુકર યંજત વારિજ વિકસે, નલિની સકુચ રધરે;
જાગો પુરનકામ પ્રેમાનંદકે શ્યામ, નિરખું બલેયાં લધરે. ભોર૦ ૨
પદ ૧૨૧૨ મું-રાગ દેવગંધાર

શ્યામ તં તો બારો ભોરોરે; શ્યામ૦ ટેક.
જની જાઓ સુત મથુરા નગરમેં, માન કલો તું મોરો. તં તો૦ ૧
અતસુકુમાર કમલહિતે કામલ, નેક છોટોસો છોરો;
બયે વરસ એકાદશ અબહિ, ઉઠત નેક મુખ દોરો. તં તો૦ ૨
અરે મથુરામેં બડી રાજસી માયા, બડો રાજનકો બેરો;
કહત જસોદા સુન મોરે મોહન, કંસ બેરીહે તોરો. તં તો૦ ૩
અરે યો તોયે મારન કંસ પઠાયે, અધ બગ બજરુ ધોરો;
પ્રેમાનંદકે નાથ ના કરીયે, પતિયાર કાહુકો ચોરો.* તં તો૦ ૪
પદ ૧૨૧૩ મું

કંસ કહા કરે ગોરી મેરો; કંસ૦ ટેક.
મેં કછુ કંસકો નહિ લીયો, નહિ કંસકે બાપકો ચોરો. કંસ૦ ૧

મૈયા તું ડર મત માને, મૈયે નાહિ બય કાહુકેરો;
છોટો તોઈ અગપતિકા છોના, હોય આગે ગજકા ઘેરો. કંસ ૨
અરી તું જની જાને બારો ભોરો, હું તો સખ જગ બાસ બસેરો;
એક પલકમેં ત્રિભોવન તોરું, ફેર બસાવું ધનેરો. કંસ ૩
અરી મારું કંસ કરું વિધવા અસુર ત્રિયા, તો મેં ધાયો દુધ તેરો;

માનંદકે પ્રભુ સત્ય પ્રતિજ્ઞા, દિયો મથુરા બીચ ડેરો. કંસ ૪

પદ ૧૨૧૪ મું

કાન શિખાવેરે કહાન તોયે કાન શિખાવેરે; તોહોં ટેક.
એસી બાની ન બોલીયે સુત મેરે, કંસકે દૂત સુન પાવે. તોયે ૧
અરે ચિત્ર લિખ્યો નાગદેખી ડરતું હો, ધર અંધિયારે ન જાવે;
છોટોસો ઢાઢા ગપેં મારતું હો, કેસે પ્રતીતિ આવે. તોયે ૨
અરે છૂટે બછરુ ચંબન ન જાને, દુધ દોહની ઢરકાવે;
નંદરાય તેરી અંગુરી પકરીકે, જમુનાપાર લગાવે. તોયે ૩
સુત અપને તો કંસકી રૈયત, કંસકી કુશલ ચહાવે;
પ્રેમાનંદકે નાયકું જસોમતી, હિત ઉપદેશ સુનાવે. તોયે ૪

પદ ૧૨૧૫ મું

સુનલે મેરીરી મૈયા, કછુ સુનલે મેરીરી; કછુ ૦ ટેક.
યહહે મેરી સત્ય પ્રતિજ્ઞા, નિશ્ચે મારું કંસ બેરી. કછુ ૧
અરી મારું મલ્લ કંસ કુમતિકું, ઓરઉ અસુર ધનેરી;
વસુદેવ દેવકી બંધ છોરાવું, દિન તિસરે સુની લેરી. કછુ ૨
અરી ઉગસેન શિર છત્ર ધરું, સખ નગર દુહાઈ ફેરી;
જે મેં ઇતની નાહી કરું તો, સોગન મૈયા તેરી. કછુ ૩
એસી કહી ગહી મીલે જસોમતિકું, પ્રેમકી કહી ન બનેરી;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ ચલે રથ બેઠી, લે જ્યા ગોપીન ફેરી. કછુ ૪

પદ ૧૨૧૬ મું-રાગ બિલાવલ ધ્રુપદ ઔતાલ

આલીરી આજતો છટા કછુ ઓરહી પ્રકારકી,
શોભા સિંગારકી કહી ન જાયે; આલી ૦ ટેક.
અતહિ અદભૂત છપી દેખી લજાયો કામ, બરનત કવિ
શેષ સકુચાયે. આલી ૦૧

અંગ અંગ સુંદરતાઈ, આપ બલ ઉમંગી આઈ, ચક્રીત
 બયે જન લોભાઈ ચિત્રમાં લીખાયે;
 પ્રેમાનંદકો નાથ, નિરખી અજકો સાથ, તન મન પ્રાન
 લે લે બલિજાયે. આલી૦ ૨

પદ ૧૨૧૭ મું

માધરી રસિક રસિલે નેના, રસ બરસત સેના, રસ બરે
 બેના બેલત શ્યામ; માઈ૦ ટેક.
 રસિક બિહારીલાલ, રસિલી ચલત ચાલ, રસિક તિલક
 લાલ છખી ધામ. માઈ૦ ૧
 રસિકલાલ નંદકુમાર, સોહત માનો રસ સિંગાર, રસિલી
 અજકી નાર, નરખત આરખાર પૂરનકામ;
 રસિક ગોકુલચંદ, અવિલોકી પ્રેમાનંદ, ધરતહે ધ્યાન
 નિત રટત નામ. માઈ૦ ૨

પદ ૧૨૧૮ મું

માધરી પાથ લાલ બાધો લાલ, આદત દુશાલો લાલ,
 હાથમેં રુમાલ લાલ ચાવતહે પાન; માઈ૦ ટેક.
 ચરન લાલ નખ લાલ, પેરીહે પનૈયા લાલ, લટક ચલત ચાલ,
 સાંવરો સુજન. માઈ૦ ૧
 તિલક વિશ્વાળ લાલ, કુંડલકી ઝલક લાલ, લોચન લાલ
 દેખી ગોપી ગુલતાન;
 અધર પ્રવાલ લાલ, ઉર સોહે બનમાલ, પ્રેમાનંદ
 લાલપર કુરખાન. માઈ૦ ૨

પદ ૧૨૧૯ મું

માધરી મોર મુગટ તિલક લાલ, મકાકત કુંડલ કાન, બંસી
 અધર બાજત રસાલ; માઈ૦ ટેક.
 નીલ બરન ચંદનખોર, પહીરે ગુંગ ઠોર ઠોર, પીત
 બસન ઉર બનમાલ. માઈ૦ ૧

નટ વેશ સુંદર શ્યામ, નિરખી લાજે કાટિક કામ, સોહતહે
છત્રી ધામ રસિક નંદલાલ;

કંસઅંસ કર નિકંદ, બલિહારી પ્રેમાનંદ, રાજ કરો સદા

અજગોપાલ. માઈ૦ ૨

પદ ૧૨૨૦ મું—રાગ બિલાવલ

અંસીવારો પ્યારો ધરમદુલારોરી; અંસી૦ ટેક.

શ્રીધનશ્યામ કામમદમોચન, લોચન નિધિ દેહ મારોરી. અંસી૦ ૧

જીવનપ્રાન પ્રગટ પુરુષોત્તમ, નટવર નેનાઉંકા તારોરી. અંસી૦ ૨

સુંદર બદન સદન સખ સુખડો, ભવદુઃખમેટવહારોરી. અંસી૦ ૩

પ્રેમાનંદકો નાથ નારાયન, નેક ન કરે અખ ન્યારોરી. અંસી૦ ૪

પદ ૧૨૨૧ મું

છખી સાંવરી મોરે નેન બસીરી; છખી૦ ટેક.

નિલજલદતન ચરચિત ચંદન, પીત બસન કટિ કસીરી. છખી૦ ૧

સુમન પાગ શિર સુમન આભૂષન, સુમન માલ ઉર લસીરી. છખી૦ ૨

ધરમકુંવર સુંદર વર છેલો, હરત ચીત હસી હસીરી. છખી૦ ૩

પ્રેમાનંદ કહે પ્રિત જોરી મોસું, બરજોરી ઉર ધસીરી. છખી૦ ૪

પદ ૧૨૨૨ મું

મુસકનીમેં મેરો મન બસકીનોરે; મુસ૦ ટેક.

લલિત નલિનદલસમ નેનનકી, ચિતવની ચીત હરલીનોરી. મુસ૦ ૧

પરમ ચતુરવર ગિરિધર સુંદર, ધર્મકુંવર રંગબીનોરી. મુસ૦ ૨

નેહસું બોલાયકે ઉર લપટાયકે, મુખ તાંબુલ લે દીનોરી. મુસ૦ ૩

પ્રેમાનંદકો નાથ સાંવરો, પ્રિત કરન પરવિનોરી. મુસ૦ ૪

પદ ૧૨૨૩ મું

મોહનાને મોપે મોહની ડારીરી; મોહ૦ ટેક.

મોહની લગાયકે મન હર લીનો, તન મન સુરત બિસારીરી. મોહ૦ ૧

કધુ ન સોહાયે મેરો જીવ અકુલાયે, બીનું દેખે કુંજબિહારીરી. મોહ૦ ૨

બસ ગઈજીમં મધુરી મીઠી બોલની, ડાલની અતિ સુખકારીરી. મોહ૦ ૩

પ્રેમાનંદ ધનશ્યામછખીપર, તન મન સખ સુખવારીરી. મોહ૦ ૪

પદ ૧૨૨૪ મું-રાગ બિલાવલ-ત્રેતાલ

બને ધ્વજરાજરે અનોખી છળી આજ; બને૦ ટેક.
 અંગ અંગ પ્રતિ અતિ નિરખી સુંદરતા, રતિ પતિ ચહ્યો
 તજી લાજરે. અનો૦ ૧
 રસ શૃંગાર ગ્રહણ તન કીનો, જન મન હરવે કાજરે. અનો૦ ૨
 નયો મુગટ પીતાંબર બૂખન, નયી મોરલી રહી ગાજરે. અનો૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ લાડીલો, સુર નર મુનિશિરતાજરે. અનો૦ ૪

પદ ૧૨૨૫ મું

બને બનવારીરે અનોખી છળી ન્યારી; બને૦ ટેક.
 સુંદરતા સખ ત્રિભોવનઉંકી, શ્યામ સુલગ તન ધારીરે. અનો૦ ૧
 શોભાસિંધુ શ્યામ ધનતનપર, ફાટી કામ બલિહારીરે. અનો૦ ૨
 સુંદર નીલ વરન ઊર ઉપર, વિલસત હાર હજારીરે. અનો૦ ૩
 પ્રેમાનંદ અપલ્લ ચિતવનીમેં, ચોરત ચીત મોરારીરે. અનો૦ ૪

પદ ૧૨૨૬ મું

રાજ બરજોરે લીનો છે ચીત ચોર; રાજ૦ ટેક.
 ચિતવનીમેં મેરો ચીત હર લીનો, કમલ નયનકી કોરરે. લીનો૦ ૧
 મુસકનીમેં માંને મોહની લગાડી, નાગર નવલકિશોરરે. લીનો૦ ૨
 છેલકુંવર ચારી બોલની અમોલની, જોબનકો અજબ મરોરરે. લીનો૦ ૩
 પ્રેમાનંદરા નાથજી થાંને, મીલવા કરે છે મન દોરરે. લીનો૦ ૪

પદ ૧૨૨૭ મું

લાગો થાસું પ્યારરે મારા બાંકા શિરદાર; લાગો૦ ટેક.
 બાંકી ચલની ચિતવની થાંકી, બાંકો સકલ સિંગારરે. મારા૦ ૧
 બાંકી પાદ બીચ બાંકી કલંગી, બાંકે નેનાં અનિયારરે. મારા૦ ૨
 બાંકે અધરપર બાજત બંસી, મોઈ સકલ ધ્વજનારરે. મારા૦ ૩
 બાંકે છેલ ધનશ્યામજીપર, પ્રેમાનંદ બલિહારરે. મારા૦ ૪

પદ ૧૨૨૮ મું

નિરખત લાગરે બનાજી ચારી પાધ; બના૦ ટેક.
 પાધમાંઈ મન લાગી રહ્યો છે, ઉપજાવે છે અનુરાગરે. બના૦ ૧

કમલાવર થાકો પાધ નિરખવા, કીનો મેં સખ સુખ ત્યાગરે. બના૦ ૨
પાધકે પેચમેં સુમન શેખર છખી, વિકસી રહ્યો છે પુલ બાગરે. બના૦ ૩
પ્રેમપુલકી નીત નિરખે પાધ છખી, પ્રેમાનંદ બડલાગરે. બના૦ ૪

પદ ૧૨૨૯ મું

રસિકા થારાં નેણુ અતિ સુખદેણુરે; રસિ૦ ટેક.
નેણાં તો થારાં પ્યારા કામજુગારાં, કીધા મારો મનડો મેણુરે. રસિ૦ ૧
રાતી રાતી રેખે દેખે ખીના માંને, ચેન નહિ દિનરેણુરે. રસિ૦ ૨
નટવર નેણાં અમૃત બરિયાં, મોહન મનોહર વેણુરે. રસિ૦ ૩
પ્રેમાનંદકરા નાથ નહિ મેલાં થારો સાથ, શ્યામ સુંદર મારા સેણુરે. રસિ૦ ૪

પદ ૧૨૩૦ મું

ચિતવા મેરા ચોર લીયો હે ધન સાંવરે માઈ; ચિત૦ ટેક.
ચોર લીયો ચીત શ્યામ સલોને, મધુરે મુસકાઈ. ચિત૦ ૧
નેનનમેં મોહે નેહ લગાયો, સેનમેં સમુઝાઈ. ચિત૦ ૨
સાંવરો બાવરો છેલ અનોખો, અખ મિસરત નાઈ. ચિત૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ છેલવા, અટક્યોહે દીલ આઈ. ચિત૦ ૪

પદ ૧૨૩૧ મું

રસિયો રંગછેલ છખીલો ધર્મકુંવર પ્યારો; રસિ૦ ટેક.
સુખસાગર નાગર નવજેખન, મોહન મતવારો. રસિ૦ ૧
અતહિ હિદાર હાર મેરે હિયકો, અખ ના કરીકેં ન્યારો. રસિ૦ ૨
પૂરનકામ શ્યામધન સુંદર, નેનનકો તારો. રસિ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્રાન સનેહી, દુઃખ મેરો સખ ટારો. રસિ૦ ૪

પદ ૧૨૩૨ મું-રાગ ખિલાવલ-ખ્યાલ

મેરો હરવા ડાચ્યો તૂર, નિપટ નિલજ અહિરવા;
મેરી ગેલ ન છાંડે હારે મેરી ગેલ ન છાંડે ફૂરરે;
રાજકુંવર રંગછેલ સાંવરે હરવા ડાચ્યો તૂર. રાજ૦ ટેક.
સુરસુતાકે તટવા નટવા, મોહન જોખનપૂરરે;
આપ અચાનક અંચ અંચરવા, નખ લે લગાયો ઉરરે. રાજ૦ ૧

પરી પૈયમેં નિકસ ન પાવું, ધરખાર થો દૂરરે;
 ગેકુરી લીન છીનકે, કીની ગગરી ચૂરચૂરરે. રાજ૦ ૨
 જો મેં સુનૈકે નેક જાયકે, રાજ કંસ હજૂરરે;
 ત્રિમાનંદકો નાથ કનૈયા, પકરે જૈહે જરૂરરે. રાજ૦ ૩

પદ ૧૨૩૩ મું

મા મિગચ્છો તેરે ખ્યાર, નટવર લાલ મિહારી;
 કીની અંગીયાં મેરી હારે કીની અંગીયાં તાર તારરે;
 સમુજવત નહીં સીખ લગાયકે. મિગ૦ ટેક.
 નાહક નાહક રોકત રોકત, ખોલત મિના મિચાર મા;
 ધુંધટ ખોલ બદન અવિગ્રોક્ત, હંસત હંસત દે ગારરે. સમ૦ ૧
 તરનીતનયાતટ પનધટપર, ઠાડો નંદુમાર મા;
 કરી મારત કંકરી ગગરીમેં, બરજ બરજ રહી હારરે. સમ૦ ૨
 જૈયાં મરેરે કસન બંધ છોરે, પકરી પકરી પરનાર મા;
 ત્રિમાનંદકો નાથજી તેરો, હુંટાવહિં ધરખારરે. સમ૦ ૩

પદ ૧૨૩૪ મું

રે ચોરવા લૂટે જાય, મહી માખન ગોરસવા મેરો;
 કર બરજેરી હારે મેરો કર બરજેરી ખાયરે;
 અંદાખનકી કુંજ ગલીનમેં ચોરવા લૂટે જાય. મહી૦ ટેક.
 નંદરાયકો ઢીટ લંગરવા, નિદુરે નિદુરે* આયરે;
 નિપટ ઝપટકે શિરતેં મેરી, મટુકી લીની છીનાયરે. અંદા૦ ૧
 ઇત ગોકુલ હિત મથુરા નગરી, ખીચ ગ્વાલની ચિલ્લાયરે;
 હોય નિશંક અંક જરી બેટત, ગોવિંદ ગોકુલરાયરે. અંદા૦ ૨
 માનત નહીં કંસ દુહૈયા,† હંસત મદ મુસકાયરે;
 ત્રિમાનંદકો નાથ સાંવરો, છક્યો છેલ બનમાયરે. અંદા૦ ૩

* “નિદુરે નિદુરે” પાઠ વધારે સંભવે છે.

† “દુહાધઆ” બોલે છે.

પદ ૧૨૩૫ મું

લંગરવા બડો ચોર, કેસે બસીઉં ગોકુલનગર;
 નાહીં કોઈ સ્યામ સરિખો, હારે કોઈ સ્યામ સરિખો ચોર રે;
 યા ગોકુલમેં આય અરપો, લંગરવા બડો ચોર. કેસેં ૦ ટેક.
 ધરમેં લૂટે બનમેં લૂટે, લૂટે ભોર દુપોર રે;
 ના માને કાઉંકી નટવર, નિર્લજ નંદકિશોર રે. કેસેં ૦ ૧
 અલીયાં ગલીયાં ટેટા ડોલે, બોલે બચન કઠોર રે;
 અંગ મરોરે ચિતવા ચોરે, ચપલ નેનકી કાર રે. કેસેં ૦ ૨
 ચલતે સાંધે નેનાં બાંધે, પગીયાં પેચ મરોર રે;
 પ્રેમાનંદકા પ્યારો સાવરો, સુર નર મુનિ શિરમોર રે. કેસેં ૦ ૩

પદ ૧૨૩૬ મું-રાગ રામઝી

નાથ રહો મારા નેણુમાં, હરિ આવા ને આવા;
 તન મન જાઉં વારણે, તમ ઉપર માવા; નાથ ૦ ટેક.
 રાખીશ જતને જીવમાં, નહિ દેઉં જાવા;
 દુર્લભ ધણા છે રાજના, દરશન દેવને થાવા. નાથ ૦ ૧
 સુંદર મુખ જમી જોધને, લોભાણાં છે નેણા;
 વહાલાં લાગે છે મુખના, મીઠાં મીઠાં વેણા. નાથ ૦ ૨
 આંખડલી અમૃતે ભરી, રૂપાળી છે રેખું;
 અનિ આનંદ સુખ ઉપજે, તમને જ્યારે દેખું. નાથ ૦ ૩
 નખશિખ શોભા અંગની, જોઈ લાજે છે કામ;
 પ્રેમાનંદ જોઈ રાજને, આનંદ આઠો જામ. નાથ ૦ ૪

પદ ૧૨૩૭ મું

ધર્મકુંવર ધનસ્યામજી, મારા પ્રાણુતણા આધાર;
 નિમખ ન મેલું વેગળા, મારા હૈડાના હાર; ધર્મ ૦ ટેક.
 જીવું છું જીવન જોધને, નેણુંના શણુગાર;
 જીવત સુખ મારું માવપર, વારું વારમવાર. ધર્મ ૦ ૧
 રૂપ શીલ ઉદારતા, ગંભીર ગુણુધામ;
 મૂરતિ તમારી માવજી, ભક્ત પૂરણુકામ. ધર્મ ૦ ૨

ભાગ્ય મારાં શું રે વર્ણવું, કલ્યામાં નાવે;
 મુનિવરને મોંઘા ધણા, તે ભેટયા મુને ભાવે. ધર્મ ૦ ૩
 અનેક જનમને આદરે, આંખડી આગે;
 આ ઉભા અલખેલડો, પ્રેમાનંદ પાય લાગે. ધર્મ ૦ ૪

પદ ૧૨૩૮ મું

આજ સફલ થઈ આંખડી, જોઈ છપ્પી સુખકારી;
 શોભા શ્રીધનશ્યામની, ત્રિભુવનથી ન્યારી; આજ ૦ ૨ક.
 ભાલ વિશાળમાં શોભતી, કેશરકેરી આડ;
 ચાંદલિયો કંકુતણો, જોયા કેરી આડ.* આજ ૦ ૧
 બ્રહ્મકૃતી વાંકી નાસા નમણી, લોચન રંગચોળ;
 શોભે છે ચિતકું ચોરતા, રૂડા કરણ કપોલ. આજ ૦ ૨
 નાની નાની મુઠર પુટતી, અધરજીંઘ રૂડા;
 હસતું વદન જોઈ જીવમાં, ઘાટ નવ થાયે ફૂડા. આજ ૦ ૩
 ચિખુકતણી શોભા ધણી, કંઠ કંથુ સમાન;
 ઉન્નત ઊર છપ્પી નિરખે, પ્રેમાનંદ ધરી ધ્યાન. આજ ૦ ૪

પદ ૧૨૩૯ મું

ધન્ય ધન્ય રસના માયરી, વર્ણવે રૂપ હરિનું;
 આવાગમન એણે મટે, દુઃખ જમની પૂરિનું; ધન્ય ૦ ૨ક.
 સંભારતાં સુખ ઉપજે, હરિના નખશિખ અંગ;
 આનંદનિધિ સુખ ઉપજે, ચડે ચોગણો રંગ. ધન્ય ૦ ૧
 ભુજ ભુગલ જગદીશની,† શોભે શોભા ધામ;
 ચિહ્ન સહિત સંભારતાં, નવ વ્યાપે કામ. ધન્ય ૦ ૨
 ત્રિવળી સહિત શોભે ધણું, ઉદર અતિ સુખકારી;
 ઉડી નાભી સંભારતાં, સુખ થાયે છે ભારી. ધન્ય ૦ ૩
 કટિ સુંદર શ્રીકૃષ્ણની, શોભા સાયળકેરી;
 પ્રેમાનંદ કે' સંભારતાં, નાશે અધર્મવેરી. ધન્ય ૦ ૪

* “જોયા કરી આડ” પણ મૂળમાં વાંચી શકાય છે.

† “ભુગદીશ” પાઠાન્તર છે.

પદ ૧૨૪૦ મું

ધન્ય ધન્ય મારા મનને, સ્વામિને સંભારે;
અસત્ય આકારને પરહરી, સત્ય રૂપને ધારે; ધન્ય૦ ટેક.
મનરે વાણી પો'ચે નહિ, નિગમ નવ જાણે;
તે મૂરતિના અંગને, ચિતવી ઉર આણે. ધન્ય૦ ૧
ધુંટણુ શ્રીમહારાજના, પિંડી ધુંટી ને પાની;
ફણાને આંગલીયું નખ સહિત, નિરખે ભાગ્ય માની. ધન્ય૦ ૨
જમણા અંગુઠાના નખમાં, ચિહ્ન રાખું સંભારી;
અરુણુ તળામાં ઓપી રહી, ઉર્ધ્વરેખા છે પ્યારી. ધન્ય૦ ૩
સાળે ચિહ્ન શોભી રહ્યાં, તળામાંઈ વિશેષે;
અવર કવિ ક્યાંથી વરણુવે, પ્રેમાનંદ નીત દેખે. ધન્ય૦ ૪

પદ ૧૨૪૧ મું

શોભા શ્રીધનશ્યામની, વર્ણવ્યામાં નાવે;
નીત નવી વર્ણવે શેષજી, તોયે પાર ન પાવે; શોભા૦ ટેક.
શ્વેત વસન શોભે ધણાં, સર્વે અંગે હરિને;
શ્વેત પાદ શિર ઉપર, બાંધી પ્રીત કરીને. શોભા૦ ૧
શ્વેત અંગરખી અંગમાં, ઓઢ્યો શ્વેત દુશાલો;
શ્વેત ઘાતીને શોભાડતા, શોભે ધર્મના લાલો. શોભા૦ ૨
શ્વેત હાર તોરા પાદમાં, કડાં બાળુ નિરાળે;
શ્વેત શોભા સર્વે અંગમાં, જોઈ રતિપતિ લાળે. શોભા૦ ૩
શ્વેત વસન શ્વેત ભૂષણુ, સદા શ્રીહરિ ધારે;
એ છખી નીત નીત નિરખી, પ્રેમાનંદ પ્રાણુ વારે. શોભા૦ ૪

પદ ૧૨૪૨ મું-રાગ ભૈરવી

ચતુર નંદલાલ હો નેનો મારી; ચતુર૦ ટેક.
આયે અચાનક ઐયાં મરોરી, ઓર દઈ મોસું ગારી હો. નેનો૦ ૧
મારી નજર મોરી સુધ હર લીની, કર દીની જગ ન્યારી હો. નેનો૦ ૨

ખીનુ દેખે મોયે કલ ન પરે અખ, રૂપ રસાત્ર બિહારી હો. નેનોં ૩
ત્રેમાનંદ કહે રોકી દ્રગનમેં, અખંડ કરં રખવારી હો. નેનોં ૪

પદ ૧૨૪૩ મું

સાંવરિયા ચીત ચોર હો બાલમ મોરો; સાર્વં ૮૬.
બરજત ક્યોં નહીં શીખ લગાયકે, નિપટ જસોદા તેરો છોરો હો. બાલં ૧
નટનાગર ગાગર મોરી ફેરી, હાર ઝપટકે તોરો હો. બાલં ૨
ખીચ ડગરમેં નગર સખ દેખત, ખોલ ધુંધટ કીયો ચોરો હો. બાલં ૩
ત્રેમાનંદ કહે શ્યામ મનોહર, કરી રાખું પ્રાન દોરો હો. બાલં ૪

પદ ૧૨૪૪ મું

કનૈયા બંસીવારે હો જાદુ કીનો; કનં ૮૬.
કહા જાનું દર્ધ્યાં કોન કદરસોં, મનવા મોરો હર લીનો હો. જાદું ૧
છોટાસો છેલા કહાં જ્યોં પઢ્યોહે, અતહિ ચતુર રંગબીનો હો. જાદું ૨
ચંચલ ચતુર મધુરી મીડી બોલની, ચિતવનીમેં પરવીનો હો. જાદું ૩
ત્રેમાનંદ પ્યારો રાખી દ્રગનમેં, આર સકલ તજ દીનો હો. જાદું ૪

પદ ૧૨૪૫ મું

મોહન મોહનીવારે હો મોહની ડારી; મોહં ૮૬.
નેહ લગાયકે મન હર લીનો, બસ કીની અજનારી હો. મોહં ૧
રામ રામ પ્યારો ખુંચી રહ્યો હે, નટવર લાલબિહારી હો. મોહં ૨
લોક કુટુંબ સખ મીલી પચિહારે, ટરત નહિ અખ ટારી હો. મોહં ૩
ત્રેમાનંદ છખીધામ શ્યામપર, તન મન ધન સખ વારી હો. મોહં ૪

પદ ૧૨૪૬ મું-રાગ ભૈરવી

હારે રંગબીને મોહન મોરલી ફેર બજાવ રે; રંગં ૮૬.
મનમોહન મીડી તાન સુનાયકે, તનકી તપત બુઝાવ રે. રંગં ૧
શ્યામ સુંદર તેરી બંસી સુને ખીના, કલ ન પરત મોયે નાવ રે. રંગં ૨
લોક કુટુંબ સખ મીલી પચિહારે, પચ્યો મેરો યેહી સુઝાવ રે.* રંગં ૩
ત્રેમાનંદ પિયા તેરે ચરનમેં, કીયો મેતો અચલ ઠેરાવ રે. રંગં ૪

* “સ્વભાવરે” એવો પાઠ પણ છે.

પદ ૧૨૪૭ મું

હારિ મન લીનો મોરો રસિયા રાજીવ નેન રે; મન૦ ટેક.
મોર મુગટ બનમાલ પે'રી ઉર, શ્યામ અધર ધરી યેન રે. મન૦ ૧
યેન બળયકે તાન સુનાઈ, શ્યામસુંદર સુખદેન રે. મન૦ ૨
નિરખી રૂપ બૂલી જલ બરવો, ઉર ઉપજ્યો અતિ ચેન રે. મન૦ ૩
પ્રેમાનંદ સકલ વજ મોહ્યો, કરીકે નેનકી સેન રે. મન૦ ૪

પદ ૧૨૪૮ મું

હારિ તેરે નેના લગી ગયે દીલમે મોહન મીત; હારિ૦ ટેક.
લગ ગઈ નેનકી સેન કરેજે, બસ કીનો મોરો ચીત રે. તેર૦ ૧
સુંદર નેન અરુન ખીચ રેખે, દેખે ઉપજત પ્રીત રે. તેર૦ ૨
બાલ વિશ્વાળ કુટિલ બ્રહ્મટી ખીચ, રાજત રેખ લલિત રે. તેર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે ઉરમે અટક્યો, શ્યામ સુંદર પટપીત રે. તેર૦ ૪

પદ ૧૨૪૯ મું

હારિ તેરો જાદુ બસ ગયો મનમે મોરે પ્યાર રે; તેર૦ ટેક.
મોહન જાદુ બસ ગયો દીલમે, ધૂટ ગયો સંસાર રે. તેર૦ ૧
ખીન દેખે મોયે કલ ન પરે અબ, શામળિયા શિરદાર રે. તેર૦ ૨
જખ તોયે દેખું શ્યામ સલોને, ઉપજતહે અતિ પ્યાર રે. તેર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' શ્યામ ચતુર પિયા, કરી રાખું ઉર હાર રે. તેર૦ ૪

પદ ૧૨૫૦ મું-રાગ ભૈરવી

ઝગરો ના કીજે હો વજરાજ; ઝમ૦ ટેક.
તુમ ધનશ્યામ ઈશ્વ ગોકુલપતિ, નેક ન આવત લાજ. ઝમ૦ ૧
મોહન તુમકું યા મગ દાની, નયે સુનેજી હમ આજ. ઝમ૦ ૨
હમ પરનારી વારી રાજ કંસકો, ના ઉરઝો ખીન કાજ. ઝમ૦ ૩
પરમ ચતુર તુમ જાનત સબ વિધિ, પ્રેમાનંદ શિરતાજ. ઝમ૦ ૪

પદ ૧૨૫૧ મું

બરજ્યો માનો ચતુર ધનશ્યામ; બર૦ ટેક.
જાકે ડર કંપત સુરજૂપતિ, વૃપતિ કંસકે નામ. બર૦ ૧

તાકે રાજ કરત અનહોની, ખીનું કારજ સુખધામ. બર૦ ૨
 લૂટત હરિ બનમેં મૈયારી, ફારત દધીકા ઠામ. બર૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે એ લછનસું, તજ હો ગોકુલ ગામ. બર૦ ૪

પદ ૧૨૫૨ મું

બરબચો ના માને ચીત ચોર; બર૦ ૧
 બરજ રહી બરબચો ના માને, નાગર નંદકિશોર. બર૦ ૨
 રોક્યો ઘાટ વાટમહિં અટક્યો, ઝટક્યો પટ બરબોર. બર૦ ૩
 બેનમેં દાવ ભાવ નેનનમેં, સેનનમેં કછુ ચોર. બર૦ ૪
 ત્રેમાનંદ કહે પ્રીત લગાર્ધ, કમલનેનકી ફાર. બર૦ ૫

પદ ૧૨૫૩ મું

એરી મેં બહુત કહી સમગયે; એરી૦ ૧
 સામ દામ ગુન બેદ બતાયે, સોહું નંદકી ખાયે. એરી૦ ૨
 એક ના માની શીખ સાવરે, છીન છીન લાગી પાયે. એરી૦ ૩
 દહી મેરો ખાયો મદુકી મેરી ફેરી, છોરી કંઠ લગાયે. એરી૦ ૪
 ત્રેમાનંદ મગન કર દીની, મધુરીસી બેન બળયે. એરી૦ ૫

પદ ૧૨૫૪ મું-રાગ ભૈરવી

બાંસુરી બળય લીની રે, મેરી સુધ સાવરિયાને; મેરી૦ ૧
 બહસોં બળધ મેરી સુધ ખીસાર્ધ, કીની બેરાગની બાવરિયાને. મેરી૦ ૨
 મોરમુગટ પીતાબર પે'રે, લટક આઢે કારી કામરિયાને. મેરી૦ ૩
 બાંસુરી બળવે ગૈયાં હેરી દે બોલાવે, ધારી ધુમરી
 પીરી કાજરિયાને. મેરી૦ ૪

ત્રેમાનંદ કહે કમ દેખું દ્રગન ભરી, ચંચલ ચતુર ઉતાવરિયાને. મેરી૦ ૫

પદ ૧૨૫૫ મું

લંગરવા લગાય ગયોરે, જાદુ મોરા ગુપ્તારમેં; જાદુ૦ ૧
 જાદુવે કર ગયો મન મેરો હર ગયો, કછુએક દે ગયો બિયરામે. જાદુ૦ ૨
 બાવરી શીકં મોયે કછુ ન સોહાવે, ચીત અટક્યો પટ પિયરામે. જાદુ૦ ૩
 સુંદર સ્યામ સલોની મૂરત, ખટકત આપકે હિયરામે. જાદુ૦ ૪
 ત્રેમાનંદ કહે સૂરત લગી હે, સુંદરસ્યામ સનેહરામે. જાદુ૦ ૫

પદ ૧૨૫૬ મું

મન મેરો લે ગયોરે, કહાનો કારી કામરીવારો; મન૦ ટેક
મન મેરો લે ગયો કહુઅક કે' ગયો, ચેટક દે ગયો ચંચલ પ્યારો. કાનો૦ ૧
નંદે સલોના મોયે પઠ પઠ ડાચ્યો ટોના, બસ ગયો

હયરામૈ જાદુગારો. કાનો૦ ૨
હસી મુસકાયકે નેહસું બોલાયકે, ચીતઉં ચોરાયકે હો

ગયો ન્યારો. કાનો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે અબ જો મીલે તો, કરી રાખું મોરે નેનકો તારો. કાનો૦ ૪

પદ ૧૨૫૭ મું

નેના મોરે લાગેરે મા, કુંજકે બિહારીજસું; નેના૦ ટેક.

દેખી અંગ અંગ પ્રતિ અમિત સુલગતા, અટકે
લાલ ગિરિધારીજસું. કુંજ૦ ૧

બરહાપીડ માલ મધુબનકી,* તન તમાલ બનમારીજસું. કુંજ૦ ૨

કટિ પટપીત અધરપર મોરલી, મદનગોપાલ મોરારીજસું. કુંજ૦ ૩

પ્રેમાનંદકો નાથ હખીલો, નેહ કરત બ્રજનારીજસું. કુંજ૦ ૪

પદ ૧૨૫૮ મું-રાગ ભૈરવી

બૈયાં હમારી ના છુવોરે, બંસીવારે આહીર; બૈયાં૦ ટેક.

લોક લાજ મરજદ ન માનત, ના જનત પર પીર. બૈયાં૦ ૧

ધન ચરાવત બેન બજાવત, ઠાડે જમુનાકે તીર. બૈયાં૦ ૨

પઢી પઢી ટોના ડારકે મારત, નટવર નેનુદા તીર. બૈયાં૦ ૩

પ્રેમાનંદ કહે નાથ બજિરાને, સુંદર સ્યામ શરીર. બૈયાં૦ ૪

પદ ૧૨૫૯ મું

કહાના અનારી કહાં ગયો લો, હરવા મોરો તોરી; કહાના૦ ટેક.

હરવા તોરી હાથ હિયે ડાચ્યો, નિપટ નિર્લજ બરજેરી. કહાના૦ ૧

હાથ હિયે ડારી અંગીયાં ફારી, નાજુક બૈયાં મરોરી. કહાના૦ ૨

* “બરહાપીડ માલ મધુબનકી” પાઠાન્તર છે.

ઝૈયાં મરેરી ચુરીયાં ફેરી, બોલી બચન કઠોરી. કહાનાં ૩
ત્રેમાનંદ કહે અબજ્યો મીલેતો, રાખું દ્રગનમહી ચોરી. કહાનાં ૪

પદ ૧૨૬૦ મું

બાંધી બનાયકે સાવરીયે, પગીયાં પચાદાર; બાંધીં ૧૦ ટેક.
બાંધી પાધ બીચ સુમન શેખરપર, મધુપ કરત ગુંજાર. બાંધીં ૧
બકુટી કુટિલ કાનમેં સુંદર, કુંડલ મકરાકાર. બાંધીં ૨
નયન નલિન નાસા શુક સુંદર, બદન બિધુ અનુસાર. બાંધીં ૩
ત્રેમાનંદકા નાથ સાવરો, મોહન મીતવા હમાર. બાંધીં ૪

પદ ૧૨૬૧ મું

નેના નિહારી નાથ બહુરે રહે રૂપ લોભાય; નેનાં ૧૦ ટેક.
નિરખી રૂપમની મનમોહન, થકિત બયે બસ જાય. નેનાં ૧
સુંદરશ્યામ મીલે મોયે મગમેં, હસે મંદ મુસકાય. નેનાં ૨
બદનકમલપર મધુકર જ્યું દોઉ, લપટી રહે લલચાય. નેનાં ૩
ત્રેમાનંદ બચન રસ અમૃત, પાન કરત ન અધાય. નેનાં ૪

પદ ૧૨૬૨ મું—રાગ ભૈરવી

શ્રીધનશ્યામ છખીલેકી, છખી નાહીં ન જાત કઈ; છખીં ૧૦ ટેક.
અંગ અંગ પ્રતિ છખી ત્રિભોવનકી, આયકે ઉદે બઈ. છખીં ૧
આજહિ ઘોર કાલ પુની ઘોરહિ, નિત્ય નિત્ય નછરે નઈ. છખીં ૨
રૂપ છટા નિરખી રતિપતિકી, બુધી બેકાય ગઈ. છખીં ૩
ત્રેમાનંદ ભુજન ભરી બેટીકે, હરખી બલૈયાં લઈ. છખીં ૪

પદ ૧૨૬૩ મું

છખી નેનન ખીચ બસો, નટવર ધર્મદુલારેકી; છખીં ૧૦ ટેક.
ઉજવલ પાધ ભાગપર લટકત, કટિ પટ શ્વેત કસો. છખીં ૧
સુંદર સરસ સુમન તન બૂખન, પેરી પ્યારે વિલસો. છખીં ૨
જળ દેખું તબ શ્યામ મનોહર, દીલમાહિ દરસો. છખીં ૩
ત્રેમાનંદ કહે અખંડ બસો ઉર, અંખીયન આગે હસો. છખીં ૪

પદ ૧૨૬૪ મું

છખી દેખોરી સખિયાં, સુંદર શ્યામ સદોનેકી; છખી૦ ટેક.
તરુન કિશોર મનોહર જીર ખીચ, સુમન માગ નખિયાં. છખી૦ ૧
કંઠા કંઠું વિધિ બુદ્ધિ અલપ લખ, ચાર ન દર્ધ અખિયાં. છખી૦ ૨
દો અખીયાં છખી દેખી લુખધ લઈ, જ્યું મધુકી મખિયાં. છખી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ સુંદર છખી, નેનનમે રખિયાં. છખી૦ ૪

પદ ૧૨૬૫ મું

છખી દેખન લાગ બની, મનમોહન મતવારેકી; છખી૦ ટેક.
સુમન પાધ બની સુમગ ભાગપર, સુમન પે'રી સુયની. છખી૦ ૧
રૂપસાગરસું નિકસી માનું, ડોલત રૂપમની. છખી૦ ૨
કોટિક મનમથ વારું છખીપર, કોટિ ઇન્દુ તરની. છખી૦ ૩
પ્રેમાનંદ હિર અખંડ રહો છખી, કરતહે અરજ ધની. છખી૦ ૪

પદ ૧૨૬૬ મું-રાગ ભૈરવી-કવિત

પીરીસી પીછોરી તાપર ઓઢે પીરી સાલ જોરી,
પીરી પાધ વામ ભાગ ઢરક રહી ઢીલીસી; પીરી૦ ટેક.
પે'રે પીરો સુરવાલ હાથમે રૂમાલ પીરો,
ચટક ચટક ચલત પે'રે પાદુકા છખીલીસી. પીરી૦ ૧
પીરો ચંદન લેપ અંગ પે'રે હાર પીરે રંગ,
લીયે હાથ છરી પીરે રંગસું રંગીલીસી;
નિરખી છખી વ્રજચંદ વારત પ્રાન પ્રેમાનંદ,
હસત મંદ મંદ શ્યામ મૂરત રસીલીસી. પીરી૦ ૨

પદ ૧૨૬૭ મું

બને આજ લાલ લાલ ઓઢત દુસાલ લાલ,
થરક રહી લાલ પાધ ઢરક વામ બાલસું; બને૦ ટેક.
અંગમે અંગરખી લાલ પે'રે લાલ સુરવાલ,
બાધે કટી કસી લાલ રેશમી રૂમાલસું. બને૦ ૧
ચરન લાલ નખ લાલ પે'રીહે પનૈયા લાલ,
ચલતહે દયાલ રાજહંસ ગતિ ચાલસું;

લોચન વિશાળ લાલ અધર પ્રવાલ દેખી,
પ્રેમાનંદ બયો નિહાલ મીલ મીલ ગોપાલસું. બને૦ ૨

પદ ૧૨૬૮ મું

હરે હરે રંગે ભૂષન બસન પે'રે,
હરિ શાલ જોરી ઓરી હથો મેરે ચીતકું; હરે૦ ૮૬.
હથો બાગો હરિ પાધ હથો પીતાંબર કંઠી,
હરે નંમ જડિત હાર પે'રી જોરે પ્રીતકું. હરે૦ ૧
હરે રંગ જડિત નંગ અંગદ કંકન કર,
હરિ મોજરી ચરન પે'રી આવત ધતકું;
હથો બાજ હથો સાજ ચઢે તાપર મહારાજ,
પ્રેમાનંદ ચકિત બયો લખી મોહન મીતકું. હરે૦ ૨

પદ ૧૨૬૯ મું

બાંધે શ્વેત પાધ બાંકી મોહન સુધિય* રહી,
તાપર શ્વેત પુલનકો હાય રહ્યો મેહરા; બાંધે૦ ૮૬.
શ્વેત સૂક્ષ્મ વાગો પે'રે શ્વેત દુપટો ધરે,
શ્વેત હાર ગજરા પે'રે શામરો સનેહરા. બાંધે૦ ૧
શ્વેતહે પલંગ ગાદી બેઠે તાપર શ્યામ સિદ્ધ,
શ્વેત તન તેજઉતે હાય રહ્યો ગેહરા;
શ્વેત સલા મધ્ય બેઠે કરતહે વિનોદ હાસ,
પ્રેમાનંદ કહે બરસત બચનામૃત મેહરા. બાંધે૦ ૨

પદ ૧૨૭૦ મું-રાગ ભૈરવી

છખી અદ્ભુત દેખોરી, હો સૈયા મોરી; છખી૦ ૮૬.
સુંદર નીલજલદ તન ઉપર, લેપ કશરકોરી. છખી૦ ૧
તરુન કિશેર બદનપર ઉઠત, રેખ થોરી થોરી. છખી૦ ૨
ઊર બનમાલ કટિ પટ પીરો, શિર જરકસી ચીરોરી. છખી૦ ૩
પ્રેમાનંદ નિરખી અંગ અંગ છખી, રતિ પતિ લાજોરી. છખી૦ ૪

પદ ૧૨૭૧ મું

છખી બરની ન જાવેરી, હો સૈયા મેરી; છખી૦ ટેક.
સહસ્રબદન સકુચી ઉર સોચત, ઉપમાકું હેરી. છખી૦ ૧
શ્રીધનશ્યામ આજ સખી સોહત, સરસ સુમન પે'રી. છખી૦ ૨
માનુ રીતુરાજ તરુન તન સુંદર, ક્રીડત સજીકેરી. છખી૦ ૩
પ્રેમાનંદ વારે શ્યામ છખીપર, કામ કાઠી ફેરી. છખી૦ ૪

પદ ૧૨૭૨ મું

લગી નંદલાલસું અખીયાં, હો મોરી સખિયાં; લગી૦ ટેક.
લગી અખિયાં ધનશ્યામ સુંદરસું, પરત ન પલ પખિયાં. લગી૦ ૧
ચક્રીત બાઈ લખી રસિક છેલ છખી, જ્યું મધુકી મખિયાં. લગી૦ ૨
હોત ન ન્યારી લખી ગિરિધારી, જ્યું જલસેં કખિયાં. લગી૦ ૩
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ સુંદર છખી, લખી દ્રગમેં રખિયાં. લગી૦ ૪

પદ ૧૨૭૩ મું

મેરે મન સાવરો બસીયો, હો રસિક રસિયો; મેરે૦ ટેક.
તરુન કિશોર મનોહર મોહન, માનું પૂરન સશિયો. મેરે૦ ૧
મોર મુગટ બનમાલ પીતપટ, સુંદર કટિ કસિયો. મેરે૦ ૨
ભુજ અંગદ કંકન કર સુંદર, હાર હિયે લસિયો. મેરે૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ પ્રીત કરી, અવિગત ઉર ધસિયો. મેરે૦ ૪

પદ ૧૨૭૪ મું-રાગ ભૈરવી-હુમરી

ઐયાં મોરીવે લંગરવા છુવો કહાના; ઐયાં૦ ટેક.
યા ધ્રજકે સખ લોક ઠગારે, હમારો ભરમ મત ખુવો કહાના. ઐયાં૦ ૧
કામ બાન કસી કમલનેનમેં, હમારી ઓર મત જુવો કહાના. ઐયાં૦ ૨
પરનારી ઉપર મનમોહન, ચંચલ ચીત ન પરવો કહાના. ઐયાં૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ લાલચ તજીકે, ધર જાય સુખભર સુવો કહાના. ઐયાં૦ ૪

પદ ૧૨૭૫ મું

નજરિયાં મત મારો લાલ રસ બરીવે; નજ૦ ટેક.
ચંચલ ચિતવની તરછી બરછી, ચિતવત જીયરા નિકારો લાલ. રસ૦ ૧

અસીકરન સાંધી નેનનમેં, હમપર નેના ન ડારો લાલ. રસ૦ ૨
 તુમતો ઠાકાર નંદગામકે, મનમેં નેક ગિયારો લાલ. રસ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' પ્રભુ પરનારીકા, કાહેકું ધુંધટ ઉધારો લાલ. રસ૦ ૪

પદ ૧૨૭૬ મું

ડગરવા મેરો રોકે શ્યામ અંસીવારોવે; ડગ૦ ટેક.
 સુરસુતાકી બાટ ઘાટ મોયે, નાહક નાહક ટોકે શ્યામ. અંસી૦ ૧
 ધુંધટપટ બોલીકે ધુરત, બદન હમારો અવિલોકે શ્યામ. અંસી૦ ૨
 કર કર નેનકી સેન સલોનો, મધુર અચનપરી પોખે શ્યામ. અંસી૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે પ્યારે અસ કર લીની, નટવર છેલ અનોખે શ્યામ. અંસી૦ ૪

પદ ૧૨૭૭ મું

જાદુ કછુ કીનો મા જાદુગારાનેવે; જાદુ૦ ટેક.
 જાદુ વે કીનો વારી ટોંના વે કીનો, મનવા મેરો હર લીનો મા. જાદુ૦ ૧
 નેહસું બોલાવે મન લલચાવે, પ્રીત કરન પરવીનો મા. જાદુ૦ ૨
 ચાવત પાન કહાન કરી પ્રીતિ, પાનખીરા મોયે દીનો મા. જાદુ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકો પ્રભુ રૂપ સુધાધર, આઠત દુશાલો અતિ જીનો મા. જાદુ૦ ૪

પદ ૧૨૭૮ મું-રાગ ભૈરવી હુમરી

પનધટવા ઠાકો છેલવા, છેલવા કે અલખેલવા; પન૦ ટેક.
 કેસેં જાઉં ભરને જલ જમુના, શ્યામ પત્યો મેરે ગેલવા. પન૦ ૧
 નંદરાયકો કુંવર કનૈયા, બોલત મોસું એલફેલવા. પન૦ ૨
 બાલ બાલ લે ખીચ ડગરમેં, મોહન મચાયો ખેલવા. પન૦ ૩
 પ્રેમાનંદકો પ્રભુ પકરી અંચરવા, રોકત મોયે રંગરેલવા. પન૦ ૪

પદ ૧૨૭૯ મું

મોરી તિલરી મોહન તે લઈ, તે ન લઈ તબ કહાં ગઈ; મોરી૦ ટેક.
 મેં જમુના તન મંજન આઈ, આર સખી સંગ ના રઈ. મોરી૦ ૧
 હરસું ઉતારી ધરી ધરનીપર, બહુત ઘેર મોયે ના બઈ. મોરી૦ ૨
 જાની બાત ઘાત સખ તેરી, મોહન તસકર તે સઈ. મોરી૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથ અખ તોસું, નંદાવાકી સોહ દઈ. મોરી૦ ૪

પદ ૧૨૮૦ મું

અનવટવા લે ગયો સાવરો, સાવરો કે કહાન બાવરો; અન૦ ટેક.
 મોરમુગટ પીતાંબર પેર, ઓઠે ઉપર કારો કામરો. અન૦ ૧
 કુંજબિહારી નિકારી ચરનતે, સટક ગયો લે ઉતાવરો. અન૦ ૨
 કાસું કહું ઓર કાઢિ નાહી, દૂર રહ્યો નંદગાવરો. અન૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ છખીલો, છક્યો છેલ નંદરાવરો. અન૦ ૪

પદ ૧૨૮૧ મું

કીન દેખ્યો મોહન ચોરવા, ચોરવા નંદકિશોરવા; કીન૦ ટેક.
 કર પકરી મેરો કંગના નિકાચ્યો, લે ગયો કર બરજોરવા. કીન૦ ૧
 હાથ હિય ડારી હાર મેરો તોચ્યો, પરસી ઉરજ કઠોરવા. કીન૦ ૨
 સનમુખ આયકે બદન બિલોકત, નટવર ચંદ જ્યું ચકોરવા. કીન૦ ૩
 પ્રેમાનંદકો પ્યારો અબ જો મીલે તો, કરી રાખું પ્રાન દોરવા. કીન૦ ૪

પદ ૧૨૮૨ મું-રાગ ભૈરવી

ઉપરના ઓઠે કેશરિયા કારરે, દેખોરે સખી પીયા મોર; ઉપ૦ ટેક.
 નંદકુંવર છખી લટક મનોહર, ચલતહે બદન મરોર. ઉપ૦ ૧
 કમનીય સુંદર તરુનીઆનંદકર, ચંચલ દ્રમ ચિત ચોર. ઉપ૦ ૨
 કરુનાસાગર નટવરનાગર, નવધન નંદકિશોર. ઉપ૦ ૩
 નિરખી બદન ત્રપતિ નહીં પાવત, પ્રેમાનંદ ચકોર. ઉપ૦ ૪

પદ ૧૨૮૩ મું

ખાંસુરિયાં અધર ધરો એક બેરરે, સાવરે સુનાવો મીડી ટેર; ખાંસુ૦ ટેક.
 ખાંસુરી સુને ખીના કલ ન પરે મોયે, બસ કીનો જીયા ઘેર. ખાંસુ૦ ૧
 ખીકલ હોત મેરે પ્રાન સુને ખીના, ના કીજે પિયા દેર. ખાંસુ૦ ૨
 તાન સુનાવો મીડી સુખ ઉપગવો, નેહ દ્રગન બરી હેર. ખાંસુ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ પિયા તેરી, લેઉં બલૈયા ફેર ફેર. ખાંસુ૦ ૪

પદ ૧૨૮૪ મું

હસકે હચ્યો મેરો ચીત સાવરીયા, બલા બંસીવારે મોરે
 મીતરે સાવરીયા; હસ૦ ટેક.

हसि मुसकायके मन हर लीना, डीना जडु विपरीत. सांव० १
हसनी ज्वालनी तेरी यलनी चितवनी, छपजवत अति प्रीत. साव० २
कसत करेजे सुभ नाहीं सेजे, ज्वालनी नेह सहीत. सांव० ३
प्रेमानंद जलहारी तिहारी, आनकडी नित्य नित्य. सांव० ४

पद १२८५ भुं

कसके भारी मोये सेन द्रगनदी, रे सावरे सलाने तेरे नेन; द्रग० टेक.
रसजरे नेना रसरी सेना, अटकतहें दिन रेन. द्रग० १
जय दृष्टुं सुंदर द्रग रेभें, तय छपजवत सुभ येन. द्रग० २
भीनु दृष्टे मोये कल न परतहे, लगतहे बिरह दुःखदेन. द्रग० ३
प्रेमानंद अजयंद तिहारे, बिसरत नाहीं भीठे येन. द्रग० ४

पद १२८६ भुं-राग बैरवी

तेरी सामरी सुरतपर हो वारियां, मेरो मन यस डीना,
मेरो चित हर लीना; तेरी० टेक.
श्याम सुंदर तेरी रूपछटा पर, डाटि मदनछप्पी वारी डारियां. तेरी० १
सुभडा सदन तेरो अदन सावरो, अभियां कमलदल अनुसारियां. तेरी० २
मुसकनी मंद यपल चितवनीमें, यस डीनी सय अजनारियां. तेरी० ३
प्रेमानंद लप्पी लटक लाल तेरी, क्षीरत मगन नीत छर धारियां. तेरी० ४

पद १२८७ भुं

प्यारी लागे प्यारा तेरी हो ज्वालनी, मेरे दीलमें इसी
मेरे मनमें लसी; प्यारी० टेक.
ज्वालनीमें यस जछहुं श्याम भेंतो, भीटगर्ध यंयल चितडोलनी. प्यारी० १
ज्वालनी भीड़ी सम ओर नहीं आवत, त्रिभोवनके
सुभहो तोलनी. प्यारी० २
हसनी ज्वालनी यलनी चितवनी, जनके परमनिधि अमोलनी. प्यारी० ३
प्रेमानंद निरप्पी मतवारो, तील छप्पी करन हो कपोलनी. प्यारी० ४

पद १२८८ भुं

रतनारे नेनावारे हो सावरे, मेरे नेनाउके तारे मेरे
भानउते प्यारे; रत० टेक

“લીલા વર્ણન”

ગિરિધરનાગર સુખકે સાગર, એક બેર મોરે મંદિર આવરે. રત૦ ૧
આપકે નટવર સુખતે સુંદર, બચન ચાતુરી હો સુનાવરે. રત૦ ૨
માન સહિત એક તાન ભૈરવીકી, મોરલીમેં મધુરે મધુરે ગાવરે. રત૦ ૩
આનંદકંદ તોયે નિરખી પ્રેમાનંદ, તન મન કરતહે નોછાવરે. રત૦ ૪

પદ ૧૨૮૯ મું

મેંતો તોહીસું લગાયા હો નેહરા, મેરા સામરા પિયા,
મેરે જીયકા જીયા; મેંતો૦ ટેક.

નેહરા લગાયકે નેનમેં રાખું, વારી ડાકે તન મન હોજી ગેહરા. મેંતો૦ ૧
અખંડ રહો મોરે નેનકે આગે, બરસો બચન રહોજી મેહરા. મેંતો૦ ૨
નખશિખ નિરખું ચંકાર ચંદજીયું, કરી રાખું ઉર હોજી તેહરા. મેંતો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પે'રાયું પ્રીતસું, ગજરા ગુલાબી શિર સેહરા. મેંતો૦ ૪

પદ ૧૨૯૦ મું-રાગ ભૈરવી

જા જા રે મધુરસ ચોર ચોર; જાજા૦ ટેક૦

કાન પ્રયોજન હે અખ ગોકુલ, આવત હે પુતી દોર દોર. જાજા૦ ૧
મધુરે ગાવત હમહીં રિઝાવત, કહા દધયે અખ છોર છોર. જાજા૦ ૨
પ્રાન હમારે પે'લેહી લે ગયો, અખ ચાહત જીય મોર મોર. જાજા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથસું કહિયો, પ્રણતી હમારી કર બેર બેર. જાજા૦ ૪

પદ ૧૨૯૧ મું

ના ના રે હમરે પરસ પાય; નાના૦ ટેક.

કીતવબંધા મધુપુરકી નારીકે, ગહઉ ચરન તુમ જાય જાય. નાના૦ ૧
સોઠ હમારી નારી મધુપુરકી, તીનહીં રિઝાજી ગાય ગાય. નાના૦ ૨
સુંદર કુમ કુમ કુચમાલકો, સો દેધહેં તોયે ચાય ચાય. નાના૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથસું કહિયો, કળ લેયો સુધ આય આય. નાના૦ ૪

પદ ૧૨૯૨ મું-રાગ ભૈરવી

ચલત ડગર બીચ મીલોરે લંગરવા, પકરી ઝૈયાં મેરા
તોચ્યો હે હરવા. ચલ૦ ટેક.
સનમુખ આપકે બદન બિલોકત, હસત હસત મોહે
મારત નજરવા. પકરી૦ ૧

શિર મેરે ગગરી દેખત સખી સગરી, આયકે અંચત
 મેરે ઉરકો અંચરવા. પકરી૦ ૨
 જસોમતીસુતકું મેં બરજત હારી, એસો કુટિલ નાહી
 લાજત લજરવા. પકરી૦ ૩
 પ્રેમાનંદકો પ્રભુ છક્યોહે જોબન મદ, કેસે બસીહું અખ
 ગોકુલનગરવા. પકરી૦ ૪

પદ ૧૨૮૩ મું

પનીયાં બરત મત રોકારે સાવરિયા, સીધા ચલોજ તોરી
 ગેલ આવરિયા; સીધા૦ ૧૬.
 કાહેકું પરસ કરત પરત્રિયકો, પરમ ચતુર માનો નંદકે આવરિયા. સીધા૦ ૧
 કંસકો રાજ ન કર અનહોની, લૂટી લઇહે ઘર નગર ગાવરિયા. સીધા૦ ૨
 ઉર ગુંજશિર મોરપીંછ ધરી, ફીરોબનબન પગ પે'રી પાવરિયા. સીધા૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે પ્રભુ સંપત વિચારો, હાથ લકુટી ઓઢો
 કારી કામરિયા.* સીધા૦ ૪

પદ ૧૨૮૪ મું

અજબ સુરત તેરી બનીરે કનૈયા, કહા કહું કછુ બનત ન કૈયા; અજ૦ ૧૬
 અંગ અંગ પ્રતિ અમિત સુંદરતા, નિરખી રતિ પતિ કોટિ લજૈયા. કહા૦ ૧
 સુખ મંદ હસત અમીકન બરખત, ચિતવની ચંચલ
 આત સુખદૈયા. કહા૦ ૨
 કટિ પટપીત અધરપર મુરલી, લસત માલ ઉર મન હર લયા. કહા૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ લટકપર, બારત તન મન પરી પરી પૈયા. કહા૦ ૪

પદ ૧૨૮૫ મું

કમલદ્રગ ખીચ રેખે રતનારી, મદન પાન જોન લીયોરે બિહારી; કમ૦ ૧૬.
 નિરખી બદન ઉકુરાજ લખનો, બ્રમત ગગન પથ
 તજી થીરતારી. મદ૦ ૧
 મંદ મંદ ગતિ લખી સકુચાને, ગયે માનસર હંસ મિચારી. મદ૦ ૨

પીત ખસન ઘુતિ દેખી થકીત હોઈ, કનક અનલખીય
દીપો તન જરી. મદ્દ ૩
પ્રેમાનંદ કહે દસન લખી સકુચી, રહે અનાર અધામુખ ધારી. મદ્દ ૪

પદ ૧૨૯૬ મું-રાગ ભૈરવી

માનની મનાય લેને, પ્યારી તેરો પ્રાન પિયારો; માન ૦ ટેક.
રાજીવ લોચન રસભરી મૂરત, રસિયો રસસું રીઝાયલેને. પ્યારી ૦ ૧
પરમ પ્રીતસું ગ્રહી પદ પંકજ, વિનય બચનસું બોધાયલેને. પ્યારી ૦ ૨
નેનમેં બેનમેં સેનમેં પ્રીતિ, કરી કરી કંઠ લખાયલેને. પ્યારી ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથકું પ્યારી, અવિગત ઉરમેં સમાયલેને. પ્યારી ૦ ૪

પદ ૧૨૯૭ મું

બાંસુરી બજાવેરી, બંદાવન નંદ સલોનો; બાંસુ ૦ ટેક.
સુનલે સંકેત ગૂઢ રસ સુચવત, પ્યારી તોયે તરત બોલાવેરી. બંદા ૦ ૧
તેરેરી નામકી માલારી ફેરત, બાંસુરીમેં રાધે રાધે ગાવેરી. બંદા ૦ ૨
ચિતવત પથ ચકિત દ્રગ બ્યાકુલ, તેરી જખી હરિ મન બાવેરી. બંદા ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' ચલ બલજળિ, તેરે ખીના રતી સુખ નાવેરી. બંદા ૦ ૪

પદ ૧૨૯૮ મું

ગિરિધરલાલકી, એસી જખી મો મન બાવે; ગિરિ ૦ ટેક.
ચંચલ ચિતવની મધુરીસી બોલની, માધવ મદન ગોપાલકી. એસી ૦ ૧
ખંજન મીન વાંઠે અલિ પંકજ, દેખી જખી નેન ત્રિસાલકી. એસી ૦ ૨
કોટિક દાધસુત દેખી લગ્નને, અકુટી સુંદર જખી બાલકી. એસી ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' અટક રહી ઉરમેં, લટક લટક જખી ચાલકી. એસી ૦ ૪

પદ ૧૨૯૯ મું

અંખિયાં લોભાનીરી, દેખી જખી કુજબિહારી; અંખિ ૦ ટેક.
સુંદરતાકી સીમા રસિયો, નટવર હેલ ગુમાનીરી. દેખી ૦ ૧
ચંચલ લોચન સખ દુઃખમોચન, રોચન મુખ મુદુ બાનીરી. દેખી ૦ ૨
ગજગતિ દેખી મોલો રતિકો પતિ, જાત મદન કુરખાનીરી. દેખી ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામકી મૂરતિ, નિરખી નિરખી ઉર આનીરી. દેખી ૦ ૪

પદ ૧૩૦૦ મું-રાગ ભૈરવી

મનમોહનવાને વે, મોહની ડારી વે મોહની ડારી; મન૦ ટેક.
 મોહની લગાયકે મન મેરો મોહો, બસ કરડારી વે બસ કરડારી. મન૦ ૧
 ચંચલચિતવનીમંધને લીનો વે, જીયરા નિકારી વે જીયરા નિકારી. મન૦ ૨
 સાંવરી સૂરત બસ ગર્હજીયમેં વે, હોત ન ન્યારી વે હોત ન ન્યારી. મન૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્થામ પીયાપર વે, તન મન વારી વે તન મન વારી. મન૦ ૪

પદ ૧૩૦૧ મું

લાલ જસોદા તેરો વે, જાદુડા જાને વે જાદુડા જાને; ટેક.
 કાલ દુપેરી મેરે મંદિર વે, આયો છાને વે આયો છાને. લાલ૦ ૧
 હેતસું બોધાયકે બસ કરલીની વે, ગાઈ તાને વે ગાઈ તાને. લાલ૦ ૨
 ચિતવનીમેં મોયે ધાયલકીની વે, નેન બાને વે નેન બાને. લાલ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કે' નાથબીના મોયે વે, રચત ન બાને વે રચત ન બાને. લાલ૦ ૪

પદ ૧૩૦૨ મું

સ્થામ સલોનવાને વે, બાવરી કીની વે બાવરી કીની; સ્થામ૦ ટેક.
 મધુરે મધુરે સ્વર બાંસુરી બજાઈ વે, સુધ બુધ લીની વે

સુધ બુધ લીની. સ્થામ૦ ૧

ભૈરવી તાન સુનાય દીવાની વે, કર દીની વે કર દીની. સ્થામ૦ ૨
 રાત દીન મંતો બિરહ બીથામેં વે, બર્ધતનખીની વે તનખીની. સ્થામ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કે' પિયા બીના બ્યાકુલ વે, રંગબીની વે રંગબીની. સ્થામ૦ ૪

પદ ૧૩૦૩ મું

અબમેં કેસી કરંવે, સૈયાં મોરીવે સૈયાં મોરી; અબ૦ ટેક.
 નવલ મનોહર મોહનલીનો વે, ચિતવા ચોરીવે ચિતવા ચોરી. અબ૦ ૧
 જમુના પુલિનપર ઠાડો નટવર વે, દેખન દોરીવે દેખન દોરી. અબ૦ ૨
 વેતો નાગર નિપુન સુંદરવર વે, મેં મતિ ભોરી વે મતિ ભોરી. અબ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કે' નાથસું અબતો વે, બની ગર્હજેરી વે બની ગર્હજેરી. અબ૦ ૪

પદ ૧૩૦૪ મું-રાગ ભૈરવી ગરબી

મેંતો દીઠા શ્રીધનસ્થામ સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી;
 ધન્યો મોરમુગટ અબીરામ સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી. શી૦ ટેક.

કીધું કશર તિલક બાલ સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી;
ચાલે રાજ હંસપ્રતિ ચાલ સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી. શી૦ ૧
કાને કુંડલ મકરાકાર સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી;
કાટે કૌરુભ મણિના હાર સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી. શી૦ ૨
બાંયે બાણ કડાં કરમાયે સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી;
જેતાં રવિ શશિ જ્યોત લગાયે સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી. શી૦ ૩
પેચ્યાં પીતાંબર કટિ સાર સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી;
જાણે ધનમાં વિજલી અંકાર સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી. શી૦ ૪
શોભે અંગે અંગ છબી ધામ સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી;
વારે પ્રેમાનંદ કોટિક કામ સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી. શી૦ ૫

૫૬ ૧૩૦૫ મું

હુંતો ભરવા ગઇતી નીર, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
રમે રાસ રસિક બલવીર, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે; દીઠા૦ ટેક.
વહાલો ગાયે મનોહર તાન, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
મને બોલાવી દર્ષ માન, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે. દીઠા૦ ૧
સામું જોઈ હસ્યાં મજરાજ, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
હુંતો શરમાણી કાઢી લાજ, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે. દીઠા૦ ૨
મારે દુરિજનિયાંની બીક, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
અંતર પ્રીતિ ઠીકઠીક, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે. દીઠા૦ ૩
વહાલે કૌતક કીધું બારી, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
બીજાં નવ જાણે નરનારી, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે. દીઠા૦ ૪
હુંતો ભરવા લાગી હેલ, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
જેયા જળમાંહિ રંગ છેલ, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે. દીઠા૦ ૫
એવા પ્રેમાનંદના સ્થામ, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
કીધા ગોપી પૂરણકામ, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે. દીઠા૦ ૬

૫૬ ૧૩૦૬ મું

રમે વૃંદાવન રસ રાસ રેણુ, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે;
ઉગ્યો શરદપુનમ સુખદેણુ, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે. મા૦ ટેક.

વહાલો વાયે મનોહર વેણુ, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે;
 જોવા બ્યાકુલ મારાં નેણુ, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે. માં ૧
 રમે ગોપીજનને સંગ, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે;
 કરે થૈ થૈ નવરંગ, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે. માં ૨
 વાજે તાલ મૃદંગ હરિ માય, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે;
 મારો જોવા જીવ અકળાય, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે. માં ૩
 વહાલો ઉભલા જમુનાતીર, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે;
 શોભે સુંદર સ્યામ શરીર, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે. માં ૪
 ચાલ્યો જાય સૈયરનો સાથ, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે;
 જોવા પ્રેમાનંદનો નાથ, રસિયો માડી મને જોવા જવા દે. માં ૫

૫૬ ૧૩૦૭ મું

મને કામણુ કીધલાં કાચ, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને;
 મારું ચિતકું લીધું પ્રેમ, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને. મોં ૧
 મને માર્યાં પ્રહનાં બાણુ, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને;
 મારા પરવશ કીધાં પ્રાણુ, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને. મોં ૨
 મને કાંઈ નવ સુઝે કામ, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને;
 મારે અંખના આઠો જામ, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને. મોં ૩
 હુંતો ઘેલી ફરું છું ધરમાં, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને;
 જોયા વિના તે જંપ ન થાય, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને. મોં ૪
 વાઈ વાંસલડી કાંઈ જાંત, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને;
 મારે ન રહી દલડે નિરાંત, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને. મોં ૫
 મારું મનકું કીધું હાથ, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને;
 મળ્યા પ્રેમાનંદનો નાથ, કાનુડે મોહન મોરલી વાધને. મોં ૬

૫૬ ૧૩૦૮ મું-રાગ ભૈરવી-પ્રભાત

આવો મારા હૈડા ફેરા હાર, વાલમ વારણે જાઉરે; આવો ૧
 મોહન મુખકું નિરખું સુંદર, ચામળિયા ચિરદાર;
 તન મન, પ્રાણ, લેખને વાં, વારણે વાર હજાર. વાલમ ૨

રૂપાળા છો રાજીવ લોચન, નટવર નંદકુમાર;
 નેણાં મારાં ત્રપત નથી થાતાં, નિરખી પ્રાણુ આધાર. વાલમં ૨
 મનડું મારું મોહી રહું છે, સુંદર જોઈ શણગાર;
 માથે મુગટ રત્ન જડાઉ, કુંડલ મકરાકાર. વાલમં ૩
 નિલ કલેવર ચરચિત ચંદન, કટિ પટ પીત ઉદાર;
 પ્રેમાનંદ કે' વારું વદનપર, કટિ મદન વાર વાર. વાલમં ૪
 પદ ૧૩૦૯ મું

આવો મારા મીઠડા બોલા માવ, વાલમ વહાલા લાગોરે; આવો. ટેક.
 વાલમ મુજને વહાલા લાગો, બહુ નટવર સુંદર નાવ;
 હેત કરી હૈયાપર રાખું, રસિયા જાદવરાવ. વાલમં ૧
 પલંગ ઉપર પધરાવું પ્યારા, દૂધડે પખાળું પાવ;
 બૂધર બેઠું પ્રેમ કરી મારે, ઘણા દિવસનો ભાવ. વાલમં ૨
 કેશર ચંદન ચરચી કરું, પુલડાંમાં ગરકાવ;
 આંખડલીથી અલગા ન મેલું, શોભાના દરિયાવ. વાલમં ૩
 જેમ રાજી રહો તેમ કરું હરિ, ન જોવું ન્યાય અન્યાવ;
 પ્રેમાનંદના નાથજી તમપર, પ્રાણ કરું નોછાવ. વાલમં ૪
 પદ ૧૩૧૦ મું

આવો મોરારા રસિયા રાજીવ નેણ, જીવન જોધને જીવુરે; આવો. ટેક.
 નટવરનાગર શોભાના સાગર, સુંદરવર સુખદેણુ;
 આંખડલીમાં અમૃત વરસે, વહાલાં લાગે વેણુ. જીવનં ૧
 મુખની મીઠી વાતું સાંભળતાં, મનડું થયું છે મેણુ;
 કેશવ તમ કેડે ભમતું ફરે છે, જંપ નથી દિનરેણુ. જીવનં ૨
 લોક કુટુંબ સહિ ફૂટી થાકાં, કાઠનું ન માને કેણુ;
 પ્રિતમ તમ સંગ પ્રીત બંધાણી, જાણી સાચા સેણુ. જીવનં ૩
 સંસારિયાં સહિ ઝેર થયા જાણે, જેવું કડવું અફેણુ;
 પ્રેમાનંદના પ્યારા તમવિના, ક્યાંયે ન સુખચેણુ. જીવનં ૪

પદ ૧૩૧૧ મું

માણિગર મોરલીવાળા મીત, મિરિધર ઘેલડી કીધાર; માણિગરં ટેક.

મુખતણાં મરકલડામાંઈ, પ્રિતમ જોડી પ્રીત;
 નેણુતણે નજરે મારું, ચોરી લીધું ચીત. ગિરિધરં ૧
 મોહન મોરલી અધર ધરીને, માધને સુંદર ગીત;
 આંગણિયે મારે ઉભા આવી, ઠરતા લટકાં લલીત. ગિરિધરં ૨
 લાવણ્યતાજેઈ મોહી રહી જાણે, ચિત્ર આલેખ્યાં લીંત;
 એવાને એવા આવી વશ્યા મારા, અંતરમાંઈ અજીત. ગિરિધરં ૩
 ગોવિંદ હવે ક્યાંઈ ન જોઠે, વાત થઈ વિપરીત;
 ત્રેમાનંદના નાથજી હાવે, રાખો હજૂરમાં નીત. ગિરિધરં ૪
 પદ ૧૩૧૨ મું-રાગ ખંગાલી

સાંવરીયાકે હું રૂપ દીવાની; સાંવં ૧૬૬.
 રૂપમની ધનસ્યામ છખીલો, દેખત દુક્કિત બયે સખ હાની. સાંવં ૧
 સુંદરતાકી ખાની સાંવરો, અટકયો મન મેરો રતી માની. સાંવં ૨
 મુસકની મંદ વિલોકી પરી ફેદ, ચિતવનીમં મન લીનો તાની. સાંવં ૩
 ત્રેમાનંદ કે' બદન છખીપર, રવિ શશી કાટી કરું કુરખાની. સાંવં ૪
 પદ ૧૩૧૩ મું

યા મોહને મન લીનો માર્છ; યા મોં ૧૬૬.
 શ્રીવ્રજરાજ લાડીલે સજની, કીની એક સરસ ચતુરાઈ. યા મોં ૧
 નેન પલ્લવી કરીકે નૌતમ, ગૂઢ ભાવ સેનન સમઝાઈ. યા મોં ૨
 સાંવરીયે સંકેત કુંજકી, ખાત બંસીમેં ગાઈ સુનાઈ. યા મોં ૩
 ત્રેમાનંદ કે' નાથ સાંવરે, કીની વશ મોહે હસી મુસકાઈ. યા મોં ૪
 પદ ૧૩૧૪ મું

રૂપ વિલોકી અનૂપ ભઘરી; રૂપં ૧૬૬.
 નટવર રૂપ વિલોકી સ્યામકો, ગુન ગ્રન્થી સખ છુટ ગઘરી. રૂપં ૧
 ધર્મવંશ ચિતામની ચિતવત, ઉપજ્યો સુખ નહિ જાત કઘરી. રૂપં ૨
 નિરખી નાથધનસ્યામ લાડીલો, છીન છીન ઉપજત પ્રીત નઘરી. રૂપં ૩
 ત્રેમાનંદકે નાથકી છખીકી, શિવ બિરંચી બલિહારી લઘરી. રૂપં ૪
 પદ ૧૩૧૫ મું

વજ્ર લાડીલો ગુનરૂપકી રાસી; વજ્રં ૧૬૬.

યાકે રૂપમેં ત્રિભુવન મોહે, મોહીહે કમલા હો હી દાસી. વજ્ર ૦ ૧
રૂપ બિલોકી બયે બસ શંકર, ડોલત સંગ તજી હર કાશી. વજ્ર ૦ ૨
દશસત બદન રૂપ ગુન જાકે, રટત નિરંતર શ્વાસ ઉશ્વાસી. વજ્ર ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે’ રૂપસિંધુમેં, છુડે કુટુમ સહિત બ્રજવાસી. વજ્ર ૦ ૪

પદ ૧૩૧૬ મું-રાગ બંગાલી

યે બાલક વસુદેવકે દોહિ આલી, ગોકુલ પ્રગટે નંદ
ધર સોહિ આલી; યે બા ૦ ટેક.
આલી એક સાવલ એક ગૌરહે, જુગલ મનોહર જોર આલી;
આલી નટવર વેશ કિશોરહે, રતિ વનિતા ચીત ચોર આલી. યે બા ૦ ૧
આલી ચિતવની ચલની દેખકે, લાજે કામ કરોર આલી;
આલી તન ચંદનકી ખોરહે, ચલતહે બદન મરોર આલી. યે બા ૦ ૨
આલી ત્રિભોવનકી છબી આયકે, ઉદય ભષ ધનમાયે આલી;
આલી મદન રહો સકુચાયકે, પરત આયકે પાયે આલી. યે બા ૦ ૩
આલી ગુમ રહે ધર નંદકે, ગોવિંદ ગોકુલચંદ આલી;
આલી આયે અકુરપદ બંદકે, બલિહારી પ્રેમાનંદ આલી. યે બા ૦ ૪

પદ ૧૩૧૭ મું

યે કુંવર દોહિ કમનીય નીકે આલી, લોચન સુખનિધિ
જીવન જીયકે આલી. યે કું ૦ ટેક.
આલી કંસ બોલાયે યેહી કારન, નિરખન સુંદર રૂપ આલી;
આલી કોટિ મદન જાયે વારને, સુરનરમુનિશિર બૂપ આલી. યે કું ૦ ૧
આલી રાજમારગમહિં સોહત, માનું મૃગપતિબાલ આલી;
આલી પુરબિનતા મન મોહત, યે દોહિ રાજ મરાલ આલી. યે કું ૦ ૨
આલી ગૌર તન પટ શ્યામહે, શ્યામ બદન પટ પીત આલી;
આલી સુમન અંગ અભીરામહે, ચિતવની ચોરત ચોત આલી. યે કું ૦ ૩
આલી રંગઅખાડે જાતહે, ઉભય અશંકિત હેલ આલી;
આલી આનંદ હિર ન સમાતહે, પ્રેમાનંદ કે’ અલખેલ આલી. યે કું ૦ ૪

પદ ૧૩૧૮ મું

યે જાદોકુલનલિનદિનેશ આલી, પંકજ લોચન નટવર
વેશ આલી; યે જા ૦ ટેક.

આલી રૂપમની ધનસ્યામહે, બલશાલી બલીરામ આલી;
 આલી રૂપ શિલ ગુન ધામહે, ઉભયહે પૂરનકામ આલી. યે જા૦ ૧
 આલી મધુપુરકે ધન્ય બાગ્યહે, યે દોહિ આયે કુમાર આલી;
 આલી રાજતખતકે લાગહે, શોભાસિંધુ ઉદાર આલી. યે જા૦ ૨
 આલી કાન પુન્યકો ફલ દીયો, બિધના આજ જરુર આલી;
 આલી સુફલ જનમ અપનો બયો, નિરખે શોભાસૂર આલી. યે જા૦ ૩
 આલી પરમ પુરુષ પરમાત્મા, ધર્યો નર વિગ્રહ નાથ આલી;
 આલી સચરાચરકે આતમા, પ્રેમાનંદ સુખ પાથ આલી. યે જા૦ ૪
 પદ ૧૩૧૯ મું

યે જાત દોહિ બ્રાત સુંદર આલી, દીર્ઘ બાહુ છખી કામલ
 ગાત આલી; યે જા૦ ૨૬.

આલી મરકત મણિ કલધોતહે, બરન જુગલ જસવંત આલી;
 આલી શશિકુલકમલદીનેશહે, સેવત પદ સુર સંત આલી. યે જા૦ ૧
 આલી સરસ સુભટ નટવેશહે, રાજહંસગતિ આત્ર આલી;
 આલી માર્યો કૌલયાપીડકું, સખ દેખત તતકાલ આલી. યે જા૦ ૨
 આલી મલ્લ સંગ દોહિ જાયકે, કરત જુદ સકુમાર આલી;
 આલી આણુર મુષ્ટિક મારિયા, શલ તોશલ બટ ચાર આલી. યે જા૦ ૩
 આલી કચ ગ્રહી કંસ પજારીયો, કૃષ્ણ કમલદલનેન આલી;
 આલી ઉભય અજીત અવિનાશહે, પ્રેમાનંદ સુખદેન આલી. યે જા૦ ૪
 પદ ૧૩૨૦ મું-રાગ સામેરી

આવો મારા નાથજી નાના; આવો ૦ ૨૬.
 આરા આવો અલખેલડા, આપું રમકડાં રમવાના. આવો ૦ ૧
 મોહન ખાશોર્મા મારોડી છેટે જાઇને જાના;
 શાકર નાખીને સ્યામને પાવું દૂધ દોઈ માના. આવો ૦ ૨
 જોતું જીવન તારા સુખમાં શું ખાધું છે કહાના;
 મુખડું ઉઘાડ તું માવજી વેણ માનીને માતાના*. આવો ૦ ૩

મુખમાં દેખાડ્યું વિશ્વને મન બ્રાંત જશોદના;
પ્રેમાનંદ કે’ જશોમતિ લીધે વારણ્યા વહાલાના. આલો ૪
પદ ૧૩૨૧ મું

લાલજીના લટકાપર વારી; લાલ ૦ ટેક.
લટકા કરવા પ્રગટ્યા વહાલો ગોકુલ ગિરિધારી. લાલ ૦ ૧
પાન ડરતાં પયનું પેહેલી માસીને મારી;
શકટ વિદારણ કીધલું વહાલે ચરણને વિસ્તારી. લાલ ૦ ૨
પોઢ્યા હતા હરિ પાલણે આંચો તૃણાવંત ભારી;
પ્રાણ તેના પોંચાયા વહાલે પળમાં સ્વર્ગદારી. લાલ ૦ ૩
જમલાઅર્જુન તારીયા સહ દેખતાં નરનારી;
પ્રેમાનંદ કહે ઉરમાં રહો કૃષ્ણ કંસારી. લાલ ૦ ૪
પદ ૧૩૨૨ મું

ઘેલું કીધું ગોકુલ ગોવાળે; ઘેલું ૦ ટેક.
વથ કીધી વ્રજ વનિતા વહાલે નેણતણે ચાળે. ઘેલું ૦ ૧
ગોવરધન કહાને કર ધયોં, રાખ્યું ગોકુલ ગોપાળે;
વજ્ર વૃષભ વહાલે બેઢિયા, માચ્યો કૃષ્ણ કાળે. ઘેલું ૦ ૨
સરવે મળ્યા ગોપ વાછરૂરે, અધાસુર વિકાળે;
મોહન મુખમાં પેશીને, સરવે છોડ્યાં* છોમાળે. ઘેલું ૦ ૩
માચ્યો અધાસુર પળમાં, બક ચીર્યો તે સહ બાળે;
પ્રેમાનંદને નાથજી, વાઈ મોરલી તે મરમાળે. ઘેલું ૦ ૪
પદ ૧૩૨૩ મું

વહાલા લાગે વિકૃત વનમાળી; વહાલા ૦ ટેક.
ચરિત્રકરે વહાલો વ્રજમાં મોહા દેવ બાળી બાળી. વહાલા ૦ ૧
વિધિયે હથ્યાં માય વાછરું નર નાટક નિહાળી;
નવા રચ્યા રમભીનડે સરવે ગોવિંદે ગોવાળી. વહાલા ૦ ૨
દાવાનળ વહાલે પીધલો નાથો જમુનામાં કાળી;
નૃત્ય કીધું કાળીસિંહપર વહાલે વગડી તાળી. વહાલા ૦ ૩

વ્રજમાં તેડી વ્રજવિનતા વાઈ યંસી મરમાળી;

પ્રેમાનંદને નાથજી રમ્યા મનમથમદ ટાળી. વહાલાં ૪

પદ ૧૩૨૪ મું-રાગ સામેરી

હો ગિરિધરલાલ, મારગડો મેલીને વેગળા રહોને;

શીદ રોકો છો, મહિ વેચવા મને મથુરા જવા દોને. હો ગિ૦ ૨૬.

તમે ડાહ્યા થઈને નંદલાલા, સહુ વ્રજવાસીને છો વહાલા;

શીદ બાળે છો અમને ઠાલા. હો ગિ૦ ૧

મેલો પરનારીનો પાલવડો, મારે અંગે આવીને શીદ અડો;

અમણેથી હરડકો શો આવડો. હો ગિ૦ ૨

હજી નાના છો તમે નટવરજી, હમણેથી થયા આવડા ગરજ;

હજી તરુણપણું છેટે હરજી. હો ગિ૦ ૩

વહાલા અરીપરી વાત લેવાશે, એમાંથી અવળું બહુ થાશે;

પ્રેમાનંદ ઠ' નંદનું ધર જાશે. હો ગિ૦ ૪

પદ ૧૩૨૫ મું

હો ગોવાલણી, જોખનિયાંને જોરે આવડી બોલે;

બહુ માનભરી, તૃણ બરાબર તું તો અમને તોલે. હો ગો૦ ૨૬.

દાણુ લાગે મહિનું આ જાગે, જેની રીત હોય તે તો માંગે;

તેમાં આવડું દુઃખ તને શીદ લાગે. હો ગો૦ ૧

મારું દાણુ દઈને જા ચાલી, હાં કુણુ તને* રાખે ઝાલી;

પાછી ગરજ હોય તો આવજો આળી. હો ગો૦ ૨

આલી ઉતારય મહિનું આવ્ય આરી, નહિ આપીશ તો

લઈયું જેરી; દા'ડી જાતી દાણુ ચોરી ચોરી. હો ગો૦ ૩

ત્રણે દા'ડે આવી છું આજ હાથે, થયો ઝગડો ગોવાલણીને સાથે;

સાલો પાલવ પ્રેમાનંદને નાથે. હો ગો૦ ૪

પદ ૧૩૨૬ મું

હો મોહનજી, દાણુતણી નવ કીજો નવલી રીતિ:

તમે જાવા દો, એમાંથી બહુ થાશે મોટી ફજીતિ. હો મો૦ ૨૬.

અમે નીત જધ્યે મહિ વેચવાને, નથી સાંભળ્યા દાણી
ક્યારે કાને; નવી રીત કરો છો તમે આજ જ્ઞાને. હો મોં ૧
વહાલા છોકરવેડાતે નવ કરીયે, જોઈ વિચારીને પગલાં ભરીયે;

રાજા કંસ તણી બીકથી ડરીયે. હો મોં ૨
તમે નંદના નંદન જાણીને, નથી ઘોલતી મલાજે આણીને;

જાઈ કહીશ જશોદા રાણીને. હો મોં ૩
તમે વનમાં ચારી જાણો ઢોરાં, શું જાણો દાણમાં ચીતચોરાં;

ત્રેમાનંદના વહાલા વિણી ખાઓ ઘોરાં. હો મોં ૪

પદ ૧૩૨૭ મું

હો મહિયારી, માનભરી ઘોલે છે મદની માતી;
તું મતવાળી, બીવરાવે મને આખું કાઢી રાતી. હો મહિં ૧
તું ગુજરી ગમારી મત થોડી, બહુ ઘોલે મુખ બડબડ છોડી;

મહિ પા નહિ તો માટ નાંખીશ ફોડી. હો મહિં ૧
તું કંસની દેખાડે બીક ભારી, તને મળશે તે શિક્ષા સારી;

તારા કંસને પુગાડીશ જમદારી. હો મહિં ૨
તારા કંસની બીકે કુણુ ડરશે, તારો કંસ અમારું શું કરશે;

કાંઈ છોરાં નહિ જે બ્હી મરશે. હો મહિં ૩
જાણી ગોપીએ વાત તે ખરાખરી, પાઈ ગોરસ રાજી

કીધા હરિ; ત્રેમાનંદના વહાલાને મળી બધ બરી. હો મહિં ૪

પદ ૧૩૨૮ મું—રાગ સોવત સારંગ

ભોજન કર પ્યારે કરત સેન; ભોજન ૧૬૬.

પાદ સંવાહન કરત રાધિકા, સુખરાશી સુખદેન નેન. ભોજન ૧

સુરનરમુનિજન ત્રેમ પુલકીકે આયે આતુર દરશન લેન;

ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ નાથકી શિશ ચઢાવત ચરન રેન. ભોજન ૨

પદ ૧૩૨૯ મું

દારપે જનકી બાઈ હો બીર; દાર ૧૬૬.

પાવન જસ ગાવત સુરમુનિજન નારદ બ્યાસ વિરંચી કીર. દાર ૧

સુનત કુલાહલ ઉઠે કમલદ્રગ દરશન દીનો સ્યામ શરીર;
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ પિયાકા મુખ નિરખત સખ ગઢહે પીર. માર૦ ૨
 પદ ૧૩૩૦ મું

બંસીવારો સોહે સરસ સ્યામ; બંસી૦ ટેક.
 નિરખી નિરખી મુખ ચક્રિત બયે જનવારત છબી પરકાટિકામ. બંસી૦ ૧
 ચિતવત હરત સંતાપ સખનકે મનમોહન પ્યારો શોભાધામ;
 પ્રેમાનંદ ઉર ધારી સ્યામ છબી મગન રટત અષ્ટજમ નામ. બંસી૦ ૨
 પદ ૧૩૩૧ મું

બોલનીમેં મેરો હરત પ્રાન; બોલ૦ ટેક.
 મધુર મધુર મુસકાય બોલાવત કર હેલન પ્યારે રસિક કહાન. બોલ૦ ૧
 નેનનકી સેનનમેં સજની બસ કર ડારત ચતુર સુગન;
 પ્રેમાનંદ કહે બીસરત નાહીં રૂપરાશી એ રસિક ખાન. બોલ૦ ૨
 પદ ૧૩૩૨ મું

મોરલીમેં મોસોં કરત સેન; મોર૦ ટેક.
 બંસીવટ સંકેત બળવત કુંજભુવન સુખદેન એન. મોર૦ ૧
 બંસી શ્રવન સુનત મોયે સજની રજનીદિન કછુ પરત ન ચેન;
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ મીલનકું તન તાવત દુઃખ દેત મેન. મોર૦ ૨
 પદ ૧૩૩૩ મું

મીલબેકી મોકું હોત પીર; મીલ૦ ટેક.
 દોર દોર હેરં ચઢી અટર્યાં નંદકુંવર બલખીર ધીર. મીલ૦ ૧
 અટકી રહો મન રૂપ બલમેં વિસરત નાહીં મોયે સ્યામ શરીર;
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ મીલે બીના કલ ન પરત દ્રગ બહત નીર. મીલ૦ ૨
 પદ ૧૩૩૪ મું

બનવારી ઠાડે સધન કુંજ; બન૦ ટેક.
 સુનરી વે બંસીમેં ગાવત સુખનિધાન રાધે તુંજ તુંજ. બન૦ ૧
 વે તો આતુર સજે સુભગ તન પેરે ભુખન બસન રૂ ગુંજ;
 પ્રેમાનંદકે નાથપે ચલ સખી મીલિયે સ્યામ સુખપૂર પુંજ. બન૦ ૨

પદ ૧૩૩૫ મું

અલખેલી ચલત તું નવલ ચાલ; અલ૦ ટેક.
પઠઈ મોયે લેન તોયે સજની વે ઠાડે ધનસ્થામલાલ. અલ૦ ૧
તેરે કારન વિણી કુસુમકળી ગુંફત ગજરા અરુ પુલ માલ;
પ્રેમાનંદે નાથસૌ મીલિયે માન છાંડી વલી રૂપ જાલ. અલ૦ ૨

પદ ૧૩૩૬ મું-રાગ સારંગ મલ્હાર

મોરી ઘુંદન ભીંજત સારીરે, બિહારીલાલ ચલો કુંજનમેં; મોરી૦ ટેક.
ભીંજત સારી મોરી સાસ કમારી, લરી લરી લાલા દેહે

મોયે ગારીરે. ખીહા૦ ૧

દમક દામિની જ્યરા ચમકત, બરસત ધન ગરજત બારીરે. ખીહા૦ ૨
સુંદર વર મોયે પીતાબરકી આટન, લેહો જુજન પસારીરે. ખીહા૦ ૩
રસિક ચતુર વર જુગલ જખીપર, તન મન ધન પ્રેમાનંદ વારીરે. ખીહા૦ ૪

પદ ૧૩૩૭ મું

ધન મોરન સોર મચાયોરે, મોહન પિયા ધન બરસન આયો; ધન૦ ટેક
ગરજે ગગન ધન દામિની દમકત, બોલત દાદુર ડર ઉપજાયોરે. મોહ૦ ૧
કમલનયન મોયે કંક લગાયો, કંપત તન મન અકુલાયોરે. મોહ૦ ૨
હરી હરી કુંજન ટપકત ઘુંદન, ભીંજત ચુંનર જ્યરા ડરાયોરે. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે સ્થામ સ્વામિની ખીહરત, બન કરત મન બાયોરે. મોહ૦ ૪

પદ ૧૩૩૮ મું

મોયે આજ લરેગી મોરી મૈયારે, કનેષા છેલા ધર જાનનદે મોયે; કને૦ ટેક.
બરસત સાવન ધન ખીજુરી ચમકે, બોલત દાદુર મોર બપૈયારે. કને૦ ૧
ભીંજત ચુંનર મોરી અંગીયાં અરુન રંગ, છાંડો જું જખીલા

લાલ મોરી મૈયારે. કને૦ ૨

કબકી મેં આઈ મોરે કામકે ધરકો, તુમતો નિકુર નાથ

નિરહૈયારે. કને૦ ૩

પ્રેમાનંદ કહે પ્રિતમ પ્યારી બિલસત, બન કદમઉકી હૈયારે. કને૦ ૪

પદ ૧૩૩૯ મું

હો જખીલા છેલ ગુમાની સુખદાની, પીયા મોરી પીરન જાની; હો જ૦ ટેક.

નાહક રોકી મોયે રસિયા કુંજનમેં, ગરજત ધન બરસત પાની. સુખં ૧
 અંગીયાં બીજ ગઈ મોરી અતલસકી, નવરંગ ચુનર
 અબહી આની. સુખં ૨
 બહુત બુરે મોરે ધરકે લોગવા, અતહિં બુરીહે નનંદ જોહાની. સુખં ૩
 ત્રેમાનંદકે નાથ કોન મિષ જાઉં ધર, સકુચત બ્યા
 સુની લોક આની. સુખં ૪

પદ ૧૩૪૦ મું-રાગ સારંગ-ધ્રુપદ-ચૈતાલ

બેઠે તરનીતનયા તીર, પિયા પ્યારી પરમ ધીર,
 બાંસુરી બજાય શ્યામ સારંગ શુદ્ધ ગાયોરી; બેઠો ટેક.
 અતહિં પ્રવિન શ્યામ, સમ સુર તિન ગ્રામ,
 તાન માન સુરછના સુનાય રંગ હાયોરી. બેઠો ૧
 ગાંધ્રવીકળા પ્રવિન એક તાન અત નવિન,
 પ્યારીને બનાય ગાય સાંવરો રિઝાયોરી;
 રીઝે મીલે ગિરિધારી, એક માલ હિર ડારી,
 તન મન વારી ત્રેમાનંદ સુખ પાયોરી. બેઠો ૨

પદ ૧૩૪૧ મું

સુર આયો શિશપર, સુનો શ્યામ મોરલીધર,
 કહત ગ્વાલલાલ નેક સારંગ સુનાઇયે જ્યું; શુરં ટેક.
 બયોહે મધ્યાન કહાન, બીકલ હોત મન પ્રાન,
 કૃપાનિધાન એક તાન બાંસુરીમેં ગાઇયે જ્યું. શુરં ૧
 તઅહિં ગોપાલલાલ, બંસી અધર ધર રસાલ,
 સમ સ્વર કર અગ્રાપ આનંદ હિપમઇયે જ્યું;
 બલે જ્યું બલે બિહારી, રિઝે ગોપ પ્રાન વારી,
 ત્રેમાનંદ કહે જીર રાખું પિયા આઇયે જ્યું. શુરં ૨

પદ ૧૩૪૨ મું

સધન કુંજ શિતલ હાયે, પ્યારી મલે ડારી બાયે,
 બેઠે શ્યામા શ્યામ દોહિ આનંદ રસ રંગમે; સધં ટેક.

લલિતા વિશાખા, ચંદ્રભાગા ચંદ્રાવલી આદી,
ગાવતીહે સખી રાગ સારંગ ઉમંગમે. સધ૦ ૧
પ્રકૃલિત દુમ બેલી, મગન બઈ લખી સહેલી,
સરસ સુમન લાઈ સજત પિયા પ્યારીકે અંગમે;
રસવિલાસ કર સુગન, હરત મદન માન કહાન,
પ્રેમાનંદકે પ્રાન રાજત ધ્રજ રવની* સંગમે. સધ૦ ૨

પદ ૧૩૪૩ મું

બેઠે બંસીવટ સ્યામ, પ્યારી સંગ પૂરનકામ,
જામ જુગલ આયે તરની† ધરની જરન લાગીરી; બેઠ૦ ૨૬.
સારંગકે કર આલાપ, અવની ઉર સમાયે તાપ,
શાંતિ રસ બરસાયે જરન દૂર લાગીરી. બેઠ૦ ૧
પશુ પંખી દુમ બેલી બન તૂન જન મન શાંત બયે,
જીવ જંત સબે ત્રિવિધી તાપ ત્યાગીરી;
નિરખી નાથ સુખનિધાન, પ્રેમાનંદ વારે પ્રાન,
રાખત નીત નેનનમે લેત મોજ માગીરી. બેઠ૦ ૨

પદ ૧૩૪૪ મું-રાગ સારંગ

કદમવાકી હૈયાં, ગિરિધરલાલ બીરાજે; ૪૬૦ ૨૬.
તપતહે તરની જાત ન બરની, ધરની અતિ ધક રૈયાં;
શીતલ મંદ સુગંધ સમિરા, ચલત સ્યામ સુખદૈયાં. ગિરિ૦ ૧
હિંકતહે ઉરમી યમઅનુજમે, ચિતવત ચીત લલચૈયાં;
પ્રકૃલિત પદ્ય સરસ વિરજતટ,‡ અલિંગન ઉપર ઉડૈયાં. ગિરિ૦ ૨
કહત ગ્વાલ કર જોરી કહાનસું, સુને હરિ હલધર ભૈયાં;
સારંગ તાન સુનાએ પ્યારે, તનકી તપત મીટૈયાં. ગિરિ૦ ૩
તબ મોહન મુસકાય અધર ધરી, બંસીકે બજૈયા;
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ લટકપર, બાર બાર બલજૈયા. ગિરિ૦ ૪

* “અજ રમણી” પાઠ છે.

† “જનું જુગલ આયે તરની” પાઠાન્તર છે.

‡ “રવિજ તટ” પાઠાન્તર છે.

પદ ૧૩૪૫ મું

ખાંસુરીયાં બળઈ, ગિરિધર કુંજબિહારીરે; ખાંસુ૦ ટેક.
 સમ સ્વર તિન ગ્રામ મુર્છના, સારંગ તાન સુનાઈ;
 થલચર જલચર થકીત બાયે સુની, સુરનરમુનિમન માઈ. ગિરિ૦ ૧
 બંસી શ્રવન સુની સુરબનિતા, તનકી સુધ વિસરાઈ;
 ઉલટ પુલટ પટ શિથલસું કચલટ, ખીકલ સકલ ઉઠ ધાઈ. ગિરિ૦ ૨
 ભવ બિરંચી સુરરાજ દેવ મુનિ, અવિલોકત નભ આઈ;
 બરખત હરખી સુમન ઝરી હરિપર, રૂપ છટા ઉર લાઈ. ગિરિ૦ ૩
 ગ્વાલ બાલ સુની સકલ પ્રશંસિત, પુની પુની પરતહે પાઈ;
 ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ લાલકું, લીને કંઠ લગાઈ. ગિરિ૦ ૪

પદ ૧૩૪૬ મું-રાગ સારંગ

માખન દધ ખાયો, ઈન મોહનાને હમરો; ઇન૦ ટેક.
 મૈયા હમ દધ બેચન મધુપુર, જાતી દેખત ધાયો;
 કર બરજેરી બૈયાં મરોરી, જતિયન નખ લગાયો. ઇન૦ ૧
 મટુકી લીન છીનાય સાંવરે, કછુ ખાયો મન બાયો;
 લકુટી મારી મથનીયાં ફેરી, દધકો કીચ મચાયો. ઇન૦ ૨
 માગત દાન આન નહીં માનત, ના સમઝે સમુઝાયો;
 ત્રેમાનંદકો નાથ કુંજમે, ગીકુરી લે સટકાયો. ઇન૦ ૩

પદ ૧૩૪૭ મું

જસોદા લાલ તેરો, નીત ઉડી હમસું ઝગરે; જસો૦ ટેક.
 કહો મૈયા અખ કેસે બનીહે, બસવો ગોકુલ ફેરો;
 ફેરો આન દુહૈયા ધનમે, રાજ તુમારો ઠેરો. નિત૦ ૧
 હમ મધુપુર નીત જાયે દધી બેચન, નીત હરિ કરત બખેરો;
 પકરત કર પરનારીનકે નીત, યામે નૈહિ બહેરો. નિત૦ ૨
 જો યા બાત કંસ સુનીહે, તો પૈહો દુઃખ ધનેરો;
 ત્રેમાનંદ કે' બ્યાહ લાલકો, કરો અખ સાંઝ સવેરો. નિત૦ ૩

પદ ૧૩૪૮ મું-રાગ સોરઠ મલહાર ધ્રુપદ ચૌતાલ

અંજનનેની હે સ્થામા સમઝ સખેરી, કછુ ધરી ધરી ઘટત જાત
 સખ રેની; અંજન૦ ટેક.

તજદે માન ચલ સયાન, જન જીમં પ્યારી, વારી જાઉં
તોપે પીક્યેની. ખંજ૦ ૧
જાત રસકી ધરી અનુસર કુંવરી, પિયા સનમુખ સુખદેની;
પ્રેમાનંદ કહે પિયા અંસીમેં ટેરત, રાધે રાધે રટત અંસી
મદન અયેની. ખંજ૦ ૨

પદ ૧૩૪૯ મું

સમજ સયાની હે પ્યારી સાચી કહું હું તોયે, અખ તેરી
પ્રેમ પ્રીતિ કહાં બિલાની; સમ૦ ટેક.
જીગસમ જાત છીનું, પિયા મુખ દેખે ખીનું, કાન સમજ
બેઠી રસકી ખાની. સમ૦ ૧
તેરી મત થોરી ત્રિયા, નિપટ નિઠોર હિયા, પ્રાન-
પતિસું અટકાની;
પ્રેમાનંદ કહે કહાન હાડે કૃપાકે નિધાન, ચિતવત મગ રાધે
રસનિધાની. સમ૦ ૨

પદ ૧૩૫૦ મું

ઉઠ અલબેલી હે રાધે કુંજમેં કમલનેન, તેરે હેત બિનત
પિયા પુલ ચમેલી; ઉઠ૦ ટેક.
કુસુમ સેજ અત સંવારી, હેરત પંથ પિયા બિહારી, તેરીસોં
કરન તોસું રસ કેલી. ઉઠ૦ ૧
વે તો આતુર પિયા, જીયા લાગી રહો તોસે, ઉઠ ચલ હસ
રસ રેલી;
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારી, હુર ધારી લે બિહારી, લૂટ અકેલી
રસ રસિક છેલી. ઉઠ૦ ૨

પદ ૧૩૫૧ મું

મોહન નામક એહો, પિયા પચ પચ હારી હું, એકહું ન
માન્યો મેરા વાચક; મોહ૦ ટેક.
અનેક જતન કરી, અહે ચરન જોરી, કહી કહીકે બચન સુખદાયક. મોહ૦ ૧

કેસી અબ્ધ કરું પિયા, મનાયી ન માને ત્રિયા, સુનીયે

સબ ગુનલાયક;

પ્રેમાનંદ કે' નાથ, ખાતહે તિહારે હાથ, કીજીયે કછુક ઉપાયક. મોહ૦ ૨

પદ ૧૩૫૨ મું-રાગ સોરઠ મહહાર ક્રુપદ ઔતાલ

હે સખી આજકી જખી મોયે બરની ન જઈ, નિરખી

જટા લાજે કોટિ કામ; હે સ૦ ૨૬.

બરહાપિંજ શિશ સોહે કેશરકો તિલક હીયે, મકરાકાર

કુંડલ કરને જખીધામ. હે સ૦ ૧

અંગ અંગ કુસુમ ભુખન કટિતટ પીતપટ, મોરલી

અધરપર ધરે અબીરામ;

પ્રેમાનંદકો નાથ મિહરત જમુનાતીર, હરત ચીર ચિતવત

ધનશ્યામ. હે સ૦ ૨

પદ ૧૩૫૩ મું

ચંચલ લોચન મોચન તાપ અનેક જાંત, મુસકની

મંદ મંદ બદનકી; ચંચ૦ ૨૬.

હસની ઘોલની ચક્તની ચારુ મોરે મન બસ ગઈ, સુંદર

જખી સુખસદનકી. ચંચ૦ ૧

એક એક રોમપર વારી ફેરી ડારૂરી, સરસ જખી કોટિ મદનકી;

પ્રેમાનંદ શ્યામ રૂપ નિરખી થકીત ભઈ, બૂલી ગઈ તન

સુખ અવનકી. ચંચ૦ ૨

પદ ૧૩૫૪ મું

હે માછ નંદકુંવર વર નટવર સુંદર નેનકે નજરે મન હરલીનો; હે મા૦ ૨૬.

નેનકી ચાતુરી કહાકહું સજની, કુટિલ કટાક્ષમે કંછુ કરદીનો. હે મા૦ ૧

અબ્ધ મોયે બીન દેખે કલ ન પરત પળ, મુસકનીમે મોયે

ટોંનારી કીનો;

પ્રેમાનંદકો નાથ મીઠે મોયે બરી બાથ, તખતે બસી ગયો ઉર

દંગબીનો. હે મા૦ ૨

પદ ૧૩૫૫ મું

હે માઈ લેત તાન તનનનનનન સનનનનનન, સમ સ્વરકી;
 હનનનન હરત પ્રાંન કહાન ખાંસુરીમૈં; હે માં ૦ ટેક.
 ગમમ ગારી રીગમ પમગારી ધનીસાની સસાનિનિ ધપમમ;
 પપધની સાની સુને નીકસત સાંસુરીમૈં. હે માં ૧
 તક્ષધલા મૃદંગ ડધા ધી ત્રોમધી ત્રોમ કુમકટ તકદુમિ
 દુમિતક ધોંગ થોંગ, બાજત પરનગત ટરત આંસુરીમૈં;
 નૃત્યત છુમ છુમ છુમ ઝનનનનનનનન નુપુર ઝમકત;
 પ્રેમાનંદ સુની કસકત પાંસુરીમૈં. હે માં ૨

પદ ૧૩૫૬ મું-રાગ મહહાર

એ સરોજઉતે સરસ તિહારિ નેના;
 માધા જ્યું તિહારે નેના, નિરખત હોત મનરંજન. એ સં ૦ ટેક.
 અરુણસે ચંચલ રચિર રસાલસે ચતુર ચિતવનીપર
 વારું મધુપ મીન ખંજન. એ સં ૧
 અધર મધુર બિંબ ચાહત નાસા શુક, કરત મનોરથ
 ચિતવી સુચાપ મોહે બયો મદભંજન;
 પ્રેમાનંદ નિરખી છબી નૌતમ, મદન બયો મદગંજન. એ સં ૨

પદ ૧૩૫૭ મું

મરાલગતિ આવત હમારો પિયાપ્રાન;
 હમારે પિયા મધુરીસી ખાંસુરી બાજવત. મરાં ૦ ટેક.
 નિલ કલેવર ચરચિત ચંદન કટિપર પીતપટ, ઉર બનમાલ
 સોહાવત. મરાં ૧
 મોર મુગટ શિશ કાનન કુંડલ, હરત સકલ દુઃખ મોરલીમૈં
 રાગ મહહારજ્યું ગાવત;
 પ્રેમાનંદ ધુની સુની સખ સ્મિજ્યની, તનમન તાપ સમાવત. મરાં ૨

પદ ૧૩૫૮ મું

હથોરી મન ચોર ચતુર નંદકિશોર, કૃપ્ત રાસક રસચોર; હથોં ૦ ટેક.
 બંક બિલોકની બકુટિ કટાક્ષમૈં કરત જાદુકી, ગિરિધર
 કવલનયનઉંકી કોર. હથોં ૧

મોલો સકલ ધ્વજ મોહન નાગર, હસત મનોહર
ચિતવત ચારુ ગત ચક્ષત મરોર;
ત્રેમાનંદ પ્રિતમ પ્યારેપર, બલિ બલિ બલિ તન તોર. હૃથ્યોં ૨

પદ ૧૩૫૯ મું

બનેરી ધનશ્યામ સલોનો સુખધામ સલોનો, સુખ બરસત
ધ્વજ આઠો જામ; બનેં ૨૬.

મોર મુગટ શક્યાપ સમાનરી મરજત બંસી ધુન, મગન મયુર
ધ્વજભામ. બનેં ૧

દમકત દામિની કટિપર પીતપટ, લસત મનોહર બગપંક્તિ
મુક્તદામ ધરે અભિરામ;

નિરખી શ્યામધનપુલકિત ગોપીજન, ત્રેમાનંદ લયો પૂરનકામ. બનેં ૨

પદ ૧૩૬૦ મું-રાગ ધનાશ્રી

મદનાતુર હે હરિ માનની; માનં ૨૬.

ખીરહા રાહુ ગ્રહી ગુન વાત, શ્રીવ્રજચંદ તોરી ચાંદની. મદં ૧

કન્નજલ મત્તિન વિલોલ વિલોચન, શિથિલ દુગન સર સાંધની. મદં ૨

કલયતી મલય ગરલ સમ સુંદરી, ઈંદુ કિરન દહ પ્રાનની. મદં ૩

ત્રેમાનંદ સુમન શર સંખ્યા, તજી તન્વી કીરે કાનની. મદં ૪

પદ ૧૩૬૧ મું

માનની મધુસુદન માન ભરી; માનં ૨૬.

માનતી નાહિ મોયે બતાવતી, ચાર નારીકા કંથ હરિ. માનં ૧

મોયે મન બતવે ક્યું ન આવત, ઉંનકે પાપન કહા મેંદી ભરી. માનં ૨

પૈયા પરી પરી હારી હુંતો હરિ, હો તતછકી હુંદ ખરી.* માનં ૩

ત્રેમાનંદ કે' પ્રભુ જાય મનાવો, ઉભય ઉરજપર ચરન ધરી. માનં ૪

પદ ૧૩૬૨ મું-રાગ ધનાશ્રી

અરી મા તેરો માધો જાદુ ડારી ગયો, એરી મા તેરો;

જાદુ ડારી ગયોરે નેનો મારી ગયો, ચીતચોર મોહન. તેરો ૨૬.

* અર્થ સ્પષ્ટ નથી. “હોત તછકી હુંદ ખરી” પણ વંચાય છે. પણ તેનો પણ અર્થ સ્પષ્ટ નહિ હોવાથી પાઠ આમ જ રાખ્યો છે.

આપ અચાનક બૈયાં મરેરી, મેરે કરકા કંગનવા નિકારી
 ગયોરે; ચીત ચોર મોહન. તેરો ૧
 ચંચલ નેન સૈન કસી મારી, ગારીદે દેજ્યા મેરો જારી ગયોરે;
 ચીત ચોર મોહન. તેરો ૨
 બિગચો જશોદા તેરો કુંવર કનૈયા, નિરદૈયા મેરે હયા નખ
 મારી ગયોરે, ચીત ચોર મોહન. તેરો ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ પિયાપર, તન મન પ્રાન બલિહારી ગયોરે;
 ચીત ચોર મોહન. તેરો ૪

પદ ૧૩૬૩ મું

અંસીવારો મેરો તોરી ગયો હરવા, અંસીવારો મેરો;
 હરવા તોરી ગયોરે ચીત ચોરી ગયો, દગાબાજ લંગર. અંસી ૦ ટેક.
 સુંદર શ્યામ રસિક રંગછેલો, મેરી નાહક બૈયાં મરેરી
 ગયોરે, દગાબાજ લંગર. અંસી ૧
 બૈયાં મરેરી કસન અંધ તોરી, મેરી લુજકા બાબુઅંધ
 છોરી ગયોરે, દગાબાજ લંગર. અંસી ૨
 કર કર ચોટ ચોટ રહી ચંચલ, જલકી ગગરિયાં ફેરી
 ગયોરે, દગાબાજ લંગર. અંસી ૩
 પ્રેમાનંદકા પ્યારો કંઠ લગાય, બરજેરી પ્રીત મોસેં જોરી
 ગયોરે, દગાબાજ લંગર. અંસી ૪

પદ ૧૩૬૪ મું

મેરે બારે લાલા* તોસું કહા કહી ગ્વાલની, મેરે બારે;
 છોટે કાના તોસું કહા કહી ગ્વાલની, તોસું કહા કહી કા
 છીન લઈ, ધજનાર નિલજ. બારે ૦ ટેક.
 ઇતનોકસો મેરો કુંવર કનૈયા, વે તો બરજેબન નવરંગ
 નધરે; ધજનાર નિલજ. બારે ૧

* “મેરે બારે લાલ” પાઠાન્તર છે.

હર નખ ચિહ્ન દેખાવતી ડોલતી, સ્થામ ચતુર તુતો ભોરી
 બધરે, ધ્વજનાર નિલજ. બારે ૨
 નીત નીત આયકે કંઠ લગાવતી, મુખ ચુંબતી એક ટક
 રધરે, ધ્વજનાર નિલજ. બારે ૩
 પ્રેમાનંદ જશોદા અગરત, હસત રાધે ધુંધટ દધરે;
 ધ્વજનાર નિલજ. બારે ૪

પદ ૧૩૬૫ મું

મેં ના લિયો યાકે કરકો કંગનવા, મેં ના લિયો;
 કંગનવા યાકે કરકો રે હરવા હરકો, તેરી સોં મૈયારે; મેં ના* ટેક.
 મિથ્યા બોલી મોયે દોષ લગાવતી, જની છોટાસો લરીકારે;
 તેરી સોં મૈયારે. મેં ના ૧
 મોસું કહે તોયે મોલકો લીનો, નહીં જશોમતિ નંદ મહરકારે;
 તેરી સોં મૈયારે. મેં ના ૨
 સુનત જશોદા કંઠ લગાયેકે, મુખ ચુંબતી ગિરિધરકારે;
 તેરી સોં મૈયારે. મેં ના ૩
 પ્રેમાનંદ બતિયાં સુતી હરિકી, હસી ગ્વાલની ચલી ધરકારે;
 તેરી સોં મૈયારે. મેં ના ૪

પદ ૧૩૬૬ મું-રાગ ધનાશ્રી

ઘોરા આવોને સુંદર સ્થામ, નિરખું નેણાં ભરી;
 મારાં લોચનિયામાંહી માવ, રાખું જતને કરી. ઘોરા ૦ ટેક.
 મસ્તક મુગટ જડાવનો, કાને કુંડલ મકરાકાર;
 વદન ઉપર મારા નાથજી, વારું કાટિક અત્રિકુમાર. નિરખું ૧
 બ્રહ્મટિના પ્રતાપને, જાણે મોટા મુનિવર ધીર;
 કાલ માયાદિક ચરધરે, કંપે સુર નર અસુર પ્રવીર. નિરખું ૨
 ચપળ દ્રગન છળી ઉપરે, વારું ખંજન મધુકર મીન;
 સિધુસુતા વાંસે ફરે, જોવા લોચન ચઢને દીન. નિરખું ૩

* “મેં ના લીયો યાકે કરકો કંગનવા. મેં ના ૦

યાકે કરકો કંગનવા યાકે હરકોરે હરવા, તેરી સોં મૈયાના ૦” પાઠાન્તર છે.

ગુચ્છ ગુલાબી ખોંચિયા, બેઠે કાન ઉપર વનમાળી;
પ્રેમાનંદ થયો ઘેલડો, તીલ વામ શ્રવણમાં બાળી. નિરખું ૪

પદ ૧૩૬૭ મું

તારું રૂપ જોઈ રંગ હેલ, લોચન લોબી રહ્યા;
કરી વરણન વારમવાર, પાતક બવના ગયા. તારું ૦ ટેક.
નાસા શુક શોભાનિધિ, રૂડા અધર ખીંચ ચીતચોર;
ગોળ કપોત્રમાં શોભતો, રૂડો તીલ એક જમણીકાર. લોચ ૧
હસતું વદન શોભે ધણું, જાણે પુનેમ ચંદ્રપ્રકાશ;
દાંત દાડમકળી દેખતાં, કરે શોકસિંધુનો નાશ. લોચ ૨
ચીથુકતણી શોભા ધણી, કંઠુ કંક શોભે સુખરૂપ;
ઉન્નત ઉરમાં ઓપી રહ્યો, રૂડો વીનગુણ હાર અનૂપ. લોચ ૩
હૃદય કમળમાં શોભતું, ચિહ્ન શ્રીવચ્છ રતિ એક લાલ;
નિરખી ભુજ ભરી ભેટતાં, થયો પ્રેમાનંદ નિહાળ. લોચ ૪

પદ ૧૩૬૮ મું

શોભા શી કહું શ્રીધનશ્યામ, સુંદર વર તમતણી;
શું વર્ણવું રસના એક, લાવણ્યતા અતિ ધણી. શોભા ૦ ટેક.
સ્તન જુગલપર શોભતાં, બે છાપ ચિહ્ન જમીધામ;
નેણાં ભરીને નિરખતાં, નવ વ્યાપે કોષ ને કામ. સુંદર ૧
ભુજ જુગલ જગદીશજની, શોભે હસ્તિ સુંડ સમાન;
છાપ ચિહ્ન મનકું હરે, શોભે કુણિયું બીને વાન. સુંદર ૨
કાંડા કંઠ્ય બલવંતજ, રાતી હથેલિયું સુખપૂર;
આંગલિયું નખ નિરખતાં, થાયે દુખડાં સર્વે દૂર. સુંદર ૩
કરવર અભય ઉદાર તે, ધરો શિશુ ઉપર મહારાજ;
પ્રેમાનંદ ત્યારે માનશે, થયો સફલ જનમ મારો આજ. સુંદર ૪

પદ ૧૩૬૯ મું

તારી મૂરતિ શ્રીમહારાજ, જીવું છું બોધને;
સંભારતાં સરવે અંગ, રહું મન મોધને. તારી ૦ ટેક.

ત્રિવળી સહિત શોભે ધણું, રુડું ઉદર અતિ અભિરામ;
 ઉડી નાભી નૌતમ, પૂરે સરવે મનની હામ. રહું ૦ ૧
 કટિલંક અતિ રળિયામણા, શોભે સાથળ સુંદર બેડ;
 જાનુ પિંડી નિરખતાં, પૂરે સરવે મનના કાડ. રહું ૦ ૨
 ધુંટી પાનીને પેખતાં, વાઘ હેડે પૂરણ પ્રીત;
 જુમલ તળા સંભારતાં, રુડી ઉર્ધ્વરેખા ચોરે ચીત. રહું ૦ ૩
 ફણા આંગણિયું આપતી, જમણા અંગોઠાના નખમર્ધ ચિહ્ન;
 નખશિખ મૂરતિ સંભારતાં, પ્રેમાનંદ થયો લેલિન. રહું ૦ ૪

પદ ૧૩૭૦ મું-રાગ ધનાશ્રી

માંકે મોલે મોહનજી થે આયા ક્યો ની આજ.* માંકે ૦ ટેક.
 સેજડી બીજાઈ સારી દીપકકી જોત પ્યારી
 વાટડી જોઈ મેં થારી નાયા હો મહારાજ. માંકે ૦ ૧
 મોસું જો દીયો કાલ દુહસુંથે પાળ્યો બોલ
 જાઓજી જાઓજી જુઠા જદુપતિ રાજ. માંકે ૦ ૨
 કણીરે થે ધરે ગીયા થાને જો બેહાલ કીયા
 અધર અંજન કીયો ખોઈ થાકી લાજ. માંકે ૦ ૩
 પ્રેમાનંદરા નાથ પડ્યા થે કણેરે હાથ
 રાખ્યા થાને નાથ રાત સાચ્યો વાકો કાજ. માંકે ૦ ૪

પદ ૧૩૭૧ મું

માંકે મોલે બાલમજી થે આયા છોજી રાત. માંકે ૦ ટેક.
 રમઝમ કરતા માંકે મોલ પધાર્યા
 સખિયારો સાથ લેઈ આયા મુસકાત. માંકે ૦ ૧
 કમરે કટારો લાલ ઢલકતી સોહે ઢાલ
 શિરોધરી શોભા માસું કહી નઈ જાત. માંકે ૦ ૨
 કસુંબલ જામો વારી થરકે કસુંબી પાધ
 અમલારા જાક્યા માસું બોલોછોજી બાત. માંકે ૦ ૩

* “માંકે મોહોલે મોહનજી થે આયા ક્યું નહિ આજ.” પાઠાન્તર છે.

પ્રેમાનંદરા નાથ કપુર સુગંધી ગતિ
કેસરીયા બાલમજી પધાચ્યા પરભાત. માંકે૦ ૪

પદ ૧૩૭૨ મું-રાગ કાફી હોરી

હારે હો અરજ મોરી માનોજી પ્યારે, શ્યામ સુંદર બંસી વારે; હારે૦ ટેક.
નાહક રોકી રહે હો સાંવરે, નાગર નંદદુલારે. અર૦ ૧
સાસુ નણુંદ લરીહે પિયા મોસે, વ્રજકે લોગ ઠગારે. અર૦ ૨
કબકી મેં ઠારી પિયા પાયે પરતહું, હાં હાં કરત હો ઠારે.* અર૦ ૩
પ્રેમસખી બલિ જાઉં શ્યામપર, કરી રાખું દ્રગતારે. અર૦ ૪

પદ ૧૩૭૩ મું

હારે હો શ્યામ કીની એ ગતિ મોરી, કહારેહસત દુગ જોરી; શ્યામ૦ ટેક.
મનમોહન મોરી અંગિયાં બીજ ગઈ, મોતીનકી લર તોરી. શ્યામ૦ ૧
મેં અંજન પિયા કછુએ ન જાનું, ડારી મોરે શિર ચોરી. શ્યામ૦ ૨
હે ચીતચોર પીરઉં ન જાની, બાંહ પકર ઝકઝોરી. શ્યામ૦ ૩
પ્રેમસખી પિયા રસિક રૂપપર, વારત મદન કરોરી. શ્યામ૦ ૪

પદ ૧૩૭૪ મું-રાગ કાફી-હોરી-તાલ ચંપક

આવો મીલી બ્રજનારી, આજ પકરે† ગિરિધારી; આવો૦ ટેક.
ચંચલ ચપલ મીલત નાહિ કબહું, બહુત દિનન પચિહારી. આજ૦ ૧
એ છીન લેહો‡ પીતાંબર મોરલી, પે’રાવો નઇ સારી. આજ૦ ૨
આંખી આંજી મુખ મીડી પિયાકો, નયવોરી દેકર તારી. આજ૦ ૩
પ્રેમસખી જી ન કહો રી કહાન કાઉં, સુંદર નંદદુલારી. આજ૦ ૪

પદ ૧૩૭૫ મું

એ મોહન પિયા પાયે, આજ કરીઉં મન બાયે; એ મો૦ ટેક.
પેરાયી ચૂરી ચૂનરિયાં, અંજન દુમ કજરાયે. આજ૦ ૧

* “હારે” પાઠાન્તર છે.

† “પકરિએ” “પકરીહે” પાઠાન્તર ગવાય છે.

‡ “લેહો” પાઠ વધારે સારો લાગે છે.

પ્રેમભરી મુખ ચુંખી લામિની, ગાલન ગુલચા લગાયે. આજ્ઞા ૨
 વ્રજવનિતા જોરી દગસે દગ, નેનન સેન શિખાયે. આજ્ઞા ૩
 પ્રેમસખી એ નંદલલ્લીકે, બીંદન લાલ લગાયે. આજ્ઞા ૪
 પદ ૧૩૭૬ મું

નીકી ખની નંદલરકી, દેખો છખી સુંદરવરકી. નીકી ૦ ટેક.
 પેરાયી અંગિયા અરુ ચૂનર, રાજત ચૂરિયાં કરકી. દેખો ૦ ૧
 માંગ સંવારી બીંદી દગ અંજન, લલિત છખી વેસરકી. દેખો ૦ ૨
 સુની ધ્રુજનાર સનેહ અપારસોં, આર્થ દેખન ધરધરકી. દેખો ૦ ૩
 પ્રેમસખી કહે સુનો હો સયાંની, લેજ્યું ચલો નંદ ખીરકી. દેખો ૦ ૪

પદ ૧૩૭૭ મું

લેજ્યું આર્થ નંદદારે, મોહન પિયા પ્રાણસે પ્યારે; લેજ્યું ૦ ટેક.
 હે નંદરાની દેખો યા લરકી, ઠાડીહુતી પનિયારે. મોહન ૦ ૧
 કહા જાને કાઢકી સાવરી, તેરે લાલ અનુસારે. મોહન ૦ ૨
 આર્થ જશોદા નિરખી લાલકું, ભરી આય દગ તારે. મોહન ૦ ૩
 પ્રેમસખી એ રૂપનિધિપર, પ્રાણ વારી વારી ડારે. મોહન ૦ ૪

પદ ૧૩૭૮ મું-રાગ કાફી

દૂરીજન દેખશેરે, પાલવડો મારો મેલ છખીલા. છખી ૦ ટેક.
 દેખશે એદ્યા લોક દૂરીજન, જાશે મારી લાજ;
 સાસુ પુછશે ક્યારની વહુ તું, કયાં ગઈતી આજ. છખી ૦ ૧
 સરખી સૈયર જાણશેરે, મને યોલશે વાંકા વેણ;
 ઉભી છે બહુ કદમની જાયે, કહાનજી કીધા સેણ. છખી ૦ ૨
 પાલવ મેલને પાતળિયા, મને થઈ છે ઝાઝી વાર;
 હૈયે હાથ ન નાંખશેરે, મારો તુટશે નવસરહાર. છખી ૦ ૩
 જાવા ઘો મુજને માવજીરે, મારે ઘેર છે ઝાઝું કામ;
 આવીશ પાછી પાતળિયારે, માનો પ્રેમાનંદના શ્યામ. છખી ૦ ૪

પદ ૧૩૭૯ મું

રસિયા રોક માંરે, ઉઢાણી મારી આલ જામળિયા. રસિયા ૦ ટેક.

વાર થાય છે વિઠ્ઠલ, મારી સાસુ જુવે છે વાટ;
કામ વિના તું કહાનજી, રાહીને શીદ ઉભો છે ઘાટ. શામ૦ ૧
મેલને આજ તું આલ ઉઠાણી, તાણમાં મારું ચીર;
કર જોડીને કહું છું કેશવ, ભરવા દેને મને નીર. શામ૦ ૨
અમે વહુઆરું લાજના માણસ, ત્હારે નહિ લાજ લગાર;
ગોવિંદ ઘેલડો થાય છે જોધને, ગોકુલિયાની નાર. શામ૦ ૩
ક્યારની કહું છું માન મનોહર, ભરવા દે મને હેલ;
મળશું આપણુ કુંજમાં કહાના, પ્રેમાનંદના છેલ. શામ૦ ૪

પદ ૧૩૮૦ મું

મારા સમ માર માં રે, કાંકડલી મને કહાન રંગીલા; મારાં ટેક.
કાંકડલી મને માર માં મોહન, કહું છું વારમવાર.
લાડકડા ત્હારા લાડ હું પૂરા, કરીશ નંદકુમાર. રંગીલા૦ ૧
જોડણું મ્હારે ફૂટશે, મ્હારી સાસુડી કરશે રહોર;
કેશવ તુજને કહું છું, કેડો મેલને તું નંદકિશોર. રંગીલા૦ ૨
માધવ ત્હારા મનમાં શું છે, શીદ રોકે છે વાટ;
નિર્લજ નવરો મેલતો નથી, જમુનાજીનો ઘાટ. રંગીલા૦ ૩
કંસને કેહેશું કેશવ તારા, લક્ષણ સર્વે આજ;
પ્રેમાનંદના નાથજી ખોશો, નંદ જશોદાની લાજ. રંગીલા૦ ૪

પદ ૧૩૮૧ મું

કહું છું ક્યારનીરે, બાંહડલી મારી મેલ ઠગારા; કહું છું ટેક.
ચૂડિયું પુટશે નંદના કુંવર, માન તું સુંદરસ્યામ;
સાસુ જાણશે કહેશે, વહુ શું આ કીધું તે કામ. ઠગારા૦ ૧
ધુંધટપટ ઉલાડમાં મોહન, દેખશે ગામના લોક;
ઠેલ માં માથે બાર છેરે, મારી લચકારો તે ડોક. ઠગારા૦ ૨
આડો આવીને આજમાં માધવ, તોડ માં મોતીહાર;
બળિયો છું પણ બાંધી મંત્રાવીશ, કંસતણે દરબાર. ઠગારા૦ ૩

રહી અસુરી એકલીરે હું, ગયો સંયરનો સાથ;
મેલી દેને મારા સમ છે મોહન, ત્રેમાનંદના નાથ. ડમારાં ૪

પદ ૧૩૮૨ મું-રાગ કાફી-ધ્રુપદ ચૌતાલ

સરસ ગાય ગાયરે (૨), ગાય ગાય મોહન મધુરીસી તાન
મન પ્રાન હર લીનરે; સરં ૨૬.

બંસી અધર ધરે કહાન, લે લે સમ સ્વરન તાન, સાંવરે
સુખન કષ્ટુ કર દીનરે. સરં ૧

વિકલ લયે મન પ્રાન, ભૂલી સખ ખાન પાન, તનમેં
લે હલટો સિગાર કીનોરે;
ત્રેમાનંદ વ્રજનારી, મીલી જમ ગિરિધારી, થકીત બધ
નિરખી નિરખી રંગભીનોરે. સરં ૨

પદ ૧૩૮૩ મું

તરન તારનરે (૨), તારન નિસતારન ધર્મકુંવર અખિલ
જગતકારનરે; તરનં ૨૬.

રટ મન રેન દિન, ધરી ધરી પલ છીન, દીનખન્ધુ
અધમઓધારણુરે. તરનં ૧

અશરણુશરણુ સ્યામ, પરંબલ પૂરણુકામ, નિજ જનકે
દુઃખનિવારણુરે;

લકતવતસલ કૃપાનિધાન, ત્રેમાનંદકે જીવનપ્રાન, કામ કોધ
લોભ મોહ મારનરે. તરનં ૨

પદ ૧૩૮૪ મું

પરન બાજતરે (૨), બાજત ગત મડગડ્યો મડગડ્યો ધૂમ કદ
તક ધાધીલાં, ધિતા સરસ રાજતરે; પરનં ૨૬.

ઢ્રૌંકટ તક ઢ્રૌંકટ તક(૨), ધાધીલાં(૨), દુમિ દુમિ દુમિ દુમિ ટુગ્
ટુગ્ ટુગ્ ટુગ્ ગુમ ગુમ ગુમ ગુમ મુંદગ માજતરે. પરનં ૧

નૃત્યત બિહારી જ્ઞજનારીસંગ, સાંગીત નટવર સુધર
ગત સાજતરે;

પ્રેમાનંદકો નાથ લેત તાન સમ સ્વર, સાની ધપ મગરીસા
નિરખી મદન લાજતરે. પરનં ૨

પદ ૧૩૮૫ મું

ખરજ સાધ સાધરે (૨), સાધ સાધ ગુનીજન ગુન નાદ વિદ્યા
અહરસ આદ આદરે; ખરં ૮૬.
ખરજ રીખજ ગંધાર, મધ્યમ પંચમ ધૈવત નિષાધ, સમ
એહી અહ નાદરે. ખરં ૧
સમ સ્વર્ગ સમ પાતાલ વૈકુંઠ પરમ ધામ, ઠામ ઠામ છાંયે રથો
નાદ સોઈ અગાધરે;
પ્રેમાનંદ શ્યામસંગ ગાવત સુખ પાવત, રિઝત હરિ દેત
મેજ મહાપ્રસિદ્ધરે. ખરં ૨

પદ ૧૩૮૬ મું—રાગ કાફી

બિહારીલાલ બાંકે હો બિહારીલાલ બાંકે, રંગબીને છેલ કહાંકે હો; બિં ૮૬.
બંદ્રાબનકી કુંજગલીનમે, ફીરત મોહન મદ છાંકે. હો બિં ૧
પઢી પઢી ટોંના ડારત, મારત નેહ બાન નજરાકે;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ બસ ગીયો દીલમેં, બાલમ અજબબલાકે. હો બિં ૨

પદ ૧૩૮૭ મું

હખીલે છેલ સલોને હો, હખીલે છેલ સલોને,
તેરી ચિતવનીમેં કછુ ટોને; હો છં ૮૬.
બકુટી કુટીલ ચપલ ચિતવનીમેં, મોહે મીન મૃગ છોને. હો છં ૧
ચિતવની તરછી લાગત માનું ખરછી કસત કરેજકે કોને;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ દરદ દિલોંદા કહી ન બનત સુખ મોંને. હો છં ૪

પદ ૧૩૮૮ મું

રસીલે રાજીવ નેનાં હો, રસીલે રાજીવ નેનાં,
બીનું દેખે મોહે નાંહી ન ચેનાં; હો રસીં ૮૬.
રેખે રાતી મદન મદમાતી, બેના પરમ સુખદેનાં. હો રસીં ૧

જન મનહરની ખલક બસકરની કમધનયનકી સેના;
પ્રેમાનંદ નિરખી સુખ પાવત, ગાવત હે દિનરેના. હો રસી૦ ૨

પદ ૧૩૮૯ મું

રંગીલે કહાન પ્યારે હો, રંગીલે કહાન પ્યારે,
તુમ જીવન પ્રાન હમારે; હો રંગી૦ ટેક.
પ્રાન હમારે નેનાકે તારે, નટવર ધર્મદુલારે. હો રંગી૦ ૧
ધર્મદુલારે કરું નહિ ન્યારે, ઉરકે હાર હજારે;
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ જીખીપર, તન મન ધન લે વારે. હો રંગી૦ ૨
પદ ૧૩૯૦ મું-રાગ કાફી

બિસરી ગઈ હાર હિયાકો મેરો, કહાન કદમઉંકી જૈયાં; બિસ૦ ટેક.
હરિવર હાંસી ન કીજે હારકી, દેહો શ્યામ સુખદૈયાં. બિસ૦ ૧
યહાં અબહી કાઉં ઓર ન આયો, તુમહિ ચરાવત જૈયાં. બિસ૦ ૨
લરીહે લાલ મોરે ધરકે લોગવા, ઓર લરીહે મોરી મૈયાં. બિસ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ પરમ ચતુરવર, પુનિ પુનિ પકું તોરે પૈયાં. બિસ૦ ૪

પદ ૧૩૯૧ મું

ગુજરિયાં જોખન મદમાતી, તેં લધરે મોરલિયાં મોરી; ગુજ૦ ટેક.
બડેરે બાપકી બેટી હોયકે, કરની શિખી કહાં ચોરી. ગુજ૦ ૧
બંસી ચોરી મોયે દોષ લમાતી, માગતી હાર નિઠોરી. ગુજ૦ ૨
યા બંસીમેં મેરો પ્રાન બસતહે, સુન રાધે સોહ તેરી. ગુજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રભુ બંસી આની દે, શ્રીવૃષભાનકિશોરી. ગુજ૦ ૪

પદ ૧૩૯૨ મું

ખાંસુરિયાં બૂલી આયે કઉં, ઠીક લંગર બંસીવારે; ખાંસુ૦ ટેક.
કહાં તુમ કહાં હમ કહાં ખાંસુરિયાં, માંગત પાસ હમારે. ખાંસુ૦ ૧
રંચ બર સાંચ ન બોલો મોહન, યાહીતે બયે કહાન કારે. ખાંસુ૦ ૨
કહાં શિખે એતી ધૂરતતા, કોન શિખાવન હારે. ખાંસુ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ કરી ઠગ બાજી, મોલો સકલ જાજ પ્યારે. ખાંસુ૦ ૪

પદ ૧૩૯૩ મું

નાગરિયાં તે નેન સલોનિરી, તેા જેસી કાઉ નાઈ; નાગ૦ ટેક.
નેનમેં બેનમેં સેનમેં સુંદરી, બહિરાવતી કઈ કાઈ. નાગ૦* ૧
ભાહ મરેરતી નેનની જોરતી, મોરતી અંગ ઈતરાઈ. નાગ૦ ૨
બુજ ફરકાવતી કુચ તરકાવતી, ગાવતી ગારી હરખાઈ. નાગ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે જુગલજીપીપર, તન મન ધન બલજાઈ. નાગ૦ ૪

પદ ૧૩૯૪ મું-રાગ કાફી

તેરી અંખીયાંમે કછુ ટોંના, અંસી વારે સલોના; તેરી૦ ટેક.
અંખીયાં તેરી લેતહે હેરી, આઘ કાઉ પેલેહી ગોના. અંસી૦ ૧
ચિતવની તરછી મારત માનું બરછી, કસત કરેજકે કોના. અંસી૦ ૨
કેસો જાદુ ડારત કછુ ના બિચારત, હોતહે જ્યે દુઃખ દોના. અંસી૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે પ્રાન હમારે, બીનું દેખે આવત રોના. અંસી૦ ૪

પદ ૧૩૯૫ મું

તેરી બાંસુરીને ઘર ધાલા, જશોદાજી કે લાલા; તેરી૦ ટેક.
બાંસુરી પાંસુરી છેદ ગઈ, મોયે કરીદીની હાલબેહાલા. જસો૦ ૧
તન મન પ્રાન બયે બસ મેરે, જ્યુ મૃગ ખંજન જલા. જસો૦ ૨
દિન નહી ચેન રેન નહી નિદ્રા, પ્રગટી બિરહાનલજવાલા. જસો૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ મેંતો અખ, ફેરું તેરે નામકી માલા. જસો૦ ૪

પદ ૧૩૯૬ મું

બાંસુરિયામેં બનવારી, લીનો જીયરે નિકારી; બાંસુ૦ ટેક.
બીનું દેખે મોયે કલ ન પરે કઉં, બિરહ બિચા તન બારી. લીનો૦ ૧
ખાન પાન તન બાન વિસરી ગઈ, બીકલ બિરહકી મારી. લીનો૦ ૨
આખદમૂરી અંગ નહી લાગત, બૈદ દટોરત નારી. લીનો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે નાથ બીના મોહે, હોવત નાહી કરારી. લીનો૦ ૪

પદ ૧૩૯૭ મું

અબ સાંવરે ખીના માર્ધ, મોપે રણોઈ ન જાઈ; અબ૦ ૧૬.
 શ્યામમુંદરકી સાંવરી સુરત, ખીનુ દેખે કલ નાઈ. મોપ૦ ૧
 કે વાકે ઢીંગ મોહી લે જાઓ, કે વાકું લાવો બોલાઈ. મોપ૦ ૨
 તરત મીટો રોગ તન મનકો, પરત વાકી પરજાઈ. મોપ૦ ૩
 ત્રેમાનંદકે નાથખીના પીર, મીટે ન કોટિ ઉપાઈ. મોપ૦ ૪

પદ ૧૩૯૮ મું-રાજ કાફી

શ્યામ કેશરીયો બનો, ખ્યાહન આયોરે સૈયો; શ્યામ૦ ૧૬.
 બનરો બિહારી ગિરિધારી રાજ બનરિકે મન બાયોરે સૈયો. શ્યામ૦ ૧
 જરકસી પાધમે મોતિયુંકે સેહરો સરસ જાયોરે સૈયો. શ્યામ૦ ૨
 ભુખન બસન અનોપમ નિરખી મન લલચાયોરે સૈયો. શ્યામ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે બનરો ખ્યાસ બિરંચી મુનિ મીલ ગાયોરે સૈયો. શ્યામ૦ ૪

પદ ૧૩૯૯ મું

બની અસવારીરે બિહારી બરાંકી દેખો; બની૦ ૧૬.
 મકનારે હાથીવારી કનક અંબાડી લગત પ્યારીરે દેખો. બની૦ ૧
 બનેહું બરાતી માનુ રતિપતિકી સેના સજીકે ઠારીરે દેખો. બની૦ ૨
 ગગન સધન મુદિત સુર બરખે સુમન વારીરે દેખો. બની૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કે' ગાવત ગારી પૂરનારીરે દેખો. બની૦ ૪

પદ ૧૪૦૦ મું

તેરી જખી મેરે મન બસગધરે બનરા; તેરી૦ ૧૬.
 શ્યામમુંદર અસ સજ કુંગના મસ લસ ગધરે બનરા. તેરી૦ ૧
 ચિતવની ચલની દેખતહી કરેજવામેં કસ ગધરે બનરા. તેરી૦ ૨
 રૂપ છટા લખી રતિપતિકી મતિ અસ ગધરે બનરા. તેરી૦ ૩
 અંગ અંગકી જખી ત્રેમાનંદકે ઉર હસ ગધરે બનરા. તેરી૦ ૪

પદ ૧૪૦૧ મું

રાજ સહેલી તોયે દેખી મોધરે* બનરા; રાજ૦ ૧૬.

* “મોહીર” ગાય છે.

કમનિય રૂપ નિરખી અંખિયાં, ન ત્રપત હોઠરે બનરા. રાજ૦ ૧
ઠાડી સખિયનમેં પ્રયુક્તિત મનમેં, છપી જોઈ જોઈરે બનરા. રાજ૦ ૨
આયં ઠાડી લઈ કર સુમન માલ લઈ, પે'રાવા તોઈરે બનરા. રાજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ક' મેરે ઉરમેં ખિરાજો, દંપતિ દોઈરે બનરા. રાજ૦ ૪

પદ ૧૪૦૨ જીં રાગ કાફી

વાંસલડી કુંજ વાયેરે, વેરણ વાંસલડી કુંજ વાયેરે;
મારું સુણતાં કાલજ કારાયેરે, વેરણ વાંસલડી કુંજ વાયેરે. વેરણ૦ ટેક.
શ્રવણે સુણીને મારું તનકું તપે છે, મન મળવા અકુળાયેરે. વેરણ૦ ૧
કામ કાજ મને કાંઈ નવ સુજે, ઘેલી ફરું ધરમાયેરે. વેરણ૦ ૨
વાંસલડિયે મારી વેંધી વાંસલડી, મને પ્રહની વેદના થાયેરે. વેરણ૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ જોયા વિના પણ એક જીગસમ જાયેરે. વેરણ૦ ૪

પદ ૧૪૦૩ જીં

વેરણ થઈને લાગીરે વાંસલી વેરણ થઈ, કીંધી તજઅબલાને
વેરાગીરે. વાંસ૦ ટેક.

મદનભરી વાગે અતિ વસમી, ખટકે છે જઈને આગીરે. વાંસ૦ ૧
પતિસુતમાંથી પ્રીત તજને, થઈ છું સર્વે ત્યાગીરે. વાંસ૦ ૨
વ્રજવિનતાનું જીવન સર્વસ, લઈને થઈ છે બડાગીરે. વાંસ૦ ૩
પ્રેમાનંદને નાથ અધર ધરી, રસિયે શ્યામસોહાગીરે. વાંસ૦ ૪

પદ ૧૪૦૪ થું

જીવન જમુના તીરેરે, વાયે જીવન જમુના તીરેરે;
મારું વિંધ્ય મન બલવીરેરે. વાયે જી૦ ટેક.
મંત્ર બણીને મધરાતે મોહન, ટેર સુણાવે ધીરે ધીરેરે. વાયે જી૦ ૧
સાંબળતામાં સરવે બૂલી, ડોલી દરદની પીરેરે. વાયે જી૦ ૨
હેકું મારું બરાઈને આબું, નેત્ર બરાયા છે નીરેરે. વાયે જી૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને મળવા, ઉપજો વિરહ શરીરેરે. વાયે જી૦ ૪

પદ ૧૪૦૫ મું

મોરલીમાં મન લીધુરે, મોહને મોરલીમાં મન લીધુરે;
છેલે કામણ કાંઈક કીધુરે. મોહને૦ ટેક.

વાંસલડી વાધને વનમાં, તેડીને દરથન દીધુરે. મોહને ૧
 રસમાં રસખસ કીધી રસિયે, પ્રીતે અધરામૃત પીધુરે. મોહને ૨
 અંગેઅંગ પુલી વ્રજવિનતા, જોઈ મોહન મુખવિધુરે. મોહને ૩
 પ્રેમાનંદના નાથને મળતાં, કારણ સરવે સીધુરે. મોહને ૪

પદ ૧૪૦૬ કું-રાગ કાફી

જવા ઘો જમુના પાણી હો કાનુડા; જવા ૦ ટેક.
 જમુનાજીને મારગ જતાં, હાથ ઝાલી શાને તાણી. હો કા ૧
 આત્મ કરો ને વાહલા અધકુરે ખોલો, દેખતાં સૈયરસમાણી. હો કા ૨
 સન્મુખ આવીને સાન કરો છો, શાને ખોલો છો ખોટી વાણી. હો કા ૩
 પ્રેમસખી કહે વાત હિયાની, રહોને રસિયા અમે જાણી. હો કા ૪

પદ ૧૪૦૭ મું

મારગડે રોકા માં માવા; હો મોહનજી ૦ ટેક.
 નિત્ય ઉડીને કેટલુંક સહિયે, શાને ખાજો છો આવી ઠાલા. હો મો ૧
 હાથ જોડીને કરગરિયે તમને, તેમ તેમ થાઓ માં કાલા. હો મો ૨
 ગાયું ચારોને આવી ચીર તાણો છો, નથી રાગ નંદલાલા. હો મો ૩
 આજ કહીએ તે શીખ માની લેજો, પ્રેમસખીના ઊગાલા. હો મો ૪

પદ ૧૪૦૮ મું

મારગ મેલો ગિરિધારી, હો રસિયા મારગ; હો ૨૦ ટેક.
 વાંક વિના આવી મારગ* ખાંધા, શાને ખાજો છો મૈયારી. હો ૨૦ ૧
 કાંઈના શિખાવ્યા પુત્રોમાં વહાલા, વનમાં ન છોડો પરનારી. હો ૨૦ ૨
 હાંસી નહિ વાત સાચી કહું છું, માનો શીખ હમારી. હો ૨૦ ૩
 પ્રેમસખીના સ્થામ મનોહર, જીવોને વાત વિચારી. હો ૨૦ ૪

પદ ૧૪૦૯ મું

વાર જશેદા વનમાળી, હો મોહન તારો; હો મો ૦ ટેક.
 આવડો શો લાડકવાયો ખાઈ, પાલવ ઝાલે દેઈ ગાળી. હો મો ૧
 વૃંદાવનને મારગ જતાં, દાન માંગે છે અમને ખાળી. હો મો ૨

ગોવાળાની મંડળી લેધને, જેમ તેમ બોલે દર્ષ ગાળી. હો મોં ૩
પ્રેમસખીને મનડે વસિયો, પીળી પલ્લવટવાળી. હો મોં ૪

પદ ૧૪૧૦ મું

વારને જીવનપ્રાણ માડી તારો; વારં ટેક.
મારગ જતાં મળવાને ધાંખે, માગે છે જોખનિયાંના દાણુ. માડીં ૧
એક કહું તો આવી લાખ કહે સામે, કંઠણ વચનના બાણુ. માડીં ૨
મધુસૂદન મતલબનો ગરજી, હરજી ચતુર સુમણુ. માડીં ૩
પ્રેમાનંદ કહે શું સમજીને, વેદ કરે છે વખાણુ. માડીં ૪

પદ ૧૪૧૧ મું

જીવન જમુના તીર માડી તારો; જીવં ટેક.
પાતળિયો પનથટપર આવીને, ભરતાં ખાળે છે નીર. માડીં ૧
નાહિયે ત્યાં છાનો આવીને, ચોરીને ભાગે છે ચીર. માડીં ૨
લોકની લાજ મરજદ ન આણે, ના જાણે પર પીર. માડીં ૩
પ્રેમાનંદ કહે રાકીને રાખીશ, નેણામાં બલવીર. માડીં ૪

પદ ૧૪૧૨ મું

ગિરિધર ઘેલો તૂર બાઈ તારો ગિરિધર; બાઈં ટેક.
મારગમાં માણસ* દેખતાં, આવીને બાઝે છે મારે ભર. બાઈં ૧
પરનારી બાળીને ભૂરાયો, જીવન જોખનપૂર. બાઈં ૨
નાનકડા નટવરને જશોદા, જળવળે તું જરૂર. બાઈં ૩
પ્રેમાનંદને નાથ રસીલે, અમને કીધાં ચકચૂર. બાઈં ૪

પદ ૧૪૧૩ મું

કમલનયનને વાર બાઈ તારા. કમલં ટેક.
અલખેલો આવીને અચાનક, તોડે મારા હેડાનો હાર. બાઈં ૧
દૂધ દહી મહી માખણુ ધરમાં, રે'વા ન પામે લગાર. બાઈં ૨
કેટલાંક કહું કેશવનાં કૌતક, શેષ ન પામે પાર. બાઈં ૩
પ્રેમાનંદના નાથને નિરખી, મગન રહે છે વ્રજનાર. બાઈં ૪

પદ ૧૪૧૪ મું-રાગ કાફી

શામળિયે મારી સુરત હરીરે; સામ૦ ટેક.
 જ્યેમાં કાંઈ કારણ છે, કે એની દષ્ટી છે કામણુભરી. સામ૦ ૧
 પાણીડારે ભરવા સારું જાતાં ને વળતાં, હિંદુ હુતો લાજ કરી;
 આજ અજાણે ધુંધટ ઉધાડીને, જ્યેા મેંતો જીવન જરી. સામ૦ ૨
 સુંદર મુખડું જોઈ મન મગન થઈ, સુધ યુધ સહુ વિસરી;
 હાથ ન હાલે મારો પાવ ન ચાલે, રહી એકે નજરે ઠરી. સામ૦ ૩
 ચંચલ લોચન ભવદુઃખમોચન, મુહરિયું તો પુટે છે ખરી;
 ત્રેમાનંદના નાથને નિરખી, ના આવું ભવમાં ફરી. સામ૦ ૪

પદ ૧૪૧૫ મું

વાંસલડી મારે વેરણુ પડીરે; વાંસ૦ ટેક.
 વિરહ ભરી મધરાતે વેરણુ, વાગે છે ધડિયે ધડિ. વાંસ૦ ૧
 સાંભળતાં મારી સુધ યુધ વિસરી, જાણીયે કાળે કરડી;
 રોમ રોમમાં સાંભરી સુરત, આવે* છે લે'ર ચડી. વાંસ૦ ૨
 વાગે છે જોરે ને કાલજ કોરે, વાંસની વાંસલડી;
 વ્યાકુલ થાએ મારું મન મળવાને, નયણે નીરઝડી. વાંસ૦ ૩
 ભોજન ન ભાવે મને નિંદ ન આવે, સુતાં સૈયર† સેજડી;
 ત્રેમાનંદના નાથની મૂરતિ, આવે છે હિરમાં ચડી. વાંસ૦ ૪

પદ ૧૪૧૬ મું-રાગ કાફી

અક્ષયેલા આવો આરારે, અરજ કરું છું; અર૦ ટેક.
 ભાવ કરીને નટનાગર બેડું, જોવું તારા મોલીડાના તોરારે. અર૦ ૧
 વિઠ્ઠલવર વહાલા છેા મુજને, નવલ સનેહિ નંદછોરારે. અર૦ ૨
 પાતલિયા વર પ્રીત કરીને, પ્રાણુ હચ્ચા છે તમે મોરારે. અર૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે નેણા ભરીને, નિરખું જનું ચંદ ચક્રારારે. અર૦ ૪

* “આવી” પાડાન્તર છે.

† “સૂતાં સેજડી” પાડાન્તર છે.

પદ ૧૪૧૭ મું

છોગાલા છોયું તારું મનમાં ગમ્યું છે; મન૦ ટેક.
છેલ કુંવર તારાં છોગલાં ઉપર, તન મન ધન લેઈ વારું. મન૦ ૧
જડી રાખું જીવડલા સાથે, ચીતમાંથી પળ ન વિસારું. મન૦ ૨
પાતળિયા વર છોયું તમારું, જીવન ધન છે મારું. મન૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીત કરીને, નીત નીત ચિત્તમાં સંભારું. મન૦ ૪

પદ ૧૪૧૮ મું

કાનુડે કામણુગારે મા કામણુ કીધું; કાનુ૦ ટેક.
હું તો ગમતી મા પાણીકુંડે ભરવા, ઉભો હતો જમુનાને આરે મા. કામ૦ ૧
શું જાણું જે મને શું કરી દીધું, નટવરે નેણું નજારે મા. કામ૦ ૨
લટકે તે આવી મને હસીને બોલાવી, શું વખાણું વારેવારે મા. કામ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથની ભૂરતિ, આવીને વશી છે મન મારે મા. કામ૦ ૪

પદ ૧૪૧૯ મું

મને કીધી છે દિવાની મા, હો મીઠડા બોલે; હો મી૦ ટેક.
મોરલડીમાં માવે મંત્ર બણીને, મોહની નાંખી છે કાંઈ જાની મા. હો મી૦ ૧
સામું જોઈને મારી સુધ હરી લીધી, રસિયે છેલ ગુમાની મા. હો મી૦ ૨
સુંદર રૂપ સલોની અંખીયાં, રેખું ઉઠે છે નાની નાની મા. હો મી૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને નિરખી, મગન રહું છું મસ્તાની મા. હો મી૦ ૪

પદ ૧૪૨૦ મું-રાગ કાફી

ધૂતારે મુને કહાનેરે કામણુ કીધું; ધૂતા૦ ટેક.
મોરલડીમા વહાલે મંત્ર બણીને, ચીતકું મારું ચોરી લીધું. ધૂતા૦ ૧
અક્ષમેલે એકાંતમાં મુજને, આવીને દરશન દીધું. ધૂતા૦ ૨
પ્રીત કરીને મારો પાલવ સાહ્યો, હસીને જોરસ મારું પીધું. ધૂતા૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને મળતાં, સરવે કારજ મારું સીધું. ધૂતા૦ ૪

પદ ૧૪૨૧ મું

વાલીડે વશ કીધીરે નેણું આજે; વાલી૦ ટેક.
શામળિયે સમજવી સાનમાં, રંગબીને રૂપાજે. વાલી૦ ૧

હેત કરીને મને હસીને બોલાવી, મીઠડા બોલેરે મરમાળે. વાલી૦ ૨
 શુરે જાણું જે મને શું કરી દીધું, કામણુગારે કહાન કાળે. વાલી૦ ૩
 ત્રેમાનંદને વહાલે કાધી દિવાની, છેલછખીલડે છોગાળે. વાલી૦ ૪

પદ ૧૪૨૨ મું

જીવન જોયા વિનારે મન અકળાયે; જીવ૦ ટેક.
 કામ કાજ મને કાંઈ નવ સુજે, ધરમાં ક્ષણું ન રે'વાયે. જીવ૦ ૧
 નંદકુંવર જોયા વિના મુજને, પળ છીન જીગસમ જાયે. જીવ૦ ૨
 અણદીઠે અકળાઈ સજની, દીઠે હરખ ન માયે. જીવ૦ ૩
 ત્રેમાનંદના નાથ વિના મને, જીવમાં જંપ ન થાયે. જીવ૦ ૪

પદ ૧૪૨૩ મું

સાહેલી મને વહાલોરે વાલીડો લાગે; સાહે૦ ટેક.
 વહાલો લાગે જશોદાનો જયો, રાખું આંખડીને આગે. સાહે૦ ૧
 રૂપસાગર હરિ નટનાગરને, જોઈ જોઈ દુઃખ મારાં ભાગે. સાહે૦ ૨
 શુરે કરું મારું મન હરી લીધું, છેલછખીલી એની પાગે.* સાહે૦ ૩
 આખંડ પિરાજે આવી આંખડીમાં, વહાલો ત્રેમાનંદ એ માગે. સાહે૦ ૪

પદ ૧૪૨૪ મું-રાગ કાફીની ગરબી

છોગાલારે ધનશ્યામજી, તારાં છોગલાં પ્યારા લાગેરે;
 સુંદર નટવર છેલડા, આવો રાખું આંખડીને આગેરે. છોગા૦ ૧
 નૌતમ બાંધી પાધડી, મેલ્યાં છોગલિયાં મન હરવારે;
 આવો મનોહર મેરલીવાલા, વ્રજનારી વશ કરવારે. છોગા૦ ૨
 ઉભલા જમુના કાંઠે, તમે ત્રિલંગી નંદલાલારે;
 શી કહું શોભા અંગની, મને લાગો બહુ વહાલારે. છોગા૦ ૩
 આડ અનોપમ કીધલી, તમે કેશર ફરી ભાલેરે;
 વનમાળી વશ કીધલું, વ્રજ સુંદર ગજગતિ ચાલેરે. છોગા૦ ૪
 આંખડી કમલ ફરી પાંખડી, માંઈ રેખું રાતી રાતીરે;
 જીવન જીવો છો કટાક્ષમાં, મારી છેદ કરે છે છાતીરે. છોગા૦ ૫

સુંદર વર અતિ શોભતી, પે'રી ઉર વેળંતી માળારે;
ગજરા પે'રી ગુલાબના, લાગે રસિયા બહુ રૂપાળારે. છાંદા ૬
ઓઢી ઉપરણો ઉલલા, પે'રી પીતાંબરની ઘાતીરે;
અલગી નવ થાયે આંખડી, મારી મોહન તમને જોતીરે. છાંદા ૭
પે'રી ચટકતી આંખડી, આવો લટકા કરતા લે'રીરે;
અખંડ ખિરાજો આવી અંતરે, એ વિનંતિ પ્રેમાનંદકરીરે. છાંદા ૮

પદ ૧૪૨૫ મું

મોહન સુંદર મૂરતિ, હવે નિમખ ન મેલું ન્યારીરે;
તન મન ધન તમ ઉપરે, હુંતો વાલમ નાખું વારીરે. મોહ ૧
વશ થઈ છું હુંતો વિકૃન્ના, સુણી મુખની મીઠી વાણીરે;
કહો તેમ કરીયે કહાનજી, હુંતો હાથ તમારે વેચાણીરે. મોહ ૨
વાંસલડીના નાદમાં હુંતો, થઈ છું ગિરિધર ઘેલીરે;
હિંદુ કેડે કેડે ડોલતી, હુંતો ન શકું નટવર મેલીરે. મોહ ૩
સુંદર મુખ જોવું ગમે, બીજું કામ ન સુજે કાંધરે;
જ્યારે ન દેખું નાથજી, ત્યારે અકળાઉં ધરમાંધરે. મોહ ૪
મરમ ન જાણે મૂરખા, કરે દુરિજનિયાં બહુ હાંસીરે;
સહુ કે'છે થઈ ઘેલડી, એનો જીવ ફરે છે ઉદાસીરે. મોહ ૫
લોક કુટુંબની લાજથી, હુંતો જીવન જરીએ ન લાજીરે;
શું કરશે સંસારિયાં, મારે તમ સંગ જોઇયે સાજીરે. મોહ ૬
પ્રીતમ લાગી પ્રીતડી, કાંઈ જેમ પટોળે ભાતરે;
જીવ સાથે જગ્યા જાદવા, હવે ન મેલું દિવસ ને રાતરે. મોહ ૭
શિર સાટે છે સાહેબા, મારી આંખડીના તારારે;
તનકાનું તાવીત છે, તમે પ્રેમાનંદના પ્યારારે. મોહ ૮

પદ ૧૪૨૬ મું

લગની લાગી લાલસું, હવે કેમ કરી છુટે બેનીરે;
ઈ શિખામણ થાકિયાં, સહુ વાત ન ગોઠે કેનીરે. અગ ૧

પ્રીતિ પેલાભવતણી, તે કેમ કરી તુટશે તોડીરે;
 આંટી પડી ગઈ અંતરે, હવે છુટે ન કાષ્ઠની છોડીરે. લગન ૨
 લટકાં કરતાં કહાનજી, મારા હિરમાં પેઠા આવીરે;
 મૂર્તિ મોહનલાલની, મેંતો ઠીક કરી ઠેરાવીરે. લગન ૩
 ખાતાં પીતાં સોવતાં, મુને નાથ નથી વિસરતારે;
 નટવર નેણાં આગળે, હુંતો દેખું લટકાં કરતારે. લગન ૪
 જ્યારે ન દેખું દગ આગળે, ત્યારે દુઃખનો વાર ન પારરે;
 કામ રહે સહુ હાથમાં, વહે નેણે આંસું ધારરે. લગન ૫
 ધરના કે'છે નાની તે વયમાં, કૌતક વળગ્યું ભારીરે;
 સાસુને સંતાપ ધણો, કાઈ વૈદની ન લાગે કારીરે. લગન ૬
 ઔષધ મૂળી અંગ ન લાગે, જંત્ર મંત્ર કરી થાક્યારે;
 દેવી દેવના દોરા બાંધ્યા, ધણા જોવાયા આખારે. લગન ૭
 કામણુ શ્રીધનશ્યામનાં, એતો જશે જીવડો લધનેરે;
 પ્રેમાનંદને નાથજી, નાંખી મોહની હલવે રહીનેરે. લગન ૮

પદ ૧૪૨૭ મું

કામણિયારે શ્રીકૃષ્ણજી, મને કીધલાં તે સુણ હેલીરે;
 હું અંગણુ બેની કાંઈ નવ જાણું, આવી સાસરે પે'લીરે. કામન ૧
 એક સમે ધનશ્યામજી, ધર્યાં પુલ આબૂષણ અંગેરે;
 પુલ દોરે ઉછાળતાં, આંખ્યા નટવર અતિ ઉમંગેરે. કામન ૨
 આવીને હરિ ઉમલા, મારા ઓરડાની આસરિયેરે;
 નિરખ્યા હુંધટ ઓટમાં, મને વાર ન લાગી જરીએ. કામન ૩
 ચાર નજર ભેળી થઈ, કચ્ચો નેણુ તણો અણસારેરે;
 હૈંડું નવ રહ્યું હાથમાં, બેની જીવડો ફટક્યો મારેરે. કામન ૪
 મારી બાણુ કટાક્ષના, હરિ થોડું થોડું હસિયારે;
 જોવાને એવા છેલજી, મારા હિરમાં આવી વસિયારે. કામન ૫
 અનંગ બાપ્યો મારા હિરમાં, હુંતો આતુર થઈ હરિ મળવારે;
 દુરિજનિયાંના ડર ધણો, મેંતો કાષ્ઠને ન દીધું કળવારે. કામન ૬

તે દહાડાથી થઈ ઘેલડી, કશું કામ કાજ નવ સુજેરે;
લાગા નેણું નાથનાં, બેની અંતર ધાવ ન રુજેરે. કામ૦ ૭
શું જાણું મને શુંયે કરયું, હું તો દીઠા વિના દિવાનીરે;
પ્રેમાનંદના નાથની, બેની મૂર્તિ મારે મન માનીરે. કામ૦ ૮

પદ ૧૪૨૮ મું-રાગ કાફી

જાદુગારીરે મોહન મોરલડી વળડી; જાદુગારીરે૦ ટેક.
મંત્ર બણીને મધરાતે વળડી, તનડાની સુરત વિસારીરે. મોહ૦ ૧
ઘેલડી સરિખી હું તો, ધરમારે ધૂમું; મન વસિયો છે મોરારીરે. મોહ૦ ૨
મન અકળાય મારું, કેને ન કેવાયે; દુરિજનિયાંનો ડર ભારીરે. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદના, નાથને મળવા; અતિ આતુર વ્રજનારીરે. મોહ૦ ૪

પદ ૧૪૨૯ મું

કાનુડે, કામણુગારે મા; કીધાં મુને કામણિયાં; કાનુ૦ ટેક.
શ્યામ સુંદરવર સામું મેં તો જોયું, લાજ ઉઘાડીને લગારે મા. કીધા૦ ૧
મનમોહને મને શું કરી દીધું, આંખડીને અણુહારે* મા. કીધા૦ ૨
હસીહસીનેરે મારું મન વશ કીધું, હેતેસું જોલાની વારે વારે મા. કીધા૦ ૩
મોહની નાંખીને માવે મારું ધર ધાલ્યું, પ્રેમારેનંદને પ્યારે મા. કીધા૦ ૪

પદ ૧૪૩૦ મું

અણિયાળી, મરમાળીરે; કાનુડાની આંખડી; અણિ૦ ટેક.
આંખ અણિયાળી રૂડી નંદના કુંવરની, માંહી રેણું
રાતડી રૂપાળીરે. કાનુ૦ ૧
કાંધક કારણ છે ચિતવનીમાં, કામણુ ભરી છે શાહી કાળીરે. કાનુ૦ ૨
આંખડી જોધને ધર તન્યાં મોટા ભૂપતિ, પાછું ના જોયું
વાળી વાળીરે. કાનુ૦ ૩
આંખડીનો આજો જોઈ બકુદી ઉજાળો, મોહ્યો પ્રેમાનંદ
બાળી બાળીરે. કાનુ૦ ૪

પદ ૧૪૩૧ મું

હોરે હોરે વારે, જીવો જીવો ચતુરાધરે, નટવરના નેણાતણી; જીવોં ટેક.
 અજળ અલોકીક રીત નેણાની, સંભળાવું લગારેક માધરે. નટં ૧
 દુરિજનિયાંને અડતાં નથી જરીએ, મારે નિજ મિત્રને જાધરે. નટં ૨
 નટવરનારે નેણાના પવાડા, રહ્યા વેદ પુરાણે ગવાધરે. નટં ૩
 ત્રેમાનંદ કહે મોટા મુનિવર ભૂપતિ, રહ્યા નાથ નેણામાં લોભાધરે. નટં ૪

પદ ૧૪૩૨ મું-રાગ કાફી ધ્રુપદ

નટનાગરરી, બેન બળય મન હર લીનો સુખસાગરરી; નટં ટેક.
 નિરખી થકીત ભઈ, તનકી તપત ગઈ, ભૂલ ગઈ ભરન
 જલ ગાગરરી. નટં ૧
 દુગ જીગ ખંજન, માર માન ભંજન, રંજન મન રૂપઉગ્મગરરી;
 રૂપરસખાન કહાન, ત્રેમાનંદકે પ્રાન, સાંવરો સુગ્મન
 સખગુન આગરરી. નટં ૨

પદ ૧૪૩૩ મું

સુખદાયકરી, શ્રીધનશ્યામ પૂરનકામ ત્રિભોવનનાયકરી; સુખં ટેક.
 પરમ ઉદાર મનોહર મૂરત, સુંદર વર સખ લાયકરી. સુખં ૧
 મહિમા અપાર જાકો, પારઉ ન પાવે કોઉ; શેષ શારદ નિગમ
 એના ગાયકરી;
 પ્રગટ હોત પ્રતિજીગ, પતિત કરન ભવપાર; ત્રેમાનંદ શરન
 મનવચકાયકરી. સુખં ૨

પદ ૧૪૩૪ મું

પદપાવનરી, શ્રીજીમહારાજકે; પરસત ત્રિવિધ તાપ નસાવનરી; પદં ટેક.
 ધર્મકુંવર ધનશ્યામ, નાથ જીકે ચરન; જનમ મરણ દુઃખ
 સમાવનરી. પદં ૧
 ષોડશ ચિહ્ન જીકત, મુકત મનભાવન; ભકિત ધર્મ ચરણ*
 પ્રીત ઉપજવનરી;

પ્રેમાનંદ ભજત જાની, સાધન સખડો ફળ માની; શિવ બ્રહ્માઉંકે
ધ્યાન ન આવનરી. પદ૦ ૨

પદ ૧૪૩૫ મું

બલવીરરી, મોહનલાલ બાંસુરી બળવે જમુનાકે તીરરી; બલ૦ ટેક.
કરત અલાપ સમ સુર ત્રીન મામઉંકે, મૂર્છના સુનત છૂટ
ગધ ધીરરી. બલ૦ ૧

કસેંકે બને અબ મોહનકો મીલખેરી, બિરહકી હોત
તનમન પીરરી;

પ્રેમાનંદ કહેધનશ્યામ નાથજીકી બંસી, ખટકત ઉરમાનું તીરરી. બલ૦ ૨

પદ ૧૪૩૬ મું-રાગ જંગલો

બને માર્ધ શ્યામસુંદર બનવારી; બને૦ ટેક.

ચકીત બયે મેરે દગન દોહિ, નટવર રૂપ નિહારી. બને૦ ૧

આવત લાલ પીતાંબર પે'રી, શ્યામ બસન કટિ ધારી. બને૦ ૨

પુલોહિ પાધ બાબુબંધ ગજરા, મોહી સકલ બ્રજનારી. બને૦ ૩

અંગેઅંગ મોહન છખીઉપર, પ્રેમસખી બલિહારી. બને૦ ૪

પદ ૧૪૩૭ મું

દેખો આલી રસિયોજી શોભાસુર; દેખો૦ ટેક.

બકુટી કુટિલ ચપલ દગ દેખી, મીન રહે જલ ખૂર. દેખો૦ ૧

સુંદર શ્યામ નાસિકા નિરખી, કીર રહે જાઈ દૂર. દેખો૦ ૨

મનમોહન સુંદર ગતિ નિરખી, ડારત ગજ શિર ધૂર. દેખો૦ ૩

શોભાધામ કામ સખ પૂરન, પ્રેમસખી રાખત ઊર. દેખો૦ ૪

પદ ૧૪૩૮ મું

બની છખી સુંદર નંદકુમાર; બની૦ ટેક.

બેની સુંદર છખી દેખો લજ્જાને, મણિધર ગયેહું પતાર. બની૦ ૧

શોભા બદન નિરખી છખી ભાગો, ઉકુપતિ ગગન મોજાર. બની૦ ૨

રૂપ રસાલ દંતન* છખી દેખી, લાજત મુખ રહે અનાર. બની૦ ૩

પ્રેમસખી પીતાંબર છુતિપર, કંચન જશ્યો હે અંગાર. બની૦ ૪

* “સદન” પાઠ મૂળમાં છે પણ અર્થહીન લાગવાથી આ પાઠ રાખ્યો છે.

પદ ૧૪૩૯ મું

દેખો માર્ધ રસિક દ્રગનકો પાની; દેખો ૦ ટક.
દેખતમે ભોરેસે લાગત, લેતહે જીયરો તાની. દેખો ૧
બકુટી ચાપ રસિક શર તારે, મારત મરમ પેચાની. દેખો ૨
ખટકત જીયમે જનમલો સજની, જાહી લાગે સો જની. દેખો ૩
પ્રેમસખી ચાહત નીત દેખન, અરજ કરત નીત જાની. દેખો ૪

પદ ૧૪૪૦ મું-રાગ જંગલો

મેં પનીયાં કેસે જાઉં રે, મેં પનીયાં કેસે જાઉં;
ખીચ ઠાડો બનમારી; મેં પની ૦ ટક.
પનધટવા ઠાડો મોહનજી, ધનશ્યામ લાલ ગીરધારી. મેં પની ૦ ૧
હરિ બંસી મધુરી બજવત હે, લલ ગાવત કુંજવિહારી. મેં પની ૦ ૨
નટવર તા થૈ તા થૈ નાચત હે, બસ કરન કાજ બજનારી. મેં પની ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પઢી પઢી ડારત હે, ટોનવા મોપે મોરારી. મેં પની ૦ ૪

પદ ૧૪૪૧ મું

ડગરવા મોરો જાંડી દેહો, હારે નંદલાલ; ડગર ૦ ટક.
મનમોહન મધુપુર જાનનદે, દધી બેચનકું ગોપાલ. ડગર ૦ ૧
તુમ કબકે દાની મોહનજી, કહાંકે રાગ લયે હાલ. ડગર ૦ ૨
બંસી ધર બન બન ડોલત હો, પહીરે ગુંજ બનમાલ. ડગર ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે તજી ઠગ્યાજી, જાઓ અપની ગેલ ગોવાલ. ડગર ૦ ૪

પદ ૧૪૪૨ મું

રે ગુજરિયાં કીત જાયે રે, હો ઠાડી રે દિવાની; ગુજ ૦ ટક.
એક ગ્વાલ આયકે અટકાઈ, દધિકી મટુકી શિર જાની. ગુજ ૦ ૧
બંસીધર તોયે બોલાવત હે, કહાં જાય ભાજકે જાની. ગુજ ૦ ૨
વે ઠાડે બંદ્રાબનવાસી, મનમોહન દધિકે દાની. ગુજ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રજુ ઠાડે જહાં, તહાં ગ્વાલની ગહિકે આની. ગુજ ૦ ૪

પદ ૧૪૪૩ મું

અરજ મોરી માનોજી હો, હારે ધનશ્યામ; અર ૦ ટક.
યહાં રાજ કંસકો મોહનજી, યહ કંસરાયકો ગામ. અર ૦ ૧

સુનીહે તો પકડી લે જમ્હે, એજી નંદ સહિત બલિરામ અર૦ ૨
નર્ધ રીત દાનકા ના કીજે, ના લીજે કઉંકા નામ. અર૦ ૩
પ્રેમાનંદ ગ્વાલની બહુ બાંતિ, કીયે દંડ બેદ સામ દામ. અર૦ ૪

પદ ૧૪૪૪ મું

દહીકા દાન દેરી, દહીકા દાન દેરી, એરી દધિવારી; દહી૦ ટેક.
દધિકા મટુકિયાં લાવ એરી, તું કંસ બોલાવન જા રી. દહી૦ ૧
જે રીત લગે સો તો લેઈ હું, કંસકે બાપકા કા રી. દહી૦ ૨
ગહી બાંહ હરિ બરજેરી કરી, મટુકા શિરતે જ્યો ઉતારી. દહી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે ધન્ય બ્રજનારી, ગાવત ચહુ વેદ ઉચ્ચારી. દહી૦ ૪

પદ ૧૪૪૫ મું—રાગ જંગલો

બલમા બિલમ રહ્યો, પ્યારો કબકા ગયો; બલ૦ ટેક.
રસકા રસિલો પ્યારો, જગકા ઉજરો, પીતપટવારો કાંકે
નેહ છયો. બલ૦ ૧

કસેકે ધરંરી ધીર, નેના તો બહત નીર, ઉપજત પીર
દુઃખ જાત ન સહ્યો. બલ૦ ૨

મીલી કા ઠગારી, વાને મોહની લે ડારી, રતિ રનજીત વાકે
બસમે બયો. બલ૦ ૩

બિલમ્યો બિહારી, મોરી સુરત બિસારી, પ્રેમાનંદ વારી
કીનો નેહ તો નયો. બલ૦ ૪

પદ ૧૪૪૬ મું

બિરહા બાવરી કરી, મોરી સુરત હરી; બિર૦ ટેક.

બિરહ સતાવે* મોહે, નિંદઉ ન આવે, કહાન કહાન રહું
બીતે કહીન ધરી.† બિર૦ ૧

બોલત બિરહી મોર, કાકિલા કરત સોર, જાત નહીં રી
મોપે ધરજ ધરી. બિર૦ ૨

* “સંતાપે” પાઠાન્તર છે.

† “રથત બીતત કહીન ધરી” પાઠાન્તર છે.

બિલમેં બિદેસ પિયા, બ્યાકુલ મોરો જ્યા, ચિતવતી મગ
 નેનાં આવત ભરી. બિરં ૩
 ત્રેમાનંદ કહે પ્યારી, ભરત નિસાસ ભારી, કેસેકે જીવુંગી
 મોરી સખી સુન રી. બિરં ૪

પદ ૧૪૪૭ મું

પ્યારી ઝખક ઉઠી, માનું દામિન* ધૂટી; પ્યારીં ટેક.
 દોરી આઈ સહચરી, પૂછત વિનય કરી, કહાં બયો બલિભઈ
 સુંદર સુઠી.† પ્યારીં ૧
 કહો મૃગલોચની, ભવદુઃખમોચની, સકુચી રહી માનું
 લાગત રહી. પ્યારીં ૨
 બોલી અલબેલી, સુન લલિતા સાહેલી, બલોહી મનાવે
 બાતેં બોલતી ઝુકી. પ્યારીં ૩
 તું જો કહતી કાલ, લે આવું મેં નંદલાલ, ત્રેમાનંદ કે'
 નિસાની દે અંગુઠી. પ્યારીં ૪

પદ ૧૪૪૮ મું

બાંસુરી બાજત બલી, સુન મોરી હો અલી; બાંસું ટેક.
 સુની ધુની બાંસુરી, ભરી આયે આંસુરી, બ્યાકુલ બઈ
 બ્રખલાનકી લલી. બાંસું ૧
 ઉઠી આઈ આતુર, જુરી સખ ચાતુર, તન સુધ બૂલ
 ગઈ પુલકી ચલી. બાંસું ૨
 શરદ સુધાકર, પ્રકુચિત સુંદર, પુલ રહી કુંજ કુંજ કુસુમ કલી. બાંસું ૩
 મીલી સુખસાગર, રૂપકો ઉજગર, ત્રેમાનંદ વારી પ્રાન
 લેતહે બલી. બાંસું ૪

પદ ૧૪૪૯ મું—રાગ જંગલો

સુનરી સખી એ આહીરકે છોરા, બંસી બજાય મેરા
 ચીત ચોરા; સુનં ટેક.

* “દામિની”

† “ઉઠી” “મુખી” પાઠાન્તર.

મેં દધિ બેચન જાતી બહોરા, દેખી નવલ મોયે આવત દોરા. સુન૦ ૧
દધિ મેરો ખાખ મટુકી મેરી ફોરા, ખાત કહે મોસેં જોટી નિહોરા. સુન૦ ૨
નિપટ ઝપટકે હાર મેરો તોરા, એ નિરદેયાં લગાઈ મોયે જોરા. સુન૦ ૩
પ્રેમસખી બીનું નંદકિશોરા, જુગસમ જાત ધરીજીન મોરા. સુન૦ ૪

પદ ૧૪૫૦ મું

બલા ગિરિધારી મેં બરજત હારી, મેરી સોં લાલા બોલોજી
ન મોસેં; બલા૦ ટેક.
દેદે ગારી જીયા મેરો જરી, જોત દિનનકી મેં બર રઈ રોસેં. બલા૦ ૧
અબ જો તું મોકું એક કહેગા, એકકી લાખ કહુંગી મેં તોસેં. બલા૦ ૨
પે'રી બનમાલા બને નંદલાલા, પીતાંબર મોરલી લેઉંગી
મેં જોસેં. બલા૦ ૩

પ્રેમસખી કે' ખાત જ્યા દિનકી, તેરી સોં કહાના કહી નહોં કાસેં. બલા૦ ૪

પદ ૧૪૫૧ મું

જા દિનતે વે આહીરકો છોરા, યા બન જૈયાં ચરાયે
ગિયો હે; જા દી૦ ટેક.

મોહની તાનમેં જોધન ગાયકે, બેન બજાયે રિંજાય દિયો હે. જા દી૦ ૧
વાહીદિના કછુ ટોનાસોં ડારકે, અંખિયનહીમેં સમાઈ રિયો હે. જા દી૦ ૨
કોઉન કાઉકી ખાત સુને, સગરો અજ ખીર ખીકાઈ ગિયો હે. જા દી૦ ૩
પ્રેમસખી ધન મોહન ઉપર, સરખસ લે કુરખાન કિયો હે. જા દી૦ ૪

પદ ૧૪૫૨ મું

નંદાનંદન અજરાજ સાંવરે, બેન બજાય મેરી સુધ લીની; નંદા૦ ટેક.
આયે અચાનક જોરી દગસેં દગ, નેનકી સેનમેં બાવરી કીની. નંદા૦ ૧
મધુખનમેં કબઈ ન જાઉંરી, આજ અકેલી ગઈ મતિ લીની. નંદા૦ ૨
હસી મુસકાય ચોરી મેરો ચીત, સુંદર શ્યામ ચિત્ર લિખી દીની. નંદા૦ ૩
અબ નહોં શીખ લગે મેરે મન, પ્રેમસખી યાકે રંગ બીની. નંદા૦ ૪

પદ ૧૪૫૩ મું—રાગ જંગલો

લાગે રસિક તેરે નેન રસિયા; લાગે૦ ટેક.
સાવરે સલુને તેરે નેનું બીચે જાહુડા, મારી અજબ મોયે સેન. રસિ૦ ૧

તીખે નેન કમલદલ જેસે, ખટકતહે દિન રેન. રસિં ૨
કઠીન ભઈ મેંતો કા'સું કહું અખ, લાગે મહા દુઃખ દેન. રસિં ૩
પ્રેમસખી રસિક દોડે નેના, દેખે ખીના નહિ ચેન. રસિં ૪

પદ ૧૪૫૪ મું

નેનુડા જાદુજેર ગુમાનિડા; નેનું ૧ ટેક.
જાકે લાગત જગ બિસરાવત, ભાવત નહિ કછુ ચાર. ગુમાં ૧
શુક નારદ સનકાદિકસે લાગે, ફીરતહે સખસું તોર. ગુમાં ૨
ખટકત રહત જનમલોં મોહન, બિસર નહિ નિશ ભોર. ગુમાં ૩
પ્રેમસખી બલિહારી દગનપર, વારત પાંચું ચોર. ગુમાં ૪

પદ ૧૪૫૫ મું

નેનુંદીં મારી ચકચૂર રંગછેલડા; નેનું ૧ ટેક.
નેનું બાનસેં પ્રાન લિયા હે, ખટકત માનું સૂર. રંગં ૧
અરજ કરું તોસું પાય પરું પિયા, ના રહો મોસેં દૂર. રંગં ૨
પ્રાનજીવન મેરી પીર ન જાનો, મેંતો મરુંગી ઝૂર. રંગં ૩
પ્રેમસખી દેખું દગ આગે, તખ આનંદ ભરપૂર. રંગં ૪

પદ ૧૪૫૬ મું

નાહક પ્રીત ન કીજે હો સાવરે; નાહં ૧ ટેક.
દ્રઢ વિશ્વાસ આશ ઐહી ચરને, તાસોં તો છેહ ન દીજે. હો સાં ૧
પ્રીત લગાયે બહો પરદેસી, બિરહ ખીયા તન છીજે. હો સાં ૨
આવો શ્યામસુંદર દુઃખમેટન, પ્રેમ અધર રસ પીજે. હો સાં ૩
જીવન પ્રાન કહો મોસોં બતિયા, પ્રેમસખી બલી જીજે. હો સાં ૪

પદ ૧૪૫૭ મું-રાગ જંગલો

જમુના તટ ધ્રજરાજ માધા, આછી બજાવત યેન માઈ; જમું ૧ ટેક.
સમ સુર તિન ગ્રામ બેદ સુની, મો તન વ્યાપ્યો મેન માઈ. જમું ૧
કેસી કરું મોયે કઠીન ભઈ અખ, જીયરે નાહોં ચેન માઈ. જમું ૨
બંસીકે દરદમેં ગરદ ભઈ મેંતો, લાગો બિરહ દુઃખ દેન માઈ. જમું ૩
પ્રેમસખી કખ મીલું જાયે* પિયા, મોહન સુંદર નેન માઈ. જમું ૪

પદ ૧૪૫૮ મું

મજબાસી નંદલાલ પ્યારે, ફેર સુનાવો તાન બાલમ; બાલ૦ ટેક.
પેહી તાન મેરો જીયરા બસ કીનો, બૂલી ગઈ તન બાન. બાલ૦ ૧
બિરંહ બેરાગન બઈ સાવરે, બાવત નહીં મોયે આન. બાલ૦ ૨
મોહી રહ્યો મૃગ જ્યું મન મેરો, કરીકે તન કુરબાન. બાલ૦ ૩
પ્રેમસખી કે’ પ્રાનજીવન તુમ, સુંદર સ્થામ સુમન. બાલ૦ ૪

પદ ૧૪૫૯ મું-રાગ જંગલો

મીલે મોયે કુંજબુવન નંદલાલ; મીલે૦ ટેક.
કરસું કર ગ્રહો દ્રઢ મેરો, હરખી દઈ બનમાલ. મીલે૦ ૧
મુખ તાંબોલ દિયો બનવારી, કર ડારી જે નિહાલ. મીલે૦ ૨
સુંદરસ્થામ મેરે સંગ ગાવત, કરસોં બજવત તાલ. મીલે૦ ૩
પ્રેમસખી લખી છખી નટવર, રીજવત મદનગોપાલ. મીલે૦ ૪

પદ ૧૪૬૦ મું

મોહન છખી કહી ન જાત બનાયે; મોહ૦ ટેક.
બરનત રૂપ કવિ સખ હારે, શેષ સહસ્ર મુખ ગાયે. મોહ૦ ૧
એક સમે બ્રજરાજ સાવરો, પે’રી પીતાંબર આયે. મોહ૦ ૨
કટિતટ કસોં પીતપટ જીવન, જન મન ભ્રમર લોભાયે. મોહ૦ ૩
પ્રેમસખી કંકન છખી નિરખી, કાટિક મદન લગાયે. મોહ૦ ૪

પદ ૧૪૬૧ મું-રાગ જંગલો

કનૈયા બંસી નેક બજવો મોરે પાર; કનૈ૦ ટેક.
બેધાની* હો બેધાની હરિ, દીક્ષમેં હો દીક્ષદાર. કનૈ૦ ૧
તુમ મોરે જીવન જનમ સંગાથી, પ્રાન મોરે હો સુખસાર. કનૈ૦ ૨
બંસી સુનન મેંતો નિશદિન આહું, બનત નહિ હો કરતાર. કનૈ૦ ૩
સાસુ નનંદ મોયે આવત રોકત, કરત પિયા હો મોસું રાર. કનૈ૦ ૪
પ્રેમસખી કે’ જરો સુખ સંપત, અબતો ફીરંગી હો તેરી લાર. કનૈ૦ ૫

પદ ૧૪૬૨ મું

હો સૈયાં મોયે નહરા લગાયો મોહને; સૈયાં૦ ટેક.

* “વેધાણી” પાઠાન્તર.

કલ ન પરે હાં કલ ન પરે, ફસી કરું હો કહોને. સૈયાં
 મોરી પરોસનકે ધર મોહન, આબું આયે હો પહોને. સૈયાં
 મોહનલાલ રૂપ ગુન સુંદર, હું જે લગી હો જોહને. સૈયાં
 મેં જે અજનન કછુ નહિ જનું, અબહિ આઈ હો ગોહને. સૈયાં
 પ્રેમસખી કે' જાદુ કીનો, શ્યામ સુંદર હો સોહને. સૈયાં

પદ ૧૪૬૩ મું

હો નજરાદ મારી ગયો છેલા તીર; હોનજરાં ૨
 ના જની હાં ના જની, હારે સાંવરે હો મોરી પીર. નજ ૦
 જમુના તટ પનઘટપર મોહન, આય મીઠ્યો હો ભુજ બીર. નજ ૦ ૨
 સુંદર નેન સેન કસી મારી, હર લીની હો મતિ ધીર. નજ ૦ ૩
 અબ મોયે ઉંન ખીના કલ ન પરત હે, બહત સદા હો દગ નીર. નજ ૦ ૪
 પ્રેમસખી એહી દરદ દિવાની, મનમાને હો બલખીર. નજ ૦ ૫

પદ ૧૪૬૪ મું

લગી હો મોયે કમલનેનોદી રેખે; લગી ૦ ૧
 બિસરત નાહોં હારે બિસરત નાહોં, સાંવરો હો જીન એક. લગી ૦ ૧
 જા દિનતે લાગી તા દિનતે, કલ ન પરે હો ખીનુ દેખે. લગી ૦ ૨
 ખટકત રહત રેન દિન મોહન, લગત નહોં હો પલ મેખે. લગી ૦ ૩
 કુશલ કટાક્ષ નેનમનરંજન, કસી મારે નટ ભેખે. લગી ૦ ૪
 પ્રેમસખી બલિહારી બદનપર, જનમ લગાયો મેરો લેખે. લગી ૦ ૫

પદ ૧૪૬૫ મું-રાગ જંગલો

એરી પનઘટવા ઠાડો ગ્વાલ, બંસીવારો ચતુર નંદલાલ; એરી ૦ ૧
 મોર મુગટ પીતાંબર મોરલી, રાજત ઉર બનમાલ. એરી ૦ ૧
 ચંદનખોર શ્યામ તન ઉપર, ફશર તિલક બાલ. એરી ૦ ૨
 હરત ફરત ચિતવત ચીત મોહત, બોલત બચન રસાલ. એરી ૦ ૩
 નંદનંદન ધનશ્યામ મનોહર, પ્રેમાનંદ પ્રતિપાલ. એરી ૦ ૪

પદ ૧૪૬૬ મું

બાંકી બ્રજબાસીકી મોહ ક્યાન,* મારે દગ શર તરછે તાન; બાંકી ૦ ૧

* “બાંકી બ્રજબાસીકી મોહક બાન” એમ પણ વંચાય છે.

નિકસેહ આરટપાર કરેજે, બૂલી ભોજન પાન. બાંકી ૦ ૧
 ઘાયલસી ધુમું ગૃહમેં અખ, લાવત નહિ કછુ આન. બાંકી ૦ ૨
 અખ ન મિસારું સ્યામ સલોનો, જખ લગ ઘટમેં પ્રાન. બાંકી ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથ જમીલો, મોહન ચતુર સુખન. બાંકી ૦ ૪

પદ ૧૪૬૭ મું

રસિયા ન રોકો પનઘટ રાજ, માનો માનોજી અરજ
 મોરી આજ; રસિ ૦ ટેક.
 તુમકું કહત ત્રિભુવનકે રાજ, સુરનરમુનિશિરતાજ. રસિ ૦ ૧
 તજ બેહી કમલા તુમ કારન, ઓર સદલ સુખસાજ. રસિ ૦ ૨
 પદ જલન જો સુનેગી પ્યારી, સકુચ કરેગી લાજ. રસિ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથ ચતુર પિયા, ના ઝગરો ખીનું કાજ. રસિ ૦ ૪

પદ ૧૪૬૮ મું

છાંડો મોરો મારગ મોહન છેલ, રહો રહો જ્યું અલગ
 અલખેલ; છાંડો ૦ ટેક.
 કંસકો રાજ કહીન મનમોહન, હાંસી નહીં કછુ ખેલ. છાંડો ૦ ૧
 પરનારી પરસંગ ન કીજે,* જાઓ જ્યું અપની ગેલ. છાંડો ૦ ૨
 સુંદર સ્યામ કછુ નહીં નિકસે, ઇન તીલનમેં તેલ. છાંડો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથ ન કીજે, ક્ષજમેં રહી કછુ ફેલ. છાંડો ૦ ૪

પદ ૧૪૬૯ મું-રાગ જંગલો

જમુનાકે તીર ઠાડો જમુનાકે તીર, બાંકો બલવીર ઠાડો
 જમુનાકે તીર; ઠાડો ૦ ટેક.
 હો નેના બેના બાંકે બાંધે બાંકી પાઘ શિર, ચંદનકી ખોર
 કીને સાંવરે શરીર. ઠાડો ૦ ૧
 હો બાંકી બોહો સોહો ચીત મોહો નાસા કીર, દેખત અકિત
 રતિપતિ હતધીર. ઠાડો ૦ ૨
 હો બાંકે લાલ બાંકે ગ્વાલ લીચે સંગ ભીર, બાંસુરી બખવે
 બાંકી ફીર ફીર ફીર. ઠાડો ૦ ૩

* “પરનારી પરસંગ તજને” પાઠાન્તર.

હો ભરવા ગદ'થી હું તો જમુનાકો નીર, પ્રેમાનંદકો નાથ
દેખી ગર્ભ પીર. કાકો ૪

પદ ૧૪૭૦ મું

રાજીવ નેન રસિયો રાજીવ નેન, ઉપજત એન દેખી
રાજીવ નેન; રસિં ૧ ટેક.

હો વિકસે વારીજસમ અતિ છબી એન, બ્રહ્મટી ભમર
હુંકે માનું રસ લેન. રસિં ૧

હો ચારુ ચિતવની મુસકની સુખદેન, કુટિલ કટાક્ષઉર્મે
સુચવત સેન. રસિં ૨

હો જમુના પુલિનપર ચારતહો ઘેન, મોહન બળવત
મધુરીસી બેન. રસિં ૩

હો માર્ધ જ્જનારી સંગ ડોલે દિન રેન, પ્રેમાનંદ છબીપર
વારી કાટિ મેન. રસિં ૪

પદ ૧૪૭૧ મું

રૂપ રસખાની રસિયો રૂપ રસખાની, સાંવરો ગુમાની; રસિં ૧ ટેક.
હો તરૂન કિશોર છબી દેખરી સયાની, ઉકત કમલ-

મુખ રેખા નાની નાની. રસિં ૧

હો મદન સદન દગ જુગ સખી જની, હરલેત મન મેરો
મૃદુ મુસકાની. રસિં ૨

હો ચાલત મંગલ ગતિ અતિ છબી આની, રતિ પતિ મતિ
દેખી અતિ સકુચાની. રસિં ૩

હો એ છબી રહો ઉર રૂપકો નિધાની, પ્રેમાનંદ બિનતિ
કરત નીત જાની. રસિં ૪

પદ ૧૪૭૨ મું

રૂપકો રસાલ પ્યારો રૂપકો રસાલ, ગિરિધરલાલ પ્યારો
રૂપકો રસાલ; પ્યારો ૧ ટેક.

હો મૃગમદ તિલક તરૂન શશિ બાલ, નભ તજી ચાહે ચંદ્ર
મીલ્યો તતકાલ. પ્યારો ૧

હો મૃદુ મુસકની છબી અધર પ્રવાલ, કંબુ સમ કંક લુગ
સોહત મિશાલ. પ્યારો ૦ ૨
હો નવનિરદવપુ ઉર બનમાલ, જની નિજ સખા ધન
હોતહું નિહાલ. પ્યારો ૦ ૩
હો લાલહુકી ચાલપર મોહેહે મરાલ, પ્રેમાનંદ ધારી ઉર
તજ્યોહે જંગલ. પ્યારો ૦ ૪

પદ ૧૪૭૩ મું-રાગ જંગલો

જેખનકા બયો મતવારો, મોહન છેલ ઓગારો; જોખ ૦ ટેક.
કટિતટ કસીકે ફેટા કારો, ગિરિધર સજકે કટારો. જોખ ૦ ૧
ચંદન ચરચિત સારો, નિરખી મદન લગ્નરો. જોખ ૦ ૨
બકુટી કુટિલ અટારો, કટાક્ષની પ્રેમખાન મારો. જોખ ૦ ૩
મિસત્યો જાયે નઈ મિસાયો, પ્રેમસખીકા પ્યારો. જોખ ૦ ૪

પદ ૧૪૭૪ મું

મોહન તુમ કેસે દાની, તુમ યહ નઈ રીત દાની; મોહ ૦ ટેક.
એસી સુની નાંહી કાની, જોખનકા દાન સારંગપાની. મોહ ૦ ૧
સુંદરી દેખી મનમાની, બરાબરી કરત હો જાની. મોહ ૦ ૨
છેલા ન કરો ગુમાની, નાજુક બેયાં મુરકાની. મોહ ૦ ૩
સલુનો દેખકે લોભાની, પ્રેમસખી મનમાની. મોહ ૦ ૪

પદ ૧૪૭૫ મું-રાગ જંગલો

ધન મોહનાને મેરો મન હર લીનો માર્ધ; ધન ૦ ટેક.
ચાલે લટકંતી ચાલ, બાંધે શિર ફેટા લાલ;
કેશરકા ટીકા નીકા બાલ બીચે કીનો માર્ધ. ધન ૦ ૧
કાન બીચ મોતી સોહે, ચિતવની ચીત મોહે;
ઉર બનમાલા આઠે પીતપટ ઝીનો માર્ધ. ધન ૦ ૨
ચંદનકી કીને ખોર, ચિતવત મોરી આર;
રસકો રસિલો છેલો રંગઉસે બીનો માર્ધ. ધન ૦ ૩
ચાવતહું બીરી પાન, દેખી બઈ શુભતાન;
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારો પ્રિતમ પ્રવિનો માર્ધ. ધન ૦ ૪

પદ ૧૪૭૬ મું

કહાના તોસેં કાન બોલે, નીકા ચલો જરે; કહાનાં	ટક.
પગિયાં બાંકીસી બાંધે, ડાચ્યો હે દુશાલો બાંધે;	
મારત સલોને મોહે નેના અનિયારે. કહાનાં	૧
બાંસુરી બજાવે, મીઠી તાન લે સુનાવે;	
જીયરો નિકાસી લેત પીતપટવારે. કહાનાં	૨
બાર બાર આવે, મોયે નેહસું બોલાવે;	
મન લલચાવે મોયે મોહની લે ડારે. કહાનાં	૩
જેરે બરાજેરી પ્રીત, પ્રેમાનંદ કહે મીત;	
બસ કર લીની મોહે તંતો કહાના કારે. કહાનાં	૪

પદ ૧૪૭૭ મું

લાગે તેરે નેના મોયે, સાંવરા ગુમાની; લાગે	ટક.
હસત આયકે કહાન, મારે મોયે નેન બાન;	
બલા વે બેદરદી મોરી પીરઉ ન જાની. લાગે	૧
લાગે તીજે નેના શ્યામ, ભુલી મેંતો ધન ધામ;	
જપું તેરા નામ મેંતો લછહું દીવાની. લાગે	૨
કેસી કરે કીત જાઉં, કલ ન પરત કાઉં;	
સહી ના સકું વે મેંતો દરસકી હાની. લાગે	૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારે, કરી રાખું દ્રગ તારે;	
સંગઉં ચલુંગી તેરે તજી કુલ કાની. લાગે	૪

પદ ૧૪૭૮ મું

કાહેકું તં મારે નેના, કહીન કરેજમાં; કાહે	ટક.
તીજે અનિયારે નેન, કસી બર મારી સેન;	
લાગી બરછી વે માનું તરછી તરેજમાં. કાહે	૧
એસો કછુ જાદુ કીનો, જીયરા નિકાસી લીનો;	
ડારી તંતો કૃષ્ણ મોયે પ્રીતકી પરેજમાં. કાહે	૨
ખટકત તીજે નેન, બીનુ દેજે નાહીં ચેન;	
કછુ ન સોહાવે મોયે સુતી સુખસેજમાં. કાહે	૩

પ્રેમાનંદ કહે મીત, રંગદીનો મેરો ચીત;
લાગી હે સુરત મેરી કહાના રંગરેખમાં. કાહેં ૪

પદ ૧૪૭૬ મું

પ્યારી તોયે જળ તખ, દુઝરીસી દેખું; પ્યારીં ૮૬.

એસી કાન પીર તોયે, લખી ન જાત મોયે;

દિન દિન પિયરીસી હોતહું બિસેખું. પ્યારીં ૧

સજલ સુલોચન, સોચત નિશદિન;

લગત નાહીં ન તેરે દ્રગ પલ મેખું. પ્યારીં ૨

નાહીં અંગ ભૂખન, મૃગ મદ ચંદન;

અંજન ખીના હે તેરે નેનઉકી રેખું. પ્યારીં ૩

બાવરીસી ડોલે પ્યારી, બરત નિસાસ બારી;

પ્રેમસખી કહે તોયે કાન પીર લેખું. પ્યારીં ૪

પદ ૧૪૮૦ મું

સૈયા મેરો શ્યામ ખીના, જીયરા ઉદાસી; સૈયાં ૮૬.

દન નહીં ચેન મોયે, રેન નહીં નિદ્રા મોયે;

ખીનું દેખે બ્યાકુલ કહાનો ધ્રજ્યાસી. સૈયાં ૧

કેસેકે ધરૂરી ધીર, કાઉ ન જાને પીર;

અંખીયાં બહત દોઉં દરસકી પ્યાસી. સૈયાં ૨

ખીછુરે કમલ નેન, તખતે નાહીં ન ચેન;

કબધા મીલેગે મેરે પિયા સુખરાસી. સૈયાં ૩

જીવત ગીનોંગી તખ, મીલી હે મોહન જળ;

પ્રેમસખી વારી મેરી સખ પીર જાસી. સૈયાં ૪

પદ ૧૪૮૧ મું

એસી મેંતો જાની નાહીં, મીલ ખીછુરોંગી હો; એસીં ૮૬.

કબઉં ન બયરી ન્યારી, પિયા ગિરિધારી;

ઉસે દીને હે બિસારી ખીના મોતઉં મરોંગી. એરીં ૧

પટિયાં લે પારું, અખ માગઉં બિગારું;

જેગનિયાંકા મેંતો મેખ લે ધરોંગી. એસીં ૨

મધુઅન હુંહું, બંદ્રાઅન હુંહું;
લાલઉંકે લીયે કુંજ કુંજમેં ફોરંગી. એસીં ૩
પ્રેમસખી કહે સ્યામ, મીલી હે પૂરનકામ;
લોકે હું બલૈયા વાકે પાયન પરોંગી. એસીં ૪

પદ ૧૪૮૨ મું

નેના ભરી કપ દેખું, પીતપટવારો; નેનાં ટેક.
ઉપજત સુખ દેખે, અરુન દ્રગન રેખે;
ગજગતિ ચાલે ચાલ લાલ દ્રગ તારો. નેનાં ૧
દેખીકે મગન રહું, નિસદ્દિન એહી ચહું;
બલીજાઉ તન મન કરું નહીં ન્યારો. નેનાં ૨
બાંસુરી બજાવે, મેરો મન લલચાવે;
પ્યારો ગાવે આઘીનિકી તાન સૈયો કહાન કરો. નેનાં ૩
નંદકા આનંદકંદ, મુસકાત મંદ મંદ;
પ્રેમસખી રીઝે દેખી જગકા ઉગરો. નેનાં ૪

પદ ૧૪૮૩ મું-રાગ જંગલો

રસિયેને લગાય નેનુંદા તીર; રસિં ટેક.
ચંચલ નેન સેન કસી મારી, હરી લીની મતિ ધીર. રસિં ૧
ખીનું દેખે ખિરહા તન તાવત, ઉઠત કરેજો પીર. રસિં ૨
ખટકત સ્યામ કામ નહીં સુઝત, બહત દ્રગન દોઉં નીર. રસિં ૩
પ્રેમાનંદ કહે પલ ન ખિસરત, સુંદર સ્યામ શરીર. રસિં ૪

પદ ૧૪૮૪ મું

મોહનાને મારી વે નેનોંદી સેન; મોહં ટેક.
સુંદર નેન સેન હસી મારી, કલ ન પરત દિન રેન. મોહં ૧
જખ લાગી તખ લગત ન જની, અખ લાગી દુઃખ દેન. મોહં ૨
ખટકત સેન નેન ભરી આવત, વિસરત નહીં મીઠી બેન. મોહં ૩
પ્રેમાનંદ જખ દેખું દ્રગન ભરી, તખ આનંદ સુખ ચેન. મોહં ૪

પદ ૧૪૮૫ મું

સાવરેને લગાઈ નેનોંદી ઓટ; સાવં ટેક.

ચોટ લગત મેરી સુધ બુધ વિસરી, હો ગર્ધ મેંતો લોટ પોટ. સાંવ૦ ૧
તનું એક નિરખ્યો મેં શ્યામ સુંદર વર, દે ધુંધટકી ઓટ. સાંવ૦ ૨
કહા કહું સુંદરતા સજની, નિરખી લાજત કામ કોટ. સાંવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ મીલે હસી, મીટ ગર્ધ સખહી ઓટ. સાંવ૦ ૪

પદ ૧૪૮૬ મું

અંખિયાં અટકી સલોને રૂપ; અંખિ૦ ટેક.
શ્રીધનશ્યામ મનોહર મૂરત, શોભાધામ અનૂપ. અંખિ૦ ૧
બનીઠનીકે જેઠે ધજભૂખન, સુરનરમુનિશિરભૂપ. અંખિ૦ ૨
અભય ઉદાર ભુજન ભરી ભેટત, મેટન ભવદુઃખદૂપ. અંખિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ ધારી ઉર, કરત ભજન હોય ચૂપ. અંખિ૦ ૪

પદ ૧૪૮૭ મું-રાગ જંગલો

સયો મોરી ખેરન લગ ગર્ધ લાજ; સૈયો૦ ટેક.
ઉતહી ભોરે હું જમુના જલ, ભરન ગમતી આજ. સૈયો૦ ૧
નંદકુંવર મોયે નેહસું બોલાઈ, હું મારગ ચાલી ભાજ. સૈયો૦ ૨
અખ પરિતાપ હોત ઊર મેરે, કહારી કીયો મેં આજ કાજ. સૈયો૦ ૩
પ્રેમાનંદકા નાથ મોયે અખ, કોન મીષ મીલે મહારાજ. સૈયો૦ ૪

પદ ૧૪૮૮ મું

સૈયો મોયે મોહન ખિસરત નાઈ; સૈયો૦ ટેક.
સુંદર મુખકી બોલની હસની, ખટકતહેં ઊર આઈ. સૈયો૦ ૧
સુંદર ચલની ચિતવની ચંચલ, કસત કરેભમાઈ. સૈયો૦ ૨
મનમોહન મેરો મન હર લીનો, ઉન ખીન રહોઉં ન જાઈ. સૈયો૦ ૩
પ્રેમાનંદકા નાથ મોયે કખ, મીલીહેં નેહસું બોલાઈ. સૈયો૦ ૪

પદ ૧૪૮૯ મું

સૈયો મોયે સાંવરેને નેનાં ભર મારી; સૈયો૦ ટેક.
કમલનયનકી કરક કરેજે, કસકત રેન દિન ભારી. સૈયો૦ ૧
ઓખદમૂળી અંગ ન લાગત, જોદવા ટોરત નારી. સૈયો૦ ૨
ખાહર ધાવ એકા નહિ દીસત, અંતર હો ગર્ધ પારી. સૈયો૦ ૩
પ્રેમાનંદકા નાથ આયકે હેરે, તખ હોયે તુરત કરારી. સૈયો૦ ૪

પદ ૧૪૯૦ મું

સૈયો મોયે લગ લઈ નેનોંદી સેન; સૈયો ૦ ટેક.
 સુંદરશ્યામ સેન મોયે મારકે, હસકે બળ્બઈ બેન. સૈયો ૦ ૧
 નેનકટારી હો ગઈ પારી, પરત નાહી પલ ચેન. સૈયો ૦ ૨
 સાંવરી સૂરત માધુરી મૂરત, ખટકત ઊર દિનરેન. સૈયો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ તબ બુજે પીર ઊર, મીલે શ્યામ સુખદેન. સૈયો ૦ ૪

પદ ૧૪૯૧ મું-રાગ જંગલો ગજલ

સાંવલે દિદોસે દીલ જખમ કીયા,
 મારી ઊર તરછી બરછી દીલ હમારા હીન લીયા; સાંવ ૦ ટેક.
 ફરજન નંદદા હે બલા હે સલોંના નાના ગબરુ, છોટીસી ઉંબર
 અંખિયાં બડી ગુલચમન કલી;
 ખુન ગુબરે ચખે બલા, બીચ કુદરત દિશાઈ દીયા. સાંવ ૦ ૧
 પુરસત બડી હે તનમેં, જખાન મીઠી હે મુલામ;
 શિરપર ગુલાબી ફેંટા દુપટા દુદામિકા, એ ક્યા કહું તારીફી
 પ્રેમાનંદ કુરખાન ગીયા. સાંવ ૦ ૨

પદ ૧૪૯૨ મું

દિદોમેંબી તલપદીદારદી, અંતજરી બેકારારી, સાંવલડાચારદી; દિદોમેં ૦ ટેક.
 આહે તન શરદી માનું રંગ જરદી,
 વે બિરહાનલ બદનમેં જલ રહી ભટીસી;
 મીલાવે કોઈ મહેબુબ, દેઉં મોજ મોતીહારદી. દિદોમેં ૦ ૧
 નેનોસેં નેહા ન છુટત ચારદા, ઝુર ઝુરકે મે હો ગઈ પીલી
 જરદ હરદીસી;
 એ લટક અટક રઈ હે, પ્રેમાનંદકે કિરતારદી. દિદોમેં ૦ ૨

પદ ૧૪૯૩ મું

મેરે મહાસુકકી, સૂરત કહા કહું,
 એ ગુલબદન દેખ દેખકે, મેરા તન મન ફના હોઉ; મેરે ૦ ટેક.
 જમા જરીદા પેને ચીરા હે સોનેરી શિર,
 પીલે દુપટેવાળા ઊર મોતીયુંકી માળા;
 રાસનાઈ તનમેં છાઇ, દિદોસેં મુલાખાત ચઉ. મેરે ૦ ૧

અંખિયામે હે જાદુ મન હર લીના હમરા વે,
મૂરત જમેદાર ખિસરત ન ખિસારી;
પ્રેમાનંદ કરત બંદગી, કદમોમે દિનરાત રહું. મેર૦ ૨
પદ ૧૪૮૪ મું

તેરીસોં પ્યારે તેં બેદરદી બડા;
આબુકુંદિ તુજે પીડ નાહી, કયા તેરા સુઆવ પડા; તેરી૦ ૨૬.
તેરે દિદોંકી દેખી હમને રીત અનોખી,
જલા આલમકા દીલકું ના ધૂવે;
જર્ધ મારત અપના મીત ધાયલ કરી નેનોસેં, જર્ધ હસતા
દૂર ખડા ખડા. તેરી૦ ૧
પેચોંદાર પગીયાં બાંધે લાલોંદી માલા ગણે,
ચટક ચટક ખુશ ચલત ચાલ ઉતાવરી;
કનક કડા કરમેં પેતી, પ્રેમાનંદકા દીલમેં ગડા. તેરી૦ ૨

પદ ૧૪૮૫ મું-રાગ જંગલાની ગરબી

મુને રોકા માં મારગ જતાંરે, કહાન કેશરિયા;
સારાં લખણુ તો નથી જણાતાંરે, કહાન કેશરિયા. ૧
મુને જવા ઘો પાણીકું બરવારે, કહાન કેશરિયા;
મારું ચીત તાણો છો શું કરવારે, કહાન કેશરિયા. ૨
શીદ નાંખો છો નેણાનાં બાણુરે, કહાન કેશરિયા;
થાશે દુરિજનિયામાં જાણુરે, કહાન કેશરિયા. ૩
હજી નાના છો નંદના લાલરે, કહાન કેશરિયા;
ના શીખિયે લાલ કુચાલરે, કહાન કેશરિયા. ૪
જરા લોકની લાજથી ડરિયેરે, કહાન કેશરિયા;
પ્રેમાનંદકે જર્ધ પગ બરિયેરે, કહાન કેશરિયા. ૫

પદ ૧૪૮૬ મું

મુને રોકા માં સુંદર સ્યામરે, માનો મોહનજી;
મારે ઘેર છે ઝાઝું કામરે, માનો મોહનજી. ૧

મુને થઈ છે ઝાઝી વારરે, માનો મોહનજી;
 હવે રોકા માં નંદકુમારે, માનો મોહનજી. ૨
 મારી સાસુ છે ઘણી રીસાળરે, માનો મોહનજી;
 મુને દેશે વઢીને ગાળરે, માનો મોહનજી. ૩
 મારું કે'ણુ માનો ગિરિધારીરે, માનો મોહનજી;
 પરનારીની આલ્ય ન સારીરે, માનો મોહનજી. ૪
 તમને કહું છું જોડીને હાથરે, માનો મોહનજી;
 માનો પ્રેમાનંદના નાથરે, માનો મોહનજી. ૫

પદ ૧૪૮૭ મું

નથી બોલતી નાનકડો જાણીરે, જગજીવનજી;
 રહી છું નંદનો મલાજો આણીરે, જગજીવનજી. ૧
 નથી લેતી તમારું નામરે, જગજીવનજી;
 શું છે અદકું બોલ્યાનું કામરે, જગજીવનજી. ૨
 શીદ બાજો છો આવીને આંચેરે, જગજીવનજી;
 એમાંથી જોજો જે યાચેરે, જગજીવનજી. ૩
 પડશે કંસરાગને ખખરરે, જગજીવનજી;
 થાશે હરરાજ નંદનું ધરરે, જગજીવનજી. ૪
 પરનારીની કરશે માં આળરે, જગજીવનજી;
 પ્રેમાનંદના વહાલા ખાશે ગાળરે, જગજીવનજી. ૫

પદ ૧૪૮૮ મું

હાં રાજ કંસનું કહાનારે, નટનાગરજી;
 જાઓ ઘેર કુંવર છાનામાનારે, નટનાગરજી. ૧
 જીવી વાતને કેડે ન ચડિયેરે, નટનાગરજી;
 જાએ લાજ પછે ભોંઠા પડિયેરે, નટનાગરજી. ૨
 તમે* નિર્લજને નહિ લાજરે, નટનાગરજી;
 કરશે નંદરાયનું અકાજરે, નટનાગરજી. ૩

ઝાઝાં શીદને કરાવેા વખાણુરે, નટનાગરજી;
 નહાશી આવ્યા છો લઇને પ્રાણુરે, નટનાગરજી. ૪
 માંઝો ભાં આવીને ઉતપાતરે, નટનાગરજી;
 પ્રેમાનંદના વહાલા માનેા વાતરે, નટનાગરજી. ૫

પદ ૧૪૮૮ મું

કહાને કંઇક કૌતક કરિયુંરે, નંદના નાનડિયે;
 ચિતવણીમાં ચીત હરિયુંરે, નંદના નાનડિયે. ૧
 માંહી મગન થઈ વ્રજનારીરે, નંદના નાનડિયે;
 ચાલી ચપલ ચતુર પણિયારીરે, નંદના નાનડિયે. ૨
 ગઈ ગુજરી મલપતી ઘેરે, નંદના નાનડિયે;
 થયું દુરિજનિયાં સાથે વેરે, નંદના નાનડિયે. ૩
 કહે શું થયું પૂછે સહુનેરે, નંદના નાનડિયે;
 લાગી નજર કાઢકની વહુનેરે, નંદના નાનડિયે. ૪
 કરે વલોપાત બેઈ ધરનારે, નંદના નાનડિયે;
 પ્રેમાનંદકે જાદુ નટવરનારે, નંદના નાનડિયે. ૫

પદ ૧૫૦૦ મું

ઘેરે કામકાજ નવ સૂજેરે, લાગી આંખડલી;
 ઉડો અંતરે થા નવ રુઝેરે, લાગી આંખડલી.
 ધરમાં સુઈ રહે રાત દહાડારે, લાગી આંખડલી;
 થયો ધરમાં તે મોટો પવાડારે, લાગી આંખડલી. ૨
 નવ ખાંચે પીચે બાલે ચાલેરે, લાગી આંખડલી;
 કાઢાં કામણુ નંદને લાલેરે, લાગી આંખડલી. ૩
 છુટો નેહ સગાં તનતણેરે, લાગી આંખડલી;
 અંતરમાં તો આનંદ ધણેરે, લાગી આંખડલી. ૪
 કાંઈક પાનખીડીમાં આલ્યુંરે, લાગી આંખડલી;
 પ્રેમાનંદને ખારે ધર ધાલ્યુંરે, લાગી આંખડલી. ૫

પદ ૧૫૦૧ મું

મુને કાંઈક કાધું જાદુગારેરે, સખી શામળિયે;
 બેણે આંખતણે અણસારેરે, સખી શામળિયે. ૧

મુને હસીને બોલાવી હેતેરે, સખી શામળિયે;
 વાત કહી નથી જાતી કે'તેરે, સખી શામળિયે. ૨
 મુને માથું મરમનું વેણુરે, સખી શામળિયે;
 મારાં નેણાં સાથે જોડી નેણુરે, સખી શામળિયે. ૩
 મુને મોહની નાંખી છે જાનીરે, સખી શામળિયે;
 મુને ગમિયા છો છેલ ગુમાનીરે, સખી શામળિયે. ૪
 મન મોહું મુખને મરકલડેરે, સખી શામળિયે;
 પ્રેમાનંદનો વહાલો ગમ્યા દલડેરે, સખી શામળિયે. ૫

પદ ૧૫૦૨ મું

મુને પરવશ કીધી રાખી આડે, રંગ ડોલરિયે;
 કહે ધરનાં થયો વળગાડે, રંગ ડોલરિયે. ૧
 ધરનાં ફૂટી ફૂટી સહુ ચાકારે, રંગ ડોલરિયે;
 ભુવા ધુણાવી જોવરાવી આખારે, રંગ ડોલરિયે. ૨
 મારે પ્રીત બંધાણી એ સાથેરે, રંગ ડોલરિયે;
 જાદુ કીધાં મુને જાદુનાથેરે, રંગ ડોલરિયે. ૩
 મારે નેડો લાગો નવ ધૂટેરે, રંગ ડોલરિયે;
 છોને પિયર સાસરિયાં ફૂટેરે, રંગ ડોલરિયે. ૪
 મારી નટવરે નેણુની બરછીરે, રંગ ડોલરિયે;
 પ્રેમાનંદ કે' કાળજે વાગી તરછીરે, રંગ ડોલરિયે. ૫

પદ ૧૫૦૩ મું-રાગ પુરબ ધ્રુપદ ચૌતાલ

આવત લટક લટક લાલ, ચટક ચટક બાજે પાપન
 પાદુકા પ્યારી; આવ૦ ટેક.
 શ્વેત બસન શ્વેત હાર, શ્વેત સખ સિંગાર, કટિપર વામ
 લૂજ ધારી. આવ૦ ૧
 દેખી મત્ત ગજગતિ, લજ્યો રતિકા પતિ, થકીત લઈ
 વજનારી દેખત પિહારી;
 પ્રેમાનંદ ધનસ્થામવદનપર, તન મન ગ્રાણુ જાત વારી. આવ૦ ૨

પદ ૧૫૦૪ મું

બોલત બેનશ્યામ સુંદર, નેના સુખધામ પૂરણકામ મોહનલાલ; બોલ૦ ટેક.
કરતહે હરિ હાસ મગન નિરખી નિરખી સદા,
દર્શનકો પ્રકાશ રોકત લે રુમાલ. બોલ૦ ૧
અંગ અંગ છખી અનૂપ, લાજ્યો કામ નિરખી રૂપ;
સુરનરમુનિભૂપ મદનગોપાલ.
પ્રેમાનંદ કે' નાથ, મીલે શ્યામ ભરી બાથ;
દીનકે દયાલ મોયે કીયો નિહાલ. બોલ૦ ૨

પદ ૧૫૦૫ મું—રાગ પુરબ ધ્રુપદ ચૌતાલ

ગાત પિયા મોહન, બળવત મૃદંગ પરમ ચતુર પ્યારી;
બાજત પરન ગત ન્યારી. ગાત૦ ટેક.
સમ સ્વર તીન ગ્રામ, માન સહિત સુંદર શ્યામ;
તાનમેં મુરછના અતહિ ઉપબવત લલિત લાલ બનવારી. ગાત૦ ૧
પ્યારી કર ગ્રહો બીન કરત સ્વર અલાપ, આરોહી અવરોહી
લેત સુધારી;
પ્રેમાનંદ પ્રશંસીત પિયા પ્યારી, કંક લગાય દેત સુમન
માલ કુંજબિહારી. ગાત૦ ૨

પદ ૧૫૦૬ મું

આજ શ્યામા પ્યારી, રિસાય બેડો અલબેલી,
સધન કુંજમેં અકેલી, તાહે મનાવત મોહન આપ સીધારે; આજ૦ ટેક.
કરપર કપોલ ધરે, નેનન જ્યું નીર ઝરે;
દીર્ઘ નિસાસ ભરે, એસી શોભા જય અવિલોકત પ્યારીકી પ્યારે. આજ૦ ૧
નયનબદન પુંછત રુમાલસું, ઊર લગાય કહાન કરત મિનય ભારે;
ભક્ત આધીન શ્યામ, રૂપશીલદયાધામ, પ્રેમાનંદ
નામપર પ્રાન વારે. આજ૦ ૨

પદ ૧૫૦૭ મું

વિકસીત દુમ બેલી, સુમન બન કુંજ કુંજ, ગુંજત અમિત

મત મધુકર, કરંખીત કાકીલા મોર; વિક૦ ટેક.
પ્રાનજીવન પિયા પ્યારી, બિરાજત રસિક મનોહર જોર. વિક૦ ૧
પરમ ચતુર કરત બન બિહાર, હનત મનમથ માન, મોહન
પિયા ચીતચોર;

પ્રેમાનંદ વ્રજચંદ પિયાકી બાનકપર, વારત મદન કરોર. વિક૦ ૨
પદ ૧૫૦૮ મું

જાત પાતનકી છાંઈ, ગલે ડાર ડાર બાંઈ, લલિત લતાન માંઈ;
પિયા પિયારી અતહિં સોહાત ગાત. જાત૦ ટેક.

જેસે કરી સંગ કરીની કરતહોં બિલાસ બન, તેસેહિ પિયા
સંગ પ્યારી રસ ઉપજાવત નિરખી મદન સકુચાત. જાત૦ ૧
રસિક પીયા અપને કર સંવારત અલકન, લટ પલકપર
નિરખી પુલકાત;

પ્રેમાનંદ શ્યામા શ્યામ, રસનિધાન પૂરણકામ, બિહરત
બન મન હરખાત. જાત૦ ૨

પદ ૧૫૦૯ મું—રાગ પુરખ માઠ ત્રેતાલ

ચલે ટેઢી ચાલ ચલે ટેઢી કુંજનમેં, ટેઢે મદનગોપાલ; ચલે૦ ટેક.
ટેઢી પાવ શિર ટેઢી કલંગી, ટેઢી ગલે બનમાલ. ચલે૦ ૧
ટેઢી બોલની ટેઢી ચિતબની, ટેઢે નેન વિસાલ;
પ્રેમાનંદ કે' પ્રભુ ટેઢે સકલ અંગ, દુરિજનકે જિર સાલ. ચલે૦ ૨

પદ ૧૫૧૦ મું

ધરે બરહાપીઝ ધરે કુંડલ કાનન, નટવર નંદકિશોર; ધરે૦ ટેક.
કનક બસન તન ભૂખન ઝલકત, ઉદિત માનું રવિ કાર. ધરે૦ ૧
નિલ બરન બૈજંતિ માલ હિર, મોરલી અધરપર કરે ધનધોર;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ બનતો આવત, અજબનિતા ચીત ચોર. ધરે૦ ૨

પદ ૧૫૧૧ મું

બને અજચંદ બને અજમોહન, કીને સરસ સિંગાર; બને૦ ટેક.
કહા કહું ઉપમા નહીં આવત, કાટિ રાવ શશિ ડાર વાર. બને૦ ૧
ગુંગભૂખન મોરચંદ્રિકા, કરને કરનિકાર;
નિલ બરન તન પીત બસનપર, પ્રેમાનંદ બલિહાર. બને૦ ૨

પદ ૧૫૧૨ મું

કરે ટેઢી ખાત કરે ટેઢી સેનન, નેનન નેહ ન સમાત; કરે૦ ટેક.
ટેઢી ચલની ટેઢી ચિતવની, નિરખી મદન લખત. કરે૦ ૧
ટેઢાહિ ફિરત અજકી બિથુનિમેં, મોહન કામલ ગાત;
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ સુંદર છપ્પી, ઉર રાખત દિનરાત. કરે૦ ૨

પદ ૧૫૧૩ મું-રાગ પુરબ

રસિયો મોસું રાર કરે, મેં કેસે જાઉં જલ બરને જમુનાકે
પનઘટવા; રસિ૦ ટેક.
ચીર મેરો ફરે હાર મેરો તોરે, ખોલે પકરી ધુંધટવા. જમુ૦ ૧
લે લે નામ ગારી દે ખીજવત, ગીરધર નાગર નટવા. જમુ૦ ૨
કઠિન બયો જમુના જલ બરીનો, પંથ બયો વિકટવા. જમુ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે મન હર લીનો, પે'રી શ્યામ પીતપટવા. જમુ૦ ૪

પદ ૧૫૧૪ મું

મોહનમોરી ગેલ પચ્ચો, મેં કેસે કરું ના માને અરજ્યો અનવારી; મોહ૦ ટેક.
ના માને ધનશ્યામ મનોહર, અરજી અરજી હું હારી. અર૦ ૧
રોકત વાટ કરત અનહોની, પકરી પકરી અજનારી. અર૦ ૨
ગોકુલ રાજકુમાર રસીલે, લોકલાજ સખ ટારી. અર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે મુગ્ધ મનોહર, ગોપીવર ગીરધારી. અર૦ ૪

પદ ૧૫૧૫ મું

નયના મોયે લાગી ગયે, ધનશ્યામલાલ અંસીવારે મોહન પ્યારેક; નય૦ ટેક.
સુંદર નેન અરુન ખીચ રેખે, શરદ કમળ અનુસારે. મોહ૦ ૧
બકુટી બમર ખાયે પંકજપર, ઉડી ન શકત અખ ન્યારે. મોહ૦ ૨
સુચવત બાવ સરસ સેનનમેં, ચપલ ચતુર દોઉં તારે. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ નેન છપ્પી ઉપર, કાટી કામ લે વારે. મોહ૦ ૪

પદ ૧૫૧૬ મું

મનવા મેરો મોહી રજો, છપ્પી દેખી શ્યામ સુંદરકી
નટવર નાગરકી; મન૦ ટેક.

સોરંગ પાલ ખીચ મોર ચંદ્રિકા, આડ કિયે કેશરકી. નટ૦ ૧
 ઉર બનમાલ પીતાંબર મોરલી, હંસગતિ ગિરિધરકી. નટ૦ ૨
 બંસી શ્રવન સુની જ્વળનારી, આઈ દોરી ધર ધરકી. નટ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ મગન ભઈ ડોલે, નિરખી જખી નટવરકી. નટ૦ ૪

પદ ૧૫૧૭ મું-રાગ પુરબ

ખાંધી લાલ ખાંકે પેચોદી પાગ; ખાંધી૦ ટેક.
 ખાંકી પાગ બસંતી બાગો, ગાવત આવત ફાગ. ખાંધી૦ ૧
 શોભાધામ શ્યામ જખી નિરખી, ઉપજત અતિ અનુરાગ. ખાંધી૦ ૨
 આવત ઉદય હોયકે માનો, જ્વળવાસીનકે ભાગ. ખાંધી૦ ૩
 ત્રેમાનંદ નિરખી જખી નૌતમ, કીનો જગસુખ ત્યાગ. ખાંધી૦ ૪

પદ ૧૫૧૮ મું

દેખો જખી મોહન નંદકુમાર; દેખો૦ ટેક.
 બરહાપીછ પીતાંબર મોરલી, કરણે કર્ણિકાર. દેખો૦ ૧
 બનીકનીકે બનઉતે આવત, માનું રસ સિંગાર. દેખો૦ ૨
 ઉર બનમાલ લાલ દ્રગ ચંચલ, નટવર રૂપ મોરાર. દેખો૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કેશવ જખી ઉપર, કાટી કામ બલીહાર. દેખો૦ ૪

પદ ૧૫૧૯ મું-રાગ પુરબ

બનઉતે આવત બનવારી; બન૦ ટેક.
 ગુંગા બૂખન મોર ચંદ્રિકા, પીત બસન કટિતટ ધારી. બન૦ ૧
 નિલબરન તન શ્યામ મનોહર, ખાંધિપર કામર કારી. બન૦ ૨
 આગેઆગે ધન પીછે મનમોહન, ખાંસુરીબજાયે મોહી જ્વળનારી. બન૦ ૩
 ત્રેમાનંદ નિરખી જખી નટવર, તન મન ધન જાયે બલિહારી. બન૦ ૪

પદ ૧૫૨૦ મું

મોરલી ધુની સુનીકે ઉડી ઝગકી; મોર૦ ટેક.
 મુખ નિરખન શ્રીમોરલીધરકો, આયકે ઠાડી ભઈ કમકી. મોર૦ ૧
 બનઉતે આવત ખાંસુરી બજાવત, ગાવત રાગિની પુરબકી. મોર૦ ૨

મોહનલાલ ડગરમાં નિકસે, નિરખી અખીયાં ઠરી સખકી. મોર૦ ૩
પ્રેમાનંદ નિરખી ગીરધારી, બલિહારી નટવર જખકી. મોર૦ ૪

પદ ૧૫૨૧ મું-રાગ પુરખ

કનૈયા ઓઢે અજબ દુશાલો; કનૈ૦ ૧૬૩.
શ્વેત પાગ ધરી શ્વેત દુશાલો, અજબ બન્યો નંદલાલો. કનૈ૦ ૧
ઉર બનમાલ પીતાંબર પે'રે, મનમોહન મતવાલો. કનૈ૦ ૨
ગોપીજનમનરંજન રસિયો, ગોપીનાથ ગોપાલો. કનૈ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથકો સજની, મીલી અબ દેખાયેકું ચાલો. કનૈ૦ ૪

પદ ૧૫૨૨ મું

દુશાલો ઓઢીકે દીલ લીનો; દુશા૦ ૧૬૪.
દીલ લીનો અજરાજ લાડીલે, સેનનમેં કછુ કીનો. દુશા૦ ૧
બીનું દેખે મોયે કલ ન પરે અબ, શ્યામ સુંદર રંગબીનો. દુશા૦ ૨
હરદ લગાયકે દીલ હરખેકું, પરમ ચતુર પરખીનો. દુશા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે રાખી શ્યામ ઉર, આર સમે તજ દીનો. દુશા૦ ૪

પદ ૧૫૨૩ મું

પગીયાં બાંધી આજ અનોકીરી; પગી૦ ૧૬૫.
પગીયાંકે પેચ પેચનમેં કલંગી, થકીત બર્ષ અવિલોકીરી. પગી૦ ૧
લટકત સરસ સુમનકે તોરે, મન મેરો રાખ્યો હે રોકીરી. પગી૦ ૨
બૂખન બસન મનોહર પે'રે, શ્યામ સુંદર છેલ શોકીરી. પગી૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ શ્યામ ધન, ખેઠે પુલહુકી ચોકીરી. પગી૦ ૪

પદ ૧૫૨૪ મું

સલોને નેનનકી ચતુરાર્ધ; સલો૦ ૧૬૬.
ચિતવનીમેં ચંચલ દ્રગ ચીતકું, બસ કર લેત મોરી માર્ધ. સલો૦ ૧
અમલ કમલદલતે અતિ સુંદર, સેનનકી સરસાર્ધ. સલો૦ ૨
ખંજન મીન મધુપ મૃગ પંકજ, સખહિ રહત લખર્ધ. સલો૦ ૩
પ્રેમાનંદ બયો કરતારથ, નેનનમેં લલચાર્ધ. સલો૦ ૪

પદ ૧૫૨૫ મું-રાગ પુરખ ધ્રુપદ ચૌતાલ

ખાંસુરી બાજત હે સખી ! આવત આનંદ કંદ; ખાંસુરી૦ ટેક.
 યેનુઅધરધરી આવત પુરખી, ધનશ્યામ સુંદરવર નંદાનંદ. ખાંસુરી૦ ૧
 સમ સુર ગ્રામ ત્રીન, લેત તાન અતિ નવીન;
 તાન માન મુર્છના ઉઠત સ્વછંદ;

પ્રેમાનંદકો નાથ માનની મનહર, સુંદરવર ગોકુલચંદ. ખાંસુરી૦ ૨

પદ ૧૫૨૬ મું

મોહનલાલ મન મેરો ખાંસુરી બજાયકે હર લીનો; મોહન૦ ટેક.
 નટવર નાગર સુખકે સાગર, ચિતવનીમેં કછુ કીનો. મોહન૦ ૧
 નિરખી નંદકુમાર, મોહી ગોકુલ નાર;
 તન મન વારવાર હિરમેં લખ લીનો.

પ્રેમાનંદકો નાથ, આવત ગ્વાલન સાથ;
 ગાવત પુરખી તાન રંગભીનો. મોહન૦ ૨

પદ ૧૫૨૭ મું

આવત લટક લટક લાલ, ચટક ચટક બાજે
 પાયન પાદુકા પ્યારી; આવત૦ ટેક.
 શ્વેત બસન શ્વેત હાર, શ્વેત સખ અંગ સિંગાર;
 કટિપર વામ ભુજ ધારી. આવત૦ ૧

દેખી મત ગજ ગતિ, લગ્યો રતિકો પતિ;
 થકિત બધી વ્રજનારી દેખત બિહારી;
 પ્રેમાનંદ શ્રીધનશ્યામ બદનપર, તનમન પ્રાનજતવારી. આવત૦ ૨

પદ ૧૫૨૮ મું

બોલત યેન શ્યામ, નેના અતિ સુખધામ;
 પૂરનકામ મોહનલાલ. બોલત૦ ટેક.
 કરતહે હરિ હાસ, મગન હોત નિરખી દાસ;
 દરશનકો પ્રકાશ રોકત લે રમાલ. બોલત૦ ૧

અંગ અંગ છબી અનૂપ, લાજ્યો કામ નિરખી રૂપ;

સુરનરમુનિભૂપ મદનગોપાલ.

પ્રેમાનંદકે નાથ, મીલે શ્યામ ભરી ખાથ;

દીનકે દયાલ મોયે કીયો નિહાલ. બોલત૦ ૨

પદ ૧૫૨૮ અં-રાગ પુર્ણી

રૂપ લોભાને મોરે લોચન, આવત દેખે* ગીરધરલાલ હો; રૂપ૦ ટેક.

મોહન નાગર રૂપકે સાગર, ચાલત ગજગતિ ચાલ હો. રૂપ૦ ૧

ઊર મોતિયનકી માળ મનોહર, ઓઢત ઉજલ શાલ દુશાલ;†

પ્રેમાનંદકે પ્રભુ મદનમનોહર, ચિતવનીમેં કરત નિહાલ હો. રૂપ૦ ૨

પદ ૧૫૩૦ અં

હો શ્રીધનશ્યામ બનઠન આવત, નિરખત મેરો મન

લલચાત હો; હો શ્રી૦ ટેક.

સુંદર રૂપ અનૂપમ નેનન, સેનન નેહ ન સમાત હો. હો શ્રી૦ ૧

બદન કમલકી અમીન સુભગતા, નિરખત નેના પળ ન અધાત;

પ્રેમાનંદકે હરિ ચરન કમલપર, તન મન ધન બલી બલી

જત હો. હો શ્રી૦ ૨

પદ ૧૫૩૧ અં

પંકજ લોચન ભવદુઃખમોચન, ઠાકોર મેરો શ્રીધનશ્યામ હો; પંકજ૦ ટેક.

શુક વ્યાસ નારદ વિધિ શેષ શંકર, રટત યાહીકો નામ હો. પંકજ૦ ૧

પ્રગટત પ્રતિભુગ ધર્માવનાથ, હરત ભુવિભાર પૂરનકામ;

પ્રેમાનંદ પ્રભુપર પ્રાન નોછાવર, પે'રાવત ઊર મોતિન દામ હો. પંકજ૦ ૨

પદ ૧૫૩૨ અં

નેન સલોને હો નેન સલોને, નંદકુંવરકે ચિતવની ચંચલ

મુસકની મંદ હો; નેન૦ ટેક.

શોભાકી ખાતી ગુમાતી ગોકુલેશ, નટ વેશ નટવર વ્રજચંદ હો. નેન૦ ૧

* “દેખકે” પાઠાન્તર.

† “ઓઢત અજબ શાલ દુશાલ” હોય એમ લાગે છે.

કુંજબિહારી મોહી જનનારી, બિહરત જનમે લલિત નંદાનંદ;
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ પરમ ચતુરવર, અચલ રહો જીર આનંદકંદ હો. નેન૦ ૨
પદ ૧૫૩૩ મું-રાગ ગોડી-કુમરી

દાઉજીરા સૌજી માને મતને ખીજવો; દાઉ૦ ટેક.
મતને ખીજવો માને છેલ જખીલા, કાંઈ છેજી થાકે માકે દાવો. દાઉ૦ ૧
અલગાં રહેને માસું કાંઈ મતલબ છે, કાંઈ કરવાને કને આવો. દાઉ૦ ૨
કર પકડો છો માંકો હાર તોડો છો, કાંઈ માસું નેણાં ચલાવો. દાઉ૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ જ્યું ત્યું ન જોલો, રાજકુંવર થે તો કાવો. દાઉ૦ ૪
પદ ૧૫૩૪ મું

જવા દોજી જવા માને સ્થામ સુજણ; જવા૦ ટેક.
જો મોહન માંકી આવ્ય કરોતો, નંદરા ગલારી થાને આવો. જવા૦ ૧
આ ગેલે મેંતો નીત આવો જવા, કદીએ ના સુણ્યો દધિ દાણ. જવા૦ ૨
દાણુરો મિષ ચાળા આર કરો છો, મારો માંને નેણાંકિરા બાણ. જવા૦ ૩
નંદરા કુંવર જાણી રાખાં મુલાને, પ્રેમાનંદરા છોજી પ્રાણ. જવા૦ ૪
પદ ૧૫૩૫ મું

પ્યારા લાગો છોજી માને નંદજીરા લાલ; પ્યારા૦ ટેક.
થારે કારન મેંતો જનમે બસીયાં, જોઈ જોઈ જીવાં થારી ચાલ. પ્યારા૦ ૧
મેંતો છેલા થારા ચરણારી દાસી, થે મારા પ્રાણ ગોપાલ. પ્યારા૦ ૨
નંદરા કુંવર થેતો હાર હિયારા, વહાલા માને બાલ મરાલ. પ્યારા૦ ૩
પ્રેમાનંદરા પ્યારા નેણુરા તારા, રસિયા રૂપ રસાલ. પ્યારા૦ ૪
પદ ૧૫૩૬ મું

થાસું મન માન્યો છેજી મોહન છેલ; થાસું૦ ટેક.
લોક લાજ મરગદ તજીકે, છેલ ફરાયાં થારી ગેલ. થાસું૦ ૧
રાજીવ લોચન કહાન રંગીલા, આવો મારે ઘેર જોગાં મેલ. થાસું૦ ૨
વજરા ઠાકાર નટવર નાગર, આજાં માને લાગો અલબેલ. થાસું૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે થાને જોઈ જોઈ જીવાં, રસિયાજી રંગરેલ. થાસું૦ ૪

પદ ૧૫૩૭ મું-રાગ ગોડી

હો સૈયાં હો ધનસ્થામ સુંદર વજ્ર આવે, નિઠી બાંસુરી બજાવે; હો સૈં ટેક.
ગોપ કંઠબની વેણિત મોહન, મધુરે મધુરે સુર આવે. હો પ્ર૦ ૧
ગો પદરજ મંડિત તનુ સુંદર, બિર બનમાલ સોહાવે. હો પ્ર૦ ૨
કટિ પટપીત અધરપર મોરલી, કર ગહી કમલ ફેરાવે. હો પ્ર૦ ૩
આવત રાજહંસગતિ મોહન, પ્રેમાનંદ મન બાવે. હો પ્ર૦ ૪

પદ ૧૫૩૮ મું

હો સૈયાં હો સુનો ગોવિંદ ગારી આવે, મેરો મન લલચાવે; હો સૈં ટેક.
મધુરીસી તાન બજાવે ગિરિધર, તન મન તાપ સમાવે. હો ગો૦ ૧
બાંકે ચરન અધર જુજ નેનન, નિરખી નેનાં સુખપાવે. હો ગો૦ ૨
ચિતવત હરત સંતાપ સકલ દુઃખ, મંદ મંદ મુસકાવે. હો ગો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કરે પ્રાન નોજાવર, ચરન કમલ લપટાવે. હો ગો૦ ૪

પદ ૧૫૩૯ મું

ડારી હો મોપે મોહની મોહન પ્યારે, કહાના પીતપટવારે; ડારી હો૦ ટેક.
કીની ચાતુરી ચતુર સાવરે, હરે મન પ્રાન હમારે. મોહન૦ ૧
મોહ ક્યાન ચઢાય પલક શર, સ્થામ કસી બરી મારે. મોહન૦ ૨
ચપલ નેન ચિતવની ચિતવતમો, તુરત ગરદ કરી ડારે. મોહન૦ ૩
પ્રેમાનંદ બજબાસી સાવરો, ખિસરત નાહી ખિસારે. મોહન૦ ૪

પદ ૧૫૪૦ મું

હું બીકાની છબી સ્થામ સુંદર મન માની, દેખી મૃદુ મુસકાની; હું બી૦ ટેક.
બદન શશિ હસી કહત કષ્ટક, સુની બચન અતહિ હરખાની. હો મ૦ ૧
નેન સરોજ સરસ શિતલ અતિ, કરત સકલ દુઃખહાની. હો મ૦ ૨
ખંજન મીન મધુષ મૃગ પંકજ, ઉપમા કહત લગ્નની. હો મ૦ ૩
પ્રેમાનંદ મંદ મુસકનીપર, કોટી કામ કુરખાની. હો મ૦ ૪

પદ ૧૫૪૧ મું-રાગ ગોડી

માધવસું ના કર માનની માન; માધ૦ ટેક.
માન કિયેતે માનની રાધે, હોધહે રસકી હાન. માધ૦ ૧

જો રસ શિવ સનકાદિક ચાહત, સો રસ તજતી સયાન. માધ૦ ૨
 ન્યારી હોય જીવેંગી કેસી, પ્યારી તું રૂપનિધાન. માધ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' નાથચરનપર, કર તન મન કુર્યાન. માધ૦ ૪

પદ ૧૫૪૨ મું

છબીલી તું બેઠી કહા બદન દૂરાયે; છબી૦ ટેક.
 ઠાડે શ્યામ તરનિતનયાતટ, તવ મુખપંકજ ચા'યે. છબી૦ ૧
 પઠઈ મોયે લેન તોં સજની, નંદનંદન સોં ખાયે. છબી૦ ૨
 ખનતી કહા જીવ નખ નારાયસોં, નેનન નીર ઝરાયે. છબી૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથપે સુંદરી, ચલ ઉઠ લાગલે પાયે.* છબી૦ ૪

પદ ૧૫૪૩ મું

સમજ ખીના સજની તું સોચ કરે; સમ૦ ટેક.
 માનરિપુ મારે ખીના મુઝે, કેસેં અરથ સરે. સમ૦ ૧
 કેસેં પૈહો મદનમનોરથ, ખીનું હરિચરન પરે. સમ૦ ૨
 સમજ બિચારી સરલ હોયે સુંદરી, લાગો લાલ ગરે. સમ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથસું સજની, તોરી ના મુધરે. સમ૦ ૪

પદ ૧૫૪૪ મું

રસિલી રાધે ના કર રોપ; રસિ૦ ટેક.
 અપને પ્રાનપ્રિતમસું રુસનો, યહ સમ ઘોર ન દોષ. રસિ૦ ૧
 નાહિ બલી યામેં અલખેલી, કર પ્રિતમસું સંતોષ. રસિ૦ ૨
 ચલી બલિજાઉ શ્યામપેં સુભગે, હસી મુખપંકજ કાષ. રસિ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથસું મીલ સખી, તજ મન સખ પરિશોષ. રસિ૦ ૪

પદ ૧૫૪૫ મું-રાગ ગોડી કુમરી

તેરે વદનકમલપર વારીરે, નટવર સુંદર નંદકિશોર; તેરે૦ ટેક.
 નેહસું બોલાવત પ્રીત ઉપજાવત, આવત તાન સલોની ગાવત,
 વશ કર લીની ધજનારીરે. નટ૦ ૧

* “ચલી ઉઠ લાગે પાયે” પાઠાન્તર.

હસની જોલની ચલની ચારુ, મુસકનીપર ફોટી મનમથ વારુ;
 જખી ત્રિભુવન તે ન્યારીરે. નટ૦ ૨
 ચલનીમેં મેરો ચીત હર લીનો, કહા જનું કછુ જાદુ કીનો,
 મુસકનીમેં મોરારીરે. નટ૦ ૩
 ખીનુ દેખે અખ પર ન ચેન, સુંદર બદન કમલદલનેન;
 પ્રેમાનંદ બલિહારીરે. નટ૦ ૪

પદ ૧૫૪૬ મું

તેરી અંખિયાં અજબ રંગીલીરે, ગોકુલરાજકુમાર હેલ; તેરી૦ ટેક.
 ચંચલ ચપલ અરુન ખીચ રેખે, મોહી રહે જન જો કાઈ દેખે;
 માનું કમલ કલી ખીલીરે. ગોકુ૦ ૧
 રસભરી અંખિયાં મારત તરછી, કસત કરેજો માનું બરછી;
 મદભરી પરમ રસીલીરે. ગોકુ૦ ૨
 બ્રકુટી કુટીલ લાલપર સુંદર, રંગભરી રાજત લલિત મનોહર;
 પગિયાં ઝુક રહી લીલીરે. ગોકુ૦ ૩
 હિર પ્રિશાલ બનમાલ પ્રિરાજે, દીર્ઘ બાહુ લખી મન્મથ લાજે;
 નિરખત પ્રેમાનંદ મીલીરે. ગોકુ૦ ૪

પદ ૧૫૪૭ મું

મોયે પનિયાં ભરન દો પ્યારેરે, મધુસુદન મતલબકે મીત; મોયે૦ ટેક.
 નાહક નાહક રોકત ટોકત, ધુંધટ જોલી બદન અવિલોકત;
 મારત નેન નગરેરે. મધુ૦ ૧
 હમ પરનારી રાજ કંસકો, કિયો નિકંદન સગરે બંસકો;
 તોઈ ન લાજ તુમારેરે. મધુ૦ ૨
 બડે બાપકે બેટા હોયકે, કહા કરોગે લાજ જોયકે;
 મોહન મોરલીવારેરે. મધુ૦ ૩
 માનો શીખ હમારી રસિયા, પ્રેમાનંદકે દીલમેં બસિયા;
 કમલનયન કહાન કારેરે. મધુ૦ ૪

૫૬ ૧૫૪૮ મું

મોયે બેન બજાય બજા કીનીરે, બસીકરન પઢી અંસુરી માંયે; મોયે૦ ટેક.
નગર ડગરમે સંગહિ ડોલે, હસી હસી બચન મરમકે બોલે;

નજરકેહ કર લીનીરે. અંસી૦ ૧

બનહિતે આવે બેન બજાવે, મુસકનીમે મેરો મન લલચાવે;

ગાવે તાન નવિનીરે. અંસી૦ ૨

સખી એક દિના કદમઉંકી હૈયાં, હરિ મુસકાય પકરી મોરી બૈયાં;

મીલીકે મગન કરદીનીરે. અંસી૦ ૩

ત્રેમાનંદકો શ્યામ સુખદેના, બીનું દેખે મોયે પરત ન ચેના;

મૂરત રસિક રંગબીનીરે. અંસી૦ ૪

૫૬ ૧૫૪૯ મું-રાગ ગોડી

મોરલી વાજેરે મીડી મોરલી વાજે, સખી સાંભળને શામળિયાજીની

મોરલી વાજે; મોર૦ ટેક.

મીઠે સ્વરે મોહનજીની મોરલી ગાજે, સાંભલવાને સૈયર

મારું દીલકું દાઝે. મોર૦ ૧

આવેરે અલખેલો વિંટયા ગોવાળે ઝાઝે, ગાતાં આવે ગિરિધર

સુંદર સમાજે. મોર૦ ૨

મોરમુગટને કાને કુંડલ વરમાળા રાજે, નંદકુંવરને નિરખી

કાટિ કંદર્પ લાજે. મોર૦ ૩

પીતાંબરની પલવટ વાળી છત્ર શિર છાજે, ત્રેમાનંદનો વહાલો

ચાલો જોવાને કાજે. મોર૦ ૪

૫૬ ૧૫૫૦ મું

ગાયુંની સાથેરે આવે ગાયુંની સાથે, ગાતો આવે ગિરિધર

ગાયુંની સાથે; ગાયું૦ ટેક.

મોહનજીયે ધરિયો મુગટ પુલનો માથે, પુલડાના હાર ગજરા

પે'ત્યા છે નાથે. ગાયું૦ ૧

પુલતણાં સથુમાર સરવે ખીજું નહિ હાથે,* વ્રજવિનતા વથ
કરવા લીધી વાંસલડી હાથે. ગાયું ૨
લટકા કરતાં આવે વહાલો સખા સંગાથે, વ્રજનારીને વિંધી
વહાલે બકુટીને બાથે. ગાયું ૩
વ્રજવિનતા વહાલાને બેટી બરીને બાથે, પ્રેમાનંદકે પૂરણ
કીધી પ્રેમનિધીપાથે. ગાયું ૪

પદ ૧૫૫૧ મું

વ્રજનારી રે મોહી વ્રજનારી, એની મોરલીને નાદે મોહી વ્રજનારી; વ્રજ ૦ ૨૬.
મોરલીમાં વહાલે ગોડી આલાપી સારી, સાંભળવાને વ્રજની
નારી ચડી અટારી. વ્રજ ૦ ૧
પુલકામાં પુલ્કો આવે મોહન મોરારી, અંગોઅંગ ઉપર કાટિ
અનંગ વારી. વ્રજ ૦ ૨
નંદકુંવરને નિરખી હેડે હરખ વધ્યો બારી, સર્વે અંગે પુલી
ગોપી પ્રેમથી બારી. વ્રજ ૦ ૩
મોહનજીની મૂર્તિને ઉરમાં ધારી, પ્રેમાનંદકે પ્રિતમજીપર
પ્રાણ બલિહારી. વ્રજ ૦ ૪

પદ ૧૫૫૨ મું

મોરલી વાધરે વહાલે મોરલી વાઈ, સખી મારું મન મોહું
વહાલે મોરલી વાઈ; મોર ૦ ૨૬.
વાંસલડીમાં વહાલે ગોડી રાગણી ગાઈ, મીઠે સ્વરે મનડું
મારું ગયું વિધાઈ. મોર ૦ ૧
વેલી સરખી ધરમાં ફરું કામ ન સુઝે કાંઈ, મળવા સારુ મોહનજીને
આતુર મનમાંઈ. મોર ૦ ૨
મુખડું જોવા જાણું ચડી જરોખે જાઈ, સાંજ સમે શામળિયો
આવ્યા ગાયું ચરાઈ. મોર ૦ ૩
નિરખ્યા મેંતો નેણે વેણે બોલાવ્યા બાઈ, પ્રેમાનંદને નાથે
હસીને સાને સમજાઈ. મોર ૦ ૪

* “આથે” “સાથે” “નાથે” “માથે” કાંઈ પણ વાંચી શકાય છે.

પદ ૧૫૫૩ મું-રાગ ગાંડી

ઉભો જીવન જમુના તીર, પાણીડાં કેમ ભરીએ;
 આવી ઓચિંતાનો એ તાણે ચીર, પાણીડાં કેમ ભરીએ.
 લાજ મરણદ ન માને થયો ઘેલો બલવીર, પાણીડાં કેમ ભરીએ. ૧
 અમે લાજ ભર્યાં તે પરનાર, પાણીડાં કેમ ભરીએ;
 આવે પાસે પ્રિતમ કરી પ્યાર, પાણીડાં કેમ ભરીએ.
 મુખડું જોવાને ઉઘાડે ઘુંઘટ વાર વાર, પાણીડાં કેમ ભરીએ. ૨
 એ જોવો નહિ જાદુગારો કામ, પાણીડાં કેમ ભરીએ;
 જાદુ કરેછે હેતે સામું જોય, પાણીડાં કેમ ભરીએ.
 લેછે આંખડીને ચાળે અલખેલો ચીત પ્રેમ, પાણીડાં કેમ ભરીએ. ૩
 વાયે વાંસલડી તે ધનશ્યામ, પાણીડાં કેમ ભરીએ;
 સુણી શ્રવણે ન સુઝે ધર કામ, પાણીડાં કેમ ભરીએ.
 ત્રેમાનંદે'ધાર્મ મલિયે એવીથાએ મનમાં હામ; પાણીડાં કેમ ભરીએ. ૪

પદ ૧૫૫૪ મું

રોકે મારગ રસિયો છેલ, ગિરિધર ગોવાળોર;
 ઉભો ઓઢી દુશાલો રંગરેલ, ગિરિધર ગોવાળોર.
 કરે આંખડીનો ચાળો મરમાળો અલખેલ, ગિરિધર ગોવાળોર. ૧
 ખાંધી પાધડી તે અતિ સાર, ગિરિધર ગોવાળોર;
 તોરા લટકે છે પેચ્યા જીર હાર, ગિરિધર ગોવાળોર.
 જોઈ મોહ્યા છે ગોવાળા ને ગોકુલિયાની નાર, ગિરિધર ગોવાળોર. ૨
 પે'ચ્યા પીતાંબર વ્રજચંદ, ગિરિધર ગોવાળોર;
 વાયે મોરલી મધુરી સુખકંદ, ગિરિધર ગોવાળોર.
 પ્રીત જોડે વ્રજનારી સાથે હસતા મંદ મંદ, ગિરિધર ગોવાળોર. ૩
 જોઈ રૂપ સુંદર ધનશ્યામ, ગિરિધર ગોવાળોર;
 પુલ્લી પ્રેમે મગન વ્રજભામ, ગિરિધર ગોવાળોર.
 ત્રેમાનંદનો સ્વામી મલિયા પ્યારો પૂરણકામ, ગિરિધર ગોવાળોર. ૪

પદ ૧૫૫૫ મું

મેલો મારગ મીઠડા માવ, જાવા ઘો જલ ભરવારે;
 શીદ રોકો છો નટવર નાવ, જાવા ઘો જલ ભરવારે.

મને એકલી જાણીને તમે સાંધ્યો બલો દાવ, જવા ઘો જલ ભરવારે. ૧
 મને લોકડિયાંની લાગે ખીક, જવા ઘો જલ ભરવારે;
 મારી સાસુડી વઢશે ઠીકા ઠીક, જવા ઘો જલ ભરવારે.
 કહ્યું માનોને કાનુડા મને આપો વેલી શીક, જવા ઘો જલ ભરવારે. ૨
 મુજ ઉપર નાંખો માં રે નેણુ, જવા ઘો જલ ભરવારે;
 નવ જોલીયે વસમાં વેણુ, જવા ઘો જલ ભરવારે.
 કરજેડીને કહુંહું હરિ માનો મારું કેણુ, જવા ઘો જલ ભરવારે. ૩
 તમે જીવન જાણો છોજી રીત, જવા ઘો જલ ભરવારે;
 પરાણે ન હોયે હરિ પ્રીત, જવા ઘો જલ ભરવારે.
 પ્રેમાનંદના સ્વામી કહાના ધારણુ રાખો કાંઈચીત, જવા ઘો જલ ભરવારે. ૪

પદ ૧૫૫૬ મું

તમે ઘેલું ન જોલો ગોપાળ, નટવર નંદલાલારે;
 વાટે જાતાં ન કરીયે કેની આજ, નટવર નંદલાલારે.
 થયા મોટા તમે હવે નથી છોટારે ગોપાળ, નટવર નંદલાલારે. ૧
 હાંસી કરતાં તે થાશે હવે હાણુ, નટવર નંદલાલારે;
 થાશે સુરનરમુનિ માંહી જાણુ, નટવર નંદલાલારે.
 ગાશે કીર્તિ તમારી એવી વેદ ને પુરાણુ, નટવર નંદલાલારે. ૨
 મેલી મારગ કારે રેહેજો રાજ, નટવર નંદલાલારે;
 ધરે જામને કરિયે કામ કાજ, નટવર નંદલાલારે.
 નહિં તો જશે જો એમાંથી અલખેલા મોટી લાજ, નટવર નંદલાલારે. ૩
 તમે છોજી નંદકુંવર અલખેલ, નટવર નંદલાલારે;
 એવી વાતે ન ચડિયે રંગરેલ, નટવર નંદલાલારે.
 પ્રેમાનંદના સ્વામી માનો પ્યારા ગિરિધર છેલ, નટવર નંદલાલારે. ૪

પદ ૧૫૫૭ મું-રાગ ગરબી

અલખેલાજી પ્રાણુ આધારે તમપર વારીરે; એ દાળ છે.
 મન મોહ્યું છે ધર્મકુમારે, જોઈ જીમી તારીરે;
 તમે નિલવરણુ તન શ્યામરે, રાખું ઊર ધારીરે. ૧

તારી લાવણ્યતા જોઈ લાલરે, મોહો રતિનાથરે;
 આવો લટકા કરતા વૃષલાલરે, કનક છડી હાથરે. ૨
 પેચ્યાં વસ્ત્ર આભૂષણ સ્થામરે, નંગ જડાવરે;
 નથી ત્રપત થાતાં મારાં નેશુરે, જોઈ જોઈ માવરે. ૩
 લટકાળી ચટકતી ચાલરે, લાગે મને પ્યારીરે;
 કર લટકાંપર પ્રાણુઆધારરે, જાઉં બલહારીરે. ૪
 રાખું નેશ્યામાં નટવર નાવરે, ન દિયું જાવરે;
 પ્રેમાનંદ કે' બિરાજે મારે ઊરે, આવા ને આવારે. ૫

પદ ૧૫૫૮ મું

વહાલાં લાગે મનોહર વેશુરે, સુંદર સુખદેશુરે;
 કામણુગારી રસાળીમાંઈ રેખરે, અમૃતભર્યાં નેશુરે. ૧
 થોડું હસતાં જણાવો બહુ હેતરે, મિત્ર મુરારીરે;
 જોઈ વશ થઈ વૃષલાલરે, કમળા પ્યારીરે. ૨
 જોઈ અધર અરુણિમ્બસારરે, લોભાણો નાસાકીરે;
 ના શક્યો ચલાવી ચાંચરે, રહ્યો કરી થીરરે. ૩
 વાંકી બ્રહ્મટી ધનુષ્યાકારરે, લીધી રાતનાથરે;
 જાણે શર સાંધીને કામરે, ઉભો લઈ હાથરે. ૪
 તે જોઈને ખીનો કીરે, ન શક્યો ફળ ચાખીરે;
 એ શોભા ઉપર પ્રેમાનંદરે, પ્રાણુ વારી નાંખીરે. ૫

પદ ૧૫૫૯ મું

જોઈ શોભાસાગર ધનસ્થામરે, લાલચ લાગીરે;
 જોઈ સુંદર રસિક વર રૂપરે, આંખ્યું અનુરાગીરે. ૧
 જોઈ ગોળ કપોલ છખી ધામરે, જમણી ફારેરે;
 એક તીલ મોટો છખીદારરે, ચીત મારું ચોરેરે. ૨
 જોઈ વામશ્રવણમાં તીલરે, શોભાધામરે;
 નિરખતાં વાઘે ધણું વહાલરે, પૂરે મન હામરે. ૩
 રુકું કેશર તીલક જોયા લાગરે, બાલમાં બિરાજેરે;
 જોઈ કુંડલ મકરાકારરે, કામ કોટી લાજેરે. ૪

રુકું ચંદ્ર વદન અભિરામરે, પ્રેમાનંદ જોધરે;
જોઈ દંતપંક્તિ કળી કુદરે, રહ્યું મન મોધરે. ૫

પદ ૧૫૬૦ મું

અવિલોકી શોભા મારાં નેણરે, તપત ન થાયરે;
જોઈ કંચુ કંઠ સુખરૂપરે, હરખ ન માયેરે. ૧
જોઈ જુગ સરસ સુખરૂપરે, અભય ઉદારરે;
જોઈ ચિહ્ન જુગમાંઈ સારરે, જાઉં બલિહારરે. ૨
જોઈ ઉત્તત જાતીમાંઈ જાપરે, નેણાં લોભાણરે;
મેટ્યાં પ્રેમે જુધર બરી બાથરે, હાથ વેચાણરે. ૩
પડે ત્રિવળી સુંદર રસરૂપરે, ઉદરમાંઈ શોભેરે;
ઉડી નાભી છે કમળ સમાનરે, મુનિ મન લોભેરે. ૪
જોઈ કટિ સુંદર સુખરૂપરે, મૃગપતિ લાજેરે;
બેઉ સાથળમાંઈ જળી ધામરે, ચિહ્ન બિરાજેરે. ૫
જોઈ જનું પિંડી પાવનરે, પાનિયું પ્યારીરે;
જોઈ જુગલ ચરણ સુખપૂરરે, પ્રેમાનંદ વારીરે. ૬

પદ ૧૫૬૧ મું-રાગ ગોડી

પુલની બનીરે શોભા પુલની બની;
સખી શામળિયાને અંગે શોભા પુલની બની. પુલની૦ ૮૬.
પુલ પાલમાં તોરાકેરી શોભા અતિ ધણી;
પુલતણા બે ગુછ જાણે ઉગ્યા તરણી. પુલની૦ ૧
પુલહારની શોભા હેડે ન જાયે ભણી;
પુલતણી ઊર અલક્ષી ચાદર પુલડાં તણી. પુલની૦ ૨
પુલના બાળુ બાંધ્યા બાંયે ડાખી જમણી;
પુલતણા ગજરા જોઈ મોહો રાતનો ધણી. પુલની૦ ૩
પુલડાંની સુંદર હરિય પેરી મુંચણી;
પ્રેમાનંદ કે' પુલ મોજડી પ'રી ચરણી. પુલની૦ ૪

પદ ૧૫૬૨ મું

પુલની ધણીરે શોભા પુલની ધણી;
નખશિખ શોભા હરિની નિરખી પુલની ધણી. પુલની૦ ૮૬.

પુલકામાં પુલ્યા આવે બણીરે ઠણી;
 સુંદર વર શોભે છે જાણીયે રૂપની મણી. પુલની૦ ૧
 સુંદર નિલ કલેવર ચરચું નખશિખ ચંદણી;
 હસતાં વદન ચંદ્રી વરસે અમૃત કણી. પુલની૦ ૨
 મુનિવર નિરખે એક ટક મટકું તજ પાંપણી;
 તન મન પ્રાણુ વારે સાંભલતાં મીઠી બોલણી. પુલની૦ ૩
 નખશિખ શોભા વરણવતાં ચાક્યા સહસ્રકણી;
 પ્રેમાનંદ બલિહારી ચંચલ નિરખી ચિતવણી. પુલની૦ ૪

પદ ૧૫૬૩ મું

પુલની જોઈરે શોભા પુલની જોઈ;
 હરિની નખશિખ શોભા સુંદર પુલની જોઈ. પુલની૦ ૧૬૬.
 માલતીનો મુગટ કુંડલ કુંદલણાં દોઈ;
 ગુલછડીના ગુચ્છ કાને શોભે છે સોઈ. પુલની૦ ૧
 બોલસરીના બાજુ ગજરા ગુલાબી હોઈ;
 ચંપા ચમેલીના હાર જોઈ હું મોઈ. પુલની૦ ૨
 ગુલદાવદીના દુપટામાં જાચી જુઈ પ્રોઈ;
 દુપટાની ફરતી ફોરે કેશરની તોઈ. પુલની૦ ૩
 માધવી મલ્લિકા કમળ કેતકી કોઈ;
 પ્રેમાનંદકે સુંથણીયે રાખ્યું મન ઠોઈ. પુલની૦ ૪

પદ ૧૫૬૪ મું

ધર્મતણા કુમાર શોભે ધર્મતણા કુમાર;
 પુલકાંમાં પુલી રજા ધર્મતણા કુમાર. ધર્મતણા૦ ૧૬૭.
 પુલતણું મોલડિયું માથે શોભાનો ભંડાર;
 પુલતણા તોરાપર મોલ્યા મધુકર કરે ગુંજાર. ધર્મતણા૦ ૧
 કેશરની કલંગી સુંદર કરણે કરણીકાર;
 પોપ પુલના બાજુ હૈડે ડોલરિયાના હાર. ધર્મતણા૦ ૨

પારીખત ને પાડલ ફેરા ગજરા કરે અપાર;
ગુલછડીની છડી કરમાં શોભે સરસ સાર. ધર્મતણાં ૩
પુલ્લ દડો ઉછાળતા આવે મંદિરીએ મોરાર;
પ્રેમાનંદ લઈ તન મન હરિપર વારે વારમવાર. ધર્મતણાં ૪

પદ ૧૫૬૫ મું

પુલ્લનો ધરિયોરે મુગટ પુલ્લનો ધરિયો;
મોહનજીયે માથે મુગટ પુલ્લનો ધરિયો. પુલ્લનો ૮૬.
મુગંધી પુલ્લાનો સરસ મુગટ ભરિયો;
તોરા ગુછતણો ન જાયે વરણવ કરિયો. પુલ્લનો ૧
ગજરા બાણુ હાર હજરી, પે'રી ડોલરિયો;
મંદિરીએ પધાર્યાં મારે, કુંવર કેશરિયો. પુલ્લનો ૨
પુલ પછેડી ઓઢી મારા, મનડાને હરિયો;
જીવનજીની શોભા જોઈ, આંખડિયો ઠરિયો. પુલ્લનો ૩
પુલ આંખડિયું પે'રી ચટચટ, ચાલે નટવરિયો;
પ્રેમાનંદ કે' એવો આવી અંતરમાં ગરિયો. પુલ્લનો ૪

પદ ૧૫૬૬ મું

આંગણીએ આવીરે હિલા, આંગણીએ આવી;
નાથ હમારો હિમા મારે, આંગણીએ આવી. આંગણી ૮૬.
થાળ ભરી ગજમોતીડે, વદાક્ષાને વધાવી;
પલંગે પધરાવ્યા, મોતી માળા પે'રાવી. આંગણી ૧
ભુગતેસું જમાણા, ઝાઝા વિજન બનાવી;
કનક કટોરા ભરી, દુધ શાકર પાવી. આંગણી ૨
રાજીવ લોચન રાજી કીધા, હેતે બોલાવી;
તજ એલાચી આપ્યાં, મુખવાસ મંગારી. આંગણી ૩
વહાલે મુજને દીધા મુખવાસ, મુખમાંથી ચાવી;
પ્રેમાનંદ કે' ધણા જનમની, આ ફેરે ફાવી. આંગણી ૪

પદ ૧૫૬૭ મું

બલિહારીરે જાઉં હું તો, બલિહારી જાઉં;
 હરિની સાંવરી સુરતપર હું બલિહારી જાઉં. બલિહા. ૦ ટેક.
 રતનજડિત મુગટ શિરપર, શોભા અતિ સારી;
 રતનજડિત કુંડલિયાં કાને, મકરાકારી. બલિહા. ૦ ૧
 રતનજડિત ગલઅંધ ગોખરુ, કંઠો છખી ન્યારી;
 રતનતણેા જિર હાર ઉતરી, માળા બહુ સારી. બલિહા. ૦ ૨
 મોહનમાળાને માંદલિયાં, ચંદનહાર ધારી;
 રતનજડિત બાણુઅંધ ઘેરખા, ધાસ્યા મૂરારી. બલિહા. ૦ ૩
 કડાં સાંકળાં વેઢ વીટિયું, પોંચી બહુ પ્યારી;
 કટિમેખલા કંદોરાપર, પ્રેમાનંદ વારી. બલિહા. ૦ ૪

પદ ૧૫૬૮ મું

મોરલી વાઘરે વહાલે, મોરલી વાઘ;
 સખી મારું મન મોહ્યું વહાલે મોરલી વાઘ. મોરલી. ૦ ટેક.
 કનક મોરલી અધર ધરીને, ગોડી રાગ ગાઈ;
 સાંભળતામાં સુધ બુધ વિસરી, ઉઠી અકલાઈ. મોરલી. ૦ ૧
 આવીને હું ઉભી અટારી, જોવા જદુરાઈ;
 સાંજ સમે શામળિયો વહાલો, આઝ્યા પ્રજમાઈ. મોરલી. ૦ ૨
 લાલ ફેંટાપર મોર ચંદ્રિકા, છોગા છખી છાઈ;
 સુંદર શરદ પુનમ સરિયું, મુખ જોઈ લલચાઈ. મોરલી. ૦ ૩
 નિલવરણુ તન ઉર વેજંતી, પીતપટ સુખદાઈ;
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ છખીપર, તન મન બલજાઈ. મોરલી. ૦ ૪

પદ ૧૫૬૯ મું-રાગ કલ્યાણ

જાજ કૃષ્ણુ ગોવિંદ રામારે; જાજ. ૦ ટેક.
 શેષસહસ્ર મુખ રટત નિરંતર, પાવત નાહિં વિત્રામારે. જાજ. ૦ ૧
 અધમઓધારન નરકનિવારણુ, સર્વાંચે પૂરણુકામારે. જાજ. ૦ ૨

પતિતપારાયણુ નામ નારાયણુ, દાયક નિજ સુખ ધામારે. બજ૦ ૩
પૂરણુબદ્ધ પ્રગટપુરષોત્તમ, પ્રેમસખીએ સ્વામારે. બજ૦ ૪

પદ ૧૫૭૦ મું

બજ રામ કૃષ્ણ ગોવિંદ નારાયણુ; બજ૦ ૧૬૬.
કામી વામી ગૌદિજ્ઞાતકી, પતિત બયે ભવપારાયણુ. બજ૦ ૧
સકલ શ્રુતિ દ્ધી મથિકે પાયો, સાસ એક સ્વામિનારાયણુ. બજ૦ ૨
શરણાગતવત્સલ સુખદાયક, કામાદિક રિપુ મારાયણુ. બજ૦ ૩
જહિ બજત સનકાદિક નારદ, સો પ્રેમસખી પતિ ધારાયણુ. બજ૦ ૪

પદ ૧૫૭૧ મું-રાગ ઈમન કલ્યાણ

મનોહર શોભીત શ્રીધનશ્યામ; મનો૦ ૧૬૭.
સુંદર શ્યામ છખી અવિલોકી, લાજત ક્રોટિક કામ. મનો૦ ૧
શ્વેત બસન તન શ્વેત આભુષન, શ્વેત પુષ્પ ઉર દામ;
બોલત બચન સુનત સુખ ઉપજત, આનંદ આહોળમ. મનો૦ ૨
સુંદર પાગ ભાગપર ઉજ્જવળ, નેન કમલ ગુનધામ;
પ્રેમાનંદ ધારી છખી અંતર, રટત નિરંતર નામ. મનો૦ ૩

પદ ૧૫૭૨ મું

પ્રીતમપર વારું તન મન પ્રાન; પ્રીત૦ ૧૬૮.
ત્રિભોવન વારું એક રામપર, નિરખી રૂપનિધાન. પ્રીત૦ ૧
શ્રીધનશ્યામ મનોહર મૂરત, સકલ કલા ગુનભાન;
કરુનાસિંધુ બક્ષત ચિંતામની, કરત સકલ દુઃખહાન. પ્રીત૦ ૨
મંગલ રૂપ મદન મદગંજન, રંજન સંત સુગન;
પ્રેમાનંદ નિરખી રાધાવર, બયો હે પરમ ગુણતાન. પ્રીત૦ ૩

પદ ૧૫૭૩ મું

બદનપર વારું પાંચો ચોર; બદ૦ ૧૬૯.
વારું ચોર સખે ગુન ચાતુરી, મન બુદ્ધિ ચીત ચોર. બદ૦ ૧
સરલ સ્વભાવ તરલ ઊર સુંદર, બુજ વિશાલ છખી જોર;
હંસ ગવન ગતિ મદન સરાહત, નિરખત નેન ચકોર. બદ૦ ૨

ધીરજવંત ધર્મધુર કેશવ, કહા બરનું ગુન ઓર;
પ્રેમાનંદ શ્યામ ગુનસિંધુ, કહા સામે* મતિ થોર. બદ૦ ૩

પદ ૧૫૭૪ મું

મેરો મન હર લીના બરબેરી; મેરો ૦ ટેક.
પરં ગર્ધ સાંઝ સમે ગૌ આવત, શ્યામ મીલે નંદપોરી. મેરો ૧
સખ સિંગાર કુસુમકે કીને, આઠે પુલ પીછોરી;
બંકે ચીતે મુસકાય લિયો મન, કમલ નેનકી કોરી. મેરો ૨
કાસું કહું વાત એક સજની, સાસુ નનંદકી ચોરી;
પ્રેમાનંદકે નાથ માયો મોઢે, ઉર બીચ પુલ ગંદોરી. મેરો ૩

પદ ૧૫૭૫ મું—રાગ કલ્યાણ

સલોને તેરે નેનરે શામલડા, બીનું દેખે નહીં ચેનરે; સલો ૦ ટેક.
બ્રહ્મ કુટિલ કમલદલ લોચન, લવભોચન મીઠે બેનરે. સલો ૧
ચિતવત હરત સંતાપ સકલ દુઃખ, વ્રજબનિતન સુખદેનરે. સલો ૨
બીનું દેખે ચંચલ દ્રગ રેખે, કલ ન પરત દિન રેનરે. સલો ૩
પ્રેમાનંદકે' મન હર લીના, રસિક નેનકી સેનરે. સલો ૪

પદ ૧૫૭૬ મું

બદનપર વારીરે બાલમજી, થકીત બર્ધ હું નિહારીરે; બદ૦ ટેક.
લટપટી પાલ તિલક કેશરકો, કુંડલ મકરાકારીરે. બદ૦ ૧
નિરખી બદન કમલ સુખદાયક, મગન બર્ધ વ્રજનારીરે. બદ૦ ૨
ઊરપર હાર મુક્તગ ભુજબંધન, કર કંકન છામી ન્યારીરે. બદ૦ ૩
ગજગતિ ચાલ દેખી અતિ આનંદ, પ્રેમાનંદ ઉર ધારીરે. બદ૦ ૪

પદ ૧૫૭૭ મું

સોહત ગિરિધરનરે, સજની દેખરી મોહન મનહરન; સોહ૦ ટેક.
સોરંગ પાલ બીચ મોર ચંદ્રિકા, કુંડલ લટકત કરન. સોહ૦ ૧
ચંદનખોર હાર ઊર ઉપર, સુંદર શ્યામલ બરન. સોહ૦ ૨

* “પામે” સંભવે છે.

† “મિ” પાઠાન્તર ગાય છે.

કટી પટ પીત અધર ધરી મોરલી, ગોપી જન મન હરન. સોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે’ નટવર નાચત, ધરત પરન ગત ચરન. સોહ૦ ૪

પદ ૧૫૭૮ મું

દિવાની કર દીનીરે, શામલડે સુધ બુધ મોરી હર લીનીરે; દિવા૦ ટેક.
હું બે ગઈથી જમુના જલ ભરવા, સુનરી સખી પરવીનીરે. દિવા૦ ૧
આય અચાનક નિકટ સાંવરે, નેનકી સેનન કીનીરે. દિવા૦ ૨
લોચન ચાર ભયે જળ રસબસ, પલક પરસવર ખીનીરે. દિવા૦ ૩
પ્રેમાનંદ મીલે હસી મોહન, મગન લઈ રંગભીનીરે. દિવા૦ ૪

પદ ૧૫૭૯ મું-રાગ કલ્યાણ પુરવો

બનહુંતે આવત શ્રીનંદલાલ, આવત શ્રીનંદલાલ; બન૦ ટેક.
આગે આગે ઘેન પાછે મનમોહન, સંગ લિયે વ્રજ ખાલખાલ. બન૦ ૧
મોર મુગટ ગુંગ મની ભૂખન, શોભીત ઉર બનમાલ. બન૦ ૨
વ્રજકી નાર ચટારી ચઢી દેખત, મોહન રૂપ રસાલ. બન૦ ૩
ચિતવત હરત સંતાપ સખનકે, પ્રેમાનંદહુંકે પ્રતિપાલ. બન૦ ૪

પદ ૧૫૮૦ મું

શોભીત ગોકુલ ગોવિંદચંદ, ગોકુલ ગોવિંદચંદ; શોભી૦ ટેક.
બકુટી કુટીલ કમલદલ લોચન, ચિતવની મુસકની મંદ. શોભી૦ ૧
ગોપીજનમનહરન મનોહર, પરમ ચતુર સુખકંદ. શોભી૦ ૨
રૂપ સુધાનિધી શ્યામ સલોનો, નિરખી મગન ગોપીવંદ. શોભી૦ ૩
મોહનલાલ રૂપમની નિરખી, પુલકીત પ્રેમાનંદ. શોભી૦ ૪

પદ ૧૫૮૧ મું-રાગ હમીર કલ્યાણ

લે તન મન વારું, લે તન મન વારું; શ્યામ પિયાપર કુસુમકી

સેજ સમારું. લે ત૦ ટેક.

શ્રીધનશ્યામ બુવન મોરે આવત, પલકનસું મગ આરું. લે ત૦ ૧
સુભગ સિંગાર સર્જુ પ્રિતમહીત, નેનકી કાજલ સારું. લે ત૦ ૨
અતિ અનુરાગ સહિત મોહનકે, દૂધસૌ ચરન પખારું. લે ત૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે’ પ્રેમ પ્રીતસૌ, ખાંહ લાલ ગલે ડારું. લે ત૦ ૪

પદ ૧૫૮૨ મું

દિન ધન્ય ધન્ય આજ, દિન ધન્ય ધન્ય આજ; આયે ભુવન
 મોરે શ્રીધનશ્યામ મહારાજ. દિન૦ ટેક.
 આવત દેખકે શ્યામ ચતુરવર, હું ઉઠ ધાર્ધ તજી લાજ. દિન૦ ૧
 કર ગહી કૃષ્ણ સેજ પધરાયે, સુરનરમુનિશિરતાજ. દિન૦ ૨
 લે લે અધરસુધા આલિંગન, સુકલ કિયો સખ કાજ. દિન૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથસૌ કીનો, રતિ રસરંગ સમાજ. દિન૦ ૪

પદ ૧૫૮૩ મું

બન કન વારી, બન કન વારી, મન હર લીનો મેરો
 શ્રીગોવર્ધનધારી; બન૦ ટેક.
 મુસકનીમેં મનમોહન પ્યારે, અતહિં મગન કરડારી. બન૦ ૧
 ટેઢી પાધ શિર ટેઢી ચંદ્રિકા, ટેકે ત્રિલંગી ગિહારી. બન૦ ૨
 મોતીન માળ પીતાંબર છખીપર, કોટિ રવિ શશિ વારી. બન૦ ૩
 પ્રેમાનંદ શ્યામ ધન શોભા, નિરખી યકિત વ્રજનારી. બન૦ ૪

પદ ૧૫૮૪ મું

મૂરત મનમાની, મૂરત મનમાની, શ્યામ સુંદરકી નિરખી
 લટક લલચાનીરી. મુર૦ ટેક.
 લટક લટક આવત લટકીલો, રૂપસુધારસખાનીરી. મુર૦ ૧
 ઉતતે આવત શ્યામ મનોહર, હું ધતતે જાતીથી પાનીરી. મુર૦ ૨
 બિચહી બેટ ભઈ મોરી સજની, કા' કહું અકથ કહાનીરી. મુર૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' મીલે હરિ અંકલરી, પરમ પ્રીત હિર આનીરી. મુર૦ ૪

પદ ૧૫૮૫ મું-રાગ કલ્યાણ

બજાઈ બાંસુરિયાં નંદલાલ, મધુર સ્વર સુનત વ્યાકુલ વ્રજનારી; બજા૦ ટેક.
 શ્રવને સુની ધુંતી મધુરી બાંસુરી, બિરહ ખીયા તન બારી
 તન બારી તન બારી. બજા૦ ૧
 નિકસી અતિ આતુર ધર ધરકી, મીલન કાજ ગિરિધારી
 ગિરિધારી ગિરિધારી. બજા૦ ૨

તન વિપરીત સજે આભુખન, હિલટી પે'રી તન સારી
તન સારી તન સારી. બળાં ૪
પ્રેમાનંદ કે' નાથસું મીલી સખ, કરી તન મન ખલિહારી
ખલિહારી ખલિહારી. બળાં ૪

પદ ૧૫૮૬ મું

બંદાવન રાસરચો ધનશ્યામ, ચતુર વર નચત સુભગ* ગિરિધર; બંદાં ૧
જુગલ જુગલ પ્રતિ શ્યામ સુભગ તન, પીત બસન કરરર
કરરર કરરર. બંદાં ૧
હિલટ પુલટ લટ શિથીલ જધન પટ, ચલત ચતુરા સરરર
સરરર સરરર. બંદાં ૨
ગગન મગન સુરમુનિગન નિરખે, બરખે સુમન ઝરરર
ઝરરર ઝરરર. બંદાં ૩
પ્રેમાનંદ બનવારી નારીસંગ, હિરઝ લરજ લરરર
લરરર લરરર. બંદાં ૪

પદ ૧૫૮૭ મું

મનોહર નાયત તત થેઈ થેઈ, ધરત પગ બજત નુપુર ઝનનન; મનોં ૧
દુમી દુમી દુમી દુમી બજત મૃદંગ ગત, થઈ તત થન ગનનન
ગનનન ગનનન. મનોં ૧
ગાવત લાલ ગોપાલ ગોપીકા, લેત તાન તનનન
તનનન તનનન. મનોં ૨
શિતલ મંદ સુગંધ મનોહર, ચલત પવન સનનન
સનનન સનનન. મનોં ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ હનત અત, મદન માન હનનન
હનનન હનનન. મનોં ૪

પદ ૧૫૮૮ મું

હચો મન નિલજલદતન શ્યામ, દામિની વ્રજભામિની ઝલલલ; હચોં ૧

* “સુધંગ” એમ પણ મૂળમાં વાંચી શકાય છે.

બૂખન બસન મનોહર ઝલકત, ખલકત ચુરી ખલલલ
ખલલલ ખલલલ. હૃથોં ૧

પતીત પયોધર ભાર અમીત અતિ, અમીત ભોમી થલલલ
થલલલ થલલલ. હૃથોં ૨

અમ જલ મોતી બદન શશિ જોતી, બાલ તિલક બલલલ
બલલલ બલલલ. હૃથોં ૩

રાધાસ્યામ છબીપર તન મન, પ્રેમાનંદ ખલલલ
ખલલલ ખલલલ. હૃથોં ૪

પદ ૧૫૮૯ મું-રાગ કલ્યાણ ધ્રુપદ ચૌતાલ

બને ધનસ્યામ લાલ સુંદર, લટક ચલત કલહંસી ચાલ; બનેં ૮૬.

બદન કમલ છબી દેખી થકીત ભયે, નનજ જન મન
મુનિગન મરાલ. બનેં ૧

સુમન પાધ શિશપર સોહત હે, સુંદર રાજતહે ઉર સુમનકી માલ;
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ મદનમનોહર, ગિરિધર ગોપીવર ગોપાલ. બનેં ૨

પદ ૧૫૯૦ મું

ભયે નેના સુકલ મેરે આજ, નિરખે શ્રીકૃષ્ણ છબી ધામ; ભયેં ૮૬.
જરકસી પાધ શિશ જરીકો દુપટા કાંધે, ઉરપે અનુપ

ગજ મોતી દામ. ભયેં ૧

અંગ અંગ બસન બૂખન પેરે છબીલા લાલ, ચટકતી ચાલ
દેખી લાજ્યો હે કામ;

પ્રેમાનંદ કહે આગે છડીદાર બોલે બાન, જય જય
ભક્તાવચ્છલ ધનસ્યામ. ભયેં ૨

પદ ૧૫૯૧ મું

દિયો કાલ કિરતાર કેશવ, કરહું બજન સખ છાંડી બરમ; દિયોં ૮૬.
નિરખે રહો સદા રાખો બરોસો મેરો, ઝખ મારે એ માયા

કાળ કરમ. દિયોં ૧

નારાયણ નામ કૃષ્ણહરિ ધનસ્યામ, રટહું નામ યહ મંત્રહે પરમ;

પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ હંસત કહત એસે, પ્રગટ પ્રતાપ આજ
ભક્તિધરમ. દિયોં ૨

પદ ૧૫૯૨ મું

૨૮ મન રેન દિન નામ, શ્રીધનસ્થામ હરિ સુખકરન; ૨૮૦ ટેક.
અરલોક પરલોક સરવત્ર સુખકારી, રખીકે સુતનઉંકી ત્રાસ હરન. ૨૮૦ ૧
અધમ ઓધારવેકો ઠાડેહે તતપરજે, કોઈ આવત મન ક્રમશરન;
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ ભક્તવચ્છલ, સદા દીનઅંધુહે ગિરિરાજધરન. ૨૮૦ ૨

પદ ૧૫૯૩ મું-રાગ કલ્યાણ

મેરો મન સાંવરેને હર લીનો; મેરો ૦ ટેક.
કસીકે બ્રહ્મકૃતી કબ્જાન, નેન જાન તાન તાન, કહાન સાનમેં
કષ્ટ કીનો. મેરો ૦ ૧
ચિતવની ચિતવત રસાલ, લટક ચલત ગતિ મરાલ;
ધર્મલાલ અતહિ રંગબીનો. મેરો ૦ ૨
મુસકત મુખ મંદ મંદ, અવિચલ આનંદકંદ; પ્રીત કરન
પરમ પરવીનો. મેરો ૦ ૩
સુંદર ધનસ્થામ નાથ, ભરી ભરી ભુજ ભેટી બાથ;
પ્રેમાનંદ આનંદ કર દીનો. મેરો ૦ ૪

પદ ૧૫૯૪ મું

મેરા દીલદાર યાર કનૈયા; મેરા ૦ ટેક.
સુંદર તન નિલગરન, કટિતટ પટ પીત ધરન, કોટિ મદન
માનકો હરૈયા. મેરા ૦ ૧
કેશરકો તિલક બાલ, સોહત ઉર મુક્ત માલ, લટક લટક
ચાલકો ચલૈયા. મેરા ૦ ૨
સુંદર સુખદેન* નેન, કરવર ધર અધર બેન, મધુર મધુર
તાનકો ગવૈયા. મેરા ૦ ૩
આવત મુખ પાન કહાન, ગાવત કલ્યાન તાન, પ્રેમાનંદ
નિરખી બલજૈયા. મેરા ૦ ૪

પદ ૧૫૯૫ મું

વિહારીલાલ ચાલ ચલત ચટકાલી; વિહાં ટેક.
 લટક લટક ચલત ચાલ, કરવર ગ્રહીકે રુમાલ, ચરન પે'રી
 પાદુકા છખીલી. વિહાં ૧
 બાંધી અનુરાગ આની, પગીયાં કરુનાનિધાની, ભોંહનપર
 ઢરકી રહી ઢીલી. વિહાં ૨
 ચંચલ લોચન ખિસાલ, નિરખી થકીત મુનિ મરાલ, રેખે
 ખીચ રસ ભરી રસીલી. વિહાં ૩
 શોભા સિંધુ ઉદાર, પ્રેમાનંદ બાર બાર, લેતહો બલેયા
 મીલી મીલી. વિહાં ૪

પદ ૧૫૯૬ મું

મેરો મન મોહો વે તેરી પગીયાં; મેરો ટેક.
 જરકસી સોરંગ પાધ, ઉરજ રહી વામ ભાગ, લટકત મનહરન
 કુસુમ છોગીયાં.* મેરો ૧
 પ્રકુલિત મુખ શરદ સંદ, નિરખત જન મન આનંદ, ભાલ
 તિલક નિરખી નેન લગીયાં. મેરો ૨
 વિકસીત પંકજ વિશાલ, નયન જુગલ અતિ રસાલ, બકુટી
 ભમર હમરો ચીત ફગીયાં. મેરો ૩
 નિરખત મુનિગન સુગ્મન, ગાવત કલ્યાન તાન, પ્રેમાનંદ
 ચિતવત એક ટગીયાં. મેરો ૪

પદ ૧૫૯૭ મું-રાગ હમીર કલ્યાણ

એરી એરી આજ રંગ; (૨)
 મહલ મધ્ય ખેઠો મોહન પિયા, ગજરા ગુલાખી ગુંથકે હું લેધરી; આજ ૦ ટેક.
 રાજત શ્રીધનસ્થામ અમીત આનંદ ધામ, લેકે મેરો નામ
 નીટ બોલાયે લધરી. આજ ૦ ૧
 કરીકે પ્રનામ ઉર ધારી લે મેં કુલ દામ, ગજરા પે'રાયે
 કર મગન હું લધરી. આજ ૦ ૨

બાજત ઝદંબ તાલ ગાવત મુનિ મરાલ, મોસું કહે એકતાન
ગા તું નધરી. આજ૦ ૩
ગાઈ મેંતો એક તાન દુશ્સાલો ઉતારી કહાન, પ્રેમાનંદ રીઝે
હરિ મોજ જ્યું દધરી. આજ૦ ૪
પદ ૧૫૮૮ મું

એરી એરી ધનશ્યામ: (૨)
મુંદર પિયા જીયા મોરે આયબસે, ભધ હું થકીત લખી છેલકી જટારી. ધન૦ ટેક.
અત જમ અંગોઅંગ તરુનાધકે રંગ, બયો મન ભંગ દેખી
મદન ભટારી. ધન૦ ૧
નીલબરન તન ચચિત ચંદન, શીર જરકસિયા પાધ પેર
પીત પટારી. ધન૦ ૨
ચાવતહે પાન કહાન ગાવત કલ્યાન તાન, આવત અસાડે
માનું સજ્જ કાઢિ નટારી. ધન૦ ૩
રસિક શ્રીગિરિધારી દેખી મોહી બજનારી, પ્રેમાનંદ વારી
લાલ ગેઠે આય અટારી. ધન૦ ૪
પદ ૧૫૮૯ મું

એરી એરી અલબેલી; (૨)
રસીલી રંગભીની જમીલી છેલી, સંગ લે સહેલી ધુલ ચુંન
બેચન ચલીરી. અલ૦ ટેક.
લલિત સધન કુંજ વિકસે કુસુમ પુંજ, માલતિ મલ્લિકા
કુંદ કેસર કલીરી. અલ૦ ૧
આયે તહાં રંગભીનો મીલન ઉપાય કીનો, રચિહે કંચુકી
કુસુમકી જી બલીરી. અલ૦ ૨
મીલે લલીતાસું લાલ અંગીયાં બે દે ગોપાલ, કીનીહે નિદાલ
બકુલાનકી લલીરી. અલ૦ ૩
અંગીયાં પેરાઈ ઉર મીલે શ્યામ સુખપૂર, પ્રેમાનંદ પિયાપર
જાતહે બલીરી. અલ૦ ૪

પદ ૧૬૦૦ મું

ઝેરી ઝેરી નંદલાલ; (૨)

રસિક પ્રિય પ્યારી બેઠે સધન કુંજ, કરત વિહાર રાસ રસસું
લહેરી. નંદ૦ ટેક.

હોતહે અલાપ ચારી ગાવત પ્રિતમ પ્યારી, લેતહે તાન માન
મદનકો હરેરી. નંદ૦ ૧

બાજત પરન ગત ઉધટત થેઈ તત, અરસ પરસ કુંઠે ભૂજ
જ્યો ધરેરી. નંદ૦ ૨

નેનાઉસે નેન જોરે સેનઉસે ચીત ચોરે, હાવ ભાવ સરભર*
સરસ કરેરી. નંદ૦ ૩

પરમ ચતુર કહાન લેતહે રસિલી તાન, પ્રેમાનંદ રીઝ રીઝ
ચરન પરેરી. નંદ૦ ૪

પદ ૧૬૦૧ મું-રાગ કલ્યાણ પદ સંગીત

અંસી મધુર સ્વર બાજ મનોહર, ત્રિભુવન જન સુખદાધરી; અંસી૦ ટેક.

સપ્ત સ્વરન અંધાન તાન સુની, થકીત સકલ સુરરાધરી. અંસી૦ ૧

થાવર જંગમ ઉલટ પુલટ ગતિ, ત્રિભુવન રહ્યો મુર્છાધરી. અંસી૦ ૨

અજ અખલા ચપલાસી ચોકકે, સુનત સકલ ઉઠે ધાધરી. અંસી૦ ૩

પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ લટકપર, બાર બાર બલજાધરી. અંસી૦ ૪

પદ ૧૬૦૨ મું

નચત પરન ગત થેઈતત થેઈતત, વદત શ્યામ સુખખાનીરી; નચ૦ ટેક.

નાદરદાની તુમદરદાની, ધીતીલાનાં તુમદરદાની, ઉદાંનિદાં

નિતતદાનીરી. નચ૦ ૧

ઉકટ તુટક તાતાયુગડતા યુગડતા થોંગ, ઉધટત છેલ ગુમાનીરી. નચ૦ ૨

સારી સારી સારી ગરી ગરી ગરી ગમ, ગમ ગમ ગમ

મપ ધાનીરી. નચ૦ ૩

સર સર સર કરે અમર સુમન ઝરે, પ્રેમાનંદ લખી કુરખાનીરી. નચ૦ ૪

પદ ૧૬૦૩ મું

લેત તાન તોભૂતન નામ તન નામ,* ગિરિધર કુંજબિહારીરી; લેત૦ ટેક.
સમ સૂર તિનગ્રામ અલાપત, ઉકત મુર્છના ન્યારીરી. લેત૦ ૧
સારી ગરી ગમ ગમ પમ પધ, મપ ધની ધની સારી ગારીરી. લેત૦ ૨
સારીગમપધનીસા સાનીધપમગરીસા, ઉલટ પુલટ ઉચારીરી. લેત૦ ૩
તાલ કાળ ગતિ તાન માન રસ, પ્રેમાનંદ આનંદકારીરી. લેત૦ ૪

પદ ૧૬૦૪ મું

જનન જનન જોમ જનનન જનનન, જનનન ધુધરુ બાજેરી; જન૦ ટેક.
ધાધીલાંગ ધામ કટતક દધી ગન, મધુર મૃદંગ ગત રાજેરી. જન૦ ૧
નૃત્યત મુદિત ગોપાલ ગોપીકા, નિરખી રતિપતિ લાજેરી. જન૦ ૨
લટક લટક લટકત ખીચ મોહન, દેખત દુકિત દૂર બાજેરી. જન૦ ૩
પ્રેમાનંદ થકીત સુરમુનિગન, બરખત સુમન સમાજેરી. જન૦ ૪

પદ ૧૬૦૫ મું-રાગ હમીર કલ્યાણ

તરુન તન શ્યામલ સુંદર, સકલ જખી ગુન ધામ; તરુ૦ ટેક.
નિરખી રૂપ છટા નટવરકી, લાજત કોટિક કામ. તરુ૦ ૧
અંગ અંગ પ્રતિ અમિત માધુરી, તરુન ત્રિયા મનકો વિશ્રામ;
પ્રેમાનંદ શ્રીધર્મકુંવર જખી, ઉર રાખત આઠો જમ. તરુ૦ ૨

પદ ૧૬૦૬ મું

સકલ અંગ બાંકારી મોહન, શીરત મદન મદ જાંકો; સક૦ ટેક
બાંકે ચરન અધર ભુજ નેનન, બાંકો નગરો નગરાંકો. સક૦ ૧
બાંકી ચલની ચિતવની બાંકી, બાંકો છેલ કહાંકો;
પ્રેમાનંદ લૂટી દધી માખન, પાચ્યો સકલ વ્રજ સાંકો. સક૦ ૨

પદ ૧૬૦૭ મું

લલિત ગતિ લાલન આવત, માનું બાલ મરાલ; લલિ૦ ટેક.
ઉજ્જવલ પાધ ભાગપર સુંદર, ઓઢે શ્વેત દુશાલ. લલિ૦ ૧
વામ પાની ધરે વામ કટિપર, દક્ષિન કરવર ધારે રુમાલ;
પ્રેમાનંદકે હરત ત્રિવિધી અધ, કરુના દષ્ટિ કિપાલ. લલિ૦ ૨

૫૬ ૧૬૦૮ મું

કમલદલ નેનકી શોભા, સોહત અતિ સુખદેન; કમ૦ ટેક.
 ખંજન મીન મધુપ મૃગ નિરખી, લાજ કીયો બન એન. કમ૦ ૧
 જો નિરખત સો મોહી રહતહો, બીસરત નાહી છબી દિનરેન;
 પ્રેમાનંદ નિરખી ઉર ધારત, વારત કાટિક મેન. કમ૦ ૨

૫૬ ૧૬૦૯ મું-રાગ કલ્યાણ

લલા આજ તો મેરો કહ્યો માન માન; બલા૦ ટેક.
 પકર્ષ મેયે લેન તોયે પ્યારી, ઠાડે કુંજન પિયા પ્રાન પ્રાન. મેરો૦ ૧
 સુન શ્રવને મધુરી બંસી બાજત, ગાવત પ્યારો મીડી તાન તાન. મેરો૦ ૨
 મોસું કહી એક બાત સંકેતકી, સુનલે જરા દે કાન કાન. મેરો૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' ધનશ્યામ પિયા મીઠી, કરલે અધર રસ પાન પાન. મેરો૦ ૪

૫૬ ૧૬૧૦ મું

મૃગલોચની એસો હઠ છાંડે; મૃગ૦ ટેક.
 ચલ બલજળ ઉં શ્યામપે સુંદરી, માનરિપુકું સંતાડે. એસો૦ ૧
 નિરખ શશિ મુખ શ્યામસુંદરકો, તનકી તપત મીટાડે. એસો૦ ૨
 હસ પીકઅયની પંકજનયની, લાજ કીવાર ઉઘાડે. એસો૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે' ધનશ્યામચરનધ્વજ, ઉર આંગન બીચ ગાડે. એસો૦ ૪

૫૬ ૧૬૧૧ મું

બક્ષા ચાલ ચાલ લાલ ઉર લાયલે; બલા૦ ટેક.
 મનમોહનકી મોહની મૂરત, અપને ઉરમે સમાયલે. લાલ૦ ૧
 પતિવ્રતાકો ચેહી ધન પ્યારી, રૂઠે પતિકું રિઝાયલે. લાલ૦ ૨
 તજ હડતા શકતા કર દૂરી, પિયા સંગ મનવા મનાયલે. લાલ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ પિયા સંગ, રસિકની રસ ઉપજાયલે. લાલ૦ ૪

૫૬ ૧૬૧૨ મું

બલા વાવા બાજે તેરી ઝાંઝરી; બલા૦ ટેક.
 ધીરે ધીરે ધર વર ચરન સજોની, કાઉ ન લખે મગ માંજરી. બાજો૦ ૧
 ચમકત ચંચલ નેન ખંજનસેં, નેક અંજન દ્રગ આંજરી. બાજો૦ ૨

ચલત ચલત બયો અસ્ત દિવાકર, પર ગઈ પ્યારી અબ સાંજરી. બાજે ૦ ૩
ત્રેમાનંદ ક’ ધનશ્યામ કુંજનમેં, તલખત તેરે કાજરી. બાજે ૦ ૪

પદ ૧૬૧૩ મું-રાગ કલ્યાણ ધ્રુપદ ચૌતાલ
બજાવે ધિધિત્રોમ ધિત્રોમ ધિત્રોમ ધિત્રોમ ધિકટત્રોમ ધિત્રોમ,
ધિત્રોમ બાજત પરનગત સરસ રાસમાઈ. ધિધિ ૦ ટેક.

દ્રોમી દ્રોમી દ્રોમી દ્રોમી મૃદંગ દધિગન ધાદિધિન ગનધા થોંગથોંગ,
દ્રૌકટ દ્રૌકટ ત્રિકટ ધિકટ ગતહિ બજાઈ. ધિધિ ૦ ૧

ઉર્પે તુર્પે લેત તાન દુરન મુરન પરત માન, શ્યામાશ્યામ સુધર
ગાવે હાવ બાવ બતાઈ;
ત્રેમાનંદ પિયા પ્યારી રીજબીજ ઉરઝ લરજ, અરજ રીખલ
મધ્યમ પંચમ ધૈવત સુનાઈ. ધિધિ ૦ ૨

પદ ૧૬૧૪ મું

બાજત ગત ધ્રિગતાં ધ્રિગતાં ધ્રિગતાં ધ્રિગતાં દ્રૌકટતક્ ત્રૌકટતક્
ધ્રિગતાં ધ્રિગતાં,

થુન થુન થુન થુન થુન થુન થુન થુન દધન દધન દમ દન બખાને; બાજ ૦ ટેક.
દધિ ગનધા દધિ ગનધા દધિ ગનધા દધિ ગનધા ગડ ગડ ગડ
ગડ ગડ ગડ થોંગ થોંગ;

બરન બરન બજત પરન ગુની માન માને. ગત ૦ ૧
બિહરત બિહારી પ્યારી રાસ મધ્ય રસનિધાન ગાન તાન
માન કહાન સુધર સરસ જાને,*

ત્રેમાનંદ વૃજચંદ નૃતત કાલંદ્રિ તટ, અરખત સુર સુમન
નિરખી નિરખી ઉર આને. ગત ૦ ૨

પદ ૧૬૧૫ મું

સરસ શિશ મોર મુગટ મકાકૃતિ કુંડલ કાન, માનું સહસ
ઉદીત બાન સોહત ધનશ્યામરી; સર ૦ ટેક.

અંગ અંગ બસન ભુખન કંચનમય ઝલમલાત, બાત નાહી
 જાત કહી લાજત લખી કામરી. સર૦ ૧
 પીત બસન બનમાલ અધર બંસી વાજે રસાલ, લટક લટક
 ચલત ચાલ લાલ સુખધામરી;
 સુંદર સુખકંદ કૃષ્ણચંદ નિરખી પ્રેમાનંદ, જાત વારી તનમન
 ઉર રાખત સખ જામરી. સર૦ ૨

પદ ૧૬૧૬ મું

સોહત ધનશ્યામ પૂરણકામ નામ ગોપીનાથ ગિરિધર, હર લીનો
 મન કીનો સરસ સિંગાર; ધન૦ ટેક.
 બરહાપીડ બનમાલ કેશરકો તિલક બાલ, લોચન વિશાલ
 જુગલ કણે કરણિકાર. ધન૦ ૧
 નિલ બરન બસન પીત નલીન ચરન પાદુકા, ચલત ગત
 લાલ રાધીકા ઉર હાર;
 બાંસુરી બજાવે ગાવે પ્રેમાનંદ મન બાવે, હસકે બોલાવે
 પ્યારો ધરમકુમાર. ધન૦ ૨

પદ ૧૬૧૭ મું-રાગ હુમીર કલ્યાણ ક્રુપદ ચૌતાલ

શ્રીઅંદ્રાબન સધનકુંજ લલીત લતાન પુંજ, ગુંજત મધુપ
 મોર બોલત સોહાવને; શ્રીઅં૦ ટેક.
 સુનલે સુગ્ગન કહાન માધુરીસી લેન તાન, બાંસુરી બજાવે
 તોયે માનની મનાવને. શ્રીઅં૦ ૧
 સરસ સંકેત નીકેત સુચવત શ્યામ, બાંસુરીમેં પૂરણકામ
 તેરે મન બાવને;
 પ્રેમાનંદ સુખકંદ સાંવરેકે ચરન પ્યારી, પૂજ્યે લીજ્યે
 ઉર આનંદ બઢાવને. શ્રીઅં૦ ૨

પદ ૧૬૧૮ મું

નંદાનંદન નવલ લાલ લલીત લતાંતરે, યમુના પુલીનપર
 બજાવે સરસ બાંસુરી; નંદા૦ ટેક.

સમસુર તીન ગ્રામ એકવીશ સુરજના, તાન માન દુરન
 સુરન સુનત જ્યા ઉઠાંસુરી. નંદા૦ ૧
 મારત મનોજ્યાન ખીકલ હોત મન પ્રાન, સુનત તાન
 બાંસુરીકી હોત પીર પાંસુરી;
 પ્રેમાનંદ બાંસુરીકી ગડ ગઈ ધાંસ ઉર, નીકસત નહીં સાંસ
 બહત નેન દોઉં બાંસુરી. નંદા૦ ૨

પદ ૧૬૧૯ મું

શ્રીકૃષ્ણ કમલદલ નેન પુરીત અધર મધુરી બેન, ખરજ
 રીખભ મધ્યમ પંચમ ધૈવત બજાવે. શ્રીકૃ૦ ટેક.
 સાંવરો સુગન કહાન પરમ ચતુર ગુનનિધાન, માન સહીત
 સરસ કલ્યાન તાન ગાવે. શ્રીકૃ૦ ૧
 કરત અલાપ સમ સુરનકે બેદ સકલ, ગાંધરી કલા સુકુશલ*
 બંસીમેં સુનાવે;
 મોઢે સુરમુનિ ગુની ત્રિભોવનકે જીવ જંત, પ્રેમાનંદ સુનત
 ત્રિવિધ તાપ સમાવે. શ્રીકૃ૦ ૨

પદ ૧૬૨૦ મું

શ્રીરાધિકા રસિક લાલ દેત તાલ તાન ગાવે, મૃદંગ બજાવે
 ગડગડગડ થોંગ થોંગ ધોંગ પ્યારી; શ્રીરા૦ ટેક.
 વાજત પરનગત દધીગનધા દધીગનધા ધીત્રોમ્ ધીત્રોમ્;
 તાધીલાંગ તાધીલાંગ ધરકટતક્ ધરકટતક્ ધાધાધારી. શ્રીરા૦ ૧
 સુધર સુગન કહાન સકલ બિધ પ્રસંસિત, બલેજ્યું બલેજ્યું
 બ્રહ્માન દુલારી;
 દેત ઉર હાર લેત ઉર લપટાય લાલ, પ્રેમાનંદ જુગલ
 રૂપકી લેત બલહારી. શ્રીરા૦ ૨

પદ ૧૬૨૧ મું-રાગ કલ્યાણ

સુંદર જાગી આજકી કહી ન જાય; સુંદર૦ ટેક.
 કહા કહું જાગી મદનમોહનકી, નિરખી કામ સકુચાય. સુંદર૦ ૧

* “કલામું કુશલ” પાઠ પણ સંભવે છે.

અંગ અંગ પ્રતિ અમિત સુભગતા, પ્રગટ ભઈ હે આપ. સુંદર ૦ ૨
રૂપ છટા નિરખી નટવરકી, જન મન ચીત લોભાય. સુંદર ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ મૂર્તિ, રહો મોરે ઉરમે સમાય. સુંદર ૦ ૪

પદ ૧૬૨૨ મું

આજ છખી નૌતમ લાગત પ્યારી; આજ ૦ ટેક.
મોર મુગટ સોહત શિર ઉપર, કુંડલ મકરાકારી. આજ ૦ ૧
લાલ તિલક કેશરકો બિરાજે, ઉરપર હાર હજારી. આજ ૦ ૨
મનીમય ભૂખન કનક અસનપર, રવિ શશિ ડાર વારી. આજ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ છખીપર, તન મન ધન અલિહારી. આજ ૦ ૪

પદ ૧૬૨૩ મું

મુગટ છખી ઉપર તન મન વારું; મુગ ૦ ટેક.
વારું મુગટપર કાટી શશિ તરની, મનમથ લાખ હજારું. મુગ ૦ ૧
લાલ તિલક મકાકતિ કુંડલ, નિરખી ઉરમે ઉતારું. મુગ ૦ ૨
કટિ પટ પીત અધરપર મોરલી, ચિતવની ચિતવત ચારું. મુગ ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ મૂર્તિ, ઉરમે પણ ન વિસારું. મુગ ૦ ૪

પદ ૧૬૨૪ મું

મુગટ છખી અદ્ભૂત આજ બની; મુગ ૦ ટેક.
નિરખી કાટીક મદન લગ્નયે, કાટિ શશિ તરની. મુગ ૦ ૧
બરનત મુગટ છખી કવિ હારે, શારદ સહસ્રકની. મુગ ૦ ૨
નટવર નાગર શોભાસાગર, સુંદર ત્રિભોવનધની. મુગ ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે ઉર અખંડ વિરાજે, કરત હે અરજ ધની. મુગ ૦ ૪

પદ ૧૬૨૫ મું-રાગ કલ્યાણ

બાજત મધુર મૃદંગ ગત દ્રોમી દ્રોમી; બાજ ૦ ટેક.
દ્રોંકટ દ્રોંકટ કટતક દધીગન ધાધિલાંગધા. બાજ ૦ ૧
ગડ ગડ થોંગ થોંગ ગડ ગડ થોંગ હોત પરનગત, ઉધટત
થેઈ થેઈ યુન યુન તત તત ધાધિલાંગધા. બાજ ૦ ૨
નવ યુવતિન સંગ શ્રીગિરિધારી, નૃત્યત ગત સાંગીત બિહારી;
છુમ છુમ બજત નુપુર ગત ન્યારી ધાધિલાંગધા. બાજ ૦ ૩

ગાવત વિનતાશ્રદ્ધ મનોહર, લેત તાન તોમ તનનન અવધર;
 પ્રેમાનંદ લખી પરત ચરનપર ધાધીલાંગધા. બાજ૦ ૪
 પદ ૧૬૨૬ મું

ગાવત સમક સારીગમપધનીસા; ગાવ૦ ટેક.
 સાનીધપમગરીસા મપધાનીસારીસા ધાતિનધા. ગાવ૦ ૧
 રાધા માધવ નૃત્યત થન થન લેત તાન, તોમ તનનનનનન;
 હોત ઝતક ઝન ઝન ઝન ઝક ઝનક ઝન ધાતિનધા. ગાવ૦ ૨
 દંપતિ ગાવત મની મંડપમેં, નીકુટ તકુટ ઝન કટ ઉધટતહે;
 સનનન સેન ચલત નેનનમેં, ધાતિનધા. ગાવ૦ ૩
 સમ સુર તીન ગ્રામસું ગાવત, હાવ બાવ સાંગીત સોહાવત;
 પ્રેમાનંદ નિરખી બલજવત, ધાતિનધા. ગાવ૦ ૪
 પદ ૧૬૨૭ મું

નાચત નવલ નારી સંગ નટવર; નાચ૦ ટેક.
 ધરત ચરન છુમ છનનન, સુંદર થેઈ તત થેઈ. નાચ૦ ૧
 દ્રૌકટાધકટ બજત મૃદંગ ગત, હોત સુગત ગત થેઈ તત થેઈ તત;
 લટક લટક ખીચ મોહન લટકત, થેઈ તત થેઈ. નાચ૦ ૨
 છુમ છુમ છુમ છુમ હોત નુપુર ધુની, સુરનરમુનિ ધુની હોત
 મગન સુની; નમત ભમત ઝટ પટ નટ, પુની પુની થેઈ તત થેઈ. નાચ૦ ૩
 શ્રમજલકનબર સુભગ શરીરા, શ્રમીત શિથીલ ગોપી બલખીરા;
 પ્રેમાનંદ નિરખી ગઈ પીરા, થેઈ તત થેઈ. નાચ૦ ૪
 પદ ૧૬૨૮ મું

ખાંસુરી બાજેરે મા સનનન શ્રંદાખન; ખાંસુ૦ ટેક.
 ખીકલ હોતહે સુતી સુતી તન મન તાનુવ્રતા. ખાંસુ૦ ૧
 બજત ખાંસુરી કટત પાંસુરી, ઝરત દ્રગન ઝરરરર આંસુરી;
 નીકસ જાત સરરરર સાંસુરી, તાનુવ્રતા. ખાંસુ૦ ૨
 સમ સુરનકી હોત આલાપન, ઉઠત મુર્છના અતિ મન બાવન;
 લાગ્યો બિકટ બિરહા તન તાવન, તાનુવ્રતા. ખાંસુ૦ ૩

રમતરાસ નટવર જમુનાતટ, મિલનહોત જીય ચટપટ ચટપટ;

પ્રેમાનંદ ચલી અલી ઝટપટ, તાનુત્રતા. બાંસુ. ૪

પદ ૧૬૨૯ મું-રાગ કલ્યાણ

પુલ મંડલી માંહી બિરાજત; પુલ. ૦ ટેક.
 રાધે માધા જોડ મનોહર, શોભા કહી હો ન જાઈ. બિરાજ. ૧
 ચંપો બકુલ ગુલાબ કેતકી, માલતિ અતિ મનભાઈ;
 જાઈ જીઈ ચમેલી કુંદકલી, સખી મીલી સખ ચુન લાઈ. બિરાજ. ૨
 રાયબેલી દાવદી મલ્લિકા, કેસર કનેર સોહાઈ;
 બાંતી બાંતી પુલનકી રચના, રચી અતહિ હરખાઈ. બિરાજ. ૩
 શિખંડી ચોકી અતિ સુંદર, રાજત રતન જડાઈ;
 તાપર શ્રીધનશ્યામ બિરાજત, પ્રેમાનંદ સુખદાઈ. બિરાજ. ૪

પદ ૧૬૩૦ મું

પુલ મંડલી બારી બની આજ; પુલ. ૦ ટેક.
 પુલ મંડલી બીચ બિરાજત, શ્રીધનશ્યામબિહારી. બની. ૧
 કાની રચના સખહિ પુલકી, પુલકો જીવન સુધારી;
 પુલકે ગોખ ઝરોખા સુંદર, પુલકી જારી અટારી. બની. ૨
 પુલકે ખંભા પુલકે કંગુર, પુલકી ચોકી સંવારી;
 પુલકે કલસ પુલકે ઝુમકા, લટકતહો સુખકારી. બની. ૩
 પુલકે બસન આબૂખન પહિરો, સ્યામ રાધીકાધારી;
 પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ રૂપ છખી, રાખત ઉરખીચ ધારી. બની. ૪

પદ ૧૬૩૧ મું

પુલ મંડલી નીકી લાગત આજ; પુલ. ૦ ટેક.
 પુલકી ચોકીપર રાજત, જોરી પિયા પ્યારીકી. લાગ. ૧
 બાંતી બાંતી પુલનકી શોભા, માલતિ કુંદ કલીકી;
 ચંપક બકુલ કેતકી કુંજે, શોભા જાઈ જીખકી. લાગ. ૨
 કુર્ચક કુંદ કેવરો કેસર, મંજરી બીચ તુલસીકી;
 રાધબેલ મલ્લિકા ચમેલી, છખી ગુલાબ સેવતિકી. લાગ. ૩
 કર્ણિકાર કનેર નિવારો, ગેદા ગુલમેદીકી;
 પ્રેમાનંદ હસી લેત બલેયા, શ્રીધનશ્યામ છખીકી. લાગ. ૪

પદ ૧૬૩૨ મું

પુલનકો સિંગાર કિયે લાલ, પુલનકો સિંગાર; પુલ૦ ટેક.
 પુલ મંડલી મધ્ય મનોહર, રાજત ધર્મકુમાર. કિયે૦ ૧
 પુલનકી શીર પાલ અનોપમ, કરને કર્ણિકાર;
 લટકત સુમન શેખરપર સુંદર, મધુપ કરત ગુંજર. કિયે૦ ૨
 આઠે પુલ પીછોડી મોહન, પુલનકે હિર હાર;
 પુલનકે બાળુબંધ મજરા, કર વર ધરે મોરાર. કિયે૦ ૩
 એક કર પુલ છડી લીયે સુંદર, એક કર ડોલત ગેંદ ઉજાર;
 પ્રેમાનંદ એ છખીપર સરવસ, વારત વારમવાર. કિયે૦ ૪

પદ ૧૬૩૩ મું-રાગ કલ્યાણ સાંગીત

સુની શ્રવન મધુર સ્વર બાંસુરી; સુની૦ ટેક.
 ધાયે ત્રિદીશ ઈશ સુરપતિ સુનીશ શેષ, ગગન સધન બધંહે
 બીર કહી ન જાતરી;
 બરખત સુર સરસ સુમન હિયરત જય જય મુનિગન, હરખત
 અત રત બરવર નિરખી નાથરી;
 છાયે સુરમુનિ વિમાન, દિનકર શશિ શકુબાન, નિરખી પ્રેમ
 મગન ઝરત દ્રગન બાંસુરી. સુની૦ ૧
 બોલત કલરવ કોકીલ, બરહિ શુક સારીકા, સારસ હંસ
 કુરકુટ સ્વર અત સોહાવને;
 બિકસીત બનલતા કુંજ, સધન સરસ સુમન પુંજ, ગુંજત મધુકર
 સુની કરમ નહિ બાવને;
 રસ વિલાસ રમત રાસ, નટવર ત્રિભુવનનિવાસ, પ્રેમાનંદ
 નિરખી મદન બયો નિરાંસુરી. સુની૦ ૨

પદ ૧૬૩૪ મું

રમે રાસ હરિ ચલો માધરી; રમે૦ ટેક.
 પ્રપુસ્થિત શુભ શરદ ચંદ, મંદ મંદ મારુત સુકલિંદ, નંદની
 નિકટ નંદનંદન;

ખરહાપીછ શિશ, કરન મકાકૃતિ લસત, ચારુ અતિ ઉદાર
 સોહત તન ચરચી ચંદન;
 ઉર બિશાલ જલજ માલ, લાલ ચલત ગતિ મરાલ, કટીતટ
 પટ પીત ચટક વિલુત છમી છાધરી. રમે૦ ૧
 બંસીવર અધર મધુર ધર, સુખન લેત તાન તનનનનન
 સનનનનન મેન જગાવરી;
 કર અલાપ સમ સ્વરન, દુરન મુરન હરન ફિરન, તન મન
 સુધ લુલ ગઈ બાધહે બાવરી.
 ચલી ઝટપટ ઉલટ પુલટ, બિકલ શિથીલ કેસન લટ, ત્રેમાનંદ
 એક થટ હટ સુભટ ધાધરી. રમે૦ ૨
 પદ ૧૬૩૫ મું

રચ્યો રાસ પિયા ધનશ્યામરી; રચ્યો૦ ટેક.
 બાજત મૃદંગ દ્રગડદા દ્રગડદા દ્રગડદા થોંગ થોંગ, દ્રાંકટતક્
 દ્રોમી દ્રોમી દ્રોમી વર પરન બાજેરી.
 ધરત ચરન ધરન કરન હરન માન મનમથકર, છુમ છુમ
 છુમ છનનનન તુપુર ગાજેરી;
 હાવ બાવ કર ઉજાવ નેન સેન કર બનાવ, અરસ પરસ
 સરસ સુધર પૂરણકામરી. રચ્યો૦ ૧
 દેત ગ્વાલ બાલ તાલ બોલત તત થેઈ થેઈ, દેહી દેહી
 નાથ અધર પીક પાનકે;
 ગાવત સારીગમ મગારી નિધપમ, ધમ મગરી સગરી
 ઉઠત ઉલટ પુલટ કુલટ તરંગ તાનકે,
 નાયત યનગન યનગન ઝાંઝરી બજે ઝનનનન;
 ત્રેમાનંદ પરત ચરન કર પ્રનામરી. રચ્યો૦ ૨
 પદ ૧૬૩૬ મું

છમી કહારે કહું રસરાસકી; છમી૦ ટેક.
 અહીકરપ્રતિ જુગલ જુગલ, શ્રીમત શિથીલજધન દુકુલ, અરરર
 અરરર ખરત કામરી કુસુમ કામિની;

લથ ખથ હથ નાથ સાથ જમ જમ કમ દ્રમ દ્રમ ધરા, બિકલ
 સકલ અકલ અમિત અમિત ભામિની.
 ઝલલલ ભુખન ઝલક ખલલલ ભુજ ચુડ ખલક, અમિત
 સવત શ્વેદ અંગ રસવિલાસકી. છબી૦ ૧
 લટક લટક ચલત લાલ છબી રસાલ ગતિ મરાલ, ગિરિવર
 ધર કર રુમાલ ગ્રહી સોહાવરી;
 પુંછત નટવરવિહારી રાધા મુખ અમ સુવારી, ડારી ગલ
 માલ લાલ હિર લગાવરી;
 પ્યારી મુખ શરદ ચંદ પ્રકૃતિલત લખી નંદાનંદ, પ્રેમાનંદ
 આશ ભુગલપદનિવાસકી. છબી૦ ૨

પદ ૧૬૩૭ મું-રાગ ખમાચ

આયેમેરે આજ શ્યામ સોહાગી, શ્યામ સોહાગી હું પાપીની
 નહીં જગી. આયે૦ ૧
 જો જગતી પિયા જનન દેતી, રે'તી રસિયા ગજે લાગી; આયે૦ ૧
 સુંદર શ્યામ પિયા તુમ પાસે, લેતી અધુર રસ માંગી; આયે૦ ૨
 ઘેરન નિંદ મેરી સુખજ્યો બીસરી, આસર ચુકી અભાગી; આયે૦ ૩
 પ્રેમસખી રસિક તુમવિના, લાગો સખનમેં આગી; આયે૦ ૪

પદ ૧૬૩૮ મું

આયે હો આજ પિયા ખનવારી, પિયા ખનવારી શીરે દ્રગનેક
 નિહારી; આયે૦ ૧
 મેરે ધર આયે શ્યામ બૂલ આયે કોન કામ, આયે પીછે
 મૂરત સંભારી; આયે૦ ૨
 જાતહિતે આર ઠાર ભુલ આયે મેરે ધર, તો રસિયાજી
 બલિહારી; આયે૦ ૩
 આરકો જો ચીત હરી આયે મેરે કિપા કરી, તો હરિ
 ક્યોં ન જગારી; આયે૦ ૪
 પ્રેમ સખી નહિ લખી યે તો ખાત ચુંદિ રખી, ફેર દયા કીજે
 ગીરધારી; આયે૦ ૫

પદ ૧૬૩૯ સું

આજ્યો મેરે આજ બાલમા જરૂર, આજ્યો જરૂર રહું
રસિયાજી હજુર; આજ્યો ૦ ટેક.

આજ્યો પ્રાનજીવન હિર ઉપર રાખું, જાન ન દેઉં દૂર; આજ્યો ૦ ૧
બહુત જાતન રાખ્યો તુમ કારન, જોખન પિયા ભરપૂર; આજ્યો ૦ ૨
રસકે રસિલે લાલ તુમ નહિ આવો તો, મીલીહું જોખન ધૂર; આજ્યો ૦ ૩
ત્રેમસખી ઘેઠી રાહ દેખત, બિલંબ ન કીજ્યો દ્રગસુર; આજ્યો ૦ ૪

પદ ૧૬૪૦ સું-રાગ ખમાચ

રે'જ્યો હો સ્યામ એહી છપી નેન; રે'જ્યો ૦ ટેક.
જરકસી પાધ કશરિયો જામો, નીકે બને હો સુખદેન. રે'જ્યો ૦ ૧
મન્મથ કાટિક વારું બદનપર, ચપલ દ્રગનકી સેન. રે'જ્યો ૦ ૨
કર કંકણ બાજુબંધકી છપી, ચાહત દ્રગ દિન રેન. રે'જ્યો ૦ ૩
ત્રેમસખી સ્યામ સુંદર છપી, ખીનું દેખે નહિ ચેન. રે'જ્યો ૦ ૪

પદ ૧૬૪૧ સું

દેખારી આલી નવલકિશોર, નવલકિશોર દેખારી આલી
નવલકિશોર; દેખો ૦ ટેક.

તરુન કિશોર રસિક શોભાવર, કીની ચંદન ખોર. દેખો ૦ ૧
કટિપટ સ્યામ કામ સખ પૂરન, રતિ વનિતા ચીતચોર. દેખો ૦ ૨
ત્રેમબાન કસી મારત મોહન, રસિક દ્રગનકી કોર. દેખો ૦ ૩
ત્રેમસખી પ્રગટ રસ માતી, મીટી હે સકલ મન દોર. દેખો ૦ ૪

પદ ૧૬૪૨ સું-રાગ ખમાચ

લાગીવે નેનાંદી સેન શામલડા, ખીનું દેખે નહિ ચેન રે; લાગી ૦ ટેક.
મારીવે કડીન કરેજો મોહન, બિસરત નહિ દિન રેન રે. સામ ૦ ૧
બકુટી કુટીલ ચપલ ચિતવનીમેં, રહત સદન કરી મેન રે. સામ ૦ ૨
સુંદર બદન કમલલલ લોચન, દુઃખમોચન મીઠે બેન રે. સામ ૦ ૩
ત્રેમાનંદ કહે નાથ રહો, મેરે નેનમેં સુખદેન રે. સામ ૦ ૪

પદ ૧૬૪૩ મું

નિકી બળવત કહાન બાંસુરિયા, ગાવત મનોહર તાન; નિકી૦ ટેક.
જમુનાકી તીરે ઘેન ચરાવત, સુંદર શ્યામ સુખન. બાંસુ૦ ૧
મુસકત મંદ રૂ બંક બિલોકત, હરત મદન મન માન. બાંસુ૦ ૨
સુંદર શ્યામ સલોની મૂરત, ગોપી જીવનપ્રાન. બાંસુ૦ ૩
દેખી રૂપ શ્યામ ધન ઉપર, પ્રેમાનંદ કુરખાન. બાંસુ૦ ૪

પદ ૧૬૪૪ મું

ફેર બળવો બલખીર સાંવરિયા, થકીત બઈ ગઈ ધીર સાંવરિયા; ફેર૦ ટેક.
લાગી રહ્યો મૃગ જ્યું મન મેરો, બૂલી હું બરવો નીર. સાંવ૦ ૧
કઠીન બયો ધર જૈવો જીવન, તજી જમુનાકો તીર. સાંવ૦ ૨
બાંસુરિયાને મોરી બીંધી પાંસુરિયા, સુધ ના રહી હે શરીર. સાંવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે’ નાથ ફેર બળવો તો, મીટે સકલ દુઃખ પીર. સાંવ૦ ૪

પદ ૧૬૪૫ મું

કીનીરે દિવાની વ્રજનાર બાવરિયા, ગોકુલકે શીરદાર બાવરિયા; કીની૦ ટેક.
મધુર મધુર સ્વરે યેન બળયકે, મન હર લીનો મોરે યાર. બાવ૦ ૧
પાછે લાગી શીરન બ્રજનારી, પ્રિતમ તજી ધરબાર. બાવ૦ ૨
કેશવ કૃષ્ણ શ્યામ મુરલીધર, ગાવતી પ્રેમ પોકાર. બાવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે શ્યામ સિંધુમે, બુજો બ્રજ પરિવાર. બાવ૦ ૪

પદ ૧૬૪૬ મું—રાગ ખમાય ધ્રુપદ ચૌતાલ

દેખો માર્છ કમલ નેન બને આજ, નેનાં દેખત લલચાયે મોરે; દેખો૦ ટેક.
અલખેલી બાંધે પાધ, ઝુક રઈ વામ બાગ, લટકત સુમનઉંકે

સરસ તોરે. દેખો૦ ૧

આવત નટવર, પીતાંબર કટિપર,* હસત ચલત ચિતવત મરોરે;

સંગ લીયે ગ્વાલ બાલ, સોહતહે નંદલાલ, પ્રેમાનંદ પ્રાન

વારે દોર દોરે. દેખો૦ ૨

પદ ૧૬૪૭ મું

ધરે લાલ પાધ ટેઢી સુંદર, બાંકે પેચ બુકે લોહપર; ધરે ૦ ટેક.
લટકત ચલત ચાલ, ઓઢત દુશાલો લાલ, હર લેત મન

મુરલી અધર ધરે. ધરે ૦ ૧

નંદકે આનંદકંદ, બિહરત ધ્રજચંદ, હરત મદનમાન નટવર સુંદર;
મુસકત ચાવત પાન, ગાવત ખમાચી તાન, પ્રેમાનંદઉકે

પ્રાન મનોહર. ધરે ૦ ૨

પદ ૧૬૪૮ મું

બન ઠન ઠાડે લાલ સાંવરો, સરસ સુપેત ઓઢે શાલજોરી; બન ૦ ટેક.
શ્વેત દસન છુતિ પ્રકાશ, મંદ મંદ કરત હાસ, શ્રીનિવાસ

પર વારું કામ કરોરી. બન ૦ ૧

શ્વેત કુસુમકો સિંગાર, શ્વેત કાનઉંકે મોતી, રવિ શશિ
લજ્યાયે આકાસ બસોરી;

દેખી છખી ધ્રજચંદ, જન મન પરે દંદ, પ્રેમાનંદ તહાં

રહો મતિ મોરી. બન ૦ ૨

પદ ૧૬૪૯ મું

બને લાલ લાલ આજ સુંદર, બસન ભૂખન પેરે લાલ ગોપાલ; બને ૦ ટેક.

પાધ લાલ વાધો લાલ, પેરે લાલ સૂરવાલ, ઓઢત અનૂપ

લાલ લાલ શાલ. બને ૦ ૧

હીરા રતન મણિ પ્રવાલ, ભુખન અંગ અંગ લાલ, હાથમેં

લીયે રુમાલ આવત ગત હંસચાલ;

સોહત ગોપાલ લાલ, માનુ રીતુ વસંત બન્યો રસાલ, દેખી

દેખી પ્રેમાનંદ બયો નિહાલ. બને ૦ ૨

પદ ૧૬૫૦ મું-રાગ ખમાચ

મોહનાને લગાઈ મોહની સૈયો, મોહની મધુરે સ્વર ગાઇ

સોંહની સૈયો; મોહ ૦ ટેક.

મોહની લગાયકે મન હર લીનો, બૂલ ગઈ મેં તો દોહની સૈયો. મોહ ૦ ૧

મોહનલાલ માધુરી મૂરત, જાદુગારી યાકી જોહની સૈયો. મોહ૦ ૨
મુસકની મંદ મધુરી મીઠી બોલની, સાંવરી સૂરત સલોહની સૈયો. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધરી હરિ જીખી અંતર, લલી રે લઈ અખ બોહની સૈયો. મોહ૦ ૪

૫૬ ૧૬૫૧ મું

અવિદોહી થકીત લઈ અંખિયાં મોરી, અંખીયાં સખીયાં
જીખી સુંદર દેખોરી; અવિ૦ ટેક.
રૂપ છટા નિરખી નટવરકી, લાજ રહ્યો પતિ રતિકેરી. અવિ૦ ૧
તરૂન કિશોર મનોહર મુખપર, ઉઠત રેખ માનુ થોરી થોરી. અવિ૦ ૨
ભાલ વિશાળ કુટીલ બ્રહ્મકુટી વર, ચપલ નેન ચીત લેત ચોરી. અવિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ જીખીપર, વારતહો પ્રાન દોરી દોરી. અવિ૦ ૪

૫૬ ૧૬૫૨ મું

મોરે બાંકે બિહારીપર જાઉં વારી, વારી અંખીયાં જાતી
અનિયારી; મોરે૦ ટેક.
બાંકે બેનાં બાંકે નેનાં, બાંકી રેખે બિચરત ન્યારી. મોરે૦ ૧
બાંકી ચલની બાંકી ચિતવની, બાંકી અંગ અંગ જીખી ભારી. મોરે૦ ૨
બાંકે અધર કર પેર અતિ સુંદર, બાજત બાંસુરી સુખકારી. મોરે૦ ૩
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ જીખીપર, જાત બાર બાર બલિહારી. મોરે૦ ૪

૫૬ ૧૬૫૩ મું

બંસીવારે બજાયા નેક બાંસુરી લલા, બાંસુરી બીચ લાગી
રહ્યો મન મેરો લલા. બંસી૦ ટેક.
સમ સુર ત્રીન ત્રામ અલાપકે, સાંવરે સુનાયા તેરી સધરી કલા. બંસી૦ ૧
ત્રપત ન લઈ મેં તો સુનત સાંવરે, બાવરે છાંડી અધખીચ ચલા. બંસી૦ ૨
કાલ મોહન મીઠી તાન બજાવકે, ચોરી લીયો મેરો ચીત છેલા. બંસી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ તિહારે, ચરન શરન તેરા પકચ્યા પલા. બંસી૦ ૪

૫૬ ૧૬૫૪ મું—રાગ ખમાચ

મેરો મન હર લીનો, તે તો નંદ જ્યુંકે લાલા;
નંદ જ્યુંકે લાલા રે પ્યારે, તે મેરો ધર ખાલા. મેરો૦ ટેક.

સાંવરે શરીર ધીર ઓઢત દુશાલા;	મેરોં	૧
ચટક ચટક ચલત ચાલ હાથમેં રુમાલા.		
પંકજ વિલાસ નેન ચિતવની માનું બાલા;	મેરોં	૨
મારત ઉર તરછી બરછી હસી હસી મતવાલા.		
હસની બોલની ચલની તેરી મોહનીકી જલા;	મેરોં	૩
મન મૃગ મેરો ઉરઝી રહ્યો નિરખત તતકાલા.		
ચાવત મુખપાન કહાન ચલત ગતી મરાલા;	મેરોં	૪
પ્રેમાનંદ નિરખી નિરખી હો ગયો નિહાલા.		

પદ ૧૬૫૫ મું

મેરો મન બસ કીનો શ્યામ બાંસુરી બજાઈ;	મેરોં	ટક.
બાંસુરી બજાઈ રે તેને કેસી તાન ગાઈ.		
શ્રવન સુનત બાંસુરી દ્રગ આંસું બરી આઈ;	મેરોં	૧
હો ગઈ દિવાની તનકી સુધ બુધ બિસરાઈ.		
ખટકત તેરી બાંસુરી મેરી પાંસુરીકે માઈ;	મેરોં	૨
ધાયલસી ડોલું બોલું આવરીકી નાઈ.		
કેસી કરું કલ ન પરે કિતઉં ન સોહાઈ;	મેરોં	૩
બૂલી ધન ધામ શ્યામ શ્યામ રટન લાઈ.		
પુછત મેરી સાસુ બહુતે લીલાગર ખાઈ;	મેરોં	૪
પ્રેમાનંદ કહે નાથ બંસી સુનીકે પછતાઈ.		

પદ ૧૬૫૬ મું

અબ ના સુનુંગી તેરી બાંસુરીકી તાન;	અબં	ટક.
બાંસુરીકી તાંન રે મેરો બોત બયો નુકસાન.		
સુનીકે તેરી બાંસુરી મેં બહોત બઈ હેરાન;	અબં	૧
લોક લાજ છૂટ ગઈ રટતી કહાન કહાન.		
બાંસુરીકી તાનમેં મેં તો બૂલી ખાન પાન;	અબં	૨
આઠ પહોર ઉધત નાહીં લગ રહ્યો તેરો ધ્યાન.		
ખટકત ઉર બાંસુરી મોહે સુજત નાહીં આન;	અબં	૩
હોત દરહ મીલન કાજ નિકસત નહીં પ્રાન.		

બાંસુરી મેરી પાંસુરીમેં ખટકત માનું બાન;
પ્રેમાનંદકે નાથજી મોહે જાડુ કીનો જન. અબ. ૪

પદ ૧૬૫૭ મું

મોહની તેં ડારી મોપે નંદે સલોના;
નંદે સલોના રે તેરી ચીતવનીમેં ટોના; મોહ. ૮૬.

અંબુજ અનુસાર નેન રસિક રાતે ખોંના;
ખંજન અલી નલિન મીન મોહો મૃગજોના. મોહ. ૧

બાંસુરી બજાવે ગાવે નીકી તાન મોહના;
તન મન સુધ ભૂલી ગઈ દુહત મેં દોહના. મોહ. ૨

સાસુ મેરી ઘોત સંતાપે નનદી મારત ઠોના;
કલ ન પરે બીનું દેખે આવત હે રોનાં. મોહ. ૩

મેં અબજન કછુ ન જાનું આઈ પેલે ગોના;
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારે જો હોમહે સો હોના. મોહ. ૪

પદ ૧૬૫૮ મું-રાગ ખમાચ ત્રિતાલ

પ્રીત પુરાની મત તોડો ગિરિધારીજી વે, માનેં તો બરોસો

થારો રાજ. પ્રીત. ૮૬.

શાણુ થઇને સુંદર વર છેલા, પર ધર નેહ ન જોડો ગિરિધારીજી વે. માને. ૧

બરદ થારો બહુનામી એસો, બાંહ ગ્રહીનહિ છોડો ગિરિધારીજી વે. માને. ૨

ગજતારણકારણ બહુનામી, પાઉં પિયાદા દોડો ગિરિધારીજી વે. માને. ૩

પ્રેમાનંદરા નાથ છો સુખસાગર, પ્રીતકી પાળ મત ફોડો
ગિરિધારીજી વે. માને. ૪

પદ ૧૬૫૯ મું

પ્રિતકી રીત કાંઈ જાણો રંગ રસિયાજી, મનડો માન્યો છે

થાંસું રાજ. પ્રિત. ૮૬.

નેહડોલગાયકે નટવરમાંસું અબ અલગા કાંઈ માણો રંગરસિયાજી. મન. ૧

મેંતો દાસી થારીજાં અરિનાશી, માંસું બ્રાંત કાંઈ આણો
રંગરસિયાજી. મન. ૨

એક આસ વિશ્વાસ રાજરો, ઠરવારો રાજછે ઠીકાણો
 રંગરસિયાજી. મન૦ ૩
 પ્રેમાનંદરા નાથ નેહા નિભાવણુ, થાંસું રાજ નેહ બંધાણો
 રંગરસિયાજી. મન૦ ૪

પદ ૧૬૬૦ મું

મતકર માધીજીસું માન મૃગાનયની વે, સમજ સલોની માનની. મન૦ ૧૬૬૦
 માન કિયેતે પાવેગી મહાદુઃખ, સખ સુખ હોઈ હે હાન. મૃગા૦ ૧
 જળ જાનેગી તખ માનેગી પ્યારી, પીછે પછતેહો સયાન. મૃગા૦ ૨
 શ્રવન સુનેગી મધુરી બાંસુરી, મનમથ મારેગો બાન. મૃગા૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથ બીના તેરો, નિકસેગો સજની પ્રાન. મૃગા૦ ૪

પદ ૧૬૬૧ મું

પ્રાન પિયાસું ક્યોં રીસાયે રાધા લાડલી વે, જાત જોખન
 તેરો બીત. પ્રાન૦ ૧૬૬૧
 તજ દે ગુમાન રવ* જોખનકો, મનકું લે સમુઝાયે. રાધા૦ ૧
 શ્રીધનશ્યામ પિયાકો પ્યારી, લે રસ કંક લગાયે. રાધા૦ ૨
 ના ના ના કર નવલ નાગરી, લાગરી પિયા જ્યુંકે પાયે. રાધા૦ ૩
 પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ લાલકો, બદન દેખે દુઃખ જાયે. રાધા૦ ૪

પદ ૧૬૬૨ મું-રાગ ખમાચ તિલાનો ત્રિતાલ

મોહન મધુરીસી બેન બજાવે, સુરનરમુનિ સખકે મન ભાવે;
 સત સુરનકી તાન ગાવે. મોહ૦ ૧૬૬૨
 લેત તાન તોમ તનનનનનનન, તુમદરદાની તુમદરદાની;
 તાન મીલાવે. મોહ૦ ૧
 ખરજ રીખજ ગંધાર મધ્યમ પંચમ ધૈવત નિષાધ ધાવે;
 સારી ગરી ગમ ગમ પમ પધની, દ્રિગડદા દ્રિગડદા કીડતા;
 કીડકીડકીડતા કીડકીડકીડતા કીડકીડકીડતા સરસ સુનાવે. મોહ૦ ૨

૫૬ ૧૬૬૩ મું

અતરંગ રસભર નચત બિહારી, કરત કલ્લોલ કલા સકલારી;
 હેત સરસ રસ તાન પ્યારી. અત૦ ટેક.
 કીંકરતાની તાલ ઝનનનનનનનન, નાદર તુમદર નાદર તુમદર.
 નત નત નારી. અત૦ ૧
 હેત સકલ ગુની ભેદ સુરનકે, મપધાની મપધાની ધાની સારી ગારી;
 સારી સારી ગારી મપધાની સારી.
 ઝાંકુંઝાં ક્યાં કુંઝાં ગીડતા ગીડ ગીડધા ગીડતા ગીડ ગીડધા
 ગીડતા ગીડ ગીડધા ધાધારી. અત૦ ૨

૫૬ ૧૬૬૪ મું

થનગન થનગન નચત સયાની, જનની સરસ મુનિજન મન માની;
 કહા કહુ રસ રૂપ બાની. થન૦ ટેક.
 ગીર ગીર તાની ગીર ગીર તાની, દીમ તનનનન નાદર દર દર
 દર દર, ઉદાની તદાની. થન૦ ૧
 હાવ બાવ ઉપજત રસ મંડન, સમે સુરનકી હોત બખાની;
 ગમમમ ગાની મપધાની મપધાની ધિત્રોમ ધિત્રોમ ધિત્રોમ;
 ધિતા ધરકટ ધાધિતા ધરકટ ધાધિતા ધરકટધા ધાધાની. થન૦ ૨

૫૬ ૧૬૬૫ મું

નાદરદાના તુમદરદાના દીમ, તનનાનાદાના નત નત નત ત દિયાના;
 મહા સરસ રસ હોત તિલાના. નાદ૦ ટેક.
 કુંણીત કુંણીત કિંકણીણીણીણીણી, કીંકરતાની કીંકરતાની;
 તદરત દાના. નાદ૦ ૧
 કરત ઉલટ ગુની ભેદ સુરનકે, સારીગ સારીગ ગારી ગમ ગારી ગાના;
 ડીડી સાની સાની ગમ સારી ગમ પધની, ગડગડદા ગડગડદા
 ગડદા કટતક ધીલાં ધાકટ;
 તકધીલાં ધાકટ તકી ધીલાં ધાધાધા. નાદ૦ ૨

૫૬ ૧૬૬૬ મું-રાગ ખમાચ

મન વસિયોરે મારે મન વસિયો, પ્રજરાજ કુંવર મારે મન વસિયો; મન૦ ૧૬.
 છેલ્લે છોગાલો વહાલો અતિ મરમાળો, રંગભીનો રસનો રસિયોરે. પ્રજ૦ ૧
 હલવે શું વહાલો હેત કરીને, મુજ સામું જોધને હસિયોરે. પ્રજ૦ ૨
 કસુંબલ પાધ કેશરનો ભીનો, પીતાંબર કમરે કસિયોરે. પ્રજ૦ ૩
 પ્રેમાનંદનો નાથ જીલીલો, સોળ કલા પૂરણ શશિયોરે. પ્રજ૦ ૪

૫૬ ૧૬૬૭ મું

મનહરિયુંરે મારું મનહરિયું, બે'ની નંદને કુંવર મારું મન હરિયું; બેની૦ ૧૬.
 નેણાં ભરી નિરખ્યો નટનાગર, સાગર સુખને શું કરિયુંરે. બેની૦ ૧
 સુંદર મુખ શ્રીનંદકુંવરનું, અતિ આનંદ સુખનું ભરિયુંરે. બેની૦ ૨
 જરકસી પાધ બાંધીને સુંદર, નૌતમ છોગલિયું ધરિયુંરે. બેની૦ ૩
 પ્રેમાનંદના નાથનું મુખડું, નિરખીને અંતરમાં હરિયુંરે. બેની૦ ૪

૫૬ ૧૬૬૮ મું

ગિરિધરજીરે માનો ગિરિધરજી, મારો પાલવ મેલોને ગિરિધરજી; મારો૦ ૧૬.
 પાલવ મેલોને વહાલા છેલ્લે જીલીલા, માનોજી મોહન મારી
 એ અરજીરે. મારો૦ ૧
 શા કારણ શામળિયા વહાલા, શિદને થયા છો આવડા ગરજીરે. મારો૦ ૨
 ગિરિધરિયા ઘેલું મા બોલો, રસિયા જાણી મેં રાજની મરજીરે. મારો૦ ૩
 પ્રેમાનંદનારે નાથ ઠગારા, શામળિયા સુંદર વરજીરે. મારો૦ ૪

૫૬ ૧૬૬૯ મું

મહીઢળશેરે મારું મહીઢળશે, મેલોને સ્વામ સુંદર મારું મહીઢળશે; મેલો૦ ૧૬.
 મહી ઢળશેને ગોળી મહીનીરે પુટશે, એમાંથી વહાલા તમને
 શું મળશેરે. મેલો૦ ૧
 સાંભળશેરે મારી સાસુ ઠગારી, મુજપર બહુ રીશે બળશેરે. મેલો૦ ૨
 વળગોમારે વિકૃલવર મુજને, દુરિજનિયાંરે દેખીને કળશેરે. મેલો૦ ૩
 પ્રેમાનંદના નાથજી તમને, જોઈ જોધને દુઃખડાં ઢળશેરે. મેલો૦ ૪

પદ ૧૬૭૦ મું-રાગ ખમાચ

રૂડા લાગે છે રાજેંદ્ર મંદિર આવતાંરે; રૂડાં ૦ ટેક.

જરકસિયો જામે હરિ પે'રી, માથે બાંધી પાત્ર સોનેરી;

ગુઠો રેટો બોઢી મન લલચાવતાંરે. રૂડાં ૧

હૈડે હાર ગુલાબી ફેરે, ચીત મારું રોકી રાખ્યું તોરે;

ગજરા કાળુ બાળુ મન મારે લાવતાંરે. રૂડાં ૨

કનક છડી સુંદર કર લધને, ગજગતિ ચાલો હળવા રહીને;

ચીતકું ચોરો મીકું મીકું ગાવતાંરે. રૂડાં ૩

પ્રેમાનંદના નાથ વિહારી, જાઉં તારા વદનકમલપર વારી;

હેતેસું બોલાવી તાપ સમાવતાંરે. રૂડાં ૪

પદ ૧૬૭૧ મું

વહાલી લાગે છે વરણ્યાગી તારી વાંકડીરે; વહાલીં ૦ ટેક.

લલિત ત્રિલંગી સુંદર શોભે, સુરનરમુનિના મનને લોભે;

ચાલો ચાલ ચટકતી પે'રી ચાંખડીરે. વહાલીં ૧

સુંદર હસીત વદનની વાણી, સુણતાં પ્રજવિનતા લલચાણી;

બેધને મોહી અણિયાળી ચંચલ આંખડીરે. વહાલીં ૨

નવલ મનોહર સુંદર છેલા, બોરા આવોને અલબેલા;

મળિયે મોહન બાંધી બાંધે રાંખડીરે. વહાલીં ૩

શ્રીધનશ્યામ છખીના ધામ, પ્રેમાનંદ બળે આઠો જામ;

બેયાની લાગી છે નિશદિન ધાંકડીરે. વહાલીં ૪

પદ ૧૬૭૨ મું

તારી બાંનકની બલિહારી મારા નાથજીરે; તારીં ૦ ટેક.

સુંદર રૂપ કલ્યામાં નાવે, શેષ સહસ્ર મુખ પાર ન પાવે;

ક્રાટિક કામ લગઈ બેડે હાથજીરે. તારીં ૧

મોહું મન મુખને મરકલડે, ગિરિધરજી ગમિયા છે દલડે;

ક્ષણું ન મેલે સાગરતનયા સાથજીરે. તારીં ૨

રૂપ શીલ ગુણ રસના સાગર, તરુણ કિશોર સદા નટનાગર;

પ્રજવિનતાના પ્રાણજીવન સુખપાથજીરે. તારીં ૩

કરુણારસમય જોવું હસવું, કરુણા કરી જન ઉરમાં વસવું;
પ્રેમાનંદ નિત્ય આવે એ ગુણ ગાયજીરે. તારીં ૪

પદ ૧૬૭૩ મું

વારે વારે જાઉં વહાલાજી તારે વારણેરે; વારેં ૦ ટેક.
આદિ પુરુષ ઈશ્વર અવતારી, કરુણારસમય મૂર્તિ ધારી;
પતિતપાવન પ્રગટયા આજ અમકારણેરે. વારેં ૧
નરનારી અગણિત અથડાતાં, ભવસાગરમાં ડગ્યાં ખાતાં;
બળવંત બાંહુ ગ્રહીને કાઢતાં બારણેરે. વારેં ૨
અધમઓધારણુ નામના નામી, બીરદ તમારું સદાયે સ્વામી;
કીધું સત્ય કળીમાં બહુ જન તારણેરે. વારેં ૩
મળિયા પુરુષોત્તમ એમ જાણી, અચલ આશરો ઉરમાં આણી;
પ્રેમાનંદ ઠરીને બેઠો ઠારણેરે. વારેં ૪

પદ ૧૬૭૪ મું અથ રાસનું પદ રાગ ખમાચ ગરબી
ગિરિધર ગોકુલચંદ વહાલા, સુંદરવર સુખકંદ વહાલા; ગિરિં ૦ ટેક.
અમને તમારી આશ ધણી છે, શામળિયા સુખપૂર વહાલા;
દામ વિનાની દાસી તમારી, રાખો ચરણ હજૂર વહાલા. ગિરિં ૧
પ્રિતમ પાવો અધર સુધારસ અમને, કેશવ પૂરો કાડ વહાલા;
નવલા નેહ વધારો નટવર, રસિયા શ્રીરણુછોડ વહાલા. ગિરિં ૨
સાખી

એ બંકવિલોકની રસભરીરે, વદનચંદ્ર છબી ચારુ;
અમૃત દષ્ટે કુમોદિની, સિંચો અબલા અભય ઉદાર વહાલા. ગિરિં ૧
એ વિષદ હાસ્ય અવિલોકતારે, વાઘ પૂરણુ પ્રીત;
કમળ કળી રવિ નિરખી, જેમ થાયે અતિ પ્રપ્રુલ્લિત વહાલા. ગિરિં ૨
એ રવિજાતટ રલિયામણુરે, રમવા મન અભિલાખ;
તમ સંગ રમવા કારણે, આવ્યાં સુરનારી તજી નાક વહાલા. ગિરિં ૩
એ શરદ સુધાકર ચાંદણીરે, પ્રપ્રુલ્લિત કુમુદ કલ્હાર;
પારિજાત પરિમલ લઈ, કરે મધુકર મત ગુંજર વહાલા. ગિરિં ૪

- એ બરહી બોલે મદ ભર્યારે, કલરવ કોકિલા કીર;
હંસ સારસ સ્વર સુણતાં, કરે માનની મદન તન પીર વહાલા. ગિરિ૦ ૫
- એ પ્રપુલ્લિત સુર તરુ શ્રીહરિરે, ચંપા બકુલ બહાર;
માધવી માલતિ મલ્લિકા, વન તરુણી મારણહાર વહાલા. ગિરિ૦ ૬
- એ કેશર કનક ડંડ કર મહીરે, કેતકી કુંત લઈ હાથ;
વૃંદાવન નિર્ભય ફરે, કર કુસુમાયુધ રતિનાથ વહાલા. ગિરિ૦ ૭
- એ પરમ પાવન રવિજન જલરે, ત્રિવિધી વહે સમીર;
વૃંદાવન છત્રી વર્ણવી, ચાક્યા શેષ શારદ સુનિ કીર વહાલા. ગિરિ૦ ૮
- એ ઉદયો સુધાધર શરદનોરે, રંગની ચર્ધ પ્રપુલ્લિત;
રંગભર રમવા કારણે, થયાં પ્રજા અખળા પુલકીત વહાલા. ગિરિ૦ ૯
- એ કરુણા વાણી કહાનજરે, અખળા તણી ધરો ઉર;
અધર સુધારસ પામ્યે, કરી પ્રીત સ્યામ સુખપૂર વહાલા. ગિરિ૦ ૧૦
- એ આતક તરસ ટળે નહિરે, સ્વાંત વિના ધનશ્યામ;
તાપ નિવારો તનના, કરો અખળા પૂરણકામ વહાલા. ગિરિ૦ ૧૧
- એ લગની લાગી લાલજરે, જેમ ગતિ ચંદ્ર ચક્રાર;
અધર સુધારસ પામને, કરો અખળા ત્રપત ચીતચોર વહાલા. ગિરિ૦ ૧૨
- એ મોર મગન ભેધ મેઘનેરે, મીન મગન જળમાંથ;
પરસી શ્યામ શરીરને, અખળા અતિ આનંદી થાયે વહાલા. ગિરિ૦ ૧૩
- એ રવિ વિના દિવસ દીપે નહીરે, જેમ ચાંદની વીના ચંદ;
રતિ વીના મોતી શીકું થયું, તેમ તમ વિના અખળા વંદ વહાલા. ગિરિ૦ ૧૪
- એ જળ વિના કમળ શોભે નહિરે, સુમન વિના મકરંદ;
તમ વિના તેમ પ્રજાવિનતા, જેમ અર્થાવના શ્રુતિ છંદ વહાલા. ગિરિ૦ ૧૫
- એ રાસરમણ રસ પામ્યેરે, નટવર નંદકિશોર;
હમે વૃંદાવન માલતિ, તમે ભોગી ભ્રમર રસચોર વહાલા. ગિરિ૦ ૧૬
- એ વિનતી સુણી વલ્લભા તણીરે, રાજી થયા રણુઝોડ;
વૃંદાવનના ચોકમાં, આખ્યા રમવા વહાલમ કરી કોડ વહાલા. ગિરિ૦ ૧૭
- એ રસિક રમાપતિ રસ ભર્યારે, રંગભીની પ્રજનાર;
ભુજ મહી ધરે નિજ ભર ઉપર, કરે ચુંબન વારમવાર વહાલા. ગિરિ૦ ૧૮

એ હાવ ભાવ વીણ રસરે, હાંસી વચન વિવેક;
 ગ્રહી પાણી ભ્રમણ કરે, ત્રિયા સુખ જુગલ એક એક વહાલા. ગિરિ ૧૯
 એ શરદનિશિ મધ્ય રહસિ વનરે, નારી નીકરમહિં સ્થામ;*
 રાખ્યો દદ ધ્રુવચર્યવ્રત, હૃત્યા શ્રીહરિકૃષ્ણ કામ વહાલા. ગિરિ ૨૦
 એ સુમન વૃદ્ધિ સુરપતિ કરેરે, નિરખી નેણાં ભરી નાય;
 કૃતાંજલિ નમ્રાનન, ધરી મનસા ચરણનીજ માય વહાલા. ગિરિ ૨૧
 એ લીલા રસ જે સુણેરે, ગાયે આણી આનંદ;
 પ્રેમાનંદ કહે તેમના, પૂરે કાડ વૃંદાવનચંદ વહાલા. ગિરિ ૨૨

પદ ૧૬૭૫ મું-રાગ ખમાચની ગરબી

વૃષકુલનલિન દ્વિનેશ વહાલા, અખિલ લુવન અમરેશ વહાલા; વૃષ ૦ ટેક.
 વદનકમલ જોયા વિના વ્યાકુલ, નીજ જન નેણ ચકાર વહાલા;
 રૂપ સુધારસ પાન કરાવો, નટવર ધર્મકિશોર વહાલા. વૃષ ૧
 મણુરે દિવસનાં તરસ્યાં લોચન, ત્રપત કરો ધનસ્યામ વહાલા;
 નખશિખ રૂપ વિલોકી વારુ, તન મન ધન સુખ ધામ વહાલા. વૃષ ૨

દોહા

રૂપ સરસ સાગર થકીરે, નિકલી રૂપ મણિય;
 ઘોલત ડોલત દિવ્ય તનુ, એ મૂરતિ અતિ રમણિય વહાલા. વૃષ ૧
 એ અક્ષર ઉદ્ધવી થકીરે, પ્રગટ થયા ધનસ્યામ;
 રૂપ છટા લખી વિસ્મિત થયો, અતિ રતિપતિ કામ વહાલા. વૃષ ૨
 એ રૂપ શીલ કરુણાપણુંરે, શું લખું જુદિ મંદ;
 શારદ નારદ શેષજી, ગાર્ધ પાર ન પામે છંદ વહાલા. વૃષ ૩
 એ શ્વેત વસન તન શોભતાંરે, શ્વેત બાંધી શિર પાધ;
 માલતિ તોરા મન હરે, છખી સુંદર જોવા લાગ વહાલા. વૃષ ૪
 એ મૃગમહેષા ભાલમાંરે, ઉપમા કહી નવ જાય;
 શરદ સુધાકરમાં જેમ, રહી કલંક રેખ છખી છાય વહાલા. વૃષ ૫
 એ સુંદર બ્રહ્મટી વાંકડીરે, જાણિયે કામ કપાણ;

* શરદની રાત્રમાં એકાંત વનમાં નારીના કરમાંહિ રમી રહેલા સ્થામે કહણુ નૈષ્ઠિક-
 વ્રત રાખીને શ્રીહરિકૃષ્ણ ભગવાને કામને હૃત્યો. અથવા “નીકરમહિ” એટલે ટાળામાં.

યંચલ દ્રગ શર સાંધિયા, લેવા વિરહી જનના પ્રાણ વહાલા. ૪૫૦ ૬
 એ નાથ તમારા નેણનીરે, દેખી અવળી રીત;
 દુરિજનને અડતાં નથી, જઈ મારે પોતાનાં મીત વહાલા. ૪૫૦ ૭
 એ અધરગિય તાકી આવિયેરે, નાસાવર ખગ કીર;
 ચંચું ચલાવી ના શક્યો, જોઈ જુહ કામ ધનુ તીર વહાલા. ૪૫૦ ૮
 એ કરણ બૂપણ મકરાકતિરે, ઝલકે કપોલે ઝાઈ;
 તણ સરવરજાણે આવિયા, મળવા મીન જુગલ હરખાઈ વહાલા. ૪૫૦ ૯
 એ દશનાવલી દમકી રહીરે, જાણિયે દામની ખીજ;
 વચન મોતી શશી મુખથી, જાણે વરસે સુધારસ ભીજ વહાલા. ૪૫૦ ૧૦
 એ ચીથુક ઉપમા અંખ ખીજનીરે, સુંદરવર કંઠ અનૂપ;
 ઈંદ્ર ચાપ નવધનમાં, ઉર સુમન માળે સુખરૂપ વહાલા. ૪૫૦ ૧૧
 એ સ્વચ્છ ઉર સુખ ભોગવેરે, રમા રસિકણી એક;
 સંતહંસ તણ માન સર, કીધો ઉરમાં આવી નિકેત વહાલા. ૪૫૦ ૧૨
 એ ભુજ પ્રખળ દળલંજણિરે, ગજકર સમ છપી ધામ;
 હરખ લચ્યા શિરપર ધરી, થાય નીજજન પૂરણકામ વહાલા. ૪૫૦ ૧૩
 એ ઉદરે અનોપમ ત્રિવળીરે, નક્ષિન નાભી ગંભીર;
 કટિ કેસરી સમ જોધને, થયો મનમથ અતિ હતધીર વહાલા. ૪૫૦ ૧૪
 એ રંભા થંભ સમ શોભતારે, પીન ઉર અભિરામ;
 ખગપતિપીઠ પાવનકર, ઉર ધારે મુનિ અષ્ટજમ વહાલા. ૪૫૦ ૧૫
 એ જાનું જુગલ પિંડી પેખતારે, મકરધ્વજ મુરજાયે;
 શિથિલ ચાંપ કર શર તણ, ગયો તપ કરવા વનમાંજ વહાલા. ૪૫૦ ૧૬
 એ અરુણ કમલ કામલ સમરે, ચરણ પ્રટપાવન;
 સોલ ચિહ્ન રૂપ પાંજરે, રહ્યાં ઉલઝી મુનિવર મન વહાલા. ૪૫૦ ૧૭
 એ ઉર્ધ્વરેખાની ઉપમારે, દેતાં થયું મન ભંગ;
 અરુણ ગિરિવર ફાડીને, જાણે નિકળી મુરસરી ગંગ વહાલા. ૪૫૦ ૧૮
 એ રસિક ચુડામણી રૂપમારે, ઉપમા રહી સમાયે;
 અજ ભવ શેષને શારદા, દેતાં ઉપમા મન મેલ જાયે વહાલા. ૪૫૦ ૧૯
 સુખનિધિ સીમા શોભાતણીરે, જુગલ ચરણની જોડ;
 કાડ તે પ્રેમાનંદતણા, પૂરો રમાપતિ રણુઝાડ વહાલા. ૪૫૦ ૨૦

૫૬ ૧૬૭૬ મું-રાગ કેદારો

મેરો મન હર લીનો, કેસી કરં અબ ધન જસોદાકે કનૈયા; મેરો ૧
ચિતવતી રહી શ્યામ દ્રગ સનમુખ, પલક પરસપર અતસૈયા. મેરો ૨
કર કર નેન પદ્મવી મોહન, સુંદર સેનનમેં સમઝૈયા. મેરો ૩
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ બદનપર, મદન કોટિ બલજૈયા. મેરો ૪

૫૬ ૧૬૭૭ મું

લટક લટકીલી આય બસી ઉર, સુંદરવર ગિરિધરકી; લટ ૧
લટકતી ચાલ ચલત લટકીલો, લલિત લટક દોઉં કરકી. લટ ૨
વિષદ હાસદ્રગ ચિતવની ચારુ, મુસકનીમેં મોહી ત્રિયા ધર ધરકી. લટ ૩
ત્રેમાનંદ કહે પિયા મીલવેકું, ઉઠત કસન બંધ તરકી. લટ ૪

૫૬ ૧૬૭૮ મું

આજ છબ દેખી અતહી મનોહર, ચાર ચંદ એક ઠાઈ. આજ ૧
અવિલોકતહે દંપતિ દોઉ, યમ અનુગકેમોહી. આજ ૨
દે વિધુ નીલ દે ગૌરકી જોરી, અષ્ટ ચક્રાર ચહુકીર સોહાઇ. આજ ૩
ચંદ્રકે સંગ પ્રવાલ કુંદ અલિ, ત્રેમાનંદ રહો તહાં લોભાઈ. આજ ૪

૫૬ ૧૬૭૯ મું

કદમતર* કાડે રૂપ મનોહર, પિયા પ્યારીકી જોરી. કદ ૧
શ્યામ જલદ ખીચ સોહત માનું, દામિની રાધા ગોરી. કદ ૨
વામ પાની પ્યારી ગલે ડારી, દક્ષિન કરસું લેત ચીત ચોરી. કદ ૩
ત્રેમાનંદ એ જુગલ છબીપર, વારત કામ કરોરી. કદ ૪

૫૬ ૧૬૮૦ મું-રાગ કેદારો ધ્રુપદ ચૈતાલ

મધુરી બાજત એરી બાજત બાંસુરી, રસભરી તનમનમાંઈ

પરી કામરોરી; મધુ ૦ ટેક.

ચંચલ બાયે નેન પરત નાહોં પલ ચેન, હર લીની વ્રજચંદ

સુધ મોરી. મધુ ૦ ૧

લોક લાજ કલ કામ જીલ ગઈ તન જાન, લાગી રહ્યો એક
 ધ્યાન ચંદ જ્યું ચકારી;
 પ્રેમાનંદ જીવનપ્રાન નંદકે આનંદ કહાન, સાવરે સુજન
 લીના ચીત ચોરી. મધુ ૦ ૨

૫૬ ૧૬૮૧ મું

કસકત ખાંસુરી ઘેરન પાંસુરીમેં ફાંસુરીસી, આવત ભરી
 નેનાં આંસુરી; કસ ૦ ટેક.
 હોત પીર બહત નીર ધરી નાહીં જાત ધીર, નિકસ ન જાત
 પાપી સાંસુરી. કસ ૦ ૧
 રામ રામ રમ રહી બિરહ પીર બહુત બઈ, બીકલ હોત
 મન પ્રાન લેત જીય નીકાંસુરી;
 પ્રેમાનંદ બ્રજબિહારી નિરદેઈ ગીરધારી, મારી ઉર
 પ્રેમઉંકી ધાંસુરી. કસ ૦ ૨

૫૬ ૧૬૮૨ મું

મોહન પ્યારેસું લોચન લાગી રહે દેખખેકું, પરત ન ચેન
 રેન મેન સતાવે; મોહ ૦ ટેક.
 માધુરી લતાન તરે લલિત લાલ સુંદર, આંસુરી બખવે
 મોયે નીંદ ન આવે. મોહ ૦ ૧
 બિકટ બઈ ઘેરન રાત બિરહા કરન લાગો ધાત, હોત નાહીં
 પ્રાત તલપી તલપી જીયા જાવે;
 પ્રેમાનંદઉંકે પ્રાન આંસુરીમેં લેત તાન, ગાવત કેદારો કહાન
 મોઈ સુનાવે. મોહ ૦ ૨

૫૬ ૧૬૮૩ મું

કેદારા સંગ લીની મોહન સધન કુંજ તમ પુંજ,* ચલત ચરન
 ઉઠું જીગલ જોરી; કેદા ૦ ટેક.

* આ લીટીના અર્થ સમજી શકાતો નથી પરંતુ ત્રણે પ્રતમાં આ મુજબજ
 હોવાથી તેમ જ રહેવા દીધી છે. “કેદારા સંગ લીન મોહન” (કેદારા સાથે મોહને
 સધનકુંજને તમપુંજમાં લીન કીધો) અથવા “કેદારા સંગ લીની મોહી” (કેદારા સાથે
 મોહ નાખીને વગેરે) અથવા “કેદારા સંગ લીની મોયે” (કેદારા સાથે મને લીધી વગેરે)

હાં ચુંને સરસ પુલ પ્યારી કાજ અતિ અમુલ, અંગ બૂખન
 સજે ચેહી ઠોરી. કેદાં ૧
 ગજરા અંગદ હાર કંચુકી સરસ સાર, માલતીસું માંગ ભરી
 કીન ચંદન ખોરી;
 ત્રેમાનંદ ગીરધારી હાં ઉઠાય લીની પ્યારી, કરત બિહાર
 જગત જીવનદોરી. કેદાં ૨

પદ ૧૬૮૪ મું-રાગ ખીહાગ

વદન વિલોકતી એક ટક ઠાડી; વદં ટેક.
 સુંદર છબી ગિરિધરન લાલકી, ચિતવતી પટ ધુંધટ દે આડી. વદં ૧
 પહેલી પ્રીતસકુચ સંપુરણ, છીન છીન પ્રીત અધિક અતિઆડી;*
 પેહેલેહિ પેહેલ આઈ હું ગોને, † ગિરિધરલાલ પિયા જ્યુંકી લાડી. વદં ૨
 દષ ચોરાય પિયા જ્યુંકી પ્યારી, દેખતી પળ પળ ધુંધટ ઉઘાડી;
 ત્રેમાનંદ કહે ત્રેમકી અવધી, કહા બરનું મતિ હે અતિ જાડી. વદં ૪

પદ ૧૬૮૫ મું-રાગ ખીહાગ

આજ વૃંદાવન રાસ રાધે દેખન જૈયે; આજં ટેક.
 વિકસ્યો શરદ સુધાકર સુંદર, શોભીત સરસ આકાશ. રાધેં ૧
 પ્રપ્રુલ્લિત કુંજ લતા દુમ બેલી, આવત કુસુમ સુવાસ;
 બોલત મોર કાકિલા કુહુકત, જીરો હોત ઉદાસ. રાધેં ૨
 શ્યામ બળવત મધુરી બાંસુરી, સુની હિય હોત ઉદ્વાસ;
 આવત પરજ બિહાગ સોહની, અમ આલાપ્યો વિભાસ. રાધેં ૩
 ઉઠ સખી સજ સિંગાર સોનાની, ચલીયે શ્યામકે પાસ;
 ત્રેમાનંદ કહે લેહું લાલસું, અધર સુધારસ હાસ. રાધેં ૪

પદ ૧૬૮૬ મું

નિકસી શ્યામા પ્યારી, રાધા રૂપ રસીલી; નિકં ટેક.
 કર સિંગાર ભેટવે, † નિકસી શ્રીબ્રખુબાનદુલારી. રાધાં ૧
 ચાર વિહગમ ચાર ચતુરપદ, પુણ્ય ચાર ફલ ચારી;
 મોહનકું મિલખે જો ચલી, પ્યારી રાધા અત સકુમારી. રાધાં ૨

* “ખાડી” † “આઈ હું ગોને” અથવા “આઈ હે ગોને” બેય રીતે પાઠો છે.

† “ભેટવે” “ભેટવે” “ભેટવે” પણ મૂળ પ્રતોમાં વાંચી શકાય છે.

બ્રહ્મટી બ્રમર સ્વર કાકિલકેસો, કંઠ કપોતિની હારી;
ખંજનકેસી ચપલ નેનમેં, યે છખીલે તનુ ધારી.* રાધાં ૩
ગજ ગવની કટિ કેસરીકેસી, મૃગનયની છખી હારી;
શશાસી કામલ અંગ સલોની, એ છખી સરસ સંવારી. રાધાં ૪
ચંપક બરની પેટ પોયની, મુખપંકજ સુખકારી;
તિલ ફુલ સમ નાસા સોહત, એ છખી મોહે મોરારી. રાધાં ૫
હાડીમ ખીજ દશનકી શોભા, અધરગિંચ છખી ન્યારી;
કુચ નારંગી તાપર સોહત, જંબુલ ફલ હલ ટારી. રાધાં ૬
એ છખી વારી શ્યામપર પ્યારી, મીલી બાંહ ગતે ડારી;
પ્રેમાનંદ પિયા મુખ ચિતવતી, પટ ધુંધટકો ઉત્તારી. રાધાં ૭

પદ ૧૬૮૭ મું

ડારી શ્યામ ગલે બાંહ, પ્યારી રૂપ નિહારે; આજં ૦ ટેક.
તરણિતનયાતટપર દોહ, હાડે કદમકી છાંહ. પ્યારીં ૧
ઈંદ્રનીલમની શ્યામ મનોહર, કનક દ્યુતિ રાધાહ;
વિહસત કરત વિનોદ વિલોકતી, પલક પરત દ્રગ નાંહ. પ્યારીં ૨
અંગ અંગ છખી શ્યામસુંદરકી, ચિતવતી નજરકે રાંહ;
પરમ પ્રીતસું કર કર ખીરી, દેતી શ્યામ મુખમાંહ. પ્યારીં ૩
છાયે વિબુધ વિમાન વિલોકત, કરત કુસુમ બરખાંહ;
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ છખીપર, તન મન ધન બજગાંહ. પ્યારીં ૪

પદ ૧૬૮૮ મું

દેખી છખી ધનશ્યામ, પ્યારી રૂપ લોભાની; દેખીં ૦ ટેક.
અંગ અંગ પ્રતિ અમિત માધુરી, દેખી દુરાયો કામ. પ્યારીં ૧
ખંજન મીનકો રંગ સરાહત, નેન અધિક ગુણ ધામ;
વદન વિલોકી લજ્યો શશિપૂરન, બ્રમત ગગન આડો જામ. પ્યારીં ૨
બ્રહ્મટી ધનુ ગહી કીન રતિપતિ, નાસાકીરપર હામ;
ઉડી ન સકત ખર્ગેદ્ર લોભ બસ, અધરગિંચ તજી હામ. પ્યારીં ૩

* “યે છખીલે તનુધારી” અથવા “યે છખી લે તનુ ધારી” અથવા “યે છખી લેતઈ ધારી” અથવા “યે છખી લેત સુધારી” આરે રીતે વાંચી શકાય છે.

ચંદન રાગ તડિતપટ કટિતટ, ઉર ગજમુક્તા દામ;
પ્રેમાનંદ નિહારી ચકિત બર્ષ, વારત તન વ્રજલામ. પ્યારી૦ ૪

પદ ૧૬૮૯ મું-રાગ બીહાગ

કહો જ્યું પ્રીતમ સાચી ખાત હો, મોહન જ્ઞાન સંગ જાગે રેનમં; કહો૦ ટેક.
રંગબર જાગે અતિ રસ લાગે, બાલે જ્યું આયે મેરે પ્રાત હો. મોહ૦ ૧
અધરન લાલે પીકલીક ગાલે, શોભીત દ્રગ કજરાત હો. મોહ૦ ૨
પ્રેમજી ખાત કાહેકું ઉગાત, કહત કાહેકું સકુચાત હો. મોહ૦ ૩
ગિરિધર યહ છખી નિરખી તિહારી, પ્રેમસખી મુસકાત હો. મોહ૦ ૪

પદ ૧૬૯૦ મું

કહોરી કીતવ નંદલાલસેં હો, જાઓ તુમ જહાં રત
માની* મોહન; જાઓ૦ ટેક.
પીતાંબર કહાં ખીસરી આયે ગિરિધર, સાળુ ઓઢી આયે
લગો સાલસેં હો. જાઓ૦ ૧
બનમાલા પ્રિયા ગલે પે'રાયકે, હાર ધાર આયે માનું
જાલસેં હો. જાઓ૦ ૨
તુમકું દોષ નહીં ગિરિધરજી, ખીધી લખ દીનો મેરે
બાલસેં હો. જાઓ૦ ૩
પ્રેમસખી પિયા પ્રેમસું પધારો, હમારે જીવન આવો
કાલસેં હો. જાઓ૦ ૪

પદ ૧૬૯૧ મું-રાગ બીહાગ

શ્યામ બદનપર સરવસ વારું; શ્યામ૦ ટેક.
આવત સુંદર શ્યામ જીવન મેરે, નેન પલકસું ડગર જીહારું. શ્યામ૦ ૧
પરમ ચતુર પધરાવું પલંગપર, પંચામૃત કર ચરન પખારું;
બેટ સમર્પન કરું સકલ અંગ, બેટું ભુજ બરી અબય ઉદારું. શ્યામ૦ ૨
અંગ અંગ નિરખું શોભાનિધિ, સુંદર બદનકમલ દ્રગ ચારું;
પ્રેમાનંદ બનશ્યામ લાડીલો, રાખું જતન કરી પલ ન વિસારું. શ્યામ૦ ૩

પદ ૧૬૯૨ મું

નિરખી થકીત બર્ધ અંખિયાં મોરી; નિર૦ ૧૬૯૨
સુંદર બદન સ્યામસુંદરકો, ચિતવતીહું માનુ ચંદન્યું ચકારી. નિર૦ ૧
બાલ વિશ્વાલ કુટિલ બ્રહ્મટી ધનુ, મદન નેન શર સાંધી રહ્યોરી;
નાસાશુક અવિલોકી બીંબાધર, કરત મનોરથ પરસત દોરી. નિર૦ ૨
બદન કમલ તટ છાયે અલક આલી, કરત વિવાદ લેત રસ ચોરી;
પ્રેમાનંદ અમીતછખી અંગ અંગ, કહા બરનું મતિ હે અતિ થોરી. નિર૦ ૩

પદ ૧૬૯૩ મું

નિરખી નેન ત્રપતી નહીં પાવે; નિર૦ ૧૬૯૩
કહારી કહું સખી અમીત સુલગતા, દેખી વદન કાટી મદન લગાવે. નિર૦ ૧
મુસકની મંદ રૂ બંક બિલોકની, ચલની સખ સંતાપ નસાવે;
ગિરહાતુર બ્રજનાર બદન છખી, નિરખી તન મન તાપ સમાવે. નિર૦ ૨
નીલબરન તન ચરચીત ચંદન, બેનું અધર ધરી સુંદર ગાવે;
ઊર બનમાલ પીતપટ કટિતટ, પ્રેમાનંદ નિરખી હુલસાવે. નિર૦ ૩

પદ ૧૬૯૪ મું

નંદકુંવર મોરે નેનકે તારે; નંદ૦ ૧૬૯૪
કરી રાખું મોરે ઊર આબૂખન, પલક ન કરીહું પલકસું ન્યારે. નંદ૦ ૧
કરી કરી નેહ નિરખું નટનાગર, સુખસાગર મોયે પ્રાનસોં પ્યારે;
ગોપીનાથ ગોકુલકે જીવન, ગોકુલહિત ગોવરધન ધારે. નંદ૦ ૨
બંસી અધર ધરી ગાવત ગિરિધર, હરતહે તન મન તાપ હમારે;
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ છખીપર, નોછાવરી તન મન ધન વારે. નંદ૦ ૩

પદ ૧૬૯૫ મું-રાગ બીહાગ

મેરે મન માને માર્ધ મોહનલાલ; મેર૦ ૧૬૯૫
વારું કાટી મદન છખી ઉપર, પ્રિતમ રૂપ રસાલ. મેર૦ ૧
શ્યામ બસન કટિ કસે મનોહર, ચાલત લટકતી ચાલ. મેર૦ ૨
ચંદનખોર શ્યામ તન ઉપર, લલિત બિંદુકા બાલ. મેર૦ ૩
કર કંકન બાજુબંધ સોહ, ઊર મોતિચનકી માલ. મેર૦ ૪
લાલ ફેટાપર વારી પ્રેમસખી, નિરખી બર્ધ હે નિહાલ. મેર૦ ૫

પદ ૧૬૯૬ મું

આજ મોકું મીલે માર્છ શ્રીમહારાજ; આજ૦ ટેક.
 અક્ષર આદી* રાધીકા સ્વામી, સુરીનરમુનિ શિરતાજ. આજ૦ ૧
 દષ્ટિ કટાક્ષ માયાદિક નાટક, નાચત સકલ સમાજ. આજ૦ ૨
 નટવર રૂપ લુપદર્પણજન, પ્રગટે ભક્તન કાજ. આજ૦ ૩
 લટકતી ચાલ લાલ પાધ લટપરી, લુવન આયે વૃજરાજ. આજ૦ ૪
 પ્રેમસખી હસી મીલી અંકભરી, છોડી લોક કુલ લાજ. આજ૦ ૫

પદ ૧૬૯૭ મું-રાગ ખીહાગ

જાઓજી જાઓજી જુહારાજ, માસું લીના છે અખોલડા થેતો; જાઓ૦ ટેક.
 નંદનંદન મારો બાંક બતાવો, રસિયા રીસાયા કાન કાજ. માસું ૧
 એસી કહા ચૂક પરી રસિયા, મોસું પૂછત સહેલી સમાજ;
 ત્રેમાનંદ કહે લીનો રસનો, આવત નાહીં થાને લાજ. માસું ૨

પદ ૧૬૯૮ મું

પરી છે પિયાજી થાને દેવ, જુઠો ઝગરો મચાયએકી રાજ માણા; પરી૦ ટેક.
 ઠાકાર થાને ઠાલી દેવ પરી છે, માનોજી માનોજી મારા દેવ. જુઠો૦ ૧
 મેં થારી દાસી થારે હાથ બેકાની, મન કમ કરા થારી સેવ;
 ત્રેમાનંદરા નાથ નારાયણ, કાઈ નહીં જાણે થારો ભેવ. જુઠો૦ ૨

પદ ૧૬૯૯ મું

બિનતી કરંરે કરજોડી, શશિ સુનીયો સુધાનાધરે મોરી; બીન૦ ટેક.
 સ્થામસુંદર મોરે મોહોલ પધારે, હોનનરે હારિ હોનન ન પાવે
 આજ ભોર. શશિ૦ ૧

અખલા અરજી માતી લીજે, અત્રિસુત રહો જું રહો યેહી ઠાર;
 ત્રેમાનંદકા નાથ મનોરથ, પૂરીહરે હારિ પૂરીહે શ્રીનંદકિશોર. શશિ૦ ૨

પદ ૧૭૦૦ મું

ખમારે ખમા હો મોરે નાવ, ધીરે સેજ પધારીયે પિયા; ખમા૦ ટેક.
 સેજ પધારો મોરે પરમ સનેહી, દેખોજી જખીલા હારિ દેખોજી
 જખીલા મોરો બાવ. ધીર૦ ૧

આવો જ્યું લાડીલાલાલ લુવન અપને, દૂધસોં ઘાવું તોરે પાવ;
પ્રેમાનંદ કહે પ્રાણુ નોહાવર કરું, રંગભીને પ્યારે કરું
રંગભીને બાંકે રાવ. ધીરે ૦ ૨

પદ ૧૭૦૧ મું—રાગ ખીહાગ

રસિક રંગ છેલ છખીલે મોહન નાગર, હર લીનો હે મેરો ચીત; રસિ ૦ ટેક.
લટક લટક આવત મન ભાવત, ઉપજવત અતિ પ્રીત. રસિ ૦ ૧
અંગ અંગ પ્રતિ શ્યામ, લસત પૂરણકામ, આજ અનોખી રીત;
પ્રેમાનંદકે નાથ, અનુરાગે કાન સાથ, કહો જ્યું કહાં જાગે મીત. રસિ ૦ ૨

પદ ૧૭૦૨ મું

રસિક રતનારે તિહારે લોચન સુંદર, સોહત આલસ ભરે; રસિ ૦ ટેક.
મધુરિયુ મંજુલ યેન બદનતે, બોલત તનિક તોતરે. રસિ ૦ ૧
આલસ ભરે હો લાલ, પીકલીક મોહે ગાલ, લીલાંબર અંગ ધરે;
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ, નિરખી તિહારી જા, સખી સખ પાવન પરે. રસિ ૦ ૨

પદ ૧૭૦૩ મું

રસિક દ્રગ રુપેસુપેસે લગત અધરવર, રતિપતિસંગ લરે; રસિ ૦ ટેક.
શિથિલ અમિત અંગ, શિથિલ બકુટી લંગ, પલકે જાત ઢરે. રસિ ૦ ૧
જાવક* તિલક બાલ, અરુન દ્રગ બિશાલ, બીન ગુન માલ ગરે;
પ્રેમાનંદ લખી શ્યામ, વારી ડારે કાટિ કામ, નિરખી દ્રગન ઢરે. રસિ ૦ ૨

પદ ૧૭૦૪ મું

મોહન મતવારે તિહારે કારન સખ નિશ, તારે ગીનત ગઈ; મોહ ૦ ટેક.
ચિતવત પંથ પલકઉં ન લાગે, એક ટક ભોર ભઈ. મોહ ૦ ૧
દે વિસવાસ અવધી કહી આવન, મનકી મનમેં રઈ;
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ પરમ ચતુર વર, તુમસેં ન બનત કઈ. મોહ ૦ ૨

પદ ૧૭૦૫ મું—રાગ ખીહાગ હુમરી

હાડે રહિયો રે કદમવાંકી જાય, ગગરીયાં મેં ધર ધરી આવું. હાડે ૦ ટેક.
ધરી આવું ધર ગગરી રે, સુનો હરિ ગોકુલરાય;

આઠી આવું નવરંગ ચુંનરી રે, છાંડો શ્યામ મોરી બાંધ. ગગ૦ ૧
 મોહનનેન સુનાઈયોરે, મધુરીસી બેન બજાય;
 તાન સુનત સમ સાંવરે, મેં તુરત આઉં હડી ધાય. ગગ૦ ૨
 કલો માનો પ્રજરાવરે રે, સત્ય કહું સોંહ ખાય;
 બહુત બેર બાઈ બાવરે રે, ધર સૌચ કરત મોરી માય. ગગ૦ ૩
 જમુનાજીકે ઘાટપર રે, રોકી ગાલની આય;
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામકી રે, હરખી લેત બસાય. ગગ૦ ૪

૫૬ ૧૭૦૬ કું

ડગરવામેં મોસું મત બોલો, મોરે બેરી હે નગરવાકે લોક; ડગ૦ ટેક.
 દુરીજનકો મોયે ડર ધનો રે, સુનો શ્યામ અવિશોક;
 ઊરકો અંચરા ના છુવો રે, પનિયાં બરત મગ રોક. ડગ૦ ૧
 બેરન મોરી જનમકી રે, નનદી લેત જીયા ટોક;
 પુછત છીન છીન ગોદકે રે માનું બિલગી ઝોક. ડગ૦ ૨
 સખ દેખત મોયે સાંવરે રે, ગોકુલનગરકે ચોક;*
 મારત તરછી તાનકે રે, ચપલ નેનકી નોક. ડગ૦ ૩
 પ્રજમેં નારી બહુતહે રે, પઢી સખ વિદ્યા ડોક;
 પ્રેમાનંદકે પ્રભુ મો બીના રે, નહિ આવત સંતોક. ડગ૦ ૪

૫૬ ૧૭૦૭ મું

સાંવરિયો તો બરજ્યો ના માને, છેલો છકયોરે જોખનવાકે જોર; સાંવ૦ ટેક.
 ટેઢી બાંધે બાંધની રે, ચલત હે બદન મરોર;
 આય બજાવે બાંસુરી રે, ગાવે તાનન તોર. સાંવ૦ ૧
 બદનચંદ્ર પ્રજનારકો રે, ચિતવત માનું ચોકોર;
 લલિત લટકમેં લેતહે રે, મોહન ચિતવા ચોર. સાંવ૦ ૨
 આછી જાત અહિરકી રે, બોલે બચન કઠોર;
 ઠાડો ડગરા રોકકે રે, સંધ્યા ભોર દુપોર. સાંવ૦ ૩
 પ્રજનારી સખ બસ કરી રે, નટવર નંદકિશોર;
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામકી રે, બતિયાં ચોરકી ચોર. સાંવ૦ ૪

પદ ૧૭૦૮ મું

લંગરવા તું બરજ્યો ના માને, બરાબરી કરત મોસું રાર; લંગ૦ ટેક.
સમજ ખીના તો સાંવરે રે, મેરો તોચ્યો મોતીન હાર;
લપટ ઝપટકે લાડીલે રે, મોરી અંગિયાં કીની તાર તાર. લંગ૦ ૧
બનચર મન સમજે નહીં રે, નેક ન કરત બિચાર;
બનમેં રોકત આવરે રે, કર પકરી પકરી પરનાર. લંગ૦ ૨
યહ લજનસું આવરે રે, પકરે જૈહો દરબાર;
દંડ કરાવોગે નંદકું રે, લાખન લાખ હજાર. લંગ૦ ૩
છાંડ દે મોહન ગેલવા રે, જાન દે નંદકુમાર;
પ્રેમાનંદ કે’ નાથજીરે, પ્રીતસું ઉપજત પ્યાર. લંગ૦ ૪

પદ ૧૭૦૯ મું-રાગ બીહાગ કુમરી

સાંવરિયાકી વે રસબરી નેનોદી સેન; સાંવ૦ ટેક.
રસબરી ચિતવની ચિતવત પ્યારો, ઉપજવત સુખ યેન. સાંવ૦ ૧
રસબરી ચાલ ચલત મનમોહન, રસબરે બોલત બેન. સાંવ૦ ૨
રસબરી મૂરત બસ ગર્ધ મનમેં, બિસરત નહિ દિન રેન. સાંવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે રસિક રૂપપર, વારી ફેરી ડારું કાટિ મેન. સાંવ૦ ૪

પદ ૧૭૧૦ મું

મોહનજીંકી વે મુસકની હે ચીત ચોર; મોહ૦ ટેક.
મંદ મંદ મુખ મુસકત મોહન, ચલતહે બદન મરોર. મોહ૦ ૧
મુસકનીમેં કછુ જાદુ જાનત, નટવર નવલકિશોર. મોહ૦ ૨
મુસકનીમેં સખ જજ બસ કીનો, કર કર જાદુ જોર. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ બદન જમી, ચિતવત ચંદ જ્યું ચંકોર. મોહ૦ ૪

પદ ૧૭૧૧ મું

જીય બસ ગર્ધ વે લટકની લાલનકી; જીય૦ ટેક.
લટકત આવત બેન બજવત, ગાવત તાનન ખ્યાલનકી. જીય૦ ૧
ચટકની મટકની બસ ગર્ધ દીલમેં, ગિરિવરધર ગોપાલનકી. જીય૦ ૨
ચેત પાધ શિર મોર ચંદ્રિકા, જીરપર જમી મોતી માલનકી. જીય૦ ૩
પ્રેમાનંદ મુદિત મુખ નિરખી, દેખી જમી અધર પ્રવાલનકી. જીય૦ ૪

પદ ૧૭૧૨ મું

ગુંધયાં કેસી કરું વે બાંસુરી ઘેરપરી;* ગુંધ૦ ટેક.
 સ્યામ બળવત નીંદ ન આવત, બાજત ગિરહ ભરી. ગુંધ૦ ૧
 સ્યામ મીલનકું જીવ તલપતહે, જીગ સમ જાત ધરી. ગુંધ૦ ૨
 પરત ન ચેન રેન ઘેરન ભઈ, જીયરા જાત નીકરી. ગુંધ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે ખીરહકી મારી, ગિરહની જાત જરી. ગુંધ૦ ૪

પદ ૧૭૧૩ મું—રાગ બીહાગ કુમરી

પ્યારી માને લાગે છે છેલા થારી ચાલ; પ્યારી૦ ટેક.
 ચાલ અનોખી ચાલો પિયા શોખી, કર ગ્રહી રેશમી રુમાલ વે. છેલા૦ ૧
 નિરખી ચાલ થારી કુંજરા બિહારી, મોહા મોટા મુનિ મરાલ વે. છેલા૦ ૨
 ચાલો છો ચાલ પ્યારા પેહેરી પાદુકા, નિરખી ઠરે છે નેણાલાલ વે. છેલા૦ ૩
 નિરખી થારી ગતિ મોહો રતિકા પતિ, ત્રેમાનંદ બયો
 છે નિહાલ વે. છેલા૦ ૪

પદ ૧૭૧૪ મું

પ્યારો માને લાગે છે કમરે કટાર; પ્યારો૦ ટેક.
 કમર કટારો થારો ચીત ચોરે છે મારો, અજપતિ બાંકા
 શિરદાર વે.† કમ૦ ૧
 કમર કટારો લાલ લટકતી સોહે ઢાલ, કસી છે શિરોહી તરવાર વે.‡ કમ૦ ૨
 પાનાજી પાધડલી થારી માને ઘણી લાગે છે સારી, જાઉં
 કોટિ કામ બલિહાર વે. કમ૦ ૩
 ત્રેમાનંદરા પ્યારા નેણુરા તારા,§ છોજી માકા હૈડારા હાર વે. કમ૦ ૪

પદ ૧૭૧૫ મું

બાંકા બનવારી વે લાલ ગિરિધારી; બાંકા૦ ટેક.
 બાંકી છે ચલની બાંકી છે ચિતવની, બાંકી બકુટી બયહારી વે. લાલ૦ ૧
 બાંકી પાલ અનુરાગ ભાગપર, ઝૂક રહી મદન ખુમારી વે. લાલ૦ ૨

* “કેર પરી” અથવા “ઘેરન પરી” પાઠ પણ છે. † “ચોરે છે, મારા” પાઠાન્તર છે.

‡ શીરોહી—તરવાર, તથા કટાર, બરછી વગેરે ચાણીદાર શસ્ત્રો માટે તે કાળમાં ધણું જ પ્રખ્યાત હતું. § ત્રેમાનંદરા પ્યારા થેતો છોજી મારા નેણુરા તારા” પાઠાન્તર છે.

બાકિ અધરપર બાળે છે બંસી, મોહી સકલ બ્રજનારી વે. લાલ૦ ૩
બાકિ છેલ્લ બનસ્થામ છબીલો, પ્રેમાનંદકા સુખકારી વે. લાલ૦ ૪

પદ ૧૭૧૬ મું

મન મારો મોહો વે બેન બળાયે; મન૦ ટેક.
બેન બળાયકે મન મારો મોહો, મધુરીસી તાન સુનાયે વે. બેન૦ ૧
ચિતવનીમો મારો ચીત બસ કીનો, નટવર હસત મુસકાયે વે. બેન૦ ૨
અટકી રહ્યો છે મન ચારા ચરણામો, બીન દેખેકાંઈ ન સોહાયે વે. બેન૦ ૩
નંદરા કુંવર ચારો બદન નિરખવા, પ્રેમાનંદ રહ્યો લલચાયે વે. બેન૦ ૪

પદ ૧૭૧૭ મું-રાગ કાનરો ક્રુપદ ચૌતાલ

પ્રમુદિત મદન ગોપાલ, યમુનાતટ રસાલ;
સુંદર આલાપ કર, બંસી અધર ધર, કહાન અવધર તાન
મોહનલાલ બળાઈ. પ્રમુ૦ ટેક.
ખરજ રીખજ ગંધાર મધ્યમ પંચમ ધૈવત નિષાધ સપ્ત સૂર;
ત્રીન ગ્રામ એકવીસ મૂર્છના, નંદકુંવર સો ગાઈ સુનાઈ. પ્રમુ૦ ૧
બહા ઇન્દ્ર મહેશ શેષ સુનકે, સકલેશ મોહે સકલ સુરરાઈ;
ચાવર જંમમ ખગ મૃગ થકીત બાયે મુર્છાઈ;
મન હર લિયો કહાન, પ્રેમાનંદ આનંદ બાઈ સકલ પ્રજવધુ,
સુનત સકલ ઉઠ ધાઈ. પ્રમુ૦ ૨

પદ ૧૭૧૮ મું

દુમી દુમી બાજત મૃદંગ, થોંગ થોંગ થોંગ, તાતક ધીલાંગ થોંગ;
બાજત પરનગત ઉપજત અનેક રંગ, થેઇન થેઇન બોલત બાલ. દુમી૦ ટેક.
નાચત નવલ નંદલાલ, બાજત ચરન તુપુર ઝનનનનનનનનનન
તનનન તાન લેત;
શેબીયત સરસ સાર પરમ ચતુર સો આવે લાલ. દુમી૦ ૧
યમુના પુલિનપર નાયે નાગર, શરદ ચંદ વિશાલ;
મધુપ કરત શુંગર, પવન ચલત શીતલ, દુમવેલી લતા ફુલ;
પ્રેમાનંદ સુર વૃંદ હરખી સુમન ખરખત, નાચત ગોપી ગોપાલ. દુમ૦ ૨

૫૬ ૧૭૧૯ મું

અવિગત અઠલ વિલાસ, સકલ જગ પ્રકાસ, કેસે નિવાસ
કર રહે પરમ પુરુષ આપ; અવિં ૦ ટેક.
તેરી ગત કાઠિ ન જાને, અવનિ ગગન અગન પવન;
પાની વાદલ ગરજ વિદ્યુત અકાશ.
કેસે કર રાખે નાથ, એહી આશ્વરજ આત, ચૌદે જીવન
અધરહી ઠાને. અવિં ૧

પચાસ કોટિ ધરા મેરુ, સપ્તદ્વિપ સાગર, સ્થાવર જંગમ વિસ્તાર;
સપ્ત સ્વર્ગ પાતાર, અધર શિશુમાર તામે રચના અનેક આને;
અકલ અલખ તેરો અલંકાર અવિનાશ, ત્રેમાનંદ તોયે બખાને. અવિં ૨

૫૬ ૧૭૨૦ મું

નટવર ધરમકુમાર, જરનપોષનહાર, તે મન વિચાર કર
રચો સકલ સંસાર;
રચના અનેક જાતિ, અનંત જીવનકો શિરદાર. નટં ૦ ટેક.
અખંડ અમલ ઓંકાર સકલ, બ્યાપક અક્ષર આધાર;
ચિદ્ધન પરમ જ્યોતિ દેખીયત સાકાર, જગત જીવન તું
સાચો કિરતાર. નટં ૧

માયાકાળઅક્ષરપતિ, સુમરે મુક્ત અતિ, સ્થાવર જંગમ વિસ્તાર;
સ્વર્ગ મૃત્યુક પાતાર, સખ તોયે સુમરન સ્થાન, પોષન ગતિ આધાર;
ત્રેમાનંદ કર પ્યાર, ગાવત તોયે વારવાર, સમરથ તું અપાર. નટં ૨

૫૬ ૧૭૨૧ મું-રાગ કાનડો

મોહન રંગબીને મોહન રંગબીને, હો પ્યારે, અતર્હિ ચતુર પરવીને; મોહં ૦ ટેક.
મધુરે મધુરે સુર યેન બજાયકે રે, તનકી સુધ હર લીને. મોહં ૧
ટેર સુનાય જગાયકે મન્મથ રે, અતર્હિ કઠીન દુઃખ દીને. મોહં ૨
ખીરહ ખીયા મોહે શ્યામ સુંદરવર રે, સખ વિધિ પરવશ કીને. મોહં ૩
ત્રેમસખી મોરે જીવન તુમ ખીના રે, જાત કઠીન પલ છીને. મોહં ૪

૫૬ ૧૭૨૨ મું

બાલમ બંસીવારે બાલમ બંસીવારે, હો રસિયા, પિયા મોયે
પ્રાનઉસે પ્યારે. બાલં ૦ ટેક.

પૂરન શશિમુખ દેખન કારન રે, તરસતહે દ્રગ તારે. બાલ૦ ૧
તુમ કારન મેરે નેના માધા રે, કરત જતન નહિ હારે. બાલ૦ ૨
અબ જો મીલો તો જતન કરી રાખું રે, સરકન ન દેઉં લગારે. બાલ૦ ૩
પ્રેમસખી કહે તુમ ખીના મોહન રે, ખીરહ અગની તન જારે. બાલ૦ ૪

૫૬ ૧૭૨૩ મું

ચતુરનંદલાલ ચતુર નંદલાલ, હો લાડીલા, મોહી તેરે રૂપ રસાલ. ચતુ૦ ૧
મગન બયે દેખી દ્રગ મોહન રે, આવત લટકતી ચાલ. ચતુ૦ ૧
ઊર બનમાલ અરુન દ્રગ રેખે રે, મૃગમદ તિલક બાલ. ચતુ૦ ૨
યેહી રૂપ ઊરજો મેરે નેના રે, માનહું ખંજન જાલ. ચતુ૦ ૩
પ્રેમસખી કહે રૂપ સરોવર રે, અટકે નેન મરાલ. ચતુ૦ ૪

૫૬ ૧૭૨૪ મું

પ્રીતમ ચીતચોર પ્રીતમ ચીતચોર, હો સાંવરે, આવો મોરે
રસિક કિશોર. પ્રીત૦ ૧

લાલ વિશાલ બદન શશિ નિરખી રે, હરખત નેન ચકોર. પ્રીત૦ ૧
ચકીત બયે દેખી દ્રગ ખંજન રે, ચિતવની ચલની મરોર. પ્રીત૦ ૨
દેખી રસાલ ચપલ ચીત મોહો રે, અબહિં મીલું માનું દોર. પ્રીત૦ ૩
પ્રેમસખી પિયા રૂપનિધિપર રે, વારું ચંદ કરોર. પ્રીત૦ ૪

૫૬ ૧૭૨૫ મું-રાગ કાનડો

બેઠે આજ બનીઠનીકે દોઉં ભૈયા; બેઠ૦ ૧
એક સાંવલ એક ગૌર નિરખી જખી, રવિ શશિ કેટિ લજૈયા. બેઠ૦ ૧
ચિતવતહે બનશ્યામ રામ દોઉં, મન હર લેત કનૈયા. બેઠ૦ ૨
પૂરણકામ વિશ્રામ સંતનકે, બ્રજ બનિતન સુખદૈયા. બેઠ૦ ૩
સુંદરશ્યામ રામ જખી નિરખી, પ્રેમાનંદ લેત બલૈયા. બેઠ૦ ૪

૫૬ ૧૭૨૬ મું

સૈયાં મેરો મન હર લીનો મોહને; સૈયાં ૧
મન હર લીનો મોયે જાદુ લગાય દીનો, સ્યામ સુંદર સોહને હો. સૈયાં ૧
બનીઠનીકે જયું ડગર મોરી નકસેં, ઉડ લાગી જોહને હો. સૈયાં ૨

બીનું દેખે મોયે કલ ન પરત અબ, કેસે મેં કરું કહોને હો. સૈયાં ૩
ત્રેમાનંદ કહે સાસુ નનંદ મોયે, મારત હે ઠાહને હો. સૈયાં ૪

પદ ૧૭૨૭ મું

લટક બીચ અંખીયાં અટક ગધરે હો; લટ૦ ટક.
લટક લખી દ્રમ ચટક રૂપકી, મટક પરત નધરે હો. લટ૦ ૧
લોક લાજ મરજદ વેઢી, સળહી છટક દધરે હો. લટ૦ ૨
ગ્રીધનસ્થામરૂપકી રચના, રસના રટત રધરે હો. લટ૦ ૩
ત્રેમાનંદ સ્થામનિધિ લૂટત, સરસ સુભટ બધરે હો. લટ૦ ૪

પદ ૧૭૨૮ મું

સૈયો મોરી સુધ તો બીસર ગધરે; સૈયો ૦ ટક.
સુંદર સ્થામ સલોની મૂરત, નિરખી થકીત બધરે. સૈયો ૧
પાધ બની અનુરાગ સહિત શિર, કલંગી તો શુક રધરે. સૈયો ૨
બાંસુરી બળવત સુંદર માવત, બાત ન જાત કધરે. સૈયો ૩
ગર બનમાલ પીતાંબરકી છખી, ત્રેમાનંદ લખ લધરે. સૈયો ૪

પદ ૧૭૨૯ મું-રાગ કાનડો

બલા હો રસિયાજી જોર ન કીજે; બલા ૦ ટક.
સુંદર સ્થામ ચતુર ગુન પૂરન, પ્રીતકી રીતસું પીજે. બલા ૧
નિત્ય હિંદી એસી કરો મનમોહન, કહા હિતર ધર દીજે. બલા ૨
દધિ મેરો ખાયો મટુકી મેરી ફેરી, સાસુ નહુંદ મેરી ખીજે. બલા ૩
બેનમેં દાવ ભાવ નેનનમેં, ત્રેમસખી લખી લીજે. બલા ૪

પદ ૧૭૩૦ મું

સુનોજી નંદલાલ મેરી બાત; સુનો ૦ ટક.
હાં હાં કરું તોરે પૈયા પરું પિયા, તુમ ના છોડી ધાત. સુનો ૧
જોર કરી લૂટત હરિ બનમેં, હાથ દિયો નહિ ખાત. સુનો ૨
હમસું હુકમ ના કીજે છિયા, હમ તો જાને તેરી જાત. સુનો ૩
ત્રેમસખી નંદસું પુછી આવો, જો તુમ લૂટન ચાત. સુનો ૪

પદ ૧૭૩૧ સું

ઠાડો મજબૂત જમુના તીર; ઠાડો ૦ ટેક.
કેસે જાઉં દિવસે જ્યેન દઈયાં, એવત ગહી મેરો ચીર. ઠાડો ૦ ૧
બાલત ગારી મેં બરજત હારી, ના માનત બલખીર. ઠાડો ૦ ૨
કઠીન ભવો મોકુલકો ખસવો, કાસું કહું પદ પીર. ઠાડો ૦ ૩
પ્રેમસખી મોહન ખીનું દેખે, ભરી આવત દ્રગ નીર. ઠાડો ૦ ૪

પદ ૧૭૩૨ સું

બલાજી મોચે સંવરે બનમેં લૂટી; બલા ૦ ટેક.
હાલ બેહાલ કરી મોચે બનમેં, દધિકી મટુકીયાં ફૂટી. બલા ૦ ૧
નિપટ ઝપટ મોરી અંબિયાં હારી, મોતીન માલા તૂટી. બલા ૦ ૨
સનમુખ આપ બેરી દ્રગસેં દ્રગ, બાત કહી મોસેં ઝૂટી.* બલા ૦ ૩
પ્રેમસખી મગન બાઈ ડોલત, લોક લાજ સખ છૂટી. બલા ૦ ૪

પદ ૧૭૩૩ સું—રાગ કાનડો બેરબો

શ્યામસુંદર શ્યામસુંદર તર, નીકી ગાઈ સુનાઈ; શ્યામ ૦ ટેક.
મીઠી તાન કાનરેકી, અડાનો આલાપ કરીકે, સૌરઠ રાગની માર્છ સુખદાર્છ;
ખમાયતીકે મહુરે સુર લેકે, ગુનીજન મન લલચાઈરી માર્છ. શ્યામ ૦ ૧
કેદારેકે ગ્રામ સરસ લાગે, પરજ પ્રીત ઉર ઝાંઝ;
મારુ મન લીનો મેરો રે, લલિત સુની લલચાઈરી માર્છ. શ્યામ ૦ ૨
માલકોસ મોહન મન બાયો, ભૈરવ પ્રાત પ્રીત ઉપજાઈ;
પ્રેમાનંદ કહે દશ રાગકું, ગુની ગુરુમુખ સાધે સોહાઈરી માર્છ. શ્યામ ૦ ૩

પદ ૧૭૩૪ સું

કહાન કાનન મુધરે સ્વર ળંસી બજાઈ, સુનતે મુધ ખીસરાઈ; કહાન ૦ ટેક.
અડાનિકી આછી તાનન, સૌરઠ સુનત સોહાઈ;
મન બાઈ મુધરાઈ ગાઈ શ્યામ જખીલે, કાફીકી જખ જાઈ. કહાન ૦ ૧
કેદારો કર કર કહાન, ગાઈરે ખમાયી તાન મન બાઈ;
ખીહાગ બજાઈ રીઝાઈ પ્યારે, નાયક નાયિકી તાન સુનાઈ. કહાન ૦ ૨

સુનાઈ સોહાની શ્યામ ;

... .. પરજ સુનત મેરો, જીવરો અકરાધરી. કહાન૦ ૩
માલકોસ પંચમકી તાન, ભૈરવકી છબ ભોરહીં આઈ;*

પ્રેમાનંદ કહે ચૌદે રતન રાગ, ગુરુ ગમ ખીનાહું ન પાઈ. કહાન૦ ૪

પદ ૧૭૩૫ મું-રાગ કાનડો માઠ ત્રેતાલ
બતિયાં બતિયાં સુન પછતાઈ રે, શ્યામસુંદર નટવરકી

હારે ભરમાઈ રે; બતિ૦ ટેક.

કર કર કપટ ઠગી જાજનારી, ચોર ખિસવાસ દે શ્યામ

ગયો સટકાઈ રે. બતિ૦ ૧

તાપરલીખલીખપતિયાં પઠાઈ, સુન સુનકે છતિયાં અકુલાઈ રે;

પ્રેમાનંદકો નાથ નિહુર બયે, કરીઉં કાન ઉપાઈ રે. બતિ૦ ૨

પદ ૧૭૩૬ મું

રસિયો રસિયો રસ ચોર મધુકર રે, નંદકુંવર રંગ છેલ

છબિલો કહા ખીલમાયો રે. રસિ૦ ટેક.

ફલવિના તરુવર તજત વિહંગમ, નિરસ વન મૃગ છટકાયો

તેસેઈ જાજ ખિસરાયો રે. રસિ૦ ૧

* ઉપરના પદમાં ત્રણ કડીઓ છે. પરંતુ આ પદમાં લેખકોની ગરબડથી લીટી-ઓમાં ભેલસેલ થઈ ગઈ જણાય છે અને સ્પષ્ટપણે કડીઓ સમજાતી નથી. બેય પ્રતોમાં બે રીતે છે. વૃત્તાલયની પ્રતમાં આમાં આખા મુજબ ચાર કડીઓ ગોઠવેલી છે ને ત્રીજી કડીની અડધી કડી તેમજ બીજા અર્ધમાંનો કાંઈક ભાગ ગુમ તરીકે જણાવેલો છે જ્યારે ગઢપુરની પ્રતમાં નીચે પ્રમાણે ગોઠવેલું છે.

કહાન કાનન મધુરે સ્વર ખંસી બજાઈ, સુનતે સુખ ખીસરાઈ; કહાન૦ ટેક.

અડાનેકા આછી તાનન, સોરઠ સુનત સોહાઈ મનભાઈ;

સુધરાઈગાઈ શ્યામ, કેદારો કહ કર કહાન, જખીલે કાફીકી છબ છાઈ. કહાન૦ ૧

ગાદરે મખાચી તાન ખ્યારે, ખીહાગ બજાઈ રીઝાઈ મનભાઈ;

નાયક નાયકી તાન, સુનાઈ સોહાની શ્યામ, પરજ સુનત મેરો

જીવરા અક્લાધરી. કહાન૦ ૨

માલકોસ પંચમકી તાન, ભૈરવકી છબ ભોરહીં આઈ મનભાઈ;

પ્રેમાનંદ કહે ચૌદે રતન રાગ, ગુરુ ગમ ખીના હું ન પાધરી. કહાન૦ ૩

જામ લોભાય રહ્યો મધુપુરમેં, લીખ લીખ પત્ર પઠાવો;
પ્રેમાનંદ કહે અવધ ખીત ગઈ, અજઉં આપ ન આવો રે. રસિ० ૨

પદ ૧૭૩૭ મું-રાગ કાનડો

અંચરવા મોરો છાંડો સાંવરે, અંચ० પ્યારે બંસીવારે છાંડો; અંચ० ટેક.
નાહક રોકી ઠાડે મનમોહન વે, જન દે જ્યું મોરે ધર કામ રે. અંચ० ૧
તુમ તો નાગર નિહુર નંદકાની વે,* માનત નાહીં ન મોરી બાવ રે. અંચ० ૨
ઢીટ લંગર કહાન આન ન માનતવે, ઝગરત આવે ઉતાવ રે. અંચ० ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ યા સખ બ્રજમેનીવે, મોહીસું પ્યારે બાંધ્યા દાવ રે. અંચ० ૪

પદ ૧૭૩૮ મું

શુમાનીડા છેલા છાંડો મોરી ગેલ, શુમા० માનો મોરી કહાના
છાંડો મોરી ગેલ; શુમા० ટેક.
કળકળા મેં ઠાડી તેરે પૈયાં પરતહુંની વે, માનો જ્યું માનો
મોરી રંગછેલ. શુમા० ૧
હમ પરનારી વારી રાજકંસકાની વે, સુનો જ્યું ચતુર
પ્યારે અલખેલ. શુમા० ૨
સંગકળા સહેલી સખ દૂર નિકસી ગઈ વે, પર ગઈ પ્યારે
અખ હું અકેલ. શુમા० ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ પ્રીતકળી રીતની વે, જનત રસિક વર રંગરેલ. શુમા० ૪

પદ ૧૭૩૯ મું

લંગરવા મોરે માનત નહીં, લંગ० પ્યારો મતવારો માનત નહીં; લંગ० ટેક.
બરજ રહી બરજ્યો નહીં માનત વે, કર બરાજેરી જૈયાંવે ગહી. લંગ० ૧
આખ અચાનક હાથ હિયે ડાચ્યોની વે, મોતીન માલા મોરી
તોર દઈ. લંગ० ૨
કઠીન બયો અખ યા બ્રજ બસવોની વે, જાત નહિં કાઉસું કઈ. લંગ० ૩
પ્રેમાનંદકો પ્યારો જાદુગારોની વે, કર કર જાદુ સુધ હર લઈ. લંગ० ૪

* આ લીટી સ્પષ્ટ નથી. “તુમ તો નાગર નિહુર નંદકો નંદ” એમ સંભવે છે.

૫૬ ૧૭૪૦ મું

ડગરવા ખીચ ઠાડો બલવીર, ડગં ગુમાની કહાન કાની

ઠાડો બલખીર; ડગં ટેક.

કેસે બને ડગરા ખીચ ચલવોની વે, ચંચલ ખેચત ગ્રહી ચીર. ડગં ૧
 હીટ લંગર બરજ્યો નહિ માનત વે, જનત નાહિ ખારો પરખીર. ડગં ૨
 ખાંસુરી બળવત સુંદર ગાવત વે, ૫૬ ૫૬ ટોના ડારત આહીર. ડગં ૩
 ત્રેમાનંદકો ખારો જાદુગારોની વે, સુંદર હોલો સાંવરે શરીર. ડગં ૪

૫૬ ૧૭૪૧ મું

મૂરત માધુરી દ્રગન બસી, મૂરં બિહારી છખી ખારી દ્રગન બસી. મૂરં ટેક.
 માધુરી મૂરત સાંવરી સુરતની વે, હર લેત મન હસીરે હસી. મૂરં ૧
 લાલ વિશ્વાળ કમલદળ લોચન વે, મુખ છખી માનું પૂરન સશી. મૂરં ૨
 જરકસી પાધશિર જરકસી જામેતને વે, પીત દુશાલે કમર કસી. મૂરં ૩
 ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ સુંદર છખી વે, રહો મોરે દ્રગ આગે વિલસી. મૂરં ૪

૫૬ ૧૭૪૨ મું

લટક લાલોદી અટક રહી, લટં લટકકી ચટક અટક રહી; લટં ટેક.
 રૂપ છટા શ્રીધરમકુંવર કીની વે, નિરખી નિરખી ચકીત બર્ધ. લટં ૧
 હસની જોલની લખી ચલની ચિતવની વે, સુધ બુધ સખી
 ખીસર બર્ધ. લટં ૨

મૂરત સોહાવની અતિ મન બાવનીવે, મનમે આવત મીહુરે જર્ધ. લટં ૩
 ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ સુંદર છખી વે, ત્રેમ પુલકી હર લખ લર્ધ. લટં ૪

૫૬ ૧૭૪૩ મું

છખીલી છખ નિકી સૈયો દેખોરી, છખીં સોહે મન મોહે

સૈયો દેખોરી; છખીં ટેક.

અંગો અંગ પ્રતિ અમિત માધુરીની વે, પરમ મુહિત સખી પેખોરી. છખીં ૧
 તરુન કિશોર મનોહર મૂરત વે, કણ્ણક ઉઠત મુખ રેખોરી. છખીં ૨
 નિરખી છખી ધનશ્યામ લાલકીની વે, જનમ સુલ્લ કરી લેખોરી. છખીં ૩
 ત્રેમાનંદ છખી ચિતવત એક ટક વે, પરત નાહિન પલ મેખોરી. છખીં ૪

પદ ૧૭૪૪ મું

રાજત ઊર માળા મોતિયનકી, રાજ૦ લલિત ચીત મોહે
મોતિયનકી; રાજ૦ ટેક.
શ્યામ બાહુ ખીચ સોહત સુંદર વે, માનું દામિની છૂટી ધનકી. રાજ૦ ૧
ઉત્તર ઊરપર વિલસી રહી હે નિવે, હરે ચીતવતિ સગ જનકી. રાજ૦ ૨
મજ મોતિયનકી માલ બાબુબંદ વે, કલંગી હે શિર મોતી કનકી. રાજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ લે તન મન વારતની વે, ઊર ધારી છબી શ્યામ તનકી. રાજ૦ ૪

પદ ૧૭૪૫ મું-રાગ મેવાડો.

મેવાડો ગાયો રે મોરલી માયે, સાંભળી સુધ વિસત્યાં;
જંમમ જન રે ગતિ વિસરાયે, થાવર ચંચલ કત્યાં. ૧
મોહા સુરસુનિ રે સુષુતાં રાગ, યીર થયા અશી તરણી;
પાતાળે ડોહ્યા રે મહિધર નામ, છૂટી તાલી શિવતણી. ૨
જૂપતિ ચાલ્યા રે તજ ધરબાર, વનમાં તપ કરવા;
તજ સુત પતિ રે પ્રજની નાર, નિસત્યાં હરિ વરવા. ૩
સુર સરીતાને રે તીરે શ્યામ, ઉભલા કદમ તળે;
દેવ ત્રિયા ઊર રે બાપ્યો કામ, નયણે નિરખી દળે. ૪
આબ્યાં જોવા રે શોભા સુર, હિમા સચી સાવિત્રી;
નિરખી નાથ રે રહી ચક્રચૂર, જણે ચિત્રામણ ચિત્રી. ૫
અમર નિરખી રે નંદકુમાર, વરસે પુષ્પાંજલી;
પ્રેમાનંદ વારે રે વારમવાર, આણુ હરિ મળીરે મળી. ૬

પદ ૧૭૪૬ મું

વનમાંલી રે નંદને લાલ, મધુરી વાંસલડી;
મોરલીમાં વિંધી રે વહાલે તતકાળ, બાઈ મારી પાંસલડી. ૧
મેલડીને કાંધી રે પ્રજની નાર, કહાને ગોવાલીડે;
મનડાં મોહાં રે વારમવાર, વહાલે વનમાંલીડે. ૨
મેવાડાની ગાઇ રે મીઠી તાન, આવે મખ્ય રાતડલી;
સાંભળીને જુલી રે તનનું જાન, ઊદ જઈ જાતડલી. ૩

ચટકીને લાગી રે ચિતડા માંઘ, વિરહે વિંધાણી;
 મધુરેને સ્વરે રે મેવાડા ગાયે, મહીડાને દાણી. ૪
 મનમાં મારે રે મારગણુ કામ, દુઃખ નથી સે'વાતું;
 સુધ યુધ લીધી રે સુંદર સ્થામ, હવે નથી રેવાતું. ૫
 મન અકળાયેને મળવા કાજ, મોરલીવાળારે;
 પ્રેમાનંદના રે સ્વામિ રાજ, કહાનડ કાળાને. ૬

પદ ૧૭૪૭ સું

મેવાડા આલાયો રે મોહનરાય, કલિંદ્રી તીરે;
 ચટકી લગાડી રે ચિતડા માંઘ, હરિ હળધર વીર. ૧
 હવે અકળાયે રે ચંચળ ચીત, જોવા જાહવને;
 મનમાં બંધાણી રે પૂરણુ પ્રીત, મળવા માધવને. ૨
 હવે મેંતો મેલીરે લોકની લાજ, સહુ સાથે તોડી;
 હવે હુંતો ચાલીરે મળવા કાજ, જાહવસું જોડી. ૩
 નેણા લોભાણારે ન ધરે ધીર, કહોને હવે કેમ કરિયે;
 વેગે વરસેરે નેણા નીર, શું કીધું હરિયે. ૪
 જિરમાં આવિરે સુંદર છેલ, ચિતડાને તાણે;
 વાલપ વધારેરે અતિ અલખેલ, જોડે પ્રીત પરાણે. ૫
 રૂપે રૂડારે રાજીવ નેણુ, જોધને લોભાણી;
 પ્રેમાનંદનોરે સ્વામિ સુખદેણુ, મીઠી મુખની વાણી. ૬

પદ ૧૭૪૮ સું

વિરહે વિંધાણી રે મારા રાજ, નિકળી નેહ બરી;
 જિરમાં ન આણી રે લોકની લાજ, ચાલી હરખે બરી. ૧
 જુધર બેટ્યા રે પૂરી હામ, નિરખ્યા નટવરને;
 દુઃખડાં મેટી રે પૂરણુકામ, થઈ વરી હરિ ગિરધરને. ૨
 નેણે નિરખી રે નૌતમ રૂપ, રસિયા માધવનું;
 હેડે હરખી રે ઉરમાં અનૂપ, લીધું સુખ જાહવનું. ૩
 જીવન જોધ રે થઈ ગુલતાન, દુઃખડાં દૂર થયાં;
 મધુરિપુ બેટી રે બીને વાન, સુખ નવ જાય કલાં. ૪

સુખની સીમા રે સુંદર સ્યામ, જોયા જનમ ધરી;
લાવણ્ય જોઈ રે લાજે કામ, કમળાનાથ હરિ. ૫
સુખની વાણી રે મધુરી કાંચે, સુષુતાં દલડાં ઠરે;
પ્રેમાનંદ કહે રે હસવું જોયે, દુઃખ સહુ દૂર વીસરે. ૬

પદ ૧૭૪૮ મું-રાગ અડાનો

ગોકુલચંદ જખીસૌં રાચે, ઐ દોઉં નેન ચકાર હમારે; ગોકું ૮૬.
અધુર મધુર સુધારસ ચાખત, ચિતવત નેક પલક નહિ પારે. ગોકું ૧
લોહે કુટિલ નેન ખંજન જખી, નાસાશુક અધરન રતનારે;
પ્રેમાનંદ બદન શશિ શોભા, નિરખત નેક હોત નહિ ન્યારે. ગોકું ૨

પદ ૧૭૫૦ મું

ગોકુલરાજ દુલારેકી, જખી આપ બસી મોરે નેનમેં માઈ; ગોકું ૮૬.
મુસકની મંદ રૂ અંક બિલોકની, બીનું દેખે મોયે કછુ ન સોહાઈ. ગોકું ૧
ચંદન ચરચિત નિલજલદતન, જિર બનમાલ લસંત મન ભાઈ;
પ્રેમાનંદ પીતપટ કટિતટ, દેખી રતિપતિ કાટિ લગઈ. ગોકું ૨

પદ ૧૭૫૨ મું

છુટે પેચ પાધ ઉજલતેં, લટકે લાલત બદનપર જાયે; છુટેં ૮૬.
માનો હંસ માનસર મુકતા, ચુનન કાજ આતુર ઉડી આયે. છુટેં ૧
ધતતે આઈ અલક અલિ શ્રેણી, નેન કમલ તટપર ધતરાયે;
પ્રેમાનંદ બદન જખી નિરખી, સટકયો મદન સદન સકુચાયે. છુટેં ૨

પદ ૧૭૫૨ મું

ખંજનસેં દ્રગ અંજન દેક બેડી આયે જરોકે ઝાંખે; ખંજં ૮૬.
લીખી લીખી કમલકલી અલખેલી, રાધા સ્યામ બદનપર નાંખે. ખંજં ૧
નંદકુમાર નમરકી ડગરમેં, હોરે હોરે ગાઈન હાંકે;
પ્રેમાનંદ બાંચી બચનામૃત, ચિતવત ઉર્ધ્વ કટાક્ષની બાંકે. ખંજં ૨

પદ ૧૭૫૩ મું-રાગ અડાનો

તુમ નવધન ધનસ્યામ ઉમંગી, ઉમંગી જાયે બરસે નેહ નયે હો; તુમં ૮૬.
ગાગરમેં સાગર કરી ડારત, સરિતા સુખઈ ગયે હો. તુમં ૧

બિરહી આત્રુક મોર મરે રટી, નિરદય નિસદ્ધિન છેલ દ્યે હો;
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ સ્વાંત ધન, કહા જને કાનકે લયે હો. તુમં ૨
પદ ૧૭૫૪ મું

તુમ રસિયા રંગછેલ કોલ દઈ, અબ અંતના જાયે બિલસે હો. તુમં ૨૬.
મધુર બચન સુખ* બલોહી મનાવત, કુટિલ કસોટી કસે હો. તુમં ૧
સાંચી કહત સખ કેસે બને અબ, સકુચી શ્યામ સુખ મધુર હસે હો.
ત્રેમાનંદે પ્રભુ કાકકલા મંત્ર, સાખ્યો ચતુર રસસે હો. તુમં ૨
પદ ૧૭૫૫ મું

નિલજલદ ધનશ્યામ, પીત બસન તન દામિનીસી દરસેરી; નિલં ૨૬.
બરહા પીડ માનું ચક્ર ચાપ સમ, કુંડલ કપોલ પરસેરી. નિલં ૧
મંદ મંદ મોરલી ધુની બાજત, ગરજત બાદો ધન સરસેરી;
ત્રેમાનંદ પ્રભુ બીજજન ઉપર, સરસ સુધા બરસેરી. નિલં ૨
પદ ૧૭૫૬ મું

આજ સખી ધનશ્યામ છેલ કુંવર, છખીદેખન લાગ બનીરી; આજં ૨૬.
રૂપસિંધુતે નિકસી માનું, ડોલત રૂપ મનીરી. આજં ૧
અંગ અંગ પ્રગટી સુંદરતા, ત્રિભોવનકી જીતની તીતનીરી;
ત્રેમાનંદ પ્રભુકી યહ છખી, બરનત હારે સહસ્રકનીરી. આજં ૨
પદ ૧૭૫૭ મું.

દેખ સખી ધનશ્યામ નટવર, નાગર નવ રસ અંગ ધરેરી; દેખં ૨૬.
પ્રથમ સિમાર પ્રગટ કરી, અંગ અંગ હાસ રસ ચીત હરેરી. દેખં ૧
ખીર બયાનક બિલચ્છ રુદ્ર રસ, કરુણા શાંતિ નેન ઝરેરી;
અદભૂત રૂપ દેખી ત્રેમાનંદ, પ્રીતસું ચરન પરેરી. દેખં ૨
પદ ૧૭૫૮ મું

કહા બરનું છખી આજ શ્યામ સુંદરકી, ત્રિભોવન ચીત હરનીરી; કહાં ૨૬.
કાટિ મનોજ વાકે નખ ઉપર, કાટિ શશી તરનીરી. કહાં ૧
ચિતવની ચિતવત રસિક ચુડામની, ગોપીજન મનબસ કરનીરી;
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ રૂપનિધિ, કેસેકે સકું બરનીરી. કહાં ૨

પદ ૧૭૫૮ મું-રાગ અડાનો

નંદે સલોના પ્યારા, તે મેડા સિરદાર; નંદ૦ ટેક.
તેડે કારન મેતો ગોખલ બસદિવે, જાંદીયા મેં તેડી બલિહાર. નંદ૦ ૧
મેં બંદી તેડે ચરન કમલદી, મોહને તે મેડા પ્રાનઆધાર;
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ નામ તેડા, જપદાવે કરી અતિ પ્યાર. નંદ૦ ૨

પદ ૧૭૬૦ મું

શ્યામ મેતો જાંદિયાંવે તેડે કુરબાન; શ્યામ૦ ટેક.
સાંદેનાલ કયું નહીં જોલદાવે, મોહન કાહેતું રખદા ગુંમાન. શ્યામ૦ ૧
અસિં તું સદિ અજદા વે વાસી, તું અજદા સિરદાર સુગન;
પ્રેમાનંદદા પ્યારા નંદદા કુંવર, તેતો ગોપીયુંદા જીવન પ્રાન. શ્યામ૦ ૨

પદ ૧૭૬૧ મું

પ્યારા નહિ જાંડા તે મેડડી જેલ; પ્યારા૦ ટેક.
કાહેતું રોકી ખડાવે, મનમોહન નંદકુંવર અલખેલ. પ્યારા૦ ૧
પીછેસે આયે પેર પાની છુંવાવદા વે, સનમુખ જોલદાવે
ધુંધલ છેલ;

પ્રેમાનંદદા પ્યારા નિડર મનોહર, સુધેવે ખેલઉ ન જેલ. પ્યારા૦ ૨

પદ ૧૭૬૨ મું-રાગ અડાનો

નંદજ્યુકે આગે કહાના તેડા મેડા ન્યાવ; નંદ૦ ટેક.
જાયે મેં દસદીવે નંદજ્યુકે આગે, બરજે મોહન અજરાજ. નંદ૦ ૧
નીતઉડીયહ દુઃખકેસેકે સહિયેવે, કરીયે બાબા અબકાન ઉપાવ;
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ સટકે કુંજમેં, ઉપજ્યો ઊર સકુચાવ. નંદ૦ ૨

પદ ૧૭૬૩ મું

કેસે જાઉં પનિયાં ખીચ ઠાડો નંદલાલ; કેસે૦ ટેક.
વાટ ઘાટ મોહે રોકત રોકત, અંધુજ નેન વિસાલ. કેસે૦ ૧
બરજ રહી બરજ્યો નહિ માનત, નવ જોગન તન શ્યામ તમાલ;
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ નટવર નાગર, ગોપીવર ગોપાલ. કેસે૦ ૨

પદ ૧૭૬૪ મું

બરજ જસોદા મૈયા લાલન પ્યારો; બર૦ ટેક.
એસો કહા લાડ લડાય બિગાચો, નટવર નેનાઉકો તારો. બર૦ ૧

ખીચ ડંગરમેં નગર સખ દેખત, ધુંધટ ખોલત આપ હમારો;
પ્રેમાનંદકે નાચકી કહા કહે, હોત ન ક્ષનું એક ન્યારો. ખર૦ ૨
પદ ૧૭૬૫ મું-રાગ અડાનો

કહાન દાની દાનીરે, કહાન૦ નટવર છેલ ગુમાનીરે માનીરે; કહાન૦ ટેક.
કળકે દાની બયે સુંદર વર, હમ અખહિં નહિં જાની જાનીરે. કહાન૦ ૧
નેન નચાવત સેન ચલાવત, ખોલત મધુર મુખ ખાની ખાનીરે. કહાન૦ ૨
સનમુખ આયે હસી ધુંધટ ખોલત, પીછે તે છુંવત પગ

પાની પાનીરે. કહાન૦ ૩

પ્રેમાનંદકે પ્રભુ દાનીકે લછન કહત, ગ્વાલની સકુચાનીચાનીરે. કહાન૦ ૪

પદ ૧૭૬૬ મું

છેલ માનો માનોરે, છેલ૦ કાહેકું અંચરવા મોરો તાનો તાનોરે; છેલ૦ ટેક.
તરનાઈ તો દૂર હે કહાના, અખહિં તું નટવર નાનો નાનોરે. છેલ૦ ૧
તુમહિ મોહન નંદકે ઢોટા, ગોકુલગામકા રાનો રાનોરે. છેલ૦ ૨
કરીહે હાંસી જે સુનીહે સો, બયો ધનશ્યામ વાનો દીવાનોરે. છેલ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ તજ ઠગખાજ, લંગર લાજ ઉર આનો આનોરે. છેલ૦ ૪

પદ ૧૭૬૭ મું

ઐયાં મોરી મોરીરે, ઐયાં૦ નટવર નાહક મરોરી રોરીરે; ઐયાં૦ ટેક.
ઐયાં મરોરી મોરી ચુરિયાં ફોરી, મનમોહન ખરજોરી જોરીરે. ઐયાં૦ ૧
નિપટ ઝપટ મોરી અંજિયાં ફોરી, મોતીન માલા તોરી તોરીરે. ઐયાં૦ ૨
કાલ અચાનક આપકે લંગર, લાગે નિર્લજ પટ ચોરી ચોરીરે. ઐયાં૦* ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ આજ મોરે શિર, બહુત કરી નહીં થોરી થોરીરે. ઐયાં૦ ૪

પદ ૧૭૬૮ મું

સુનો મૈયા મૈયારે, સુનો૦ માનત નાહીં કનૈયા નૈયારે; સુનો૦ ટેક.
વાટ ઘાટ મોયે રોકત ટોકત, નિપટ મોહન નિરદૈયા દૈયારે. સુનો૦ ૧
અતહિં નિશંક અંક ભરી બેટત, નખક્ષત ઉરજ કરૈયા રૈયારે.† સુનો૦ ૨

* “નિલ જપટ” પાસુ વાંચી શકાય છે. † “ઉરજ કરૈયા રૈયારે” એમ વાંચી

પાન ચાવત પીક ડારત સુખપર, બોલત થેઈ થેઈ ચૈયા ચૈયારે. સુનો ૦ ૩
ત્રેમાનંદ બનશ્યામ કુંવરકી, પુની પુની લેત બલૈયા લૈયારે. સુનો ૦ ૪

પદ ૧૭૬૬ મું-રાગ અડાનો ધ્રુપદ ચૌતાલ
ગાવત ગોવિંદ રાગ અડાનો અલાપ કર, બાંસુરીમેં તાન માન
લેત હે સુધારી; ગાવ ૦ ટેક.

સમ સુર તીન ગ્રામ એકવીસ મુર્છના, બાઇસ સુરત સાધે
ન્યારી ન્યારી. ગાવ ૦ ૧

તાલ કહાન તાન માન દુરન સુરન લે સુગન, મોહે સુરનરમુનિ
અજ ત્રિપુરારી;
શ્રીધનશ્યામ પૂરનકામ સુખધામપર, ત્રેમાનંદ પ્રાન જત
બલહારી. ગાવ ૦ ૨

પદ ૧૭૭૦ મું

નૃત્યત નંદલાલ લલિત ગત સાંગીત સુંદર, બાજત છુમ છુમ
છુમ છુમ છુમ નેપુર ચરન; નૃત્ય ૦ ટેક.
મધુર મધુર નટવર કર અલાપ સમ સ્વર, લેત તાન
તનનનનનન ગિરિધરન. નૃત્ય ૦ ૧

બાજત મૃદંગ ગત ગડ ગડથો ગડ ગડથો ધિતાકટ ધિતા;
ધાધીલાં ધાધીલાં ધ્રુમકટતક ધ્રુમકટતક ઉઠત પરન;
નિરખી જગ નંદકુમાર બરખત સુર સુમન ધાર;
ત્રેમાનંદ નયન નિરખી કરત બરન. નૃત્ય ૦ ૨

પદ ૧૭૭૧ મું

મૂરત માધુરી મોહનલાલ પિયાકી, હસની બોલની ચલની
મેરે મન બસ ગઈ; મૂર ૦ ટેક.

ચિતવની ચંચલ કમલનયનઉકી, રસ બરી રેખે દેખી
સુખ સુખ બઈ. મૂર ૦ ૧

નવિન જલદ તન ચરચિત ચંદન, મોરમુગટ જીર બનમાલ નઈ;
શ્યામ સુંદર અધર ધર બાંસુરી બજાવત, ત્રેમાનંદ વારી પ્રાન
બલૈયા દોર લઇ. મૂર ૦ ૨

પદ ૧૭૭૨ મું

યે ઠારે બનઠન બનવારી બિહારી કદમ તર, એક કરવર
 સુંદર કમલ ફેરાવે; ઠારે૦ ટેક.
 શિશ સોહે લાલ પાધ દરક રઈ વામ બાગ, કરને કરનીકાર
 સુમન મન લલચાવે. ઠારે૦ ૧
 તિલક વિશાળ બાલ ઉર સોહે કુંજમાળ, કટિ પીતપટ ચરન
 પાદુકા સોહાવે;
 અંગ અંગ છબી રસાલ માનું મત ગજ બાલ, લાલચુંકું
 લખી પ્રેમાનંદ સુખ પાવે. ઠારે૦ ૨

પદ ૧૭૭૩ મું-રાગ કવિત

આજ તો અટારીમે ખીરાજે બનવારી આલી, રૂપકા બિસેકતાઈ
 નેક ભઈ દેખરી;
 સાંવરો સુગન સુખ ચાવત હે પાન આલી, માનમેં મરોર
 પાધ બાંધત વિશેખરી.
 ગજરા ગુલાબઉંકે ગુંથત ગુમાની નીકે, તીખે નીખે નેનમેં
 અરુનતાકી રેખરી;
 ઉપમા કહી ન જાયે કાટિ કામ લાગે પાયે, પ્રેમાનંદ આજે
 ગાય રીઝે નટભેખરી.

પદ ૧૭૭૪ મું

બાંસુરી બજાવે મોહન ગાવે આછી નીકી તાન, ગૈયા ચરાવે
 ઠાડો જમુનાકે તીરરી;
 દેખી નટનાગર પહ રૂપકો ઉભગર આલી, રીતી રહી માગર
 બરવો જુલી નીરરી.
 પીતપટ કાછે આછે નાચે નંદલાલ ખાદો, દેખત દીવાની
 હર લીની મતિ ધીરરી;
 જુલી ધન ધામ ઉર વ્યાખ્યો હે કામ આલી, પ્રેમાનંદકો સ્થામ
 દેખી સાંવરે સરીરરી.

પદ ૧૭૭૫ મું-રાગ કહરવા

મેરા મન લે ગયો વે મોહન વાર; મેરાં ૦ ટેક.
ચંદન ઝોર પીતાંબર પેરે, નટવર નંદકુમાર. મેરાં ૦ ૧
ચંચલ નેન ફિરત કુંજનમેં, જાદુ કીયા વે દીલદાર. મેરાં ૦ ૨
મંદ હાસ ચિતવનીમેં ટોના, બસ કીની ઝળનાર. મેરાં ૦ ૩
પ્રેમસખી રસિક પિતમ્બર, તન મન ડારત વાર. મેરાં ૦ ૪

પદ ૧૭૭૬ મું

મોહની ડારીવે ચીતચોર; મોહં ૦ ટેક.
કામખાન કસી મારે મોહન, બીંધે ઉરકે ઓર. મોહં ૦ ૧
કસકી કસકી ઉર કરત છીન છીન, ખટકત નંદકિશોર. મોહં ૦ ૨
જ્યા દિનકી છબી બીસરત નાહીં, કીને ચંદન ઝોર. મોહં ૦ ૩
પ્રેમસખી પિયા રૂપનિધિપર, વારુ મદન કરોર. મોહં ૦ ૪

પદ ૧૭૭૭ મું-રાગ કહરવા

જનદે લંગરવા મોયે જનદે લંગરવા, પનિયા બરન મોયે
જનદે લંગરવા; પનિં ૦ ટેક.

નાહક રોકી રહે રંગબીને, રહો જ્યું અલગ મોરો જાંડીદે ડગરવા. પનિં ૦ ૧
પર ગઈસાંઝ નીકસી ગઈસંગકી, સુંદર શ્યામ દેહો જલ બરવા. પનિં ૦ ૨
સાસ ઠગારી મોરી નનદ ધુતારી, લરીહું લાલ મુસે જેઠ દિયરવા. પનિં ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે નગર ડગરમેં, કરત ચવાઈ મોરે ઘેરી નગરવા. પનિં ૦ ૪

પદ ૧૭૭૮ મું

મુસકનીમેં મન, મુસકનીમેં મન મેરા લીનોરે કનૈયે; મુસં ૦ ટેક.
હસી મુસકાયકે નેહચું બોલાયકે, લે બનમાલ ડારી મોરે હૈયે. મુસં ૦ ૧
પાન ચાવત પીચકારી મારી મોયે, અંખિયન બીચ તાકી નિરહૈયે. મુસં ૦ ૨
બાંસુરી બગાયકે તાન સુનાયકે, રસબસ કીની રસિક બલબૈયે. મુસં ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે બીસરત નાહીં, લગ રહી સૂરત મીલન કમ જૈયે. મુસં ૦ ૪

પદ ૧૭૭૯ મું

નેના મોયે મારે, નેના મોયે મારે રસિક રતનારે; નેનાં ૦ ટેક.
નિકસે આરકે પાર કરે જે, અતિ અનુરાગ સહિત અનિયારે. નેનાં ૦ ૧

હિપજત પીર નીર ભરી આવત, ખીનું દેખે ચંચલ દોઈ તારે. નેનાં ૨
 ઓખદ મૂરી અંગ નહિં લાગત, ક્રાંતિક ઐદ મીલી પચિહારે. નેનાં ૩
 પ્રેમાનંદ કહે દરદ દીલોંદા, જનત સ્યામ પીતપટવારે. નેનાં ૪

પદ ૧૭૮૦ મું

એરી નંદલાલ, એરી નંદલાલ દેખે ખીનું ખાવરી; એરીં ટેક.
 સુંદર બદન કમલદલલોચન, મન રોચન મોહન છબી સાંવરી. એરીં ૧
 મોરમુગટ ગુંજમની ભૂખન, પીત બસન ઓઢે કારી કામરી. એરીં ૨
 ચંચલ ચતુર મધુર મીઠી બોલની, ચલત ચાલ નંદલાલ હિતાવરી. એરીં ૩
 પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ છબીપર, તન મન પ્રાન કરત નોખાવરી. એરીં ૪

પદ ૧૭૮૧ મું-રાગ કહરવા

કેસી બળે હો મેરે સ્યામ પેજનિયાં તેરી; કેસીં ટેક.
 નિરખન ચાહ કરત દ્રગ લોભી, કલ ન પરત આઠો જમ. પેજં ૧
 બડે અધીર નીર ભરી આવત, નહીં પાવત ખિસરામ. પેજં ૨
 બરજત હારી સીખ નાહીં માનત, ચાહત શોભાધામ. પેજં ૩
 પ્રેમસખી રસિક મોહનપર, વારું ક્રાંતિક કામ. પેજં ૪

પદ ૧૭૮૨ મું

કેસે બને હો નંદલાલ મોહન પ્યારે; કેસેં ટેક.
 નિરખન ચાહો ખીધુ ચકોરજયું, નટવર મદનગોપાલ. મોહં ૧
 કટિમેખલા પાયે ધુન્ધરુ, બાજત ચાલત રમઝમ ચાલ. મોહં ૨
 કર પોંચી બાણુ કેસે સોહત, પેહેરી દેખાવો મોતી માલ. મોહં ૩
 પ્રેમસખી કરું પ્રાણુ નોખાવર, કુંડલ શોભીત ગાલ. મોહં ૪

પદ ૧૭૮૩ મું-રાગ કહરવા

હારીરે મોહનાને મોહની; હારીં ટેક.
 મોહની લગાયકે મન હર લીનો, ભુવ ગર્ધ મેંતો દોહત દોહની. હારીં ૧
 બસ ગર્ધઆયકે હિર ખીચ સુંદર, નટવર છેલકી ચંચલ બેહની. હારીં ૨
 લટકત આવત બેન બજવત, ગાવત કહરવાડી તાન સલોહની. હારીં ૩
 પ્રેમાનંદ ધનસ્યામકુંવરકી, ખીસરત નાહીં સુંદર છબી સોહની. હારીં ૪

પદ ૧૭૮૪ મું

દેખારે છબી નંદનંદનકી; દેખા૦ ૧૬.
 અંગ અંગ પ્રતિ આય બસી હે, સુંદરતા સખ અખિલ ભુવનકી. દેખા૦ ૧
 કહા કહુ પટત નકોઠિ યાહોં ઉપમા, બિલોકી હારી વૃતિ માનકી. દેખા૦ ૨
 પ્રકૃતિપુરુષતે દેવ મનુષ લગી, તુલ્ય ન આવે છબી
 નર ત્રિયા તનકી. દેખા૦ ૩
 પ્રેમાનંદ પ્રાન લે વારત, જિર ધારત છબી સ્યામ ચરનકી. દેખા૦ ૪

પદ ૧૭૮૫ મું

લીનારે મન મોહન પ્યારે; લીના૦ ૧૬.
 ચલનીમેં મેરો ચીત હર લીના, ચિતવનીમેં મોરે નેનાકે તારે. લીના૦ ૧
 બોલનીમેં યાકે હાથ બેકાની, હસનીમેં હરે પ્રાન હમારે. લીના૦ ૨
 બાંસુરીમેં બ્રજબની બસ કીની, કર કર જાદુ જગ ઉછારે. લીના૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ લટકપર, તન મન પ્રાન જાત બલિહારે. લીના૦ ૪

પદ ૧૭૮૬ મું

લાગીરે મોયે નેન નજરિયાં; લાગી૦ ૧૬.
 સુંદર છેલ ગેલમેં નિકસે, ઠાડી હતી મેંતો અપની અટરિયાં. લાગી૦ ૧
 ચંચલ નેન સેન કરી મારી, લાગતહિ મેં ધરની ઢરી પરિયાં. લાગી૦ ૨
 કસકત નેનકી સેન કરેજે, દિના નાહોં ચેન નારેન નીંદરિયાં. લાગી૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ દ્રગનપર, તન મન પ્રાન નોછાવરી કરિયાં. લાગી૦ ૪

પદ ૧૭૮૭ મું-રાગ કહરવા

અટારીયાં મોરી આજરે (૨), નંદકુંવર નટવર આપલોરે; અટા૦ ૧૬.
 બેઠે બીચ આંગનવા મોરે, બડે બડે ગોપ સમાજરે;
 કહા કરં સખી બીચવાં મોરી, બેરન પર ગર્ધ લાજરે. અટા૦ ૧
 ધુંધટ પટકી આટમેં નિરખે, નેક શ્યામ સુરરાજરે;
 એક ટક રહી વિલોકતિ મોહે, છુટ ગયો મહકાજરે. અટા૦ ૨
 પકચો મન દ્રગ સેનનમેં, જ્યું તીતર પકરે બાજરે;
 પ્રેમાનંદ કહે હસકે ચલે હરિ, મુખ મુરલી રહી ગાજરે. અટા૦ ૩

પદ ૧૭૮૮ મું

કટારિયાં મારી મોયેરે (૨), જસામતીસુત નેનન સેનનદી; કટ૦ ટક.
 મેં જમુના જલ ભરન ગઈ, સંગ નનંદ જેઠાની હોયરે;
 ધુંધટ ખોલ લગી જલ ભરને, ધત ઉત દેખ્યો ન કોયરે. કટ૦ ૧
 સુંદર શ્યામ કદમતરે આયકે, રહે ઠાડે મોઈ જોયરે;
 કહા જાનું મોયે કહા કર દીનો, લીનો ચિતવા પ્રોયરે. કટ૦ ૨
 ખીનું દેખે અળ કલ ન પરે મોયે, નિસદ્દિન ખીતે રોયરે;
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ દરશકી, પીરા જીયરા હોયરે. કટ૦ ૩

પદ ૧૭૮૯ મું

લંગરવા ઠાડો ગેલરે (૨), મોરી છતિયાં ધુંવત સાંવરિયોરે; લંગ૦ ટક.
 મેં અજાન ધર તે આજ સજની, નિકસી ચલી અકેલરે;
 ખીચ ડગરમેં સુંદરવર મોયે, મિલી ગયે મોહન છેલરે. લંગ૦ ૧
 ધુંધટ ખોલ બદન અવિલોકી, પકચો કર અલખેલરે;
 મારી નેન શર ધાયલ કીની, સુન મોરી હો સહેલરે. લંગ૦ ૨
 બાંધે જુજ બાળુબંધ ગજરા, પેરે હાર અમેલરે;
 પ્રેમાનંદ કહે ઓટે ઉપરના, કેસરિયા રંગેલરે. લંગ૦ ૩

પદ ૧૭૯૦ મું

નજરીયાં મારી નેનદી (૨), મોહન વા મનવા લે ગધલો; નજ૦ ટક.
 ભોરહિ મેરે આંગનવા આયકે, સરસ બજાઈ બેનરે;
 સુનતે સુધ જુધ ખિસરી મોરે, મનમેં બ્યાપ્યો મેનરે. નજ૦ ૧
 મેં આતુર ઉઠકે અવિલોકી, સાંવરી સુરત સુખદેનરે;
 હસી મુસકાય કમલનેનાદિ, મારી સાંવરિયે સેનરે. નજ૦ ૨
 અળ મોયે ખટકત સાંવરી મૂરત, કલ ન પરે દિનરેનરે;
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ દેખું દ્રગ, તળ હોષહે સુખચેનરે. નજ૦ ૩

પદ ૧૭૯૧ મું-રાગ કહરવા હુમરી

બાવરી ખીનું દેખે મેં, સાંવલિયો સિરદાર; બાવ૦ ટક.
 હિયાકો હાર નેનકો તારો, મોહન મીતવા હમાર. બાવ૦ ૧

સુંદર શ્યામ કામમદમોચન, લોચનસુખદાતાર. બાવ૦ ૨
જીવન પ્રાન પરમ સુખદાર્ઠ, અધર્મે કામ મોરે યાર. બાવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ પિયાકી, સુરતપર બલિહાર. બાવ૦ ૪

૫૬ ૧૭૯૨ મું

હરવા મોરે પિયાકા, રાખું જીગરવા લગાય; હર૦ ટેક.
ધંહ હરવા મોરે પ્રાન પિયાને, દીનો નેહસું બોલાય. હર૦ ૧
હરવા દીનો ખીરા દીનો, મીલે શ્યામ મુસકાય. હર૦ ૨
દીનો ઉપરના જીરકા ઉતારી, પ્રસન્ન હોઈ હરિરાય. હર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે એ સુખ બિધના, ઘેરી લીયો છીનાય. હર૦ ૪

૫૬ ૧૭૯૩ મું

સુરત મોરે સૈયાકી, કીન લખ લખરે બનાય; સુર૦ ટેક.
સુરત દેખત અખિયાં મોરી, બાઈ આતુર અકુલાય. સુર૦ ૧
છખી નિરખી મેં બાઈ દિવાની, પિયા બસી ગયે જ્યાં આય. સુર૦ ૨
લટક લખી ધનશ્યામ લાલકી, નેના નીર ન માય. સુર૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ પિયાપર, તન મન ધન બલગાય. સુર૦ ૪

૫૬ ૧૭૯૪ મું

બતિયાં મોરે બાલમકી, બિસરત નાહીં બિસારી; બતિ૦ ટેક.
સુંદર બતિયાં શ્યામસુંદરકી, છેલત બતિયાં હમારી. બતિ૦ ૧
સુંદર ચલની બંક બિલોકની, કસત કરેજે ભારી. બતિ૦ ૨
મુસકનીમેં મનમોહન મેરા, લે ગયે જીપરા નીકારી. બતિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' કરી કરુના, કામ મીલી હે કૂળ મોરારી. બતિ૦ ૪

૫૬ ૧૭૯૫ મું-રાગ ગરબી

વંદુ સહજાનંદ રસરૂપ અનુપમ સારનેરે લોલ; ૧
જેને બળતાં છૂટે ફંદ કરે ભવ પારનેરે લોલ. ૧
સમરં પ્રગટરૂપ સુખધામ અનુપમ નામનેરે લોલ; ૨
જેને ભવ બહાદિક દેવ મળે તજી કામનેરે લોલ. ૨
જે હરિ અક્ષરબલ આધાર પાર કોઈ નવ લહેરે લોલ; ૩
જેને શેષ સહસ્રમુખ ગાય નમમ નેતિ કહેરે લોલ. ૩

પ્રણયું સુંદર રૂપ અનુપ જુગલ ચરણે નમીરે લોલ;
નખશિખ પ્રેમસખીના નાથ રહો ઉરમાં રમીરે લોલ. ૪

પદ ૧૭૮૬ મુ

આવો મારા મોહન મીઠડા લાલ કે જોઈ તારી મૂરતીરે લોલ;
જતન કરી રાખું રસિયારાજ વિસારું નહિ ઉરથીરે લોલ. ૧
મન મારું મોહું મોહનલાલ પાધડલીની બાતમારે લોલ;
આવો આરા છોગલાં ખોસુ છેલ ખાંતિલા જોઈ ખાંતમારે લોલ. ૨
વહાલા તારું ઝળકે સુંદર લાલ તિલક રૂડાં કંધીરે લોલ;
વહાલા તારા વામ કરણમાં તીલ તેણે મનડાં હરયારે લોલ. ૩
વહાલા તારી બ્રહ્મદિને બાણે શ્યામ કાલજ મારાં કારિયારે લોલ;
નેણે તારે પ્રેમસખીના નાથ કે ચિત્ત મારાં ચોરિયારે લોલ. ૪

પદ ૧૭૮૭ મું

વહાલા મુને વશ કીધી પ્રજારાજ વાલપ તારા વહાલમારે લોલ;
મન મારું તલપે જોવા કાજ ટીપકડી છે ગાલમારે લોલ. ૧
વહાલા તારી નાસિકા નમણી નાથ અધર ખિંચ લાલ છેરે લોલ;
છેલા મારા પ્રાણ કરું કુરબાણ જોયા જોવી ચાલ છેરે લોલ. ૨
વહાલા તારા દંત દાડમના બીજ ચતુરાઈ આવતારે લોલ;
વહાલા મારા પ્રાણ હરો છો નાથ મીઠું મીઠું ગાવતારે લોલ. ૩
વહાલા તારે હસવે હરાણું ચીત બીજું હવે નવ ગમેરે લોલ;
મન મારું પ્રેમસખીના નાથ કે તમકેડે બમેરે લોલ. ૪

પદ ૧૭૮૮ મું

રસિયા જોઈ રૂપાલી કાટ રૂડી રખાવળીરે લોલ,
વહાલા મારું મનડું મલવા ચ્હાય કે જાયે ચિતડું ચળીરે લોલ. ૧
વહાલા તારી જમણી જુગને પાસ રૂડા તીલ ચાર છેરે લોલ;
વહાલા તારા કંઠ વચે તીલ એક અનુપમ સાર છેરે લોલ. ૨
વહાલા તારા ઉરમાં વિનયુણ હાર જોઈ નેણાં હરેરે લોલ;
વહાલા તેતો જાણે પ્રેમી જન જોઈ નિત્ય ધ્યાન ધરેરે લોલ. ૩

રસિયા જોઈ તમારુ રૂપ રસીક જન ઘેલડારે લોલ;
આવો વહાલા પ્રેમસખીના નાથ સુંદર વર છેલડારે લોલ. ૪

૫૬ ૧૭૯૯ મું

વહાલા તારી જુગ જુગલ જગદીશ જોધને જાઉ વારણેરે લોલ;
કરના લટકા કરતા લાલ આવોને મારે બારણેરે લોલ. ૧
વહાલા તારી આંગલીયુંની રેખા નખમણિ જોધનેરે લોલ;
વહાલા મારા ચીતર્મા રાખું ચોરી કહુ નહી કાધનેરે લોલ. ૨
વહાલા તારા ઉરમાં અનુપમ છાપ જોવાને જીવ આકળોરે લોલ;
વહાલા મારા હૈડે હરખ ન માયે જાણું જે હમણા મળોરે લોલ. ૩
વહાલા તારું ઉદર અતિ રસરૂપ શીતલ સદા નાથજીરે લોલ;
આવો ઓરા પ્રેમસખીના પ્રાણ મળું ભરી બાથજીરે લોલ. ૪

૫૬ ૧૮૦૦

વહાલા તારી મૂરતિ અતિ રસરૂપ રસીક જોધને જીવેરે લોલ;
વહાલા એ રસના ચાખણુહાર છાશ તે નવ પીએરે લોલ. ૧
વહાલા મારે સુખ સંપત તમે સ્થામ મોહન મન બાવતારે લોલ;
આવો મારે મંદિર જીવન પ્રાણ હસીને જોલાવતારે લોલ. ૨
વહાલા તારું રૂપ અનુપમ ગૌર મૂરતિ મનમાં મમેરે લોલ;
વહાલા તારું જોખન જોવા કાજ કે ચિત્ત ચરણે નમેરે લોલ. ૩
આવો મારા રસિયા રાજીવ નેણ મરમ કરી જોલતારે લોલ;
આવો વહાલા પ્રેમસખીના સેણ મંદિર મારે ડોલતારે લોલ. ૪

૫૬ ૧૮૦૧ મું

વહાલા તારું રૂપ અનુપમ નાથ ઉદર શોભા ધણીરે લોલ;
ત્રિવળી જોવું સુંદર છેલ આવોને ઓરા અમ બણીરે લોલ. ૧
વહાલા તારી નાભી નૌતમ રૂપ ઉડી અતિ ગોળછેરે લોલ;
કટિલંક જોધને જાદવરાય મન રંગ ચોળછેરે લોલ. ૨
વહાલા તારી જંખા જુગલની શોભા મનમાં જોઈ રહુરે લોલ;
વહાલા નીત નિરખું પીડીને પાની કાધને નવ કહુરે લોલ. ૩
વહાલા તારા ચરણકમળનું આન ધરું અતિ હેતમોરે લોલ;
આવો વહાલા પ્રેમસખીના નાથ, રાખું મારા ચીતર્મારે લોલ. ૪

પદ ૧૮૦૨ મું

વહાલા તારા જુગલ ચરણ રસરૂપ વખાણું વહાલમાં રે લોલ;
 વહાલા અતિ ક્રામળ અરુણ રસાલ ચોરે ચીત ચાલમાં રે લોલ. ૧
 વહાલા તારે જમણે અંગોઠે તીલ કે નખમાં ચિહ્ન છે રે લોલ;
 વહાલા છેલી આંગળિયે તીલ એક જોવા મન દીન છે રે લોલ. ૨
 વહાલા તારા નખની અરુણતા જોધને શશિકળા ક્ષીણ છે રે લોલ;
 વહાલા રસ ચોર ચક્રાર જે ભક્ત જોવાને પરવીણ છે રે લોલ. ૩
 વહાલા તારી ઉર્ધ્વરેખામાં ચિત રહો કરી વાસને રે લોલ;
 માગે પ્રેમસખી કરજેડ દેજે દાન દાસને રે લોલ. ૪

પદ ૧૮૦૩ મું-રાગ ગરબી

હારિ હારિ કહાન દાણીરે કહાન દાણી;
 હારિ વાટે આવતી ગોવાલણીને જાણીરે. કહાન૦ ટેક.
 હારિ વાટ રાકીને ઉભા છે વનમાળી;
 હારિ દાણુ લેવા ગોવાલણીને ખાળીરે. કહાન૦ ૧
 હારિ એમ જોડ્યા મોહન ગીરધારી;
 હારિ ક્યાં જાય છે ઉભી રે મહિયારીરે. કહાન૦ ૨
 હારિ ચાલી જાય છે કેમ દાણુ ચોરી;
 હારિ મીઠાં ગોરસ પાને આવ્ય એરીરે. કહાન૦ ૩
 હારિ પ્રેમસખીનો નાથ ઉભા આગે;
 હારે મહિયારી પાસેથી મહી માંગેરે. કહાન૦ ૪

પદ ૧૮૦૪ મું

હારિ હારિ મહી લેશુરે મહી લેશુ;
 હારિ શીકું લાગશે તો પાછું દેશુરે. મહી૦ ટેક.
 હારિ ચોરી આવને ઉતાર મહીની ગોળી;
 હારે શીઠ પ્હીએ નહી નાખીએ ઢાળીરે. મહી૦ ૧
 હારિ નહી લઇએ વિના મરજદ;
 હારે જોધયે મેળવણીનો સ્વાદરે. મહી૦ ૨

હરિ નથી કહેતા દીલમાં દગો રાખી;
 હરિ ઉતારને ગોરસ નેધે ચાખીરે. મહીં ૩
 હરિ પ્રેમસખીના નાથ આગે આવી;
 હરિ ગોવાલણી બોલે છે મરમ લાવીરે. મહીં ૪

૫૬ ૧૮૦૫ મું

હરિ હરિ અલખેસારે અલખેલા;
 હરિ મહી બાળીને ચાચામાં તમે ઘેલારે. અલં ૮૬.
 હરિ અમે કંસ તણી મહિયારી;
 હરિ વાત તોલીને બોલને મોરારીરે. અલં ૧
 હરિ કહાના વાત ન બોલીએ ઘેલી;
 હરિ જાઓ મહીડાની લાલચ મેલીરે. અલં ૨
 હરિ કરનેડીને કહીએ કહાના;
 હરિ જાઓ કુંવર ચાલ્યા છાનામાંનારે. અલં ૩
 હરિ પ્રેમસખી કહે સુંદર સ્વામ;
 હરિ મુખે લેશામાં દાણુનું નામરે. અલં ૪

૫૬ ૧૮૦૬ કું

હરિ હરિ રંગબીનારે રંગબીના;
 હરિ કહું માને કુંવર નંદજીનારે. રંગં ૮૬.
 હરિ હેતે પ્રીતે ગોરસ માંગી લીજે;
 હરિ નવી દાણુની રીત નવ કીજેરે. રંગં ૧
 હરિ એવી આળ્ય ન કીજીયે વહાલા;
 હરિ તમે જાણુ સુજાણુ નંદલાલારે. રંગં ૨
 હરિ આ વાટે જાવું અમારે દાડી;
 હરિ આવી બાઝો છો શીદ ડોદ કાડીરે. રંગં ૩
 હરિ પ્રેમસખી કહે સુંદર છેલા;
 હરિ રહો છેટે કુંવર અલખેસારે. રંગં ૪

૫૬ ૧૮૦૭ મું

હરિ હરિ મરમાળીરે મરમાળી;
 હરિ મીઠા બોલી ગોરસડાવાળીરે; મરં ૮૬.

હારે તને રીતે જાતે સમજવી;
 હારે તારા મનમાં અમારી વાત ના આવીરે. મરં ૧
 હારે તુંતો કંસની દેખાડે છે બહીક;
 હારે કંસ સોતી કરીશ તુંને ઠીકરે. મરં ૨
 હારે ડારો દધને બોલે છે મદમાતી;
 હારે મુખ મરડે ને કાઢે આંખ રાતીરે. મરં ૩
 હારે ખીજ્યા પ્રેમસખીનો છેલ;
 હારે માટ ફેડાડને કરીશ રંગરેલરે. મરં ૪

પદ ૧૮૦૮ મું

હારે હારે મહિયારીરે મહિયારી;
 હારે મરમ બોલે પથુ વાત છે તારીરે; મહિં ૧ ટક.
 હારે દાથ દેતાં બોલું કેમ લાગે;
 હારે જેની રીત હોયે તે તો માંગેરે. મહિં ૧
 હારે બોલે જોખન જોરમાં દિવાની;
 હારે બહુ માન જારી છે મસ્તાનીરે. મહિં ૨
 હારે તારું જોખન જોર હું ઉતારું;
 હારે તારો કંસ શું કરશે અમારુંરે. મહિં ૩
 હારે પ્રેમસખીને નાથ રીસ આણી;
 હારે જાલી પાલવ ગોવાલણીને તાણીરે. મહિં ૪

પદ ૧૮૦૯ મું

હારે હારે મેલ કેડારે મેલ કેડો;
 હારે શીદ સાલો છે નિર્લજ્જ મારો છેડારે; મેલં ૧ ટક.
 હારે કેમ બાજે છે મહીને માટે;
 હારે ચાલ્યો જાને અલ્યા પાધરી વાટેરે. મેલં ૧
 હારે મેલ છેડલો છેલ ગુમાની;
 હારે નહીં તો ગાલ્યું ખાઇશ મનમાનીરે. મેલં ૨
 હારે આધો આધો આવે છે શું લેવા;
 હારે પરનારીને બાજ્યાનો પગો હેવારે. મેલં ૩

હરિ પ્રેમસખીના નાથ દાણુ લીજે;
હરિ લાંબા હોઠ કાઠીને મહી પીજેરે. મેલ૦ ૪

૫૬ ૧૮૧૦ મું

હરિ હરિ ધુતારારે ધુતારા;
હરિ મુખ સંભાળીને બોલજે ડગારારે. ધુતા૦ ટેક.
હરિ કેને ગાળ્યું બોલે છે આવી વાંકી;
હરિ જાઝી છેડમાં નહીં રહું સાંખીરે. ધુતા૦ ૧
હરિ હુંતો બોલતી નથી લોક લાજે;
હરિ મારી બાંહડી મરોડી શાને કાજેરે. ધુતા૦ ૨
હરિ મારી ચુનડી ફાડી છે તેં જીણી;
હરિ હાર તોડીને લીધાંછે મોતી વીણીરે. ધુતા૦ ૩
હરિ પ્રેમસખીના નાથ આવ્યો લાગે;
હરિ તને બાધીને મંગાવું કંસ આગેરે. ધુતા૦ ૪

૫૬ ૧૮૧૧ મું

હરિ હરિ અલબેલીરે અલબેલી;
હરિ તેડી કંસને તું આવજે વેહેલીરે. અલ૦ ટેક.
હરિ મુખ સંભાળીને બોલજે રીસાળ;
હરિ નહીં તો ફળ પામીશ તતકાળેરે. અલ૦ ૧
હરિ બ્હીક કંસની દેખાડે વારવાર;
હરિ તારા કંસનો તે ફટલોક બારેરે. અલ૦ ૨
હરિ અમારું દાણુ લાગે તે લેશું;
હરિ તારા કંસની બ્હીક શું મેલી દેસ્યુરે. અલ૦ ૩
હરિ પ્રેમસખીના નાથને ગોપી;
હરિ પાપ લાગી પ્રેમંસું મહી સોંપીરે. અલ૦ ૪

૫૬ ૧૮૧૨ મું

હરિ હરિ વનમાળીરે વનમાળી;
હરિ રિઝ્યા પૂરેણુ ગોપીનો પ્રેમ બાળીરે. વન૦ ટેક.

હરિ વહાલે હેતે હસીને સામું જ્યું;
 હરિ મનમોહને ગોપીનું મન મોહ્યુંર. વન૦ ૧
 હરિ જ્યાલી પ્રેમમગન મહિયારી;
 હરિ મીઠાં ગોરસ હ્યો ગિરિધારીર. વન૦ ૨
 હરિ વહાલે રસમાં તે રસજસ કીધાં;
 હરે પૂરણુ પ્રીતે ગોપીના મહી પીધારે. વન૦ ૩
 હરિ શીખે સાંભળે ને પ્રીતે ગાશે;
 હરિ તેને ગોપીનો નાથ તેડી જાશેર. વન૦ ૪
 હરિ જીર અખંડ ગિરાજે પ્રજરાયે;
 હરિ દાણુલીલા તે પ્રેમસખી ગાયેર. વન૦ ૫

પદ ૧૮૧૩ મું-રાગ ગરબી

વૃંદા તે વનના ચોકમાં રમે કુંજવિહારી;
 નટવર નંદકુમારને જોઈ મોહી પ્રજનારી. ૧
 મહનમોહન નંદલાલને નિરખી જીર ધારે;
 પ્રેમમગન પ્રજસુંદરી લેઈ તન મન વારે. ૨
 સુંદર શ્યામ સુજાણને નિરખે સર્વે ગોપી;
 જોવા જીવનપ્રાણને મરજદા લોપી. ૩
 રાત દિવસ પ્રજજીવતી સેવે નંદનંદા;
 એક ટક નિરખે નાથને ચક્રાર જ્યું ચંદા. ૪
 મનગમતા નંદલાલને સંગે અલખેલી;
 હેત કરી પ્રજનાર જ્યું લપટી વનવેલી. ૫
 એ સુખ નંદકુમારનું પ્રજવિનતા માણે;
 પ્રજનારીના સુખને જ્ઞાતા નવ જાણે. ૬
 ધન્ય તે પ્રજની ગોપીકા મોહન સંગ ગાવે;
 પ્રેમસખીનો નાથજી નીત લાડ લડાવે. ૭

પદ ૧૮૧૪ મું

પ્રેમભરી સર્વે ગોપીકા જોવાને આવે;
 તન મન જાયે વારણે લેઈ પુણે વધાવે. ૧

ચંદન ચરચે સ્થામને એક હાર પે'રાવે;
 ડુલડાં યોસે કાનમાં ગજરા ગુંથી લાવે. ૨
 પુરુષોત્તમ પ્રીતસું કરે તિલક બાલે;
 પ્રેમને વશ એક સુંદરી ટીબકડી દે ગાલે. ૩
 હિતમ વનફળ લાવીને મેલે બેટ આગે;
 વનમાળા પે'રાવીને પ્રેમસું પાયે લાગે. ૪
 વ્યંજન વિવિધ પ્રકારનાં વનમાં કરી લાવે;
 જીવન કમળાકાંતને વ્રજનારી જીમાવે. ૫
 જમવા કુંજ એકાંતમાં યોલાવે એક નાર;
 સજળ નયણ મીઠાં વેણ કહી કરે મનુવાર. ૬
 પ્રાણુજીવનજી પધારિયે એમ કહીને ખાંતે;
 પ્રેમસખીના છેલને તેડી ચાલી એકાંતે. ૭

પદ ૧૮૧૫ મું

લટકંતી ચાલે પધારિયા ઝઘાદિકનેા નાથ;
 પ્રેમ કરી અલખેલીએ ઝાલ્યો છે હાથ. ૧
 તેડીને કુંજ પધરાવિયા રાધાનેા સ્વામી;
 ભેઈ જીવન પ્રાણુને સર્વે આનંદ પામી. ૨
 પુણ્યને પાટે બેસારીને લાગી છે પાયે;
 વ્યંજન થાળ આગે ધર્યા ગોપી મંગળ ગાયે. ૩
 જીમો જીવન પ્રાણુજી લુખ્યા માં રે'જ્યો;
 લાજ ન રાખજે લાલજી માંગીને લેજ્યો. ૪
 કહેજે નટવર લાલજી તમને શું લાવે;
 ગમતાં ગોપીનાથને કરી મરમ હસાવે. ૫
 જમ્યા જીવન પ્રીતસું મોહન ગિરિધારી;
 આચમન પ્રાણુઆધારને કરાવે વ્રજનારી. ૬
 પુરુષોત્તમને પ્રીતસું આપી પાનની બીડી;
 પ્રેમસખીના પ્રાણુને બેટી ભુજ બીડી. ૭

પદ ૧૮૧૬ મું

વરસાણાની ગ્વાલણી આવે વૃંદાવનમાં;
 જોઈ સુંદર હેલને મોહી છે મનમાં. ૧
 મગન થઈ સર્વે સુંદરી નિરખીને સ્યામ;
 મળવા મોહનલાલને વ્યાપ્તો છે કામ. ૨
 આતુર અંગે માનુની છૂટી છે વેણી;
 પુછે સુંદર સ્યામને બોલી બ્રંગાનેણી.* ૩
 આવો એકાંતે હેલજી પુછવી છે વાત;
 આજ અમારે ગામ મોહન આવોની રાત. ૪
 મનમોહનજી પધારિયે શોભાના ધામ;
 વ્રજવિનતાના પ્રાણુજીવન છો પૂરણકામ. ૫
 ચિતડાં અમારાં ચોરિયાં રસિયા રણુજોડ;
 લટકાં કરતાં પધારિયે પુરવાને કોડ. ૬
 જાણી પાતળિયે પ્રીતડી બોલ્યા મીઠા બોલ;
 પ્રેમસખીને પ્રાણુજીવન હસી દીધા છે કોલ. ૭

પદ ૧૮૧૭-રાગ ગરબી

આવો કૃષ્ણ કમળદળ નેણુ નંદતણા લાલા;
 વહાલા લાગે વહાલા તારા વેણુ શામળિયા વહાલા. શામં ટેક.
 રૂપ અનુપમ રાજ તમારું, તે જોઈને મોહું મન મારું હો. શામં ૧
 વહાલમજી વરણાગી છે વાંકી, જોવું ધુંધટમાંથી હું ઝાંકી હો. શામં ૨
 લોચન લાલ અનુપમ રેખું, હું તો રીઝી રહું જ્યારે દેખું હો. શામં ૩
 પ્રેમાનંદના નાથ વિહારી, રાખું નેણામાં મૂરતિ તમારી હો. શામં ૪

પદ ૧૮૧૮ મું

વહાલા રાજીવ નેણુ રસાલ આવો અલખેલા;
 જોઈ હૈડે મોતીડાની માળ સુંદર વર છેલા. સુંદરં ટેક.

* “મૃગાનેણી” સંભવે છે. મૃગાનેણી લખતાં લલિયાએ મૃગાનેણી, મરધાનેણી, મગાનેણી બ્રગાનેણી બ્રંગાનેણી ગમે તેમ લખેલું જણાય છે.

કેશવ કાનમાં કુંડલ કાળું, હું તો મોહીધું મોહન જોઈ બાળુ હો. સુંદર૦ ૧
પાધડલીના પેચમાં પ્યારા, તોરા લટકે અનુપમ સારા હો. સુંદર૦ ૨
કેસર તિલક ગમ્યું મારા દલમાં, રહો રસિયા આંખડીની

પલમાં હો. સુંદર૦ ૩

પ્રેમાનંદકે’ હિરમાં રહો માવા, અલખેલાળ આવાને આવા હો. સુંદર૦ ૪

૫૬ ૧૮૧૮ મું

વાયો વાંસડલી વ્રજરાજ મોહન મરમાળા;
હું તો આવી સાંભળવા કાજ ગીરધર ગોવાળા. ગીરધર૦ ૧
મીઠી જોલે માવા મોરલી તમારી, મારાપ્રાણનાં ખુવારીવારી હો. ગીરધર૦ ૨
મોહીધું મોહનજોઈ મુખકુંતમારું, ગૃહકુંડળ થયું સર્વે આરુંહો. ગીરધર૦ ૩
લાલ લોભાણી હું તો નૌતમ લટકે, મીઠી મોરલીને ચટકે હો. ગીરધર૦ ૪
પ્રેમાનંદકે’ છેલ ગુમાની, તારી દાસી છું દામ વીનાની હો. ગીરધર૦ ૫

૫૬ ૧૮૨૦ મું

વારી લેહેરખડા નંદલાલ લટકે હું લોભાણી;
તારું ઝલકે અનુપમ બાલ વહાલી લાગે વાણી. વહાલી૦ ૧
મગન થઈ વહાલા રૂપ જોઈને, હવે જોઈ નહિ ખીજ કોઈને હો. વહાલી૦ ૨
બ્રહ્મટી તમારી છે કામજુગારી, વશ કીધી વહાલા વ્રજનારી હો. વહાલી૦ ૩
અધર તે લાલ ગુલાબને રંગે, આવો અતર ચરચું અંગે હો. વહાલી૦ ૪
પ્રેમાનંદના પ્રિતમ પ્યારા, વારું તમપર પ્રાણ હું મારો હો. વહાલી૦ ૫

૫૬ ૧૮૨૧ મું-રાગ ગરબી

ગીરધર ઘેલું ન જોલીએ, હો નંદના કુંવર છેલ ગુમાનીડા. નંદ૦ ૧
મારગડે માણસ દેખતાં, કેશવ કડે ન ડોલીએ રે. નંદ૦ ૨
અમે પરનારી વહાલા રાજ કંસનું, કાંઈક મનમાં તોલીએ રે. નંદ૦ ૩
એ વાતમાં વહાલા ધર જાયે કોઈનું, નાહસીએ જોલી ઠોલીએ રે. નંદ૦ ૪
પ્રેમાનંદના વહાલા તમને જણીએ, બાંધી મુઠી નહી જોલીએ રે. નંદ૦ ૫

૫૬ ૧૮૨૨ મું

મુજને મારગડે બાઝમાં રે, હો ગિરિધર મારા સમ છે તુજને; ગિરિ૦ ૧
નાનો નથી હવે મોટો થયો છે વહાલા, જણ્યુ જીવન
કાંઈ લાજમાં રે. ગિરિ૦ ૨

જેની તેની ફડે કહાનકુંવર તુ, દોડમાં ઉડીને વાજમાં રે. ગિરિં
ગોવાળાને સંગે ગોવિંદ, ઘેલો થઇને વહાલા ગાજમાં રે. ગિરિં ૩
પ્રેમાનંદના વહાલા ન શિખિયે, ફેલ ફીતુર આ રાજમાં રે. ગિરિં ૪

૫૬ ૧૮૨૩ મું

હાથ ન ધાલીશ માટમાંરે, હો વ્રજના જીવન વારું છું તુજને; વ્રજં ૮૬.
વાંસલડી કામલડી હવણે, ખોશીને નાંખીશ વાટમાં રે. વ્રજં ૧
શા સારું શામળિયા અમને, રાકીને ઉભા છો ધાટમાં રે. વ્રજં ૨
વેગળો રહેજે વાદ કરંતો, ખાટીશ નહીં આ ખાટમાં રે. વ્રજં ૩
પ્રેમાનંદના વહાલા નથી હું તો, ખડીતી કાકરિયા તારા ઠાઠમાં રે. વ્રજં ૪

૫૬ ૧૮૨૪ મું

જાઇને કહીશ મારી માડીનેરે, હો ધુતારા મોહન મેલ પાલવડો; ધુતાં ૮૬.
હાર તોડે ને મારી હેલ ફેડે છે, આવી ખાઝે છે ડોટ કહાડીનેરે. ધુતાં ૧
આંખડી મારીને મને કીધી છે આકળી, ગિરિધર ધુંધટ
ઉધાડીને રે. ધુતાં ૨

તાણીને ત્રિકમ કટકા કીધી, નવરંગ ચુનડી ફાડીને રે. ધુતાં ૩
પ્રેમાનંદના વહાલા કીધી વશ, વિકૂલ વેણુ વગાડીને રે. ધુતાં ૪

૫૬ ૧૮૨૫ મું

રીજ ચતુર તારી ચાલમાંરે, મીઠડા મોહન મોહી છું મોલીડે; મીઠં ૮૬.
શી કહું શોભા શ્યામ સુંદરવર, કેસર તિલક લાલમાં રે. મીઠં ૧
નેણુ કમળપર બ્રકુટી ભ્રમર જુકી, ગાય છે મધુરે સુર તાલમાં રે. મીઠં ૨
કોટિક કંદર્પ વારું વદનપર, લાવણ્યતા જોઈ લાલમાં રે. મીઠં ૩
પ્રેમાનંદના નાથ રસિક વર, જોયા જોવા છો મારા વહાલમાં રે. મીઠં ૪

૫૬ ૧૮૨૬ મું

જોવા આવી છું તારી મૂર્તિરે, હોલાડીલા મોહનલાલ ગોવાલીડા; લાડીં ૮૬.
જામા પેહેરો જરકસિયા જીવન, પાધ ખાંધાને વહાલા સુરતી રે. લાડીં ૧
મનકું તો મારું મોહી રહ્યું છે, નેણા ઠરે છે જોઈ મૂર્તિ રે. લાડીં ૨

આરા આવો તો આલિંગન લીજીએ, રીજીએ વહાલા

જેઠ પુરતી રે. લાડીં ૩

પ્રેમાનંદના વહાલાજી તમને, પલક ન મેલું મારા ઊરતી રે. લાડીં ૪

પદ ૧૮૨૭ મું

મોહી છું છોગલાં જોધનેરે, હો છોગલા મોહન છેલ જાણડા; છોગાં ૧

અતિ મનોહર મૂર્તિ તમારી વહાલા, રાખું મારા ઊરમાં પ્રોધને રે. છોલાં ૧

જતન કરીને રાખીશ જીવન મારા, કહુ નહીં દુરીજન કાઢને રે. છોગાં ૨

લટકાં કરતા આવો મારે આરડે, પીઠ ચરણ તારાં ધોધને રે. છોગાં ૩

પ્રેમાનંદ કહે દૂધને શાકરે, પાષણ ગાવડી દોધને રે. છોગાં ૪

પદ ૧૮૨૮ મું

કામણ મુજને કીધલાંરે, હો રસિયા કામણુગારા કહાનજી; રસિં ૧

આંખડીની સાનમાં મીઠડા, ચીત ચોરીને લીધલાં રે. રસિં ૨

વાંસલડીમાં વાધને વિઠ્ઠલ, મીઠડાં ગોરસ પીધલાં રે. રસિં ૩

અલખેલા આલિંગન લેધને, સુખડાં અલૌકિક દીધલાં રે. રસિં ૪

પ્રેમાનંદના વહાલા તમને મળતાં, કારજ સરવે સિધલાં રે. રસિં ૫

પદ ૧૮૨૯ મું—રાગ ગરબી

આવો શામળિયા ગીરધારીરે, નાગર નંદલાલા;

જેવું જીવનજી છપી તારીરે; નાગં ૧

મોલીકું જોધને મન મોહી રહ્યું છે, છોગલિયાપર વારીરે. નાગં ૨

ભાલ તિલક કેસરનાં વિરાજે, કુંડલ મકરાકારીરે. નાગં ૩

હસવું જોધને મારે હેત અંધાણું, વહાલી લાગે છે વાણી તારીરે. નાગં ૪

પ્રાણજીવન તારી બાનક ઉપર, પ્રેમાનંદ બલિહારીરે. નાગં ૫

પદ ૧૮૩૦ મું

જેયા જેવા છો કુંજવિહારીરે, છેલવર છોગાલા;

તારી શોભા લાગે છે ધણી સારીરે; છેલં ૧

જરકસી પાષ જરકસી જામા, જરકસી પટકા ભારીરે. છેલં ૨

પુલડાના હાર બાળુઅંધ શોભે, આંખડી કામણુગારીરે. છેલં ૩

નૌતમ જોખન નાથ તમારું, જોધને મગન વ્રજનારીરે. છેલ્લું ૩
પ્રેમાનંદના નાથ રસીલા, જીવનદોરી છે। મારીરે. છેલ્લું ૪

પદ ૧૮૩૧ મું

તારું રૂપ જોધને લલચાણીરે, નંદના નંદનજી;
વહાલી લાગે વહાલાજી તારી વાણીરે; નંદનું ટેક.
હાથને લટકે ને જરકસી પટકે, ચીતકું લીધું છે મારું તાણીરે. નંદનું ૧
ચૌલા જોધને જીવન તારા મુખની, રવિ શશિ જ્યોત લજ્જણીરે. નંદનું ૨
અંગે અંગ છબી જોધને અલૌકિક, રતિપતિ મતિ ભરમાણીરે. નંદનું ૩
પ્રેમાનંદ કહે એ છબી ઉપર, તન મન જાઉં કુરખાણીરે. નંદનું ૪

પદ ૧૮૩૨ મું

આવો આવોને ગિરિધર જોરારે, રસના રંગીલા;
વહાલા જોઉં તારા મોલીડાના તોરારે. રસનું ટેક.
તોરા જોધને નેણા ત્રપત ન થાયે, ચંદ જોધને જ્યું ચંકારારે. રસનું ૧
રૂપ જોધને વહાલા રીજીરહી છુંરે, મળવા તલખે છે પ્રાણ મોરારે. રસનું ૨
આવાને આવા મારી આંખડી મારંહોને, નાથજી ન થઈ એ નંદોરારે. રસનું ૩
પ્રેમાનંદ કહે પરાણે વધાવું, જોઉં તારા જોખનિયાના જોરારે. રસનું ૪

પદ ૧૮૩૩ મું-રાગ ગરબી રાગ વિનાનો ઢાળ છે

આવો જીવન જાદવરાય જોવું તારી મૂરતિ;
વહાલી લાગે છે રાજીવનેણું મેલું નહિ ઉરતી*. ૧
આવો હોગાવાળા હો છેલ ખાંતીલા જોવું ખાંતમાં;
મારું મનકું પામ્યું છે મોહ પાધડીની ભાતમાં. ૨
તારી પાધડીના પેચ પાંપણ ઉપર રાજે;
રસિયા વર કાટિક કામ છબી જોધને લાજે. ૩
મન માન્યું છે મહારાજ* મોલીડાને તોરે,
તારા નેણું નટવર નાવ કે ચીત મારું ચોરે. ૪
તમે ચાલો છો સુંદર ચાલ ચતુર વર ચટકંતા;
આવો પ્રેમસખીના પ્રાણ જીવન મારે લટકંતા. ૫

* “હું રતી” પાઠાન્તર છે. † “મહારા રાજ” મારા રાજ” પાઠાન્તરો છે.

પદ ૧૮૩૪ સું

રસિયા વર રૂપ અનુપ જોધને ફરં ફૂલી;
લાવણ્યતા જોધને લાલ સારદ પડી બૂલી. ૧
પેહેરી શોભીતા શણગાર હાર હૈયે ધારીને;
આવો મળવા મોહન મીત કે* ચીતમાં વિચારીને. ૨
આવો લટકાં કરતાં લાલ વહાલમ જોઉં વહાલમાં;
આવો છોગાં ખોસીને છેલ ચટકતી ચાલમાં. ૩
આવો હસતાને રમતા હોં શ્યામ જીવન મારે ડોલતા;
મારા મનગમતા મહારાજ મીઠું મીઠું બોલતા. ૪
આવો રાખું નેણમાં નાથ મૂરતિ તારી મનમાની;
આવો પ્રેમસખીના પ્રાણ કે છેલવર ગુમાની. ૫

પદ ૧૮૩૫ સું

અલખેલા આતમરામ કે પ્રિતમ પાતળિયા;
તમે છો મારા જીવનપ્રાણ સુંદર વર સામળિયા. ૧
મુને લાગ્યો તમારો નેહ કે નટવર નાનડિયા;
મારા જન્મ સંગાથી નાથ જીવડા સાથે જડિયા. ૨
કરી રાખું હૈડાના હાર હરિ હવે નહીં મેલું;
મોંતો તમ સંગ પ્રિતમપ્રાણ જાણીને ખાંધું બેલું. ૩
તમ વિના સ્નેહી શ્યામ વહાલું ખીજું નહીં રાખું;
તમ ઉપર સુંદરનેણ પ્રાણ વારી નાખું. ૪
તમે રહો મારે મંદિર માવ કરો રુડી વાતલડી;
વહાલા પ્રેમસખીના નાવ ઠારો મારી છાતલડી. ૫

પદ ૧૮૩૬ સું

ગુણવંતા ગિરિધારી લાલ મંદિર મારે આવોને;
મારો પુરોને મનનો કાડ કે હેતે બોલાવોને. ૧
બેસો આરડીયે અલખેલ ઢાલીડો ઢાળીને;
મનમોહન મીઠાં ગીત ગાવો દઈ તાળીને. ૨

આવો આંગણીયે મહારાજ રસિક વર જોવાને;
 આવો મનકુંડ મોવા છેલ ગાવડલી દોવાને. ૩
 આવો જોવા વલોણું લાલ જાઉં તારે વારણે;
 નાખી આપું ચાકળિયો નાથ જોસો મારે ખારણે. ૪
 આવો મરમાળા મહારાજ કે દીલ મારું કળવાને;
 આવો પ્રેમસખીના પ્રાણુ લુજ જરી મળવાને. ૫

પદ ૧૮૩૭ મું-રાગ ગરબી

પાતળિયાજી પગલાં માંડો પ્રેમનાં જો; એ દાળ છે.
 અલબેલા આવો રે આજ મારે આંગણે જો;
 પુરો મારા હૈડાની હામ જો. અલ૦ ૧
 હળવાને જરજરે પગલાં હેતમાં જો;
 આવો મારા વહાલા પૂરણકામ જો. અલ૦ ૧
 શરીર્યા વાળીને મોંતો સજ કરી જો;
 પુલડાને વેચ્યાં છે ઉભી વાટ જો.
 કેસરને કુમકુમનાં છાંટ્યાં છાંટ્યાં જો;
 મારો વહાલોજી પધારે તે માટ જો. અલ૦ ૨
 અગર ને ચંદને લીધ્યા ચારડા જો;
 મોતીડે કંઈ પુચ્યા છે ચોક જો.
 મોંઘે ને મળિયાગરે લીધ્યા લાડમાં જો;
 વહાલા તમને પધરાવ્યાના ગોખ જો. અલ૦ ૩
 પુલડેને સમારી વહાલાજીની સેજડી જો;
 મેવા ને મીઠાધયુંના નહીં પાર જો.
 પ્રેમાનંદના સ્વામી જોવું વાટડી જો;
 આવો મારા હૈડાકેરા હાર જો. અલ૦ ૪

પદ ૧૮૩૮ મું

લટકાળાજી આવો મારે લટકંતા જો;
 લટકામાં લોભાણું મારું મન જો. લટકા૦ ૧૬૬

ધરમારે પ્રાલીને પુલી હું ફરું જો;
 ધન્ય ધન્ય મારે આભુનો તે દન જો. લટકા૦ ૧
 વાતાને આવોરે મીઠી વાંસલી જો;
 ગાતાંને કે આવા સુંદર તાન જો.
 પાડોશથી જોવાને ઉભી બારીએ જો;
 કરતા આવોને નેણીકરી સાન જો. લટકા૦ ૨
 મારગડામાં મોહન મળવા કારણે જો;
 આવીને ઉભી છે પ્રજની નાર જો.
 મુખકુરે જોધને જાયે વારણે જો;
 વહાલા તમને પેહેરાવા છે હાર જો. લટકા૦ ૩
 વહાલપની વેળારે હરિ ઘેર આવજો જો;
 આવીને કાંઈ ઉભા રહેજો બહાર જો.
 પ્રેમાનંદના સ્વામી સુંદર સ્યામને જો;
 મોતીડે વધાવું વારમવાર જો. લટકા૦ ૪

પદ ૧૮૩૯ મું

ગીરધારી આવો રે મારે ઘેર ગાજતાં જો;
 મારો વહાલોજી છે શોભાના સુર જો. ગીરધા૦ ટેક.
 શોભા તો જોઈ મેં સુંદર સ્યામની જો;
 દુઃખડા મારાં ભાગ્યાં છે દૂર જો. ગીરધા૦ ૧
 માથે રે મુગટ રે હરિને પુલનો જો;
 પુલડાનાં પેચ્યા છે સુંદર હાર જો.
 ઝીણીને પછેડી શોભે પુલની જો;
 જોધને મોહી છે નખની નાર જો. ગીરધા૦ ૨
 કેસરને ચંદને રે અંગ લેપન કચ્યાં જો;
 ચાંદલિયામાં ચોખાની છે ભાત જો.
 બાળુ ને કાળુરે તોરા લટકતાં જો;
 ખાંતીલાને જોયાની છે ખાંત જો. ગીરધા૦ ૩

સરખા ને શોભેરે સહુ ગોવાળિયા* ને;
 ગાતા આવે હળવા હળવા ગીત ને.
 પ્રેમાનંદનો સ્વામી સુંદર સ્યામજી ને;
 ચોરી લે છે નરનારીનાં ચીત ને. ગીરધાં ૪

પદ ૧૮૪૦ મું

શેરડી એ આવે રે સુંદર સ્યામજી ને;
 જોતાં આવે નગર બજાર ને. શેરડી ૦ ટેક.
 ઉંચીને અટારી આવી આગલે ને;
 જીવે વહાલો તેને વારમવાર ને. શેરડી ૦ ૧
 નાગરિયું આવીને ઉભી ગોખમાં ને;
 જોઈને મોહી છે શોભાધામ ને.
 સાન કરી સમજાવે સુંદર સ્યામને ને;
 મળવાને વ્યાખ્યા છે અતિ કામ ને. શેરડી ૦ ૨
 કામકળામાં સુંદર વર પરવિણુ છે ને;
 વહાલોજી છે અતિ ગુણવાન ને.
 ફુલ દડો ઉછાળીને આકાશમાં ને;
 સમજાવી છે નેણકિરી સાન ને. શેરડી ૦ ૩
 કાઈને હા કહી કાઈને ના કહી હેતમાં ને;
 હસતાં હસતાં આવ્યા મારે ઘેર ને.
 પ્રેમાનંદનો સ્વામી આજ અઢળક ઢળ્યા ને;
 કીધી કીધી મુજ પર ધણી મેહેર ને. શેરડી ૦ ૪

પદ ૧૮૪૧ મું-રાગ ગરખી

મારા વહાલાજી આવો રે કે કરીએ વાતલડી એ ઢાલ છે.

ગીરધર ગુણવંતા રે કે ગોહડલી કીજે;
 આવો એકતિ રે કે આલિંગન લીજે. ૧
 મનડું મારું તલખે રે કે મોહન મળવાને;
 કાઈને નથી દેતી રે કે જીવન કળવાને. ૨

આવોને આરા રે કે મન મારું લાગે;
મનડાંની વાતુ રે કે કહીયે તમ આગે. ૩
રસિયા રસ પાવો રે કે વહાલા પધારીને;
તમ ઉપર તનમન રે કે નાંખું વારીને. ૪
આ જીવિત મારું રે કે જીવન તમ કાળે;
કાંઈથી નથી જીતી રે કે લોક તણી લાળે. ૫
મેં તો જનમ ધર્યો છે રે કે તમને વરવાને;
વહાલા પ્રેમસખીના રે કે રાજી કરવાને. ૬

પદ ૧૮૪૨ મું

લટકાળા લાલચ રે કે લાગી લટકાંમાં;
સંસાર વિસાચો રે કે મોહન ચટકાંમાં ૧
પ્રિતલડી અંધાણી રે કે પ્રીતમ પાતળિયા;
જે દહાડથી જાગે રે કે હેત કરી મળિયા. ૨
મીઠી લાગેછે રે કે મુખડાંની વાણી,
મીઠું બોલીને રે કે મન લીધું તાણી. ૩
ધરનો તે ધંધો રે કે દીઠો નવ ગમે;
મનકું તો મોહન રે કે તમ કડે બમે. ૪
વાટે ને વાટે રે કે મુખકું જોવાને;
જોતી હોંડીકું રે કે દુઃખકું જોવાને. ૫
ધણે ધણે દહાડે રે કે મળીયા અલબેલા;
વહાલા પ્રેમસખીના રે કે ન મેલું છેલા*. ૬

પદ ૧૮૪૩ મું

આનંદ વાધ્યોછે રે કે મોહનજી મળતાં;
તમ સાથે હળવે રે કે હેત કરી હળતાં. ૧
જેયું કપ તમારું રે કે રંગડાંના રાતા;
મનને ગુમાને રે કે મોહન છો માતા. ૨

જોખનના પુરા રે કે શૂરા સંગ્રામે;
 પરનારીને મોવા રે કે ચઢિયા છે બામે. ૩
 વહાલપના વેલા રે કે ઘેલા ગોવાળા;
 રંગડના રેલા રે કે છેલા ઓગાળા. ૪
 મતલખના ગરજ રે કે હરજ હેતુ છે;
 વજનારીના જીવન રે કે સુખના સેતુ છે. ૫
 માણીગર માણો રે કે જાણો પ્રિતલડી;
 વહાલા પ્રેમસખીના રે કે રસની રીતલડી. ૬

પદ ૧૮૪૪ મું

આવોને વહાલા રે કે લાલા નંદતણા;
 સહુને છે સોંધા રે કે અમને મોંધા ધણા. ૧
 પહેલી પ્રિત લગાડી રે કે પ્રિતમજી પ્યારા;
 હવે નવ રહી રે કે નટવરજી ન્યારા. ૨
 હું તો ચરણકમળની રે કે દાસી છું તારી;
 મનંગમતું કરજે રે કે ગુણવંત ગિરિધારી. ૩
 હળવા રહી આવો રે કે મળવા હેત કરી;
 કરના લટકાંપર રે કે વહાલમ જાઉં મરી. ૪
 મોહન મોહીછું રે કે મીઠાં વેણામાં;
 રંગભીના આવો રે કે રાખું નેણામાં. ૫
 રસીયાજી રસ વાધ્યો રે કે રમતાં રસ રીતે;
 વહાલા પ્રેમસખીના રે કે પુરવની પ્રીતે. ૬

પદ ૧૮૪૫ મું

વહાલા છેલ જખીલા રે કે જખીપર જાઉં વારી;
 લાલચ મને લાગી રે કે લાડકડા તારી. ૧
 ખાનકમાં બંધાણી રે કે હરખે હેત કરી;
 પુલી ફરંછું રે કે જોવા પ્રેમભરી. ૨
 મુખડાની શોભા રે કે જોધને જીવું છું;
 અધરામૃત વહાલા રે કે પ્રેમે પીવું છું. ૩

અધરબિંબ રાતા રે કે મન મારાં હરિયા;
 બકુટીમાં બાથા રે કે કામતણા બરિયા. ૪
 નેણાં અણિયાળાં રે કે નીતમ નેહ બર્ષા;
 કામણિયા મુજને રે કે કાઈ બાંત કર્યા. ૫
 ધરણીધર વહાલા રે કે ધરના ધૂતા હો;
 વહાલા પ્રેમસખીના રે કે મનમાં ખૂતા હો. ૬

પદ ૧૮૪૬ મું

મનગમતા મોહનરે કે વાત કહું વહાલા;
 રસિયા રસ પીજરે કે નાગર નંદલાલા. ૧
 વહાલા તમે જાણોરે કે રસની રીતલડી;
 જગજીવન જીવોરે કે મારી પ્રીતલડી. ૨
 તમ અરથે જીવનરે કે જીવિત મારું છે;
 આ તન ધન મારુંરે કે સરવે તમારું છે. ૩
 શો બાવ છે વહાલારે કે શું અમે કીજીયે;
 દાખ્યા વિના જીવનરે કે દલમાં બહીજીયે. ૪
 તમે ભલે પધાચ્યારે કે સેજલડી મારી;
 તારા મુખડાં ઉપર રે કે વહાલમ જાઉં વારી. ૫
 આવોને આ ઘેર રે કે કાષ્ઠી માં ડરજો;
 વહાલા પ્રેમસખીના રે કે મન ગમતું કરજો. ૬

પદ ૧૮૪૭ મું

મુખડાંની મોહન રે કે મોહની લાગી છે;
 રસિયા રસ પીવા રે કે સુરત જાગી છે. ૧
 બળિયા હો બળમરે કે સહુથી બળિયા હો;
 મારા મનડાં સાથે રે કે મોહન મળિયા હો. ૨
 વહાલા કાંમકળામાં રે કે પ્રીતમ પુરા હો;
 સુરત સંત્રામે રે કે જીવન શૂરા હો. ૩
 ચતુરાઈ દીઠીરે કે નટવર નેણામાં;
 બહુ પેચ જણાવોરે કે વહાલમ વેણામાં. ૪

હળવા ને હળવારે કે હેતે હેરા છે;
 વહાલા દરદ લગાડીરે કે દલડું ફેરા છે. ૫
 જોઈ કામકળાને રે કે કંઈપણ હાથ્યો છે;
 વહાલા પ્રેમસખીઓરે કે જનમ સુધાચ્યો છે. ૬

પદ ૧૮૪૮ મું

નટવર નંદલાલારે કે વહાલા છે મુજને;
 હવે નિમખ ન મેલુરે કે જીવનજી તુજને. ૧
 રસબસ મુને કીધીરે કે રસમાં રંગીલા;
 અંગોઅંગ આનંદરે કે પામી અલખેલા. ૨
 છે સુખની સીમારે કે ગુણવંત ગિરિધારી;
 મારા ચીતમાં ચડીછેરે કે ખુમારી તારી. ૩
 રંગડામાં રંગાણીરે કે રસિયાજી તારા;
 હવે નહીં મેલુરે કે વહાલમજી મારા. ૪
 રાખીયું રોકીરે કે જોવા નહીં પામે;
 શા સારું પેહલોરે કે લગાજ્યો બામે. ૫
 જુગો જુગ મુજનેરે કે રાખજો મેણામાં;
 વહાલા પ્રેમસખીનારે કે તમે રહેજો નેણામાં. ૬

પદ ૧૮૪૯ મું-રાગ ગરબી

વંદાવનમાં* વહાલે વળડી વાંસલી જો;
 મંત્ર બણીને વીધી મારી પાંસલી જો. ૧
 વહાલે વેહની વળડી બહુ જોરમાં જો;
 આવી વાગી કાલજડાની કારમાં જો. ૨
 મારું કાલજ કેરીને બારે નિસરી જો;
 હુંતો ધાયલ થઇને સુધ વિસરી જો. ૩
 મારો જીવડો તે નવ રહ્યો ધારણે જો;
 હુંતો નિસરી જીવન જોવા કારણે જો. ૪

હુતો ચાલી વંદાવન વેલડી ને;
પ્રેમસખીને નાથ કાધી ઘેલડી ને. ૫

પદ ૧૮૫૦ મું

જમુનાજીમાં જાદવ દીઠા રમતા ને;
મારા મનમાં અતિ ઘણા ગમતા ને. ૧
વજવાસી સખી સહુ સંગમાં ને;
રંગબીનો રમે છે બહુ રંગમાં ને. ૨
રુડા લાગે રસિયોજી ખેલતા ને;
વહાલો એક ખીજને ઠેલતા ને. ૩
બલ સબલ શ્રીદામ બહુ સુરમાં* ને;
રમે મધ્યે જમુનાજીનાં પૂરમાં ને. ૪
રમે વચમાં આવીને અલખેલડો ને;
પ્રેમસખીનો નાથ બહુ છેલડો ને. ૫

પદ ૧૮૫૧ મું

અલખેલોજી આનંદમાં દીઠડા ને;
મેં તો મગન થઇને લીધાં મીઠડાં ને. ૧
વહાલો હસતા રમતા ને હેતે ગાવતા ને;
મારા તનના તે તાપ સમાવતા ને. ૨
આમા સામા સખા સંગ ખેલમાં ને;
મંજા રમવા રસિયો રંગરેલમાં ને. ૩
ઉમા જળમાં ઉછાળે જળ ભેરમાં ને;
મેં તો નિરખી રાખ્યા નેણાની કારમાં ને. ૪
જેજેકાર થાય ને ગોપી ગાય છે ને;
પ્રેમસખીનો નાથ રુડા ન્હાય છે ને. ૫

પદ ૧૮૫૨ મું

લટકાળે લાલેજી મન લીધલાં ને;
વજવાસી વહાલેજી ઘેલાં કાધલાં ને. ૧

વહાલો લટકા કરે ને હરે ચીતને જો;
 તાળી દેધને ગાવે છે રૂડાં ગીતને જો. ૨
 વનમાળીએ વાળી રંગ રેલડી જો;
 મારી બાંહડી ઝાલીને લીધી બેલડી જો. ૩
 મારો સફલ જન્મ વહાલો કીધલો જો;
 મેં તો પ્રેમે અમૃત રસ પીધલો જો. ૪
 મનમોહન નાહીને વૃજ આવીઆ જો;
 પ્રેમસખીએ માતીડે વધાવીઆ જો. ૫

પદ ૧૮૫૩ મું-રાગ ગરખી

શોભા શી કહુંરે રૂડી, વરણુન કરતાં જાયે ચીત બૂડી;
 હરિવર જોયારે રંગમાં, મોહી હુંતો રસિયાળના અંગમાં. ૧
 ઉદર અનુપમરે નિરખી, ઉપમા પીપલ પાનના સરખી;
 ત્રિવળી સુંદરે શોભે, જોઈ જોઈ ચિતડાં મારા લોભે. ૨
 નાભી ઉડીરે રૂપાળી, બ્રહ્મા બેસે ત્યાં આસન વાળી;
 કટિલંક જોઈનેરે મનમાં, મૃગપતિ લાજ રહ્યો મહા વનમાં. ૩
 હરિયે ઉપવીતરે ધારી, મુનિના મનને આનંદકારી;
 નિરખી આનંદરે પામી, આવા રૂડા પ્રેમસખીના સ્વામી. ૪

પદ ૧૮૫૪ મું

હરિને નિરખ્યારે નેણે, વહાલાને વરણુવું સુંદર વેણે;
 શ્યામ શરીરે શોભે, અગ્નન બાહુ ચિતડાં લોભે. ૧
 મૂરતિ ઉચીરે વખાણું, સવાચોસઠ તસુ પરમાણું;
 સુંદર શોભેરે શરીરે, પીતપટ પેહેત્યાં છે બલવીરે. ૨
 ઘેરે સાદેરે ગાળે, સાંભળી મેધ નગારાં લાળે;
 હસતા આવેરે પાસે, ફસર સરખો મુગંધ શ્વાસે. ૩
 કૌતુહલનારે ભરિયા, જોગ કળાના પૂરણુ દરિયા;
 બ્રહ્મવિદ્યાનારે સ્વામી, આવા રૂડા પ્રેમસખી વર પામી. ૪

પદ ૧૮૫૫ મું

રંગનો બીનારે જોઈ, હરિના જુગલ ચરણપર મોહી;
સાથળ રૂડારે કેવા, નિરખી મનમાં રાખ્યા જેવા. ૧
ગોળ છે જડારે સ્વરૂપે, ઉપમા કદળી થંભની આપે;
શોભિત શોભારે ધામ, વ્રજવિનતાના પૂરણકામ. ૨
સુંદર શોભેરે જનું, નિરખી ધન્ય લાગ્ય કરી માનું;
જંઘા જુગલનેરે નિરખી, ચંદન ચરચી મનમાં હરખી. ૩
ધુંટી અનુપમરે પાની, નિરખી મનમાં રાખું છું છાની;
એ પદ ઉરમાંરે ધારી, પુંજ પ્રેમસખી બલિહારી. ૪

પદ ૧૮૫૬ મું

ચરણ હરિનારે શોભે, જોઈ જોઈ મુનિ મન મધુકર લોભે;
છખી અલૌકીકરે ન્યારી, સોળે ચિહ્નતણી બલિહારી. ૧
મચ્છ તે મહા સુખરે આપે, ત્રિકુણ ગૌપદ દુઃખડાં કાપે;
કલશ ધનુષનેરે ધારે, બોમ તે તાપ હૈયાના ઠારે. ૨
અર્ધ ચંદ્ર ઉગ્યારે ભારી, સ્વસ્તિ અષ્ટકુણ મંગલકારી;
જવને જંબુરે વિરાજે, વજ્ર ધ્વજ અંકુશ અતિ જાજે. ૩
અંબુજ શોભારે સારી, લાગે બિર્ધરેખા અતિ પ્યારી;
શુક જેવા જોગીરે વિચારે, નિત્ય ઉઠી પ્રેમસખી ઊર ધારે. ૪

પદ ૧૮૫૭ મું

એ ચરણનારે ભોગી, શિવ સનકાદિક શુક જેવા જોગી;
મનમાં વિચારેરે પ્રીતે, તેણે કરી કામાદિક રિપુ જીતે. ૧
ધ્યાનમાં નખમણીરે દેખે, ઝીણી આગલીયુંની રેખે;
જેવે ચિહ્ન જમણેરે અંગુઠે, ખીજે નવ રાચે બામે જુઠે. ૨
ઋષિગણ પુજેરે આનંદે, જવ બ્રહ્માદિક નિત્ય ઉઠી વંદે;
શેષ સંભારે મનમાં, પૂજે ગોવાળ વૃંદાવનમાં. ૩
કુચ ને કુમકુમરે સમારી, ઊરપર રાખે વ્રજની નારી;
ઉપનિષદનારે સાર, પ્રેમસખી કરી રાખે ઊર હાર. ૪

પદ ૧૮૫૮ મું

સુંદર શોભેરે રસિયો, વહાલો મારા હૃદયકમળમાં વસિયો;
 રૂપ અલૌકીકરે જોઈ, ઉપમા તોલે ના આવે કાઈ. ૧
 નિત્ય ઉઠી નારદે ગાવે, શેષ સહસ્ર મુખ પાર ન પાવે;
 શ્રીનારાયણુરે સ્વામી, હું તો એ જોઈને આનંદ પામી. ૨
 નખશિખ શોભારે વખાણી, સુકલ કરું છું મારી વાણી;
 અંગો અંગનેરે ગાવું, હવે હું પાછી ભવમાં નાવું. ૩
 હવે હું તો થઈ છુંરે માતી, હરિના ગુણ સાગરમાં નહાતી;
 વહાલો મને ઝાંતીરે હાથે, રસિયે પ્રેમસખીને નાથે. ૪

પદ ૧૮૫૯ મું-રાગ ગરબી

વંદુ પુરુષોત્તમ પરબ્રહ્મ અનાદિ દેવનેરે લોલ;
 જેની દેવ દાનવ મુનિ વૃંદ કરે નિત્ય સેવનેરે લોલ. ૧
 વંદુ કૃપ્ત કમળદળ નેણુ સકળ સુખધામનેરે લોલ;
 વંદુ ગોલોકપતિ રાય તે જ્યોતિથી સ્થામનેરે લોલ. ૨
 વંદુ સકળ કળા ગુણુ ધામ જગત આધારનેરે લોલ;
 ગાવે શારદ નારદ શેષ લહે નહિ પારનેરે લોલ. ૩
 વંદુ અક્ષરબ્રહ્મ આધાર કે ધર્મ નિવાસનેરે લોલ;
 વંદુ પ્રેરક માયા કાળ સકળ ભવનાશનેરે લોલ. ૪
 માંગુ કરજેડીને નાથ કે વાણી પ્રકાશનેરે લોલ;
 ગાવું સુંદર કૃપ્ત સ્વરૂપ હરખ અતિ દાસનેરે લોલ. ૫
 વર્ણવું નખશિખ રૂપ અનૂપ હરિ ચરણે નમીરે લોલ;
 આપો પ્રેમસખીના નાથ કે ભુદ્ધિ અનુપમીરે લોલ. ૬

પદ ૧૮૬૦ મું

વરણુવું પૂરણુ બ્રહ્મ દયાલ નારાયણુ મૂરતિરે લોલ;
 મોહન ક્રોટિક શોભાધામ નહિ મેલું ઊરતીરે લોલ. ૧
 શોભે સુંદર સ્થામ શરિર હરિ હસી હેરતારે લોલ;
 સુંદર કમળની માળા નાથ હાથમાં ફેરતારે લોલ. ૨

શોભે સુંદર બાલ વિશાળ લલિત રખાવળીરે લોલ;
 જ્ઞેતાં લોચન ત્રપત ન થાય કે જાયે ચિતકું ચળીરે લોલ. ૩
 સુંદર ઝીણા નૌતમ કુટિલ અકળના દેશછેરે લોલ;
 ખાંધી પાલ મનોહર શિશ કે નટવર વેશછેરે લોલ. ૪
 પ્રકુલિત પંકજ સરખા વિશાલ મનોહર નેણુ છેરે લોલ;
 રડાં અમૃત સરખાં રસાલ કે મીઠાં વેણુ છેરે લોલ. ૫
 બ્રહ્મટી કુટિલ કટાક્ષને બાણુ કે કાલજ કારતારે લોલ;
 શોભે પ્રેમસખીનો નાથ કે, ચિતડા ચારતારે લોલ. ૬

પદ ૧૮૬૧ મું

શોભા પુરણુ ચંદ્ર સમાન કે મોહન મુખતણીરે લોલ;
 નરખી મુનિજન વૃંદ અકાર પ્રિત અતિશય ધણીરે લોલ. ૧
 શોભે સુંદર લાલ કપોલ મનોહર ગાલ છેરે લોલ;
 હરિનું કેસર ચંદને ચરચિત રુકું બાલ છેરે લોલ. ૨
 નાસા શોભીત મુનિ મન લોભીત છે બલવીરનીરે લોલ;
 કવિયે સરવે જોળીને આપી ઉપમા કીરનીરે લોલ. ૩
 શોભે અધરબિંબ અતિસાર પાન બીડી ચાવતારે લોલ;
 મજવિનતાના જીવન પ્રાણુ કે તાપ સમાવતારે લોલ. ૪
 શોભે સુંદર બતરીશ દાંત કે જાણે કુંદ કળીરે લોલ;
 ચોચ્યા કેઈ ફેરા ચિત કે હસતા લળી લળીરે લોલ. ૫
 સુંદર સંખ સરીખો કાટ રૂડી રખાવળીરે લોલ;
 વારે પ્રેમસખી લેઈ પ્રાણુ હરિને મળી મળીરે લોલ. ૬

પદ ૧૮૬૨ મું

નારાયણુ પુરષોત્તમ દેવ કે શોભાધામ છેરે લોલ;
 પ્રગટ્યા ભક્તતથા મનરંજન પુરણુકામ છેરે લોલ. ૧
 શોભે જીમ્મ યુગલ સુખરૂપ વિપુલ વિલસી રહીરે લોલ;
 કવિએ ઉપમા હરિત સુંડ કમળ ડંડની કહીરે લોલ. ૨
 કરમાં સારંગ ચાંપના ચિહ્ન તેણે અતિ શોભતારે લોલ;
 જાણે કઠિન કુરમની પીઠકે મુનિ મન લોભતારે લોલ. ૩

ઝીણી આંગાળયુંની રેખા નખમણિ લાલ છેરે લોલ; ૪
 લાજે ઐરાવત કલહંસ એવી રડી ચાલ છેરે લોલ.
 એવી ભુજ અનુષમ સાર કે શોભે શ્યામનીરે લોલ;
 યુંખન કરવા તલપે નિશદ્દિન વ્રજની ભામનીરે લોલ. ૫
 નિરખી ઉત્તલ હૃદય વિશાળ કે દુઃખ સરવે ટળ્યારે લોલ;
 આવા રડા પ્રેમસખીનો નાથ કે મુજને બલે મળ્યારે લોલ. ૬

૫૬ ૧૮૬૩ મું-રાગ ગરબી

મારા વહાલાને રાખ્યા મોલા માધરે;*
 ધુતારી નારને શું કહીયે. મારાં
 રસિયા રાજેન્દ્રને રાખ્યા મોલા માધરે;
 ધુતારી નારને શું કહીયે. મારાં ૮૬.
 સખી કામલિયાં કીધારે મારા નાથને;
 વશ કીધલા જીવન જાદવરાયરે. ધુતારીં
 સખી શુંરે ખવરાવ્યું ખીડી પાનમાં;
 સુધ ભુલાવીને રાખ્યા માંછરે. ધુતારીં ૧
 સખી મોહનજીનારે ચીત ચોરિયાં;
 અણિયાળા નેણકિરી સાનરે. ધુતારીં
 સખી વાલપ દેખાડી રડાં વેણુની;
 બોલી મરમ રીઝવી રાખ્યા કહાનરે. ધુતારીં ૨
 સખી પ્રીતડી જોધને મોલા વહાલમો;
 રંગબીનો રાખ્યા જીને રંગરે. ધુતારીં
 સખી શામળિયે વિસાર્યાં વ્રજ સાથને;
 મરમાળાને ગમ્યો એનો સંગરે. ધુતારીં ૩
 સખી રસિયો રિઝ્યારે એના ગુણમાં;
 ગુણવંતીને ગમ્યા દીનોનાથરે. ધુતારીં
 સખી પ્રેમસખી જાયે વારણે;
 અલખેલો આવે મારે હાથરે. ધુતારીં ૪

* “મહોલા માંહીરે” મેહેલમાં.

પદ ૧૮૬૪ મું

મારા રસિયા વાલમને બરમાવ્યોરે;
 નેણાનો પાણી લાગણો. મારા૦
 રંગભીના રાજેન્દ્રને બરમાવ્યોરે;
 નેણાનો પાણી લાગણો. મારા૦ ટેક.
 સખી વાલપ ધણીરે એના વેણુમાં;
 મરમાળા આંખડળીના બાવરે. નેણાનો૦
 સખી કામકળામાં ચતુરાર્ધ ધણી;
 મનગમતા ભોળા મારા નાવરે. નેણાનો૦ ૧
 સખી જાતાં વળતાંરે મળતા શેરીએ;
 બોલી મરમ હસતા દીનોનાથરે. નેણાનો૦
 સખી મંદિર તળ્યાં ને તોડી પ્રીતડી;
 નેહ લાગે ધુતારીને સાથરે. નેણાનો૦ ૨
 સખી એ દુઃખે દાઝે મારી જાતડી;
 મન રહે છે સદાયે ઉદાસરે. નેણાનો૦
 સખી કેને કહીએરે વાત દુઃખની;
 રસિયોજી રથા તેને વાસરે. નેણાનો૦ ૩
 સખી મળવાને મન તલખે ધણું;
 જોવાને તલખે મારાં નેણુરે. નેણાનો૦
 સખી પ્રેમસખી જાયે વારણે;
 થાયે મીટયે મેળાવો સેણુરે. નેણાનો૦ ૪

પદ ૧૮૬૫ મું-રાગ ગરબી

સખીરે સાંભળ વારતા કહું એક આજની;
 સખીરે જોઈ સુંદર શોભા પ્રજરાજની. ૧
 સખીરે હુતો વેલેરી ઉઠીને ઉભી શેરીએ;
 સખીરે જાણું રસીક સુંદર મુખ હેરીએ. ૨
 સખીરે મેંતો શેરીએ દીઠા ન સ્થામને;
 સખીરે ગઈ નંદજીને ધેર મેલી કામને. ૩

સખીરે નંદજીને ઘેર જોઇને પાછી વળી;
 સખીરે મારી પાડોશજી મુજને સામી મળી. ૪
 સખીરે મુને પુછ્યું જોન કહોને આજ કેમ છે;
 સખીરે મારે હરિ મુખ જોયાનું નેમ છે. ૫
 સખીરે હુંતો ગઈતી જોવાને મોહન મીઠડા;
 સખીરે પ્રેમસખીનો નાથ નવ દીઠડા. ૬

પદ ૧૮૬૬ મું

સખીરે મારી પાડોશજી કહી વાત કાનમાં;
 સખીરે મને હજવે સમજવી વાત સાનમાં. ૧
 સખીરે હેત કરીને કહી વાત વહાલની;
 સખીરે મને જાણ આપી નંદલાલની. ૨
 સખીરે મારે જીવડો તે ના રહ્યો ધારજી;
 સખીરે હુંતો નિસરી જીવન જોવા કારજી. ૩
 સખીરે હું તો ચાલી વૃંદાવન વાટડી;
 સખીરે મારે આઠજી છે પીળા ધાટડી. ૪
 સખીરે મીષ મહી વેચવાનું કીધલું;
 સખીરે મનમોહન જોયાનું નેમ લીધલું ૫
 સખીરે પાછી માધવ જોયા વીના નહી વળું;
 સખીરે પ્રેમસખીના નાથને નિશ્ચે મળું. ૬

પદ ૧૮૬૭ નું

સખીરે હું તો ચાલી આવી વહાવનમાં;
 સખીરે જોવા આનંદ થાએ છે મારા મનમાં. ૧
 સખીરે મેં તો સાંભળી વહાલાની વંશી જોલતી;
 સખીરે હું તો ચાલી સામી વેહેલી ડોલતી. ૨
 સખીરે મેં તો શોભા જોઈ જમુના તીરની;
 સખીરે રૂડી કુંજ ગલી છેવા નીરની.* ૩

* "છે વાનીરની" એ પ્રતમાં આ બે રીતે છે પણ અર્થ એકેમાં સ્પષ્ટ નથી.

સખીરે હું તો રાસ રમણુ શોભા જોધને;
 સખીરે હું તો આનંદ પામી રહી મોહીને. ૪
 સખીરે જેનું ક્રિડા નિરંજન* વિશ્વ નામ છે;
 સખીરે એતો તેને રજાનું ધામ છે. ૫
 સખીરે પ્રેમસખીનો નાથ ત્યાં દીઠડા;
 સખીરે મેં તો ધાધને લીલા વહાલાના મીઠડાં. ૬

પદ ૧૮૬૮ મું

સખીરે શ્યામ સુંદર સ્વરૂપ રૂપ જોધને;
 સખીરે હું તો મગન થઈ મઈ છું મોહીને. ૧
 સખીરે મનમોહન અનુપ રૂપ કીધલું;
 સખીરે ચીત કંઈતણું ચોરી લીધલું. ૨
 સખીરે જોયા નેણા જરી ગિરિધારીને;
 સખીરે કામ કાટિક નાંખીયે વારી વારીને. ૩
 સખીરે શોભ્યા કંઈયે તણો માન મોડતા;
 સખીરે મારા મનડાં સાથે પ્રિત જોડતા. ૪
 સખીરે મને કહેતાં ન આવે એવી ઉપમા;
 સખીરે કંઈક જૂલ્યા જઈ એના રૂપમાં. ૫
 સખીરે પ્રેમ સખીના નાથની મૂરતિ;
 સખીરે જાણે ધડીયે ન મેલીયે ઉરતી. ૬

પદ ૧૮૬૯ મું

સખીરે શ્યામ સુંદર રમે છે પ્રેમ રંગમાં;
 સખીરે ચંદન લેપન કર્યાં છે સર્વ અંગમાં. ૧
 સખીરે જાણે શંકર આત્મા વિજૂત ધારીને;
 સખીરે તાંડવ નાચતાં† આનંદ ત્રિપુરારીને. ૨
 સખીરે વિષવેલીના પેહેર્યા છે હાર કાટમાં;
 સખીરે મોહ પામીને ઉભો છે કામ ઓટમાં. ૩

* “નિરંજન” યાઠ પણુ છે. † “નાચવા” યાઠાન્તર છે.

સખીરે જાણે શંકરે ધાર્યો ભોયંગ રાજને;
 સખીરે માર આંચે છે લેવા શંખુની લાજને. ૪
 સખીરે કૂંઠ શોભે છે કમળ દળ સ્યામને;
 સખીરે હુંતો વારી જાઉં નીલકંઠ નામને. ૫
 સખીરે પ્રેમસખીના નાથની શોભા બધી;
 સખીરે જોઈ દીન થયો છે રતિનો ધણી. ૬

પદ ૧૮૭૦ મું

સખીરે મનમોહન શોભે છે વ્રજ આવતા;
 સખીરે વ્રજવિનતાના ચીત લલચાવતા. ૧
 સખીરે નવધનની શોભા છે સ્યામ તનમાં;
 સખીરે વ્રજસુંદરી આનંદ જોઈ મનમાં. ૨
 સખીરે વનમાળા શોભે છે સ્યામ અંગમાં;
 સખીરે જાણે ઈંદ્રે તાણું ધનુષ્ય રંગમાં. ૩
 સખીરે જાણે ચમકે પીતાંબર દામિની;
 સખીરે જોઈ આનંદ થાયે છે વ્રજદામિની. ૪
 સખીરે આવે મોરલી મધુરી શી વગાડતા;
 સખીરે મોર દાદુર ચાતુકને જીવાડતા. ૫
 સખીરે આવે સુંદર કમળ કર ફેરતા;
 સખીરે પ્રેમસખીને નેણા ભરી હેરતા. ૬

પદ ૧૮૭૧ મું-રાગ ગરબી

હારે નંદાજીના હો લાલ વહાલા મારે ઘેર તમે આવજો; હારે૦ ટેક.
 પેહેરી પીતાંબર પ્રેમસું, વલી રંટા રંગ સોરંગ;
 શોભા કાટિક કામની, તમે ધરજો અંગો અંગ. નંદા૦ ૧
 મોતી માળા કાટમાં ને, હેમ કડાં બેઠે હાથ;
 શિવ બ્રહ્માદિક સરખા જોઈ, રાજ થાશે નાથ. નંદા૦ ૨
 વહાલા માથડે મુગટ પુલનો, પેહેરો પુલડાં ફેરા હાર;
 જીવન તમને જોઈને, મોહી જાશે નમ્રની નાર. નંદા૦ ૩

કંઈપ કાટિક વારણે, એવી ધરજે શોભા સ્યામ;
પ્રેમસખી કહે ઊરમાં હું તો, રાખીશ આઠા જામ. નંદા ૪

પદ ૧૮૭૨ મું

હરિ મરમાળાહો માવ, સાંભળો તમને શિખવુંરીતડી; હરિ ૦ ટેક.
ગોવિંદ ગાજતે વાજતે, તમે આવજો મારે ઘેર;
પાડ પાડોશી ગામનાં, મર જણે બાધું શેહેર. મર ૦ ૧
મંદિરમાંથી પાંસરા વહાલા, આવજો માણેક ચોક;
સામી ઉઘી મેડીયે, વહાલા રહેછે મારી શોક. મર ૦ ૨
જેશે આવી ગોખમાં, તમને રસિયા વારમવાર;
કામણુગારા નેણનાં, તમે મારજો બાણુ હજાર. મર ૦ ૩
આકળા થાજે મા વહાલમાં, ઉભા રહેજો એને બાર;
પ્રેમસખી કહે સાનમાં, એને મનવજો તમે હાર. મર ૦ ૪

પદ ૧૮૭૩ મું

હરિકામણુગારાહો કહાન, સારી પેઠ સાનમાં સમજવજો; હરિ ૦ ટેક.
નવહંદી છે નાથજી, વધી ધુતારી ગુણવાન;
એની આંખડળીના પેચમાં, તમે છેતરાજો મા કહાન. કામ ૦ ૧
આંખડી છે અણિયાણિયું, તેની રાખજો મા તમે બ્હીક;
કમળનેણુ કારાં રાખતાં, એને કરજો ઠીકા ઠીક. કામ ૦ ૨
મોહન તમને પુછશે, ક્યાં જાએ છો સુંદર સ્યામ;
જીવન એને આગલે, તમે લેજો મારું નામ. કામ ૦ ૩
હું આવીશ જોવા જાહવા, મિથે બરવા પાણી હેલ;
પ્રેમસખી સામું જોઈને, તમે વાળજો રંગની રેલ. કામ ૦ ૪

પદ ૧૮૭૪ મું

હરિગુણવંતાગોવિંદ, હસતા આવો મોહન મારી શેરીએ; હરિ ૦ ટેક.
મોહન મોરલી વાઈને, વહાલા માઈને સુંદર ગીત;
આંખડળીના બાવમાં, ચોરી લાવજો એનું ચીત. ગુણ ૦ ૧
અગાસીમાં આવીને, હું કરીશ જીવન સાન;
મારી પાડોશજીને આંખજે, એક ગાજો મીઠી તાન. ગુણ ૦ ૨

હળવા હળવા હેતમાં વહાલા, આવજો મારે ખાર;

થાળ ભરી સગ મોતીડે, વધાવીશ વારમવાર. ગુણ ૦ ૩

સુંદર પુલની સેજમાં, પધરાવીશ હું એકાંત;

પ્રેમસખી કહે રસિમા સર્વે, પુરીશ મનની ખાંત. ગુણ ૦ ૪

પદ ૧૮૭૫ મું-રાગ ગરબી*

હો રંગબીના રસિલા મોહનજી, આવી શાને કરો છો આજ;

હો રંગબીના હો રસિલા મોહનજી. હો રંગ ૦ ટેક.

આવી બાઓ મા રહોને વેગળા, નહીંતો ખાશો મુખડાની ગાળ. હો રંગ ૦ ૧

કેમ ઉભા છો મારગ રોકીને, ચાલ્યા જાએને પોતાની વાટ; હો રંગ ૦

વળી જોર જણાવો છો જાદવા, હાથ નાખો છો મહીને માટ. હો રંગ ૦ ૨

કેની છેડ ન કીજે કાનુડા, તમે ડાઘા છો નંદલાલ; હો રંગ ૦

ફેલ કરો કહ્યું તમે નહિ માનો, તોઈ પુરીશ કાડ હું કાલ. હો રંગ ૦ ૩

ધુતારા છો તમને જાણીએ, છો બાલપણના ચોર; હો રંગ ૦

પુરા છો ગુણના ગોવિંદજી, હવે કરશું પાંસરા દોર. હો રંગ ૦ ૪

એવા લાડ ન કીજે લાડકડા, વહાલા છો જાણુ સુજાણુ; હો રંગ ૦

હવે નાના નથી મનમોહનજી, છો પ્રેમસખીના પ્રાણુ. હો રંગ ૦ ૫

પદ ૧૮૭૬ મું

હો અલગેલી ગોવાલની ગોકુલની રંગબીની સુંદર નાર; હો અ ૦ ટેક.

આવો મરડ દેખાડે છે મુખનો, તરુણી તન અતિ સુકુમાર; હો અ ૦

બોલે કઠિણ વચન અતિ મરમાળા, આખર ગુર્જર જાત ગમાર. હો અ ૦ ૧

આજ આવી મારા લાગમાં, રોકીશું સર્વે સાથ; હો અ ૦

અલી દહાડી તું દાણુ ચોરી જાતી, ધણે દહાડે આવી ખું હાથ. હો અ ૦ ૨

શું છે નામ તારું તારા બાપનું, તારા મનમાં છે ઝાંઝો દોડ; હો અ ૦

ઉભી રહેને થા માં આકળી, પુરા કરીશું તારા કાડ. હો અ ૦ ૩

શુરે જોર જણાવે છે નેણમાં, નાંખે છે કટાક્ષના બાણુ; હો અ ૦

એમ બાળક નહીં બહીઈ જશું, મુકીયે ન લીધા વીના દાણુ. હો અ ૦ ૪

* આ અષ્ટક છે પદ્ય ત્રણે પ્રતમાં તેના પહેલા પદમાં એક કરી, બીજા પદમાં એક બોળ, અને છઠ્ઠામાં એક કરી ચોખા છે. † “જાઓ” પાઠાન્તર છે.

‡ “એમ બાળક નહિં અમે બહી જશું” પાઠાન્તર છે.

રાકીશું જવા નહીં દધ્યે, કરીશું વનમાં હેરાન; હો અં
કહે પ્રેમસખીનો વાલમો, પાવો ગોરસ મેલીને માન. હો અં ૫

પદ ૧૮૭૭ મું

હો ધુતારા આહીરના ગીરધરજી, ઘેલું શું બોલો ગોવાળ; હો ધું ૦ ટેક.
વહાલા નિર્લજ સરખા બોલો છો, ખાવાને ધમ્મો છો ગાળ. હો ધું ૧
કે દહાડાના કહાનજી, કહોને કેદી લીધું અલબેલ; હો ધું
આબ્યા દાણી થઈ દાણુ લેવાને, નથી લાજ તારે છેલ. હો ધું ૨
આજું બોલો માંતમને જાણીયે, આવા મોટા થયા અમો માંલ; હો ધું
વહાલા મોટા કીધા જાજ પાછને, રાખ્યા છે ચારવા ગાય. હો ધું ૩
હવે શિખ્યા છો મારગ બાંધવા, વનમાં રોકો છો પરનાર; હો ધું
વહાલા નીતનીત હેરો છો હેરથા, રંગબીના નંદકુમાર. હો ધું ૪
તમને ખબર નથી ખીજ મરમની, શું જોઈને પુલો છો આપ; હો ધું
અમને ખબર છે જાની વાતની, જાણું છું તમારે બે આપ. હો ધું ૫
ગોરા નંદ જશોદા બેઠે જજી, તમે કાળા કાનુડા નામ; હો ધું
એવું જાણીને છેડ ન કીજયે, વહાલા પ્રેમસખીના સ્યામ. હો ધું ૬

પદ ૧૮૭૮ મું

હો મહિયારી ધુતારી જુઠા બોલી, બખુલાણુ તણી કુમારી; હો મહિં ૦ ટેક.
શું જાણે અમારી વાતમાં, તું છો જાણ તણી વેચનારી. હો મહિં ૧
આલી નવ લખ ઘન નંદજીને, તેની ગોવાળ પુરે છે શાખ; હો મહિં
બખુલાણુ અમારો ચાકર છે, તું જેવી લોડીયું લાખ. હો મહિં ૨
અમે રાજ તે ગોકુલ ગામના, આ ઘાટ તણા અમે દાણી; હો મહિં
તુંતો છોડી અમારા ગુર્જરીની, તારી માતા બરે છે પાણી. હો મહિં ૩
અમારું ખાઈને જીવોછો, કરો છો અમારું કામ; હો મહિં
અલી શું મુખ લઈને બોલે છે, છોડી રાંધિકા તારું નામ. હો મહિં ૪
શું જાણે તું અમને ગુર્જરી, મારી ખીંક ફાટી મરે કંસ; હો મહિં
કાઈ વેર કરે આલી અમ સાથે, કાઢી નાંખું હું તેનો વંશ. હો મહિં ૫
ગોરસડાં કાજે ગોવિંદે, કાસ્યો રાધાનો હાથ; હો મહિં
બોલો ધુંધટ પાવોને મહિયારી, કહે પ્રેમસખીનો નાથ. હો મહિં ૬

પદ ૧૮૭૯ મું

હો મોહનજી ધુતારા કાનુડા, કામણુગારા ઠગારા હેલ; હો મોં ૧
 રહેને વેમળો તુજને વારુ હું, ફાટકું* કેમ બોલે છે ફેલ. હો મોં ૧
 નાનકડો જરા નવ લાજતો, ગાજતો ગોવાળાને જર; હો મોં
 સ્થાને ફેલ કરે રહેને પાંસરો, વિણીને ખાને તું વનમાં બાર. હો મોં ૨
 તારે નવ લખ ધન તે જાણીએ, તારા ધરમાં છે ઝાઝું ધન; હો મોં
 અસ્થાશાને ધરેણું નથી પેહેરતો, મહીડા જોઈ કેમ લગકે છે મન. હો મોં ૩
 અસ્થા મહીડા વેચ્યાની શી લાજ છે, જાણ્યા વિના ન બોલીએ લાલ; † હો મોં
 જોઈ આવો પોતાની માતાને, મહી વેચતા પડી છે ટાળ. હો મોં ૪
 અસ્થા મથુરા મેલી સ્થાકારણે, કેમ નાશી આવ્યો અરધીરાત; હો મોં
 અસ્થા આવીને ઉમર્યો હું ગોકુલમાં, તે કેમ જુલી ગયો વાત. હો મોં ૫
 વહાલા સાચું કહેતા દુઃખ લાગશે, કેમ પરણ્યા નહિ કુલવંતી નાર; હો મોં
 હવે જો જો રખે કાઠનું ધર ધાલો, વહાલા પ્રેમસખીના ચાર. હો મોં ૬

પદ ૧૮૮૦ મું

હો ગોરસડાં વાલી ગોવાલણી, અલી દીસે છે ધણી રીસાળ; હો ગોરં ૧
 અલી મહી વેચવા સ્થાને નીસરી, મીઠા બોલી ધણી મરમાળ. હો ગોં ૧
 અલી જોખન મર્વ ન કીજયે, માનની સમજે મનમાંલ; હો ગોં
 ચાલે મલપતી બોલે છે મરડમાં, હાથ આવી હું વનમાંલ. હો ગોં ૨
 હાથ જોડો ગોરસ મેલીને, હેટાથી લાગો પાયે; હો ગોં
 અલી ખાંધી તે મુઠી લાખની, ઉધાડીયે તો પત જાયે. હો ગોં ૩
 અમે અડીયે નહો તમને ગુજરી, તમે છો શૂદ્ર અશુચિ નાર; હો ગોં
 અલી છેટે રહો પડજાયો પાડશો, અમે કહેવાઈએ બલચાર. હો ગોં ૪
 અલી મહીડા પીધાની મૃચ્છા ધણી, પીવાં ગોરસડાપર ભાવ; હો ગોં
 શીકું લાગે તો પાછું આપશું, માંગે પ્રેમસખીનો નાવ. હો ગોં ૫

પદ ૧૮૮૧ મું

હો અલબેલા હઠીલા ગોવિંદજી, પાલવડો મેલો નંદલાલ; હો અં ૧
 જવા દો પ્રીતમ પાતળિયા, આવીશું જીવન કાલ. હો અં ૧

* “ફાટકું” પાઠ પણ ગાય છે. † “ગાલ” પાઠાન્તર છે. ‘ગાલ’ કચ્છીઓ ગાય છે, તેનો અર્થ ‘ક્ષત’ થાય છે.

શો ભાર છે વહાલા ગોરસનો, તમે પીયો તેટલું પાત; હો અં
 વહાલા વચને તે વેર વધી ગયું, કીધી કઠણ વચનની ધાત. હો અં ૨
 પીયો પ્રીતશું ગીરધર રંગીલા, મુકા મોહનજી વિખવાદ; હો અં
 જીવન રસની રીતલડી, મીઠી મેલવણીનો સ્વાદ. હો અં ૩
 કલાકઠણ વચન અમે પ્રીતમજી, તેનો રાષ માં રાખજો સ્થામ; હો અં
 અપરાધ ક્ષમા કરો વહાલમજી, વહાલા તમને તે મારા સમ. હો અં ૪
 હવે કૃપા કરો જગજીવનજી, હમે ચરણકમલની દાસ; હો અં
 વહાલમજી વહાલ વધારોને, રાખોને તમારે પાસ. હો અં ૫
 પાવો પ્રેમ અધર રસ પાતળિયા, લાડીલા નંદકુમાર; હો અં
 રંગ રેલ કરો જગજીવનજી, આપો પ્રેમસખીને હાર. હો અં ૬

પદ ૧૮૮૨ મું

હો જીવનજી પ્રીતમ પાતળિયા, વહાલા છો નંદકુમાર; હો જીં ૧૬.
 હવે પ્રાણજીવન કેમ વિસરો, કરી રાખું હૈયાનો હાર. હો જીં ૧
 તમે સર્વસ મારે મોહનજી, તમથી વહાલું નહીં કાઢ; હો જીં
 તમ કારણ રહી છું ગોકુલમાં, જીવું છું જીવન જોઈ. હો જીં ૨
 તમને છોડું છું જીવન જાણીને, મોહન લટકાળા માવ; હો જીં
 રોકો મારમ જોડો છો લાડમાં, મારે સાંભળવાનો ભાવ. હો જીં ૩
 શો ભાર છે વહાલા ગોરસનો, મારા લાડકડા અલખેલ; હો જીં
 મંત્રો પ્રાણુ તો આપું પ્રીતમજી, વારી નાંખુ ગોરસડાની હેલ. હો જીં ૪
 લટકંતા આવો છો વહાલમજી, માંગો છો મહીડાનાં દાણુ; હો જીં
 હિપરથી જોલું છું મરડમાં, અંતરમાં વારુ છું પ્રાણુ. હો જીં ૫
 ગોરસડાં પાઈ ગોવિંદને, ગોવાલણી લાગે છે પાપ; હો જીં
 જોઈ રસીકજીવન હિરમાં ધારી, દાણુ લીલા પ્રેમસખી ગાય. હો જીં ૬

પદ ૧૮૮૩ મું—રાગ ગરબી

આરા આવો સુંદર સ્થામ રે પુછું વાતલડી;
 ક્યાં જત્યા ચતુર સંત્રામ રે રંગભર રાતલડી. ૧
 ક્યાં કીધાં અધરરસ પાન રે રસિયા રંગ રમતા;
 કૃષ્ણ મળી ચતુર જોવી કહાન રે થયા હરિ મન મમતા. ૨

કૃષ્ણ રીતે કીધાં સનમાન રે ચતુરવર પાતળિયા;
 કેમ વળુમાં રસિક એવાં વાન રે સુંદર શામળિયા. ૩
 કૃષ્ણ રીતે દેખાયા દાવ રે વહાલપ વેશુમાં;
 કૃષ્ણ રીતનાં કીધાં હરિ ભાવ રે સુંદર નેશુમાં. ૪
 કૃષ્ણ રીતની સમજવી સાન રે હસી લીધી તાળી;
 તે સાનમાં થયા છે ગુલતાન રે મોહન વનમાળી. ૫
 કૃષ્ણ રીતે મટયા સર્વે એક રે મોહન મરમાળા;
 પ્રેમસખી પુછે એ બેદ રે છેલવર છેગાળા. ૬

પદ ૧૮૮૪ મું

રસિયાજી કહેને રસ રીત રે મોહન ગિરિધારી;
 વાલમ ક્યાં વધારી પ્રીત રે છખીપર જાઉં વારી. ૧
 ખોટું બોલશે તો જાશે લાજ રે મોહન રંગ રસિયા;
 ક્યાં સાચ્યાં ગુણવંત કાજ રે કેને મંદિર વસિયા. ૨
 ક્યાં થયા મોહન ચકચૂર રે આલસકું અંગે;
 ક્યાં હુંટાણા આજ સુર રે લાલ કેને સંગે. ૩
 ક્યાં ચોળાણાં નંદલાલ રે સુખની સેજડીયે;
 કેણે બીજા જુજ ભરી વહાલ રે અમૃતની ઝડીયે. ૪
 ક્યાં હુંટતાં સેજડીનાં સુખ રે મનોહર મન ગમતાં;
 તે આનંદ આવી રહ્યો મુખ રે રસિયા રંગ રમતાં. ૫
 ક્યાં પુરણ કીધી સર્વે ખાત રે મોહન અલબેલા;
 પ્રેમસખી પુછે એકાંત રે સુંદર વર છેલા. ૬

પદ ૧૮૮૫ મું

સાચું બોલો ચતુર વર કહાન રે નટવર નંદલાલા;
 ક્યાં પલટાવ્યાં એવાં વાન રે રસિક જનના વહાલા. ૧
 છે જીવન જોખન ભરપુર રે મોહન ગીરધારી;
 છે દિસંતા મહાસુર રે ગતિ ગયા કેમ હારી. ૨
 રસિયાજી શું બોલ્યું છે અંગ રે મોહન અલબેલા;
 આવા હાલ થયા છે કેને સંમ રે સુંદરવર છેલા. ૩

આ ચુનડી તે કેની ઓઢી આવ્યા રે પીતાંબર ક્યાં બૂલ્યા;
વહાલા મોરલીને સાટે વેલણુ લાવ્યા રે પ્રેમમાં ક્યાં દૂલ્યા. ૪
રહ્યા તિલક અધુરાં બાલ રે લડયડતાં વેણાં;
રૂડી રેખા કાજલની ગાલ રે નિંદ બર્ચાં નેણાં. ૫
જોઈ રૂપ તમાકં નાથ રે મગન થઈ પ્રજનારી;
પ્રેમસખી પુછે જોડી હાથ રે છખીપર જાયે વારી. ૬

પદ ૧૮૮૬ મું

સુંદર વર યોલ્યા નાવ રે સાંભળો પ્રજનારી;
થયો તમને પુછ્યાનો ભાવ રે વાત કહું વિસ્તારી. ૧
ગાયું ચારવા ગયોતો કાલ રે મહાવનમાં જઈને;
આ તિલક કચ્યાં છે બાલ રે વેણેરે નેન.* ૨
કરી કેસર ચંદનની આડ રે ચાંદલે કરતુરી;
થઈ તમને પુછ્યાની આડ રે વાત કરું છું પુરી. ૩
થયો મહા વનમાં બહુ ધામ રે જગ આવ્યાં બાલે;
ચોળાયો ચાંદલો શ્યામ રે હાથ લાગો બાલે. ૪
હુંતો ગયો અલી વનમાં સોઈ રે પીતાંબર વિસારી;
એક આવી તમ માંહેલી કાષ્ઠ રે ચોરી ગઈ ધુતારી. ૫
મંતો ચુનડી ક્યાં ઓઢી છે ગોરી રે યોલો છો શું ઘેલી;
મારે માથે નાખો ઠાલી ચોરી રે લોક લાજને મેલી. ૬
આ વેલણુ ક્યાં છે રંચ્યો છે વાંસ રે જૂહડા યોલી નાર;
હુંતો જાઉં છું લોવારને પાસ રે પડાવવા છે સાર. ૭
હસી હસી લીધી તાળી હાથ રે વિનતા ગઈ હીડી;
સાચા પ્રેમસખીનો નાથ રે પ્રજનાર થઈ જૂડી. ૮

પદ ૧૮૮૭ મું—રાગ ગરખી

અલખેલા આવો રે રમિયે એકાંતે;
મનડું માકં મોહું રે મોલીડાની લાંતે. ૧

રસિયા મને લાગેા રે હરિ તારેા ચટકા;
 મારા મનડાં માઈ રે રાત દિવસ ખટકા. ૨
 મારે ચીતડે ચોટી રે મોહન છબી તારી;
 તારા લટકાં ઉપર રે વાલમ જાઉં વારી. ૩
 તમ અરથે રસિયા રે લોક લજ્યા મેલી;
 જોયા વિના તમને રે ક્યામ ફરું ઘેલી. ૪
 હુંતો હાથ ધર્મ છું રે મરમાળે વેણે;
 મારું ચિતડું વિધ્યું રે અણિયાળે નેણે. ૫
 સંદેશેા ઉપજ્યો રે વાલમ કહેવાને;
 વહાલા પ્રેમસખી તલજે રે ભેળી રહેવાને. ૬

પદ ૧૮૮૮ મું.

રસિયા મને રાખેા રે પોતાની જાણી;
 હુંતો હાથ તમારે રે વાલમ વેચાણી. ૧
 મારું મનડું રહ્યું છે રે તમપર મોહને;
 જીવન જીવું છું રે તુજને જોધને. ૨
 મને આથ તમારી રે પ્રાણુજીવન પ્યારા;
 સુંદર વર મુજથી રે મા રે'જ્યો ન્યારા. ૩
 હુંતો ચરણકમળની રે દાસી તમારી છું;
 તારા વેણા ઉપર રે રસિયા વારી છું. ૪
 વહાલા લાગેા છે રે નટવર નાનડિયા;
 મારા જીવ સંગાથે રે સુંદર વર જડિયા. ૫
 ખીજું કાંઈ ન જાણું રે જોયું મેંતો ખોળીને;
 રસિયા સંગ રાખેા રે પ્રેમસખી ભોળીને. ૬

પદ ૧૮૮૯ મું.

સુંદર છબી જોધને રે મોહન મરમાળા;
 મનડાં રહ્યાં મોહને રે હેલવર છોગાળા. ૧
 મારે પ્રીત ખંધાણી રે તમ સંગ પાતળિયા;
 ખીજે ક્યાંઈ ન ગોઠે રે સુંદર શામળિયા. ૨

મારું ચીતડું ચોરું રે પેચાળી પાધે;
અલખેલા રહેને રે આંખડલી આગે. ૩
મારું મનડું મોહું રે રેટ રૂપાળે;
મને કાપલ કીધી રે નેણતણે ચાળે. ૪
મારું હેડું હરખે રે મળવા મન ગમતા;
આવોને મળિયે રે રસિયા રંગ રમતા. ૫
બીજે ક્યાંઈ મનડું રે મોહન નવ લાગે;
તમ પાસે રાખો રે પ્રેમસખી માગે. ૬

પદ ૧૮૯૦ મું

મન ગમતા મોહન રે મોહી તારા વેણામાં;
કામણ મને કીધાં રે ગુણવંત નેણામાં, ૧
ધર ધંધા ન ગમે રે રહું મન મોહને;
હુંતો મગન રહું છું રે તમને જોઈને. ૨
તમને મેલીને રે મન ક્યાંયે નથી જાતું;
મને સખલ ગમે છે રે હરિ તારી વાતું. ૩
હુંતો જોઈને હરખું રે ચાલતણો ચટકો;
મને સખલ ગમે છે રે હાથતણો લટકો. ૪
મુજ સાથે આવો રે આવો હરિ ખસતા;
મને સખલ ગમે છે રે સુંદર વર હસતા. ૫
આવાને આવા રે રંજ્યો દમ આગે;
વહાલા પ્રેમસખીના રે નિત્ય ઉડી એ માગે. ૬

પદ ૧૮૯૧ મું-રાગ ગરબી

એક વાર મંદિર આવો વહાલાજી મારે, એક વાર મંદિર આવો;
ચિતડાં શું લલચાવો. એકં ટેક.
વાટડી જોઉં છું તારી, વેહેલા આવો ગિરિધારી;
બોળાને શું બરમાવોરે. વહાલાં ૧
બીજેને જાઓ છો ઠાલા, અમશું બોલીને વહાલા;
અમ સાથે શો દાવોરે. વહાલાં ૨

મરમાળે વેણે હરિ, કામણુગારે નેણે કરી;
 સાનમાં શું સમજવોરે. વહાલાં ૩
 આજ કાત્ર કહીને હરિ, કાલ દધને જાઓ છો ફરી;
 જીવડો શું તરસાવોરે. વહાલાં ૪
 ઘોડલાં ખેલાવા આવો, વહાલા માટે મન ભાવો;
 પ્રેમસખી સાથે લાવોરે. વહાલાં ૫

પદ ૧૮૯૨ મું

પ્રેમશું પધારો હરિરે અલખેલા માટે, પ્રેમશું પધારો હરિ;
 રહી છું અરજ કરી. પ્રેમશું ૧ ટક.
 સુંદર વાળી છે શેરી, મોતિડાં મેલ્યાં છે વેરી;
 તોરણ મેંતો બાંધ્યાં ફેરીરે. અલં ૧
 બાંધી છે હીડાળા ખાટ, રહી છું જોધને વાટ;
 એક પગે આશ બરીરે. અલં ૨
 વહેલેરી હીને રે હરિ, રસાઈ મેલી છે કરી;
 આવી છું ઢાંકીને ધરીરે. અલં ૩
 વહેલેરા પધારો વહાલા, વાર શું કરો છો ઠાલા;
 ભોજનીયાં જાયે છે ફરીરે. અલં ૪
 પ્રેમીને વશ હરિ, પધારો કરુણા કરી;
 પ્રેમસખી સાથે ખરીરે. અલં ૫

પદ ૧૮૯૩ મું

વારે વારે જઈ વારીરે, લટકાળા તમપર વારે વારે જઈ વારી;
 પધારો ગિરિધારી. લટં ૧ ટક.
 જખીલાજી જખીલો જોધને, મારું મન રહ્યું મોધને;
 રાખું વહાલા ઉર ધારીરે. લટં ૧
 રૂપાળા પેહેરીને જમા, રસિયાજી આવો સામા;
 સુંથણીની શોભા સારીરે. લટં ૨
 ગજરા પેહેલ્યા છે કાળુ, બાંધ્યા છે રૂપાળા બાળુ;
 છોગલિયાંની જખી ન્યારીરે. લટં ૩

કેસરિયે ચઢ્યા છે નાથ, અસવારી લેને સાથ;
 મંગલ ગાય છે પ્રજનારીરે. લટ૦ ૪
 વહાલાજી વાર ન કીને, પ્રેમસખી સાથે લીને;
 આશ પુરે આવી અમારીરે. લટ૦ ૫
 પદ ૧૮૯૪ મું

મંદિર પધાત્યા સ્વામીરે, સાહેલી મારે મંદિર પધાત્યા સ્વામી;
 દુઃખ સરવે દૂર વામી. મંદિર૦ ટેક.
 કપુરે આરતિ કરી, મોતિડાંનો થાળ ભરી;
 વધાવ્યા અંતરજામીરે. સાહેલી૦ ૧
 પેહેરાવ્યા ચંપાના હાર, પગે લાગી વારવાર;
 ચરણે મસ્તક નામીરે. સાહેલી૦ ૨
 સેજડી સંવારી ખાંતે, ભોજનીયાં રાંધ્યાં છે બાંતે;
 નોતત્યા અક્ષરધામીરે. સાહેલી૦ ૩
 વ્યંજન થાળ આગે ધરી, પ્રીતયું જમાડ્યા હરિ;
 હવે મારે ન રહી ખામીરે. સાહેલી૦ ૪
 જમીને ઉઠ્યા દયાળ, પ્રેમસખીને આપ્યો થાળ;
 અંગે અંગ આનંદ પામીરે. સાહેલી૦ ૫

પદ ૧૮૯૫ મું-રાગ ગરખી

સખી વારણે જાઉં તારી પ્રીતને જો;
 વશ કીધા તે મોહન અજીતને જો. સખી૦ ટેક.
 સખી આજનો દિવસ તારો ધન્યમાં જો;
 તુંતો ગમી મોહનજીના મનમાં જો. સખી૦ ૧
 સખી ચતુરપણુમાં ચતુર છે જો;
 અલખિલડી જોખન ભરપુર છે જો. સખી૦ ૨
 સખી વાલપ બધી છે તારી વેણુમાં જો;
 કામણુ કીધાં છે કાંઈક નેણુમાં જો. સખી૦ ૩
 સખી રંગડો લગાજો કાઈ બાંતનો જો;
 રસ પીયે છે આજ તું એકાંતનો જો. સખી૦ ૪

સખી મોહનજીના તેં મનડાં હયાં જો;
પ્રેમસખીના નાથને વશ કર્યાં જો. સખી૦ ૫

૫૬ ૧૮૯૬ મું

સખી ધન્ય છે આજ તારી પ્રીતડી જો;
રસિયાજી સાથે લાગી ઝડી જો. સખી૦ ૧૮૬. ટેક.
સખી કળા શિખી છું ચક્રારની જો;
જખી જોઈ રહી મોહન ચીતચોરની જો. સખી૦ ૧
સખી ચતુર ધણી તું નથી ઘેલડી જો;
શ્યામ સુંદર લેઈ બેઠી અકેલડી જો. સખી૦ ૨
સખી કામજી કીધાં તેં મારી બેનડી જો;
તુજ વિના ન ચાલે અરધ ધડી જો. સખી૦ ૩
સખી કળા ફરી છે તારા અંગની જો;
ચટપટ લાગી રસિયાજીના સંગની જો. સખી૦ ૪
સખી મગન થઈ તું રસ ચાખતાં જો;
પ્રેમસખીનો નાથ હર રાખતાં જો. સખી૦ ૫

૫૬ ૧૮૯૭ મું

સખી હુંતો બલિહારી તારા વહાલને જો;
પ્રેમે રીઝવ્યા ચતુર વર લાલને જો. સખી૦ ૧૮૭. ટેક.
સખી પ્રેમ પુરજી તારો કામની જો;
વશ કીધા સુંદર વર ભામની જો. સખી૦ ૧
સખી રસિક સુંદર રસ ચાખીઓ જો;
સંસારિયો કુચો કરી નાંખીઓ જો. સખી૦ ૨
સખી શ્યામ સુંદર હર ધારિયો જો;
થુંક જેવો કીધો તેં સંસારિયો જો. સખી૦ ૩
સખી વહાલા કીધો તેં પ્રજરાજને જો;
મેલી કુલ કુટુંબ લોક લાજને જો. સખી૦ ૪
સખી ત્રિભુવન તારા જશ ગાવિયા જો;
પ્રેમસખીનો નાથ તેં વધાવિયા જો. સખી૦ ૫

પદ ૧૮૯૮ મું

સખી પ્રેમી જાણે વાત પ્રીતની જો;
શું જાણે ખીજા એ રીતની જો. સખી૦ ૮૬.
સખી જમર લોભી રસ સારના જો;
શું જાણે દાદુર ભોગી ગારના જો. સખી૦ ૧
સખી હંસ તો મુક્તાક્ષને જમે જો;
મુવા બગલાંને એક માછલાં ગમે જો. સખી૦ ૨
સખી પ્રેમીજન હંસ મોતી શ્યામ છે જો;
જેને શ્યામ વિના ખીજું હરામ છે જો. સખી૦ ૩
સખી અમૃત પીતાં ટળી વાસના જો;
તે નવ જાણે ખહેની સ્વાદ જાસના જો. સખી૦ ૪
સખી જીવવું જેનું નાથ કારણે જો;
પ્રેમસખી જાયે તેને વારણે જો. સખી૦ ૫

પદ ૧૮૯૯ મું-રાગ ગરખી

સાંભળ વાત કહું એક જાની, શ્યામ સુંદર વર નંદલાલાની. ૧
સાચી કહું માનજે મારી હેલી, સુંદર શ્યામ ગયા તને મેલી. ૨
તારી શોક વળ* જેનું નામ, તેને મંદિર આજ ગયા છે શ્યામ. ૩
કસુંબલ પાંચ કેસરિયાં જામા, શેરીએ જાતાં મળ્યા મને સામા. ૪
રંગમાં રાતાને વાંસળી વાતા, રસિક સુંદર વર દીડા મેં જાતા. ૫
ગજરા બાજુબંધ બાંધ્યા છે હાથે, લાખ ગોવાળિયા લીધા છે સાથે. ૬
તેતો આજે પૂરણુ સુખ પામી, જમને મળ્યા પ્રેમસખીનો સ્વામી. ૭

પદ ૧૯૦૦ મું

સાંભળ વાત કહું એક ખીજા, પ્રેમે મગન નાથ રહ્યા છે રીઝી. ૧
પીતાંબરની પળવટ વાળી, હાથે ગજરા ગુંથ્યા વનમાળી. ૨
અત્તર શીશી લીધી છે સાથે, કેસર ચંદન ઉતાર્યું છે હાથે. ૩
તુજ કરતાં તે દીસે ધણી વહાલી, પુરણુકામ મયા જેને માલી. ૪
તેને મંદિર શ્યામ રહ્યા છે ઝુઝી, તુજને તો રસિયો ગયા છે જુલી. ૫

તુજને મેલીને ગયા જેને કાજ, કહોને બાઈ તારી શી રહી લાજ. ૬
સાંભળી રાધાએ દાસીની વાણી, પ્રેમસખી કહે કાપી મહારાણી. ૭

પદ ૧૯૦૧ મું

આદિ માયા જગતની છે ઈશ, અતિશે પ્રયંડ ચડી છે રીસ. ૧
જાણે રાહુએ ઘેર્યો છે ચંદ, ક્ષીણ કળા થયો જગવંદ. ૨
મહા કાપમાં રાસેશ્વરી રાધા, શોક જીત્યાની લીધી છે બાધા. ૩
બ્રહ્મટી ચંચલ નેણાં છે રાતાં, મહા રીસમાં બોલી જગમાતા. ૪
દેખાડ આલી ક્યાં છે નંદલાલ, જને હવે કરીશ એના હાલ. ૫
જે સાથે લાગ્યું એને તાન, એક ઘડીમાં ઉતારીશ માન. ૬
પ્રેમસખીનો વહાલો ગયા બીજે આશે, હવે એમાં બેયાં જેવી થાસે. ૭

પદ ૧૯૦૨ મું

રીસ કરી બોલી અલબેલી, થાઓ તૈયાર ચાલોને વેહેલી. ૧
રથ જોડીને થાઓ તૈયાર, ચાલો ઉતાવળી થાયે છે વાર. ૨
રતન જડીત પેહેર્યાં છે અમૂલ્ય, કાટિક સુરજ જેના નખની તુલ્ય. ૩
પેહેર્યાં છે ચીર અમુલ્યક બારી, કાટિક કામ જીપીપર વારી. ૪
મુંદર રથ જોડ્યા જેને કાજે, ચોંદે લોક શોભા જોઈ લાજે. ૫
હીરા રતન જડ્યા અતિ સાર, ચાલીશ માઉમાં જેનો વિસ્તાર. ૬
એ રથ ઉપર બેસીને ચાલી, પ્રેમસખીના નાથને છે વહાલી. ૭

પદ ૧૯૦૩ મું

ચાલી સ્થામા મંડળ મેલી, ત્રણ કરોડ ગોપી લીધી છે ભેળી. ૧
હાહાકાર થયો બહુ ઘોષ, રાણી રાધાજી બરાણી છે રોષ. ૨
અતિ ઘણો શોક કરતી આવે નાર, લાખ ગોવાળીઆ ઉભા છે દાર. ૩
ગોવાળીએ સહુ આવતી બાળી, ઉભી રહો ઉભી રહો કહીને ખાળી. ૪
રાધાજી બોલી જુવો છો શું આલી, જાવા ન પામે સહુ હ્યોને ઝાલી. ૫
રાધાજીની આજ્ઞા લઇને, ઝાલી લીધા ગોપી ભેળી થઇને. ૬
રીસમાં ભુલી ગોપી સુખ ભુખ, પ્રેમસખી કહે થયો મહા ભુખ. ૭

પદ ૧૯૦૪ મું

સાંભળી ખબર રાધાજી આવી, ત્રણ કરોડ ગોપી સાથે લાવી. ૧

રીસ ભરી રાધા આવી જાણી, ખેંચીકની મારી વ્રજ થઈ પાણી. ૨
 ઝાલો ને બાંધા કરતી આવી પ્યારી, અંતરધ્યાન થયા ગિરિધારી. ૩
 આવી રાધાજી વળી સૌ જોઈ, સુના મંદિરિયામાં ન મળે કોઈ. ૪
 વ્રજ નીર થઈ તે જાણી, નવ દીઠાં ક્યાંઈ સારંગપાણી. ૫
 નીર જોઈ બહુ* આચરજ પામી, અંતરધ્યાન થયા જાણ્યા સ્વામી. ૬
 રાધા ગઈ પાછી પોતાને ધામ, પ્રગટ થયા પ્રેમસખીનો સ્થામ. ૭

પદ ૧૯૦૫ મું

વ્રજ તીર ગયા બલવીર, હસીને યોલાવી આપી બહુ ધીર. ૧
 મારે કાળે આવી ગતિ તારી, આવ્ય નવજોખન થઈ નારી. ૨
 આવી રૂપ ધરી અલખેલી, રસિક સાથે વાળી રંગડાંની રેલી. ૩
 સુંદર વર મોહન સાથે રમતાં, પુત્ર સાત થયા મનગમતા. ૪
 રમતાં બાળ વઢ્યો એક નાનો, લાગી વ્રજ તેને રાખવા છાનો. ૫
 નાના બાલકની દયા મનમાં આવી, સુંદર સ્થામ ગયા છટકાવી. ૬
 મેલી ગયા પ્રેમસખીનો પ્યારો, યાજે તું પુત્ર સમુદર ખારો. ૭

પદ ૧૯૦૬ હું

રસિક સુંદર સાથે શ્રીદામ, આવી ઉભા રહ્યા રાધાને ધામ. ૧
 દાસી યોલી ઉભા રહોને સ્થામ, હમણે નથી માંહી ગયાનું કામ. ૨
 રાધા સુતી હરિ કોપ મંદિરમાં, ખુશ જરી છે રીસના બરમાં. ૩
 વચ્ચે આબૂપણુ મેલ્યાં ઉતારી, એક ફાટી કંથા ઉર ધારી. ૪
 કુસુમની સેજ ત્યાગી અલખેલી, લોટે છે ધરણી કામલ અંગ છેલી. ૫
 રુદન કરે બહુ વારંવાર, દુઃખનો નહિ હરિ વારને પાર. ૬
 પ્રેમસખીનો નાથ આવ્યા જાણી, આવી ઉડી રાધા રીસે બરાણી. ૭

પદ ૧૯૦૭ મું

જરે લંપટ દાસીના વહાલા, તેને પાસે જ તું નંદલાલા. ૧
 કપટી નિર્લજનું શું છે ભાં કામ, જ તું પાછો તે દાસીને ધામ. ૨
 કઠણ વચન યોલી રાધા પ્યારી, કાઠી મેલો લંપટ ગીરધારી. ૩

દાસી કહે જાઓ જગદીશ, હમણે રાધાને ચડી છે બહુ રીસ. ૪
એક કહે સાંભળો અલખેલા, આવડી માનીતી કરી કેમ છેલા. ૫
એક કહે સુંદર વર કહાન, લાગો પગે રાખો એનું માન. ૬
પ્રેમસખી કહે નાથ ગીરધારી, મન માની મોજ હવે મળશે સારી. ૭

પદ ૧૯૦૮ મું

પાછી આવીને રાધા બોલી વેણા, રીસમાં રાતાં ચટક થયાં નેણા. ૧
વ્રજકાન્ત વ્રજના નાથ, કેમ મેલી આવ્યા દાસીનો સાથ. ૨
તે થઈ નહીં તું પણ નહ થાને, બાંધી પુટી તેને કાંઈ રે જાને.* ૩
એકસું ધાતને એકસું પ્રીત, ક્યાંથી શિખ્યો એ મનુષ્યની રીત. ૪
મનુષ્યની રીત સરવે તારી જાણી, થાને મનુષ્ય જ સારંગપાણી. ૫
દાસી વ્રજને લેજો સાથે જાની, તે ટાળશે સહુ દાઝ હિયાની. ૬
સહી ન શક્યો બોલ્યો શ્રીદામ, ચાલી નિસચ્યો પ્રેમસખીનો સ્યામ. ૭

પદ ૧૯૦૯ મું

શ્રીદામ કાપ્યો નેણુ થયાં રાતા, એવાં વચન કેમ બોલો છો માતા. ૧
જેને પ્રતાપ થઈ આવી મોટી, તેને વાણી કેમ બોલો છો ખોટી. ૨
મારા સ્વામીનો મરમ તું ના જાણી, તું જેવી લાખો ભરે જેને પાણી. ૩
રે રે લંપટ કપડીના દૂત, સામો આવી કેમ બોલે કપુત. ૪
માનું બુંદુ વાંચે બાપનું સારું, દૈત્યનું રૂપ થાશે જ તારું. ૫
શ્રીદામ કે તું જેને મદ ભારી, મનુષ્ય બની થાજે શુદ્રની નારી. ૬
પ્રેમસખીના સ્વામી પાસે આવી, શ્રીદામે રીત કહી સમજવી. ૭

પદ ૧૯૧૦ મું

શ્રીદામ કે સાંભળો દીનાનાથ, શી ગતિ મારી કુટાયો અનાથ. ૧
સ્વામસુંદર કહે માં કરજે શોક, સો વરસ ફડે પામીશ મારો લોક. ૨
ધારી ચરણ હવે મસ્તક નામી, ચાલ્યો શ્રીદામ રાધા મળી સામી. ૩
હેયામાં ધાલી મળી બહુ પ્રીતે, ક્યાં જાણશ પુત્ર પુછ્યું એ રીતે. ૪
શ્રીદામે વાત કહી સમજવી, ચાલી રાધા મોહન પાસે આવી. ૫

હે નાથ હે નાથ કહીને પોકારી, લુલી હું નાથ છું દાસી તમારી. ૬
પડી ચરણમાં લુલી શરીર, પ્રેમસખીને સ્વામી આપી ધીરં. ૭

પદ ૧૮૧૧ મું

સુંદરશ્યામ કહે પ્રાણુ પ્યારી, ચિતા ન કરશે ભરણ છે મારી. ૧
થાઓ ગોકુલ બ્રજુલાણુ કુમારી, તમ અરથે હું આવીશ નારી. ૨
આવીશ વેહેલો ન કરીશ વાર, પ્રગટીશ વ્રજમાં ઉતારવા ભાર. ૩
પરક્રમા કરી રાધા પગે લાગી, કર જોડીને લીધા વર માગી. ૪
રાધાજી જોલી જોડીને હાથ, જનમોજનમ થાજે મારા નાથ. ૫
નાથ ચરણમાં મારું મન રમજો, ભ્રમર થઇને નિરંતર ભમજો. ૬
સુતાં જગતાં નિત્ય દરશન દેજો, પ્રેમસખી કહે અખંડ અંતરે* રહેજો. ૭

પદ ૧૮૧૨ મું

ગદગદ કંઠે જોલી પ્રાણુ પ્યારી, નાથ વિસરજ્યો મા દાસી તમારી. ૧
ગુણુ તમારા ને રૂપ તમારું, એમાં રહેજો અખંડ ચીત મારું. ૨
ચરણુ કમળની ભક્તિ મુને દેજો, રાત દિવસ મારા નેણામાં રહેજો. ૩
જોતાં જોતાં જીવનપ્રાણુ, ઢળી પડી લુલી દેહ બાન. ૪
વ્રજવાસી સાંભળો નરનારી, તે પુરુષોત્તમ પ્રગટ્યા મોરારી. ૫
એમાં તે જોટી ન મજો લગાર, સમ આધને કહું વારંવાર. ૬
પુરણુ પ્રીતે એ લીલા જો ગાશે, તો પ્રેમસખીનો નાથ તેડી જાશે. ૭

પદ ૧૮૧૩ મું-રાગ ગરબી

આવોને અલખેલારે વહાલા, વાટડી જોઉં તમારી રે. આવોં ટેક.
લટકામાં લટકાળારે વહાલા, વહાલમ વેણુ વગાડી રે;
પ્રાણુ હર્યો વાંસલડીને ચટકે, મોહન મોહની લગાડી રે. આવોં ૧
મુખને મરકલડે આંખડલીને ચાજો, વશ કીધી વ્રજનારી રે;
અલખેલા આંખડલીમાં જીવન, ખટકા છે મોરારી રે. આવોં ૨
મીઠે મીઠે વેણુ કામણુગારે નેણુ, માર્યાં તે મોહના બાણુ રે;
રાત દિવસ સ્વપ્નામાં મોહનજી, વિસરું નહિ જીવનપ્રાણુ રે. આવોં ૩

લટકંતી ચાલે બોલાવો છો વહાલો, મીઠી તે મુખની વાણી રે;
હાથને લટકે પીતાંબર પટકે, લાવણ્યમાં લોભાણી રે. આવોં ૪
સુંદરવરની સુંદર શોભા, જોઈ મોહું મન મારું રે;
ત્રેમસખીના રસીલા રે વહાલા, તન મન તમપર વારું રે. આવોં ૫

પદ ૧૮૧૪ મું

મોહનજી મરમાળા રે વહાલા, આવોને છેલ છખીલા રે;
પ્રાણજીવન જોવાને કાળે, અવતરિયા અલખેલા રે. મોહોં ટેક.
જરકસી પાધમાં રે મનડું લાગે, જળહળતા પેહેરો જમા રે;
મુખડું તે દેવા ને મન હરી લેવા, ચાલ્યા આવો મુજ સામા રે. મોહોં ૧
શોભાના સાગર નૌતમ નાગર, કંઠે મોતીડાંની માળા રે;
કુંડલ ઝળકે ને મનડું રે લળકે, કેવા શોભો છો રૂપાળા રે. મોહોં ૨
કેડે કંદોરો ને આંહો બાણુબંધ, પાયે તે ધુંધરુ વાજે રે;
હેમ કર્ડા કર પોંચી જોઈને, કાટિ કામ છખી લાજે રે. મોહોં ૩
પીતાંબર ફેટે કટારો છે ભેટે, વ્રજવનિતા મોહી વહાલા રે;
આવો એકાંતે જીવન જોઈ ખાંતે, એક વાર મળો નંદલાલા રે. મોહોં ૪
મુખડા ઉપર શ્રમ જલનારે મોતી, કેસર તિલક બાલે રે;
ત્રેમસખી જોઈ મોહી છે વહાલા, છેલ ચટકતી ચાલે રે. મોહોં ૫

પદ ૧૮૧૫ મું

છેલ છખીલા છોગાળા વહાલા, તારા મુખડાની મોહની લાગી રે;
કમળ નેણુ જોવાનેરે કાળે, સર્વે થયાં વેરાગી રે. છેલોં ટેક.
કેસર રંગે ઉધાડે તે અંગે, રૂડા લાગો છો લાલ રે;
મસ્તક તિલક કચ્ચાં કેસરના, ટીમકડી રૂડી ગાલ રે. છેલોં ૧
પુલડાંના હાર હિયે રૂડા શોભે, બાધ્યા તે પુલડાના બાણુ રે;
મસ્તક હાર કતાર પુલાની, છોગલિયા બહુ કાણુ રે. છેલોં ૨
સુંયણલી પહેરો મોહનજી, મનડાં અમારાં મોવા રે;
નાબી ઉડી અનોપમ સુંદર, આવી ધું જીવન જોવા રે. છેલોં ૩
દરશન દેવાને દુઃખ હરી લેવા, આવી જોસો મારે ખારે રે;
ઝીણે ઝીણે વૈણે કટાક્ષને નેણે, જીવનજી મુને મારે રે. છેલોં ૪

પ્રાણ હયાં પાતળિયારે વહાલા,* બોલી મીઠાં મીઠાં વેણુ રે;
પ્રેમસખીના પ્રાણજીવન મુને, લાગાં તમારાં નેણુ રે. છેલ ૫

પદ ૧૯૧૬ મું

પ્રાણજીવન પાતળિયારે વહાલા, વારેને નેણુ તમારાં રે;
હરતાને ફરતા હેરાન કરે છે, ચોર્યાં છે ચીત હમારા રે. પ્રાણ ૦ ટેક.
રાત દિવસ જંપવા નથી દેતાં, કીધી તે વશ મોહે કહાના રે;
અરધી તે રાતે મોહનજી, મારે મંદિર આવે જાના રે. પ્રાણ ૦ ૧
ભર નિદ્રામાં આવી જગાડે, ને જરકીને પાડે ચીસ રે;
ઓર્ચીતા આવીને છેડે છે, બણી ચડાવે છે રીસ રે. પ્રાણ ૦ ૨
સહુ દેખતાં મારો પાલવ ઝાલે, ને હસીને વધારે છે વહાલ રે;
લોકની લાજ ન માને મોહન, તમે શિખાવ્યા નંદલાલ રે. પ્રાણ ૦ ૩
કામણુગારે તમારે નેણુ, એણે મુને વશ કીધી રે;
શું જાણું વહાલા શું કરી નાંખ્યું, જાણે વેચાતી લીધી રે. પ્રાણ ૦ ૪
એને કડે હું તો એમ ફરું છું, જેમ પડાઇની દોરી રે;
પ્રેમસખીના રસીલારે વહાલા, પેઠાં કાલજકું કારી રે. પ્રાણ ૦ ૫

પદ ૧૯૧૭ મું

રંગબીના રસીલારે વહાલા, આવેને સુંદર છેલા રે;
અરધ ધડી અલગા નવ મેલું, મનગમતા અલખેલા રે. રંગ ૦ ટેક.
હેત કરી હેયાપર રાખું, મોહન ચતુર સુજાણુ રે;
જેરે જોઇએ તે આણી આપું, તન મન વારું પ્રાણુ રે. રંગ ૦ ૧
પ્રાણ થકી વહાલા છે જીવન, સુંદર શ્યામ સોહાગી રે;
પ્રાણજીવન તમ સાથે મારે, પુરણ પ્રીતડી લાગી રે. રંગ ૦ ૨
નેણુના આગળથી નહીં રે જાવા દઉં, જીભ થકી ન વિસારું રે;
રમતાને જમતા ગોરસડારે પીતા, એવા રુદા માંહી ધારું રે. રંગ ૦ ૩
જેયા વિના નવ ચાલે જીવન, કરી રાખું હેયાનો હાર રે;
નાસિકા મોતી કરું બાંહે બાણુ, નયન તણો શણુગાર રે. રંગ ૦ ૪

* “પાતળિયારે વહાલે” પાઠાન્તર છે.

સુંદર સ્યામ રસિકના જીવન, આજતો અઢળક ઢળો રે;
કર જોડીને કહું છું જીવન મારા, પ્રેમસખીને મળો રે. રંગ ૧

પદ ૧૯૧૮ મું-રાગ ગરબી

સજની પુછોને નંદજીનો લાલ કે કેમ ચંચળ થયા રે લોલ;
કીધો કીધો નટવર વેશ કે કેમ તોડી દયા રે લોલ. ૧
સજની શું છે આ રાતે કામ કે નંદકુમારને રે લોલ;
જીજુગાર્યાં રૂડા તોરંગ થયા અસવારને રે લોલ. ૨
સાથે નહીં લઈ જાયે પ્રજરાજ તો ક્યારે આવશે રે લોલ;
સજની અધરામૃત પ્રજનાથ હવે ક્યારે પાવશે રે લોલ. ૩
મળશે મનગમતી કાઈ નાર કે જાશે વિસરી રે લોલ;
સજની મેલીને ચાલ્યા નાથ ક્યારે મળશે ફરી રે લોલ. ૪
સજની જગથી તોડી પ્રીત કમળ મુખ જોવતી રે લોલ;
મેલી પ્રેમસખીને નાથ રહી સર્વે રાવતી રે લોલ. ૫

પદ ૧૯૧૯ મું

ન ઘટે તમને પ્રાણજીવન કે ચાલ્યા મેલીને રે લોલ;
દુઃખને દરીએ મારા નાથ કે નાંખ્યાં ઠૂલીને રે લોલ. ૧
રસિયા કરવી નહોતી પ્રીત કે પેહેલી નાથજી રે લોલ;
રસિયા અમૃત પાઇને માથ્યાં એક સાથજી રે લોલ. ૨
રસિયા સરવથી તોજો સ્નેહ એક તમને વરી રે લોલ;
પ્રજવનિતાના જીવનનાથ તમે સારી કરી રે લોલ. ૩
રસિયા રંગે રમાડતાં રાસ વધાર્યાં વહાલને રે લોલ;
રસિયા લેવા અમારા પ્રાણ કચ્યાં બેહાલને રે લોલ. ૪
રસિયા માથ્યાં રસનાં બાણ કે ઠાપ્યાં કેમ ઠરે રે લોલ;
તમવિના પ્રેમસખીના નાથ કે એવી કુણુ કરે રે લોલ. ૫

પદ ૧૯૨૦ મું

બોધવ કહેજો એક સંદેશો પ્રજના નાથને રે લોલ;
મા વિસારજો પ્રાણજીવન કે ગોપી સાથને રે લોલ. ૧

રસીયા કરજે અમારી સાર કે અતિ અબજા તણી રે લોલ; વારે ચઢજે દીનાનાથ કે હવે થઈ છે ધણી રે લોલ. ૨ થઈ છે તમ વિના વ્રજનાથ કે સર્વે ઘેલડી રે લોલ; સંભારીને સુંદર શ્યામ રડે છે સાહેલડી રે લોલ. ૩ રસિયા આંખે આંસુ ધાર ભુલી ધરકામને રે લોલ; વહાલા કાકિલા ઉચે સ્વરસું પોકારે શ્યામને રે લોલ. ૪ રસિયા આવો પ્રાણુજીવન કે વાળો વાનને રે લોલ; આવો પ્રેમસખીના નાથ કે દરશન દાનને રે લોલ. ૫

પદ ૧૮૨૧ મું

રસિયા નીતનીત કરતી આડ આંદલિયો લાલનો રે લોલ; તે ધણું ખટકે મારા નાથ તીર જેમ લાલનો રે લોલ. ૧ બેસતા મોહન આવીને બાર કે નાંખી આકળો રે લોલ; તે સંભારીને સુંદરશ્યામ થાયે છે મન આકળો રે લોલ. ૨ રસિયા જમતા કરતા બેલ કે બહુ હાંસી કરી રે લોલ; તે લટકાપર પ્રાણુજીવન કે હું જઈ મરી રે લોલ. ૩ રસિયા બોલી મધુરાં વેણુ કે કરતા વાતડી રે લોલ; તે સંભારીને મારા નાથ ભરાઈ આવે છાતડી રે લોલ. ૪ રસિયા પુલડે સંવારી સેજ ઢાળી છે મેં તો ખાટડી રે લોલ; આવો પ્રેમસખીના નાથ જેવું છું તારી વાટડી રે લોલ. ૫

પદ ૧૮૨૨ મું

આવો આવો સુંદર શ્યામ કે ભુવન મારે ડોલતા રે લોલ; હસતા હસતા સુંદર વેણુ કમળ મુખ બોલતા રે લોલ. ૧ ચિતડે ચોટી સુંદર શ્યામ ચપળતા નેણુની રે લોલ; મન મારું મોહું મોહનલાલ મધુરતા વેણુની રે લોલ. ૨ રસિયા લાગો મુજને રંગ ચટકતી ચાલનો રે લોલ; જોતાં ત્રપત ન થાયે નેણુ ચંદ્રમા લાલનો રે લોલ. ૩ રસિયા જાણ્યો છે મારો હાથ રખે હવે છોડતા રે લોલ; વહાલા રહેજે મન મારે વાસ આળસ અંગ મોડતા રે લોલ. ૪

વહાલા જાતાં વળતાં શ્યામ શરીએ મારે નિસરો રે લોલ;
રસિયા પ્રેમસખીના નાથ મુને મા વિસારો રે લોલ. ૫

૫૬ ૧૯૨૩ મું

અલખેલા આવો મારે ઘેર કે જઈ તારે વારણે રે લોલ;
પેહેરાવું ચંપાના હાર લાવી છું તમ કારણે રે લોલ. ૧
રસિયા બાંધી કપાળી પાલ આટા લેજે બેવડો રે લોલ;
ઐયારા આવોને સુંદર છેલ કે ખોસું કેવડો રે લોલ. ૨
લટકા કરતાં આવો શરીએ કે પોતાની શોખમાં રે લોલ;
પ્રાણજીવન જોવાને કાજ બેસીશ હું તો શોખમાં રે લોલ. ૩
આવીને બેસો મારે બાર કરો રૂડી વાતડી રે લોલ;
રસિયા જોઈ તમારું રૂપ ઠરે છે મારી છાતડી રે લોલ. ૪
લાલચ લાગી છે અલખેલ મોહી છું તારા વેણમાં રે લોલ;
આવો પ્રેમસખીના પ્રાણ રાખું મારા નેણમાં રે લોલ. ૫

૫૬ ૧૯૨૪ મું

સજની એક દિવસ જળ ભરવા જમુના હું ગઈ રે લોલ;
સામાં મળીયા નંદજીનો લાલ કે જોઈ મોહી રહી રે લોલ. ૧
જે દહાડાથી સુંદર શ્યામ મારી દબે પગા રે લોલ;
લખીને રાખ્યા રૂઢિયામાંલ કે ચીત આવી ચગા રે લોલ. ૨
લાગ્યાં લાગ્યાં ચંચળ નેણ હવે કેમ વિસરે રે લોલ;
લટકા કરતાં પેઠા લાલ હવે કેમ નિસરે રે લોલ. ૩
સખી ચૌદ જીવનમાં એક એની મારે આશ છે રે લોલ;
હવે મારે મન કમ વચને નાથ ચરણમાં વાસ છે રે લોલ. ૪
કાંધી કાંધી મુજ પર મેહેર કે આજ અટળક ઢળ્યા રે લોલ;
મળીયા પ્રેમસખીનો નાથ કે આડા અંક વળ્યા રે લોલ. ૫

૫૬ ૧૯૨૫ મું

સજની મનડે વાળી ગાંઠ તે છોડું કેમ કરી રે લોલ;
ટાળી ન ટોળે કરમની રેખ તેમ મારે હરિ રે લોલ. ૧
મન કમ વચને ઝાલી હાથ હાલરે જેમ લાકડી રે લોલ;
તેમજ પ્રાણ સંગાથે લીધા મનમોહન જડી રે લોલ. ૨

તેલે પલાળીને વાળે જેમ ગાંઠ કે રૂડી હીરની રે લોલ; સજની એમ પડી મારે આંટી કે મોહન આહીરની રે લોલ. ૩
જેતાં લોચન ત્રપત ન થાયે કે એવી ટેવ પડી રે લોલ; સજની પ્રાણુજીવન જોયા વિના ચાલે નહીં ધડી રે લોલ. ૪
રસિયા સાથે લાગી પ્રીત કે દુઃખ સર્વે ટળ્યાં રે લોલ; સજની પ્રેમસખીનો નાથ કે આજ અઢળક ઢળ્યા રે લોલ. ૫

૫૬ ૧૯૨૬ મું-રાગ ગરબી

રાધાકૃષ્ણ વિવાહુ લિખ્યતે

સખી સાંભળને કહું એક વારતા જો;
સાંભળીને થાયે છે હિયે ઠારતા જો. ૧
જેને મોટા મુનિવર ચ્હાય છે જો;
જેને નિગમ નેતિ કરી ગાય છે જો. ૨
સખી જે સારું ધરમાંથી નિસરે જો;
ત્યાગી થઇને વનમાં જોળતા ફરે જો. ૩
સખી જે થકી આ સર્વસ થાય છે જો;
જે સરવના કારણ કહેવાય છે જો. ૪
સખી દાખડે કરીને જે નવ મળે જો;
કૃપા કરીને ભુતજો દેહ ધરે જો. ૫
સખી પ્રમટ થાયે છે જન તારવા જો;
પ્રેમસખીના કારણ સારવા જો. ૬

૫૬ ૧૯૨૭ મું

સખી સાંભળી રહેજે ચીતકું ધરી જો;
વાત કહું છું તને હેતે કરી જો. ૧
સખી એવી બુદ્ધિ મને આવડી જો;
ગપતી વનમાં હેલાવાને ગાવડી જો. ૨
સખી ગાવડી હેલાવીને પાછી વળી જો;
સામી મળી ગોવાળીઆની મંડળી જો. ૩

સખી વચમાં ચાલ્યા આવે નંદજી જો;
 કૂડે તેજ્યા છે રસિયો ગોવિંદજી જો. ૪
 કાષ્ઠક દૈવના ખેલની એવી ધડી જો;
 સખી ક્યાંધથી વરસાદ આવ્યો ચડી જો. ૫
 વા વાયા ને માંજો કડકવા જો;
 પ્રેમસખીનો નાથ લાગ્યા ફડકવા જો. ૬

પદ ૧૮૨૮ મું

સખી કાળી ઘટા આવી મળી જો;
 તાલ તમાલની ગાઢી* કુંજ ગલી જો. ૧
 સખી ગરજે ધણો ને થાયે વિજળી જો;
 સખી જોઈને જાયે ચિતકું ચળી જો. ૨
 સખી વનમાં લાગ્યા મોર ખેલવા જો;
 લાગ્યા વિરહીના કાલજ છોલવા જો. ૩
 વન ધાતું સુઝે નહીં વાટડી જો;
 ત્યારે નંદે લગાવ્યા નાથ છાતડી જો. ૪
 એટલાકમાં દીડી મુને આવતી જો;
 પ્રેમ કરી પ્રીતમ ગુણ ગાવતી જો. ૫
 સખી મોટાં ફેરા લાગ્યા પડવા જો;
 પ્રેમસખીનો નાથ માંજ્યા રડવા જો. ૬

પદ ૧૮૨૯ મું

ભલે આવી રાધા તું ક્યાંધથી જો;
 ધરે લેઈ જા મોહન વનમાંહિથી જો. ૧
 સખી નંદજી ખેલાવીને હેત કરે જો;
 કહાન લેઈ જા વહેલી વહેલી ધરે જો. ૨
 રાત મળીને ભય છે ગાયો તણો જો;
 ગાજવીજ જોઈ કહાનજી જહીયે ધણો જો. ૩

એમ કહીને દીધા મને નાથજી જો;
 નંદ થોડેક આવ્યા મારે સાથજી જો. ૪
 મારગ દેખાડીને નંદજી પાછા ફર્યા જો;
 સખી મોહને મારા મનડાં હર્યા જો. ૫
 દૈવે આણ્યાં કરમ આડાં પાનડાં જો;
 પ્રેમસખીનો નાથ ધણા નાનડા જો. ૬

પદ ૧૮૩૦ મું

હું છું મોટી ને નાથજી નાના ધણા જો;
 કોણ પુરશે મનોરથ મનતણા જો. ૧
 એમ કહીને ચાલી આઘી વનમાં જો;
 કામ વ્યાપ્યો છે મારા તનમાં જો. ૨
 વન આવ્યાં એકાંત નાના નાથજી જો;
 કુણુ રમશે હવે મારી સાથજી જો. ૩
 એમ કહીને નીસાસા નાંખીઆ જો;
 મુજ પાસેથી મોહન જતા રહ્યા જો. ૪
 એક દીઠા મંડપ એકાંતનો જો;
 માંહે રતન જડિત બહુ ભાતનો જો. ૫
 મોહન જુલે હિંડોળા ખાટડી જો;
 પ્રેમસખીનો નાથ જુએ વાટડી જો. ૬

પદ ૧૮૩૧ મું

સખી દીઠા મોહન માંહે રમતા જો;
 મારા મનને અતિ ધણા ગમતા જો. ૧
 તરુણુ જોઈ મોહનની મૂર્તિ જો;
 જાણે ધડીએ ન મેલીયે ઉરથી જો. ૨
 જાણે મોહન હૈયાપર રાખીએ જો;
 ઉપર કાટિક કામ વારી નાંખીએ જો. ૩
 સખી રસિયો હતા ધણા નાનડા જો;
 મારે કાજે થયા જીવાનડા જો. ૪

સખી ભેઈ શોભાના સુરને ભે;
 ભેઈ મોહી ભેખન ભરપુરને ભે. ૫
 કોડ તેતરીશ દેવ ત્યાં આવિયા ભે;
 પ્રેમસખીના નાથને વધાવિયા ભે. ૬

પદ ૧૯૩૨ મું

સખી બ્રહ્માળ આવ્યા હંસે ચડી ભે;
 લગન લીધા વહાલાના શુભ ધડી ભે. ૧
 સખી સોર* થાએ છે બહુ વેદના ભે;
 ગાયે છંદ પ્રબંધ બહુ ભેદના ભે. ૨
 વાળંત્ર વાળે ને મંગલ ગાય છે ભે;
 મહા આનંદના ઓછવ થાય છે ભે. ૩
 સખી રતનના મંડપ રચાવિયા ભે;
 રૂડા મોતીડાના ચોક પુરાવિયા ભે. ૪
 લીલા મણિયુંના તોરણ બાંધીયા ભે;
 ભાત ભાતના ભોજન રાંધીયા ભે. ૫
 ધર્યા કનક કલશ સોહામણા ભે;
 પ્રેમસખી લીયે છે વધામણા ભે. ૬

પદ ૧૯૩૩ મું

સખી અલખેલોળ તોરણ આવિયા ભે;
 બરી મોતીડે થાળ વધાવિયા ભે. ૧
 ધરી મોરમુગટ ધણા શોભિયા ભે;
 સખી ભેઈને ચીત મારાં લોભિયા ભે. ૨
 મેંતો ટાળ્યો ધુંધટ પટ આડલો ભે;
 પ્રીતે પૂજ્યા પ્રીતમ વર લાડલો ભે. ૩
 મારો ભવનો તે દોરડો છોડીયો ભે;
 હરિ સાથ હાથેવાળો ભેડીયો ભે. ૪

કચ્છા પાણી મહથ મહાવનમાં ને;
જેજેકાર થયો છે ત્રિભુવનમાં ને. ૫
વિધીએ માંગી ચરણમાં દક્ષણા ને*;
પ્રેમસખીને નાથ આપી દક્ષણા ને. ૬

પદ ૧૮૩૪ મું

રસિયાજી સાથે રંગ લાગીયો ને;
સખી મનનો સંશે સર્વ બાગીયો ને. ૧
રસ વાધ્યો છે રંગભર રમતા ને;
હેતે પ્રીતે મોહનજીને ગમતા ને. ૨
હળવાં મળવાં રમવા બહુ બાવના ને;
કામકળા પ્રીતમ સંગ દાવના ને. ૩
ખાન પાન માન બહુ વહાલે કરી ને;
ગાન તાન વાન કહાન લાલે કરી ને. ૪
હાવ બાવ દાવ બહુ રસે ભર્યા ને;
પ્રેમ નેમ જેમ હેતે ધટે કચ્છા ને. ૫
રસ બસ વસ થયાની રીતડી ને;
પ્રેમસખીના નાથ સાથે પ્રીતડી ને. ૬

પદ ૧૮૩૫ મું

રંગ જામ્યો છે રમતાં અતિ ધણો ને;
રનેહ વધ્યો છે મુજને મોહન તણો ને. ૧
પ્રીત પેહેલી ને લાજ ધણી બોલમાં ને;
મધુર હસવું સામું જોઈ તોલમાં ને. ૨
વહાલમાંથી મધુરતા વેણુની ને;
મરમ લેખને ચપળતા નેણુની ને. ૩
કુચ કઠોર કામળ અંગ લાલજી ને;
ચતુરાષ્ટ્રએ લીધા ઉર વહાલજી ને. ૪

અંગ સંગ લાગ્યો રંગ ભાતનો ને;
 રસ લુટ્યો રસિક થઈ એકાંતનો ને. ૫
 શ્રમ લાગ્યો છે રમતાં અંગમાં ને;
 ચકચૂર થયા વહાલાના સંગમાં ને. ૬
 વિવાહ ગાયો પુરણ પરિશ્રદનો ને;
 પ્રીતે સાંભળે તો છૂટે બંધ કરમનો ને. ૭
 હેતે ગાયે ને પ્રીતે કરી સાંભળે ને;
 પ્રેમસખીનો નાથ તેને મળે ને. ૮
 ઈતિશ્રી રાધાકૃષ્ણ વિવાહના પદ દશ સંપૂર્ણ

પદ ૧૮૩૬ મું-રાગ ગરબી

સખી આજ મોહન દીઠા રે, શેરીએ આવતા રે;
 મેરલીમાં ગીત મધુરાં રે, ચાલ્યા આવે ગાવતા રે. ૧
 આવે વહાલો હસતા ને રમતા રે, ગોવાળાનાં સાથમાં રે;
 ઉછાળતા આવે મોહન રે, પુલ દડી હાથમાં રે. ૨
 રંગડનો રાતો માતો રે, ચાલ્યો આવે શોખમાં રે;
 રસિયો જોવાને કાળે રે, ઉભી છું ગોખમાં રે. ૩
 મોહનજીનું મુખડું જોયું રે, ધુંધટની ચોટમાં રે;
 જોધને ધાયલ થઈ છું રે, નણા કરી ચોટમાં રે. ૪
 હૈયાપર હાર ઝળકે રે, રજું મન મોહીને રે;
 જહેની પ્રેમસખીના નાથને રે, રહું છું જોધને રે. ૫

પદ ૧૮૩૭ મું

સખી આજ સાંજને ટાંચે રે, આવે વહાલો જુલતા રે;
 સખાને ગળે બાંહડલી રે, નાંખી આવે ફુલતા રે.* ૧
 સખી અલખેલો આવી રે, ઉભા મારે બારણે રે;
 વહાલાને વધાવ્યા મોતીડે રે, ગર્ધ હુંતો વારણે રે. ૨
 ગાયુંની બીડ ધણેરી રે, શેરી આવી સાંકડી રે;
 મેંતો માંહી મરમ લખીને રે, નાંખી પુલ પાંખડી રે. ૩

ચતુરાઈ અદ્ભુત દીઠી રે, સુંદર વર કહાનમાં રે;
 પુલ હોડા ઉંચો ઉછાળી રે, સમજાવી સાનમાં રે. ૪
 નેણામાં નેહ ધણેશ રે, મધુરાં હાસ્ય કરીને રે;
 ચાલ્યા પ્રેમસખીનો વહાલો રે, મન ચીત પ્રાણુ હરીને રે. ૫

પદ ૧૮૩૮ મું

સખી અલખેસે વહાલે રે, કામણુ મને કીધલાં રે;
 મોરલીમાં મંત્ર બણીને રે, મન મારાં લીધલાં રે. ૧
 મોહનજીએ મોહની નાંખી રે, મીઠા મીઠા વેણુની રે;
 કાળજડું ફારીને પેઠી રે, ચપગતા નેણુની રે. ૨
 સખી જલ ભરવા ગઈતી રે, જમુનાના ઘાટમાં રે;
 અચાનક આવીને મળિયા રે, ભુજ ભરી વાટમાં રે. ૩
 તે દહાડાથી ઘેલડી કીધી રે, નંદને ગોવાળિયે રે;
 ખડેતી મુને વશ કરી લીધી રે, મોહન વનમાળિયે રે. ૪
 મન મારું ઝંખીને રજું રે, ક્યારે દેખું નંદનો લાલો રે;
 હવે ખડેતી પ્રેમસખીને રે, ક્યારે ખોલાવશે વહાલો રે. ૫

પદ ૧૮૩૯ મું

સખી મને પ્રીત બંધાણી રે, કોડીલા કહાનમાં રે;
 નણે મારે વાસજ કીધો રે, શામળિયાના વાનમાં રે. ૧
 અધર રસ પાનજ કરવા રે, વશ થયા નાથને રે;
 પ્રેમે ઉર ઉપર ધરવા રે, ભુજદંડ હાથને રે. ૨
 સખી એને લાલચ લાગી રે, વહાલાના અંગમાં રે;
 મગન થઈ ભમતા ફરેછે રે, મોહનજીના સંગમાં રે. ૩
 શિવસનકાદિક જેવા રે, જેને ખોળતા જઈ ફરેછે રે;
 તે રસ લોચન મારાં રે, સખી નિત્ય પાન કરે છે રે. ૪
 મોટા મોટા મહામુનિના રે, ધ્યાનમાં મોહન નાવે રે;
 કૃપા કરી પ્રેમસખીને રે, વહાલો નિત્ય લાડ લડાવે રે. ૫

પદ ૧૯૪૦ મું-રાગ ગરબી

અપાડે આનંદકારી રે, અમથી અળગા કેમ થયા છો-એ ઢાળ છે
 મારા સમ મોહન તમને રે, સાચું જોલો શામળિયા; મારાં ૧
 અલખેલા કેમ ઉદાસી રે, કહોને પ્રીતમ પાતળિયા. મારાં ૨
 અણિયાળાં નેણુ રંગીલાં રે, ચંચળ મોહન મરમાળા;
 જોલો છો પરવશ સરખા રે, છેલ છખીલા છોગાળા. મારાં ૨
 મોહન ક્યાં મનકું લોભાણું રે, નયણે* નિંદ્રા નવ આવે;
 ચિતડામાં ચટકી લાગી રે, ભોજનિયાં તે નવ બાવે. મારાં ૩
 શણુગાર સંજ્યા રસ રંગે રે, પ્રેમેસું કમરું કસીયું;
 થયા નટવર વેશે મોહન રે, ચીતકું તો ખીજે જઈ વસીયું. મારાં ૪
 ક્યાં જશો મોહન રસિયા રે, અમને મેલી ગીરધારી;
 મધરાતે રંગના બીના રે, જીવન થયા છો અસવારી. મારાં ૫
 મનડાંની વાતું મોહન રે, કાંઈક અમને કહેતા જાઓ;
 નહીં તો તમ સંગે રસિયા રે, પ્રેમસખીને લેતા જાઓ. મારાં ૬

પદ ૧૯૪૧ મું

મેલીને મારગ લાગ્યા રે, કંઠણુ હિયાના ગીરધારી; મેલીં ૧
 ચીતડાં ચોરીને જાગ્યા રે, રડતી મેલી વ્રજનારી. મેલીં ૨
 પાતળિયા પીડ ન જાણી રે, મનમોહનજી મરમાળા;
 દરદીપર દયા ન આણી રે, કપટી અંતર છો કાળા. મેલીં ૩
 અમ સાથે અંતર કીધો રે, મીઠા જોલા રંગરસિયા;
 છખીલા છેહજ દીધો રે, અલખેલીને મન વસિયા. મેલીં ૪
 શામળિયા સ્નેહજ તોજો રે, પ્રાણજીવન છોજ વહાલા;
 કાંઈ રંગબીનીસું જોજો રે, નાગર નટવર નંદલાલા. મેલીં ૫
 મારા સમ ન ઘટે તમને રે, અલખેલી સુંદર બાળી;
 વલ્લખંતાં મેલ્યાં અમને રે, ગયા છો મોહન વનમાળી.† મેલીં ૬

* “નેણુ” પાઠાન્તર. † “વલ્લખંતા મેલી અમનેરે, રે જાણું મોહન વનમાળી”

ત્યાં જઈને છેલ છખીલા રે, મોહનજી શું લલચાવો;
તમ પાસે રંગના બીના રે, પ્રેમસખીને બોલાવો. મેલી૦ ૬

પદ ૧૯૪૨ મું

મજવનિતા વ્યાકુળ રસિયા રે, વાટડલી જોવે વહાલા; મજ૦ ૧
મનગમતા ક્યારે મળશે રે, છેલ છખીલા નંદલાલા. મજ૦ ૨
વિભેજે વ્યાકુળ વહાલા રે, પ્રાણજીવનને સંભારી;
નયને આંસુની ધારા રે, ક્યારે દેખું ગીરધારી. મજ૦ ૩
સનેહિ સુધ બુધ ભુલી રે, મહની વેદના છે ભારી;
અણિયાળાં નેણનાં બાણે રે, મોહન ગયા છે મારી. મજ૦ ૪
લટકાળા લટકાં તમારાં રે, ચીતકું મારું ચોરે છે;
મુખનો મરકલડો મોહન રે, કાલજકું ધણું કોરે છે. મજ૦ ૫
નટવર વેષે વનમાળી રે, ચીતડે આવી અટકા છે;
હું તો કેમ કરી વીસારું રે, રસિયાજી ધણું ખટકા છે. મજ૦ ૬
અખજાની અરજી માવા રે, દુઃખડાં કાપો આવીને;
વહાલા પ્રેમસખીના રસિયા રે, સુખ આપો બોલાવીને. મજ૦ ૭

પદ ૧૯૪૩ મું

વહાલમજી વેહેલા વળજે રે, છેલ છખીલા છોગાળા; વહા૦ ૧
વનમાળી વીલંબ ન કરશે રે, પ્રાણજીવન છે લટકાળા. વહા૦ ૨
પરદેશી રસિયા આવો રે, મોહન મારા મનગમતા;
નટવર આંખડલીને આગે રે, દેખું જમતા ને રમતા. વહા૦ ૩
અલખેલા વાનજ વાળો રે, રસિયા અધરામૃત પાને;
તનડાના તાપજ ટાળો રે, પ્રીતમ દરશનને દાને. વહા૦ ૪
રંગરસિયા આવીને મળશે રે, સુખડા તો ત્યારે થાશે;
સુંદર મુખ જોયા વીના રે, જીવડો નિશ્ચે જાશે. વહા૦ ૫
આવીને સ્થામ સલુણા રે, વાળો રંગડાની રેલું;
લટકાળા લટકાં માંહિ રે, ગોકળિયું કરજે ઘેલું. વહા૦ ૬
મોહનજી મોહ પમાડો રે, છોગાળા છોગાં મેથી;
મુખને મરકલડે રસિયા રે, પ્રેમસખીને કરજે ઘેલી. વહા૦ ૭

પદ ૧૮૪૪ મું-રાગ ગરબી

હારે શાને રોકા છે સ્યામ, જાવા લોને મોહન રસિયા;
 વહાલા મારે ઘેર છે કામ. જાવાં ટેક.
 જાકુળની અમે ગ્વાલણી, માથે મહીના હો માટ;
 નિત્ય ઉડીને રે કહાનજી, વહાલા કેમ રોકા છે વાટ. જાવાં ૧
 ગિરિધર ઘેલું ન બોલીયે, છોજી જાણ સુખણ;
 મારગ મેલીને રહો વેગળા, વહાલા શાનાં માગો છે દાણ. જાવાં ૨
 અલવીલા આજ ન કીજીયે, મોટા થઇને મહારાજ;
 મારો માં મોહન કાંકરી, વહાલા કાંઇક રાખોને લાજ. જાવાં ૩
 છેલ્લ બાજીએ નહિ છેડલે, મારો તુટશે હાર;
 પાલવ મેલોને પાતળા, વહાલા માનો નંદકુમાર. જાવાં ૪
 વાચું કરોને વીઠલા, માનો રસિયા અલખેલા;
 પ્રાણુજીવન રહોને પાંસરા, વહાલા ત્રેમસખીના છેલ. જાવાં ૫

પદ ૧૮૪૫ મું

વારી લાલ બાજે શા માટ, મોહન મેલીને રહો વેગળા;
 વહાલા મારું પુટશે માટ. મોહં ટેક.
 વાલમ વનમાં ન દોડીયે, પરનારીને ઢડ;
 જીવન જોર ન કીજીયે, વહાલા કોઇની કરીએ ન છેડ. મોહં ૧
 રસિયાજી રીશ ન કીજીયે, નથી લીધાની રીત;
 કહ્યું માનોને કહાનજી, વહાલા નહીં તો થાશે પ્રજીત. મોહં ૨
 મોહન મરમ ન કીજીયે, ઝાઝાં શીખો માં ફેલ;
 ગાયું ચારો ને રહો પાંસરા, વહાલા સુધા થાઓ માં છેલ. મોહં ૩
 કેટલુંક સાખીએ કહાનજી, વહાલા નંદકુમાર;
 વિચારીને બોલજો વાલમાં, વહાલા દાણ લેતાં છે વાર. મોહં ૪
 લાડકડા લાડ ન કીજીયે, કહું છું જોડીને હાથ;
 અલખેલા આણું ન બોલીયે, વહાલા ત્રેમસખીના નાથ. મોહં ૫

પદ ૧૮૪૬ મું

વહાલા મારું ફાટશે ચીર, તાણો મારું સુંદર શામળા;
હારે માનો મોહન આહિર. તાણો ૦ ટેક.
મહીની મટુકી મારી પુટશે, ઘેર થાશે હો જાણ;
સાસુ તે મારી ખીજશે, વહાલા થાશે ગોરસની હાણ. તાણો ૧
વનમાળી વનમાં ફરે, વિણી ખાઓને ઘોર;
તમે ને શું જાણો દાણમાં, વહાલા ચારી જાણો છો ઢોર. તાણો ૨
આળ કરોને બાળે આઢણે, ફેડો મહીના હો ઠામ;
રસિયા શું જાણો રીતમાં, વહાલા આ તો ધુતારાનાં કામ. તાણો ૩
મોર મુગટ માથે ધર્યો, પેહેર્યાં શુંજના હાર;*
શું રે પુલો છો લાડકા,† હારે વહાલા નંદકુમાર. તાણો ૪
કામજુગારી તમારી આંખડી, કામજુગારાં હો વેણ;
સાન કરો છો સેનમાં, વહાલા પ્રેમસખીના સેણ. તાણો ૫

પદ ૧૮૪૭ મું

વહાલા મારી કરો મારું છેડ, મારા સમ મોહન તમને;
વહાલા નહીં તો થાશે વઢવેડ, મારા સમ મોહન તમને. મારા ૦ ટેક.
છાના આવીને છેલજી, તોડી મોતીની માળ;
હાથ જોડું છું રહો વેગળા, વહાલા નહીં તો ખાશે હો ગાળ. મારા ૧
બાંહ મરોડી બાંચો ચુડલો, વાર્યું કરતાં હો છેલ;
લાડકવાયા તમારા બાપને, વહાલા ઝાઝા શીખોમાં ફેલ. મારા ૨
પાલવ તાણીને ફાડી ચુંદડી, નથી રાખતા હો ખીક;
જોર વખ્યું છે જાલવા, હવે તમને કરીશ ઠીક. મારા ૩
લજ્યા લોપો સૌ દેખતાં, લેવા મહીના હો દાણ;
ફાડી તે એક આપું નહી, વહાલા મુને નંદજીની આણ. મારા ૪
મુકોને નિર્લજ નંદનાં, મુને ચડી છે રીશ;
હાડી તે ફેટલુંક સાંખીએ, વહાલા પ્રેમસખીના ઇશ. મારા ૫

* “મોર મુગટ માથે ધરી પેહેરી શુંજના હાર” પણ ગાય છે. * “ફાંકડો” પાઠાન્તર છે.

પદ ૧૯૪૮ મું-રાગ ગરબી

ઓરા આવોને વારી જઈ લાલ રે, નંદના નંદનજી;
 જોઈ મોહી તમારી ચાલ રે, નંદના નંદનજી. ૧
 મુખ ઘોસો મધુરાં વેણુ રે, નંદના નંદનજી;
 રડા લાગે અણીઆળા નેણુ રે, નંદના નંદનજી. ૨
 કચ્છા તીલક કેસરના બાલ રે, નંદના નંદનજી;
 રડા શોભો છો રસિક રસાલ રે, નંદના નંદનજી. ૩
 ગળે પહેચ્છા છે ફુલડાના હાર રે, નંદના નંદનજી;
 જોઈ મોહી છે પ્રજની નાર રે, નંદના નંદનજી. ૪
 ઓઢી ઉભા છો સુંદર રેંટો રે, નંદના નંદનજી;
 મુને એમના એમ આવી ભેટો રે, નંદના નંદનજી. ૫
 એક વિનતિ અમારી ઉર ધારજો રે, નંદના નંદનજી;
 પ્રેમસખીને મા વિસારજો રે, નંદના નંદનજી. ૬

પદ ૧૯૪૯ મું

વહાલા આવો સૌંપુ એક કામ રે, પ્રાણુના જીવનજી;
 છો પતીતપાવન નામ રે, પ્રાણુના જીવનજી. ૧
 હું તો છું અતિ અખળા નાર રે, પ્રાણુના જીવનજી;
 મારે એક તમારો આધાર રે, પ્રાણુના જીવનજી. ૨
 છું સર્વે અંગે દીન રે, પ્રાણુના જીવનજી;
 વળી ગુણ રહિત કુળ હીન રે, પ્રાણુના જીવનજી. ૩
 એવું જાણીને મુને મા વિસારજો રે, પ્રાણુના જીવનજી;
 વહાલાતંબોળીનાપાનજ્યુંસંભારજોરે, પ્રાણુના જીવનજી. ૪
 સંભારશો તો રહેશે ઠીક રે, પ્રાણુના જીવનજી;
 નહીં તો જશે તમારી ટેક રે, પ્રાણુના જીવનજી. ૫
 મારે તમ વિના નથી બીજું હામ રે, પ્રાણુના જીવનજી;
 પ્રેમસખી કહે છે ખાઈ સમ રે, પ્રાણુના જીવનજી. ૬

પદ ૧૮૫૦ મું

તમ પાસે માથું જોડી હાથ રે, મોહન મન ગમતા;
 આપો કૃપા કરી *નાથ રે, મોં મં ગં. ૧
 કપટ રાખો તો નંદજીની આણુ રે, મોં મં ગં;
 મને વિસારજો માં જીવનપ્રાણુ રે, મોં મં ગં. ૨
 આપો તમારા જનનો સંગ રે, મોં મં ગં;
 તેણે ચઢે તમારો રંગ રે, મોં મં ગં. ૩
 મારી સામું જોતા રહેજો રે, મોં મં ગં;
 ક્યાંઈ બંધાવા ન દેજો રે, મોં મં ગં. ૪
 મુને આપો અખંડ એવી પ્રીત રે, મોં મં ગં;
 તમ વીના ન જાયે બીજે ચીત રે, મોં મં ગં. ૫
 બીજાં સર્વે દુઃખ મારા કાપો રે, મોં મં ગં;
 રાધાનાં જોવાં સુખ આપો રે, મોં મં ગં. ૬
 એક બીજી કૃપા મને કરો રે, મોં મં ગં;
 રાધાની પેઠે વરો રે, મોં મં ગં. ૭
 એ ભલામણુ છે તમને મીત રે, મોં મં ગં;
 પ્રેમસખી થઈ છે નચીત રે, મોં મં ગં. ૮

પદ ૧૮૫૧ મું

મુને વહાલા છે પ્રાણુથી નાથ રે, સુંદર શામળિયા;
 મારો જીવડો ફરે છે તમ સાથ રે, સુંદર શામળિયા. ૧
 મારા નેણાં ચક્રાર તમે ચંદ રે, સુંદર શામળિયા;
 તમને જોઈ ત્યારે આનંદ રે, સુંદર શામળિયા. ૨
 પ્રીત કાયલ તમે સ્તુરાજ રે, સુંદર શામળિયા;
 તમ વિના થાયે છે ઘણી દાઝ રે, સુંદર શામળિયા. ૩
 મારું ચિત્ત ચાતક સ્વાત શ્યામ રે, સુંદર શામળિયા;
 તમ વિના બીજું હરામ રે, સુંદર શામળિયા. ૪

* “દીનાનાથરે” પાઠાન્તર છે. † “મને” વરોરે, “આવી વરોરે” પાઠાન્તર છે.

મન મીન તમે સાગર પીવ રે, સુંદર શામળિયા;
 તમ વિના તલપ્રી જ્યે જીવ રે, સુંદર શામળિયા. ૫
 ધન ક્યામ તમે હું છું મોર રે, સુંદર શામળિયા;
 તમ વીના મરું છું કરી શોર રે, સુંદર શામળિયા. ૬
 હું તો લમર કમળ તમે માવ રે, સુંદર શામળિયા;
 આજ આવ્યા છે મારો દાવ રે,* સુંદર શામળિયા. ૭
 તારા મુખડા જોયાની તાણુ રે, સુંદર શામળિયા;
 આવો પ્રેમસખીના પ્રાણુ રે, સુંદર શામળિયા. ૮

પદ ૧૮૫૨ મું-રાગ ગરબી

મારે મંદરિયે પધારો રસિયા હેલજી;
 મેંતો સેજલડી સમારી પુલડે સાર.
 આવો લટકા કરતાં લટકાળા અલખેલજી;
 ઉભી વાટડલી જોઈ છું પ્રાણુઆધાર. મારે૦ ૧
 હું તો રીજી છું રસિયાવર જોઈ રૂપને;
 મારા પ્રીતમ પ્રાણુસનેહી શ્રીધનશ્યામ.
 રસિયા જોઈને જીવું છું રૂપ અનુપને;
 હું તો શ્વાસોશ્વાસે રહું તમારું નામ. મારે૦ ૨
 પહેરો પાતાળયા પીતાંબર મન મારે ભાવતું;
 ઓઢો ઉજવળ શેલું છેડે સોના તાર.
 મુજને વહાલા બહુ લાગે છે મંદિર આવતા;
 મારા નાથ મનોહર હૈડા ફેરા હાર. મારે૦ ૩
 મારું ચિતકું તો ચોરાણું છેલા ચાલમાં;
 જોઈને વશ થઈ છું વનમાળી સુંદર હાસ.
 મુજને હરતાં ફરતાં બોલાવો છે વહાલમાં;
 મારે પ્રેમાનંદ કહે એક તમારી આસ. મારે૦ ૪

પદ ૧૮૫૩ મું

વાગી વાગીરે વહાલાની સૈયર ચાંખડી;
 આવે અલખેલોજી અખળાના આધાર.

આલે ચટચટ ઝટપટ મદન મનોહર આંખડી;
 આવે જોતાં જોતાં નેણતણા શણગાર. વાગી૦ ૧
 હુતો હરખ ભરી ઉઠીને આવી પારણે;
 જોયા આંગણીયામાં જીવન શોભાસુર.
 લાવી થાળ ભરી મોતીડો કૃશવ કારણે;
 મેં તો વધાવ્યા વનમાળી જોખનપુર. વાગી૦ ૨
 હુતો જોખને મોહીરે સુંદર મૂરતિ;
 હુતો વારણીયાં લઇને લાગી પાય.
 શી કહું શોભારે સણુણા અંગની પુરતી;
 હુતો કર સાહી લઈ આલી મંદિરમાંજ. વાગી૦ ૩
 મેંતો ઢાલીડે પધરાવ્યા પુરણચંદને;
 પ્રીતે સેવા મેવા સુંદર ભોજન પાન.
 હુ તો પ્રેમાનંદના સ્વામી આનંદકંદને;
 ભેટી અંક ભરીને કૃણુપતિ ગુણવાન. વાગી૦ ૪

પદ ૧૮૫૪ મું

સૈયર શામળિયોજી આવે સામા શેરીએ;
 જોને જોયા જોવા શોભે સુંદર વેષ.
 ઉઠને આતુર થઇને સુંદર મુખકું હેરીએ;
 એના મહિમારે ગાયે છે શારદ શેષ. સૈય૦ ૧
 એને શિવસનકાદિક શુકળ સરખા ચઢાય છે;
 એના કમળા કુડો ન મેલે ક્ષણું એક.
 એતો બ્રહ્મમોહોલના સ્વામી કૃશવરાય છે;
 એને જોવા મોટા જીપતિ પેહરે ભેષ. સૈય૦ ૨
 એનાં દરશન દુર્લભ દેવમુનિસુરરાજને;
 એતો સુલભ થયા છે કૃપા કરી મહારાજ.
 એને અંતરમાં રાખ્યાનો અવસર આજને;
 સજની સફળ કરે નિરખીને સરવે કાજ. સૈય૦ ૩

સૈયર વહાલાજીથી વહાલું ક્રોધ નવ રાખીએ;
ખીજાં મિથ્યા સરવે સગાં કુટુંબ પરિવાર.
પ્રેમાનંદના સ્વામી ઉપર તન વારી નાંખીએ;
સાચા અંત સંગાથી શામળિયો શિરદાર. સૈય૦ ૪

પદ ૧૮૧૫ મું

મારાં લોચનિયાં લોભાણું જોઈ નાથને;
ઉભા આંગણિયામાં સુંદર શોભાધામ.
રસિયો સાન કરી સમગ્રવે સૈયર સાથને;
મોહન મરમાળો મનગમતા સુંદરસ્થામ. મારાં ૧
ખાંધી પાધડલી પેચાળી નૌતમ બાતની;
લટકે ડોલરીયાના તોરા પરમ અનૂપ.
શોભે મૂર્તિ રૂપાળી કમળા કાન્તની;
જોઈને મગન થઈ વ્રજનારી સુંદર રૂપ. મારાં ૨
કાધું તિલક મનોહર કેસર કેરું બાલમાં;
શોભે ઉરમાં સુંદર પુલકા ફેરા હાર.
મનકું લોભાણું છે મારું ગજગતિ આલ્પમાં;
હુંતો હરખલરી નિરખું વારમવાર. મારાં ૩
આઠી અલખેલે ઉપરણી રેશમ કારની;
કાધી ગૌર શરીરે સુંદર ચંદન ખોર.
વાગી પ્રેમાનંદના સ્વામિ ચીતચોરની;
રેખું આંખડલીની જાદુગારી જોર. મારાં ૪

પદ ૧૮૫૬ મું-રાગ ગરબી

સુંદર વર વીઠલોરે, યેની ઉભલા જમુનાના તીરે વેણુ વજડી રે; ટેક.
સુરનરમુનિ સરવે સાંભળી રે, યેની ના રહી અંતરે ધીર રે. વેણુ ૧
મોરલીમાં રાગ આલાપીયા રે, યેની ગુણવંત સુંદર શ્યામ રે; વેણુ ૨
ત્રણ જીવન સ્વર સાંભળી રે, યેની આઘ્યા જોવા તજી ધામ રે. વેણુ ૩
સરવનાં ચીત વહાલે ચોરીયાં રે, વેણુ વાધને નંદકુમાર રે; વેણુ ૪
અચલ સમાધી શિવની રે, યેની સાંભળીને નિસસ્યા આ'ર રે. વેણુ ૫

થલચર જલચર ઘેલડા રે, સરવે કીધલાં નટવર વેષ રે; વેણું
સુરપતિ જોવે આકાશમાં રે, પાતાળે ડાલીયો શેષ રે. વેણું ૪
ઉભલા જમુના કાંઠે રે, વહાલો સુંદર મોરલી હાથ રે; વેણું
મોરલીમાં મોહ પમાડીયાં રે, સરવે પ્રેમસખીને નાથ રે. વેણું ૫

પદ ૧૮૫૭ મું

સાંભળ સૈયર વાંસળી રે, વહાલો વાયે છે વિરહને જોર રે,
મોહ પમાડતા રે; ટેક.
મોરલીમાં મન લીધલાં રે, યેની લાડીલે નંદકિશોર રે. મોહ ૧
સાત સ્વર ત્રણ ગ્રામમાં રે, વહાલો વાયે છે બલભદ્ર વીર રે; મોહ ૨
ખગ મૃગ તૃણ તજ સાંભળે રે, જાણે બેઠા મુનિવર ધરી ધીર રે. મોહ ૨
કાકીલાએ રાગ આલાપીયા રે, માંહી મધુકર પુરે છે સ્વર રે; મોહ ૩
મૃદંગ વજડે પંખી સારસા રે, નાયે છે નટવા મોર રે. મોહ ૩
આતુક ગાંધવ પ્રેમમાં રે, યેની ગાયે છે રૂપાળાં ગાન રે; મોહ ૪
લટકાં કરીને નંદલાલજી રે, તોડે છે વચમાં તાન રે. મોહ ૪
આવ્યા જોવાને સરવે દેવતા રે, લાવ્યા છે દેવીયું સાથ રે; મોહ ૫
પુલડે વધાવી લીધે મીઠડાં રે, જોઈ પ્રેમસખીનો નાથ રે. મોહ ૫

પદ ૧૮૫૮ મું

વદાવનમાં વાંસળી રે, વાયે છે નંદાજીનો લાલ રે મનડાં લીધલાં રે; ટેક.
કાલજડાની કારમાં રે, યેની ખટકે છે જાણીયે લાલ રે. મન ૧
મોરલીમાં મોહન મીઠડો રે, યેની ગાયે છે મધુરાં ગીત રે; મન ૨
સાંભળતાં સુધ વિસરી રે, યેની ચોર્યાં છે નટવરે ચીત રે. મન ૨
ઘેલી કીધીરે મને ગીતમાં રે, લટકાલે લાલ ગોવિંદ રે; મન ૩
ચટકી લાગી મારા ચીતમાં રે, યેની નયને ન આવે નિંદ રે. મન ૩
પરવશ થઈ છું પ્રેમમાં રે, યેની કાંઈ નવ સુઝે કામ રે; મન ૪
જામજા હાવે વૃંદાવનમાં રે, જોવા પ્રેમસખીનો સ્યામ રે. મન ૪

પદ ૧૮૫૯ મું-રાગ ગરબી

ઉભારે અલબેલો રે વહાલો, જીવન જમુના તીરે રે;
કેસરખોર કરેલી રે રૂડી, સુંદર સ્યામ શરીરે રે. ૧

પાધડલી પેચાળી રે બાંધી, ડાલરીયે મન હરવા રે;
 મોરલડી મરમાળી રે વાયે, મજનારી વશ કરવા રે. ૨
 છોગલિયાં લટકાવ્યાં રે છેલે, પેહેલ્યા હાર હળરી રે;
 બાળુ કાળુ બાંધ્યા રે હાથે, બાનકની બલિહારી રે. ૩
 હસતા હસતા હેરે રે સામું, પ્રીતમ કરવા પ્રીતિ રે;
 શાભેરે શામળિયો રે વહાલો, કશવ કામને જીતી રે. ૪
 વાંસજડી વાધને રે વહાલે, ચીત હરીને લીધું રે;
 પ્રેમાનંદને વહાલે રે કહાને, ગોકુલ લેલું કીધું રે. ૫

પદ ૧૮૬૦ મું

આજ સૈયર શામળિયોરે વહાલો, શેરડીએ મને મળિયા રે;
 ધુંધટ ઓટ દધને રે જોયા, સુંદર વર અતિ છળિયા રે. ૧
 તરછી નજરતણી રે અરછી, મારીને હરિ હસીયા રે;
 હાસસહિત શામળિયોરે મારા, અંતરમાં આવી વસીયા રે. ૨
 રૂપ જોઈ રંગમીના રે જીવું, લાજ તજ લલચાણી રે;
 જીવડલો ગુલતાન રે થયો, સુણતાં મુખની વાણી રે. ૩
 આંખડલી અણિયાળી રે રૂડી, નૌતમ નેહ ભરેલી રે;
 દીલકું મારું ડાહ્યું રે જોઈ, પાધડલી અલખેલી રે. ૪
 ફાડીલા કહાનાને રે જોઈ, સૈયર હું લોભાણી રે;
 પ્રેમાનંદના વહાલા રે સાથે, પુરણ પ્રીત બંધાણી રે. ૫

પદ ૧૮૬૧ મું

નેણાં નટવરજીના રે લાગ્યાં, અંતરમાં અણિયાળા રે;
 કાલજકું કોરીને રે પેઠા, મરમ ભર્યા મરમાળા રે. ૧
 નિરમળ કમળ સરીખાં રે રૂડાં, સુંદર રેખું રાતી રે;
 જોઈને જાદવરાયને રે મળવા, આવે ભારાઈ જાતી રે. ૨
 કામજીગારાં નેણાં રે એના, જોઈને જીવ લોભાયે રે;
 ત્રિભુવનમાં એવી કઈ રે નારી, જોતાં વશ નવથાયે રે. ૩
 અણિયાળાં નેણાંની રે સાને, પ્રીતમ પ્રાણુ હરે છે રે;
 ડાહી કમળા સરીખી રે એની, કડે કડે ફરે છે રે. ૪

હસતા હસતા હેરે રે સામું, એ સુખ નવ કહેવાયે રે;
પ્રેમાનંદ એ નેણા રે ઉપર, સરવસ વારી જાયે રે. ૫

૫૬ ૧૮૬૨ મું

કામણુ મુજને કીધાં રે ખેતી, કહાન કામણુગારે રે;
મનડું માંઠું લીધું રે એને, નેણુંને નજરે રે. ૧
સાંભા મુજને મળિયો રે વહાલો, નંદરાયની શેરી રે;
લટકાં કરતાં આવે રે કેશવ, ચાંખડીયું રૂડી પેરી રે. ૨
નંદકુંવરને જોઈ રે હુંતો, લાજ કરી શરમાણી રે;
અલખેલે આવીને રે મારી, નવરંગ ચુનડ તાંણી રે. ૩
આખડલીને ચાળે રે મારા, દલડાને ડોલાવ્યું રે;
હસતું મુખડું જોઈ રે મારા, મનડામાં ધણું ભાવ્યું રે. ૪
હાસસહિત અલખેલોરે મારા, અંતરમાં આવી વસિયો રે;
પ્રેમાનંદનો વહાલો રે કહાનો, હેલ જાણેલો રસિયો રે. ૫

૫૬ ૧૮૬૩ મું-રાગ ગરબી

લટકંતો આવે લેરખડો લટકંતો આવે; લેર૦ ટેક.
શ્રીધનસ્થામ સુંદર વર સજની મન મારે ભાવે. લેર૦ ૧
સુંદર વદન કમલદલલોચન સાને સમજાવે. લેર૦ ૨
ઉર વનમાલ પીતાંબર પેહરી ચીતડું લલચાવે. લેર૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ મનોહર મધુરે સ્વરે ગાવે. લેર૦ ૪

૫૬ ૧૮૬૪ મું

લટકંતી ચાલે આવે વહાલો લટકંતી ચાલે; આવે૦ ટેક.
નટવર વેશ ધર્યાં અતિ સુંદર નંદતણે લાલે. આવે૦ ૧
ઉરપર હાર પાખડીમાં તોરો, તિલક તલિત બાલે. આવે૦ ૨
મોરલી અધર ધરી વ્રજનારી વશ કીધી વહાલે. આવે૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે મન હરી લીધું ઝીણે દુશાલે. આવે૦ ૪

૫૬ ૧૮૬૫ મું

ચટચટ ચાખડલી વાગે રૂડી ચટચટ ચાખડલી; વાગે૦ ટેક.
ઝટપટ આવે સ્થામ મનોહર હાથ માળા કડલી. વાગે૦ ૧

હિરપર હાર સુંદર બેઠે હાથે બાંધી છે રાખડલી. વાગે ૨
મદન મનોહર રૂપ જોઇને ઠરી છે આંખડલી. વાગે ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ જોયાની લાગી છે ધાંકડલી. વાગે ૪

પદ ૧૮૬૬ મું

મોહન મન હરતા આવે વહાલો મોહન મન હરતા; આવે ૦ ટેક.
સુંદર ચરણ કુંકાલેલ રૂડાં ધીરે ધીરે ધરતા. આવે ૧
બાંધી પાધ અલૌકિક ઉન્નવલ તોરા ખોસ્યા ફરતા. આવે ૨
હસતા હસતા આંખડલીની સાન સુંદર કરતા. આવે ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ મળ્યા મને શેરીયે નીસરતા. આવે ૪

પદ ૧૮૬૭ મું-રાગ ગરબી

ઘોરા આવોને સુંદર શ્યામ રે, શામળિયા ઘોરા આવો; સામ ૦ ટેક.
જીવન જોતું મૂરતિ, મારાં નેણારે શિતળ થાય.
તીલ જોઈ ડાબા કાનમાં, મારા બવના પાતક જાય રે. સામ ૧
શોભાવંત સોજો કળા, પરિપુરણ શ્રીમુખચંદ; કૃપા રૂપી વરસર્તા, અમૃત રસ આનંદકંદરે. સામ ૨
એક ચિત્ત પ્રીતિ અતિ, જીવે નિજ જન કુમુદ ચક્રાર; અમૃત દબટે સિંચતા, વળી હરતા ત્રિવિધિ ઘોર રે. સામ ૩
અધર અરુણ નાસા લલિત, વળી કુંદકળી સમ દાંત; પ્રેમાનંદના નાથજી, મારે જોયાની છે ખાંત રે. સામ ૪

પદ ૧૮૬૮ મું

લોભાણી હું લેહેરી લાલરે, લેરખડા હું લોભાણી; લેર ૦ ટેક.
માવ મનોહર મૂરતિ મારા મનમાં રાખ્યા લાગ.
મગન થઈ છું જોઇને અલબેલડા તારી પાધ રે. લેર ૧
તોરા લટકે પાધમાં ગળે પે'ચ્યા છે સુંદર હાર; વિંદી રહ્યા છે વાલમા મધુકર તે મુનિ અપાર રે. લેર ૨
બાલ તિલક શોભા ધણી જોઈ લાજેરે શશિ સુર; મોહ્યા સારુ તમે કામને રચી બ્રહ્મદી તે ભરપૂર રે. લેર ૩

શોક સમુદર શોષવા તમે કરારે સુંદર હાસ;
એ શોભા જોઈ રાજની થયો મગન પ્રેમાનંદ દાસ રે. લેર૦ ૪

પદ ૧૮૬૮ મું

તમે કીધલાં કામણુ કહાન રે કામણિયાં તો કરેલાં; કામ૦ ટેક.
સામા મળિયા શેરીયે તમે હસતારે હસતા મીત.

હેકું કીધું મારું હાથમાં લગાડીને મોહન પ્રીત રે. કામ૦ ૧
સુતાં જોઈ સંભરો મારે હાથ ન લાગે કામ;

જેવા વિના જંપ ના વળે રૂપાળા શ્રીધનસ્થામ રે. કામ૦ ૨
કેશવ જેવા કારણે મેં તો મેલીરે કુળની લાજ;

દિવાની થઇને ફરું ડોલરીયા તારે કાજ રે. કામ૦ ૩
એ દુરિજન દીઠા નવ ગમે મને ન ગમે તેનો સંગ;

પ્રેમાનંદના નાથજી મને લાગેલ તારો રંગ રે. કામ૦ ૪

પદ ૧૮૭૦ મું-રાગ ગરબી

શી કહું શોભા આજની શોભે સુંદર સ્થામ; લટકે લોભાણી૦ ટેક.

અલબેલા વર ઉપરે વારું કાટિક કામ. લટકે લોભાણી૦ ૧
આંટો દઈ અલબેલડે બાંધી પાધ અનૂપ; લટકે લોભાણી૦

તોરા મેલ્યા લટકતા જોઇને રીઝી રૂપ. લટકે લોભાણી૦ ૨
ચંદન ચરચ્યાં અંગમાં હૈડે સુંદર હાર; લટકે લોભાણી૦

બાંહે બાળુબંધ ઘેરખા કાને કુંડલ મકરાકાર. લટકે લોભાણી૦ ૩
નિરખી નટવર નાથને મારું લોભાણું છે મન; લટકે લોભાણી૦

પ્રેમાનંદ છપી ઉપરે બલિહારી તન મન ધન. લટકે લોભાણી૦ ૪

પદ ૧૮૭૨ મું

કેસર બીને કહાનજી રસિયો જાદવરાય; છેલ છોગાળો૦ ટેક.
નિરખીને નેણાં હરે મારે હૈડે હરખ ન માય. છેલ છોગાળો૦ ૧

નવલ મનોહર મૂરતિ મોહન બીને વાન; છેલ છોગાળો૦
વાયે મધુરી મોરલી ગાયે રસિલી તાન. છેલ છોગાળો૦ ૨

કામણુગારી આંખડી કામણુગારાં નેણુ; છેલ છોગાળો૦
રંગબીના અલબેલના મુને વહાલાં લાગે વેણુ. છેલ છોગાળો૦ ૩

હસતા સામું હેરતા લટકાલો નંદનો લાલ; છેલ ઓગાળો
ત્રેમાનંદનો નાથજી ચાલે ગજગતિ ચાલ. છેલ ઓગાળો ૪

પદ ૧૮૭૨ મું

સયર જોને શ્યામની છખી અનોપમ આજ; મનકું લોભાણું ૦ ટેક.
કનક સિંધાસન ઉપરે બેઠા શ્રીમહારાજ. મનકું લોભાણું ૦ ૧
મોરમુગટ મસ્તક ધર્યો કેસર તિલક લાલ; મનકું લોભાણું ૦
મકાકૃત બેઠે કાનમાં અધરખિંચ અતિ લાલ. મનકું લોભાણું ૦ ૨
હેમકડાં બેઠે હાથમાં બાંધે બાજુબંધ; મનકું લોભાણું ૦
ઊર આભૂખણ પેરતા અતિ શોભે આનંદકંદ. મનકું લોભાણું ૦ ૩
કટિમેખલા અતિ ઓપતી પાયે ઝાંઝરના ઝમકાર; મનકું લોભાણું ૦
અંગોઅંગ છખી ઉપરે જાયે ત્રેમાનંદ બલિહાર. મનકું લોભાણું ૦ ૪

પદ ૧૮૭૩ મું-રાગ ગરખી

સુંદર શ્યામ છખીલા છેલડા રંગભીના નંદકુમાર;
વાઓ મધુરી મોરલી મારા હૈડકેરા હાર. સુંદર ૦ ટેક.
મોહન મીઠી મીઠી વાધને મોરલી વહાલા ગાધને સુંદર ગીત;
આંખડલીની સાનમાં રે મારું ચોરી લીધું ચીત. સુંદર ૦ ૧
જીવન જોઈ રૂપાળી મૂરતિ ગજગતિ સુંદર ચાલ;
લટકાં કરતાં લાડકડા તમે ચાલો છો નંદલાલ. સુંદર ૦ ૨
રુકું કેસર તિલક લાલમાં જોઈ મોહ્યા ત્રણ લોક;
હસતા આવો હેતમાં રે ટાળો વ્રજનારીનો શોક. સુંદર ૦ ૩
તમને જોઈને કુંવર નંદના મારાં નેણાં શિતળ થાય;
ત્રેમાનંદના નાથજી આવો રાખું નેણાં માંહી. સુંદર ૦ ૪

પદ ૧૮૭૪ મું

ઉભા રહોને અલખેલડા વહાલા ઓગાવાળા છેલ;
લાગી મોહન મોહનીરે તારા મુખડાની અલખેલ. ઉભા ૦ ટેક.
સુંદર મુખ દીઠે મુખ ઉપજે જોઈ નેણાં શિતળ થાય;
મળવા મોહનલાલજી તમને મન મારું અકળાય. ઉભા ૦ ૧

નાતમ તોરા લટકે પાધમાં હેડે મોતિડાનાં હાર;
 બાધે બાળુબંધ ઘેરખારે રૂડા શોભે છે નંદકુમાર. ઉભાં ૨
 રૂડાં પેઠ્યાં પીતાંબર પ્રેમસું ઓઢી ઉપરણી અનૂપ;
 ઘેલડી ગોકુલ ગામની નારી જોધને સુંદર રૂપ. ઉભાં ૩
 તમે રૂપઉભગર સુખના સાગર ઓગાળા ધનશ્યામ;
 પ્રેમાનંદના નાથજી મારા પ્રાણુ છે પુરણકામ. ઉભાં ૪

૫૬ ૧૮૭૫ મું

વારી જઈ છત્રીપર છેલજી નટનાગર નદકિશોર;
 અટકી આવીને ઉરમાં ઝીણી ઉપરણીની ફાર. વારીં ૦ ટેક.
 રાજનું સુખ દીઠે દુઃખ વિસરે સુખ ઉપજે અંગોઅંગ;
 ભુજ ભરી ભરી ભેટતાં થાયે ભવરિપુનો ભંગ. વારીં ૧
 સામું જોધને સુંદર છેલડા કરો આંખડત્રીની સાન;
 તાપ સમાવો તનના પ્રજજીવતિ જીવનપ્રાણુ. વારીં ૨
 વહાલી લાગે વાણી સુખની ગજગતિ ચાલ અનૂપ;
 લટકાં કરતા ઉરમાં રહો રસિયા સુંદર રૂપ. વારીં ૩
 મારું હેડું કીધું હાથમાં વાઈ વાંસલડી ધનશ્યામ;
 પ્રેમાનંદના નાથજી વારું વારણે કાટિક કામ. વારીં ૪

૫૬ ૧૮૭૬ મું

ઓરા આવો નાગર નંદના જોવું જીવન સુંદર રૂપ;
 નીલ કલેવર નિરખી મોહ્યા મદન કાટિક ભૂપ. ઓરાં ૦ ટેક.
 સુંદર સુખની શોભા જોધને થાયે પ્રજનારી ગુલતાન;
 ચિતવે ચંદ ચક્રારજ્યું વિસારી ભોજન પાન. ઓરાં ૧
 મોતિમાળા અનુપમ ઉરમાં શોભે હેમકડાં ખેડે હાથ;
 બાધે બાળુબંધ ઘેરખા જોધ રિઝખા મુનિવર સાથ. ઓરાં ૨
 વિકૃલ વાઓ મનોહર મોરલી વહાલા ગાઓ છે નૌતમ ગીત;
 સાંભળી સુંદર સાદને મારે પુરણ વાધી પ્રીત. ઓરાં ૩
 તમે નાંખી મોહન મોહની કીધું ઘેલું ગોકુલ ગામ;
 પ્રેમાનંદના નાથજી લાગો વહાલા શ્રીધનશ્યામ. ઓરાં ૪

પદ ૧૮૭૭ મું-રાગ ગરબી

ધર્મકુંવર ધનશ્યામજી, મારા પ્રાણતણા આધાર; જોધને જીવું છું ૦ ટેક.
 તન મન ધન તમ ઉપરે, લઈ વારું વાર હજાર. જોધને જીવું છું ૦ ૧
 સુંદર મૂરતિ મોહની, મારા મનમાં ખુંતી રાજ; જોધને જીવું છું ૦
 તમ વિના મને કહાનજી, બીજું કાંઈ નવ સુએ કાજ. જોધને જીવું છું ૦ ૨
 પાંચજુપર આટો દઈ તમે, આધી પાધ અનૂપ; જોધને જીવું છું ૦
 કોટિક કુંદર્પ વારણે લઈ વારું, એવું રૂપ. જોધને જીવું છું ૦ ૩
 ભાલ તિલક શોભે ધણું, જાણે બકુટી કામ કબાણુ; જોધને જીવું છું ૦
 કમળ નયન કટાક્ષમાં, મારાં તાણી દ્યોછો પ્રાણ. જોધને જીવું છું ૦ ૪
 મધુર મધુર હસવું જોધને, વાધે પ્રેમ અપાર; જોધને જીવું છું ૦
 ત્રિભુવનમાં એવી કાણુ છે, જે વશ નવ થાયે નાર. જોધને જીવું છું ૦ ૫
 વામઠરણમાં શ્યામ છે, તીલ નિરખ્યા જેવો નીત; જોધને જીવું છું ૦
 તીલ જોઈ જમણા ગાલમાં, વાધે પ્રેમાનંદને પ્રીત. જોધને જીવું છું ૦ ૬

પદ ૧૮૭૮ મું

શી કહું શોભા અંગની, જોઈ લોચનીયાં લોભાય; ચિતકું ચોરે છે ૦ ટેક.
 નિરખી નાસા કીરને, મારા ભવના પાતક જન્ય. ચિતકું ચોરે છે ૦ ૧
 અધર પ્રવાલાંની ઉપમા, જાણે કુંદકળી સમ દાંત; ચિતકું ચોરે છે ૦
 ચિત્રુકતણી શોભા ધણી, કંચુ કંઠ જોયાની ખાંત. ચિતકું ચોરે છે ૦ ૨
 વક્ષસ્થલ વહાલું ધણું, મને મળવા* વાધે પ્રીત; ચિતકું ચોરે છે ૦
 અન્નન બાહુ ઉર ધરી, આવો મળિયે મોહન મીત. ચિતકું ચોરે છે ૦ ૩
 ઉદરમાંહી ત્રિવલ્લી પડે, ઉડી નાભી નૌતમ જોઈ; ચિતકું ચોરે છે ૦
 શ્યામ કટી સોયામણી, ઉરમાંહી રહું મન મોઈ.† ચિતકું ચોરે છે ૦ ૪
 જાનુ જુગલ છપી જોધને, મારો સુદ્ધ થયો અવતાર; ચિતકું ચોરે છે ૦
 પિંડી પાની નિરખતાં, મારો દૂર થયો સંસાર. ચિતકું ચોરે છે ૦ ૫
 સોળે ચિહ્ને જુગ્ત છે, એ જુગલ ચરણની જોડ;‡ ચિતકું ચોરે છે ૦
 અખંડ રહો આવી ઉરમાં, પુરો પ્રેમાનંદના કાડ. ચિતકું ચોરે છે ૦ ૬

* “મળતાં” કેટલાકે ગાય છે. † “ઉરમાંહી રહું મન મોઈ” પાઠ ગાય છે.

‡ “સોળે ચિહ્ને જુગ્ત, એવી જુગલ ચરણની જોડ” પાઠાન્તર.

પદ ૧૮૭૮ મું

નવલ સનેહિ નાથજી, રૂપાળા રાજીવ નેણુ; વહાલા લાગો છોં ૦ ટેક.
હસતાં હસતાં હેતમાં, બોલો છો મીઠાં વેણુ. વહાલા લાગો છોં ૦ ૧
આંખડલી અમૃતેબરી, કાંઈ કરુણા કહી નવળય; વહાલા લાગો છોં
ચીત ચોરાણું ચાલમાં, મરકલડે મન લોભાય. વહાલા લાગો છોં ૦ ૨
આતુરતા નથી અંગમાં, દીસે છે શીલ સ્વભાવ; વહાલા લાગો છોં
પ્રેમતણો પ્રવાહ વહે, નેણામાં નટવર નાવ. વહાલા લાગો છોં ૦ ૩
લુધરભાવિક ભાવના, નથી અરથાઅરથી સ્થામ; વહાલા લાગો છોં
પરમારથને કારણે, પધાત્યા પુરણુકામ. વહાલા લાગો છોં ૦ ૪
દીન ઉપર દયા કરી, તમે દુર્લ્લભ દરશન દેવ; વહાલા લાગો છોં
કલ્પતરુ છો કહાનજી, જાણે મોટા મુનિવર ભેવ. વહાલા લાગો છોં ૦ ૫
કરુણાનિધિ કરુણા કરીને, છોગાળા રંગછેલ; વહાલા લાગો છોં
પ્રેમાનંદ કહે અખંડરહે, આંખડલીમાં અલબેલ. વહાલા લાગો છોં ૦ ૬

પદ ૧૮૮૦ મું

ધર્મકુંવર શ્રીકૃષ્ણજી, તમે ભક્તપતિ ભગવાન; એ વર માગું છું ૦ ટેક.
દયાનિધિ તમે દાસને, નીત આપો છો એ દાન. એ વર માગું છું ૦ ૧
નિરવિકલ્પ ઉત્તમ અતિ, એવો નિશ્ચે થાય તમારો; એ વર માગું છું
અલબેલા તમ આગળે, હું અરજ કરું એ સારું. એ વર માગું છું ૦ ૨
મહાત્મજ્ઞાને સહિત હરિ, એવી એકાંતિકી ભક્તિ; એ વર માગું છું
પ્રીત રહે તવ ચરણમાં, બીજે રહે સદા વિરક્તિ. એ વર માગું છું ૦ ૩
હુંમાં તમારું ભક્તપણું, હરિ એમાં કાઈ પ્રકાર; એ વર માગું છું
દોષ* ન રહે કાઈ જાતનો, એ આપો ધર્મકુમાર. એ વર માગું છું ૦ ૪
તમારા કાઈ ભક્તનો, મારે દ્રોહ ક્યારે† નવ થાય; એ વર માગું છું
સંગ એકાંતિક ભક્તનો, મને નીત આપો મુનિરાય. એ વર માગું છું ૦ ૫
દાસ તમારા દાસનો, મને રાખો નાથ હજુર; એ વર માગું છું
પ્રેમાનંદની વિનતિ, સાંભળજો સ્થામ જરુર. એ વર માગું છું ૦ ૬

* “દોષ” “હુશ” પાઠાન્તર ગવાય છે. † “કેરી” પાઠાન્તર છે.

પદ ૧૯૮૧ મું-રાગ ગરબી

પ્રથમ શ્રીહરિને રે, ચરણે શિશુ નમાવું;
 નૌતમ લીલા રે, નારાયણની ગાવું. ૧
 મોટા મુનિવર રે, એકાગ્ર કરી મનને;
 જોને કાજે રે, સેવે જાઈ વનને. ૨
 આસન સાંધી રે, ધ્યાન ધરીને ધારે;
 જોની એષ્ટા રે, સ્નેહ કરી સંભારે. ૩
 સહજ સ્વભાવિક રે, પ્રકૃતિ પુરુષોત્તમની;
 સુણતાં સજની રે, ખડીક મટાડે જમની. ૪
 ગાવું હોતે રે, હરિનાં ચરિત્ર સંભારી;
 પાવન કરજે રે, પ્રભુજી બુદ્ધિ મારી. ૫
 સહજ સ્વભાવે રે, જોડા હોય હરિ જ્યારે;
 તુલસીની માળા રે, કર લઈ ફેરવે ત્યારે. ૬
 રમુજ કરતાં રે, રાજીવ નેણુ રૂપાળા;
 કાઈ હરિજનની રે, માંગી લેછને માળા. ૭
 જોવડી રાખી રે, બળે બળે મણકા જોડે;
 ફેરવે તાણી રે, કંઈક માળા તોડે. ૮
 વાવું કરે રે, રમુજ કરીને હસતાં;
 ભંજી કરી રે, માળા કરમાં ધસતાં. ૯
 ક્યારેક મિચી રે, નેત્ર કમળને સ્વામી;
 પ્રેમાનંદ કહે રે, ધ્યાન કરે બહુનામી. ૧૦

પદ ૧૯૮૨ મું

સાંભળ સૈયર રે, લીલા નટનાગરની;
 સુણતાં સુખડું રે, આપે સુખસાગરની. ૧
 નેત્ર કમળને રે, રાખી ઉઘાડાં ક્યારે;
 ધ્યાન ધરીને રે, જોસે જીવન પારે. ૨
 ક્યારેક ચમકી રે, ધ્યાન કરતાં જાગે;
 જોતાં જીવન રે, જનમમરણદુઃખ ભાગે. ૩

પોતા આગળ રે, સભા ભરાઈ બેસે;
 સંત હરિજન રે, સામું બેઠી રહે છે. ૪
 ધ્યાન ધરીને રે, બેઠા હોયે હરિ પોતે;
 સંત હરિજન રે, ત્રપત ન થાયે જોતે. ૫
 સાધુ કિરતન રે, ગાયે વળડી વાળ;
 તેમને બેઠી રે, મગન થાયે મહારાજ. ૬
 તેમની બેળા રે, ચપટી વળડી ગાયે;
 સંત હરિજન રે, નિરખી રાજ થાએ. ૭
 ક્યારેક સાધુ રે, ગાય વળડી તાળી;
 બેળા ગાયે રે, તાળી દઈ વનમાળી. ૮
 આગળ સાધુ રે, કિરતન ગાય બ્યારે;
 પોતા આગળ રે, કથા વંચાયે ત્યારે. ૯
 પોતે વારતા રે, કરતા હોયે બહુનામી;
 ખસતા આવે રે, પ્રેમાનંદના સ્વામી. ૧૦

પદ ૧૮૮૩ મું

મનુષ્ય લીલા રે, કરતા મંચળકારી;
 ભક્તસભામાં રે, બેઠા ભવભયહારી. ૧
 જોને જોતાં રે, જાયે જગ આસક્તિ;
 જ્ઞાન વૈરાગ્ય રે, ધર્મ સહિત જો ભક્તિ. ૨
 તે સંબંધી રે, વારતા કરતા બારી;
 હરિ સમજાવે રે, નીજ જનને સુખકારી. ૩
 જોગ ને સાંખ્ય રે, પંચરાત્ર વેદાંત;
 એ શાસ્ત્રનો રે, રહસ્ય કહે કરી ખાંત. ૪
 બ્યારે હરિજન રે, દેશ દેશના આવે;
 ઉત્સવ ઉપર રે, પૂજા બહુ વિધ લાવે. ૫
 જાણી પોતાના રે, સેવક જન અવિનાશી;
 તેમની પૂજા રે, મહાશ્વ કરે સુખરાશી. ૬

ભક્ત પોતાના રે, તેને શ્યામ સુખથી;
 ધ્યાન કરાવી રે, ખંચે નાડી પ્રાણુ. ૭
 ધ્યાનમાંથી રે, ઉઠાડે નિજ જનને;
 દેહમાં લાવે રે, પ્રાણુ ઇન્દ્રિય મનને. ૮
 સંત સભામાં રે, બેઠા હોય અવિનાશ;
 કાંઈ હરિજનને રે, તેડવો હોયે પાસ. ૯
 પહેલી આંખી રે, નેત્રતણી કરી સાન;
 પ્રેમાનંદ કહે રે, સાન કરે ભગવાન. ૧૦

પદ ૧૯૮૪ મું

મોહનજીની રે, લીલા અતિ સુખકારી;
 આનંદ આપે રે, સુણતાં ન્યારી ન્યારી. ૧
 ક્યારેક વાતું રે, કરે મુનિવર સાથે;
 ગુચ્છ પુલોનાં રે, ચોળે છે બે હાથે. ૨
 શિતળ જાણી રે, લિંબુ હાર ગુલાબી;
 તેને રાખે રે, આંખ્યું ઉપર દાખી. ૩
 ક્યારેક પોતે રે, રાજપામાં હોયે;
 વાતું કરે રે, કથા વંચાયે તોયે. ૪
 સાંભળે કિરતન રે, પોતે કાંઈક વિચારે;
 પુછવા આવે રે, જમવાનું કાંઈ ત્યારે. ૫
 હાર ચઢાવે રે, પૂજા કરવા આવે;
 તેના ઉપર રે, બહુ ખીજી રીસાવે. ૬
 કથા સાંભળતાં રે, હરે હરે કહી બોલે;
 મરમ કથાને રે, સુણી મગન થઈ ડોલે. ૭
 ભાન કથાને રે, ખીજી ક્રિયામાંથી;
 ક્યારે અચાનક રે, જમતાં હરે બોલાયે. ૮
 થાયે સ્મૃતિ રે, પોતાને ન્યારે તેની;
 થોડુંક હસે રે, ભક્ત સામું જોઈ બેની. ૯
 એમ હરિ નીત નીત રે, આનંદ રસ વરસાવે;
 એ લીલા રસ રે, જોઈ પ્રેમાનંદ ગાવે. ૧૦

પદ ૧૯૮૫ મું

સાંભળ સજની રે, દિવ્ય સ્વરૂપ મોરારી;
કરે ચરિત્ર રે, મનુષ્ય વિગ્રહ ધારી. ૧
થયા મનોહર રે, મોહન મનુષ્ય જોવા;
રૂપ અનોપમ રે, નીજ જનને સુખ દેવા. ૨
ક્યારેક ઠાલિયે રે, જોસે શ્રીધનશ્યામ;
ક્યારેક જોસે રે, ચાકળે પૂરણકામ. ૩
ક્યારેક ગોદડું રે, ઓછાડે સહીતે;
પાથચું હોયે રે, તેપર જોસે પ્રીતે. ૪
ક્યારેક ઠાલિયા રે, ઉપર તકીયે બાળી;
તેપર જોસે રે, શ્યામ પલાંડી વાળી. ૫
ધણુંક જોસે રે, તકીયે ઓઢીંગણુ લધને;
ક્યારેક ગોંઠણુ રે, બાંધે ખેસ લધને. ૬
ક્યારેક રાજી રે, થાય અતિશે આલી;
સંત હરિજનને રે, ભેટે બાથમાં ધાલી. ૭
ક્યારેક માથે રે, મેલે લઈ બે હાથ;
છાતીમાંહે રે, ચરણુ કમળ દે નાથ. ૮
ક્યારેક આપે રે, હાર તોરા ગીરધારી;
ક્યારેક આપે રે, અંગનાં વસ્ત્ર ઉતારી. ૯
ક્યારેક આપે રે, પ્રસાદીના થાળ;
પ્રેમાનંદ કહે રે, ભક્તતણા પ્રતિપાળ. ૧૦

પદ ૧૯૮૬ મું

એવાં કરે રે, ચરિત્ર પાવનકારી;
શુકળ સરખા રે, ગાવે નીત સંભારી. ૧
ક્યારેક જીભને રે, દાંત તળે દબાવે;
ડાબે જમણે રે, પડખે સહજ સ્વભાવે. ૨
હીંક ન્યારે આવે રે, ત્યારે રુમાલ લધને;
હીંક ખાયે રે, મુખપર આડો લધને. ૩

૧ રમુજ આણી રે, હસે અતિ ધનશ્યામ;
 મુખપર આડો રે, રુમાલ દર્ધ સુખધામ. ૪
 ક્યારેક વાતું રે, કરતા થકા દેવ;
 છેડે રુમાલને રે, વળ દીધાની ટેવ.* ૫
 અતિ દયાળુ રે, સ્વભાવ છે સ્વામીનો;
 પરદુઃખહારી રે, વારી બહુ નામીનો. ૬
 કાંઈને દુઃખિયો રે, દેખી ન ખમાયે;
 દયા આણી રે, અતિ આકળા થાયે. ૭
 અન્ન ધન વસ્ત્ર રે, આપીને દુઃખ ટાળે;
 કરુણા દષ્ટિ રે, દેખી વાંનજ વાળે. ૮
 ડાખે ખભે રે, ખેસાડ સોડે નાંખી;
 ચાલે જમણા રે, કરમાં રુમાલ રાખી. ૯
 ક્યારેક ડાખો રે, કર કેડ ઉપર મેલી;
 ચાલે વહાલો રે, પ્રેમાનંદનો હેલી. ૧૦

પદ ૧૯૮૭ મું

નીત નીત નૌતમ રે, લીલા કરે હરિરાય;
 ગાતાં સુણતાં રે, હરિજન રાજી થાય. ૧
 સહજ સ્વભાવે રે, ઉતાવળા બહુ ચાલે;
 હેત કરીને રે, બોલાવે બહુ વહાલે. ૨
 ક્યારેક ઘોડલે રે, ચ્હડવું હોય ત્યારે;
 ક્યારેક સંતને રે, પીરસવા પધારે. ૩
 ત્યારે ડાખે રે, ખભે ખેસને આણી;
 ખેસને બાધે રે, કેડ સંધાતે તાણી. ૪
 પીરસે લાડુ રે, જણેખી ધનશ્યામ;
 જથ્થુસ જમ્યાની રે, લેઈ લેઈ તેનાં નામ. ૫
 ફરે પંગતમાં રે, વારંવાર મહારાજ;
 સંત હરિજનને રે, પીરસવાને કાજ. ૬

શ્રદ્ધા ભક્તિ રે, અતિ ધણી પીરસતાં;
 કોઈના મુખમાં રે, આપે લાડુ હસતાં. ૭
 પાછલી રાત્રી રે, ચાર ધડી રહે ત્યારે;
 દાતણ કરવા રે, ઉઠે હરિ તેવારે. ૮
 નહાવા બેસે રે, નાથ પલાંઠી વાળી;
 કર લઈ ઠલશિયો* રે, જળ ઢોળે વનમાળી. ૯
 કારે વસ્ત્રે રે, કરી શરીરને લુવે;†
 પ્રેમાનંદ કહે રે, હરિજન સરવે જુવે.‡ ૧૦

પદ ૧૯૮૮ મું

રૂડા લાગે રે, નાહીને ઉભા હોવે;
 વસ્ત્ર પેહેરેલું રે, સાથળ વચ્ચે નીચોવે. ૧
 પગ સાથળને રે, લુહીને સારંગપાણી:
 કારા બેસને રે, પેહેરે સારીપેઠ તાણી. ૨
 બોલી ઉપરણી રે, રેશમી કારની વહાલે;
 આવે જમવા રે, ચાંખડીયે ચઢી ચાલે. ૩
 માથે ઉપરણી રે, બોલી બેસે જમવા;
 કાન ઉધાડા રે, રાખે મુજને ગમવા. ૪
 જમતાં ડાખા રે, પગની પલાંઠી વાળી;
 તેપર ડાબો રે, કર મેલે વનમાળી. ૫
 જમણા પગને રે, રાખી ઉભો શ્યામ;
 તેપર જમણો રે, કર મેલે સુખધામ. ૬
 રૂડી રીતે રે, જમે દેવના દેવ;
 વારે વારે રે, પાણી પીધાની ટેવ. ૭
 જણસ સવાડુ રે, જણાયે જમતાં જમતાં;
 પાસે હરિજન રે, બેઠા હોયે મનગમતાં. ૮

તેને આપી રે, પછે પોતે જમે;
જમતાં જીવન રે, હરિજનને મન ગમે. ૯
દેરવે જમતાં રે, પેટ ઉપર હરિ હાથ;
ઓડકાર ખાયે રે, પ્રેમાનંદના નાથ. ૧૦

પદ ૧૯૮૯ મું

ચળુ કરે રે, મોહન ત્રપત થઇને;
દાંતને ખોતરે રે, સળી રૂપાની લઇને. ૧
મુખવાસ લઇને રે, ઢોલૈયે વિરાજે;
પૂજા કરે રે, હરિજન હોતે ઝાઝે. ૨
પાંપણુ ઉપર રે, આંટા લઇ અલખેલો;
ફેટા બાંધે રે, છોડ્યું મેલી છલો. ૩
વર્ષાં રૂતુને રે, શરદ રૂતુને જાણી;
ઘેલા નદીનાં રે, નિરમળ નીર વખાણી. ૪
સંત હરિજનને રે, સાથે લઈ ધનસ્થામ;
નહાવા પધારે રે, ઘેલે પૂરણકામ. ૫
બહુ જલકીડા રે, કરતા જળમાં નહાય;
જળમાં તાળી રે, દઇને કીર્તન ગાય. ૬
નહાયાને બા'રે રે, નિસરી વસ્ત્ર પેહેરી;
ઘોડે બેસી રે, ઘેર આવે રંગલેહેરી. ૭
પાવન જશને રે, હરિજન ગાતાં આવે;
જીવન જોઇ રે, આનંદ ઉર ન સમાવે. ૮
ગઢપુરવાસી રે, જોઇને જગઆધાર;
મુકલ કરે છે રે, નેણાં વારમવાર. ૯
આવી વિરાજે રે, આસરીએ બહુનામી;
ઢોલિયા ઉપર રે, પ્રેમાનંદના સ્વામી. ૧૦

પદ ૧૯૯૦ મું

નિજ સેવકને રે, સુખ દેવાને કાળ;
પોતે પ્રગટ્યાં રે, પુરુષોત્તમ મહારાજ. ૧

ફળીયામાંહી રે, સભા કરી વિરાજે;
 પૂરણશશિ રે, ઉડુગણમાં જેમ ડાળે. ૨
 અક્ષરસ વરસી રે, ત્રપત કરે હરિજનને;*
 પોઠે રાત્રે રે, જમી સ્યામ શુદ્ધ અગ્નને. ૩
 જે આંગળિયું રે, તિલક કચ્ચાની પેરે;
 બાલ વચ્ચે રે, ઉભી રાખી ફેરે. ૪
 સુતા સુતા રે, માળા માંગી લધને;
 જમણે હાથે રે, નીત ફેરવે ચીત દધને. ૫
 ભૂલ ન પડે રે, ફેદી એવું નમ;
 ધર્મકુંવરની રે, સહજ પ્રકૃતિ એમ. ૬
 બર નિન્દ્રામાં રે, પોઠ્યા હોયે મુનિરાયે;
 કાઈ અન્નાણ્યે રે, લગાર આડી જાયે. ૭
 ત્યારે ફડકી રે, જગે સુંદરસ્યામ;
 કાણુ છે પુછે રે, સેવકને સુખધામ. ૮
 એવી લીલા રે, હરિની અનંત અપાર;
 મેં તો ગાઈ રે, કાંઈક મતિ અનુસાર. ૯
 જે કાઈ પ્રીતે રે, શીખે સુણે ગાશે;
 પ્રેમાનંદનો રે, સ્વામી રાજ થાશે. ૧૦

પદ ૧૮૮૧ મું-રાગ ગરબી

સાચું બોલો સ્યામ સલુણા કુંચુ તમને વહાલી વારી. એ ઢાળ છે
 આરા આવો સ્યામ સનેહિ, સુંદર વર જોઈ વહાલા;
 જતન કરીને જીવન મારા, જીવમાંહી પ્રોઈ વહાલા. ૧
 ચિદ્ધ અનોપમ અંગોઅંગના, સુરતે સંભારું વહાલા;
 નખસિખ નિરખી નીતમ મારા, ઉરમાં ઉતારું વહાલા. ૨
 અરુણકમળસમજીગલચરણની, શોભા અતિસારી વહાલા;
 ચિંતવન કરવા આતુર અતિ, મનવૃત્તિ મારી વહાલા. ૩

પ્રથમ તે ચિતવન કરું, સુંદર સોળે ચિહ્ન વહાલા;
 ઉર્ધ્વરેખા ઓપી રહી, અતિશે નરિન વહાલા. ૪
 અંગોઠા આંગળી વચ્ચેથી, નિસરીને આવી વહાલા;
 પાનીની બે ફારે ભતાં, ભક્તને મન ભાવી વહાલા. ૫
 ભુગલ ચરણમાં કહું મનોહર, ચિહ્ન તેનાં નામ વહાલા;
 શુદ્ધ મને કરી સંભારતાં, નાશ પામે કામ વહાલા. ૬
 અષ્ટખુણે ઉર્ધ્વરેખા સ્વસ્તિ, જંબુ જવ વહાલા;
 વજ્ર અંકુશ ફેતુ ને પદ્મ, જમણે પદે નવ વહાલા. ૭
 ત્રિખુણુ કલશ ને ગોપદ સુંદર, ધનુષ ને મીન વહાલા;
 અર્ધ ચંદ્ર ને વ્યોમ છે સાત, ડાબે પદે ચિહ્ન વહાલા. ૮
 જમણા પગના અંગુઠાના, નખમાંહી ચિહ્ન વહાલા;
 તે તો નિરખે જે કાઈ ભક્ત, પ્રીતિએ પ્રવિણ વહાલા. ૯
 એજ અંગુઠાને ખારે, એક તીલ નૌતમ ધારું વહાલા;*
 પ્રેમાનંદ કહે નિરખું પ્રીતે, પ્રાણુ લઈ વારું વહાલા. ૧૦

પદ ૧૮૮૨ અં

ચરણ કમળની છખી ચિતવતાં, અલૌકિક રૂડી વહાલા;
 સરવે ચિહ્ન સંભારી ધારું, અંત સમે મુંડી† વહાલા. ૧
 જમણા પગના અંગુઠા, પાસેની આંગળિયે વહાલા;
 ડાબે પડખે તીલ એક સુંદર, નિરખી દુઃખડાં લીએ વહાલા.‡ ૨
 જમણા પગની નૌતમ છેલી, આંગળિની ખારે વહાલા;
 તીલ એક નખને પાસે ભેતાં, વાલપ વધારે વહાલા. ૩
 ડાબા પગની ઉર્ધ્વરેખાની, ડાખીતે ફારે વહાલા;
 બે ચિહ્ન પાસે પાસે શ્યામ, ચિતડાને ચોરે વહાલા. ૪

* “એજ અંગુઠાની ખારડી ફારે, તીલ એક નૌતમ ધારું વહાલા.” પાઠાન્તર.

† “હડી” પાઠાન્તર. ‡ “દુઃખ યજિયે વહાલા” પણ ગાય છે. “દુઃખડા લીએ” એટલે એવાત્રણાં લઈએ. “દુઃખ દળીએ” પાઠ પણ ગાય છે.

બે પગની આંગળિયું તળાં, મનોહર રાતાં વહાલા;
 અંગોઠા આંગળિના નખ, રાતા ચડિયાતા વહાલા. ૫
 બે ચરણના અંગોઠાને, આંગળિયું ઉપર વહાલા;
 બેબા જેવા ઝીણા ઝીણા, રોમ અતિ સુંદર વહાલા. ૬
 બે અંગોઠા પાસેની બે, આંગળિયે ભેડું વહાલા;
 ચાંખડીયુંનાં ફડાં ચિહ્ન, તે પાપણીયે લ્હોડું વહાલા. ૭
 બે પગની બહારલી ધુંટી, તે હેઠ ડેવા વહાલા;
 આસનના ધસારાના ચિહ્ન, બેબા તે જેવા વહાલા. ૮
 જમણા પગની ધુંટી ઉપર, પાંચ તસુ છે બે વહાલા;
 નળીને ઉપર તીલ એક તેમાં, મન મારું રહેબે વહાલા. ૯
 મોટું એક ચિહ્ન જમણા પગની, સાથળને બારે વહાલા;
 પ્રેમાનંદ કહે પ્રીતે નિરખું, વારેને વારે વહાલા. ૧૦

પદ ૧૯૯૩ મું

શોભા નિરખી નેણાં મારાં, ત્રપત ન થાયે વહાલા;
 મનડું મમન થયું છે હૈડે, હરખ ન માયે વહાલા. ૧
 ડાબા પગની ધુંટી ઉપર, પાંચ તસુ કહીએ વહાલા;
 નળી ઉપર મોટા તીલ, મનમાં ધારી લઈએ વહાલા. ૨
 તેને પાસે નાનો તીલ છે, તેમાં ચિત્ત ચોટું* વહાલા;
 એ પગના ધુંટીથી બારે, એક ચિહ્ન છે મોટું વહાલા. ૩
 શ્યામકટિ રૂપાળી ભેષને, કંદર્પ લાગે વહાલા;
 શતળ ઉદરમાંહી ત્રિવળી, સુંદર ચિરાજે વહાલા. ૪
 ઉડી ગોળ અનોપમ નાભી, તેની બે ફારે વહાલા;
 બે તીલ છે બહુ રૂપાળા, તે ગમીયા મન મોરે વહાલા. ૫
 નાભીથી પણ બે તસુ ઉપર, ત્રણ તીલને ધારું વહાલા;
 બે તીલ ઉપર એક એક છે, એક વચ્ચે સંભારું વહાલા. ૬

* “ચિહ્ન મોટું” પાઠ પણ છે પણ અર્થહીન લાગે છે કારણ કે તીલમાં ચિહ્ન કેમ હોઈ શકે?

વચલા તીલથી બે તસુ ઉચો, એક તીલ નિરખીને વહાલા;
 જમણી કુંખમાં બે તીલ મોટા, જોડે હરખીને વહાલા. ૭
 ડાબે પડખે કુંખથી ઉપર, મોટા તીલ ચારે વહાલા;
 તેની પાસે ખીજા નાના, ચાર તીલ એક હારે વહાલા. ૮
 રોમ તણું રૂપાણું શ્રીવચ્છ, ચિહ્ન એક ઉરમાંથી વહાલા;
 વિનયુણુ હાર હિયામાં શોભે, સુંદર સુખદાયી વહાલા. ૯
 છાતી વચ્ચે એક ચિહ્ન, અર્ધ ચંદ્ર આકારે વહાલા;
 પાંચ તસુ પ્હોણું જોઈ, પ્રેમાનંદ પ્રાણુ વારે વહાલા. ૧૦

પદ ૧૯૮૪ મું

એ ચિહ્ન વચ્ચે રૂડો લગાર, ડાબી તે કારે વહાલા;
 સુંદર એક તીલ મોટો, મારા ચીતડાને ચોરે વહાલા. ૧
 એ તીલથી છે ડાબી કારે, બે તસુ છેટે વહાલા;
 એક તીલને જોતાં સરવે, બવ દુઃખને મેટે વહાલા. ૨
 તે તીલથી બે તસુ છેટે, ડાબી કાર માંથી વહાલા;
 સ્તન ઉપર એક તીલ તેમાં, ચીત ચોટયું જોઈ વહાલા.* ૩
 બે સ્તનથી ઉપર છે, બે છાપતણા ચિહ્ન વહાલા;
 એ છબી જોવા સારું મારું, મન છે આધીન વહાલા. ૪
 કરિના બે કર સરખી લુગ, તે દીર્ઘ ઉદાર વહાલા;
 સંભારતાં તરત તે, ઉતારે બવપાર વહાલા. ૫
 જમણી લુગને પાસે છે, માંહે ઉભી તે હારે વહાલા;
 જોયા જોવા સુંદર મોટા, તીલ રૂડા ચારે વહાલા. ૬
 જમણી લુગના મુળથકી છે, ત્રણ તસુ હેઠે વહાલા;
 એક છાપનું ચિહ્ન જોતાં, જનમ મરણ મેટે વહાલા. ૭
 તે છાપનું ચિહ્ન રૂડું, તેને પડખે બા'રે વહાલા;
 નાના તીલ છે ચાર તેને, જોડે વારે વારે વહાલા. ૮

* “ચિહ્ન મોટું જોઈ વહાલા” એક પ્રતમાં છે પણ અર્થહીન લાગે છે.

કુચિયું છે સ્થામ બેઠે કર, કઠણ છે પુંચા* વહાલા;
 બે તીલ છે બહુ રૂડા, જમણા પુંચાથી ઉંચા વહાલા. ૯
 જમણા હાથની છેલ્લી આંગળિ, તે ઉપર સારો વહાલા;
 પ્રેમાનંદ કહે મોટો તીલ એક, લાગે અતિ પ્યારો વહાલા. ૧૦

પદ ૧૮૮૫ મું

રૂપાળા છે રાજવલોચન, ધર્મતણા કુમાર વહાલા;
 શોભાની છે સીમા મારા, નેણતણા શયુગાર વહાલા. ૧
 ડાબી ભુજના મુળથી હેઠો, ત્રણ તસુ છે જો વહાલા;
 છાપતણા એક ચિહ્નમાંઈ, નીત મન મારું રહેજો વહાલા. ૨
 ડાબી કુણીથી હેઠો નૌતમ, ઉપરલે લાગે વહાલા;
 તીલ એક જોતાં મારા મનને, રૂડો બહુ લાગે વહાલા. ૩
 ડાબા હાથના અંગોઠા પાસેની, આંગળિયે વહાલા;
 નખને પાસે નાનો તીલ, મનમાં ધારી લીયે વહાલા. ૪
 એ આંગળી ને વચલી આંગળી, એ બેઠેને મધ્યે વહાલા;
 એક તીલ છે અતિ નૌતમ, જોયા જોવા સંધે વહાલા. ૫
 ડાબા હાથના પોંગા ઉપર, સુંદર એક તીલ છે વહાલા;
 એ માંહી તે મનકુ મારું, વળગું વિશેક વહાલા. ૬
 બે હાથના નખ નૌતમ, છે રાતા ચડિયાતા વહાલા;
 અગ્ર લાગે તિલકણ છે, અતિ રૂડા દેખાતા વહાલા. ૭
 બે હાથની હથેલી છે, રાતી સુખધામ વહાલા;
 હથેલીમાં રેખા થોડી, થોડી છે જો સ્થામ વહાલા. ૮
 બે હથેલીના મૂળ ઉપર, આઠ તસુ જોતાં વહાલા;
 છાપતણા બે ચિહ્નો અનોપમ, ચીતમાં પરોતાં વહાલા. ૯
 કંઠ વચ્ચે તીલ એક અનોપમ, જોતાં દુઃખ જાયે વહાલા;
 તેની પાસે નાનો તીલ એક, પ્રેમાનંદ ગાયે વહાલા. ૧૦

પદ ૧૯૯૬ મું

રૂપ તમારું રસિયાજી, નિરખતાં સુખદાયી વહાલા;
 ચિહ્નતણે નહિ પાર વધારે, વાલપ ઉરમાંહી વહાલા. ૧
 ડાખા ખભાથી હેઠા, વાંસામાં છે મરમાળો વહાલા;
 રામ સહિત મોટા તીલ રૂઠો, જોતાં રૂપાળો વહાલા. ૨
 એ તીલથી હેઠા વાંસામાં, એક તીલ છે ખીજે વહાલા;
 તેને હેઠે જોયા જોવા, એક તીલ છે ત્રાજે વહાલા. ૩
 કરોડાની જમણી કારે, ડોક થકી હેઠે વહાલા;
 સુંદર એક તીલ જોયા જોવા, એ તસુ છે વહાલા. ૪
 જમણી ખરપડી ઉપર નૌતમ, એક તીલ છે નાનો વહાલા;
 પ્રીત કરીને રાખું મારા, મનમાંહી જાનો વહાલા. ૫
 કરોડાની જમણી કારે, વાંસામાં સારા વહાલા;
 ચાર તીલ છે જોયા જોવા, લાગે બહુ પ્યારા વહાલા. ૬
 ડાહીથી હેઠા એક તીલ છે, અતિશે અનૂપ વહાલા;
 ડાહી ઉપર કશની રેખા, સુંદર સુખરૂપ વહાલા. ૭
 મધુર અધરપર શોભે રૂડી, રામતણી રેખું વહાલા;
 હસતું કમળ સરીખું મુખ, ઓરા આવો દેખું વહાલા. ૮
 મુખમાંહે જમણી કારની, હેઠલી જે ડાહ વહાલા;
 તેમાં સ્યામ સુભગ ચિહ્ન એક, જોઈ રાખી ચાડ વહાલા. ૯
 સ્યામ ચિહ્ન છે જોયા જોવું, જીભમાં સુખકારી વહાલા;
 સુંદર વદન કમળપર જાયે, પ્રેમાનંદ વારી વહાલા. ૧૦

પદ ૧૯૯૭ મું

હરિજનના જીવન છે મોહન, ભક્ત ચિન્તામણિ વહાલા;
 શી કહું શોભા સુંદર વરજી, અંગોઅંગતણી વહાલા. ૧
 જમણી કારે કપોલમાં, નાસીકા પાસે વહાલા;
 એક મોટા તીલ જોતાં સરવે, દુઃખ મારાં નાશે વહાલા. ૨
 એ તીલને પાસે એક નાનો, તીલ તેને જોઈએ વહાલા;
 નેત્રતણા ખુણાથી હેઠા, તેમાં ચીત પ્રોષ્ઠએ વહાલા. ૩

યે નેત્રની પાંપણ ઉપર, બકુટીને થડે વહાલા;
 તેને હેઠ ઉપર ઝીણી, કરચલિયું પડે વહાલા. ૪
 નાસીકા ઉપર છે ઝીણા, ચિહ્ન તે અભિરામ વહાલા;
 ડાખા કાનમાં શ્યામ બિન્દુ તે, જખીતણું ધામ વહાલા. ૫
 અમલ કમળદળ સમ આંખડી, રૂડી રૂપાળી વહાલા;
 કંદર્પની કમાન સરિખી, બકુટી મેં બાળી વહાલા. ૬
 ચડીયાતા વિશાળ બાલમાં, રસાળી તે શોભે વહાલા;
 તિલક આકારે ઉભી રેખા, યે જોઈ ચીત લોભે વહાલા. ૭
 બાલમાંહી મનોહર જોતાં, જમણી તે ફારે વહાલા;
 કશથી હેઠું એક અનોપમ, ચિહ્ન તે ચીત ચોરે વહાલા. ૮
 કશર ફેરી આડ મનોહર, બાલ વચ્ચે કીધી વહાલા;
 કુમકુમને ચાંદલિયે મારી, શુદ્ધિ હરી લીધી વહાલા. ૯
 તાળવા ઉપર એક રૂપાળો, મોટો તિલ જોઈ વહાલા;
 પ્રેમાનંદ કહે મારું મન ત્યાં, રહ્યું જઈ મોહી વહાલા. ૧૦

પદ ૧૮૮૮ મું

શોભાના શણગાર હરિ મારા, હેડાના છો હાર વહાલા;
 ધર્મતણા કુમાર મારા, પ્રાણતણા આધાર વહાલા. ૧
 અતિશે રૂપાળા સુંદર, શિખાના છે કેશ વહાલા;
 જખીપર બલહારી જાયે, શારદ ને શેષ વહાલા. ૨
 શિખાને સમીપે રૂડો, એક તીલ છે આગે વહાલા;
 એ જખી નિરખતાં મારાં, સરવે દુઃખ બાગે વહાલા. ૩
 શિખાને પછવાડે જમણી, ફારે તે કહીએ વહાલા;
 ત્રણ તીલ છે અતિ રૂડા, સામું જોઇને રહીએ વહાલા. ૪
 નખશિખ નિરખી સુંદર સરવે, ચિહ્ન મેં ગાયાં વહાલા;
 ચિંતવન કરી નિત્યે મારાં, ચીતમાં ઠેરાયાં વહાલા. ૫
 બાવન છે સરવે ચિહ્ન, ત્રેસઠ તીલ છે જો વહાલા;
 રૂપ શીલ ને ગુણે સોતા, અંતરમાં રહેજો વહાલા. ૬

એ વીના ઝીણા તીલ ચિહ્ન છે, અંગમાં અપાર વહાલા; ૭
 ગાયા મેં તો જોઈ મારી, બુદ્ધિને અનુસાર વહાલા.
 આવી રીતે મૂરતિને જે, અંતરમાં ધારે વહાલા;
 પ્રીત કરીને ચિહ્ન અનોપમ, સરવે સંભારે વહાલા. ૮
 તેના ઉરમાં આવી તમે, નાથ કરો વાસ વહાલા;
 કામ ક્રોધ ને કાળ માયા, તે સહુ પામે નાશ વહાલા. ૯
 એ પદ જે કાઈ શીખે સુણે, પ્રીત કરીને ગાશે વહાલા;
 ત્રેમાનંદ કહે તેપર સ્વામી, બહુ રાજ થાશે વહાલા. ૧૦

પદ ૧૮૮૮ મું-રાગ ગરબી

તમે આવો આરા આરા, કૃષ્ણ હરિ, જોઈ પાધડીમાં તોરારે; કૃષ્ણ હરિ
 પાંપણુપર આટો દધરે, તમે બાંધી પાધ અનોખીજી;
 ફરતાં ખોટાં છોગલાંરે, મારા ચીતને રાખ્યું રોકી. રે, કૃં ૬૦ ૧
 તિલક મનોહર કીધહુરે, તમે કેસર કેરું ભાલેજી;
 મન મારું ત્યાં અટકી રહ્યું, જોઈ તીલ એક જમણે ગાલે. રે, કૃં ૬૦ ૨
 ઉરપર અતિશે શોભતીરે, પેહેરી ગજમોતીની માળાજી;
 મન મારું ગુલતાન થયું છે, જોઈ ચપળ નયનના ચાળા. રે, કૃં ૬૦ ૩
 નંગજડિત બાજુ બાંધીયારે, પેહેર્યાં કનક કડાં બેઠે કરમાંજી;
 જોઈ જોઈ નેણાં મારાં ત્રપત ન થાયે, કશું કામ ન સુઝે ધરમાં. રે, કૃં ૬૦ ૪
 સુંદર કટિપર શોભતીરે, પેહેરી ઘાતી ઝીણા પોતીજી;
 અતિ આનંદ મારા અંગમાં, થઈ ઘેલી જોતી જોતી. રે, કૃં ૬૦ ૫
 પેહેરી ચટકતી ચાંખડીરે, તમે રાજહંસગતિ ચાલોજી;
 ત્રેમાનંદ કહે એવાને એવા, મારા રુદિયા કમળમાં મહાલો. રે, કૃં ૬૦ ૬

પદ ૨૦૦૦ મું

તારી મૂર્તિ પ્યારી પ્યારીરે, હો ગીરધારી, છે અતિશે જાદુગારીરે; હો ગી
 મૂર્તિ જોવા હું ગધરે, વહેલી ઉઠીને ધાઈ ધાધજી;
 શું જાણું મને શુંયે કશું, હવે બીજું નથી ગોઠતું કાંઈ. રે, હો ગી ૧
 માવ તમારી મૂર્તિ, છે કાંઈ જાદુગારી ભારીજી;
 જોતાં જોતાં જીવ ખસ્યો, હું તો થઈ ગઈ જગતથી ન્યારી. રે, હો ગી ૨

સાંભળતાં સુધ વિસરી, હું તો વશ થઈ મીઠું વેણેજ;
સંસારમાં હવે સુખ નવ આવે, ધર ધાણું તમારે નેણે. રે, હો ગી. ૩
કામજુગારી છે આખડકીરે, માંહી રાતી રાતી રેખુંજ;
જીવમાં જંપ ન થાયે જરી, જાણે ક્યારે દેખું દેખું. રે,* હો ગી. ૪
જેવું સાંભળવું ને સુંધવુંરે, ખીજું તમ વિના નથી મમતુંજ;
તમ કેડે સુંદરવર મારું, મનકું ફરે છે ભમતું. રે, હો ગી. ૫
ધર્મકુંવર ધનસ્થામજી, હું તો નિત્ય તમ ચરણે લાગુંજ;
પ્રેમાનંદ કહે નાથજી, હિર અખંડ રહેા એ માંજું. રે, હો ગી. ૬

પદ ૨૦૦૧ સું

નાંખી મોહની જાંની જાંની રે, સુંદર છોગાળા;
વશ કાંધી છેલ ગુમાની રે. સુંદર છોગાળાં ૧૮૬.
મોહન નાંખી મોહની રે, મારી કમળ નેણને બાણેજ;
ધરનાં કહે છે વળગાડ થયો છે, કાંઈ મરમ કાંઈ નવ જાણે રે. સું. છાં. ૧
નેહડો લાગ્યો નાથજી રે, હવે નીમખ ન રહું હું તો ન્યારીજ;
કેશવ કેડ ન મેલું તમારો, છોને કુટી મરતાં સંસારી રે. સું. છાં. ૨
કેટલુંક જાંનું રાખીયે વહાલા, વાત થઈ ગઈ ચાવીજ;
પાડપડોશી સહુ કાંઈ કહે છે, આ કહાન સનેહણી આવી રે. સું. છાં. ૩
બેઠું બહાનું કહાન તમારું, કાંઈ પેલા જનમની કરણીજ;
કાંધું કાલું નામચુંરે, ખીજા અવર પુરુષને પરણી રે. સું. છાં. ૪
લાગ્યો ચસકો લાલ તમારો, એતો છુટશે જીવડો જતાંજ;
પરમપુરુષ તમ કારણે રે, હવે છો થાતું જે થાતાં રે. સું. છાં. ૫
વાલમ વહાલ વિસારશે માં, તમે રાજી મુજપર રહેજેજ;
પ્રેમાનંદના નાથજી મુજને, જે કહેવું ધટે તે કહેજે રે. સું. છાં. ૬

પદ ૨૦૦૨ સું

તારા મુખની મીઠી મીઠી રે, મીઠી વાતડકી;
મારી સાંભળીને અતીશે† ફરે છે જાતડકી રે. મીઠી ૧૮૬.

* “ક્યારે હવે દેખું” પાઠાન્તર છે. † “અતીશે” શબ્દ ખીજા પ્રતમાં નથી.

જે કાઈ સાંભળે એક ધડી વહાલા, વાતું તમારી ચીત દધનેજ;
 આ ભવના ભોગ ત્યાગ કરીને, તેતો ચાલી નીસરે બેખ લધને રે. મીઠીં ૧
 વાતું સુણીને સનકાદિક જોગી, નવ ધરથી ધરને માંડયુંજ;
 શિવ બ્રહ્મા સુખ ભોમવે પશુ, કાંધક માંડયુંને કાંધક છાંડયું રે. મીઠીં ૨
 અતિશે વાતું સાંભળીને, થયા મહા મુની બ્રહ્મવેતાજ;
 અક્ષરની તુલ્યતા લલા, થયા અતિ નૈષ્ઠિક ઉર્ધ્વરેતા રે. મીઠીં ૩
 રમા અતિશે રસિકણી પશુ, સરવે સુખને ત્યાગીજ;
 શ્રીમુખ વચનામૃત સાંભળવા, રહે આધીન અનુરાગી રે. મીઠીં ૪
 એક તમારી વાતડી, અણિયાળાં તમારા લોચનજ;
 એકજ વાર અવલોકતાં, કરે ભવના બંધન મોચન રે. મીઠીં ૫
 અતીશે રૂપ રસ સુખમય, એવી મૂરતિ તમારી વહાલાજ;
 પ્રેમાનંદ ઉર આવી અખંડ વસો, તમે ભક્તિધર્મના લાલા રે. મીઠીં ૬

પદ ૨૦૦૩ મું-રાગ ગરબી

આજ મારે એરડે રે, આંખા અવિનાશી અલમેલ;
 બાઈ મેં બોલાવીઆ રે, સુંદર છોગાવાળો છેલ. આજં ૧
 નિરખ્યાં નેણાં ભરી રે, નટવર સુંદર શ્રીધનસ્થામ;
 શોભા શી કહું રે, લાજે નિરખી કાટિક કામ. આજં ૨
 ગુંથી ગુલાબના રે, કંઠે આરોપ્યા મેં હાર;
 લધને વારણાં રે, ચરણે લાગી વારમવાર. આજં ૩
 આપ્યો મેંતો આદરે રે, બેસવા ચાકલીયો કરી પ્યાર;
 પુછ્યા પ્રીતસું રે, બાઈ મેં સરવે સમાચાર. આજં ૪
 કહોને હરિ ક્યાં હતા રે, ક્યાંચકી આવ્યા ધર્મકુમાર;
 સુંદર શોભતાં રે, અંગે સજ્યા છે શણુગાર. આજં ૫
 પહેરી પ્રીતસું રે, સુરંગી સુંથણલી સુખદેણુ;
 નાડી હીરની રે, જોતાં ત્રપત ન થાયે નેણુ. આજં ૬
 ઉપર એઠીયો રે, ગૂઢો રેટો જોયા લાગ્ય;
 સજની તે સમે રે, ધન્ય ધન્ય નિરખ્યા તેના લાગ્ય. આજં ૭

મસ્તક ઉપર રે, બાંધ્યું બોલીકું અમૃત્ય;
ક્રાંતિક રવિચંદ્રિ રે, તે તો નાવે તેને તૂટ્ય. આજી ૮
રેશમી કારનો રે, કરમાં સાચો છે રુમાલ;
પ્રેમાનંદ તો રે, એ જાણી નિરખી થયો નિહાલ. આજી ૯
પદ ૨૦૦૪ મું

સજની સાંભળો રે, શોભા વર્ણવું તેની તેહ;
મૂરતિ સંભારતાં રે, મુજને ઉપન્યો અતિ સનેહ. સેજડી ૧
પેહેચ્યા તે સમે રે, હરિયે અંગે અલંકાર;
જેવા નિરખ્યા રે, તેવા વર્ણવું કરીને પ્યાર. સેજડી ૨
બરાસ કપૂરના રે, પેહેચ્યા હેડે સુંદર હાર;
તોરા પાધમાં રે, તેપર મધુકર કરે યુગ્મર. સેજડી ૩
બાળુ બેરખા રે, બાંહે કપૂરના શોભીત;
કડાં કપૂરનાં રે, જોતાં ચોરે સહુના ચીત. સેજડી ૪
સરવે અંગમાં રે, ઉઠે અત્તરની બહુ ફેર;
ચોરે ચીતને રે, હસતા કમળ નયનની ફાર. સેજડી ૫
હસતાં હેતમાં રે, સહુને દેતા સુખ આનંદ;
રસ રૂપ મૂરતિ રે, શ્રીહરિ કેવલ કરુણાકંદ. સેજડી ૬
અદ્ભુત ઉપમા રે, દેતાં શેષ ન પામે પાર;
ધરીને મૂરતિ રે, જાણે આવ્યો રસ શૃંગાર. સેજડી ૭
વાલપ વેણમાં રે, નેણાં કરુણામાં બરપૂર;
અંગો અંગમાં રે, જાણીયે ઉગીઆ અગણિત સુર. સેજડી ૮
કરતાં વાતડી રે, બોલી અમૃત સરખાં વેણ;
પ્રેમાનંદના રે, જોતાં ત્રપત ન થાયે નેણ. સેજડી ૯

પદ ૨૦૦૫ મું

બોલ્યા શ્રીહરિ રે, સાંભળો નરનારી હરિજન;
મારે એક વારતા રે, સહુને સંભળાવ્યાનું મન. બોલ્યા ૧
મારી મૂરતિ રે, મારાં લોક ભોગને મુક્ત;
સરવે દિવ્ય છે રે, ત્યાં તો જોયાની છે જુક્ત. બોલ્યા ૨

મારું ધામ છે રે, અક્ષર અમૃત જેનું નામ;
 સરવે સાત્રથી રે, શક્તિ મુણે કરી અભિરામ. યોલ્યા૦ ૩
 અતિ તેજેમયે રે, રવિશશિ કાટિક વારણે જય;
 શિતલ શાંત છે રે, તેજની ઉપમા નવ કહેવાય.* યોલ્યા૦ ૪
 તેમાંયે હું રહું રે, દ્વિભુજ દિવ્ય સદા સાકાર;
 દુર્લભ દેવને રે, મારો કાઈ ન પામે પાર. યોલ્યા૦ ૫
 જીવ ઈશ્વરતણો રે, માયા કાળ પુરુષ પ્રધાન;
 સહુને વશ કરું રે, સહુનો પ્રેરક હું ભગવાન. યોલ્યા૦ ૬
 અગણિત વિશ્વની રે, ઉત્પત્તિ પાલન પરલે થાય,†
 મારી મરજી વિના રે, કાઠથી તરણું ના તોડાય. યોલ્યા૦ ૭
 એમ મને જાણ્યો રે, મારા આશ્રિત સહુ નરનારી;
 મેં તમ આગળ રે, વારતા સત્ય કહી છે મારી. યોલ્યા૦ ૮
 હું તો તમ કારણે રે, આવ્યો ધામથકી ધરી દેહ;
 ત્રેમાનંદનો રે, વહાલો વરશ્યા અમૃત મેહ. યોલ્યા૦ ૯

પદ ૨૦૦૬ હું

વળી સહુ સાંભળો રે, મારી વારતા પરમ અનૂપ;
 પરમ સિદ્ધાંત છે રે, સહુને હિતકારી સુખરૂપ. વળી૦ ૧
 સહુ હરિભક્તને રે, જાવું હોયે મારે ધામ;
 તો મને સેવજો રે, તમે શુદ્ધ ભાવે થઈ નિષ્કામ. વળી૦ ૨
 સહુ હરિભક્તને રે, રહેવું હોયે મારે પાસ;
 તો તમે મેલજો રે, મિથ્યા પંથ વિષયની આશ. વળી૦ ૩
 મુજ વીના જાણ્યો રે, બીજા માઈક સૌ આકાર;
 પ્રીતિ તોડજો રે, જુઠાં જાણી કુટુંબ પરિવાર. વળી૦ ૪
 સૌ તમે પાળજો રે, સરવે દૃઢ કરી મારા નેમ;
 તમપર રિજશે રે, ધર્મને ભક્તિ કરશે ક્ષેમ. વળી૦ ૫
 સંત હરિ ભક્તને રે, કીધો શિક્ષાનો ઉપદેશ;
 લટકાં હાથનાં રે, કરતાં શોભે નટવર વેપ. વળી૦ ૬

* “દેવાય” પદાન્તર. † “ઉત્પત્તિ સ્થિતિ પ્રલે થાય” પદાન્તર છે.

નિજનન ઉપરે રે, અમૃત વરસે આનંદકંઠ;
જેમ સહુ ઔષધિ રે, પ્રીતે પોષિ પુરણુચંદ. વળી૦ ૭
શોભે સંતમાં રે, જેમ કાંઈ ઉડુગણુમાં ઉડુરાજ;
ધૈર્ય ઉદે થયા રે, કળીમાં કરવા જનનાં કાજ. વળી૦ ૮
એ પદ શીખશે રે, ગાશે સાંભળશે કરી પ્યાર;
પ્રેમાનંદના રે, સ્વામી લેશે તેની સાર. વળી૦ ૯ .

પદ ૨૦૦૭ મું-રાગ ગરબી

વહાલા આવેને રાખું નેણુમાં, ધર્મકુંવર ધનશ્યામ રે; વહાલા૦ ટેક.
નવલ મનોહર મૂરતિ, સરવે શોભાનું ધામ રે. વહાલા૦ ૧
સુંદર શશિ મુખ ઉપરે, વારી નાખું કાટિક કામ રે. વહાલા૦ ૨
ચાલ ચટકતી જોધને, અંતરે થાય છે આરામ રે. વહાલા૦ ૩
શ્વેત અંબર શ્વેત બૂપણુ, શ્વેત મોતિની ઉર દામ રે. વહાલા૦ ૪
સુંદર હસીને મીઠું બોલવું,* વિસરે નહી આઠોળમ રે. વહાલા૦ ૫
કૃષ્ણ હરિ કૃષ્ણ શ્રીહરિ, રટે પ્રેમાનંદ નામ રે. વહાલા૦ ૬

પદ ૨૦૦૮ મું

વહાલી લાગી છે તારી મૂરતિ, શ્રીહરિ ધર્મકુમાર રે; વહાલી૦ ટેક.
નિમખ ન મેલું જાણે ઉરથી, પ્રાણુતણા આધાર રે. વહાલી૦ ૧
શોભાસાગર ધનશ્યામજી, ગુણુસાગર છો મોરાર રે. વહાલી૦ ૨
નેણું તમારાં નાથજી, સનેહતણો ભંડાર રે. વહાલી૦ ૩
નટવર સુંદર મૂરતિ, નેણુતણો શણુગાર રે. વહાલી૦ ૪
અંગોતે અંગછબી ઉપરે, વારં મારા પ્રાણુ વારવાર રે. વહાલી૦ ૫
પ્રેમાનંદના હો નાથજી, છો મારા હૈડાના હાર રે. વહાલી૦ ૬

પદ ૨૦૦૯ મું

ધર્મકુંવર અલબેલડા, છેલડા જીવન પ્રાણુ રે; ધર્મ૦ ટેક.
વહાલી લાગે છે મને મૂરતિ, મળવા થાયે છે હૈયે તાણુ રે. ધર્મ૦ ૧
શ્યામ સુંદર સર્વે અંગના, શાં શાં કરં વખાણુ રે. ધર્મ૦ ૨

* “સુંદર હસવું ને મીઠું બોલવું” પાઠાન્તર છે

આંખડલી કમળકેરી પાંખડલી, મુખ પુરણચંદ્ર પ્રમાણુરે. ધર્મં ૩
 જાદુગારી તમારી વાતડી, જોહની છે મોહનીના બાણુરે. ધર્મં ૪
 ચીતડું ચોરાણું સુંદર ચાલમાં, વાલપમાં થઈ હું વેચાણુરે. ધર્મં ૫
 પ્રેમાનંદ જાયે તમારે વારણે, સુંદર સ્થામ સુગણુરે. ધર્મં ૬

પદ ૨૦૧૦ મું

છેલ છખીલા કુંવર ધર્મના, જોધને મોહી હું સુંદર ચાલ રે. છેલં ૧ ટક.
 પેહેરી ચટકતી ચાંખડલી, લટકંતા આવો ધર્મલાલ રે. છેલં ૧
 ડાખા કરમાં છડી પુલની, જમણા કરમાં છે રૂમાલ રે. છેલં ૨
 શોભે જરકસી માથે મોળિયું, કેસર તિલક કર્યું બાલ રે. છેલં ૩
 સર્વે જનનાં તે ચીત ચોરવા, સુંદર બોલી છે જોડી શાલ રે. છેલં ૪
 શોભા જોઈ તમારી નાથજી, મોહ્યા મોટા મુનિ મરાલ રે. છેલં ૫
 કૃપા કરીને પ્રેમાનંદને, વસો ઉર અખંડ કૃપાલ રે. છેલં ૬

પદ ૨૦૧૧ મું-રાગ ગરબી

નંદલાલે વળડી છે વાંસલડી;
 મારો સાંભળીને જીવ અકળાયરે મા. વહાલેં ૧ ટક.
 માઈ* મંત્ર બણીને વિધી પાંસલડી;
 હવે ધરમાં તે કાણું ન રહેવાય રે મા. વહાલેં ૧
 હું તો ઘેલી ફરું છું ધર આંગણિયે;
 મને જોયા વિના જંપ નવ થાયરે મા. વહાલેં
 વાંસલીનો નાદ સાંભળીને અવણિયે;
 મને પણ જીગ જેવડી જાયરે મા. વહાલેં ૨
 મારું કાલજ કાચું વહાલાની વાંસલિયે;
 મને કાંઈ નવ સુઝે ધરકામરે મા. વહાલેં
 જાણું વેહેલા જોધને હવણે મળિયે;
 નંદકુંવર રસિક ધનસ્થામરે મા. વહાલેં ૩

* “માંહી” પણ ગાય છે. અને જો કે એ પાઠ વધારે સારો લાગે છે તો પણ એકે લખેલી પ્રતમાં તે નહિ હોવાથી અત્રે દાખલ કર્યાં નથી. “માઈ” એટલે “મા” અહિં આગળ થાય છે.

મને મોહની લગાડી છે શામળિયે;
 જોવા જઈ શ્રીનંદકુમારે મા. વહાલે.
 પ્રેમાનંદને વહાલે પ્રીતમ પાતળિયે;
 વન તેજાં વંસીમાં પ્રજનારે મા. વહાલે. ૪

પદ ૨૦૧૨ મું

વહાલો ઉભા કાલંદ્રીને કાંઠડીયે;
 રૂડી મોરલી મનોહર વાયરે મા. ઉભા. ૨૬.
 આઘ્યાં ગોપી જોવાને હડિયે હડિયે;
 અતિ આનંદ અંગ ન સમાયરે મા. ઉભા. ૧
 ધસ્યો મોરમુગટ શિર કાને કુંડલિયાં;
 ખાંહે બાળુ વૈજયંતિ માલરે મા. ઉભા.
 કર પોચી કડાં ન સોના સાંકળિયાં;
 ગુંગહાર મોતીને પ્રવાલરે મા. ઉભા. ૨
 પેહેસ્યાં પીળા પિતાંબર પ્રીત કરી;
 કૂડે કંદોરો આપે છે અનૂપરે મા. ઉભા.
 ગોપી ગુલતાન થઈ જોઈ જોઈને હરિ;
 એવું મોહન વરનું સ્વરૂપરે મા. ઉભા. ૩
 ગોપી જોઈ શોભાના સાગરને;
 પ્રજનારીને વ્યાપ્યા ઉર કામરે મા. ઉભા.
 પ્રેમાનંદ કહે ભેટી જઈ નટનાગરને;
 જોઈ પ્રેમને રિઝયા લનસ્યામરે મા. ઉભા. ૪

પદ ૨૦૧૩ મું

રૂકું રાસ મંડલ રમ્યું ગિરિધારી;
 થયા* રમવાને ગોપી તૈયારે મા. રાસ. ૨૬.
 એક કૃષ્ણચંદ્રને એક પ્રજનારી;
 કરે લટકાં તે મોહન મોરારે મા. રાસ. ૧

* “કરે” ને બદલે “થયા” પાઠ પણ છે ને આ વધારે સારો લાગવાથી અત્રે રાખ્યો છે. “કરે” પાઠ સાથે “તૈયારી” ને “મોરારી” પાઠ છે.

કરે હાવ બાવ દાવ ગોપી હેત કરી;
 મારે હસી કટાક્ષ બાણુ બારીરે મા. રાસ૦
 કરે કુચ મરદન ઉર નખ મારી;
 કરે અધર ચુંગન કંસારીરે મા. રાસ૦ ૨
 કાઈ મળે વારે વારે વ્રજનારી;
 કાઈ મુખ તાંબુલ લે પ્યારીરે મા. રાસ૦
 કાઈ ગાયે ઉચ્ચે સ્વરે ઉચ્ચારી;
 કાઈ પુછે* હરિને શ્રમ વારીરે મા. રાસ૦ ૩
 કાઈ પેહેરાવે ગુંથીને હાર હજારી;
 કાઈ પાવે જારી બરી પાણીરે મા. રાસ૦
 કાઈ આપે બીડી લવિંગ સોપારી;
 પ્રેમાનંદ જોઈ જાયે બલિહારીરે મા. રાસ૦ ૪

પદ ૨૦૧૪ મું

મહા આનંદ રાસ રસ છાયાં રહ્યો;
 રમે રાસ રસિક નંદાનંદરે મા. આનંદ૦ ટેક.
 ગોપીજનનો તે પ્રેમ નવ જાયે કહ્યો;
 કીધા વશ તે ત્રિભુવનચંદરે મા. આનંદ૦ ૧
 ગોપી પ્રેમમાં તે દેહ સુધ વિસરી ગઈ;
 થઈ રસ બસ વશ ગુલતાનરે મા. આનંદ૦
 અતિ રમણુ ભ્રમણુ કરી શિથિલ થઈ;
 પામી હરિ થકી બહુ સનમાનરે મા. આનંદ૦ ૨
 છાયાં અમર વિમાન આકાશે આવી;
 જીવે રાસ હરિના હરખાયરે મા. આનંદ૦
 કરે પુલ્કનો વરસાત હરિને વધાવી;
 વારે તન મન ત્રાણુ પુલકાઈરે મા. આનંદ૦ ૩
 આખ્યાં સુખ અલૌકિક અલખેલે;
 થયાં ગોપીજન પુરણુકામરે મા. આનંદ૦

* હુંડે. † “છાઈ” “છાયા” પાઠો પણ ગાય છે,

કીધાં રસ બસ રસમાં રસિક છેલે;

પ્રેમાનંદને મળ્યા ધનશ્યામરે મા. આનંદ ૪

પદ ૨૦૧૫ મું-રાગ ગરબી

આજ સાહેલી ધનશ્યામની રે, શોભા વર્ણવી ન જાયે;

નિરખી છખી હરિ સુખધામની રે, કાટિ કામ લાગે પાયે.

ધર્મકુંવર શ્રીકૃષ્ણજીરે ૧

તરુણ મનોહર મૂરતિ રે, શોભાસિધુ ઉદાર;

સુંદર અંગની ફૂરતી રે, જોઈ જોઈ વાઘ પ્યાર. ધર્મ ૨

જરકસી જમા અંગ પેહેરિયા રે, શિશ સોનેરી પાઘ;

હેત કરી મેતો હેરિયા રે, જીવન જોયા* લાગ. ધર્મ ૩

સોનેરી શેલું કમરે કસ્યું રે, સોનેરી સુરવાલ;

મન મારું ત્યાં જોઈ વસ્યું રે, જોઈ જોઈ રૂપ રસાલ. ધર્મ ૪

ચરણે ચટકતી આંખડી રે, પુલ છડી લીધી† હાથ;

નિરખ્યા મેં બાંધી ભુજ રાખડી રે, પ્રેમાનંદનો નાથ. ધર્મ ૫

પદ ૨૦૧૬ મું

નટવર નાગર શ્રીહરિ રે, શોભાસાગર શ્યામ;

શું વર્ણવું એક રસના કરી રે, અંગો અંગ છખી ધામ.

નવલ મનોહર નાથજીરે ૧

અંગ આભૂષણ ધારિયાં રે, રસિક સુંદર રંગછેલ;

નેણાં અમારાં તે ઠારિયાં રે, અવિનાશી અલખેલ. નવલ ૨

શિશ કલંગી શોભે વાંકડી રે, સીરપેચ જડાઉ શિશ;

આંખડી કમળ કેરી પાંખડી રે, જોયા જોવા ભુગદિશ. નવલ ૩

કેસર તિલક કસ્યું બાલમાં રે, કુંડલ મકરાકાર;

તીલ જોઈ જમણા ગાલમાં રે, વાધ્યો મારે

હરખ અપાર. નવલ ૪

રતન જડાઉ ઉર ઊતરી રે, મોતી માળ અનૂપ;

જમવા તેજા જીવન નુંતરી રે, પ્રેમાનંદનો

સ્વામિ સુખરૂપ. નવલ ૫

* “જોયા” પાઠાન્તર છે. † “લીધે” પાઠાન્તર છે.

૫૬ ૨૦૧૭ મું

નિરખ્યા લોભાણાં મારાં લોચન રે, મોહન શોભાસુર;
ધર્મકુંવર દુઃખમોચન રે, જીવન જોખનપુર.

શ્રીહરિ સુંદર શામળોરે ૧

મુહચું પુટે છે મુખ ઉપર રે, તરુણ તનુ બીને વાન;
સુંદર છેલ જામી ભુધર રે, કથવ કૃપાનિધાન. શ્રીહરિ ૨
રતનજડીત બાળુબેરખારે, બાંધ્યાબાંધે જામીધામ;
લટકે છે મોતીના બેરખારે, * લાંબી ભુજ અભિરામ. શ્રીહરિ ૩
કનક કડાં ને વેઠ વિંટીયું રે, નંગ જડિત ધાત્રી નાય;
ભુજ ભરી ભેટતાં મેં દીઠિયું રે, નટવરજીને હાય. શ્રીહરિ ૪
દર્ભાવતીના ચોકમાં રે, † ઉભલા અંબુજ નેણ;
એરે શોભાને ધરી શોખમાં રે, પ્રેમાનંદ સુખદેણ. શ્રીહરિ ૫

૫૬ ૨૦૧૮ મું

દર્ભાવતીમાં શ્રીનાથજી રે, નિરખ્યા ધર્મકુમાર;
અગણિત મુક્ત મુનિ સાથજી રે, શોભાતણા શયુગાર.
પુરણુદ્રહ પરમાતમારે. ૧
ધોડલાંની ધુંમર માંલિ શોભતા રે, ત્રિભુવનપતિ સુરરાયે;
નર ને નારીના મન લોભતાં રે, શોભા કહી નવ જાયે. પુરણુ ૨
ક્યારેક વાધા પેહરે જરકસી રે, ક્યારેક પુલે ગરકાવ;
ચીત ચોરે સહુના હસી હસી રે, સુરનરમુનિના રાવ. પુરણુ ૩
વિજયનો જય આરંભિયો રે, વિપ્ર જમાડે અપાર;
હરિજન સંતનો મેળો બહુ થિયો રે, કરવા જન આધાર. પુરણુ ૪
એરે લીલા શ્રીડોહાણી રે, સાંભળો ગાઓ નરનાર;
શ્રીધનશ્યામ સુગણી રે, પ્રેમાનંદ જાયે બલિહાર. પુરણુ ૫

૫૬ ૨૦૧૯ મું-રાગ ગરબી

આવો અલખેલા આધાર, આંખડલીમાં રાખું રે;
કરી રાખું હૈયાનો હાર, પ્રાણ વારી નાખું રે. ૧

* “લેરખારે” પદાન્તર છે. † ડોહાણ.

તારી મૂરતિ મોહનલાલ, મારે મન માની રે;
હું તો જોઈ જોઈ સુંદર ચાલ, થઈ છું દીવાની ર. ૨
હવે અવિનાશી અલખેલ, અળગા નહીં મેલું રે;
મોંતો તમ સંગ સુંદર છેલ, ખાંધ્યું છે બેલું ર. ૩
તારે હસવે હરાણું ચીત, માણિગર માવા રે;
મારે લાગેલ તમ સંગ નેહ, ન દીધું જવા ર. ૪
રાજેન્દ્ર રૂપનિધાન, છો રંગબીના રે;
કેડીલા નટવર કહાન, કુંવર નંદજના ર. ૫
છોગાવાળા શ્યામ સુજાણ, સુંદર રંગ રસિયા રે;
વહાલા પ્રેમાનંદના પ્રાણ, અંતર મારે વસિયા ર. ૬

૫૬ ૨૦૨૦ મું

વહાલા લાગો છો પ્રજયંદ, કે પ્રીતમ પ્યારા રે;
અલવીલા આનંદકંદ, જીવન મારા ર. ૧
તમને જોઈને જાદવરાય, રહ્યું મન મોહી રે;
મારે હેડે હરખ ન માયે, મનોહર જોઈ ર. ૨
વનમાળી વળડી વેણ, વાલમ વશ ડીધાં રે;
ચતુરાધમે ચંચળ નેણ, કે મનડાં લીધાં ર. ૩
તારાં લોચનીયાં નંદલાલ, કે અમૃત બરિયાં રે;
જોતામાં વધારે વહાલ, કહાના કેસરિયા ર. ૪
તારા મુખના મીઠાં વેણ, મુણી મુખ થાયે રે;
તારાં કમળ સરીખાં નેણ, જોતાં દુઃખ જાયે ર. ૫
તારું રૂપ જોઈ રંગજેલ, લગની લાગી રે;
પ્રેમાનંદના પ્યારા અલખેલ, શ્યામ સોહાગી ર. ૬

૫૬ ૨૦૨૧ મું

સખી આજ અલૌકિક રૂપ, જોતાં ચીત લોભે રે;
વહાલો ભૂપને શિર ભૂપ, શામળિયો શોભે ર. ૧
સખી નખાશખ સજી શણગાર, બેઠા બહુનામી રે;
હૈયે હીસે મોતીડાના હાર, શોભે જગસ્વામી ર. ૨

પેહેચ્છો જરકસી જમો અંગ, પીતાંજર ઘાતી રે;
 માથે મોલીકું નવરંગ, થઈ ઘેલી જોતી રે. ૩
 હર ઉતરિયુંની જોડ, ઠડાં બેઠે કરમાં રે;
 દીસે છે અજબ મરોડ, હેલા ગીરધરમાં રે. ૪
 શોભે સુંદર વર ધનસ્પામ, મોહન મોરારી રે;
 છખી ઉપર ક્રાંતિક કામ, નાંખીયે વારી રે. ૫
 જમ તારા મધ્યે ચંદ્ર, શોભે એમ વહાલો રે;
 થયો રાજ પ્રેમાનંદ, જોઈ નંદલાલો રે. ૬

પદ ૨૦૨૨ મું

સખી શામળિયો શિરદાર, છે જોયા જોવા રે;
 નેણાથી ન મેલીયે લગાર, રાખીએ હર એવા રે. ૧
 એનું રૂપ જોઈ ગુલતાન, થયું મન મારું રે;
 જણે મળિયે મેલીને માન, પ્રાણુ લઈ વારું રે. ૨
 ઝીના કામણુગારાં નેણુ, શોભે અણિયાળાં રે;
 મુખ બોલે મનોહર વેણુ, મીઠાં મરમાળા રે. ૩
 વહાલો હસતા હસતા હેત, જણાવે છે ઝાઝું રે;
 રાજેન્દ્ર રૂપનિકેત, રૂડા લાગે કાણુ રે. ૪
 એની મૂરતિ મહાસુખકારી, કે જાદુગારી રે;
 થઈ જોતાં ગોકુલનારી, ઘેલી ખીચારી રે. ૫
 અમરેશ્વર રૂપ અનૂપ, ધણું બહુનામી રે;
 પ્રેમાનંદ કહે ત્રિભુવનભૂપ, પ્રગટ થયા સ્વામી રે. ૬

પદ ૨૦૨૩ મું-રાગ ગરખી

વંદુ સહજનંદ ભવમોચન, રૂપનિધાન કમલદળ લોચન. ૧
 વંદુ ધર્મકુંવર વરદાયક, વહાલો મારો અખીલભુવનના નાયક. ૨
 વંદુ હરિકૃષ્ણ પદપાવન, જનમમરણના દુઃખ નસાવન. ૩
 વંદુ ધર્માત્મજ બહુનામી, નિરમળ બુદ્ધિ આપો સ્વામી. ૪
 વણું નખશિખ રૂપ તમારું, હરમાં આનંદનું કરનારું. ૫

સુંદર મૂરતિ છે ધનશ્યામ, રૂપ શિલ ગુણ સુખનું ધામ. ૬
તરુણ પુષ્ટ તન પંકજ નેણાં, મંજુલ મધુર મનોહર વેણાં. ૭
મૂરતિ ઉંચી કહી વખાણું, ગોપીનાથ મૂરતિ પરમાણું.* ૮
સુંદર રૂપ છટા તન માંહી, નિરખી ક્રોટિક કામ લગ્નર્થ. ૯
ચંચલ ચતુર કદે લખી રાખું, પ્રેમાનંદ કે' પ્રાણુ વારી નાખું. ૧૦

૫૬ ૨૦૨૪ મું

બીધનશ્યામ રૂપરસખાણુ, એક રસનાએ શું કરું વખાણુ. ૧
સુંદર રૂપ અનૂપમ શોભે, ભેતાં હરિજનનાં મન લોભે. ૨
ચિતવની ચલની મધુરી મુખ વાણી, નરનારીનાં ચીત લે તાણી. ૩
સુંદર હસિત વદન સુખકારી, કરનાં લટકાં પર ભઉં વારી. ૪
સુંદર મૂરતિ નાગર નટકી, ભેતાં ચીત ચડે રંગ ચટકી. ૫
નખશિખ અંગ અતિ રસ રૂપ, ઉપમા શી કહું અતિ અનૂપ. ૬
કર ચરણાદિક અંગ છે કેવાં, સામુદ્રિકમાં કલાં છે તેવાં. ૭
સરલ સ્વભાવ સૌમ્ય ગુણસિંધુ, તેજ પ્રતાપ ઓળ છખી ઈંદુ. ૮
બુદ્ધિ વિશાલ પ્રાક્રમ અતિ બારી, ધીર ગંભીર ઉદાર મુરારી. ૯
ત્યાગ જ્ઞાન તપ મૂરતિ સ્વામી, પ્રેમાનંદને ઉર રહો બહુનામી. ૧૦

૫૬ ૨૦૨૫ મું

સહજ સ્વભાવિક પ્રકૃતિ કહીયે, ગાતાં સુણતાં અતિ સુખ લહીયે. ૧
સહજ પ્રકૃતિ શ્રીધર્મકુંવરની, હરિજનનું મન અતિ વશકરની. ૨
ધર્યો નરવિગ્રહ ભવભયદારી, ચરિત્ર કરે અતિ મંગળકારી. ૩
નિત્ય સ્વાભાવિક ચેષ્ટા ગાવું, હરિજનને મન હેત ઉપજાવું. ૪
શ્રીમહારાજ નિયમ નિત્ય રાખી, પાછલી ચાર ધડી રાત રહે બાકી. ૫
ત્યારે ઉઠી દાતણુ કરે સુરરાય, એવો સહજ સ્વભાવ સદાય. ૬
મુખકું લોઈ રુમાલે સ્વામી, ન્હાવા પધારે હરિ બહુનામી. ૭
નિજ કર કલશ્યો લઈ જળ ઢોળે, સેવક જન તે ચરણને ચોળે. ૮

* સવાયોસક તસુ ઉંચી મૂર્તિ હતી. ગઢડાના મંદિરમાં શ્રીગોપીનાથજીની મૂર્તિ છે તે ખરોખર શ્રીજીના સ્વરૂપ નેટકી જ ઉંચી છે.

રૂડી રીતે નાહીને નાથ, ફારું વસ્ત્ર લઈ નિજ હાથ. ૬
સારી પેઠે શરીરને લુ'વે, પ્રેમાનંદ કહે જન સહુ જીવે. ૧૦

પદ ૨૦૨૬ મું

પછે ઉભા થઈ શ્રીધનસ્થામ, વસ્ત્ર પેહેરેલું લઈ સુખધામ. ૧
એ સાથળ વચ્ચે બેળું કરીને, નિચોવી પગ લુ'વે ફરીને. ૨
પછે ખીજું ધાથેલું સૂક્ષ્મ ધાડું, થેત વસ્ત્ર નહીં જીનું ફાડું. ૩
પેહેરે સારી પેઠે તાણી તેને, થેત વસ્ત્ર પર રચી બહુ જેને. ૪
એવા શ્રીસહજાનંદ મહારાજ, ભક્તવચ્છલ હરિ ગરીબનિવાજ. ૫
પછે ખીજું ધાથેલું સૂક્ષ્મ થેત, વસ્ત્ર ઓઢીને વિશ્વનિકેત. ૬
ચાખડીયું પેહેરીને ચટકતી, જમવા પધારેરે ચાલ ચટકતી. ૭
પવિત્ર આસન જમવાનું સારું, ત્યાં જઈ બેસે અભય ઉદારું. ૮
જમવા બેસે હરિ તેવારે, વસ્ત્ર ઓઢે છે કાનથી બારે. ૯
કાન ઉધાડા રાખે જમતાં, પ્રેમાનંદને ઉર અતિ ગમતાં. ૧૦

પદ ૨૦૨૭ મું

જમવા બેસે ત્યારે વનમાળી, ડાખા પગની પલાંડી વાળી. ૧
તે પર મેલી ડાખા હાથની હથેલી, હાસ્ય વિનોદ હરિ કરતા કેલી. ૨
જમણા પગ ઉભો રાખી નાથ, તે પર મેલી જમણા હાથ. ૩
પ્રથમ લે છે હરિ નાનો આસ, જમતાં શોભે ભક્તનિવાસ. ૪
એમ જમે છે દેવના દેવ, વારે વારે પાણી પીધાની દેવ. ૫
જમતાં જણુસ જમ્યાની સારી, સુંદર સ્વાદુ જણાયે ભારી. ૬
તે આપી મોટા સાધુ હરિજનને, પછે પોતે જમે હરિ તે અજને. ૭
જમતાં ઓડકાર ખાયે બહુનામી, પેટ ઉપર હાથ ફેરવે સ્વામી. ૮
ક્યારેક તો હરિ જમતાં જમતાં, સાધુ હરિજન હોયે મનગમતાં. ૯
તે પર પ્રસન્ન થઈને દયાળ, આપે પ્રેમાનંદ કે' પ્રસાદીનો થાળ. ૧૦

પદ ૨૦૨૮ મું

જમ્યા હરિ તૃપ્ત થઈ જગવંદ, ચળુ કરાવે વણિ મુકુંદ. ૧
ચળુ કરતાં હરિ રૂપનિધાની, દાંત ખોતરે લઈ સળી રૂપાની. ૨

પ્રથમ હરિ બે કરને ધ્રુવે, કાગળા કરી પછે મુખને લુવે. ૩
મુખવાસ લઇને પ્રાણુઆધાર, સાધુને પીરસવા થાયે તિવાર. ૪
ડાળે ખભે હરિ ખેસને આણી, કેડ સંગાયે બાંધે તાણી. ૫
હાર તોરા ગજરા હરિ પેહેરી, લેરખડા થઇને રંમલેહેરી. ૬
પ્રેમ સહિત પીરસે ધનશ્યામ, લાડુ જલેખી લેઈ લેઈ નામ. ૭
સહુને પીરસી રહે હરિ બ્યારે, જમો મહારાજ એમ મુખથી ઉચ્યારે. ૮
ફેરે પંચતમાં વારમવાર, પીરસે સંતને ધર્મકુમાર. ૯
હરિજન સંતને પીરસવા સારું, પ્રેમાનંદ કહે ધણા પ્રસન્ન ઉદારું. ૧૦

પદ ૨૦૨૯ મું

ક્યારેક શ્રીમહારાજ મનોહર, વર્ષા શરદ રુતુમાં સુંદર. ૧
દુર્ગનગરને સમીપે સારી, જાણી ઘેલા નદીના નિર્મળ વારી. ૨
સાધુ સતસંગી લઈ સાથ, ન્હાવા પધારે સુરમુનિનાથ. ૩
પેહેરી વસ્ત્ર આભૂષણ પ્યારો, થઈ અસવાર અથે દ્રગતારો. ૪
નિસરે ઉભી બળરે ભેતાં, પુરજનના મનને અતિ મ્હોતાં. ૫
જઈ નદી તીરે વસ્ત્ર ઉતારી, ન્હાવા પેસે નવલવિહારી. ૬
નિરમળ નીર વખાણે ન્હાતા, હરિજનને આનંદના દાતા. ૭
નિજજન ભેળા બહુ પ્રકારે, જળક્રીડા કરી આનંદ વધારે. ૮
જળમાં ડુબકી મારે ત્યારે, નાક આંખ્ય કાન દાખે તેવારે. ૯
ડુબકી મારી રહે ઝાઝી વાર, પ્રેમાનંદ નિરખી જાયે બલિહાર. ૧૦

પદ ૨૦૩૦ મું

વળી વખાણું જળની ક્રીડા, સાંભળતામાં હરે ભવપીડા. ૧
ડુબકી મારે જળમાં હરિ બ્યારે, વહે સિરપર જળ છત્રાકારે. ૨
જાણીયે શેષજીયે ફણા વિસ્તારી, એમ જણાય ગંગાનાં વારી. ૩
ડુબકી મારીને મુખ કાઢે પ્યારે, જમણો હાથ ફેરે છે મુખપર ત્યારે. ૪
સહજ સ્વભાવે કાગળા કરે છે, સરવે મુનિના મનને હરે છે. ૫
સજલ જલજસમ મુખ બહુ શેભે, મુનિ હરિજનના ચીતને લોભે. ૬
ક્યારે નદી મધ્ય પ્રવાહમાં ઉભા, જળની રમતના કરે મનસુખા. ૭
મુનિ હરિજનને મેલે તણાતા, બહુ પછડાયે તે જાતા જતા. ૮

તેને જોઈ બહુ હસે અલખેલો, વળી એક બીજાને મારે હડસેલો. ૯
એમ જળકીડા કરે બહુ સ્થામ, પ્રેમાનંદનો સ્વામી પુરણકામ. ૧૦

પદ ૨૦૩૧ મું

જળમાં ઉભા રહી અવિનાશ, કિરતન ગવરાવે સાધુની પાસ. ૧
તાળી વગડીને સાધુ ગાયે, પોતે બેળા ગાયે આનંદ થાયે. ૨
એમ શ્રીહરિ નિત્ય જળમાં ન્હાયે, નિત્ય નવી લીલા કહી નવ જાયે. ૩
પ્રથમ ન્હાવા પેસે ત્યારે, નાહીને બારે નિસરે બ્યારે. ૪
નિજ પ્રિય હરિજન હોયે બળિયો, સરવે પ્રકારે હોયે બળિયો. ૫
પોતે જાણે તેનો હરિ હાથ, એમ કરી બારે નિસરે નાથ. ૬
નિરખી નિરખી પ્રકુલિત મુખ થાયે, એવા ભક્ત પોતાના બચાયે. ૭
તેમણે સહિત નદીથી બારે, નીસરી નદીને કાંઠે ઉભા રે. ૮
વસ્ત્ર પહેરેલું બે હાથે નિચોવે, પ્રથમની પેરે શરીરને લો'વે. ૯
ઘોળો ખેસ તાણીને પેહેરે, પ્રેમાનંદ નિરખે હરખ બહોરે. ૧૦

પદ ૨૦૩૨ મું

ઘોળો ફેટા બાંધે માથે, અતિ ઉતાવળા થઈ નિજ હાથે. ૧
વચ્ચે એક છેડાનું છેડું બનાવી, એક આંટા બકુટીપર લાવી. ૨
એમ બાંધે ફેટા ધનસ્થામ, સરવે સુંદરતાનું ધામ. ૩
ઘોળો ખેસ ડાબે ખભે નાંખી, એક છેડો નાભી હેઠો રાખી. ૪
ખેસને ફેડ સંગાથે તાણી, બાંધે સુંદર સારંગપાણી. ૫
થેત પુલના સુગંધી સારા, હાર તોરા ગજરા પેહેરી પ્યારા. ૬
ભારે ઘોડે અસવાર થઇને, મુક્ત હજારં બેલા લઇને. ૭
જેમ ચકારે વિંટયો ચંદ, એમ શોભે પ્રભુ સહજનંદ. ૮
આવે બેળા સરવે હરિજન ગાતા, તેમના નેત્રને આનંદદાતા. ૯
એમ ઉતારે આવે સ્વામી, પ્રેમાનંદનો પ્રભુ અંતરજામી. ૧૦

પદ ૨૦૩૩ મું

સહજ પ્રકૃતિ ગાવું હિતે, હરિજન સાંભળજે એક ચીતે. ૧
ચાલે મહારાજ રૂડી ચાલ લટકતી, પેહેરી ચાંખડીકે મોજડી ચટકતી. ૨
સુંદર ખેસ કે પછેડી ઘોળી, નહીં બહુ લાંબી નહીં બહુ પહોળી. ૩

ડાબે ખભે ઝેસાડ સોડે નાંખી, જમણા હાથમાં રુમાલને રાખી. ૪
 રુમાલે જુકત જે જમણા હાથ, સેહેજે હલાવતા ચાલે નાથ. ૫
 ક્યારેક ડાબો કર અતિ સુંદર, ચાલે નાથ મેલી કેડ ઉપર. ૬
 જમણા હાથમાં રાખી રુમાલ, ચાલે હલાવતા મજમતિ ચાલ. ૭
 સેહેજે ઉતાવળું આદ્યાની ટેવ, બકતવત્સલ સરવે દેવના દેવ. ૮
 ચાલે ઉતાવળી ચાલ હરિ જ્યારે, પુજે નિજજન દોડે ત્યારે. ૯
 ચટ ચટ શબ્દ ચાંખડીનો થાયે, પ્રેમાનંદ સાંભળીને ત્રાણ વારી જાયે. ૧૦

પદ ૨૦૩૪ મું

વળી કહું સહજ સ્વભાવ સ્વામીનો, પરમપુરુષ હરિ બહુનામીનો. ૧
 ક્યારેક કાંઈક કારજને કરવા, તૈયાર થઈ ઉમા મન હરવા. ૨
 ધીરે ધીરે ચાલતા હોય વનમાળી, જમણા હાથની મુઠ્ઠી વાળી. ૩
 પોતાના જમણા સાથળમાંડી, ધીરે ધીરે માથ્યાનો સ્વભાવ સદાઈ. ૪
 ક્યારેક માથુસની બીડ બહુ થાયે, ઉડે ગરદ પોતે અકળાયે. ૫
 ત્યારે રુમાલ નિજ કરમાં લેંછે, નાસિકા મુખપર આડો દે છે. ૬
 ક્યારેક ઢોળીયા ઉપર ખીરાજે, મુનિવર ગાયે બહુ વાળં વાળે. ૭
 ક્યારેક ગોદડું ઓછાડે સહિત, પાથચું હોયે તેપર બેસે નીત. ૮
 ક્યારેક માદીપર બેસે સ્વામી, ક્યારેક ચાઠળે બેસે બહુનામી. ૯
 ક્યારેક તકીયો પલંગપર સુંદર, પ્રેમાનંદ કે' આવી બેસે તેપર. ૧૦

પદ ૨૦૩૫ મું

સાંભળજે હરિજન દઈ ચીત, વળી કહું બેઠાની જે રીત. ૧
 ક્યારે પલાંઠી વાળી બેસે, ક્યારેક ઢીંચણ બાંધે લઈ બેસે. ૨
 ઘણુંક તકીયે ઉઠીંગણુ દબને, બેસે હે નારાયણુ! કહીને. ૩
 ઢોલીયા ઉપર અથવા આસનપર, કરી તકીયે ઉઠીંગણુ સુંદર. ૪
 બેસે બે પગ લાંબા મેલી, પગપર પગ મુકીને હેલી. ૫
 એમ બેસવાનો સહજ સ્વભાવ, એવા શ્રીકૃષ્ણ સકલ મુનિરાવ. ૬
 ક્યારેક બેઠા થકા રંગ લેડેરી, બર્ધરખા ડાબા પમકેરી. ૭
 તેપર આંગળી જમણા હાથની, ઉમી દ્રેરવવાની ટેવ નાથની. ૮

ક્યારેક જીભને સહજ સ્વભાવે, ડાબી કારે દાંત તળે દબાવે. ૯
એમ છે સહજ પ્રકૃતિ વહાલાની, પ્રેમાનંદના સ્વામી ધર્મલાલાની. ૧૦

પદ ૨૦૩૬ મું

વળી વખાણું સહજ પ્રકૃતિ, સાંભળજો સહુ દર્ધ ચીત વૃત્તિ. ૧
ક્યારેક તો પોતે પરમેશ્વર, પોતાની ડોકને લઈ હરિવર. ૨
એ પાસે મરડી નિજ હાથ, કડાકા વગાડે મુનિનો નાથ. ૩
ક્યારેક પોતાના ભક્તને પાસ, અંગ દબાવે છે અવિનાશ. ૪
ક્યારેક હૈયા તળે તકીયો આણી, વાંસો દબાવે સારંગપાણી. ૫
સેહેજે બેઠા હોયે ખહુનામી, તુલસીની માળા ફેરવે સ્વામી. ૬
ક્યારેક રમતની પેડે માળા, એવડી કરીને દીનદયાળા. ૭
એ એ મણકા બેળા ફેરવે, એ અંગોડા આંગળીને ટેરવે. ૮
ક્યારેક વારતા કરતા નાથ, એ હીંચણ પર મેલી એ હાથ. ૯
પ્રેમાનંદ કહે કરી રમુજ હસે છે, માળા બેળી કરી કરમાં ધસે છે. ૧૦

પદ ૨૦૩૭ મું

સહજ પ્રકૃતિ ધર્માત્મજની, સુણતાં સુખ આપે દિન રજની. ૧
ક્યારેક માળા ન હોયે પાસ, આંગળીના પરવ ગણે અવિનાશ. ૨
ક્યારેક નેત્રને માંચી સ્વામી, ધ્યાન કરે છે અંતરજામી. ૩
ક્યારેક ઉઘાડી રાખી લોચન, ધ્યાન કરતાં એસે ભવમોચન. ૪
ક્યારેક ધ્યાન કરતાં વહાલો, ચમકીને જાગે ધર્મનો લાલો. ૫
ક્યારેક પોતા આગળ મુનિજન, વાગ્ન વજ્રડીને ગાયે કિરતન. ૬
ત્યારે એસે હરિ ધ્યાન કરીને, પાછા ચમકી જાગે ફરીને. ૭
ક્યારેક ચપટી વજ્રડી સ્થામ, સાધુ બેળા ગાયે સુખધામ. ૮
ક્યારેક સાધુ વજ્રડી તાળી, ગાયે કિરતન ફેરે મંડળી વાળી. ૯
તે બેળા ફરી ગાયે વનમાળી, પ્રેમાનંદ કહે વજ્રડી તાળી. ૧૦

પદ ૨૦૩૮ મું

ક્યારેક પોતા આગળ મુનિવર, વાગ્ન વજ્રડીને ગાયે સુન્દર. ૧
પોતા આગળ કયા વંચાયે, સાંભળીને પાસે ખસતા જાયે. ૨
નિજજન આગળ વારતા કરતા, વદનમાંથી વચનામૃત ઝરતા. ૩

ખસતા તે જન પાસે આવે, લટકાં કરતા સહજ સ્વભાવે. ૪
કથા વંચાવતા હોય હરિ જ્યારે, હરે હરે એવો શબ્દ ઉચ્ચારે. ૫
બીજી ક્રિયામાંહી સુખદેણ, કથાને બાને સુન્દર નેણ. ૬
હરે એવો શબ્દ કરે ઉચ્ચાર, સુન્દર મુખથી વારમવાર. ૭
પોતાને તેની સ્મૃતિ થાયે, ભક્ત સામું જોઈ હસે હરિરાયે. ૮
એવા બહુ ચરિત્ર કરે ધનસ્થામ, નિજજનને ઉર આનંદ ધામ. ૯
એવા ધર્મકુંવર બહુનામી, પુરુષોત્તમ પ્રેમાનંદનો સ્વામી. ૧૦

પદ ૨૦૩૮ મું-રાગ ગરબી

મને રસિયા સંગાથે રંગ લાગ્યો ર-એ દાગ છે
સાંભળો હરિજન એક ચીતે ર, ગાવું સ્વભાવિક એટા પ્રીતે ર. ૧
ક્યારેક રાજપામાં વાત ર, કરતા હોયે હરિ સાક્ષાત ર. ૨
ક્યારેક કથા વંચાવતા હોયે ર, કિરતન ગવરાવે તોયે ર. ૩
કાંઈક કરે બેઠા વિચાર ર, એક ચીતે શ્રીધર્મકુમાર ર. ૪
તે વચ્ચે કોઈ પુછવા આવે ર, હરિને જમવા સારું બોલાવે ર. ૫
કોઈ આવે હરિની પુળ કરવા ર, કોઈ હાર પેહેરાવા ભેટ ધરવા ર. ૬
તે ઉપર કચવાયે અવિનાશ ર, કહે આવવા ન દેશો અમ પાસ ર. ૭
ક્યારેક ભક્તની સલામાંહે સ્થામ ર, બેઠા હોયે તે પુરચુકામ ર. ૮
ધર્મજ્ઞાનવૈરાગ્ય જીત ભક્તિ ર, તે સંમંધી વારતાની જીક્તિ ર. ૯
નિજ ભક્ત આગે અંતરજામી ર, કરે પ્રેમાનંદનો સ્વામી ર. ૧૦

પદ ૨૦૪૦ મું

નિજ ભક્ત ઉપર દીનપંથુ ર, આજ અદગ લગ્યા છે જ્ઞાનસિંધુ ર. ૧
સાખ્યયોગ પંચરાત્ર વેદાંત ર, એ શાસ્ત્રતણું સિદ્ધાંત ર. ૨
પરમ રહસ્ય જોઇને સુખસાર ર, કહે ભક્તને ધર્મકુમાર ર. ૩
નિજ ભક્તરૂપી જે હૃદયક્રોમ ર, તેને સિંચે હરિ જેમ સોમ ર. ૪
ક્યારેક તો ભક્તાધાર ર, બેઠા ભક્ત સલામાં કિરતાર ર. ૫
નિજ ભક્ત આગળ બચહારી ર, ધર્મ આદિકની વારતા વિસ્તારી ર. ૬
જ્યારે કરે કૃપાનિધાન ર, ત્યારે પ્રથમ પોતાની ભગવાન ર. ૭

બે ભુજ ઉંચી ઉપાડી રે, બે હાથની તાળી વગડી રે. ૮
સરવે છાનાં રાખીને જન રે, કરે વારતા જગજીવન રે. ૯
એમ નિત્ય નિજ જનની સાથ રે, કરે લીલા પ્રેમાનંદનો નાથ રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૧ મું

વળી ભક્તવત્સલ ભયહારી રે, વારતાને વિષે સુખકારી રે. ૧
થઈ એકાગ્ર ચીત ભગવાન રે, કરે વારતા વિસારી તન બાન રે. ૨
ઓઢવાનું વસ્ત્ર ખસી જાયે રે, ખબર ન રહે એવો સ્વભાવ સદાયે રે. ૩
ક્યારેક તો સુંદર સ્યામ રે, બેઠા સંતની સભામાં સુખધામ રે. ૪
નિજ સનમુખ બેઠા જે સંત જન રે, સમજી હરિભક્ત પાવન રે. ૫
પ્રશ્ન ઉત્તર કરાવે તેની પાસ રે, પોતે સાંભળે બેઠા અવિનાશ રે. ૬
કોષક પ્રશ્ન કઠણ પુછે બારી રે, ઉત્તર ખીજથી ન થાયે રહે હારી રે. ૭
સહુને આનંદ ઉપજાવતા દયાળ રે, પોતે ઉત્તર કરે છે તતકાળ રે. ૮
ક્યારેક વારતા કરતા થકા દેવ રે, પુલ્કનો ગુચ્છ હાથે ચોળવાની ટેવ રે. ૯
એવાં કરે ચરિત્ર સુખકંદ રે, પ્રેમાનંદનો સ્વામી સહજાનંદ રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૨ મું

હરિજન સાંભળો એક ચીતે રે, કહું સહજ સ્વભાવ કરી પ્રીતે રે. ૧
ક્યારેક તો વારતા કરતા રે, હરિજનના મનને હરતા રે. ૨
રુમાલના છેડાને વળ દેવો રે, હરિનો સહજ સ્વભાવ છે એવો રે. ૩
ક્યારેક ઉચ્છવને વિષે જીવન રે, નાના દેશથી આવ્યા જે હરિજન રે. ૪
લાવ્યા પુજા સામગ્રી બહુ બારી રે, તેનો કરે અંગીકાર સુખકારી રે. ૫
ક્યારેક ઉચ્છવ પ્રસંગ લઇને રે, આવ્યા હરિભક્ત સહુ ભેળા થઇને રે. ૬
તેમણે ચઢાવ્યા જે પુષ્પના હાર રે, તેને ગ્રહણ કરે છે ભક્તાધાર રે. ૭
ક્યારેક બે હાથે ગ્રહણ કરે છે રે, ક્યારેક ચરણે કરીને હાર લે છે રે. ૮
ક્યારેક લે છે હાર જડીયે કરીને રે, ચારે કોરે ભક્તવત્સલ કરીને રે. ૯
અતિ ચંચળ મનોહર મૂરતિ રે, પ્રેમાનંદ કહે ન મેલું ઉરથી રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૩ મું

ક્યારેક તો ધર્મકુમાર રે, નિજ ભક્તને પ્રાણુઆધાર રે. ૧
નિજ દરશને કરી સ્યામ રે, સમાધી કરાવે સુખધામ રે. ૨

ક્યારેક તો દીનદયાળ રે, સમાધીમાંથી ઉઠાડે તતકાળ રે. ૩
 ક્યારેક તો સમાધીવાન રે, પગા હોયે તે મૃતક સમાન રે. ૪
 તેના નેત્રને ઉઘાડી નિજ હાથે રે, નિજ દષ્ટિ જોડી દષ્ટિ સાથે રે. ૫
 કરી સંકલ્પ જગાડે છે હરિ રે, નહીં તો ઉંચે ઘેરે સાહે કરી રે. ૬
 ક્યારેક તો કૃપાના સિંધુ રે, બેઠા હોયે સભામાં દીનબંધુ રે. ૭
 કાષ્ઠક ભક્તને તેડવો હોયે પાસરે, કરે નેત્રતણી સાન અવિનાશ રે. ૮
 નહીં તો અંગુઠાને પાસની આંગળી રે, તેની સાને બોલાવે છે વળી રે. ૯
 એમ કરે હરિ ચેષ્ટા અનંત રે, પ્રેમાનંદનો સ્વામી ભગવંત રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૪ અં

વળી પુરુષ પુરુષોત્તમ સ્વામી રે, ક્યારેક તો અંતરંગમી રે. ૧
 મોગરા આદિક પુષ્પના હાર રે, લીંબુ આદિક જે ફળ સુખસાર રે. ૨
 તેનેશ્વિતળળણીનેધર્મલાલોરે, વારેવારે આંખે આડાડે છે વહાલો રે. ૩
 ક્યારેક તો હરિ બહુ નામી રે, કથા કરાવીને સાંભળે છે સ્વામી રે. ૪
 ક્યારેક તો હાર સુખકારી રે, પોતે કથા કરે છે ભયહારી રે. ૫
 ક્યારેક વારતા કરે છે હરિરાયે રે, કિરતન મવરાવેને પોતે ભેળા ગાયે રે. ૬
 હરિના મંદિર કરાવે છે બારી રે, સાધુ બ્રાહ્મણ જગાડે છે સુખકારી રે. ૭
 એવી સત્ક્રિયા કથ્યાનો ઉચ્છાવ રે, નવરં નરહેવું એવો જ સ્વભાવ રે. ૮
 ભક્તિ ધર્મ સંબંધી કારણ જે જે રે, પોતે આરંભ કથ્યા હોયે તે તે રે. ૯
 તેને સંપૂર્ણ કરવામાં સિદ્ધપણું રે, પ્રેમાનંદક' સ્વામીને અતિ પણું રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૫ અં

એમ અખીલ જીવનના પ્રાણુ રે, કરે સ્વભાવિક ચેષ્ટા સુખણુ રે. ૧
 ક્યારેક તો હરિ સ્વચ્છંદ રે, જીંક ખાવી હોયે તારે સુખકંદ રે. ૨
 પ્રથમથી રુમાલ લઈ હાથ રે, મુખ આડો રાખી દીનોનાથ રે. ૩
 ઉંચે સાહે છટે સંભળાયે રે, એમ બે ત્રણ ભેળી જીંક ખાયે રે. ૪
 ક્યારે બગાડું ખાયે છે હરિત્યારે રે, હરિહરિ* એવા શબ્દને ઉચ્ચારે રે. ૫
 નિજ કરે કરીને સુખદેણુ રે, ચોળે બે ત્રણ વાર કમળનેણુ રે. ૬

વળી નિષ્કામ ભક્ત હોયે એવા રે, તેની કરેલી ગમે છે જોને સેવા રે. ૭
 કોઇક રમુજે કરીને ધનસ્થામ રે, અતિશે હસે છે અભિરામ રે. ૮
 ભારે હાથે ગ્રહીને રુમાલ રે, મુખ આડો દર્ધ હસે કૃપાળ રે. ૯
 એવી સહજ કૃપા હરિ કરી રે, ગાયે પ્રેમાનંદ પ્રીતે ધણેરી રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૬ મું

ક્યારેક તો કૃપાનિવાસ રે, દેશ દેશથી આવ્યા જે નિજ દાસ રે. ૧
 અતિ વલ્લભ પોતાને એવા સંતરે, તેમ ભક્તજન પ્રિયજે અત્યંત રે. ૨
 તેને જોઈ પ્રસન્ન થઈ નાથ રે, ઉભા થઈને મળે છે ભરી બાથ રે. ૩
 ક્યારેક તો ભક્તાધાર રે, ઉચ્છવને વિશે અવિકાર રે. ૪
 નિજ સમીપે રહીને સંત જન રે, નિજ આગ્રા ગ્રહીને શુદ્ધ મન રે. ૫
 પરદેશમાં જાતાં જણી તેને રે, થઈ પ્રસન્ન મળે છે હરિ એને રે. ૬
 ક્યારેક તો કૃપાના નિધાન રે, પોતે પ્રસન્ન થઈને ભગવાન રે. ૭
 નિજ જનના શિરપર નાથ રે, આપી અભય મુકે છે બે હાથ રે. ૮
 ક્યારેક તો પ્રસન્ન થઈને રે, કોઇક ભક્તના ઉરમાં લઈને રે. ૯
 જે ચરણ ધારે છે ધનસ્થામ રે, પ્રેમાનંદનો સ્વામી પુરણકામ રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૭ મું

ક્યારેક તો દીનના દયાળ રે, નિજ આગ્રા પાળવા તતકાળ રે. ૧
 થયો તત્પર એવો ભક્ત હોયેરે, તેમ આગ્રા પાળીને આવ્યો તોયે રે. ૨
 એવો ભક્તજન તેને હરિ જોઈ રે, તેના ઉપર પ્રસન્ન પ્રભુ હોઈ રે. ૩
 તેના હૃદયમાંથી ધનસ્થામ રે, આપે ચરણ કમળ સુખધામ રે. ૪
 ક્યારેક તો કૃપાનિધાન રે, કોઈ ભક્તજનને ભગવાન રે. ૫
 થઈ પ્રસન્ન શ્રીધર્મકુમાર રે, આપે પ્રસાદિ કુસુમના હાર રે. ૬
 વળી આપે તોરા ને બાણુઅંધ રે, વસ્ત્ર આબૂષણ આપે સુખકંદ રે. ૭
 વળી અતિશે ઉદાર છે સ્વભાવ રે, એવા અખિલ જીવનના રાવ રે. ૮
 અતિપ્રિય પોતાને હોયે એવું રે, બહુ મૂઢી પદારથ તેવું રે. ૯
 પ્રેમાનંદ કહે દેવાનું મન ધારે રે, તતકાળ આપે કાંઈ ન વિચારે રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૮ મું

એવો ઉદાર સ્વભાવ છે સ્વામીનો રે, ભક્તવત્સલ બહુનામીનો રે. ૧
 ક્યારેક તો સંત સમાજ રે, હરિની પુજા કરવાને ઠાજ રે. ૨

આવ્યા લાવ્યા પુજનો ઉપચાર રે, ધુપ દીપ ચંદન પુષ્પના હાર રે. ૩
 નખશિખ ચરચી ચંદન અંગે રે, આજુઅંધ હાર પે'રાવી ઉમંગે રે. ૪
 માથે પુષ્પની ટોપી ધરાવી રે, ગુચ્છ ખાસે બહુ કાનમાં લાવી રે. ૫
 પુજ કરીને આરતિ ઉતારે રે, મળે અતિ હેતે વારે વારે રે. ૬
 નખશિખા લગી મૂરતિને જોઈ રે, હળવે હળવે લે છે ઉરમાં પ્રેમ રે. ૭
 ક્યારેક તો હરિવર વળી રે, નિજ કર ચરણની આંગળી રે. ૮
 તેને મરડીને પ્રાણુઆધાર રે, કડાકા વગાડે કિરતાર રે. ૯
 એવી એટાને કરતા બહુનામી રે, પરિશ્રદા પ્રેમાનંદનો સ્વામી રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૯ મું

ક્યારેક તો ભક્તજીવન રે, પોતા પાસે જે બેઠા હરિજન રે. ૧
 તેને પાસે શ્રીનાથજી બોલાવી રે, પ્રથમ કર ચરણને ચંપાવી રે. ૨
 પછે આંગળિયું મરડાવીને વહાલો રે, કડાકા વગડાવે ધર્મલાલો રે. ૩
 ક્યારેક કોકને મરડીને નિજ હાથ રે, કડાકા વગાડે છે નાથ રે. ૪
 ક્યારેક તો કાષ્ઠક પ્રાણીને રે, દુઃખીયો દેખી અથવા સાંભળીને રે. ૫
 તતકાળ દયાવાન થકા દેવ રે, રામ રામ એમ બોલવાની ટેવ રે. ૬
 ક્યારેક તો મનુષ્ય હર કાષ્ઠ રે, દીનબંધુ તે દુઃખીયો જોઈ રે. ૭
 અતિ દયાયે કરીને બહુનામી રે, નિજ ચીતમાં ખેદને પામી રે. ૮
 પ્રસન્ન થઈ અન્ન ધન વસ્ત્ર આપી રે, તે દીનનાં નાખે છે દુઃખ કાપી રે. ૯
 પરઉપકાર કરવાની ટેવ રે, પ્રેમાનંદનો સ્વામી એવા દેવ રે. ૧૦

પદ ૨૦૫૦ મું

ક્યારેક તો દીનદયાળુ રે, દીનબંધુ હરિ અતિશે કૃપાળુ રે. ૧
 કેને મારતો હોયે જીવ કાષ્ઠ રે, અતિ દયાળુ ન શકે તેને જોઈ રે. ૨
 દયાએ કરીને દયાળ રે, હાં હાં કરીને નિવારે તતકાળ રે. ૩
 પોતા આગે કાષ્ઠનું કાષ્ઠ જન રે, આવી બોલે ધસાતું વચન રે. ૪
 તેને સાંભળીને જાયે કચવાઈ રે, તેનો અનાદર કરે સુખદાઈ રે. ૫
 ક્યારેક તો સુંદર વર રે, નિજ દેહમાં હોયે કસર રે. ૬
 ત્યારે ડામે હાથે કરી દેવ રે, જમણા હાથની નાડી જોવાની ટેવ રે. ૭
 ત્યારે સહામાથી ઉઠે બહુનામી રે, જય સત્વિચિદાનંદ કહી સ્વામી રે. ૮

જય સ્વામિનારાયણ કહી હરિ રે, સાધુને નમસ્કાર કરી રે. ૯
એમ કહીને ઉતારે હરિ જાયે રે, પ્રેમાનંદ એવી ચેષ્ટા ગાયે રે. ૧૦

પદ ૨૦૫૧ મું

એવી ચેષ્ટા હરિની અતિ સાર રે, ગાતાં સુણતાં ઉતારે જવ પાર રે. ૧
એ પ્રગટ પ્રભુની લીલા કેવી રે, હરિજનને સાંભળ્યા જેવી રે. ૨
ક્યારેક તો હરિ સુખધામ રે, ચાલે માર્ગે ઘોડે ચડી શ્યામ રે. ૩
ત્યારે લીલાયે કરીને સુખરૂપ રે, ઘોડાની ડોક ઉપર અનૂપ રે. ૪
એક પગને લાંબો વિસ્તારી રે, ઘોડાને ચલાવે સુખકારી રે. ૫
સુવે ત્યારે કૃપાનિધાન રે, પ્રથમ જગતા થકા જગવાન રે. ૬
નિજ કરની આંગળી બાલમાંહી રે, તિલક કસ્યાની પેઠે સુખદાર્ઢ રે. ૭
ઉભી ફેરવે છે અંતરજામી રે, શ્રીધર્મકુંવર બહુનામી રે. ૮
વળી સુવે ત્યારે દીનાનાથ રે, માળા માંગીને જમણે હાથ રે. ૯
કેરવતા થકા સુખધામ રે, સુવે પ્રેમાનંદનો વહાલો શ્યામ રે. ૧૦

પદ ૨૦૫૨ મું

વળી દીનબંધુ છે દયાળ રે, શરણાગતતણા પ્રતિપાળ રે. ૧
રાતે પોટે ત્યારે દીનબંધુ રે, નિજ મુખકમળ સુખસિંધુ રે. ૨
રાખી ઉઘાડું પોટે રંગબીનો રે, એવો સ્વભાવ સદાય સ્વામીનો રે. ૩
પોતે બરનિદ્રામાંયે શ્યામ રે, સુતા હોયે સુંદર સુખધામ રે. ૪
કાષ્ઠક અજણે જરાક અડી જાયે રે, જાગે તરત ઝબકીને હરિરાયે રે. ૫
પુછે કાણુ છે એમ બચહારી રે, એવો સહજ સ્વભાવ સુખકારી રે. ૬
આવી રીતે શ્રીજીની ધણી સારી રે, સ્વભાવિક ચેષ્ટા સહુથી ન્યારી રે. ૭
નિજ સ્મૃતિ અનુસારે લખાણી રે, બીજી લખતાં થાક્યાં મન વાણી રે. ૮
આવી રીતે સંભારીને ગારો રે, તેના ઉરમાં અવિનાશી દેખારો રે. ૯
શીખે સાંભળે ને ગારો પ્રીતે નીત રે, પ્રેમાનંદ કહે પામશે વાંછિત રે. ૧૦

ઈતિશ્રો હરિ સ્વરૂપ ધ્યાનસિદ્ધિના પદ સંપૂર્ણ

પદ સર્વે મળીને ૩૦

પદ ૨૦૫૩ મું—રાગ ગરબી

આવોને ઓરા હેલ છખીલા મારી શેરીએ એ ઢાળ છે.
 હું વારી જાઉં ધન્ય ધડી છે જે આજની;
 હું વારી જાઉં મૂરતિ સાંભરી શ્રીમહારાજની. ૧
 હું વારી જાઉં રસની ભરી છે સુંદર મૂરતિ;
 હું વારી જાઉં પ્રેમી ન મેલે ધડી ઉરથી. ૨
 હું વારી જાઉં પ્રેમી જીવે છે નિત્ય બાળીને;
 હું વારી જાઉં અસત્ય વાસના સરવે ટાળીને. ૩
 હું વારી જાઉં ભક્તને જીવન ધન માલ છે;
 હું વારી જાઉં ભક્તવત્સલ ધર્મલાલ છે. ૪
 હું વારી જાઉં નખશિખ રૂપ તે અનૂપ છે;
 હું વારી જાઉં ભક્તને પરમ સુખરૂપ છે. ૫
 હું વારી જાઉં દુર્લ્લભ ધણા છે મતિમંદને;
 હું વારી જાઉં દયા કરી મળ્યા પ્રેમાનંદને. ૬

પદ ૨૦૫૪ મું

રસિયા લાલ શ્યામ સુંદર રંગહેલડા;
 રસિયા લાલ ઓરા આવોને અલખેલડા. ૧
 રસિયા લાલ વદન કમળ છખી જોઇયે;
 રસિયા લાલ રૂપ છટામાં ચીત પ્રોઇયે. ૨
 રસિયા લાલ પાધડી ઉજવલ આંટાંદાર છે;
 રસિયા લાલ પાધમાં તોરાની સુંદર હાર છે. ૩
 રસિયા લાલ કેસર તિલક રાજે લાલમાં;
 રસિયા લાલ મોઢી ધું હેલા તમારી ચાલમાં. ૪
 રસિયા લાલ બકુટી શોભે છે સુંદર વાંકડી;
 રસિયા લાલ આંખડી કમળ ફેરી પાંખડી. ૫
 રસિયા લાલ શ્યામ એક તીલ વામ કાનમાં;
 રસિયા લાલ પ્રેમાનંદ નિરખે નિત્યે ધ્યાનમાં. ૬

પદ ૨૦૫૫ મું

લોભાણું ચીત તરુણ	મનોહર	રૂપમાં;	
લોભાણું ચીત સુરનરમુનિશિર		બૂપમાં.	૧
લોભાણું ચીત કરણ કપોલ ગોળ	જેધને;		
લોભાણું ચીત નાસિકામાં રથું મન	મોહીને.		૨
લોભાણું ચીત અધર પ્રવાલ જામી	દેખતાં;		
લોભાણું ચીત હસતું મુખારવિંદ	પેખતાં.		૩
લોભાણું ચીત દશન જેધને કુંદની	કળી;		
લોભાણું ચીત કંઠમાં જેધને સુંદર	ત્રિવળી.		૪
લોભાણું ચીત ઉરમાં જેધને ચિહ્ન	છાપના;		
લોભાણું ચીત દુઃખડાં મિટાડે ત્રિવિધ	તાપના.		૫
લોભાણું ચીત અભય ઉદાર જેધ	હાયને;		
લોભાણું ચીત પ્રેમાનંદ કે' જેધ	નાથને.		૬

પદ ૨૦૫૬ મું

વધારે વહાલ લાલની જામી ઉર	ધારતાં;		
વધારે વહાલ ત્રિવળી ઉદરમાં	સંભારતાં.		૧
વધારે વહાલ ગોળ ઉડી નાભી	નિરખતાં;		
વધારે વહાલ શ્યામ કટિ જેધને	હરખતાં.		૨
વધારે વહાલ સાથળ રુડા	મુખકંદના;		
વધારે વહાલ ધુંટણ જુગલ	જગવંદના.		૩
વધારે વહાલ પીડિયો પાતળી	પ્રાણનાથની;		
વધારે વહાલ હથેલી રાત્રીયો	જેહ હાયની.		૪
વધારે વહાલ સંભારતાં ચરણકમળ	જેડને;		
વધારે વહાલ ઉર્ધ્વરેખા પૂરે મન	કાડને.		૫
વધારે વહાલ દશે આંગળીના નખચંદ તે;			
વધારે વહાલ નિરખે નિત્ય પ્રીતે પ્રેમાનંદ તે.			૬

પદ ૨૦૫૭ મું-રાગ ગરબી

વહાલાવહાલી લાગે તારી મૂરતિ, જેઈ લોભાણું છે ચીત, સામળિયા વહાં ટેક.
 રૂડું રૂપ લાવણ્યતા ને પુરતી, જેઈ ઉપજ છે પુરણ પ્રીત. સામં ૧

રસ રૂપ અનુપમ આંખડી, માંહી રેખું રાતી રસાદ; શામં
જાણે દશ* કમળ ફેરી પાંખડી, શોભે વાંકડી બકુટી ને બાલ. શામં ૨
ઓપે આડ ફેસરની બાલમાં, ઝુકી રહી છે કસુંગલ પાદ; શામં
ખોશ્યાં છોગલિયાં બહુ તાલમાં, ધરી જન મને જોયા લાગ. શામં ૩
જોઈ જુગલ કરણુ છબી જાદવા, શોભે કુંડલ મકરાકાર; શામં
તીલ વામકરણમાં માધવા, જોવા હૈંડે હરખ અપાર. શામં ૪
ગોળ કપોલ નમણી નાસિકા, શોભે અધર પ્રવાળ અનૂપ; શામં
દંતપંક્તિ રસિક રસ રાશિકા, પ્રેમાનંદને પરમ સુખરૂપ. શામં ૫

પદ ૨૦૫૮ મું

મારા નાથ આવો રાખું નેણમાં, વારુ તન મન તમપર
પ્રાણુ, પાતળિયા. નાથં ટેક.
મને જંપ નથી દિનરેણમાં, જોયા વિના તે શ્યામ સુગળુ. પાતં ૧
તારું હસતું વદન જોઈ જાદવા, નેડો લાગ્યો છે નંદાકશોર. પાતં
કંથુ કંઠ અનોપમ માધવા, છાતી ઊપડતી ચીતચોર. પાતં ૨
શોભે શ્રીવચ્છ ચિહ્ન કૌસ્તુભમણી, છાતી માયે અનોપમ છાપ. પાતં
શોભા અભય ઉદાર ભુજતણી, માંહે છાપ ચિહ્ન બાજે પાપ. પાતં ૩
તારું ઉદર સદા સુખરૂપ છે, ઉડી નાબી છે કમળ સમાન. પાતં
માંહી ત્રિવળી પરમ રસ રૂપ છે, મહામુનિ ધરે નિત્ય ધ્યાન. પાતં ૪
કટિ સિંધ સરિખી પાતળી, શોભે શ્યામ અતિ અભિરામ. પાતં
નિરખે પ્રેમાનંદ મળી મળી, થયો પાવન પુરણકામ. પાતં ૫

પદ ૨૦૫૯ મું

મારા મનમાં વશી તારી મૂરતિ, મને જોયા વિના ન
રહેવાયે, રસિલાડા; મનેં ટેક.
મંતો જોઈ છે જીવન જરા દુરથી, મને ત્યારથી જંપ ન થાયે. રાસં ૧
ઓરા આવો તો નિરખું નાથજી, નખશિખ તમારું રૂપ; રસિં
કહો તો બેટું બૂધર બરી બાથજી, મારે હૈંડે હરખ અનૂપ. રસિં ૨

* “દશ”નો અર્થ સ્પષ્ટ થતો નથી. “સ્ત્ર” અથવા “લાલ” સંભવે છે. પણ બધી
પ્રતોમાં આજ પાઠ હોવાથી તેમ જ રાખ્યો છે.

તારા સાથેલી જીવી ઉપરે, વારી નાખું કદલી થંભ કરોડ; રસિ૦
એતો મરુડની પીઠ પાવનકારી, બીજી ઉપમા ન આવે જોડ. રસિ૦ ૩
તારાં જનુ જુગલ પીંડી જોધને, વ્રજવિનતાને હરખ અપાર. રસિ૦
રાધા રમા રહી છે મોહીને, ચાંપે પ્રેમ શું વારમવાર. રસિ૦ ૪
તારી ધુંટી પાની કૃષ્ણા આંગળી, જોવા હૈડે હરખ ન માયે; રસિ૦
દશે આંગળીના નખ ઉપરે, પ્રેમાનંદ પ્રાણ વારી જાયે. રસિ૦ ૫

૫૬ ૨૦૬૦ મું

તારું રૂપ જોઈ રંગછેલડા, મારાં નેણાં ત્રપત ન થાયે; કેસરિયા; રૂપ૦ ટેક.
તારી ચાલ જોઈ અલખેલડા, મારે આનંદ અંગ ન માયે. કેસ૦ ૧
તારાં જુગલ ચરણ મારા ઉરમાં, આવી અટક્યાં ચાંખડિયું સહિત; કેસ૦
તે સારું રહું છું હું હજુરમાં, મારે જોઈ જોઈ વાધે છે પ્રીત. કેસ૦ ૨
મારા ચીતમાં તે આવી ચોટી મઈ, ઉર્ધ્વરેખા સુંદર જીવીધામ; કેસ૦
સોળે ચિહ્ન જોધને રાજ થઈ, અરુણ તળામાંહી અભિરામ. કેસ૦ ૩
નખમણી આંગળીયુંના શોભતા, રૂડાં ચાંખડિયુંનાં ચિહ્ન; કેસ૦
મોટા મુનિવરના મન લોભતા, હું તો જોવાને દીન આધીન. કેસ૦ ૪
જમણા અંગોઠાના નખ ચિહ્નમાં, મારું મનકું થયું ગુલતાન; કેસ૦
કરું જતન જોવા રાત દિનમાં, પ્રેમાનંદ કહે ધરી ધરી ધ્યાન. કેસ૦ ૫

૫૬ ૨૦૬૧ મું

સખી જોને શોભા ધનશ્યામની, જોઈ સુરનરમુનિ લલચાયે;

સાહેલી સુંદર શોભા૦ ટેક.

એને જોધનેન મોહુ કૃષ્ણ કામની, એમાં વશ વારું કાણુ નવ થાયે. સાહે૦ ૧
એનું જોવું ને હસવું બોલવું, એની સુંદર ચટકતી ચાલ; સાહે૦
એનું લટકા કરીને ડોલવું, જોઈ કેને ન વાધે વહાલ. સાહે૦ ૨
એની અજબ અલૌકિક બાંધણી, એની પાંચ અજબ આંટાદાર; સાહે૦
એની ચપળ આંખડીની સાંધણી, વેધ કાલજ આરમપાર. સાહે૦ ૩
એની ચતુરાર્થ શું દાખું કહી, નેણુ બાણુની રીત ત્રિચિત્ર; સાહે૦
નેણુ દુરિજનને તો અડે નહીં, જાઈ મારે પોતાના મિત્ર. સાહે૦ ૪

એના નેણમાં રેખું રાતડી, નિરખી ન્યાલ થઈ પ્રજનાર; સાહે
એની વહાલી લાગે બહુ વાતડી, પ્રેમાનંદ જોઈ બલિહાર. સાહે ૫
૫૬ ૨૦૬૨ મું

સખી આજ લાવણ્યતા લાલની, મુખે વર્ણન કરી
નવ જાયે; સલુણી સખી આજ ૦ ટેક.
જોઈ વાલપતા બહુ વહાલની, ઉર આનંદ હરખ ન માયે. સલુ ૦ ૧
સખી આરે આવે સામા શેરીએ, પેહેરી ચાંખડી ચટકતી ચાલ; સલુ ૦
સખી નેણા ભરીને હેરીએ, જોયા જોવા છે જનપ્રતિપાલ. સલુ ૦ ૨
એક કરમાં રાજે છડી પુલની, ખીજ કરમાં છે રેશમી રુમાલ; સલુ ૦
શાભ ઉરમાં માળા બહુ મૂલની, અંગે ઓઢી ઉપરણી ને શાલ. સલુ ૦ ૩
પેહેરી સુંથણી ગુલાખી રંગની, માંહી રેશમી નાડીનો તાલ; સલુ ૦
પેહેરી ઉતરી જડીત બહુ નંગની, બાંયે બાજુ કડાં રૂપજાલ. સલુ ૦ ૪
માથે પાધ સોનેરી વાંકડી, શોભે કલંગી તોરા છટાદાર; સલુ ૦
મારી જોધને ઠરી ગઈ આંખડી, નિરખે પ્રેમાનંદ કરી પ્યાર. સલુ ૦ ૫

૫૬ ૨૦૬૩ મું

આવો આવો ઓરા અલખેલડા, રસિયા વર રૂપનિધાન;
રંગીલડા આવો ૦ ટેક.
નિરખું નેણા ભરી રંગછેલડા, મારા મન માન્યા ભગવાન. રંગી ૦ ૧
રુડા શોભો છો સુંદર શામળા, નિરખી નેણાં ત્રપત ન થાય; રંગી ૦
સેહેજે ચાસો છો રાજ ઉતાવળા, લટકાં કરતા ત્રિભુવનરાય. રંગી ૦ ૨
જોઈ રૂપ ને શીલ ઉદારતા, વળી સરળ સ્વભાવ ગંભીર; રંગી ૦
નિજજનને તે નિત્ય સંભારતા, એવા ભક્તવત્સલ બલવીર. રંગી ૦ ૩
એવા જાણીને રમા રસિકણી, નથી મેંત્રતી ક્ષણું એક ખ્યાલ; રંગી ૦
કરે મન ક્રમ સેવા ચરણતણી, ધણું ધણું વધારી વહાલ. રંગી ૦ ૪
એવા ગુણસાગર તમે ગિરિધારી, સુંદર વર પરમ ચતુર; રંગી ૦
વળી આનંદસિંધુ આનંદકારી, પ્રેમાનંદ રાખે નીત ઉર. રંગી ૦ ૫

૫૬ ૨૦૬૪ મું

વારી જાઉં તમારે વારણે, મારો સદ્ગુણ કથો
અવતાર; વાલમજી જાઉં ૦ ટેક.

આજ પ્રગટયા અમારે કારણે, કરવા અધમતણા આધાર. વાલ૦ ૧
 કીધી કરુણા મોટી કુંવર ધરમના, આવ્યા અક્ષરપતિ ધરી દેહ; વાલ૦
 કાર્યા બંધન સરવે કરમનાં, અતિ દીન સાથે જોડી નેહ. વાલ૦ ૨
 જીવો ક્યાં તમે ક્યાં અમે નાથજી, કાંઈ કલ્યામાં ના આવે વાત; વાલ૦
 મોટા મુક્તતણા મેલી સાથજી, કીધાં આવી અનાથ સનાથ. વાલ૦ ૩
 નવ જોયા અવગુણ કાંઈ જતના, નવ જોઈ જાત ને નાત; વાલ૦
 દબ્યા અદળ ખાંધ સમ સંતના, મેલી મોટપ પક્ષ ને પાત. વાલ૦ ૪
 શું વર્ણવું ગુણ ગણ રાવળા, મતિ અદ્ય ને આલસુ મન; વાલ૦
 આપો દરશન આવી ઉતાવળા, પ્રેમાનંદના પ્રાણજીવન. વાલ૦ ૫

પદ ૨૦૬૫ મું-રાગ ગરબી

રે ધર્મકુંવર ધનશ્યામ હરિ, આરા આવો નિરખું નણા ભરી રે; ધર્મ૦ ટેક.
 રે સુંદર મૂરતિ તમારી, રે જીવન દોરી છે અમારી;

જખીપર તન મન જાઉં વારી રે. ધર્મ૦ ૧

રે ચરણ કમળની જોડ જોવું, રે જોઈને પાંપણીએ દહોવું;

પછે લાઇ અતરમાં પ્રોતું રે. ધર્મ૦ ૨

રે સોજો ચિહ્ન સહિત ધારું, રે ઉર્ધ્વરેખામાં ચોટયું મન મારું;

જતન કરી પળે પળે સંભારું રે. ધર્મ૦ ૩

રે જમણા અંગુઠાના નખમાંડી, ચિહ્ન છે સુંદર સુખદાઇ;

રહ્યો પ્રેમાનંદ તેમાં લોભાઇ રે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૨૦૬૬ મું

રે ભક્તિધર્મસુત શામળિયા, તમે હરિ અમને ભણે મળિયા રે; ભક્તિ૦ ટેક.

રે જનમ અમારો સફળ કીધો, રે લાખેણો લાભ અમે લીધો;

હવે જગપર ડંકા દીધો રે. ભક્તિ૦ ૧

રે તમારા ચરણ તે ઉર ધરિયાં, રે નખચંદ્ર નિરખીને હરિયાં;

શત્રુ સરવે જીતીને વશ કરિયાં રે. ભક્તિ૦ ૨

રે પાની ધુંટી પાંઠ ઘોઠણુને, રે સંભારી ઉતરીયાં ભવરણુને;

ભરોસે શરણાંગતપણુને રે. ભક્તિ૦ ૩

રે સાથલ કટિ લંકને ધારી, રે નાભી નિરખી દુઃખ મેલ્યાં વિસારી;
પ્રેમાનંદ ત્રિવળીપર વારી રે. બકિત ૦ ૪

પદ ૨૦૬૭ મું

રે ધર્મકુંવર વર બહુનામી, વારી જાઉં મૂરતિપર સ્વામી રે; ધર્મ ૦ ટેક.
રે રમાસન* શોભા શું કહી દાખું, રે છાપ ચિહ્ન ઉરમાં લખી રાખું;

સ્તનપર પ્રાણ વારી નાખું રે. ધર્મ ૦ ૧

રે ભુજ દોઢ અબય ઉદાર ધણી, રે મનોહર આંગળી નખમણી;
શોભા હથેલી પોંચાતણી રે. ધર્મ ૦ ૨

રે કુણીયું શ્યામ છે રૂપાળી, રે ભુજમાં છાપ ચિહ્ન બાળી;
પાતક સરવે નાખ્યાં છે બાળી રે. ધર્મ ૦ ૩

રે જમણી ભુજ પાસે તીલ ચાર, રે તીલ એક કંક વચ્ચે સાર;
પ્રેમાનંદ જાયે બલિહાર રે. ધર્મ ૦ ૪

પદ ૨૦૬૮ મું

રે ધર્મકુંવર મુખ ચંદ્ર જોષ, રે રહ્યા મુનિ ચક્રાર જ્યું જોષ રે; ધર્મ ૦ ટેક.
રે હરિના હસતા વદન માંહી, રે શ્યામ ચિહ્ન દાદમાં સુખદાષ;

નાની નાનીરખ છખી છાષ રે. ધર્મ ૦ ૧

રે નાસીકા સુંદર છે નમણી, રે તીલ એક રૂડા ફારે જમણી;
શોભા સુંદર ગોળ કપોલતણી રે. ધર્મ ૦ ૨

રે ભુજલ કરણ છખી જોષને, રે રહ્યું મન તીલમાં મોહીને;
નેણુ બાણે લીધું ચીત પ્રોષને રે. ધર્મ ૦ ૩

રે બકુટી બાલ વિશાળ તણી, રે શોભા કેસર તિલક તણીરે બણી;
પ્રેમાનંદને મૂરતિ વહાલી ધણી રે. ધર્મ ૦ ૪

પદ ૨૦૬૯ મું-રાગ ગરખી

હરિ વેણુ વાગીરે વેણુ વાગી;

હરિ હું તો આચિતાની જખડીને જગી રે. વેણ ૦ ૧

* વક્ષસ્થળ-શ્રીહરિનું વક્ષસ્થલ-લક્ષ્મીજનું વાસસ્થાન છે તેથી અત્રે છાતીને
“રમાસન” કહેલ છે.

હરિ મધ્ય રાતે વગાડી અલબેલે;	
હરિ નંદલાલે રંગીલે રંગછેલે ર.	વેણું ૨
હરિ વહાલે મંત્ર બણીને વળાડી;	
હરિ ભરી નિદ્રામાં સોવતી જગાડી ર.	વેણું ૩
હરિ વાંસલીએ મારી પાંસલી વિંધી;	
હરિ ખારે નિસરી કાલજડું છેદી ર.	વેણું ૪
હરિ મારા પ્રાણ હચ્ચા પાતળિયે;	
હરિ હવે કપારે મોહનજીને મળિયે ર.	વેણું ૫
હરિ પ્રેમાનંદ કહે ઉઠી ઘેશી સરખી;	
હરિ ખુંતી ચીતમાં મૂરતિ ગિરધરકી ર.	વેણું ૬

પદ ૨૦૭૦ મું

હરિ મન લીધુરે મન લીધું;	
હરિ કાંઈક કામણુ કાનુડે કીધું ર.	મન ૧
હરિ સુધ બુધ બૂલી થઈ છું દીવાની;	
હરિ ધનશ્યામ સુરત મન માની ર.	મન ૨
હરિ મારા ચીતમાં લગાડી વહાલે ચટકી;	
હરિ મારું કાલજ ગયું છે ફટકી ર.	મન ૩
હરિ કશી વાત ન રહી હાથમાં;	
હરિ જાણે બુધર ભેટું લેખ બાથમાં ર.	મન ૪
હરિ હું તો થઈ છું ધરમાંથી ઉઘસ;	
હરિ મારી વરતી પોતી છે પ્યારા પાસ ર.	મન ૫
હરિ મને કાંઈ નવ સૂઝે ધર કામ;	
હરિ પ્રેમાનંદના વહાણાનું રટું નામ ર.	મન ૬

પદ ૨૦૭૧ મું

હરિ વ્રજનારી રે વ્રજનારી;	
હરિ મન વસિયા શ્રીકૃષ્ણ મોરારી ર.	વ્રજ ૧

હારિ ઉઠી આકળી ચાલી વૃંદાવનમાં;
 હારિ વાગ્યા મારગણુ* બાણુ આવી મનમાં રે. પ્રજા ૨
 હારિ ગોપી પ્રેમમાં અંગે અંગ કૃતી;
 હારિ પેહેત્યાં અવળાં અંગર સુધ બૂટી રે. પ્રજા ૩
 હારિ પેહેત્યાં કાટનાં આબૂપણુ કાને;
 હારિ મન મોહું છે મોરલીની તાને રે. પ્રજા ૪
 હારિ કાજલ સેથો ને માંચ સમારી;
 હારિ આંખે સિદ્ધર આંખ્યાં લઈ પ્યારી રે. પ્રજા ૫
 હારિ પેહેત્યાં પગનાં આબૂપણુ હાથે;
 હારિ મન મોહું પ્રેમાનંદને નાથે રે. પ્રજા ૬

પદ ૨૦૭૨ મું

હારિ રંગ લાગ્યો રે રંગ લાગ્યો;
 હારિ લોક કુટુંબ લાજ ભમ ભાંગ્યો રે. રંગ ૧
 હારિ ગોપી ચાલી પ્રભુજીને પાસે;
 હારિ રોતાં મેલ્યાં બાળક નાનાં વાંસે રે. રંગ ૨
 હારિ જઈ જોયા શ્રીકુંજવિહારી;
 હારિ બેઠી ભુજ ભરીને ગિરિધારી રે. રંગ ૩
 હારિ જોયા નેણાં ભરીને પ્રજાચંદ;
 હારિ ઉભરાણો જાયે આનંદ રે. રંગ ૪
 હારિ હરિએ અલૌકિક સુખડાં દીધાં;
 હારિ પ્રેમે પૂરણુ અધર રસ પીધાં રે. રંગ ૫
 હારિ ગોપી અંગેઅંગ મહાસુખ પામી;
 હારિ મળ્યા પ્રેમાનંદનો સ્વામી રે. રંગ ૬

પદ ૨૦૭૩ મું-રાગ ગરબી

ચટ ચટ વાગે રે ચાંપડી, આવે વહાલો લટકાં કરતા લાલ; ચટ ૦ ટેક.
 ચંચલ ચપળ કમળ દગ ચાંપડી, સુંદર રાજહંસગતિ ચાલ;
 શી કહું શોભા કમળાકાંતની, મુખડું જોઈ જોઈ વાઘે વહાલ. ચટ ૧

* “મારગણુ” માર ના ગણુરૂપી બાણો. કામના બાણુ અર્થ સંબંધ છે.

મસ્તક પાધ બાંધી કાઈ બાતની, પાધમાં ઊગલિયાનો તાલ;
 અંગમાં અતર ફેરે બ્હેકતાં, કીધલું કેસર તિલક બાલ. ચટ૦ ૨
 ઉરમાં હાર ડોલરના દ્હેકતાં, બાણુ ગજરા છખી રસાલ;
 ઓઢી ઉપરણી કેસર કારની, કરમાં સાલો છે રુમાલ. ચટ૦ ૩
 સુંદર જોઈ છખી અલબેલની, મોલ્યા સુર નર મુનિ મરાલ;
 ઉરમાં ધારી છટા રંગછેલની, પ્રેમાનંદ થયો નિહાલ. ચટ૦ ૪

પદ ૨૦૭૪ મું

લોચન લોભાણાં જોધને નાથને, સુંદર નટવર મોહનરાય; લોચ૦ ટેક.
 મન્મથ પામ્યાં રે મૂર્ખાં, નિરખી અંગનો અજ્ય મરોડ;
 તનમાં તરુણાર્ધ ઉમગી રહી, પુરવા પ્રેમીજનનાં કાડ. લોચ૦ ૧
 અધરે આપે રેખા નાનડી, બૂધર દીસે બીંને વાન;
 તરુણી તનમાં માર વધારતા, શોભે શોભાના નિધાન. લોચ૦ ૨
 કુંવર કમળ નેણુની કારે દેખતાં, જીવે જાણિયે મૃગપતિ આળ;
 માનનિયુંના મનને રમાડતા, સુંદર શોભે મદનગોપાળ. લોચ૦ ૩
 શી કહું શોભા સુંદર છેલની, દશશત વદન રહે વિચારી;
 શ્રીહરિકૃષ્ણ કુંવર છખી ઉપરે, તન મન પ્રેમાનંદ બલિહારી. લોચ૦ ૪

પદ ૨૦૭૫ મું

રાજીવ લોચન રસ ભરી મૂરતિ, રસિયો રૂપમણી રણુછોડ; રાજી૦ ટેક.
 હરિવર ઉલલા આવીને ઓસરી, દરશન દેવા દીનોનાથ;
 આસન આપ્યાં મેં અતિ આદરે, હસીને સાલો હરિનો હાથ. રાજી૦ ૧
 હસતા હસતા હેત વધારતા, બેઠા બહુનામી કરી પ્યાર;
 પૂજ્યા કુમ કુમ કેસર ચંદને, કંઠે આરોપ્યા લઈ હાર. રાજી૦ ૨
 પ્રભુજી પૂજને પાયે પડી, બેઠે કર જોડી વારમવાર;
 વિનય કરીને લીધાં વારણાં, બૂધર ભેટી હરખ અપાર. રાજી૦ ૩
 જીવન જમાજા જીગતે કરી, ખટરસ ભોજન કરી બહુ ભાંત;
 આપી પાન બીડી પ્રીતે કરી, પ્રેમાનંદને આવી એકાંત. રાજી૦ ૪

પદ ૨૦૭૬ મું

વહાલી લાગે રે વાતડી, સાંભળી શ્રવણે થઈ મુલતાન; વહાલી૦ ૧
 ઝરતાં વચનામૃત વદને કરી, વચને વચને વરસે પુલ; ૧
 નિજજન પાન કરે અતિ આદરે, મોર ચક્રોર ને ચાત્રક તુલ્ય. વહાલી૦ ૧
 મુખને મરકલડે મોહી રહ્યાં, મુનિવર મધુકર પરમ વિદ્યાની; ૨
 કુંદકળી સમ સુંદર દશનાવલી, અધર પ્રવાલ છબી મનમાની. વહાલી૦ ૨
 વાતું કરે બહુ વિવેકની, કહી કહી નિગમતાણું સિદ્ધાંત; ૨
 પરમ રહસ્ય જે અતિ પોતાતાણું, શરણાંગતને કહે કરી ખાંત. વહાલી૦ ૩
 ધર્મધુરંધર ધર્મકુમારની, કરુણા મુખે કહી નવ ભયે; ૪
 રીત અલૌકિક આ અવતારની, પ્રેમાનંદ રસનાયે માયે. વહાલી૦ ૪

પદ ૨૦૭૭ મું-રાગ ગરબી

એરા આવો અલબેલડા રે, જોતું સુંદર રૂપ; ૧
 વહાલા લાગો છો રંગછેલડા રે, ભૂપના છો ભૂપ. ૧
 પૂન્યા કાણે તમને રંગમાં રે, આજ કરી બહુ પ્યાર; ૨
 શોભે સુંદર સરવે અંગમાં રે, શોભીતા શણગાર. ૨
 શોભા નિરખી અદભૂત આજની રે, લાજેકાટિ અનંગ; ૩
 જોઈ સુંદરતા મહારાજની રે, વાધ્યો ઉરમાં ઉમંગ. ૩
 દીસે વરણાગી બહુ વાંકડી રે, અંગે અજંમ મરોડ; ૪
 કાણે પહેરાવી ચાખડી રે, પુસ્ત્યાં મનનાં કોડ. ૪
 માથે મોલીકું કાઈ ભાતનું રે, સોનેરી સુખધામ; ૫
 કાણે લીધું સુખ એકાંતનું રે, પુરી મનની હામ. ૫
 સાચું જોલોને શ્રીનાથજી રે, ક્યાં પામ્યાં સનમાન; ૬
 પ્રેમાનંદ મળ્યો ભરી બાથજી રે, પ્રગટ શ્રીભગવ્ન. ૬

પદ ૨૦૭૮ મું

રૂડા શોભો છો બહુ રસિયા રે, રાજીવ લોચન રાજ; ૧
 કેને મંદિર વહાલા વસિયા રે, દુઃખડાંમોચન આજ. ૧
 બહુ ભાતે શું શણગારિયા રે, સરવે અંગે સ્થામ; ૨
 કષ્ટ માનનિયે ઉધારિયા રે, પ્યારા પૂરણકામ. ૨

જોયા જોવા છોજી જાણવા રે, મીઠા બોલા માવ; ૩
 મોંઘાં મૂલ્ય છોજી માધવા રે, નૌતમ નટવર નાવ.
 અમને ત્યાલ કીધાં નટવરજી રે, દીધાં દરશન દાન;
 ભલે પધાર્યા બુધરજી રે, કરુણાસાગર કહાન. ૪
 કાંધક કહી નવ જાયે વાતડી રે, હૈયે હરખ ન માયે;
 જીવન જોઈ ફરી છે છાતડી રે, નેણી રણાં લોભાયે. ૫
 હૈંડું રે'તું નથી હાથમાં રે, મળવા કરે મન;
 પ્રેમાનંદ કહે ધાલી બાથમાં રે, મળીયે જીમજીવન. ૬

પદ ૨૦૭૯ મું

પ્રીતમ પેહેચ્યા છે બહુ શોભતા રે, સોનેરી પોશ્વાગ; ૧
 ઈલા છોજી મનડાં લોભતા રે, જીવન જોયા લાગ.
 માથે સોનેરી છે મોલીયું રે, જોતાં વાધે વહાણ; ૨
 રૂડું ગરક કસુબે બોળિયું રે, કેસર તિલક બાલ.
 રૂડાં છોગાં લટકે પાધમાં રે, કરણે કરણિકાર; ૩
 નિરખે ભક્ત અતિ અનુરાગમાં રે, હૈંડે સુંદર હાર.
 જમો પેહેચ્યો છે કીનખાખનો રે, સોનેરી સુરવાલ; ૪
 રોટા નરનારાયણ અપનો રે, બોલ્યો છે દીનદયાળ.
 રૂડો રોટો જાંજી રંગનો રે, કમરે કસ્યો બેક; ૫
 જોઈ તાલ તે અંગે અંગનો રે, નેણે તજી પલમેખ.
 કરમાં રૂડો રેશમી ફારનો રે, સાલો છે રુમાલ; ૬
 સુઅંધ લઇને અત્તર ફારનો રે, પ્રેમાનંદ નિહાલ.

પદ ૨૦૮૦ મું

નેણાં લોભાણાં છે જોઇને રે, શોભા સુંદર રયામ; ૧
 મનડું રહ્યું છેજી મોહીને રે, મેલી ધરનાં કામ.
 ઉરમાં ઉતરિયું છે હેમની રે, બાહે બાણુબંધ; ૨
 માનની મળી ભરેલ પ્રેમની રે, પૂજ્યા પુરણચંદ.

કરમાં પોંચીયું ને સાંકળાં રે, કડાં નંગ જડેલ;
 નેણાં બહુ થાયે આકળાં રે, જોવાને બલબેલ. ૩
 વેઠ વિટી કંચનકેરિયું રે, શોભે શોભાધામ;
 બાલી પ્રીતમ તમે પેહેરિયું રે, વિશ્વતણા વિશ્રામ. ૪
 કંચન કંદોરો કટિલંકમાં રે, તોડા રત્ન જડાવ;
 ભૂધર ભેટી તમને અંકમાં રે, પેહેરાવ્યા કરી ભાવ. ૫
 મોજડિયું જડી મોતીએ રે, પેહેરાવી કરી પ્યાર;
 ઝગે ઝગમગ જ્યોતિએ રે, જોઈ પ્રેમાનંદ બલિહાર. ૬

પદ ૨૦૮૧ મું—રાગ ગરબી

આવો રાજીવ લોચન રંગરસિયા, જોવું સુંદર મુખ પુરણ શશિયા; આવો ૦ ટેક.
 નથી વિસરતો મુખ મરકલડો, તમે મુજ સામું જોઈને હસિયા. આવો ૦ ૧
 નથી વિસરતાં દરશન દીધાં, તમે જામા પેહેરી જરકસિયા. આવો ૦ ૨
 તમે લટકાં કરતા હાથતણા, ઐમના એમ અંતરમાં વસિયા. આવો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ કે’ ખીજું કોઈ નવ જાણે, એમ અવિગત
 અંતરમાં ધસિયા. આવો ૦ ૪

પદ ૨૦૮૨ મું

શું વર્ણવું સ્થામ સુંદરતાઈ, જોઈ કામ કાટિક રથા સકુચાઈ; શું ૦ ટેક.
 જોઈ મુખચંદ્ર મન લોભાણું, વળી હસવું મધુર મુખ મુખદાઈ. શું ૦ ૧
 શીર પાધ શોભી રહી સુમનતણી, જોવા મુનિગણ મધુકર
 રથા હાઈ. શું ૦ ૨
 ઉર હાર ડોલરના દેખીને, મારું મનકું લોભાણું તે માંઈ. શું ૦ ૩
 કરી કેસર આડ શુભ બાલે, જોઈ પ્રેમાનંદ પ્રાણ બલજાઈ. શું ૦ ૪

પદ ૨૦૮૩ મું

નિરખી મારા લોચનિયાં હરિયાં, જોઈ સુંદરતા કહાન કેસરિયા; નિર ૦ ટેક.
 ચંચલ દ્રગ ગોળ કપોલ છખી, મારા અંતરમાં ઉડા ગરિયા. નિર ૦ ૧
 કંચુ કંઠ ઉતંગ ઉરસ્થલમાં, રૂડાં હાથ ચિહ્ને મનડાં હરિયાં. નિર ૦ ૨
 રૂડી અભય ઉદાર બૂજ નિરખી, ખીજાં જગમુખ સહુ
 દુઃખ સમ કરિયાં. નિર ૦ ૩
 ઉદર ત્રિવળી નાભીને નિરખી, પ્રેમાનંદે હરખી ઉર ધરિયાં. નિર ૦ ૪

પદ ૨૦૮૪ મું

મનકુ મારું મોહું ગીરધારી, જોઈ ચાલ ચતુર વર તમારી; મન૦ ૧
 નથી થાતાં ત્રપત નેણાં મારાં, જોઈ સ્યામકટિ અતિ સુખકારી. મન૦ ૧
 સુંદર સાથળ જોઈ રૂપાળા, મેં તો જગસુખ મેલ્યાં વિસારી. મન૦ ૨
 જોઈ ઘુંટણુ પીડી ને પાની, ઠડાં ચરણુ જુગલ પર જાઉં વારી. મન૦ ૩
 પ્રેમાનંદ જોઈને નખચંદ્ર છખી, ઉર્ધ્વરેખાપર જાયે બલિહારી. મન૦ ૪

પદ ૨૦૮૫ મું—રાગ ગરબી

ધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણની રે, મૂરતિ મારે મનમાની;
 જીવન જોયા લાગ છે ર૦ ટેક.
 તરણુ મનોહર મૂરતિ રે, રેખા ઉઠે નાની નાની. જીવન૦ ૧
 મસ્તક મુગટ જડાવનો રે, કુંડલ મકરાકાર; જીવન૦
 કેસર તિલક લલાટમાં રે, જોઈ જોઈ વાઘ પ્યાર. જીવન૦ ૨
 ઉરમાં અનોપમ ઉતરી રે, કંચન ફરી અનૂપ; જીવન૦
 રતને જડિત બાજુ બાંધીયા રે, સુરનરમુનિ ને ભૂપ. જીવન૦ ૩
 વેઢ વીટિયું કડાં સાંકળાં રે, શોભે છે કરવર માયે; જીવન૦
 પ્રેમાનંદ છખી ઉપરે રે, તન મન ધન બલજાયે. જીવન૦ ૪

પદ ૨૦૮૬ મું

મદન મનોહર મૂરતિ રે, રાજહંસગતિ ચાલ;
 નિરખી નેણાં ઠરે ર૦ ટેક.
 જરકસી જામા પેહરિયા રે, સોનેરી સુરવાલ. નિરખી૦ ૧
 કનક રેટા કમરં કશ્યો રે, કરમાં રેશમી રુમાલ; નિરખી૦
 કનક હિંડોળે હિંચતા રે, શોભે છે ધર્મનો લાલ. નિરખી૦ ૨
 પુરુષોત્તમ પરિબ્રહ્મને રે, જોવા મળ્યું સરવે જક્ત; નિરખી૦
 નારી નરનો પાર નહીં રે, લાખો મુનિ હરિબક્ત. નિરખી૦ ૩
 ત્રતપુરિના* ચોકમાં રે, જાદવરાય જોવાય; નિરખી૦
 ઘોડલાની ધુંમરમાં જોઈ રે, પ્રેમાનંદ વારી જાય. નિરખી૦ ૪

પદ ૨૦૮૭ મું

નવીન આંખાનું જોડણું રે, તે વચ્ચે અતિ અભિરામ;
હિંડોળો હેમનો ૨૦ ટેક.
બાંધ્યો બેઉ આંખા ડાળમાં રે, સુંદર શોભાધામ. હિંડોળો ૧
રમણિક હિંડોળા તણી રે, શોભા કહી નવ જાય; હિંડોળો ૦
શોભા ત્રિભુવનની આવી રે, ઉગી ઉડી હરખાય. હિંડોળો ૨
હિંડોળામાં શ્રીહરિ રે, શોભે છે સૂર્ય સમાન; હિંડોળો ૦
કરે લીલા ભાત ભાતની રે, પુરુષોત્તમ ભગવાન. હિંડોળો ૩
જોઈ મૂરતિ મહારાજની રે, લોચન ત્રપત ન યાય; હિંડોળો ૦
પ્રેમાનંદ હરિ ઉપરે રે, તન મન પ્રાણ વારી જાય. હિંડોળો ૪

પદ ૨૦૮૮ મું

કનક છડી લઈ કરમાં રે, ઉભા હિંડોળો નાથ;
ધર્મસુત લાડીલો ૨૦ ટેક.
મુનિવર હરિજન ઉભલા રે, ચારે પાસે જોડી હાય. ધર્મ ૧
કેસર ચંદન કંકુ લઈને રે, સરસ કુસુમના હાર; ધર્મ ૦
અગર ધૂપ દીપ આરતિ રે, ઉતારે કરી પ્યાર. ધર્મ ૨
હાર પેરાવે હેતમાં રે, હરિજન ઉભા અપાર; ધર્મ ૦
કર ચરણે કરી કેટલાં રે, લે છે ધર્મકુમાર. ધર્મ ૩
કેટલાક લે છડીયે કરી રે, હાર હરિ ધનશ્યામ; ધર્મ ૦
પ્રેમાનંદ ગાયે નિરખી રે, નિર્ગુણના ગુણગ્રામ. ધર્મ ૪

પદ ૨૦૮૯ મું-રાગ ઠુમરી

કર ગયો કૃષ્ણ મૈયા માખન ચોરી; ૪૨૦ ટેક.
સુણ જસોદા તેરે લાલકા કરની, દધી મેરો ખાય મટુકિયાં ટ્રારી. ૪૨૦ ૧
ધરી પીકપર ચોકી ઉલુખર, તાપર હરિ ચઢ્યો બરજેરી. ૪૨૦ ૨
આપન ખાત ખવાવત મરકટ, આર દેત લરીકન ભરી ઝોરી. ૪૨૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથકું ગોપી, ચિતવતીહે જોસે ચંદ ચકોરી. ૪૨૦ ૪

પદ ૨૦૯૦ મું

અતહિં ચતુર મૈયા મોહન પ્યારો; અત ૦ ટેક.
આજી છીપાય ધર્યો દધી માખન, ધર જોને જહાં ઘોર અંધારો. અત ૧

સોઈ પહીચાન લીધો કરી કૌતુક, ધરી મણિગન કરીકે ઉજ્યારો. અતઃ ૨
ભરી રાખ્યો મુખ બીતર ગોરસ, મેં પકડ્યો તબ આંખીમેં ડારો. અતઃ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ સામરો, યહ સમ ઓર ન કાઉ ધૂતારો. અતઃ ૪

પદ ૨૦૮૧ મું

બહુત કઠીન તું જસોમતિ માઈ; આજઃ ૧ ટેક.
તનિક દહિકે કારન સુતકું, આંધ્યારી ઉલુખરસું લાઈ. બહુઃ ૧
એકહિં પુત્ર જસોદા તેરે, તાપર ઇતની કહા કઠીનાઈ. બહુઃ ૨
અંબુલી ગોરસ કારન ધર ધર, નાચત સુત તેરો ચુટકી બળઈ. બહુઃ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ અખિલ જીવનપતિ, પ્રગટ બયે બકતનહિત આઈ. બહુઃ ૪

પદ ૨૦૮૨ મું

કબ આઢેગી મૈયા મેરી ચોટી; કબઃ ૧ ટેક.
નીત નીત કાચો દુધ પીવાવતી, દેત નહિં મોહે માખન રાટી. કબઃ ૧
તું જો કહતી યે નીબલ કેસી, દસ દિનમેં હોઈહેં બઢી મોટી. કબઃ ૨
ઇતને દિવસ મોયે દુધ પીબત બયે, યહ અજહું મૈયા અતિ છોટી. કબઃ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથકી મૈયા, લેત બલૈયા હસી જાત હું લોટી. કબઃ ૪

પદ ૨૦૮૩ મું-રાગ હુમરી

ડારી ગયો મોહન મોંપે ટોનવા, ચીતચોર શ્યામ સલોનવા સૈંયો; ડારીઃ ૧ ટેક.
પનઘટવા ઠાડો પ્યારો, અંસીવારો શ્રીનંદદુલારો. ચીતઃ ૧
કહા જાનું કહા કર દીનો, જહુગારેને મન હર લીનો. ચીતઃ ૨
દેખતહિંમેં પટ* પીયારા, બસ બયો તુરત મોરો જ્યારા. ચીતઃ ૩
કલ નહિં પરત ખીનું દેખે, પ્રેમાનંદ કહે દગન ખીચ રેખે. ચીતઃ ૪

પદ ૨૦૮૪ મું

કહાન ઠાડો કદમઉકી છૈયાં, નંદલાલ ચારત ગૈયાં; પ્યારોઃ ૧ ટેક.
શીર મોર ચંદ્રિકા રાજે, રતિપતિ નિરખી જખી લાજે. નંદઃ ૧
કેસર તિલક અતિ સોહે, જખીપર ત્રિજીવન મોહે. નંદઃ ૨
મકાકત કુંડલ કાને, ચિતવતી ચલની મન માને. નંદઃ ૩
ઉર પહેરે પુલનકે હરવા, પ્રેમાનંદકો મન બસ કરવા. નંદઃ ૪

પદ ૨૦૯૫ મું

બનઉતે આવત બન ઠનકે, ગિરિધરન હરન મન જનકે; શ્યામ૦ ટેક.
તન નીલ કમળ અનુસારે, બન સુમનસું સરસ સંવારે. ગિરિ૦ ૧
કટિતટ પીતપટ ચમકે, ધનમહિ દામિની જ્યું દમકે. ગિરિ૦ ૨
મોરલી અધર ધર નીકે, મન હરત ગ્વાલા સખહિકે. ગિરિ૦ ૩
ગજ રાજહંસગતિ આવે,* પ્રેમાનંદકે મન અતિ બાવે. ગિરિ૦ ૪

પદ ૨૦૯૬ મું

હાકિત ગૈયા હઠ હઠકે, સંગ ગ્વાલખાલ લીગે ઠઠકે; કહાન૦ ટેક.
નીકસે ગોકુલકી ડગરમેં, પરી બનક સખહિ ધર ધરમેં. સંગ૦ ૧
વજ્રવધુ અટારી ચઢી દેખે, જીવન સુકળ કરી લેખે. સંગ૦ ૨
ઠોર ઠોર કુસુમ કળી વરસે, મહીં લીખે મરમ અતિ સરસે. સંગ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે વાંચી ગિરિધારી, કહું હા કહી કહું ના રી. સંગ૦ ૪

પદ ૨૦૯૭ મું-રાગ ટુમરી

કાહેનું સામલડા છેલા નેનબાન મારદા વે; નેન૦ ટેક.
અંબુજ નેનદી નોખે તીખી;
મારકે સલોના મેરો કાલજ સારદા વે. નેન૦ ૧
મેં તે ન્યુ જના મોહન બડા બેદરદી;
પરકી તો પીર પ્યારે નેક ન બિચારદા વે. નેન૦ ૨
નેનુદી સેનમેં નેહ બરીકે;
ડારત કટાક્ષ ચકચૂર કરી ડારદા વે. નેન૦ ૩
પ્રેમાનંદ પ્યારા પરમ સનેહિ;
ખીના તક્સીર મેરો જીયરા નિકારદા વે. નેન૦ ૪

પદ ૨૦૯૮ મું

બરાજેરી બલમાં મોરી જૈયાં ક્યોં મરોરદા વે; જૈયાં૦ ટેક.
પહોંચા પકર મેરો કંમના નિકારત;
જૈયાં તો પકરી મેરો બાળુબંધ છોરદા વે. જૈયાં૦ ૧

* અર્થ સ્પષ્ટ નથી. “વજ્રરાજ હંસગતિ આવે” એમ હોણું વધારે સંભવ છે.

હંસત હંસત મેરે હિયે હાથ ડારત;
 નહતું બોલાયકે પ્રીત સાનું બેરદા વે. જૈયાં ૨
 પઠી પઠી કે મોપે ટોના ડારત;
 નેનહુકી સેનનમેં ચીત મેરો ચોરદા વે. જૈયાં ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથ પરવશ કીની;
 બાંસુરી બજાય મેરો કાલજ કારદા વે. જૈયાં ૪

પદ ૨૦૯૮ મું

તોસેં કોન બોલે કહાના દરદ ન જાનદા વે; દરદ ૦ ટેક.
 જમુનાકે તટ પનધટ પર મોહન;
 બર બટ* બલમાં મેરો ઘુંધટ તાનદા વે. દરદ ૦ ૧
 નાહક નાહક રોકત ટોકત;
 મારત નજરાં પ્યારા મોયે નેન બાનદા વે. દરદ ૦ ૨
 સાસુ નણુંદકો ડર મોયે બારી;
 પીર તો હમારી પ્યારે કહુ ન પીછાનદા વે. દરદ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદદા પ્યારા પરમ સનેહિ;
 શંક તો કીસીદી કહાના નેકડેં ન આનદા વે. દરદ ૦ ૪

પદ ૨૧૦૦ મું

કેસેંકે બેદરદી સાથ પ્રીત તો નિબાઈએ વે; પ્રીત ૦ ટેક.
 સજણોદી પીર ન જાણે સામલડા;
 બરાબરી કેસેં લક્ષા દીલ પરચાઈએ વે. પ્રીત ૦ ૧
 નહાં લગાયકે ભયો નિરમોહી;
 કૌન તો ઉપાય કરે કેસેં સમુઝાઈએ વે. પ્રીત ૦ ૨
 બેગરજી બડા બેપરવાઈ;
 તાસંગ કોન રીત મનકું મીલાઈએ વે. પ્રીત ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકો પ્યારો આવરો સાંવરો;
 ચંચલ ચીત નીત થીરતા ન પાઈએ વે. પ્રીત ૦ ૪

* “બરબટ” બળના વટે કરીને. બળના ઉપર આધાર રાખીને.

પદ ૨૧૦૧ મું-રાગ કુમરી

રંગબીને મોહન પ્યારે બાંસુરી નેક બળઓ; રંગ૦ ટેક.
બલી બલી જાય ગોપાલ ગોપ સખ, સુનિયે નંદુલારે;
યા મંદ્રાવન શીરી કબ આપઉં, મોહન સંગ તુમારે. બાંસુ ૧
બિનતી કરત સુખલ શ્રીદામા, સુને શ્યામ બંસીવારે;
કબ તુમ ગોપ બેખધરી હમ સંગ, શીરી હો બાંહ ગલે ડારે. બાંસુ ૨
કબ તુમ સુરભિ સંગ સધન બન, ફીરી હો માળ ઉરધારે;
કબ તુમ છીનકે છાછ હમારો, ખૈહો શ્યામ દ્રગ તારે. બાંસુ ૩
યા રસકું ચાહત બ્રહ્માદિક, સુરમુનિ ધ્યાન બિસારે;
પ્રેમાનંદ કે અધર સુધારસ, પાઓ જગ વિજયારે. બાંસુ ૪

પદ ૨૧૦૨ મું

જયરા લાગી રહ્યો બાંસુરીયામે બનવારી; જય૦ ટેક.
અપની અપની કાંધ કમરીયાં, દર્ધ બીજાય સુધારી;
નંદબાબાકી સોંહ દહકે, પરે ચરન શિર ડારી. જય૦ ૧
તબ ગોપાલ ઉઠાય મીલે હંસી, બંસી અધર ધરી પ્યારી;
અવિગતકીન અલાપ મુર્છના, સુરમુનિ ચકિત બિચારી. જય૦ ૨
મોહે થલચર જલચર ખગ મૃગ, સુરબ્રહ્મા ત્રિપુરારી;
રીઝે ગોપ દીયો સરવસ લે, તન મન ધન બલિહારી. જય૦ ૩
નિરખત અમર સુમન ઝડી બરખત, બીર ગગન બાધ બારી;
પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ ધરી ઉર, વૃમત પ્રેમ ખુમારી. જય૦ ૪

પદ ૨૧૦૩ મું

રસિયે રાજીવ નેન બાંસુરીયાં ખુબ બળધ; રસિ૦ ટેક.
કરી પ્રશંસા ગ્વાલ બાલ સખ, ઠાડે કદમકી છાંધ;
બાંસુરીમે ગાવત રતિ ઉપજાવત, નર્તક ભાવ દેખાઈ. રસિ૦ ૧
બાંકે ચરન અધર ભુજ નેનન, ઉપમા કહીય ન જાઈ;
માનું નૃત્ય કરત રતિનાયક, બ્રહ્મસભાકે માંઈ. રસિ૦ ૨
ચંચલ નેન ચંદ્રિકા શિરપર, કુંતલ કુટિલ મોહાધ;
માનું કમળ ફેશ ચાખનકું, અલીમાલ ઉડ આઈ. રસિ૦ ૩

ચિતવત હરત સંતાપ સકલ દુઃખ, મંદ મંદ મુસકાઈ;
પ્રેમાનંદ ભયો કૃતારથ, ચરન કમળ ચીત લાઈ. રસિ૦ ૪

પદ ૨૧૦૪ મું

મોહન લાલ માઈ ઠાડે જમુનાકે તીર; મોહ૦ ટેક.
બીન બળવત સુંદર ગાવત, લીધે ગ્વાલ સંગ બીર;
નટવર વેપ ધસ્યો અતિ સુંદર, મોહન સ્વામ શરીર. મોહ૦ ૧
તરુન મયુર ચંદ્રિકા શિરપર, કેસર તિલક રુચિર;
અનમાલા અનધાતુ પીતપટ, કસે સુબગ કટિ ધીર. મોહ૦ ૨
લલિત બંદાવન યમુના તરંગિની, ત્રિવિધ બહત સમીર;
બોલત હંસ મયુર મનોહર, સારસ કેકિલ કીર. મોહ૦ ૩
હું ગઇથી જમુના જલ ભરને, તહાં દેખે બલબીર;
પ્રેમાનંદકો નાથ વિલોકી, ચકિત ભઈ હતધીર. મોહ૦ ૪

પદ ૨૧૦૫ મું-રાગ હુમરી

કેસે જાઉં પનિયાં રોક્યો પનધટવા; કેસે૦ ટેક.
ખંધે કામરિયાં ને હાથ લકુટિયાં;
બાંસુરી બળવે ઠાડે જમુનાકે તટવા. કેસે૦ ૧
મોરમુગટ અનમાલ ખીરાજે;
બાંધે બાળુખંધ ભુજ પેહેરે પીતપટવા. કેસે૦ ૨
ભુખન બસન મનોહર પેહેરે;
ગાવતહે નિકી તાન નાયત જ્યું નટવા. કેસે૦ ૩
ગ્વાલ બાલ સંગ ખીહરત અનમેં;
પ્રેમાનંદ દેખે છબી ભવદુઃખ મટવા. કેસે૦ ૪

પદ ૨૧૦૬ હું

જમુના કિનારે કહાન બાંસુરી બળવે રે; જમુના૦ ટેક.
સમ સુર તીન ગ્રામ મુર્છના સુનાવે;
સ્વરકે લપેટઉમેં મન લલચાવે રે. જમુના૦ ૧
મોહી અજગધુ સુની કછુ સોહાવે;
બુઝી જલ ભરવો વિરહ તન તાવે રે. જમુના૦ ૨

હાડી પનથટપર ધરડે ન આવે;
ચિતવતી એક ટક તપત યુગાવે ર. જમુનાં ૩
કરતી પ્રશંસા નીકે કહાન ગાવે;
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારો અતિ મન આવે ર. જમુનાં ૪

પદ ૨૧૦૭ મું

રસિયાકે રૂપમે અટક ગઈ અંખિયાં; રસિયાં ૮૬.
તરુન કિશોર મનોહર હોસો;
રૂપકા રસિકો દેખી મોહી બજ સખિયાં. રસિયાં ૧
રૂપ સુધામહિ ગરક ભઈ સખ;
મધુમહિ મગન ભઈ જોસે મખિયાં. રસિયાં ૨
સુંદરતાકી ખાન સાંવરો;
ચતુર ચિતારે નિરખી છખી લખિયાં. રસિયાં ૩
પ્રેમાનંદ વારી તન મન ધન સખ;
નિરખી નિરખી છખી નેનમે રખિયાં. રસિયાં ૪

પદ ૨૧૦૮ મું

રસિયાકે રૂપકી કહા કહું માધ ર; રસિયાં ૮૬.
તજ મરજદ આપ બલ આતુર;
હિમગી ચલી માનું સુંદરતાધ ર. રસિયાં ૧
બકુટી કુટિલ ચાપ શર ચિતવની;
પતિવ્રત પનકા લેત હોડાધ ર. રસિયાં ૨
હિમા રમા રતિ પરમ સયાની;
તજ ધીરજ સંગ ફીરે લલચાધ ર. રસિયાં ૩
બિધીઆહન લક્ષન સંગ હિરમે;*
દેખત પ્રેમાનંદ ધ્યાનમે લાધ ર. રસિયાં ૪

પદ ૨૧૦૯ મું

બંસીકે બજેયા ને બેયાં મહી મોરી ર; બંસીકે ૮૬.
મેં જમુના જલ જરન જાતથી;
બીચમેં આયે લઈ બરજેરી ર. બંસીકે ૧

* હરમાં મોતીની મળા છે તે પ્રેમાનંદ ધ્યાનમાં લાગીને જુએ છે.

જૈયાં મરોરી બહુત ઝકઝોરી;
 નખક્ષત કર ગયો ઉરજાડી ફોરી રે. અંસીકે ૦ ૨
 મેરી ગેલ પચ્ચો મનમોહન;
 કાસોં કહું યા બાતડી ચોરી રે. અંસીકે ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથકો બ્રજમેં;
 મો ખીના નાર નહિ કહું ચોરી રે. અંસીકે ૦ ૪

પદ ૨૧૧૦ મું

પીતપટ વારે ને મરોર ડારી જૈયાં; પીતપટ ૦ ટેક.
 જૈયાં મરોરી ચુરીયાં ફોરી;
 જમુનાડી કુંજમેં સટક ગયો સૈયાં; પીતપટ ૦ ૧
 નિપટ ઝપટ મોરી અંગિયાં ફોરી;
 નખ દે દુખાઈ ગયો એસો નિરદૈયાં. પીતપટ ૦ ૨
 સાંવરી બરન સલોની મૂરત;
 જમુના કિનારે ચરાવત ગૈયાં. પીતપટ ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકો નાથ મનોહર;
 નંદ જ્યુંકો પુત એ કુંવર કનૈયા. પીતપટ ૦ ૪

પદ ૨૧૧૧ મું

બરજ્યો ના માને મેં તો બરજત હારી રે; બરજ્યો ૦ ટેક.
 નંદ મહર જ્યુંકો કુંવર કનૈયા;
 હારો પનધટ પર બોલત ગારી રે. બરજ્યો ૦ ૧
 આયે અચાનક ખીચ ડગરમેં;
 દેખત મુખ મેરો ઘુંવટ ઉધારી રે. બરજ્યો ૦ ૨
 નિપટ નિઃશંક અંક બરી બેટત;
 કહી ન શકું મેં તો લાજડી મારી રે. બરજ્યો ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથ સાવરે;
 બસ કર લીની સખ બ્રજઉંકી નારી રે. બરજ્યો ૦ ૪

પદ ૨૧૧૨ મું

રસિયો બેદરદી દરદ નહીં જાને ર. રસિયો ૦ ટેક.
બિનતિ કરું યાકે પૈયાં પં મેં તો;
લાખ કહી મેરી એક ન માને ર. રસિયો ૦ ૧
પનિયાકિ મીસ મુખ દેખનકું;
ધરકે લોકસો આઈ મેં તો જાને ર. રસિયો ૦ ૨
નિઃશંક સાવરો શંક ન માને;
લોક દેખત મેરો ધુંધટ તાને ર. રસિયો ૦ ૩
પ્રેમાનંદકા નાથ ન માને;
કેસેં ધર જાઉં મેં પરી યાકે પાને ર. રસિયો ૦ ૪

પદ ૨૧૧૩ મું—રાગ કુમરી

મોવે કરુઈ નિંદ જગાધ ર, કેસી કરું બેદરદી કહાન; મોવે ૦ ટેક.
મોહનલાલ અપ્પર ધરી સુંદર, મધુરીસી બેન બજાઈ ર. કેસી ૦ ૧
બેન બજાઈ તાન મીઠી ગાઈ, તનકી સુધ ખીસરાઈ ર. કેસી ૦ ૨
બાવરી બધ ગૃહ કામ ન સુજે, શ્યામ શ્યામ રટ લાઈ ર. કેસી ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ સુંદર જખી, દેખે ખીના કળ નાઈ ર. કેસી ૦ ૪

પદ ૨૧૧૪ મું

મોહનાને મોહની ડારી ર, મારી નેન કટારી આય; મોહ ૦ ટેક.
હોતહ પીર ધાવ નહીં દીસત, ડોલત દરદ ખુમારી ર. મારી ૦ ૧
ઓખદ મૂરી અંગ નહીં લાગત, ખટકત ઉર ગિરિધારી ર. મારી ૦ ૨
બુદ્ધિ કહું બોર દરદ કહું બોર, બેદ* ટોરત નારી ર. મારી ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ મીલે તો, હોવે તુરત કરારી ર. મારી ૦ ૪

પદ ૨૧૧૫ મું

કજરવા દે પછતાની ર, મેરી ગોહનાઈ લાગો ફિરત છેલ; કજ ૦ ટેક.
નંદકુંવર મેરી જેલ ન જાડે, કેસેં બરન જાઉં પાની ર. મેરી ૦ ૧

* “બેદવા” પાઠાન્તર છે. † “ગોહના”નો અર્થ સમજાતો નથી. “જેલમાં” “જેલના” સંભવે છે. મારી પછવાડે લાખીને છેલો કર્યા કરે છે એ અર્થ અથવા મારા માર્ગમાં આવી આવીને છેલ પાછળનો પાછળ કર્યા કરે છે. એ અર્થ થશે.

ત્રાસત સાસ નનદી મોરી ઘેરન, મોયે ઝમરત જેઠ જેઠાની ર. મેરી૦ ૨
કરત ચવાઈ મોરે ઘેરી નગરવા, કહાન સનેહની જાની ર. મેરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ નામપર, તન મન ધન કુરખાની ર. મેરી૦ ૪

પદ ૨૧૧૬ મું

લંઘરવાને જાદુ કીનો ર, ચતુર સુધર નટવર સુજન; લંઘ૦ ટેક.
સુદર નેન ચપલ ચિતવનીમેં, મનવા મેરો હર લીનો ર. ચતુ૦ ૧
રૂપનિધાન પાનકો ખીરા, શ્યામ હસી મોયે દીનો ર. ચતુ૦ ૨
તામે કહું એક કીનો ટોંના, મોહના પરમ પરખીનો ર. ચતુ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે કલ ન પડે અખ, ખીનું દેખે રંગબીનો ર. ચતુ૦ ૪

પદ ૨૧૧૭ મું

મેરો નયો જોખનવા લૂટે ર, નિપટ નિલજ નટવર નિઠાર; મેરો૦ ટેક.
ઘેરો મેરોરી પકરી ઝકઝોરત, શિરતે ગગરીયાં ફૂટે ર. નિપ૦ ૧
અંચરા અંચી હાથ દિયે ડારત, મોતિન માળા તૂટે ર. નિપ૦ ૨
આપ અચાનક અંક ભરી ભેટત, અચન સુનાવત જૂટે ર. નિપ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્થામચરન રત, લગી પ્રીત ના છૂટે ર. નિપ૦ ૪

પદ ૨૧૧૮ મું-રાગ કુમરી આદિ ત્રિતાલ

જાળ્યા જાળ્યા છખીલે છેલ ર, મોરી રસિયા ગેલ ન રોકા; જાળ્યા૦ ટેક.
હાથ ન ડારો દિયે હાર તુટેગો, અવિનાશી અલખેલ ર. મોરી૦ ૧
પ્રુમ તો લાડીલે નંદરાયકે, રાજકુંવર રંગેલ ર. મોરી૦ ૨
ના ઝમરો ખીન કારજ કહાના, ના બોલો એક ફેલ ર. મોરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રજુ ધન તિલનમેં, ના નીકસેગો તેલ ર. મોરી૦ ૪

પદ ૨૧૧૯ મું

મારી મારી સાંવરીયા ચારે ર, મોયે નેનોંદી બરછી તરછી; મારી૦ ટેક.
પ્રાનજીવન મોરી પીર ન જાની, બેદરદી દીલદાર ર. મોહે૦ ૧
નેન નજરે અતિ અનિચારે, હો મયે આરકેપાર ર. મોહે૦ ૨
કસત કરેજે સુખ નાહી સેજે, છૂટ ગયો સંસાર ર. મોહે૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે હાથ તિહારે,* બેઠાની કિરતાર ર. મોહે૦ ૪

પદ ૨૧૨૦ મું

જાની જાની બેઠરદી પ્રીત રે, ચીતચોર લંઘરવા તેરી; જાનીં ટેક.
શ્યામ બિહારી જાની તિહારી, અજબ અનોખી રીત રે. ચીતં ૧
સુંદર હસી હસી નેન જાન કસી, મારત અપને મીત રે. ચીતં ૨
કુરિજનકું હરિ પરસત નાહીં જરી, હરત મિત્રકો ચીત રે. ચીતં ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે પ્રાન હમારે, સાંવલ અકલ અજીત રે. ચીતં ૪

પદ ૨૧૨૧ મું

લાગે લાગે કરેજે જાન રે, તેરે નેનાં રસિક રતના રે; લાગેં ટેક.
નેન જાનકે મારે પ્યારે, જૂલ ગર્ભ તન જાન રે. તેરેં ૧
ચંચલ નેન ચપલ ચિતવનીમેં, બસ કીને મોરે પ્રાન રે. તેરેં ૨
ખીનું દેખે ખ્યાકુલ ફિરત બાવરી, તેરે લીયે શ્યામ સુખન રે. તેરેં ૩
સુંદર વર પિયા તેરી જમીપર, પ્રેમાનંદ કુરજાન રે. તેરેં ૪

પદ ૨૧૨૨ મું-રાગ હુમરી

*લગ ગઘયાં અંખિયાં હમાર, હરિસું લગ ગઘયાં; લગં ટેક.
લગ ગર્ભ અંખિયાં સુનો મેરી સખિયાં, નિરખી નંદકુમાર. હરિં ૧
અંખિયાં ચકિત બર્ધ પલકે પરત નહિ, એક ટક રઈ હે નિહાર. હરિં ૨
નટવરનાગર શોભાસાગર, ઉર બીચ લીનો હે ધાર. હરિં ૩
પ્રેમાનંદ કહે નેના દેખે બીના નાહીં ચેના, રેન દિના
પિયાઉસે પ્યાર. હરિં ૪

પદ ૨૧૨૩ મું

જરકસી પગિયાં મરોર, પ્યારેને ખાંધી જરકસી; જરં
ખાંધી પાલ અનુરાગ ભાગપર, ઝુક રહી જોગનવાકે જોર. પ્યારેં ૧
ઓઢત દુશાલો પ્યારો નંદલાલ, લટક ચઢત ચીત ચોર. પ્યારેં ૨
ખાંસુરી બજવત જીયા લલચાવત, આવત તાનન તોર. પ્યારેં ૩
નિરખી વિહારી પ્રેમાનંદ વારી, જુગ જરી મિલતહો દોર. પ્યારેં ૪

પદ ૨૧૨૪ મું

સાંવરે દ્રગનદી સેન, સજની મારી સાંવરે; સાંવં ટેક.
નેન કટારી કસી મોયે મારી, પરત નહીં પલ ચેન. સજં ૧

* “લગ ગર્ભ અંખિયાં હમાર, હરિસું લગ ગઘયાં” પાઠ પશુ ગાય છે

પીર ઉર ભારી બિહારી બિહારી, રટન લગી દિનરેન. સજાં ૨
બહત દ્રગન જલ કલ ન પરત પલ, દેત મહા દુઃખ મેન. સજાં ૩
પ્રેમાનંદકો પ્યારો નેનાઉકો તારો, કબ મીલી હે સુખદેન. સજાં ૪

પદ ૨૧૨૫ મું

કુબરી કર ગઈ ઘાત, ઘેરન મોરી કુબરી; કુબરીં ટેક.
કછુ એક જાદુ કીયો ચંદનમેં, પરસી કામલ ગાત. ઘેરનં ૧
કર કર નેહ નાથ બસ કીને, લીનો સુખ દિન રાત. ઘેરનં ૨
કહા કહે કછુ કહીહ ન જાવે, સુની સુની જીય અકુલાત. ઘેરનં ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ નાથ ખીના, પલક કલપ સમ જાત. ઘેરનં ૪

પદ ૨૧૨૬ મું—રાગ કુમરી-ત્રિતાલ

સાંવરીયો મોરો પ્યારો બાંકે નેનાવારો રે; સાંવં ટેક.
બાંકે નેના વાંકે બાંકે બેના, બાંકો હે નેનન નજરો.* બાંકોં ૧
બાંકી હે ચલની બાંકી હે ચિતવની, બાંકો હે કમર કટારો. બાંકોં ૨
બાંકી પાધ ખીચ બાંકી કલંગી, બાંકો છેલ જાદુગારો. બાંકોં ૩
બાંકો છેલ ધનસ્યામ છખીલો, પ્રેમાનંદકો દ્રગતારો. બાંકોં ૪

પદ ૨૧૨૭ મું

સાંવરીયે જાદુ કીનો મન હર લીનો રે; સાંવં ટેક.
જાદુવે કીનો વારી ટોનાવે કીનો, કહા જાનું કહા દીનો. મનં ૧
પીતપટ કટિતટ શિર જરકસી પાધ, આઠત દુશાલો અતિ કીનો. મનં ૨
આલસ મરોરે અંગ લાજત લખી અનંગ, છેલ છખીલો રંગબીનો. મનં ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ બેટે લુજ ભરી બાથ, પ્રીત કરન પરખીનો. મનં ૪

પદ ૨૧૨૮ મું

સાંવરીયેને મારી નેનાંદી કટારી રે; સાંવં ટેક.
નેન કટારી લાગી બ્રમના ભાગી, કર દીની હે જગ ન્યારી. નેનોં ૧
નેના અનિયારે તીખે રસભરી ખીચ રખે, દેખત
હો ગઈ મતવારી. નેનોં ૨

* “બાંકે હે નેના વાંકે બાંકો હે બેના, બાંકો હે નેનન નજરો” પ્રાચીન છે.

હિર ખીચ મારી શ્યામ બૂલી મેં તો ધન ધામ, રટત
બિહારી બિહારી. નેનોં ૩
પ્રેમાનંદ લગી પ્રીત મગન રહત નીત, રૂપ છટા હિર ધારી. નેનોં ૪
પદ ૨૧૨૯ મું

*લંગરવાને મેરો હરવા તોરો રે; લંગ ૦ ટેક.
હરવા તોરી મેરો હાથ મરોરો, નિલજ અહિરવાડો છોરો. હર ૦ ૧
હસત હસત આયે મીલ્યો બરાજેરી ધાયે, કસકી મસકયો
ગાત ગોરો. હર ૦ ૨
બડો બેદરદી દરદ નહીં જાને, મારી નેન બાન ચીત ચોરો. હર ૦ ૩
નિપટ નિલજ કરો જાદુગારો બંસીયારો, પ્રેમાનંદકો હે પ્રાન દોરો. હર ૦ ૪
પદ ૨૧૩૦ મું-રાગ કુમરી

અંખિયામેં જાદુ બારી ગીરધારી રાજ; અંખિ ૦ ટેક.
કર કર ટોના શ્યામરે સલોના;
રસબસ કીની સકલ અજનારી રાજ. અંખિ ૦ ૧
બકુટી કુટિલ ચપલ દ્રગ મુંદર;
અજબ હગારી હે ખીચે શાધકારી રાજ. અંખિ ૦ ૨
અમલ કમળ દળ સમ અંખિયન ખીચ;
અતહિં અનોખી રેખેં રતનારી રાજ. અંખિ ૦ ૩
શ્રીધનશ્યામકી દ્રગન છટાપર;
પુલકી પ્રેમાનંદ જાત બલિહારી રાજ. અંખિ ૦ ૪

પદ ૨૧૩૧ મું

બતિયાંમેં બાલમ બસ કર લીની લાલ; બતિ ૦ ટેક.
કર કર બતિયાં પરસી મોરી જતિયાં;
રતિયાંમેં ફારી ચુનર મોરી જીની લાલ. બતિ ૦ ૧
નવ રંગ નેહ કરી મીલે અંક બારી હરિ;
મુખતે ચાવત પાન ખીરી મોયે દીની લાલ. બતિ ૦ ૨

સુંદર બદન સદન સુખસાગર;
નાગર નગધર ચતુરાર્ધ કીની લાલ. ખતિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે સંકેત બાવ ભરી;
સાંવરે બળઘર્ષ બાંસુરી રંગબીની લાલ. ખતિ૦ ૪

પદ ૨૧૩૨ મું

મોહનાને મારી નેનોંદી કટારી મોયે; મોહ૦ ૨૬.
નેન કટારી અજબ અનિયારી;
કારી કરેજવા નીકસી ગર્ધ બારી મોયે. મોહ૦ ૧
ખટકત સ્યામ કામ નહીં સુઝત;
રુઝત ન ધાવ દરદ ઉર ભારી મોયે. મોહ૦ ૨
ધરત ન જીયા ધીર કાઠિ ન જાને પીર;
બેઢવા ટોરત કરલેહી નારી મોયે. મોહ૦ ૩
ખીનું દેખે બાવરી સુંદર જીખી સાંવરી;
પ્રેમાનંદ કે' ખીસરત ના ખીસારી મોયે. મોહ૦ ૪

પદ ૨૧૩૩ મું

સાંવરો ગુમાનીદેખી અંખિયાંલોભાની મોરી; સાંવ૦ ૨૬.
સુંદર રૂપ મનોહર હોલો;
રસકો રસિલો સકલ સુખખાની મોરી. સાંવ૦ ૧
નીલ જલદ તન તરુન બદન જીખી;
નિરખી રતિપતિ મતિ સકુચાની મોરી. સાંવ૦ ૨
ચલત હંસમતિ હસત મધુર અતિ;
ચિતવત ચતુર લેત ચીત તાની મોરી. સાંવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે સ્વામી અંતરજામી હરિ;*
અખિલ જીવનપતિ રૂપનિધાની મોરી. સાંવ૦ ૪

* "પ્રેમાનંદ કહે સ્વામિ હરિ અંતરજામી" "પ્રેમાનંદ કહે સ્વામિ અંતરજામી,
હરિ અખિલ જીવનપતિ રૂપનિધાની મોરી" આઠાન્તરો છે.

૫૬ ૨૧૩૪ મું-રાગ કુમરી

નંદે સલોના ટોના કાહેકું ડારા બલા; નંદે ૨૬.
 કર કર ટોના વારી ખાવરીસી કીની;
 કેસે જયેગા અખ મેરા જનમારા બલા. નંદે ૧
 જાદુવેમારી તેરી ચલની ચિતવની;
 જાદુવેમારા તેરા નેનોંદા નજારા બલા. નંદે ૨
 રાતદિનાવે મેં તો ખાવરીસી ડાહું;
 જુલ ગધવે ધર કામ કાજ સારા બલા. નંદે ૩
 પ્રેમાનંદા પ્યારા બડા બેદરદી;
 સાવરા કુંવર તેરા ક્યા મેં ખીગારા બલા. નંદે ૪

૫૬ ૨૧૩૫ મું

તેરીસોં લંગરવા તે તો બહોત બેદરદી કહાના; તેરી ૨૬.
 કર કર પ્રીતી મોયે પરખસ કીની;
 જુલ ગધવે સુધ નગર ડગરદી કહાના. તેરી ૧
 મારી નેન ખાન મેરા હયોં* હે કરેજવા;
 યહ દુઃખ દુખરીસી બર્ધ રમ જરદી કહાના. તેરી ૨
 ખાવ ન દીસે વારી દરદ હર બારી;
 ધરકે લગાવત ધસી હર હરદી કહાના. તેરી ૩
 પ્રેમાનંદે નાથ તેરે ખીના પ્યાકુલ;
 બહત નેનન નીર બર્ધ માનું શરદી કહાના. તેરી ૪

૫૬ ૨૧૩૬ મું

તેરી તો મેં દોસ્તી કરકે પીછતાની પ્યારા; તેરી ૨૬.
 ધર ધરમે મેરી હાસી હોત હે;
 મારત ઠાહના મોયે નનંદ જેઠાની પ્યારા. તેરી ૧
 કહત હે કહાન સનેહની આર્ધ;
 અરોસી પરોસીયું બોલતહે બાની પ્યારા. તેરી ૨

નિકસન ન પાવું નગર ડગરમેં;
 સકુચ સકુચ મેં તો અતિ અકુલાની પ્યારા. તેરીં ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથ નેહ લગાયકે;
 હર લીની સુધ શુધ બધડું દિવાની પ્યારા. તેરીં ૪
 પદ ૨૧૩૭ મું

કહાન તેં કીસીદે સાથ નેહઉ ન લાધયે લલા; કહાનં ૧૬૬.
 નેહા જે લાધયે તો દીલ પરચાધયે;*
 પકરી પલ્લા વાકું પાર લગાધયે લલા. કહાનં ૧
 જોરત પ્રીત પ્રથમ દિન કેસી;
 આદિ અંત લગી ચુંહિ નીલાધયે લલા. કહાનં ૨
 છીન ઇત તોરત છીન ઉત જોરત;
 ચીતભ્રમતા સખ દૂર બહાધયે લલા. કહાનં ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ તિહારી;
 પ્રેમ પીતકી† બલબલ બાધયે લલા. કહાનં ૪

પદ ૨૧૩૮ મું-રાગ હુમરી

પનઘટવા ઠાડો છેલ જલ્દુગારો; પનં ૧૬૭.
 પદ પદકે મોપે ટોના ડારત, નાગર નંદદુલારો. પનં ૧
 શોભાસાગર રૂપ ઉજગર, નટવર નેનાઉંકા તારો. પનં ૨
 ચિતવનીમેં ધને સખ ધજ મોહો, કર કર નેન નજારો. પનં ૩
 પ્રેમાનંદકો પ્યારો નેનાકો તારો, જીવનપ્રાન હમારો. પનં ૪
 પદ ૨૧૩૯ મું

પીતપટવારેને દ્રગનજર મારી; પીતં ૧૬૮.
 હું જે ગધથી પનિયાં બરનકું, ઠાડો પનઘટવા મોરારી. પીતં ૧
 સાવરી સુરત માધુરી મૂરત, અંખિયાં અજબ અનિયારી. પીતં ૨
 ઘેન ચરાવે બેન બજાવે, ગાવત કહાન તાન પ્યારી. પીતં ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ છબીપર, કાદિ કામ બલિહારી. પીતં ૪

* “દીલબર આધયે” પાઠાન્તર છે. † “પ્રીતકી” પાઠ છે.

પદ ૨૧૪૦ મું

નટવર છેલાને લગાયા મોસું નેહરા; નટ૦ ટેક.
ચકિત ભઈ લખી રૂપ લાલકો, અજળ બન્યો શિર સેહરા. નટ૦ ૧
નેહા લગાયકે મન હર લીનો, બૂલ ગઈ તન મેહરા. નટ૦ ૨
કીની પ્રીત મીત બરાબરી, બરસી બચન રસ મેહરા. નટ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રાન પિયાકું, કર રાખું હર તેહરા. નટ૦ ૪

પદ ૨૧૪૧ મું

દીલ બરમાયા વે સામલડા યારને; દીલ૦ ટેક.
દીલ બરમાયા મેડા ચીત બરમાયા, ગોકુલદા શિરદારને. દીલ૦ ૧
કહા જાનું વે કેસો જાદુ કીનો, નટવર નંદકુમારને. દીલ૦ ૨
ધર અંગના મોયે કધૂ ન સોહાવે, બાવરી ફીરું યાકે કારને. દીલ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ પિયાપર, બાર બાર જાઉંગી મેં બારને. દીલ૦ ૪

પદ ૨૧૪૨ મું-રાગ કુમરી

મેં અપને આંગનમેં ઠાડી, આય અટારીયાં હેરે ધનશ્યામ; મેં અ૦ ટેક.
ચિતવત એક ભઈ દ્રગ ચારોં, તબ હસી સેન કસેરે ધનશ્યામ. મેં અ૦ ૧
ચિતવની ચપલ મધુર મુખ હસની, બસ ગઈ છબી

દીલ મેરે ધનશ્યામ. મેં અ૦ ૨
ચકિત ભઈ લખી રૂપ માધુરી, માનું લખદઈ ચીતેરે ધનશ્યામ. મેં અ૦ ૩
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ મીલનકી, જપ માળા નીત ફેરે ધનશ્યામ. મેં અ૦ ૪

પદ ૨૧૪૩ મું

અજળ બની બગલેકી બેઠક, બેઠે બનવારી બિહારી લાલ. અજ૦ ટેક.
મેહરૂખ અપને મંદિર કીબારીકી, બારી ઉધારી લાલ. અજ૦ ૧
ચિતવત મોયે ચતુર નટવરને, નેન નજરીયાં મારી લાલ. અજ૦ ૨
નેન સેન અતિ કસત કરેજે, હોત દરદ હર બારી લાલ. અજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ તબ પીર જુએ જળ, બેઠ મીલે ગીરધારી લાલ. અજ૦ ૪

પદ ૨૧૪૪ મું-રાગ કુમરી

લાલન તેરી લટક મેરે મન બસી; લાલ૦ ટેક.
લટક લટક આવત મન આવત, પીત બસન કટિ કસી. લાલ૦ ૧

સુંદર ગાવત નેહસું યોલાવત, ચીત હરત હસી હસી. લાલ૦ ૨
 નટવરનાગર રૂપ ઉજાગર, મુખ માનું પુરન સસી. લાલ૦ ૩
 શ્રીધનશ્યામ મનોહર મૂરત, ત્રેમાનંદ ઉર લસી. લાલ૦ ૪

પદ ૨૧૪૫ મું

બાલમ તેરી બાનક અબજ્ય રંગ બની: બાલ૦ ટેક.
 નીલજલદ તન તરુન મનોહર, નટવર ત્રિભુવનધની. બાલ૦ ૧
 બદન પ્રભા છબી દેખી લગને, કાટિ ઇન્દુ તરની. બાલ૦ ૨
 એસી છબી તજ આન નિહારે, બિંધીના શુધ તાકી હની. બાલ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ઉર ધારી પ્રપુલ્કિત, અરુન ચરન નખમની. બાલ૦ ૪

પદ ૨૧૪૬ મું

સાંવલ તેરી અબજ્ય સુરત ક'ા કહું; સાંવ૦ ટેક.
 બાલ વિશાળ કમળ દલ લોચન, મુખપર બલ બલ જઉં. સાંવ૦ ૧
 મુસકની મંદ મધુરી મીઠી બોલની, ચિતવની ચીત નીત મઉં. સાંવ૦ ૨
 ઉર ઉતંગ શુભદંડ પ્રલંબિત, નિરખી મગન મન રહું. સાંવ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ કહે થેહી છબી ઉર ધરી, ત્રિવિધ તાપ દુઃખ રહું. સાંવ૦ ૪

પદ ૨૧૪૭ મું

મોહન તેરી મૂરત દેખી ખુશ બઈ; મોહ૦ ટેક.
 અંગ અંગ પ્રતિ અમિત સુભગતા, જાત નહીં કષ્ટ કષી. મોહ૦ ૧
 સુંદરતા સખ અખિલશુવનકી, હસનીમોં હર લઈ. મોહ૦ ૨
 હસની બોલની ચલની ચિતવની, નિરખી નિરખી છક રહી. મોહ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ સુંદર છબી, ચિતવત નીત ચીત દઈ. મોહ૦ ૪

પદ ૨૧૪૮ મું-રાગ હુમરી

મોહન લાલદી લટક મન માનિયાં; મોહ૦ ટેક.
 લટકત આવે શ્રવા લલચાવે, મધુરી બોલત મુખ બાનિયાં. મોહ૦ ૧
 ચલતહંસગતિ નિરખી ચક્રિત અતિ, રતિપતિ મતિ સકુચાનિયાં. મોહ૦ ૨
 રૂપ મનોહર સુંદર મુખપર, ઉકત રેખેં નાની નાનિયાં. મોહ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ મૂરતિ, રાખત નેનમોં જાનિયાં. મોહ૦ ૪

પદ ૨૧૪૯ મું

- સુંદર સ્થામદી સુરતપર વારિયાં; સુંદર૦ ટેક.
સ્થામરી સુરત માધુરી મૂરત, અંખિયાં કમલ અનુસારિયાં. સુંદર૦ ૧
બાંસુરી બળવે સુંદર આવે, બસ કીની બ્રજનારિયાં. સુંદર૦ ૨
મોરમુગટ બનમાલ ગિરાજે, ઝાઢે કામર કારિયાં. સુંદર૦ ૩
પ્રેમાનંદ હર અખંડ ગિરાજે, અરજી ચેહી હમારિયાં. સુંદર૦ ૪

પદ ૨૧૫૦ મું

- મોહન છેલને લગાયા મોસું નેહરા; મોહ૦ ટેક.
નેહ લગાયકે મન હર લીના, બૂલ ગઈ તન જેહરા. મોહ૦ ૧
જમા જરીદા શિર જરકસી ચીરા, તાપર મોતીયુંદા સેહરા. મોહ૦ ૨
રસ બરી મૂરત રસ બરી અંખિયાં, બરસત પ્રેમરસ મેહરા. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ પિયાકું, રાખુંગી હર કરી તેહરા. મોહ૦ ૪

પદ ૨૧૫૧ મું

- પ્યારે ધનસ્થામદી મેં બંદી બીનું દામદી; પ્યાર૦ ટેક.
મે હું બંદી ચરનો રંદી,* તજ દઈ આશ ધન ધામદી. પ્યાર૦ ૧
અન્ય આસ વિશ્વાસ છાંડકે, જપતીહું માલા યાકે નામદી. પ્યાર૦ ૨
હુકમ હજુરી રહું નહીં દૂરી, ચેરીઉં પુરનકામદી. પ્યાર૦ ૩
પ્રેમાનંદ નિરખી મતવારો, મૂરત આતમરામદી. પ્યાર૦ ૪

પદ ૨૧૫૨ મું

- સામલા ચારદી હેરત રસ દિલ્લરદી; સામ૦ ટેક.
તરસત નેના પરત ન ચેના, અખી† તલપ મનમેં મોરારદી. સામ૦ ૧
હસની બોલની ચલની ચિતવની, કસત કરેજે કિરતારદી. સામ૦ ૨
બિસરત નાહીં છખી મન માહીં, નટવર નંદે કુમારદી. સામ૦ ૩
સુંદર બતિયાં છેદત છતિયાં, પ્રેમાનંદ પ્રાનઆધારદી. સામ૦ ૪

* “ચરનોહંદી” પાક પાશુ છે. † “લખી તલપી” “હંદી તલપ” પાશુ ગાય છે.

પદ ૨૧૫૩ મું-રાગ હુમરી

દોઈ ઠાડે વે કદમઉંકી હોયા; દોઈ૦ ટેક.
 ગૌર બરન હે જોઠ હમારે, સ્યામ બરન મેરે સૈયા. દોઈ૦ ૧
 ગૌરકા નામ હે હલધર લૈયા, સ્યામકા નામ કનૈયા. દોઈ૦ :
 ગૌરકે શિરપર જરકસી ચીરા, સ્યામ શિર મુકુટ ધરૈયા. દોઈ૦ ૩-
 ત્રેમાનંદ ધનસ્યામ સુંદર જખી, રહો મેરે અંખિયનમૈયા. દોઈ૦ ૪

પદ ૨૧૫૪ મું

મેરે બાલમ ખીરાજે આબુ બગિયાં; મેરે૦ ટેક.
 પુલોદા હાર આબુઅંધ ગજરા, પુલોદી ખાંધી પ્યારે પગિયા. મેરે૦ ૧
 નખિન તરુતરે સ્યામ ખીરાજે, બેઠ ગ્વાલ બાલ ગાયે અગિયા. મેરે૦ ૨
 થકિત બધ લખી રૂપ સ્યામકા, ઠાડી ચીતવત એક ટગિયા. મેરે૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્યામ જખીલે, મોહની લગાય મોયે ઠગિયા. મેરે૦ ૪

પદ ૨૧૫૫ મું

અંદાબનકી સધન કુંજ ગલિયાં; અંદા૦ ટેક.
 અપ્રકુલિત તરુન લતા બન બેલી, કેસર કુસુમકી કલિયાં અંદા૦ ૧
 ગુંજત બમર કોકિલા કુંજત, ખીચ સ્યામ બખવે મોરલિયાં. અંદા૦ ૨
 બંસી શ્રવન સુની ખીરહા સતાવે, કેસી કરું મેરી અલિયાં. અંદા૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્યામ મીલે તો, લેઉંગી મેં હસી હસી બલિયાં. અંદા૦ ૪

પદ ૨૧૫૬ મું

આજ બંગલેમેં ધુવરુ બાજે; આજ૦ ટેક.
 અંદાબનકી કુંજમેં બંગલા, તહાં રાધાસ્યામ ખીરાજે. આજ૦ ૧
 બાજત મૃદંગ ગત ગાવત ગોપી ગન, થેઈ થેઈ હોત સમાજે. આજ૦ ૨
 નાયત સુંદર સ્યામ રાધિકા, નિરખી રતિપતિ લાજે. આજ૦ ૩
 ત્રેમાનંદ ધનસ્યામ સુંદર જખી, અખિલોકીત દુઃખ બાજે. આજ૦ ૪

પદ ૨૧૫૭ મું-રાગ હુમરી

તેરી સાવરી સુરત જટાદાર (૨), મન હરે પ્રાન હરે; તેરી૦ ટેક.
 ચલત મેરેરેહસી ચીત ચોરે, હરિ બસ કર લીની સખ અજનાર. મન૦ ૧

શિર જરકસી ચીરા પેહેરે પટ પીરા, હારિ તેરે ઉર ખીચે
 મોતિયુંદા હાર. મન૦ ૨
 નંદે સહોના જાને કછુ ટોના, હારિ મેરા મન બસ કીનો
 મોરે યાર. મન૦ ૩
 પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ છખી તેરી, હારિ નીત રાખત ઉર ખીચ ધાર. મન૦ ૪
 પદ ૨૧૫૮ મું

તેરે બાકે નેનોદી સેન (૨), લગ ગર્ધ સામલડા; તેર૦ ટેક.
 નેનારતનારેલાગત અતિ પ્યારે, હારે ખીચ રેખેરસ જરી સુખદેન. લગ૦ ૧
 ચીતવની તરછી મારી માનું બરછી, હારે મોરે ખટકતહું દિનરેન. લગ૦ ૨
 કસત કરેજે સુખ નાહીં સેજે, હારિ મોયે પરત નહીં પળ ચેન. લગ૦ ૩
 પ્રેમાનંદે શ્યામ બધહું પુરનકામ, હારિ તેરે સુનત અમૃત સમયેન. લગ૦ ૪
 પદ ૨૧૫૯ મું

તેરી અજબ અનોખી ચાલ (૨), બસ ગર્ધ લસ ગર્ધ ઉર; તેરી૦ ટેક.
 ચલની અનોખી ચલો પિયા શોખી, હારે કરઝહીકે સરસ રુમાલ. બસ૦ ૧
 મન મતવારે નેન નજરે, હારિ કસી મારત કરેજે લાલ. બસ૦ ૨
 બાકે બિહારી મોહી બ્રજનારી, હારિ તેરે અંબુજ નેનન ગિસાલ. બસ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ નિરખી મતવારો, હારે છખી તેરી મહનગોપાલ. બસ૦ ૪
 પદ ૨૧૬૦ મું

રતનારે રસિક તેરે નેનારે (૨), રસ જરે રંગબરે; રત૦ ટેક.
 બાંકી બોહે મન મેરા મોહે, હારિ તેરે ચંચલ કમલ દ્રગ સેના. રસ૦ ૧
 કાહેકું રોકત ટોકત મગમે, હારિ સામલડા છેલા સુખદેના. રસ૦ ૨
 કાન ગામકા છેલ છીં* કનીયા, હારિ મોસું બોલત અટપટે બેના. રસ૦ ૩
 પ્રેમાનંદે પ્યારે પ્રાન હમારે, હારિ બીનું દેખે પરત નહીં ચેના. રસ૦ ૪
 પદ ૨૧૬૧ મું-રાગ હુમરી

ગુજરિયાં લૂટી (૨) કે લૂટી ધનશ્યામ; ગુજ૦ ટેક.
 ધત ગોકુલ ઉત મથુરા નગરી, ખીચમે ઠાડો સુખધામ;
 મટુકી લઈ ઝુંડી કે ઝુંડી ધનશ્યામ. ગુજ૦ ૧

આપ અચાનક બેચા મરેરી, કર બરબેરી અભિરામ;
 મટુકી મોરી ઝુટી* કે પુટી ધનસ્થામ. ગુજ૦ ૨
 નિપટ ઝપટકે હાથ હિચે ડારી, ડારી કે મારી લે નામ;
 મોતીન લર તુટી કે તુટી ધનસ્થામ. ગુજ૦ ૩
 પ્રેમાનંદકા પ્યારો નેનાકા તારો, લે ગયો પુરનકામ;
 કંમનવા અંગુઠી અંગુઠી ધનસ્થામ. ગુજ૦ ૪

પદ ૨૧૬૨ મું

દરદ નહીં જાને (૨) કે જાને નંદલાલ; દર૦ ૧૬૬.
 મેં દધી બેચન ચલીરે ગોકુલસેં, આપ આડો ગોપાલ;
 ચુનર મોરી તાને કે તાને નંદલાલ. દર૦ ૧
 બરબ રહી ગહી ચરન જોરી કર, ઢીઠ લંઘર રૂપ લાલ;
 કાઉંકી ન માને કે માને નંદલાલ. દર૦ ૨
 કેસેં જાને ગોકુલમેં બસવો, નીત ઉઠી ચલત કુચાલ;
 બાલત મુખ આને કે આને નંદલાલ. દર૦ ૩
 પ્રેમાનંદકા નાથ સાવરો, બાવરો જસોમતી બાલ;
 ભરત અંક જાને કે જાને નંદલાલ. દર૦ ૪

પદ ૨૧૬૩ મું-રાગ ટુમરી

બેરન મોરીરે બાજી બાંસુરી; બેર૦ ૧૬૭.
 અવન સુનત મોરી સુષ ભુષ બિસરી, નેના બહતરે મોરે બાંસુરી. બેર૦ ૧
 બિરહા બરી બાજે બન બાંસુરી, ઉદે કરેજરે મોરી પાંસુરી. બેર૦ ૨
 કેસી કરું અમ કલ ન પરે મોયે, નિકસત નાહીરે મોરો સાંસુરી. બેર૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનસ્થામ પિયા મોરે, જીયમેં ડારીરે પ્રેમ ફાંસુરી. બેર૦ ૪

પદ ૨૧૬૪ મું

અંસુવન સુખેરે મોરી અંબિયાં; અંસુ૦ ૧૬૮.
 સ્થામ બિયોગ સહો નહીં જાયે, કેસી કરેરે અમ મોરી સંબિયાં. અંસુ૦ ૧

કેસે મીઠું ધનશ્યામ પિયાકું, બિધીના ન દીનીરે મોથે પંખિયા. અંસુ ૨
પિયાકી સુરત સંભારત એક ટક, માનું ચિતારેરે ચિત્ર લખિયાં. અંસુ ૩
પ્રેમાનંદ પિયા બીના પ્યારી, જલ બીના ન્યારીરે જેસે કખિયાં. અંસુ ૪

પદ ૨૧૬૫ મું

સામરે સાલેરે મોરી જતિયાં; સામ ૦ ટેક.
શ્યામ મુંદર મોથે સાલત સજની, બહુત સાલેરે મીઠી ખતિયાં. સામ ૧
બિસરત નાહીં બોલની ચિતવની, લટકત આવેરે હંસગતિયાં. સામ ૨
મોરે ધર આવે નહસું બોલાવે, સુખ ઉપજવેરે શ્યામ રતિયાં. સામ ૩
પ્રેમાનંદ કહે નાથ ન આવે, પઠઈ નાહીરે કાઠ પતિયાં. સામ ૪

પદ ૨૧૬૬ મું

સામરે કટારીરે મોરી સેનોદી; સામ ૦ ટેક.
ધાયલસી મેં હુમત ધરમેં, નોખ લાગીરે બાકે નેનોદી. સામ ૧
શ્યામહી શ્યામ પુકારત સજની, સુધ બુધ નાહીરે દિનરેનોદી. સામ ૨
ધાવ ન દીસે દરદ ઉર બારી, બરછી મોરીરે પ્યારે નેનોદી. સામ ૩
પ્રેમાનંદ ક’ નિરમોહિયાને, સુધીઈ ન પુછીરે સુખચેનોદી. સામ ૪

પદ ૨૧૬૭ મું—રાગ હુમરી

માર કનૈયા નીકા જારે, પ્યારે ન મારો નેન રસિયા; માર ૦ ટેક.
નેન સેનકી પીરા જ્યારા, પરત નાહીં પણ ચેન રસિયા. માર ૧
તોરે નેન અતહિં અનિયારે, ખટકતહોં દિનરેન રસિયા. માર ૨
નેના રાતે મદન રસમાતે, રેખે રસબરી એન રસિયા. માર ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારે પીર ન જનો,* ના માનો સુખદેન રસિયા. માર ૪

પદ ૨૧૬૮ મું

છાંડ કનૈયા બૈયાં મોરી, જી ના બોલો જ્વાલ ખતિયાં; છાંડ ૦ ટેક.
નંદકુંવર નખરે ન કરોરે, ના છુવો મોરી લાલ જતિયાં. છાંડ ૧
અખહિં શ્યામ તેં છોટો લરીકા, ચોરી હો જોપાલ મતિયાં. છાંડ ૨

હમ પરનારી રાજ કંસકો, ના સીખો કુચાલ ધતિયાં. ઝાંડો ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે માનો, પકરી જહો કાલ રતિયાં. ઝાંડો ૪

પદ ૨૧૬૮ મું

આય લંગરવા તોચો હરવા, ગિરિધર કર બરબર ચોરિયાં; આય૦ ૧૬.
લે ગયો દુલરી તીલરી ચોલરી, પંચલરિયાંકી ઓર દોરિયાં. આય૦ ૧
ધુંધટ ખોલી બદન અવિલોકે, જ્યું ચંદાકી આર ચકોરિયાં. આય૦ ૨
સો સો દીની મેં રામ દુહૈયા, એક ન માની મોર નીઠાર્યાં. આય૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ ગોકુલમેં, ધર ધર તાકત ચોર ગોરિયાં. આય૦ ૪

પદ ૨૧૭૦ મું

લૂટરે જમુનાકે તટવા, નાગર નટવા છેલ ગુજરિયાં; લૂટ૦ ૧૬.
દધવારી ઠાડી રહોરે સુંદરી પરમ સયાન, લે લકુટી ઠાડે

હરિ હાં લાગત હમરો દાન. ગુજ૦ ૧

કહા લદે હમ જાતહે રે લોંગ સોપારી છેલ, દાન કાહેકો

લેતહો રે રોડી હમારી ગેલ. ગુજ૦ ૨

મટ્ટાકયામેં કા' બચોરી સુધે ન બોલો બેન, જો હોયે સોહ

દે દેહરી કા' ચમકાવતી નેન. ગુજ૦ ૩

મોહન યા મગ જાતહે રે હમ દધી બેચન નીત, પ્રેમાનંદકે

નાથ કબજેરે ના સુની દાનકી રીત. ગુજ૦ ૪

પદ ૨૧૭૧ મું-રાગ દુમરી

પ્યારે ગીરધારી લાલ, રસિયા ન રોકો કગરવા; પ્યાર૦ ૧૬.

ના હમ તુમકું બોલે બુલાવે, નાહક નેના બર મારી લાલ. રસિ૦ ૧

આપતો કારે અપલજનવારે, મોઝકું લગાવત ગારી લાલ. રસિ૦ ૨

કર કર જાદુ સબ બજ બસ કીનો, નટવર કુંજબિહારી લાલ. રસિ૦ ૩

પ્રેમાનંદકે નાથ પરમ ચતુર વર, ના છેડો પરનારી લાલ. રસિ૦ ૪

પદ ૨૧૭૨ મું

તોસે કાન બોલે કહાન, નીકા ચલો જરે અહિરવા; તોસે૦ ૧૬.

નિલજ નિપટવાજમુનાકે તટવા, ધુંધટવા આંચકે બોલે કહાન. નીકા૦ ૧

નીલજલદ તન પનધટ બન બન, કાહેકું હમ સંગ ડોલે કહાન. નીકા૦ ૨

કાઢેકું બોલે મારી કુંજક બિહારી, બેયા પકરી ઝકઝોલે કહાન. નીકાં ૩
પ્રેમાનંદકે* નાથ અબ ના સહુગી, નાહીં લઈ મોયે મોલે કહાન. નીકાં ૪

પદ ૨૧૭૩ મું

મોઈ કા જાડુ કીનો છેલ, બાંસુરી બળય લંગરવા; મોઈં ટેક.
બેન બળય મોયે ટોનાવે કીના, મનવા મેરો હર લીનો છેલ. બાંસુ ૧
પાનનકી બીરીયામો પ્યારે, કા' જાનું કછુ દીનો છેલ. બાંસુ ૨
હસી મુસકાયકે મનવા મેરો, લેજી ગયો રંગબીનો છેલ. બાંસુ ૩
પ્રેમાનંદકા પ્યારો નેનાઈકા તારો, પ્રીત કરન પરખીનો છેલ. બાંસુ ૪

પદ ૨૧૭૪ મું

સુંદર સલોનો સ્યામ, મારી ગયો નેન નજરવા; સુંદરં ટેક.
કસી બર મારી સેન બહત હૈ જલ નેન, છુટ ગયોરે કજરવા સ્યામ. મારીં ૧
નટવર સુંદર બેયા પકર કર, બાંધી ગયો પુલ ગજરવા સ્યામ. મારીં ૨
નિપટ નિલજ કહાન માનત નાહીંન, આન લાજત નાહીં

લજરવા સ્યામ. મારીં ૩

પ્રેમાનંદકા* નાથ મીલી લુજ ભરી બાથ, કર દીની અજર

અમરવા સ્યામ. મારીં ૪

પદ ૨૧૭૫ મું-રાગ કુમરી

બલાજી મેરો કંગના નિકારી ગયોરે, કદમકી કુંજમો; મેરોં ટેક.
આય અચાનક નિકુર નંદકે, બલાજી મેરો પોંચા પકરી ગલો રે. કદં ૧
કંગના નિકારી મારી મોયે દીની, નાહક મોસું ઝગરો મચાય દ્યો રે. કદં ૨
ઈત ગોકુલ હિત મયુરા નગરી, બલાજી મેરો કાન સુને કયો રે. કદં ૩
પ્રેમાનંદકા નાથ સાંવરો, છક્યો મદ જોખન તરુન બયો રે. કદં ૪

પદ ૨૧૭૬ મું

બલાજી મેરી મટુકી છિનાય લીનીરે, સાંવરિયા યારને; મેરીં ટેક.
મોં દધી બેચન ચલીરે ગોકુલસોં, બલાજી મોયે બીચમોં

બેહાલ કીની રે. સાંવં ૧

* “પ્રેમાનંદકે” પાઠાન્તર છે.

હધી મેરો ખાય મટુકી મેરી ફારી, લંગરવાને ઝટકી
પટકી દીની રે. સાંવ૦

દે દે ગારી જીયા મેરો જારી, સટકી ગયો કુંજમે કંગનાછીની રે. સાંવ૦ ૩
ત્રેમાનંદ કહે સઘન કુંજમે, પોકારતી ગાલની રંગભીની રે. સાંવ૦ ૪

પદ ૨૧૭૭ મું

ભલાજી મેરો બરજ્યો માનત નાધરે, બેઢરદી સાવરો; મેરોં ટેકું
કર બરજેરી મેરો બાબુબંધ છોચ્યો, જનીકે મેરી પકરી

મરોરી બાંધ રે. બેદ૦ ૧

બાબુબંધ છોરી નેના ભર મારી, સટક ગયો સાવરો કુંજમાંધ રે. બેદ૦ ૨
કાલ લે ગયો મેરો કરકો કંગનવા, આજ મેરી દુલરી લેદબકાધ રે. બેદ૦ ૩
ત્રેમાનંદકે નાથકી કરની, કહત રાધે જસોમતીકું આધ રે. બેદ૦ ૪

પદ ૨૧૭૮ મું

બરજ મૈયા અપને કનૈયાકુંરે, બીગચ્યો તેરે પ્યારસું; મૈયાં ટેકું.
બરજતી નાહીં સીખ લગાયકે, ભલાજી તેરે હાથધરલૈયાકું રે. બીગ૦ ૧
નીત નીત હમસું કરત અનહોની, પકરી બૈયાં પરસત હૈયાકું રે. બીગ૦ ૨
સખ દેખત આયે ખોલત ધુંવટવા, કહિયે કહા યે નિરદૈયાકું રે. બીગ૦ ૩
ત્રેમાનંદકો નાથ તરુન ભયો અખ, કહો મૈયા જાયે નંદરૈયાકું રે. બીગ૦ ૪

પદ ૨૧૭૯ મું-રાગ દાદરા

બાંસુરિયામેં ગાવે દાદરા શ્યામ સુનાવે; બાંસું ટેકું.
દાદરા ગાવે બિરહ સંતાવે, નેના નીર ભરી આવે. દાદરાં ૧
મીડી તાને સુનતે કાને, રોમ રોમ સુખ પાવે. દાદરાં ૨
સાવરી સુરત માધુરી મૂરત, મીલન જીયા અકુલાવે. દાદરાં ૩
નિરખી પ્યારો નેનાકો તારો, ત્રેમાનંદ બલજવે. દાદરાં ૪

પદ ૨૧૮૦ મું

બંસીકા બજવૈયા દાદરા ગાવે કનૈયા; બંસીં ટેકું.
જમુનાકી જમનીરે તીરે,* બાંસુરી બજવે બજલૈયા. દાદરાં ૧

* “જમુનાકી ઝીણી રેતીરે”

દાદરા ગાવે જ્યા લલચાવે, સ્થામ સુંદર સુખદૈયા. દાદરાં ૨
કર બરજેરે ચીતવા ચોરે, ફેસી કંઠં મોરી મૈયા.* દાદરાં ૩
સુની સુની તાન તન મન પ્રાન, પ્રેમાનંદ બલજેયા. દાદરાં ૪

પદ ૨૧૮૧ મું-રાગ દાદરા

નજરિયાં મારી ગિરિધારી; નજ૦ ટેક.
મોરી તન મન સુરત ખીસારી, નેનાબર મારી. ગિરિં ૧
પનધટવા ઠાડો મોરારી, જોલત મોસું ગારી. ગિરિં ૨
કષ્ટ મોહની મોહનવાને ડારી, દરદ મોયે ભારી. ગિરિં ૩
પ્રેમાનંદ પિયાપર વારી, જાત બલિહારી. ગિરિં ૪

પદ ૨૧૮૨ મું

ગગરિયાં મોરી કહાન ગહી ફેરી; ગગ૦ ટેક.
ડગર ખીચ ઠાડો કરત, બરાજેરી દોરી દોરી. કહાન૦ ૧
મોરી નાહક જૈયાં મરોરી, પકરી ઝકઝોરી. કહાન૦ ૨
ના માને નિલજ કાઉંકોરી, ભાજત પટ ચોરી. કહાન૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' રૂપકિસોરી, અખંડ ઉર રહોરી. કહાન૦ ૪

પદ ૨૧૮૩ મું

દરદવા ન જાને બડા બેદરદી; દર૦ ટેક.
મેરો પકરી અંચરવા તાને, મારત નેન બાને. બડાં ૧
મેંતો ધરકે લોકસું આઈ જાને, પરી અખ યાકે પાને. બડાં ૨
મોસું કહત આનકી આને, સુંને ન કાઉં કાને. બડાં ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ નહીં માને, કરત હેરાને. બડાં ૪

પદ ૨૧૮૪ મું

લંગરવાને મોરો હરવા તોરો; લંગ૦ ટેક.
બેદરદી આહીરવાકો છોરો, હે નિપટ નિઠોરો. હર૦ ૧
મુખ નિરખે જ્યું ચંદ ચકોરો, ધુંધટ કરી ચોરો. હર૦ ૨
બડતો બહિત જોખનવાકો જોરો, ઝકચો નહીં ચોરો. હર૦ ૩
પ્રેમાનંદકો જીવનપ્રાણુદોરો, અ નંદકિશોરો. હર૦ ૪

પદ ૨૧૮૫ મું-રાગ દાદરા

દોઉં ઠાડે કુંવર ઉંબિર થોરી; દોઉં ૦ ટેક.
 એક સાંવલ એક ગૌર મનોહર, ધનમેં રાધે તેરી કાન જોરી. દોઉં ૧
 ગોરેસે માતહે જેઠ હમારે, હમારે બાલશ્યામ સૈયો મોરી. દોઉં ૨
 પુછત સખી બ્રહ્મભાન પૂરાકી, સમજાવે પ્યારી રાધા ગોરી. દોઉં ૩
 ત્રેમાનંદ કહે સખી ચકિત બર્હલખી, નિરખેઠાડી જ્યું ચંદ ચકોરી. દોઉં ૪

પદ ૨૧૮૬ મું

બંસીવારે પ્યારેકી બંડી અંખિયાં; બંસી ૦ ટેક.
 ખંજન મીન મધુપ મૃગછાના, વારી ડારીયે લેઈ સુનો સખિયાં. બંસી ૧
 ચાલ ચલત ગજ હંસકી પ્યારો, નેના નિરખી ન પર પખિયાં. બંસી ૨
 કહા બરનું ઉપમા નહીં આવે, કોટિ મદન વારી ફેરી નખિયાં. બંસી ૩
 ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ રૂપ છટા, નિરખી નિરખી નેનામેં રખિયાં. બંસી ૪

પદ ૨૧૮૭ મું

સખ શોભાકો સાર યેહી જાનો; સખ ૦ ટેક.
 સાંવરે બરન છખી નટનાગર, નિરખી નિરખી ઉરમેં આનો. સખ ૧
 શોભા ધામ કામમદમોચન, ઉઠત રેખ મુખ હે નાનો. સખ ૨
 ઉર બનમાલ સુમન છખી અંગ અંગ, પીત બસન કટિપર તાનો. સખ ૩
 ત્રેમાનંદકો પ્રભુ બાંસુરી બજાવત, ચોરત હે ચીત જાનો જાનો. સખ ૪

પદ ૨૧૮૮ મું -

ધન નેનાકો લાભ યેહી સૈયો; ધન ૦ ટેક.
 યેહી શોભા યેહી મૂરત સુંદર, નિરખો નેના બરી ચીત દેયો. ધન ૧
 શિવ બ્રહ્માકે ધ્યાન ન આવત, કરત જતન મુનિ બન જૈયો. ધન ૨
 સખકે કારન સખ સુખદાતા, ધરી હે મૂરત અબહી નેયો. ધન ૩
 સખ સુકીતકો ફલ યહ મૂરત, ત્રેમાનંદકે ઉર બસ ગેયો. ધન ૪

પદ ૨૧૮૯ મું-રાગ દાદરા

પિયા મેરા પ્યારા, મોહન મતવાલા; પિયા ૦ ટેક.
 મોહનલાલકી મોહની મૂરત, ચંચલ નેન વિશાલા. પિયા ૧

આમ ચલત કલહંસકી સુંદર, કર ગહી રેશમી રુમાલા. પિયાં ૨
હંસત હંસત આવત મન ભાવત, ગાવત તાન દેત તાલા. પિયાં ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ મનોહર, ગોપીવર ગોપાલા. પિયાં ૪

પદ ૨૧૯૦ મું

જ્યા મેરા આંકા, મેવાસી કહાના; જ્યાં ૦ ટેક.
અંસીમે સખ ધ્રુવ બસ કીનો, નંદગામ બરસાના. જ્યાં ૧
જમુના પેડી કાલીનાગ નાથો, દાવાનલ કીયો પાના. જ્યાં ૨
નખપર દે ગોવરધન ધાર્યો, મધવાકો હસ્યો માના. જ્યાં ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ કુંવરપર, તન મન ધન કુર્યાના. જ્યાં ૪

પદ ૨૧૯૧ મું

જ્યા મેરા જાદુ લગાય બસ કીના; જ્યાં ૦ ટેક.
પાનનકી પુડીયામે પ્યારે, કા' જાનું કહુ દીના. જ્યાં ૧
મનમોહનાને મનવા મેરો, હંસ હંસકે હર લીના. જ્યાં ૨
તરુન તિયા મન પ્રાન હરનકું, પરમ ચતુર પરખીના. જ્યાં ૩
પ્રેમાનંદને જાદુગારેકું, અંતરમે લખ લીના. જ્યાં ૪

પદ ૨૧૯૨ મું

જરા ચીરેવાલે મેરી ઓર હેરિયે; જરાં ૦ ટેક.
નેક નજર બર હેરી હરિ મેરે, સિર કરપંકજ ફેરિયે. જરાં ૧
બની ઠનીકે બહુનામી મેરે, નેક નેના આગે ફેરિયે. જરાં ૨
ગજરા હાર ગુલાબી બાણુ, પ્રીત કરી બલા પેરિયે. જરાં ૩
પ્રેમાનંદ પરમ સુખ પાથો, કમલનયન કીપા તેરિયે. જરાં ૪

પદ ૨૧૯૩ મું-રાગ દાદરા

યા બન અંસી બજાઈ ધનશ્યામ, હો ગુંવાં મોરી; યા બં ૦ ટેક.
અંસી બજાઈકે ટોના કીનો, લીના ચીતવા ચોરી શ્યામ. હો ગું ૧
બાંસુરી પાંસુરી છેદ ગર્ભ હે, ડાચ્યો કરેજવા કેરી શ્યામ. હો ગું ૨
બિરહા સંતાવે નિંદ ન આવે, હો ગર્ભ મેં તો બૌરી* શ્યામ. હો ગું ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ મીલનકી, તનમેં પરી કામરોરી શ્યામ. હો ગું ૪

પદ ૨૧૯૪ મું

અંસી બજાય બસ કીનો રામ, હો જીયરા મોરા; અંસી૦ ટેક.
કોન મંત્ર પદ પુંક બજઈ, આહિરવાકો છોરા રામ. હો જી ૧
સુન સુનકે સખ સખી ઉક ધાઈ, અંદાબનકી ઓરા રામ. હો જી ૨
શરદ પુનમકો રેન સલોની, પ્રફુલીત ચંદ ચીત ચોરા રામ. હો જી ૩
ત્રેમાનંદ કે' પ્રભુ રાસ રચ્યો હે, નવધન નંદકિશોરા રામ. હો જી ૪

પદ ૨૧૯૫ મું

નેહા લગાય મન લીનોરે, હો મોરે દૈયા; નેહા૦ ટેક.
સુરસુતાતટ રાસ રચ્યો હે, અંસીકે બજવૈયા રે. હો મો ૧
મોરમુગટ બનમાલ પીતપટ, લટક ચલત કનૈયા રે. હો મો ૨
એક ગોપી એક શ્યામ મનોહર, નટવર કરે થૈ ચૈયા રે. હો મો ૩
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ પિયાપર, તન મન ધન બલજૈયા રે. હો મો ૪

પદ ૨૧૯૬ મું

યા છખી દેખી આનંદ બયેરે, હો મોરે નેના; યા જી ૦ ટેક.
શ્યામ મુંદરકી સાંવરી મૂરત, ચાલ ચલત સુખદેના રે. હો મો ૧
બાલ વિશાળલલિત છખી લોચન, દુઃખમોચન મીઠી બેના રે. હો મો ૨
હસની બોલની ચલની ચિતવની, બિસરત નાહી દિનરેના રે. હો મો ૩
ત્રેમાનંદ ધનશ્યામ લટકપર, વારત કોટિક મેના રે. હો મો ૪

પદ ૨૧૯૭ મું-રાગ દીપચંદી હોરી

ગોકુલકી ગોકુલકી ગ્વાલની બેચન જાત દહિરે દહિ;
આગે ઠાડે આગે ઠાડે મોહન આયકે વાટ મહિરે મહિ. ૧
દધવારી દધવારી આગે આયકે ઠાડી રહીરે રહી;
વે આયે વે આયે મોહન આયકે ઘેર લધરે લધ. ૨
તુમ કોન તુમ કોન કહાંકી કહાં તુમ જાત બહીરે બહી;
દધીદાન દધીદાન હમારો જાત ચોરાય સધરે સધ. ૩
વે બોલી વે બોલી યા હમ સુની આજ નધરે નધ;
જી ન બોલો જી ન બોલો કહાના એસી આજ કધરે કધ. ૪

એસી સુની એસી સુની મોહન મટુકી જય ગહીરે ગહી;
પ્રેમાનંદ કે' પ્રેમાનંદ કે' હરિકી બલી આજ બોહની બધરે બધ. ૫

૫૬ ૨૧૯૮ મું

છખીલે છખીલે છેલા કાહેકું રાર કરોજું કરો;
બીનું કારજ બીનું કારજ કહાના હમસું આય લરો જું લરો. ૧
યહાં રાજ યહાં રાજ કંસકો નટવર નેક ડરો જું ડરો;
મદમાતે મદમાતે હોયકે યા ધજ નાહીં ફરો જું ફરો. ૨
તુમ નાહીં તુમ નાહીં રાજ કંસકું દંડ બરો જું બરો;
હોય કંસકી હોય કંસકી રૈયત યા બન ગૈયા ચરો જું ચરો. ૩
એક બોલી એક બોલી મોહન મેરી શીખ ઉર ધરો જું ધરો;
તુમ જયકે તુમ જયકે રસિયા રાધાકે પાય પરો જું પરો. ૪
તખ પૈહો તખ પૈહો ગોરસ મીઠા રચીર ખરો જું ખરો;
પ્રેમાનંદ કે' પ્રેમાનંદ કે' પ્યારે ગોરસ પીકે ઠરો જું ઠરો. ૫

૫૬ ૨૧૯૯ મું

મતવારી મતવારી ગવારી બોલતી બેન બલીરે બલી;
નીત જાતી નીત જાતી ગુજરિયાં દાન ચોરાય ચલીરે ચલી. ૧
બહુત દિનમેં બહુત દિનમેં હેરત આજ અચાનક મલીરે મલી;
જાત સટકી જાત સટકી નીત ઉઠી ધત ઉત કુંજ ગલીરે ગલી. ૨
લેઉં આજ લેઉં આજ ચુકાયકે સગરો દાન તલીરે તલી;
તખ જાનન તખ જાનન પૈહો શ્રીબ્રખુભાન લલીરે લલી. ૩
તુમ નીત નીત તુમ નીત નીત જાતી ગ્વાલની હમકું છલીરે છલી;
ના બચીહો ના બચીહો આજ દીયે બીના દાન અલીરે અલી. ૪
એક મારું એક મારું લકુટિયા મહી સગરો જખહેં ઢલીરે ઢલી;
પ્રેમાનંદ કહે પ્રેમાનંદ કહે કાપે હરિ તખ જાત કલીરે કલી. ૫

૫૬ ૨૨૦૦ મું

બંસીવારે બંસીવારે પ્યારે હમતેં દૂર રહો જું રહો;
કાહેકું કાહેકું અંચરવા આયે હમારો ગહો જું ગહો. ૧

આયકે આયકે હમસું અટપટે ઘેન કહો જું કહો;
 કંસદારે કંસદારે ઠગારે તુરત પકરે જહો જું જહો. ૨
 મદુકિયાં મદુકિયાં ન છુવો છેલા લાજ લહો જું લહો;
 ખીનું કાજ ખીનું કાજ હમસું રાર બઢાયે ચહો જું ચહો. ૩
 ના છુવો ના છુવો બેયાં મુખતે ગારી ખહો જું ખહો;
 તજ લાલચ તજ લાલચ લંગર અપની ગેલ ખહો જું ખહો. ૪
 પરનારી પરનારી નિહારીકે ચીત ઠકાને ઠહો જું ઠહો;
 પ્રેમાનંદ કહે પ્રેમાનંદ કહે પ્યારે મનમથ ખાન સહો જું સહો. ૫

પદ ૨૨૦૧ મું-રાગ ધોળ

સખી જોનેરે જાદવરાય સુંદર છેલો ધનસ્થામ રે; જીવન જોયા લાગ છે ૦ ટેક.
 સખી શૂરે વખાણું શોભા, નિરખી લાજે કાટિ કામ રે. જીવ ૦ ૧
 સખી સુંદરતાનીરે સીમા, વય થોડી તરુણ કિશોર રે; જીવ ૦
 સખી ચંચળ ચતુર બણા, ચિતવણી ચીત ચોર રે. જીવ ૦ ૨
 સખી ઉદય થધરે આવી સુંદરતાઈ, અંગ અંગ માર્છ રે; જીવ ૦
 એને જોધને મોહી રહી, સાગરતનયા લોભાર્છ રે. જીવ ૦ ૩
 એનાં વાલપ ભચ્યારે વેણા, નેણામાંહીં વરસે નેહ રે; જીવ ૦
 એને જોધને સુર નરનારી, બૂલી જાયે તન મન ગેહ રે. જીવ ૦ ૪
 એવા સુંદર વર શ્રીનાથજી, નટવરનાગર ચતુર સુજાણ રે; જીવ ૦
 એની મોહની મૂરતિપર પ્રેમાનંદ, વારે તન મન પ્રાણ રે. જીવ ૦ ૫

પદ ૨૨૦૨ મું

સખીરસિક સુંદરરૂપ, જોયા વિના જંપન થાયે રે; લોચનિયાં લોભી રહ્યાં ૦ ટેક.
 શિશ સોહરે સોનેરી રેટો, શોભા કાંઈ કહી નવ જાયે રે. લોચ ૦ ૧
 સુંદર સુગંધી પુલાં કેરાં, ઊગલાં મેલ્યાં જખીદાર રે; લોચ ૦
 કચું તિલક કેશર ફરું, જોધને જાઉં બલિહાર રે. લોચ ૦ ૨
 એના બાલ વિશાલમાંહી, શોભે રખા રસ રૂપ રે; લોચ ૦
 એના વામ શ્રવણમાંઈ, શ્યામ બિંદુ પરમ અનૂપ રે. લોચ ૦ ૩
 એની વાંકીરે બકુટી જોઈ, થયો સફલ અવતાર રે; લોચ ૦
 અણિયાળી એની આંખડી, શરદ કમળ અનુસાર રે. લોચ ૦ ૪

એના મુખની શોભા જોઈ, લાજે કાટિ પૂરણ્યંદ રે; લોચન
એના ગોળ કપોલપર, પ્રાણ લઈ વારે પ્રેમાનંદ રે. લોચન ૫

પદ ૨૨૦૩ મું

હરિના કંથુરે સ્ત્રીએ કંઠ, ઉરમાં શોભે છાપ ચિહ્ન રે; જોધને જાઉં વારણે ૦ ટેક.
એના ઉરમાં આવીને વસી, સાગરતનયા થઈ દીન રે. જોધ ૧
એના ક્ષિતળ ઉદરમાંહી, ત્રિવળી શોભે શોભાધામ રે; જોધ ૦
એની નાભી નલિન જેવી, કટિલંક જોઈ લાજે કામ રે. જોધ ૨
એના સુંદર સાથળ જોઈ, મોહી મધુપુરની નાર રે; જોધ ૦
એના ઘુંટણ પીંડીપર, વારું રતિપતિ હજાર રે. જોધ ૩
એના ચરણકમળ જોઈ, મોહ્યા મુનિવર કરી પ્રીત રે; જોધ ૦
ઉર્ધ્વરેખારે તળામાંહી, સાજે ચિહ્ન પરમ પુનીત રે. જોધ ૪
એની જુજરે લાંબી ને ગોળ, કરવર સુંદર અભય ઉદાર રે; જોધ ૦
પ્રેમાનંદ બેટી જુજ બરી, તન મન વારે વારમવાર રે. જોધ ૫

પદ ૨૨૦૪ મું

સખી કાંઈક કારણ ખરું, જીવન જાદુગારો જરૂર રે;
કાનુડે કામજી કીધલાં ૦ ટેક.
મુજને મારીરે નેણુંને બાણે, ધાયલ કીધી બરપૂર રે. કાનુડે ૧
એનું વદન જોયા વિના, જંપ નથી દિનરેણુ રે; કાનુડે ૦
હસીને બોલાવી મુજને હેતમાં, મનડું કીધું મારું મેણુ રે. કાનુડે ૨
બુધર બેટયા જુજ બરી બાવણું, ઉરથી ઉતારી દીધા હાર રે; કાનુડે ૦
શુંરે જાણું જે મુને શું કચું, મોહન દેખાણા માંહી બાર રે. કાનુડે ૩
ફટકી ગયુંરે કાલજ મારું, કાંઈ નવ સુઝે ધરનું કામ રે; કાનુડે ૦
ધરમાં ફરું ધેલી જેવી, દીઠા વીના સુંદર સ્થામ રે. કાનુડે ૪
આણી મેળવો કાંઈ કહાનને, એ વીના જીવડસો અકળાયે રે; કાનુડે ૦
જીવન જોધનેરે નેણું બરી, પ્રેમાનંદ વારી જાયે રે. કાનુડે ૫

પદ ૨૨૦૫ મું-રાગ ઘોળ વિવાહનો ઠાળ

જોયાજેવારે કેસરિયો વર કહાનજી, શોભે શામળિયો શિરદાર રે;
જોધને જાઉં વારણે ૦ ટેક.
વહાલો ઉભારે આવીને મારે આંગણે, સજી શોભિતા શણગાર રે. જોધ ૧

વહાલે વાઘોરે પેહેચ્યો કીન ખાખનો, માથે રંટોસોનેરી છખીદાર રે; જોઇ ૦
 કચ્છું તિલક કેશર કેરું ભાલમાં, કાને કુંડલ મકરાકાર રે. જોઇ ૦ ૨
 ઉર ઉતરી અનોપમ હેમની, ખાંચે ખાળુ તે રતન જડાવ રે; જોઇ ૦
 કડાં વેઢ વિંટી ને સોના સંકલા, સરવે સોનેરી શિરપાવ રે. જોઇ ૦ ૩
 ફડે રંટો ખાંધોરે રળિયામણો, પેહેચ્યો સોનેરી સુરવાલ રે; જોઇ ૦
 ચરણે મોજડી પેહેરીરે મોતીયે જડી, ત્રિમાનંદને જોયાના

આવ્યો તાલ રે. જોઇ ૦ ૪

પદ ૨૨૦૬ કું

મારાં નેણાં લોભાણાં જોઈ નાથને, મારું ચીતકું ચોરાણું જોઈ ચાલ રે;

ડાલરિયો આવે ડાલતાં ૦ ૧

એની આંખડી કમળ ફેરી પાંખડી, એનું શોભે છે સુંદર ભાલ રે. ડાલ ૦ ૧

એનું હસતું વદન જોઈને મોહી, સરવે ગોકુલ ગામની નાર રે; ડાલ ૦

એના કરણ કપોલ કંઠ જોઈને, મોહી રહ્યા મુનિવર અપાર રે. ડાલ ૦ ૨

એના ઉરની શોભા જોઈને મોહી, કીધા કમળાયે ઉરમાં નિવાસ રે; ડાલ ૦

અતિ ચપળ ચંચલતા તણ કરી, થઈ રહી છે ચરણની દાસ રે. ડાલ ૦ ૩

એનું ઉદર કામળ સુંદર શોભતું, માંહીં ત્રિવળી પડે છે અનૂપ રે; ડાલ ૦

એની કમળ સરિખી નાભી ગોળ છે, ત્રિમાનંદને પરમ સુખરૂપ રે. ડાલ ૦ ૪

પદ ૨૨૦૭ મું

સખી શું રે વખાણું શોભા સ્યામની, એકરસનાયે કહી નવ જાયે રે;

જીવન જોયા લાગ છે ૦ ૧

શેષ શારદ નારદ ને નિગમ મળી, એનું વરણન કરતાં લજાયે રે. જીવ ૦ ૧

એના કટિલંક કેસરીના જોવો, એના સાયળ શોભાધામ રે; જીવ ૦

એના ધુંઠણ પીંડીને પાની નિરખતાં, નવ વ્યાપે ક્રોધ ને કામ રે. જીવ ૦ ૨

મોટા મુનિવરનારે મન લોભતાં, એના જીગલ ચરણની જોડ રે; જીવ ૦

સોળે ચિહ્ન સહિત તળાં શોભતાં, નીજજનના પૂરે સરવે કાડ રે. જીવ ૦ ૩

એના જીજ્ઞંડની શોભા શી કહું, નિરખીને નેણા હરખાયે રે; જીવ ૦

કરિકરને શેષ વાંકે વારણે, ત્રિમાનંદ નિરખી રાજ થાયે રે. જીવ ૦ ૪

પદ ૨૨૦૮ મું

મારાં પુન્ય ઉદે થયાં પાછલા, મુને પ્રગટ મલ્યા ભગવંન રે;

સુંદર વર શ્રીહરિં ૦ ટેક.

જેના દરશન દુર્લભ દેવને, મોટા મુનિવર ધરે નિત્ય ધ્યાન રે. સુંદ૦ ૧

જેના શિવરે જાણા પૂજે પાવલાં, શેષ શારદ નિગમ ગુણ ગાય રે; સુંદ૦

એવા અખિલભુવનના અધિપતિ, પુરુષોત્તમ પરબ્રહ્મરાય રે. સુંદ૦ ૨

માયા કાળ કરમના પ્રેરક પોતે, ક્ષર અક્ષરના આતમારામ રે; સુંદ૦

કૃપા કરીને ભૂતલે તે પધારિયા, કરવા પતિતોને પૂરણકામ રે. સુંદ૦ ૩

આવ્યા પ્રગટ પ્રતાપ દેખાડવા, ઉતારવા ભોમીના ભાર રે; સુંદ૦

રૂડા ધરમ ધરાપર થાપવા, દેવા પ્રેમાનંદને સુખ અપાર રે. સુંદ૦ ૪

પદ ૨૨૦૯ મું-રાગ ઘોળ

અથ લોચાની લીલાના પદ લિખ્યતે

મોહનને ગમવાને ધૃત્તો માનની. એ ઢાળ છે.

સાંભળ સજની લીલા પુરુષોત્તમતણી;

એક સમાની સંભળાવું અતિ સાર જો. સાંભળં ૦

ટેક.

શુક સનકાદિક ભવ જાણા વાંસે ફરે;

જોવા ને સાંભળવાનાં ધણો પ્યાર જો. સાંભળં ૧

ધર્મકુંવર પ્રગટ થઈને પધારિયા;

પુરવથી પશ્ચિમમાં પૂરણ ચંદ જો.

ગુર્જર સૌરઠ કંક દેશ બહુ વિચર્યા;

અક્ષરપતિ સંગ લઈ મુક્ત મુનિના વૃંદ જો. સાંભળં ૨

કંક દેશમાં અતિ પાવન એક પુર છે;

દુર્ગનગર શુભ ઉન્મત્ત સરિતા તીર જો.

કુલ સહિત પુરપતિ શ્રીહરિનો દાસ છે;

અભયાતમજ ઉત્તમ નૃપતિ મહાધીર જો. સાંભળં ૩

ત્યાં રહીતે શ્રીહરિએ બહુ લીલા કરી;

કેહેતાં સાંભળતાં શેષ ન પામે પાર જો.

પ્રેમાનંદ કહે આસપાસનાં ગામમાં;
રહીને પાવન કીધાં બહુ નરનાર જો. સાંભળ૦ ૪

પદ ૨૨૧૦ મું

સાંભળ સજની નામ કહું તે ગામનાં;
ખાટાદને કારિયાણી સારંગપુર જો. સાંભળ૦ ૨૬.
ઝીઝાવદર ને કુંડલ નાગડુંકું સહી;
સુંદરિયાણું લોયા પતિ નૃપ સૂર જો. સાંભળ૦ ૧
એ આદિક જે ગામમાં રહીને નાથજી;
લીલા કરી તે કાષ્ઠથી નવ કહેવાય જો.
શેષ શારદ કવિ કૌટિક તે થાકે લખી;
પાર ન પામે અનંત જનમ વહી જાય જો. સાંભળ૦
લવ માત્ર લીલા કહુંહું લોયા ગામની;
રથા નિરંતર માસ એ સુધી ત્યાં જો.
સહસ્રાવધિ સાથે મુનિ મુક્ત હરિજન;
જમે જમાડે સ્વામી મુનિ દ્વિજ રાય જો. સાંભળ૦ ૩
નિજ હાથે નિત્ય શાક કરી વંતાકના;
મુનિવર સારું મોહન આનંદકંદ જો.
પોતે પીરસે પુરુષોત્તમ કરી પ્રીતશું;
જમે ને નિરખી હરખે પ્રેમાનંદ જો.* સાંભળ૦ ૪

પદ ૨૨૧૧ મું

વળી વખાણું શાકોત્સવ લીલા કરી;
નયણે નિરખ્યા કરતાં સુંદર શાક જો. વળી૦ ૨૬.
દ્વાદશ મણુ એકાક્ષર તો વધારમાં;
જોવા આવ્યા શિવ પ્રભા તજી નાક જો. વળી૦ ૧

* “જમે ને નિરખે હરખી પ્રેમાનંદ જો” પાઠાન્તર છે. † ધી.

ચીરીએ। ચાર સુધારીને પ્રતાકની;
 મેલે મોટા ભાંડમાંહિ ભગવાન જો.
 લવણ મસાલો હલદી મરચાં માવજી;
 નિજ હાથે લઈ નાંખે કૃપાનિધાન જો. વળી૦
 હલદીવાળા હાથ લુ'વે નીજ ઘાતીએ;
 શોભે સુંદર પીળે પટ પરિધાન જો.
 અક્ષરપર પુરુષોત્તમજીએ નરવપુ ધસ્યું;
 જણે મોટા મુનિ એકાંતિક મર્મ જો. વળી૦ ૩
 શું વર્ણવું એ શાકતણાં સવાદને;
 રમા રાધિકા તે ડોલાવે શિશ જો.
 ભવ બ્રહ્મા સુરને તો સ્વપ્ને નવ મળે;
 પ્રેમાનંદને પીરસે નિત્ય જગદીશ જો. વળી૦ ૪

પદ ૨૨૧૨ મું

જમે જીવનજી શાક કરેલ નિજ હાથનું;
 સુંદર ઝીણી રોટલિયું રસ રૂપ જો; જમે૦ ટેક.
 વખાણી વખાણીને આપે શ્રીહરિ;
 પાસે બેઠા નિજજન મુનિ અનૂપ જો. જમે૦ ૧
 શાક પાક ખીજ અનંત ભાતનાં થાળમાં;
 ખટરસ ભોજન ચાર પ્રકાર કહેવાય જો.
 લક્ષ્ય ભોજ્ય ને લેલ ચોક્ષ્ય જમે હરિ;
 નિરખી નિરખી નેણાં શિતળ થાય જો. જમે૦ ૨
 જમી ચળુ કરી મુખવાસ લઇને નાથજી;
 કટિ ખાંધે કસી આડસોડે લઈ ખેસ જો.
 પીરસે શાક પંગતમાં અતિ પ્રીત કરી;
 મુનિવરને હરિજનને નટવર વેશ જો. જમે૦ ૩
 આનંદ રસ એમ નિત્ય વરસે શ્રીનાથજી;
 નિજજનને સુખ આપે આનંદકંઠ જો.

અતિ અધહારી ચરિત્ર કરે નિત્ય નિત્ય નવાં;
નિરખીને જાયે વારી પ્રેમાનંદ જો. જમે. ૪

પદ ૨૨૧૩ મું

ધન્ય ધન્ય શું વર્ણવું જાગ્ય લોચાતણા; ધન્ય. ૦ ટેક.
ધન્ય નરનારી ધન્ય નૃપ સુરો ભક્ત જો. ધન્ય. ૦ ૧
પરમ પુરુષ શ્રીનારાયણ નિત્ય રમે જમે;
લોચામાં શ્રીભક્તિધર્મકુમાર જો.
નિજજનને ધર. આંગણુ જઈ પગલાં ધરે;
દરશન દેવા પ્રીતે પ્રાણુ આધાર જો. ધન્ય. ૦ ૨
એક સમે લોચામાં ચંદ્રગ્રહણુ થયું;
ભદ્રાવતી નદી નહાવા પધાર્યા નાથ જો.
અશ્વને શકટ જોડાવી શ્રીહરિ નિસર્યા;
મુનિવરને હરિજન સહુ લઈને સાથ જો. ધન્ય. ૦ ૩
શરદ સ્તુમાં શીતતણું જોર અતિ ધણું;
મુનિવર શ્રીહરિ નાહીને તાપ્યા તાપ જો.
પ્રેમાનંદ કહે નાહીને પ્રભુજી પધારિયા;
ગાજતે વાજતે અખિલલોકપતિ આપ જો. ધન્ય. ૦ ૪

પદ ૨૨૧૪ મું

વળી વખાણું લીલા લોચા ગામની;
સુણતાં શ્રવણે પાતક પ્રલે થાય જો. વળી. ૦ ટેક.
દુર્લભ છે સુરપુરવાસી નરનારને;
વ્યાસ વિરંચી શુક નારદ નિત્ય ગાયે જો. વળી. ૦ ૧
શ્રીહરિના બંધુ જો આવી ત્યાં મળ્યા;
રામપ્રતાપ ને નાના ઇચ્છારામ જો.
ખમર સુણી અતિ હરખે આવ્યા દેશથી;
ધણેક કાળે ભેટ્યા મુંદરશ્યામ જો. વળી. ૦ ૨

લોચન ભરી નિરખ્યા અધમોચન નાથને;
જેમ અતિ પ્રીતે નિરખે ચંદ ચક્રાર જે.
ઘોળખે ચિહ્ન એધાણી સરવે અંગમાં;
આળાપણમાં દીઠાં હતાં જે મોર જે. વળી૦ ૩
અમ લોચામાં રહીને બહુ લીલા કરી;
શેષાદિક કવિ ક્રોધિ ન પામે પાર જે.
એક રસનાએ અલ્પ કવિ* શું દાખવે;
મન ક્રમ વચને પ્રેમાનંદ બલિહાર જે. વળી૦ ૪

પદ ૨૨૨૫ મું-રાગ ધોળ. વિવાહનો ઢાળ છે

નિરખી	નૌતમ	નાથને, નેણા ઠરિયાં;	
રસિયો	રૂપનિધાન,	નેણા ઠરિયાં.	૨૬.
શોભે	ગોઠીડાના	સાથમાં, નેણા ઠરિયાં;	
ભુધર	બીનલે	વાન, નેણા ઠરિયાં.	૧
માથડે	મોળિયું	હેમનું, નેણા ઠરિયાં;	
કેશર	તિલક	બાલ, નેણા ઠરિયાં.	
હસવું	બરેલ	પ્રેમનું, નેણા ઠરિયાં;	
નેયા	જેની	ચાલ, નેણા ઠરિયાં.	૨
કલંગી	મિરાજે	વાંકડી, નેણા ઠરિયાં;	
ખાંધણી	આંટાદાર,	નેણા ઠરિયાં.	
આંખડી	કમળ ફરી	પાંખડી, નેણા ઠરિયાં;	
કુંડલ	મકરાકાર,	નેણા ઠરિયાં.	૩
નાસા	નમણી	શોભતી, નેણા ઠરિયાં;	
બકુરી	કામ	કખાણુ, નેણા ઠરિયાં.	
ચિતવની	ચીત	લોભતી, નેણા ઠરિયાં;	
વારું	વદનપર	પ્રાણુ, નેણા ઠરિયાં.	૪
વામ	શ્રવણમાં	શ્યામ છે, નેણા ઠરિયાં;	
તીલ	એક અતિ	છબીદાર, નેણા ઠરિયાં.	

ગોલ કપોલમાં તીલ છે, નેણા ઠરિયાં; -
 જમણી કારે સાર, નેણા ઠરિયાં. ૫
 મૂરતિ સદા સુખકંઠની, નેણા ઠરિયાં;
 ઉરમાં રહો રંગરેલ, નેણા ઠરિયાં.
 વિનતિ પ્રેમાનંદની, નેણા ઠરિયાં;
 સાંભળો રંગછેલ, નેણા ઠરિયાં. ૬

પદ ૨૨૧૬ મું

આંખડી અટકી રૂપમાં, અમાણલી રાજ;
 હૈડે હરખ ન માય, અમાણલી રાજ. ટેક.
 લોભાણી મુનિ ભૂપમાં, અમાણલી રાજ;
 નિરખી ત્રપત ન થાય, અમાણલી રાજ. ૧
 અવિલોકી શોભાસુરને, અમાણલી રાજ;
 સુંદર સરલે હાય, અમાણલી રાજ.
 જોઈ જોખનપૂરને, અમાણલી રાજ;
 નવલ મનોહર નાય, અમાણલી રાજ. ૨
 કેશર બીનો કહાનજી, અમાણલી રાજ;
 ડોલરિયો દિવાન, અમાણલી રાજ.
 ભુલી હું તન જાનજી, અમાણલી રાજ;
 જોઈ જીવન પ્રાણ, અમાણલી રાજ. ૩
 બાળુ કાળુ બાંધિયા, અમાણલી રાજ;
 ઉર ઉતરીયું અનુપ, અમાણલી રાજ.
 નેણુ સાથે નેણુ સાંધિયા, અમાણલી રાજ;
 ભૂપુને શિર ભૂપ, અમાણલી રાજ. ૪
 કનક કડાં બેઠે કરમાં, અમાણલી રાજ;
 પોંચી નંગ જડાવ, અમાણલી રાજ.
 કામ ન સુઝે ધરમાં, અમાણલી રાજ;
 જોઈ નટવર નાવ, અમાણલી રાજ. ૫

મળવા મોહન કારણે, અમાણવી રાજ;
 હેંકુ હાલકલોલ, અમાણવી રાજ.
 પ્રેમાનંદ જાયે વારણે, અમાણવી રાજ;
 દીધા મુખથી તંબોલ, અમાણવી રાજ. ૬

પદ ૨૨૧૭ મું

લાવણ્યતા જોઈ લાજ્યા, માણીગરની;
 રતિપતિ કામ કરેડ, માણીગરની. ટેક.
 આસરીએ બિરાજ્યા, માણીગરની;
 રાજેન્દ્ર રણુછોડ, માણીગરની. ૧
 મુખ મરકલડો જોઈને, માણીગરની;
 મોહ્યા સુરમુનિ બૂપ, માણીગરની.
 ચતુરે લીધું ચીત પ્રોધને, માણીગરની;
 નેથ નજરો અતુપ, માણીગરની. ૨
 આંખડીયું અમૃત ઝરે, માણીગરની;
 વરસે વદન જાણે પુલ, માણીગરની.
 સંભારતાં શાંતી કરે, માણીગરની;
 બોલણી મધુરી અમૃત્ય, માણીગરની. ૩
 કુંદકળી દશનાવળી, માણીગરની;
 અધરબિંબ અતિ સાર, માણીગરની.
 હેતે હું હરિને મળી, માણીગરની;
 પૂરણ વાધલ પ્યાર, માણીગરની. ૪
 હરિત, સુંડ સમ શોભતી, માણીગરની;
 જુગ જુગલ અભિરામ, માણીગરની.
 મુનિવરનાં મન લોભતી, માણીગરની;
 પ્રેમી પૂરણકામ, માણીગરની. ૫
 છાતી ઉપડતી સ્યામની, માણીગરની;
 ત્રિવળી ઉદર માંહે, માણીગરની.

કટિલંક જોઈ મોહી કામની, માણીગરની;
ત્રેમાનંદ વારી જાયે, માણીગરની. ૬

પદ ૨૨૧૮ મું

ચટ ચટ વાજે ચાંખડી, ડાલરિયાની;
આવે માણીગર ઘેર, ડાલરિયાની. ૨૬.
ખાંધેલ લુગ જોઈ રાખડી, ડાલરિયાની;
મોતીડે લટ વેર, ડાલરિયાની. ૧
વહાલી લાગે વાતડી, ડાલરિયાની;
સાંભળતાં સુખ થાયે, ડાલરિયાની.
નિરખી હરખે જાતડી, ડાલરિયાની;
પરસે પાતક જાયે, ડાલરિયાની. ૨
કારંગ નેણે કારાંખતા,* ડાલરિયાની;
આવીને ઉલલા બાર, ડાલરિયાની.
મુજપર નેણાં નાંખતા, ડાલરિયાની;
કોડીલો ધર્મકુમાર, ડાલરિયાની. ૩
પૂજ્યા પ્રિતમ પ્રોતથું, ડાલરિયાની;
દૂધડે પખાળ્યા પાવ, ડાલરિયાની.
ચંદન ચરચ્યા રીતથું, ડાલરિયાની;
પુલડે કીધા ગરકાવ, ડાલરિયાની. ૪
જમાયા જગદીશને, ડાલરિયાની;
ભોજનિયાં બહુ ભાંત, ડાલરિયાની.
હરખે ભેટી ઇશને, ડાલરિયાની;
દુઃખડાં લીધાં કરી ખાંત, ડાલરિયાની. ૫
જમા પેહેરાવ્યા જરકસી, ડાલરિયાની;
આઢ્યો ઉપરણો અનુપ, ડાલરિયાની.

* કુરંગ નેણે ખુણેથી ભેતાં ભેતાં બારણે આવીને ઉમા રહીને હોંશીલા ધર્મકુમાર
મહારા ઉપર નેણે બાણ નાંખતા હતા.

પ્રેમાનંદને ઊર વસી, ડોહારયાની;
મૂરતિ રસિક રસ રૂપ, ડોહારિયાની. ૬

પદ ૨૨૧૯ મું-રાગ નાયકી

કજરવા મત દે (૨) તેરે તીખે નેના નાગરી; કજ૦ ટેક.
મોહે લીયો મનમોહનવા સુંદર નેનમેં,
હસની બોલની મીઠી કહા કહું તું રૂપકી ઉજાગરી. કજ૦ ૧
ત્રિભુવનકી સીમી ટાળકે આની સુંદરતા;
રચિરી વિધિના તોહે પ્યારી તું તો સખ સુખસાગરી. કજ૦ ૨
અખિલભુવનપતિ સાંવરો તેરો પિયરવા;
પ્રેમાનંદ જાત બલી બલી તેરો અંખડ સોહાગરી. કજ૦ ૩

પદ ૨૨૨૦

જેખનવા તેરોરે (૨), મોહન પિયા કારને; જેખ૦ ટેક.
તન જેખન મન શીલ સ્વભાવ સકલ સુંદરતા;
સાંવરી સુરતપર માધુરી મૂરતપર વારને. જેખ૦ ૧
મનહરની ચંપકતનબરની, મદનગોપાલલાલ બસકરની;
પ્રીત સહિત પ્યારી પિયાકી મૂરત ઊર ધારને. જેખ૦ ૨
જય મનાય લગાય કંઠ અપનો બાલમવા;
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારી માનરિપુકું મારને. જેખ૦ ૩

પદ ૨૨૨૧ મું

દ્રગન છબી તેરી (૨), અખ કહીહ ન જાયે; દ્રગ૦ ટેક.
બકુટિ કુટિલ કટાક્ષ મનોહર, અતિ રસ રૂપ ચપળ નેનનપર;
નલિન અલિગન ખંજન મીન વારું ફેરી. દ્રગ૦ ૧
વિધુવદની ચંપકતનબરની, મદનમોહનલાલન બસકરની;
મૃગનયની રાધે તો જેસી ન કઉં હેરી. દ્રગ૦ ૨
ગજગવની સુંદર છબી બવની, રસનિધાન રાધે રસરવની;
પ્રેમાનંદ જાત બલી પિયા બસમેં કર લેરી. દ્રગ૦ ૩

૫૬ ૨૨૨૨ મું

ચરન ધર ધીરે (૨) પ્યારી બાળે તેરી ઝાઝરી; ચર૦ ૨૬.

તજ મંજર ચીર રંગ નીલે, પહીર પ્યારી સુંદર સુખશીલે;

કાઠિ ન લખે મગ ચાલત સુભગ શરીરે. ચર૦ ૧

ચમકત નેન દક્ષન છુતિ દમકત, માનુંદામિની ધનખીના જ્યું ચમકત;

ઉડત ધુંધટ પટ શિતલ મંદ સમીરે. ચર૦ ૨

અતિ આતુર મોહન મગ હેરત, તેરે નામકી માળા ફેરત;

પ્રેમાનંદ કહે પિયા ઠાડે સુરસુતાકે તીરે. ચર૦ ૩

૫૬ ૨૨૨૩ મું-રાગ માલીગાડો

ઉભોરે અલખેલો વહાલો જીવન જમુના તીરે રે;

સુંદર મોરલી અધર ધરીને વાયે છે ધીરે ધીરે રે.* ઉભો૦ ૧

રસિયો વાયે રસાળી વંશી મધુરે સ્વર ગંભીરે રે;

સુણુતાં સુધયુધ વિસરી સજની પ્રાણહત્યા બલવીરે રે. ઉભો૦ ૨

મોરલીમાં માલીગાડો ગાયો સુંદર સ્યામ શરીરે રે;

વ્રજનારી નટવરને મળવા વ્યાકુળ વ્રહની પીરે રે. ઉભો૦ ૩

માનુની થઈ છે મદનરસ ઘેલી નેત્ર વહે છે નીરે રે;

પ્રેમાનંદ કહે પરવશ કીધી મોહનલાલ આહીરે રે. ઉભો૦ ૪

૫૬ ૨૨૨૪ મું

શોભેરે શામળિયો વહાલો કૃશવ કુંજવિહારી રે;

મોરમુગટ પીતાંબર મોરલી કુંડળ મકરાકારી રે. શોભે૦ ૧

વનમાળી વનધાતુ વિચિત્રિત સ્યામ વરણ ગિરિધારી રે;

ચંદન રાગ ગુંગ મણિ ભૂખણુ ભેદને મોહી વ્રજનારી રે. શોભે૦ ૨

વ્રજવદ્ધલ વનમાંથી આવે ગોવિંદ ગાયું ચારી રે;

મોરલીમાં ગાવે ને પ્રીતિ ઉપજાવે સુંદર વર સુખકારી રે. શોભે૦ ૩

ભેવા સારું વ્રજની નારી ખેઠી ગોખ અટારી રે;

પ્રેમાનંદના નાથને નિરખી તન મન ધન જાય વારી રે. શોભે૦ ૪

પદ ૨૨૨૫ મું

લીધુંરે મન મારું સજની વહાલે વેણ વળાધને રે;
ગીરધરજીએ લેલી મને કીધી તાન મનોહર ગાધને રે. લીધું ૧
શેરડીએ સામા મને મળીયા હસતા હેતે યોલાધને રે;
પુછી વાત પ્રેમની સજની શામળિયે કર સાધને રે. લીધું ૨
મુખમાંથી બીડી મને દીધી મળ્યા મોહન હરખાધને રે;
પ્રેમે મગન કીધી રંગબીને અધર સુધારસ પાધને રે. લીધું ૩
રસબસ કીધી ને વશ કરી લીધી રસ રીતે રીઝાધને રે;
પ્રેમાનંદ કહે મગન કરી દીધી વનમાળા પેહેરાધને રે. લીધું ૪

પદ ૨૨૨૬ મું

શી કહુંરે શોભા સાહેલી શામળિયા ગીરધરની રે;
શેષ સહસ્રમુખ કહેરે નિરંતર તોયે નવજય છખી બરની રે. શી ૧
જ્ઞને આંટાદાર અલૌકિક પાધ બની શિરપરની રે;
તેમાં તોરા લટકે નૌતમ આડ કરી કેશરની રે. શી ૨
ચંદનખોર કરી અલખેલે અતિ સુંદર મનહરની રે;
પેહેર્યા હાર બાણબંધ બાંધ્યાં બલિહારી બેઠે કરની રે. શી ૩
દેવત્રિયા મોહી છખી જોઈ નંદકુંવર નટવરની રે;
પ્રેમાનંદ વારે છખી ઉપર કાટિ શશિ કાટિ તરની રે. શી ૪

પદ ૨૨૨૭ મું-રાગ રેખતા

જમુનાકે તીર ઠાડો નંદલાલ બંસીવારો;
ચિતવતારિ ચીત મોહો, બાંકે નેનકો નગરો. જમુ ૧
જલ જરન ગમથી જમુના, શિરતે ઉધાડો*ઉતારો;
ધુંધટકી આટ જોલી દેખ્યો મેં કહાન કારો. જમુ ૨
ચંદનકી ખોર કીને, શિર મોરમુગટ ધારો;
પટપીત હાથ મોરલી લીએ નંદકો ફુલારો. જમુ ૩

* પાણીના ખેડાં બે કે વધારે માથા ઉપર પાણિયારી લે છે તેને “ઉધાડો” અથવા “ઉખણી” કહે છે.

આછી બજાવે બાંસુરી, ગાવે જ્યું તાન પ્યારો;
મધુરીસી મીઠી બોલની મેરા મનકું બંધી* ડારો. જમુ૦ ૩
ચંચળ વિલાસ નેના મનમથકો માન ગારો;
પ્રેમાનંદ કે' ચીતઉતે હોન ન દેઉં ન્યારો. જમુ૦ ૪

૫૬ ૨૨૨૮ મું

ઠાડો કદમકી છૈયાં બજરાજકો કનૈયા;
કહા કહું સલોને રૂપકી, કછુ જાત નાહી કૈયાં. ઠાડો૦ ટેક.
પગિયાં અનુપ ભાગપે અનુરાગસું બનૈયાં;
કેશરકે તિલક શોભા ત્રિભુવનકી છીન લૈયાં. ઠાડો૦ ૧
કુંડલકી ઝગક સોહે સુકપોલનીમેં ઝૈયાં;
એ જ્યું મીન માનું સરવર તણ મીલનહે ઝૈયાં. ઠાડો૦ ૨
બ્રકુટિ બંક ચપલ નેન ચિતવની ચીતૈયાં;
મૃગ મીન નલિન ખંજન છખી દેખકે લજૈયાં. ઠાડો૦ ૩
ઝુકી રહો તકી નાસાશુક અધરબિંબ પૈયાં;
છખી દેખી પ્રેમાનંદ મગન પરત ચરન મૈયાં. ઠાડો૦ ૪

૫૬ ૨૨૨૯ મું

ધન સાંવરે ગુમાની મોયે કીની હે દિવાની;
નેનનકી સેનઉમેં મેરા મનકું લીનો તાની. ધન૦ ટેક.
જમુના ગધથી આલી ભરવેકું હું જો પાની;
આયેવે સ્યામ કુંજતે અકેલી મોયે જાની. ધન૦ ૧
ધનસ્યામ સુંદર હોલો બોલે જો મીઠી બાની;
હસની ચિતવની ચલની મોરે મનકે ખીચ માની. ધન૦ ૨
અંખિયાં બાઈ ઉતાવરી છખી દેખકે લોભાની;
મોરી બાંહ દાહની સો મીલબેકું ફરકાની. ધન૦ ૩
વેતો ચતુર આતુર સુનહે સખી સયાની;
પ્રેમાનંદકો નાથ મીલકે કીની હે ઉર નિશાની. ધન૦ ૪

પદ ૨૨૩૦ મું

દેખારી આલી શોભા બને કુંજકે ખિહારી;
મનોજ તરુન ક્રાટિક છબીયે જાત વારી. દેખો ૦ ટેક.
ચંચલ ખિશાલ નેનમેં સખી દેખરી ખુમારી;
છીન લીન શરદ પંકજકી સુન્દરતા સારી. દેખો ૦ ૧
નવિન જલકી છુતિ છીન લીન ગિરિધારી;
દેખરી આકાશ સોહત માનું જેસી ઝુંડી થારી. દેખો ૦ ૨
હર હિતંગ ભુજ અન્નન નલિન નાભી પ્યારી;
છીન લઈ ગતિ કલહંસકી ગયે માનસર ખિયારી. દેખો ૦ ૩
અજકી વધુ વિલોકે છબી બેઠીકે અટારી;
પ્રેમાનંદકો નાથ આવત ધનશ્યામ આનંદકારી. દેખો ૦ ૪

પદ ૨૨૩૧ મું-રાગ રેખતા

સાચી કહોને શ્યામ રેન કહાં જાગે વે; સાચી ૦ ટેક.
છેલ સુંદર હર ખીચ નખ કહાં ઢાગે વે. સાચી ૦ ૧
અધર અંજન કપોલનપર પીક ઢાગે વે;
ત્રમ જલ કણુભર શરીર છબી અથાગે વે. સાચી ૦ ૨
આલસ બરેહો શ્યામ શિથિલ પેચ પાગે વે;
મદ બરે દોહું ઢરત નેન નિંદે આગે વે. સાચી ૦ ૩
અંમ અંગપર ક્રાટિક અનંગ વારી ત્યાગે વે;
એ છબી હર રહો પ્રેમાનંદ માગે વે. સાચી ૦ ૪

પદ ૨૨૩૨ મું

સત્ય કહોને શ્યામ રેન કહાં ખિહાની વે; સત્ય ૦ ટેક.
મદન કદન કલાંત કહાં બોલત બાની વે. સત્ય ૦ ૧
રેન કેહ નિંદે* નેનમેં નિસાની વે;
રસભરી રતનારી રેખે શિથિલ ઠાની વે. સત્ય ૦ ૨

* “રેન કેહ ન નિંદે” એમ પાઠાન્તર છે. જ્યારે લખેલી પ્રતમાં “રેનકે હનિંદે”
ખણ વંચાય છે જેનો અર્થ મહારા એક મિત્રના કહેવા પ્રમાણે “રાત્રિના જાગરણની”
થાય છે.

અધર મલીન અંજન મંદ મુસકાની વે;
 પરિરંભણુ નખક્ષતકી નિશાની જાની વે. સત્ય૦ ૩
 અંગ અંગ શિથિલ શ્રમિત સારંગપાની વે;
 પ્રેમાનંદ એ છખીપર* કુરખાની વે. સત્ય૦ ૪

પદ ૨૨૩૩ મું

કાલ દેકે કહાન કહાં બિલમાયે વે; કાલ૦ ટેક.
 કાન સંગ જાગે રાત પ્રાત આયે વે. કાલ૦ ૧
 પીતપટ બિસારી નીલી સારી લાયે વે;
 બાંસુરી બિસારી બેલન કહાં પાયે વે. કાલ૦ ૨
 કુંડલ તજ બેસર છખી કરન જાયે વે;
 બિસારી બનમાલ હાર ઉર સોહાયે વે. કાલ૦ ૩
 નહીં સખી નહીં પિયા શ્યામ વેષ લજાયે વે;
 પ્રેમાનંદકા નાથ સમજ સકુચાયે વે. કાલ૦ ૪

પદ ૨૨૩૪ મું

આજકી છખી તો કછુ કહી ન જાઇ વે; આજકી૦ ટેક.
 મનમથ લખી સદન ગયો સકુચાઇ વે. આજકી૦ ૧
 અનોપમ છખી ઉદે લઈ એક ચંદ્રમાંહી વે;
 મદનચાપ અલિમાલ મનજાઇ વે. આજકી૦ ૨
 દે ચક્રાર કીર કુંદ બિંબ સોહાઇ વે;
 જલચર જુગ મીન મધ્ય દેત દેખાઇ વે. આજકી૦ ૩
 સકુચી રહી સાદર ઉપમા ન પાઇ વે;
 પ્રેમાનંદકે ઉર બસો યેહી છખી આઇ વે. આજકી૦ ૪

પદ ૨૨૩૫ મું—રાગ રૈખતા

અજરાજકા રંગીલા આઠે દુપટા પીલા;
 ચલે ચાલ અતિ અનોખી મેરા મનમેં આયે બસી હે. અજ૦ ટેક.

* “છખીપર પ્રાણુ કુરખાની વે” પાઠાન્તર છે.

ચંચલ બિજાલ નેના, ખીચ રેખે સુખદેના;
અવિલોકી માલો મેના, શિર પગીયાં જરકસી હે. અજ૦ ૧
મથુ બાલ લાલજીકા, ખીચ કેશરીકા ટીકા;
બકુટિકા તાલ નીકા, જખી ચીત મેરે ઠસી હે. અજ૦ ૨
કુંડલ હે કરન માંધ, કપોલનીમેં ઝાંધ;
માનું મકર મીલન આપ, ઉપમા સરસ લસી હે. અજ૦ ૩
નાસિકા કીર સોહે, ચીત અધરખિંચ મોહે;
પ્રેમાનંદ આનંદ બયો હે, નિરખી પુરન શશી હે. અજ૦ ૪

પદ ૨૨૩૬ મું

અજરાજકા કનૈયા, ગિરિરાજકો ધરૈયા;
મધવાકા માન હરૈયા, હમરે જીવન હરિ હે. અજ૦ ટેક.
મધુરીસી બેન બજૈયા, અજનારી બન બોલૈયા;
રસ રાસકા રચૈયા, ગોપી આનંદકરી હે. અજ૦ ૧
બલબદ્રઉંકા ભૈયા, કરે થૈયા થૈયા થૈયા;
અજબની તન સુખદૈયા, ગોપી પ્રેમરસ ભરી હે. અજ૦ ૨
જુડી પ્રેમસિંધુમૈયા, તન મનકી સુખ નૈયા;*
કષ્ટુ જાત નાહી કૈયા, નિરખી નજર ઠરી હે. અજ૦ ૩
મહા સુરનરમુનિ રૈયા, નિરખી બલ બલ જૈયા;
પ્રેમાનંદ ભેત બલૈયા, ધન્ય રજની દિન ધરી હે. અજ૦ ૪

પદ ૨૨૩૭ મું

સખી સામરો સલોના, મોપે ડારી ગયો ટોના;
ખીનું દેખે આવત રોનાં, અખ કસી મેં કરંરી. સખી૦ ટેક.
મોયે મારી નેન સેના, પલ પરત નાહી ચેના;
ખાવરી શીરે દિન રેના, ધીર કસે ધરંરી. સખી૦ ૧
કહા જાનું કષ્ટુ કીનો, જીયરા નિકારી લીનો;
ખીનું દેખે રંગબીનો, રાય રાયકે મરંરી. સખી૦ ૨

બંસી અજળ બાઈ, તાન રેખતાકી ગાઈ;
 સુનતે સુધ ખીસરાઈ, ખિરહ ખીયા જરૂરી. સખી૦ ૩
 કાઈ લાવે નેન આગે, જો દેઉં મુખ માગે;
 પ્રેમાનંદ પાપ લાગે, દ્રગ દેખીકે ઠરૂંરી. સખી૦ ૪

પદ ૨૨૩૮ મું

હરિકૃષ્ણ સાંવરેકી, ચૈલની ઉતાવરેકી;
 લખી લટકા રાવરેકી, દીલ દેખી સુખ બયા હે. હરિ૦ ટેક.
 ઝોઢે અજળ દુશાલા, ઉર મોતિયુંકી માળા;
 કરમેં લીએ રુમાલા, મનમેં અટક રહ્યા હે. હરિ૦ ૧
 જામા જરીદા પહેરે, પટપીત કટિ કસેરે;
 હસ હસકે જનકું હેરે, પરીપૂરન દયા હે. હરિ૦ ૨
 સુચની ગુલાખી રંગે, પ્યારે પહેરીહે ઉમંગે;
 લીએ ગ્વાલ બાલ સંગે, ઉરમેં ઉતર ગયા હે. હરિ૦ ૩
 કહા કહું સુંદરતાઈ, ઉપમા કહી ન જાઈ;
 પ્રેમાનંદ રહ્યા લોભાઈ, ચરનનમેં શિર નયા હે. હરિ૦ ૪

પદ ૨૨૩૯ મું-રાગ લાવની

પધારે વટપતન સ્વામિ (૨);
 સહજાનંદ મહારાજ પૂરન પુરુષોત્તમ બહુનામી. પધા૦ ટેક.
 ચલે વરતાલસે અવિનાશી (૨), આયે કીયા મુકામ
 ગામ સાંકરદે સુખરાશી. પધા૦ ૧
 સંગ લે સેના અતિ ભારી (૨), ચતુરંગની બલવાન
 લગતહો દેખત અતિ પ્યારી. પધા૦ ૨
 પદ્ધતિ ઘોડે રથ હાથી (૨), શૂરવીર મહા સુખદ
 દુર્જય* દેખી કંપે છાતી. પધા૦ ૩

* “દુર્જન દેખી કંપે છાતી” પાકાન્તર છે. દુર્જનની છાતી દેખીને કંપે છે. “દુર્જય” પાક પશુ બરોબર છે શૂરવીર સુખદો એવા દુર્જય છે કે તેને દેખીને જ છાતી કંપે છે, આ પાકમાં કોની છાતી કંપે છે તે અધ્યાહાર છે કે વિરોધી દુર્જનોની અને એ કારણથી જ “દુર્જન” પાક વધુ સારો ગણ્યું છું, પરંતુ બે છાપેલી અને બે લખેલી પ્રતોમાં “દુર્જય” પાક છે ને એક છાપેલી ને એક લખેલીમાં “દુર્જન” છે તેથી “દુર્જય” જ રાખેલો છે. “દુર્જય” પાક પશુ એક પ્રતમાં છે.

આયે ગામ છાની ગીરધારી (૨), પ્રેમાનંદ કહે
સનમુખ આઘ નૃપકી અસવારી. પદાં ૪

પદ ૨૨૪૦ મું

દેખી હરિ મગન ભયે સખહી (૨);
ઉતરી ગજરથ ઘોડે પરસે પરે ચરન તબહી. દેખીં ૧ ટેક.
બડા એક ગજ આગે આના (૨), બેઠો પ્રભુ ઇસ
ગજપર ચું કહે નારુપંત નાના. દેખીં ૧
ચડે તેહી ગજપર બહુનામી (૨), દુસરે ગજપર બેઠો
શુકમુનિ મુક્તાનંદ સ્વામી. દેખીં ૨
તિસરે ગજપર દોઢિ ભાઈ (૨), પાંડે શ્રીરધુખીર
અવધ્યપ્રસાદજી સુખદાઈ. દેખીં ૩
ઓર મુનિ અગનિત સંગ આવે (૨), પ્રેમાનંદ કહે
રથપર કેતે કેતે પગ ધાવે. દેખીં ૪

પદ ૨૨૪૧ મું

ચલે ગજ બેઠી મહારાજ (૨);
બોલત જય જય ચોપદાર બાજતહો બહુ બાજ. ચલેં ૧ ટેક.
ચમર શિર નાનાસાહેબ ઢોરે (૨), મંદ મંદ ગજ
ચલત સંતકી બીર ચહુ કારે. ચલેં ૧
છખી અતિ અદભુત બિરાજે (૨), કંચનકે બીચ
કલશ અંબાડી કંચનકી છાજે. ચલેં ૨
ચલતહો ઘોડે ગજ આગે (૨), પીછે પાલખી પેદલ
રથ છખી બહુત નીકી લાગે. ચલેં ૩
રૂપ ધનશ્યામકા અતિ સોહો (૨), પ્રેમાનંદકે નિરખી
કાટિક મનમથ મન* મોહો. ચલેં ૪

૫૬ ૨૨૪૨ મું

બજતહે બાજે બહુ આગે (૨);

પણુવ હુંદુબી ગોમુખ ઘોસા બહુત નીકે લાગે. બજ૦ ટેક.

સરનાઈ પડમમ ડક બેરી (૨), સુની તાંસેકી શોર

દોરી જન આયે સખ શહેરી. બજ૦ ૧

હિડતહે નિશાન પચરંગી (૨), દોરત ઘોડે ધુમત નેળ

બાજત રણુશીંગી. બજ૦ ૨

બજાવે ઝાંઝ મૃદંગ ગાવે (૨), પ્રેમાનંદ છપી નિરખી

આનંદ અંગ નહીં માવે.* બજ૦ ૩

૫૬ ૨૨૪૩ મું

કીયો જખ પ્રવેશ પુરમાંહી (૨);

અખર સુની પુરવાસી બાવિક ધાયે હરખાઈ. કીયો૦ ટેક.

ઠાડે સખ સનમુખ કરંબેરી (૨), ચકીત લયે લખી

રૂપ ભૂપ હરિ ધર્મકુંવરકારી. કીયો૦ ૧

લલે તુમ આયે બહુનામી (૨), બહુત દિનનકે

પ્યાસે લોચન સુદૃઢ કીયે સ્વામી. કીયો૦ ૨

કહત યું પુરજન મન હરખી (૨), પ્રેમાનંદકે નાથ

પધારે જની અંતરકી. કીયો૦ ૩

૫૬ ૨૨૪૪ મું

ચલી જખ આગે અસવારી (૨);

હરિ મુખ નિરખન રાજમારગમેં બીર બઈ બારી. ચલી૦ ટેક.

અટારી ચડી સખ પુરનારી (૨), નિરખે શ્રીમહારાજ

બદન છપી લેતી હે બલિહારી. ચલી૦ ૧

મુદિત મન કુસુમ કળી બરખે (૨), બયો સુદૃઢ

અવતાર આજ યું યોક્તી મન હરખે. ચલી૦ ૨

નિગમ કહે નેતિ નેતિ જ્યાહી (૨), પ્રેમાનંદકે નાથ સો

આયે વટપતન માંહી. ચલી૦ ૩

પદ ૨૨૪૫ મું

લેહો ભરી લોચન ઉર લઉં (૨);
 હોષહે દુર્લભ દરશન કરી હો ફેરી મન પછતાઉ. લેહો ૦ ૨ક.
 પુરુષ યહ પૂરન અવતારી (૨), ધર યેઠે ચલી આયે
 મૂરત લેહો ઉર ધારી. લેહો ૦ ૧
 સૃષ્ટિકા કારન હય થેહી (૨), અનંત જીવ આધાર
 કાજ ધરી સુંદર નર દેહી. લેહો ૦ ૨
 એસી સખ શુધ ભાવવારી (૨), પ્રેમાનંદ મહારાજકા
 મહિમા ગાવતી પુરનારી. લેહો ૦ ૩

પદ ૨૨૪૬ મું

ચલત હરિ ચીતવત ચહુ આરે (૨);
 ઝુક રહી સુંદર જીવન અટાકી ઘટા ચહુકારે. ચલ ૦ ૨ક.
 બામની ઠાડી સખ ઠોરે (૨), કરી પ્રણામ કર કુસુમ
 માળ લઈ ડારતીહો હોરે. ચલ ૦ ૧
 હસી મુખ મંદ મંદ સ્વામી (૨), આનંદ ઉપજવતહો
 ઉચે ચિતવી બહુનામી. ચલ ૦ ૨
 ચલત જળ નૃપદારે આયે (૨), પ્રેમાનંદ કહે
 નિરખી ભૂપતિ સનમુખ ઉઠ ધાયે. ચલ ૦ ૩

પદ ૨૨૪૭ મું-ઢાળા બીજો

ગજ ઉપરસું ઉતરે હરિ તખ, આઈ સિયાજી ચરન પરે;
 કર ગ્રહી પ્રભુકું નિજ મંદિરમો, લે ચલે ઉર અતિ હરખ ભરે. ૧
 પધરાયે આસન કરી પ્રીતિ, રાજ રીત ઉત્તમ આની;
 ચરન ઘાય હસી મીલે અંક ભરી, ધન્ય ભાંજ્ય અપનો માની. ૨
 ધુપ દીપ કરી સુભગ આરતિ, ઉર ધારી લે પુલ માળા;
 પેહેરાયે પટભૂષન બહુ વિધિ, ઉપર આઢાયો દુશાલા. ૩
 અર્પન કરી મેવા રૂ મીઠાઈ, કર જોડી ઠાડે આગે;
 પ્રેમાનંદ કહે ધિનતિ કરી નૃપ, ધર્મકુંવરપે વર માગે. ૪

પદ ૨૨૪૮ મું

શ્રીનારાયણ અખિલલોકપતિ, પરમપુરુષ તુમ અવતારી;
 બહો જાત ભવસાગરમેં મોયે, કૃપા કરી લીનો તારી. ૧
 જોહી પદરજ અહ્યાદક સુરમુનિ, ઉર ધ્યાયે પ્રીતિ આની;
 તેહી પદ પરસી કીયો મોયે પાવન, કરી કરુના સારંગપાની. ૨
 યહ રાજભુવન સંપત્તિ તુમારી, દાસ જાની કૃપા કીજે;
 અખ ન ખીસારો નાથ ચરનતે, ભક્તપતિ યહ ખર દીજે. ૩
 શુદ્ધ ભાવ જાની ભૂપતિકા, શ્રીપુરુષોત્તમ બહુનામી;
 ત્રેમાનંદ કહે વર દર્ધ નૃપકું, અભય કીયો ઈશ્વર સ્વામી. ૪

પદ ૨૨૪૯ મું

આનંદ ભયે નૃપ વિનય વચન, સુની ઉરતે હાર હરિ દીના;
 રાજભુવનસું નિકસે બાહર, કઉં મુકામકો મન કીના. ૧
 ભયે અસવાર ઓહી ગજ ઉપર, અખિલલોકપતિ અવિનાસી;
 પુની સખ શહેર શીરીકે દીનો, દરશન સખકું સુખરાશી. ૨
 આગે રાવ સિયાજી નિકસે, પાછે હરિકી અસવારી;
 ચલે શહરસે બાહર મુકામ, કરને ખાતર સુખકારી. ૩
 કીયે ખડે તંબુ અસમાની, ઉચે કરત ગગન ખાતે;
 ત્રેમાનંદ કહે મસ્તુખાગમેં, ઉતરે સંત સખ હરખાતે. ૪

પદ ૨૨૫૦ મું

કરી પકવાન તહાં સખ જામેં, સંત હરિજન મુદ આની;
 ઓરહિ બહુત જામાયે અન્નાર્થી, તેહી અવસર આયે પ્રાની. ૧
 કંચન થાળ ભરી બહુ વ્યંજન, પઠ્યો ભૂપતિ હરિ કાજે;
 આપ જામી દીની હરિજનકું, પ્રસાદી શ્રીમહારાજે. ૨
 તહાં એક બેઠક રચી અનોખમ, તાપર બેઠે હરિ આર્ધ;
 નીચે સંત સભા બઈ નીકી, દેખતમેં સખ દુઃખ જાઈ. ૩
 આવતહેં દરશનકું દુનિયાં, બીર બઈ તહાં અતિ બારી;
 નિરખી શ્રીધનસ્થામકી શોભા, ત્રેમાનંદ જાયે બલિહારી. ૪

પદ ૨૨૫૨ મું

રાવ સિયાજી ગજપર ઘેડી, પ્રેમાતુર હોઈ તહાં આયે;
નિરખી સંત સભા અતિ શિતલ, તહાં ઘેઠે મન હરખાયે. ૧
બડે બડે ઉમરાવ દિવાન રુ, આયે બટ પંડિત ગ્યાની;
આયે કવિ ગુની મતવાદી, મહલાદિક મહા અભિમાની. ૨
આયે બહુજન વાદવિવાદી, નાટક ચેટક અતિ ભારી;
જ્યું ખઘોત બાતુકે આગે, લખી પ્રતાપ ગયે સખ હારી. ૩
પઢે પુરાન શાસ્ત્રકે વક્તા, પુછત પ્રશ્ન કરત ચરચા;
પ્રેમાનંદ જીતે હરિ સખકું, દેદેકે અદભૂત પરચા. ૪

પદ ૨૨૫૨ મું

એસે બટ પંડિત મતવાદી, સખકું જીતે શ્રીસ્વામી;
પ્રખુલ્લિત બયે સંત મુનિ હરિજન, ગાવત ગુન આનંદ પામી. ૧
અમિત પ્રતાપ દેખી શ્રીહરિકા, થકીત બયે સખ નરનારી;
કરત પ્રશંસા નગર ડગરમેં, પ્રગટે પુરુષ કાઈ અવતારી. ૨
હોત સમાધી ધ્યાન ધારણા, અતિ પ્રતાપહે કળિમાહી;
કરત ખાત નરનારી પરસપર, આજ કાઉં એસો નાહી. ૩
નૌતમ રીત દેખી સંતનકી, મુમુક્ષુ સખ શરને આયે;
પ્રેમાનંદ કહે બયે કૃતારથ, સ્વામી શરન અતિ સુખ પાયે. ૪

પદ ૨૨૫૩ મું

વટપત્તનમેં વિજય કરી હરિ, ચલે કુચ કરી વ્રતપુરી;
અતિ પ્રતાપસોં ચલે ગાજતે, મતવાદિનકો શિર કચરી. ૧
જય જયકાર બયો ત્રિભુવનમેં, સુરનરમુનિજન સખ હરખે;
બજત કુંડુબી વિષુધ ગગનમેં, સુમન ઝરી હરિપર બરખે. ૨
યા લીલા શ્રીવટપત્તનકી, ધર્મકુંવરકી ઉર ધરીહેં;
સો નર પાવે ધર્માદિક ફલ, બવસાગર પુની ના રીરીહેં. ૩
જો નર શિખે ગાયે પ્રેમ કરી, સુને સુનાવે મુદ આની;
પ્રેમાનંદ કહે તાકે ઉરમેં, વાસ કરત સારંગપાની. ૪

પદ ૨૨૫૪ સું-રાગ સૌરઠ

પનઘટવા ઠાડો નંદલાલ, બંસીવારો પનઘટવા; પન૦ ટેક.
 ટેલી પાલ બીચ મોર ચંદ્રિકા, ઝોઢે અરુન દુઝાલ. પન૦ ૧
 ચંદનખોર પીતાંબર પહીરે, સોહત શ્યામ તમાલ. પન૦ ૨
 મધુર મધુર સુર બાંસુરી બજાવત, અંબુજ નેન ગોપાલ. પન૦ ૩
 પ્રેમાનંદ સખે ધનનારી, નિરખી ભઈ નિહાલ. પન૦ ૪

પદ ૨૨૫૫ સું

રંગરસિયો મોહન ચાર, પ્યારો લાગો વે; રંગ૦ ટેક.
 શોભાસિંધુ સુંદર વર સજની, ગોકુલ રાજકુમાર. રંગ૦ ૧
 ચંચલ નેન અરુણ બીચ રેખે, દેખે ઉપજત પ્યાર. રંગ૦ ૨
 કંદર્પ કાટિ બદનકી શોભા, બંકબિલોકની સાર. રંગ૦ ૩
 શ્રીધનશ્યામ છબીપર તન મન, પ્રેમાનંદ બલિહાર. રંગ૦ ૪

પદ ૨૨૫૬ સું

નટવરસું લાગો મોરો નેહ, સયો મોરી વે; નટ૦ ટેક.
 નંદનંદન બીના રહી ન શકું અબ, બયો હે પરેજ સમ ગેહ. નટ૦ ૧
 બીરહ બીચામો બ્યાકુલ સજની, યહ દુઃખ દાઝત દેહ. નટ૦ ૨
 વેતો છેલ મીલન નહિ આવત, તરુણાષ્ટકે તેહ. નટ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ છબીલો, અંક ભરી કબઘો મીલેહ. નટ૦ ૪

પદ ૨૨૫૭ સું

ગિરિધરસું લાગે મોરે નેન, કેસી કરુંવે; ગિરિ૦ ટેક.
 બીનું દેખે પલકે ભરી આવત, દેખે અતિ સુખ ચેન. ગિરિ૦ ૧
 સુંદર શ્યામ કામદર્પગંજન, આવત ચારે ધન. ગિરિ૦ ૨
 અતિ આતુર હોય અવિલોકત, બદન છબી સુખદેન. ગિરિ૦ ૩
 પ્રેમાનંદ સુની અતિ આનંદ, પરમ અમોલિક બેન. ગિરિ૦ ૪

પદ ૨૨૫૮ સું-રાગ સૌરઠ

બાજીવો ખેરન મા જમુના તીર, મનમોહન બજાઇ બલખીર; બાજી૦ ટેક.
 અવન સુનત મોરી સુધ બુધ વિસરી, માનું ડસી વો કારે
 ભોયંગ શરીર. બાજી૦ ૧

કુસુમઆયુષ કર સારંગ ધરકે, મારત મોયે ધીરે ધીર;
બિરહ બિથામેં ખ્યાકુલ બધહું, કરત નહિ વો મોરો જીયરા થીર. બાજી ૨
અચન રચન બનત નહી બોલે, બહત અખંડ દ્રગ નીર;
પ્રેમાનંદ પ્રિતમ પ્યારે ખીના, કાન હરે હો મોરે મનકી પીર. બાજી ૩
પદ ૨૨૫૯ મું

વૃદાવન બાજે મા બેરન જોર, મેરો ડારત કરેજ કાર; વૃંદા ૦ ટેક.
ધરી પલ છીન મોયે જીગસમ ખીતે, મીલન કરત મોરો

મનવા દોર. વૃંદા ૧

ધામકા કામ કછુ નહિ સુઝત, ચીત અટક્યો વાહી ઠોર;
કેસે બને મધુસુદન મીલવો, કમલનયન મોયે નંદકિશોર. વૃંદા ૦ ૨
યે દુઃખ કાસોં કહુ પ્રિતમ ખીના, જનત નાહીં ન ચોર;
પ્રેમાનંદ કબ દેખું દ્રગન બરી, પ્રાનજીવન મોરે ચીતકે ચોર. વૃંદા ૦ ૩

પદ ૨૨૬૦ મું

છખીલા મેંતો છાંજ હો ચારી દાસ, મેંતો કીનો ચરન ચારેવાસ; છખી ૦ ટેક.
ચારાં તો ચરનકમલરસ કારન, છોડી હો છેલાજી મેંતો

તન ધન આસ. છખી ૦ ૧

કમલકે માકે નહિ બને રસિયા, પડસી આધિક પિયાસ;
આછો ભાગ સેવામેં લેસાં, રેસાં મહારાજ ચારે નિશદિન પાસ. છખી ૦ ૨
અપ્ય મેં થાસું દુર ન રેસાં, સહેસાં જગત ઉપહાસ;
પ્રેમાનંદ ચરણ ચારાં ધરસાં, કરસાં મહારાજ કામરિપુરો નાસ. છખી ૦ ૩

પદ ૨૨૬૧ મું

બિહારી થાસું લાગો રાજ મારો નેહ, મતી દિલ્યો છખીલા

માને છેહ; બિહા ૦ ટેક.

મેં ચારી દાસી વારી ચરણકમલકી, તન મન સોંપ્યા રાજ

થાને મારો દેહ. બિહા ૦ ૧

થે હો નાગર ગુધુરા સાગર, મે હાં અવગુણુ ગેહ;

માં જોસી થે મત કરો લાડીલા, થે હો જોસી રાજ કરને થેહ. બિહા ૦ ૨

અક્ષરશુશ્રુષુ અધમઓધારણ, વરદ રાજરો મેહ;
પ્રેમાનંદ ચરન રસ પાવો, બરસાવો રાજ રસરા મેહ. બિહાર ૭

પદ ૨૨૬૨ મું-રાગ સોરઠ

એરી ધન મોહનાને ડારી મોપે મોહની; એરી ૦ ૨૬.

મધુર મધુર સ્વર યેન બળઈ, મોહન તનકી સુધ ખીસરાઈ;
ખીસર ગઈ સબ કામ ધામકા, ભુલ ગધરી મેં દોહત દોહની. એરી ૦ ૧

બંસી શ્રવન સુની ધુની જાતે, ચટપટી લાગી રહી જી તબતે;
લોકલાજ તજકેબન આઈ, દેખન મોહન છખી શ્યામ સલોની. એરી ૦ ૨

નિરખી રૂપ લાલ ગિરિધારી, થકીતે બઈ તન મન ધન વારી;
મન માન્યો નટવર નામરસો, બસ ગઈ જીમં સલોની

છખી સોહની. એરી ૦ ૩

મગન બઈ નિરખી નટનાગર, અંગ અંગ લખી રૂપ ઉજગર;
પ્રેમાનંદ તયો બવસાગર, બલીરે બઈ અબકે યાકી બોહની. એરી ૦ ૪

પદ ૨૨૬૩ મું

બસ ગયો જીયરામેં મોહન મીતવા; બસ ૦ ૨૬.

મોહનલાલ રૂપગુનસિંધુ, ગોપીનાથ ગોકુલકે ઈંદુ;
નટવરશ્યામ કામ દર્પગંજન, રંજન સદા પ્યારો એરી ગોપી

મન* ચીતવા. બસ ૦ ૧

સુંદર શ્યામ લલિત છખી લોચન, મદનગોપાલ તરુન મન રોચન;
હિર બનમાલ સુભગ ભુજ બંધન, કટિતટ કસ્યોહે મોહન

એરી પટ પીતવા. બસ ૦ ૨

મુસકની મંદ ચપલ ચિતવનિયા, ચલત હંસગતિ રોકત પનિયા;
જમુના તીર શ્યામ ધન સુંદર, ઠાડો પનપટપર એરી

નીત નીતવા. બસ ૦ ૩

ગોકુલરાજ કુમાર રસીલો, પ્રીત કરત નીત હેલ છખીલો;
પ્રેમાનંદકો નાથ બિહારી, કરત બિહાર એરી મદનમદ જીતવા. બસ ૦ ૪

પદ ૨૨૬૪ મું

નેના મોરે અટકી ગયેરી નેહલાલમેં; નેના૦ ટેક.

સોહત સરસ પાધ ખીચ તોરે, ચીતવત ચીત હરત બરબેર;
કુંડલ લોલ કપોલની ઉપર, કેસર તિલક રાજત એરી શુભ લાલમેં. નેના૦ ૧
બકુટિ કુટીલ નેન મનરંજન, મોહે મીન કમલ મૃગ ખંજન;
નાસાકીર અધર વિદુ મવર, દશન દાડી મકન એરી ચિંતુકર સાલમેં. નેના૦ ૨
સજલ જલદતનુ શોભિત સુંદર, જુજ અજનન અધરન મોરલી ધર;
કૌરતુલ કંઠ લલિત બનમાલા, નિરખી ચાકત બઈ એરી

રૂપ જલમેં. નેના૦ ૩

નાબી નલીન પીતપટ કાછે, નટવર લાલ લલિત ગતિ નાચે;
પ્રેમાનંદ પ્રાન નોછાવર, કરત ધરત ચીત એરી પાકી ચાલમેં. નેના૦ ૪

પદ ૨૨૬૫ મું

લાગો મોરે નેહરા નવલ ધનશ્યામસોં; લાગો૦ ટેક.

નિરખી રૂપમની મોહનવા, નીત નીત લાગી શીરું ગોહનવા;
મગન બઈ નિરખી મનમોહન, લગત નાહોં મોરો ચીત એરી
ધન ધામસોં. લાગો૦ ૧

સુંદર સ્યામ છખી મન માની, ધન મોહનકે હાથ બેકાની;
બસ કીની જ્જરાજ લાડીલે, લીની હે મોલ મોયે એરી
ખીના દામસોં. લાગો૦ ૨

કહા કહું સુંદરતા સજની, ત્રપત ન હોઈ દેખી દિન રજની;
મોહનલાલ રૂપગુનસિંધુ, અધિક લસત છખી એરી
કાટિ કામસોં. લાગો૦ ૩

જીવનપ્રાન લાલ ગિરધારી, તન મન પ્રાન જાઉં બલિહારી;
પ્રેમાનંદ મગન ધરી અંતર, રટન લગી હે એક એરી
પાકે નામસોં. લાગો૦ ૪

પદ ૨૨૬૬ મું રાગ સોરઠ

માને વહાલા લાગો છો શ્રીગોપીનાથ; માને૦ ટેક.

સોહત ગોપ વેશ ધરી ગિરિધર, ગોપ સખા લીયે સાથ. માને૦ ૧

ચંદન ચરચિત નીલ કલેવર, મોર ચંદ્રિકા માથ. માને૦ ૨
 ઉર બનમાલ પીતાંબર પેહેર, મોરલી મનોહર હાથ. માને૦ ૩
 પ્રેમાનંદ મગન છબી નરખી, ગાવતહે ગુન ગાય. માને૦ ૪

પદ ૨૨૬૭ મું

મારો મન મોહો છે ત્રિલંગી લાલ; મારો૦ ૮૬.
 બાંકી ચિતવની બસ ગદ્ય જીવમેં, મુસકની મદનગોપાલ. મારો૦ ૧
 બાંકી પાલ ચંદ્રિકા બાંકી, બાંકી તિલક છે લાલ. મારો૦ ૨
 બાંકી નેન અધરપર બાંકી, બાજત બંસી રસાલ. મારો૦ ૩
 પ્રેમાનંદ બસી છે અંતર, બાંકી થાંકી ચાલ. મારો૦ ૪

પદ ૨૨૬૮ મું

થાંસું મન માન્યો છે હો ગોકુલ ચંદ; થાંસું૦ ૮૬-
 નિરખી રૂપ છટા ધ્વજનારી, પરી પ્રેમકે દંદ. થાંસું૦ ૧
 શ્રવન સુનત જળ બચન ચાતુરી, ઉપજત અતિ આનંદ. થાંસું૦ ૨
 બીનું દેખે એ માધુરી મૂરત, કળ ન પરત સુખકંદ. થાંસું૦ ૩
 પ્રેમાનંદકે નાથ છેલવર, હરો સકલ દુઃખ દંદ. થાંસું૦ ૪

પદ ૨૨૬૯ મું

માને પ્યારી લાગે થારી બંસી છેલ; માને૦ ૮૬.
 થારી બંસીને મારો મન બસ કીનો, નંદકુંવર અલખેલ. માને૦ ૧
 બંસી થારી જાદુગારી, બાળે છે મરમ બારેલ. માને૦ ૨
 કામ કાજ ધરખાર તજીને, શ્યામ ફરાં છાં થારી ગેલ. માને૦ ૩
 પ્રેમાનંદરા નાથ બળવો, રંગબીના રંગરેલ. માને૦ ૪

પદ ૨૨૭૦ મું-રાગ સોરઠ

કામજુગારાં છે નાથજીરાં નેજુ, મનડો કીધો છે રાજ મારો મેજુ; કામ૦ ૮૬.
 કામજુગારાં નેજાં નવરસ ભરિયાં, માંહી રાતી રેખા છે જી સુખદેજુ. કામ૦ ૧
 ચિતવની ચંચળ લગ મર્ધ ચીતમેં, બીસરત નાહી માને દિનરેજુ. કામ૦ ૨
 નેહ બચ્યાં છે નેજાં નટવરજીરાં, અમૃત બચ્યાં છે મધુરાં વેજુ. કામ૦ ૩
 પ્રેમાનંદરા નાથ જાદુડો કીધો છે, અખ નહીં લાગે કાષરો કેજુ. કામ૦ ૪

૫૬ ૨૨૭૧ મું

નેણામે ખુમારી કાંઈ છેજી આજ, ધણા આજા લાગે।

માને જાનરાજ; નેણાં ૦ ટેક.

નેણા રતનારાં રાવલાં અભિરસ ભરિયાં, લટપટી પાથ

રહી શિર જાજ. નેણાં ૧

આલસ ભર્યા છે અંગ* નિન્દ્રાલુડા નેણા યારાં, શિયિલ

લાગે છે સધળો સાજ. નેણાં ૨

આજ અનોખી છખી નિરખી નટવર, રતિપતિ ગયો

છે તજી લાજ. નેણાં ૩

પ્રેમાનંદરા નાથ મંદિર પધારો, સેજ બિજાવી છે ચારે કાજ. નેણાં ૪

૫૬ ૨૨૭૨ મું

રાવલાં નેણારી અનોખી રીત, નેણુંરો નજરો ચોરે છેજી ચીત; રાવં ૦ ટેક.

દુરિજનકું તો કબલે ન પરસે, મારેછેજી જોઈ અપણો મીત. રાવં ૧

આપ બસ કરી નિજ મિત્ર જગતસું, તોડે છે તરત પુરાણી પ્રીત. રાવં ૨

કરી ચકચૂર નિજ જનકું નટવર, ખટકે છે આયે હિર નીત નીત. રાવં ૩

પ્રેમાનંદરા નાથ નેણામે નૌતમ, જહુડા ભર્યા છે કાંઈ અગણીત. રાવં ૪

૫૬ ૨૨૭૩ મું

બાંધી છેજી બાંકી પાથ આંટાદાર, બાંકા છેજી બાલમ

નંદરા કુમાર; બાંધીં ૦ ટેક.

બાંકી પાથ બીચ બાંકી કલંગી, બાંકી છે બકુટિ ધનુષાકાર. બાંધીં ૧

બાંકી છે ચલની બાંકી ચિતવની, બાંકા છેજી રાજરો કમરે કટાર. બાંધીં ૨

બાંકે અધરપર બંસી બળયકે, બસ કર લીની છેજી જાજનાર. બાંધીં ૩

બાંકા બિહારી ચારી બાંકી છટાપર, તન મન પ્રેમાનંદ બલિહાર. બાંધીં ૪

૫૬ ૨૨૭૪ મું—રાગ સોલા

પ્યારા ધનસ્મામ, પુરણકામ રે, આવો આરા, ખોસું

માથે તોરા, મારા રાજં ૧

* આલસ ભર્યા નિન્દ્રાલુડાં નેણું યારાં” પાઠાન્તર છે.

ધર્મકુમાર, જાઉં બલિહાર રે, લાગે પ્યારી, મૂરતિ તમારી, મારાં ૨
 નખમણિ બેવું, ચીતડું પરાવું રે, ચરણામેં, કરું પરણામ, મારાં ૩
 ઉર્ધ્વરેખા રૂડી, અંત સમે મૂડી રે, નખમાર્ધ, ચિહ્ન સુખદાર્ધ, મારાં ૪
 જોઈ પ્રેમાનંદ, આનંદકંદરે, નખમણિ, શોભા જગતણી, મારાં ૫

પદ ૨૨૭૫ મું

કૃષ્ણ શ્રીહરિ, ઉભા રહેને જરી રે, નેણા આગે, મન મારું લાગે,

મારા રાજ ૧

જોઈ કણાધુંટી, પિંડી સાચલ કુંટી રે, સ્યામકટિ, જાયે દુઃખ મટી, મારાં ૨
 ઉદર નિરખી, કરું માંહી બકી રે, મળી મળી, નિરખું ત્રિવળી, મારાં ૩
 હૃદય વિશાળ, માંહી મોતી માળ રે, અતિ શોભે, જોઈ મન લોભે, મારાં ૪
 જોવા છાપચિહ્ન, પ્રેમાનંદ દીન રે, સ્તન સ્યામ, અતિ સુખધામ, મારાં ૫

પદ ૨૨૭૬ મું

નારાયણ નામ, રડું આઠો જમ રે, મારા સ્વામી, અંતરજમી,

મારા રાજ ૧

શોભાના બંડાર, જાઉં બલિહાર રે, જુગ જોઈ, મન રહું મોહી, મારાં ૨
 અભય ઉદાર, ચિહ્ન તે અપાર રે, જોઈ બળ, જનમ સુફલ, મારાં ૩
 કરિકર સમ, આધાર્યા અધમ રે, માથે મેલી, આંખ્યા મેં સાહેલી, મારાં ૪
 રાતી હથેલીમાં, રેખા સુખ સીમા રે, નખચંદ, નિરખે પ્રેમાનંદ, મારાં ૫

પદ ૨૨૭૭ મું

નમું કર જોડી, બુદ્ધિ છે થોડી રે, શું ગાવું, પાર ન પાવું,

મારા રાજ ૧

જોઈ કંચુ કંઠ, મદન અટંટ રે, થયો દીન, પરમ પ્રવીણ, મારાં ૨
 વદન વિલેહી, ભક્તજન શોખી રે, જોઈ કૂલ્યા, તન સુખ બૂલ્યા, મારાં ૩
 ચંદ્રનો પ્રકાશ, શશિ સુખ હાસ રે, કુંદ કળી, દંતની આવળી, મારાં ૪
 અધર પ્રવાળ, રૂપની જાળ રે, નાની રેખે, પ્રેમાનંદ દેખે, મારાં ૫

પદ ૨૨૭૮ મું

મળ્યા ભક્ત ટોળે, જમણે કપોલે રે, તીલ જોવા, ચીતમાં પરાવા,

મારા રાજ ૧

નાચિકા નમણી, સીમા શોભાતણી રે, અણિયાળાં,
 નેણા મરમાળાં, મારાં ૨
 નેણુંને ચાળે, બકુટિ ઉલાળે રે, ઘેલાં કીધાં, ચીત ચોરી લીધાં, મારાં ૩
 બાલ વિશાળ, તિલક રસાલ રે, કેસરનું, શોભે હરિવરનું, મારાં ૪
 શિખા છખીદાર, નિરખે વાર વાર રે, એક મન, પ્રેમાનંદ ધન્ય, મારાં ૫

૫૬ ૨૨૭૯ મું-રાગ સોલા

નેતિ નેતિ કહી ગાયે નિગમ પુરાણ, તે નારાયણ દ્વિજકુલ
 પ્રગટ થયાળ; માણારાજાં ૧
 મોટા મોટા મુનિ કરેરે વખાણ, અક્ષરનાં નિવાસી હરિ
 એને કહ્યાળ. માણાં ૧
 વંદે વંદે શિવ બ્રહ્મા શેષ, ધર્મકુંવર શ્રીધનસ્થામનેળ; માણાં
 લીધા લીધા નરવર વેષ, લળ્યાને પમાડતા કાટિ કામનેળ. માણાં ૨
 મોઝા મોઝા મહિપતિનાં માન, સર્વજે દેશિકનેશિર શોભતાળ; માણાં
 ધરે ધરે મુનિ જેનું ધ્યાન, તે પુરુષોત્તમ રાજે જન મન
 લોભતાળ. માણાં ૩
 ધન્ય ધન્ય ધર્યો અવતાર, વારે વારે જાઉં હુંતો વારણેળ; માણાં
 બલે બલે આળ્યા અધમ આધાર, ધર્માત્મજ પ્રગટ્યા
 પ્રેમાનંદ કારણેળ. માણાં ૪

૫૬ ૨૨૮૦ મું

દીઠા દીઠા કેસરિયો વર કહાન, રાજેશ્વર આવે ઘોડલાની
 હુંમરેળ; માણારાજાં ૧
 દીસે દીસે બૂધર બીનેવાન, આબૂપણ અંગમાંરે અતિ
 લટ હુંમરેળ. માણાં ૧
 શોભે શોભે સોનેરી સિરપાવ, સોનેરી માળિયું શિર અતિ
 શોભતુંળ; માણાં
 ધરિયા ધરિયા કુંડલ કથું જડાવ, કેસરનું તિલક મુનિ
 મન લોભતુંળ. માણાં ૨

ઓપે ઓપે ઉતરીયું ઉરમાંલે, ખાલુ રતન જડાઉ ભુજપર
ખાંધીયાળ; માણા૦
સુંદર વરની શોભા કહી નવ જાયે,* માનનિયું જોવાને નેણુ
શર સાંધીયાળ. માણા૦ ૩
રાજે રાજે કડાં કરમાં અનુપ, આંગળીયે વેઠ વીંટી અતિ
કસળે કહીજી; માણા૦
પ્રેમાનંદ કહે ચરણે સુખરૂપ,† રતને જડેલ પેઢેરી મોજડીજી. માણા૦ ૪
પદ ૨૨૮૧ મું

નિરખી નિરખી શામળિયો શિરદાર, લોચનિયાં લોભાણા
મુખને મરકલેડજી; માણારાજ૦ ટેક.
કરી કરી નેહ વારમવાર, ચીતડાં ચોર્યાં છે નેણાને ફરકલેજી. માણા૦ ૧
દીસે દીસે અજબ અંગ મરોડ, તરુણાઈની છટા મુખ નવ
જાયે કહીજી; માણા૦
આણી આણી અતિ મન કોડ, ત્રિભુવનની શોભા આવી
ઉદય થઇજી. માણા૦ ૨
પામ્યા પામ્યા કાટિ કંદર્પ લાજ, રાજેન્દ્ર રસિક વરતું
રૂપ જોઇજી; માણા૦
બૂલી બૂલી ધરનારે કાજ, ડોલરિયો જોઇને પ્રજાવિનતા મોહીજી. માણા૦ ૩
શોભે શોભે શ્રીહરિ પૂરણચંદ, મતિમંદ મતવાદી નિરખી
નવ શકેજી; માણા૦
બલહારી બલહારી પ્રેમાનંદ, નાથજીને જોવા જન મન
અતિ ટોકેજી. માણા૦ ૪

પદ ૨૨૮૨ મું
લાગ્યો લાગ્યો નટવરથી નેહ, માણીગર જોઇને જનમ સુદૃઢ
થયોજી; માણારાજ૦ ટેક.

* “શોભા શોભા સુંદર કહી નવ જાયે” “શોભા શોભા વરની કહી નવ જાયે”
પાઠાન્તરો ગાય છે. † “કહે કહે પ્રેમાનંદ ચરણે સુખરૂપ” પાઠાન્તર છે.

વરસ્યા વરસ્યા આનંદકર મેહ, મોહન વર મળતાં અતિ
 ધણો રંગ રહ્યોજી. માણાં ૧
 સરીયાં સરીયાં સરવે મારાં કાજ, કેસરીયા વર સાથે
 સગપણ કીધલાંજી; માણાં
 વરીયા વરીયા વર રાખધિરાજ, મળતાં ને મનગમતાં
 સુખડાં લીધલાંજી. માણાં ૨
 ભાંગી ભાંગી મારી સરવે ભુખ, ધણારે દિવસ દુઃખડાં વેઠીયાંજી; માણાં
 પામી પામી હવે અવિચલ સુખ, પરમ પુરુષ હરિવર ભેટીયાજી. માણાં ૩
 પૂજ્યા પૂજ્યા મેંતો પૂરણુપ્રદા, અનેક જનમના પુન્ય ઉદે
 થયાજી; માણાં
 પ્રેમાનંદ કહે મોટા છે મરમ,* દુરિજનિયાં ન જાણે જાયે
 ભવમાં વલાંજી. માણાં ૪

પદ ૨૨૮૩ મું-રાગ સોલા

વહાલી લાગે મૂરતિ તમારી હો માવ;
 છેલારે સુંદર નટવર નાવ; વહાલી ૦ ટેક.
 આરા આવો નેણા બરી જોવું હો નાય;
 બેઠુંરે બૂધરજી બરી ખાય. વહાલી ૦ ૧
 નિરખું હું ચરણ કમળની હો જોડ;
 વારી જાઉં ધણારે દિવસના કાડ. વહાલી ૦ ૨
 ઉર્ધ્વરેખા ખારા મારું ચોરે ચીત;
 વાધીરે જોવા પૂરણુ પ્રીત. વહાલી ૦ ૩
 જમણારે અંગોઠાના નખમાં હો ચિહ્ન;
 જોવારે જીવન મર્ષ છું હું દીન. વહાલી ૦ ૪
 પાની પિંડી ધુંટણુ ને સાચળ હો સ્થામ;
 પ્રેમાનંદ કે' સ્થામ કટિ સુખધામ. વહાલી ૦ ૫

પદ ૨૨૮૪ મું

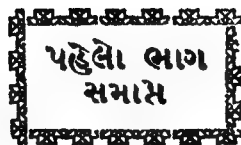
જેયા જેવું રૂપ તમારું હો રાજ;		
મોઘા છોજી ધણેરે દહાડે મળ્યા આજ.	જેયાં	ટેક.
નાભી નૌતમ ઉડી છે હો ગોળ અનુપ;		
ઉદરમાંહી ત્રિવળી સુંદર રસ રૂપ.	જેયાં	૧
ઉપડતી છે જાતી તમારી હો માવ;		
છાપનારે ચિહ્ન જેવા ધણેરે બાવ.	જેયાં	૨
જાતીમાંહે જમણી ફારે હો લગાર;		
રૂડા ચાર તીલની એક હાર.	જેયાં	૩
કરિકર સમ છે બુબ્બ હો ઉદાર;		
માંહીરે છાપ ચિહ્ન સુખસાર.	જેયાં	૪
કંભુ કંઠ ચિણુક અધર હો પ્રવાલ;		
પ્રેમાનંદ નાસિકા જોષને નિહાલ.	જેયાં	૫

પદ ૨૨૮૫ મું

રૂડા લાગો રાજીવ હો લોચન ક્યામ;		
વારી જાઉં વદન ઉપર ફાટિ કામ.	રૂડાં	ટેક.
જમણે એક કપોલે હો તીલ સુખદેણુ;		
નરખું હો ગોળ કપોલ દિનરેણુ.	રૂડાં	૧
રુદ્ધ એક વામ શ્રવણમાં હો બિંદુ;		
શોભેરે જાણીયે ચિહ્ન સહિત ઈંદુ.	રૂડાં	૨
બકુટિ છે કામતણી હો કપાણુ;		
વારું હો વારણે મારા પ્રાણુ.	રૂડાં	૩
કાધું કાળું તિલક ફેશરનું હો બાલ;		
બાળી બાળીરે વાધે ધણું વહાલ.	રૂડાં	૪
લલાટમાં રેખા રૂડી જેયા હો લાગ;		
પ્રેમાનંદના મનમાં ખુંતીરે પાધ.	રૂડાં	૫

પદ ૨૨૮૬ મું

માણીગર માણકીના હો અસવાર;	માણી૦	૨૬.
કેસર રે વાધલીપર બહુ પ્યાર.		
રાજેશ્વર રૂડારે હો ધર્મકુમાર;		
ડોલરિયા હો હૈડાનારે હાર.	માણી૦	૧
શામે માથે મોતીડાનો જુડારે જડાવ;		
જામા પેહેલ્યા જરકસિયા હો સાવ.	માણી૦	૨
ડોલરિયોજ દીસેરે હો જોખનપૂર;		
સુંદર વર શાભાનારે સુર.	માણી૦	૩
કાડીલાને કાડે કાડે જુવે હો જન;		
વારી ફેરી નાંખે તન મન ધન.	માણી૦	૪
આબૂષણ અંજોઅંગમારે અપાર;		
પ્રેમાનંદ જાયે વારણે વાર વાર.	માણી૦	૫

પદોની અનુક્રમણિકા

અ

પદ	પદ
અગમ અગાધ બાત ત્રિભુવન નાથ ૧૮૩	અબ કોન તોસે જોરેરે છયા જોરેરે ૮૩૯
અજબ સુરત તેરી બનીરે કનૈયા, ૧૨૯૪	અબ ના દેસારે જવા ના દેસાં ... ૮૮૫
અજબ બની બગલેકી બેઠક, ... ૨૧૪૩	અબતો સનેહી સુધ લીજે જરી... ૯૦૩
અઘરીયાં મોરી આજરે ... ૧૭૮૭	અબતો તનિક હેરો હમરી ઓર... ૯૦૪
અણિયાળી, મરમાળી રે; ... ૧૪૩૦	અબમેં કેસી કરેવે ૧૩૦૩
અતરંગ રસબર નચત બિહારી ... ૧૬૬૩	અબ સાંવરે બીના માઈ, ... ૧૩૯૭
અતહિં અતુર મૈયા મોહન ખ્યારે ૨૦૬૦	અબ ના સુનુંગી તેરી બાંસુરીફી
અનવટવા લે ગયો સાવરો, ... ૧૨૮૦	તાન; ૧૬૫૬
અનીહાંહારે અલખેલા મોહન ઘેર ૨૪૩	અમદાતેવાદમાં આવિયા છરે, ... ૧૦૧૨
અનીહાંહારે આવો જદવ જોયા	અમને રમારોને રાસ શામળિયા
જેવા, ૨૪૪	વહાલા અમને રમારોને રાસ; ૧૧૨૧
અનીહાંહારે વાલી લાગે વાલા તારી	અરસ પરસ દોડે હોત ગુલતાન, ૧૨૦૨
વાણી; ૨૪૫	અરજ મોરી માનો છ હો ... ૧૪૪૩
અનીહાંહારે મનમોહન પ્રિતમ	અરી માતેરો માધો જાદુ ડારી ગયો; ૧૩૬૨
ખ્યારા, ૨૪૬	અરુન ઉદયે ઉઠે પ્રિતમ ખ્યારી, ૧૨૦૦
અનેક જનમનાં મારા પુન્ય આજ	અરુન ઉદયે દોડે કરત સિંગાર, ૧૨૦૧
હગીયાં, ૧૧૦૯	અલખેલો ઉઠયા હરિ હસતા ... ૧૬૮
અનંત કળા અનંત રૂપ... ... ૭૬૭	અલખેલા તમારે કાજ કરું છું તો
અપને લાલકું સીખ લગાય કે બરજ	ધેલીરે ૨૩૭
જસોદા રાની ૯૮	અલખેલા અતુર નંદલાલ ... ૬૪૪
અપનો બરહ બીચ્યારો નાથ ... ૪૧૨	અલખેલા આનંદકંદ ... ૭૬૨
અબ નહિ છોડું અરન સરોજ ... ૨૧૬	અલખેલો અમદાવાદરે ... ૧૦૧૬
અબરે મોયે વૃજચંદ, ... ૩૬૨	અલખેલી અલત તું નવલ ચાલ ... ૧૩૩૫
અબતો નાથ નિબાઈ લીજે ... ૪૧૪	અલખેલા આવો ઓરારે, અરજ
અબ નહીં છોડું અરન સરોજ નાથ ૫૪૯	કરું છું ૧૪૧૬

	પદ		પદ
અલખેલા આતમરામ કે પ્રિતમ		અળગા ન મેહુરે અળગા ન મેહુરે	૨૨
પાતળિયા	૧૮૩૫	અંખિયનકી લગી અટકી સળની	૧૪૪
અલખેલા આવોરે આળ મારે		અંખિયાં લોભાનીરી	૧૨૬૯
આંગણે જો... ..	૧૮૩૭	અંખિયાં અટકી સલોને રૂપ ...	૧૪૮૬
અલખેલોળ આનંદમાં દીઠડા જો;	૧૮૫૧	અંખિયામેં જાડુ ભારી ગીરધારી	
અલખેલા આવો રે રમિયે એકાંતે;	૧૮૮૭	રાજ;	૨૧૩૦
અલખેલા આવો મારે ઘેર કે જઈ		અંખીયાં ઉરજ રહીરે,	૩૬૪
તારે વાસ્તે રે લોલ;	૧૬૨૩	અંખીયાં ફરકન લાગીરે,	૮૨૧
અવગુન મેરો કીજે હરિ માપ, ...	૨૧૮	અંખીયા આઠ બયે અકુલાત; ...	૮૮૯
અવિચલ આસરો અખ પાયો હો;	૪૨૮	અંખીયાં રૂપ લોભાની રસિયા	
અવિનાશી આવો રે,	૯૩૯	વર કે;	૧૦૬૧
અવિનાશી થયા આહિર રે, ...	૧૦૧૯	અંખીયાં અટકી રહી લખી છખી	
અવિલોકી શોભા મારાં નેણુ રે ...	૧૫૬૦	નટકી;	૧૦૬૨
અવિલોકી થકીત ભઈ અંખિયાં મોરી	૧૬૫૧	અંચરવા મોરો છાંડો સાંવરે ...	૧૭૩૭
અવિગત અકલ વિલાસ	૧૭૧૯	અંતરજમી જગદગુરુ ઈશ્વર ...	૨૨૫
અશરણશરણ જીજ દંડ મહારાજના	૧૧૮૩	અંસુવન સુખેરે મોરી અંખિયાં ...	૨૧૬૪

આ

આજ સખી સામલિયો વાલો, ...	૧૦૦	આજ બને બનમાલી,	૫૬૦
આજ સખી મોયે સગુન હોત હે,	૧૨૧	આજ મારે હરિ પરોણા ઘેર આવ્યા,	૬૯૯
આજ અલખેલો બાઈ મારે મંદિર		આજ અભિનવો આનંદ હેડે હરખ	
પધાર્યા	૧૨૭	ન માય રે;	૮૫૪
આજ મોહે સકુન હોત શુભ માર્ગ	૨૬૭	આજ સખી શામળીયો વહાલો,	૯૩૨
આજ મોયે સુપન અનોપમ આયો	૨૬૮	આજ છખી નિરખી થકીત ભઈ;	૧૧૧૮
આજ દિન ધન્ય ધન્ય મોરે ભાગ	૨૬૯	આજ અનોખીરી સુંદર તાઈ, ...	૧૧૯૮
આજકી છખી બરની નહીં જાયે...	૪૩૭	આજ સફલ થઈ આંખડી ...	૧૨૩૮
આજ મોરે ઘેર આવો તો પીયા		આજ સ્યામા પ્યારી,	૧૫૦૬
સરવસ વારં,	૪૮૨	આજ છખી નૌતમ લાગત પ્યારી	૧૬૨૨
આજ મારે આનંદ અતિ ધનસ્થામ		આજ છખ દેખી અતહી મનોહર	૧૬૭૮
સુંદરવર થાને નીરખી;... ..	૫૦૦	આજ વૃંદાવન રાસ રાધે દેખન જાયે	૧૬૮૫

પદ	પદ
આજ મોકુ મીલે માઇ શ્રીમહારાજ ૧૬૯૬	આરતિ કરત શૃંગાર ખનાઈ; ... ૯૪૭
આજ સખી ધનશ્યામ છેલ કુંવર... ૧૭૫૬	આરતિ ઉતારત મૈયા; ... ૯૫૦
આજ તો અટારીમે ખીરાળે ખન- વારી આલી ... ૧૭૭૩	આરતિ રાજ ભોગડી સાળે; ... ૯૫૨
આજ સૈયર શામળિયોરે વહાલો, ૧૯૬૦	આરતિ કીળે શ્રીકમલાવરકી, ... ૯૫૮
આજ મારે ચોરડે રે, ... ૨૦૦૩	આરતિ નારાયણ સ્વામીકી ... ૯૬૩
આજ સાહેલી ધનશ્યામની રે, ... ૨૦૧૫	આરોગો અવિનાશી ... ૯૦૯
આજ બંગલેમે ધુધરુ ખાળે; ... ૨૧૫૬	આલીરી આજતો છઠા કછુ ચોરહી પ્રકારકી ... ૧૨૧૬
આજકી છબી તો કછુ કહી નભઈવે; ૨૨૩૪	આવડી શી ઉંધ તમને જોઠો મારા નાથ ... ૧૩૫
આજ્યો મેરે આજ ખાલમા જરુર, ૧૬૩૯	આવન કહુ ગયે ક્યો નહિ આયે લાલ ... ૧૦૩૫
આદિત્ય હદિયારે, સહનનંદજી ૭૧૫	આવત લટક લટક લાલ ... ૧૫૦૩
આદિ માયા જગતની છે ઈશ, ... ૧૯૦૧	આવત લટક લટક લાલ ... ૧૫૨૭
આનંદ વાધ્યો છે રે કે મોહનજી મળતાં; ... ૧૮૪૩	આવાને આવારે આવાને આવારે, ૨૪
આનંદ ભયે નૃપ વિનવ વચન ... ૨૨૪૯	આવી અધર મને તે ઉધાપીયો, ૭૭૮
આ પદ મોહીરે, ગાયા છે ૭૨૨	આવો રાખું રે રાજેન્દ્ર નેણામાં ચોરી. ૩૩
આપન જયકે, લાલન લીજયે મનાય; ... ૧૦૫૬	આવો આવો રે ચોરા આવો. ... ૬૨
આપું છું ખીડી પાનની હું ખનાવીરે ૯૧૫	આવોને અલખેલા મારી આંખડ- લિમાં રાખું રે. ... ૧૦૩
આપું પાન ખીડી જમો ભક્તપતિ ૯૨૭	આવોરે વાલા હું તો તમારા મોલી- ડાપર મોઇ રે. ... ૧૦૪
આય બસો નેનામે બ્રજબાસી હો ૫૮૨	આવોજ આવોજ અલખેલા મારી આંખડલિમાં જતન કરીને તમને રાખું રે. ... ૧૧૬
આય લંગરવા તોરચો હરવા ... ૨૧૬૯	આવો આવોને સુંદર શ્યામ મારે ઘેર આવો રે; ... ૨૩૬
આયે છીપાયે સેજ ઐશ્વર્ય પ્રતાપ તેજ ... ૧૮૪	આવો અલખેલા સુંદર મુખ ... ૨૪૭
આયે સહનનંદ સિદ્ધ મુનિ વૃંદ ૮૭૬	આવો જ્યુ મીલે પીયા પ્રાનહો રસિયા; ... ૨૫૬
આયે હો રસીલે પીયા મેરે મન ભાયે, ... ૧૧૪૮	
આયે મેરે આજ શ્યામ સોહાગી, ૧૬૩૭	
આયે હો આજ પિયા ખનવારી, ૧૬૩૮	
આયો દોય ધરી પ્રભાકર. ... ૧૩૧	

	પદ		પદ
આવોને મોહન અલખેલડારે મંદિર		આવો મીલી ધનનારી	૧૩૭૪
મારેરે	૩૨૬	આવો મારા મોહન મીઠડા લાલ કે	
આવો મોહન મારે ઓરડીયે ...	૬૧૧	જેઈ તારી મૂરતીરે લોલ... ..	૧૭૯૬
આવો વહાલા મારા ખારણીયે ...	૬૧૨	આવો કૃષ્ણ કમળદળ નેણુ નંદતણા	
આવો પાડોશી પાતલિયા... ..	૬૧૩	લાલા	૧૮૧૭
આવો મનોહર મનહરતા ...	૬૧૪	આવો શામળિયા ગીરધારીરે ...	૧૮૨૯
આવો જેઈ છખીલા તારી પાઘડલી	૬૧૭	આવો આવોને ગિરિધર ઓરારે ...	૧૮૩૨
આવો માધવ મંદિરમાય... ..	૬૨૦	આવો જીવન જહવરાય જેણું તારી	
આવો રસિયા રાખું મારે ઉર ...	૬૨૧	મૂરતિ	૧૮૩૩
આવો રાખું નેણામાં નાથજીરે ...	૬૨૨	આવોને વહાલા રે કે લાલા નંદતણા	૧૮૪૪
આવો રમીયેરે વાસુદેવ વનમાળી	૬૨૩	આવોને અલખેલારે વહાલા, ...	૧૯૧૩
આવો મોહન મારે ખારણીયેરે ...	૬૩૦	આવો આવો સુંદર સ્થામ કે જીવન	
આવો રસિયા રાજીવ નેણુ નંદના		મારે ડોલતા રે લોલ;	૧૯૨૨
લાલારે	૬૩૬	આવો અલખેલા આધાર, ...	૨૦૧૯
આવો રાખુંરે નેણામાં ચોરી ...	૬૫૮	આવો આવો ઓરા અલખેલડા, ૨૦૬૩	
આવોને અલખેલારે અલખેલા ...	૬૫૯	આવો રાજીવ લોચન રંગ રસિયા, ૨૦૮૧	
આવોરે મરમાળા મોહન ...	૬૭૨	આવ્યા સ્વડા રંગલીનો, સહજનન-	
આવો તો ગોઠડી કીજે	૬૮૭	દજી;	૬૭૫
આવોને મંદિર મારે,	૬૮૮	આરાકોંઢી ચારીવે,... ..	૮૭૭
આવો જ્યું બિરાજે કહાના મોરે		આસરે શ્રીકમલાવરકે રધયે; ...	૨૫૨
નેના આગે;	૧૧૭૦	આંખડલીમાં થાને રાખું રાજ; ...	૫૨૦
આવોને નવરંગી નાથ નેણુમાં રાખું.	૧૨૦૫	આંખડલીમાં આકળા મા થાજ્યોરે	૬૯૫
આવો મારા હૈડા કેરા હાર, ...	૧૩૦૮	આંખડલી રસ રંગે રાતી	૧૧૪૧
આવો મારા મીઠડા ખોલ માવ, ૧૩૦૯		આંખડલી અટકી સ્વપ્નમાં ...	૨૨૧૬
આવો ઓરા રસિયા રાજીવ નેણુ, ૧૩૧૦		આંગણીયે આવીરે ઉભા, આંગ-	
આવો મારા નાથજી નાના ...	૧૩૨૦	ણીયે આવી	૧૫૬૬

છ

છન મોહનાને મોહની ડારીડારીહો ૪૬૨ છન સાવરેને ખાવરી કીની કીની હો ૪૬

	૫૬
ધન મોરન સોર મચાચોરે ...	૧૩૩૭
ધન મોહનાને મેરો મન હરલીનો	
માધ	૧૪૭૫
ધન નેનાકો લાભ ચેહી સૈયો ...	૨૧૮૮

	૫૬
ધન સાંવરે ગુમાની મોયે કીની હે	
દિવાની	૨૨૨૬
ધડાં રહો જ્યું મોરે મીનહો છેલા	૩૩૪

ઉ

ઉઠ અલખેલી હે રાધે કુંજમેં કમ- લનેન,	૧૩૫૦
ઉઠાસી જોગી કોન દીસાસોં આચોરે;	૪૧૬
ઉઠાસી હમ ઉતાર દેસકે ખાસોરે;	૪૧૭
ઉપરના ઓઢે કેશરિયા કોરે, ...	૧૨૮૨
ઉભા ધનુષ ત્રહી કર ધીરે, ...	૧૦૨૬
ઉભારે અલખેલો રે વહાલો, ...	૧૯૫૯

ઉભા રહોને અલખેલડા વહાલા	
છોગાવાળા છેલ;	૧૯૭૪
ઉભો જીવન જમુના તીર, પાણીડાં	૧૫૫૩
ઉભોરે અલખેલો વહાલો જીવન	
જમુના તીરે	૨૨૨૩
ઉરમેંજું ઉરમેંજું ઉરમેં રહોજું ...	૮૯૪
ઉઠો અલખેલા વાલા વાણુસારે વાયા	૧૩૩

એ

એક વાર આવો વાલા મંદિરમાંયેરે	૩૭
એક ભરોસો શ્યામ ચરનકો ...	૪૪૪
એક દીઠા શ્યામ સ્વરૂપરે ...	૧૦૨૩
એક દો તીન મીલી, ચાર પાંચો	
ભધ, છડી અરુ સાતમી દોરી આધ	૧૦૭૧
એક વાર મંદિર આવો વહાલાજી	
મારે	૧૮૯૧
એ ગાવે પીયા પ્યારી, ધુપદ સમ	
સૂર તીનગ્રામ	૧
એ ચરણનારે ભોગી	૧૮૫૭
એ ચિહ્ન વચ્ચે રૂડો લગાર ...	૧૯૯૪
એ છાંયો અતિ પ્રતાપ શ્રીસ્વામી	
નાથ જુકો,	૨૧૪
એ દેખે ચાર ચંદ એક ઠાર. ...	૩

એ દોહ નેના રારદ કમલસમ પ્રકુ-	
લિત રતિરસ રાતે;	૧૧૪૭
એ નધ છપી નિત્યપ્રતિ નવલ ...	૨૯૨
એના પ્રગટ ચરિત્ર ગુણ ગાઉરે,	૭૭૨
એની લીલાનો લવલેશ,	૬૮૪
એ ખાંધે ખાંધી પાગ બનવારી, ...	૪૩૩
એમ અગણિત વિશ્વ રચાય છે, ...	૭૬૩
એમ અખીલ જીવનના પ્રાણુરે, ...	૨૦૪૫
એ માધ નટવર નવરંગી	૪૩૨
એ મોહન પિયા પાયે	૧૩૭૫
એરી રતના રે નેનોદી રેખે ...	૭૬
એરીવે જીવનપ્રાન હમારેરી માધ	૨૨૭
એરીહું સાંવરે રૂપ લોભાનીરી માધ	૨૨૮
એરી મા દેખત કો કહાન છોટો...	૪૫૪

	પદ		પદ
એરી મા દેખતકો હરિ લરીકા ...	૪૫૫	એરી એરી નંદલાલ; (૨) ...	૧૬૦૦
એરી મા મોહનલાલ બીહારી, ...	૪૫૬	એરી નંદલાલ, એરી નંદલાલ દેખે	
એરી મા દેખત કો કહાન ભોરો; ...	૪૫૭	બીનું બાવરી;	૧૭૮૦
એરી બીનું દામ હું બેકાની; ...	૫૯૩	એરી ઇન મોહનાને ડારી મોખે	
એ રીતે શ્યામ સુખણ,	૬૮૨	મોહની	૨૨૬૨
એરી મોરી લાગી સુરત નંદલાલસોં, ...	૧૦૪૧	એ લીને સરસ સાર ઉપચાર ...	૪
એરી અજયંદા ગોબિંદા બીનું		એ લીલા પરમ પુનિતરે	૧૦૨૨
બાવરી,	૧૦૪૨	એવા સંત તે હરિને ગમે	૭૦૦
એરી તોહો બેર બેર કહત સકુચૈયે-		એવા સંત હરિને ખ્યારે	૭૦૧
રી જીય ખ્યારી,	૧૦૬૯	એવા સંતની બલિદારીરે	૭૦૨
એરી મોહો બેર બેર આવત હે		એવા પુરુષોત્તમ મહારાજરે ...	૭૫૭
અતહિ અચંબો હર	૧૦૭૦	એવા શ્રીહરિ સ્વામિ સહજનંદજી	૮૪૬
એરી મોહો લૂટી ઇન મોહન ચોરવાને	૧૦૭૪	એવા અક્ષરધામના પતિ શ્રીહરિરે	૮૫૦
એરી મેંતો ના જઈ અબ દધી		એવા સમરથ શ્રીસહજનંદજીરે ...	૮૫૨
બેચવા;	૧૦૭૫	એવા દુલ્લભ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને	૮૬૦
એરીવો મેં સાંવરે રૂપ લોભાની	૧૦૭૬	એ વાત છે અતિ મર્મની	૧૦૦૭
એરી બસી ગઘ મોરે જીયે છબી		એવાં કરે રે... ..	૧૯૮૬
સાંવરી	૧૦૭૭	એવી ચેષ્ટા હરિની અતિ સારરે ...	૨૦૫૧
એરીએ કહાન કુંવર પિયા અબહિં		એવો ઉદાર સ્વભાવ છે સ્વામીનો રે	૨૦૪૮
સોવત ઉઠ આયે... ..	૧૧૪૫	એ સરોજકંટે સરસ તિહારે નેના	૧૩૫૬
એરી મેં બહુત કહી સમજાયે ...	૧૨૫૩	એસી મેંતો જની નાહી, મીલ બીજી-	
એરી પનઘટવા ઠાડો ગ્વાલ, ...	૧૪૬૫	એરોંગી હો	૧૪૮૧
એરી એરી આજ રંગ; (૨) ...	૧૫૬૭	એસે ભટ પંડિત મતવાદી, ...	૨૨૫૨
એરી એરી ધનશ્યામ; (૨) ...	૧૫૬૮	એસો વિચાર મેરો હોઈ કિંકર	
એરી એરી અલખેલી; (૨) ...	૧૫૬૯	ચરન કોરી.	૧૮૫

ઓ

ઓછવ કરીયે દિવાળીનો ઓછવ	૬૦૧	ઓર ન ઠોર તમ બિના મોરે, ...	૨૩૭
ઓછવ કહેજો એક સંદેશો વળના		ઓરા આવોને વાલા પૂછું વાતડી.	૩૯
નાથનેરે લોલ;	૧૯૨૦	ઓરા આવોને ગિરિધર ઘેલારે. ...	૪૨

	પદ		પદ
ઓરા આવો છેલ્લર છેગાણારે, ...	૫૦	ઓરા આવો છેલ તમારું, ...	૧૧૬૮
ઓરા આવોરે સુંદર છેલ જોઈ મુખ		ઓરા આવોને સુંદર શ્યામ ...	૧૩૬૬
તારું રે,	૨૩૧	ઓરા આવો સુંદર શ્યામ રે પુછું	
ઓરા આવોને સુંદર શ્યામ આંખ-		વાતલડી	૧૮૮૩
ડલિમાં રાખુંરે;	૨૩૫	ઓરા આવોને વારી જાલ લાલરે, ...	૧૯૪૮
ઓરા આવો કાન છેલ ગુમાનીરે,	૩૪૫	ઓરા આવોને સુંદર શ્યામરે, ...	૧૯૬૭
ઓરા આવોને છેલ છેગાણારે ...	૬૨૭	ઓરા આવો નાગર નંદના જોઈ	
ઓરા આવો મારા પરમ સનેહીરે	૬૨૯	જીવન સુંદર રૂપ;	૧૯૭૬
ઓરા આવો મોહન ચિત ચોર ...	૬૪૩	ઓરા આવો શ્યામ સનેહી, ...	૧૯૯૧
ઓરા આવોરે ગિરિધારી... ..	૬૬૮	ઓરા આવો અલખેલડા રે, ...	૨૦૭૭
ઓરા આવોને ધર્મક્રમારે ...	૭૩૫	ૐ નમો પરિશ્રદ્ધાચરે,	૭૬૯

ક

કનરવા દે પછતાની રે	૨૧૧૫	કમલદલ નેનકી શોભા	૧૬૦૮
કનરવા મત દે (૨) તેરે તીખે નેના		કરત હરિ હરિજનકી રખવારી ...	૮૧૪
નાગરી	૨૨૧૯	કર શૃંગાર આરતિ ઉતારું	૯૪૮
કઠારિયાં મારી મોયેરે (૨) ...	૧૭૮૮	કરત શૃંગાર આરતિ માધ... ..	૯૪૯
કદમવાકી છેયાં	૧૩૪૪	કરત રાજભોગકી આરતિ... ..	૯૫૧
કદમતર ઠાડે રૂપ મનોહર ...	૧૬૭૯	કરત મૂરતિ મૈયા, આરતિ... ..	૯૬૭
કનક છડી લઇ કરમાં રે	૨૦૮૮	કરત જસોદા મયા આરતિ, ...	૯૬૮
કનૈયા મોરા મીતરે કનૈયા મોરા મીત	૨૦૩	કર દીની દિવાની કહાન રે, ...	૧૧૩૦
કનૈયા આસરો અખ તેરે ...	૪૨૩	કર ગયો કૃષ્ણ મૈયા માખન ચોરી; ...	૨૦૮૯
કનૈયા જાડુઆરા હો પ્રીતમ ખ્યારા	૪૯૮	કરી પકવાન તહાં સખ જામે, ...	૨૨૫૦
કનૈયા બંસીવારે હો જાડુ કીનો ...	૧૨૪૪	કર જાના સાગર કુંવર ધર્મના જો; ...	૭૫૨
કનૈયા બંસી નેક બળવો મોરે ચાર	૧૪૬૧	કરે લીલા અગમ અપારરે, ...	૧૦૨૦
કનૈયા બોલે અજબ દુશાલો ...	૧૫૨૧	કરે ટેલી ખાત કરે ટેલી સેનન ...	૧૫૧૨
કબ બાટેગી મૈયા મેરી ચોટી ...	૨૦૯૨	કસકે મારી મોયે સેન દ્રગનદી, ...	૧૨૮૫
કમલનયન શ્રીકૃષ્ણની	૧૦૦૬	કસકત બાંસુરી બેરન પાંસુરીમે	
કમલ દ્રગ બીચ રેખે રતનારી ...	૧૨૯૫	કાંસુરીસી... ..	૧૬૮૧
કમલ નયનને વાર બાધ તારા ...	૧૪૧૩	કહાના તેરી મુસકનીમે અન લાગોરે	૫

	૫૬		૫૬
કહાન કુંવર કામણુગારા હો ...	૨૦	કામણુગારાં છે નાથજીરાં નેણુ, ..	૨૨૭૦
કહા કહું ધર્મકુંવરખી માઇ ...	૨૨૨	કાહુકે ભોરાયે ઉઠી આયેહો રસિક	
કહાનુડે કામણુ કીધું મા... ..	૩૩૮	પિયા,	૧૧૬૫
કહાન કેસરીયાને જોઇહું લોભાણીરે	૩૪૪	કાહેકું તેં મારે નેના, કઠીન કરેજમાં	૧૪૭૮
કહાનવર કેશરિયાની શોભા ...	૧૦૮૭	કાહેનું સામલડા છેલા નેન બાન	
કહાન કેશરિયા કુંવર કહાન કેશરિયા, ૧૧૦૪		મારદા વે;... ..	૨૦૬૭
કહાન તમારે કારણે હું તો, ...	૧૧૬૯	કીજયે કૃપા કૃપાલ સદા ભક્ત પ્રતિ-	
કહાના અનારી કહાં ગયો લો, ...	૧૨૫૯	પાલ.	૧૮૬
કહાના તોસે કોન બોલે,... ..	૧૪૭૬	કીજયે બલીજાઉં,	૯૨૨
કહાને કંઈક કૌતક કરિયું રે, ...	૧૪૯૯	કીજયે ધ્યાન શ્રીધર્મના કુંવરનું, ...	૧૧૮૦
કહાન કાનન મુધરે સ્વર ખંસી		કીધી વરા કહાનેરે, મુને નેણુમાં,	૧૦૯૩
બળઈ,	૧૭૩૪	કીન દેખ્યો મોહન ચોરવા, ...	૧૨૮૧
કહા બરનું છબી આજ શ્યામ સુંદ-		કીનીરે દિવાની પ્રજનાર બાવરિયા, ૧૬૪૫	
રખી;	૧૭૫૮	કીયો જળ પ્રવેશ પુરમાંહી (૨); ૨૨૪૩	
કહાન દાની દાનીરે, કહાન૦ ...	૧૭૬૫	કુબરી કર ગઈ ઘાત,	૨૧૨૫
કહાન કાડો કદમઉકી છેયાં ...	૨૦૯૪	કુંજવિહારી ગિરિવરધારી૦ ...	૪૮૦
કહાન તેં કીસીદે સાથ નેહ ઉં ન		કુંજમેં કરત રસકેલિ પ્રજનારી સંગ, ૧૦૭૨	
લગાઇયે લલા	૨૧૩૭	કુંવર મત પકરો કર બરજેરી, ...	૧૧૩૫
કહું છું ક્યારનીરે	૧૩૮૧	કેદારા સંગ લીની, મોહન સઘન	
કહોજી કહોજી ક્યાં જગ્યા જગ-		કુંજ તમ પુંજ,	૧૬૮૩
જવન તમે	૧૧૮	કેશવ કેડે રે ફરે મન કેશવ કેડે રે,	૭૩
કહો જ્યું પ્રીતમ સાચી ખાત હો ૧૬૮૬		કેશવ જગીયે હરો પીર.	૮૬
કહોરી કીતવ નંદલાલસેં હો ...	૧૬૯૦	કેશવ કમલનેન કરતાર કમલાવર	
કંસ કહા કરેગો રી મેરો ...	૧૨૧૩	ગિરિધર કેશીમથન દેવકીનંદન. ૨૫૫	
કાનુડે કામણુગારે મા કામણુ કીધું ૧૪૧૮		કેશવરાય રહો મોરે નેનમે; ...	૪૨૫
કાનુડે, કામણુગારે મા;	૧૪૨૯	કેશવ કેડે રે મારું મનહું ફરે છે	
કામણુ છે મોરલી માંહ,	૭૬૧	બાઇ,	૬૦૮
કામણિયાંરે શ્રી કૃષ્ણજી,	૧૪૨૭	કેશવરે કે' દહાડાની કહું છું, ...	૬૪૧
કામણુ મુજને કીધલાં રે,... ..	૧૮૨૮	કેશવ કહું છું ક્યારની રે, ...	૧૦૮૧
કામજી મુજને કીધાં રે બેની, ...	૧૯૬૨	કેશિ મથન મોરારી,	૩૨૧

	પદ		પદ
કેસરકો તિલક બાલ અત રસાલ...	૨	કો જાને ગત તેરી અગમ અગાધ	૫૪૬
કેસરલીનો રે કહાન જોઈ કેસર-		કોન ખેરન મન માની, ...	૧૧૩૨
લીનો રે, હોલો નંદજીનો રે. ...	૭૨	કોન કામનીકે ખસ બયેહો શ્યામ,	૧૧૬૨
કેસરીયા માને હો, રખજો રાજ-		કોન માનની કે મન માને હો પિયા,	૧૧૬૩
રો ગુલામ, ...	૩૬૦	કોન શિખાવે રે કહાન તોયે કોન	
કેસરીયા વાલમ કહાનારે, ...	૬૦૫	શિખાવેરે; ...	૧૨૧૪
કેસરિયા શ્રીકૃષ્ણ મનોહર, ...	૭૪૬	કોલ દેકે કહાન કહાં બિલમાયે વે;	૨૨૩૩
કેસર લીનો કહાનજી રસિયો જાદ-		ક્યારેક શ્રીમહારાજ મનોહર, ...	૨૦૨૬
વરાય; ...	૧૬૭૧	ક્યારેક પોતા આગળ મુનિવર, ...	૨૦૩૮
કેસી બજે હો મેરે શ્યામ પેનનિયાં		ક્યારેક તો ધર્મકુમાર રે, ...	૨૦૪૩
તેરી; ...	૧૭૮૧	ક્યારેક તો કૃપાનિવાસ રે, ...	૨૦૪૬
કેસે જાઈ પનિયાં ખીચ કાડો		ક્યારેક તો દીનના દયાળરે, ...	૨૦૪૭
નંદલાલ; ...	૧૭૬૩	ક્યારેક તો ભક્ત જીવન રે, ...	૨૦૪૯
કેસે બને હો નંદલાલ મોહન પ્યારે; ૧૭૮૨		ક્યારેક તો દીન દયાળુ રે, ...	૨૦૫૦
કેસે જાઈ પનિયાં રાંક્યો પનઘટવા; ૨૧૦૫		કીપા મોયે કીજે, ...	૪૮૮
કેસેકે બેઠરદી સાથ પ્રીત તો નિભા-		કૃષ્ણ કમલદળ નેણુ તમારાં, ...	૭૪૮
ધ્યે વે; ...	૨૧૦૦	કૃષ્ણ શ્રીહરિ, હભા રહોને જરી રે, ૨૨૭૫	

ખ

ખમારે ખમા હો મેરે નાવ, ...	૧૭૦૦	ખંજનનેની હે શ્યામા સમજ ...	૧૩૪૮
ખરજીખબ ગંધાર મધ્યમ પંચમ, ૨૬૫		ખંજનસે દ્રગ અંજન દેકે બેઠી	
ખરજ સાધ સાધરે (૨), ...	૧૩૮૫	આયે જરોકે ઝાંખે; ...	૧૭૫૨

ગ

ગગરિયાં મોરી કહાન ગહી ફેરી; ૨૧૮૨		ગાત પિયા મોહન, બજવત મૃદંગ	
ગજ હપરમું હતરે હરિ તબ, ...	૨૨૪૭	પરમ અતુર પ્યારી ...	૧૫૦૫
ગદગદ કુંઠે બોલી પ્રાણુ પ્યારી, ...	૧૯૧૨	ગાયુંની સાથેરે આવે ગાયુંની સાથે	૧૫૫૦
ગમીયોરે મારે મન ગિરિધારી; ...	૮૭૬	ગાવત વેદ અમિત પ્રતાપજો,...	૫૫૦
ગહે લાલ ગોપી મીલી દશ પાંચ, ૧૦૩૦		ગાવત સમક સારી ગમપધનીસા; ૧૬૨૬	

	પદ		પદ
ગાવત ગોવિંદ રાગ અડાનો અલાપ		ગુજરિયાં લૂટી (૨) કે લૂટી ધન-	
કર, ૧૭૬૯		શ્યામ; ૨૧૬૧	
ગિરિધારી મોહન છેલા, ૩૫૫		ગુણવંતા ગિરિધારી, ૬૮૯	
ગિરિધર ગોકુલકે ચંદા, ૩૭૫		ગુણવંતા ગિરિધારી લાલ મંદિર	
ગિરિધારી દાસી ચારી હો કુંજ-		મારે આવોને; ૧૮૩૬	
ખિહારી; ૪૯૭		ગુણસાગર ધનશ્યામજી સુખસાગર	
ગિરિધર હાર મોરે હીયાકો; ૫૬૨		જેહી નામ, ૫૬૬	
ગિરિધર આવોરે ગરબે રમીયે		ગુનીજન ગાવત ગુનીજન ગાવત, ૨૬૬	
વહાલા, ૬૨૪		ગુમાની થાસું જોરી, ૪૦૧	
ગિરિધર લાલ ખિયાર કીજે; ૯૧૮		ગુમાનીડા છેલા છાંડો મોરી ગેલ, ૧૭૩૮	
ગિરિધરલાલકી, એસી છળી મો મન		ગુરુ પરમશ્વરે, જે સેવે... .. ૭૧૯	
ભાવે; ૧૨૯૮		ગુંધ્યાં કેસી કરું વે ખાંસુરી ઘેરપરી; ૧૭૧૨	
ગિરિધર ઘેલો તર ખાઈ તારો ગિરિ-		ગોકુલ નિધિ ગિરિવરધારી, ૩૬૯	
ધર; ૧૪૧૨		ગોકુલમાં ગોપ સ્વરૂપરે, ૧૦૧૮	
ગિરિધરજીરે માનો ગિરિધરજી, ... ૧૬૬૮		ગોકુલ છાંડી ગયો ધનશ્યામ, ... ૧૦૩૨	
ગિરિધર ગોકુલચંદ વહાલા; ૧૬૭૪		ગોકુલચંદ છળીસોં રાયે, ૧૭૪૯	
ગિરિધરસું લાગે મોરે નેન, ૨૨૫૭		ગોકુલરાજ દુલારેકી, ૧૭૫૦	
ગીરધર ઘેલું ન ખોલીએરે, ૧૮૨૧		ગોકુલકી ગોકુલકી ગ્યાલની ખેચન	
ગીરધારી આવોરે મારે ઘેર ગાજતાં		નત દહિરે દહિ; ૨૧૯૭	
જો; ૧૮૩૯		ગોપીનાથ ખદનપર વારુ... .. ૯૮૮	
ગીરધર ગુણવંતારે કે ગોઠડલી કીજે; ૧૮૪૧		ગોવિંદા ચારા ગજરા દેખ જૂલ ગઈ	
ગીરીધર ગોકુલ ચંદરી, ૩૨૨		કજરા, ૩૭૬	
ગુજરિયાં જોખન મદમાતી, ... ૧૩૯૧		શૂદસોં નીકસ્યે શ્યામ ઉતર દિશી૦ ૮૭૫	

ધ

ધનશ્યામ ચરણ કલિકલ્પપદ્મરણ નિત ૧૮૭	ધનશ્યામ પુરણ કામ પર, ... ૩૩૩
ધનશ્યામ ચરન નખચંદ સુધાકર. ૧૮૮	ધનશ્યામ નામને હું જઈ વારણે જો, ૭૫૪
ધનશ્યામ સુખજી આવોને મારી	ધુમડ ધુમડ ધુમડ, ધુમ ઝુમ ઝુમ ઝુમ ૨૬૨
આંખડલીમાં રાખું; ૨૫૦	ઘેર આવોને ગુણવંત વહાલા, ... ૧૭૧
ધનશ્યામ વધાવાને જઈએ, ... ૨૮૯	ઘેરે કામકાજ નવ સૂજેરે, ... ૧૫૦૦

	૫૬	૫૬
ઘેલાં કીધારે મોહન ગિરધરિયા,...	૩૫	ઘેલું કીધું ગોકુલ ગોવાળે;... ૧૩૨૨
ઘેલી મને કીધી કહાન ગોવાલીડેરે,	૩૨૬	ઘોડો ધનસ્થામરે, ફેરે ફળીયામાં, ૧૦૬૨

અ

ચટચટ ચાખડલી વાગે રૂડી ચટ-		ચલે ટેઠી ચાલ ચલે ટેઠી કુંજનમેં ૧૫૦૯
ચટ ચાખડલી; ૧૯૬૫		ચલે ગળ ભેડી મહારાજ (૨); ... ૨૨૪૧
ચટચટ વાગેરે ચાંખડી, ૨૦૭૩		ચળુ કરે રે,... .. ૧૯૮૯
ચટચટ વાળે ચાંખડી, ૨૨૧૮		ચંચલ લોચન મોચન તાપ અનેક
ચતુર નંદલાલ હો નેનો મારી; ... ૧૨૪૨		ભાંત, ૧૩૫૩
ચતુર નંદલાલ ચતુર નંદલાલ ... ૧૭૨૩		ચંદન ચરચિત નિલકલેવર સુંદર,
ચરન શરન ધનસ્થામ તીહારે; ... ૪૪૨		કટીતટ કસ્યો પટ પીત.... ૧૦૮
ચરણુ વંદન કરી વર્ણુડું શ્રીગોપી-		ચાલી સ્થામા મંડળ મેલી, ... ૧૬૦૩
નાથ... .. ૬૯૮		ચાલોને લાલ માલતિરા ખાગમેં
ચરણુકમળ છખી નિરખી હો નાથજી, ૧૧૦૮		ખીરાળે; ૩૭૯
ચરણુ હરિનારે શોભે, ૧૮૫૬		ચાલો ભેવા રસિયા રણુજીડનેરે,... ૭૦૭
ચરણુ કમળની છખી ચિતવતાં ... ૧૯૯૨		ચાલો ચાલોરે ધર્મવંશીને દ્વાર, ... ૮૬૫
ચરન ધર ધીરે (૨) પ્યારી બાળે		ચિતવીએ ચિહ્ન મહારાજના અંગમાં ૧૧૮૪
તેરી આંઝરી... .. ૨૨૨૨		ચિતવા મેરે ચોર લીયો હે ઇન
ચલત ડગર ખીચ મીલોરે લંગરવા, ૧૨૯૨		સાંવરે માર્છ; ૧૨૩૦
ચલત હરિ ચીતવત ચહુ ચોરે (૨); ૨૨૪૬		ચિંતામની સ્થામ હમારે,... .. ૩૭૩
ચલી જળ આગે અસવારી (૨); ૨૨૪૪		ચેટક દે ગયો ચંચલ નેન;... .. ૧૧૫૫

છ

છનન છનન છોમ છનનન છનનન, ૧૬૦૪	છખી દેખન લાગ બની, ૧૨૬૫
છખ બની વિલોકન લાગરે; ... ૧૧૨૭	છખી અદ્ભુત દેખોરી, ૧૨૭૦
છખીપર વારીરે જઈ બલિહારી... ૫૫	છખી બરની ન ભવેરી, ૧૨૭૧
છખીલે નેના સરસ સોહાત, ... ૧૦૨૯	છખીલે છેલ સલોને હો, ૧૩૮૭
છખી સાંવરી છખી સાંવરી, ... ૧૧૭૪	છખીલી ટું બેડી કહા બદન દૂરાયે ૧૫૪૨
છખી સાંવરી મેરે નેન બસીરી;... ૧૨૨૧	છખી કહારે કહું રસરાસકી; ... ૧૬૩૬
છખી નેનન ખીચ બસો,... .. ૧૨૬૩	છખીલી છખ નિષી સૈયો દેખોરી, ૧૭૪૪
છખી દેખોરી સખિયાં, ૧૨૬૪	છખીલે છખીલે છેલા કાહેડું ચર ૨૧૯૮

	પદ		પદ
છખીલા મેંતો છાંજ હો થારી દાસ,	૨૨૬૦	છેલવર છોગાળારે છોગાળા,	૬૬૦
છાયો પ્રતાપ પાવન સદા અધઓધ		છેલ જોધરે રંગ છેલ જોધ;...	૧૦૮૨
નસાવન,	૫૧૧	છેલ માનો માનોરે, છેલ...	૧૭૬૬
છાંડ ગળે ખેયારે કનૈયા; ...	૧૨૦૮	છેલ છખીલા છોગાળા વહાલા,	૧૯૧૫
છાંડ કનૈયા ખેયાં મોરી, ...	૨૧૬૮	છેલ છખીલા કુવર ધર્મના,...	૨૦૧૦
છાંડો મોરો મારગ મોહન છેલ	૧૪૬૮	છેલા તારી છેલ છખીલી મીઠી ખોલ-	
છુટે પેચ પાધ ઉજલતે. ...	૧૭૫૧	નીરે.	૫
છેલ છખીલા કહાનરે, ઘેલાં કિધાં		છેલા તારા છોગલાપર વારીરે,	૬૬૩
છેલ છખીલા કહાનરે.	૧૪	છોગલાં ખ્યારાં લાગે,	૬૩૨
છેલ છોગાલો વાલો મને છેલ		છોગાળા સુંદર છેલ, નંદના નંદનજી;	૭૫૯
છોગાલો, વાલો મોરલી વાલોરે.	૭૧	છોગાવાળો છેલો જીવે અલખેલો,...	૧૦૮૮
છેલછખીલા સુંદર શ્યામને, ...	૩૫૩	છોગાલા છોગું તારું મનમાં ગમ્યું છે;	૧૪૧૭
છેલ છખીલોરે છોગાલો નંદનો લાલો;	૬૦૭	છોગાલારે ધનશ્યામજી	૧૪૨૪

જ

જગજીવન જાદવરાય રે,	૧૦૨૧	જાથનું;	૨૨૧૨
જપ મન નામ નીત રેનદીન, ...	૫૫૮	જમોને ગોપીનાથજી સુંદર લાડુ રે;	૯૧૨
જપું તેરા નામકી માલારે મેંતો	૫૩૩	જમોને ધનશ્યામજી પુરી શીરો રે;	૯૧૩
જપું મેં ચાકે નામકી માળા રે, ...	૮૦૮	જમોને જીવન રસોઈ કરી છો	૯૩૮
જમવા ખેઠા અખીલ લોક પતિ.	૧૭૦	જમ્યા હરિ તૃપ્ત થઈ જગવંદ,	૨૦૨૮
જમવા ખેસે ત્યારે વનમાળી, ...	૨૦૨૭	જય જગજીવન શ્રીધનશ્યામ. ...	૯૦
જમુનાકે તીર ફેર ખળઈ, ...	૧૦૫૬	જય શ્રીનારાયણ સર્વ કારણ સદા,	૧૪૬
જમુના તટ અજરાજ માધો ...	૧૪૫૭	જય શ્રીમહારાજ શ્રીહરિ ધર્મો-	
જમુના કે તીર ઠાડો જમુનાકે તીર	૧૪૬૯	ભજ,	૧૪૭
જમુનાજીમાં જાદવ દીઠા રમતા જો;	૧૮૫૦	જયસિ ત્વં ધનશ્યામ અભિરામ	
જમુના કિનારે કહાન ખાંસુરી		આનંદ ધન,	૧૪૮
ખળવે રે;... ..	૨૧૦૬	જયસિ રમનીય કમનીય દમનીય	
જમુનાકે તીર ઠાડો નંદલાલ ખંસી-		અરી,	૧૪૯
વારો;	૨૨૨૭	જય જય જય ધનશ્યામ તુમારી,	૧૫૧
જમે જીવનજી શાક કરેલ નિજ		જય જય કૃષ્ણ દિનેશ પ્રતાપ. ...	૧૫૪

	પદ		પદ
જય જય કૃષ્ણ શ્રીરાજધિરાજ. ...	૧૫૫	જગો દ્રગન તારે પિયારે;...	૧૨૧૦
જય જય જય પરબ્રહ્મ મનોહર ...	૫૬૧	જા જાંરે મધુરસ ચોર ચોર; ...	૧૨૬૦
જય જય મહારાજ રાજ,...	૭૬૨	જાત પાતનકી છાંઈ, ગલે ડાર ડાર	
જય જય મંગલ કરન પ્રભુ, ...	૮૪૩	ખાંઈ.	૧૫૦૮
જયદેવ જયદેવ, જય જન૦ ...	૯૫૯	જાદવરાય જીવે મોતીયા વાળો, ...	૧૦૮૬
જયદેવ જયદેવ, જય હરિવર૦ ...	૯૬૦	જાદિનતે વે આહીરકો છોરા, ...	૧૪૫૧
જય સ્વામિ વહાલા;	૯૬૧	જાદુ કણ કીનો મા જાદુગારાનેવે;...	૧૨૭૭
જયદેવ જયદેવ, જય સ્વામી૦...	૯૬૨	જાદુડા તેરા જોરે જાદુડા તેરા જોર, ...	૨૦૫
જયદેવ જયદેવ જય જન૦ ...	૯૬૪	જાદુડા કીનો છે રાજ,	૮૮૬
જરકસી પગિયાં મરોર,	૨૧૨૩	જાદુગારીરે મોહન મોરલડી વળડી	૧૪૨૮
જરાચીરે વાલે મેરી ચોર હેરિયે, ...	૨૧૬૨	જાનદે લંગરવા મોયે જાનદે લંગરવા; ...	૧૭૭૭
જસોદા લાલ તેરો,	૧૩૪૭	જાની જાની બેદરદી પ્રીતરે, ...	૨૧૨૦
જળમાં ઢભા રહી અવિનાશ, ...	૨૦૩૧	જાંરે લંપટ દાસીના વહાલા, ...	૧૬૦૭
જાદશરે જોવા ગિરિધારી,...	૧૦૬૫	જાવા ઘો જામુના પાણી હો કાનુડા; ...	૧૪૦૬
જાદને કહીરા મારી માડીનેરે, ...	૧૮૨૪	જાવા દોજ જાવા માને શ્યામ સુભાજ	૧૫૩૪
જાડે વાલમજાનાં વેણાપર વારીરે, ...	૩૪૩	જામત શ્યામ જામાવત ખ્યારી; ...	૯૧૭
જાડે ધર્મકુવરને વારાજોરે લોલ. ...	૭૪૪	જામત પીયા પ્રાન જામાવતી	
જાઓ જાઓ શીદ ખોટા સમ		ખ્યારીરે;	૯૩૩
ખાઓ, હમે જાણી જીવન ચતુરાધરે	૧૧૯	જામીયે જન સુખદાઈ,	૯૦૭
જાઓ જાઓ જાઓ જાઓ જાઓ		જાચરા લે ગયો મોહન છેલ; ...	૧૧૫૨
ખોલૈયા કહાના,	૧૧૫૬	જાચ અસ ગદવે લટકની લાલનકી; ...	૧૭૧૧
જાઓ જાઓ જાઓ રાજ, ...	૧૬૯૭	જાચરા લાગી રહ્યો ખાંસુરીયામે	
જાઓ જાઓ છખીલે છેલરે, ...	૨૧૧૮	ખનવારી;... ..	૨૧૦૨
જાડું ન પ્રીયે શ્રીધર્મકુમાર; ...	૨૮૧	જાયા મેરા ખાંકા, મેવાસી કહાના; ...	૨૧૬૦
જાગો હો તમાસેમે... ..	૧૧૬૪	જાયા મેરા જાદુ લગાય અસ કીના; ...	૨૧૬૧
જાગો જાદુનંદન જીવન પ્રાન, ...	૮૭	જાવન પ્રાણ આધાર છો,	૧૬
જાગો લાલ છખીલે મોહન જોર ભયો		જાવન જોયા વિના મા,	૩૩૬
મેરે ખ્યારે.	૯૬	જાવત સુધાર્થ કુવર નંદને,	૩૫૨
જાગો જાઓ ખ્યારે કેશવ દાતન કીજે. ...	૧૨૮	જાવન પ્રાન હમારે;	૫૬૧
જાગો જાઓ જાવન વાલા સુંદર શ્યામ. ...	૧૩૨	જાવન જોદને ઠરે મારાં લોચનીયાં, ...	૬૧૬

	૫૬		૫૬
જીવનરે જોયા વીના ઘેલી,...	૬૪૦	વારે લોલ,	૭૪૩
જીવન જોયા જેવારે કેસરિયાજી;...	૭૪૯	જેસો હિ તેસો તિહારો નાથ. ...	૧૫૩
જીવનરે જોઈ જોઈને લોભાણી; ...	૮૮૨	જોઈરે જાદવરાય જોઈ,	૧૦૬૬
જીવન તુમ સુધે ક્યુંન જાઓ ખાલમ		જોઈ શોભાસાગર ધનશ્યામરે, ...	૧૫૫૯
મોરે, હમસું નાહક રાર બઢાઓ; ૧૦૫૧		જોગન હો ગૈયારે તેરે લીયે હો સૈયા. ૧૭૯	
જીવન જમુના તીરેરે, વાયે જીવન		જોગન તેરિયારે સુધ લીજ્યો મેરીયાં. ૧૮૦	
જમુના તીરેરે	૧૪૦૪	જોગનીયાં મેંતો ભૈહુંરે જોગનીયાં	
જીવન જમુના તીર માડી તારો ... ૧૪૧૧		મેંતો, ભૈહું	૨૦૬
જીવન જોયા વિનારે મન અકળાયે ૧૪૨૨		જોગીજી મોયે જોગકી જુગત બતા-	
જીઓરે જગજીવન હોભા,...	૫૬૭	ઓરે;	૪૧૮
જુગ જુગ પ્રતિ વપુ ધરત ધરનિપર ૨૨૪		જો નરહરિસું કરત ન હેત, ...	૨૮૨
જીવો આજ શોભે વાલો છોગા-		જો ખ્યારે ધનશ્યામ કુંવર પુરન કામ, ૫૪૭	
વાલો છેલ.	૧૩૮	જોખનકો બયો મતવારો,	૧૪૭૩
જો અક્ષરપર પરિબ્રહ્મ રે;...	૭૫૬	જોખનવા તેરેરે (૨), મોહન પિયા	
જો જો શ્રીકૃષ્ણસ્વામિ બહુનામી, ... ૪૩૦		કારને,	૨૨૨૦
જો જો શ્રીકૃષ્ણદેવ દીન બંધુ ... ૪૩૧		જોયા જેવારે વહાલો પ્રાણ સનેહી	
જોઠકો હોજગરો, અસાડ નાહી નેન		ખ્યારે;	૬૧૦
નિદ.	૬૮	જોયા જેવા છો કુંવરિહારીરે, ... ૧૮૩૦	
જોના દર્શન દુર્લભ દેવને, ... ૮૬૮		જોયા જેવારે કેસરિયો વર કહાનજી, ૨૨૦૫	
જોની બ્રહ્મકૃષિએ વિનતી કરી જરે, ૧૦૦૯		જોયા જેહું સુખ તમારું હો રાજ; ૨૨૮૪	
જોને જોઈયે તે આવો મોક્ષ માગ-		જોવા આવી છું તારી મૂર્તિ રે, ... ૧૮૨૬	

ૐ

જગરો ના કીજે હો પ્રજારાજ; ... ૧૨૫૦

ૐ

ઠાકોર શ્રીગોપીનાથ હમારે, ... ૯૮૬
 ઠાડે સહિયો રે કદમવાંકી હાય, ... ૧૭૦૫
 ઠાડો પ્રજાછેલ જમુના તીર; ... ૧૭૩૧

ૐ

ડગરવા મોરો રોકે શ્યામ બંસીવા-
 રોવે; ૧૨૭૬

ડગરવા મોરો છાંડી દેહો, હારે
 નંદલાલ ૧૪૪૧

	૫૬		૫૬
ડગરવામેં મોઝું મત બોલો, ...	૧૭૦૬	ડારી શ્યામ ગયે બાંહ, ખ્યારી રૂપ...	
ડગરવા બીચ ઠાડો બલવીર, ડગ...	૧૭૪૦	નિહારે;	૧૬૮૭
ડારી મોહની દીલદારને યારને, ...	૧૬૪	ડારીરે મોહનાને મોહની; ...	૧૭૮૩
ડારી હો મોપે મોહની મોહન ખ્યારે, ૧૫૩૯		ડારી ગયો મોહન મોપે ટોનવા,...	૨૦૬૩

ત

તનકી તપત ગધેરે,	૮૨૨	તારી મુસ્તી હરમાં શ્યામ લખીને	
તમને તે જોધને મોઈ,	૧૬૭	સાખુરે.	૨૩૩
તમ પાસે માઝું જોડી હાથ રે, ...	૧૬૫૦	તારી મૂર્તિ જહવરાય વસી દીલ	
તમારી મૂર્તિ વિના મારા નાથરે, ૭૪૦		મોરેરે;	૨૩૬
તમે ભક્તને અરથેરે, ધરી તનુ... ૭૨૪		તારી મૂરતિ શ્રીમહારાજ, ...	૧૩૬૯
તમે બલે અવતરિયારે, કે દ્વિજ... ૭૨૬		તારી બાનકની બલિહારી મારા	
તમે રસિયાજી રાજવ નેજુરે, ... ૭૩૬		નાથજીરે;	૧૬૭૨
તમે જમો જમો મારા ઠાકરીયા; ૯૨૬		તારી મૂર્તિ ખ્યારી ખ્યારીરે, ...	૨૦૦૦
તમે કહાન કુંવર કેશરિયારે, ... ૧૦૭૯		તારું રૂપ જોધ રંગ છેલ,...	૧૩૬૭
તમે ઘેહું ન બોલો ગોપાળ, ... ૧૫૫૬		તારું રૂપ જોધને લલચાણીરે, ...	૧૮૩૧
તમે કીધલાં કામજુ કહાનરે કામ-		તારું રૂપ જોઈ રંગછેલડા,...	૨૦૬૦
જિયાં તો કરેલાં;... ..	૧૯૬૯	તારે મોલીડે મોહનલાલ મનડું	
તમે આવો ઓરા ઓરારે, ... ૧૯૯૯		મોયુંરે,	૨૩૨
તરસતહું મોરે નૈન દરસ હીત ... ૧૨૯		તારે મોલીડેરે ગિરિધર લાલ મનડું	
તરન તારનરે (૨),	૧૩૮૩	મોથુરે;	૨૪૧
તરુન તન શ્યામલ સુંદર, ... ૧૬૦૫		તુમ બીન એસો કોન દયાલ. ...	૧૫૦
તાત ધન્ય ધન્ય ધર્મ માત પ્રેમવતી		તુમ સંગ લાગે મોરે પ્રાન, ...	૩૨૫
ધન્ય,	૫૪૮	તુમસું કીનો સનેહ હો રસિયા;...	૩૩૫
તાદીમ્ તનનામ્ તાદીમ્ તનનામ્... ૮૩૩		તુમ બીના પ્રજુ મેરે ઓર ન કોઈ; ૭૯૬	
તાનુમ્ તાદીરે તાનુમ્ તાદીરે... ૮૩૪		તુમ તો બિહારી નાહી કીની બલી; ૯૦૬	
તારા મુખપર મોહનલાલ જડે		તુમ નવધન ધનશ્યામ ઉમંગી, ... ૧૭૫૩	
બલિહારીરે;	૨૪૦	તુમ રસિયા રંગછેલ કોલ દઈ, ... ૧૭૫૪	
તારા મુખની મીઠી મીઠી રે, ... ૨૦૦૨		તું મેરો શિરદાર ધર્મકુંવર કીરતાર, ૫૪૫	
તારાં નેજુરે નંદજીના લાલ કામજુ-		તેરી અજબ બાંનક બની આજરે, ૧૬૯	
ગારંરે;	૨૩૪	તેરી લટકે ઉપર નંદલાલરે, ... ૨૦૦	

	પદ		પદ
તેરી બોલની બસ ગઘ ચીતરે, ...	૨૦૧	ધારા;	૨૧૩૬
તેરીસોં કનૈયા તેતો ભદુગારાવે; ...	૩૬૭	તેરી સાવરી સુરત છટાદાર (૨)...	૨૧૫૭
તેરીવે મોહન અંખીયાં અજબ કગા- રીવે;	૩૬૮	તેરી અજબઅનોખી ચાલ (૨),	૨૧૫૯
તેરી મુસકનીમં મન લાગી રહ્યોરે,	૭૯૭	તેરે રૂપમેં લોભાની દીલબની,...	૧૯૬
તેરી ચીતવની મેરો ચીત ચોર લીયોરે,	૭૯૮	તેરે દ્વારે પયોં ગુન ગાઉરે,...	૮૧૦
તેરી ચલની સો મોરે દીલ આય બસીરે,	૭૯૯	તેરે રૂપ લોભાંનીયાવે, બંસીવારે હો ધ્યારે....	૧૮૧
તેરી બાનકડીપેં બલહારી ભઈરે,...	૮૦૦	તેરે વદનકમલપર વારીરે,...	૧૫૪૫
તેરી સામરી સુરતપર હો વારિયાં,	૧૨૮૬	તેરે બાંકે નેનોદી સેન (૨),	૨૧૫૮
તેરી અંખીયાંમેં કછુ ટોના,	૧૩૯૪	તેરો બદન દેખે બીના સામરે, ...	૨૦૨
તેરી બાંસુરીને ધર ધાલા ...	૧૩૯૫	તેરોહી નામ રટત રસના,...	૪૬૬
તેરી છબી મેરે મન બસ ગઘરે બનરા;	૧૪૦૦	તોયે ગાવત સબહિં મીલ,	૫૧૦
તેરીસોં ધ્યારે તેં બેદરદી બડા ...	૧૪૯૪	તોરા મોરા જીયરા એકરે ધ્યારે;...	૮૩૨
તેરી અંખિયાં અજબ રંગીલીરે ...	૧૫૪૬	તોરી મોરી લગની લાગીરે લાલા;	૮૩૦
તેરીસોં લંગરવા તે તો બહોત બેદ- રદી કહાના;	૨૧૩૫	તોસું મોર મનવા માન્યોરે ધ્યારે;	૮૩૧
તેરી તો મેં દોસ્તી કરકે પીછતાની		તોસે મેરા નેહ લગાહે;	૩૧૪
		તોસે કોન બોલે કહાન,	૨૧૭૨
		તોસે કોન બોલે કહાના દરદ ન બનદા વે;	૨૦૬૯
		તોહે મેરી બાંહ ગ્રહેકી લાજ. ...	૧૭૭

થ

થનગન થનગન નયન સયાની ...	૧૬૬૪	રાજ મારા રથામ.	૨૫
થારાં નજરાંને ઘેલી કીધી, થારાં	૧૦૪૬	થે મારા સિરદાર ધ્યારા, નંદલાલ નેણુરા તારા.	૨૬
થાસું મન માન્યો છેજ મોહન છેલ	૧૫૩૬	થે હરા આવો છેલ નંદરા, બાબુબંધ બાંધુ થાંને ગજરા.	૨૭
થાંને નવાં નહીં દેસા બંસીવારાજ;	૩૮૭	થે આજા લાગો રાજ માને, મોઘછાં છેલ જોધ થાને.	૨૮
થાંસું મન માન્યો છેજ રંગ છેલ,	૧૨		
થાંસું મન માન્યો છે હો ગોકુલ ચંદ;	૨૨૬૮		
થે મારા છેજ માણ રસિયા, મહા-			

પદ	૬	પદ
દયા કરી દીનાનાથ કૌશલ દેશમાંરે, ૮૫૧	દીનાનાથ તેરે, ૪૮૯	
દરસ ખીન ખ્યાકુલ મોરે નેન, ... ૧૦૩૩	દીનોનાથ કરે દંત ધાવન.... .. ૧૬૯	
દરસ ખીન પલછીન જીગસમ જય, ૧૦૩૪	દીલ લીયા સો લીયા, ૪૨૧	
દરદ ન જાને મેરો કોય, ૧૧૩૭	દીલ ભરમાયા વે સામલડા ચારને; ૨૧૪૧	
દરદ નહીં જાને (૨) કે જાને નંદલાલ; ૨૧૬૨	દીલોંદા દરદ ન જાનદા, ૩૧૨	
દરદવા ન જાને ખડા બેદરદી; ... ૨૧૮૩	દુશાલો ઓઢી કે દીલ લીનો ... ૧૫૨૨	
દર્બાવતીમાં શ્રીનાથજીરે, ૨૦૧૮	દૂરીજન દેખશેરે,... .. ૧૩૭૮	
દહીકો દાન દેરી, દહીકો દાન દેરી ૧૪૪૪	દેખન દેરી રસીક છેલ, ૫૫૨	
દાડજીય સોજ માને મતને ખીજવો ૧૫૩૩	દેખ સખી ધનશ્યામ નટવર, ... ૧૭૫૭	
દામોદર દીનખંધો દીનાનાથ પુરુષો-	દેખી છખી ધનશ્યામ, ખ્યારી રૂપ	
તમ, ૨૫૪	લોભાની; ૧૬૮૮	
દિદોમંખી તલપ દીદારદી; ... ૧૪૯૨	દેખી હરિ મગન ભયે સખહી (૨); ૨૨૪૦	
દિન ધન્ય ધન્ય આજ, ૧૫૮૨	દેખો આલી રસિયોજી શોભાસુર ૧૪૩૭	
દિયો કોલ કિરતાર કેશવ,... .. ૧૫૯૧	દેખો માઘ રસિક દ્રગનકો પાની... ૧૪૩૬	
દિવાળી આવીરે આજ મારે દિવા-	દેખો છખી મોહન નંદકુમાર ... ૧૫૧૮	
ળી આવી; ૬૦૦	દેખોરી આલી નવલકિશોર, ... ૧૬૪૧	
દિવાળીનો દન આજ મારે દિવા-	દેખો માઘ કમલનેન અને આજ,... ૧૬૪૬	
ળીનો દન; ૬૦૨	દેખોરે છખી નંદનંદનકી; ૧૭૮૪	
દિવાની કર દીનીરે, શામલડે૦ ... ૧૫૭૮	દેખોરી આલી શોભા અને કુંજકે	
દિવ્ય અલૌકિક ઐશ્વર્ય, ૭૬૬	ખિહારી; ૨૨૩૦	
દીખલા દીદાર ખ્યારા, ૮૭૮	દોઈ નેના રતનારે;... .. ૮૦૩	
દીઠા દીઠા કેસરિયો વર કહાન, ... ૨૨૮૦	દોઈ ઠાડે વે કદમઉકી છેયા; ... ૨૧૫૩	
દીઠે દિવાળીરે ગિરિધર દીઠે દિવાળી; ૫૯૯	દોઈ ઠાડે કુંવર ઉંખિર થોરી; ... ૨૧૮૫	
દીનકેદયાલ પ્રતિપાલ ભક્તકલ્પતરુ; ૨૯૫	દ્રગન છખી તેરી (૨), અખ કહીહ	
દીનદયાલકે ગુન ગાવે શ્રીદીનદ-	ન જાયે; ૨૨૨૧	
યાલકે; ૪૨૪	દુમી દુમી ખાજત મૃદંગ, ... ૧૭૧૮	
દીનદયાલ દીનદયાલ દીનદુઃખભંજન ૫૪૨	દગનમેં રાખું લાલકું, ૪૯૩	
દીનાનાથ દીનખંધુ શરણુ તિહારીરે; ૩૮૧	દ્રોમી દ્રોમી ખાજત ગત, ... ૨૬૯	
દીનાનાથ અનાથન પાહી;... .. ૪૪૩	દ્વારપે જનકા ભઘડે લીર; ... ૧૩૨૯	

પદ

પદ

ધ

ધરે બરહાપીછ ધરે કુંડલ કાનન,	૧૫૧૦	ધર્મ દેવ ગ્રહી કરકંજનમે,	૩૧૧
ધરે લાલ પાધ ટેઢી સુંદર,	૧૬૪૭	ધર્મકુંવર ધનશ્યામ સુંદર પર લે,	૪૬૯
ધન્ય ભાગ્ય તુમ આયે મેરે ધર,	૩૧૦	ધર્મકુંવર ગિરિધર સુંદરસું,	૪૭૦
ધન્ય ધર્મકુમાર વારવાર ધનશ્યામને	૭૨૭	ધર્મકુંવર નટવર નાગરકું,	૪૭૧
ધન્ય ધન્ય લીલા એક રસનાયે૦	૭૨૮	ધર્મકુંવર ધનશ્યામજી મગટ કીપા	
ધન્ય ગઢપુર ધામ એક રસનાયે૦	૭૨૯	નિકેત,	૫૬૬
ધન્ય ધન્ય ધરણી ઉત્તમના૦	૭૩૦	ધર્મકુંવર ધનશ્યામજી,	૭૬૫
ધન્ય દુર્ગનગર શેરીયે શેરીયે૦	૭૩૧	ધર્મકુંવર તેરી બલબલ જાઉરે;	૭૬૪
ધન્ય ઉત્તમ ભૂપ અતિ જતને૦	૭૩૨	ધર્મકુંવર કર્ણાનિધાન,	૮૧૨
ધન્ય ધન્ય ગઢરાજ આજ સમે	૭૩૩	ધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણ ચરણ નખ ચંદ્રને	૮૪૪
ધન્ય ધન્ય હરિજન ગઢપુરના૦	૭૩૪	ધર્મસુત જીવન પ્રાપ્ત હમારે;	૮૬૯
ધન્ય ધન્ય આજ સપરમે દહાડે,	૯૩૧	ધર્મસુત જીવન મૂરી હમારી;	૯૦૦
ધન્ય ઉત્તમ દરબાર,	૯૬૩	ધર્મકુંવર ધનશ્યામજી,	૧૨૩૭
ધન્ય દુર્ગપુર ધામ,	૯૬૪	ધર્મતણા કુમાર શોભે ધર્મતણા...	૧૫૬૪
ધન્ય પુરની બજાર,	૯૬૫	ધર્મકુંવર ધનશ્યામજી,	૧૯૭૭
ધન્યરે ભાગ્ય ભૃગુક્ષેત્રનાં	૧૦૦૪	ધર્મકુંવર શ્રીકૃષ્ણજી,	૧૯૮૦
ધન્ય ધન્ય રસના માયરી,	૧૨૩૯	ધર્મકુંવર અલબેલડા,	૨૦૬૯
ધન્ય ધન્ય મારા મનને,	૧૨૪૦	ધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણનીરે,	૨૦૮૫
ધન્ય ધન્ય શું વર્ણવું ભાગ્ય લોયા	૨૨૧૩	ધર્માત્મજી ધર્મકુંવર સંતન સુખ-	
ધર્મકુંવર વારીરી હું તો;	૨૧૯	દાઈ.	૧૭૩
ધર્મકુંવર મહા બાંકો દેખ્યા;	૨૨૧	ધર્યો નર વિગહ વનમાળીરે,	૭૭૧
ધર્મ ધર્મસુત પ્રીયે ન જઈ;	૨૮૦	ધૂતારે મુને કહાનેરે કામણ કીધું;	૧૪૨૦
ધર્મકુંવર પદ પ્રીત ન જકે;	૨૮૩	ધોળો ફેટા બાથે માથે,	૨૦૩૨

ન

નખશિખ નિરખીને ચિહ્ન વર્ણન		નજારો મેલો દીજારે, નજ૦	૧૦૪૫
કર્યાં,	૧૧૮૭	નજારો નેડો લાગેરે, નજ૦	૧૦૪૭
ન ઘટે તમને પ્રાણજીવન કે આલ્યા		નજરીયાં મત મારો લાલ રસ	
મેલીને રે લોલ;	૧૯૧૯	બરીવે;	૧૨૭૫
નયત પરન ગત થઈ તત થઈ તત,	૧૯૦૨	નજરીયાં મારી બેનદી (૨),	૧૭૬૦

પદ	પદ
નનરીયાં મારી બિરિધારી; ... ૨૧૮૧	નહિ દીયું ભવારે નહિ દીયું ભવારે, ૨૩
નટવર થાને, મારાં નેણાં રાખું. ૮૦	નહિ જનદા હો નહિ જનદા, ... ૫૦૫
નટવરથી છળી દેખરી, ... ૪૯૧	નહી મેહુરે સુંદર શ્યામ કુંજવિ- ૬૩૮
નટવર નાગર સુખસાગર પિયા, ... ૧૦૩૮	હારી રે; ... ૬૫૭
નટવર દે ગયો નેનાંકથી ચોટ; ... ૧૧૫૪	નહી મેહુરે પ્રીતમજી આરા, ... ૧૩૪
નટનાગરરી, બેન બળય મન હર- ૧૩૯	નંદના નંદન જગો આનંદ કંદ. ... ૧૩૬
લીનો ... ૧૪૩૨	નંદજીનો લાલો વાલો હેડાનો હાર. ૩૭૧
નટવર ધરમકુમાર, ... ૧૭૨૦	નંદ નંદનસુ જય કહીયો સુનો ઉધો ૬૦૩
નટવર નંદલાલારે કે વહાલા છે ૬૫૩	ધતની નંદ; ... ૧૧૭૫
સુજને; ... ૧૮૪૮	નંદલાલ બિહારી છળી તારીરે; ... ૧૬૬૪
નટવર નાગરશ્રીહરિ રે, ... ૨૦૧૬	નંદને છેલ ગુમાનીરે, ... ૧૭૫૯
નટવર છેલાને લગાયા મોસું નેહરા; ૨૧૪૦	નંદલાલસોં નંદલાલસોં, ... ૧૭૬૨
નટવરસું લાગો મોરો નેહ, ... ૨૨૫૬	નંદલાલે વનડી છે વાંસલડી; ... ૨૦૧૧
નથી બોલતી નાનકડો બાણીરે, ... ૧૪૬૭	નંદે સલોના ટોના કાઢેકું ડારા ૨૧૩૪
નમું કર જોડી, બુદ્ધિ છે થોડી રે, ૨૨૭૭	બલા; ... ૧૪૫૨
નયન મુજ ફરકત બારબિહાર; ... ૨૬૬	નંદાનંદ નવલ લાલ લલીત લતાં- ૧૬૧૮
નયન ભરી મોહન દેખોરી આલી, ૫૭૭	તરે, ... ૧૩૬૩
નયના મોયે લાગી ગયે, ધનશ્યામ ૧૬૨૭	નાથ આવોરે નેણુંમાં રાખું, હારે ૫૧
લાલ ... ૧૫૧૫	નેણુંમાં રાખુરે નેણુંમાં રાખું. ... ૩૩૬
નરનારાયણ જન સુખદાર્ઠ, પ્રાત ૩૫૮	નાથ ન રહીયે દૂર નેનનસોં નાથ ન ૩૫૮
સમે સુમિરો હો મન બાઈ. ... ૧૧૩	
નરનારાયણ અકલ અજીતા, મંગળ ૧૧૪	
રૂપ બળેડ મન મીતા. ... ૬૨૮	
નરનારાયણ પ્યારે, ... ૧૦૧૭	
નરનારાયણ તે અનુપરે, ... ૨૭૩	
નવધન નંદકિશોર, દેખોરી છળી; ૩૫૧	
નવલ સનેહી મારા નાથને, ... ૧૦૨૫	
નવ હડતા રાજ કાઢરે, ... ૧૬૭૯	
નવલ સનેહિ નાથજી, ... ૨૦૮૭	
નવીન આંખાનું જોડકું રે, ... ૨૦૮૭	

	પદ		પદ
નાથ પધાર્યા મારો નાથ પધાર્યા,	૭૧૨	નિરખી મારા લોચનિયાં ઠરિયાં,...	૨૦૮૩
નાથજી નિરખીને મારાં લોચન		નિરખી નૌતમ નાથને, ...	૨૨૧૫
લોભાણાં,...	૧૨૦૪	નિરખી નિરખી શામળિયો શિર-	
નાથ રહો મારા નેણમાં,...	૧૨૩૬	દાર, ...	૨૨૮૧
નાદરદાના તુમદરદાના દીમ, ...	૧૬૬૫	નિરખે અધમોચન મનરોચન, ...	૧૨૩
ના નારે હમરે પરસ પાય; ...	૧૨૯૧	નિલજલદ ધનશ્યામ, ...	૧૭૫૫
નારાયણ વાસુદેવ અક્ષરપતિ		નિત્ય આપે રણુછોડરાય, ...	૧૦૦૧
સ્વામી. ...	૧૭૨	નિર્વિકલ્પ અતિ ઉત્તમ, ...	૮૪૨
નારાયણ નારાયણ રસના નિત્ય		નીકી બની નંદલરકી, ...	૧૩૭૬
ગાઇએ. ...	૧૭૪	નીત નઇસો નઈ, નઇ વે છટા; ...	૪૨૨
નારાયણ પુરુષોત્તમ દેવ કે શોભા-		નીત નીત નૌતમ રે, ...	૧૯૮૭
ધામ છેરે લોલ; ...	૧૮૬૨	નીરખી છપી નંદલાલકી,...	૪૮૪
નારાયણ નામ, રટું આઠોભમ રે, ૨૨૭૬		નેક ચિતતું યેહી ઓર પ્યારે. ...	૧૪૦
નાસિકા નમણી હરિની નાસિકા		નેણામાં રાખુંરે નેણામાં રાખુંરે,...	૨૧
નમણી, ...	૧૧૧૨	નેણામાં નાથજી આવો રાખુંરે,...	૬૬૪
નાહક મીત ન કીજે હો સાવરે...	૧૪૫૬	નેણા અણીયાળાં નાથ નેણા અણી	
નાંખી મોહની છાંની છાંનીરે, ...	૨૦૦૧	યાળાં, ...	૧૧૦૫
નિકસી શ્યામા ખ્યારી, રાધા રૂપ		નેણા બરીને નિરખો આલી નંદના	
રસીલી; ...	૧૬૮૬	કુંવરને, ...	૧૨૦૭
નિકી બળવત કહાન બાંસુરિયા, ૧૬૪૩		નેણામે ખુમારી કાંઈ છેજી આજ, ૨૨૭૧	
નિજ સેવકને રે, ...	૧૯૯૦	નેણાંનિ આગે રહો રે નાથ મારા, ૬૪	
નિજ બક્ત ઉપર દીનબંધુ રે, ...	૨૦૪૦	નેણાં નટવરજીના રે લાગ્યાં, ...	૧૯૬૧
નિમખ ન મેલું નંદલાલાને, ...	૩૫૦	નેણાં લોભાણાં છે જોધને રે, ...	૨૦૮૦
નિરખતા નાથની જનું છપી જીવમાં ૧૧૮૨		નેણામાં રાખું પ્રાણુ પ્યારાને. ...	૫૬
નિરખન લાગરે બનાજી થારી પાધ; ૧૨૨૮		નેણે નિરખ્યારે, મારા વહાલાને, ૧૦૯૦	
નિરખી છપી મેરે નેના લોભાને, ૯૮૫		નેનનમેં શ્રીધનશ્યામ રહો જ્યું, ...	૩૩૭
નિરખી બદન કરું પ્રાન કુરખાન;... ૧૧૭૩		નેન સલોને હો નેન સલોને ...	૧૫૩૨
નિરખી થકીત બઈ અંખિયાં મેરી; ૧૬૯૨		નેનાઉકે તારે શ્રીસહજનંદ શ્યામ	
નિરખી નેન ત્રપતી નહીં પાવે;... ૧૬૯૩		પ્રાન ઉતે પ્યારે; ...	૨૧૩
નિરખી લોભાણાં મારાં લોચન રે, ૨૦૧૭		નેના મેરે લાગી રહે મા ઉનનસેં; ૨૬૧	

	પદ		પદ
નેના તિહારે મોહન ખ્યારે, ...	૪૫૦	નેહરો નીભાવન નાથ નેક સુન	
નેના લોભાને નિહારી; ...	૫૬૪	લીજે; ...	૨૬૪
નેના મોરે ઘરઝે સ્વપ રસાલ; ...	૮૮૭	નેહરો નીભાય લીજ્યારે હો મોહ-	
નેના નેહ ભરે રી મન મોહનકે....	૧૦૬૪	નજ મોરો; ...	૫૧૪
નેના રંગીલે નાથ તિહારે, ...	૧૧૬૬	નેહરો નિભાય લીજેરે, ...	૮૨૩
નેના મોરે લાગેરે મા, ...	૧૨૫૭	નેહા લગા સો લગા, ...	૪૨૦
નેના નિહારી નાથ બહુરે રહે		નેહા લગાય મન લીનેરે, ...	૨૧૬૫
સ્વપ લોભાય; ...	૧૨૬૧	નેનમેં રાખું બેનમેં રાખું....	૪૪૮
નેના ભરી કબ દેખું, પીત પટ-		નેનનમેં હો નેનનમેં, ...	૫૦૩
વારો ...	૧૪૮૨	નેના દોડ નેહ ભરે, ...	૪૦૬
નેના મોયે મારે, નેના મોયે મારે		નેનોદી નોખે લગી, ...	૪૦૩
રસિક રતનારે; ...	૧૭૭૬	નેનોદી ચેરી ભઈ,...	૪૦૪
નેના મોરે અટપી ગયેરી નંદલાલમેં;	૨૨૬૪	નેનોદી બાન પરી,...	૪૦૫
નેનુડા બહુજેરે ગુમાનિડા ...	૧૪૫૪	નૃત્યત નંદલાલ લલિત મત સાંગીત	
નેનુદી મારી ચકચૂર રંગ છેલડા ...	૧૪૫૫	સુંદર, ...	૧૭૭૦
નેતિ નેતિ કહી ગાયે નિગમ પુરાણ,	૨૨૭૬	નૃપ બોલ્યા દુષદરાયરે, ...	૧૦૨૪

પ

પગલાં પ્રેમતણાં મારો, ...	૭૭૬	પનામારુ થે મારા શિરદાર, પના૦	૧૦
પગીયાં બાંધી આજ અનોકીરી...	૧૫૨૩	પનીયાં ભરત મત રોકોરે સાવરિયા	૧૨૬૩
પછે હોભા થઈ શ્રીધનશ્યામ, ...	૨૦૨૬	પરમ પુરુષ પરબ્રહ્મ નારાયન, ...	૩૦૯
પદપાવનરી, શ્રીજી મહારાજકે ...	૧૪૩૪	પરબ્રહ્મરાય પરબ્રહ્મરાય, ...	૪૭૨
પધરાવ્યા બહુ પ્રીત કરી,...	૬૭૬	પરમ પુરુષ પુરુષોત્તમ પૂરણકામ	
પધાર્યા સુરત શેહેર, ...	૬૮૬	છે,...	૮૪૫
પધારે પિયા જીવનપ્રાન હમારે;...	૩૦૦	પરમ પુરુષ અક્ષરપતિ, ...	૮૭૧
પધાર્યારે મારે મંદિર આજ, ...	૮૬૬	પરન બાજતરે (૨), ...	૧૩૮૪
પધારો લાલ, નંદજીના કુંવર૦ ...	૯૩૭	પરિવા પધારે લાલ, ભુખન બસન	
પધારે વટપત્તન સ્વામિ (૨), ...	૨૨૩૯	ચેરી. ...	૬૯
પનઘટવા ઠાડો છેલવા, ...	૧૨૭૮	પરી છે પિયાજી થાને ટવ, ...	૧૬૯૮
પનઘટવા ઠાડો છેલ બહુગારો; ...	૨૧૩૮	પરજી આવ્યા, પ્રભુ મારે૦ ...	૬૬૫
પનઘટવા ઠાડો નંદલાલ, ...	૨૨૫૪	પરે આજ કોનકે બસ ખ્યારે, ...	૧૧૬૩

	પદ		પદ
પલકનમેં રાખું સાવરે,	૪૯૪	પોઢીયે સુખદેન, સેજમેં ...	૯૭૨
પલંગપર પોઢીયે નરવીર;	૯૭૯	પોઢીયે મહારાજ સેજ.	૯૭૮
પંકજલોચન ભવદુઃખમેચન ...	૧૫૩૧	પોઢે સુખસેજ કૃપાનિધાન; ...	૯૭૦
પાછી આબીને રાધા બોલી વેણા, ૧૯૦૮		પોઢે રંગ મોહોલ રાજકુમાર; ...	૯૭૧
પાયે લાખું પરબ્રહ્મનેજરે,	૧૦૦૮	પોઢે સુખસેજ શ્રીધનસ્થામ; ...	૯૭૬
પાહિ માં પાહિ માં ભવસાગરાત્ ...	૧૬૬	પોઢે ચંદુનાથ રાજ ભવન;	૯૭૭
પિયાકું કર દેતી આછી પાન ખીરી; ૯૪૧		પોઢે પ્રભુ મદનમોહનરાય;	૯૮૦
પિયા મેરા ખ્યારા, મોહન મત		પોઢે રંગમોહોલ જુગલ કિશોર; ...	૯૮૧
વાલા;	૨૧૮૯	પોઢે દોઢ રાધા મદન ગોપાલ; ...	૯૮૨
પીતપટ વારે ને મરેર ડારી બેયાં; ૨૧૧૦		પોઢે પ્રભુ મદનમોહન દેવ;	૯૮૩
પીતપટ વારેને દ્રબન ભર મારી; ૨૧૩૯		ખ્યારા લાગો છોજ માને નંદજરા	
પીયરવામે જાની,	૪૭૬	લાલ	૧૫૩૫
પીયકું દુધ કટોરે પાવે;	૯૧૯	ખ્યારા નહિં છાંડા તેં મેંડડી ગેલ; ૧૭૬૧	
પીયાજી તેરી ચીતવની ચંચલ ચારુ; ૫૨૩		ખ્યારા ધનસ્થામ, પુરજીકામરે, ...	૨૨૭૪
પીયાજી તોહે રાખું નેનની માંહી; ૫૨૪		ખ્યારી માને લાગે, ચારાં મુખડારી	
પીયાજી તેરી મૂરતી મો મન માની; ૫૨૬		વાણી.	૭૯
પીરીસી પીછેરી તાપર ઓઢે		ખ્યારી તું પરમ સયાન,	૫૩૮
પીરી સાલ જોરી,	૧૨૬૬	ખ્યારી ખીરી દેત બનાયે બનાયે; ૯૪૨	
પુરન પરતાપ પરમ પાવન,	૫૫૭	ખ્યારી માનતી નાંઈ નાંઈ;	૧૦૬૮
પુરવમાં ધર્યો અવતાર,	૬૮૦	ખ્યારી લાગે ખ્યારા તેરી હો બોલની, ૧૨૮૭	
પુરુષોત્તમ પરમાત્મા પડ ગુન		ખ્યારી જબક હડી, માનું દામિન	
ઐશ્વર્ય જુકત,	૫૬૫	હટી	૧૪૪૭
પુરુષોત્તમ પુરજી બ્રહ્મ,	૬૭૯	ખ્યારી તોયે જળ તળ, દુબરીસી	
પુરુષોત્તમ પોતે પ્રગટયા,	૭૬૮	દેખું	૧૪૭૯
પુરુષોત્તમજી પધારિયા સુરનર		ખ્યારી માને લાગે છે છેલા ચારી	
મુનિના ઈશરે;	૮૫૫	ચાલ;	૧૭૧૩
પુરુષોત્તમ પ્રાણીથી ખ્યારારે, ...	૮૭૨	ખ્યારેને મિતડી લગાધવે;	૩૦૪
પૂરન બ્રહ્મ બરન પોપન કિરતાર, ૪૬૭		ખ્યારે તોરી મોરી પ્રીત ન છૂટેરે; ૮૨૯	
પૂરજ અવધ સમીપ છપૈયા ગામહે; ૮૭૪		ખ્યારે તેરે મુખપર વારી,	૧૧૭૮
પોઢત લાલ લાડીલી દોઢ;	૯૭૫	ખ્યારે ધનસ્થામદી મેં બંદી ખીનું ૨૧૫૧	

પદ	પદ
ખ્યારે ગીરધારી લાલ, ... ૨૧૭૧	પ્રાત થયુંરે મારા પ્રાણ સનેહિ. ... ૧૬૭
ખ્યારે માને લાગે છે કમરે કઠાર; ૧૭૧૪	પ્રાતસમે શોભા અતિ અદ્ભૂત, ... ૧૧૬૦
પ્રગટ શ્રીસહજનંદ સુખદાર્ધ; ... ૨૮૪	પ્રાતસમે શ્રીસહજનંદની, ... ૧૧૮૮
પ્રગટ શ્રીધર્મકુંવર સો પ્રતાપી; ... ૨૮૫	પ્રાતસમે શ્રીસ્વામિજીનાં, ... ૧૧૮૯
પ્રગટ શ્રીહરિ કૃષ્ણ અવતારી; ... ૨૮૬	પ્રાતસમે હઠી પુરુષોત્તમની, ... ૧૧૯૦
પ્રગટ ભયે ધનસ્થામ બિહારી, ... ૪૪૫	પ્રાતસમે હઠી સુંદર મુખની, ... ૧૧૯૧
પ્રગટ હરિ મુજને મળ્યારે લોલ, ૭૪૧	પ્રાતસમે સખી નિરખારી ખ્યારે, ૧૧૯૯
પ્રથમ સિંગાર રસ હાસ રસ દુસરે; ૨૯૩	પ્રાન મોરે ઉઠવો ક્યું ન કરો. ... ૧૩૦
પ્રથમ નમું પરબ્રહ્મને ... ૮૫૩	પ્રાનસેં ખ્યારે હો સાવરો, ... ૫૩૯
પ્રથમ શ્રીહરિને રે, ... ૧૯૮૧	પ્રાન પિયાતું ક્યો રીસાયે રાધા
પ્રભુ તુમ મેરે જીવન પ્રાનહો, ... ૪૩૮	લાડલી વે, ... ૧૬૬૧
પ્રભુ પ્રગટ થયા છે આ સમેરે	પ્રિતમ પ્રાણપતિરે આવો ઓરા, ૬૬
લોલ, ... ૭૪૨	પ્રિતમ ખ્યારે આયે હો પ્રાત, ... ૧૧૦
પ્રભુ પધાર્યા શેહેરમાં જરે, ... ૧૦૧૫	પ્રિત લગી સો લગી, ... ૪૧૯
પ્રભો મામ પાહી, ... ૪૮૭	પ્રિતડલી જીની જીવન તોડી, ... ૧૧૪૩
પ્રમુદિત મદન ગોપાલ, ... ૧૭૧૭	પ્રિતકી રીત કાંઈ જાણો રંગ રસિ-
પ્રાણુથી ખ્યારે પાતળિયો પ્રાણુથી	યાજ, ... ૧૬૫૯
ખ્યારે, ... ૭૪	પ્રીતમપર વારું તનમન પ્રાન ... ૧૫૭૨
પ્રાણુજીવનને જોઈરે, ... ૬૩૩	પ્રીત પુરાની મત તોડો ગિરધા-
પ્રાણુજીવન પાતળિયારે વહાલા, ૧૯૧૬	રીજ વે, ... ૧૬૫૮
પ્રાતસમે શ્રીધર્માત્મજડો, શ્રીકૃષ્ણ	પ્રીતમ ચીત ચોર પ્રીતમ ચીત-
પ્રજુકો, ... ૮૨	ચોર, ... ૧૭૨૪
પ્રાતસમે હઠી પરમ પ્રિતસો, ... ૮૩	પ્રીતમ પેહેરયા છે બહુ શોભતા રે, ૨૦૭૯
પ્રાતસમે હઠી ધર્મકુંવરકી, ... ૮૪	પ્રેમ ભરી સર્વે ગોપીકા જોવાને... ૧૮૧૪
પ્રાતસમે શ્રીહરિ મુખ નિરખન, ... ૮૫	પ્રેમશું પધારો હરિરે અલખેલા મારે, ૧૮૯૨

૬

કુર્ચા દેશ વિદેશે નાથ, ... ૬૮૧	કુલની ઘણીરે શોભા કુલની ઘણી ૧૫૬૨
કુલડેને છાઈરે છેલાજીની પાધરીરે, ૭૦૫	કુલની જોઈરે શોભા કુલની જોઈ... ૧૫૬૩
કુલડે ગરકાવ કુલ્યા કુલડે ગરકાવ ૧૧૧૪	કુલનો ધરિયારે મુગટ કુલનો ધરિયો ૧૫૬૫
કુલની બનીરે શોભા કુલની બની ૧૫૬૧	કુલ મંડલી માંહી બિરાજત; ... ૧૬૨૬

	પદ		પદ
કુલ મંડલી બારી બની આજ; ...	૧૬૩૦	કુલનકો સિંગાર કિયે લાલ, ...	૧૬૩૨
કુલમંડલી નીકી લાગત આજ; ...	૧૬૩૧	ફેર બળવો બલબીર સાંવરિયા; ...	૧૬૪૪
બ			
બજતહું બાજે બહુ આગે (૨);	૨૨૪૨	બની છબી મુંદર નંદકુમાર ...	૧૪૩૮
બજઈ બાંસુરિયાં નંદ લાલ, ...	૧૫૮૫	બને બ્રજરાજરે અનોખી છબી	
બજવે ધિધિત્રોમ્ ધિત્રોમ્ ધિત્રોમ્		આજ;	૧૨૨૪
ધિત્રોમ્ ધિકટ્રોમ્ ધિત્રોમ્, ...	૧૬૧૩	બને બનવારીરે અનોખી છબી	
બતિયાં બતિયાં સુન પછતાઈ રે, ...	૧૭૩૫	ન્યારી;	૧૨૨૫
બતિયાં મેરે બાલમકી ...	૧૭૬૪	બને આજ લાલ લાલ ઓઠત દુશાલ	
બતિયાંમેં બાલમ બસ કરલીની		લાલ,	૧૨૬૭
લાલ;	૨૧૩૧	બનેરી ધનશ્યામ સલોનો સુખધામ	
બતીયાં બીસરત નાંહિ,	૩૬૩	સલોનો,	૧૩૫૯
બદન કમલપર વારીરી હું તો. ...	૧૪૨	બને માઈ શ્યામ મુંદર બનવારી...	૧૪૩૬
બદન ચંદ્ર છબી દેખરી સજની. ...	૧૪૩	બને બ્રજચંદ બને બ્રજમોહન ...	૧૫૧૧
બદનપર વારું મદન કરેરી; ...	૪૩૬	બને ધનશ્યામ લાલ મુંદર...	૧૫૮૯
બદનપર વારું મદન કરેરી; ...	૫૨૫	બને લાલ લાલ આજ મુંદર, ...	૧૬૪૯
બદનપર વારું ચંદ કરેર; ...	૧૧૧૭	બરન બરન બંદ્રાવન,	૨૬૩
બદન બીતું દેખે વ્યાકુલ નેન ...	૧૧૩૬	બરબન આયો ધન બરબન આયો	
બદનપર વારું પાંચો ચોર ...	૧૫૬૩	ધન;	૨૬૭
બદનપર વારીરે બાલમજ, ...	૧૫૭૬	બરસે શ્યામ ઘટારી સો મળપર; ...	૨૭૦
બદ્રિપતિ નરનારાયણ શરે, ...	૧૦૧૦	બરદ બીચારેરે હો અવિનાશી	
બનબન બોલત મોર,	૨૬૮	અપનો;	૫૧૬
બનવારી ઠાડે સધન કુંજ;	૧૩૩૪	બરખ્યો માનો અતુર ધનશ્યામ; ...	૧૨૫૧
બનઉતે આવત બનવારી... ..	૧૫૧૯	બરખ્યો ના માને ચીત ચોર; ...	૧૨૫૨
બનહુંતે આવત શ્રીનંદલાલ ...	૧૫૭૯	બરજ જસોદા મૈયા લાલન પ્યારે; ...	૧૭૬૪
બનઠન વારી, બનઠન વારી ...	૧૫૮૩	બરખ્યો ના માને મેં તો બરજત	
બનઠન ઠાડે લાલ સાંવરે, ...	૧૬૪૮	હારી રે;	૨૧૧૧
બનઉતે આવત બનઠનકે, ...	૨૦૯૫	બરજ મૈયા અપને કનૈયાકુરે, ...	૨૧૭૮
બની અસવારીરે બિહારી બરાંકી		બરાંજેરી બલમાં મોરી મૈયાં ક્યોં	
દેખો;	૧૩૯૯	મરોરદા વે;	૨૦૬૮

	પદ
બલમા ખીસરજી ન જાએ, ...	૫૭૩
બલવીરરી, મોહનલાલ ખાંસુરી	
બળવે	૧૪૩૫
બલમા બિલમ રહો પ્યારે કબકો	
ગયો	૧૪૪૫
બલિહારીરે જઈ હું તો, બલિહારી	
જઈ	૧૫૬૭
બસત વરતાલ તખત ધનશ્યામ, ૫૫૫	
બસ ગયો જયરામે મોહન મીતવા; ૨૨૬૩	
બહુત કઠીન તું જસોમતિ માઈ; ૨૦૯૧	
બંસી નેક બળવરેહો,	૩૧૫
બંસીવારો પ્યારે ધરમ દુલારીરી; ૧૨૨૦	
બંસીવારો સોહો સરસ શ્યામ; ૧૩૩૦	
બંસીવારો મેરો તોરી ગયો હરવા, ૧૩૬૩	
બંસી મધુર સ્વર બાજી મનોહર, ૧૬૦૧	
બંસીવારે બળઓ નેક ખાંસુરી બલા, ૧૬૫૩	
બંસીકે બજાયા ને પૈયાં ગ્રહી મોરીરી; ૨૧૦૬	
બંસીકો બજાવૈયા દાદરા ગાવે	
કનૈયા;	૨૧૮૦
બંસીવારે પ્યારેકી બડી અંખિયાં; ૨૧૮૬	
બંસી બળ્ય બસ કીનો રામ, ...	૨૧૯૪
બંસીવારે બંસીવારે પ્યારે હમતે	
દૂર રહો જું રહો;	૨૨૦૦
બંદ્રાબનમે બળઈ કહાને ખાંસુરી, ૧૦૩૬	
બંદ્રાબન રાસ રચ્યો ધનશ્યામ ...	૧૫૮૬
બાજત ગત ધિગતાં ધિગતાં ધિગતાં	
દ્રૌકટતઃ દ્રૌકટતઃ ધિગતાં ધિગતાં ૧૬૧૪	
બાજત મધુર મૃદંગ ગત દ્રોમી	
દ્રોમી,	૧૬૨૫
બાજવો ખેરન મા જમુના તીર, ૨૨૫૮	

	પદ
બાલમજી આવો પ્યારે,	૩૬૬
બાલમ પ્રજવાસી,	૪૭૫
બાલમ બંસીવારે બાલમ બંસીવારે ૧૭૨૨	
બાલમ તેરી બાનક અજબ રંગ બની; ૨૧૪૫	
બાવરી બીનું દેખે મેં, સાંવલિયો	
સિરદાર;	૧૭૯૧
બાંકા બનવારી વે લાલ ગિરિધારી; ૧૭૧૫	
બાંકી અજ બાસીકી મોહ કબાન, ૧૪૬૬	
બાંધી બનાયકે સાવરીયે, ...	૧૨૬૦
બાંધી લાલ બાંકે પેચોંદી પાગ ...	૧૫૧૭
બાંધી છેજી બાંકી પાધ આંટાદાર, ૨૨૭૩	
બાંધે શ્વેત પાધ બાંકી મોહન	
સુધિય રહી,	૧૨૬૬
બાંસુરી બળ્ય લીનીરે,	૧૨૫૪
બાંસુરિયાં અધર ધરો એક ખેરે, ૧૨૮૩	
બાંસુરી બળવેરી, અન્દાવન નંદ	
સલોનો;	૧૨૬૭
બાંસુરીયાં બળઈ,	૧૩૪૫
બાંસુરિયાં ભૂલી આવે કઈ, ...	૧૩૬૨
બાંસુરિયાંમે બનવારી,	૧૩૬૬
બાંસુરી બાજત બલી, સુન મોરી	
હો અલી	૧૪૪૮
બાંસુરી બાજતહે સખી ! ...	૧૫૨૫
બાંસુરી બાજે મા સનનન અદ્રા-	
બન;	૧૬૨૮
બાંસુરી બળવે મોહન	૧૭૭૪
બાંસુરિયાંમે ગાવે દાદરા શ્યામ	
સુનાવે;	૨૧૭૬
બિનતી કરંરે કર જોડી,	૧૬૬૬
બિરહા બાવરી કરી, મોરી સુરત ૧૪૪૬	

	૫૬		૫૬
ખિસરી ગઈ હાર હિયાકો મેરો,...	૧૩૯૦	ખેડે આજ બનીઠનીકે દોઈ બૈયા;	૧૭૨૫
ખિહારી થારી અંખીયા અજબ		ખેદરહી મોરે સૈયરિ, ...	૧૦૩૧
બહુગારી;... ..	૩૭૭	ખેરન બાજીવો મા ખેરન ખાંસરી,	૧૦૫૪
ખિહારીલાલ ખાંકે હો ખિહારીલાલ		ખેરપરી હો મેરે ખેરન ખાંસરી,...	૧૦૫૫
ખાંકે,	૧૩૮૬	ખેરન મોરી બાજત ખિરહ બરી,	૧૧૩૮
ખિહારી થાસું લાગો રાજ મારો		ખેરન મોરીરે ખાંજ ખાંસુરી; ...	૨૧૬૩
નેહ,	૨૨૬૧	ખૈયાં હમારી ના છુવોરે,...	૧૨૫૮
ખીધી તેં હમસોં બહોત કરીરે, ...	૫૩૦	ખૈયાં મોરીવે લંગરવા છુવો કહાના;	૧૨૭૪
ખીરી લીજે શ્યામ સુખકારી; ...	૯૧૧	ખૈયાં મોરી મોરીરે, ખૈયાં ...	૧૭૬૭
ખીરી લીજીયે બદ્રિનાથજીરે; ...	૯૨૩	ખાલનીમેં મેરો હરત માન;	૧૩૩૧
ખીરી લીજે લાલ ગિરિધારીરે, ...	૯૨૬	ખાલત ખેન શ્યામ મુંદર ...	૧૫૦૪
ખીરી દેત બનાયકે પાનકી, ...	૯૩૦	ખાલત ખેન શ્યામ, નેના અતિ	
ખીસર ન બજાયેરે હો બનવારી,	૫૧૭	સુખધામ... ..	૧૫૨૮
ખીસર ન બજે મેરે મીત, ...	૫૨૮	ખાલીરી વચન કઠોર, ...	૫૩૫
ખુદ્ધ વિચારેરે, જેનો મહિમા ...	૭૧૮	ખાલ્યા શ્રીહરિ રે,...	૨૦૦૫
ખેડે સભા શ્રીરામ ધનશ્યામ. ...	૧૫૬	અજરાજકો રંગીલા આઢે દુપટા	૨૨૩૫
ખેડે દિવ્ય સભાપતિ રાય, ...	૮૧૮	અજરાજકો કનૈયા,...	૨૨૩૬
ખેડે તરનીતનયા તીર, ...	૧૩૪૦	અજખાસી નંદલાલ ખ્યારે...	૧૪૫૮
ખેડે બંસીવટ શ્યામ, ...	૧૩૪૩	અન્દ્રાબનકા સધનકુંજ ગલિયાં;...	૨૧૫૫

ભ

બહરી ભોરવારે લંગરવા;... ..	૧૨૦૯	બજ કૃષ્ણ ગોવિંદ રામારે; ...	૧૫૬૯
બક્તસોં અધિક આન કોહ નાહી,	૮૧૩	બજ રામકૃષ્ણ ગોવિંદ નારાયણ	૧૫૭૦
બક્ત મનરંજન બ્રહ્મી ધનશ્યામની,	૧૧૮૬	બય ભાગો હો ચરન પ્રતાપસોં;	૪૨૬
બક્તિધર્મસુત સ્યામરી, ...	૩૨૦	બયે અંતરધ્યાન મોરારી ખ્યાકુલ	
બક્તિધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણને બઈ વાર-		અજનારી અજનારી; ...	૧૧૫૧
છોરે લોલ;	૭૬૪	બયે નેના સુકલ મેરે આજ ...	૧૫૯૦
બજ મન નરનારાયણ સ્વામી, ...	૧૧૨	બરોસોં શ્રીકમલાવરકો બારી. ...	૨૫૩
બજ મન પ્રાત હઠી નરવીરા,	૧૧૫	બલા રંગદે રે ચુનર રંગરેજવા.	૭૫
બજ બયહારી બજ બયહારી		બલા બદનામીરે કનરવા દીપ્તી ...	૭૭
નારાયન નરહરિ,	૫૪૪	બલા બંસીવારે મોરે યાર કનૈયાવે;	૩૬૬

	૫૬
બલા નંદલાલ પ્યારે અબતો ની-	
બાય લેરે;	૩૮૨
બલા બંસીવારે પ્યારે પીર ન જાન-	
દાવે;	૩૮૩
બલા ગિરિધારી મેં બરજત હારી	૧૪૫૦
બલા આજ તો મેરો કલો માન	૧૬૦૯
બલા ચાલ ચાલ લાલ હરલાયલે; ૧૬૧૧	
બલા વાવા બાબે તેરી ઝાંઝરી; ૧૬૧૨	
બલા હો રસિયાજી જોર ન કીજે; ૧૭૨૯	
બલાજી મોયે સાંવરે બનમેં લૂટી; ૧૭૩૨	
બલાજી મેરો કંગના નિકારી ગયોરે, ૨૧૭૫	
બલાજી મેરી મટુકી છિનાયલીનીરે, ૨૧૭૬	
બલાજી મેરો બરજ્યા માનત નાધરે, ૨૧૭૭	
બલે પવાર્યા હરિ બાવતા છરે, ૧૦૧૪	

	૫૬
બલે તુમ આયે મેરે મન બાયે લાલ, ૧૦૩૬	
બલે જ્યું મોહન પીયાઆવન કીનો; ૧૧૪૯	
બલે આવી રાધા તું ક્યાંધથી જો; ૧૯૨૯	
બાતડલી બલી હી છે હૈયે, ... ૧૧૪૨	
બાવનીજું બાવનીજું બાવની ... ૮૯૩	
બૂનો તે બાર ઉતારવા છરે, ... ૧૦૧૧	
ભોજન જીમીયે નાથ હમારે ... ૯૦૮	
ભોજન કીજે નંદુલારે; ... ૯૧૦	
ભોજન કર પ્યારે કરત સેન; ... ૧૩૨૮	
ભોર બયો જગો મેરે લાલા ભોજન	
પલક ઉધારો.	૯૭
ભોરહિ મેરે આંગનવા, આયકે	
કૌવા શબ્દ સુનાવેરે.	૧૨૦
ભોરહિ ભેટ બધરી માધ.	૧૪૧

મ

મતકર માધોજીસું માન મૃગાનયની	૧૬૬૦
મતવારી મતવારી ગવારી બોલતી	
બેન બલીરે બલી;	૨૧૯૯
મદન મોહનલાલ કીજે વ્યારુ; ... ૯૨૦	
મદન મોહન બીરી લેહ પ્યારે; ... ૯૨૧	
મદનરસ છાકે નેનાં છેલ, ૧૦૨૭	
મદનમદ તોયો મદન ગોપાલ, ... ૧૦૨૮	
મદનાતુર હે હરિ માનની; ... ૧૩૬૦	
મદન મનોહર મૂર્તિ રે, ૨૦૮૬	
મધુરી બાજત એરી બાજત	૧૬૮૦
મનના માનેલ માવરે, આવો વાલા	
મનના માનેલ માવરે.	૧૩
મન મોયુંરે મોહન મરમાળાજી....	૩૬
મન મોયું મન મોયું, છેલ નેજીને	
નજરે મન મોયું....	૪૭

મન મોહન ધન બરસે, ભુવન મેરે	૨૭૨
મન લીનો મેરો મોહન પ્યારે પ્યારે	૪૬૩
મન બસીયો હો મન બસીયો, ... ૫૦૨	
મન લે ગયો હો મોહન ચીતચોર; ૫૮૬	
મન માન્યા પ્રીતમ પ્રાણુનાથ, ... ૬૪૬	
મન વસીયોરે મારે મન વસીયો; ૧૦૮૪	
મન હરવારે મારું મન હરવા; ... ૧૦૮૫	
મનડું માન્યું છે મોહન મનડું માન્યું ૧૧૦૩	
મનમાં વસી છે તારી મૂર્તિ મોહ-	
નજ,	૧૧૦૭
મન મેરો લે ગયોરે,	૧૨૫૬
મનમોહનવાને વે,	૧૩૦૦
મનવા મેરો મોહી રહ્યો,	૧૫૧૬
મન મોહું છે ધર્મકુમારરે, જોઈ છળી	
તારીરે	૧૫૫૭

૫૬

૫૬

મન વસિયોરે મારે મન વસિયો, ૧૬૬૬
 મન હરિયુંરે મારું મન હરિયું, ... ૧૬૬૭
 મન મારો મોહો વે યેન યજ્યે; ૧૭૧૬
 મન ગમતા મોહનરે કે વાત કહું
 વહાલા; ૧૮૪૬
 મન ગમતા મોહન રે મોહી તારા
 વેણામાં; ૧૮૬૦
 મનકું મારું મોહું ગીરધારી, ... ૨૦૮૪
 મનુષ્ય લીલા રે, ૧૯૮૩
 મને મારી વાલે નેણુ કટારીરે, ... ૪૪
 મને વહાલા લાગો છો મહારાજરે, ૭૩૮
 મને મળીયા સહજનંદ સ્વામિ, ૭૮૩
 મને કામણુ કીધલાં કાંચ, ... ૧૩૦૭
 મને કીધી છે દિવાનીમા, હો મીઠડા ૧૪૧૬
 મનોહર વેગળા નહી મેહુંરે, ... ૬૯૬
 મનોહર મૂર્તિ તારી; ૧૧૦૧
 મનોહર શોભીત શ્રીધનશ્યામ ... ૧૫૭૧
 મનોહર નાચત તત થેઈ થેઈ ... ૧૫૮૭
 મરમાલી મૂરતિ માવની, ... ૩૩૨
 મરમાળો રે મોરલીવાળો, ... ૧૦૮૩
 મરાલગતિ આવત હમારો પિયા ૧૩૫૭
 મહારાજ રાજ, ૪૬૦
 મહા આનંદ રાસ રસ છાય રહ્યો; ૨૦૧૪
 મહીમા શુરે વખાણું મહારાજનોરે, ૮૪૬
 મહી દળશેરે મારું મહી દળશે, ૧૬૬૬
 મળ્યા ભક્ત ટોળે, જમણે કપોલેરે, ૨૨૭૮
 મંગલ મૂરતિ માધુરી સહજનંદ
 મહારાજ, ૫૬૪
 મંગળકારીરે, સ્વામીં ૭૧૭
 મંગળ આરતિ મુરલીધરકી, ... ૯૪૪

મંગળ આરતિ મદનમોહનકી ... ૯૪૫
 મંગળ આરતિ કીજે નીકી, ... ૯૪૬
 મંગલમૂળ મહારાજના ચરણુ છે, ૧૧૮૧
 મંદિર આવો માણીગર માવા, ... ૩૫૪
 મંદિર મોરારી આવ્યા, ૬૬૪
 મંદિરીયે મારે, યેઠા હરિં ... ૬૬૬
 મંદિર મુરારી, પધારોં ૭૭૩
 મંદિરીયે મારે, પધારોં ૭૭૫
 મંદિર પધારયા સ્વામીરે, ... ૧૮૬૪
 માધરી દાહી બાંઈ દાહે નેના કુચ
 જુગ ઉર હારલાગે હે ફરફર ફરકન. ૧૬૨
 માધરી આજ મેરે ભાગ જગે પીયા ૧૬૩
 માધરી મધુરીસી મુરતિ દેખી મન
 મેરો મોહી રહ્યો... ... ૧૬૪
 માધરી લાલનકી લટક દેખી મટક
 પરત નાહી. ૧૬૫
 માધ મોહે દેખન દે ધનશ્યામરી ૨૨૯
 માઈ મોરો મોહન જીવન દોરીરી ૨૩૦
 માઈ મોરે યહ મૂરતિ મનમાની; ૩૦૩
 માઈ મોરો જીવન મોહન પ્યારો, ૫૭૯
 માઈ મોરો જીવન કુંજવિહારી, ... ૯૮૪
 માધરી રસિક રસિલે નેના, ... ૧૨૧૭
 માધરી પાધ લાલ બાધો લાલ, ... ૧૨૧૮
 માધરી મોર મુગટ તિલક ભાલ, ... ૧૨૧૯
 માખન દધ ખાયો, ૧૩૪૬
 મારી મુજપર મોહિની નાંખીરે,
 કહાનુડે કો'ને કેમ કરીએ. ... ૪૩
 મારી મને જોવાદેરે જોવાદે, ... ૬૬૨
 મારીરે મને મોહન પ્યારો; ... ૮૮૦
 માણીગર મોરલીવાળા મીત, ... ૧૩૧૧

પદ	પદ
માણીગર મોતીયાવાળા; ... ૧૦૯૯	મારા નિરખીને નેણાં લોભાણુરે, ૨૯૦
માણીગર માણુકીના હો અસવાર; ૨૨૮૬	મારા રસિયા વાલમ રોરે, ... ૩૪૬
માત જસોદા ઉતારે આરતિ, ... ૯૬૫	મારા મનના માનેલ રોરે, ... ૩૪૭
માધવરે મારે ઘેર આવો, ... ૬૪૨	મારા પ્રાણુના જીવનનેરે, ... ૩૪૯
માધવ માન હોનો લાલન, આલીયે	મારા સમ મોહનજી તમને, ... ૬૭૪
જરૂર; ... ૧૦૬૦	મારા પુન્યતણો નહિ પાર, ... ૭૮૬
માધવસું ના કર માનની માન ... ૧૫૪૧	મારા હરમાં વસ્યા છે અલખેલડો ૮૬૧
માધોસુ નેના નેહરો કીનો; ... ૨૭૬	મારા નાથ રહો મારા નેણુમાં, ... ૮૭૦
માધોજી મેરોતો તુમહિં એક, ... ૪૬૧	મારા સમ માર મારે, ... ૧૩૮૦
માધોજી માને હો રાવલા ચરણુરી	મારા વહાલાને રાખ્યા મોલા માધરે ૧૮૬૩
આસ; ... ૩૫૭	મારા રસિયા વાલમને ભરમાવ્યોરે; ૧૮૬૪
માધોજી માને હો, રખજ્યો રાજરે	મારા સમ મોહન તમને રે, ... ૧૯૪૦
હનૂર; ... ૩૫૯	મારા નાથ આવો રાખું નેણુમાં, ... ૨૦૫૮
માનની માન ભરી, માનત નાહી	મારા મનમાં વશી તારી મૂરતિ, ૨૦૫૯
મોરારી; ... ૧૦૫૭	મારા નેણુ શીતલ જોઈ નાથને, ૮૬૯
માન ન કીજે પ્યારી, રસિક લાલ	મારાં લોચનિયાં લોભાણું જોઈ
ગિરધારી બિહારીસું; ... ૧૦૬૫	નાથને, ... ૧૯૫૫
મનની મનાય લેને, ... ૧૨૯૬	મારાં નેણું લોભાણું જોઈ નાથને ૨૨૦૬
માનની મધુસુદન માન ભરી; ... ૧૩૬૧	મારાં પુન્ય ઉદે થયાં પાછલાં, ... ૨૨૦૮
માને વાલા લાગો રાજ પ્યારા નટ-	મારીરે સામલિયે છેલે આંખડીરે, ૩૨૮
વરજી; ... ૩૮૬	મારી પ્રીત પ્રાણુઆધાર તમ સંગ
માને વહાલા લાગો છે શ્રીગોપી-	લાગીરે, ... ૬૩૭
નાથ; ... ૨૨૬૬	મારી લાગી છે તમ સંગ પ્રીતરે, ૭૩૭
માને પ્યારી લાગે થારી ખંસી છેલ; ૨૨૬૯	મારી મારી સાંવરીયા ચારે રે, ... ૨૧૧૯
મા બિગરથો તેરે પ્યાર, ... ૧૨૩૩	મારું મન મોયુંરે મા મોરલીને નાદે. ૧૩૬
મારગડે રોકોમાં મોહન મારગડે ૧૧૦૬	મારે મંદિર પધારાને માવારે,
મારગડે રોકોમાં માવા ... ૧૪૦૭	મીઠડા જોડે તારી વાટડલી. ... ૪૧
મારગ મેલો ગિરિધારી, ... ૧૪૦૮	મારે મન વસિયોરે માંખણુ ચોર. ૧૩૭
મારા પ્રાણુ જીવન જોઈ જોઈને જીવુંરે	મારે અવિનાશી ઘેર આવ્યોરે, ... ૨૮૮
જીવન મારા; ... ૨૪૮	મારે મંદીર ખીરાને કહાના કેસરીયા; ૩૮૫

૫૬

૫૬

મારે લાગેરે હરિવરથી નેડો, ... ૬૫૬
 મારે સ્વામિનારાયણ બળવા, ... ૭૮૪
 મારે લગની લાગી છે ધનશ્યામનીં ૮૫૬
 મારે મંદિર પધારો પ્રભુ પ્રીત કરી; ૯૨૪
 મારે ભુવન પધારો હરિવર હસતા; ૯૨૫
 મારે મંદરિયે પધારો રસિયા છેલ્લ; ૧૯૫૨
 મારો મન બંસી બળથ લીધો, ૧૧
 મારો મારગ મેલોને રસિયારે, ... ૧૦૭૮
 મારો પાલવડો પાતળિયારે, ... ૧૦૮૦
 મારો મન મોહો છે ત્રિભંગી લાલ; ૨૨૬૭
 આવે મોરલી વાધને મન લીધુંરેમા, ૧૧૨૪
 આવો મરમાળેરે, જીવન જોયા મેં, ૧૦૯૧
 માંકે મોલે મોહનજી થે આયા ક્યો
 ની આજ. ... ૧૩૭૦
 માંકે મોલે બાલમજી થે આયા
 છોજ રાત. ... ૧૩૭૧
 મીનજીડાસોં કહીયો કોઈ જયે, ૧૦૫૩
 મીન કુરમ શુકર નરસિંધ વપુ ધર, ૪૭૭
 મીલખેકી મોકું હોત પીર;... ૧૩૩૩
 મીલે મોયે કુંજભુવન નંદલાલ ... ૧૪૫૬
 મુખડાંની મોહન રે કે મોહની
 લાગી છે; ... ૧૮૪૭
 મુગટ ધયોં શ્યામ સુંદર કમલ નેન, ૫૬૦
 મુગટપર વારીરે સુંદર શ્યામ વારીરે
 સુંદર શ્યામ વારીરે; ... ૧૧૨૨
 મુગટ છળી હપર તન મન વારું;... ૧૬૨૩
 મુગટ છળી અદભૂત આજ બની; ૧૬૨૪
 મુજને મારગડે બાઝમાં રે, ... ૧૮૨૨
 મુનિ મન મંજન શ્રીધનશ્યામલાલ
 ધર્મકુલરંજન, ... ૨૧૨

મુનીજન ગાવે મુદંગ બળવેં ... ૪૭૯
 મુને તારા મુખની માયા લાગીરે,
 સલ્લુ શ્યામ સોહાગી. ... ૪૯
 મુને મળીયારે સહજનંદ સ્વામી, ૬૫૫
 મુને રોકોમાં મારગ જતાંરે, કહાન
 કેશરિયા ... ૧૪૬૫
 મુને રોકોમાં સુંદર શ્યામરે, માનો
 મોહનજી ... ૧૪૬૬
 મુને કાંધક કીધું જાદુગારે રે, ... ૧૫૦૧
 મુને પરવશ કીધી રાખી આડરે,
 રંગડોલરિયે ... ૧૫૦૨
 મુને વહાલા છે પ્રાણથી નાથ રે, ૧૯૫૧
 મુરકી ગઈ જૈયાં મોરીરે મોહન
 કહાના, ... ૧૦૫૨
 મુસકનીમેં મેરો મન બસકીનેરે; ૧૨૨૨
 મુસકનીમેં મન, મુસકનીમેં મન
 મેરો લીનેરે કનૈયે; ... ૧૭૭૮
 મૂરત મનમાની, મૂરત મનમાની ૧૫૮૪
 મૂરત માધુરી દ્રગન બસી, મૂરત... ૧૭૪૧
 મૂરત માધુરી મોહનલાલ પિયાકી, ૧૭૭૧
 મૂર્તિ મારે મન માની, ... ૬૬૦
 મૂર્તિ મોરે મનમેં આય બસી; ... ૧૧૧૬
 મેજ્યો બેકાંની તેરે હાથરે ગુમાનીડા ૨૫૯
 મે તો જીન જીન તેરા ગુનેગાર. ... ૧૭૮
 મે તો દરસકી ખ્યાસીયાંવે, રહત
 ઉદાસીયાં... ૧૮૨
 મેરા નેહરા નિબાઈયે હો;... ૩૧૩
 મેરા તો મન માધોજીનું માનારે; ૮૦૫
 મેરા દીલદાર યાર કનૈયા ... ૧૫૬૪
 મેરા મન લે ગયો વે મોહન યાર; ૧૭૭૫

	પદ		પદ
મેરી તક્તીર કરીયો માફ. ...	૧૭૬	મેષ ન મારે મટકું મુનિવર વિગ્યાની; ...	૭૮૧
મેરી સુધ યા જોગીયાને હર લધવો; ...	૪૧૫	મેં અપને આંગનમેં ઠાડી, ...	૨૧૪૨
મેરે તો ઇષ્ટદેવ એક સ્વામિ હે, ...	૨૧૫	મેં જઈ બલિહારીયાં; ...	૮૦૪
મેરે મન બસ ગૈયાં; ...	૮૦૨	મેં જની પીયા મોરારે પીયા મોરા; ...	૮૩૮
મેરે તો મન બસી ગયો માથેરે; ...	૮૦૬	મેં તેરા ગુન ગાવુંરે ધનશ્યામરે, ...	૫૩૧
મેરે તો પરમેશ્વર સ્વામીરે; ...	૮૦૭	મેં તેરી બલજઈરે મહારજરે, ...	૫૩૨
મેરે એક આસરા તેરારે, ...	૮૦૯	મેં તો ગુનેગાર તેરારે. ...	૧૭૫
મેરે તુમ ખીના ચોર ન કોઈરે, ...	૮૧૧	મેંતો તેંરે ખીરહ બરોસે બહુનામી, ...	૪૧૧
મેરે મન માને હો મોહન મેરે મન માને, ...	૧૦૫૦	મેં તો તેરે બરહ બરોસે સ્વામી; ...	૭૯૫
મેરે મન બસ ગયો માખન ચોર; ...	૧૧૫૩	મેં તોસેં પ્રીત જોરીરે પ્રીત જોરી; ...	૮૪૧
મેરે મન સાવરો બસીયો, ...	૧૨૭૩	મેંતો તોહીરું લગાયા હો નેહરા, ...	૧૨૮૯
મેરે મહાસુકકી, સૂરત કહા કહું, ...	૧૪૬૩	મેંતો દીડા શ્રીધનશ્યામ ગુંદર, ...	૧૩૦૪
મેરે મન માને માઈ મોહનલાલ; ...	૧૬૬૫	મેં દેખી છપી સાંવરી; ...	૮૦૧
મેરો માનની માન માન; ...	૧૦૬૬	મેં ના લિયો યાકે કરકો કંગનવા, ...	૧૩૬૫
મેરો હરવા ડારચો તર, ...	૧૨૩૨	મેં પનીયાં કેસેં જઈ રે, ...	૧૪૪૦
મેરો મન હર લીનો બરજોરી ...	૧૫૭૪	મેં ભુલી નેહા કીનેરે નેહા કીને; ...	૮૪૦
મેરો મન સાંવરેને હર લીનો ...	૧૫૬૩	મૈયા આજ તુમારે લાલકું પકર્યો કરતે ચોરી. ...	૯૬
મેરો મન મોહો વે તેરી પગીયાં ...	૧૫૬૬	મૈયા તેરો લાલ બરજોરી, ...	૧૧૭૬
મેરો મન હરલીનો, તેં તો નંદગ્યુંકે ...	૧૬૫૪	મોઈ યજ્ઞ બાસી તેરે સ્વપ, ...	૩૨૪
મેરો મન બસ કીનો શ્યામ બાંસુરી બજઈ; ...	૧૬૫૫	મોઈ કા જહુ કીનો છેલ, ...	૨૧૭૩
મેરો મન હર લીનો, ...	૧૬૭૬	મોતીયાં વાલોરે છેલ છોગાલો. ...	૫૮
મેરો નયો જોખનવા લટે રે, ...	૨૧૧૭	મોપેં ડારી મોહની ધન મોહનાને, ...	૧૦૬૩
મેલીને મારગ લાગ્યા રે, ...	૧૯૪૧	મોયે પાર ઉતારેરે પ્યારે, ...	૫૩૪
મેલો મારગ મીઠડા માવ, ...	૧૫૫૫	મોયે આજ લેરેગી મોરી મૈયારે, ...	૧૩૩૮
મેલ્યો દક્ષિણના સાથ, ...	૬૮૫	મોયે પનિયાં ભરન હો પ્યારે રે, ...	૧૫૪૭
મેવાડો ગાયોરે મોરલી માયે, ...	૧૭૪૫	મોયે બેન બજાય બરા કીનારે ...	૧૫૪૮
મેવાડો આલાખ્યો રે મોહનરાય, ...	૧૭૪૭	મોયે કરુઈ નિદ જગાઈ રે, ...	૨૧૧૩
મેષ હું ના પરત નેન એક ટક ...	૬૭	મોરલિયે મન મોયું હો, માવા તારી મોરલીયે મન મોયું હો. ...	૧૫

	પદ		પદ
મોરલીમાં મેહન પ્યારા,...	૧૯૮	મોહની ડારીરે બનવારી,...	૪૫૧
મોરલીધરસોં મન માન્યો,	૩૭૪	મોહન મોરલીધર ગોવિંદ રાધાવર,	૪૭૮
મોરલિયે મનડાં હરયા વહાલાજી		મોહન માધુરી મૂરત સ્થામ સુન્દર	
તારી મોરલિયે મનડાં હરયા; ...	૧૧૧૯	છેલ શોભા ધામ, ...	૫૫૧
મોરલીમેં મોસોં કરત સેન;	૧૩૩૨	મોહન મતવારો ઠાઠો કુંવર કહાન,	૫૫૯
મોરલીમાં મન લીધુંરે, ...	૧૪૦૫	મોહન દેખી મગન ભઈરે, ...	૫૮૭
મોરલી ધુની સુનીકે હડી ઝબકી...	૧૫૨૦	મોહન મૂર્તિ મનમાનીરે,...	૬૦૪
મોરલી વાળેરે મીઠી મોરલી વાળે	૧૫૪૯	મોહનરે આવો મને મળવા,	૬૩૯
મોરલી વાધરે વહાલે મોરલી વાઈ	૧૫૫૨	મોહન મૂર્તિ તારીરે વહાલી લાગેછે,	૬૫૧
મોરલી વાધરે વહાલે, મોરલી વાઈ	૧૫૬૮	મોહન મુખડુરે તમારું, ...	૬૬૯
મોરી અંખીયાંકે આગે રહો,	૧૬૫	મોહન મારી પ્રીત તમ સંગ લાગીરે,	૬૯૭
મોરી તિલરી મોહન તે લઈ,	૧૨૭૯	મોહન પ્યારે તુમ ખીના મેરો મન,	૧૦૩૭
મોરી ખુંદન ભીંજત સારીરે;	૧૩૩૬	મોહનલાલ સાચી કહો પીયા કોન	
મોરે મંદિર આજ બધાઈ, ગાવો		સંગ જયકે જાગે;...	૧૧૪૬
મંગલ માઈરે. ...	૧૨૨	મોહન બેન બજઈ ગ્રહ તજ બન	
મોરે માઈ જીવન કુંજવિહારી;	૩૦૧	આઈ બન આઈ; ...	૧૧૫૦
મોરે જીવન હો મોરે જીવન,	૫૦૪	મોહનાને મન હર લીનો,	૧૧૭૯
મોરે મહારાજ મેં તો તોરી બલ-		મોહનાને મોપે મોહની ડારીરી;...	૧૨૨૩
હારીરે; ...	૭૬૩	મોહન મોહનીવારે હો મોહની ડારી	૧૨૪૫
મોરે લોચન લાલચી ભારી,	૮૮૮	મોહન નાયક એહો,	૧૩૫૧
મોરે લોચન અતહીં અધીર;	૮૯૦	મોહન સુંદર મૂરતિ, હવે નિમખ	
મોરે લાગતી પૈયાં પૈયાં; ...	૧૦૬૭	ન મેહું ન્યારીરે. ...	૧૪૨૫
મોરે બારે લાલા તોસું કહા કહી		મોહન છખી કહી ન જાત બનાયે	૧૪૬૦
આલની ...	૧૩૬૪	મોહન તુમકેસે દાની, ...	૧૪૭૪
મોરે બાંકે બિહારીપર જાઉં વારી,	૧૬૫૨	મોહનાને મારી વે નેનોદી સેન ...	૧૪૮૪
મોરે બાલમ ખીરાજે આજી બગિચાં	૨૧૫૪	મોહન મોરી ગેલ પરચો,	૧૫૧૪
મોલીડાપરવારીરે,...	૬૩૧	મોહનલાલ મન મેરો બાંસુરી બજ-	
મોહન સાંવરે ખોલો નેન....	૮૮	યકે હરલીનો,	૧૫૨૬
મોહન મન માન્યો મા,	૩૪૦	મોહનાને લગાઈ મોહની સૈયો,	૧૬૫૦
મોહન પ્યારે શ્રીધર્મદુલારે,	૪૪૬	મોહની તે ડારી મોપે નંદદે સલોના	૧૬૫૭

	પદ
મોહન મધુરીસી બેન બળવે,	૧૬૬૨
મોહન ખ્યારેસું લોચન લાગી રહે	
દેખબેઠું,	૧૬૮૨
મોહન મતવારે તિહારે કારન સબ	
નિશ,	૧૭૦૪
મોહન જુકી વે મુસકની હે ચીત	
ચોર;	૧૭૧૦
મોહન રંગલીને મોહન રંગલીને,	૧૭૨૧
મોહની ડારી વે ચીત ચોર; ...	૧૭૭૬
મોહનજી મરમાળા રે વહાલા,	૧૯૧૪
મોહન મન હરતા આવે વહાલો	
મોહન મન હરતા;	૧૯૬૬
મોહનજીની રે,	૧૯૮૪
મોહન લાલ માર્છીઠાડે જમુનાકે તીર	૨૧૦૪
મોહનાને મોહની ડારી રે, ...	૨૧૧૪

	પદ
મોહનાને મારી નેનોંદી કટારી મોયે;	૨૧૩૨
મોહન તેરી મૂરત દેખી ખુશ બઈ;	૨૧૪૭
મોહનલાલદી લટક મન માનીયાં	૨૧૪૮
મોહન છેલને લગાયા મોસું નેહરા;	૨૧૫૦
મોહી મોહીરે હું તો મોહી. ...	૬૧
મોહી છું મોહન તારે મોહીડેરે;...	૩૨૭
મોહીરે મોહનવર જોઈ,	૫૬૬
મોહી પાઘડીને છેડેરે,	૬૫૨
મોહી છું મોહન લટકેરે,	૬૫૪
મોહી છું મરકલેડેરે મરકલેડે, ...	૬૬૧
મોહી છું છાગલાં જોઈનેરે,...	૧૮૨૭
મોહું છે મનડું માવ, મુખને મર-	
કલેડે;	૭૬૦
મૃગલોચની એસો હડ હાંડદે; ...	૧૬૧૦
મૃદુ બોલનીમેં હું લલચાની ચાની	૪૬૫

૫

ચહુ ધનશ્યામ અનુપમ માર્છ. (અ)	૧૪૧
ચા મોહને મન લીનો માર્છ; ...	૧૩૧૩
ચા બન બંસી બળઈ ધનશ્યામ,...	૨૧૬૩
ચા છબી દેખી આનંદ બયેરે, ...	૨૧૬૬
ચાર કનૈયા નીકો જરે,	૨૧૬૭
ચું ન બોલીયે બોલ,	૫૩૬
ચે બાલક વસુદેવકે દોડ આલી,...	૧૩૧૬

ચે કુંવર દોડ કમનીય નીકે આલી,	૧૩૧૭
ચે જોહોકુલનલિનદિનેશ આલી, ...	૧૩૧૮
ચે જાત દોડ જાત સુંદર આલી,...	૧૩૧૯
ચે ઠારે બનઠન બનવારી બિહારી	
કદમ તર,	૧૭૭૨
ચેહી અવસર શ્રીનાથજી મગટ ન	
હોત જરે,	૫૭૦

૨

રઘ્યો રાસ પિયા ધનશ્યામરી; ...	૧૬૩૫
રજની ખીત ગઈરે ભોર બઈ; ...	૧૨૧૧
રટ રટરે મન બાવરે,	૪૮૫
રટત હજાર બદન શેષ સારદ, ...	૫૫૬
રટ મન રેન દિન નામ,	૧૫૬૨

રતન જતન કરી રાખ લાડીલી, ...	૫૩૭
રતનારે નેનોંદી રેખરે;	૧૧૨૮
રતનારે નેનાવારે હો સાવરે, ...	૧૨૮૮
રતનારે રસિક તેરે નેનારે (૨),...	૨૧૬૦
રમે વૃંદાવન રસ રાસ રેણ, ...	૧૩૬૦

પદ

પદ

રમે રાસ હરિ ચલો માધરી; ... ૧૬૩૪
 રવીન્ન પુલીન પર, રાજત બિહારી ૭૦
 રસિયાજીરે પ્રીતમ પ્યારા અલખેલા ૩૪
 રસિયાજી વારી જડ મુખડાં ઉપરે. ૩૮
 રસિયા સુનોજી મોરી બાતહો
 સાંવરે, ૨૫૭
 રસિયા છેલ ગુમાનીવે; ૩૦૬
 રસિયા આવોરે અલખેલા, ... ૬૬૭
 રસિક છેલ ધનશ્યામની શોભા ૮૫૬
 રસિયા રંગ માણોજી, ૮૮૪
 રસિયાજી એહું થારી આવે રાજ, ૧૦૪૩
 રસિક બર રાત સારી કહાં જાગે, ૧૧૯૨
 રસિકા થારાં નેણ અતિ સુખદેણુરે; ૧૨૨૬
 રસિયો રંગછેલ છળીલો ધર્મકુવર
 પ્યારો; ૧૨૩૧
 રસિયા રોક મોરે, ૧૩૭૬
 રસિયા ન રોકો પનઘટ રાજ, ... ૧૪૬૭
 રસિયેને લગાય નેતુંદા તીર ... ૧૪૮૩
 રસિયા મોસું રાર કરે, ૧૫૧૩
 રસિકી રાવે ના કર રોષ ૧૫૪૪
 રસિક રંગ છેલ છળીલે મોહન નાગર, ૧૭૦૧
 રસિક રતનારે તિહારે લોચન સુંદર, ૧૭૦૨
 રસિક દ્રગ રૂપે સુખેસે લગત
 અધરવર, ૧૭૦૩
 રસિયો રસિયા રસ ચોર મધુકરરે, ૧૭૩૬
 રસિયા જોઈ રૂપાડી કોટ રૂડી
 રેખાવળીરે લોલ, ૧૭૬૮
 રસિયા વર રૂપ અનુપ જોધને ફરે ૧૮૩૪
 રસિયાજી કહોને રસ રીત રે મોહન
 ગિરિધારી; ૧૮૮૪

રસિયા મને રાખો રે પોતાની
 જાણી; ૧૮૮૮
 રસિક સુંદર સાથે શ્રીદામ, ... ૧૯૦૬
 રસિયા નીત નીત કરતી આડ ચાં-
 દલિયો લાલનો રે લોલ; ૧૯૨૧
 રસિયાજી સાથે રંગ લાગીયો જો; ૧૯૩૪
 રસિયા લાલ શ્યામ સુંદર રંગછેલડા; ૨૦૫૪
 રસિયે રાજીવ નેન ખાંસુરીયાં ખુળ
 બજાઈ; ૨૧૦૩
 રસિયાકે રૂપમેં અટક ગઈ અંખિયાં ૨૧૦૭
 રસિયાકે રૂપપ્રી કહો કહું મારી રે; ૨૧૦૮
 રસિયો બેદરદી દરદ નહીં જાને રે. ૨૧૧૨
 રસિયાજી મેરે જીવન પ્રાન, ... ૫૨૭
 રસીલે રાજીવ નેનાં હો, ૧૩૮૮
 રહી છું મોહીનેરે છેલ જોધને. ... ૫૭
 રહો જ્યું મોરે નેનોમેં સહજનંદ; ... ૩૧૬
 રહો જ્યું મોરે નેનોમેં સુંદર રૂપ; ૩૧૭
 રહો જ્યું મોરે નેનોમેં શ્રીધનશ્યામ; ૩૧૮
 રહો જ્યું દ્રગ સહજનંદ સુખન; ... ૩૧૯
 રહો જ્યું રસીક નંદલાલરી, ... ૩૨૩
 રહો જ્યું રહો જ્યું અનખોલે મત
 ખોલો મોરે, ૧૧૫૭
 રહોને રંગલીના મારી આંખડકી
 આંગ, ૧૨૦૬
 રંગબિના રંગબિના, લાલ પ્યારા
 નંદજના. ૪૮
 રંગલીના રસીકી તારી આંખડકી, ૬૧૮
 રંગલીના રસિકા ગિરિધારી, ... ૬૪૫
 રંગલીનો રણજોડરાય, ૧૦૦૦
 રંગનો લીનેરે જોઈ, ૧૮૫૫

પદ	પદ
રંગલીના રસીલારે વહાલા, ... ૧૯૧૭	રાવલાં નેજારી અનોખી રીત, ... ૨૨૭૨
રંગ ભર્યો છે રમતાં અતિ ઘણો બે; ૧૯૩૫	રી આજ શ્રીગોપીનાથ સોહત હે, ૫૬૩
રંગલીને મોહન પ્યારે ખાંસુરી નેક	રીજ ચતુર તારી ચાલમારે, ... ૧૮૨૫
બળઓ; ... ૨૧૦૧	રીસ કરી બોલી અલખેલી, ... ૧૯૦૨
રંગરસિયો મોહન ચાર, ... ૨૨૫૫	રુકિમણીરમણ શ્રીનગો જનુનાથ. ૮૬
રંગીલે કહાન પ્યારે હો, ... ૧૩૮૬	રૂઠાં લાગે છે મોહનલાલ લટકાં
રાખીશ જતન કરીરે પ્રાણ મારા,	તારારે; ... ૨૪૨
જીવન રાખીશ જતન કરી. ... ૬૫	રૂડા લાગો છો રાજેન્દ્ર મંદિર આવ-
રાખું લોચનિયાંમેં જીવન મારાને ૩૪૨	તારે; ... ૧૬૭૦
રાખો પ્રભુ અપને બરદશી લાજ; ૪૧૩	રૂડા લાગો રાજીવ હો લોચન શ્યામ; ૨૨૮૫
રાજ થેતો છોજ, મારી જીવન દોરી ૮૧	રૂડા લાગે રે, ... ૧૬૮૮
રાજમોલ પધારો રંગ બીનાજ;... ૩૮૪	રૂડા શોભો છો બહુ રસિયારે, ૨૦૭૮
રાજ મારે મંદીર રહો રંગ છેલ નટ-	રૂડું રાસ મંડલ રચ્યું ગિરિધારી; ૨૦૧૩
વરજી નેણમેં રાખું; ... ૪૬૬	રૂપ બેઈ રૂપ બેઈ, રસિયાજી
રાજ થારી ખાંસરી તો વાજે મહા-	રાજ મોઈ. ... ૪૨
રાજ મોહનજી મીઠી લાગે; ... ૫૦૧	રૂપ લોભાની રે શુભાંની, ... ૪૫૨
રાજ બરજોરે લીનો છે ચીત ચોર; ૧૨૨૬	રૂપ અનોપમ સુંદર બેરી, ... ૧૨૦૩
રાજ સહેલી તોયે દેખી મોઢરે	રૂપ વિલોક્ષી અનૂપ બઢરી; ... ૧૩૧૪
બનરા; ... ૧૪૦૧	રૂપ રસખાની રસિયો રૂપ રસ-
રાજત ઝર માળા મોતિયનકી, રાજગ ૧૭૪૪	ખાની, ... ૧૪૭૧
રાજીવ લોચન મોચન તાપ ત્રિવિધ	રૂપકો રસાલ પ્યારો રૂપકો રસાલ ૧૪૭૨
શ્યામ, ... ૧૧૧	રૂપ લોભાને મોરે લોચન, ... ૧૫૨૬
રાજીવ લોચન ભવ ભય મોચન;... ૪૪૭	રૂપ તમારું રસિયાજી, ... ૧૬૬૬
રાજીવનેન રસિયો રાજીવનેન ... ૧૪૭૦	રૂપાળા છો રાજીવલોચન, ... ૧૬૬૫
રાજીવ લોચન રસ ભરી મૂરતિ, ... ૨૦૭૫	રે આવો મોરે પાડને પ્રીતમ પીયા
રાજે ગઢપુર મહારાજ, ... ૯૬૬	પ્રાન બાલમરે; ... ૫૦૭
રાજેશ્વર રંગના લીના; ... ૧૦૯૮	રે ગુનરિયાં કીત નયે રે ... ૧૪૪૨
રાતી રાતી રેખેં દેખેં ઉપજત ચેન; ૧૧૭૨	રે ચોરવા લેજ નય, ... ૧૨૩૪
રાધાજી તમારોરે નાવલીયો, ... ૧૦૮૬	રે'ન્યો હો શ્યામ એહી છબી નેન; ૧૬૪૦
રાવ સિયાજી ગજપર બેઠી, ... ૨૨૫૧	રે ધર્મકુંવર ધનશ્યામ હરિ, ... ૨૦૬૫

	પદ		પદ
રે ધર્મકુંવર વર બહુ નામી, ...	૨૦૬૭	રે વિદેશી મુધમોરી ખિસરી ગયોરે	૮૨૮
રે ધર્મકુંવર મુખ ચંદ્ર જોઈ, ...	૨૦૬૮	રે સનેહી નેહા ભુલી ના જૈયોરે,...	૮૨૫
રેન કહાં જાગે હો બાલમ રેન કહાં	૧૦૪૯	રે સાંવરીયા તોરી દાસી દીન બધરે;	૮૨૭
રે ભક્તિધર્મસુત શામળિયા, ...	૨૦૬૬	રે સ્વામિ નારાયણ સાંબરે, ...	૭૮૨
રે મોહન બનવારી, ...	૪૭૩	રૈકહટપુરમેં રહત નિરંતર, ...	૨૨૬
રે લગની દિન રાત લગી રહીરે;...	૮૨૬	રોકે મારગ રસિયો છેલ,...	૧૫૫૪
રે લાલન લલચાઈ, ...	૪૭૪	રોહિણીકુંવર શ્રીરામનાં, ...	૧૦૦૫

લ

લગ ગઈ નેનોદી સેનરે; ...	૧૧૨૯	લટકંતી ચાલે પધારિયા બ્રહ્મદિક-	
લગન લરકૈયાં લાગ ગઈ;...	૧૧૩૯	નો નાય; ...	૧૮૧૫
લગની લાગી લાલસું, ...	૧૪૨૬	લટકાળાજી આવો મારે લટકંતા જો;	૧૮૩૮
લગ ગઈયાં અંખિયાં હમાર, ...	૨૧૨૨	લટકાળા લાલચરે કે લાગી લટકાંમાં,	૧૮૪૨
લગી રટના ધનશામદી નામદી,...	૧૯૧	લટકાળે લાલેજી મન લીધલાં જો;	૧૮૫૨
લગી અંખીયાં યાગોપાલદી લાલદી,	૧૯૩	લટકંતો આવે લેરખડો લટકંતો આવે	૧૯૬૩
લગી નંદલાલસું અંખીયાં, ...	૧૨૭૨	લટકંતી ચાલે આવે વહાલો લટ-	
લગી હો મોયે કમલનેનોદી રેખે...	૧૪૬૪	કંતી ચાલે; ...	૧૯૬૪
લટકાળારે મન મોહું મારું, ...	૫૩	લલિત ગતિ લટકત આવે લાલ,	૧૧૧૫
લટકાલાને લટકે મારું મનડું મોયું		લલિત ગતિ લાલન આવત, ...	૧૬૦૭
બેનીરે. ...	૧૦૨	લંગરવા બડો ચોર, ...	૧૨૩૫
લટકાલા મોહનલાલ તમપરવારીરે,	૨૩૮	લંગરવા લગાય ગયોરે, ...	૧૨૫૫
લટકે યહુ આય ખસી ઉર મૈયા,	૩૦૨	લંગરવા ટું બરજ્યો ના માને, ...	૧૭૦૮
લટકાલા નંદાજીના લાલ,...	૩૫૬	લંગરવા મોરે માનત નહીં, લંગ	૧૭૩૯
લટકાલા લાડકડા મારા, ...	૭૪૭	લંગરવા ઠાડો ગેલરે (૨),...	૧૭૮૯
લટકાલા લે'રી પધારો ...	૭૭૪	લંગરવાને જાડુ કીનો રે, ...	૨૧૧૬
લટકાલા લાલ ખિહારીરે,...	૧૦૪૮	લંગરવાને મેરો હરવા તોરો રે, ...	૨૧૨૯
લટકંતા આવે લાલ લટકંતા આવે,	૧૧૧૩	લંગરવાને મોરો હરવા તોરો; ...	૨૧૮૪
લટકે મન ખસ ગઈ લાલનકી, ...	૧૧૪૦	લાગીવે નેનોદી સેન શામલડા, ...	૧૬૪૨
લટકે લટકીલી આય ખસી ઉર, ...	૧૬૭૭	લાગીરે મોયે નેન નજરિયાં; ...	૧૭૮૨
લટકે ખીચ અંખીયાં અટકે ગઈરે હો;	૧૭૨૭	લાગે મોરે રસિયાજી રાજ રાજવનેન	૩૬
લટકે લાલોદી અટકે રહી, લટ	૧૭૪૨	લાગે ખ્યારી લાગે ખ્યારી,...	૪૫

પદ	પદ
લાગે માને ખ્યારે, થારાં નેણારે	લાલા તેરી લટકનીમેં લલચાધરે, ૬
નભરો. ૭૮	લાવણ્યતા જોઈ લાજ્યા, ... ૨૨૧૭
લાગે રસિક તેરે નેન રસિયા ... ૧૪૫૩	લીજે કંઠ લગાય લાડીલી, ... ૫૪૦
લાગે તેરે નેના મોયે, સાંવરા	લીન્યા લીન્યારે બિહારી ખીરી
ગુમાની ૧૪૭૭	પાનદી; ૬૪૦
લાગે લાગે કરેજે ખાન રે, ... ૨૧૨૧	લીધુરે લટકે મન મારું, ... ૫૬૮
લાગો થાસું નેહ નંદાજીરા લાલ,	લીધું ચીત હરીને, ... ૬૩૪
લાગો ૯	લીધુરે મન મારું સજની વહાલે
લાગો થાસું ખ્યારે મારા ખાંકા	વેણુ વળધને રે; ... ૨૨૨૫
શિરદાર; ૧૨૨૭	લીનેરે મન મોહન ખ્યારે; ... ૧૭૮૫
લાગો મોરે નેહરા નવલ ધનસ્થા-	લીયોને ગોપીનાથજી મુખવાસરે; ૯૧૪
મસો; ૨૨૬૫	લૂટરે જમુનાકે તટવા, ... ૨૧૭૦
લાગ્યો લાગ્યો નટવરથી નેહ, ... ૨૨૮૨	લેખ્યું આઈ નંદદારે, ... ૧૩૭૭
લાડીલા થાને ખમા હો લાલજી	લે તનમન વારું, લે તનમન વારું ૧૫૮૧
ખમા; ૪૯૫	લેત તાન તોભૂતન નામ તન નામ, ૧૬૦૩
લાડીલા માને વાલા લાગો રાજ; ૫૧૯	લેરખડા લાલ લાલચ લાગીરે, ... ૬૦૬
લાડીલો ધનસ્થામ વારું સો વારું; ૫૨૨	લેવું બલૈયાં તેરીરે, ... ૮૨૪
લાડીલા લાલજી આવો ઓરારે, ... ૬૬૮	લેહો બરી લોચન હર લઈ (૨); ... ૨૨૪૫
લાડીલો લાલ જીમત પૂરી દૂધપાક; ૯૩૪	લોચન લાલ તાપર મોહો, સોહત
લાલ બરી લોચન લેહો નીહારી, ૫૭૮	માનું મદન સદનહુંકી કપોરી. ... ૧૦૯
લાલ ગિરિધરકે હાથ બેકાની, ... ૫૮૦	લોચન મોરેરી પરે ફંદ, ... ૫૫૩
લાલ બ્યાર કીજીયે મેં લાગું તોરે ૯૩૬	લોચનીયાં લોબાણુરે ગિરિધરલાલ
લાલ ખીરી લીજીયે સાંવરીયા મન-	મારે, ૭૦૬
બાઈ... .. ૯૪૩	લોચન લોબાણું જોધને નાથને, ... ૨૦૭૪
લાલન લાખ કહી, મેરીન એક ગહી; ૧૦૫૮	લોજ પધાર્યા લટકાળો, ... ૬૭૭
લાલ તરી લેહરે બલૈયા, ... ૧૧૭૭	લોબાણુંરે લોચનીયાં લોબાણું, ... ૧૦૯૭
લાલ જસોદા તેરો વે, ... ૧૩૦૧	લોબાણી હું લેહેરી લાલરે, ... ૧૯૬૮
લાલજીના લટકાપર વારી... ૧૩૨૧	લોબાણું ચીત તરુણ મનોહર
લાલન તેરી લટક મેરે મન અસી; ૨૧૪૪	રૂપમાં; ૨૦૫૫

૫

પદ

પદ

વટપત્તનમે વિનય કરી હરિ, ... ૨૨૫૩	વહાલી લાગે વાલમ તારા, ... ૧૧૬૭
વદન ઉપર જઈ કોટિ શશિ વારણે, ૧૧૧૦	વહાલા લાગે વિકુલ વનમાળી; ... ૧૩૨૩
વદનપર વારી ડારુંરે, ... ૧૧૯૫	વહાલાં લાગે મનોહર વેણુરે, ... ૧૫૫૮
વદન વિલોક્તી એક ટક ઠાડી; ... ૧૬૮૪	વહાલી લાગે છે વરણાળી તારી
વધારે વહાલ લાલની છબી હર	વાંકરીરે, ... ૧૬૭૧
ધારતાં; ... ૨૦૫૬	વહાલા મુને વશ કીધી પ્રજનાજ
વનમાંડી રે નંદને લાલ;... ૧૭૪૬	વાલપ તારા વહાલમાંરે લોલ;... ૧૭૬૭
વરતાલે આન્યા સખી શામળોરે, ૭૦૮	વહાલા તારી ભુજ ભુગલ જગદીશ
વરતાલે રણછોડરાય, ... ૧૦૦૨	જેઠને જઈ વારણેરે લોલ; ... ૧૭૬૯
વરસાણાની ગ્વાલણી આવે વૃંદાવ-	વહાલા તારી મૂરતિ અતિ રસરૂપ
નમાં; ... ૧૮૧૬	રસીક જેઠને જીવેરે લોલ; ... ૧૮૦૦
વરણુવું પૂરણુ અઘ્ન દયાલ નારાયણુ ૧૮૬૦	વહાલા તારું રૂપ અનુપમ નાથ
વશ કીધી પ્રજનારી વહાલાજી વશ	ઉદર શોભા ધણીરે લોલ; ... ૧૮૦૧
કીધીરે પ્રજનારી;... ૧૧૨૦	વહાલા તારા ભુગલ ચરણુ રસરૂપ
વહાલોરે વિકુલ વર સન્ની, ... ૫૬૫	વામાણું વહાલમાંરે લોલ; ... ૧૮૦૨
વહાલો ઘોડલા ખેલાવે ધનર્યામરે ૬૪૯	વહાલા રાજવ નેણુ રસાલ આવો
વહાલા લાગારે વનમાળી, ... ૬૭૦	અલખેલા;... ૧૮૧૮
વહાલા તારી મૂર્તિ મન માનીરે;... ૬૬૧	વહાલા છેલ છબીલારે કે છબીપર
વહાલા તારી વાતડી વહાલી લાગેરે, ૬૬૨	જઈ વારી; ... ૧૮૪૫
વહાલીને લાગેરે વહાલાજીની મૂર-	વહાલમજી વેહેલા વળજે રે, ... ૧૬૪૩
તિરે, ... ૭૦૩	વહાલા મારું ફાટશે ચીર;... ૧૬૪૬
વહાલપ ધણી વાતરે, ... ૭૫૦	વહાલા મારી કરો માં છેડ, ... ૧૬૪૭
વહાલા વંદન કરી પદ પાવન, ... ૭૮૮	વહાલા આવો સૌંપું એક કામ રે, ૧૬૪૯
વહાલા કામ કોધ લોભ સ્વાદ જે, ૭૮૯	વહાલા આવોને રાખું નેણુમાં, ... ૨૦૦૭
વહાલીરે વહાલાજીની વાણું; ... ૮૮૧	વહાલી લાગી છે તારી મૂરતિ, ... ૨૦૦૮
વહાલો ભક્તિધર્મસુત સ્થામ, ... ૧૦૦૩	વહાલો ઉભા કાલંદ્રીને કાંડીયે;... ૨૦૧૨
વહાલી લાગે વાતડી તારી; ... ૧૧૦૦	વહાલા લાગો છો પ્રજચંદ, ... ૨૦૨૦
વહાલો મોરલી મનોહર વાયેરે મા, ૧૧૨૩	વહાલા વહાલી લાગે તારી મૂરતિ, ૨૦૫૭
વહાલો શોભે છે નટવર વેશેરે મા, ૧૧૨૬	વહાલી લાગે રે વાતડી, ... ૨૦૭૬

૫૬

૫૬

વહાલી લાગે મૂરતિ તમારી હો ૨૨૮૩
 વળી સહુ સાંભળો રે, ... ૨૦૦૬
 વળી વખાણું જળની કીડા, ... ૨૦૩૦
 વળી કહું સહજ સ્વભાવ સ્વામીનો, ૨૦૩૪
 વળી વખાણું સહજ પ્રકૃતિ, ... ૨૦૩૬
 વળી ભક્તવત્સલ ભયહારી રે, ... ૨૦૪૧
 વળી પુરણ પુરુષોત્તમ સ્વામીરે, ૨૦૪૪
 વળી દીનબંધુ છે દયાળ રે, ... ૨૦૫૨
 વળી વખાણું શાકાત્સવ લીલા કરી; ૨૨૧૧
 વળી વખાણું લીલા લોયા ગામની; ૨૨૧૪
 વંદુ શ્રીધર્મતનય બ્રહ્મપુર નિવાસી. ૧૭૧
 વંદુ ચરન નખ ચંદ્ર સુધાકર, ... ૩૦૮
 વંદુ શ્રીસ્વામીરે, ધર્મકુળ ૦ ... ૭૨૩
 વંદુ ધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણનેરે; ... ૮૪૮
 વંદુ હરિકૃષ્ણ પ્રગટ પરમેશ્વર છહો, ૮૫૭
 વંદુ શ્રીરાધાકૃષ્ણ સકલજગદ્ગરન; ૮૭૩
 વંદુ દુર્ગપુરધામ, સુંદર શોભે ૦ ... ૯૯૨
 વંદુ ગિરિધર ગોકુલચંદ; ... ૯૯૭
 વંદુ સહજનંદ રસસ્થ ૫ અનુપમ
 સારનેરે લોલ; ... ૧૭૯૫
 વંદુ પુરુષોત્તમ પરબ્રહ્મ અનાદિ
 દેવનેરે લોલ; ... ૧૮૫૯
 વંદુ સહજનંદ ભવમોચન, ... ૨૦૨૩
 પ્રન્દાવનમાં વહાલે વનડી વાંસલી ૧૮૪૯
 વાઓ વાંસલડી પ્રજરાજ મોહન
 મરમાળી; ... ૧૮૧૯
 વાગીવાગીરે વહાલાની સૈયરચાંપડી ૧૯૫૩
 વાણી વાણીરે મીઠી વાણી. ... ૬૦
 વામે અંગરાજે રાણી રાધીકા શ્રીગો-
 પીનાથ; ... ૯૯૯

વારને જું વારને જું વારને જહરી ૦ ૮૯૧
 વારણીયે જહરે વાલમ વારણીયે
 જહરે, ... ૧૧૦૨
 વાર જસોદા વનમાળી, હો મોહન ૧૪૦૯
 વારને જીવનપ્રાણ માડી તારો ... ૧૪૧૦
 વારીવારીરે જહ વારી. ... ૫૯
 વારી લાલ નાયત ગત સાંગિત
 ઝનનનનન નુપુર બાજે; ... ૫૧૮
 વારી જહ વહાલાજી તારે વારણીયે, ૬૧૫
 વારી જહ વહાલાજીનું સ્વપ્ન, ... ૬૧૯
 વારી જહ રંગીલા રણછોડનેરે, ... ૭૦૯
 વારી જહ વહાલાજીને વારણે, ... ૮૬૭
 વારી હું બિહારી કહો રેનહુમ્મી બાતે; ૧૧૭૧
 વારી જહ વારણે વદન શરિ ઉપરે, ૧૧૮૫
 વારી લાલ બાજે શા માટ, ... ૧૨૪૫
 વારી જહ છળીપર છેલજી નટનાગર
 નંદકિશોર; ... ૧૨૭૫
 વારી લેહેરખડા નંદલાલ લટકે હું
 લોભાળી; ... ૧૮૨૦
 વારી જહ તમારે વારણે, ... ૨૦૬૪
 વારે વારે હું તો વારણે જહરે, ... ૩૩૦
 વારે વારે જહ વહાલાજી તારે વાર-
 ણીરે; ... ૧૬૭૩
 વારે વારે જહ વારીરે, ... ૧૮૯૩
 વાલા મારે ઘેર આવો, હું વારિ
 જહ વાલા મારે ઘેર આવો. ... ૧૯
 વાલા તમ સાથે મારી પ્રીતડી
 અંધાળીરે. ... ૧૦૫
 વાલા છોજ વાલા મને પ્રાણથી
 ખ્યારા, આંખડલિના તારા ... ૧૧૭

૫૬

૫૬

વાલાજી જોવાને હું તો વેલી ઝખ-
કીને ભગી. ... ૧૨૫
વાલાં લાગેરે વાલમ વેણાં, હારે
વાલમ વેણાં વાલમ વેણાં. ... ૫૪
વાલીરે વશ કીધીરે નેણાને ચાળે; ૧૪૨૧
વા'લીરો વહાલો લાગે મા, ... ૩૪૧
વાંસલડી કુંજ વાયેરે, ... ૧૪૦૨
વાંસલડી મારે વેરણુ પડી રે ... ૧૪૧૫
વિકસીત દ્રુમ ખેલી, સુમન બન
કુંજ કુંજ ... ૧૫૦૭
વિનતડી વાલમજી એ છે, ... ૧૧૪૪
વિરહે વિંધાણી રે મારા રાજ, ... ૧૭૪૮
વિસરી માં ભજ્યો વાલા મને
સામલિયા ગીરધારીરે ... ૧૦૭
વિહારીલાલ ચાલ ચલત ચટકીલી; ૧૫૯૫
વેરણુરે વાંસલડી વાગી, ... ૧૦૯૪

વેરણુ થધને લાગીરે વાંસલી વેરણુ
થઈ. ... ૧૪૦૩
વેલેરી હડીને વાલાજીનું વદન
નિહારું ... ૧૨૪
વ્યારુ કરત નંદકે લાલ, ... ૯૧૬
મજ ચંદ ખુંચી રહો મા દગમે; ... ૨૬૦
મજજીવન જમુના તીરે રે મા, ... ૧૧૨૫
મજ લાડીલો ગુન સ્વપકી રાસી; ૧૩૧૫
મજવનિતા વ્યાકુળ રસિયા રે, ... ૧૯૪૨
મજનારીરે મોહી મજનારી ... ૧૫૫૧
મજ તીર ગયા બલવીર, ... ૧૯૦૫
વૃષકુલનલિન દિનેશ વહાલા, ... ૧૬૭૫
વૃન્દાવનમાં વાંસળી રે, ... ૧૯૫૮
વૃન્દા તે વનના ચોકમાં રમે કુંજ-
વિહારી; ... ૧૮૧૩
વૃન્દાવન બાળે મા ખેરન જોર, ... ૨૨૫૬

૨૧

રાનીચર સરખારે, નરની સોખત૦ ૭૨૧
રાનાગત સુખખાની, ... ૮૧૬
શામળિયો સનેહીરે જીવનમાણુછેરે, ૭૦૪
શામળિયા સુંદરવર મારે, ... ૭૪૫
શામળિયા બેગા આજ્યોજી, ... ૮૮૩
શામળિયે મારી સુરત હરી રે; ... ૧૪૧૪
શી કહું શોભારે સામલીયા વરની ૬૦૯
શી કહું શોભારે શામળીયા તમારી, ૬૨૫
શી કહું શોભા આજની શોભે
સુંદર શ્યામ; ... ૧૯૭૦
શી કહું શોભા અંગની, ... ૧૯૭૮
શી કહુંરે શોભા સાહેલી શામળિયા
ગીરધરની રે; ... ૨૨૨૬

શીરે વખાણું છખી શ્યામનીજીરે, ૧૦૧૩
શીરો પૂરીરે આરોગો અવિનાશી; ૯૩૫
શુક સરીખોરે સ્વભાવ હોય ... ૭૨૦
શું વર્ણવું શ્યામ સુંદરતાઈ, ... ૨૦૮૨
શેરડીએ આવેરે સુંદર શ્યામગો ભે; ૧૮૪૦
શોભા શીરે વખાણું શ્યામનીરે, ૭૧૦
શોભાસાગર શ્યામ તમારી, ... ૧૧૬૬
શોભા શ્રીધનશ્યામની, ... ૧૨૪૧
શોભા શી કહું શ્રીધનશ્યામ, ... ૧૩૬૮
શોભા શી કહું રે રૂડી, ... ૧૮૫૩
શોભા પુરણુ ચંદ્ર સમાન કે મોહન
સુખતણીરે લોલ; ... ૧૮૬૧
શોભા નિરખી નેણા મારાં, ... ૧૯૬૩

	પદ		પદ
શોભાના શણુગાર હરિ મારા, ...	૧૯૯૮	શ્યામા શ્યામ બદન શોભાને, ...	૧૧૬૧
શોભીત સહજનંદ દેખો આજ		શ્રીસ્વામિનાથ જંગો મહારાજ,...	૯૧
શોભીત સહજનંદ. ...	૧૦૭૩	શ્રીકૃષ્ણ દયાલ જન્યું કર જોરી, ...	૧૫૭
શોભીત ગોકુલ ગોવિંદચંદ. ...	૧૫૮૦	શ્રીમહારાજ ચરન ચિંતામની, ...	૧૮૯
શોભેરે શામળિયા વહાલો કેશવ		શ્રીસ્વામિ સહજનંદ કીયો બવ	
કુંજવિહારીરે, ...	૨૨૨૪	પાર મોહે આનંદકંદ; ...	૨૧૧
શ્યામસુન્દર ગિરિધારી હો, મિઠડા		શ્રીકૃષ્ણ ઇષ્ટદેવ હમ ગાવે; ...	૪૨૭
શ્યામસુન્દર ગિરિધારી. ...	૧૭	શ્રીધનશ્યામકો હું ચેરો હો; ...	૪૨૯
શ્યામ સુરતપર મોઈ, હો શામળા		શ્રીમોહન નાગર સુખકે સાગર,...	૪૫૯
શ્યામ સુરતપર મોઈ. ...	૧૮	શ્રીગોવિંદ કાકોર તિહારો ચાકર,...	૪૬૦
શ્યામ મારારે પ્રાણુધિ જો ખ્યારા,	૫૨	શ્રીધનશામ તેરો નામ રટત, ...	૫૧૨
શ્યામ સુન્દર મોયે હેરી સજની.	૧૪૫	શ્રીધનશ્યામ શ્રીધનશ્યામ કામમદ-	
શ્યામ ઘટા ઝર લાગી ગોકુલપર;	૨૭૧	મોચન, ...	૫૪૩
શ્યામ હમારે નૈનકે તારે,...	૪૪૯	શ્રીપુરુષોત્તમ બહુ નામીરે, ...	૭૫૫
શ્યામજી સોહત મન મેરો, ...	૪૫૮	શ્રીપુરુષોત્તમજી પધારિયા,	૭૭૭
શ્યામ સુંદર સુખદાહરે, ...	૪૮૬	શ્રીગોપીનાથ રૂપ રંગ રાતે, ...	૯૮૭
શ્યામ સુંદર લગે ખૈયાં, ...	૫૮૯	શ્રીગોપીનાથ નિરખી લલચાર્દ;...	૯૮૯
શ્યામ પધારો ધનશ્યામ પધારો,	૭૧૧	શ્રીકાકોર શ્રીગોપીનાથ હમારે;...	૯૯૦
શ્યામ સનેહી ધનશ્યામ સનેહી,	૭૧૩	શ્રીગોપીનાથ ગોવરધનધારી; ...	૯૯૧
શ્યામ છખીલો ધનશ્યામ છખીલો,	૭૧૪	શ્રીધનશ્યામ છખીલેકી, ...	૧૨૬૨
શ્યામકીર્ત્તુ શ્યામકીર્ત્તુ શ્યામકી૦	૮૯૨	શ્રીબન્દ્રાબન સધનકુંજ લલીત	
શ્યામ સનેહી કોનસંગ જંગે, ...	૧૧૬૭	લતાન પુંજ, ...	૧૬૧૭
શ્યામ તેં તો ખારો બોરારે; ...	૧૨૧૨	શ્રીકૃષ્ણ કમલદલ નેન પુરીત અધર	૧૬૧૯
શ્યામ સલોનવાને વે, ...	૧૩૦૨	શ્રીરાધિકા રસિક લાલ દેત તાલ...	૧૬૨૦
શ્યામ કેશરીયા બનો, ...	૧૩૯૮	શ્રીદામ કોખ્યો નેણુ થયાં રાતા,...	૧૬૦૯
શ્યામ બદનપર સરવસ વારું; ...	૧૬૯૧	શ્રીદામ કે સાંભળો ઘીનાનાથ, ...	૧૬૧૦
શ્યામસુંદર શ્યામસુંદર વર, ...	૧૭૩૩	શ્રીધનશ્યામ રૂપરસખાણુ, ...	૨૦૨૪
શ્યામ મેંતો જાંઘિયાંવે તેડે કુરખાન;	૧૭૬૦	શ્રીનારાયણ અખિલલોકપતિ, ...	૨૨૪૮
શ્યામા શ્યામ પ્રાત ઠકકે દોઢ, ...	૧૧૫૮	શ્વેતદ્વીપવાસી સુખરાસી શ્વેત	
શ્યામા શ્યામ સેજ જડી ખેઠે, ...	૧૧૫૯	વાસુદેવ, ...	૫૭૨

સ

	પદ		પદ
સકલ અંગ બાંકોરી મોહન, ...	૧૬૦૬	સખી અલખેલોજી તોરણુ આવિયા	૧૬૩૩
સખીરે સામલિયે વાલે મુને મોહની		સખી આજ મોહન દીઠા રે, ...	૧૬૩૬
લગાડીરે.	૧૦૬	સખી આજ સાંજને ટાંણે રે, ...	૧૬૩૭
સખી સાંભળ અલૌકિક વાતરે,...	૭૭૦	સખી અલખેલે વહાલે રે, ...	૧૬૩૮
સખી શુરે વખાણું સુંદરતાઈ, ...	૭૮૦	સખી મને પ્રીત બંધાણી રે, ...	૧૬૩૯
સખી ચાલ હરિ જોવા જાંઘયે, ...	૭૮૫	સખી આજ અલૌકિક રૂપ, ...	૨૦૨૧
સખી ધન્ય ધન્યરે ભૂતળ ભગવાન	૮૬૩	સખી શામળિયો શિરદાર, ...	૨૦૨૨
સખીરે સાંભળ વારતા કહું એક		સખી જોને શોભા ધનશ્યામની,...	૨૦૬૧
આજની;... ..	૧૮૬૫	સખી આજ લાવણ્યતા લાલની, ૨૦૬૨	
સખીરે મારી પાંચોશણે કહી વાત		સખી જોનેરે જાંઘવરાય સુંદર છેલો	
કાનમાં;	૧૮૬૬	ધનશ્યામ રે;	૨૨૦૧
સખીરે હું તો ચાલી આવી વૃંદા-		સખી રસિક સુંદર રૂપ,...	૨૨૦૨
વનમાં;	૧૮૬૭	સખી કાંઈક કારણ ખરું, ...	૨૨૦૪
સખીરે શ્યામ સુંદર સ્વરૂપ રૂપ		સખી શુરે વખાણું શોભા શ્યામની; ૨૨૦૭	
જોધને;	૧૮૬૮	સખી સામરં સલોના,	૨૨૩૭
સખીરે શ્યામ સુંદર રમે છે પ્રેમ		સધન કુંજ શિતલ છાયે,	૧૩૪૨
રંગમાં;	૧૮૬૯	સજની હોમારે આંગણીયે અલખેલો	૬૨૬
સખીરે મનમોહન શોભે છે પ્રજ		સજની પુછોને નંદજનો લાલ કે	
આવતા;	૧૮૭૦	કેમ ચંચળ થયારે લોલ; ...	૧૯૧૮
સખી વારણે જાડે તારી પ્રીતને જો; ૧૮૬૫		સજની એક દિવસ જળ ભરવા	
સખી ધન્ય છે આજ તારી પ્રીતડી ૧૮૬૬		જમુના હું ગઈરે લોલ;... ..	૧૯૨૪
સખી હુંતો બલિહારી તારા વહા-		સજની મનડે વાળી ગાંઠ તે છોડું	
લને જો;	૧૮૬૭	કેમ કરી રે લોલ;	૧૯૨૫
સખી પ્રેમી જાણે વાત પ્રીતની જો; ૧૮૬૮		સજની સાંભળો રે,	૨૦૦૪
સખી સાંભળને કહું એક વારતા જો; ૧૯૨૬		સત્ય કહોને શ્યામ રેન કહાં બિહા-	
સખી સાંભળી રહેજે ચીતડું ધરી જો; ૧૯૨૭		ની વે;	૨૨૩૨
સખી કાળી ઘટા આવી મળી જો; ૧૯૨૮		સનેહી ધનશ્યામને,	૩૩૧
સખી દીઠા મોહન માંહે રમતા જો; ૧૯૩૧		સનેહરો કામરીવારેસોં કીનો; ...	૪૩૪
સખી બ્રહ્માજી આવ્યા હુંસે ચડી જો; ૧૯૩૨		સખ શોભાકો સાર થેહી જોને;...	૨૧૮૭

પદ	પદ
સમજ સયાની હે ખ્યારી સાચી કહું	સંધ્યા આરતિ શ્રીસ્વામિની, ... ૯૫૫
હું તોયે, ... ૧૩૪૯	સંધ્યા આરતિ સહજનંદની, ... ૯૫૬
સમજ બીના સજની તું સોચ કરે ૧૫૪૩	સંધ્યા આરતિ શ્યામ સુંદરકી, ... ૯૫૭
સચર જોને શ્યામની છબી અનોપમ	સાચી કહોને શ્યામ રેન કહાં જંગે વે; ૨૨૩૧
આજ; ... ૧૯૭૨	સાચું બોલોને વાલા સુંદર સામલા. ૪૦
સયો મોરી ખેરન લગ ગઈ લાજ... ૧૪૮૭	સાચું કહોને શામળીયારે વડાલા, ૬૭૩
સરસ ગાય ગાયરે (૨), ... ૧૩૮૨	સાચું બોલો અતુર વર કહાન રે
સરસ શિશ મોર મુગટ મક્કદ્દતિ	નટવર નંદલાલા;... ૧૮૮૫
કુંડલ કાન, ... ૧૬૧૫	સામલિયે સ્વપનામાં મારા મનનું
સર્વે સદ્ગુણસંપન્ન શ્રીહરિ, ... ૭૭૬	ગમતું કીધુંરે. ... ૧૦૧
સલુના થાને સેવતિરો સોહરો	સામલિયો સનેહિ બાઈ મને
ધરાવું; ... ૩૭૮	પ્રાણથી ખ્યારા. ... ૧૨૬
સલોને નેનનકી અતુરાઈ ... ૧૫૨૪	સામલીયા તેરે નેનરે સામલીયા
સલોને તેરે નેનરે શામલડા, ... ૧૫૭૫	તેરે નેન, ... ૨૦૪
સહજનંદ સહજનંદ સ્વામિ નારા-	સામલડા ચાલો ધીરા હો શ્યામજી ૪૯૬
યણુ ... ૫૪૧	સામલા ચારદી હેરત રસ દિદારદી; ૨૧૫૨
સહજનંદ માહારાજકી ખાર ખાર	સામરો સાલેરે મોરી છતિયાં; ... ૨૧૬૫
બલી જતું, ... ૫૬૭	સામરે કટારીરે મારી સોનોદી; ... ૨૧૬૬
સહજનંદ માહારાજકો મહીખા	સાવરા ગુંમાની તેરી પ્રીત અનો-
અપરમ પાર, ... ૫૬૮	ખીયે; ... ૩૬૫
સહજનંદ આનંદકર હૃદયો ધર્મસુત ૫૭૧	સાવરીયા ગિરિધારી, ... ૪૦૦
સહજનંદ સ્વામી, ... ૬૬૩	સાવરીયા થાસું રેખ્યો, ... ૪૦૨
સહજનંદજી સનેહી સુખધામ છે ૭૫૧	સાવરીયા સુખદેનરે, ... ૪૯૨
સહજનંદજી સનેહી જીવનપ્રાણ છે ૭૫૩	સાવરો ખરસ રસ બન્યો એરીએ; ૫૨૧
સહજ સ્વભાવિક પ્રકૃતિ કહીયે, ... ૨૦૨૫	સાવરીયોજી કબ દેખું ભરી નેન, ૫૨૯
સહજ પ્રકૃતિ ગાવું હિતે, ... ૨૦૩૩	સાવરે સૂરત મેરી લેરે, ... ૫૭૪
સહજ પ્રકૃતિ ધર્માત્મજની, ... ૨૦૩૭	સાવરે દરસકી મેં ખ્યાસી, ... ૫૭૬
સંત સખામાં શોભે છે, ... ૬૭૮	સાવરી મૂરત મન ખસગઈરે, ... ૫૮૮
સંધ્યા આરતિ રાધાવરકી, ... ૯૫૩	સાહેલી મને વડાલોરે વાલીડો લાગે ૧૪૨૩
સંધ્યા આરતિ શ્યામ તુમારી, ... ૯૫૪	સાંનું સાંવરેને ખીસારીયાં મારીયાં, ૧૬૨

	પદ		પદ
સાંભળજેરે સતસંગી સુભાળ, ...	૮૬૪	સાંવરીયેને મારી નેનોદી કઠારી રે; ૨૧૨૮	
સાંભળ વાત કહું એક છાની, ...	૧૮૯૬	સાંવરો ગુમાની દેખી અંખિયાં	
સાંભળ વાત કહું એક બીજી, ...	૧૯૦૦	લોભાની મેરી;	૨૧૩૩
સાંભળી ખબર રાધાજી આની, ...	૧૯૦૪	સાંવલ તેરી અજબ સુરત ક' કહું; ૨૧૪૬	
સાંભળ સૈયર રે,	૧૯૮૨	સિતલ આરતિ કીજે, પ્રભુજીકીં	૯૬૬
સાંભળ સજની રે,	૧૯૮૫	સિતલ આરતી કીજે, શ્યામકીં...	૯૬૯
સાંભળ સૈયર વાંસળી રે, ...	૧૯૫૭	સુખદાયક જય જય ધનશ્યામ. ...	૧૫૨
સાંભળજે હરિજન દઈ ચીત, ...	૨૦૩૫	સુખદાયક શ્રીધનશ્યામરી, ...	૪૩૬
સાંભળો હરિજન એક ચીતે રે, ...	૨૦૩૬	સુખદાયક કરી, શ્રીધનશ્યામં ...	૧૪૩૩
સાંભળ સજની લીલા પુરુષોત્તમ-		સુન સુન સજની શ્યામકી, ...	૪૮૩
તણી;	૨૨૦૯	સુનલે અરજ એક મેરી,	૫૭૫
સાંભળ સજની નામ કહું તે		સુનલે મેરીરી મૈયા, કણ સુનલે	
ગામનાં;	૨૨૧૦	મેરીરી;	૧૨૧૫
સાંવરીયા નિભાજે મેરી પ્રીતહો		સુનરી સખી એ આહીરકે છારા...	૧૪૪૬
સાથીડા;	૨૫૮	સુની શ્રવન મધુર સ્વર બાંસુરી; ૧૬૩૩	
સાંવરી સુરત સોહાવની વે, ...	૩૦૫	સુનોજી નંદલાલ મેરી ખાત; ...	૧૭૩૦
સાંવરા તેતો જાડુગારાવે; ...	૩૦૭	સુનો મૈયા મૈયારે, સુનોં ...	૧૭૬૮
સાંવરાજી વદન દેખાવો રાજ, માંને		સુરત મોરે સૈયાકી, કીન લખ લધરે	
અખલાને કાંઈ તરસાવો રાજ; ...	૧૦૪૪	ખનાય;	૧૭૬૩
સાંવરિયા ચીત ચોર હો બાલમ	૧૨૪૩	સૂર આયો શિશપર,	૧૩૪૧
સાંવરીયાકે હું રૂપ દીવાની; ...	૧૩૧૨	સુંદર છેલ જોધરે જીવું હું તો, નટ-	
સાંવરેને લગાઈ નેનોદી ચોંટ ...	૧૪૮૫	વર સુંદર છેલ જોઈ.	૬૩
સાંવલે દીદોરે દીલ જખમ કીયા, ૧૪૯૧		સુંદર શ્યામ રસિક કહાન, ...	૫૫૪
સાંવરિયા તો ખરજ્યો ના માને, ૧૭૦૭		સુંદર છબી સાંવરેકીરે,	૧૧૬૪
સાંવરિયાકી વે સ્ખમરી નેનોદી સેન; ૧૭૦૯		સુંદર છબી આજકી કહી ન જાય; ૧૬૨૧	
સાંવરે દ્રગનદી સેન,	૨૧૨૪	સુંદર શોભેરે રસિયો,	૧૮૫૮
સાંવરીયો મોરો ખ્યારો બાંકે નેના-		સુંદર વર બોલ્યા નાવ રે સાંભળો	
વારો રે;	૨૧૨૬	પ્રજનારી;	૧૮૮૬
સાંવરીયે જાડુ કીનો મન હર		સુંદર છબી જોધને રે મોહન મર-	
લીનો રે;	૨૧૨૭	માળા;	૧૮૮૬

૫૬

૫૬

સુન્દરશ્યામ કહે પ્રાણુ ખ્યારી, ...	૧૯૧૧
સુન્દર વર વીઠલો રે, ...	૧૯૫૬
સુન્દર શ્યામ છખીલા છેલડા રંગ-	
લીના નંદકુમાર,...	૧૯૭૩
સુન્દર શ્યામદી સુરતપર વારિયાં; ૨૧૪૬	
સુન્દર સલોનો શ્યામ, ...	૨૧૭૪
સેજ સંવાસતિ શ્યામા પારી૦ ...	૯૭૩
સેજ ખીછાયકે પંથ નિહારે, ...	૯૭૪
સૈયર શામળિયોળ આવે સામા	
શેરીએ; ...	૧૯૫૪
સૈયા મોરે શ્યામ ખીના,...	૧૪૮૦
સૈયાં મેરે મન હર લીનો મોહને; ૧૭૨૬	
સૈયા મોયે મોહન બિસરત નાઈ; ૧૪૮૮	
સૈયા મોયે સાંવરેને નેનાંબર મારી; ૧૪૮૬	
સૈયા મોયે લગ ગઈ નેનોંદી સેન; ૧૪૬૦	
સૈયા મોરી મુધ તો ખીસર ગધેરે; ૧૭૨૮	

સોનેરી મોલીયું સુંદર સોનેરી	
મોલીયું, ધર્મકુંવરનું; ...	૧૧૧૧
સોમ સરીખારે, શીતલ૦ ...	૭૧૬
સોહત ગિરિધરનરે, સજની દેખરી૦	૧૫૭૭
સોહત ધનશ્યામ પૂરણકામ નામ	
ગોપીનાથ ગિરિધર, ...	૧૬૧૬
શ્યામ આજ શોભીત રંગ ભરે,...	૪૮૧
શ્યામજી સહાય કીજેરે હો મહા-	
રાજ મોરી; ...	૫૧૫
સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ,	
સ્વામિનારાયણ ભજરે...	૬૨
સ્વામિનાથ પ્રતાપ તેરે, ...	૫૧૩
સ્વામિ સહજનંદના, ...	૭૮૭
સ્વામિનારાયણ આજ પ્રગટ મહા	
મંત્ર છે, ...	૮૪૭
સ્વામી પુરુષોત્તમરે, તમે છો૦...	૭૨૫

૬

હમ પ્રીત કરી પછતાની,...	૩૭૨
હમતો એક સહજનંદ સહજનંદ	
ગાવે. ...	૬૩
હમતો એક સહજનંદ ચરનકે	
ઠપાસી. ...	૬૪
હમતો હરિ સહજનંદ રૂપસે મત-	
વારે. ...	૬૫
હમતો શ્રીલક્ષ્મીનારાયણ ઠપાસી; ૨૫૧	
હમતો હરિ જ્યું તેરે ચરન પરે; ૯૦૫	
હમારે નેના ગહી એક ખાન; ...	૨૭૭
હમારે નેના હરી દરસન સુખ માતે; ૨૭૮	
હમારે નેના નિરખત નેહભરે; ...	૨૭૬
હમારે લીનો ચિત ચોર,...	૩૬૧

હમારે શ્રીહિંદવ મતકે ઇષ્ટદેવહે,...	૪૦૭
હમારે શ્રીહિંદવ સંપ્રદાયકે સ્વામિ, ૪૦૮	
હમારે શ્રીહિંદવઆશ્રીત જનકે, ...	૪૦૯
હમારે તારન તરન પરમ સુખ	
સંપત, ...	૪૧૦
હમારે સરવસ કામરીવારે; ...	૪૩૫
હમારે ભક્તિ ધર્મસુત શ્યામ, ...	૮૧૭
હમારે સતસંગકે જીયારે, ...	૮૧૯
હમારે ભક્તિધર્મસુત પ્રાન, ...	૮૨૦
હમારે ધન ધર્મકુંવર રંગ લીનો;...	૯૦૧
હમારે એક જીવન ધર્મદુલારે; ...	૯૦૨
હરત હરત મન શ્યામ તન ધન,...	૨૬૪
હરવા મોરે પિયાકો, રાખું જગરવા ૧૭૬૨	

	૫૬		૫૬
હરિકૃષ્ણ ચરન સેવા પ્રતાપ બલ,	૧૯૦	હાંરે મરમાળા હો માવ,...	૧૮૭૨
હરિકો અતિ પ્રતાપ કહા ગાવે;...	૨૮૭	હાંરે કામણુગારા હો કહાન,	૧૮૭૩
હરિકૃષ્ણ ધનસ્થામ નારાયન,	૪૬૮	હાંરે ગુણવંતા ગોવિંદ,	૧૮૭૪
હરિ શોભાના છે પૂર,	૬૮૩	હાંરે શાને રોકો છો શ્યામ,	૧૯૪૪
હાર તુમ સાચે ગરીબનિવાળ,	૮૧૫	હાંરે લલચાણીરે, લાલવર લેરખડો	
હરિને નિરખ્યારે નેણે,	૧૮૫૪	જોધને. ...	૧૫૮
હરિજનના જીવન છો મોહન,	૧૯૯૭	હાંરે મન લીધુરે, માવે મારું નેણાને	
હરિજન સાંભળો એક ચીતેરે,	૨૦૪૨	નજરે. ...	૧૫૯
હરિનો કંપુરે સરીખો કંઠ ...	૨૨૦૩	હાંરે મન મોહુરે, કહાનવર કેશ-	
હરિકૃષ્ણ સાંવરેકી,...	૨૨૩૮	રીયો જોધને. ...	૧૬૦
હરે હરે રંગકે ભૂપન બસન પે'રે,	૧૨૬૮	હાંરે પ્રીત લાગીરે, માણીગર મોહ-	
હરચોરી મન ચોર ચતુર નંદકિશોર,	૧૩૫૮	નજ સંગાથે. ...	૧૬૧
હરચો મન નિલજલદત્તન શ્યામ...	૧૫૮૮	હાંરે હો વંદુ સહજનંદ ચરનરજ,	૨૨૩
હસકે હરચો મેરો ચીત સાવરીયા,	૧૨૮૪	હાંરે મારા મીઠડા મોહન રો'રે,...	૩૪૮
હાથ ન ધાડીશ માઠમાંરે,	૧૮૨૩	હાંરે મેરે ધર્મકુંવરકો ધ્યાનરી,	૪૪૦
હારે મેંતો ન જાને મોહન દગાદાર;	૫૮૫	હાંરે મેરે ઇષ્ટ ધર્મસુત સ્યામરી,...	૪૪૧
હાંકત ગૈયા હડ હડકે,	૨૦૬૬	હાંરે મેંતો જોયા ચતુર નંદલાલરે,	૬૪૮
હાંરે હાંરે કહાન દાણીરે કહાન		હાંરે સખી નહાવા પધારે મહા-	
દાણી; ...	૧૮૦૩	રાજરે, ...	૬૫૦
હાંરે હાંરે મહી લેશુરે મહી લેશું;	૧૮૦૪	હાંરે એતો આદિ પુરુષ નારાયણુરે,	૭૫૮
હાંરે હાંરે અલખેલારે અલખેલા;	૧૮૦૫	હાંરે મેંતો નીરખ્યા નેણાં ભરી...	૮૫૮
હાંરે હાંરે રંગભીનારે રંગભીના;	૧૮૦૬	હાંરે હરિકૃષ્ણ હૈયાનો મારે હાર છે...	૮૬૨
હાંરે હાંરે મરમાળીરે મરમાળી;	૧૮૦૭	હાંરે રંગભીન મોહન મોરલી ફેર	
હાંરે હાંરે મહિયારીરે મહિયારી;	૧૮૦૮	ખજવરે; ...	૧૨૪૬
હાંરે હાંરે મેલ કેટરે મેલ કેટો;	૧૮૦૯	હાંરે મન લીનો મોરો રસિયા	
હાંરે હાંરે ધુતારારે ધુતારા;	૧૮૧૦	રાજવ નેન રે; ...	૧૨૪૭
હાંરે હાંરે અલખેલીરે અલખેલી;	૧૮૧૧	હાંરે તેરે નેના લગી ગયે દીલમે	
હાંરે હાંરે વનમાળીરે વનમાળી;	૧૮૧૨	મોહન મીત; ...	૧૨૪૮
હાંરે નંદાજના હો લાલ વહાલા		હાંરે તેરો જાદુ બસ ગયો મનમે	
મારે ઘેર તમે આવજો;...	૧૮૭૧	મોરે પ્યાર રે; ...	૧૨૪૯

૫૬

૫૬

હારે હો અરજ મોરી માનેજી ખ્યારે, ૧૩૭૨
 હારે હો શ્યામ કીની એ ગતિ મોરી, ૧૩૭૩
 હારે વેણુ વાળીરે વેણુ વાળી, ... ૨૦૬૯
 હારે મન લીધુરે મન લીધું; ... ૨૦૭૦
 હારે મળનારી રે મળનારી; ... ૨૦૭૧
 હારે રંગ લાગ્યો રે રંગ લાગ્યો; ... ૨૦૭૨
 હું તો ચરનપર બલ નહિ; ... ૨૨૦
 હું તો વારી લાલ મીઠી બહુ લાગે
 મને મુખની વાણી; ... ૨૪૬
 હું તો ગિરિધર જોઈ યઈ ઘેલીરે, ... ૨૬૧
 હું જોગનીયાં હો શ્યામ તેરી, ... ૪૫૩
 હું બલહારી શ્રીધનશ્યામ બદનપર, ૫૬૨
 હું તો વારીરે ગિરિધર વારીરે, ... ૬૨૮
 હું તો વારીરે ગિરિધરલાલ મોલીરે
 તારેરે; ... ૬૩૫
 હું તો જાણશ ગિરિધર જોવારે, ... ૬૪૭
 હું તો રાચી તમારે રૂપરે, ... ૭૩૬
 હું તો બરવા ગદતી નીર, ... ૧૩૦૫
 હું ખીકાની છખી શ્યામ સુન્દર
 મન માની ... ૧૫૪૦
 હું છું મોટી ને નાથજી નાના ધણા જો; ૧૬૩૦
 હું વારી જઈ ધન્ય ધરી છે જો
 આજની; ... ૨૦૫૩
 હે જીવન પ્રાન હમારે, ... ૩૭૦
 હે નાથ મુને તમારું અક્ષપર્ણ; ... ૭૬૦
 હે નાથ દેહના સંબંધી જનમાં, ૭૬૧
 હે સખી આજકી છખી મોપે બરની
 ન જઈ; ... ૧૩૫૨
 હે માર્છ નંદુવર વર નટવર સુન્દર
 નેનકે નળરે મન હસીનો; ... ૧૩૫૪

હે માર્છ લેત તાન તનનનનનન
 સનનનનનન, ... ૧૩૫૫
 હો કહાના તેરે કારને વેરાગન
 બધું રે. ... ૮
 હોજી મોરે જીવન ખીસર મત
 જયરે. ... ૨૬
 હોજી મોરે નેહરા નિભાવન શ્યામ. ૩૦
 હોજી મોરે સાંવરે સનેહી મીત. ૩૧
 હો સામરે તુમસે લાગો મોરો
 નેહરા; ... ૨૦૭
 હો રસીયા મેરે જીવનહોરી, ... ૨૦૮
 હો સાથીડા મોરો નેહ નીભાવના; ૨૦૯
 હો રસીયા મેં તો રાન તિહારી... ૨૧૦
 હો મોરે બાલમ રસિયારાજ; ... ૨૭૪
 હો મોરી લાગી તુમસેં આયે; ... ૨૭૫
 હો મહારાજ તેરો બદન બતાવરે; ૩૮૦
 હો રસિયા ગુમાની બાલમરે, ... ૩૮૮
 હો નેહરા નીભાવન છેલારે, ... ૩૮૯
 હો રસિયા લગન મોરીરે, ... ૩૯૦
 હો સાવરીયા લગન મોરીરે, ... ૩૯૧
 હો રસિયાજી તુમસેં જો માની, ... ૩૯૨
 હો જીવન આવો બનવારી, ... ૩૯૩
 હો તુમસોં ન કીજે નેહરા; ... ૩૯૪
 હો નરનારાયણ સ્વામી, ... ૩૯૫
 હો નરનારાયણ નામ, ... ૩૯૬
 હો નરનારાયણ આજ, ... ૩૯૭
 હો નરનારાયણ હસીકે, ... ૩૯૮
 હો મોરે ધર આજ તો રસિયા
 બાલમ આવો મોહનરે; ... ૫૦૬
 હો મેં તો તેરે કારને બેરાગન હોઈ ૫૦૮

	પદ		પદ
હો મેં તો તેરે દ્વારે જોગન હોઈ		હો મહિયારી,	૧૩૨૭
આઈગી માધારે;... ..	૫૦૬	હો છબીલા છેલ ગુમાની સુખદાની,	૧૩૩૬
હોજીયાને રાખું નેનનકી પલમેં રાજ;	૫૮૧	હોરે હોરે વારે, જીવો જીવો અતુ-	
હો દ્રગ ખાંકે તેરે છેલ ગુમાનીહો;	૫૮૩	રાધરે	૧૪૩૧
હો કૃષ્ણકરે જોગન મતવારે હો;...	૫૮૪	હો સૈયાં મોયે નેહરા લગાયો મોહને	૧૪૬૨
હો સાંવરા સોભા બરની ન જઈ;	૮૩૫	હો નજરાદા મારી ગયો છેલા તીર	૧૪૬૩
હો બલમા બદન કમલપર વારી;	૮૩૬	હો શ્રીધનશ્યામ બનઠન આવત...	૧૫૩૦
હો રસિયા રાજીવ નેના સલોને;...	૮૩૭	હો સૈયાં હો ધનશ્યામ સુન્દર મજ	૧૫૩૭
હો સુન્દર શ્યામ મારે મોહોલોં...	૮૬૫	હો સૈયાં હો સુનો ગોવિંદ ગારી ગાવે	૧૫૩૮
હો રાજેન્દ્ર દેન મારે મોહોલે માણોં	૮૬૬	હો રંગભીના રસિકા મોહનજી,...	૧૮૭૫
હો મોહન મૂર્તિ થારી આછી લાગેં	૮૬૭	હો અલખેલી ગોવાલની ગોકુલની	
હો સુન્દર છેલ મારો મનગે મોહોં	૮૬૮	રંગભીની સુન્દર નાર;	૧૮૭૬
હો મોરી સૈયાં લીના મન સાંવરેને,	૧૦૪૦	હો ધુતારા આહીરના ગીરધરજી,	૧૮૭૭
હો રસીયા કોન બેરન બસ કીને;	૧૧૩૧	હો મહિયારી ધુતારી જીડા બોલી,	૧૮૭૮
હો મોહન કહા તુમે દેવ પરી; ...	૧૧૩૩	હો મોહનજી ધુતારા કાનુરા, ...	૧૮૭૯
હો રસિકા બાલમ મેરી સુનત ખાત;	૧૧૩૪	હો ગોરસડાં વાલી ગોવાલજી,	૧૮૮૦
હો ગિરિધરલાલ,	૧૩૨૪	હો અલખેલા હઠીલા ગોવિંદજી,...	૧૮૮૧
હો ગોવાલજી,	૧૩૨૫	હો જીવનજી ખીતમ પાતળિયા,...	૧૮૮૨
હો મોહનજી,	૧૩૨૬	હાં રાજ કંસનું કહાનારે, નટનાગરજી	૧૪૬૮

